
Digitized by Google

~~J. II. 26.~~
L. gr.
~~339~~ K
525

Schmidt

Gesch. 788

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Neues vollständiges Deutsch-Neugriechisch-Französisches Handwörterbuch.

ΝΕΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ
ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ - ΑΠΛΟ - ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΚΟΝ,

ΠΑΡΑ ΤΟΥ
Ι. Α. Ε. ΣΜΙΤ,
διωρισμένου διδασκάλου τῆς Ἁπλο-ἑλληνικῆς καὶ τῆς Ῥωσσικῆς γλώσσης, ἐν τῷ τῆς Λειψίας πανεπιστημίῳ.

NOUVEAU DICTIONNAIRE
COMPLET
ALLEMAND - GREC - MODERNE - FRANÇAIS,

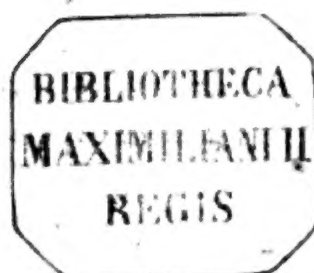
PAR
J. A. E. SCHMIDT,
Professeur de la Langue Grecque-Moderne et de la Langue Russe, à l'Université de Leipsic.

Stereotypausgabe.

Leipzig,
bei Eduard Kummer
1840.

Digitized by Google

Digitized by Google

Vorrede.

Die Sprache der jetzigen Griechen, ehedem nur wenig in den andern Ländern Europens bekannt, hat in neuerer Zeit die Aufmerksamkeit auch der Ausländer auf sich gezogen, besonders seit jenem Kampfe, als die Griechen die Waffen ergriffen, um ein Joch abzuwerfen, das sie länger als drey Jahrhunderte hindurch getragen hatten, und das zum Verderben der Volkssprache, durch Einmischung fremder, besonders türkischer Wörter, deren Form so grell gegen das Reingriechische absticht, so viel beygetragen hat. Endlich ist das glücklich befreyte Griechenland, durch die Tapferkeit und rastlose Thätigkeit seiner Bewohner, und durch den großmüthigen Beystand der drey europäischen Großmächte, in die Reihe der unabhängigen Staaten Europens eingetreten, erholt sich von den erduldeten Leiden und schreitet fort auf dem Wege der Cultur. Auch Ausländern ist die Kenntniß der griechischen Volkssprache nöthig, nicht nur wegen der Handelsverhältnisse, sondern auch wegen ihrer Literatur. Auch beschäftigen sich die jetzigen Griechen sehr mit dem Studium fremder Sprachen, besonders der deutschen und französischen. Der Verfasser dieses Wörterbuchs, welches diese drey Sprachen, deutsch, die griechische Volkssprache und französisch enthält, hofft daher, daß dieses Werk jenen drey Nationen nicht unwillkommen seyn werde. In dem gegenwärtigen, deutsch-griechisch-französischen Theile ist dieselbe Einrichtung beobachtet worden, wie in den andern beiden Theilen und daher sind auch hier neben reingriechischen Wörtern auch die andern ungriechischen, größtentheils türkischen Ursprungs, mit aufgeführt, weil sie, obgleich aus der edlern Sprache verbannt, doch im gemeinen Leben nicht selten gebraucht werden, und es deswegen dem Ausländer nöthig ist, auch diese zu kennen.

Digitized by Google

Erklärung der Abkürzungen.

adj. bedeutet / σημαίνει / signifie — adjectif, *ἐπίθετον*, Beywort (adjectivum).
adv. — — adverbe, *ἐπίῤῥημα*, Umstandswort, Nebenwort (adverbium).
art. — — article, *ἄρθρον*, Artikel (articulus).
conj. — — conjonction, *σύνδεσμος*, Bindewort (conjunctio).
dim. — — diminutif, *ὑποκοριστικὸν*, Verkleinerungswort (diminutivum).
f. — — féminin, *θηλυκὸν*, weiblich (femininum).
fam. — — expression familière, *οἰκιακὴ φράσις* (*εἰς οἰκιακὴν συνομιλίαν συνηθισμένη*), im vertrauten Umgange.
fig. — — au sens figuré, *μεταφορικῶς*, figürlich, bildlich.
int. — — interjection, *παρένθεσις*, Empfindungswort (interjectio).
m. — — masculin, *ἀρσενικὸν*, männlich (masculinum).
n. — — neutre, *οὐδέτερον*, sächlich (neutrum).
part. — — participe, *μετοχὴ*, Mittelwort (participium).
pop. — — expression populaire, *χυδαϊκὴ φράσις*, gemeiner, niedriger Ausdruck.
pron. — — pronom, *ἀντωνυμία*, Fürwort (pronomen).
prp. / *prép.* — — préposition, *πρόθεσις*, Vorwort (praepositio).
p. u. — — peu usité, *ὀλίγον ἐν χρήσει*, wenig gebräuchlich.
s. — — substantif, *οὐσιαστικὸν ὄνομα*, Hauptwort (substantivum).
v. a. — — verbe actif, *ῥῆμα ἐνεργητικὸν*, thätiges Zeitwort (verbum adjectivum).
v. i. — — verbe impersonnel, *ῥῆμα ἀπρόσωπον*, unpersönliches Zeitwort (verbum impersonale).
v. n. — — verbe neutre, *ῥῆμα οὐδέτερον*, mittleres Zeitwort (verbum neutrum).
v. p. — — verbe passif, *ῥῆμα παθητικὸν*, leidendes Zeitwort (verbum passivum).
v. r. — — verbe réfléchi, réciproque, *ῥῆμα ἀντίστροφον*, rückwirkendes Zeitwort (verbum reflexivum, reciprocum).

* bedeutet ein altgriechisches Wort, welches auch unter den Neuern einige gebrauchen, *σημαίνει λέξιν παλαιὰν ἑλληνικὴν τὴν ὁποίαν ἐνίοτε μεταχειρίζονται καὶ οἱ νεώτεροι*, mot grec ancien dont se servent aussi quelquefois les modernes.

† bedeutet ein veraltetes Wort, (das indessen Dichter zuweilen gebrauchen), *σημαίνει πεπαλαιωμένην λέξιν τὴν ὁποίαν ἐνίοτε μεταχειρίζονται ἀκόμη οἱ ποιηταὶ*, mot vieux usité quelquefois chez les poètes.

Andre zwischen Klammern stehende abgekürzte Wörter (als: *ἰταλ.* *τουρκ.* u. s. w.) sind leicht von selbst zu verstehen und bedürfen keiner weitern Erklärung, *αἱ ἄλλαι* (*ἀποκεκομμέναι*) *λέξεις εὑρισκόμεναι ἐν παρενθέσει* (*οἷον· ἰταλ. τουρκ. κτλ.*) *δὲν ἔχουσι χρείαν ἐξηγήσεως, ἀλλὰ καθεὶς τὰ καταλαμβάνει εὐκόλως*, les autres mots qui sont mis en parenthèse (tel que *ἰταλ. τουρκ.* etc.) n'ont pas besoin d'explication, et chacun les comprendra aisément.

Digitized by Google

A.

Aal, *m.*, τὸ ἐγχέλι, χέλι, anguille, *f.*
Aalbeere, *f.*, τὸ μαῦρον φραγκοστάφυλον, groseille noire, *f.*
Aaleidechse, *f.*, εἶδος γουστερίτζας, lezard-anguille, *m.*
Aalfang, *m.*, τὸ ψάρευμα τῶν χελιῶν, pêche aux anguilles.
Aalfänger, *m.*, ὁποῦ ψαρεύει ἐγχέλια, pêcheur *m.* d'anguilles.
Aalhälter, *m.*, ἕνα βουτζὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἔχουν ἐγχέλια, anguillière, *f.*
Aalhaut, *f.*, τὸ δέρμα τοῦ χελιοῦ, peau *f.* d'anguille.
Aalkirsche, s. Vogelkirsche.
Aalraupe, **Aalquappe**, *f.*, εἶδος ὀψαρίου εἰς τὰ ποτάμια, lotte, barbotte, *f.*
Aalsuppe, *f.*, σοῦπα μὲ ἐγχέλια, soupe *f.* aux anguilles.
Aar, *m.*, ὁ ἀετὸς (ποιητικῶς), aigle, *m.*
Aas, *n.*, τὸ ψοφίμι, charogne, *f.*, cadavre, *m.*
Aasen, *v. a.* ἐβγάζω τὸ κρέας ἀπὸ τὸ δέρμα, écharner; *v. n.* βόσκομαι, paître.
Aasfressig, *adj.* ὁποῦ τρώγει ψοφίμια, qui se nourrit de charogne.
Aashaft, *adj.* ψόφιος, cadavéreux, de cadavre.
Aaskäfer, (Todtengräber), *m.*, εἶδος κανθάρου (ἀσκαθάρου) ὁποῦ τρώγει ψοφίμι, bouclier, fossoyeur (insecte), *m.*
Ab, (μόνον εἰς τὰ σύνθετα) ἀπό, (dans les mots composés signifie une séparation) de-, des-, dis-.
Ab, *adv.* et *int.* den Hut ab! ἔβγαλε τὸ καπέλο, chapeau bas! einen Thaler auf oder ab, ἕνα τάλερον παραπάνω ἢ παρακάτω, un écu de plus ou de moins.
Abackern, *v. a.* ἐβγάζω μὲ τὸ ἄροτρον (μὲ τὸ ἀλέτρι), ôter en labourant; eine Schuld —, πληρώνω τὸ χρέος μου δουλεύωντας μὲ τὸ ἀλέτρι, s'acquitter d'une dette en labourant.
Abänderlich, *adj.* μεταβλητός, qui peut être changé; (εἰς τὴν γραμματικὴν) κλιτός, (gramm.) déclinable.
Abänderung, *f.*, ἡ μεταβολὴ, ἀλλαγή, changement, *m.*; (Declination), ἡ κλίσις, déclinaison, *f.*; (Verschiedenheit), ἡ διαφορά, variation, *f.*
Abängstigen, *v. a.* θλίβω, στενοχωρῶ, tourmenter en donnant de l'angoisse; sich —, θλίβομαι, στενοχωροῦμαι, se consumer en angoisses.
Abängstigung, *f.*, ἡ θλίψις, στενοχωρία, frayeur, anxiété, *f.*
Abarbeiten, *v. n.* ἐβγάζω μὲ δουλειάν, ôter, user en travaillant; das Gröbste —, ξεχονδραίνω, dégrossir; eine Schuld —, πληρώνω ἕνα χρέος μὲ τὴν δουλειάν, acquitter une dette par son travail; (durch Arbeit ermüden), κουράζω μὲ τὴν δουλειάν, fatiguer par le travail.
Abärgern, sich, *v. r.* χαλνοῦμαι ἀπὸ τὸν θυμόν, se consumer de dépit, de colère.
Abärnten, s. Abernten.
Abart, *f.*, διαφορὰ τοῦ εἴδους, variété (de race), *f.*
Abarten, *v. n.* ἐκτρέπομαι τοῦ γένους, dégénerer, s'abâtardir.
Abartung, *f.*, ἡ ἐκτροπὴ τοῦ γένους, dégénération, *f.*, abâtardissement, *m.*
Abäßen, *v. a.* τρώγω, βόσκομαι, brouter.
Abästen, *v. a.* κόπτω τὰ κλαδιά, ébrancher.

Digitized by Google

Abbätzen, *v. a.* ἐβγάζω μὲ τὸ ἀσημόνερον, ôter avec de l' eau forte etc.

Abbacken, *v. r.* τελειώνω τὸ ψήσιμον τοῦ ψωμιοῦ, achever de cuire (le pain).

Abbalgen, *v. a.* γδέρνω (ἕνα λαγὸν κτλ.), dépouiller (un lièvre etc.).

Abbeeren, *v. a.* ἐβγάζω (οἷον· ταῖς ῥῶγαις τοῦ σταφυλίου), égrener, égrapper.

Abbehalten, *v. a.* den Hut, δὲν βάνω πάλιν τὸ σκιάδιον, ne pas remettre son chapeau.

Abbeißen, *v. a.* ἐβγάζω μὲ τὰ δόντια, mordre, arracher avec les dents.

Abbeizen, *v. a.* ἐβγάζω μὲ τὸ ἀσημόνερον, ôter par l'eau forte *ou* par un corrosif.

Abberufen, *v. a.* ἀνακαλῶ, rappeler.

Abberufungsschreiben, *n.*, ἀνακαλεστικὸν γράμμα, lettres *f. pl.* de rappel *ou* de récréance.

Abbestellen, *v. a.* ἀνακαλῶ τὴν προσταγήν (ὀρδινίαν) μου, contremander.

Abbetteln, *v. a.* ἀποκτῶ παρακαλῶντας ὡσὰν τὸν ζήτουλαν, obtenir qc. à force de prier *ou* de mendier.

Abbetten, sich, *v. r.* von einem, χωρίζω τὸ κρεββάτι μου, τὸ βάνω ξέχωρα, faire lit à part.

Abbeugen, abbiegen, *v. a.* λυγίζω εἰς ἄλλο μέρος, plier, détourner; (in der Sprachlehre): κλίνω, (gramm.) décliner.

Abbiegung, *f.*, ὁ λυγισμός, action *f.* de plier; ἡ κλίσις, déclinaison, *f.*

Abbieten, s. Ueberbieten.

Abbild, *n.*, ἡ εἰκών (εἰκόνα), image, *f.*

Abbilden, *v. a.* εἰκονίζω, ζωγραφίζω, figurer, représenter.

Abbildung, *f.*, τὸ εἰκόνισμα, ἡ εἰκὼν (εἰκόνα), action de figurer, image, figure, *f.*

†**Abbinden**, *v. a.* λύω (τὸ δεδεμένον), délier, détacher.

Abbiß, *m.*, τὸ δάγκασμα, τὸ μέρος ἐβγαλμένον μὲ τὰ δόντια, action *f.* de mordre, morceau *m.* arraché avec les dents.

Abbitte, *f.*, ἡ παρακάλεσις διὰ συγχώρησιν, déprécation, réparation *f.* d'honneur.

Abbitten, *v. a.* παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσῃ, demander pardon.

Abblasen, *v. a.* φυσσῶ (οἷον τὸν κονιορτόν), souffler, emporter (la poussière etc.) en soufflant.

Abblatten, *v. a.* ἐβγάζω τὰ φύλλα τοῦ δένδρου, ξεφυλλίζω, effeuiller.

Abblättern, sich, *v. r.* ξεκολλοῦμαι, πίπτω (οἷον· τὰ φύλλα τῶν δένδρων), s'effeuiller, tomber (*p. e.* les feuilles des arbres).

Abbläuen (durchprügeln), *v. a.* *fam.* δέρνω καλά, gourmer, rosser.

Abblühen, *v. n.* ἐξανθῶ, χάνω τὸ ἄνθος, défleurir, perdre les fleurs.

Abborgen (einem etwas), *v. a.* δανείζομαι, emprunter qc. de (à) q.

Abbraten, *v. a.* ψήνω, rôtir; τελειώνω τὸ ψήσιμον, achever de rôtir.

Abbrausen, *v. n.* παύω ἀπὸ τὸ νὰ βράσω (λέγεται διὰ τὸν νέον μοῦστον), cesser de bouillir (*se dit* du vin nouveau).

Abbrechen, *v. a.* τζακίζω (ἕνα μέρος ἀπὸ κάτι τι), rompre, détacher (une partie de qc.); ein Haus —, χαλνῶ ἕνα σπίτι, démolir une maison; eine Brücke —, χαλῶ ἕνα γεφύρι, rompre un pont; Blumen, Obst —, δρέπω, ἀποσπῶ (λουλούδια, πωρικά), cueillir (des fleurs, des fruits); die Hufeisen —, ξεκαλιγώνω, déferrer; das Lager —, σηκώνω τὸ στρατόπεδον, lever le camp; die Unterhandlungen —, χαλνῶ τὰς πραγματείας (τῆς εἰρήνης κτλ.), rompre les négociations; (die Rede) —, κόπτω τὸν λόγον, rompre le discours; an der Zahlung —, κόπτω ἀπὸ τὴν πληρωμήν, rabattre, ne pas payer la somme entière; sich etwas —, ἐγκρατεύομαι, ὑστεροῦμαι, se refuser qc., se priver de qc.; — *v. n.* τζακίζομαι, rompre, se rompre, se briser; kurz —, κόπτω (τὸν λόγον), δὲν ἀκολουθῶ, briser, discontinuer; wir wollen davon —, ἂς ἀφήσωμεν αὐτό, φθάνει, brisons là-dessus.

Digitized by Google

Abbrechen, n., **Abbrechung**, f., *τὸ τζάκισμα*, action de rompre, rupture, f.

Abbrennen, v. a. *καίω*, *κατακαίω*, brûler, détruire en brûlant; eine Kanone ꝛc. —, *δίδω φωτιὰν* (*εἰς τὸ κανόνι κτλ.*), tirer, décharger un canon etc.; ein Feuerwerk —, *ἀνάπτω τεχνικαῖς φωτιαῖς*, tirer un feu d'artifice; v. n. *καίομαι*, *κατακαίομαι*, brûler, être consumé par le feu.

Abbrennung, f., *ἡ καῦσις*, *τὸ καύσιμον*, action f. de brûler, brûlement, m.

Abbreviatur, **Abkürzung**, f., *συγκοπὴ τῶν λέξεων*, abréviation, f.

Abbreviiren, v. a. *συγκόπτω μίαν λέξιν*, *τὴν γράφω μὲ συγκοπήν*, abréger, écrire avec des abréviations.

Abbringen, v. a. *φέρω ἀλλοῦ*, emporter; (abschaffen), *ἀναιρῶ*, *ἀκυρῶ*, *σηκώνω*, abolir; einen von etwas —, *ἀπογυρίζω τινὰ ἀπό τι*, détourner qn. de qc.

Abbringung, (Abschaffung), f., *ἡ ἀναίρεσις*, *ἀκύρωσις*, abolition, f.

Abbröckeln, v. a. *ἐβγάζω ψίχαις* (*ἀπὸ τὸ ψωμὶ κτλ.*), émier, détacher en petites pièces; sich —, *πίπτω*, *ξεκολλοῦμαι* (*ὡσὰν ψίχαις τοῦ ψωμιοῦ*), s'émier, s'écailler.

Abbruch, m., *τὸ τζακισμένον μέρος*, *τὸ κομμάτι*, morceau m. brisé, détaché de qc.; (an der Zahlung), *ὁ ξεπεσμός* (*ἀπὸ τὴν πληρωμήν*), diminution, f., rabais, m.; (Schaden), *ἡ ζημία*, dommage, m., perte, f.; — thun, *ζημιώνω*, endommager, faire tort.

Abbrühen, v. a. *ζεματίζω*, échauder.

Abbürsten, v. a. *σκουπίζω* (*μὲ τὴν βοῦρτζαν*), brosser, vergeter.

Abbüßen, v. a. *παιδεύομαι* (*μόνος μου διὰ σφάλματα*), *κάμνω μετάνοιαν*, expier.

Abbüßung, f., *ἡ παιδεία*, *ἡ μετάνοια*, expiation, f.

Abc, (a be ce), n., *τὸ ἀλφάβητον*, abc, alphabet, m.; (Anfangsgründe), *αἱ πρῶται ἀρχαί*, premiers élémens, m. pl.

Abcbuch, n., *τὸ ἀλφάβητον* (*βιβλίον περιέχον τὸ ἀλφάβητον*), abécédaire, m., croix f. de par Dieu.

Abcschüler, **Abcschütze**, m., *ἐκεῖνος ὁποῦ μανθάνει τὸ ἀλφάβητον*, commençant (qui apprend l'a b c).

Abcconterfeyen, s. **Abmahlen**.

Abccopiren, s. abschreiben, abzeichnen.

Abdachen, v. a. *περιχαρακώνω*, *κάμνω τὸν τοῖχον καταχυτόν*, bâtir en pente, taluter.

Abdachung, f., *τὸ καταχυτὸν*, *ἡ κλίσις τοῦ τοίχου*, pente, f., talus, m.

Abdampfen, v. n. *ἐξατμίζω*, s'évaporer.

Abdanken, v. a. *ἀφίνω ἀπὸ τὴν δούλευσίν μου*, *ἀποπέμπω*, congédier, licencier; v. n. *ἀφίνω τὴν δούλευσίν μου*, *παραιτῶ* (*τὸ ἀξίωμα μου*), quitter le service, se démettre d'un emploi, abdiquer; (bey einer Leiche), *βάνω λόγον ἐπιτάφιον εἰς τοὺς συναθροισμένους διὰ τὸν ἐνταφιασμόν*, haranguer l'assemblée à un enterrement.

Abdankung, f., *ἡ ἄδεια*, *ἡ ἄφεσις ἀπὸ τὴν δούλευσιν*, congé, licenciement, m.; (Leichenrede), *λόγος ἐπιτάφιος*, harangue f. funèbre.

Abdarben (sich etwas), v. r. *ἐγκρατεύομαι*, *ὑστεροῦμαι* (*μόνος μου*), *φείδομαι*, se priver de qc, épargner qc. sur sa bouche.

Abdecken, v. a. (den Tisch), *ἐβγάζω τὸ τραπεζομάνδυλον*, ôter la nappe, desservir; (einen Deckel), *ξεσκεπάζω*, découvrir; (die Haut abziehen), *ἐβγάζω τὸ δέρμα*, *γδέρνω*, écorcher.

Abdecker, m., *ὁ γδάρτης*, écorcheur, m.

Abdeckerey, f., *τὸ ὁσπῆτι τοῦ γδάρτου*, maison d'écorcheur, écorcherie, f.

Abdienen, v. a. (seine Zeit), *τελειώνω τὸν καιρὸν τῆς δουλεύσεώς μου*, achever le temps de son service; (eine Schuld), *πληρώνω ἕνα χρέος μὲ τὸ νὰ δουλεύσω*, acquitter une dette par ses services.

Abdingen, v. a. *ξεπίπτω* (*ξεπέφτω*), *κόπτω ἀπὸ τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος*, rabattre du prix de qc.

Abdrechseln, v. a. *ἐβγάζω τορνεύωντας*, ôter en tournant;

κατασκευάζω τορνεύωντας, parfaire en tournant.

Abdrehen, *v. a.* ἐβγάζω γυρίζωντας, στρέφωντας, détacher, enlever en tordant; (abdrechseln), ἐβγάζω τορνεύωντας, τορνεύω, faire au tour, en tournant.

Abdreschen, *v. a.* ἁλωνίζω, battre le blé; τελειώνω τὸ ἁλώνισμα, achever de battre le blé; eine Schuld —, πληρώνω ἕνα χρέος μὲ τὸ νὰ ἁλωνίσω, acquitter une dette en battant le blé; (einen), δέρνω καλά, rosser.

Abdringen, *v. a.* (einem etwas), ἐβγάζω (κάτι τι ἀπὸ τινὰ) μὲ βίαν, extorquer.

Abdruck, *m.*, ἡ ἐκτύπωσις, ἐντύπωσις, ὁ τύπος, tirage, *m.*, empreinte, impression, *f.*; (ein gedruckter Bogen), μία κόλα τυπωμένη, épreuve *f.* de tirage.

Abdrucken, *v. a.* τυπώνω, imprimer.

Abdrücken, *v. a.* ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ ζουλήξω, séparer à force de presser; (ein Gewehr), ῥίπτω (ῥίχνω) τουφέκι, tirer, décharger une arme à feu; einem etwas —, ἐβγάζω τι ἀπό τινα μὲ βίαν, extorquer qc. de q.; das drückt mir das Herz ab, αὐτὸ θλίβει τὴν καρδίαν μου, μοῦ χαλνᾷ τὴν καρδίαν, cela me crève le coeur.

Abdunsten, *v. n.* ἐξατμίζω, s'évaporer.

Abdünsten, *v. a.* κάμνω νὰ ἐξατμίσῃ, faire évaporer.

Abend, *m.*, ἡ ἑσπέρα, τὸ βράδυ, soir, *m.*, soirée, *f.*; (Vorabend), ἡ παραμονή, veille (d'une fête), *f.*; (Westen), ἡ δύσις, occident, couchant, ouest, *m.*; es wird —, βραδυάζει, le jour tombe, il s'en va faire nuit; es ist noch nicht aller Tage —, ἀκόμη δὲν εἶναι ἡ τελευταία ἑσπέρα (ἔχομεν ἀκόμη ἐλπίδες), il n'est pas encore soir pour tous les jours.

Abendbrod, Abendessen, *n.*, τὸ δεῖπνον, souper, *m.*

Abenddämmerung, *f.*, τὸ λυκαυγές (ἡ ἀρχὴ τῆς νύκτας), crépuscule *m.* du soir.

Abendgebet, *n.*, ἡ ἑσπερινὴ προσευχή, prière *f.* du soir.

Abendgegend, *f.*, ἡ δύσις τὸ δυτικὸν μέρος, région occidentale, *f.*

Abendgeläut, *n.*, **Abendglocke**, *f.*, τὸ κουδούνισμα τῆς καμπάνας εἰς τὸ βράδυ, cloche *f.* qui annonce le soir.

Abendland, *n.*, τὰ δυτικὰ μέρη, ἡ Εὐρώπη, les pays occidentaux, *m. pl.*

Abendländer, *m.*, ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὰ δυτικὰ μέρη, habitant *m.* de l'occident.

Abendländisch, *adj.* δυτικός, occidental.

Abendlied, *n.*, ἑσπερινὴ ψαλμῳδία, cantique *m.* du soir.

Abendluft, *f.*, ὁ ἑσπερινὸς ἀέρας, air *m.* du soir.

Abendmahl, *n.*, δεῖπνος ὁ μυστικός, ἡ ἁγία εὐχαριστία, cène, communion, *f.*, sacrement, *m.*; zum Abendmahle gehen, μεταλαμβάνω, aller à la communion, communier; das Abendmahl austheilen, reichen, δίδω νὰ μεταλάβῃ, μεταλαμβάνω τινά, communier q., administrer les sacremens.

Abendmahlzeit, *f.*, -mahl, *n.*, τὸ δεῖπνον, souper.

Abendmusik, *f.*, ἑσπερινὴ μουσική, ὑποκάτω εἰς τὰ παράθυρα τινός, sérénade, *f.*

Abendröthe, *f.*, ἡ ἑσπερινὴ κοκκινάδα τοῦ οὐρανοῦ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, rouge *m.* du ciel après le coucher du soleil.

Abends, *adv.* τὸ βράδυ, εἰς τὸ βράδυ, le soir, au soir.

Abendsegen, *m.*, **Abendgebet**, *n.*, ἡ ἑσπερινὴ προσευχή, prière du soir.

Abendsegen, *f.*, τὸ δυτικὸν μέρος, côté *m.* occidental.

Abendsonne, *f.*, ὁ δυτικὸς ἥλιος, soleil *m.* couchant.

Abendstern, *m.*, ὁ ἑσπερινὸς (ἄστρον), étoile *f.* du soir.

Abendstunde, *f.*, ἡ ἑσπερινὴ ὥρα, heure *f.* du soir.

Abendtisch, *m.*, τὸ δεῖπνον, souper, *m.*

Abendvölker, *f.*, τὰ δυτικὰ γένη, peuples *m. pl.* occidentaux.

Abendwärts, *adv.* πρὸς δύσιν, vers l'occident.

Abendwind, *m.*, ὁ ἑσπερινὸς ἀέρας, vent *m.* qui souffle le soir; (Westwind), ὁ δυτικὸς ἄνεμος, δυτικὸς ἀέρας, vent d'ouest.

Abendzeit, *f.*, ὁ ἑσπερινὸς και-

ρὸς, ἡ ἑσπέρα, soirée, veillée, *f.*

Abenteuer, *n.*, *παράξενον συμβεβηκὸς, τὸ τόλμημα*, aventure, *f.*

Abenteuerlich, *adj. παράξενος, θαυμαστός*, extraordinaire, étrange.

Abenteurer, *m.*, *ὁ περιφερόμενος εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ εὕρῃ καλὴν τύχην*, aventurier, *m.*

Aber, *conj. ὅμως, ἀλλὰ, (μὰ, ἀμή)*, mais.

Aberglaube, *m.*, *ἡ δεισιδαιμονία*, superstition, *f.*

Abergläubig, *adj. δεισιδαίμων*, superstitieux.

Aberkennen, einem (etwas), *κατακρίνω, ὑστερῶ διὰ μέσου τῆς κρίσεως*, priver q. de qc. par sentence ou arrêt.

Abermal, *adv. ἄλλην μίαν φοράν*, de nouveau, encore.

Abermalig, *adv. ὁποῦ γίνεται ἄλλην μίαν φορὰν, ἐκ δευτέρου γενόμενος*, nouveau, autre, second.

Abernten, *v. a. θερίζω*, récolter, recueillir, moissonner; *v. n. τελειώνω τὸ θέρος*, finir la recolte.

Aberwitz, *m.*, *ἀνοησία, ἀφροσύνη, μωρία, τρέλα*, folie, extravagance, démence, *f.*

Aberwitzig, *adv. ἀνόητος, ἄφρων, μωρὸς, τρελὸς*, fou, extravagant.

Abeschern, sich —, *v. r. fam. κουράζομαι, κοπιάζω πολλά*, se fatiguer, se peiner.

Abessen, *v. a. τρώγω, ἐβγάζω τρώγοντας*, manger, ôter en mangeant; *v. n. τελειώνω τὸ γεῦμα ἢ τὸ δεῖπνον*, achever le dîner ou le souper.

Abfahren *v. a.* (etwas mit dem Wagen abstoßen), *τζακίζω ἀπερνῶντας μὲ τὸ ἁμάξι*, emporter, casser, rompre qc. en voiturant; (ein Pferd), *κουράζω ἕνα ἄλογον ζευγμένον εἰς τὸ ἁμάξι*, harasser un cheval (de harnais); (durch Fahren abnutzen), *χαλνῶ, (οἷον· τὸ ἁμάξι, τὸν τροχὸν, μὲ τὴν πολλὴν κίνησιν)*, user en voiturant (*p. e.* la voiture, la roue etc.); — *v. n. κινῶ μὲ τὸ ἁμάξι ἢ μὲ τὸ καράβι, κάμνω πανιά*, partir (en voiture, en bateau), mettre à la voile; (als ein Rad), *τὸ νὰ πέσῃ, νὰ ξεκολλήσῃ (οἷον· ὁ τροχός)*, se détacher, sauter (*p. e.* une roue); *fig. fam.*, (sterben), *ἐκπνέω, ἀποθνήσκω*, mourir, expirer.

Abfahrt, *f.*, *ὁ μισευμὸς (μὲ τὸ ἁμάξι ἢ μὲ τὸ καράβι)*, départ (en voiture, en bateau), *m.*

Abfall, *m.*, *τὸ πέσιμον*, chute, *f.*; (vom Schnitzeln, Feilen), *τὰ ἀποξύσματα, ῥινίσματα*, retailles, rognures, *f. pl.*; (von jemanden), *ἡ ἀποστασία*, abandon *m.* du parti de q.; (von der Religion), *ἀποστασία τῆς πίστεως*, apostasie; (Veränderung), *ἡ μεταβολή*, changement, *m.*; (Verschiedenheit), *ἡ διαφορά*, différence, *f.*

Abfallen, *v. n. πίπτω, ξεκολλοῦμαι*, tomber, se détacher; (von jemanden), *ἀποστατῶ ἀπό τινα*, quitter le parti de q., s'insurger contre q.; (von der Religion), *ἀποστατῶ (ἀπὸ τὴν πίστιν)*, apostasier; (am Leibe), *γίνομαι λυγνὸς, ἀχαμναίνω*, déchoir, maigrir, perdre son embonpoint.

Abfangen, *v. a. πιάνω (κρυφίως· πουλιὰ κτλ.)*, prendre, attraper (en secret: des oiseaux etc.), (ein wildes Schwein), *σκοτώνω ἕνα ἄγριον γουροῦνι (τρυπῶντάς το μὲ τὸ κοντάρι)*, tuer un sanglier (d'un coup d'épieu).

Abfärben, *v. n. χάνω τὸ χρῶμα, μαυρίζω*, se déteindre, noircir.

Abfassen, *v. a. σχεδιάζω, συνθέτω, (μάλιστα βιβλία)*, rédiger, composer (des livres).

Abfassung, *f.*, *ὁ σχεδιασμὸς, ἡ σύνθεσις*, composition, *f.*

Abfäumen, s. Abschäumen.

Abfaulen, *v. n. πίπτω, ξεκολλοῦμαι ἀπὸ τὸ σάπισμα*, tomber de pourriture.

Abfegen, *v. a. παστρεύω, σκουπίζω*, balayer, nettoyer, brosser.

Abfegung, *f.*, *ἡ πάστρευσις, τὸ σκούπισμα*, action *f.* de balayer etc.

Abfeilen, *v. a. ἐβγάζω μὲ τὸ ῥινί*, ôter avec la lime.

Abfeilicht, *n.*, *τὰ ῥινίσματα*, limaille, *f.*

Abfeilung, *f.*, *τὸ ῥίνισμα*, limaille, *f.*

Abfertigen, *v. a. ἀποστέλλω, ἐξωφλίζω*, expédier, dépê-

cher; (einen derb —), *μαλώνω τινὰ καλὰ, ἐπιλήτιω, ἐπιτιμῶ*, renvoyer, rebuter q., le gronder.

Abfertigung, *f.*, *ἡ ἀποστολή, ἐξώφλισις*, expédition, dépêche, *f.*; (derbe —), *ἡ ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις*, rebut, *m.*

Abfeuern, *v. a.* *ῥίπτω (ῥίχνω) τουφέκι κτλ.*, tirer décharger (un fusil etc.).

Abfeurung, *f.*, *τὸ ῥίψιμον (τοῦ τουφεκιοῦ κτλ.)*, décharge (d'un fusil).

Abfilzen, f. Ausfilzen.

Abfinden, *v. a.* *κάμνω εὐχαριστημένον, εὐχαριστῶ, πληρώνω*, contenter, satisfaire, payer; einen Prinzen —, *δίδω ἕνα πρίγγιπα (βασιλικὸν) ἢ τόπον ἢ καὶ χρονικὴν πληρωμὴν*, apanager un prince; sich (mit einem) —, *πληρώνω τινὰ τὸ χρέος μου· τεριάζομαι*, payer à q. ce qu'on lui doit; s'accommoder, s'arranger.

Abfindung, *f.*, *ἡ πληρωμή· ὁ τεριασμός*, payement, *m.*; arrangement, *m.*

Abfischen (einen Teich), (ausfischen), *ψαρεύω, πιάνω τὰ ψάρια εἰς μίαν λίμνην*, pêcher, prendre tous les poissons d'un étang; *fig.* das Beste —, *πέρνω τα καλλήτερα*, prendre la crême.

Abflecken, *v. n.* *λερώνω*, salir.

Abfleischen, *v. a.* *ἐβγάζω τὸ κρέας (ἀπὸ τὸ δέρμα)*, écharner.

Abfliegen, *v. n.* *πετῶ ἀλλοῦ*, s'envoler.

Abfließen, *v. n.* *ῥέω (τρέχω) κάτω ἢ ἔξω*, découler, s'écouler.

Abflößen, f. flößen.

Abfluß, *m.*, *ἡ ῥοή, τὸ τρέξιμον (τοῦ νεροῦ) κάτω*, découlement, écoulement, *m.*

Abfolgen lassen, *v. a.* (einem etwas), *παραδίδω (εἰς τινὰ τι)*, laisser prendre, délivrer, remettre.

Abfordern (einem etwas), *v. a.* *ζητῶ (τι ἀπὸ τινα), ἀπαιτῶ*, demander, exiger qc. de q.; Gott hat ihn von der Welt (aus diesem Leben) abgefordert, *ὁ Θεὸς ἀνακάλεσεν αὐτὸν ἀπὸ τὸν κόσμον*, Dieu a disposé de lui.

Abforderung, *f.*, *ἡ ζήτησις, τὸ ζήτημα*, demande, *f.*

Abformen, *v. a.* *σχεδιάζω, σχηματίζω (εἰς κηρὶ, εἰς πηλὸν) τὸ σχῆμα τινὸς πράγματος*, mouler (en cire, en argile etc).

Abformung, *f.*, *ἡ σχεδίασις, ὁ σχεδιασμὸς, σχηματισμὸς*, action *f.* de mouler.

Abfragen, *v. a.* *ἐβγάζω (ἕνα μυστικὸν) μὲ τὸ νὰ ἐρωτήσω*, questionner q., *fam.* tirer les vers à q.

Abfressen, *v. a.* *τρώγω (ταῖς ἄκραις τῶν χόρτων κτλ.)*, manger, brouter; (nagen am Herzen), *τρώγω, πληγώνω τὴν καρδίαν (μεταφορικῶς)*, ronger, crever le coeur.

Abfrieren, *v. n.* *πίπτω, ξεκολλοῦμαι ἀπὸ τὸ πάγωμα*, tomber, se détacher par le froid.

Abfuhre, *f.*, *τὸ φέρσιμον (τῶν πραγμάτων) εἰς ἄλλον τόπον, ἡ μετακομιδή, ἀγωγή*, transport (de marchandises), *m.*, exportation, *f.*

Abführen (zu Wagen), *v. a.* *φέρω, μετακομίζω μὲ τὸ ἁμάξι εἰς ἄλλον τόπον*, transporter (en voiture); (einen —), *πηγαίνω (τινὰ) εἰς ἄλλον τόπον*, emmener q.; (*μεταφορικῶς*) *ἐλέγχω, δίδω ἐλεγκτικὴν ἀπόκρισιν*, *fig.* relancer, rembarrer q.; (purgiren), *κινῶ (τὴν κοιλίαν)*, purger, évacuer.

Abführend, *adj.* *κινητικός (διὰ τὴν κοιλίαν)*, laxatif, évacuatif.

Abführung, *f.* (zu Wagen), *τὸ φέρσιμον, ἡ ἀγωγὴ, μετακομιδή*, transport (de marchandises etc.), *m.*, action *f.* d'emmener; (Purganz), *τὸ κινητικόν*, laxatif, purgatif, *m.*

Abführungsmittel, *n.*, *τὸ κινητικὸν ἰατρικόν*, évacuant laxatif, *m.*

Abführungswege, *m. pl.*, *αἱ τρύπαι τοῦ σώματος ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐξέρχονται τὰ περιττώματα*, émonctoires, *m. pl.*

Abfüllen, *v. a.* *ἐβγάζω (κρασὶ κτλ.) ἀπὸ ἕνα ἀγγεῖον καὶ χύνω εἰς ἄλλο, μεταχύνω*, vider en partie (*p. e.* une bouteille de vin etc.), désemplir, soutirer.

Abfüllung, *f.*, *ἡ μετάχυσις*, soutirage, *m.*

Abfüttern, *v. a.* *δίδω (ἀρκετὸν) φαγὶ (μάλιστα εἰς τὰ ζῶα)*,

donner assez à manger (aux bestiaux).

Abgabe, *f.*, *ἡ παράδοσις*, délivrance, livraison, *f.*; (Steuer), *τὸ δόσιμον*, *ὁ φόρος*, (*τούρκ. τὸ χαράτζι*), impôt, droit, *m.*, taxe, *f.*

Abgang, *m.*, *ὁ μισευμὸς*, *ἀναχωρισμός*, départ, *m.*; (der Waaren), *ἡ πώλησις* (*πούλησις*) *τῶν πραγμάτων*, vente, *f.*, débit des marchandises; (Verminderung), *ἡ ἐλάττωσις*, *μίκρωσις*, déchet, *m.*, diminution, *f.*; (Ende), *τὸ τέλος*, *ἡ τελευτὴ* (*τοῦ ἀνθρώπου*), décès, *m.*, mort, *f.*; (Abfall), *τὰ ἀποξύσματα*, retaille, rognure, *f.*; (Schaden), *ἡ ζημία*, perte, *f.*; (vom Gewichte), *ξεπεσμὸς ἀπὸ τὸ ζύγι*, discale, *f.*

Abgängig, abgänglich, *adj.* *ὁποῦ πωλεῖται καλά*, de bon débit.

Abgebackenes Brod, *n.*, *ψωμὶ ξεκολλημένον ἀπὸ τὴν φλοῦδαν*, pain *m.* dont la croûte se sépare de la mie.

Abgeben, *v. a.* *δίδω*, *παραδίδω*, donner, rendre, remettre; (Abgaben), *πληρώνω δόσιμον*, *φόρον*, payer des impôts, des droits; (einen Kaufmann, einen guten Soldaten —), *εἶμαι ἄξιος* (*διὰ πραγματευτὴν*, *διὰ καλὸν στρατιώτην*), faire (un bon marchand, un bon soldat etc.), einen Wechsel auf einen —, *τραβῶ ἕνα βεξίλιον* (*μίαν καμπιάλην*) *ἐπάνω τινος*, tirer une lettre de change sur q.; einem etwas —, *μαλώνω τινά*, *ἐπιπλήττω*, donner sur les doigts à q.; sich (mit etwas) —, *καταγίνομαι* (*εἴς τι*), s'occuper de qc.; (mit jemanden —), *συναναστρέφομαι* (*μέ τινα*), converser avec q.; *ἔχω ὑπόθεσιν μέ τινα*, avoir affaire à q.

Abgebrannt, *adj.* *χαλασμένος διὰ μέσου πυρκαϊᾶς*, brûlé, incendié, ruiner de la feu.

Abgedroschen, *adj. fig.* *πολλαῖς φοραῖς λεγόμενος καὶ ἀηδής*, rebattu; *κρυφίως συμφωνημένος*, concerté.

Abgefäumt, *adj.* *πανοῦργος*, *πονηρός*, fin, rusé.

Abgehen, *v. a.* *χαλνῶ* (*οἷον τὰ ὑποδήματα μὲ τὸ περιπάτημα*), user (*p. e.* les bottes à force de marcher); (im Gehen messen), *μετρῶ μὲ τὰ βήματά μου*, mesurer à pas (une place); *v. n.* *ἀναχωρῶ*, *μισεύω*, partir; (von Waaren), *πωλοῦμαι*, *ἔχω πώλησιν* (*πούλησιν*), se vendre, se débiter; (von etwas, von einem), *διαφέρω*, *δὲν συμφωνῶ*, différer, s'éloigner, être différent; (von einer Gewohnheit), *ἀφίνω μίαν συνήθειαν*, quitter une coutume; (aus dem Dienste), *ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν δούλευσιν*, quitter le service; (wegkommen), *χάνομαι*, se perdre; (als Farben), *χάνω τὸ χρῶμα*, *ἀφανίζομαι*, se déteindre, perdre la couleur; von seiner Forderung —, *παραιτῶ τὴν ζήτησίν μου*, se désister de sa prétention; von seiner Meinung —, *ἀλλάζω τὴν γνώμην μου*, changer d'opinion; (vom Preise), *ξεπίπτω* (*ἀπὸ τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος*), rabattre du prix; (mangeln), *λείπω*, manquer; (mit Tode —), *ἀποθνήσκω*, décéder, mourir; (losgehen), *ξεκολλοῦμαι*, se détacher; sich nichts abgehen lassen, *τρώγω καὶ πίνω καλά*, *ἀπερνῶ λαμπρά*, faire bonne chère.

Abgelebt, *adj.* *πολλὰ παλαιός*, *ὑπέργηρος*, décrépit, fort vieux.

Abgelegen, *adj.* *ἀπομακρυσμένος*, éloigné, écarté; abgelegener Wein, *κρασὶ ὁποῦ ἔβρασε ἀρκετά*, du vin reposé.

Abgelegenheit, *f.*, *ὁ ἀπομακρυσμός*, éloignement, *m.*, distance, *f.*

Abgeneigt, *adj.* *μὴ ἔχων κλίσιν*, qui n'est pas enclin à —; *ὁ φέρων μῖσος*, mal-affectionné.

Abgeneigtheit, *f.*, *ἡ ἀποστροφή*, *τὸ μὴ ἔχειν κλίσιν*, aversion, *f.*, éloignement, *m.*

Abgenutzt, *adj.* *χαλασμένος* (*ἀπὸ πολυκαιρινὴν χρῆσιν*), usé (par un long usage); *πεπαλαιωμένος*, vieilli, rebattu.

Abgeordnete, *m.*, *ὁ ἀπεσταλμένος*, (*δεπουτάτος*), envoyé, député, *m.*

Abgeredeter Maßen, *adv.* *κατὰ συμφωνίαν*, de la manière convenue.

Abgerichtet, *adj.* *μαθημένος* (*οἷον*

ἄλογον, σκύλι κτλ.), dressé (p. e. un cheval, un chien).

Abgesagt, adj. ein abgesagter Feind, ἐχθρὸς ἀφιλίωτος, ennemi déclaré, irréconciliable.

Abgesandte, m., ὁ ἀπεσταλμένος, ὁ πρέσβυς, envoyé, ambassadeur, m.

Abgesandtin, f., ἡ ἀπεσταλμένη, ambassadrice, f.

Abgeschieden, adj. χωρισμένος, séparé; abgeschiedene Seelen, ψυχαὶ τῶν ἀποθαμένων, manes, m. pl.; die Abgeschiedenen, οἱ ἀποθαμένοι, les trépassés, m. pl.

Abgeschiedenheit, f., ἡ μοναξία, retraite, solitude, f.

Abgeschliffen, adj. fig. πολιτικός, πεπολιτευμένος, poli.

Abgeschmackt, adj. ἄνοστος, fade, insipide, absurde.

Abgeschmacktheit, f., τὸ ἄνοστον, insipidité, fadeur, absurdité, f.

Abgewichen, adj. (vergangen), ἀπερασμένος, passé; s. abweichen.

Abgewinnen, v. a. (einem etwas), κερδίζω (τι ἀπό τινα), gagner qc. à q. ou sur q.; einen Vortheil —, προφθάνω (πρωτήτερα ἀπὸ ἄλλον), prévenir, gagner le devant.

Abgewöhnen, v. a. ξεσυνηθίζω (ἄλλον), désaccoutumer; sich (dat.) —, ξεσυνηθίζω, ἀφίνω μίαν συνήθειαν, se désaccoutumer, se déshabituer.

Abgewöhnung, f., τὸ ξεσυνήθισμα, désaccoutumance, f.

Abgezehrt, adj. ἄσαρκος, λιγνός, ἀχαμνισμένος, défait, décharné, amaigri.

Abgezogen, adj. s. Abstrakt.

Abgezogenheit, s. Abgeschiedenheit.

Abgießen, v. a. χύνω (ὀλίγον τι ἀπὸ ἕνα ἀγγεῖον γεμάτον), verser, survider, désemplir; (in eine Form), χύνω εἰς τὸ καλοῦπι, jeter (en moule).

Abgießung, f., ἡ χύσις, τὸ χύσιμον, action f. de verser etc.

Abglanz, m., τὸ ἀπαύγασμα, (ποιητικὴ λέξις), (poét.) splendeur, image resplendissante, f.

Abglätten, v. a. s. glätten.

Abgleichen, v. a. ἰσιάζω, κάμνω ἴσιον, égaler, rendre égal; τεριάζω, régler, arranger.

Abgleichung, f., ὁ ἰσιασμὸς, τεριασμός, action f. d'égaler, arrangement, m.

Abgleiten, v. n. ἀπογλυστρῶ, ξεγλυστρῶ, glisser, faire une glissade.

Abglitschen, s. Abgleiten.

Abgott, m., τὸ εἴδωλον, ψεύστικος θεός, idole, f.

Abgötter, m., ὁ εἰδωλολάτρης, idolâtre, m.

Abgötterey, f., ἡ εἰδωλολατρεία, idolâtrie, f.

Abgötterin, f., ἡ εἰδωλολάτρισσα, femme idolâtre, f.

Abgöttisch, adj. εἰδωλολατρικος, idolatre, idolâtrique.

Abgraben, v. a. χώνω, κάμνω λάκκον, creuser, faire un fossé; (einem ein Stück Land), ἀφαιρῶ μὲ τὸ ἀλέτρι ἕνα μέρος ἀπὸ τὸν ἀγρὸν ἄλλου τινός, empiéter sur le champ de q. en labourant; (das Wasser), ἐβγάζω τὸ νερὸν διὰ μέσου λάκκου, détourner l'eau par un fossé.

Abgrämen, sich, χαλνῶμαι ἀπὸ τὴν λύπην, se consumer de chagrin.

Abgrasen, v. a. τρώγω τὰ χόρτα, brouter; κόπτω τὰ χόρτα, couper ou faucher l'herbe.

Abgreifen, v. a. χαλνῶ (μὲ τὸ πολὺ ψηλάφισμα), user à force de manier.

Abgrund, m., ἡ (ὁ) ἄβυσσος, abîme, m.

Abgunst, f., ὁ φθόνος, τὸ μῖσος, envie, haine, f.

Abgünstig, adj. ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ, μισῶν, φθονῶν, envieux, défavorable.

Abgürten, v. a. λύω τὰ ζωνάρι, ξεζώνω, déceindre, ôter la ceinture.

Abgurten, v. a. das Pferd, ξεζώνω τὸ ἄλογον, dessangler le cheval.

Abguß, m., ἡ χύσις, μετάχυσις, action f. de désemplir; (einer Figur), εἰκόνα σχεδιασμένη μὲ χύσιν εἰς τὸ καλοῦπι, jet (d'une figure); einen Abguß machen, χύνω εἰς τὸ καλοῦπι, jeter en moule.

Abhaaren, v. a. ἐβγάζω, ἀποσπῶ τὰς τρίχας, peler, dépiler; (bei den Gärbern), μαδῶ, ἀποξύω τὰς τρίχας ἀπὸ τὸ δέρμα, plamer, débourrer.

Abhacken, v. a. κόπτω (μὲ τζε-

κοῦρι), couper (à coups de hache).
Abhageln, v. i. es hat sich abgehagelt, ἀπέρασε τὸ χαλάζι, il a cessé de grêler.
Abhaken, v. a. ἐβγάζω ἀπὸ τὸ τζιγκέλι, λύω, décrocher.
Abhalstern, v. a. ξεκαπιστρώνω, dechevêtrer.
Abhalten, v. a. κρατῶ (τι μακρὰν ἀπὸ τι), tenir éloigné (qc. de qc.); (zurückhalten), ἀνακρατῶ, ξανακρατῶ, retenir; — (verhindern), ἐμποδίζω, empêcher; lassen Sie sich nicht abhalten, μὴν ἐνοχλῆσθε, μὴ συγχίζησθε, ne vous dérangez-pas.
Abhaltung, f., τὸ ἐμπόδιον, empêchement, m.
Abhandeln, v. a. (einem etwas), ἀγοράζω (τι ἀπό τινα), acheter qc. de q.; (vom Preise), ξεπέφτω ἀπὸ (τὴν τιμὴν), δίδω ὀλιγώτερον, rabattre qc. du prix; (etwas mit einem), πραγματεύομαι, traiter de qc. avec qc.; (eine Sache), διαλέγομαι (περί τινος πράγματος), traiter qc, disserter de qc.
Abhandlung, f., ἡ πραγμάτευσις (περί τινος πράγματος), action f. de traiter de qc.; (eine Schrift), τὸ σύγγραμμα, dissertation, f., traité, m.
Abhanden seyn, v. n. δὲν εὑρίσκομαι, λείπω, être égaré, être perdu; — kommen, χάνομαι, se perdre.
Abhang, m., ὁ κατήφορος, penchant, m., pente, déclivité, f.
Abhangen, v. n. εἶμαι κατήφορος, pencher, incliner, aller en pente; (abhängig seyn), ὑπόκειμαι, ἐξαρτῶμαι, dépendre; das hängt nicht von mir ab, αὐτὸ δὲν στέκεται εἰς ἐμένα, cela ne dépend pas de moi.
Abhängen, v. a. ξεκρεμῶ, dépendre, détacher; v. n. s. abhangen.
Abhängig, adj. κατήφορος, penchant, qui va en pente, en talus; (von jemanden), ὑποτεταγμένος, ἐξηρτημένος, dépendant.
Abhängigkeit, f., ἡ ὑποταγή, τὸ ἐξάρτημα, dépendance, f.
Abhärmen, sich, v. r. χαλνῶμαι, ἀφανίζομαι ἀπὸ λύπην, se consumer de chagrin.
Abhärten, v. a. σκληρύνω, κάμνω σκληρόν, durcir, endurcir.
Abhaspeln, v. a. τυλιγαδιάζω, dévider.
Abhauen, v. a. κόπτω (μὲ σπαθὶ μὲ τζεκοῦρι), couper (avec un sabre, une hache); (Gras —), κόπτω (χόρτα), κοσσίζω, faucher (l'herbe).
Abhäuten, v. a. ἐβγάζω τὸ δέρμα, γδέρνω, ôter la peau, écorcher.
Abhauung, f., τὸ κόψιμον, action f. de couper; (des Grases), τὸ κόσσισμα, fauchage, m.
Abheben, v. a. σηκώνω (τι ἀπὸ ἕναν τόπον), ôter, enlever; (in der Karte), χωρίζω (τὰ χαρτία), couper (les cartes).
Abhefteln, v. a. ξεθηλυκώνω, dégrafer.
Abheften, v. a. ξεράπτω, découdre.
Abheilen, v. a. ἰατρεύω (πληγήν), guérir (v. a.); v. n. ἰατρεύομαι, guérir (v. n.), se guérir.
Abheilung, f., ἡ ἰάτρευσις, guérison, f.
Abhelfen (herab), v. a. βοηθῶ τινὰ νὰ κατέβῃ, aider qn. à descendre; (einer Sache), διορθώνω, βάνω εἰς τάξιν, remédier à qc., y mettre ordre.
Abhelflich, adj. einer Sache abhelfliche Maße geben, s. abhelfen.
Abhelfung, f., ἡ βοήθεια, διόρθωσις, remède, f., arrangement, m.
Abhellen, sich, v. n. ξεθολώνομαι, se clarifier.
Abherzen, v. a. fam. συχνοφιλῶ, baisotter.
Abhetzen, v. a. (ein Pferd ꝛc.), κουράζω (ἕνα ἄλογον) μὲ τὸν πολὺν δρόμον, lasser, fatiguer (un cheval etc.) à force de le faire courir.
Abhobeln, v. a. λειαίνω, ῥοκανίζω, raboter; (einen Menschen), ξεχονδραίνω, κάμνω πολιτικώτερον (τὸν ἄνθρωπον), polir, décrasser (un homme).
Abhold, s. abgeneigt.
Abholen, v. a. πηγαίνω νὰ πάρω μαζύ μου, aller quérir, aller chercher, venir prendre.
Abholzen, v. a. κόπτω δένδρα, abattre des arbres.
Abhorchen, v. a. μανθάνω

ἀκούων κρυφίως, apprendre qc. en écoutant.
Abhören, v. a. ἐρωτῶ, ἐξετάζω, interroger (des témoins).
Abhörung, f., ἐρώτησις, ἐξέτασις (εἰς τὰ κριτήριον), audition, f.
Abhub, m., τὰ περισσεύματα τῆς τραπέζης, desserte, f.
Abhülfe, f., βοηθητικὸν μέσον, remède, m.
Abhungern, sich, v. r. χαλνῶμαι, ἀφανίζομαι ἀπὸ πεῖναν, s'exténuer, s'affaiblir par la faim.
Abirren, v. n. χάνω τὸν δρόμον μου, ἀποπλανῶ, se fourvoyer, s'égarer.
Abirrung, f., (ἄστρον.) ἡ ἀποπλάνησις, (astron.) aberration, f.
Abhüten, v. a. eine Wiese, βόσκω (πρόβατα κτλ.) εἰς ἕνα λιβάδι, faire paître l'herbe d'une prairie (par des brebis etc.).
Abjagen, v. a. ein Pferd, κουράζω ἕνα ἄλογον μὲ πολὺν δρόμον, harasser un cheval à force de le faire courir; (einem etwas), ξαναπιάνω (τι ἀπό τινα), rattraper qc. de q.
Abjochen, v. a. ἐβγάζω τὸν ζυγὸν (ἀπὸ τὰ βόδια), ôter le joug (aux boeuf).
Abkämmen, v. a. ἐβγάζω, ἀφαιρῶ μὲ τὸ κτένι, ôter avec le peigne.
Abkanzeln, v. a. κατηγορῶ τινα βάνωντας λόγον εἰς τὸν ἄμβωνα, déclamer contre q. en chaire; fam. μαλώνω (τινά), ἐλέγχω, reprimander q.
Abkappen, v. a. κόπτω (μὲ τζεκοῦρι), couper (avec une hache); (Bäume) —, κόπτω τὴν κορυφὴν τῶν δένδρων, écimer, étêter (des arbres); fig. fam. einen —, μαλώνω τινα, reprimander q.
Abkappung, f., ἡ κόψις, τὸ κόψιμον, action f. de couper etc.
Abkarten, v. a. συμφωνῶ (κρυφίως διὰ κακόν), concerter, convenir (secrètement pour quelque mauvais dessein).
Abkauen, v. a. ἐβγάζω μασσῶντας, ôter en mâchant.
Abkauf, m., ἡ ἀγόρασις, ὁ ψοῦνος, achat, m.
Abkaufen, v. a. (einem etwas), ἀγοράζω (τι ἀπό τινα), acheter qc. de q.; eine Strafe —, ἐλευθερώνομαι ἀπὸ μίαν παιδείαν πληρώνοντας, se racheter d'une peine.
Abkäufer, m., ὁ ἀγοραστὴς, ψωνιστής, acheteur, m.
Abkäuflich, adj. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ξαναγορασθῇ, rachetable.
Abkehlen, v. a. κόπτω τὸν λαιμὸν (ἑνὸς ζώου), égorger (un animal).
Abkehren, v. a. (abwenden), ἀποστρέφω, ἀπογυρίζω, détourner; (abfegen, abbürsten), πάστρεύω, σκουπίζω, brosser, vergeter, épousseter.
Abkehrung, f., ἡ ἀποστροφὴ, τὸ ἀπογύρισμα, action f. de détourner; τὸ σκούπισμα, πάστρευμα, action f. de brosser etc.
Abkeltern, s. Keltern.
Abkippen, v. a. die Feder, κόπτω τὴν ἄκραν τῆς μύτης τοῦ κονδυλιοῦ, épointer, couper la pointe d'une plume.
Abklaffen, v. a. εἶναι μισοκλεισμένον, δὲν σφαλῷ καλά, bailler, être entré-ouvert.
Abklären, v. a. καθαρίζω (τὰ ὑγρά), clarifier.
Abklatschen, v. a. χύνω εἰς τὸ καλοῦπι, clicher, jeter en moule.
Abklauben, v. a. ἐβγάζω (οἷον· τὸ κρέας ἀπὸ τὰ κόκκαλα), ronger (p. e. un os).
Abklemmen, v. a. ἐβγάζω μὲ τζίμπημα, emporter en froissant.
Abklopfen, v. a. τινάζω (φορέματα κτλ.), nettoyer en battant, épousseter (des habits etc.); einen —, δέρνω, rosser.
Abkneipen, v. a. ἐβγάζω τζιμπῶντας μὲ τὰ νύχια, ἢ μὲ τὸ τζιμπίδι, pincer, emporter avec les ongles.
Abknöpfen, v. a. ξεκομβώνω, déboutonner.
Abknüpfen, v. a. λύω κόμβον, dénouer (un noeud); (abbinden), λύω (τὸ δεδεμένον), délier, détacher.
Abkochen, v. a. κάμνω νὰ βράσῃ (νερόν), cuire, faire bouillir.
Abkochung, f., ἡ βράσις, τὸ βράσιμον, action f. de cuire.
Abkommen, v. n. ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ, φεύγω, s'éloigner, s'écarter, s'en aller; (außer Gebrauch kommen), ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν συνήθειαν, passer, s'abolir, tomber en

désuétude; nicht abkommen können, δὲν ἔχω ἄδειαν, ἔχω καιρόν, être empêché, n'en avoir pas le temps; (das kann abkommen), αὐτὸ ἠμπορεῖ νὰ λείπῃ, εἶναι περιττόν, on peut se passer de cela, cela est superflu.

Abkommen, n., (Uebereinkunft, f.), συμφωνία, ὁ τεριασμός, accommodement, arrangement, m.

Abkömmling, m., ὁ μεταγενέστερος, ἀπόγονος, descendant, m.

Abköpfen, v. a. Bäume, κόπτω τὴν κορυφὴν τῶν δένδρων, écimer, étêter (les arbres).

Abkratzen, v. a. ξύω, ἀποξύω, gratter, racler, ôter en grattant.

Abkriegen, v. a. ἐβγάζω, ἀφαιρῶ, parvenir à détacher qc.; fig. (etwas), παιδεύομαι, τραβῶ παιδείαν, s'attirer (qc. de fâcheux), être puni.

Abkrümeln, v. a. συντρίβω (ψωμὶ κτλ.) μὲ τὰ δάκτυλα, émier, émietter.

Abkühlen, v. a. δροσίζω, καταψυχαίνω, rafraîchir.

Abkühlung, f., τὸ καταψυκτικόν, δροσιστικόν, rafraîchissement, m.

Abkündigen, v. a. φανερώνω, κοινοποιῶ, ἀνακηρύττω, publier, proclamer.

Abkündigung, f., ἡ φανέρωσις, τὸ ἀνακήρυγμα, publication, proclamation, f.

Abkunft, f., ἡ καταγωγὴ, τὸ γένος, extraction, naissance, f.

Abkürzen, v. a. σμικρύνω, κοντεύω, accourcir, abréger, diminuer.

Abkürzung, f., τὸ σμίκρυμα, τὸ κόντευμα, accourcissement, m., diminution, f.; (Abbreviatur), ἡ συγκοπὴ τῶν λέξεων, abréviation, f.

Ablachen, sich, v. r. ξεκαρδίζομαι ἀπὸ τὰ γέλοια, rire tout son soûl.

Abladen, v. a. ξεφορτώνω, décharger.

Ablader, m., ὁ ξεφορτωτής, déchargeur, m.

Abladung, f., ἡ ξεφόρτωσις, déchargement, m.

Ablaß, m., ἡ ἄφεσις, action f. de laisser qc.; (kirchlicher —), συγχώρησις (τῶν ἁμαρτιῶν), συγχωρητικὸν γράμμα, indulgence, remission, f., bref m. d'indulgence.

Ablaßbrief, m., συγχωρητικὸν γράμμα, bref m. d'indulgence.

Ablaßkram, m., ἡ πώλησις τῶν συγχωρητικῶν γραμμάτων, trafic m. d'indulgence.

Ablaßkrämer, m., ὅστις πωλεῖ συγχωρητικὰ γράμματα, vendeur m. d'indulgences.

Ablassen, (herab=), v. a. κατεβάζω, faire descendre; (Wasser —), ἐβγάζω (νερὸν ἀπὸ ἕνα κανάλι κτλ.), faire écouler (de l'eau d'un canal etc.); (fortlassen), ἀφίνω (τινὰ) νὰ φύγῃ, laisser échapper; (einem etwas), ἀφίνω (εἴς τινα τι), πωλῶ, laisser qc à q., vendre qc. à q.; (am Preise), ξεπέφτω (ἀπὸ τὴν τιμήν), rabattre du prix; v. n. παύω, cesser; von einer Sache —, ἀφίνω, παραιτῶ, se désister d'une chose, quitter, abandonner.

Ablassung, f., ἡ κατήβασις, ἄφεσις, action de descendre qc. etc., cessation, f.

Ablativ, m., ἡ ἀφαιρετική, (gramm.) ablatif, m.

Ablauben, v. a. ἐβγάζω τὰ φύλλα τοῦ δένδρου, ξεφυλλίζω, effeuiller.

Ablauern, v. a. παραμονεύω, épier (l'occasion).

Ablauf, m., τὸ χύσιμον, τρέξιμον, ἡ ῥοή, écoulement, découlement, m.; (Abgang), ὁ μισευμός, ἡ ἀναχώρησις, départ, m.; (Ende), τὸ τέλος, τὸ πέρασμα, fin, f., bout, m., expiration (d'un terme), f.; nach — des Monats, ἀφ' οὗ περάσῃ ὁ μῆνας, au bout du mois.

Ablaufen, v. n. ῥέω κάτω, τρέχω κάτω, ἐβγαίνω (ὡσὰν τὸ νερὸν ἀπὸ ἕναν τόπον), découler, écouler, s'écouler (p. e. l'eau de quelque endroit); (als eine Uhr), καταβαίνω λέγεται διὰ τὸ ὡρολόγιον), être à bas, n'être pas montée (en parlant d'une pendule ou d'une montre); (sich enden), τελειώνω, ἀπερνῶ, se terminer, finir; v. a. (als Stiefeln ꝛc.), χαλνῶ τὰ ὑποδήματα μὲ τὸ νὰ τρέξω, user (les bottes etc.) à force de marcher; einem einen Rank —, παίζω τινὸς ἕνα παιγνίδι, jouer un (mauvais) tour

à q; *fam.* sich (*dat.*) die Hörner —, *παύω ἀπὸ τὸ νὰ κάμω ἀταξίαις*, achever de jeter sa gourme.
Abläugnen, s. ableugnen.
Ablauschen, *v. a. μανθάνω τι ἀκούωντας κρυφίως*, apprendre qc. en étant aux écoutes.
Ablausen, *v. a. ψηρίζω*, *pop.* épouiller; einem das Geld — (gem.), *ἐβγάζω τὰ ἄσπρα τινὸς μὲ ψευδιαῖς*, escroquer l'argent de q.
Abläutern, *v. a. καθαρίζω, ξεθολώνω*, clarifier, rendre limpide.
Abläuterung, *f.*, *ἡ καθάρισις, ξεθόλωσις*, clarification, *f.*
Ableben, *n.*, *ὁ θάνατος, ἡ τελευτή*, décès, *m.*, mort, *f.*
Ablecken, *v. a. γλείφω, ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ γλείφω*, lécher, ôter en léchant.
Abledern, *v. a. ἐβγάζω τὸ δέρμα, γδέρνω*, ôter la peau, écorcher.
Ablegen, *v. a. βάζω κάτω, ἀποβάλλω*, mettre bas, quitter, ôter; (Kleider), *ἀφίνω (φόρεμα), δὲν φορῶ πλέον*, quitter, ne plus porter (un habit); (von Pflanzen), *βάνω καταβολάδα, φυτεύω ἕνα κλωνάρι*, marcotter; (einen Besuch ꝛc.), *κάμνω ἐπίσκεψιν*, faire une visite; einen Eid —, *κάμνω ὅρκον*, prêter serment; Rechnung —, *δίδω λογαριασμόν*, rendre compte; ein Zeugniß —, *κάμνω μαρτυρίαν, μαρτυρῶ*, rendre témoignage; seine Gelübde —, *κάμνω τὸ τάγμα μου*, prononcer, émettre des voeux; das Gesicht, Gedächtniß, die Kräfte legen ihm ab, *τὰ ὀμμάτια του, τὸ ἐνθυμητικόν του, αἱ δυνάμεις του ἀδυνατίζονται*, sa vue, sa mémoire, ses forces s'affaiblissent; *fig. fam.* Sie hat abgelegt, (*μεταφορ.*) *αὐτὴ ἐγέννησε κρυφίως*, elle est accouchée secrètement.
Ableger, *m.*, *κλωνάρι διὰ ξαναφύτευσιν, καταβολάδα*, marcotte, *f.*, provin, *m.*
Ablegung, *f.*, *τὸ ἀπόβαλμα, ἔβγαλμα*, action *f.* de quitter, d'ôter; — des Eides, *ἡ πρᾶξις τοῦ νὰ κάμῃ τις ὅρκον*, prestation *f.* d'un serment; — einer Rechnung, *ἡ παράδοσις τοῦ λογαριασμοῦ*, reddition (d'un compte), *f.*
Ablehnen, s. Ableihen.
Ablehnen, *v. a.* etwas von sich, *ἀποβάλλω, δὲν καταδέχομαι*, se défendre de qc., ne pas consentir, ne pas accepter, refuser.
Ablehnung, *f.*, *τὸ ἀπόβαλμα, ἡ ἀποβολή*, refus, *m.*
Ableihen, *v. a.* einem etwas, *δανείζομαι τι ἀπό τινα*, emprunter (qc. de qc. *ou* à q.).
Ableiten, *v. a. ἀποστρέφω, ἀπογυρίζω, ἐβγάζω (οἷον· νερὸν ἀπὸ ἕνα ποτάμι)*, détourner, saigner (*p. e.* une rivière); (Worte ꝛc.), *παράγω*, dériver.
Ableiter, *m.*, (Blitzableiter), *ὁ ἀγωγὸς τοῦ κεραυνοῦ (κοινῶς· μαγνήτης)*, conducteur, paratonnerre, *m.*
Ableitung, *f.*, *ἡ παραγωγή*, (gramm.) dérivation, *f.*; das abgeleitete Wort, *τὸ παράγωγον*, (mot) dérivé, *m.*
Ablenken, *v. a. ἀποστρέφω, ἀπογυρίζω*, détourner.
Ablenkung, *f.*, *ἡ ἀποστροφή, τὸ ἀπογύρισμα*, action *f.* de détourner.
Ablernen, *v. a.* einem etwas, *μανθάνω τι ἀπό τινα (βλέπωντας τοὺς τρόπους του)*, apprendre qc. de q. (à le voir faire).
Ablesen, (absuchen), *v. a. ἐβγάζω, πέρνω, μαζώνω*, détacher et ôter, cueillir; Raupen —, *ἐβγάζω ταῖς κάμπιαις ἀπὸ τὰ φυτά*, écheniller; die Läuse —, *ψηρίζω*, *pop.* épouiller; (lesen), *διαβάζω μεγαλοφώνως*, lire à haute voix.
Ablesung, *f.*, *τὸ ἔβγαλμα, ἡ μάζωξις*, action *f.* d'ôter etc.; *ἡ διάβασις μὲ μεγάλην φωνήν*, lecture *f.* à haute voix.
Ableugnen, *v. a. ἀρνοῦμαι*, dénier.
Abliefern, *v. a. παραδίδω (πρᾶγμα)*, délivrer, remettre.
Ablieferung, *f.*, *ἡ παράδοσις*, délivrance (de qc. à q.), *f.*
Abliegen, *v. n. εἶμαι ἀπομακρυσμένος (περὶ τόπου)*, être éloigné *ou* distant de . . .; sich —, *χαλνοῦμαι (οἷον· πρᾶγμα ὁποῦ ἔμεινε πολὺν καιρὸν εἰς τὸ μαγαζί)*, s'user, se gâter (*se dit* de marchandises qui ont été long temps dans le magasin).
Ablisten, *v. a. ἀποκτῶ μὲ πα-*

νουργίαν, attraper par finesse, par ruse.

Ablocken, v. a. einem etwas, ἐβγάζω (τι ἀπό τινα) μὲ πανουργίαν, μὲ κολακείαις, tirer, attraper par ruse ou par flatterie.

Ablohnen, v. a. πληρώνω τὸν μισθὸν, donner les gages dus à q.

Ablöschen, v. a. σβύνω, éteindre; das Eisen —, ῥίχνω εἰς τὸ νερὸν τὸ πυρωμένον σίδηρον, tremper un fer rouge; etwas Geschriebenes —, σβύνω τὸ γεγραμμένον, effacer qc.

Ablösen, v. a. λύω (τὰ δεδεμένα), détacher, délier; (Kanonen), ῥίχνω τόπι (κανόνι), tirer, décharger (le canon); (abscheiden), κόπτω, χωρίζω, couper, amputer; den Schleim von der Brust —, λύω τὸ φλέγμα ἀπὸ τὸ στῆθος, dégager la poitrine, faire expectorer; (einen in einem Geschäft), ἐμβαίνω εἰς τὸν τόπον τινὸς, εἰς τὴν ὑπόθεσίν του, remplacer q. (qui travaille); die Wache —, ἀλλάζω τὴν φυλακὴν (τὴν βίγλαν), relever la sentinelle; sich —, λύομαι, ξεκολλοῦμαι, se détacher; sich einander —, δουλεύω μέ τινα ἀλληλοδιαδόχως, se relayer l'un l'autre.

Ablösend, adj. ὁποῦ λύει τὸ φλέγμα, expectorant.

Ablösung, f., ἡ λύσις, action f. de détacher, de délier; τὸ ῥίψιμον (τοῦ κανονιοῦ), décharge (du canon); ἡ κόψις, ὁ χωρισμός, action de couper, amputation, f.; ἡ ἀλλαγὴ (τῆς φυλακῆς), descente f. de la garde.

Ablugsen, v. a. ἐβγάζω τι μὲ ψευδιαῖς μὲ πανουργίαν, attraper qc. par ruse.

Abmachen, v. a. ξεκολλῶ, ἐβγάζω, détacher, défaire, ôter; (beschließen), τελειώνω, terminer, vider (une affaire); etwas mit einem —, συμφωνῶ, τεριάζομαι, convenir de qc. avec q., s'arranger.

Abmachung, f., ἡ ξεκόλλησις, τὸ ἔβγαλμα, action f. de détacher, de défaire; ἡ τελείωσις, arrangement, m.; ἡ συμφωνία, ὁ τεριασμός, convention, f., accord, m.

Abmähen, v. a. κοσσίζω, faucher.

Abmahlen, (Getreide), v. a. ἀλέθω, achever de moudre.

Abmahlen, v. a. ζωγραφίζω, peindre; (schildern), ζωγραφίζω, περιγράφω, παρασταίνω, représenter, dépeindre, peindre.

Abmahnen, v. a. ξεσυμβουλεύω, dissuader, déconseiller.

Abmahnung, f., τὸ ξεσυμβούλευμα, dissuasion, f.

Abmärgeln, v. a. ἀδυνατίζω, κόπτω τὰς δυνάμεις, ἀφανίζω, épuiser, affaiblir extrêmement, harasser, fatiguer.

Abmärgelung, f., τὸ ἀδυνάτισμα, ὁ ἀφανισμός (τῶν δυνάμεων τοῦ σώματος), épuisement, affaiblissement, m.

Abmarken, v. a. βάνω σύνορα, aborner, borner.

Abmarsch, m., ὁ ἀναχωρισμὸς (τῶν στρατιωτῶν), départ (de troupes), m.

Abmarschiren, v. a. ἀναχωρῶ, φεύγω, partir, déloger (se dit des troupes).

Abmartern, v. a. τυραννῶ, παιδεύω, tourmenter, martyriser.

Abmatten, v. a. κοπιάζω, κουράζω, fatiguer, lasser, harasser; sich —, v. r. κοπιάζω, κουράζομαι, se lasser, se fatiguer, s'affaiblir.

Abmattung, f., ὁ κουρασμός, τὸ κούρασμα, fatigue, lassitude, f.

Abmeißeln, v. a. ἐβγάζω, χωρίζω μὲ τὸ σμυλάριον (μὲ τὴν σμύγλαν), ôter avec le ciseau.

Abmerken, v. a. καταλαμβάνω, παρατηρῶ, remarquer, observer; einem etwas —, s. ablernen; einem etwas an den Augen —, καταλαμβάνω τι ἀπὸ τὰ βλέμματά τινος, lire qc. dans les yeux de q.

Abmessen, v. a. (ausmessen), μετρῶ, ἐκμετρῶ, mesurer.

Abmessung, f., τὸ μέτρημα, mesurage, m.

Abmiethen, v. a. νοικιάζω, (πέρνω μὲ τὸ νοίκι), louer, prendre à louage.

Abmiether, m., ὁ νοικιαστής, locataire, m.

Abmüssigen, sich, v. r. λαμβάνω ἄδειαν, ἐλευθερώνομαι ἀπὸ τὴν δουλειάν μου, se donner le loisir, se dégager de ses affaires.

Abnagen, v. a. τρώγω, ἐβγάζω

με τὰ δόντια (οἷον· τὸ κρέας ἀπὸ τὰ κόκκαλα), ronger (p. e. la chair des os); (als Kummer), τρώγω, ἀφανίζω, ronger, navrer (le coeur).

Abnähen, v. a. παραῤῥάπτω, κεντῶ, piquer, contrepointer.

Abnahme, f., τὸ ἔβγαλμα, action f. d'ôter; (Verminderung), ἡ σμίκρωσις, ἐλάττωσις, diminution, f.; (Verfall), ἐλάττωσις, χαλασμὸς, décadence, f.; in — gerathen, kommen, σμικρύνομαι, χάνομαι, χαλνοῦμαι, tomber en décadence; (Verkauf), ἡ πούλησις, vente f. débit, m.

Abnehmen, v. a. πέρνω κάτω, ἐβγάζω, ôter, enlever; ein Glied —, χωρίζω ἕνα μέλος τοῦ σώματος, couper un membre du corps, amputer; ein Kind von der Brust —, κόπτω ἕνα παιδὶ ἀπὸ τὸ βυζὶ, ξεκόπτω τὸ βυζὶ ἀπὸ τὸ παιδί, sevrer un enfant; den Bart —, ξουραφίζω τὰ γένεια, (μπαρμπερίζω), faire la barbe; die Tage nehmen ab, αἱ ἡμέραι ὀλιγοστεύουν, les jours décroissent, s'accourcissent; (abkaufen, ἀγοράζω, acheter (qc. de q.); wieder nehmen, wieder erobern), ξαναποκτῶ, ξαναπέρνω, πέρνω πάλιν, prendre, conquérir de nouveau; (schließen, einsehen), καταλαμβάνω, συμπεραίνω, conclure, juger; v. n. ὀλιγοστεύω, σμικρύνομαι, ἐλαττώνομαι, diminuer, decroître, s'affaiblir; einem den Eid —, βάνω τινα νὰ κάμῃ ὅρκον, faire prêter serment.

Abnehmen, n., ἡ σμίκρωσις, ἐλάττωσις, diminution, f., décroissement, m.; der Mond ist im —, ἡ σελήνη (τὸ φεγγάρι) εἶναι εἰς τὴν χάσιν, la lune est en décours; das Fieber ist im —, ἡ θέρμη εἶναι εἰς τὴς παρακμὴν, ἢ σμικρύνεται, la fièvre est en son décours.

Abnehmer, m., (Käufer), ὁ ἀγοραστὴς (τουρκ. μουστερῆς), acheteur, chaland, m.

Abnehmung, f., τὸ ἔβγαλμα κτλ., action f. d'ôter etc.; s. Abnehmen, v. a.

Abneigung, f., ἡ ἀποστροφὴ, τὸ μῖσος, aversion, antipathie, f.

Abnöthigen, v. a. einem etwas, ἐβγάζω (τι ἀπό τινα) μὲ τὸ νὰ (τὸν) θλίψω, μὲ τὸ νὰ (τὸν) βιάσω, extorquer, arracher (en pressant, en insistant).

Abnöthigung, f., τὸ ἔβγαλμα διὰ μέσου τῆς βίας, contrainte, f.

Abnützen, v. a. χαλνῶ (μὲ τὴν χρῆσιν), user.

Abnutzung, f., ὁ χαλασμός (διὰ μέσου τῆς χρήσεως), action f. d'user.

Abonnent, m., ὁ συνδρομητής, ὁ ἐγγεγραμμένος ἐκ συνδρομῆς, abonné, m.

Abonnieren, v. n. sich —, v. r. ἐγγράφομαι ἐκ συνδρομῆς, s'abonner (pour qc.).

Abordnen, v. a. ἀποστέλλω ὡς ἐπίτροπον, ἐπιτρέπω, envoyer, députer.

Abordnung, f., ἡ ἀποστολή τινὸς ὡς ἐπιτρόπου, députation, f.

Abortiren, v. n. ἀποῤῥίπτω τὸ παιδὶ, γεννῶ πρὸ τοῦ καιροῦ, avorter, faire un fausse couche.

Abpachten, v. a. νοικιάζω, πέρνω δι' ἕνα καιρὸν ἕνα ὑποστατικὸν ἢ ἀγρὸν, κῆπον κτλ., affermer, amodier, prendre à ferme ou à bail.

Abpachtung, f., ὁ νοικιασμός, amodiation, f.

Abpacken, v. a. ξεφορτώνω, décharger.

Abpackung, f., ἡ ξεφόρτωσις, décharge, f.

Abpassen, v. a. die Zeit, die Gelegenheit, παραμονεύω, ἐπιτυχαίνω μὲ τὸ νὰ παραμονεύσω, épier le temps, l'occasion.

Abpeitschen, v. a. δέρνω καλὰ μὲ τὸ καμτζίκι ἢ μὲ βέργαις, fouetter q. comme il faut.

Abpfänden, s. Auspfänden.

Abpflücken, v. a. ἀποσπῶ, μαζώνω (λουλούδια, πωρικά), cueillir, arracher (des fleurs).

Abpflügen, s. Abackern.

Abplatten, v. a. κάμνω ἐπίπεδον, κάμνω ἴσον, rendre égal, aplatir; συμπιέζω, comprimer, rendre plat.

Abpochen, v. a. ἐβγάζω κτυπῶντας μὲ σφυρὶ ἢ ἄλλο τι, détacher en frappant, ôter on séparer en frappant; (abtrotzen), (μεταφορ.) ἀποκτῶ

με τὸ νὰ φοβερίσω, extorquer qc. de q par des menaces.

Abprallen, *v. a.* κτυποῦμαι ὀπίσω, ἀναπηδῶ, rejaillir, rebondir; (von Lichtstrahlen), ἀντανακλῶμαι, réfléchir (*se dit* de la lumière.

Abpressen, *v. a.* ἐβγάζω μὲ βίαν, μὲ τυραννίαν, extorquer (par force, par tyrannie).

Abprotzen, *v. a.* ἐβγάζω τὸ κανόνι ἀπὸ τὸ ἁμαξάκι ὁποῦ ἔχει τοὺς δύο ἐμπροσθινοὺς τροχούς, (artill.) démonter.

Abprügeln, *v. a.* δέρνω καλὰ, μοσχεύω τινά, bâtonner, rosser.

Abpuffen, *v. a.* γδέρνω, écorcher; *fig. fam.* einen —, δέρνω τινὰ μὲ τὸν γρόθον, battre q. à coups de poing.

Abputzen, *v. a.* πασιρεύω, nettoyer; σκουπίζω, brosser; eine Mauer, ein Haus —, ξανανεώνω, ἀλείφω ἐκ δευτέρου τὸν τοῖχον μὲ ἀσβέστην, ravaler un mur, les murailles d'une maison; die Bäume —, κλαδεύω τὰ δένδρα, χωρίζω τὰ ἄχρηστα κλωνάρια, élaguer des arbres; das Licht —, ξεφτυλίζω τὸ κηρί, moucher la chandelle; *fig. pop.* einen —, μαλώνω τινὰ, reprimander q.

Abquerlen, s. Querlen.

Abrahmen, *v. a.* ἐβγάζω τὸ ἄνθος τινὸς πράγματος, (μάλιστα τὸ ἀνθόγαλον), écrémer.

Abraspeln, *v. a.* ἐβγάζω, ἀφαιρῶ μὲ τὸ ῥινὶ, racler, ôter avec la rape.

Abrathen, *v. a.* συμβουλεύω νὰ μὴ κάμῃ τις τί, ξεσυμβουλεύω, déconseiller, dessuader.

Abrathung, *f.*, τὸ ξεσυμβούλευμα, dissuasion, *f.*

Abrauchen, *v. n.* ἐξατμίζομαι, ἀχνίζω, s'évaporer.

Abraum, *m.*, τὰ περισσεύματα, τὰ ἀποξύσματα, décombres, débris, *m. pl.*

Abräumen, *v. a.* ἐβγάζω (οἷον· πράγματα ὁποῦ εὑρίσκονται ἐπάνω εἰς ἕνα τραπέζι κτλ.), ôter, enlever (*p. e.* les choses qui se trouvent sur une table etc.); den Tisch — (nach dem Essen), σηκώνω τὰ φαγητὰ κτλ. ἀπὸ τὸ τραπέζι, desservir la table.

Abraupen, *v. a.* einen Baum, ἐβγάζω, μαζώνω ταῖς κάμπιαις ἀπὸ ἕνα δένδρον, écheniller un arbre.

Abrechen, *v. a.* ἐβγάζω μὲ τὴν τζουγκράναν, ôter avec le rateau.

Abrechnen, *v. a.* κατηβάζω, ἀφαιρῶ (εἰς τὸν λογαριασμόν), décompter, déduire; mit einem —, τεριάζω τὸν λογαριασμόν μου μέ τινα, compter avec q., régler un compte.

Abrechnung, *f.*, ἡ κατήβασις, ἀφαίρεσις, décompte, *m.*, déduction, *f.*; ὁ τεριασμὸς τοῦ λογαριασμοῦ, compte, arrêté *m.* de compte.

Abrede, *f.*, ἡ συμφωνία (μάλιστα διὰ στόματος, convention, *f.*, accord, *m.*; — mit einem nehmen, συμφωνῶ μέ τινα δι' ἕνα πρᾶγμα, συμβουλεύομαι, convenir de qc. se concerter avec q.; nicht in Abrede seyn, δὲν ἐναντιώνομαι, ὁμολογῶ, ne pas disconvenir de qc

Abreden, *v. a.* einem von etwas, λέγω τινὸς νὰ μὴ κάμῃ τι, dire à q. de ne pas faire qc.; (verabreden), συμφωνῶ, κάμνω συμφωνίαν, concerter qc. avec q.

Abregnen, sich, es hat sich abgeregnet, ἀπέρασεν ἡ βροχή, il a cessé de plenvoir.

Abreiben, *v. a.* ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ τρίψω, ξετρίβω, ôter, emporter, user en frottant.

Abreichen, *v. n.* φθάνω μὲ τὸ χέρι, atteindre à qc. (de la main); ἁπλώνω, δίδω, remettre, donner.

Abreihen, (Perlen), *v. a.* ἐβγάζω τὸ ὁρμαθιασμένα μαργαριτάρια, défiler (des perles).

Abreise, *f.*, ὁ μισευμός, départ, *m.*

Abreisen, *v. n.* μισεύω, κινῶ, partir.

Abreißen, *v. a.* ἀποσπῶ, ξεκολλῶ βιαστικά, arracher, détacher (par force); Kleider —, χαλνῶ τὰ φορέματα (μὲ τὴν χρῆσιν), user (les habits); ein Gebäude —, χαλῶ ἕνα κτίριον, démolir un bâtiment; (zeichnen), σχεδιάζω, dessiner; *v. n.* ξεκολλοῦμαι, ξεσχίζομαι, se détacher, se rompre.

Abreiten, (ein Pferd), *v. a.* χαλ-

νῶ (ἕνα ἄλογον τῆς σέλλας) μὲ τὸ πολὺ τρέξιμον, harasser un cheval.

Abrichten, *v. a.* μαθαίνω (οἷον· ἄλογα, σκυλιά, πουλιά), dresser (*p. e.* des chevaux, des chiens, des oiseaux).

Abrichtung, *f.*, ἡ μάθησις, action *f.* de dresser.

Abriffeln, *v. a.* ξεμωραίνω, deniaiser; μαλώνω τινὰ σκληρῶς, réprimander q.

Abrikose, s. Aprikose.

Abrinden, *v. a.* ξεφλουδίζω (ἕνα δένδρον), écorcer (un arbre); ξεφλουδίζω (τὸ ψωμί), décroûter (le pain).

Abrindig, *adj.* abrindiges Brod, ψωμὶ ξεκολλημένον ἀπὸ τὴν φλοῦδαν, du pain dont la mie se sépare de la croûte.

Abrinnen, *v. n.* ῥέω, τρέχω κάτω, découler.

Abriß, *m.*, τὸ σχεδίασμα, σκιαγραφία, plan, dessin, *m.*; kurzer —, ἡ ἐπιτομή, abrégé, précis, *m.*

Abrollen, *v. a.* ξετυλίγω, ἀνοίγω τὸ τύλιγμα, dérouler; *v. n.* ξετυλίγομαι, se dérouler; κυλίομαι κάτω, rouler de haut en bas.

Abrücken, *v. a.* ἀπομακρύνω ὀλίγον (οἷον· σκαμνί, τραπέζι), retirer, reculer (*p. e.* une chaise, une table); *v. n.* ἀπομακρύνομαι, se retirer, faire place.

Abrückung, *f.*, ἡ ἀπομάκρυνσις, τὸ ἀπομακρύνειν, action *f.* de retirer etc.

Abrudern, *v. n.* φεύγω κωπηλατῶντας, s'éloigner en ramant.

Abrufen, *v. a.* κράζω (τινὰ ἀπὸ μίαν δουλειὰν κτλ.), appeler, rappeler (q. de quelque occupation etc.); die Stunden —, φανερώνω (μὲ μεγάλην φωνὴν) τὴν ὥραν ὁποῦ ἐκτύπησε, crier les heures.

Abrufungsschreiben, *n.*, ἀνακαλεστικὸν γράμμα (διὰ πρέσβυν τινα), lettres *f. pl.* de rappel *ou* de recréance.

Abrunden, *v. a.* στρογγυλώνω, arrondir.

Abründung, *f.*, ἡ στρογγύλωσις, τὸ στρογγύλισμα, arrondissement, *m.*

Abrupfen, *v. a.* μαδῶ, ἀποσπῶ τὰ πτερά, plumer, déplumer.

Abrutschen, *v. n. fam.* ξεγλυστρῶ, glisser; s. Abgleiten.

Absäbeln, *v. a. fam.* κόπτω μὲ τὸ σπαθί, couper avec le sabre.

Absacken, *v. a.* ἐβγάζω τὰ σακκιά, ôter les sacs; einen Esel —, ξεφορτώνω τὸν γαΐδαρον, décharger un âne.

Absage, *f.*, ἡ ἀνάνευσις, ἄρνησις, contre-ordre, *m.*, revocation d'une promesse.

Absagen, *v. a.* ἀντιφάσκω, λέγω ὅτι δὲν θέλω, ἀνακαλῶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶπα πρῶτα, contremander qc., retirer sa parole, se dédire de qc.; *v. n.* einer Sache —, s. Entsagen.

Absägen, *v. a.* κόπτω, ἀφαιρῶ μὲ τὸ πριόνι, couper, ôter avec la scie.

Absatteln, *v. a.* ξεσελλώνω, desseller.

Absatz, *m.*, ἡ διακοπή, ἕνα χωρισμένον μέρος, interruption, partie *f.* séparée; (an Schuhen &c.), ἡ πτέρνα, talon (d'un soulier), *m.*; (an Pflanzen), ὁ κόμβος (τοῦ φυτοῦ), noeud (d'une canne), *m.*; (im Schreiben), ἡ διακοπή, ἕνα χωρισμένον μέρος εἰς γράμματα, alinéa, *m.*; — einer Treppe, στάσις τῆς σκάλας, ὁ τόπος δι' ἀνάπαυσιν, repos *m.* d'un escalier; (Abtheilung, Paragraph), τὸ τμῆμα, ὁ παράγραφος, section, *f.*, paragraphe, *m.*; (Verkauf), ἡ πώλησις, (πούλησις), vente, *f.*, débit, *m.*; ohne Absatz, χωρὶς διακοπήν, sans interruption, d'un seul trait.

Absaugen, *v. a.* ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ βυζάξω, sucer, ôter en suçant.

Abschaben, *v. a.* ξύω, ἀποξύω, racler, ratisser; sich —, χαλοῦμαι (μὲ τὴν χρῆσιν), s'user.

Abschabsel, *n.*, τὰ ἀποξύσματα, raclure, ratissure, *f.*

Abschachern, *v. a.* einem etwas, ἀγοράζω (τι ἀπὸ τινά), acheter qc. de q.; s. Schachern.

Abschachteln, *v. a.* ξύω μὲ τὴν ἵππουριν, prêter, polir avec de la prêle; s. Schachtelhalm.

Abschaffen, *v. a.* (einen Bedienten), ἀποχαιρετῶ, ἐβγάζω ἕναν δοῦλον ἀπὸ τὴν δουλευσίν μου, congédier (un valet); (aufheben), χαλνῶ,

ἀκυρῶ (νόμους κτλ.), abolir, abroger (des lois etc.).

Abschaffung, *f.*, ὁ ἀποχαιρετισμὸς, ὁ χαλασμὸς, ἡ ἀκύρωσις, congé, *m.*, abolition, abrogation, *f.*

Abschälen, *v. a.* ἐβγάζω τὴν φλοῦδαν, ξεφλουδίζω, peler, écorcer.

Abscharren, *v. a.* ἀποξύω μὲ νὰ νύχια (ὡσὰν αἱ ὄρνιθες), emporter en grattant (des pieds, comme les poules).

Abschäuern, *v. a.* χωρίζω μὲ μεσότοιχον, μὲ φράκτην, séparer par une cloison, par une haie.

Abschaufeln, *v. a.* ἐβγάζω μὲ τὸ φτυάρι, ôter ou nettoyer avec la pelle.

Abschaum, *m.*, ὁ ἀφρὸς ἐβγαλμένος ἀπό τι, écume *f.* ôtée; (μεταφορ.) τὸ βδέλυγμα, ὁ πλέον ἀχρειότερος, *fig.* rebut, *m.*

Abschäumen, *v. a.* ξαφρίζω, écumer, ôter l'écume.

Abscheiden, *v. a.* χωρίζω, ξεχωρίζω, séparer, désunir; *v. n.* ἀναχωρῶ, φεύγω, se séparer, s'en aller; ἀποθνήσκω. mourir, décéder.

Abscheiden, *n.*, ὁ χωρισμός, séparation, *f.*; ὁ θάνατος, ἡ τελευτή, mort, *f.*, décès, *m.*

Abscheidung, *f.*, ἡ χώρισις, ὁ χωρισμός, séparation, *f.*, partage, *m.*

Abscheren, *v. a.* κουρεύω, raser, tondre.

Abscheu, *m.*, ἡ ἀποστροφὴ, τὸ βδέλυγμα, μῖσος, horreur, abomination, aversion, *f.*; einen — haben vor etwas, ἔχω ἀποστροφὴν εἴς τι, συχαίνομαι, avoir qc. en horreur.

Abscheuern, *v. a.* πλύνω τρίβωντας μὲ ἄμμον, écurer, nettoyer.

Abscheulich, *adj.* βδελυρὸς, βδελυκτὸς, μισητός, horrible, abominable, détestable.

Abscheulichkeit, *f.*, τὸ βδελυκτὸν, βδελυρόν, horreur, atrocité, *f.*

Abschicken, *v. a.* ἀποστέλλω, στέλλω, envoyer, dépêcher.

Abschickung, *f.*, ἡ στάλσις, (τὸ στάλσιμον), envoi, *m.*

Abschieben, *v. a.* κινῶ ὀλίγον κατὰ μέρος, éloigner, reculer un peu; die Schuld von sich —, ῥίπτω τὸ πταίσιμον εἰς ἄλλον τινα, προφασίζομαι, se disculper, s'excuser de qc.

Abschied, *m.*, ὁ ἀποχαιρετισμός, ὁ ἀναχωρισμός, congé, *m.*; (Beschluß), ἡ ἀπόφασις (συμφωνημένη εἰς πολλούς), recez, arrêt définif (d'une diète); Abschied nehmen, ἀποχαιρετοῦμαι, prendre congé, dire adieu; hinter der Thür — nehmen, φεύγω κρυφίως, *fam.* décamper à la sourdine.

Abschiedsaudienz, *f.*, ἑορτάσιμος ἀποχαιρετισμὸς (τοῦ πρέσβυος), audience *f.* de congé (d'un ambassadeur).

Abschiedsbrief, *m.*, ἀποχαιρετιστικὸν γράμμα, lettre *f.* de congé.

Abschiedsschmaus, *m.*, συμπόσιον ὁποῦ κάμνει τις πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, repas *m.* de congé.

Abschiefern, sich, σχίζομαι εἰς λεπτὰ φύλλα, ξεκολλοῦμαι, se séparer par feuilles, s'exfolier.

Abschießen, *v. a.* (einen Pfeil rc.), ῥίπτω (ῥίχνω) μίαν σαΐτταν κτλ., lancer, décocher (une flèche etc.); (herabschießen), ἀφαιρῶ, πέρνω (μὲ κανονιὰν, μὲ τουφεκιὰν κτλ.), abattre d'un coup (de canon, de fusil etc.); *v. n.* (losschießen), ῥίπτω, ῥίχνω (τουφέκι, πιστόλαν), tirer, décharger (un fusil, un pistolet etc.); einen —, (besser schießen), ῥίπτω καλλήτερα ἀπὸ τὸν ἄλλον, tirer mieux qu'un autre.

Abschiffen, *v. n.* μισεύω μὲ τὸ καράβι, κάμνω πανιὰ, ἀποπλέω, partir, sortir du port, mettre à la voile.

Abschildern, *v. a.* περιγράφω, παρασταίνω, peindre, dépeindre, représenter.

Abschilderung, *f.*, ἡ περιγραφὴ, παράστασις, portrait, *m.*, description, *f.*

Abschinden, *v. a.* γδέρνω, écorcher.

Abschirren, *v. a.* ἐβγάζω τὰ λουριὰ (ἀπὸ τὰ ἄλογα τοῦ ἁμαξίου), deharnacher.

Abschlachten, *v. a.* σκοτώνω, σφάζω, tuer.

Abschlag, *m.*, (abgeschlagene Zweige rc.), ἀποκομμένα κλαδιὰ κτλ., abatis, *m.*; (vom Preise), ἡ κατήβασις, ὁ ξεπεσμὸς

(τῆς τιμῆς τοῦ πράγματος); diminution du prix, basse, *f.*, (d'une marchandise); auf Abschlag, *διὰ λογαριασμόν*, à-compte; das ist ein großer —, *αὐτὸ διαφέρει πολλά, εἶναι μεγάλη διαφορά*, c'est une grande différence.

Abschlagen, *v. a. καταβάλλω, κτυπῶ κάτω* (*οἷον· πωρικὰ κτλ*), abattre (*p. e.* des fruits etc.); (einen Feind 2c.), *σπρώχνω ὀπίσω, ἀποῤῥίπτω, ἀμπώχνω*, repousser (l'ennemi etc.); (einen Streich), *σταματῶ, ἐμποδίζω* (*ἕνα κτύπημα*), parer un coup, une botte; ein Schloß —, *ἐβγάζω μίαν κλειδωνιάν*, lever une serrure; (einem etwas), *ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω, δὲν στέργω*, refuser qc. à q.; das Wasser —, *κάμνω τὸ νερόν μου*, lâcher son eau, faire son eau; *v. n. σμικρύνομαι, ὀλιγοστεύω*, diminuer; die Kälte hat (oder ist) abgeschlagen, *τὸ κρύον ὀλιγόστευσε*, le froid a diminué; diese Waare ist abgeschlagen, *ἡ τιμὴ τούτου τοῦ πράγματος ἐκατέβηκε*, le prix de cette marchandise a baissé.

Abschlägig, *adj.* abschlägige Antwort, *ἡ ἀνάνευσις, ἄρνησις*, (*ἀποῤῥιπτικὴ ἀπόκρισις*), refus, *m.*

Abschläglich, *adj. διὰ λογαριασμὸν διδόμενον*, donné ou payé à compte; *adv. διὰ λογαριασμόν*, à compte, en déduction.

Abschlagung, *f.*, *ὁ καταβαλμός*, abatage, *m.*; *ἡ ἀπόῤῥιψις*, refus, *m.*

Abschlämmen, *v. a. ἐβγάζω ταῖς λάσπαις, τὴν λοῦνην*, débourber, dégorger.

Abschleifen, *v. a.* (*part.* abgeschliffen), *ἀκονῶ, ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ ἀκονήσω*, ôter ou emporter en émoulant; ein Spiegelglas, ein Stück Marmor —, *τρίβω, κάμνω γυαλιστὸν τὸ γυαλὶ τοῦ καθρέπτου, τὸ μάρμαρον*, debrutir une glace, un marbre; eine Kupferplatte wieder —, *ἀποτρίβω πάλιν τὴν χαλκογραφίαν ἀπὸ μίαν πλάκαν*, regratter une planche; einen jungen Menschen —, *πολιτεύω ἕναν νέον*, dérouiller un jeune homme.

Abschleifen, *v. a.* (*part.* abgeschleift, Kleider 2c.), *χαλνῶ* (*φορέματα κτλ.*) *μὲ τὴν πολλὴν μεταχείρισιν*, user (des habits etc.); (fortschleifen), *σύρνω, τραβῶ εἰς ἄλλον τόπον*, transporter (sur un traineau).

Abschleiffel, *n.*, *ἀποτρίμματα ἀπὸ μαχαίρια κτλ. ὅπου ἀκονοῦν*, moulée, *f.*

Abschleifung, *f.*, *τὸ ἀκόνημα*, action *f.* d'ôter en émoulant etc.; *ἡ πολίτευσις, τὸ πολίτευμα*, action *f.* de dérouiller q.

Abschleimen, *v. a. ἐβγάζω τὸ φλέγμα ἀπό τι*), ôter la matière visqueuse de dessus qc.; Fische —, *παστρεύω ψάρια* (*ἀπὸ τὴν λοῦνην*), dégorger des poissons.

Abschlenkern, *v. a.* (gem.), *ἀποῤῥίπτω, τινάζω* (*οἷον· τὴν λάσπην ἀπὸ τὰ ὑποδήματα, ταράζωντας τὸ ποδάρι*), secouer (*p. e.* la boue qui s' est attachée aux bottes etc.).

Abschleudern, *v. a. σφενδονίζω*, fronder; *ῥίπτω, ἀποῤῥίπτω*, jeter, lancer, secouer.

Abschließen, *v. a. κλείω, σφαλῶ, σφαλίζω*, fermer (à la clef); die Thür, eine Rechnung —, *βάνω εἰς τάξιν* (*τεριάζω*) *τὸν λογαριασμὸν*, arrêter un compte; (einen Handel 2c.), *κλείω μίαν πραγμάτειαν, συμφωνῶ*, conclure une affaire, un marché.

Abschließung, *f.*, *ὁ κλεισμὸς, τὰ σφάλισμα*, action *f.* de fermer etc.

Abschlürfen, *v. a. ῥοφῶ* (*ὀλίγον τι ἀπὸ ἕνα ποτῆρι γεμάτον κτλ.*), humer (un peu de dessus qc.).

Abschluß, *m.*, *τὸ σφάλισμα, ὁ τεριασμὸς* (*τοῦ λογαριασμοῦ*), clôture *f.* ou arrêté *m.* (d'un compte).

Abschmatzen, *v. a. fam. συχνοφιλῶ*, baisotter.

Abschmeckend, *adj. ἄνοστος, χαλασμένος*, fade, insipide.

Abschmeicheln, *v. a. ἐβγάζω, ἀποκτῶ μὲ κολακείαις*, obtenir par flatteries.

Abschmeißen, *s.* Abwerfen.

Abschmieren, *v. a. λερώνω*, souiller, salir; eine Schrift —, *ἀντιγράφω πολλὰ ἄπαστρα*, copier en griffonnant; (einen) (*pop.*), *δέρνω* (*τινὰ*) *καλά*, rosser, étriller (q.).

Abschmelzen, *v. a.* ἐβγάζω ἢ χωρίζω μὲ τὸ νὰ ἀναλύσω, ôter ou séparer en fondant; *v. n.* χωρίζομαι ἀφ' οὗ ἀναλυθῶ, se détacher en fondant.

Abschmutzen, *v. a.* λερώνω, salir.

Abschnallen, *v. a.* λύω, ξεθηλυκώνω (τὸ σφιγμένον μὲ βοῦκλαν), déboucler.

Abschnappen, *v. a.* ein Schloß, eine Thüre, σφαλῶ μὲ σύρτην (κινούμενον ἀπὸ ἕνα ἐλατήριον), fermer, détendre le ressort d'une serrure; *v. n.* σφαλοῦμαι μόνος μου (λέγεται διὰ τὸν σύρτην), se débander, se détendre; *fig.* τελειώνω ἀπὸ μιᾶς ἢ ἔξαφνα, finir, cesser soudainement.

Abschneiden, *v. a.* κόπτω, ἀποκόπτω, χωρίζω, couper, retrancher; eine Gans ꝛc. —, κόπτω τὸν λαιμὸν μιᾶς χήνας κτλ., tuer une oie; die Kehle, den Hals —, κόπτω τὸν λαιμόν, couper la gorge, égorger; (abscheeren), κόπτω, χωρίζω, κουρεύω, couper, faire (les cheveux, le poil); *fig.* einem etwas —, ὑστερῶ τινά τινος, priver q. de qc.; einem die Ehre —, κατηγορῶ τινα, δυσφημῶ, ἀτιμάζω, flétrir l'honneur, la réputation de q.; Lebensmittel ꝛc. —, κόπτω τὴν ζωοτροφίαν κτλ., couper les vivres etc.

Abschneidung, *f.*, τὸ κόψιμον, ὁ χωρισμός, coupe, action *f.* de couper.

Abschnellen, *v. a.* ῥίπτω μὲ ὁρμήν, lancer avec force.

Abschnitt, *m.*, τὸ ἀποκεκομμένον, τὸ κομμάτι, partie coupée, coupure, *f.*; (in Büchern), τὸ τμῆμα, κεφάλαιον, section, *f.*, paragraphe, chapitre, *m.*; eines Kreises, ἡ τομὴ τοῦ κύκλου, segment (de cercle), *m.*

Abschnittsel, *n.*, τὰ ἀποκόμματα, rognure, retaille, *f.*

Abschnitzen, *v. a.* κόπτω, χωρίζω, couper, découper.

Abschnüren, *v. a.* χωρίζω μὲ κλωστὴν κτλ., détacher, séparer avec un fil etc.; das Zimmerholz —, κάμνω μίαν γραμμὴν εἰς ἕνα ξύλον διὰ μέσου ἑνὸς σχοινίου ἀλειμμένου μὲ κάρβουνα κτλ., tracer une ligne sur le bois de charpente par le moyen d'un cordon noirci avec du charbon etc.

Abschöpfen, *v. a.* ἐβγάζω (οἷον τὴν κορυφὴν τοῦ γάλακτος, τὸ πάχος ἀπὸ τὸ ζουμὶ κτλ.), ôter le dessus (*p. e.* la crème du lait, la graisse du bouillon etc.).

Abschrauben, *v. a.* ἐβγάζω, ξεκολλῶ (τὸ κλεισμένον μὲ βίδαν), dévisser.

Abschrecken, *v. a.* κόπτω τὸ θάῤῥος (τινὸς εἰς τὸ νὰ κάμῃ τι), ἐμποδίζω διὰ μέσου τοῦ φόβου, decourager, rebuter, intimider; sich — lassen, φοβοῦμαι, κόπτεται τὸ θάῤῥος μου, δὲν τολμῶ πλέον, se rebuter; einen Fisch —, βρέχω μὲ ξύδι ἕνα ψάρι, arroser de vinaigre un poisson.

Abschreckung, *f.*, τὸ κόψιμον τοῦ θάῤῥους, découragement, *m.*, intimidation, *f.*

Abschreiben, *v. a.* ἀντιγράφω, copier, transcrire; (absagen), γράφω τὸ ἐνάντιον, ἀνακαλῶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἀπεφάσισα, contremander par écrit, retirer sa parole par écrit; einen Posten in seinem Buche —, ἐξοφλίζω, σημειώνω τὴν περιλαβὴν μιᾶς ποσότητος εἰς τὸ κατάστιχόν μου, décharger son livre d'un article.

Abschreiber, *m.*, ὁ ἀντιγραφεύς, copiste, *m.*

Abschreibung, *f.*, τὸ ἀντιγράψιμον, transcription, *f.*

Abschreiten, *v. a.* μετρῶ μὲ βήματα (ἕνα διάστημα), mesurer à pas comptés.

Abschreyen, sich, *v. r.* den Hals, die Kehle —, κοπιάζω φωνάζωντας, s'égosiller à force de crier.

Abschrift, *f.*, ἡ ἀντιγραφή, copie, *f.*; — einer Urkunde, ἀπόγραφον, apographe, *m.*

Abschriftlich, *adj.* ἀντιγεγραμμένος, copié; *adv.* κατ' ἀντιγραφήν, en copie.

Abschuppen, *v. a.* ξύω τὰ λέπη, ξελεπίζω, écailler.

Abschürfen, *v. a.* ξύω, ἀποξύω, ratisser, racler.

Abschürzen, *v. a.* ἀφήνω κάτω τὰ φορέματα ὁποῦ ἦτον σηκωμένα ἐπάνω, détrousser.

Abschuß, *m.*, (des Wassers), ἡ ῥοή, ὁρμὴ (τοῦ νεροῦ) εἰς

τὸν κατήφορον, chute, décharge (des eaux); (Absturz), ὁ κατήφορος, τὸ κατήφορον, pente, *f.*, penchant (d'une montagne).

Abschüssig, *adj.* κατήφορος, penchant, qui va en pente.

Abschütteln, *v. a.* τινάζω, ἀποῤῥίπτω τινάζοντας, secouer, faire tomber en secouant.

Abschütten, *v. a.* χύνω ὀλίγον τι (ἀπὸ ἕνα ἀγγεῖον γεμάτον), désemplir.

Abschützen, *v. a.* das Wasser, σταματῶ τὸ νερὸν μὲ καταῤῥάκτην, arrêter l'eau par le moyen d'une vanne.

Abschwären, *v. n.* ξεκολλοῦμαι, πίπτω ἀπὸ τὸ ἔμπυον, tomber, se détacher par ulcération; s. Schwären.

Abschwärmen, *v. n.* παύω ἀπὸ τὸ νὰ ἔβγω εἰς σμῆνος (λέγεται διὰ τὰ μελίσσια), achever d'essaimer (*se dit* des abeilles).

Abschwärzen, *v. a.* μαυρίζω, lâcher la couleur noire.

Abschwatzen, *v. a.* ἐβγάζω (τι ἀπό τινα) μὲ κολακείαις, μὲ ἀπάτην, obtenir à force de caqueter, escroquer.

Abschwefeln, *v. a.* ἐβγάζω τὸ θειάφι ἀπό τι, dépouiller qc du souffre, dessouffrer.

Abschweifen, *v. n.* ἀπομακρύνομαι, ἀποτρέπομαι, ἀπογυρίζομαι (μάλιστα ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ὁμιλίας), s'écarter du sujet, faire des digressions.

Abschwemmen, *v. a.* ἀφαιρῶ, παίρνω μαζύ μου (ὡσὰν τὰ ποτάμι), emporter (en parlant d'une rivière); πλύνω, ξεπλύνω, aiguayer, dégorger.

Abschwingen, *v. a.* ἀποβάλλω τινάζοντας ἢ κινῶντας τριγύρου, ôter, faire tomber en secouant, en ébranlant qc.; sich —, *v. n.* πηδῶ κάτω, ῥίγνομαι κάτω (οἷον· ἀπὸ τὰ ἄλογον), sauter à bas (*p. e.* du cheval).

Abschwören, *v. a.* ὀμνύω ὅτι δὲν ἔκαμα τι, ἀπομνύω, ἀπαρνοῦμαι, dénier qc. par serment; den Glauben, ἀπαρνοῦμαι ἀπὸ τὴν πίστιν, ἀποστατῶ, abjurer, apostasier.

Abschwörung, *f.*, ἡ ἀπόμνυσις, ἀπάρνησις, action *f.* de dénier qc. par serment; — des Glaubens, ἀποστασία, abjuration, apostasie, *f.*

Absegeln, *v. a.* κάμνω πανιά, κινῶ (μὲ τὸ καράβι), mettre à la voile, partir.

Absehen, *v. a.* βλέπω (ἕως τὴν ἄκραν), φθάνει τὸ ὀμμάτι, voir jusqu' au bout (d'un lieu); (begreifen), καταλαμβάνω, ἐννοῶ, voir, concevoir, juger; (einem etwas), μανθάνω τι βλέποντας καὶ παρατηρῶντας, apprendre qc. de q. en le voyant faire; einem etwas an den Augen —, καταλαμβάνω τι ἀπὸ τὰ βλέμματα, ἀπὸ τὰ νεύματά τινος, lire qc. dans les yeux de q.; es ist darauf abgesehen, um (oder daß . . .), εἶναι ὁ σκοπὸς, νὰ —; on a le dessein, l'intention de —; sich (*dat.*) die Gelegenheit —, μεταχειρίζομαι τὴν ἀφορμήν, saisir l'occasion.

Absehen, *n.*, ὁ σκοπός, dessein, *m.*, intention, *f.*

Abseigern, *v. a.* τελειώνω τὴν ἀνάλυσιν, achever la liquation.

Abseihen, *v. a.* στραγγίζω, σακκελίζω, filtrer.

Abseihung, *f.*, τὸ στράγγισμα, σακκέλισμα, filtration, *f.*

Abseits, *adv.* κατὰ μέρος, à l'écart, à part.

Absenden, *v. a.* στέλλω, ἀποστέλλω, envoyer, dépêcher.

Absendung, *f.*, ἡ στάλσις, τὸ στάλσιμον, envoi, *m.*, expédition, *f.*

Absengen, *v. a.* καψαλίζω (οἷον· τὸ πτερὰ τῆς ἐσφαγμένης χῆνας κτλ.), flamber, ôter en flambant.

Absengung, *f.*, τὸ καψάλισμα, action *f.* de flamber.

Absenken, *v. a.* (vertiefen), βυθίζω, κάμνω βαθύ, creuser; (von Pflanzen), φυτεύω καταβολάδα ἢ κλωνάρι, provigner, marcotter.

Absenker, *m.*, ἡ καταβολάδα, κλωνάρι διὰ ξαναφύτευμα, τὸ μόσχευμα, ὁ ἀπώρυξ, marcotte, *f.*, provin, *m.*

Absetzen, *v. a.* et *n.* βάνω κάτω, mettre bas; ein Kleid —, ἀφίνω ἕνα φόρεμα, δὲν τὸ φορῶ πλέον, abandonner un habit; (verkaufen), πωλῶ (πουλῶ), rabaisser, décrier une monnaie; (Münzen ꝛc.), ἀκυρῶ (μονέδαις), vendre; (vom Amte), καθαιρῶ, κατα-

βιβάζω, ἐβγάζω (τινὰ ἀπὸ τὸ ἀξίωμα), déposer q., destituer, démettre q. de son emploi; einen König —, *ξεθρονιάζω ἕνα βασιλέα*, détrôner un roi; (von etwas weiter), *ἀπομακρύνω ὀλίγον (οἷον· ἀπὸ τὸν τοῖχον)*, éloigner qc. un peu (*p. e.* de la muraille); (in der Druckerey), *συνθέτω (εἰς τὴν τυπογραφίαν)*, composer (à l'imprimerie); (im Schreiben), *ἀρχίζω μίαν ἄλλην γραμμήν, δὲν γράφω ὅλα μαζύ*, écrire à linéa, faire un alinéa; (Kälber, Lämmer) —, *ξεκόπτω (μοσχάρια, ἀρνιὰ) ἀπὸ τὸ βυζί*, sevrer (des veaux, des agneaux); es wird Schläge —, *θὰ φάγῃς ξύλον*, il y aura des coups de donnés; *v. n.* *κάμνω διακοπαῖς, δὲν ἀκολουθῶ ἀδιακόπως*, faire des pauses, cesser, discontinuer.

Absetzung, *f.*, *τὸ κάτω βάλσιμον*, action *f.* de mettre bas; *ἡ ἀκύρωσις*, abolition, *f.*; *ἡ καθαίρεσις, ὁ καταβιβασμός*, déposition, destitution, *f.*; *ἡ σύνθεσις*, composition, *f.*

Abseyn, *v. n.* es ist ab, *εἶναι ξεκολλημένον*, être détaché *ou* séparé.

Absicht, *f.*, *ὁ σκοπός*, dessein, *m.*, intention, *f.*; in Absicht, (in Ansehung), *ἀποβλέποντας εἰς —, ὡς πρὸς —*, en égard à . . ., à l'égard de. . .

Absieden, *v. a.* *βράζω*, faire bouillir, cuire.

Absingen, *v. a.* *ψάλλω*, chanter (à l'église); *τραγουδῶ*, chanter (quelque chanson).

Absitzen, *v. n.* *καταβαίνω (ἀπὸ τὸ ἄλογον)*, descendre (de cheval); *v. a.* eine Schuld —, *πληρώνω ἕνα χρέος μὲ τὸ νὰ κάθωμαι εἰς τὴν φυλακήν*, compenser une dette par la prison; seine Zeit —, *κάθομαι εἰς την φυλακὴν τὸν διωρισμένον καιρόν*, demeurer en prison jusqu' au terme fixé.

Absolviren, *v. a.* *συγχωρῶ (τὰς ἁμαρτίας)*, absoudre (*se dit* du confesseur); s. Lossprechen.

Absonderlich, s. Besonders.

Absondern, *v. a.* *χωρίζω, ξεχωρίζω*, séparer, déjoindre.

Absonderung, *f.*, *ὁ χωρισμὸς, ξεχωρισμός*, séparation, *f.*

Abspalten, *v. a.* *σχίζω (ἕνα μέρος ἀπό τι)*, séparer *ou* détacher en fendant.

Abspannen, *v. a.* (Pferde), *ξεζεύγω (τὰ ἄλογα)*, dételer (les chevaux); (nachlassen), *ξετεντώνω, ἀφίνω*, débander, détendre, relâcher; (erschlaffen), *ἀδυνατίζω, κόπτω τὴν δύναμιν*, affaiblir, ôter les forces, épuiser.

Abspannung, *f.*, *τὸ ξέζευγμα*, dételage, *m.*; *τὸ ξετέντωμα*, débandement, relâchement, *m.*; *τὸ ἀδυνάτισμα, ἡ ἀδυναμία*, affaiblissement, épuisement *m.* de forces.

Abspänstig, *adj.* abspänstig machen, *ἀποτρέπω, ἀπογυρίζω (ἕναν δοῦλον ἀπὸ τὸν αὐθέντην του κτλ.)*, débaucher (un valet etc.).

Absparen, *v. a.* es seinem Munde, *ὑστεροῦμαι μόνος μου (ἀπὸ φαγητὰ ἢ πιοτὰ), λυποῦμαι τὰ ἔξοδα δι' αὐτά*, épargner sur sa bouche.

Abspeisen, *v. n.* *τελειώνω τὸ γεῦμα ἢ τὸ δεῖπνον*, finir le repas (le dîner, le souper); *v. a.* *τρέφω, δίδω φαγί*, alimenter, nourrir; *fam.* einen Kranken —, *μεταλαμβάνω ἕναν ἄῤῥωστον, (τοῦ μεταδίδω τῶν ἁγίων μυστηρίων)*, donner la sainte cène à un malade, le communier; mit eiteln Hoffnungen —, *δίδω μάταιαις ἐλπίδες*, repaître q. de vaines espérances.

Abspiegeln, s. Spiegeln.

Abspielen, *v. a.* den Sielsatz, *παίζω (χαρτιὰ) ἕως νὰ σωθοῦν τὰ ἄσπρα βαλμένα εἰς τὸ παιγνίδι*, continuer le jeu jusqu' au dernier reste de l'enjeu.

Abspinnen, *v. a.* *κλώθω, τελειώνω κλώθωντας*, filer, achever la quenouille; eine Schuld —, *πληρώνω ἕνα χρέος μὲ τὸ νὰ κλώσω*, acquitter une dette en filant.

Absplittern, *v. a.* *σχίζω (μικρὰ κομμάτια)*, séparer *ou* détacher par éclats; *v. n.* *σχίζομαι (κατὰ μικρὰ κομμάτια)*, se détacher par éclats.

Absprache s. Abrede.

Absprechen, *v. a.* (einem etwas), *ὑστερῶ μὲ τὴν κρίσιν, ἀποφασίζω (ὡς κριτὴς) νὰ μὴ*

λάβη τις τι, priver q. de qc. ou faire perdre qc. à q. par jugement; die Hoffnung —, ὑστερῶ τὴν ἐλπίδα, κόπτω ἀπὸ τὴν ἐλπίδα, ôter l'espérance à q.; das Leben —, καταδικάζω εἰς θάνατον, condamner q. à la peine de mort; das Leben einem Kranken —, ἀφαιρῶ τὴν ἐλπίδα τῆς ζωῆς τοῦ ἀῤῥώστου, désespérer d'un malade; v. n. über etwas, κρίνω αὐθαδῶς, κρίνω χωρὶς νὰ ἐξετάξω, décider, prononcer (hardiment) sur qc.

Absprengen, v. a. κάμνω νὰ σκάσῃ (οἷον· ἕνα μέρος ἀπὸ μίαν πέτραν), faire sauter (p. e. une partie d'une pierre).

Abspringen, v. n. πηδῶ εἰς ἄλλο μέρος, sauter quelque autre part; (losgehen), ξεκολλοῦμαι (ἔξαφνα), se détacher, se déjoindre (en sautant); fig. von jemandes Partey —, ἀφίνω τὸ μέρος τινός, quitter (brusquement) le parti de q.; von einer Sache —, ἀφίνω μίαν ὑπόθεσιν, τὴν βάνω κατὰ μέρος, s'écarter d'un sujet, l'abandonner.

Absprossen, v. n. κατάγομαι (ἀπὸ γένος τι), descendre, être issu (d'une famille).

Absprößling, s. Sprößling.

Absprung, m., τὸ πήδημα κάτω, saut m. en bas; (μεταφορ.) μεγάλη διαφορά, fig. très-grande différence, f.

Abspühlen, v. a. πλύνω, ἀποπλύνω, laver, nettoyer, guéer.

Abspulen, v. a. τυλιγαδιάζω, dévider.

Abstammen, v. n κατάγομαι (ἀπὸ γένος τι), descendre, tirer son origine, être issu; παράγομαι, (gramm.) dériver.

Abstammung, f., ἡ καταγωγή, descendance, origine, f.; ἡ παραγωγή, (gramm.) dérivation, f.

Abstand, m., τὸ διάστημα, distance, f.; (Unterschied), ἡ διαφορά, différence, f.; (Abtretung), ἡ ἄφεσις, παράδοσις εἰς ἄλλον, cession, f., abandon, m.

Abstatten, v. a. Dank, κάμνω εὐχαριστίαν, rendre grâces; einen Besuch — bey jemanden, ἐπισκέπτομαί τινα, faire une visite; einem seinen Glückwunsch —, συγχαίρω, féliciter q. de qc.

Abstattung, f., des Dankes, ἡ εὐχαριστία, action f. de rendre grâces; — eines Besuchs, ἡ ἐπίσκεψις, visite, f.; — eines Glückwunsches, συγχαρμός, félicitation, f.

Abstäuben, v. a. παστρεύω ἀπὸ τὸν κονιορτὸν (κορνιακτὸν), τινάζω, époudrer, épousseter.

Abstechen, v. a. (schlachten), σκοτώνω, σφάζω (ἕνα γουροῦνι κτλ.), tuer (un cochon etc.); (eine Karte), πέρνω ἕνα χαρτὶ (εἰς τὸ παιγνίδι), surcouper (au jeu de cartes); v. n. διαφέρω πολύ, ἔχω μεγάλην διαφοράν, contraster.

Abstecher, m., fam. μικρὸν ταξίδι κατὰ μέρος, petit tour, petit voyage, m.

Abstecken, v. a. (das Abgesteckte), ξεκολλῶ, ξεκαρφώνω, détacher, défaire (ce qui a été attaché avec des épingles); (mit Stäbchen beim Messen), σημειώνω μὲ ῥάβδους τόπον, jalonner, aligner (un terrain); ein Lager —, σημειώνω (μὲ ῥάβδους κτλ.) τὸν τόπον διὰ τὸ στρατόπεδον, tracer, marquer un camp.

Abstehen, v. n. ἀπέχω, εἶμαι ἀπομακρυσμένος, être éloigné de . . .; (von einer Sache), ἀφίνω, παραιτῶ, κάμνω παραίτησιν, se desister, se départir de qc.; (vom Wein ꝛc.), χαλνῶμαι (οἷον· τὸ κρασί κτλ.), se gâter, se défaire (en parlant du vin etc.); (von Fischen), ψοφῶ (λέγεται περὶ ὀψαριῶν), mourir (se dit des poissons); v. a. einem etwas —, ἀφίνω, παραιτῶ, παραχωρῶ τι εἴς τινα, céder, abandonner qc. à q.; sich —, v. r. κουράζομαι μὲ τὸ νὰ σταθῶ εἰς τὰ ποδάρια, être fatigué à force d'avoir été long-temps debout.

Abstehlen, v. a. (einem etwas), κλέπτω, dérober, voler; (μεταλλ.) μανθάνω κρυφίως, fig. apprendre furtivement.

Absteigen, v. n. καταβαίνω, descendre.

Absteigend, adj. καταβαίνων, descendant.

Absteigequartier, n., ἡ καταγω-

γὴ (τόπος ὅπου τῖς κονεύει πάντοτε), pied-à-terre, *m.*

Abstellen, *v. a.* βάνω ὀλίγον μακρύτερα, éloigner qc. un peu; sich (abschaffen), ἀναιρῶ, χαλνῶ (μίαν συνήθειαν), abolir, abroger.

Abstellung, *f.*, (Abschaffung), ἡ ἀναίρεσις, ὁ χαλασμός (μιᾶς συνηθείας), abolition, abrogation, *f.*

Absteppen, *v. a.* παραῤῥάπτω, κεντῶ, piquer.

Absterben, *v. a.* ἀποθνήσκω, mourir, décéder; (von Pflanzen), μαραίνομαι, χαλνοῦμαι, se faner, dépérir, mourir (*se dit* des plantes); (von Gliedern), μουδιάζω, perdre tout sentiment (dans quelque membre); (von Familien), ἀφανίζομαι, χάνομαι (ὥσαν ἕνα γένος), finir, s'éteindre (en parlant de quelque famille); der Welt —, ἀποφεύγω τὸν κόσμον, ἀπερνῶ εἰς τὴν μοναξίαν, mourir au monde, se retirer du monde.

Absterben, *n.*, ὁ θάνατος, ἡ τελευτή, mort, *f.*, décès, *m.*

Abstich, *m.*, ἡ διαφορά, τὸ ἀσύμφωνον, contraste, *m.*

Abstoppeln, *v. a.* θερίζω τὸ ἄχυρον τοῦ σίτου chaumer.

Abstoßen, *v. a.* ἀφαιρῶ, τζακίζω (ἕνα μέρος ἀπό τι) σπρώχνωντας), ôter, emporter en poussant, en donnant contre qc.; (mit dem Hobel ⁊c.), ῥοκανίζω, emporter avec le rabot, raboter; *fig. fam.* eine Schuld —, πληρώνω ἕνα χρέος, payer une dette; *v. n.* vom Lande —, ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τὴν ἄκραν (ἀπὸ τὴν ὄχθην), dériver, s'éloigner du rivage.

Abstract, *adj.* (latein.), ἀφηρημένος (φιλοσοφ.), (philos.) abstrait, *adj.*

Abstraction, *f.*, ἡ ἀφαίρεσις, (philos.) abstraction, *f.*

Abstractum, *n.*, (latein.), τὸ ἀφηρημένον (φιλοσ.), (philos.) abstrait, *m.*

Abstrafen, *v. a.* παιδεύω, τιμωρῶ, punir, châtier.

Abstrafung, *f.*, ἡ παιδεία, τιμωρία, punition, *f.*, châtiment, *m.*

Abstrahiren, *v. a.* ἀφαιρῶ (φιλοσοφ.), (philos.) abstraire; *v. n.* von etwas —, ἀφίνω μίαν ὑπόθεσιν, δὲν ὁμιλῶ πλέον δι' αὐτήν, briser sur un sujet.

Abstreichen, *v. a.* ἐβγάζω ξύωντας, ôter, emporter qc. en passant la main dessus, en raclant etc.; (peitschen), δέρνω, ῥαβδίζω, fouetter, fesser.

Abstreifen, *v. a.* ἐβγάζω σύρνωντας, γδέρνω, dépouiller, écorcher; Blätter —, ξεφυλλίζω, effeuiller; die Handschuhe, Strümpfe, eine Feder —, ἐβγάζω τὰ χειρόκτια, τὰ τζουράπια, tirer les gants, les bas.

Abstreiten, *v. a.* (einem etwas), φιλονεικῶ, ἀντιτείνω, disputer, contester qc. à q.

Abstrich, *m.*, αὐτὸ ὅπου ἀποξύει τις (μὲ τὸ χέρι) ἀπό τι, ce qu'on ôte en passant la main sur qc.

Abstricken, *v. a.* τελειώνω τὸ πλέξιμον (πλέκωντας τζουράπια), achever de tricoter; eine Schuld —, πληρώνω ἕνα χρέος μὲ τὸ νὰ πλέξω (τζουράπια), acquitter une dette en tricotant.

Abströmen, *v. n.* ῥέω κάτω, τρέχω κάτω, découler, s'écouler (en bas).

Abstufen, *v. a. fig.* μεταβάλλω ὀλίγον μόνον ἢ βαθμηδόν, nuancer.

Abstufung, *f.*, ὀλίγη καὶ βαθμηδὸν γινομένη μεταβολή, gradation, nuance, *f.*

Abstülpen, *v. a.* (den Hut), καταβάζω τὰ πτερὰ τοῦ καπέλου, détrousser (un chapeau).

Abstumpfen, *v. a.* ἀμβλύνω, χαλνῶ (ἕνα μαχαίρι ὁποῦ κόπτει, ἢ τὴν μύτην τοῦ σπαθιοῦ κτλ), émousser (le tranchant, la pointe d'un couteau etc.); *fig.* den Geist —, ἀμβλύνω τὸ πνεῦμα, ἀδυνατίζω τὸ πνεῦμα, *fig.* hébéter, affaiblir l'esprit.

Abstumpfung, *f.*, τὸ ἄμβλυμα, action *f.* d'émousser; τὸ ἀδυνάτισμα, affaiblissement, *m.*

Absturz, *m.*, ὁ κρημνός, κρημνώδης τόπος, précipice, *m.*; τὸ πέσιμον, chute, *f.*

Abstürzen, *v. n.* den Hals —, (oder sich *dat.* den Hals —), τζακίζω τὸν λαιμὸν πίπτωντας, se casser le cou en tombant.

Abstutzen, *v. a.* κοντεύω, κόπτω, écourter, tronquer; einen

Baum —, κόπτω τὴν κορυφὴν ἑνὸς δένδρου, étêter, écimer un arbre.

Absuchen, v. a. πέρνω, ἐβγάζω (οἷον· κάμπιαις ἀπὸ τὰ φυτά), enlever en cherchant (p. e. des chénilles d'une plante, écheniller); Läuse —, ψηρίζω, épouiller; Flöhe —, ψυλλίζω, épucer.

Absud, m., τὸ ἀφέψημα, κάθε βρασμένον πρᾶγμα (μάλιστα ἰατρικόν), décoction, f.

Absüßen, v. a. ἐκγλυκαίνω, γλυκαίνω τὸ ἁλμυρόν, édulcerer, dulcifier.

Absüßung, f., ἡ ἐκγλύκανσις, édulcoration, dulcification, f.

Abt, m., ὁ ἡγούμενος, abbé, m.

Abtafeln, v. n. fam., s. Abspeisen, v. n.

Abtakeln, v. a. καταίρω, ἐβγάζω τὰ πανιὰ κτλ. ἀπὸ τὸ καράβι, dégréer (un vaisseau).

Abtakelung, f., τὸ καταίρημα, action f. de dégréer.

Abtanzen, v. a. χαλνῶ χορεύοντας, user en dansant; sich —, v. r. κουράζομαι ἀπὸ τὸν χορόν, se fatiguer à force de danser.

Abtauschen, v. a. ἀποκτῶ διὰ μέσου ἀλλαγῆς, acquérir en troquant, en échangeant.

Abtauschung, f., ἡ ἀλλαξιά, ἀπόκτησις μὲ ἀλλαγήν, échanger, m., acquisition de qc. par l'échange.

Abtey, f., τὸ μοναστήριον, ἡ κατοικία τοῦ ἡγουμένου, abbaye, f.

Abteufen, v. a. σκάπτω (εἰς τὰ μεταλλεῖα), creuser (dans les mines).

Abtheilen, v. a. διαιρῶ, μοιράζω, diviser; seine Kinder, mit seinen Kindern —, δίδω (πρὸ τοῦ καιροῦ) τὸ ἀνῆκον μέρος τῆς κληρονομίας εἰς τὰ παιδία μου, donner par anticipation à ses enfans leur part à la succession, einen Prinzen —, δίδω χρονικὸν εἰσόδημα εἰς δευτερογέννητον υἱὸν βασιλέως, apanager un prince.

Abtheilung, f., ἡ διαίρεσις, ὁ μοιρασμός, division, f.; τὸ μέρος, τμῆμα (εἰς τὸ βιβλίον), section (dans un livre); μέρος στρατεύματος, division d'une armée

Abtheilungszeichen, n., σημεῖον διαιρέσεως, tiret, m.

Abthun (einen Mantel), v. a. ἐβγάζω (οἷον· γιεπανιζέν κτλ.), ôter, quitter (p. e. un manteau); (wegschaffen), ἐβγάζω, φέρω ἀλλοῦ, emporter, transporter (en quelque autre endroit); (beendigen), τελειώνω, finir (une affaire); einen Verbrecher —, βάνω εἰς θάνατον ἕναν κακοῦργον, ἀποκεφαλίζω, exécuter, justifier un criminel.

Aebtissinn, f., ἡ ἡγουμένησσα, abbesse, f.

Abtödten, v. a. ἀπονεκρώνω, mortifier; s. Kasteyen.

Abtrag, m., ἡ πληρωμή, ἀντιπληρωμή, payement, remboursement, m.

Abtragen, v. a. (ein Gebäude ꝛc.), κατεδαφίζω, χαλνῶ (ἕνα σπῖτι), démolir, abattre (un édifice etc.); die Speisen ꝛc. —, σηκώνω τὰ φαγητὰ κτλ. ἀπὸ τὴν τράπεζαν, desservir (la table); (bezahlen), πληρώνω (χρέος, δοσίματα), payer (une dette, des taxes); Kleider —, χαλνῶ φορέματα μὲ τὸ νὰ τὰ φορέσω, user des habits; sich —, χαλνοῦμαι (ὡς τὰ φορέματα), s'user, s'élimer.

Abtragung, f., ὁ χαλασμός, démolition, f.; ἡ πλήρωσις, payement, m.

Abtrauern, s. Austrauern.

Abträufeln, v. a. καταστάζω, dégoutter.

Abtreiben, v. a. ἀποδιώχνω, repousser, chasser; die Leibesfrucht —, προξενῶ ἀποβολὴν τοῦ παιδιοῦ, défaire son enfant, son fruit, faire avorter; eine Wiese, s. Abhüten; Silber —, καθαρίζω τὸ ἀσῆμι μὲ μολύβι εἰς τὸ χωνευτήριον, coupeller l'argent; ein Pferd —, κουράζω, χαλνῶ ἕνα ἄλογον μὲ τὸ πολὺ τρέξιμον, harasser un cheval; ein Gehölz —, κόπτω τὰ δένδρα εἰς τὸ δάσος, exploiter, abattre un bois.

Abtreibend, adj. ἐξωτικός, ὁποῦ διώκει τοὺς κακοὺς χυμούς, (méd.) expulsif.

Abtreibung, f., ἡ ἀποδίωξις, repoussement; ἡ καθάρισις (τοῦ ἀσημίου κτλ.), coupellation, f.; κόψιμον (τῶν δένδρων), exploitation, f.

Abtrennen, v. a. ξεῤῥάπτω, découdre; χωρίζω, séparer.

Abtrennung, f., τὸ ξεῤῥάφιμον, action f. de decoudre; ὁ χωρισμός, séparation, f.

Abtreten, v. a. τζακίζω πατῶντας, détacher rompre qc. en marchant dessus; Schuhe ꝛc. —, χαλνῶ τὰ παπούτζια μὲ τὸ περιπάτημα, user les souliers etc. à force de marcher; (glatt treten), ἰσιάζω, ἰσιώνω πατῶντας, pétrir en marchant dessus; (einem etwas), ἀφίνω, παραδίδω, παραιτῶ εἴς τινα τι, céder, abandonner qc. à q.; v. n. (bey jemanden), καταβαίνω (κονεύω) εἴς τινα, descendre chez q.; (weggehen), φεύγω, ἀναχωρῶ, sortir, se retirer; (ablassen von etwas), ἀφίνω, παραιτῶ, δὲν καταγίνομαι πλέον, se désister de qc., ne plus s'occuper de qc.; (von einem), ἀφίνω τὸ μέρος τινός, quitter le parti de q.

Abtretung, f., ἡ παραίτησις, cession, f.

Abtrieb, m., κόψιμον τῶν δένδρων, coupe f. de bois.

Abtriefen, v. a. σταλάζω, στάζω, dégoutter; fam. es wird etwas für ihn dabei —, θέλει ἔχη καὶ αὐτὸς ἕνα μικρὸν κέρδος εἰς αὐτό, il y aura aussi quelque petit profit pour lui.

Abtrinken, v. a. πίνω ὀλίγον (ἀπὸ ἕνα ποτῆρι γεμάτον), boire un peu (dans un verre plein); eine Schuld bey einem —, πίνω κρασὶ κτλ. εἴς τινα, διὰ νὰ λάβω τὴν πληρωμήν μου μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, se payer en buvant (du vin etc. chez q.) pour le montant d'une dette.

Abtritt, m., (Abtretung, Ueberlassung), ἡ παραίτησις, cession, f.; seinen — nehmen, ἀναχωρῶ, φεύγω, se retirer, sortir; (heimliches Gemach), τὸ ἀναγκαῖον, les commodités (d'une maison), f. pl.; auf den — gehen, πηγαίνω εἰς τὸ ἀναγκαῖον, aller aux commodités, à ses nécessités.

Abtrocknen, v. a. σφουγγίζω, essuyer; v. n. (austrocknen), στεγνώνω, ξηραίνω, sécher, v. n.

Abtröpfeln, Abtropfen, v. n. ἀποστάζω, σταλάζω, dégoutter; — lassen, κάμνω ἢ ἀφίνω νὰ κατασταλάξῃ, égoutter.

Abtrotzen, v. a. einem etwas, ἀποκτῶ, ἐπιτυχαίνω βάνωντας πεῖσμα, ἢ φοβερίζωντας, extorquer qc. de q. par des bravades.

Abtrumpfen, v. a. einen, fig. fam. μαλώνω τινὰ καθὼς πρέπει, donner à q. son paquet.

Abtrünnig, adj. ἀποστάτης, apostat; abtrünnig werden, ἀποστατῶ, apostasier.

Abtrünnigkeit, f., ἡ ἀποστασία, apostasie, f.

Aburtheilen, v. a. κρίνω, ἀποφασίζω, juger, prononcer; s. Aberkennen, Absprechen.

Ab= und Zugehen, v. n. πηγαίνω καὶ ἔρχομαι, aller et venir.

Abverdienen, v. a. ἀποκτῶ διὰ μέσου τῆς δουλειᾶς μου, gagner par ses services, par ses travaux.

Abwägen, v. a. ζυγιάζω, peser; (μεταφορ.) κρίνω, συλλογίζομαι, fig. peser, juger, examiner.

Abwälzen, v. a. ἀποκυλίω, éloigner en roulant; etwas von sich —, προφασίζομαι νὰ μὴ δεχθῶ ἐπάνω μου μίαν δουλείαν κτλ., se décharger de qc. ne pas vouloir se charger de qc.

Abwandeln, v. a. (in der Sprachlehre), σχηματίζω (τὰ ῥήματα), (gramm.) conjuguer.

Abwandelung, f., ὁ σχηματισμὸς (τῶν ῥημάτων), ἡ συζυγία, (gramm.) conjugaison, f.

Abwandern, v. a. ἀναχωρῶ, μισεύω (πεζός), partir (à pied).

Abwarnen, s. Abrathen.

Abwarnen, v. a. προσμένω (ἕως τὸ τέλος), attendre jusqu' à la fin de qc.; ein Geschäft —, ἐπιμελοῦμαι εἰς μίαν ὑπόθεσιν, avoir soin d'une affaire; (einen Kranken —, δουλεύω τὸν ἄῤῥωστον, φροντίζω διὰ τὸν ἄῤῥωστον, soigner un malade.

Abwärts, adv. κάτω, πρὸς τὰ κάτω μέρη, en bas, en descendant.

Abwartung, f., ἡ προσοχή, ἡ φροντίδα, attente, f., soin, m.

† Abwaschen, v. a. πλύνω, λούω (μάλιστα τὸν νεκρόν), laver, nettoyer en lavant (laver un corps mort).

Abwaschung, f., τὸ πλύσιμον, lavement, m.; τὸ λούσιμον, lavage (d'un corps mort), m.

Abweben, *v. a.* τελειώνω τὸ ὕφασμα, achever de tisser.

Abwechseln, *v. a.* et *n.* ἀλλάζω, changer, varier; im Dienste mit einander —, δουλεύω ἀλληλοδιαδόχως μέ τινα, alterner, se relever (au service).

Abwechselnd, *adj.* ὁποῦ ἀλλάζει, changeant; ἀμοιβαῖος, alternatif.

Abwechselung, *f.*, ἡ ἀλλαγὴ, μεταβολὴ ἀμοιβαῖα, changement, *m.*, variation, alternative, *f.*

Abweg, *m.*, ἄλλος δρόμος, ὁ δρόμος εἰς ἄλλον τόπον, détour (qui mène à un autre lieu); (Umweg), ὁ γύρος, περίδρομος, μεγαλήτερος δρόμος, détour (chemin plus long), *m.*; *fig.* (Verirrung), ἡ πλάνη, ὁ κακὸς δρόμος (μεταφ.), écart, *m.*

Abwehen, *v. a.* φυσσῶ κάτω, ἀφαρπάζω φυσσῶντας, ôter en soufflant dessus.

Abwehren, *v. a.* ἐμποδίζω, σπρώχνω ὀπίσω, ἀντιπολεμῶ, ἀποδιώχνω, empêcher, repousser, resister, détourner.

Abweichen, *v. a.* (*part.* abgeweicht), χωρίζω τι κολλημένον μοσχεύωντας τὸ, détacher qc., en mouillant; *v. n.* χωρίζομαι ἀπὸ τὸ μόσχευμα, se détacher en étant mouillé.

Abweichen, *v. n.* (*part.* abgewichen), ἀποχωρῶ, se détourner, s'éloigner; διαφέρω, s'écarter, différer; δὲν συμφωνῶ, ne pas être d'accord; ἐκκλίνω (οἷον· ἡ μαγνητικὴ βελόνη), décliner (*p. e.* l'aiguille aimantée).

Abweichung, *f.*, ἡ ἀποχώρησις, διαφορά, ἀσυμφωνία, détour, écart, *m.*, différence, *f.*; ἡ ἀπόκλισις (εἰς τὴν ἀστρονομίαν ἢ τῆς μαγνητικῆς βελόνης, déclinaison (dans l'astronomie, *ou* aussi de l'aiguille aimantée).

Abweiden, *v. a.* eine Wiese, τρώγω τὰ χόρτα ἀπὸ ἕνα λιβάδι, faire brouter (une prairie).

Abweifen, *v. a.* τυλιγαδιάζω, dévider.

Abweinen, sich, *v. r.* χαλνοῦμαι ἀπὸ τὸ πολὺ κλαύσιμον, s'épuiser à force de pleurer.

Abweisen, *v. a.* ἀνανεύω, δὲν δέχομαι, ἀποβάλλω, renvoyer, rebuter, refuser.

Abweisung, *f.*, ἡ ἀνάνευσις, ἀποβολή, rebut, refus, *m.*

Abwelken, *v. n.* μαραίνω, μαραίνομαι, se faner, se flétrir.

Abwenden, *v. a.* ἀποτρέπω, ἀποστρέφω, ἀπογυρίζω, détourner (aussi *fig.*).

Abwendig, *adj.* ἀπογυρισμένος, détourné; abwendig machen, ἀποστρέφω, ἀποτρέπω, ἀπογυρίζω, détourner, aliéner.

Abwendung, *f.*, ἡ ἀποστροφὴ, ὁ ἀπογυρισμός, action de détourner, aliénation, *f.*

Abwerfen, *v. a.* ῥίχνω κάτω, ῥίχνω κατὰ γῆς, abattre, jeter en bas; Gewinn —, φέρω κέρδος, rapporter du gain, du profit; das Joch —, ἀποῤῥίπτω τὸν ζυγόν, secouer le joug; die Halfter —, λύομαι ἀπὸ τὸ καπίστρι, se délicoter; einen — (im Würfeln), ῥίχνω περισσότερον ἀπό τινα (μὲ τὰ ζάρια), amener un plus haut point (au jeu de dés).

Abwesend, *adj.* ἀπών, absent; abwesend seyn, εἶμαι ἀπὼν, λείπω, être absent.

Abwesenheit, *f.*, ἡ ἀπουσία, absence, *f.*

Abwickeln, *v. a.* ξετυλίγω, dérouler.

Abwickelung, *f.*, τὸ ξετύλιγμα, action *f.* de dévider.

Abwinden, *v. a.* ξετυλίγω, τυλιγαδιάζω, dévider.

Abwischen, *v. a.* σφουγγίζω, torcher, essuyer.

Abwittern, *v. n.* παύουν, ἀπερνοῦν ἡ βρονταῖς, cesser de tonner.

Abwürfeln, *v. a.* κερδαίνω ῥίπτωντας μὲ τα ζάρια περισσότερον ἀπό τινα, gagner au dés en amenant plus qu'un autre.

Abwürgen, *v. a.* πνίγω, σκοτώνω, égorger.

Abzahlen, *v. a.* πληρώνω (ἕνα μέρος ἀπὸ ἕνα χρέος), payer (une partie d'une dette); (ganz bezahlen), πληρώνω σωστά, payer, acquitter.

Abzahlung, *f.*, ἡ πληρωμή, payement, acquit, *m.*

Abzählen, *v. a.* μετρῶ, ἀριθμῶ (μάλιστα μίαν διωρισμένην ποσότητα), compter, dénombrer.

Abzählung, *f.*, ἡ μέτρησις, τὸ

Digitized by Google

μέτρημα, ἡ ἐπαρίθμησις, compte, dénombrement, *m.*

Abzahnen, *v. a.* ἐβγάζω τὰ ὑστερινὰ δόντια, faire ses derniers dents.

Abzapfen, *v. a.* ἐβγάζω (κρασὶ κτλ. ἀπὸ τὸ βουτζὶ, ζουμὶ ἀπὸ φυτὰ τρυπῶντας τα κτλ.), tirer, vider (du vin etc. d'un tonneau, la sève des plantes etc.); einen Wassersüchtigen —, ἐβγάζω τὰ νερὰ ἀπὸ τὴν κοιλίαν τοῦ ὑδρωπικοῦ, faire la ponction à un hydropique.

Abzäpfung, *f.*, τὸ ἔβγαλμα, action *f.* de tirer, de vider; s. Abzapfen; — des Wassersüchtigen, ἡ παρακέντησις τοῦ ὑδρωπικοῦ, ponction (paracentèse), *f.*

Abzäumen, *v. a.* ξεχαλινώνω, ἐβγάζω τὸ χαλινάρι, débrider.

Abzäunen, *v. a.* χωρίζω μὲ φράκτην, séparer par une haie.

Abzehren, *v. a.* ἀδυνατίζω, κάμνω λιγνόν, affaiblir, amaigrir, exténuer; *v. n.* καὶ sich abzehren, *v. r.* ἀδυνατίζομαι, λιγνεύω, γίνομαι λιγνός, s'affaiblir, maigrir, se consumer.

Abzehrung, *f.*, τὸ λίγνευμα, ἡ καταναλωσις, ὁ ὕχτηκας, amaigrissement, *m.*, exténuation, consomption, *f.*

Abzeichnen, *v. a.* σχεδιάζω, dessiner, tracer.

Abzeichnung, *f.*, (das Abzeichnen), τὸ σχεδίασμα, action *f.* de dessiner; (das Abgezeichnete), ἡ ἰχνογραφία, τὸ σχεδιασμένον, σχεδίασμα, delinéation, *f.*, dessin, *m.*

Abziehen, *v. a.* ἐβγάζω, tirer, ôter; den Hut —, ἐβγάζω τὸ σκιάδιον (τὸ καπέλο), ôter le chapeau; (von einer Summe), ἐβγάζω, ἀφαιρῶ, déduire (d'une somme); (einen von etwas), ἀπογυρίζω, ἀποστρέφω τινὰ ἀπό τι, détourner q. de qc.; Wein, Bier —, ἐβγάζω κρασὶ, πίρα ἀπὸ τὸ βουτζί, tirer (du vin, de la bière d'un tonneau); Branntwein —, ἀλαμβυκάρω, ἐβγάζω ῥακήν, destiller (de l'eau de vie); die Haut —, ἐβγάζω τὸ δέρμα, γδέρνω, écorcher (la peau); ein Scheermesser —, ἀκονῶ (ὀλίγον) ἕνα ξουράφι, repasser un rasoir; die Hand von einem —, τραβῶ ὀπίσω τὸ χέρι μου ἀπό τινα, ἀφίνω τινὰ, δὲν βοηθῶ πλέον, abandonner q.; einen Bogen —, τυπώνω μίαν κόλαν, imprimer une feuille, une épreuve; Begriffe —, ἀφαιρῶ ἰδέας (φιλοσοφ.), *fig.* (philos.) abstraire (des idées); *v. n.* ἀναχωρῶ, φεύγω (ἀπὸ ἕναν τόπον), se retirer d'un lieu, quitter un lieu; aus dem Dienste —, ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν δούλευσιν, quitter le service de q.; von der Wache —, ἀλλάζω τὴν φυλακὴν (τὴν βίγλαν), ἀναχωρῶ, descendre la garde; leer —, δὲν λαμβάνω τίποτες, δὲν ἐπιτυχαίνω, manquer son coup, ne pas réussir; mit einer langen Nase —, γυρίζω ὀπίσω, ἀποδιώχνομαι μὲ ἐντροπήν, se retirer avec un pied de nez.

Abziehung, *f.*, das Abziehen, τὸ ἔβγαλμα, action *f.* de tirer, d'ôter; ἡ ἀφαίρεσις, déduction, soustraction, *f.*; s. Abziehen.

Abzielen, *v. n.* auf etwas, ἀποβλέπω εἴς τι, ἔχω σκοπὸν, διὰ κάτι τι, viser, tendre, aboutir à qc.

Abzirkeln, *v. a.* μετρῶ ἢ διαιρῶ μὲ τὸν διαβήτην, compasser, mesurer avec le compas; (μεταφορ.) κατ' ἀκρίβειαν διατάσσω, *fig.* compasser.

Abzug, *m.*, ἡ ἀναχώρησις, ὁ μισευμὸς (μάλιστα τοῦ στρατεύματος), départ (d'une armée), *m.*; (von einer Summe), ὁ ξεπεσμός, déduction, *f*, rabais, *m.*

Abzugspredigt, *f.*, λόγος ἀποχαιρετιστικός, sermon *f.* de congé.

Abzugsschmaus, *m.*, συμπόσιον ὁποῦ κάμνει τις πρὸ τῆς ἀναχωρησεώς του ἀπὸ ἕναν τόπον, repas *m.* de congé.

Abzupfen, *v. a.* ἀποσπῶ, ἐβγάζω τζιμπῶντας, tirer, arracher.

Abzwacken, *v. a.* ἀφαρπάζω τζιμπῶντας, ôter en pinçant; (μεταφορ.) ἀφαιρῶ (οἷον ἕνα μέρος τῶν εἰσοδημάτων τινὸς), rogner, retrancher (*p. e.* une partie du revenu de q.).

Abzwecken, *v. n.* auf etwas, *ἔχω σκοπόν διὰ κάτι τι, ἀποβλέπω εἰς τι*, avoir pour but, viser.

Abzwicken, *v. a.* *ἀφαιρῶ τζιμπῶντας*, ôter en pinçant; s. Abzwacken.

Abzwingen, *v. a.* *ἀποκτῶ, ἐβγάζω (τι ἀπό τινα) βιάζωντάς τον*, extorquer (qc. de q.).

Accent, *m.*, *ὁ τόνος (ἡ ὀξεῖα, βαρεῖα καὶ περισπωμένη)*, accent (aign, grave et circonflexe), *m.*

Accentuiren, *v. a.* *βάνω σημεῖον τοῦ τόνου (ὀξεῖαν, βαρεῖαν ἢ περισπωμένην)*, accentuer.

Accidenzien, *f.*, *τὰ τυχερὰ κέρδη*, émolumens, *m. pl.*

Accisbar, *adj.* accisbare Waare, *πρᾶγμα ὁποῦ ἔχει νὰ πληρώσῃ τελώνιον*, sujet à l'accise; s. Accise.

Accise, *f.*, *τὸ τελώνιον (τουρκ. γιεμπροῦκι)*, accise, *f.*

Acciseinnehmer, *m.*, *ὁ τελώνης, ἐκεῖνος ὁποῦ πέρνει τὸ τελώνιον (τὸ γιεμπροῦκι, κουμέρκι)*, receveur *m.* de l'accise.

Accisexpedition, *f.*, *ὁ ὀντὰς εἰς τὸν ὁποῖον κάθονται οἱ τελῶναι, (οἱ κουμερκιάρηδες)*, bureau *m.* de l'accise.

Acciskammer, *f.*, *τὸ κριτήριον διὰ τὰ τελώνια*, chambre (tribunal qui juge les différends) *f.* de l'accise; s. Accise.

Accisfrey, *adj.* *ἐλεύθερος ἀπὸ πληρωμὴν τοῦ τελωνίου, (τουρκ. τοῦ γιεμπρουκιοῦ)*, exempt de l'accise.

Accisfreyheit, *f.*, *ἡ ἐλευθερία ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τοῦ τελωνίου*, exemption de l'accise, immunité, *f.*; s. Accisfrey.

Acciszettel, *m.*, *πόλιτζα τοῦ τελωνίου*, billet *m.* de l'accise; s. Accise.

Accommodiren, s. Zurechtmachen.

Accord, *m.*, *ἡ συμφωνία (εἰς τὰ μουσικὰ, καὶ εἰς ἄλλας ὑποθέσεις)*, (mus.) accord; *ὁ τεριασμός*, accord, *m.*, arrangement, *m.*

Accordiren, *v. n.* *συμφωνῶ*, accorder, être d'accord; *τεριάζω*, mit den Gläubigern —, *τεριάζομαι μὲ τοὺς κρεδιτόρους*, s'arranger avec ses créanciers; *v. a.* (gestatten), *συγχωρῶ, δίδω ἄδειαν*, accorder, permettre.

Accoucheur, *m.*, s. Geburtshelfer.

Accouchiren, *v. n.* *μαμμεύω, βοηθῶ εἰς τὴν γένναν*, accoucher (une femme enceinte).

Accurat, *adj.* *ἐξηκριβωμένος, ἀκριβὴς, εὔτακτος*, exact; s. Genau.

Accuratesse, *f.*, *ἡ ἀκρίβεια, εὐταξία*, exactitude, *f.*; s. Genauigkeit.

Ach, *int.* *ἄχ! ἆ! οἴμε! οἴμοι! ἀλήμονον!* ah! ahi! hélas! ach ja! *ναὶ μάλιστα*, oui dà!

Achat, *m.*, *ὁ ἀχάτης λίθος*, agate, *f.*

Achel, *f.*, Acheln, *pl.*, *οἱ ἀθέρες τοῦ ἀσταχιοῦ*, barbe *f.* des épis; *φρύγανον κανναβίου*, chenevotte, *f.*

Achse, *f.*, *ὁ ἄξων (ἄξωνας)*, essieu, axe, *m.*; auf der Achse, *μὲ ἀμάξι, διὰ ξηρᾶς*, en voiture, par terre.

Achsel, *f.*, *ἡ μασχάλη*, aisselle, *f.*; *ἡ πλάτη*, épaule, *f.*; *fig. fam.* etwas auf die leichte Achsel nehmen, *ὀλιγοψηφῶ, δὲν ψηφῶ*, ne pas faire cas de qc.; einen über die Achsel ansehen, *καταφρονῶ τινα μὲ ὑπερηφάνειαν*, regarder q. par dessus l'épaule; auf beiden Achseln tragen, *κολακεύω τὰ δύο μέρη, ὑποκρίνομαι, κλίνω ποτὲ εἰς τοῦτο ποτὲ εἰς τὸ ἄλλο μέρος*, flatter les deux partis.

Achselband, *f.*, *ἐπωμίδιον, φοῦντα τὴν ὁποῖαν φοροῦν οἱ στρατιῶται εἰς τὸν ὦμον*, épaulette, *f.*, noeud épaule, *m.*

Achselbein, *n.*, *ἡ πλάτη, τὸ κόκκαλον τῆς πλάτης*, clavicule, *f.*

Achselfleck, *m.*, *εἰς τὸ ὑποκάμισον τὸ μέρος ὁποῦ σκεπάζει τὸν ὦμον*, épaulette (de la chemise), *f.*, goussel, *m.*

Achselhöhle, *f.*, *ἡ μασχάλη*, aisselle, *f.*

Achselnaht, *f.*, *ῥαφὴ ἐπάνω εἰς τὸν ὦμον τοῦ φορέματος*, épaulette, couture *f.* sur l'épaule d'un habit.

Achselstück, *n.*, s. Achselfleck.

Achselträger, *m.*, *fig.* *διπλοπρόσωπος, πονηρὸς ἄνθρωπος*, homme faux, double.

Achselzucken, *n.*, *τὸ σήκωμα τῶν ὤμων*, haussement *m.* d'épaules.

Achselblech, *n.*, Achselschiene, *f.*, *ἡμικύκλιον σιδηροῦν ὁποῦ σκεπάζει τὸν ἄξονα τοῦ ἀμαξίου*, happe, *f.*

Achsennagel, m., καρφὶ ὁποῦ κρατεῖ τὸν τροχὸν τοῦ ἁμαξίου νὰ μὴν ἔβγῃ, esse, f.
Achsenring, m., σιδηροῦν στεφάνι περὶ τὴν μέσην τοῦ τροχοῦ, anneau m. d'essieu, frette, f.
Acht, nu. ὀκτώ, huit; über — Tage, μετὰ ὀκτὼ ἡμέραις, μετὰ μίαν ἑβδομάδα, dans huit jours.
Acht, f., ἡ προγραφή, ἀπόφασις εἰς θάνατον (ἀποστάτου ἢ ἄλλου τινὸς, ὅστις δὲν εἶναι παρών), ban, bannissement, m., proscription, f.; in die Acht erklären, προγράφω, ἀποφασίζω εἰς θάνατον, mettre q. au ban, proscrire.
Acht, (Achtung), f., ἡ προσοχή, attention, f.; Acht haben, Acht geben, δίδω προσοχὴν, προσέχω, faire attention (à qc.); in Acht nehmen, προσέχω, φυλάγω, avoir soin (de qc.); sich in Acht nehmen, προσέχω, προφυλάγομαι, prendre garde, se garder; (vor einem oder vor etwas, ἀπό τινα, ἢ ἀπό τι, de q. ou de q.); aus der Acht lassen, δὲν προσέχω, ἀμελῶ, oublier, négliger.
Aecht, s. Echt.
Achtbar, adj. ἀξιοτίμητος, ἀξιοσέβαστος, estimable, respectable.
Achtbarkeit, f., ἡ σεβασμιότης, dignité, estime, f.
Achtbeinig, achtfüßig, adj. ὀκταπόδαρος, μὲ ὀκτὼ ποδάρια, à huit pieds.
Achte, adj. ὄγδοος, huitième; der achte (des Monats), ἡ ὀκτὼ (τοῦ μηνός), le huit (du mois).
Achte, f., τὸ ψηφίον ὀκτὼ (8), le chiffre huit (8); ἡ ὀκτὼ εἰς τὰ χαρτιά, le huit des cartes.
Achteck, n., τὸ ὀκτωγώνιον, octogone, m.
Achteckig, adj. ὀκτωγώνιος, octogone, adj.
Achtel, n., τὸ ὄγδοον μέρος, un huitième.
Achten, v. a. τιμῶ, ψηφῶ, estimer, faire cas (de qc.); σέβομαι, honorer, respecter; νομίζω, juger, croire, reputer; geringe —, δὲν ψηφῶ, ὀλιγοψηφῶ, faire peu de cas de . . .; auf etwas —, προσέχω εἴς τι, faire attention à qc.; sich nach etwas —, κυβερνοῦμαι κατά τι (κατὰ μίαν προσταγὴν κτλ.), se régler sur qc.
Aechten, v. a. προγράφω, ἀποφασίζω εἰς θάνατον, bannir, proscrire; s. Acht.
Achtens, adv. ὄγδοον, διὰ ὄγδοον, huitièmement, en huitième lieu.
Achterley, adv. ὀκτὼ λογιῶν, de huit façons ou manières.
Achtfach, Achtfältig, adj. ὀκταπλάσιος, ὀκταπλοῦς, octuple.
Achtflach, (Oktaeder), n., τὸ ὀκτάεδρον (σῶμα γεωμετρικὸν περικεκλεισμένον μὲ ὀκτὼ τρίγωνα ἰσόπλευρα), (géom.) octaèdre, m.
Achthalb, nu. ἑπτὰ ἥμισυ, sept et demi.
Aechtheit, s. Echtheit.
Achthundert, nu. ὀκτακόσιοι, huit cent.
Achtjährig, adj. ὀκταετής, ὀκτὼ χρόνων, de huit ans.
Achtlos, adj. ἀμελής, ἀφρόντιστος, inattentif, négligent.
Achtlosigkeit, f., ἡ ἀμέλεια, inattention, négligence, f.
Achtmal, adv. ὀκτὼ φοραῖς, huit fois.
Achtmonatlich, adj. ὀκταμηνιαῖος, ὀκτὼ μηνῶν, de huit mois.
Achtpfündig, adj. ὁποῦ ζυγιάζει ὀκτὼ φοῦντια, qui pèse huit livres.
Achtsam, adj. προσεκτικός, attentif, soigneux.
Achtsamkeit, f., ἡ προσοχή, attention, f.
Achtseitig, adj. ὀκτάπλευρος, de huit côtés, octogone.
Achtserklärung, f., ἡ προγραφή, καταδίκασις εἰς θάνατον, proscription, f.; s. Acht.
Achtspännig, adj. (ζευγμένος) μὲ ὀκτὼ ἄλογα, à huit chevaux.
Achtstündig, adj. ὀκτὼ ὡρῶν, de huit heures.
Achttägig, adj. ὀκταήμερος, de huit jour.
Achttausend, nu. ὀκτὼ χιλιάδες, huit mille.
Achtung, f., ἡ προσοχή, attention, f.; (Hochachtung), τὸ σέβας, estime, f., égard, respect, m.
Aechtung, f., s. Achtserklärung.
Achtzehn, nu. δεκαοκτώ, δεκοχτώ, dix-huit.
Achtzehnte, nu. δέκατος ὄγδοος, dix-huitième.
Achtzig, nu. ὀγδοῆντα ὀγδῶν-

Digitized by Google

τα, (*ὀγδοήκοντα), quatre-vingt.
Achtziger, m., ὁ ὀγδοηκονταετής, ὀγδοῆντα χρόνων ἄνθρωπος, octogénaire, m.
Achtzigjährig, adj. ὀγδοηκονταετής, ὀγδοῆντα χρόνων, octogénaire, de quatre-vingt ans.
Achtzigste, adj. ὀγδοηκοστός, quatre-vingtième.
Aechzen, v. n. στενάζω, ἀναστενάζω, gémir, soupirer.
Acker, m., ὁ ἀγρὸς, τὸ χωράφι, champ, m.; μέτρον τι γῆς, acre, m.
Ackerbau, m., ἡ γεωργική, agriculture, f.
Ackergeräthe, n., τὰ ἐργαλεῖα τοῦ γεωργοῦ, outils m. pl. de labourage.
Ackerknecht, m., δοῦλος γεωργοῦ, valet m. de laboureur.
Ackerland, n., τόπος εὐγεώργητος, terre f. labourable.
Ackerleute, m. pl., οἱ γεωργοί, les laboureurs.
Ackermann, m., ὁ γεωργός, laboureur, m.
Ackermännchen, n., (die Bachstelze), ἡ σεισοπυγίδα (εἶδος πουλλίου), bergeronette, f.
Ackermünze, f., εἶδος μίνθης, (φυτόν τι), calament (plante), m.
Ackern, v. a. γεωργῶ, labourer.
Ackerpferd, n., ἄλογον ὁποῦ τραβᾷ τὸ ἀλέτρι (τὸ ἄροτρον), cheval m. de labour.
Act, m., πρᾶξις (εἰς τὸ κριτήριον καὶ εἰς τὸ θέατρον), acte, m.
Acten, f. pl., Actenstücke, n. pl., τὰ ἔγγραφα, ὅλα τὰ γράμματα ἀνήκοντα εἰς κρισολογίαν, actes, m. pl., pièces f. pl. d'un procès.
Actie, f., μερίδιον εἰς ἑταιρίαν (πραγματευτικὴν) ἀνάλογον κατὰ τὴν πληρωμένην ποσότητα, action, f.
Actienhandel, m., πραγματεία μὲ τέτοια μερίδια, trafic m. d'actions; s. Actie.
Actienhändler, m., ἐκεῖνος ὅστις πραγματεύει μὲ τέτοια μερίδια, actionnaire (qui achète et vend des actions), m.
Actieninhaber, Actionnär, m., ἐκεῖνος ὅστις ἔχει τέτοια μερίδια, actionnaire (possesseur d'actions), m.
Action, f., ὁ πρᾶξις, action (généralement), f.; (Geberdenspiel), χειρονομία (τοῦ ῥήτορος, τοῦ κωμῳδοῦ), action, f., geste, m.; (Gefecht), ἡ μάχη, action, affaire, f., combat, m.
Activschuld, f., τὰ χρέη ὁποῦ ἔχει τις νὰ λάβῃ, dette f. active.
Actuar, m., γραμματεὺς κριτηρίου, greffier, m.
Adamsapfel, m., ὁ κόμβος τοῦ λαιμοῦ, pomme f. d'Adam, larynx, m.
Addiren, v. a. προσθέτω, (σουμάρω), additionner, ajouter.
Addition, f., ἡ πρόσθεσις, (ὁ σουμαρισμός), addition, f.
Addresse ꝛc., s. Adresse ꝛc.
Adel, m., ἡ εὐγένεια, noblesse, f.; οἱ εὐγενεῖς, les nobles, m. pl.
Adelich, (†adellich), adj. εὐγενής, εὐγενικός, noble.
Adeln, v. a. εὐγενίζω, anoblir.
Adelsbrief, m., γράμμα εὐγενείας, (μὲ τὸ ὁποῖον ὁ βασιλεὺς κάμνει τινὰ εὐγενῆ), lettre f. de noblesse.
Adelschaft, f., οἱ εὐγενεῖς, les nobles, m. pl., la noblesse.
Adelstand, m., ἡ εὐγένεια, noblesse (rang de noble), f.; οἱ εὐγενεῖς, la noblesse, les nobles, m. pl.
Ader, f., ἡ φλέβα, veine, f.; (im Gestein), ἡ φλέβα ἡ βέργα εἰς μάρμαρα κτλ., veine dans le marbre etc.; die goldene (güldene) —, αἱμοῤῥοΐδες, hémorroïdes, f. pl.; zur Ader lassen, s. Aderlassen; es ist keine gute Ader an ihm, αὐτὸς εἶναι ἀχρεῖος, οὐτιδανός, διεστραμμένος, c'est un franc vaurien.
Aderbruch, m., (méd.), ἡ κιρσοκήλη, varicocèle, f.
Aederchen, n., μικρὴ φλέβα, vénule, f.
Aderig, adj. φλεβώδης, veineux, veiné.
Aderkropf, m., κιρσὸς (φούσκωμα φλέβας), varice, f.
Aderlaß, m., ἡ φλεβοτομία, saignée, f.
Aderlaßbäuschchen, n., πανὶ διπλωμένον ὁποῦ βάνουν εἰς τὴν πληγὴν μετὰ τὴν φλεβοτομίαν, compresse, f.
Aderlaßbecken, n., δίσκος μικρὸς εἰς τὸν ὁποῖον πίπτει τὸ αἷμα τοῦ φλεβοτομημένου, palette, f.

Aderlaßbinde, *f.*, ὁ δεσμὸς διὰ φλεβοτομίαν, ligature, *f.*

Aderlaßeisen, *n.*, τὸ φλεβότομον, lancette, *f.*

Aderlassen, *v. a.* φλεβοτομῶ, saigner; *v. n.* φλεβοτομοῦμαι, être saigné.

Aderlaßzeug, *n.*, ὅλα τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν φλεβοτομίαν, étui *m.* de lancettes.

Adjudiciren, s. Zuerkennen.

Adjunct, *m.*, ὁ συμβοηθὸς (μάλιστα κριτοῦ ἢ ἄλλου ἀξιωματικοῦ), adjoint, *m.*

Adjungiren, *v. a.* διορίζω συμβοηθόν, adjoindre.

Adjutant, *m.*, ὁ συμβοηθὸς τοῦ στρατηγοῦ, adjudant, aide-major, *m.*

Adler, *m.*, ὁ ἀετός, aigle, *m.*

Adlernase, *f.*, μύτη καμπύλη (ὁμοία ὡσὰν τὴν μύτην τοῦ ἀετοῦ), nez *m.* aquilin

Administrator, *m.*, s. Verweser.

Administriren, s. Verwalten.

Admiral, *m.*, ὁ ναύαρχος, amiral, *m.*

Admiralität, *f.*, τὸ ναυαρχικὸν κριτήριον, amirauté (tribunal); ἡ κατοικία τοῦ ναυάρχου, amirauté (hôtel), *f.*

Admiralschaft, *f.*, τὸ ἀξίωμα τοῦ ναυάρχου, amirauté (dignité), *f.*

Admiralsflagge, *f.*, ἡ σημαία (μπαντιέρα) τοῦ ναυάρχου, pavillon *m.* amiral *ou* de l' amiral.

Admiralsschiff, *n.*, τὸ πλοῖον (καράβι) τοῦ ναυάρχου, amiral, vaisseau *m.* amiral.

Adoptiren, *v. a.* υἱοθετῶ, δέχομαι εἰς τόπον παιδίου, πέρνω ψυχοπαίδι, adopter.

Adoption, *f.*, ἡ υἱοθεσία, adoption, *f.*

Adresse, *f.*, (auf Briefen), ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ γράμματος, adresse *f.* d'une lettre; (einer Versammlung an den König, als: des englischen Parlaments ꝛc.), γράμμα (μάλιστα τοῦ παρλαμένιου τῆς Ἀγγλίας) παραδιδόμενον εἰς τὸν βασιλέα, πρόγραμμα, adresse au roi (*p. e.* du parlement d' Angleterre etc.).

Adressiren, *v. a.* διευθύνω, adresser; ἐπιγράφω, κάμνω τὴν ἐπιγραφὴν, adresser une lettre, y mettre l'adresse.

Advent, *m.*, μία ἀπὸ ταῖς τέσσαρες κυριακαῖς πρὸ τῶν χριστουγεννῶν, avent, *m.*

Adventzeit, *f.*, ἡ νηστεία τῶν χριστουγεννῶν, temps *m.* de l'avent.

Advisbrief, s. Avisbrief.

Advocat, *m.*, ὁ πρόδικος, (ἀβουκάτος), avocat, *m.*

Advocatengebühr, *f.*, πληρωμὴ ἢ μισθὸς τοῦ προδίκου (ἀβουκάτου), honoraire *m.* de l'avocat.

Advocatur, *f.*, ἡ στάσις τοῦ προδίκου (ἀβουκάτου), profession *f.* d'avocat.

Advociren, *v. n.* κάμνω τὸν πρόδικον (τὸν ἀβουκάτον), faire la profession d'avocat.

Affe, *m.*, ὁ πίθηκος, ἡ μαϊμοῦ, singe, *m.*

Aeffchen, *n.*, μικρὸς πίθηκος, (μικρὴ μαϊμοῦ), petit singe, *m.*; ἄνθρωπος ἢ γυναῖκα ὁποῦ ἀγαπᾷ παρὰ πολὺ τὸν στολισμόν, *fig.* homme *m.* *ou* femme qui aime trop la parure, propret, *m.*, proprette, *f.*

Aeffen, *v. a.* μιμοῦμαι μὲ γελοιώδη τρόπον, imiter d'une manière ridicule; περιγελῶ, πειράζω,

Affect, *m.*, τὸ πάθος (ψυχῆς, οἷον· ἀγάπη, μῖσος, χαρά, λύπη κτλ.), affection, passion, *f.*

Affectiren, *v. a.* προσποιοῦμαι, ὑποκρίνομαι, ζητῶ νὰ δείξω, affecter, afficher (des manières etc.); *v. n.* (sich zieren), φέρνομαι μὲ παράξενον τρόπον εἰς τὰ σχήματα καὶ εἰς τὴν ὁμιλίαν, affecter des airs ridicules, faire le précieux *ou* la précieuse.

Affectirt, *adj.* παράξενος (εἰς τοὺς τρόπους του), affecté, affété.

Affengesicht, *n.*, πρόσωπον μαϊμοῦς, visage *m.* de singe; (μεταφ.) ἄσχημον πρόσωπον, *fig.* visage *m.* de marmouset.

Affenliebe, *f.*, ὑπερβολικὴ ἀγάπη (τῶν γονέων εἰς τὰ παιδία), fol amour, *m.*, tendresse *f.* aveugle (des parens).

Affennase, *f.*, μύτη μαϊμοῦς, κοντὴ καὶ ἄσχημη μύτη, nez *m.* de singe, nez camus.

Affenspiel, *n.*, ἡ μίμησις μὲ γελοιώδη τρόπον, singerie, *f.*

Affenweibchen, *n.*, **Aeffin**, *f.*, ἡ πίθηκος, (τὸ θηλυκὸν τῆς μαϊμοῦς), guenon, *f.*

Aefferey, **Aeffung**, *f.*, τὸ περι-

γέλασμα, ἡ πείραξις, moquerie, illusion, *f.*

Afficiren, s. Rühren.

After, *m.*, ἡ τρύπα τοῦ κώλου, anus; ὁ κῶλος, fondement, cul, *m.*

After, *adv.* (ἀχώριστον ἐπίῤῥημα) μετὰ, ἐπὶ —, ψευδο —, (*particule insép.*) arrière —; faux; postérieur, sous —.

Afterarzt, *m.*, ψευδοϊατρός, médicastre, *m.*

Afterbürge, *m.*, ἐγγυητὴς τοῦ ἐγγυητοῦ, arrière-garant, *m.*, arrière-caution, *f.*

Afterbürgschaft, *f.*, ἐγγυησία τοῦ ἐγγυητοῦ, arrière-caution, *f.*

Aftergeburt, Afterbürde, *f.*, τὸ χόριον, ἡ μεμβράνα ὁποῦ περιέχει τὸ βρέφος εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρός, arrière-faix, *m.*, secondines, *f. pl.*

Afterheu, s. Grummet.

Afterkegel, *m.*, κωνοειδὲς (σῶμα), (géom.) conoïde, *m.*

Afterkönig, *m.*, ὁ ψευδοβασιλεύς, faux roi, usurpateur, *m.*

Afterkorn, s. Mutterkorn.

Afterkugel, *f.*, σφαιροειδὲς (σῶμα), sphéroïde, *m.*

Afterleder, *n.*, τὸ ὀπισινὸν πετζὶ τοῦ παπουτζιοῦ, quartiers *m. pl.* des souliers.

Afterlehen, *n.*, φέουδον ὑποκείμενον εἰς ἄλλο φέουδον, arrière-fief, *m.*

Afterlehnsmann, *m.*, (*pl.* =leute), ὑπήκοος εἰς ἄλλον ὑπήκοον, arrière-vassal, *m.*

Aftermehl, *n.*, τὸ χονδρὸν ἀλεύρι, recoupe, *f.*

Afterprophet, *m.*, ὁ ψευδοπροφήτης, faux-prophète, *m.*

Afterrede, *f.*, ἡ κατηγορία, καταλαλία, calomnie, *f.*

Afterreden, *v. n.* κατηγορῶ, καταλαλῶ, calomnier.

Afterspinne, *f.*, ὁ ψευδαράχνης, εἶδος ἀράχνου μὲ μεγάλα καὶ λεπτὰ ποδάρια, phalange (espèce d'araignée), *f.*

Aftervermiether, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχωντας τι νοικιασμένον τὸ νοικιάζει εἰς ἄλλον, sous-locataire, *m.*

Afterweise, *m.*, ὁ ψευδοφιλόσοφος, σοφιστής, faux philosophe, sophiste, *m.*

Afterweisheit, *f.*, ἡ ψευδοφιλοσοφία, fausse philosophie, *f.*

Afterwelt, s. Nachwelt.

Afterwitz, *m.*, ἄνοστη ἀστειότης, (ἄνοστος χωραιᾶς), faux-brillant, *m.*

Agath, s. Achat.

Agen, *f. pl.*, τὰ φρύγανα (ἀχυράκια τοῦ καννάβιοῦ), chenevottes, *f. pl.*

Agende, *f.*, τὸ τυπικὸν, βιβλίον περιέχον τὴν τάξιν τῆς (ἐκκλησιαστικῆς) ἀκολουθίας, rituel (livre d'église), *m.*

Agent, *m.*, ὁ ἐπίτροπος διὰ μίαν ὑπόθεσιν, (ὁ ἀγέντης), ὁ πράκτωρ), agent, *m.*

Agentschaft, *f.*, ἐπιτροπία, agence, *f.*

Aggregat, *n.*, ἡ συναθροισις, ἕνωσις (περισσοτέρων πραγμάτων εἰς ἓν ὁλόκληρον), agrégat, *m.*

Agio, s. Aufgeld.

Agiren, *v. a.* ἐνεργῶ, πράττω, agir; (von Schauspielern), ὑποκρίνομαι, παίζω εἰς τὸ θέατρον, jouer un rôle.

Agnat, *m.*, ὁ συγγενὴς (ἐκ μέρους τοῦ πατρός), agnat, *m.*

Agtstein, *m.*, τὸ ἤλεκτρον (τουρκ. κεχριμπάρι), ambre jaune, *m.*

Ahle, *f.*, τὸ σουγλὶ (κυρίως τοῦ παπουτζῆ), alène, *f.*

Ahm, s. Ohm.

Ahnden, *v. n.* παιδεύω, τιμωρῶ, ἐκδικῶ, venger, punir; (ahnen), προαισθάνομαι, pressentir; s. Ahnen.

Ahndung, *f.*, ἡ παιδεία, τιμωρία, ἐκδίκησις, ressentiment, *m.*, punition, *f.*; προαίσθησις, pressentiment, *m.*

Aehneln, *v. n.* ὁμοιάζω (ὀλίγον, μὲ τρόπον τινα), ressembler à . . .

Ahnen, *v. a.* προαισθάνομαι, καταλαμβάνω, pressentir; es ahnet mir, *v. i.* ἔχω μίαν (σκοτεινὴν) προαίσθησιν (μάλιστα δι' ἕνα κακὸν ἐπικείμενον), j'en ai un pressentiment, le coeur me le dit.

Ahnen, *f. pl.*, οἱ προπάτορες, οἱ προγενέστεροι, πρόγονοι, ayeux, *m. pl.*

Ahnenprobe, *f.*, ἡ ἀπόδειξις τοῦ εὐγενικοῦ γένους, preuve *f.* de noblesse.

Ahnentafel, *f.*, ὁ πίναξ περιέχον τὰ ὀνόματα τῶν προπατόρων, ἡ γενεαλογία, table généalogique.

Ahnfrau, *f.*, ἡ προμήτωρ, μητέρα ἀπὸ τὴν ὁποῖαν κατάγεται μία γενεά, aïeule, *f.*

Ahnherr, *m.*, ὁ προπάτωρ, aïeul, *m.*

Aehnlich, *adj.* ὅμοιος, semblable, ressemblant.

Aehnlichkeit, *f.*, ἡ ὁμοιότης, ressemblance, *f.*

Ahnung, (Ahndung), *f.*, προ-ἡ αἴσθησις (σκοτεινή), pressentiment, *m.*

Ahorn, *m.*, ἡ σφένδαμνος, τὸ σφένδαμνον, εἶδος δένδρου, érable, *m.*

Ahornen, *adj.* τῆς σφενδάμνου, ἀπὸ ξύλον σφενδάμνου, d'érable.

Aehre, *f.*, τὸ ἀστάχυ (ὁ *στάχυς), épi, *m.*; Aehren lesen, σταχολογῶ, glaner.

Aehren, *v. a.* σταχολογῶ, glaner; sich —, ἐβγάζω ἀστάχυα, épier.

Aehrenlese, *f.*, τὸ σταχολόγημα, glanage, *m.*

Aehrenleser, *m.*, ὁ σταχολόγος, glaneur, *m.*

Aichen, s. Eichen.

Akademie, *f.*, ἡ ἀκαδημία, académie, *f.*

Akademiker, *m.*, ὁ ἀκαδημικός, académicien, *m.*

Akademisch, *adj.* ἀκαδημικός, académique.

Akeley, *f.*, βότανόν τι; ancolie (plante), *f.*

Alabaster, *m.*, τὸ ἀλάβαστρον, albâtre, *m.*

Alabastern, *adj.* ἀλαβαστρένιος, d'albâtre.

Alant, *m.*, τὸ ἑλένιον, ἡ ἔνουλα, (βότανόν τι), aunée (plante), *f.*

Alantbeere, *f.*, τὸ μαῦρον φραγκοστάφυλον, groseille *f.* noire.

Alarm, *m.*, s. Beunruhigung, Schrecken.

Alarmiren, s. Beunruhigen, Aufschrecken.

Alaun, *m.*, ἡ στύψις, τὸ στύψι, alun, *m.*

Alaunartig, alaunhaltig, *adj.* στυπτηριώδης, alumineux.

Alaunhütte, *f.*, Alaunwerk, *n.*, κτίριον εἰς τὸ ὁποῖον κατασκευάζουν τὸ στύψι, alunière, *f.*

Alaunwasser, *n.*, τὸ στυψόνερον, eau *f.* alumineuse.

Albern, *adj.* ἀνόητος, ἄνοστος, niais, simple, sot.

Albern, *v. a. fam.* κάμνω ἀνόητα πράγματα, παίζω, ἢ ἀστεΐζομαι (χωρατεύω) μὲ ἄνοστον τρόπον, niaiser, faire ou dire des bêtises.

Albernheit, *f.*, ἡ ἀνοησία, sottise, bêtise, niaiserie, *f.*

Alchymie, *f.*, ἡ ἀλχυμία, alchimie, *f.*

Alchymist, *m.*, ὁ ἀλχυμικός, alchimiste, *m.*

Alchymistisch, *adj.* ἀλχυμικός, alchimique.

Alfanzerey, *f.*, ἀνοησίαις, ἀνόητα πράγματα (τουρκ. μασχαραλίκια), espièglerie, niaiserie, badinerie, *f.*

Algebra, *f.*, ἡ ἄλγεβρα, algèbre, *f.*

Algebraisch, *adj.* ἀλγεβραϊκός, algébrique.

Algebraist, *m.*, ὁ ἐπιστάμενος τὴν ἄλγεβραν, algébriste, *m.*

Alimentation, *f.*, s. Ernährung.

Alimente, *n. pl.*, s. Unterhalt.

Alkali, *n.*, s. Laugensalz.

Alkalisch, *adj.* ἀλκαλικός, alcalin.

Alkalisiren, *v. a.* ἐβγάζω τὸ ἄλκαλι ἀπὸ μίαν ὕλην, ἀλκαλίζω, alcaliser.

Alkoran, s. Koran.

Alkoven, *m.*, ὁ κλινότοπος, (μικρὸς κοιτὼν χωρὶς παράθυρα), alcove, *f.*

All, (aller, alle, alles), *adj.* ὅλος, ὅλη, ὅλον, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, tout; *fam.* alle seyn, es ist alle, ἐτελείωσε, ἐσώθηκε, c'est fini, il n'y en a plus; alle machen, τελειώνω, ἐβγάζω ὅλα, δαπανῶ ὅλα μαζύ, finir, achever, dépenser tout; alle Tage, κάθε ἡμέραν, tous les jours.

Allbereits, s. Schon.

Allda, *adj.* ἐκεῖ, là, y.

Alldieweil, s. Weil.

Allee, *f.*, ὁ περίπατος φυτευμένος μὲ δένδρα, allée, *f.*

Allegorie, *f.*, ἡ ἀλληγορία, allégorie.

Allegorisch, *adj.* ἀλληγορικός, allégorique.

Allein, *adv.* (nur), μόνον, seulement; (aber), ὅμως, ἀλλά, mais.

Allein, *adj.* μόνος, μοναχός, μονήρης, seul.

Alleinhandel, *m.*, τὸ μονοπώλειον, monopole, *m.*

Alleinhändler, *m.*, ὁ μονοπώλης, monopoliste, *m.*

Alleinherr, Alleinherrscher, s. Selbstherrscher.

Alleinherrschaft, *f.*, ἡ μοναρχία, monarchie, *f.*

Alleinig, *adj.* μόνος, ὅλο μόνος, seul, unique.

Allemal, *adv.* *κάθε φοράν, πάντοτε*, toutes les fois, toujours.
Allenfalls, *adv.* *ἂν δὲν εἶναι τρόπος ἀλλέως, ἂν εἶναι χρεία, ἂν εἶναι ἀνάγκη*, en tout cas.
Allenthalben, *adv.* *παντοῦ, πανταχοῦ*, partout.
Allerchristlichst, *adj.* *χριστιανικώτατος*, très-chrétien.
Allerdings, *adv.* *χωρὶς ἄλλο, μάλιστα*, sans doute, sûrement.
Allerdurchlauchtigst, *adj.* *γαληνότατος*, Sérénissime.
Allererst, *adv.* *εὐθὺς τώρα*, tout à l'heure, depuis peu.
Allererste, der, die, das, *adj.* *πάμπρωτος, πρῶτος πάντων* (*πρῶτος ἀπὸ ὅλους*), le premier de tous.
Allergetreuest, *adj.* *εὐπιστότατος*, très-fidèle.
Allergnädigst, *adv.* *πανευμενέστατα*, très-gracieusement.
Allergnädigste, der, die, das, *adj.* *πανευμενέστατος*, (*βασιλικὸς τίτλος*), très-clément, très-gracieux (titre qui se donne aux rois.
Allerhand, allerley, *adj.* *κάθε λογῆς*, de toutes sortes.
Allerheiligen, *ἡ ἑορτὴ τῶν ἁγίων πάντων*, la toussaint.
Allerheiligst, *adv.* *παναγιώτατος, πανιερώτατος, πανοσιώτατος*, très-saint.
Allerheiligste, *n.*, *τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων* (*τὸ πλέον ἐσωτερικώτερον μέρος τοῦ ναοῦ*), le saint des saints.
Allerhöchst, *adj.* *πάντων ὑψηλότατος*, (*βασιλικὸς τίτλος*), très-haut.
Allerhöchstdieselben, *pron.* *ὁ πάντων ὑψηλότατος*, (*βασιλικὸς τίτλος*), (titre qui ne se traduit pas en français, en s' en sert en parlant d'un empereur ou d'un roi, *p. e.*); Allerhöchstdieselben haben geruhet zu . . ., *ὁ* (*ὑψηλότατος*) *βασιλεὺς ἔστερξε νὰ* ..., sa Majesté (l'empereur *ou* le roi) a daigné de . . . .
Allerhöchste, *m.*, (Gott), *ὁ ὕψιστος*; (*τουτέστι· ὁ θεός*), le très-haut (Dieu).
Allerley, *adj.* *κάθε λογῆς*, de toutes sortes, divers.
Allerliebst, *adj.* *χαριέστατος, νοστιμώτατος*, très-joli, très-charmant; *adv.* *νοστιμώτατα*, excellemment.
† Allermaßen, f. weil, da.
Allermeist, *adv.* *πρὸ πάντων, τὸ περισσότερον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον*, surtout, principalement; *adj.* *πλεῖστος*, la plupart.
Allernächst, *adv.* *πάντων πλησιέστερα*, tout près; *adj.* *πάντων πλησιέστερος*, le, la plus proche.
Allerseits, *adv.* *ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη*, de tous côtés; *ὅλοι μαζῦ*, tous ensemble.
Allerunterthänigst, *adj.* *πάντων ὑποχλεινέστατος*, très-humble.
Allerwärts, Allerwegen, f. Allenthalben.
Allesammt, *adj.* *ὅλοι μαζύ*, (*ἅπαντες*), tous tant qu'ils sont.
Allewege, *adv.* *fam.* *πανιοῦ*, partout; *πάντοτε*, toujours.
Allerweile, *adv.* *εὐθὺς τώρα, αὐτὴν τὴν στιγμήν*, tout à l' heure, tantôt.
Allezeit, *adv.* *κάθε καιρὸν, πάντοτε*, en tout temps, toujours.
Allgegenwart, *f.*, *ἡ παντοῦ παρουσία* (*τοῦ θεοῦ*), toute-présence, *f.*
Allgegenwärtig, *adj.* *παντοῦ παρών*; (*λέγεται περὶ τοῦ θεοῦ*), présent par tout.
Allgemach, *adv.* *ὀλίγον κατ' ὀλίγον*, peu-à-peu, tout-doucement.
Allgemein, *adj.* *κοινὸς, πάγκοινος*, commun public; *γενικὸς, καθολικός*, universel, général.
Allgemeinheit, *f.*, *τὸ γενικὸν, τὸ καθολικόν*, universalité, généralité, *f.*
Allgewalt, *f.*, *ἡ πάντων μεγίστη δύναμις*, puissance *f.* suprême, irrésistible.
Allgewaltig, *adj.* *πάντων δυνατώτερος, δυνατώτατος*, tout-puissant, d'une force irrésistible.
Allhier, *adv.* *ἐδῶ*, ici.
Allianz, *f.*, (das Bündniß, die Verbindung), *ἡ συμμαχία, ὁ σύνδεσμος*, alliance, *f.*
Alliiren, (verbünden), *v. a.* *ἑνώνω*, allier; sich —, *κάμνω συμμαχίαν, ἑνώνομαι διὰ πόλεμον*, s'allier (pour faire la guerre).
Alligationsregel, *f.*, *ὁ λογαριασμὸς τῶν μιγμάτων*, règle *f.* d'alliage.

Allmacht, f., ἡ παντοδυναμία, toute-puissance, f.
Allmächtig, adj. παντοδύναμος, tout-puissant (se dit de Dieu).
Allmählig, adv. ὀλίγον κατ' ὀλίγον, successivement, peu-à-peu; adj. ὀλίγον κατ' ὀλίγον γινόμενος, successif.
Allsehend, adj. τὰ πάντα βλέπων, qui voit tout.
Alltägig, alltäglich, adj. καθημερινός, journalier; (gewöhnlich), κοινὸς συνηθισμένος, commun, ordinaire.
Alltagsgesicht, n., κοινὸν πρόσωπον, physionomie commune.
Alltagskleid, n., Alltagsrock, m., τὸ καθημερινὸν φόρεμα, habit m. de tous les jours.
Allwaltend, adj. τὰ πάντα διοικῶν, qui gouverne tout.
Allweise, adj. πάνσοφος, souverainement sage.
Allweisheit, f., ἡ πανσοφία, souveraine sagesse, f.
Allwissend, adj. τὰ πάντα γινώσκων, qui sait tout.
Allwissenheit, f., ἡ τῶν πάντων γνῶσις (τοῦ θεοῦ), toute-science, omniscience, f.
Allwo, s. wo.
Allzu, (allzuviel), παραπολύ, trop; (οἷον· allzugroß, παραπολὺ μεγάλος, trop grand; allzuklein, παραπολὺ μικρὸς κτλ., trop petit etc.).
Allzumal, adv. ὅλοι μαζύ (*ἅπαντες), tous ensemble.
Almanach, m., τὸ ἡμερολόγιον, ἀλμηνιακὸν, (καλενδάριον), almanach, calendrier, m.
Almosen, n., ἡ ἐλεημοσύνη, aumône, f.
Almosenamt, n., ἡ ἐπιστασία τῆς ἐλεημοσύνης, aumônerie, f.
Almosenamt, s. Almosenpflege.
Almosenbüchse, s. Almosenkasten.
Almosenier, Almosenpfleger, m., ὁ ἐπιστάτης, aumônier, m.
Almosenkasten, m., τὸ σεντούκι τῆς ἐλεημοσύνης, tronc m. pour les pauvres.
Almosenpflege, f., ἡ διοίκησις τῆς ἐλεημοσύνης, aumônerie, f.
Almosenpfleger, m., ὁ ἐπιστάτης τῆς ἐλεημοσύνης, aumônier, m.
Almosensammlung, f., ἡ συλλογὴ ἢ ζήτη διὰ τοὺς πτωχούς, quête, collecte, f.
Aloe, f., ἡ ἀλόη, (φυτόν), aloës, m.
Aloise, f., ἡ θρίσσα, (εἶδος ὀψαρίου), alôse (poisson), f.
Alp, m., ὁ ἐφιάλτης, cochemar, cauchemar, m.
Alpdrücken, n., τὸ πάθος ἀπὸ τὸν ἐφιάλτην, (πνίξις ὁποῦ ἔρχεται ἐνίοτε εἰς τοὺς κοιμωμένους), suffocation, oppression f. de la poitrine (qu'on attribue au cauchemar).
Alpenbewohner, Aelpler, m., ὁ κάτοικος εἰς τοὺς Ἄλπες, habitant m. des Alpes.
Alpenbirke, f., ἡ σημύδα μικρή (δένδρον), bouleau m. nain.
Alphabet, n., τὸ ἀλφάβητον, alphabet, m.
Alphabetisch, adj. ἀλφαβητικός, alphabétique.
Als, adv. ὡσὰν, ὡς, comme; (zum Beyspiel), οἷον, λόγου χάριν, par exemple; (μετὰ τὰ συγκριτικά·) παρά, ἤ, (après le compar.) que; conj. (da), ὅταν, ὅτε, ἀφ' οὗ, quand, lorsque; als ob, als wie, als wenn, ὡσὰν νά, comme si, que si; als daß, παρὰ νά, pour, pour que, que de.
Alsbald, adv. εὐθύς, ἔξαφνα, αἰφνιδίως, tout de suite, aussitôt, sur le champ.
Alsdann, adv. τότε, alors; μετὰ ταῦτα, puis, après, après cela.
Also, conj. λοιπόν, (*οὖν), conj. donc; οὕτως, ἔτζι, ainsi, de la sorte.
Aelster, f., ἡ κίσσα, καρακάξα (πουλλίον), pie (oiseau), f.
Alt, adj. ἀρχαῖος, παλαιός, antique, ancien; γέρων, (γέρος), παλαιός, vieux.
Alt, m., Altstimme, f., ὁ ἄλτος, φωνὴ μουσικῆς, haute-contre (la voix), f.
Altan, m., τὸ ἡλιακὸν, ἐξώστεγον, plate-forme, f., balcon, m.
Altar, m., ὁ βωμός, τὸ θυσιαστήριον, τὸ ἅγιον βῆμα, ἡ ἱερὰ τράπεζα, autel, m., table f. du seigneur.
Altarblatt, n., εἰκόνα διὰ στολισμὸν τῆς ἱερᾶς τραπέζης, retable, m.
Altargemälde, Altarstück, n., s. Altarblatt.
Altarleuchter, m., κηροπήγιον ἢ λυχνία τῆς ἱερᾶς τραπέζης, chandelier m. d'autel.
Altarlicht, n., ἡ λαμπάδα τῆς

ἱερᾶς τραπέζης, cierge *m.* d'autel.

Altartuch, *n.*, *τὸ μανδύλιον ἢ σκέπασμα τῆς ἱερᾶς τραπέζης*, nappe *f.* d'autel.

Altbacken, *adj.* *μπαγιάτικος*, rassis; altbackenes Brod, *ψωμὶ μπαγιάτικον*, pain *m.* rassis.

Altbart, *m*, *fam.* *γέρων* (*ἀσπρογένης*), barbon, *m.*

Altdeutsch, *adj.* *παλαιὸς γερμανικός*, vieux allemand; *fig.* *εἰλικρινής*, *ἀνυπόκριτος*, franc, ingénu.

Alte, ein Alter, *m.*, *ὁ γέρων*, vieillard, *m.*; eine Alte, *γερόντισσα*, *γρηά*, une vieille, *f.*

Alten, *v. n.* s. Altern.

Alten, *m. pl.*, (in alten Zeiten), *οἱ παλαιοί*, *οἱ ἀρχαῖοι*, les anciens, *m. pl.*

Alter, *n.*, *ἡ ἡλικία*, âge, *m.*; (von bejahrten Personen), *τὸ γῆρας*, *τὸ γηρατεῖον*, vieillesse, *f.*; (von alten Zeiten), vor Alters, *εἰς τοὺς παλαιοὺς καιρούς*, *παλαιόθεν*, anciennement, jadis, autrefois; von Alters her, *ἐκ τοῦ παλαιοῦ*, *παλαιόθεν*, de toute antiquité.

Alteration, *f.*, *fam.* *ἡ σύγχυσις*, *ταραχή*, altération, alarme, *f.*

Alteriren, sich, *v. r. fam.* *συγχίζομαι*, *ταράζομαι*, s'alarmer.

Aelterlich, s. Aeltlich, Elterlich.

Altermann, *m.*, *ὁ πρεσβύτερος*, *ἐπιστάτης*, *προεστώς*, ancien (d'une corporation), *m.*

Aeltermutter, *f.*, *ἡ προμάμμη*, *μητέρα τῆς μαμμῆς* (*τῆς βαβᾶς*, *γιαγιᾶς*), bisaïeule, *m.*

Aeltern, *pl.* s. Eltern.

Aeltern, altern, *v. n.* *γηράζω*, vieillir.

Alterthum, *n.*, *ἡ παλαιότης*, *ἀρχαιότης*, antiquité, *f.*; — einer Familie, eines Geschlechts, *παλαιότης μιᾶς φαμιλίας*, *ἑνὸς γένους*, ancienneté *f.* d'une famille, d'une maison.

Alterthumskunde, *f.*, *ἡ ἀρχαιολογία*, connaissance des antiquités.

Alterthumskundige, -sforscher, *m.*, *ὁ ἀρχαιολόγος*, antiquaire, *m.*

Aeltervater, *m.*, *ὁ προπαππος*, *πατέρας τοῦ πάππου*, bisaïeul, *m.*

Aelteste, *m.*, *ὁ πρεσβύτερος*, *γεροντότερος*, ancien *m.* le plus âgé; *ὁ προεστώς*, *δηλαδὴ καὶ πρεσβύτερος*), ancien (d'une corporation); (von Brüdern), *ὁ πρεσβύτερος*, *μεγαλήτερος*, l'aîné, *m.*

Altflicker, *m.*, *ὁ μπαλωματάς*, savetier, *m.*

Altfränkisch, *adj.* *πεπαλαιωμένος*, *κατὰ τὸν παλαιὸν τρόπον κατασκευασμένος*, gothique, de la vieille mode.

Altfürstlich, *adj.* *ἀπὸ παλαιὸν ἡγεμονικὸν γένος*, d'une ancienne maison de prince.

Altgeige, *f.*, *εἶδος βιολιοῦ ὁποῦ ἔχει τὸν τόνον λεγόμενον ἄλτον*, taille *f.* de violon; (s. Alt, *m.*).

Altgesell, *m.*, *ὁ πρῶτος δοῦλος εἰς τεχνίτην*, maître-garçon (d'un artisan).

Altgläubig, *adj.* *τῆς παλαιᾶς πίστεως*, *ὀρθόδοξος*, de l'ancienne croyance.

Althee, *f.*, *ἡ ἀλθαία*, *ἡ ἀγριομολόχα φυτόν*), althée, guimauve (plante), *f.*

Altist, *m.*, *ὁ ἀλτίστης*, *ὁποῦ ἔχει τὴν φωνὴν λεγομένην ἄλτον*, haute-contre (qui chante la h. c.), *f.*

Altklug, *adj.* *φρονιμὸς ὡσὰν τοὺς πρεσβυτέρους*, *πανοῦργος*, *fam.* prudent (semblable à un homme avancé en âge), rusé.

Aeltlich, *adj.* *ὀλίγον παλαιός*, *ὅμοιος μὲ παλαιόν*, un peu vieux.

Altmeister, *m.*, *ὁ πρῶτος μάστορας* (*εἰς τοὺς τεχνίτας*), maître-juré, *m.*

Altmodisch, *adj.* *τῆς παλαιᾶς μόδας*, de la vieille mode; *adv.* *κατὰ τὴν παλαιὰν μόδαν*, à la vieille mode.

Altmutter, *f.*, *ἡ προμάμμη*, bisaïeule, *f.*; (s. Aeltermutter); *μία γρηά*, une vieille.

Altstadt, *f.*, *ἡ παλαιὰ πόλις*, vieille ville, *f.*

Altstimme, *f.*, s. Alt, *m.*

Altvater, *m.*, *ὁ πρόπαππος*, bisaïeul, *m.*; (s. Aeltervater); *ὁ πατριάρχης*, patriarque, *m.*

Altväterisch, *adj.* *κατὰ τὸν παλαιὸν τρόπον*, *πεπαλαιωμένος*, du vieux temps, gothique, antique.

Altvordern, *f.*, *οἱ προπάτορες*, *προγενέστεροι*, *πρόγονοι*, ancêtres, *m. pl.*

Altweibisch, *adj.* *fig.* *τρυφεροῦτζικος*, *ἄνανδρος*, mou, efféminé.

Am, (an dem), εἰς τὸν, εἰς τό, au, sur, auprès, à la.
Amalgama, n., μίγμα μετάλλου μὲ ὑδράργυρον, amalgame, f.
Amalgamiren, v. a. σμίγω (μέταλλα) μὲ ὑδράργυρον, amalgamer; (μεταφ.) σμίγω, ἑνώνω, fig. amalgamer, unir.
Amarant, m., Amarante, f., ὁ ἀμάραντος, (φυτόν τι καὶ τὸ ἄνθος του καὶ τὸ χρῶμα τοῦ ἄνθους πορφυροῦν), amarante (plante, fleur, et couleur), f.
Amarelle, f., εἶδος κερασιῶν γλυκῶν, griotte, f.
Amarellenbaum, m., ἡ κερασιὰ ὁποῦ φέρει ἐκεῖνα τὰ γλυκιὰ κεράσια, griottier, m.
Amazone, f., ἡ ἀμαζών, Amazone, f.; (μεταφ.) ἡρωϊκὴ γυναῖκα, fig. une Amazone, femme courageuse.
Amazonen-Kleid, n., ἀμαζωνικὸν φόρεμα, habit m. d'Amazone.
Amboß, m., τὸ ἀμόνι, enclume, f.
Amboßstock, m., τὸ ξύλον τοῦ ἀμονιοῦ, billot (de l'enclume), m.
Ambrosia, f., ἡ ἀμβροσία (φαγητὸν τῶν θεῶν), ambroisie, f.
Ambrosisch, adj. ἀμβροσιακός, d'ambroisie; (μεταφ.) εὐώδης, fig. odoriférant.
Ambra, Amber, m., τὰ ἄμβαρον (βάλσαμόν τι), ambre, ambre gris, m.; der gelbe —, s. Bernstein.
Ameise, f., τὸ μυρμήγκι, (τὸ *μύρμηξ), fourmi, f.
Ameisenbär, m., ὁ μυρμηγκοφάγος (εἶδος μικρῆς ἀρκούδας), ours m. myrmécophage.
Ameisen-Ey, n., χρυσαλίδα (κοινῶς αὐγὸν) τοῦ μυρμηγκιοῦ, fourmi f. en chrysalide.
Ameisenfresser, m., μυρμηκοφάγος (ζῶον τετράποδον), fourmilier, m.
Ameisenhaufen, m., ἡ μυρμηγκοφωλιά, fourmilière, f.
Ameisenlöwe, m., μυρμηκολέων, (ζωΰφιον τι ὁποῦ τρώγει τὰ μυρμήγκια), fourmi-lion, m.
Amelmehl, n., τὸ ἄμυλον, ὁ κατασταρός, amidon, m.
Amen, ἀμήν, amen! ainsi soit-il!
Amethyst, m., ὁ ἀμέθυστος, (λίθος τις), améthyste, f.
Amiant, m., ὁ ἀμίαντος, (λίθος τις ἰνώδης ἀπὸ τὸν ὁποῖον οἱ παλαιοὶ κατεσκεύαζον ἕνα εἶδος ἀκαύστου πανιοῦ), amiante, m.
Amman, m., (in der Schweiz), προεστώς (εἰς τὴν Ἐλβετίαν), amman (en Suisse).
Amme, f., ἡ βάγια, βυζάστρια, (ἡ *τροφὸς, ἡ *τιθήνη), nourrice, f.
Ammenmährchen, n., ἀνόσιον παραμύθιον, conte m. de ma mère l'oie.
Ammer, m. (f.), ὁ συκοφὰς (πουλλίον), emberise, f. (oiseau).
Ammer, f., εἶδος κερασιῶν, griotte, f.
Ammoniak, s. Salmiak.
Ammonshorn, n., ἀμμονιακὸν κέρας (εἶδος πετρωμένης κοχύλης), corne f. d'Ammon (coquille pétrifiée).
Amnestie, f., ἡ ἀμνησία, amnistie, f.
Amor, s. Liebesgott.
Ampel, s. Lampe.
Ampfer, s. Sauerampfer.
Amphibium, (pl. -bien), n., τὸ ἀμφίβιον, amphibie, m.
Amsel, f., ὁ κόσσυφος (κότζυφος), merle, m.
Amt, n., τὸ ὀφφίκιον, ἡ ἀξία, τὸ ἀξίωμα, charge, f., emploi, office, m.; (Hochamt), ἡ λειτουργία, office divin, messe, f; (District), ἐπαρχία διοικουμένη ἀπὸ βασιλικὸν ἐπίτροπον, bailliage, m.
Aemtchen, n., μικρὸν ἀξίωμα, petit emploi, m.
Amthaus, n., Amtey, f., ἡ κατοικία τοῦ βασιλικοῦ ἐπιτρόπου ἢ πρώτου κριτοῦ μιᾶς ἐπαρχίας, demeure, maison f. du bailli.
Amtmann, m., βασιλικὸς ἐπίτροπος ἢ πρῶτος κριτὴς μιᾶς ἐπαρχίας, (εἰς τὰ προύσσικα στάτα λέγουσιν οὕτως καὶ τὸν ἄλλως λεγόμενον Pachter), bailli, m., (en Prusse ce mot signifie aussi un fermier); s. Pachter.
Amtmannschaft, f., ἡ ἀξία τοῦ λεγομένου Amtmann, charge f. de bailli, bailliage, m.
Amtsbote, m., πεζοδρόμος, δοῦλος τοῦ κριτηρίου τῆς ἐπαρχίας, messager m. du bailliage.
Amtsbruder, Amtsgehülfe, m., σύντροφος, συμβοηθὸς εἰς

τὸ ἀξίωμα, εἰς τὸ ὀφφίκιον, collègue, confrère, *m.*

Amtsdiener, *m.*, δοῦλος τοῦ κριτηρίου μιᾶς ἐπαρχίας, sergent *m.* de bailliage.

Amtseifer, *m.*, ζῆλος (ἀξιωματικοῦ) εἰς τὴν δουλείαν του, zèle *m.* pour son office.

Amtsbügel, *m.*, βοηθὸς ἀξιωματικοῦ, adjoint, substitut, *m.*

Amtsgesicht, Amtsmiene, *f.*, (μεταφ.) σεμνὸν, σοβαρὸν πρόσωπον, *fig.* air *m.* grave, mine *f.* sévère.

Amtshauptmann, *m.*, πρῶτος βασιλικὸς ἐπίτροπος ἢ προεστὼς μιᾶς ἐπαρχίας, grand-bailli.

Amtshauptmannschaft, *f.*, ἀξίωμα τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ λεγομένου Amtshauptmann, grand-bailliage, *m.*

Amtskleid, *n.*, λαμπρὸν φόρεμα ἀξιωματικοῦ, habit *m.* de cérémonie.

Amtsrath, *m.*, συμβουλάτωρας εἰς ἐπαρχίαν βασιλικήν, conseiller *m.* de bailliage.

Amtsschösser, *m.*, ὁ εἰσπράκτωρ (λογοθέτης) μιᾶς ἐπαρχίας, receveur *m.* de bailliage.

Amtsschreiber, *m.*, ὁ γραμματεὺς τοῦ κριτηρίου μιᾶς ἐπαρχίας, greffier *m.* de bailliage.

Amtsstube, *f.*, ὁ ὀντὰς εἰς τὸ ὁποῖον κάθεται τὸ κριτήριον μιᾶς ἐπαρχίας, τὸ αὐτὸ κριτήριον τῆς ἐπαρχίας, bureau *m.* du bailliage.

Amtsverrichtung, *f.*, ὑπόθεσις, δουλειὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ, fonction (d'un employé), *f.*

Amtsverwalter, -verweser, *m.*, ὁ τοποτηρητὴς τοῦ λεγομένου Amtmann, vicaire *m.* du bailli.

Amtsvogt, *m.*, ὁ ἐπιστάτης μιᾶς ἐπαρχίας, bailli, *m.*

Amtsvogtey, *f.*, ἡ ἀξία τοῦ ἐπιστάτου μιᾶς ἐπαρχίας, charge *f.* du bailli; ἡ κατοικία ἐκείνου τοῦ ἐπιστάτου, maison *f.* du bailli.

Amulet, *n.*, φυλακτήριον ἐγκόλπιον, amulette, phylactère, *m.*

An, *prp.* εἰς, πρός, à, en, sur, contre.

Anagramm, *n.*, τὸ ἀνάγραμμα, anagramme, *m.*

Analogie, *f.*, ἡ ἀναλογία, analogie, *f.*

Analogisch, *adj.* ἀναλογικός, analogique.

Analyse, *f.*, s. Zergliederung.

Analysiren, s. Auflösen.

Ananas, *f.*, ἀνανάς (φυτὸν καὶ πωρικὸν τῆς Ἰνδίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς), ananas, *m.*

Anarchie, *f.*, ἡ ἀναρχία, anarchie, *f.*

Anatomie, *f.*, ἡ ἀνατομία, anatomie, *f.*

Anatomiker, *m.*, ὁ ἀνατομικός, anatomicien, *m.*

Anatomiren, *v. a.* ἀνατομῶ, anatomiser.

Anatomisch, *adj.* ἀνατομικός, anatomique.

Anbacken, *v. n.* κολλοῦμαι (εἴς τι), s'attacher.

Anbau, *m.*, ἡ καλλιέργεια (τοῦ τόπου), culture, *f.*, défrichement, *m.*

Anbauen, *v. a.* κτίζω κοντὰ εἴς τι, ajouter en bâtissant; καλλιεργῶ (τόπον), cultiver (la terre); sich —, πηγαίνω εἰς ἕνα τόπον νὰ κατοικήσω ἐκεῖ, κάθομαι εἰς ἕνα τόπον (κτίζωντας σπήτια κτλ.), s'établir en quelque lieu.

Anbauer, *m.*, ὁ καλλιεργῶν (τὸν τόπον), ὁ πρῶτος ἐγκάτοικος ἑνὸς τόπου, cultivateur, *m.*, premier habitant d'un lieu.

Anbefehlen, *v. a.* συσταίνω, recommander; προστάζω, commander, ordonner.

Anbeginn, *m.*, ἡ (πρώτη) ἀρχή, commencement, *m.*, origine, *f.*; von —, ἀπ' ἀρχῆς, dès le commencement.

Anbehalten, *v. a.* (ein Kleid *r.*), δὲν ἐκδύνω (ἕνα φόρεμα κτλ.), ne pas quitter un habit.

Anbeißen, *v. a.* δαγκάνω πρώτην φορὰν (οἷον· ἕνα μῆλον), entamer avec les dents; *v. n.* (von Fischen), δαγκάνω τὸ ἀγκίστρι (ὡς τὰ ψάρια), (μεταφ.) παρακινοῦμαι εἴς τι, mordre à l'hameçon (*propr.* et *fig.*).

Anbellen, *v. a.* γαυγίζω (εἴς τινα), aboyer contre, où à...

Anberaumen, *v. a.* διορίζω (διορίαν εἰς τὸ κριτήριον), fixer, marquer (un terme).

Anbethen, *v. a.* λατρεύω, σέβομαι ὡς θεόν, adorer (Dieu); (μεταφ.) ἀγαπῶ, σέβομαι, adorer (*fig.*).

Anbether, *m.*, ὁ λατρεύων, ὁ σεβόμενος, ὁ λατρευτής, adorateur (de Dieu), *m.*; (με-

ταφ.) ὁ *ἀγαπητικός*, adorateur, amant, *m.*

Anbethung, *f.*, *ἡ λατρεία*, *τὸ σέβας*, adoration, *f.*

Anbethungswürdig, *adj.* *ἀξιολάτρευτος*, *ἀξιοσέβαστος*, *ἀξιοαγάπητος*, adorable.

Anbetreffen, Anbelangen, s. Anlangen.

Anbetteln, *v. a.* *ζητουλεύω*, *ζητῶ ἐλεημοσύνην ἀπό τινα*, aborder en mendiant.

Anbey, *adv.* *μὲ τοῦτο*, *μαζὺ μὲ τοῦτο*, ci-joint.

Anbieten, *v. a.* *προσφέρω*, *προβάλλω*, offrir, présenter; sich — zu etwas, *προσφέρομαι*, *προβάλλομαι διὰ τινὰ δούλευσιν*, s'offrir à qc.

Anbietung, *f.*, *ἡ προσφορὰ*, *τὸ προσφέρειν*, offre, *f.*

Anbinden, *v. a.* *δένω* (*τι εἴς τι*), attacher, lier; einen — (zum Geburtstage), *δίδω δῶρα εἴς τινα εἰς τὰ γενέθλιά του*, régaler q. le jour de sa fête; *v. n.* mit einem —, *ἐμβαίνω εἰς λογοτριβὴν*, *εἰς φιλονεικίαν*, *φιλονεικῶ*, entreprendre q., quereller avec q.; *μάχομαι*, *πολεμῶ*, se battre, combattre.

Anbiß, *m.*, *τὸ πρῶτον μέρος δαγκασμένον*. *τὸ πρόγευμα*, entamure, *f.*; déjeuner, *m.*

Anblasen, *v. a.* das Feuer, *φυσσῶ εἰς τὴν φωτίαν διὰ νὰ ἀνάψῃ*, souffler, allumer le feu en soufflant; einen —, *φυσσῶ εἴς τινα*, souffler à q.

Anbleken, *v. a.* *δείχνω τὸ δόντια ἢ τὴν γλῶσσαν* (*διὰ καταφρόνησιν*), regarder q. en grinçant les dents.

Anblick, *m.*, *τὸ βλέμμα*, *ἡ θεωρία*, *τὸ θέαμα*, regard, coup *m.* d'oeil, vue, *f.*

Anblicken, *v. a.* *βλέπω*, *θεωρῶ*, *ῥίχνω τὸ ὀμμάτι* (*εἴς τι*), regarder, jeter les yeux sur . . .

Anblinzeln, s. Blinzeln.

Anblöken, *v. a.* *βληχῶμαι*, *βελάζω* (*πρός τινα*), mugir ou bêler contre; *φωνάζω*, crier.

Anbohren, *v. a.* *ἀρχίζω νὰ τρυπῶ πρώτην φοράν*, percer avec un foret; (ein Faß), *ἐβγάζω* (*κρασὶ κτλ.*) *ἀπὸ ἕνα βουτζί*, mettre en perce (un tonneau).

Anbrechen, *v. a.* *τζακίζω ὀλίγον*, *πέρνω*, *ἐβγάζω ἕνα μικρὸν μέρος*, entamer; *v. i.* der Tag bricht an, *χαράζει ἡ ἡμέρα*, *ξημερώνει*, mit anbrechendem Tage, *μὲ τὴν χαραγὴν* (*τῆς ἡμέρας*), à la pointe du jour.

Anbrennen, *v. a.* *ἀνάπτω*, allumer; *v. n.* *ἀνάπτομαι*, s'allumer.

Anbringen, *v. a.* *φέρω* (*φέρνω*) *κοντά*, apporter, porter près de . . .; (etwas irgendwo), *βάνω*, *προσαρμόζω*, ménager, placer, employer; (Waaren), *πωλῶ* (*πουλῶ*), vendre, débiter; (anwenden), *μεταχειρίζομαι*, employer, mettre en usage; (berichten), *φέρω εἴδησιν*, *εἰδοποιῶ*, faire savoir, informer; vor Gericht —, *ἀναφέρω εἰς τὸ κριτήριον*, porter (une plainte) en justice; (jemanden anbringen), *προξενῶ τινὸς μίαν ὑπηρεσίαν*, *ἕνα ἀξίωμα*, employer q. (au service de q. etc.), procurer à q. un emploi.

Anbringen, *n.*, *ἡ εἴδησις*, *ἀναφορά*, *ἡ ζήτησις*, *παρακάλεσις*, rapport, *m*, proposition, demande, *f.*

Anbringer, *m.*, *ὅστις ἀναφέρει μίαν ὑπόθεσιν εἰς τὸ κριτήριον*, celui qui porte (une plainte) en justice.

Anbruch, *m.*, des Tages, *ἡ χαραγὴ τῆς ἡμέρας*, *τὸ ξημέρωμα*, pointe du jour, aube *f.* du jour; (des Angefaulten), *τὸ σάπιον*, entamure (d'un fruit qui commence à pourrir), *f.*

Anbrüchig, *adj.* *ὀλίγον σάπιος*, *ὁποῦ ἀρχηνᾶ νὰ σαπίζῃ*, un peu corrompu, gâté.

Anbrüllen, *v. a.* *μουγκρίζω πρός τινα*, mugir, rugir, contre q.

Anbrüten, *v. a.* *ἀρχίζω νὰ κλωσσῶ*, commencer à couver; ein angebrütetes Ey, *αὐγὸν μισοκλωσσημένον*, *κλούβιον αὐγόν*, un oeuf couvi.

Andacht, *f.*, *ἡ εὐλάβεια*, dévotion, piété, *f.*; seine — halten, *κάμνω τὰς προσευχάς μου*, faire ses dévotions; *πηγαίνω νὰ μεταλάβω*, aller à la communion.

Andächteley, *f.*, *ἡ ὑποκριτικὴ εὐλάβεια*, fausse dévotion, bigoterie, *f.*

Andächtig, *adj.* *εὐλαβής*, dévot.

Andächtler, *m.*, *ὁ ὑποκρινόμενος εὐλαβής*, bigot, *m.*

Andenken, *n.*, *ἡ ἐνθύμησις*, *μνή-*

Digitized by Google

μη, mémoire, *f.*, souvenir, *m.*; es ist (schwebt, steht) mir noch in frischem —, *τὸ ἐνθυμοῦμαι πολλὰ καλά*, j'en ai encore la mémoire recente; das — eines Heiligen feiern, *κάμνω τὴν ἀνάμνησιν ἑνὸς ἁγίου*, faire la commemoraison d'un saint; glorwürdigsten Andenkens, *ὁ μακαρίτης* (*λέγεται διὰ ἡγεμόνας*), de glorieuse mémoire.

Andere, der, die, das, *adj.* *ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο*, autre; *δεύτερος*, second, deuxième.

Andergeschwisterkind, *n.*, *δεύτερα ἐξαδέλφια*, cousins *ou* cousines issus (issues) de germains.

Aendern, *v. a.* *ἀλλάζω, μεταβάλλω*, changer; sich —, *ἀλλάζω, μεταβάλλομαι*, se changer; *διορθώνομαι*, se corriger.

Anderntheils, *adv.* *ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος*, de l'autre part.

Anders, *adv.* *ἀλλέως*, autrement.

Anderseits, *adv.* *ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος*, de l'autre côté.

Anderswo, Anderwärts, *adv.* *εἰς ἄλλον τόπον*, (*ἀλλοῦ πουθενά*), ailleurs, autre-part.

Anderswoher, *adv.* *ἀπὸ ἄλλον τόπον*, d'ailleurs, d'autre part.

Anderswohin, *adv.* *εἰς* (*πρὸς*) *ἄλλον τόπον*, autre-part (vers un autre endroit).

Anderthalb, *adj.* *ἕνα ἥμισυ, ἕνα καὶ μισόν*, un et demi.

Aenderung, *f.*, *ἡ ἀλλαγή, μεταβολή*, changement, *m.*

Anderwärts, s. Anderswo.

Anderweitig, *adj.* *μετὰ ταῦτα ἀκολουθῶν*, ultérieur; anderweitige Maaßregeln ergreifen), *κάμνω διατάξεις* (*πέρνω τὰ μέτρα μου*) *μετὰ ταῦτα*, prendre des mesures ultérieures.

Andeuten, *v. a.* *σημειώνω*, signifier; *μηνύω, φανερώνω*, notifier, annoncer.

Andeutung, *f.*, *ἡ σημείωσις*, marque, *f.*, signe, *m.*; *ἡ φανέρωσις, τὸ μήνυμα*, notification, intimation, *f.*

Andichten, *v. a.* *προσπλάττω*, attribuer, faussement (qc. à q.), imputer.

Andichtung, *f.*, *τὸ πρόσπλασμα*, (fausse) imputation, *f.*

Andonnern, *v. n.* *κτυπῶ μὲ ὁρμὴν* (*εἰς μίαν θύραν*), frapper rudement (à la porte).

Andorn, *m.*, *τὸ πράσιον*, (*φυτόν*), marrube (plante), *m.*

Andreaskreuz, *m.*, *ὁ σταυρὸς τοῦ ἁγίου Ἀνδρέα* (*πλάγος σταυρός*), croix de St. André, croix *f.* en sautoir.

Andrang, *m.*, *ἡ στρημοῦρα, ὁ πλησιασμὸς μὲ ὁρμήν, ἡ ὁρμή*, foule, presse, impétuosité, *f.*

Andrängen, *v. a.* *πιέζω ἢ θλίβω* (*ζουλίγω*) *πρὸς* —, presser, serrer contre (qc.).

Andrehen, *v. a.* *προσαρμόζω στρέφωντας* (*οἷον· μίαν βίδαν κτλ.*), ajouter en tournant (en serrant à vis).

Andringen, *v. a.* *στρημώνομαι, ὁρμῶ πρὸς* —, approcher vivement, s'avancer en foule impétueusement.

Andringen, *n.*, *ἡ ὁρμὴ πρὸς* —, impétuosité d'un foule d'hommes qui avance.

Andringlich, s. zudringlich.

Androhen, *v. a.* (einem etwas), *φοβερίζω τινὰ μέ τι*, menacer q. de qc.

Andrucken, *v. a.* *προσθέτω εἰς τὸν τύπον*, ajouter (en imprimant).

Andrücken, *v. a.* *πιέζω, σφίγγω πρὸς* —, presser, serrer contre.

Andurch, s. Dadurch.

Aneignen, s. Zueignen, Verähnlichen.

Aneinander, *adj.* *ἕνας κοντὰ εἰς τὸν ἄλλον*, l'un près de l'autre; an einander setzen, — fügen, *συνδέω, ἑνώνω τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο*, joindre, assembler; — stoßen, *κτυπειοῦμαι* (*ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον*), s'entre-choquer; *συνορεύω*, être contigu à . . .

Aneinanderfügung, *f.*, *ὁ σύνδεσμος ἢ ἕνωσις*, conjonction, *f.*, assemblage, *m.*

Aneinanderhangend, *adj.* *συνεχής*, continu.

Anekdote, *f.*, *τὸ ἀνέκδοτον*, (*εἴδησις τις ἀξιοενθύμητος*), anecdote, *f.*

Anekeln, *v. a.* *προξενῶ ἀηδείαν, ἀναγοῦλαν*, donner du dégout, de l'aversion.

Anemone, *f.*, *ἡ ἀνεμώνη*, (*φυτόν*), anemone (fleur), *f.*

Anempfehlen, *v. a.* *συσταίνω*, recommander.

Anerben, *v. a.* *κληρονομῶ, ἔχω*

ἀπὸ τοὺς γονεῖς (φυσικόν τι καλὸν ἢ κακόν), hériter, tenir de ses parens (quelque bonne ou mauvaise qualité); angeerbte Vorurtheile, προλήψεις παραδεδομέναι ἀπὸ τοὺς γονεῖς, des préjugés qui dérivent des parens.

Anerbieten, n., ἡ προσφορά, τὸ πρόβλημα, τὸ προσφερόμενον, offre, f.

Anerbieten, sich, s. Anbieten.

Anerkennen, v. a. ἀναγνωρίζω, reconnaître, avouer.

Anerkennung, f., ἡ ἀναγνώρισις, reconnaissance, f., aveu, m.

Anerschaffen, adj. ἐμπεπλασμένος, ἐμφυτευμένος ἀπὸ τὸν πλάστην, inné, (planté dans l'ame etc. par le créateur).

Anerwogen, conj. ἐπειδή, vû que.

Anfachen, v. a. ἀνάπτω, αὐξάνω τὴν φλόγα, allumer, attiser.

† Anfahen, s. Anfangen.

Anfahren, v. n. (bey einem) πηγαίνω μὲ τὸ ἁμάξι εἴς τινα, aller en voiture devant la maison de q.; (an etwas), ῥίχνομαι, κτυπῶ εἴς τι μὲ τὸ ἁμάξι, donner contre qc. (en allant en voiture); v. a. φέρω (φέρνω) μὲ τὸ ἁμάξι (ξύλα, χῶμα κτλ.), charier, voiturer, amener (du bois, de la terre etc.); fig. einen —, μαλώνω, ἐπιπλήττω τινὰ μὲ λόγους σκληρούς, rabrouer, rudoyer q.

Anfahrt, f., ὁ πλησιασμὸς μὲ τὸ ἁμάξι, ἢ μὲ πλοῖον, approche (en voiture ou en bateau), f.; τὸ ἄραγμα, abord, m.

Anfall, m., ἡ ὁρμὴ (στρατεύματος κτλ.), attaque, f.; (von Krankheiten), ὁρμὴ (παροξυσμὸς) τῆς ἀῤῥωστίας, accès (d'une maladie), f.; einen Anfall vom Fieber ꝛc. haben, μὲ πιάνει ἡ θέρμη κτλ., avoir un accès de la fièvre etc.

Anfallen, v. n. πίπτω πρὸς —, tomber contre qc.; v. a. ὁρμῶ εἰς —, ῥίχνομαι εἰς —, προσβάλλω, fondre sur, se jeter sur, attaquer.

Anfallsrecht, n., τὸ δίκαιον τῆς κληρονομίας, droit m. de succession.

Anfang, m., ἡ ἀρχή, commencement, m.; den — machen, κάμνω ἀρχήν, commencer; seinen — nehmen, λαμβάνω ἀρχήν, ἀρχηνῶ, prendre son commencement, prendre naissance.

Anfangen, v. a. et n. ἀρχηνῶ, ἀρχίζω, commencer, se mettre à . . .; (etwas unternehmen), ἐπιχειρίζομαι, κάμνω, entreprendre, faire; ich weiß nicht was ich — soll, δὲν ἠξεύρω τί νὰ κάμω, je ne sais que faire; ich weiß nicht wie ich es — soll, δὲν ἠξεύρω πῶς νὰ τὸ κάμω, je ne sais comment m'y prendre; es ist darauf angefangen zu . . ., ἔχουν (ἔχει) σκοπὸν νὰ . . ., on a le dessein de . . .

Anfänger, m., (Urheber), ὁ αἴτιος, ὅστις ἀρχηνᾷ, auteur (de qc.); (Anstifter), ὁ αἴτιος (μάλιστα τινὸς κακοῦ), auteur, boute-feu, instigateur, m.; (in einer Sache), ὁ ἀρχάριος, commençant, m.

Anfangs, adv. εἰς τὴν ἀρχήν, κατ' ἀρχάς, au commencement, d'abord.

Anfänglich, adj. ὁποῦ γίνεται εἰς τὴν ἀρχήν, premier, qui se fait d'abord; adv. κατ' ἀρχάς, premièrement, d'abord, au commencement.

Anfangsbuchstab, m., κεφάλιακὸν γράμμα, lettre f. initiale, élémens m. pl. (d'une science, d'un art).

Anfangsgründe, f. pl., αἱ ἀρχαὶ (μιᾶς ἐπιστήμης ἢ τέχνης), les élémens (d'une science ou d'un art), m. pl.

Anfassen, v. a. πιάνω, βάνω τὸ χέρι εἴς τι, empoigner, saisir, prendre.

Anfaulen, v. n. ἀρχηνῶ νὰ σαπίζω, s'enticher, commencer à pourrir.

Anfechten, v. a. μάχομαι, πολεμῶ, attaquer, combattre; (bestreiten), ἀντιτείνω, ἀντιπολεμῶ, δὲν δέχομαι, disputer (qc.), ne pas consentir, contester; (versuchen zum Bösen), πειράζω, παρακινῶ (εἰς κακόν τι), tenter, tâcher à séduire (au mal); (beunruhigen), πειράζω, συγχίζω, ταράζω, inquiéter, troubler; ich lasse mich das nicht —, αὐτὸ δὲν μὲ πειράζει, δὲν μὲ μέλει δι' αὐτό, cela ne m'inquiète pas, je ne m'en soucie guère; was ficht ihn denn an? τί ἔχει αὐτός; τί

ϑέλει; que veut-il donc? qu' a-t-il donc?
Anfechtung, f., ἡ ἀντιπολέμησις, attaque, dispute, f.; ὁ πειρασμὸς (εἰς κακόν τι), tentation, f.
Anfeinden, v. n. φέρω ἔχϑραν, μισῶ, vouloir du mal, porter inimitié à q.
Anfeindung, f., ἡ ἔχϑρα, τὸ μῖσος, inimitié, haine, f.
Anfertigen, s. Verfertigen.
Anfesseln, v. a. δένω μὲ ἀλυσίδα, βάνω εἰς τὰ σίδηρα, enchaîner mettre aux fers.
Anfeuchten, v. a. μουσκεύω, ὑγραίνω, βρέχω, humecter, mouiller, arroser.
Anfeuchtung, f., τὸ μούσκευμα, βρέξιμον, humectation, mouillure, f.
Anfeuern, v. n. ἀνάπτω φωτίαν, ζεσταίνω, faire du feu (dans le fourneau etc.), chauffer; (einen), παρακινῶ, ἐγκαρδιώνω, προτρέπω, fig. enflammer, animer, encourager.
Anfeuerung, f., ἡ ἐγκαρδίωσις παρακίνησις, προτροπή, encouragement, m.
Anflammen, v. a. ἀνάπτω, allumer; (einen), ἐγκαρδιώνω, ἐνθουσιάζω, fig. enflammer.
Anflechten, v. a. πλέκω εἰς — ἡ πρὸς —, ajouter en tressant.
Anflehen, v. a. ἱκετεύω, παρακαλῶ ἐνθέρμως, implorer, supplier.
Anflehung, f., ἡ ἱκεσία, imploration, supplication, f.
Anfletschen, s. Anblecken.
Anflicken, v. a. προσράπτω, ῥάπτω εἰς —, coudre à ..., ajouter en rapiècetant.
Anfliegen, v. n. προσπετῶ, πετῶ εἰς —, s'approcher en volant, donner contre en volant.
Anfließen, v. n. προσρέω, ῥέω πρὸς —, couler contre, laver.
Anflößen, v. a. φέρω (ξύλα) διὰ μέσου τοῦ ποταμοῦ, faire flotter (du bois) vers.
Anflößung, f., τὸ φέρσιμον διὰ μέσου τοῦ ποταμοῦ, flottage, m.
Anflug, m., (des Holzes), τὰ νέα δενδράκια, jeune bois, m.
Anfluß, m., ἡ προσροή (ποταμοῦ), action f. de couler contre; (angespültes Erdreich), τὰ χώματα προσβαλμένα ἀπὸ τὸν ποταμόν, alluvion, f., atterrissement, m.
Anforderung, f., ἡ ζήτησις, τὸ ζήτημα, prétention, demande, f.
Anfrage, f., ἡ ἐρώτησις (διὰ νὰ ἐβγάλῃ τις εἴδησιν), question, demande (pour s'informer de qc.), f.
Anfragen, v. a. ἐρωτῶ (διὰ νὰ λάβω εἴδησιν), demander, venir demander, s'informer.
Anfressen, v. a. ἀρχινῶ νὰ τρώγω (λέγεται διὰ ζῶα), commencer à ronger, à manger de —; τρώγω, καταβιβρώσκω (ὡσὰν ἕνα δριμὺ ὑγρὸν, οἷον· ἀσημόνερον), corroder (comme l'eau forte etc.); pop. sich anfressen, τρώγω πολύ, γεμίζω τὸ στομάχι μου, se remplir la panse.
Anfressend, adj. καταβιβρωτικὸς, ὁποῦ τρώγει, ὁποῦ καταβιβρώσκει (ὡσὰν τὸ ἀσημόνερον), corrosif.
Anfressung, f., ἡ καταβίβρωσις, corrosion.
Anfrieren, v. a. κολλοῦμαι ἀπὸ τὴν παγωσίαν, s'attacher à qc. en gelant.
Anfrischen, v. a. δροσίζω, ζωοποιῶ, rafraîchir; (ermuntern), ἐγκαρδιώνω, προτρέπω, encourager, animer.
Anfrischung, f., τὸ δρόσισμα, rafraîchissement, m.; (μεταφ.) ἡ ἐγκαρδίωσις, encouragement, m.
Anfügen, v. a. προσθέτω, προσβάλλω, προσαρμόζω, joindre, ajouter, assembler.
Anfügung, f., ἡ προσάρμοσις, ἡ προσθήκη, action f. de joindre, assemblage, m.
Anfühlen, v. a. ψηλαφῶ, δοκιμάζω ψηλαφῶντας μὲ τὸ χέρι, toucher, tâter.
Anfühlung, f., τὸ ψηλάφημα, attouchement, m.
Anfuhr, f., τὸ φέρσιμον (πραγμάτων) μὲ τὸ ἁμάξι (εἰς τόπον τινα), chariage, m., importation, f.
Anführen, v. a. (zu Wagen), φέρω (εἰς τόπον τινα) μὲ τὸ ἁμάξι, charier, voiturer, amener; (Soldaten rc.), εἶμαι στρατηγὸς, ὁρίζω, ἡγεμονεύω, être chef, commander; (anleiten), ὁδηγῶ, διδάσκω; δεικνύω, conduire,

Digitized by Google

guider, enseigner, montrer; (etwas aus Schriften rc.), ἀναφέρω (τι ἀπὸ συγγράμματα), alléguer; (hintergehen), γελῶ, ἀπατῶ, tromper, attraper.

Anführer, m., ὁ ὁδηγός, conducteur, m.; (im Kriege), ὁ στρατηγὸς, chef, m.

Anführung, f., ἡ ἀγωγή, chariage, m.; ἡ ὁδηγία, conduite, f.; ἡ στρατηγία, commandement, m.; ἡ ἀναφορά, allégation, citation, f.

Anführungszeichen, n., ὁ μηνίσκος (σημεῖον ὅτι ἀναφέρεται τι ἀπὸ ἕνα σύγγραμμα), guillemets, m. pl.

Anfüllen, v. a. γεμίζω, remplir.

Anfüllung, f., ἡ γέμισις, τὸ γέμισμα, remplissage, m.

Anfurt, f., τόπος ἁρμόδιος διὰ καράβια νὰ ἀράζουν ἐκεῖ, abord, m.

Angabe, f., τὸ σχεδίασμα, ἡ δεῖξις τρόπου τινός, action f. de montrer quelque méthode, quelque manière etc.; (das Daraufgegebene), οἱ ἀῤῥαβῶνες, τὸ διδόμενον δι' ἀῤῥαβῶνα, arrhes, f. pl., ce qu'on donne pour assurer qc.; (Anzeige), ἡ ἀναφορὰ, εἴδησις δεδομένη (εἰς τὸ κριτήριον κτλ.), délation, dénonciation, f.

Angaffen, v. a. βλέπω, θεωρῶ μὲ ἀνοικτὸν στόμα, fam. regarder la bouche ouverte, badauder.

Angähnen, v. a. χασμῶμαι πρὸς —, regarder en bâillant.

Angeben, v. a. δίδω ἀῤῥαβῶνα, donner des arrhes; (anweisen), δείχνω (τὸν τρόπον πῶς νὰ κάμῃ τις τι), montrer (quelque méthode, quelque manière de faire qc.; (anzeigen), μηνύω φανερώνω, annoncer, notifier; einen —, δίδω εἴδησιν (εἰς τὸ κριτήριον κτλ.) διὰ τινα, κατηγορῶ, dénoncer, accuser; (entwerfen), σχεδιάζω, faire le plan de qc.; sich —, μηνύομαι, παρασταίνομαι, se présenter, s'offrir.

Angeber, m., ὁ σχεδιαστής, celui qui montre la manière de faire qc., qui fait le plan de qc.; ὁ κατήγορος, délateur, dénonciateur, m.

Angebinde, n., χάρισμα, δῶρον διδόμενον εἰς τὰ γενέθλια τινός, présent, cadeau (qu'on fait à q. le jour de sa fête etc.

Angeblich, adj. ἐπαγγελλόμενος, λεγόμενος, προφασιζόμενος, prétendu, soi-disant.

Angeboren, adj. συγγεννημένος, ἐμφυτευμένος ἀπὸ τὴν φύσιν, naturel, inné.

Angeboth, n., ἡ προσφερομένη τιμὴ ἢ πληρωμὴ δι' ἕνα πρᾶγμα, première offre (qu'on fait en marchandant).

Angebrannt, adj. ἀναμμένος, allumé; κεκαυμένος, brûlé; (von Speisen), καψαλισμένος, χαλασμένος ἀπὸ τὴν φωτίαν, (en parlant d'un mets) brûlé.

Angebunden, adj. δεδεμένος εἰς —, lié contre qc.; fig. kurz angebunden, θυμώδης, ὁποῦ εὔκολα θυμώνει, fougueux, qui a la tête près du bonnet.

Angedeihen lassen, v. a. Schutz, χαρίζω, δίδω ὑπεράσπισιν, accorder sa protection à q.

Angedenken, s. Andenken.

Angegangen, adj. ὀλίγον σάπιος, entamé, entiché.

Angehänge, Angehenke, n., ἕνα τζοβαΐρικὸν ἢ ἄλλο τι κρεμάμενον διὰ στολισμόν, pendeloque, f.

Angehängt, adj. προσθεμένος, additonnel.

Angehen, v. a. (einen), πηγαίνω, προστρέχω εἴς τινα νὰ τὸν παρακαλέσω, s'adresser à q., aborder q. (pour le prier de qc.); v. n. (betreffen), ἀνήκω, ἀποβλέπω, concerner, regarder; was geht das mich an? τι μὲ μέλει δι' αὐτό; qu'est ce que cela me fait? que m'importe? er geht mich nichts an, (er ist nicht mit mir verwandt), δὲν εἶναι συγγενής μου, il ne m'est rien; das geht mich nichts an, δι' αὐτὸ δὲν μὲ μέλει, cela ne me regarde pas; was das angeht, ὡς πρὸς τοῦτο, ὅσον εἰς τοῦτο, quant à cela; (möglich seyn), εἶναι τρόπος, εἶναι δυνατόν, être possible, praticable; das geht nicht an, δὲν εἶναι τρόπος, εἶναι ἀδύνατον, cela ne se peut pas, c'est impossible; (erträglich seyn), εἶναι ὑπό-

φερτον, être supportable, passable; (anfangen), ἀρχίζω, ἀρχηνῶ, commencer; (anfaulen), ἀρχηνῶ νὰ σαπίζω, commencer à pourrir.
Angehend, *adj.* νέος, ἀρχάριος, nouveau, qui commence.
Angehören, *v. n.* ἀνήκω, appartenir; es gehört mir an, εἶναι ἰδικόν μου, cela appartient à moi.
Angehörig, *adj.* ἀνήκων, ὁποῦ ἀνήκει, appartenant; (verwandt), συγγενής, parent, *m.*
Angel, *m.* (*f.*), ὁ στροφεὺς τῆς θύρας, τὸ στροφίδι, gond (d'une porte), *m.*
Angel, *f.*, τὸ ἀγκίστρι, hameçon, *m.*
Angeld, *n.*, ἡ ἀῤῥαβῶνα, arrhes, *f. pl.*
Angelegen, *adj.* πλησίον, γειτονικός, proche, voisin; (was an einem liegt), ὁποῦ μέλει, qui tient à coeur; es ist mir angelegen, μὲ μέλει, μέλει μοι, il m'importe, il me tient à coeur; sich (*dat.*) etwas angelegen seyn lassen, ἐπιμελοῦμαι δι' ἕνα πρᾶγμα, προσέχω εἰς αὐτό, prendre à coeur, avoir à coeur qc.
Angelegenheit, *f.*, ἡ ὑπόθεσις, affaire, *f.*, interêt, *m.*
Angelegentlich, *adj.* ἔνθερμος, instant; *adv.* ἐνθέρμως, ἐνστατικά, instamment, ardemment.
Angelegt, *adj.* διατεταγμένος, κατασκευασμένος, arrangé, construit; σχεδιασμένος, projeté.
Angeler, *m.*, ὅστις πιάνει ψάρια μὲ τὸ ἀγκίστρι, pêcheur à la ligne.
Angelhaken, *m.*, τὸ ἀγκίστρι, crochet *m.* de l'hameçon.
Angeln, *v. a.* ψαρεύω μὲ τὸ ἀγκίστρι, pêcher à la ligne ou à l'hameçon; nach etwas —, προσπαθῶ, πασχίζω νὰ ἀποκτήσω τι, aspirer à qc.
Angeloben, *v. a.* ὑπόσχομαι, τάσσω (τάζω), promettre solennellement.
Angelobung, *f.*, Angelöbniß, *n.*, ἡ ὑπόσχεσις, (τὸ τάγμα), promesse *f.* solennelle.
Angelruthe, *f.*, ἡ ῥάβδος (βέργα, τὸ καλάμι) διὰ ψάρευμα, verge *f.* à laquelle est attachée la ligne.
Angelschnur, *f.*, τὸ σχοινὶ διὰ τὸ ψάρευμα, ligne (de pêcheur), *f.*
Angelstern, *m.*, ἄστρον τοῦ πόλου, étoile *f.* polaire.
Angelweit, *adv.* ὁλανοικτά, tout ouvert.
Angemessen, *adj.* ἁρμόδιος, προσαρμοσμένος, ἀνάλογος, convenable, conforme, proportionné.
Angemessenheit, *f.*, ἡ ἁρμοδιότης, ἀναλογία, conformité, convenance, *f.*
Angenehm, *adj.* εὐάρεστος, ἡδύς, νόστιμος, agréable, plaisant, charmant.
Anger, *m.*, τὸ λιβάδι (μάλιστα σιμὰ εἰς ποτάμια), pelouse (près d'une rivière), *f.*; (Schindanger), τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ῥίχνονται τὰ ψοφίμια, voirie, *f.*
Angeschossen, *adj.* πληγωμένος ἀπὸ σαΐτταν ἢ μπάλαν, blessé d'une flèche ou d'une balle; (verliebt), ἐρωτευμένος, épris, amoureux.
Angesehen, *adj.* ἔνδοξος, μεγάλος, ἀξιοτίμητος, considérable, notable, renommé.
Angesehen, *adv.* (weil), ἐπειδή, vu que, attendu que.
Angesessen, *adj.* ὁποῦ ἔχει κατοικίαν διωρισμένην ἢ ἰδικήν του οἰκίαν εἰς ἕνα τόπον, domicilié, établi.
Angesicht, *n.*, τὸ πρόσωπον, visage, *m.*, figure, *f.*; im Angesicht des, der, ἔμπροσθεν τοῦ, — τῆς, εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ, τῆς, à la vue, à la face de —.
Angesichts, *adv.* εἰς τὴν παρουσίαν, en présence.
Angesteckt, *adj.* κολλημένος (ἀπὸ ἀῤῥωστίαν), μιασμένος, infecté (d'une maladie).
Angewöhnen, *v. a.* (einem etwas), συνηθίζω (τινα εἴς τι), accoutumer (q. à qc.); sich (*dat.*) —, συνηθίζω, λαμβάνω, τὴν συνήθειαν, s'accoutumer à qc.
Angewohnheit, *f.*, ἡ συνήθεια, habitude, *f.*
Angießen, *v. a.* χύνω πρὸς —, χύνω ὀλίγον εἰς —, verser contre . . ., verser un peu dans . . .; προσθέτω χύνοντας (μέταλλα), joindre à . . . par la fonte; dieses Kleid sitzt wie angegossen, αὐτὸ τὸ φόρεμα ἁρμόζει τόσον καλὰ ὡσὰν νὰ ἦτον κολλημένον εἰς τὸ σῶμα, cet habit semble être collé sur le corps.

Anglimmen, *v. n.* ἀνάπτω (ἀνάπιομαι) ὀλίγον κατ᾽ ὀλίγον, s'allumer peu à peu.

Anglotzen, *v. a.* κυτάζω μὲ ἀνοικτὰ ὀμμάτια καὶ ὅλο ἔκθαμβος, regarder à yeux écarquillés.

Angränzen, *v. n.* συνορεύω, confiner, aboutir à . . .

Angränzend, *adj.* ὁποῦ συνορεύει, συνορεύων, adjacent, contigu, limitrophe.

Angreifen, *v. a.* πιάνω μὲ τὸ χέρι, βάνω τὸ χέρι εἴς τι, ψηλαφῶ, prendre, toucher, manier de la main; (den Feind), ὁρμῶ (εἰς τὸν ἐχθρόν), προσβάλλω, attaquer l'ennemi); (entkräften), ἀδυνατίζω, affaiblir, épuiser; eine Arbeit), ἀρχινῶ (μίαν δουλειάν), commencer un travail, se prendre à un travail; einen an der Ehre —, ἐγγίζω τὴν τιμήν τινος, attaquer l'honneur de q.; einen mit Worten —, ἐγγίζω τινὰ μὲ λόγια (ὑβριστικά), attaquer q. de paroles, injurier q.; sich —, ἐπιμελοῦμαι, βάνω τὰ δυνατά μου, s'efforcer, faire un effort, faire son possible.

Angreifend, *adj.* κοπιαστικός, pénible; (im Kriege), ὁποῦ ὁρμᾷ, προσβάλλει εἰς τὸν ἐχθρόν, offensif, qui attaque l'ennemi.

Angreiflich, (*fam.* angreifisch), *adj.* ὁποῦ εὔκολα κλέπτεται, sujet à la pince.

Angreifung, *f.*, τὸ πιάσιμον, τὸ ψηλάφημα, action *f.* de toucher etc.

Angrenzen, s. Angränzen.

Angriff, *m.*, τὸ πιάσιμον, prise, *f.*; ἡ ὁρμή, προσβολὴ (εἰς τὸν ἐχθρόν), attaque, *f.*; (der Ehre), ἡ ἔγγιξις τῆς τιμῆς, atteinte *f.* à l'honneur.

Angst, *f.*, ἡ στενοχωρία, ὁ φόβος, ἡ σύγχυσις, angoisse, peur, inquiétude, *f.*

Aengstigen, *v. a.* θλίβω, στενοχωρῶ, ἐμβάλλω φόβον, tourmenter, causer de la peur, inquiéter.

Aengstlich, *adj.* στενοχωρημένος, φοβισμένος, ἀνήσυχος, συγχυσμένος, troublé, inquiet, embarrassé.

Aengstlichkeit, *f.*, ἡ στενοχωρία, δειλία, peur, inquiétude, *f.*, embarras, *m.*

Angstschweiß, *m.*, ὁ ἵδρωτας ἀπὸ τὸν φόβον, sueur froide, *f.*

Angstvoll, *adj.* πολλὰ στενοχωρημένος, πολλὰ φοβισμένος, plein d'angoisses, de peur.

Angucken, *v. a.* βλέπω, θεωρῶ (κυτάζω) μὲ περιέργειαν, *fam.* regarder, lorgner.

Angürten, *v. a.* δένω μὲ ζωνάρι, περιζώνω, ceindre.

Anguß, *m.*, κομμάτι (μετάλλου) ἑνωμένον μέ τι εἰς τὸ χύσιμον, pièce *f.* jointe à qc. par la fonte.

Anhaben, *v. a.* ἔχω ἐνδυμένον, φορῶ, porter, avoir (sur son corps); einem etwas —, κάμνω (τινὸς κακόν τι), ἐγγίζω, βλάπτω, gagner qc. sur q., lui faire quelque mal.

Anhacken, *v. n.* τζιμπῶ (ὀλίγον μὲ τὴν μύτην), picoter, becqueter.

Anhäkeln, *v. a.* συνδένω τι μὲ ἕνα ἀγκίστρι, accrocher, agrafer.

Anhaken, *v. a.* πιάνω ἢ ἁρπάζω μὲ ἀγκίστρι (οἷον· ἕνα καράβι), accrocher (*p. e.* un vaisseau).

Anhalt, *m.*, ἐκεῖνο ἀπὸ τὸ ὁποῖον πιάνεται τις, τὸ ἀκουμβιστῆρι, arrêt, appui, soutien, *m.*

Anhalten, *v. a.* κρατῶ, ἐμποδίζω (εἰς τὴν κίνησιν), arrêter, retenir; (von Arzneien), εἶναι στυπτικόν, (méd.) être astringent; einen zu etwas —, βιάζω τινὰ νὰ κάμῃ τι, exciter, pousser, obliger q. à faire qc.; *v. n.* um etwas —, παρακαλῶ, ζητῶ, demander, solliciter; um ein Mädchen —, ζητῶ μίαν κόρην εἰς ὑπανδρείαν, rechercher une fille en mariage; (fortdauern), ἐπικρατῶ, βαστῶ, continuer, durer; (inne halten, still halten), στέκομαι, δὲν ἀκολουθῶ, arrêter, s'arrêter, discontinuer; sich —, πιάνομαι (ἀπό τι, νὰ μὴν πέσω), se tenir, s'attacher, s'accrocher à qc.

Anhaltend, *adj.* ἐπικρατῶν, ἀκολουθῶν, βαστῶν, continuel, continué; (von Arzneyen), στυπτικός, συσταλτικός, astringent.

Anhaltung, *f.*, Anhalten, *n.*, τὸ κράτημα, ἐμπόδιον, action *f.* d'arrêter, empêchement,

m.; ἡ ζήτησις, demande, sollicitation; s. Anhalten.

Anhang, *m.*, ἡ προσθήκη, appendice, supplément, *m.*; (die Anhänger), οἱ ἀκόλουθοι, προσκολλημένοι εἴς τινα, ὀπαδοί, φατριῶται, parti, *m.*, adhérents, suppôts, *m. pl.*; — zu einem Testamente, προσθήκη εἰς μίαν διαθήκην, codicile, *m.*

Anhangen, *v. n.* εἶμαι προσκολλημένος, κρέμαμαι, pendre ou être pendu près de qc.; einem —, εἶμαι προσκολλημένος εἴς τινα, εἰς τὴν φατρίαν τινός, être attacher, à q., être du parti de q.

Anhängen, *v. a.* κρεμῶ (τι εἴς τι) συνδένω (τι μέ τι), pendre, suspendre, accrocher, attacher; (anfügen), προσθέτω, προσκολλῶ, ajoûter, joindre; (einem etwas), ἐγγίζω, πειράζω, κάμνω (τινὸς κακόν τι), faire pièce à q., attraper q.; sich —, προσκολλοῦμαι, s'attacher.

Anhangend, *adj.* προσκολλημένος, adhérent.

Anhänger, *m.*, ὁ προσκολλημένος εἰς τὸ μέρος τινός, ὀπαδός, φατριώτης, partisan, adhérent, sectateur, *m.*

Anhängig, *adj.* προσκολλημένος, κολλημένος, s'attachant, attaché; eine Klage vor Gericht anhängig machen, προσκλαίω, κάμνω ἐγκάλεσιν εἰς τὸ κριτήριον, porter une plainte en justice.

Anhänglich, *adj.* πολλὰ προσκολλημένος εἰς τὸ μέρος τινός, fort attaché à q.

Anhänglichkeit, *f.*, προσκόλλησις, κλίσις εἴς τινα, attachement, *m.*

Anhängsel, *n.*, ἡ (μικρὴ) προσθήκη, (petite) pendeloque, *f.*; (Amulet), ἐγκόλπιον προφυλακτήριον, amulette, phylactère, *m.*

Anhauchen, *v. a.* φυσσῶ (τὴν ἀναπνοήν μου) εἴς τι, souffler à qc.

Anhauchung, *f.*, τὸ φύσσημα, action *f.* de souffler à qc.

Anhauen, *v. a.* ἀρχίζω νὰ κόπτω, commencer à couper, entamer.

Anhäufen, *v. a.* ἐπισωρεύω, accumuler, entasser, amasser; sich —, ἐπισωρεύομαι, μαζώνομαι, αὐξάνω, s'accumuler, s'augmenter.

Anhäufung, *f.*, ἡ ἐπισώρευσις, αὔξησις, μάζωξις, accumulation, *f*, entassement, *m.*

Anheben, *v. a.* σηκώνω καὶ βάνω σημότερα, approcher (qc. de qc.) en le soulevant; (anfangen), ἀρχηνῶ, ἀρχίζω, commencer.

Anheften, *v. a.* προσράπτω, ῥάπτω εἰς —, προσκολλῶ, attacher, agrafer, coudre à . . ., afficher.

Anheilen, *v. a.* ἰατρεύω (μίαν πληγὴν), προσαρμόζω ἰατρεύωντας, réjoindre, réunir en guérissant; *v. n.* ἰατρεύομαι, se rejoindre (en guérissant).

Anheim, *adj.* anheim fallen, πίπτω εἴς τινα μὲ κληρονομίαν, γυρίζω ὀπίσω εἴς τινα μὲ κληρονομίαν, échoir, tomber en partage, revenir à . . .; anheim fallen, *v. a.* ἀφίνω, παραιτῶ εἰς τὴν θέλησιν τινός, remettre à la disposition de q.

Anheischig machen, sich, (zu etwas), *v. r.* ὑποχρεώνομαι, ὑπόσχομαι (νὰ κάμω τι), s'obliger, s'engager (à qc.).

Anhelfen, *v. a.* βοηθῶ (τινὰ νὰ βάλῃ τὰ φορέματα κτλ.), aider q. (à mettre ses habits etc.).

Anher, *adv.* ἐδῶ, ici, en ce lieu.

Anhetzen, *v. a.* παροξύνω, ἐρεθίζω, ἀναγριώνω, animer, inciter.

Anhetzung, *f.*, ὁ ἐρεθισμὸς, ἡ ἀναγρίωσις, incitation, *f.*

Anhöhe, *f.*, τὸ ὕψωμα, ὁ λόφος, ὑψηλὸς τόπος, hauteur, éminence, *f.*

Anhören, *v. a.* ἀκούω, ἀκροάζομαι, écouter, entendre.

Anhörung, *f.*, (der Zeugen), ἡ ἀκρόασις (τῶν μαρτύρων), audition (des témoins), *f.*

Anies, Anis, *m.*, τὸ ἄνισον, γλυκάνισον, (φυτόν), anis.

Aniesbrantwein, *m.*, ῥακὴ μὲ γλυκάνισον, anisette, *f.*

Anieszucker, *m.*, ζαχαρικὸν μὲ γλυκάνισον, dragée d'anis.

Anill, s. Indigpflanze.

Anjetzt, s. Jetzt.

Anjochen, *v. n.* βάνω (τὰ βόδια κτλ.) εἰς τὸν ζυγόν, mettre au joug (les boeufs etc.).

Ankauf, *m.*, ἡ ἀγορὰ, ὁ ψοῦνος, achat, *m.*, acquisition, *f.*

Ankaufen, *v. a.* ἀγοράζω, ψω-

νίζω, (ψουνίζω), acheter, acquérir; sich —, ἀγοράζω ὀσπήτιον ἢ ὑποστατικὸν, s'établir en quelque lieu.

Anker, *m.*, ἡ ἄγκυρα, ancre, *f.*; den — werfen, sich vor — legen, ῥίπτω τὴν ἄγκυραν, jeter l'ancre, mouiller; vor — liegen, στέκομαι εἰς τὴν ἄγκυραν, être à l'ancre; (ein Weinmaaß), εἶδος-μέτρου διὰ κρασὶ εἰς μερικοὺς τόπους, βουτζί, ancre, espèce de mesure pour le vin, muid, *m.*

Ankergeld, *n.*, Ankerzoll, *m.*, ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ καράβι ὁποῦ στέκεται εἰς τὴν ἄγκυραν, droit *m.* d'ancrage.

Ankergrund, Ankerplatz, *m.*, τόπος διὰ ἄγκυραν, ancrage, mouillage, *m.*

Ankerhaken, *m.*, ἡ ἀγκίδα τῆς ἄγκυρας, capon, *m.*

Ankerlos, *adj.* ἐβγαλμένος ἀπὸ τὴν ἄγκυραν, qui n'a plus d'ancre.

Ankern, *v. n.* ἀράζω, ῥίπτω (ῥίχνω) τὴν ἄγκυραν, mouiller, jeter l'ancre; *fam.* nach etwas —, ποθῶ, ἐπιθυμῶ μὲ πόθον, soupirer ardemment après qc.

Ankern, *n.*, τὸ ἄραγμα, amarrage, *m.*

Ankerschmidt, *m.*, χαλκεὺς ὅστις κατασκευάζει ἀγκύρας, forgeron *m.* d'ancre.

Ankerschmiede, *f.*, χαλκεῖον εἰς τὸ ὁποῖον κατασκευάζουν ἀγκύρας, forge *f.* aux ancres.

Ankerseil, Ankertau, *n.*, σχοινὶ τῆς ἄγκυρας, câble, *m.*

Anketteln, s. Ketteln, Zuketteln.

Anketten, *v. a.* δένω μὲ ἁλυσίδαν, enchaîner.

Ankirren, s. Ankörnen, Anlocken.

Ankitten, *v. a.* κολλῶ μὲ μαστίχι (μὲ πετρόκολλαν), cimenter, mastiquer.

Anklage, *f.*, ἡ κατηγορία, μέμψις, ἐγκάλεσις εἰς κριτήριον, accusation, délation, dénonciation, *f.*

Anklagen, *v. a.* κατηγορῶ, ἐγκαλῶ εἰς τὸ κριτήριον, προσκλαίω, accuser, dénoncer; einen wegen eines Diebstahls ꝛc. —, κατηγορῶ τινὰ διὰ κλέψιμον κτλ., accuser q. de vol etc.

Ankläger, *m.*, ὁ κατήγορος, accusateur, *m.*; ὁ προσκλαύστης, ἐγκαλεστής, demandeur, complaignant, *m.*

Anklammern, *v. a.* προσκολλῶ, δένω, στερεώνω μὲ ἀγκίστρι, sich —, *v. r.* πιάνομαι (ἀπό τι, οἷον· ἀπὸ κλαδὶ δένδρου κτλ.), s'accrocher, se tenir (à qc. *p. e.* à une branche etc.).

Anklang, *m.*, ἡ συμφωνία, ἁρμονία, accord, *m.*, harmonie, *f.*

Ankleben, *v. a.* κολλῶ (τι εἴς τι), coller, attacher, afficher; *v. n.* κολλῶ, μένει κολλημένον, s'attacher, se coller.

Anklebend, *adj.* προσκολλημένος, adhérent.

Ankleiden, *v. a.* ἐνδύνω, habiller, vêtir; sich —, *v. r.* ἐνδύνομαι, βάνω φόρεμα, s'habiller, se vêtir.

Ankleidung, ., ἡ ἔνδυσις, action *f.* d'habiller ou de s'habiller.

Ankleistern, *v. a.* κολλῶ μὲ ἀλευρόκολλαν, coller contre . . . avec de la colle d'amidon.

Anklingen, *v. a.* (mit den Gläsern), προσκρούω, συγκρούω τὰ ποτήρια (πίνωντας διὰ τὴν ὑγίειαν τινός κτλ.), choquer (en buvant à la santé de q. etc.).

Anklopfen, *v. n.* κτυπῶ (εἰς θύραν κτλ.), heurter, frapper (à la porte etc.).

Anklopfer, *m.*, τὸ σήμαντρον τῆς θύρας, heurtoir, *m.*

Anknöpfen, *v. a.* κομβώνω, boutonner.

Anknüpfen, *v. a.* δένω μὲ κόμβον, nouer, lier ensemble.

Anködern, *v. a.* βάνω ἀπάτην, δελεάζω, amorcer, appâter.

Ankommen, *v. n.* φθάνω (εἰς ἕνα τόπον), arriver, venir; (ein Unterkommen finden), εὑρίσκω δούλευσιν ἢ ἀξίωμα, trouver un emploi; gut —, ἐπιτυχαίνω καλὰ, ἔχω καλὴν τύχην, être bien reçu, avoir bonne fortune; unrecht —, λανθάνομαι, δὲν ἐπιτυχαίνω, se tromper, mal rencontrer; es kommt an auf . . ., κρέμεται (*ἐξήρτηται) ἀπὸ . . ., il dépend de . . .; εἶναι χρεία νὰ . . ., il s'agit de . . .; es kommt darauf an zu wissen, εἶναι χρεία νὰ ἠξεύρωμεν, il s'agit de savoir; es kommt mir schwer, sauer an, μοὶ ἔρχεται δύσκολον, δυσκολεύομαι, il m'en

coûte, il me coûte de la peine; es kommt mir leicht an, *μοὶ ἔρχεται εὔκολον, δὲν ἔχω κόπον (εἰς αὐτό)*, il ne me coûte aucune peine, je trouve cela facile; darauf soll es nicht ankommen, *αὐτὸ δὲν θέλει κάμη τίποτες, δὲν θέλει μᾶς ἐμποδίση*, qu' à cela ne tienne; es kommt auf Leib und Leben an, *κινδυνεύει εἰς αὐτὸ ἡ ζωή*, il y va de la vie; es kommt mir nicht darauf an, *δὲν μὲ μέλει δι' αὐτὸ (δὲν λυποῦμαι αὐτὰ τὰ ἔξοδα)*, je n'y regarde pas de si près; es kommt darauf an . . ., *εἶναι ἀκόμη ἀβέβαιον, ἀμφίβολον, πρέπει νὰ ἰδοῦμεν*, c'est encore incertain, il faut voir; es kommt mir die Lust an zu . . ., *μοὶ (μοῦ) ἔρχεται ἡ ὄρεξις νὰ . . .*, il me prend l'envie de . . .; es kommt mir der Schlaf an, *μοὶ ἔρχεται ὁ ὕπνος, νυστάζω*, il me prend l'envie de dormir, j'ai sommeil; es darauf ankommen lassen, *ἀφίνω εἰς τὴν τύχην, προσμένω ἂς συμβῆ, ὅτι καὶ ἂν συμβῇ*, abandonner qc au hasard, hasarder, risquer.

Ankoppeln, *v. a. δένω μαζὺ (σκυλιὰ διὰ τὸ κυνῆγι)*, attacher, harder (les chiens).

Ankömmling, *m.*, *ὁ ξένος (ὁποῦ πρὸ ὀλίγου ἦλθε)*, nouveau venu, étranger, *m.*

Ankörnen, *v. a. δελεάζω, (ταΐζω)*, appâter, amorcer.

Ankriechen, *v. a. ἑρπύζω, ἕρπω κοντά*, s'approcher en rampant.

Ankündigen, *v. a. μηνύω, φανερώνω, δηλοποιῶ*, annoncer; den Krieg —, *ἀνακηρύττω πόλεμον*, déclarer la guerre.

Ankündigung, *f.*, *ἡ μήνυσις, φανέρωσις, δηλοποίησις*, annonce, *f.*, avertissement, *m.*

Ankunft, *f.*, *ὁ ἐρχομὸς, τὸ φθάσιμον*, arrivée, *f.*

Ankuppeln, *v. a.* Hunde —, *δένω τὰ σκυλιὰ ἀπὸ δύο κτλ.*, harder les chiens; *fam.* einem ein Frauenzimmer —, *προξενῶ τινὸς (ἢ εἴς τινα) μίαν γυναῖκα*, procurer une femme à q.

Ankütten, s. Ankitten.

Anlächeln, *v. a. μειδιῶ, χαμογελῶ πρός τινα*, sourire à q.

Anlachen, *v. a. γελῶ πρός τινα*, rire à q.

Anlage, *f.*, *τὸ σχεδίασμα*, plan, dessein, *m.*, ébauche, *f.*; (das Angefügte), *ἡ προσθήκη*, pièce *f.* ajoutée *ou* jointe; (Einrichtung), *ἡ κατασκευή*, arrangement, *m.*; (natürliche —), *φυσικὸν δῶρον, χάρισμα*, talent, *m.*, disposition à *ou* pour qc.; eine — zur Schwindsucht ꝛc., *φυσικὸν ὁποῦ κλίνει εἰς τὸν ὄχτηκα κτλ.*, disposition du corps pour la phtisie etc.

Anlände, *f.*, *τόπος διὰ ἄραγμα*, abord, altérage, *m.*

Anlanden, *v. n. ἀράζω, φθάνω εἰς τὸ περιγιάλι*, aborder, arriver, prendre terre.

Anlandung, *f.*, *τὸ ἄραγμα, φθάσιμον*, arrivée (au port), *f.*

Anlangen, *v. a. φθάνω εἰς ἕνα τόπον*, arriver, venir; (betreffen), *ἀνήκει, ἀποβλέπει*, regarder toucher; was mich anlangt, *ὅσον ἀνήκει εἰς ἐμένα, ὅσον εἰς ἐμέ*, quant à moi.

Anlangend, *adv. ἀποβλέποντας εἰς . . ., ὡς πρός*, touchant, pour ce qui regarde, quant à . . .

Anlaschen s. Anschalmen.

Anlaß, *m.*, *ἡ ἀφορμή, αἰτία*, occasion, *f.*, sujet, *m.*

Anlassen, *v. a. ἀφίνω πρὸς . . .*, laisser approcher à . . .; (einen Teich), *γεμίζω μίαν λίμνην μὲ νερόν*, remplir d'eau (un étang); (Kleidungsstücke), *δὲν ἐβγάζω (φορέματα)*, ne pas ôter (des habits); *fig. fam.* einen —, *μαλώνω, ἐπιπλήττω, ἐπιτιμῶ*, rabrouer q.; sich —, *δείχνομαι, φαίνομαι (ἐπιτήδειος εἴς τι κτλ.)*, paraître, se montrer (habile à qc. etc.); es läßt sich zum Kriege an, *φαίνεται πῶς θέλει γένη πόλεμος*, il y a apparence de guerre.

Anlauf, *m.*, (zum Springen), *τὸ παραμάζωμα (διὰ τὸ πήδημα)*, escousse, *f.*; (Anfall), *ἡ ὁρμὴ (εἰς τὸν ἐχθρόν)*, attaque, *f.*; (Zudringlichkeit), *ἡ ἐνόχλησις (ἀπὸ πολλοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ πηγαίνουν εἴς τινα)*, importunité (de fréquentes visites etc.); ci=

nen — nehmen, πέρνω παραμάζωμα, prendre son essor; großen — haben von . . ., πολλὰ ἐνοχλοῦμαι ἀπὸ . . ., être fort importuné de . . .

Anlaufen, v. n. ἀρχηνῶ νὰ τρέχω, commencer à courir; (anschwellen), ἀναβαίνω (οἷον· τὸ νερὸν τοῦ ποταμοῦ), monter, s'enfler (des eaux); φουσκώνω (οἷον· τὰ ποδάρια), s'enfler (des jambes); (als eine Summe ꝛc.), ἀναβαίνω, αὐξάνω (εἰς σοῦμαν), s'augmenter, s'accroître (des sommes); (als Glas ꝛc.), σκοτίζομαι (γιώνω), se ternir; (als Wein), μουχλιάζω, commencer à chancir, à moisir; (an etwas), τρέχω εἴς τι, heurter, donner contre (en courant); *fig.* übel —, δὲν ἐπιτυχαίνω, ἔχω κακὴν τύχην, s'adresser mal, ne pas réussir; blau anlaufen lassen, κάμνω γαλάζιον (οἷον· σιδηρᾶ ἐργαλεῖα), bleuir (des instruments d'acier; einen — lassen, προσμένω τινὰ διὰ νὰ τὸν μαλώσω καθὼς πρέπει, voir venir q. pour l'éconduire; v. a. einen —, s. überlaufen (einen).

Anlegen, v. a. βάνω εἰς . . . ἢ πρὸς . . ., mettre, placer à . . ., ou contre . . .; (an eine Kette), βάνω εἰς τὴν ἅλυσίδα, enchaîner, mettre aux fers; (eine Flinte), σημαδεύω μὲ τὸ τουφέκι, coucher en joue (le fusil); (Kleidung), βάνω (φόρεμα); ἐνδύνω, mettre (un habit); ein Kind, —, βάνω ἕνα παιδάκι εἰς τὸ βυζί, mettre un enfant à la mamelle; Holz —, βάνω ξύλα εἰς τὴν φωτίαν, mettre du bois au feu; Feuer —, ἀνάπτω (σπῖτι κτλ.), mettre le feu à une maison etc.); Hand —, βάνω χέρι (εἰς μίαν δουλειάν), mettre la main à l'oeuvre; (anwenden), μεταχειρίζομαι, βάνω εἰς χρῆσιν, employer, placer; Geld —, μεταχειρίζομαι, βάνω ἄσπρα εἴς τι, placer de l'argent; (errichten, stiften), κατασκευάζω, θεμελιώνω, établir, fonder; (eine Zeichnung, einen Plan), σχεδιάζω, ébaucher, esquisser; sich anlegen (an etwas), ἀκουμβῶ εἴς τι, s'adosser contre qc.; (als Ruß ꝛc.), κολλῶ (ὡς ἡ καπνιὰ εἰς τὸν τοῖχον), s'attacher (comme la suie à la muraille); v. n. mit dem Schiffe, ἀράζω, attérir, aborder; v. i. *fam.* es legt an bey ihm, παχαίνει, γίνεται παχύς, il engraisse, il devient gras; es ist darauf angelegt, εἶναι ὁ σκοπός του (ἢ των) νὰ —, on a le dessein de —.

Anlegeschloß, n., κλειδαριὰ κινητή, cadenas, m.

Anlegung, f., τὸ βάλσιμον κτλ., action de mettre etc.; ἡ μεταχείρισις, κατασκευὴ, θεμελίωσις, emploi, établissement, m., fondation, f.; s. Anlegen.

Anlehn, n., s. Anleihe.

Anlehnen, v. a. ἀκουμβῶ, appuyer, adosser.

Anleihe, f., τὸ δάνεισμα, emprunt, m.

Anleimen, v. a. κολλῶ, coller.

Anleiten, v. a. ὁδηγῶ εἴς τι, μαθητεύω, διδάσκω, conduire, instruire, diriger.

Anleitung, f., ἡ ὁδηγία, conduite, instruction, f.

Anliegen, v. n. κεῖμαι (κοίτομαι) εἰς . . . ἢ πρὸς . . ., toucher, être joignant, être tout près; (von Kleidern), στέκεται καλά, ἁρμόζει καλὰ (τὸ φόρεμα), être juste (en parlant d'un habit); *fig.* einem —, παρακαλῶ τινα θερμῶς, solliciter, presser q.

Anliegen, n., ἡ φροντίδα, peine, f., souci, soin, m.; (Bitte), ἡ παρακάλεσις, ζήτησις, demande, f.

Anliegend, adj. συνορεύων, joignant, contigu.

Anlocken, v. a. δελεάζω, ἕλκω (τραβῶ) μὲ ἀπάτην, appâter, leurrer, attirer, attraire.

Anlockung, f., ἡ ἀπάτη, τὸ δελέασμα, attrait, appas, m., amorce, f.

Anlöthen, v. a. κολλῶ (μέταλλα), souder.

Anlöthung, f., κόλλησις (μετάλλων), soudure.

Anmachen, v. a. προσαρμόζω, βάνω, attacher, joindre, mettre; Feuer —, ἀνάπτω φωτίαν, allumer du feu; (als Speisen ꝛc.), ἀρτύνω, βάνω ἀρτύματα, assaisonner, apprêter (des mets); (als Wein ꝛc.), ἀνακαιώνω τὸ (χαλασμένον) κρασὶ μὲ ἀρωματι-

κὰ πράγματα, droguer, frelater (le vin).
Anmahlen, v. a. ζωγραφίζω, βάφω μὲ χρώματα, peindre, peinturer.
Anmahnen, v. a. νουθετῶ συμβουλεύω, exhorter.
Anmahnung, f., ἡ νουθεσία, συμβουλή, exhortation, f.
Anmarsch, m., ὁ πλησιασμὸς (τοῦ στρατεύματος), approche, marche, f.
Anmarschiren, v. n. πλησιάζω (λέγεται διὰ στρατιώτας), s'approcher, marcher.
Anmaßen, sich, (eine oder einer Sache), ἰδιοποιοῦμαι, πέρνω διὰ λόγου μου (ἀδίκως), s'arroger, s'attribuer, s'approprier, usurper (qc.).
Anmaßend, adj. ἀλαζών, ὑπερήφανος, arrogant, présomptueux.
Anmaßlich, adj ἀδίκως παρμένος, ἀδίκως ζητημένος, prétendu.
Anmaßung, f., ἡ ἰδιοποίησις, ἄδικος ζήτησις, ἀπόκτησις χωρὶς δίκαιον, prétention injuste, usurpation, f.
Anmelden, v. a. μηνύω (ὅτι ἦλθε τις), annoncer.
Anmeldung, f., ἡ μήνυσις, τὸ μήνυμα, annonce, f.
Anmerken, v. a. σημειώνω, παρατηρῶ, noter, observer, remarquer.
Anmerkung, f., ἡ σημείωσις, ἡ παρατήρησις, note, observation, remarque, f.
Anmessen, v. a. μετρῶ (φορέματα, ὑποδήματα), πέρνω τὸ μέτρον, prendre la mesure (d'un habit, de bottes etc.).
Anmuth, f., ἡ χάρις, (νοστιμάδα), grâce, f., charme, m, douceur, f.
Anmuthen, s. Zumuthen.
Anmuthig, adj. χαριτωμένος, νόστιμος, agréable, doux, gracieux, charmant.
Annageln, v. a. καρφώνω εἰς . . ., clouer, attacher avec des clous.
Annahen, v. a. πλησιάζω, approcher, s'approcher.
Annähen, v. a. ῥάπτω εἰς . . ., προσράπτω, coudre à.
Annähern, v. a. πλησιάζω, βάνω πλησιέστερα, approcher (qc. de q. ou de qc.); sich —, πλησιάζω, πηγαίνω πλησιέστερα, approcher, s'approcher.
Annäherung, f., ὁ πλησιασμός, approche, f.
Annahme, f., ἡ λῆψις, τὸ δέξιμον, acceptation, f.; — an Kindes Statt, ἡ υἱοθεσία, τὸ δέξιμον ὡς ψυχοπαίδι, adoption, f.
Annalen, f. pl., Jahrbücher, n. pl., τὰ χρονικά, les annales, f. pl.
Annalist, m., ὁ χρονογράφος, annaliste, m.
Annaten, f. pl., εἰσοδήματα ἑνὸς χρόνου μιᾶς ἐπισκοπῆς, τὰ ὁποῖα λαμβάνει ὁ πάπας, annate, f.
Annehmen, v. a. λαμβάνω, δέχομαι, accepter, recevoir; (voraussetzen), προϋποθέτω, supposer; an Kindes Statt —, δέχομαι ὡς ψυχοπαίδι, υἱοθετῶ, adopter; sich jemandes —, φροντίζω διά τινα, ὑπερασπίζω τινά, s'intéresser pour q., protéger q., intercéder pour q.; sich eines Dinges —, φροντίζω δι' ἕνα πρᾶγμα, ἐπιμελοῦμαι, se mêler de qc., prendre soin de qc.; sich (dat.) etwas —, ἀναφέρω ἐκεῖνο ὁποῦ λέγει τις εἰς ἐμέ, τὸ πέρνω ὡς ἐγγικτικόν, s'appliquer qc. (ou ce qu'on dit).
Annehmlich, adj. δεκτὸς, ἀπόδεκτος, acceptable.
Annehmlichkeit, f., ἡ χάρις, (νοστιμάδα), ὡραιότης, agrément, m., grâce, douceur, f.
Annehmung, f., ἡ λῆψις, τὸ δέξιμον, acceptation, réception, f.
Annieten, v. a. καρφώνω, attacher en rivant; s. Nieten.
Annoch, adv. ἀκόμη, ἔτι, encore.
Anomalie, f., ἡ ἀνωμαλία, anomalie, f.
Anordnen, v. a. διατάσσω, βάνω εἰς τάξιν, διορθώνω, ordonner, régler, disposer, arranger.
Anordnung, f., ἡ διάταξις, διόρθωσις, arrangement, reglement, m.
Anpacken, v. a. πιάνω (στερεά, δυνατά), empoigner, saisir.
Anpappen, v. a. κολλῶ, coller (avec de la colle de farine).
Anpassen, v. a. προσαρμόζω, ajuster.
Anpassend, adj. ἁρμόδιος, conforme.

Anpflanzen, *v. a.* *φυτεύω*, planter.

Anpflanzung, *f.*, *τὸ φύτευμα*, plantation, action *f.* de planter; *φυτευμένος τόπος*, lieu planté (d'arbres etc.), *m.*

Anpflöcken, *v. a.* *καρφώνω μὲ ξύλινα καρφιά*, attacher avec des chevilles.

Anpichen, *v. a.* *κολλῶ μὲ πίσσαν*, attacher avec de la poix.

Anpissen, *v. a.* *κατουρῶ εἰς —*, pisser contre —.

Anplärren, *v. a.* *φωνάζω πολὺ πρὸς —*, brailler après —.

Anpochen, *v. n.* *κτυπῶ (εἰς τὴν θύραν)*, heurter, frapper (à la porte).

Anprallen, *v. a.* *ῥίπτομαι εἰς . . . ἢ πρὸς . . .*, rejaillir, rebondir.

Anpreisen, *v. a.* *ἐπαινῶ πολύ*, recommander, louer, vanter.

Anprellen, s. Anprallen.

Anprobiren, *v. a.* ein Kleid, *βάνω ἕνα φόρεμα διὰ δοκιμήν*, essayer un habit.

Anputz, *m.*, *ὁ στολισμός*, parure, *f.*

Anputzen, *v. a.* *στολίζω*, parer, ajuster.

Anquicken, *v. a.* *κάμνω μίγμα (μετάλλου) μὲ ὑδράργυρον*, amalgamer.

Anranken, sich, *v. r.* *πιάνομαι εἴς τι μὲ λεπτὰ κλωναράκια (ὡσὰν τὰ ἀμπέλια)*, s'attacher avec des vrilles (comme la vigne).

Anrathen, *v. a.* *συμβουλεύω*, conseiller (de faire qc.).

Anrathen, *n.*, *ἡ συμβουλή*, conseil, *m.*

Anrauchen, *v. a.* eine Pfeife, *τραβῶ πρῶτος καπνὸν ἀπὸ ἕνα τζιμποῦκι*, commencer à fumer (une pipe).

Anräuchern, *v. a.* *θυμιάζω*, encenser.

Anräucherung, *f.*, *ἡ θυμίασις*, encensement, *m.*

Anrechnen, *v. a.* einem etwas, *βάνω εἰς λογαριασμὸν τινός τι*, compter, mettre sur le compte de q.; *ἀποδίδω εἴς τινά τι*, attribuer, imputer (qc. à q.).

Anrede, *f.*, *ἡ ὁμιλία πρός τινα*, *τὸ προσαγόρευμα*, discours *m.* adressé à q., harangue, *f.*

Anreden, *v. a.* *ὁμιλῶ πρός τινα*, *προσαγορεύω*, aborder q. adresser la parole à q., haranguer q.

Anregen, *v. a.* *παρακινῶ*, inciter, pousser, animer; (erwähnen), *ἀναφέρω εἰς τὴν ὁμιλίαν*, *μνημονεύω*, mentionner.

Anregung, *f.*, *ἡ παρακίνησις*, incitation, *f.*

Anreiben, *v. a.* einen mit etwas, *τρίβω τινὰ μέ τι*, frotter q. de qc.

Anreihen, *v. a.* *ὁρμαθιάζω*, enfiler.

Anreißen, *v. a.* *κόπτω*, *χωρίζω*, *ἕνα μέρος ἀπό τι*, entamer, ôter une partie de qc.

Anreiten, (an etwas —), *v. n.* *κτυποῦμαι εἴς τι μὲ τὸ ἄλογόν μου (ἱππεύων)*, heurter ou donner contre en allant à cheval; bey einem —, *ἐπισκέπτομαι τινὰ (ἱππεύων)*, rendre une visite à q. en y allant à cheval; (*μεταφορ.*) *ἐγγίζω τινὰ ἀπρονοήτως*, *fig.* mal rencontrer, offenser q. (par inconsidération).

Anreizen, *v. a.* *παρακινῶ διεγείρω*, *ἐνθαῤῥύνω*, inciter, exciter, animer.

Anreizung, *f.*, *ἡ παρακίνησις*, incitation, *f.*

Anrennen, *v. n.* *κτυποῦμαι*, *ῥίπτομαι εἴς τι τρέχοντας*, courir contre, heurter contre en courant; *fig.* übel —, *δὲν ἐπιτυχαίνω καλά*, mal rencontrer.

Anrichten, *v. a.* *κατασκευάζω*, *ἑτοιμάζω*, préparer, arranger; das Essen —, *βάνω τὸ φαγὶ εἰς τὴν τράπεζαν*, servir, dresser (les viandes); (stiften), *κατασκευάζω*, *θεμελιώνω*, fonder; (verursachen), *προξενῶ*, *γίνομαι αἴτιος*, causer, faire.

Anrichtlöffel, *m.*, *μεγάλη χουλιάρα*, cuiller *f.* à dresser.

Anrichtetisch, *m.*, Anrichte, *f.*, *ἡ τράπεζα εἰς τὴν ὁποίαν βάνουν τὰ φαγητὰ εἰς τὰ πινάκια*, dressoir, *m.*

Anrichtung, *f.*, *ἡ κατασκευή*, *ἑτοιμασία*, préparation, *f.*, arrangement, *m.*; *ἡ θεμελίωσις*, fondation, *f.*; *κατασκευὴ τῶν φαγητῶν*, apprêt, service (des viandes); s. Anrichten.

Anriechen, *v. a.* *μυρίζω*, *αἰσθάνομαι διὰ μέσου τῆς ὀσμῆς*, flairer, sentir; einen —, *μυρίζω τινὰ (καθὼς τὰ σκυλιά)*, flairer (comme font les

chiens); es einer Sache —, καταλαμβάνω τὴν μυρωδίαν, καταλαμβάνω ἕνα πρᾶγμα ἀπὸ τὴν μυρωδίαν, sentir qc., découvrir qc. par l'odeur.

Anritt, m., πλησιασμὸς μὲ τὸ ἄλογον, approche f. à cheval.

Anritzen, v. a. γρατζουνιάζω, τζουγκριανίζω ὀλίγον, érafler, égratigner un peu.

Anrollen, v. a. κυλίω κοντά, rouler contre; v. n. κυλιοῦμαι κοντά, προσκυλιοῦμαι, rouler (être roulé) contre.

Anrosten, v. a. κολλοῦμαι ἀπὸ τὴν σκουριάν, ἀρχηνῶ νὰ σκουριάζω, s'attacher à qc. par la rouille.

Anrüchtig, s. Berüchtigt.

Anrücken, v. a. πλησιάζω, βάνω συμώτερα (οἷον· τράπεζαν, σκαμνί), approcher, avancer (p. e. une table, une chaise); v. n. πλησιάζω, ἔρχομαι κοντά, approcher, s'approcher.

Anrudern, v. n. πλησιάζω κωπηλατῶντας, s'appocher en ramant; κτυπιοῦμαι εἴς τι κωπηλατῶντας, heurter contre qc en ramant.

Anrufen, v. a. καλῶ, προσκαλῶ, crier à q.; (bitten), ἐπικαλοῦμαι, παρακαλῶ, invoquer, implorer; einen um Hülfe —, προσκαλῶ τινὰ διὰ βοήθειαν, implorer le secours de q.; einen zum Zeugen —, βάνω τινὰ μάρτυρα, appeler, prendre q. à temoin.

Anrufung, f., ἡ ἐπικάλεσις, τὸ ἐπικάλεσμα, invocation, f.

Anrühmen, v. a. ἐπαινῶ πολύ, vanter, louer.

Anrühmung, f., ὁ ἔπαινος, ἡ ἐπαίνεσις, louange, f., éloge, m.

Anrühren, v. a. ἐγγίζω (ὀλίγον μὲ τὸ χέρι), toucher (un peu); Kalk —, ἀνακατώνω ἀσβέστην, gâcher la chaux.

Anrührung, f., ἔγγιξις (με τὰ δάκτυλα), attouchement; — des Kalkes, ἀνακάτωσις τοῦ ἀσβέστου, action f. de gâcher la chaux.

Ansäen, v. a. σπέρνω, ἀρχηνῶ νὰ σπέρνω, ensemencer.

Ansage, Ansagung, f., ἡ εἴδησις (διδομένη ἐκ στόματος), τὸ μήνυμα, avertissement, m., notification, f.

Ansagen, v. a. δίδω εἴδησιν ἐκ στόματος, λέγω, μηνύω, annoncer, dire, avertir (de bouche).

Ansägen, v. a. ἀρχηνῶ νὰ πριονίζω, κόπτω ὀλίγον μὲ τὸ πριόνι, entamer avec la scie.

Ansagung, f., ἡ μήνυσις, φανέρωσις, notification, f.

Ansässig, ὁποῦ ἔχει κατοικίαν διωρισμένην εἰς ἕναν τόπον, domicilié (comme propriétaire d'immeubles).

Ansässigkeit, f., τὸ δίκαιον τοῦ νὰ ἔχῃ τις κατοικίαν διωρισμένην, droit m. de domicile.

Ansatz, m., (das Angesetzte), ἡ προσθήκη, τὸ προσθεμένον, pièce ajoutée, alonge, f.; (zum Springen), παραμάζωμα (νὰ πηδήσῃ τις), escousse (pour sauter), f; (Anfall), ἡ ὁρμή, attaque, f.; (zu irgend etwas, besonders zu einer Krankheit), ἡ κλίσις ἡ διάθεσις εἴς τι (μάλιστα εἰς ἀῤῥωστίαν), disposition f. à . . . (particulièrement à quelque maladie); (von angespültem Lande), χῶμα ἐῤῥιμμένον εἰς ἕναν τόπον ἀπὸ τὴν θάλασσαν, alluvion, f.; (von Speisen im Geschirre), τὸ κολλημένον εἰς τὸ τζουκάλι ἀπὸ τὰ βραστά, gratin, m.; (bey der Flöte), ἡ προσάρμοσις τῶν χειλῶν εἰς τὴν φλαοῦταν, embouchure (d'une flûte), f.

Ansaugen, v. a. ἀρχηνῶ νὰ βυζάνω, commencer à sucer; sich —, προσκολλοῦμαι βυζάνωντας (ὡς ἡ βδέλλα), s'attacher en suçant (comme la sangsue).

Anschaffen, v. a. προβλέπω, προμηθεύω, fournir, procurer; ἀγοράζω, ψωνίζω, acheter.

Anschaffung, f., ἡ πρόβλεψις, προμήθευσις, fourniture, f.; ἡ ἀγόρασις, ὁ ψοῦνος, achat, m.

Anschäften, s. Schäften.

Anschalmen, v. a. σημειώνω (ἕνα δένδρον διὰ νὰ τὸ κόψουν), layer.

Anschauen, v. a. θεωρῶ, ἐπιθεωρῶ, κυτάζω, regarder, envisager, voir.

Anschauen, n., Anschauung, f., ἡ ὄψις, ἡ θεωρία, vue, f., regard, aspect, m.; (A. Got-

tes), ἡ τοῦ θεοῦ ὅρασις, intuition *f.* de Dieu.

Anschauend, anschaulich, *adj.* ἐποπτικός, intuitif.

Anschein, *m.*, τὸ φαινόμενον, ἡ πιθανότης, apparence, *f.*

Anscheinen, *v. a.* et *n.* φέγγω, λάμπω εἰς . . ., éclairer.

Anscheinend, *adj.* φαινόμενος, apparent.

Anschellen, s. Klingeln.

Anscheren, *v. a.* διάζομαι, σταίνω τὸ νῆμα διὰ νὰ ὑφαίνω, ourdir une chaîne; ἀρχηνῶ νὰ κουρεύω, commencer à tondre.

Anschicken, *v. a.* κατασκευάζω, ἑτοιμάζω, préparer, arranger; sich — *v. r.* ἑτοιμάζομαι, προετοιμάζομαι, se préparer, se disposer.

Anschieben, *v. a.* πλησιάζω, βάνω συμώτερα (βαρὺ πρᾶγμα, οἷον, τράπεζαν κτλ.), approcher de . . ., pousser contre . . . (*p. e.* approcher une table etc.); *v. n.* παίζω πρῶτος (εἰς τὸ παιγνίδι τῶν πασσαλίσκων), jouer le premier (au jeu de quilles).

Anschielen, *v. a.* θεωρῶ, κυτάζω στραβώνωντας τὰ ὀμμάτια, regarder de travers, guigner.

Anschießen, *v. a.* λαβώνω, πληγώνω ῥίπτωντας τουφέκι κτλ., blesser en tirant sur ou à . . .; (ein Gewehr —), δοκιμάζω ἕνα τουφέκι μὲ τὸ νὰ ῥίψω πρώτην φοράν, tirer pour la première fois (un fusil neuf etc.); (annähen), ῥάπτω χονδρικά, coudre (grossièrement) à . . .; *v. n.* (von Krystallen), κρυσταλλώνομαι, cristalliser, se cristalliser.

Anschiffen, *v. a.* πλησιάζω μὲ τὸ καράβι, προσπλέω, ἀράζω, aborder, approcher en naviguant.

Anschimmern, *v. a.* φέγγω (ὀλίγον) εἰς τι, repandre une lueur sur qc.

Anschirren, *v. a.* βάνω τὰ λουρία εἰς τὸ ἄλογον, ζεύγω, enharnacher.

Anschlag, *m.*, τὸ κτύπημα εἰς τι, action *f.* de frapper etc.; (der Flinte), ἡ προσάρμοσις τοῦ τουφεκιοῦ εἰς τὸ μάγουλον, action de coucher en jone (un fusil); (Rechnung), ὁ λογαριασμός (μάλιστα διὰ τὰ ἔξοδα ἀναγκαῖα εἰς τι), estimation, prisée, *f.*; (Entwurf), τὸ σχεδίασμα, dessein; ὁ σκοπός, (πλάνος), projet, *m.*; (Rath), ἡ συμβουλή, conseil, *m.*; (Zettel), χαρτὶ κολλημένον εἰς τὸν τοῖχον διὰ εἴδησιν, affiche, *f.*; in — bringen, λογαριάζω, mettre en ligne de compte; das kommt nicht mit in —, δὲν λογαριάζομεν αὐτὸ, αὐτὸ δὲν ἐμβαίνει εἰς τὸν λογαριασμόν, on ne met pas cela en ligne de compte.

Anschlagen, *v. a.* κτυπῶ εἰς τι, frapper à qch.; (etwas an eine Wand rc.), κολλῶ (ἕνα χαρτὶ, μίαν εἴδησιν) εἰς τὸν τοῖχον, attacher, afficher (une annonce etc.); (die Flinte), βάνω τὸ τουφέκι εἰς τὸ μάγουλον, coucher en joue (un fusil); (Feuer), ἀνάπτω φωτίαν (μὲ τὸ τζακμάκι), batte le fusil, le briquet; (verloren annähen), ῥάπτω (βελονιάζω ἀραιά), faufiler; ein Haus —, μηνύω τὴν πούλησιν ἑνὸς ὀσπιτίου, afficher une maison; (berechnen), λογαριάζω (τὰ ἔξοδα ἀναγκαῖα εἰς τι), διορίζω τὴν τιμὴν διὰ κάτι τι, évaluer, apprécier, priser, taxer; *v. n.* (wirken), ἐνεργῶ, opérer, faire effet; (bellen), γαυγίζω, aboyer.

Anschlägig, *adj.* ἐπιτήδειος, ἀγχίνους, ἐπινοητικός, inventif, ingénieux.

Anschlagzettel, *m.*, πρόγραμμα (κολλημένον εἰς δημόσιον τόπον), affiche, *f.*

Anschleichen, *v. n.* angeschlichen kommen, πλησιάζω ἀγάλ' ἀγάλι ἢ πολλὰ σιγανά, s'approcher doucement.

Anschleppen, *v. a.* σύρνω πλησίον, σύρνω κοντά, approcher (qc.) en traînant.

Anschließen, *v. a.* δένω μὲ ἁλυσίδαν, enchaîner; einen —, δένω τινὰ μὲ ἁλυσίδαν, βάνω τινὰ εἰς τὰ σίδηρα, enchaîner q., le mettre aux fers; *fig.* (beyschließen), περικλείω (γράμμα), joindre (une lettre); *v. n.* ἑνώνομαι σφικτά, être bien serré; sich —, ἑνώνομαι, se joindre.

Anschlingen, *v. a.* δένω μὲ θηλειάν, attacher par le moyen d'un lacet.

Anschluß, *m.*, ἡ προσθήκη, τὸ

περικεκλεισμένον, addition, f., pièce ou lettre jointe à ...

Anschmeicheln, sich, s. Einschmeicheln.

Anschmeißen, s. Anwerfen.

Anschmelzen, v. a. κολλῶ τι (μέταλλον) εἴς τι ἀναλύωντάς το, joindre par la fonte.

Anschmieden, v. a. σμίγω σφυροκοπῶντας (πυρωμένον σίδηρον), joindre en forgeant (un fer rouge); einen —, βάνω εἰς τὰ σίδηρα, mettre q. aux fers.

Anschmiegen, sich, v. r. ἀκουμβῶ εἴς τινὰ κολακευτικῶς, κολακεύω, se serrer ou coller contre . . . en pliant, flatter.

Anschmieren, v. a. ἀλείφω, λερώνω, frotter, graisser, salir; (pop.) einen —, oder einem etwas, καταπείθω τινὰ μὲ ἀπάτην νὰ πάρῃ τι, persuader q. de prendre qc.

Anschnallen, v. a. δένω, περιζώνω μὲ βοῦκλαν, boucler, attacher ou ceindre avec une boucle.

Anschnarchen, v. a. (pop.) μαλώνω, γογγύζω σκληρά, rabrouer, rudoyer.

Anschneiden, v. a. κόπτω, χωρίζω τὸ πρῶτον μέρος ἀπό τι (οἷον· ἀπὸ τὸ ψωμί, ἀπὸ τὸ χοιρομέρι κτλ.), entamer (p. e. une miche, un jambon etc.).

Anschnitt, m., τὸ κόψιμον, τὸ κομμένον μέρος, entame, entamure, f.; σημεῖον κομμένον εἰς ἕνα ξύλον, marque f. sur la taille.

Anschnüren, v. a. δένω σφικτὰ εἴς τι, lacer, serrer contre . . . avec un lacet.

Anschove, f., εἶδος σαρδέλας, anchois (poisson), m.

Anschrauben, v. a. στερεώνω, προσαρμόζω μὲ βίδαν, visser, attacher avec de vis.

Anschreiben, v. a. γράφω, καταγράφω, γράφω ἢ βάνω εἰς τὸν λογαριασμόν, écrire, noter, mettre en compte; bey einem gut angeschrieben stehen, ἔχω τὴν εὔνοιαν τινός, être bien dans l'esprit de q.

Anschreyen, v. a. φωνάζω εἴς τινα, crier à q.

Anschrote, f., ἡ ἄκρα τοῦ πανιοῦ ἢ τοῦ ῥούχου, lisiere f. du drap.

Anschroten, v. a. προσκυλίω, approcher en roulant; ὑφαίνω τὴν ἄκραν τοῦ ῥούχου, faire la lisière à une pièce de drap.

Anschub, m., den — haben, (εἰς τὸ παιγνίδι τῶν πασσαλίσκων) παίζω πρῶτος, (au jeu de quilles) avoir la boule; um den — werfen, ῥίχνω λαχνὸν διὰ νὰ φανῇ ποῖος θὰ παίξῃ πρῶτος, abuter.

Anschuhen, v. a. βάνω ἄλλα παπούτζια εἰς τὰ ὑποδήματα, remonter (des bottes); Pfähle —, βάνω σίδηρα εἰς τὴν ἄκραν τῶν παλουκιῶν, ferrer les bouts des pieux.

Anschuldigen, v. a. κατηγορῶ, ἐλέγχω, accuser; s. Beschuldigen.

Anschüren v. a. συνάζω τὰ δαυλία τῆς φωτίας διὰ νὰ ἀνάψουν, attiser, nourrir le feu; (μεταφορ.) ἐρεθίζω, ἀνάπτω, παρακινῶ εἰς θυμόν, fig. inciter, exciter, provoquer.

Anschuß, m., τὸ πρῶτον ῥίψιμον (μὲ τὸ τουφέκι κτλ.), premier coup (d'un fusil etc.), m.; (des Wassers), ἡ ὁρμὴ τοῦ νεροῦ, choc m. de l'eau; (von Krystallen rc.), τὸ κρυστάλλωμα, cristallisation, f.

Anschwängern, v. a. (χυμ.) ἐμπληρῶ, βάνω (οἷον· ἅλας εἰς τὸ νερὸν, ὅσον δύναται νὰ λυθῇ), (chim.) imprégner.

Anschwärzen, v. a. μαυρίζω, noircir; (verleumden), κατηγορῶ, καταλαλῶ, δυσφημίζω, dénigrer, noircir, calomnier.

Anschwatzen, einem etwas, v. a. καταπείθω τινὰ νὰ πάρῃ τι, νὰ ἀγοράσῃ τι, persuader q. à prendre ou à acheter qc.

Anschweißen, v. a. σμίγω, συνδένω πυρωμένα σίδηρα σφυροκοπῶντάς τα, braser, souder, corroyer (du fer).

Anschwellen, v. n. φουσκώνω, πρίσκομαι, s'enfler, grossir; (zunehmen), αὐξάνω, augmenter, s'augmenter; v. a. φουσκώνω, κάμνω νὰ φουσκώνῃ τι, enfler qc.

Anschwemmen, v. a. φέρω, ῥίχνω (ξύλα, χῶμα κτλ.) εἰς τὴν ἄκραν (λέγεται διὰ ποτάμια), charier, jeter au rivage (en parlant d'une rivière); ein angeschwemmtes Stück Land, γῆ ῥιμμένη εἰς τὴν

ἄκραν μὲ τὴν βίαν τοῦ ποταμοῦ, accrue, *f.*

Anſchwimmen, *v. n.* προσπλέω, πλησιάζω πλέωντας ἢ κολυμβῶντας, approcher, aborder à la nage.

Anſegeln, *v. a.* πλησιάζω κάμνωντας πανιά, approcher en naviguant; κινπειοῦμαι εἰς τι κάμνωντας πανιά, donner contre qc. en naviguant.

Anſehen, *v. a.* θεωρῶ, ἐπιθεωρῶ, κυτάζω, regarder, voir, envisager; (betrachten, erwägen), ἐπιθεωρῶ, στοχάζομαι, συλλογίζομαι, considérer, peser; einen anſehen für . . ., ἐπιθεωρῶ τινὰ ὡς . . ., regarder, envisager q. comme . . .; die Perſon —, προσωποληπτῶ, faire acception des personnes; etwas mit dem Rücken —, ἀφίνω, παραιτῶ τι, abandonner qc.; einen um etwas —, παιδεύω τινὰ διά τι, punir q. de qc.; man ſieht es ihm an, daß . . ., φαίνεται ἀπὸ τὸ πρόσωπόν του, ὅτι . . ., on voit à sa mine, que . . .; das Geld nicht —, δὲν κυτάζω τὰ ἄσπρα, δὲν λυποῦμαι τὰ ἄσπρα, n'épargner pas l'argent; ich kann das nicht länger mit anſehen, δὲν ἠμπορῶ πλέον νὰ τὸ ὑποφέρω, je ne saurais plus souffrir cela; darauf iſt es eben angeſehen, αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπός, c'est là le dessein.

Anſehen, *n.*, ἡ θεαρία, τὸ φαινόμενον, τὸ εἶδος, vue, *f.*, air, *m.*, mine, apparence, *f.*; (Achtung), τὸ σέβας, ἡ ὑπόληψις, considération, estime, *f.*, crédit, *m.*, autorité, *f.*; ohne — der Perſon, χωρὶς προσωποληψίαν, sans acception de personnes; einen von — kennen, γνωρίζω τινὰ ἀπὸ τὸ πρόσωπον, connaître q. de vue; ſich ein Anſehen geben, μιμοῦμαι τοὺς τρόπους τῶν μεγάλων, ὑπερηφανεύομαι, se donner des airs.

Anſehnlich, *adj.* ἀξιόλογος, ἀξιοθεώρητος, μεγάλος, considérable, important, distingué; ὡραῖος, εὔμορφος, de belle prestance, de belle taille.

Anſehnlichkeit, *f.*, τὸ ἀξιόλογον, importance, *f.*; ἡ ὡραιότης, bonne mine, prestance, *f.*

Anſehung, (nur) in —, ἀποβλέπωντας εἰς . . ., ὡς πρὸς . . ., en considération de . . ., par rapport à . . ., à l'égard de . . ., en égard à . . .; in — meiner, ὅσον εἰς ἐμέ, à mon égard.

Anſeſſig, ſ. Anſäſſig.

Anſetzen, *v. a.* προσθέτω, βάνω εἰς . . . ἢ πρὸς . . ., mettre à . . ., ajouter, joindre; (anrechnen), λογαριάζω, βάνω εἰς λογαριασμόν, passer qc. en compte; (beſtimmen), διορίζω, déterminer, fixer; die Feder —, πιάνω τὸ κονδύλι (νὰ γράψω), mettre la main à la plume; eine Flöte ꝛc. —, προσαρμόζω εἰς τὰ χείλη ἕνα αὐλὸν (μίαν φλαοῦιαν) κτλ., emboucher une flûte etc.; ſich —, κολλῶ, κολλοῦμαι εἴς τι, s'attacher à qc.; ἀρχινῶ νὰ κάμω τι, se mettre à faire qc.; *v. n.* zum Springen —, πέρνω παραμάζωμα, εἶμαι κοντὰ νὰ πηδήσω, prendre son escousse (pour sauter etc.); ὁρμῶ, προσβάλλω (εἰς τὸν ἐχθρόν), attaquer charger (l'ennemi); (dick werden), ἐβγάζω κρέας, παχαίνω, prendre chair, prendre corps.

Anſicht, *f.*, ἡ θεωρία, (τὸ ὅραμα), vue, *f.*, aspect, *m.*

Anſichtig, — werden, βλέπω (κατὰ τύχην), καταλαμβάνω, apercevoir, découvrir.

Anſiedeln, ſich, *v. r.* στερεώνω τὴν κατοικίαν μου εἰς ἕνα τόπον, se domicilier, s'établir.

Anſiedler, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐστερέωσε τὴν κατοικίαν τοῦ εἰς ἕνα τόπον, ἄποικος, celui qui vient se domicilier, s'établir en un lieu, colon, *m.*

Anſiedelung, *f.*, στερέωσις κατοικίας, établissement *m.* de domicile; ἀποικία, colonie, *f.*

Anſinnen, *n.*, ἡ (ἄδικος) ζήτησις, demande, prétention (injuste).

Anſinnen, *v. a.* einem etwas, ζητῶ τι ἀπό τινα (ἀδίκως), prétendre, demander qc. à q. (injustement).

Anſitzen, *v. n.* εἶμαι κολλημένος εἴς τι, être attaché, tenir à qc.

Anſpann, *m.*, τὸ ζεύξιμον, ἡ ζεύξις, attelage, *m.*; (Frohne), ἀγγαρεία τὴν ὁποῖαν κάμνει ὁ χωριάτης εἰς τὸν

αὐθέντην του μὲ τὸ ἁμάξι, charroi *m.* par corvée.

Anspannen, *v. a.* Pferde, ζεύγω τὰ ἄλογα, atteler; (ausziehen, ausdehnen), ἐκτείνω, τεντώνω, tendre; *fig.* alle Kräfte —, βάνω τὰ δυνατά μου, employer toutes ses forces.

Anspänner, *m.*, χωριάτης ὁποῦ ἔχει τὸ χρέος νὰ δουλεύῃ τὸν αὐθέντην του μὲ τὸ ἁμάξι, paysan *m.* obligé aux corvées avec son attelage.

Anspannung, *f.*, τὸ ζεύξιμον, ἡ ζεῦξις, action *f.* d'atteler; ἔκτασις, τέντωμα, tension, *f.*

Anspeyen, *v. a.* πτύω (φτυῶ) εἰς . . ., καταπτύω, cracher sur ou contre.

Anspielen, (auf etwas), *v. n.* αἰνίττομαι εἰς τι, δίδω ἕνα νεῦμα, δίδω νὰ καταλάβω, faire allusion à qc., donner à entendre; (im Kartenspiel), παίζω πρῶτος (εἰς τὰ χαρτιά), commencer à jouer, avoir la main.

Anspielung, *f.*, νεῦμα κρυφὸν, λόγος αἰνιγματικὸς ἀποβλέπων εἰς τι, allusion, *f.*

Anspießen, *v. a.* σουγλίζω, βάνω εἰς τὸ σουγλί, embrocher, mettre à la broche; τρυπῶ μὲ σουγλὶ, μὲ πηρούνι κτλ., percer avec la broche, la fourchette etc.; (einen Verbrecher), παλουκώνω, empaler (un malfaiteur).

Anspinnen, *v. a.* κολλῶ ἢ προσαρμόζω κλώθωντας, joindre en filant; (μεταφορ.) ἀρχινῶ, κάμνω (συνωμοσίαν, ἐπανάστασιν, προδοσίαν), *fig.* commencer, tramer, ourdir (un complot etc.).

Ansplißen, *v. a.* δένω μαζὴ δύο σχοινιά, épisser (deux cordes).

Anspornen, *v. a.* κτυπῶ μὲ τὰ πτερνιστήρια (μὲ τὰ μαχμούζια), piquer (le cheval); *fig.* (aufmuntern), ἐγκαρδιώνω, παρακινῶ, inciter, aiguillonner, encourager.

Ansprache, *f.*, ἡ ζήτησις, demande, *f.*

Ansprechen, *v. a.* ὁμιλῶ εἰς τινὰ, προσαγορεύω, adresser la parole à q.; (einen um etwas), παρακαλῶ, demander qc. à q., prier q. de qc.; *v. n.* (bey einem —), ἐπισκέπτομαι, πηγαίνω εἰς ἐπίσκεψιν, voir q., lui rendre visite (en passant); (von Tonwerkzeugen), ἐβγάζω τόνον, rendre un ton.

Ansprengen, *v. a.* ῥαντίζω εἰς . . ., arroser, asperger; *v. n.* auf einen —, ῥίπτομαι ἢ ὁρμῶ ἐπάνω εἰς τινὰ μὲ τὸ ἄλογον, galoper vers q., s'élancer sur q.

Anspringen, *v. n.* πηδῶ ἐπάνω εἰς . . ., sauter contre ou vers.

Anspritzen, *v. a.* ῥαντίζω εἰς . . ., arroser un peu; *v. n.* ῥίπτομαι εἰς . . . (λέγεται διὰ νερὸν, διὰ λάσπην κτλ.), rejaillir.

Anspruch, *m.*, ἡ ζήτησις, τὸ ζήτημα, prétention, *f.*; auf etwas Anspruch machen, etwas in Anspruch nehmen, ζητῶ τι (ἔχοντας δίκαιον δι' αὐτό), prétendre à qc., réclamer qc.

Ansprung, *m.*, τὸ πήδημα, saut *m.* vers qc.; παραμάζωμα, ὁρμὴ διὰ πήδημα, escousse, *f.*; (eine Krankheit), λιχῆνα (ἀῤῥωστία), achores, *m. pl.*, croutes *f. pl.* de lait.

Anspucken, f. Anspeyen.

Anspühlen, *v. a.* πλύνω, προσπλύνω, ῥίπτω εἰς τι πλύνοντας, ἢ μὲ τὰ κύματα, laver, baigner (comme les flots de la mer etc.).

Anstalt, *f.*, ἡ κατασκευὴ, ἑτοιμασία, διάταξις, préparatif, apprêt, arrangement, *m.*, disposition, *f.*; κατασκευὴ κοινωφελὴς (οἷον· σχολεῖον, ἀκαδημία κτλ.), institut, *m.*

Anstämmen, *v. a.* ἀκουμβῶ, appuyer contre.

Anstand, *m.*, (Aufschub, Zögerung), ἡ ἀναβολὴ, ἀργοπορία, délai, retardement, répit, *m.*; (Bedenklichkeit), ἀμφιβολία, doute, scrupule, *m.*; Anstand nehmen, ἀμφιβάλλω, εἶμαι ἀμφίβολος, douter, hésiter, balancer; ἀργοπορῶ, tarder; (Wohlanständigkeit), ἡ εὐπρέπεια, grâce, bienséance, *f.*; (bey den Jägern), τόπος εἰς τὸν ὁποῖον στέκεται ὁ κυνηγὸς καὶ προσμένει τὰ ἀγρίμια, (chass.) affût, *m.*; auf den Anstand gehen, πηγαίνω εἰς ἕνα τόπον νὰ προσμείνω τὰ ἀγρίμια, se rendre à l'affût.

Anständig, *adj.* εὐπρεπής, convenable, décent; (angenehm), εὐάρεστος, ἀρεστός, agréable.

Anständigkeit, *f.*, *ἡ εὐπρέπεια*, convenance, décence, bienséance, *f.*

Anstarren, *v. a.* *κυτάζω ἀδιάκοπα καὶ θαυμάζωντας*, regarder fixement.

Anstatt, *prp.* *ἀντὶς διά*, au lieu de, en place de.

Anstaunen, *v. a.* *ἐπιθεωρῶ θαυμάζωντας, θαυμάζω πολύ*, regarder avec surprise.

Anstechen, *v. a.* *τρυπῶ*, piquer, percer; (ein Faß Wein ꝛc.), *ἀνοίγω ἕνα βουτζὶ κρασὶ κτλ.*, entamer (un tonneau etc.); angestochen kommen mit etwas, *ἔρχομαι νὰ εἰπῶ ἢ νὰ προβάλω τι*, venir à parler de qc., à proposer qc.

Anstecken, *v. a.* *βάνω (οἷον· δακτυλίδι, σπαθὶ), ἐμπήγω*, mettre (*p. e.* une bague, une épée etc.), embrocher; mit Nadeln ꝛc.), *καρφώνω (μὲ βελόναις)*, attacher (avec des épingles etc.); (anzünden), *ἀνάπτω*, allumer, mettre le feu à qc.; (von Krankheiten), *μιαίνω, κολλῶ, καταβρομεύω*, infecter; (ein Faß —), *ἀνοίγω (ἕνα βουτζί)*, entamer (un tonneau).

Ansteckend, *adj.* *ἐπιδημικὸς, κολλητικός*, contagieux.

Ansteckung, *f.*; *ἡ ἔμπηξις*, action *f.* de mettre etc.; *τὸ μίασμα, ἡ καταβρόμευσις, κόλλησις*, contagion, infection, *f.*

Anstehen, (an etwas —), *στέκομαι κοντὰ εἰς τι*, être placé auprès de, *ou* contre, être proche de; *fig.* wohl —, *πρέπει, εἶναι εὐπρεπὲς, νόστιμον*, être convenable, décent, bienséant; das steht Ihnen wohl an, *αὐτὸ σὲ πρέπει καλά*, cela vous sied bien; (gefallen), *ἀρέσκω*, convenir, plaire, accommoder; (in Zweifel seyn), *ἀμφιβάλλω, εἶμαι ἀμφίβολος, εἶμαι ἀβέβαιος*, hésiter, balancer; etwas anstehen lassen, *ἀναβάλλω τι εἰς ἄλλον καιρόν*, remettre, différer, suspendre qc.

Ansteigen, *v. n* (nur): *fam.* angestiegen kommen, *ἔρχομαι*, venir, arriver.

Anstellen, *v. a.* *βάνω κοντὰ εἰς (οἷον· σκαμνιὰ εἰς τὸν τοῖχον)*, mettre, placer contre *ou* près (*p. e.* des chaises auprès de la muraille; einen in einer Stelle —, *βάνω τινὰ εἰς ἕνα ἀξίωμα*, employer, placer q., lui donner un emploi; einen zu etwas —, *βάνω τινὰ εἰς μίαν ὑπόθεσιν κτλ.*, donner à q. quelque commission, ordonner à q. de faire qc.; (einen zu etwas Bösem —), *διορίζω τινὰ νὰ κάμῃ τι κακὸν*, aposter; etwas —, *κατασκευάζω, διατάσσω, ἑτοιμάζω*, préparer, apprêter, arranger; ein Gastmahl —, *δίδω ἕνα συμπόσιον*, donner un repas; eine Klage gegen einen —, *ἐγκαλῶ τινα εἰς τὸ κριτήριον*, former une plainte contre q.; Betrachtungen über etwas —, *μελετῶ, κάμνω μελέτην*, faire des réflexions sur q.; etwas mit einem —, *συμφωνῶ μέ τινα, νὰ κάμωμεν τι*, concerter qc. avec q.; ich weiß nicht wie ich es — soll, *δὲν ἠξεύρω πῶς νὰ κάμω*, je ne sais comment m'y prendre; *fig.* sich —, *φέρνομαι*, se conduire; *ἑτοιμάζομαι*, se préparer, se disposer; er stellt sich gut oder schlecht an, *φέρνεται καλὰ ἢ ἀχαμνὰ εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν*, il s'y prend bien *ou* mal; sich —, als ob, *ὑποκρίνομαι, κάμνω πῶς . . .*, faire semblant, feindre de.

Anstellung, *f.*, *ἡ κατασκευὴ, διάταξις, ἑτοιμασία*, préparation, disposition, *f.*, arrangement, *m.*; *τὸ ἐπάγγελμα, ἡ ὑπηρεσία*, emploi, *m.*

Anstemmen, s. Anstämmen.

Ansticken, *v. a.* *ῥάπτω ἢ κεντῶ εἰς . . .*, ajouter en brodant.

Anstiften, *v. a.* *προξενῶ γίνομαι αἴτιος, κάμνω (μάλιστα κακόν τι)*, causer, susciter, machiner; einen zu etwas —, *βάνω τινὰ νὰ κάμῃ τι (κακόν)*, exciter q. à faire qc. (de mal); falsche Zeugen —, *βάνω ψευδομάρτυρας*, suborner de faux témoins.

Anstifter, *m.*, *ὁ αἴτιος (συνωμοσίας, ἐπαναστάσεως κτλ.)*, auteur, machinateur, instigateur, *m.*

Anstiftung, *f.*, *ἡ προξένησις, κατασκευὴ*, instigation, suscitation, *f.*

Anstimmen, *v. a.* *ψάλλω ἢ τραγουδῶ πρῶτος, κάμνω τὴν*

ἀρχὴν εἰς τὸ τραγούδημα, entonner, commencer à chanter, chanter le premier.

Anstimmung, f., τονισμός, intonation, f.

Anstinken, v. a. fig. das stinkt mich an, αὐτὸ μὲ κάμνει ἀναγοῦλαν, μοὶ εἶναι ἀνοστότατον, cela m'est très-désagréable, insupportable.

Anstoß, m., τὸ κτύπημα, σπρώξιμον εἴς τι, choc, heurt, m.; (Hinderniß), τὸ ἐμπόδιον, empêchement, m.; ohne Anstoß, ἀνεμποδίσιως, χωρὶς νὰ σκοντάψῃ τις, sans hésitation, f; (Anfall von Krankheiten), ὁ παροξυσμὸς (μιᾶς ἀῤῥωστίας), accès m. (d'une maladie); (Aergerniß), τὸ σκάνδαλον, ὁ σκανδαλισμός, scandale, m.; einen Anstoß geben, σκανδαλίζω, scandaliser; einen Anstoß nehmen, σκανδαλίζομαι, se scandaliser; der Stein des Anstoßes, πέτρα σκανδάλου, pierre f. d'achoppement.

Anstoßen, v. a. σπρώχνω, ἀμπώθω, heurter, pousser, choquer; (dicht anrücken), βάνω σφικτὰ εἰς . . ., approcher, mettre tout près; (annähen), ῥάπτω (χονδρικοῦ) εἰς . . ., coudre à . . ., faufiler; v. n. κτυποῦμαι εἰς . . ., donner contre . . .; (stolpern), σκονταύω, broncher, chopper; (μεταφ.) σφάλλω, κάμνω σφάλμα, fig. commettre une faute; (mit der Zunge), ψελλίζω, τραυλίζω, bredouiller un peu, grasséyer; bey einem, offenser q.; mit den Gläsern —, συγκρούω τὰ ποτήρια, choquer, trinquer; (angränzen), συνορεύω, être contigu.

Anstoßend, adj. ὁποῦ συνορεύει, contigu.

Anstößig, adj. σκανδαλιστικός, scandaleux, choquant.

Anstrahlen, v. a. ῥίπτω ἀκτῖνες εἰς —, jeter des rayons sur...

Anstrecken, v. a. s. Anstrengen.

Anstreichen, v. a. ἀλείφω, βάφω, χρωματίζω, peindre, peinturer, enduire; (anmerken), σημειώνω, noter; v n. ἐγγίζω ὀλίγον ἀπερνῶντας, toucher légèrement en passant; fam. ich will dir den Muthwillen —, θέλω σὲ παιδεύσει διὰ τὴν ἀταξίαν σου, je te punirai de ta pétulance.

Anstreifen, v. n. ἐγγίζω ὀλίγον ἀπερνῶντας, effleurer, toucher en passant.

Anstrengen, v. a. ἐκτείνω, τεντώνω, tendre; (einen), βιάζω, ἀναγκάζω τινὰ νὰ κοπιάσῃ, forcer q. à travailler, à faire des efforts; seine Kräfte —, βιάζομαι, κοπιάζω, βάνω τὰ δυνατά μου, employer ses forces; sich —, κοπιάζω, προσπαθῶ, πασχίζω, s'efforcer, faire des efforts.

Anstrengung, f., ἡ βία, ὁ κόπος, effort, m.

Anstrich, m., ἡ ἀλειφή, βαφή, peinturage, m., couche f. de couleurs; ὀλίγη εἴδησις διὰ ἕνα πρᾶγμα, fig. teinture, f.; ein — von Gelehrsamkeit, ὀλίγη μάθησις, ὀλίγη εἴδησις εἰς τὰς ἐπιστήμας, teinture d'érudition; ein — von Wahrheit, φαινόμενον ἀληθείας, ὀλίγη τις πιθανότης, apparence f. de vérité.

Anstricken, v. a. πλέκω εἰς . . ., ajouter en tricotant.

Anströmen, v. n. ῥέω, τρέχω εἰς . . . (ὡσὰν τὰ ποτάμια), laver (de ses flots; se dit des rivières).

Anstücken, v a. μπαλώνω, ajouter une allonge, rapiéceter.

Anstürmen, ὁρμῶ, προσβάλλω, attaquer; s. Stürmen.

Ansuchen, (um etwas —), v. a. ζητῶ, rechercher, demander.

Ansuchung, f., Ansuchen, n., ἡ ζήτησις, τὸ ζήτημα, recherche, demande, prière, f.

Ansummen, s. Aufsummen.

Antagonist, m., ὁ ἀνταγωνιστής, antagoniste, m.

Antakeln, s. Auftakeln.

Antasten, v. a. ψηλαφῶ, ἐγγίζω, tâter, toucher; fig. jemandes Rechte —, ἐγγίζω τὰ δίκαια τινός, empiéter sur les droits de q.; jemandes guten Ruf —, κατηγορῶ τὸ καλὸν ὄνομα τινός, attaquer la renommée de q.

Aente, Aenterich, s. Entrich, Ente.

Anthal, n., (εἰς τὴν Οὐγγαρίαν) εἶδος μέτρου διὰ κρασί, andale f. (mesure de vin en Hongrie).

Antheil, m, τὸ μέρος, μερίδιον, part, portion, f., contingent, m.; Antheil nehmen, μετέχω,

avoir, prendre part à qc., participer à qc.

Anthun, (anziehen), *v. a.* ἐνδύνω, βάνω, mettre (un habit); (einem etwas) κάμνω τινὸς τι (κακόν), faire quelque mal à q.; μαγεύω, βασκαίνω, ensorceler; einem Ehre, Schande —, κάμνω (εἴς τινα) τιμὴν, ἐντροπὴν, faire honneur, affront à q.; Gewalt —, κάμνω βίαν, βιάζω, forcer; sich ein Leid —, σκοτώνομαι (μόνος μου), se suicider, se donner la mort.

Antik, *adj.* ἀρχαῖος, antique.

Antike, *f.*, ἡ ἀρχαιότης, ἕνα λείψανον τῆς ἀρχαιότητος, antique, *f.*

Antilope, *f.*, (Hirschziege), ἀντιλόπη (εἶδος ζώου ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ τὴν αἶγα καὶ μὲ τὸ ἐλάφι), antilope, *f.*

Antimonium, s. Spießglanz, Spießglas.

Antipathie, *f.*, ἡ ἀντιπάθεια, antipathie, *f.*

Antiquarius, *m.*, (Alterthumskenner), ὁ ἀρχαιολόγος, γνωριστὴς τῆς ἀρχαιότητος, antiquaire, *m.*; *fam.* (Bücherhändler), βιβλιοπώλης (ὅστις πωλεῖ παλαιὰ βιβλία), bouquiniste, *m.*

Antiqua, Antiquaschrift, *f.*, ὁ συνηθισμένος χαρακτὴρ τοῦ τύπου εἰς τὰ λατινικὰ ψηφία, (impr.) caractère romain, *m.*

Antiquitäten, *f. pl.*, αἱ ἀρχαιότητες, τὰ λείψανα τῶν παλαιῶν καιρῶν, antiquités, *f. pl.*

Antlitz, *n.*, (poet.) τὸ πρόσωπον, visage, *m.*, face, *f.*

Antonius-Feuer, *n.*, τὸ ἀνεμοπύρωμα, ἐρυσιπέλας, érysipèle, *f.*; s. Rothlauf.

Antrag, *m.*, τὸ πρόβλημα, τὸ προσφερόμενον, proposition, offre, *f.*

Antragen, *v. a.* (einem etwas), προβάλλω, προσφέρω (εἴς τινά τι), proposer, offrir (qc. à q.); auf etwas —, κάμνω ἕνα πρόβλημα, μίαν ζήτησιν (εἰς συναθροισμένους βουλευτὰς κτλ.), faire une motion (dans une assemblée etc.).

Antrauen, *v. a.* στεφανώνω (ἄνδρα καὶ γυναῖκα), marier.

Antrauung, *f.*, ἡ στεφάνωσις, cérémonie *f.* des épousailles.

Antreffen, *v. a.* ἀπαντῶ, συναντῶ, εὑρίσκω, trouver, rencontrer.

Antreiben, *v. a.* διώκω (διώχνω) ἔμπροσθά, pousser en avant; (zwingen als zum Laufen), βιάζω νὰ τρέχῃ (τὸ ἄλογον κτλ.), faire avancer, presser, piquer (un cheval etc.); (μεταφορ.) ἐγκαρδιώνω, παρακινῶ, *fig.* pousser, presser, inciter, animer (q. à qc.).

Antreibend, *adj.* ὠθιστικός, impulsif.

Antreibung, *f.*, ἡ δίωξις, action *f.* de pousser; ἡ παρακίνησις, ἐγκαρδίωσις, incitation, impulsion, *f.*

Antreten, *v. a.* καταπατῶ, κολλῶ (λάσπην κτλ.) πατῶντας, fouler, se crotter (les semelles etc.) en marchant; (anfangen), ἀρχηνῶ, ἀρχίζω, *fig.* commencer; (eine Erbschaft), περιλαμβάνω μίαν κληρονομίαν, accepter une succession, en prendre possession; (ein Amt, einen Dienst), ἐμβαίνω εἰς ἕνα ἀξίωμα, εἰς μίαν δούλευσιν, entrer en charge, en service; (einen um etwas), παρακαλῶ τινά τι, prier q. de qc.; *v. n.* ἀρχηνῶ νὰ περιπατῶ, commencer à marcher; mit — (bey einem Unternehmen rc.), μετέχω, λαμβάνω μέρος (εἰς ἕνα ἐπιχείρημα κτλ.), prendre part (à quelque entreprise etc.); (zum Tanze), ἐμβαίνω εἰς τὴν ἀράδαν (διὰ τὸν χορόν), se ranger (pour la danse).

Antretung, *f.*, ἡ ἀρχὴ κτλ., commencement etc.; s. Antreten, Antritt; — einer Erbschaft, περιλαβὴ κληρονομίας, adition *f.* d'hérédité.

Antrieb, *m.*, ἡ ὁρμὴ, παρακίνησις, impulsion, incitation, *f.*

Antritt, *m.*, πρῶτον βῆμα, premier pas, *m.*; — an einer Treppe, τὸ πρῶτον σκαλοπάτι, première marche (d'un escalier), *f.*; ἡ ἀρχή, commencement, *m.*; ἡ περιλαβὴ τοῦ ἀξιώματος, τῆς ὑπηρεσίας, entrée en charge, en service; (eines Pferdes), τὰ πάτημα τοῦ ἀλόγου, allure (d'un cheval), *f.*

Antrittspredigt, *f.*, ὁ πρῶτος λόγος τὸν ὁποῖον κάμνει ὁ νέος ἐφημέριος εἰς τὴν ἐκκλησίαν, sermon *m.* d'entrée.

Antrittsrede, *f.*, ἡ πρώτη ὁμι-

λία ἑνὸς νέου ἀξιωματικοῦ, discours *m.* d'entrée.

Antrittsschmaus, *m.*, *τὸ συμπόσιον τοῦ νέου ἀξιωματικοῦ*, bienvenue, *f.*, repas *m.* pour sa bienvenue.

Antrocknen, *v. n.* *κολλῶ, κολλοῦμαι μὲ τὸ νὰ στεγνώσω*, s'attacher en séchant.

Antwort, *f.*, *ἡ ἀπόκρισις*, réponse, replique, repartie, *f.*

Antworten, *v. a.* et *n.* *ἀποκρίνομαι*, répondre, répliquer, repartir.

Anversuchen, (Kleider ꝛc.), *βάνω (φορέματα κτλ.) νὰ τὰ δοκιμάσω*, essayer (des habits etc.).

Anvertrauen, *v. a.* (einem etwas), *ἐμπιστεύομαι (τι εἴς τινα)*, confier, remettre (qc. à q.); anvertrautes Gut, *πρᾶγμα τι ἐμπιστευμένον, παρακαταθήκη*, bien commis, dépôt, *m.*; sich einem —, *ἐμπιστεύομαι εἴς τινα*, se confier à q.

Anverwandt, *adj.* *συγγενής*, apparenté, allié.

Anverwandtschaft, *f.*, *ἡ συγγένεια*, parenté, *f.*

Anwachs, *m.*, *ἡ αὔξησις, τὸ αὔξισμα*, accroissement, *m*, crue, *f.*

Anwachsen, *v. n.* *αὐξάνω*, croître, s'accroitre; an etwas —, *κολλοῦμαι εἴς τι αὐξάνωντας (οἷον· τὸ βλαστάριον εἰς τὸ δένδρον)*, s'attacher en croissant.

Anwalt, *m.*, *ὁ συνήγορος, πρόδικος, (ἀβουκάτος)*, avocat, procureur, *m.*

Anwandeln, *v. i.* es wandelt mir eine Ohnmacht an, *μοῦ ἔρχεται λειποθυμία*, il me prend une défaillance; es wandelt mir die Lust an, *μοῦ ἔρχεται ἡ ὄρεξις*, l'envie me prend.

Anwandelung, *f.* (einer Krankheit), *ὀλίγη ὁρμὴ (μιᾶς ἀῤῥωστίας)*, attaque *f.* légère de quelque maladie.

Anwartschaft, *f.*, *τὸ προνόμιον τοῦ νὰ διαδεχθῇ τις τὸ ἐπάγγελμά τινος μετὰ τὸν θάνατόν του*, expectative, survivance, *f.*

Anweben, *v. a.* *ὑφαίνω εἰς . . . ἢ πρὸς . . .*, tisser avec, ajonter à la trame.

Anwehen, *v. a.* *φυσσῶ εἰς . . . (λέγεται διὰ τὸν ἀέρα)*, souffler, donner contre (en parlant du vent).

Anweisen, *v. a.* *διορίζω, διατάσσω, διορίζω νὰ λάβῃ τις τὴν πληρωμήν του ἀπό τινα*, assigner, adresser q. à q., donner une assignation à q.; (unterrichten), *διδάσκω, παραδίδω (ἐπιστήμην ἢ τέχνην)*, diriger, instruire, enseigner q.

Anweiser, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ διορίζει τινὰ νὰ λάβῃ τὴν πληρωμήν του ἀπὸ ἄλλον τινά*, celui qui assigne, qui donne une assignation à q.

Anweisung, *f.*, *ὁ διορισμός, ἡ διάταξις*, direction, *f.*, renseignement, *m*; (Assignation), *τὸ χαρτὶ μὲ τὸ ὁποῖον διορίζει τις τινὰ νὰ λάβῃ τὴν πληρωμήν του ἀπὸ ἄλλον τινά*, assignation, *f.*; (Anleitung), *ἡ διδασκαλία, παράδοσις (ἐπιστήμης ἢ τέχνης)*, instruction, *f.*, enseignement, *m.*

Anwendbar, *adj.* *εὔχρηστος, ὁποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ μεταχειρισθῇ*, applicable.

Anwenden, *v. a.* *μεταχειρίζομαι, κάμνω χρῆσιν*, employer, mettre en usage; alle seine Kräfte —, *βάνω τὰ δυνατά μου*, faire tous ses efforts.

Anwendung, *f.*, *ἡ μεταχείρησις, χρῆσις, ἐφαρμογή*, emploi, *m*, application, *f.*

Anwerben, *v. a.* Soldaten, *συνάζω στρατιώτας, γράφω εἰς τὸν κατάλογον τῶν στρατιωτῶν*, enrôler, engager (des soldats); um ein Frauenzimmer —, *ζητῶ μίαν κόρην εἰς ὑπανδρίαν*, rechercher une fille en mariage.

Anwerbung, *f.*, *ἡ σύναξις τῶν στρατιωτῶν*, enrôlement, engagement (de soldats), *m.*; *ἡ ζήτησις μιᾶς κόρης εἰς ὑπανδρείαν*, recherche (en mariage).

Anwerden, *v. a.* *ἐπιτυχαίνω νὰ πωλήσω*, *fam.* débiter, vendre qc.

Anwerfen, *v. a.* *ῥίπτω εἰς . . . ἢ πρὸς . . .*, jeter contre; (im Würfelspiel), *ῥίπτω πρῶτος (εἰς τὸ παιγνίδι τῶν κύβων)*, commencer (au jeu de dés); die Kleider —, *βάνω τὰ φορέματα μὲ πολλὴν βίαν*, mettre à la hâte (ses habits).

Anwesend, *adj.* *παρών*, présent.

Anwesenheit, *f.*, *ἡ παρουσία*, présence, *f.*

Anwirken, *v. a.* προσυφαίνω, ajouter en tissant.

Anwischen, *v. a.* σφουγγίζω τι εἴς τι, essuyer qc. à qc.

Anwohner, *m.*, γείτων, γείτωνας, proche, voisin, *m.*

Anwuchern, *v. n.* αὐξάνω πολύ, (λέγεται διὰ φυτά), croître abondamment (se dit des plantes).

Anwuchs, *m.*, ἡ αὔξησις, τὸ αὔξημα, accroissement, *m.*, crue, *f.*; τὰ νέα δένδρα εἰς ἕνα δάσος, taillis, *m.*

Anwünschen, *v. a.* einem etwas, εὔχομαι τινός τι, souhaiter (qc. à q.).

Anwünschung, *f.*, ἡ εὐχή, souhait, *m.*; eines Uebels, ἡ ἐπάρα, κατάρα, imprécation, *f.*

Anwurf, *m.*, μίγμα ἀπὸ ἀσβέστην καὶ ἄμμον μὲ τὸ ὁποῖον σκεπάζουν τοὺς τοίχους ἀπ' ἔξω, jet, enduit (de chaux et de sable); (Kettel), ἀγκίστρι (ἢ ἁλυσίδα) μὲ τὸ ὁποῖον σφαλίζουν τὴν θύραν, chaînette (pour attacher une porte etc.)

Anwurzeln, *v. n.* ῥιζώνω, πιάνω ῥίζαν, prendre racine, s'enraciner.

Anzahl, *f.*, ἡ ποσότης, τὸ πλῆθος, nombre, *m.*, quantité, *f.*

Anzahlen, *v. a.* πληρώνω (κατ' ἀρχάς), payer d'abord, donner un à compte.

Anzapfen, *v. a.* ein Faß, ἀνοίγω ἕνα βουτζί, percer, entamer un tonneau.

Anzeichen, *n.*, τὸ σημεῖον, signe, *m.*, marque, *m.*; (Vorbedeutung), τὸ προμάντευμα, σημεῖον (τοῦ θανάτου τινός), présage (de la mort de q.), *m.*

Anzeichnen, *v. a.* σημειώνω, κάμνω ἢ βάνω σημεῖον, marquer, noter.

Anzeichnung, *f.*, ἡ σημείωσις, action *f.* de marquer etc.; τὸ σημεῖον, marque, *f.*

Anzeige, *f.*, ἡ εἴδησις, τὸ μήνυμα, ἡ φανέρωσις, annonce, *f.*, avertissement, *m.*, notification, *f.*; (vor Gericht), dénonciation, *f.*

Anzeigen, *v. a.* μηνύω, φανερώνω, δίδω εἴδησιν, annoncer, avertir, notifier; vor Gericht, dénoncer; (vorbedeuten), σημαίνω, προσημαίνω, προμαντεύω, présager, pronostiquer.

Anzeiger, *m.*, ὁ φανερωτὴς ὅστις δίδει εἴδησιν, celui qui annonce, qui avertit, indicateur, *m.*

Anzetteln (bey den Webern), *v. a.* διάζω, monter la chaîne, ourdir; (anstiften), κάμνω (συνωμοσίαν, προδοσίαν, ἐπανάστασιν), tramer, ourdir, machiner.

Anzettelung, *f.*, *fig.* μηχανὴ (κακή), machination, trame, *f.*

Anziehen, *v. a.* spannen, τείνω, ἐκτείνω, τεντώνω, tirer, tendre; (heranziehen), ἕλκω, ἑλκύω, τραβῶ, tirer, attirer; (fest ziehen), σφίγγω, δένω σφικτά, serrer (*p. e.* un cordon); (Kleider ꝛc.), ἐνδύνω, βάνω (φορέματα κτλ.), mettre (des habits); Schuhe, —, βάνω παπούτζια, τζουράπια, ποδαίνω, chausser; (als Vieh ꝛc.), ἀνατρέφω (ζῶα), nourrir (du bétail); (aus einem Buche), ἀναφέρω (τι ἀπὸ ἕνα βιβλίον), alléguer, citer (qc. d'un livre); *fig.* einen —, κινῶ τὴν περιέργειαν, τὴν προσοχήν τινος, attirer, intéresser q.; *v. n.* (sich nähern), πλησιάζω, (μάλιστα περὶ στρατεύματος), approcher, être en marche vers ...; (im Dienst), ἐμβαίνω εἰς δουλευσιν (ὡς δοῦλος ἢ δούλη), entrer en service; (sehr wehe thun, schmerzen), causer des douleurs cuisantes; der Nagel, der Leim, das Pflaster zieht an, τὸ καρφί, ἡ κόλλα, τὸ ἔμπλαστρον πιάνει, le clou, la colle, l'emplâtre prend; sich —, ἐνδύνομαι, βάνω τὰ φορέματά μου, *fig. fam.* s'habiller, mettre ses habits.

Anziehend, *adj.* ἑλκυστικὸς, (τραβηκτικὸς), attractif; (μεταφ.) ἑλκυστικὸς (ὁποῦ κινεῖ τὴν περιέργειαν), *fig.* attrayant, intéressant.

Anziehung, *f.*, ἡ ἕλκυσις, ἐφέλκυσις, τὸ ἑλκυστικόν, attraction, qualité *f.* attrayante; τὸ ἔνδυμα, habillement (action *f.* d'habiller), *m.*

Anziehungskraft, *f.*, ἑλκυστικὴ (τραβηκτικὴ) δύναμις, force *f.* attractive.

Anzischen, *v. a.* συρίζω εἰς ..., siffler contre.

Anzug, *m.*, ὁ πλησιασμὸς (μάλιστα τῶν στρατευμάτων), marche, approche *f.* (des

troupes); τὸ ἐμβαίνειν εἰς δούλευσιν, entrée f. en service; (Kleidung), ἡ φορεσία, τὰ φορέματα, habillement, vêtement, m., les habits, m. pl.
Anzüglich, adj. εἰρωνικὸς, σατυρικὸς, δαγκαστικός, piquant, choquant, offensant.
Anzüglichkeit, f., εἰρωνικὸς (δαγκαστικὸς) λόγος, paroles f. pl. piquantes.
Anzugspredigt, =rede, =schmaus, f. Antrittspredigt ꝛc.
Anzünden, v. a. ἀνάπτω, allumer, embraser.
Anzündung, f., ἡ ἄναψις, action f. d'allumer, d'embraser.
Anzwacken, v. a. fam. ἀφαιρῶ τζιμπῶντας, emporter qc. en pinçant; (μεταφ.) δαγκάνω μὲ εἰρωνικὰ λόγια, picoter, railler.
Anzwecken, v. a. καρφώνω μὲ μικρὰ καρφιά, attacher avec des broquettes.
Apfel, m., τὸ μῆλον, pomme, f.
Apfelbaum, m., ἡ μηλέα, μηλεά, pommier, m.
Apfelbein, f. Backenbein.
Apfelbrey, m., f. Apfelmuß.
Apfelgrün, adj. πράσινος ὡσὰν τὰ μῆλα, ἀνοικτο-πράσινος, vert de pomme.
Apfelkern, m., ὁ σπόρος (κουκούτζι) μήλου, pepin m. de pomme.
Apfelkuchen, m., ἡ πῆτα μὲ μῆλα, tarte f. à pommes.
Apfelmuß, n., τὸ κουρκοῦτι ἀπὸ μῆλα βρασμένα, τὸ μηλόβραστον, marmelade f. de pommes.
Apfelschale, f., φλοῦδα μήλου, pelure f. de pomme.
Apfelschimmel, m., ἄλογον ἄσπρον μὲ σημεῖα ἀπὸ χρῶμα τῶν μήλων, cheval m. gris pommelé.
Apfelschnitt, f., Apfelschnitz, m., ἕνα κομμάτι ἀπὸ ἕνα μῆλον, rouelle f. de pomme.
Apfelsine, f., τὸ πορτουγάλι, orange f. douce.
Apfelstiel, m., οὐρὰ μήλου, queue f. d'une pomme.
Apfeltorte, f., εἶδος πήτας γεμισμένης μὲ μῆλα, tourte f. aux pommes.
Apfelwein, m., ἡ σίκερα πιοτὸν ἀπὸ μῆλα ἢ ἀπίδια), cidre, pommé, m.
Apostel, m., ὁ ἀπόστολος, apôtre, m.
Apostelamt, m., ἡ ἀποστολὴ, τὸ ἀποστολικὸν ἐπάγγελμα, apostolat, m.
Apostelgeschichte, f., αἱ πράξεις τῶν ἀποστόλων, actes n. pl. des apôtres.
Aposteltag, m., ἑορτὴ ἀποστολική, fête f. d'un apôtre.
Apostolisch, adj. ἀποστολικός, apostolique.
Apotheke, f., ἡ ἀποθήκη, (ἀποτέκα), τὸ φαρμακοπωλεῖον, apothicairerie, pharmacie, boutique f. d'apothicaire.
Apotheker, m., ὁ ἀποθηκάρης. (ἀποτεκάρης), φαρμακοπώλης, apothicaire, m.
Apothekerbuch, n., ἡ φαρμακοποιΐα, pharmocopée, f., dispensaire, m.
Apothekergehülfe, f., ὁ βοηθὸς τοῦ ἀποθηκάρου, commis (garçon) m. apothicaire.
Apothekergewicht, n., τὸ ζύγι συνηθισμένον εἰς τὰς ἀποθήκας, poids m. d'apothicaire.
Apothekerkunst, =wissenschaft, f., ἡ τέχνη ἢ ἐπιστήμη τοῦ ἀποθηκάρου, pharmacie, apothicairerie, pharmacologie, f.
Apothekerlehrling, m., μαθητὴς ἀποθηκάρου, apprenti m. apothicaire.
Apothekerordnung, f. Apothekerbuch, n.
Apothekerrechnung, f., λογαριασμὸς ἀποθηκάρου, compte m. d'apothicaire.
Appellant, m., ἐκεῖνος ὁποῦ δίδει ἔκκλητον κατά τινος, appelant, m.
Appellation, f., ἡ ἔφεσις, ἡ ἔκκλητος, appel, m.
Appellations=Gericht, n., τὸ κριτήριον διὰ τὰς ἐφέσεις ἢ ἐκκλήτους, cour d'appel, tribunal m. d'appel.
Appellationsrath, m., συμβουλάτωρ εἰς τὸ κριτήριον διὰ τὰς ἐφέσεις, conseiller m. à la cour d'appel.
Appelliren, v. a. δίδω ἔκκλητον κατά τινος, ἤτοι καλῶ τινὰ νὰ παῤῥησιασθῇ εἰς ἕνα κριτήριον, καὶ ἐκκαλῶ τὴν ἀπόφασιν ἑνὸς κριτηρίου εἰς ἄλλο ἀνώτερον, appeler, interjeter l'appel.
Appetit, m., ἡ ὄρεξις (εἰς τὰ φαγητά), appétit, m.
Appetitlich, adj. ὁποῦ κάμνει ὄρεξιν, νόστιμος, appétissant, ragoûtant.

Aeppich, *m.*, *τὸ σέλινον (φυτόν)*, ache (plante), *f.*
Applaniren, s. Ebenen.
Applaudiren, s. Beyfallgeben.
Application, *f.*, s. Anwendung, Auflegung.
Applicatur, *f.*, Fingersetzung.
Appliciren, s. Anwenden, Auflegen.
Apricose, *f.*, *τὸ βερύκοκκον (τὸ καΐσι)*, abricot, *m.*
Apricosenbaum, *m.*, *ἡ βερυκοκιά*, abricotier, *m.*
Appretiren, s. Zurichten.
April, *m.*, *ὁ Ἀπρίλλιος*, Avril, mois *m.* d'Avril; einen in den April schicken, *περιγελῶ (τινὰ εἰς τὴν πρώτην Ἀπριλλίου)*, donner un poisson d'Avril à q.
Aprilnarr, *m.*, *ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον περιγελοῦν εἰς τὴν πρώτην Ἀπριλλίου*, dupe *f.* du premier d'Avril.
Aprilwetter, *n.*, *καιρὸς Ἀπριλλίου, ἀκατάστατος καιρός*, temps *m.* d'Avril, temps variable.
Aquamarin, *m.*, *σμάραγδος πρασινογαλάζιος*, aigue-marine (pierre précieuse).
Aequator, *m.*, *ὁ ἰσημερινός*, équateur, *m.*
Aquavit, *m.*, *ἡ ῥακή*, eau-de-vie, *f.*
Arack, *m.*, *ῥακὴ ἀπὸ τὸ ῥύζι κατασκευασμένη*, arac, arack, *m.*
Arbeit, *f.*, *ἡ δουλεία, (δουλειά)*, travail, *m.*, occupation, *f.*, ouvrage, *m.*; *fig.* der Wein ist in der —, *ὁ μοῦστος βράζει*, le vin bout.
Arbeiten, *v.* et *n.* *δουλεύω, ἐργάζομαι*, travailler.
Arbeiter, *m.*, *ὁ ἐργάτης*, travailleur, ouvrier, *m.*
Arbeiterin, *f.*, *ἡ ἐργάτησσα, (ἡ *ἐργάτις)*, travailleuse, ouvrière, *f.*
Arbeitsam, *adj.* *φιλόπονος, φίλεργος, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ δουλεύῃ*, laborieux, actif, industrieux.
Arbeitsamkeit, *f.*, *ἡ φιλοπονία, φιλεργία*, diligence, activité, industrie, *f.*
Arbeitsbeutel, *m.*, *σακκοῦλα εἰς τὴν ὁποῖαν αἱ γυναῖκες ἔχουν τὸ μανδύλι καὶ ἐργαλεῖα διὰ τὸ πλέξιμον*, sac à ouvrage, ridicule, *m.*
Arbeitshaus, *n.*, *ὁσπῆτι εἰς τὸ ὁποῖον δουλεύουν οἱ πτωχοὶ ἢ καὶ οἱ κακοποιοὶ, διὰ νὰ διορθωθοῦν*, maison *f.* où travaillent les pauvres; maison de correction.
Arbeitskästchen, *n.*, *σεντοῦκι εἰς τὸ ὁποῖον αἱ γυναῖκες ἔχουν διάφορα πράγματα διὰ τὴν δουλειάν*, boîte *f.* à ouvrage.
Arbeitsleute, *f.*, *οἱ ἐργάται*, travailleurs, ouvriers, *m.*
Arbeitslohn, *m.*, *ὁ μισθὸς τῆς δουλειᾶς*, salaire, *m.*, façon, main-d'oeuvre, *f.*
Arbeitsmann, *m.*, *ὁ ἐργάτης*, travailleur, ouvrier, *m.*
Arbeisstube, *f.*, Arbeitszimmer, *n.*, *θάλαμος (ὀντὰς) ἔνθα δουλεύει τις*, chambre *f.* où l'on travaille.
Arbeitstag, *m.*, s. Werktag.
Arbeitstisch, *m.*, *ἡ τράπεζα εἰς τὴν ὁποῖαν δουλεύει τις*, table *f.* à travailler.
Arcanum, *n.*, *μυστικόν τι ἰατρικόν*, secret, spécifique, *m.*
Arche, *f.*, *ἡ κιβωτὸς τοῦ Νωέ*, arche (de Noé), *f.*
Architekt, *m.*, Architektur, *f.*, s. Baumeister, Baukunst.
Architrab, *m.*, *ἀρχιδοκὸς ὁ ἐπὶ τοῦ ἐπιστυλίου βαλμένος*, architrave, *f.*
Archiv, *n.*, *τὰ ἀρχεῖα, τὸ χαρτοφυλάκιον*, archives, *f. pl.*
Archivarius, Archivar, *m.*, *ὁ φύλαξ τῶν ἀρχείων, ὁ χαρτοφύλαξ*, archiviste, *m.*
Arg, *adj.* *κακός*, mauvais, méchant; (arglistig), *πονηρός, πανοῦργος*, malin, malicieux; *adv.* *κακά, κακῶς*, mal.
Aerger, (*comp.* von arg), *χειρότερος*, pire, plus mauvais; *adv.* *χειρότερα*, pis, plus mal.
Aerger, *m.*, *ἡ ἀδημονία, ὁ θυμός*, chagrin, dépit, *m.*, indignation, *f.*
Aergerlich, *adj.* *δυσάρεστος, ὀχληρός*, fâcheux, désagréable; (zum Zorn geneigt rc.), *εὔκολος εἰς τὸ νὰ θυμώσῃ, θυμώδης*, fougueux, qui se fâche aisément; (anstößig), *σκανδαλιστικός*, scandaleux.
Aergern, *v. a.* (Verdruß machen), *δυσαρεστῶ, προξενῶ δυσαρέσκειαν, κάμνω νὰ θυμώσῃ τις*, fâcher, chagriner dépiter, indigner; es ärgert mich, *μοι (με) κακοφαίνεται*, il me fâche, je me fache; (Aergerniß geben), *σκανδαλίζω*), scandaliser; sich —, über etwas, *θυμώνω διὰ τι*, se

fâcher, s'indigner (de qc.); — an etwas, σκανδαλίζομαι εἴς τι, se scandaliser.

Aergerniß, n., τὸ σκάνδαλον, σκανδαλιστικὸν πρᾶγμα, scandale, m.

Aergerniß, f., (der Aerger), ὁ θυμὸς, ἡ ἀδημονία, dépit, chagrin, m., colère, f.

Arglist, f., ἡ πονηρία, πανουργία (ἐπὶ κακοῦ), ὁ δόλος, astuce, ruse, fraude, f.

Arglistig, adj. πονηρὸς, πανοῦργος, δολερός, artificieux, rusé.

Arglos, adj. χωρὶς κακίαν, ἀπόνηρος, sans finesse, sans malice.

Arglosigkeit, f., ἀπονηρευσία, caractère m. d'un homme, qui est sans finesse.

Aergste, der, die, das, ὁ πλέον χειρότερος, χείριστος, κάκιστος, le, la pire; wenn es aufs Aergste käme, ἂν τύχῃ τὸ πλέον χειρότερον, au pis-aller.

Argument, n., s. Beweisgrund.

Argwillig, adj. κακότροπος, κακόβουλος, malin.

Argwilligkeit, f., κακοτροπία, malignité, f.

Argwohn, m., ἡ ὑποψία, soupçon, m.

Argwohnen, -wöhnen, v. n. ὑποπτεύω, soupçonner.

Argwöhnisch, -wöhnig, adj. ὁποῦ ἔχει ὑποψίαν, δύσπιστος, soupçonneux.

Arie, f., τὸ ᾆσμα, τραγοῦδι, air, m., chanson, f.

Aristokrat, m., ὁ ἀριστοκράτης, aristocrate, m.

Aristokratie, f., ἡ ἀριστοκρατία, aristocratie, f.

Aristokratisch, adj. ἀριστοκρατικός, aristocratique.

Arithmetik, s. Rechenkunst.

Arithmetisch, adj. ἀριθμητικός, arithmétique.

Arlesbeere, f., τὸ σοῦρβον (πωρικόν τι μικρὸν κόκκινον καὶ ξυνόν), alize, f.

Arlesbeerbaum, m., ἡ σουρβιά, alizier.

Arm, adj. πτωχὸς, πένης, pauvre; — werden, γίνομαι πτωχὸς, πτωχεύω, s'appauvrir; der arme Schelm! ὁ καϋμένος, le pauvret!

Arm, m., ὁ βραχίων, τὸ χέρι, bras, m.; (eines Flusses), ὁ βραχίων τοῦ ποταμοῦ, (τὸ μπογάζι), bras d'une rivière; fig. einem unter die Arme greifen, βοηθῶ, συμβοηθῶ τινά, aider, soutenir q.

Armband, n., ὁ περιβραχίων, τὸ βραχιόλι, bracelet, m.

Armbein, n., Armröhre, f., κόκκαλον τοῦ βραχίονος, os m. du bras.

Armbinde, f., ὁ δεσμὸς διὰ βραχίωνα πληγωμένον, (chir.) bandage, m.; δεσμὸς τοῦ βραχίονος διὰ στολισμόν, écharpe, f.

Armbruch, m., τὸ τζάκισμα τοῦ βραχίονος, (τοῦ χεριοῦ), fracture, rupture f. du bras.

Armbrust, f., τὸ τόξον, (εἶδος τόξου ὁποῦ ἔχει σχῆμα σταυροῦ), arbalète, f.

Armee, f., (das Heer), τὸ στράτευμα, armée, f.

Aermel, m., τὸ μανίκι (τοῦ φορέματος), manche, f.

Armenanstalt, f., ἡ ἐπιτροπία διὰ τροφὴν τῶν πτωχῶν, charité, f., institut m. pour nourrir les pauvres.

Armenbüchse, f., τὸ κουτὶ εἰς τὸ ὁποῖον συνάζουν τὰ ἄσπρα διὰ τοὺς πτωχούς, boîte f. à quêter (pour les pauvres).

Armengeld, n., τὰ ἄσπρα ὁποῦ δίδονται εἰς τοὺς πτωχούς, argent m. qu'on donne aux pauvres.

Armenhaus, n., πτωχοτροφεῖον, ὁσπῆτι ἔνθα τρέφουν τοὺς πτωχούς, hôpital, m., charité, f.

Armenkasse, f., ἡ κάσσα εἰς τὴν ὁποῖαν φυλάγουν τὰ ἄσπρα διὰ τοὺς πτωχούς, ἡ ἐπιτροπία ἐκείνης τῆς κάσσας, caisse f. des pauvres.

Armenkasten, m., τὸ σεντοῦκι εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὰ ἄσπρα διὰ τοὺς πτωχούς, tronc m. (des pauvres).

Armenordnung, f., τάξις διωρισμένη διὰ τοὺς πτωχούς, ordonnance f. de police pour les pauvres.

Armenpflege, f., ἡ ἐπιτροπία διὰ τοὺς πτωχούς, charité, f., directoire m. qui prend soin des pauvres.

Armenpfleger, m., ὁ ἐπίτροπος διὰ τὴν τροφὴν τῶν πτωχῶν, aumônier, membre m. du directoire qui prend soin des pauvres.

Armenrecht, n., προνόμιον ὁποῦ ἔχουν οἱ πτωχοὶ διὰ νὰ μὴ πληρώσουν τίποτες εἰς τὰ

χρισολογήματα, privilège m. des pauvres de faire plaider leurs causes gratis.
Armenschule, f., *τὸ σχολεῖον διὰ τοὺς πτωχούς*, école f. des pauvres.
Armensteuer, f., *δόσιμον ὁποῦ πληρώνουν διὰ τοὺς πτωχούς*, contribution f. au profit des pauvres.
Armenstock, m., s. Armenkasten.
Armenvater, m., s. Armenpfleger.
Armgeige, s. Bratsche.
Armgeschmeide, n., *στολίδια τῶν χεριῶν*, ornements m. pl. de bras.
Armkissen, Armpolster, n., *μαξιλλάρι εἰς τὸ ὁποῖον ἀκουμβᾷ ἡ ἀγκόνη*, accoudoir, m.
Armlehne, f., *τὸ ἀκουμβιστῆρι (τοῦ σκαμνιοῦ) διὰ τὸ χέρι*, bras m. de chaise, accotoir, m.
Armleuchter, m., *τὸ πολυκάνδηλον*, chandelier m. à plusieurs branches.
Aermlich, adj. *πτωχός, πτωχούτζικος*, pauvre, misérable.
Armschiene, f., (in der Wundarzneykunde), *σανιδάκι ὁποῦ βάνει ὁ χειροῦργος εἰς τὸ τζακισμένον βραχίονα*, (chir.) éclisse, f.; (am Harnische), *σιδηροῦν σκέπασμα διὰ τὸν βραχίονα*, brassard, m.
Armsdick, adj. *χονδρός ὡσὰν τὸν βραχίονα*, de l'épaisseur d'un bras.
Armselig, adj. *πτωχός, ταλαίπωρος, ἐλεεινός*, pauvre, misérable, chétif.
Armseligkeit, f., *ἡ ταλαιπωρία*, pauvreté, misère f.

Armsessel, Armstuhl, m., *σκαμνὶ μὲ ἀκουμβιστήρια διὰ τὰ χέρια*, fauteuil, m., chaise f. à bras.
Armspange, f., *τὸ περιβραχιόνιον, βραχιόλι*, bracelet, m.
Armuth, n., (die Armen), *οἱ πτωχοί*, les pauvres.
Armuth, f., *ἡ πτωχία, πεῖνα*, pauvreté, f.
Armvoll, ein, *μία ἀγκαλιά, τόσον ὅσον ἠμπορεῖ τις νὰ κρατήσῃ εἰς τὴν ἀγκάλην*, une brassée.
Aernte ꝛc., s. Ernte ꝛc.
Aromatisch, adj. *ἀρωματικός*, aromatique.
Arrest, m., *ἡ φυλακή*, arrêt, m., prison, f.; *τὸ ἐμπόδιον*, défense, saisie, f.
Arrest, auf Schiffen, *ἀπαγόρευσις νὰ μὴ ἔβγῃ ἕνα καράβι ἀπὸ τὸν λιμένα*, embargo, m.
Arrestant, m., *ὁ φυλακωμένος*, prisonnier, m.
Arretiren, v. a. *φυλακώνω, βάνω εἰς φυλακήν*, arrêter, emprisonner.
Arsch, m., (pop.) *ὁ κῶλος*, cul, cu, m.
Arschbacken, m. pl., (pop.) *τὸ κωλομῆρι, κωλομέρι*, fesse, f.
Arschleder, n., *πετζὶ διὰ σκέπασμα τοῦ κώλου (τὸ ὁποῖον φοροῦν ἐκεῖνοι οἵτινες ἐβγάζουν τὰ μέταλλα ἀπὸ τὴν γῆν)*, tablier m. de mineur.
Arschloch, n., (pop.) *ἡ τρύπα τοῦ κώλου*, trou du cul, anus, m.
Arschpauker, m., (pop.) (*διδάσκαλος*) *ὁποῦ κτυπᾷ εἰς τὸν κῶλον*, fesseur, fouetteur, m.

Arschprügel, m. pl., *κτυπήματα, ξυλιαῖς εἰς τὸν κῶλον*, fessées, f. pl., coups m. pl. de bâton sur les fesses.
Arschwisch, m., (pop.), *τὸ κωλοσφούγγι*, torche-cul, m.
Arsenal, n., *τὸ ὁπλοφυλάκιον, ἁρματοφυλάκιον, (ἀρσενάλι)*, arsenal, m.
Arsenik, n., *τὸ ἀρσενικὸν (ἡμιμέταλλον καὶ φαρμάκι)*, arsenic, m.
Arsenikalisch, adj. *ἀρσενικο-ειδής*, arsenical.
Art, f., (Gattung), *τὸ εἶδος, γένος*, sorte, espèce, genre, f.; (Eigenschaft, Form), *τὸ σχῆμα, ἡ ποιότης, τὸ εἶδος*, forme, qualité, f.; (Sitte), *ὁ τρόπος, τὸ ἦθος, τὸ ἔθιμον*, usage m. mode, manière, f.; das ist (oder das hat) keine Art, *αὐτὸ εἶναι ἀπρεπές, δὲν εἶναι πρέπον*, cela n'est pas honnête, n'est pas bien-séant; auf diese Art, *μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον*, de cette manière; auf meine, deine ꝛc. (oder nach meiner ꝛc.) Art, *κατὰ τὸν τρόπον μου, σου, κτλ.*, à ma façon, à votre façon etc.
Arten, v. n. *ὁμοιάζω, γίνομαι ὅμοιος*, ressembler, tenir de . . .; (gedeihen, von Pflanzen), *πιάνω (λέγεται περὶ φυτῶν)*, venir bien (*se dit* des plantes); er artet nach seinem Vater, *αὐτὸς ὁμοιάζει, γίνεταί ὅμοιος μὲ τὸν πατέρα του*, il tient de son père.
Artig, adj. *νόστιμος, εὔμορφος, εὐάρεστος*, joli, gentil, mignon, plaisant, agréable; (ge-

sittet), *καλοήθης, πεπολιτευμένος, πολιτικός*, poli, honnête, galant; (wunderlich, seltsam), *παράξενος*, étrange.

Artigkeit, *f.*, *ἡ νοστιμότης, ὡραιότης*, gentillesse, grâce, *m.*; *ἡ καλοήθεια, τὸ πολιτικόν*, galanterie, politesse, *f.*

Artikel, *m.*, *τὸ ἄρθρον (γραμματ.)*, (gramm.) article, *m.*; (von Waaren), *εἶδος πράγματος*, sorte *f.* de marchandise; (Punkt, Abschnitt), *ἄρθρον, τμῆμα, κεφάλαιον*, point, chapitre, *m.*

Artillerie, *f.*, *αἱ πυροβολικαὶ μηχαναὶ (οἷον κανόνια κτλ.)*, artillerie *f.* (les canons etc.); *οἱ στρατιῶται τῶν πυροβολικῶν μηχανῶν, (οἱ τοπντζήδες, τουρκ.)*, artillerie (les artilleurs).

Artillerist, *m.*, *ὁ πυροβολικός, πυροβόλος (ὁ τοπντζὴς τουρκ.)*, artilleur, *m.*

Artischocke, *f.*, *ἡ ἀγκινάρα, κινάρα*, artichaut, *m.*

Arzeney, *f.*, *τὸ ἰατρικόν*, remède, médicament, *m.*, médecine, *f.*; — einnehmen, gebrauchen, *πέρνω ἰατρικά*, prendre médecine, des remèdes.

Arzeneyen, *v. n.* *πέρνω ἰατρικά*, prendre médecine, médeciner.

Arzeneygelehrsamkeit, Arzeneykunde, Arzeneykunst, Arzeneywissenschaft, *f.*, *ἡ ἰατρική*, médecine (science), *f.*

Arzeneyglas, *n.*, (Arzeneygläschen), *τὸ γυαλὶ μὲ ἰατρικά*, fiole, *f.*

Arzeneykraut, *n.*, *ἰατρικὸν βότανον*, herbe médicinale, *f.*

Arzeneymittel, *n.*, *τὸ ἰατρικόν*, remède, *m.*, médecine, *f.*

Arzeneypulver, *n.*, *ἰατρικὴ σκόνη*, poudre *f.* médicinale.

Arzeneytrank, *m.*, *τὸ ἰατρικὸν πιοτόν*, potion, *f.*, breuvage, *m.*

Arzeneyverständig, *adj.* *ἐπιστήμων εἰς τὴν ἰατρικήν*, expert en médecine.

Arzt, *m.*, *ὁ ἰατρός*, médecin, *m.*

Asch, *m.*, *ἡ πήλινος γαβάθα, (ὁ ταβᾶς, τουρκ.)*, pot, *m.*, terrine, *f.*

Asche, *f.*, *ἡ στάκτη*, cendre, *f.*

Aesche, *f.*, (Baum), *ἡ ἀγριοβαλανιδιὰ ἤτοι βουνησιὰ (ἡ μελίη, φράξος)*, frêne, *m.*; (Fisch), *ὁ θύμος, εἶδος ὀψαρίου*, ombre (poisson), *m.*

Aeschen, *adj.* *τῆς ἀγριοβαλανιδιᾶς*, de frêne; s. Aesche.

Aschenbrödel, *m.*, *χορίτζι μουρδάρικον*, salisson, *f.*

Aschenfall, Aschenheerd, *m.*, Aschenloch, *n.*, *τόπος τῆς καμίνου εἰς τὸν ὁποῖον πίπτει ἡ στάκτη*, cendrier (endroit de la cheminée pour la cendre), *m.*

Aschenfarbe, *f.*, *τὸ χρῶμα τῆς στάκτης*, couleur *f.* de cendre.

Aschenfarbig, *adj.* *ἀπὸ χρῶμα στάκτης*, cendre.

Aschenkrug, Aschentopf, *m.*, *ἡ ὑδρία, στάμνα, τὸ ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον οἱ παλαιοὶ ἐσύναζαν τὴν στάκτην τῶν ἀπεθαμένων*, urne, urne *f.* cinéraire.

Aschenkuchen, *m.*, *τὸ σιρακτοκουλούρα*, fouace, *f.*

Aschensalz, *n.*, *τὸ ἅλας τῆς καλιᾶς ἅλας στάκτης τὴν ὁποῖαν ἐβγάζουν ἀπὸ τὸ φυτὸν λεγόμενόν κάλι*, sel *m.* de soude, sel lixiviel.

Aschentuch, *n.*, *τὸ σιακτόπανον*, charrier, *m.*

Aescher, Ascher, *m.*, *ἀσβέστης μὲ στάκτην σμιγμένος, διὰ κατασκευὴν τῶν δερμάτων, ὁμοίως καὶ τοῦ σαπουνιοῦ*, plamée, *f.*, plain, *m.*

Aschermittwoch, *f.*, *ἡ τετράδη εἰς τὴν πρώτην ἑβδομάδα τῆς σαρακοστῆς*, mercredi *m.* des cendres.

Aeschern, *v. a.* *μεταβάλλω εἰς στάκτην*, réduire en cendres; (mit Asche bestreuen), *σκεπάζω μὲ στάκτην*, couvrir de cendre; (bey den Gräbern), *μαδῶ (τὰ τομάρια τρίβωντας τὰ μὲ ἀσβέστην καὶ στάκτην)*, plamer.

Aschfarbe, *f.*, *τὸ χρῶμα τῆς στάκτης*, couleur *f.* de cendre.

Aschgrau, Aschfarbig, *adj.* *τεφρώδης, ὁποῦ ἔχει χρῶμα στάκτης*, gris-cendré.

Aschkuchen, *m.*, *πήτα ψημένη εἰς ἕνα τζουκάλι (ἐπὶ ταὐτὸ φκιασμένον)*, gâteau *m.* cuit dans une forme.

Aspe, Aespe, *f.*, *ἡ ἀσπροπεῦκος*, peuplier, tremble, *m.*

Aspecten, *m. pl.*, *ἡ θέσις τῶν πλανητῶν τοῦ ἑνὸς πρὸς τὸν ἄλλον*, aspects, *m. pl.*; (*μεταφ.*) *τὰ φαινόμενα, αἱ ἐλ-*

πίδες, les apparénces, les espérances.

Aespen, *adj.* *τῆς ἀσπροπεύκου*, de peuplier, de tremble.

Asphalt, s. Bergpech, Judenpech.

Aß, *n.*, (in der Karte), *ὁ ἄσος, τὸ ἄσο* (*εἰς τὰ χαρτιὰ καὶ ὡσὰν ζύγι*), as (de carte); grain (petit poids), *m.*

Asphodille, Asphodillwurz, *f.*, *ἀσφόδελος* (*φυτόν*), asphodèle, *m.*

Assecurant, s. Versicherer.

Assecuranz, *f.*, *ἡ ἀσφάλεια*, (*ἀσσεκουράντζα ἰταλ.*), assurance, *f.*

Assecuriren, *v. a.* *ἀσφαλίζω*, (*σιγουράρω ἰταλ.*), assurer; s. Versichern.

Assel, *f.*, *ὁ πολύπους*, (*ζωΰφιον τι μὲ πολλὰ ποδάρια*), cloporte (insecte), *m.*

Assignat, *n.*, *ἀσσινιάτον* (*χαρτὶ ὁποῦ ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν διοίκησιν καὶ χρησιμεύει εἰς τόπον νομίσματος*, assignat, *m.*

Assignation, *f.*, *ὁ διορισμὸς νὰ λάβῃ τις τὴν πληρωμὴν ἀπὸ ἄλλον τινα, χαρτὶ διὰ μέσου τοῦ ὁποίου λαμβάνει τις τὴν πληρωμήν του*, (*ἰταλ. ἀσσινιάτζιόνι*), assignation, *f.*

Assigniren, *v. a.* *διορίζω τινα, νὰ λάβῃ τὴν πληρωμήν του ἀπὸ ἄλλον τινα*, assigner.

Assistent, *m.*, *ὁ παρεστὼς, παριστάμενος, βοηθὸς γραμματικοῦ εἰς κριτήρια κτλ.*, assistant, *m.*

Assistiren, s. Beystehen, Beywohnen.

Ast, *m.*, *τὸ κλαδὶ* (*μεγάλον*), branche, *f.*

Aestchen, *n.*, *τὸ κλαδάκι*, petite branche, *f.*

Aster, *f.*, s. Sternblume.

Aesthetik, *f.*, (*φιλοσ.*) *ἡ αἰσθητικὴ* (*ἐπιστήμη*), esthétique, *f.*

Aesthetisch, *adj.* (*φιλοσ.*) *αἰσθητικὸς*, esthétique, *adj.*

Aestig, *adj.* *ὁποῦ ἔχει κλαδία*, branchu, noueux.

Astloch, *n.*, *ἡ τρύπα εἰς ἕνα σανίδι ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐξέπεσε τὸ κλαδί*, trou *m.* dans une planche (où il y avait un noeud).

Aestrich, *n.*, *τὸ ἔδαφος* (*ὁ πάτος*) *ἀπὸ σμικτὰ πετράκια, ἀσβέστην καὶ γύψον*, aire *f.* de repous.

Astrolabium, *n.*, *τὸ ἀστρολάβιον*, astrolabe, *m.*

Astrolog, *m.*, *ὁ ἀστρολόγος*, astrologue, *m.*; s. Sterndeuter.

Astrologie, *f.*, *ἡ ἀστρολογία*, astrologie, *f.*; s. Sterndeuterei.

Astrologisch, *adj.* *ἀστρολογικός*, astrologique.

Astronom, *m.*, *ὁ ἀστρονόμος*, astronome, *m.*; s. Sternkundige.

Astronomie, *f.*, *ἡ ἀστρονομία*, astronomie, *f.*; s. Sternkunde.

Astronomisch, *adj.* *ἀστρονομικός*, astronomique.

Astwerk, *n.*, *τὰ κλωνάρια ἑνὸς δένδρου*, branchage, *m.*

Atheist, *m.*, *ὁ ἄθεος, ὅστις δὲν πιστεύει θεόν*, athée, *m*; s. Gottesleugner.

Atheisterey, *f.*, Atheismus, *m.*, *ὁ ἀθεϊσμός, ἡ ἀθεότης*, athéisme, *m.*; s. Gottesleugnung.

Atheistisch, *adj.* *ἄθεος*, athée.

Athem, *m.*, *ἡ ἀναπνοή*, (*ἀναπνοιά*), haleine, respiration, *f.*; Athem holen, *πέρνω τὴν ἀναπνοήν, ἀναπνέω, ἀνασαίνω*, respirer; aus dem — kommen, *χάνω τὴν ἀναπνοήν*, perdre haleine; wieder zu — kommen, *ξαναπνέω, ἀναπνέω πάλιν*, reprendre haleine, respirer; sich außer — laufen, *χάνω τὴν ἀναπνοὴν μὲ τὸ νὰ τρέξω*, s'essouffler à courir; in einem —, *εἰς μίαν ἀναπνοὴν, ἀδιακόπως*, tout d'une haleine.

Athemlos, *adv.* *χωρὶς ἀναπνοήν*, hors d'haleine, essoufflé.

Athemzug, *m.*, *ἕνα τράβηγμα τῆς ἀναπνοῆς*, aspiration, *f.*, souffle, *m.*

Athmen, *v. n.* *ἀναπνέω, ἀνασαίνω*, respirer.

Athmen, Athemholen, *n.*, *τὸ ἀναπνέειν, ἡ ἀναπνοή*, respiration, *f.*

Aether, *m.*, *ὁ αἰθήρ*, éther, *m.*

Aetherisch, *adj.* *αἰθέριος*, éthéré.

Atlaß, *m.*, (Zeug), *τὸ ἀτλάζι, εἶδος μεταξωτοῦ*, satin, *m.*; (Landkartensammlung), *ὁ ἄτλας, συνάθροισις γεωγραφικῶν πινάκων*, atlas, *m.*

Atlassen, *adj.* *ἀτλαζένιος, ἀπὸ ἀτλάζι*, de satin.

Atlaßmacher, =weber, =wirker, *ἐκεῖνο, ὁποῦ ὑφαίνει τὸ ἀτλάζι*, satinaire.

Atmosphäre, *f.*, ἡ ἀτμοσφαίρα, atmosphère, *f.*
Attestat, *n.*, ἡ ἔγγραφος μαρτυρία, τὸ μαρτυρικὸν γράμμα, certificat, *m.*, attestation, *f.*; f. Zeugniß.
Attestiren, *v. a.* μαρτυρῶ, συμμαρτυρῶ, βεβαιώνω, attester; f. Bezeugen.
Attich, *m.*, ἡ χαμαιάκτη, φυτόν τι, hièble (plante, *f.*
Atzel, *f.*, f. Elster; Perrücke.
Aetzen, *v. a.* τρέφω, δίδω τροφήν, abecquer, abéquer (les oiseaux); (beizen, χαράκώνω, χαράττω (εἰς τὸν χαλκὸν μὲ τὸ ἀσημόνερον), graver à l'eau torte; f. Beizen.
Aetzend, *adj.* ὁποῦ καταβιβρώσκει, δριμύς, caustique, corrosif.
Aetzkunst, *f.*, ἡ χαλκογραφικὴ τέχνη (δηλαδὴ μὲ τὸ ἀσημόνερον), gravure *f.* à l'eau forte.
Aetzmittel, *n.*, καυστήριον, cautère, *m.*
Aetzpulver, *n.*, ἡ σκόνη ὁποῦ καταβιβρώσκει, δριμεῖα σκόνη, poudre cautérétique, poudre *f.* corrosive.
Aetzstein, f. Höllenstein.
Aetzung, *f.*, τὸ δόσιμον τῆς τροφῆς, action *f.* d'abecquer; ἡ καταβίβρωσις μὲ ἀσημόνερον ἢ ἄλλο τι καυστικόν, action de graver à l'eau forte; ἀπάτη (διὰ ζῶα ἢ πουλλιά), appât, *m.*
Aetzwasser, *n.*, τὸ καυστικὸν νερὸν, ἀσημόνερον, eau *f.* forte.
Au, *int.* ἄ! ἄχ! (φωνὴ τοῦ πόνου), ah! ahi!
Auch, *conj.* καὶ, ὁμοίως καὶ, ὡσαύτως, aussi, encore, de même.
Auction, *f.*, ἡ δημιοπρασία, (δημοσία πώλησις εἰς ἐκείνους, οἵτινες δίδουσι τὸ περισσότερον), encan, *m.*, enchère, *f.*; f. Versteigerung.
Auctionator, *m.*, f. Ausrufer.
Audienz, *f.*, ἡ ἀκρόασις, audience, *f.*; f. Gehör.
Audienzsaal, *m.*, ἀκροατήριον (τόπος τῆς συνελεύσεως τῶν κριτῶν, τόπος ἔνθα ὁ βασιλεὺς δέχεται τοὺς πρέσβεις κτλ.), salle *f.* d'audience.
Auditeur, *m.*, ὁ κριτὴς εἰς ἕνα τάγμα στρατιωτῶν, auditeur, juge *m.* d'un régiment.
Aue, *f.*, τὸ λιβάδι (μάλιστα πλησίον ποταμοῦ), prairie, *f.*, pré, *m.*
Auerhahn, *m.*, ὁ ἀγριοπετεινός, coq *m.* de bruyère.
Auerhenne, *f.*, ἡ ἀγριόρνιθα, femelle *f.* du coq de bruyère.
Auerochs, *m.*, ὁ ἄγριος ταῦρος, τὸ ἄγριον βόδι, ure, taureau sauvage, *m.*
Auf, *prp.* εἰς, ἐπάνω εἰς, ἐπί, sur dessus; à, en, vers; das Buch liegt — dem Tische, τὸ βιβλίον εἶναι (ἐπάνω) εἰς τὸ τραπέζι, le livre est sur la table; leget es — den Tisch, βάλετέ το εἰς τὸ τραπέζι, mettez-le sur la table; — die Erde fallen, πίπτω κατὰ γῆς, tomber à terre; — Ostern, Weihnachten, εἰς τὸ πάσχα, εἰς τὰ χριστούγεννα, à Pâque, au Noël; — der Reise seyn, εἶμαι εἰς τὸν δρόμον, κάμνω ταξίδι, être en voyage; — den Abend, τὸ βράδυ, εἰς τὸ βράδυ, vers le soir, le soir; — immer, διὰ πάντοτε, à jamais; von ... auf, ἀπὸ, dès; von Jugend —, ἐκ τῆς νεότητός (μου, σου κτλ.), παιδιόθεν, dès l'enfance; aufs neue, ἐκ δευτέρου, πάλιν, de nouveau.
Auf daß, *conj.* ἵνα, διὰ νὰ, afin que, afin de, pour que, pour.
Auf! Auf! *int.* ἄγε δή! ἐλαδά, sus! orsus! allons!
Aufackern, *v. a.* ἀνοίγω μὲ τὸ ἀλέτρι, ἀροτρεύω, ouvrir la terre avec la charrue.
Aufarbeiten, *v. a.* δαπανῶ εἰς τὴν δουλειάν μου, μεταχειρίζομαι εἰς τὴν δουλειάν, employer à l'ouvrage; (mit Mühe öffnen), ἀνοίγω μὲ πολὺν κόπον, ouvrir avec peine.
Aufätzen, *v. a.* ἀνοίγω (μίαν πληγήν) μὲ ἕνα καυστικὸν ἢ καταβιβρωτικὸν πρᾶγμα, ouvrir (une plaie) par un corrosif.
Aufbacken, *v. a.* μεταχειρίζομαι (ὅλον τὸ ἀλεύρι) εἰς τὸ νὰ ψήσω ψωμί, consumer en pétrissant (toute la farine).
Aufbahren, *v. a.* βάνω τὸ νεκροκράββατον ἐπάνω εἰς τὸ φορεῖον, mettre le cercueil sur le brancard.
Aufbansen, *v. a.* ἐπισωρεύω (τὰ σιτάρια εἰς τὸ ἀμπάρι), entasser en grange (les gerbes).

Aufbauen, *v. a.* *κτίζω*, *ὑψώνω κτίζοντας*, bâtir, construire.

Aufbauung, *f.*, *ἡ κτίσις*, *τὸ κτίσιμον*, action *f.* de bâtir, construction, *f.*

Aufbäumen, sich, *στέκομαι ὀρθὸς εἰς τὰ ὀπισινὰ ποδάρια* (*λέγεται διὰ τὰ ἄλογα*), se cabrer.

Aufbehalten, *v. a.* *φυλάγω* (*δι' ἄλλον καιρόν*), garder, réserver; den Hut —, *δὲν ἐβγάζω τὸ καπέλο*, ne pas ôter son chapeau.

Aufbehaltung, *f.*, *ἡ φύλαξις* (*δι' ἄλλον καιρόν*), garde, reserve, *f.*

Aufbeißen, *v. a.* *τζακίζω*, *τρυπῶ μὲ τὰ δόντια*, casser avec les dents.

Aufbeizen, *v. a.* *ἀνοίγω*, *τρυπῶ μὲ ἕνα καυστικὸν πρᾶγμα*, *οἷον τὸ ἀσημόνερον*, ouvrir par des corrosifs.

Aufbersten, *v. a.* *σκάζω*, *σχίζομαι*, crever, se crever, gercer.

Aufbiegen, *v. a.* *ἀνοίγω λυγίζοντας*, ouvrir en pliant.

Aufbieten, *v. a.* (Truppen), *συναθροίζω*, *συγκαλῶ στρατεύματα*, convoquer, assembler (des troupes); (Verlobte), *ἀνακηρύττω τὴν μέλλουσαν ὑπανδρείαν*, publier, jeter les bans; *fig. fam.* einen —, *μαλώνω τινὰ σκληρά*, *ἐπιπλήττω*, *ὑβρίζω*, gronder, réprimander q.; alle Kräfte —, *μαζώνω ὅλας τὰς δυνάμεις μου*, *βάνω τὰ δυνατά μου*, employer toutes ses forces, faire son possible.

Aufbietung, *f.*, *ἡ συνάθροισις στρατεύματος κτλ.*, convocation, *f.*, assemblage *m.* de troupes etc.

Aufbinden, *v. a.* *ἀνοίγω*, *λύω* (*αὐτὸ ὅπου εἶναι δεδεμένον*), délier, détacher, défaire; (darauf binden), *δένω ἐπάνω εἰς . . .*, attacher dessus ou sur . . .; (empor binden), *σηκώνω δένοντας*, relever, retrousser; *fig. fam.* einem etwas —, *ἀπατῶ τινὰ λέγοντας ψεύματα*, en donner à garder à q., faire accroire qc. à q.

Aufblähen, *v. a.* *φουσκώνω*, *πρίζω*, gonfler, enfler; sich —, *καυχῶμαι*, *ὑπερηφανεύομαι*, s'enfler, s'enorgueillir.

Aufblähung, *f.*, *τὸ φούσκωμα*, gonflement, *m.*

Aufblasen, *v. a.* *φουσκώνω φυσῶντας*, enfler, gonfler, souffler; (aufwehen), *ἀνοίγω φυσῶντας*, ouvrir en soufflant contre (*se dit* du vent); (ein Feuer), *ἀνάπτω φωτίαν φυσῶντας*, allumer un feu en soufflant; sich —, *φουσκώνω*, s'enfler; (*μεταφορ.*) *καυχῶμαι*, *ὑπερηφανεύομαι*, *fig.* se bouffir de vanité, s'enorgueillir.

Aufbleiben, *v. n.* *μένω ἄγρυπνος*, *δὲν πλαγιάζω*, demeurer debout, veiller; (offen bleiben), *μένω ἀνοικτός*, rester ouvert.

Aufblicken, *v. n.* *σηκώνω τὸ βλέμμα*, *τὰ ὀμμάτια*, lever les yeux.

Aufblitzen, *v. n.* *ἀστράπτει*, faire des éclairs.

Aufblühen, *v. n.* *ἀνθῶ*, *ἀνοίγω*, s'épanouir, éclore.

Aufbohren, *v. a.* *ἀνοίγω τρυπῶντας μὲ ἀρίδαν*, forer, ouvrir en forant.

Aufborgen, *v. a.* *δανείζομαι*, *πέρνω δανεικὰ* (*πολλὰ ἄσπρα*), emprunter (beaucoup d'argent).

Aufbrassen, *v. a.* (*mar.*) *μαϊνάρω τὰ πανιά*, mettre en panne.

Aufbraten, *v. a.* *ξαναψήνω*, rôtir de nouveau.

Aufbrauchen, *v. a.* *δαπανῶ*, *καταναλίσκω*, *μεταχειρίζομαι ὅλα*, *δὲν ἀφήνω τίποτες ἐπίλοιπον*, consumer (toutes les provisions etc.).

Aufbrausen, *v. n.* *βράζω* (*οἷον ὁ μοῦστος*), fermenter avec bruit (comme le moût); (im Zorn), *θυμώνω εὐθύς*, *ἀναγριώνομαι*, se mettre en colère, s'emporter.

Aufbrechen, *v. a.* *τζακίζω*, *ἀνοίγω τζακίζοντας*, *ἀνοίγω μὲ βίαν*, rompre, ouvrir, forcer (une porte etc.); (einen Brief —), *ἀνοίγω μίαν γραφήν*, ouvrir, décacheter (une lettre); *v. n.* (von Knospen), *ἀνοίγω*, (*μπουμπουκιάζω*), s'ouvrir, s'épanouir; (abreisen), *ἐμβαίνω εἰς τὸν δρόμον*, *μισεύω*, partir, se mettre en marche; (vom Eise), *ῥαΐζω*, *ὅταν σπάσῃ καὶ κινήσῃ ὁ πάγος ἑνὸς ποταμοῦ*, débâcler.

Aufbrechung, *f.*, τὸ ἄνοιγμα (μὲ βίαν), effraction, *f.*

Aufbreiten, *v. a.* ἁπλώνω, ἐξαπλώνω, étendre, déployer.

Aufbrennen, *v. a.* καίω (ὅλα τὰ ξύλα), καταναλίσκω εἰς τὸ καύσιμον, consumer en brûlant (tout le bois etc.); (ein Zeichen), σημειώνω μὲ ἕνα σίδηρον πυρωμένον, marquer avec un fer chaud.

Aufbringen, *v. a.* (aufziehen), ἀνατρέφω, élever, nourrir; (zusammenbringen), μαζώνω, συναθροίζω, συνάζω, assembler, rassembler; (ein Schiff), πέρνω ἕνα καράβι (εἰς τὸν πόλεμον), prendre un vaisseau (à la guerre), amener une prise; (eine Mode, Sitte 2c.), εἰσάγω, ἐμβάζω μίαν συνήθειαν κτλ., mettre en vogue (une mode, une coutume etc.; (einen empor bringen), ὑψώνω τινά, élever q.; (einen Kranken —), ἰατρεύω, remettre, guérir (un malade); (erzürnen), ἀναγριώνω, ἐρεθίζω, παροξύνω, fâcher q., mettre q. en colère.

Aufbringung, *f.*, ἡ ἀνατροφή, nourriture; ἡ συνάθροισις κτλ., action *f.* d'assembler etc.

Aufbruch, *m.*, (das Bersten), τὸ σκάσιμον, état *m.* de ce qui crève; (Abreise, Abmarsch), ὁ μισευμὸς (μάλιστα στρατεύματος), départ, *m.*; (des Eises), σπάσιμον πάγου εἰς τὰ ποτάμια, débâcle (de la glace), *f.*

Aufbuden, *v. a.* σταίνω τὰ (ξύλινα) ἐργαστήρια (εἰς μίαν πανήγυριν), dresser les boutiques (pour une foire).

Aufbürden, *v. a.* φορτώνω, ἐπιφορτίζω, imposer (qc. à q.), charger (q. de qc.); einem die Schuld —, ἀποδίδω τὸ πταίσιμον εἰς τινά, κατηγορῶ τινὰ ὡς πταίστην, imputer à fort, accuser q. de qc.

Aufbürdung, *f.*, ἡ φόρτωσις, ἐπιφόρτισις, charge, imputation, *f.*

Aufbürsten, *v. a.* λαβώνω (τὸ δέρμα) ξύωντας μὲ τὴν βούρτζαν), écorcher (la peau) en brossant; den Hut —, σηκώνω ταῖς τρίχαις τοῦ καπέλου ξύωντάς το μὲ τὴν βούρτζαν, rebrousser (le poil d'un chapeau) avec une brosse.

Aufdamen, *v. a.* κάμνω ἢ ἐβγάνω δάμα (εἰς τὸ παιγνίδι τῆς δάμας), damer (au jeu de dames).

Auf daß, *conj.* διὰ νά, afin que, afin de, pour.

Aufdämmern, *v. n.* φαίνομαι ὀλίγον ὡς εἰς τὸ σκότος, commencer à paraître.

Aufdampfen, *v. n.* ἀναβαίνω εἰς ἀτμίδες, s'élever en vapeurs, s'évaporer.

Aufdauern, *v. n.* (von Kranken), μνήσκω ἔξω ἀπὸ τὸ κρεββάτι (λέγεται διὰ τὸν ἄῤῥωστον), être hors du lit (*se dit* d'un malade).

Aufdecken, *v. a.* ξεσκεπάζω, ἀνοίγω, découvrir; (den Tisch decken), βάνω τὸ τραπεζομάνδυλον, mettre la nappe.

Aufdeckung, *f.*, ἡ ξεσκέπασις κτλ., action *f.* de découvrir.

Aufdienen, *v. n.* ἀναβαίνω ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὴν δούλευσιν (μάλιστα εἰς τὸ στράτευμα), passer par les charges (dans une armée).

Aufdingen, *v. a.* βάνω ἕνα παιδὶ εἰς ἕναν τεχνίτην διὰ νὰ μάθῃ τὴν τέχνην του, obliger, engager un apprenti chez un maître.

Aufdrängen, *v. a.* ἀνοίγω σφίγγωντας πολὺ (οἷον· μίαν θύραν), ouvrir en pressant; sich —, ἐνοχλῶ, εἶμαι ἐνοχλητικός, importuner q.; sich einem —, ἐμβαίνω εἰς τινὰ σανεικῶς του, τὸν ἐνοχλῶ, entrer chez q. malgré lui; ein Verdacht drängt sich mir auf, μοὶ ἔρχεται (εἰς τὸν νοῦν μου σανεικό μου) μία ὑποψία, il me vient un soupçon malgré moi.

Aufdrehen, *v. a.* ἀνοίγω στρέφωντας, ouvrir en tournant; ξετυλίγω, ξεστρίφω, décorder, détortiller.

Aufdringen, *v. a.* einem etwas, βιάζω τινὰ νὰ πάρῃ τι, presser, obliger q. d'accepter ou de prendre qc.; sich —, ἐνοχλῶ τινα (μὲ τὸ νὰ προσφέρω τι κτλ.), importuner q. (en lui offrant qc. etc.).

Aufdrucken, *v. a.* ein Siegel, βάνω μίαν βοῦλαν, apposer (un cachet, le scelle).

Aufdrücken, *v. a.* ἀνοίγω σφίγγωντας, ouvrir en pressant; (entzwey drücken), τζακίζω

σφίγγωντας, casser, briser en pressant.
Aufdunsten, v. a. ἀναβαίνω (ἀτμός), s'évaporer.
Aufeinmal, adv. ἀπὸ μιᾶς, ἔξαφνα, αἰφνιδίως, à la fois, tout-à-coup.
Aufeisen, v. a. τζακίζω τὸν πάγον; rompre la glace.
Aufenthalt, m., ὁ τόπος τῆς κατοικίας, lieu m. de demeure; ἡ κατοικία, demeure, f.; ὁ καιρὸς τὸν ὁποῖον ἀπερνᾷ τις εἰς ἕναν τόπον, séjour, m.; (Zögerung), ἡ ἀργοπορία, τὸ ἐμπόδιον, retardement, obstacle, m.; ohne —, χωρὶς ἀργοπορίαν, sans délai.
Auferlegen, v. a. ἐπιθέτω, ἐπιφορτίζω, ἐπιτάττω, charger, imposer, commander.
Auferlegung, f., ἡ ἐπίθεσις, ἐπιφόρτωσις, ἐπίταξις, charge, imposition, f., ordre, m.
Auferstanden, part. ὅστις ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ressuscité.
Auferstehen, v. n. ἀνασταίνομαι (*ἀνίσταμαι ἐκ νεκρῶν), ressusciter, v. n.
Auferstehung, f., ἡ ἀνάστασις (τῶν νεκρῶν), résurrection, f.
Auferwecken, v. a. ἀνασταίνω (* ἀνίστημι ἐκ νεκρῶν), ressusciter, v. a.
Auferweckung, f., ἡ ἀνάστασις (ἐκ νεκρῶν), résurrection, f.
Auferziehen, v. a. ἀναθρέφω, élever.
Auferziehung, f., ἡ ἀνατροφή, éducation, f.
Aufessen, v. a. τρώγω (ὅλα τὰ φαγητά), manger tout.
Auffahren, v. n. (auf etwas), πηγαίνω μὲ τὸ ἀμάξι ἐπάνω εἴς τι, monter (en allant en carrosse); (sich erheben), ἀναβαίνω (οἷον· εἰς τὸν ἀέρα), s'élever (p. e. en l'air); (erschrecken), ἐκπλήττομαι, σκιάζομαι, ξηπάζομαι, se lever brusquement, s'effrayer; (aus dem Schlafe), ἐξυπνοῦμαι ἐξαίφνης (ἔξαφνα), s'éveiller, en sursaut; (als im Zorne), θυμώνω, φέρομαι κατά τινος, ἀναγριώνομαι, s'emporter, se mettre en colère; (sich öffnen), ἀνοίγομαι (ἀνοίγω) ἐξαίφνης, s'ouvrir subitement; v. a. ἀνοίγω (μίαν πόρταν) πηγαίνωντας μὲ τὸ ἀμάξι καὶ κτυπῶντας τήν, ouvrir ou enfoncer (p. e. une porte) en menant une voiture contre.
Auffahrt, f., ἡ ἀνάβασις, montée, ascension, f.
Auffallen, v. n. πίπτω εἰς . . ., tomber sur . . .; (auffallend seyn), φαίνομαι παράξενος ἢ δυσάρεστος, fig. frapper, choquer.
Auffallend, adj. παράξενος, ἐγγικτικός, δυσάρεστος, frappant, choquant.
Auffangen, v. a. πιάνω, prendre, attraper; Briefe —, πιάνω γραμμαῖς, ὁποῦ στέλλονται εἰς ἄλλον τινά, intercepter des lettres.
Auffärben, v. a. ξαναβάφω, reteindre.
Auffasen, -faseln, v. a. ξεφτίζω, effiler.
Auffassen, v. a. πιάνω, (ἐμποδίζω νὰ μὴ πέσῃ), prendre (q. pour l'empêcher de tomber); (begreifen), καταλαμβάνω, ἐντυπώνω εἰς τὸν νοῦν μου, relever, comprendre, imprimer dans sa mémoire.
Auffassung, f., τὸ πιάσιμον, action f. de prendre; ἡ ἐντύπωσις μιᾶς ἰδέας εἰς τὸν νοῦν, action d'imprimer quelque idée dans la mémoire.
Auffinden, v. a. εὑρίσκω, ἐπιτυχαίνω νὰ εὕρω, trouver, découvrir.
Auffischen, v. a. ψαρεύω, pêcher, prendre à la pêche; εὑρίσκω κατὰ τυχήν, fig. pêcher, trouver par hasard.
Aufflammen, v. n. ἀνάπτω ἔξαφνα, πιάνω φωτίαν, s'enflammer.
Aufflattern, v. n. πετῶ ἐπάνω, voler en haut; s. Flattern.
Aufflechten, v. a. ξεπλέκω, λύω τὸ πλεγμένον, détortiller, décorder, défaire.
Auffliegen, v. n. πετῶ ἐπάνω, s'envoler, voler en haut; (schnell sich öffnen), ἀνοίγομαι ἐξαίφνης, s'ouvrir soudainement; (als eine Mine 2c.), ῥίχνομαι ἐπάνω (ὡσὰν τὸ ἀναμμένον λαγοῦμι), sauter (en parlant d'une mine).
Auffordern, v. a. καλῶ, προσκαλῶ, inviter; eine Festung —, ζητῶ νὰ παραδοθῇ ἕνα φρούριον, sommer une place forte à se rendre.
Aufforderung, f., τὸ κάλεσμα, ἡ προσκάλεσις, invitation, f.; ἡ ζήτησις τῆς παραδόσεως, sommation, f.
Auffressen, v. a. κατατρώγω

τρώγω ὅλο τὸ φαγί, manger tout, dévorer; (wund beizen), *λαβώνω* (*τὸ δέρμα*) *καταβιβρώσκωντας*, corroder, ronger.

Auffrischen, *v. a.* *δροσίζω*, rafraichir; (aufmuntern), *ἐγκαρδιώνω*, encourager.

Aufführen, *v. a.* *ὁδηγῶ*, *φέρω ἐπάνω*, mener, porter en haut; (bauen), *κτίζω*, construire, bâtir, élever; Kanonen —, *βάνω κανόνια*, *σταίνω κανόνια*, monter (le canon); ein Schauspiel —, *παίζω*, *παρασταίνω μίαν κωμῳδίαν*, représenter une pièce de théâtre; eine Musik —, *παίζω μίαν μουσικήν*, *παίζω τὰ μουσικά*, exécuter une musique; sich —, *φέρνομαι*, *πολιτεύομαι*, se conduire, se comporter.

Aufführung, *f.*, *ἡ ὁδήγησις ἐπάνω εἴς τι*, action de monter qc., montée, *f.*; *τὸ κτίσιμον*, construction, *f.*; *ἡ παράστασις* (*κωμῳδίας*), représentation (d'une comédie); (das Betragen), *φέρσιμον*, conduite, *f.*

Auffüllen, *v. a.* *γεμίζω*, remplir.

Auffüllung, *f.*, *τὸ γέμισμα*, remplissage, *f.*

Aufgabe, *f.*, *τὸ πρόβλημα*, problème, *m.*; *μάθημα*, leçon, *f.*; *δουλειὰ ὁποῦ ἔχει τις νὰ κάμῃ*, tâche, *f.*, travail, ouvrage, *m.*

Aufgabeln, *v. a.* (*fam.*) *εὑρίσκω* (*μὲ τὸ νὰ γυρεύσω*), *fam.* trouver (après avoir cherché), pêcher.

Aufgang, *m.*, *ἡ ἀνατολή* (*τοῦ ἡλίου κτλ.*), lever (du soleil etc.), *m.*; *ἡ ἀνατολή* (*δηλαδὴ ὁ τόπος τῆς ἀνατολῆς*), levant, orient, *m.*; (Aufwand), *ἡ δαπάνη*, *τὰ ἔξοδα*, consommation, dépense, *f.*

Aufgattern, *v. a.* (*fam.*) *εὑρίσκω κατὰ τύχην*, trouver, rencontrer par hasard.

Aufgeben, *v. a.* *δίδω* (*οἷον· τὸ φαγὶ εἰς τὴν τράπεζαν*), donner, mettre (*p. e.* sur la table); (dahin geben), *ἀφίνω*, *παραιτῶ*, quitter, abandonner, renoncer à qc.; (einem etwas), *παραγγέλλω εἴς τινά τι*, *προβάλλω*, charger (q. de qc.), commettre (qc. à q.); *fig.* den Geist —, *ἐκπνέω*, *τελευτῶ*, *ἀποθνήσκω*, rendre l'ame, mourir.

Aufgebot, *n.*, *ἀνακήρυξις* (*εἰς τὴν ἐκκλησίαν*) *μιᾶς μελλούσης ὑπανδρείας*, ban, *m.*, proclamation *f.* de mariage; (zum Kriege), *συγκάλεσις τῶν εὐγενῶν*, *τῶν στρατευμάτων κτλ. διὰ τὸν πόλεμον*, convocation *f.* de l'arrière-ban, levée *f.* en masse.

Aufgeblasen, *adj.* *φουσκωμένος*, enflé, gonflé; (*μεταφορ.*) *ὑπερήφανος*, *ὑψηλόφρων*, *fig.* orgueilleux, présomptueux.

Aufgeblasenheit, *f.*, *ἡ ὑπερηφάνεια*, *ὑψηλοφροσύνη*, orgueil, *m.*, présomption, *f.*

Aufgebung, *f.*, *ἡ παράδοσις*, *τὸ παράγγελμα*, action *f.* de donner etc. de commettre; — des Geistes, *ἡ τελευτή*, *ὁ θάνατος*, décès, *m.*, mort, *f.*

Aufgedunsen, *adj.* *φουσκωμένος*, *πρισμένος*, enflé, bouffi, boursouflé.

Aufgehen, *v. n.* *ἀναβαίνω*, s'élever, monter; (als die Sonne ꝛc.), *ἀνατέλλω*, se lever (*se dit* du soleil etc.); (als Pflanze), *φυτρώνω*, *βλαστάνω*, germer, pousser; sich öffnen als eine Thüre), *ἀνοίγω* (*οἷον· μία θύρα ὁποῦ ἀνοίγει μόνη της*), s'ouvrir (*p. e.* une porte etc.); (als Eis) *ξεπαγώνω*, se fondre, dégeler; (als eine Naht), *ξεῤῥάπτομαι*, se découdre; (aufgewendet werden), *ἐξοδεύομαι*, *ἐξοδιάζομαι*, *δαπανῶμαι*, être consommé, se consumer, se dépenser; es geht auf (in der Rechenkunst), *δὲν μένει κανένα ἐπίλοιπον* (*εἰς τοὺς λογαριασμούς*), il ne reste rien, il n'y a point de reste (en faisant des calculs); — lassen, *ἐξοδεύω*, *δαπανῶ*, dépenser, faire de la dépense; sich die Füße —, *λαβώνω τὰ ποδάρια μὲ τὸ πολὺ περιπάτημα*, s'écorcher les pieds à force de marcher.

Aufgeklärtheit, *f.*, *τὸ φῶς*, *ἡ νόησις*, *γνῶσις*, clarté *f.* d'esprit, lumières, *f. pl.*

Aufgeklärt, *adj.* *φωτισμένος*, *πεπαιδευμένος*, éclairé, instruit.

Aufgeld, *n.*, *τὸ διάφορον ὁποῦ ἔχει τις νὰ δώσῃ ἀλλάζωντας ἀργύριον ἀντὶς διὰ χρυσὸν κτλ.*, agio, change, *f.*

Aufgelegt, *adj.* ὁποῦ ἔχει κλίσιν ἢ ὄρεξιν (κέφι) εἰς τι, dispos, en humeur.
Aufgeräumt, *adj. fig.* εὔθυμος, φαιδρὸς, χαρούμενος, ἱλαρός, *fig.* de bonne humeur, éveillé, gai.
Aufgeräumtheit, *f.*, aufgeräumtes Wesen, *n.*, εὐθυμία, ἱλαρότης, (καλὸν κέφι), enjouement, *m.*, gaillardise, *f.*
Aufgeschaut! *int.* φυλάξου, gare! attention!
Aufgewärmt, *adj.* ξαναζεσταμένος, réchauffé; (μεταφορ.) ξανανεωμένος μὲ ἄνοστον τρόπον, *fig.* renouvelé, rebattu.
Aufgeweckt, *adj.* ἔξυπνος, ζωηρός, éveillé, vif, alerte.
Aufgewecktheit, *f.*, ἡ ζωηρότης, gaieté, *f.*, enjouement, *m.*
Aufgeworfen, *adj.* ῥιμμένος ἐπάνω, jeté dessus; aufgeworfene Lippen, χονδρὰ χείλη, des lèvres renversées; eine aufgeworfene Nase, κουτζομύτη (σηκωμένη εἰς τὴν ἄκραν), nez *m.* retroussé.
Aufgießen, *v. a.* χύνω ἐπάνω εἰς . . ., verser dessus, infuser.
Aufgraben, *v. a.* σκαλίζω, ἀνοίγω σκαλίζωντας, ξεσκάπτω, ouvrir en bêchant, fouiller, déterrer.
Aufgreifen, *v. a.* πιάνω, ramasser.
Aufgürten, *v. a.* ζώνω, δένω ἐπάνω εἰς . . ., ceindre, attacher avec une ceinture; (losgürten), ξεζώνω, λύω, déceindre; dessangler.

Aufguß, *m.*, ἡ ἔγχυσις, (τὸ μούσκευμα), infusion, *f.*
Aufhaben, *v. n.* ἔχω ἐπάνω εἰς τὸ κεφάλι (οἷον· καπέλο, καλπάκι), avoir sur la tête (*p. e.* un chapeau, un bonnet); (offen haben), ἔχω ἀνοικτόν, avoir ouverte (la boutique etc.); *fam.* ἔχω τι νὰ κάμω, avoir qc. à faire.
Aufhacken, *v. a.* τζακίζω ἢ ἀνοίγω κτυπῶντας μὲ τὸ τζεκοῦρι, μὲ τὸ τζαπὶ κτλ., ouvrir avec une hache, une houe etc.; (mit dem Schnabel), τζακίζω τζιμπῶντας μὲ τὴν μύτην, ouvrir avec le bec; die Erde um einen Baum —, σκαλίζω τὸ δένδρον εἰς τὴν ῥίζαν, déchausser un arbre.
Aufhäkeln, **Aufhaken**, *v. a.* ξεθηλυάζω, décrocher, dégrafer.
Aufhalten, *v. a.* einen, κρατῶ, δὲν ἀφίνω τινὰ νὰ φύγῃ, arrêter, retenir; (verzögern), ἀργοπορῶ, ἐμποδίζω, retarder, empêcher; (jemanden bey sich), ἔχω τινὰ εἰς τὴν οἰκίαν μου (εἰς τὸ κονάκι), retenir q. chez soi; (offen halten), κρατῶ ἀνοικτόν, tenir ouvert; die Hand —, ἁπλώνω τὸ χέρι ἀνοικτόν, tendre la main; sich —, μένω, κάθομαι, κατοικῶ (εἰς ἕναν τόπον), s'arrêter, séjourner, faire séjour (en quelque lieu); (verweilen), ἀργοπορῶ, rester, demeurer; über jemanden oder über etwas —, περιγελῶ τινὰ ἢ τι, se moquer, se railler de q. ou de qc.

Aufhaltung, *f.*, ἐμπόδιον, ἀργοπορία, empêchement, retard, *m.*
Aufhängen, *v. a.* κρεμῶ, (κρεμνῶ), pendre, suspendre; (einem etwas), γελῶ τινὰ λέγωντάς του ψεύματα, faire accroire qc. à q.; καταπείθω τινὰ νὰ πάρῃ ἢ νὰ ἀγοράσῃ τι, persuader q. de prendre, d'acheter qc., enjôler q.
Aufhaschen, *v. a.* πιάνω, attraper, prendre.
Aufhaspeln, *v. a.* τυλιγαδιάζω, mettre sur le dévidoir.
Aufhauen, *v. a.* σχίζω κόπτωντας μὲ τὸ τζεκοῦρι κτλ.; ouvrir à coups de hache ou de sabre; (vom Kanonier), βάνω φωτιὰν εἰς τὸ κανόνι, mettre la mèche sur la lumière (du canon).
Aufhäufeln, *v. a.* Erde um die Weinstöcke, σκεπάζω μὲ χῶμα τὴν ῥίζαν τῶν ἀμπελιῶν, terrasser les vignes.
Aufhäufen, *v. a.* ἐπισωρεύω, accumuler, entasser, amonceler.
Aufhäufung, *f.*, ἡ ἐπισώρευσις, τὸ ἐπισώρευμα, accumulation, *f.*, entassement, *m.*
Aufheben, *v. a.* σηκώνω (ἀπὸ τὴν γῆν), lever, soulever, enlever (de la terre); jemanden —, σηκώνω, relever q.; (μεταφ.) πέρνω, πιάνω, φυλακώνω, *fig.* prendre, arrêter, emprisonner; (verwahren), φυλάγω, garder, con-

server; (abschaffen), ἀναιρῶ, ἀκυρῶ, χαλνῶ, abolir, abroger (une loi etc.), annuller; (endigen), τελειώνω, finir, faire cesser; die Belagerung —, ἀφίνω τὸν πολιορκισμόν, lever le siége; die Tafel —, σηκώνω τὴν τράπεζαν, finir un repas, se lever de table; Brüche —, (im Rechnen), ἀναιρῶ τὰ κλάσματα (εἰς τὸν λογαριασμόν), reduire des fractions en entiers; wir wollen mit einander —, νὰ ἐξοφλήσθοῦμεν (εἰς τὸν λογαριασμόν μας), faisons quitte à quitte.

Aufheben, n., ἡ σήκωσις, τὸ σήκωμα, action f. de lever etc.); Aufhebens von etwas machen, ἐπαινῶ πολὺ ἢ ὑπερβαλλόντως, faire grand cas de qc.

Aufhebung, f., σήκωσις, action f. de lever, enlèvement; — eines Gesetzes, ἀναίρεσις ἑνὸς νόμου, abrogation f. d'une loi; — eines Contracts, ἀκύρωσις, λύσις μιᾶς συνθήκης, résolution d'un contrat, résiliation, f.; — eines Bruchs (im Rechnen), reduction f. d' une fraction; s. Aufheben, v. a.

Aufhefteln, v. a. ξεθηλυκώνω, dégraffer.

Aufheften, v. a. ῥάπτω εἰς . . ., ἐπάνω εἰς . . ., attacher, coudre sur . . .; fig. einem etwas —, (μεταφορ.) λέγω (εἰς τινά) ἕνα ψεῦμα διὰ περίπαιγμα, fig. en donner à garder à q., faire accroire qc. à q.

Aufheitern, v. a. jemanden, ἱλαρώνω, εὐφραίνω, κάμνω χαρούμενον, égayer, rasséréner q.; sich —, v. i. es heitert sich auf, ἀνοίγει ὁ καιρός, le temps s'éclaircit; sich —, v. r. ἱλαρώνομαι, γίνομαι ἱλαρὸς ἢ χαρούμενος, s'égayer.

Aufheiterung, f., (des Wetters), τὸ ἄνοιγμα τοῦ καιροῦ, temps m. qui s'éclaircit; (des Gemüths), ἡ εὐφρανσις, τὸ ἱλάρωμα, gaieté, f., rétablissement m. de la gaieté.

Aufhelfen, v. a. einem, βοηθῶ τινα νὰ σηκωθῇ, aider q. à se relever; einem eine Last, βοηθῶ τινὰ νὰ ἐπιφορτωθῇ κάτι τι, aider q. à mettre un fardeau sur ses épaules; fig. einem —, βοηθῶ τινα εἰς τὰς ὑποθέσεις του κτλ., aider, secourir q. dans ses affaires etc.

Aufhellen, v. a. φωτίζω, φέγγω, κάμνω φωτεινόν, éclaircir, rendre clair; es hellt sich auf (das Wetter), ἀνοίγει ὁ καιρός, le temps s'éclaircit.

Aufhenken, v. a. κρεμῶ (ἕναν κακοῦργον), pendre (un criminel).

Aufhetzen, v. a. ἐρεθίζω, παρακινῶ τινὰ νὰ θυμώσῃ κατά τινος, inciter, animer, susciter; das Volk —, s. Aufwiegeln.

Aufhetzer, m., ὁ ἐρεθιστής, ὅπου παρακινεῖ τινα νὰ θυμώσῃ, celui qui irrite, qui met en colère.

Aufhetzung, f., ὁ ἐρεθισμός, ἡ παρακίνησις εἰς θυμόν, εἰς διχόνοιαν, excitation (de querelles etc.), suscitation, f.

Aufhissen, v. a. σηκώνω, (τὰ πανιά), mar. hisser.

Aufhocken, v. a. βάνω εἰς τὴν ῥάχην μου (ἕνα φόρτωμα), βαστάζω εἰς τὴν ῥάχην μου, prendre sur son dos quelque fardeau; einem —, v. n. ἀναβαίνω εἰς τὴν ῥάχην τινός, monter sur le dos de q. pour se faire porter.

Aufholen, v. a. σηκώνω, τραβῶ ἐπάνω, mar. monter, tirer en haut.

Aufhorchen, v. n. ἀκούω μὲ προσοχήν, προσέχω τὰ αὐτία, écouter avec attention, prêter l'oreille.

Aufhören, v. n. παύω, καταπαύω, cesser, discontinuer.

Aufhören, n., Aufhörung, f., ἡ παῦσις, κατάπαυσις, cessation, discontinuation, f.; ohne Aufhören, χωρὶς διακοπήν, ἀκατάπαυστα, sans cesse.

Aufhüllen, v. a. ξεσκεπάζω, ἀνακαλύπτω, dévoiler.

Aufhüpfen, v. n. πηδῶ ἀπὸ χαράν, sauter, bondir, tressaillir.

Aufjagen, v. a. κυνηγῶ, διώκω (τὸ θηρίον ἀπὸ τὸν τόπον ἔνθα χώνεται), lancer, faire lever (le gibier); fig. etwas —, ξεσκεπάζω, εὑρίσκω (κατὰ τύχην), déterrer, découvrir, trouver q.

Aufkämmen, v. a. ἀνακτενίζω,

σηκώνω μὲ τὸ κτένι, relever en peignant, peigner.

Aufkatzen, v. a. den Anker, πιάνω τὴν ἄγκυραν μὲ τὸ ἀγκίστρι, caponner l'ancre.

Aufkauf, m., Aufkaufung, f., ἡ ἀγόρασις, ὁ ψοῦνος (περισσῶν πραγμάτων μαζύ), accaparement, m.

Aufkaufen, v. a. ἀγοράζω, ψωνίζω (ψωνίζω περισσὰ πράγματα ἤτοι ὅλα ὅσα εὑρίσκονται), acheter (plusieurs choses ensemble); Eßwaaren, Getreide, Früchte —, ἀγοράζω ὅλα τὰ σιτάρια, τὰ πωρικὰ κτλ. (ὅσα εὑρίσκονται), accaparer du blé, des fruits etc.

Aufkäufer, m., ὁ ἀγοραστής, ψωνιστής (ὁποῦ ἀγοράζει περισσὰ ἢ ὅλα τὰ πράγματα), accapareur, m.

Aufkeimen, v. n. βλαστάνω, φυτρώνω, germer, pousser un germe.

Aufkitten, v. a. κολλῶ μὲ πετρόκολλαν, cimenter, mastiquer, luter sur qc.

Aufklaftern, v. a. στειβάζω, βάνω (ξύλα) εἰς τετράγωνα ὁποῦ ἔχουν ἓξ πόδας εἰς τὸ ὕψος καὶ εἰς τὸ πλάτος, entoiser, corder, mouler du bois.

Aufklappen, s. Aufkrämpen.

Aufklären, v. a. (den Verstand), (μεταφορ.) φωτίζω, παιδεύω (τὸν νοῦν), éclairer (l'esprit), donner des lumières; (deutlich machen), σαφηνίζω, éclaircir, rendre clair; sich —, v. i. es klärt sich auf, ἀνοίγει ὁ καιρός, le temps s'éclaircit.

Aufklärer, m., ὁ φωτίζων ἢ παιδεύων τὸν νοῦν, éclaireur, m., qui éclaire (l'esprit).

Aufklärung, f., ὁ φωτισμὸς ἤτοι ἡ καλλιέργεια τοῦ νοός, lumières, f. pl., état m. de celui qui est éclairé.

Aufklauben, v. a. συναθροίζω, μαζώνω (μικρὰ πράγματα ἀπὸ τὴν γῆν), ramasser ou recueillir (de petites choses de la terre).

Aufkleben, v. a. κολλῶ ἐπάνω εἰς . . ., coller sur qc.

Aufkleistern, v. n. κολλῶ μὲ ἀλευρόκολλαν, coller sur qc. avec de la colle de farine.

Aufklettern, Aufklimmen, s. Klettern, Klimmen.

Aufklinken, v. a. ἀνοίγω (μίαν θύραν σηκώνοντας τὸ μάνδαλον, ouvrir (une porte) en haussant le loquet.

Aufklopfen, v. a. τζακίζω κτυπῶντας, ouvrir, casser en frappant; ein Kissen —, κτυπῶ, τινάζω τὸ προσκέφαλον νὰ φουσκώσῃ, rebattre (un coussin, un matelas etc.).

Aufknacken, v. a. τζακίζω (καρύδια) μὲ τὰ δόντια, casser avec les dents (des noisettes etc.).

Aufknöpfen, v. a. ξεκομβώνω, débontonner.

Aufknüpfen, v. a. einen Knoten, λύω (τὸν κόμβον), dénouer; (aufhängen), κρεμῶ (κακοῦργον), pendre (un criminel).

Aufknüpfung, f., ἡ λύσις, action f. de dénouer; τὸ κρέμασμα, pendaison, f.

Aufkochen, v. n. βράζω, ἀναβαίνω βράζοντας, bouillonner, se mitonner; v. a. κάμνω νὰ βράσῃ, βράζω τι, faire bouillir, faire rebouillir.

Aufkommen, v. n. ἀναβαίνω, monter, se lever; (μεταφ.) εὐτυχῶ, καλλητερεύω, venir bien, prospérer; von einer Krankheit —, ἰατρεύομαι, ξαναλαμβάνω, relever, se remettre (d'une maladie); (als ein Gebrauch, eine Mode), ἐμβαίνει εἰς συνήθειαν, γίνεται συνήθεια, s'introduire, s'établir (p. e. une mode etc).

Aufkommen, n., ὁ εὐτυχισμός, avancement, m.; ἡ ξαναλαβὴ τῶν δυνάμεων, rétablissement, recouvrement m. de la santé.

Aufkönnen, v. a. ἠμπορῶ νὰ σηκωθῶ (μάλιστα ἀπὸ ἀῤῥωστίαν), pouvoir se lever.

Aufkrämpen, v. a. einen Hut, σηκώνω τὰ πτερὰ τοῦ σκιαδίου (καπέλου), retrousser, retaper (un chapeau).

Aufkratzen, v. a. λαβώνω, πληγώνω ξύωντας μὲ τὰ νύχια, Tuch —, égratigner, écorcher (avec les ongles); ξύω ῥοῦχα μὲ τὴν λανάραν, λαναρίζω, friser, aplaner (le drap).

Aufkräuseln, v. n. βοστρυχίζω, κατζαρώνω, friser, crêper.

Aufkriegen, v. a. fam. ἐπιτυγχάνω νὰ ἀνοίξω, parvenir à ouvrir.

Aufkündigen, v. a. ἀποκηρύττω,

φανερώνω εἰς τινὰ τὴν ἀκύρωσιν μιᾶς συμφωνίας, donner congé, contremander; ein Kapital —, ξαναζητῶ ἕνα καπιτάλι τὸ ὁποῖον ἐδάνεισα εἰς τινά, prévenir q. de la levée de son capital.

Auflündigung, f., ἡ ἀποκήρυξις, action f. de donner congé etc.; — eines Kapitals, ἡ ξαναζήτησις τοῦ καπιταλιοῦ, action de prévenir q. de la levée de son capital.

Auflachen, v. n. γελῶ μὲ πλατὺ γέλοιον, éclater de rire.

Aufladen, v. a. φορτώνω, βάνω τὸ φόρτωμα (εἰς τὸ ἁμάξι, εἰς τὸ ἄλογον κτλ.), charger, imposer, mettre sur (une voiture, un cheval etc.).

Auflader, m., ὁ φορτωτής, ἐκεῖνος ὁποῦ φορτώνει τὰ ἁμάξια, chargeur, m.

Aufladung, f., ἡ φόρτωσις, action f. de charger.

Auflage, f., (eines Buchs), τὸ πλῆθος τῶν σωμάτων τυπωμένων ἑνὸς βιβλίου, ἡ ἔκδοσις, impression, édition f. d'un livre; (Abgabe), ὁ δασμός, φόρος, τὸ δόσιμον, le nombre d'exemplaires qu'on en tire, impôt, m., taxe, f.; fam. (Ort, wo schlechte Leute aufliegen), τόπος εἰς τὸν ὁποῖον συναθροίζονται οὐτιδανοὶ ἄνθρωποι, ἢ γυναῖκες κτλ., lieu m. d'assemblage de vauriens, des prostituées etc.

Auflassen, v. a. ἀφίνω ἀνοικτόν, δὲν κλείω, laisser ouvert.

Auflauern, v. n. einem, παραμονεύω, ἐπιβουλεύω, guetter q.

Auflauerer, m., ὁ παραμονευτής, ἐπίβουλος, guetteur, m.

Auflauerung, f., ἡ παραμόνευσις, aguet, m.

Auflauf, m., ἡ συνάθροισις, συνδρομὴ τοῦ πλήθους, ὁ θόρυβος, attroupement, m., émeute, f.

Auflaufen, v. n. (aufschwellen), φουσκώνω, πρίσκομαι, s'enfler, se gonfler; (sich häufen), μαζώνομαι, αὐξάνω (οἷον· χρέη), s'accroître, s'augmenter (p. e. les dettes); v. a. (die Füße), λαβώνω τὰ ποδάρια μὲ τὸ νὰ τρέχω πολύ, écorcher les pieds à force de marcher.

Auflaufen, n., Auflaufung, f., τὸ φούσκωμα, gonflement, m.; ἡ αὔξησις, τὸ αὔξημα, crue, f., accroissement, m.

Aufläufer, m., (Eyerkuchen), εἶδος σφουγγάτου φουσκωμένου, omelette f. soufflée.

Aufleben, v. a. ξαναζῶ, ἐνδυναμώνομαι, revivre.

Auflecken, v. a. γλείφω, lécher.

Auflegen, v. a. βάνω, ἐπάνω εἰς . . ., mettre dessus; einem etwas, ein Geschäft —, παραγγέλλω, ἐπιφορτίζω, charger q. de qc., donner à q. une commission; ein Buch —, τυπώνω ἕνα βιβλίον, faire imprimer un livre; roth —, βάνω φκιασίδι, mettre du rouge; einem Stillschweigen —, λέγω, προστάζω τινὰ νὰ σιωπήσῃ, imposer silence à q.; v. n. (fett werden), παχαίνω, γίνομαι παχύς, prendre de l'embonpoint; sich —, ἀκουμβῶ (μὲ τὸν ἀγκῶνα), s'appuyer, s'accouder; sich wider einen —, s. Auflehnen.

Auflegung, f., ἡ ἐπίθεσις, imposition, f.; τὸ ἐπιφόρτισμα, action f. de charger; ἡ τύπωσις, impression (d'un livre), f.

Auflehnen, v. a. ἀκουμβῶ, appuyer; sich —, ἀκουμβῶ μὲ τὸν ἀγκῶνα, s'appuyer, s'accouder; sich wider einen —, ἐναντιώνομαι, σηκώνομαι κατά τινος, se soulever, se revolter contre q.

Auflehnung, f., τὸ ἀκούμβισμα, action f. d'appuyer; ἡ ἐπανάστασις, soulèvement, m., revolte, f.

Aufleimen, v. a. κολλῶ, ἐπάνω εἰς . . . ., coller sur qc.

Auflesen, v. a. συναθροίζω, μαζώνω (οἷον· ἀστάχυα), ramasser, recueillir.

Aufliegen, v. n. κεῖμαι (κοίτομαι), ἢ ἀκουμβῶ (εἴς τι), appuyer, porter sur qc.; sich —, λαβώνομαι ἀπὸ τὸ νὰ εἶμαι πλαγιασμένος πολὺν καιρόν, s'écorcher pour être trop-long-temps couché.

Auflockern, v. a. κάμνω ἀραιὸν καὶ ἐλαφρὸν (οἷον· τὸ χῶμα σκάπτωντας μὲ τὸ τζαπί), remuer, mouver, rendre meuble.

Auflodern, v. n. ἀνάπτω, καίω μὲ μεγάλην φλόγα, s'enflammer, tout à coup, s'élever en flammes.

Auflösen, *v. a.* *λύω*, *ἀναλύω*, délier, dénouer.

Auflösend, *part.* et *adj.* *λύων*, *ἀναλύων*, dissolvant, résolvant.

Auflöslich, Auflösbar, *adj.* *λυτός*, dissoluble, soluble.

Auflösung, *f.*, *ἡ λύσις*, *ἀνάλυσις*, action *f.* de délier etc., solution, dissolution, *f.*

Auflöthen, *v. a.* *κολλῶ*, *ἐπάνω εἰς . . .* (*μὲ χρυσόκολλαν*),

Aufmachen, *v. a.* *ἀνοίγω*, ouvrir; *ξεσκεπάζω*, découvrir; *λύω*, délier, dénouer; sich —, *πηγαίνω εἰς τὸν δρόμον*, *κινῶ*, *μισεύω*, se mettre en chemin, partir; sich auf und davon machen, *φεύγω* (*κρυφίως*), décamper, s'enfuir.

Aufmahlen, *v. a.* (Getreide), *ἀλέθω* (*ὅλο τὸ σιτάρι κτλ.*), moudre tout.

Aufmalen, *v. a.* (Gemälde), *ξαναζωγραφίζω*, *ἐξανανεώνω*, rafraichir un tableau); (zum Malen verbrauchen), *μεταχειρίζομαι εἰς τὴν ζωγραφίαν*, consumer en peignant.

Aufmarschiren, *v. n.* *πηγαίνω εἰς τὴν ἀράδαν* (*λέγεται διὰ τοὺς στρατιώτας*), se former en rangs, défiler par rangs.

Aufmauern, *v. a.* *κτίζω μὲ πέτραις*, élever en pierres.

Aufmerken, *v. n.* *προσέχω*, *ἀκούω ἢ βλέπω μὲ προσοχήν*, écouter avec attention, faire attention; *v. a.* *σημειώνω*, noter, marquer.

Aufmerksam, *adj.* *προσεκτικός*, attentif.

Aufmerksamkeit, *f.*, *ἡ προσοχή*, attention, *f.*

Aufmuntern, *v. a.* *ἐξυπνῶ*, éveiller; einen zu etwas —, *ἐγκαρδιώνω τινὰ εἴς τι*, exciter, animer, encourager; (aufheitern), *ἱλαρώνω*, *εὐφραίνω*, égayer, éveiller (*fig.*).

Aufmunterung, *f.*, *ἡ ἐγκαρδίωσις*, *παρακίνησις*, encouragement, *m.*

Aufmutzen, *v. a.* einem etwas, *fam.* *ἐλέγχω τινὰ* (*δι' ἕνα παραμικρὸν σφάλμα*), *fam.* relever (un mot), reprocher une faute).

Aufnageln, *v. a.* *καρφώνω*, *ἐπάνω εἰς . . .*, clouer sur . . ., attacher avec des clous.

Aufnähen, *v. a.* *ῥάπτω ἐπάνω εἰς . . .*, coudre à *ou* sur qc.; (verbrauchen zum Nähen), *μεταχειρίζομαι εἰς τὸ ῥάψιμον*, employer à coudre.

Aufnahme, *f.*, *ἡ δεξίωσις*, *τὸ δέξιμον*, réception, *f.*, accueil, *m.*; — an Kindes Statt, *υἱοθέτησις*, adoption, *f.*; — einer Summe Geldes, *δάνειον*, emprunt, *m.*; in — seyn, *πηγαίνω καλά*, *εἶμαι εἰς καλὴν κατάστασιν*, *ἀνθῶ*, prospérer, être florissant; in — bringen, *βάνω εἰς καλλιτέραν κατάστασιν*, *αὐξάνω*, faire prospérer, faire fleurir; in — kommen, *αὐξάνω*, *πηγαίνω καλλήτερα*, *ἔρχομαι εἰς καλλητέραν κατάστασιν*, s'agrandir, s'accroître.

Aufnehmen, *v. a.* (von der Erde), *σηκώνω* (*ἀπὸ τὴν γῆν*), ramasser, lever (de la terre); einen Riß, Plan —, *σχεδιάζω*, dessiner; einen —, *δέχομαι*, recevoir, accueillir; übel —, *πέρνω εἰς τὸ κακόν*, prendre en mauvaise part; etwas als eine Ehre —, *ἔχω ἢ κυτάζω τι ὡσὰν τιμήν*, tenir qc. à honneur; es mit einem —, *ἐμβαίνω εἰς λογοτριβὴν*, *εἰς φιλονεικίαν κατά τινος*, *εἶμαι ἱκανὸς νὰ πολεμήσω τινά*, tenir tête à q., entreprendre q., défier.

Aufnehmen, *n.*, *ἡ αὔξησις*, *ἡ εὐτύχησις*, *προχώρησις*, *προκοπή*, accroissement, *m.*, prospérité, *f.*, progrès, *m.*

Aufnöthigen, *v. a.* einem etwas, *βιάζω τινὰ νὰ πάρῃ τι*, contraindre *ou* obliger q. de prendre qc.

Aufopfern, *v. a.* *θυσιάζω*, *παραιτῶ τι διὰ χάριν τινός*, sacrifier (qc. à q. *ou* pour q.); sich —, (*θυσιάζομαι*) *ὑστεροῦμαι τι διὰ χάριν τινός*, *παραδίδομαι* (*μόνος μου*) *εἰς θάνατον διὰ χάριν τινός*, se sacrifier (pour q. *ou* pour qc.).

Aufopferung, *f.*, *ἡ θυσία*, sacrifice, *m.*; s. Aufopfern.

Aufpacken, *v. a.* *φορτώνω*, charger; (das Gepackte öffnen), *ξεφορτώνω*, *ἀνοίγω τὸ φόρτωμα*, dépaqueter, désemballer; einem —, (*fam.*) *μαλώνω τινὰ σκληρά*, gronder, reprimander, chapitrer.

Aufpappen, s. Aufkleben.

Aufpassen, *v. n.* einem, *παραμονεύω*, épier, guetter q.

Aufpasser, *m.*, *ὁ παραμονευτής*, guetteur, *m.*; *ὁ δοῦλος τοῦ τελώνου* (*κουμερκιάρου*), garde de porte, valet *m.* de péager.

Aufpflanzen, *v. a.* (als eine Fahne, Kanonen), *στήνω* (*οἷον· τὴν σημαίαν, τὰ κανόνια*), planter, arborer, élever; mit aufgepflanztem Bajonett, *μὲ τὴν μπαγιονέτα εἰς τὴν ἄκραν τοῦ τουφεκιοῦ*, la baïonnette au bout du fusil.

Aufpflügen, *v. a.* *ἀνοίγω ἢ σχίζω μὲ τὸ ἀλέτρι*, ouvrir (la terre) en labourant.

Aufpfropfen, s. Pfropfen. eine Flasche —, *ἀνοίγω μίαν φιάλην* (*ἕνα μπουτέλι*), déboucher (une bouteille).

Aufpichen, *v. a.* *πισσώνω, κολλῶ μὲ πίσσαν*, coller sur . . . avec de la poix.

Aufpicken, *v. a.* *ἀνοίγω τζιμπῶντας* (*ὡσὰν τὰ πουλιά*), ouvrir à coups de bec.

Aufplatzen, *v. n.* *σκάζω, σχίζομαι*, crever, se crever, se fendre.

Aufprallen, *v. n.* *ξαναπηδῶ* (*οἷον· μία πέτρα ὁποῦ ῥίπτεται εἴς τι*), boudir, rebondir.

Aufprobiren, *v. a.* einen Hut ꝛc., *βάνω ἕνα σκιάδιον* (*καπέλο*) *κτλ. νὰ τὸ δοκιμάσω*, essayer un chapeau etc.

Aufprotzen, *v. a.* *βάνω τὸ κανόνι εἰς τὸ ἁμάξι του*, monter un canon.

Aufputz, *m.*, *ὁ στολισμὸς, τὰ στολίδια*, parure, *f.*, ornement, *m.*

Aufputzen, *v. a.* *στολίζω*, orner, parer.

Aufquellen, *v. n.* *φουσκώνω*, gonfler; *v. a.* *φουσκώνω, κάμνω νὰ φουσκώσῃ μοσχεύοντας*, faire gonfler.

Aufraffen, *v. a.* *σηκώνω* (*ἀπὸ τὴν γῆν μὲ ὁρμήν*), rafler, ramasser (à la hâte); sich —, *σηκώνομαι* (*μὲ ὁρμήν*), se ramasser, s'élever (à la hâte); *ξαναλαμβάνω, λαμβάνω δυνάμεις πάλιν*, relever d'une maladie.

Aufrauchen, *v. a.* den Tabak, *τραβῶ ὅλον τὸν καπνόν*, fumer, consumer en fumant tout le tabac.

Aufräumen, *v. a.* *διορθώνω, βάνω εἰς τάξιν, παστρεύω*, arranger, mettre en ordre, nettoyer.

Aufräumung, *f.*, *ἡ διόρθωσις, πάστρευσις*, arrangement, nettoiement, *m.*

Aufrechnen, *v. a.* gegen einander, *λογαριάζομαι μὲ τινὰ, τεργιάζομαι*, compter ensemble, compenser une somme avec l'autre.

Aufrecht, *adj.* *ὀρθός*, droit, debout.

Aufrecht halten, *v. a.* *κρατῶ, διατηρῶ, φυλάγω*, soutenir, maintenir.

Aufrechthaltung, *f.*, *ἡ διατήρησις, φύλαξις*, maintien, *m.*

Aufrecht stehen, *v. n.* *στέκομαι ὀρθός*, être debout.

Aufregen, *v. a.* den Staub —, *σηκώνω τὸν κονιορτόν* (*κοργιακτόν*), élever la poussière; *κινῶ, παρακινῶ*, inciter, animer.

Aufreiben, *v. a.* *λαβώνω, πληγώνω τρίβωντας*, écorcher, blesser, en frottant; (alles reiben als Brod ꝛc.), *τρίβω* (*οἷον· ὅλον τὸ ψωμί*), broyer (*p. e.* tout le pain); (vertilgen, ausrotten), *ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω, χαλνῶ*, faire périr, détruire, égorger.

Aufreibung, *f.*, *τὸ τρίψιμον*, broiement, *m.*; *ἡ ἐξολόθρευσις, ὁ ἀφανισμὸς, χαλασμός*, destruction, extermination, *f.*

Aufreihen, *v. a.* *ὁρμαθιάζω*, enfiler.

Aufreißen, *v. a.* *σχίζω, ἁρπάζω βιαστικά*, déchirer, rompre; *ἀνοίγω μὲ βιαστικὸν ἕλκυσμα*, ouvrir brusquement, *ou* en tirant avec force; (zeichnen), *σχεδιάζω*, dessiner; die Augen —, *ἀνοίγω τὰ ὀμμάτια, κυτάζω μὲ πολλὴν περιέργειαν*, ouvrir de grands yeux; *v. n.* *σχίζομαι, σκάζω* (*οἷον· τὸ δέρμα ἀπὸ τὸ κρύον κτλ.*), se déchirer, se fendre, se crever, se gercer (*p. e.* la peau par le froid etc.).

Aufreiten, sich, *v. r.* *λαβώνω, πληγώνω* (*τὸ μηρὶ ἀπὸ τὸ ἵππευμα*), se blesser (s'écorcher la cuisse) en allant à cheval.

Aufreizen, *v. a.* *κινῶ, παρακινῶ* (*εἰς θυμὸν, εἰς ἐπανάστασιν*), animer, exciter (à la colère, à la revolte); die Nerven ꝛc. —, *ἐρεθίζω τὰ*

νεῦρα κτλ., irriter les nerfs etc.

Aufrennen, v. a. τζακίζω (μίαν θύραν κτλ.) τρέχωντας κατ' ἐπάνω της, enfoncer, ouvrir (une porte etc.) en courant contre.

Aufrichten, v. a. σταίνω, σηκώνω, παρασταίνω, ériger, élever, dresser; fig. errichten, stiften, κατασκευάζω, θεμελιώνω, établir, fonder; (trösten), παρηγορῶ, soulager, consoler; sich —, σηκώνομαι, se lever (de terre etc.); (sich trösten), παρηγοροῦμαι, se consoler.

Aufrichtig, adj εἰλικρινὴς, ἀνυπόκριτος, sincère, droit, de bonne foi.

Aufrichtigkeit, f., ἡ εἰλικρίνεια, sincérité, f.

Aufriegeln, v. a. ἀνοίγω τὸν σύρτην, déverrouiller.

Aufriß, m., τὸ σχεδίασμα, παράστασις τοῦ σχήματος ἑνὸς κτιρίου ἀπ' ἔμπροσθεν, (archit.) élevation (d'une maison etc.).

Aufritzen, v. a. λαβώνω ὀλίγον (μὲ βελόνην κτλ.) τζουγκριανίζω (γρατζουνιάζω), érafler, égratigner (avec une épingle etc.), entamer (la peau).

Aufrollen, v. a. zusammenrollen, τυλίγω, μαζώνω; mettre en rouleau, rouler; (auseinander rollen), ξετυλίγω, dérouler, déplier.

Aufrücken, v. a. βάνω, ἐπάνω εἰς . . ., mettre dessus; s. Rücken; (vorwerfen), ἐλέγχω, κατηγορῶ, reprocher (qc. à q.).

Aufruf, m., ἡ πρόσκλησις, τὸ προσκάλεσμα, συγκάλεσμα, appel, m., invitation, convocation, f.

Aufrufen, v. a. προσκαλῶ, συγκαλῶ, appeler, inviter, convoquer.

Aufruhr, m., ὁ θόρυβος, ἡ σύγχυσις, tumulte, m., confusion, f.; ἡ ἐπανάστασις, ἀποστασία, révolte, rebellion, sédition, f.

Aufrühren, v. a. ἀνακατώνω, remuer; (μεταφορ.) ἀναφέρω, μνημονεύω πάλιν (δυσάρεστα πράγματα), fig. réveiller, remuer, rappeler à la mémoire (des choses désagréables).

Aufrührer, m., ὁ ἐπαναστάτης, rebelle, mutin, m.

Aufrührisch, adj. στασιώδης, ἐπαναστατικός, séditieux, rebelle (adj.).

Aufrührung, f., ἡ ἀνακάτωσις, remuement, remuage, m.

Aufrüsten, v. a. κάμνω σανίδωμα, échafauder.

Aufrütteln, v. a. τινάζω, ταράζω, remuer en secouant.

Aufsacken, v. a. βάνω εἰς ταῖς πλάταις μου, prendre sur son dos.

Aufsagen, v. a. λέγω ἐκ στήθους, λέγω ἀπ' ἔξω, réciter (sa leçon); (absagen), ἀποῤῥίπτω, refuser; den Dienst —, μηνύω ὅτι θέλω ἐβγῇ ἀπὸ τὴν δούλευσιν, donner congé; die Freundschaft —, λέγω εἰς τινα ὅτι δὲν θέλω πλέον τὴν φιλίαν του, renoncer à l'amitié de q.

Aufsägen, v. a. ἀνοίγω πριονίζωντας, ouvrir en sciant.

Aufsammeln, v. a. συνάζω, μαζώνω (ἀπὸ τὴν γῆν), recueillir, ramasser.

Aufsatteln, v. a. σελλώνω, βάνω τὴν σέλλαν, seller.

Aufsässig, s. Aufsätzig.

Aufsatz, m., κάθε πρᾶγμα ἐπιθεμένον ἐπάνω εἴς τι (οἷον· τὸ ἄνω μέρος τῆς σόμπας κτλ.), ce qui est mis sur qc. (p. e. le chapiteau d'un poêle etc.); schriftlicher —, τὸ σύγγραμμα, écrit, mémoire, m.; (von Gerichten), τὰ φαγητὰ ὁποῦ βάνουν εἰς τὴν τράπεζαν, entrée, f., service, m.; (Kopfputz), ὁ στολισμὸς τῆς κεφαλῆς (τῶν γυναικῶν) οἷον· ἡ σκούφια κτλ., coiffure, f.

Aufsätzig, adj. ὁποῦ φέρει ἔχθραν, ὁποῦ μισεῖ, ennemi, contraire.

Aufschärfen, s. Aufritzen.

Aufschauen, v. a. σηκώνω τὰ ὀμμάτια, κυτάζω ἐπάνω, lever les yeux; προσέχω, κυτάζω μὲ προσοχήν, prendre garde.

Aufscheuchen, v. a. ἐβγάζω ἢ κυνηγῶ (τοὺς λαγωοὺς) ἀπὸ τὰ δάση, faire lever (une bête, p. e. un lièvre etc.).

Aufscheuern, v. a. das Küchengeschirr, πλύνω τὰ ἀγγεῖα τοῦ μαγειρίου, écurer, laver la vaisselle; die Haut —, λαβώνω τὸ δέρμα ξύωντας ἢ

τρίβωντας, écorcher la peau en frottant.

Aufschichten, *v. a.* στειβάζω, ἐπισωρεύω, entasser, empiler.

Aufschieben, *v. a.* (öffnen), ἀνοίγω σύρνωντας, ouvrir (*p. e.* un verrou, une petite fenêtre etc.); ἀναβάλλω εἰς ἄλλον καιρόν, différer, remettre.

Aufschiebling, *m.*, s. Aufschößling.

Aufschießen, *v. n.* αὐξάνω, τραχεύω, grandir, croître en peu de temps; *v. a.* τρυπῶ μὲ κανονιαῖς (οἷον· τὴν πόρταν), ouvrir, forcer (*p. e.* une porte en tirant contre).

Aufschlag, *m.*, am Stiefel, s. Stulpe; (am Aermel), τὸ ἀναδίπλωμα εἰς τὴν ἄκραν τοῦ μανικιοῦ εἰς τὰ φράγκικα φορέματα, parement, *m.*; (Zoll), τὸ τελώνιον, κουμέρκι (τουρκ. γιεμπρούκι), péage, *m.*; (des Preises), ἡ ἀνάβασις τῆς τιμῆς τῶν πραγμάτων, enchérissement, *m.*

Aufschlagen, *v. a.* ἀνοίγω κτυπῶντας ἢ τζακίζωντας, τζακίζω, ouvrir à force de coups, enfoncer, forcer; (ein Kleid), σηκώνω τὴν ἄκραν τοῦ φορέματος, trousser, retrousser (un habit); (öffnen, aufdecken), ἀνοίγω, ξεσκεπάζω, ouvrir, découvrir; ein Zelt —, σταίνω μίαν σκηνὴν (μίαν τένδαν, ἕνα τζατῆρι, τουρκ.), dresser une tente; (verwunden), λαβώνω, πληγώνω (κτυπῶντας), blesser (en frappant); ein Buch —, ἀνοίγω ἕνα βιβλίον, ouvrir un livre; etwas in einem Buche —, γυρεύω τι εἰς ἕνα βιβλίον, chercher qc. dans un livre; seine Wohnung an einem Orte —, στερεώνω τὴν κατοικίαν μου εἰς ἕνα τόπον, se domicilier, s'établir en quelque lieu; die Augen —, ἀνοίγω ἢ σηκώνω τὰ ὀμμάτια, ouvrir, lever les yeux; ein lautes Gelächter —, γελῶ μὲ πλατὺ γέλοιον, éclater de rire; *v. n.* κτυπειοῦμαι εἰς τι πίπτωντας, donner contre . . . en tombant; *fig.* ἀναβαίνω (λέγεται διὰ τὴν τιμὴν τῶν πραγμάτων), enchérir, augmenter de prix.

Aufschlagung, *f.*, τὸ ἄνοιγμα, τζάκισμα, action *f.* d'ouvrir etc.; s. Aufschlagen.

Aufschlagetisch, *m.*, s. Klappentisch.

Aufschließen, *v. a.* ἀνοίγω (μὲ τὸ κλειδί), ouvrir (à la clef); *fig.* (erklären), ἐξηγῶ, σαφηνίζω, éclaircir, expliquer; sein Herz —, ἀνοίγω τὴν καρδίαν μου, ouvrir son coeur à q.; sich —, ἀνοίγω (οἷον· τὰ ἄνθη), s'ouvrir, s'épanouir.

Aufschließung, *f.*, τὸ ἄνοιγμα, action *f.* d'ouvrir.

Aufschlitzen, *v. a.* σχίζω (μὲ τὸ μαχαίρι κτλ.), fendre, déchirer.

Aufschluß, *m.*, ἡ ἐξήγησις, σαφήνεια, explication, *f.*, éclaircissement, *m.*

Aufschmeißen, *v. a.* τζακίζω κτυπῶντας, rompre, casser.

Aufschmelzen, *v. a.* λύω (μέταλλα), fondre (des métaux).

Aufschmieden, *v. a.* κολλῶ σφυροκοπῶντας, attacher sur qc. (*p. e.* un fer rouge) à coups de marteau.

Aufschmieren, *v. a.* ἀλείφω ἐπάνω εἰς . . ., étendre (du beurre etc.); (zum Schmieren verbrauchen), μεταχειρίζομαι εἰς τὸ νὰ ἀλείψω, employer (*p. e.* tout le beurre, tout l'onguent etc.).

Aufschmücken, *v. a.* στολίζω, parer, orner.

Aufschnallen, *v. a.* δένω μὲ βοῦκλαν ἢ κολκέλλαν, attacher sur qc. avec une boucle; ἀνοίγω τὴν βοῦκλαν ἢ κολκέλλαν, ouvrir la boucle, déboucler.

Aufschnappen, *v. n.* πιάνω ἢ ἁρπάζω μὲ τὸ στόμα, χάπτω, happer, attraper; (μεταφορ.), ein Wort ꝛc. —, μανθάνω κατὰ τύχην, *fig.* apprendre, découvrir par hasard; *v. n.* ξεκορδίζομαι, ξετεντώνομαι, se débander.

Aufschneiden, *v. a.* κόπτω, χωρίζω, σχίζομαι, couper, entamer, ouvrir en coupant; (alles schneiden), κόπτω ὅλα, κατακομματιάζω, couper, tailler tout; *v. n.* (prahlen), καυχῶμαι, μεγαληγορῶ, hâbler, dire des fanfaronnades.

Aufschneider, *m.*, ὁ καυχητής, καυχησιάρης, hableur, fanfaron, *m.*

Aufschneiderey, *f.*, ἡ καύχησις, τὸ καύχημα, ἡ μεγαληγορία, hablerie, fanfaronnade, *f.*

Aufschnellen, *v. n.* *ῥίχνομαι ἐπάνω* (*ὡσὰν τὸ καυκὶ τῆς ζυγαριᾶς*), sauter, se lever (comme le bassin de la balance); *v. a.* *ῥίχνω ἐπάνω*, lancer, faire sauter.

Aufschnitt, *m.*, *τὸ κόψιμον, τὸ κομμένον μέρος*, coupure, entamure, *f.*

Aufschnüren, *v. a.* *λύω* (*τὸ δεδεμένον*), délacer; (anschnüren), *δένω σφικτὰ ἐπάνω εἰς*, attacher fortement avec un cordon etc.

Aufschobern, *v. a.* *ἐπισωρεύω*, (*ξηρὰ χόρτα*), entasser, mettre en meule.

Aufschossen, *v. n.* *βλαστάνω, φυτρώνω*, monter, croître en haut.

Aufschößling, *f.*, *ὁ βλαστὸς, τὸ βλαστάρι*, jet, rejeton, *m.*

Aufschrauben, *v. a.* *ἐβγάζω αὐτὸ ὁποῦ εἶναι στερεωμένον μὲ βίδαν, ἀνοίγω τὴν βίδαν*, déviser, desserrer la vis; (in die Höhe schrauben), *σηκώνω διὰ μέσου τῆς βίδας*, élever par le moyen d'un vérin.

Aufschrecken, *v. a.* *ἐκπλήττω, σκιάζω, ξηπάζω*, épouvanter, effaroucher; *v. n.* *ἐκπλήττομαι, σκιάζομαι*, s'épouvanter.

Aufschreiben, *v. a.* *γράφω, καταγράφω*, écrire, noter, marquer.

Aufschreyen, *v. a.* *σηκώνω τινὰ φωνάζοντας*, éveiller q. en criant; *v. n.* *φωνάζω* (*ἔξαφνα*), s'écrier.

Aufschrift, *f.*, *ἡ ἐπιγραφή*, inscription; — eines Briefes, *ἐπιγραφὴ εἰς μίαν γραφήν*, adresse *f.* d'une lettre.

Aufschroten, *v. a.* *σηκώνω σύροντας μὲ σχοινιά*, tirer en haut avec des cordes.

Aufschub, *m.*, *ἀναβολὴ, ἀργοπορία*, délai, retardement, *m.*

Aufschürzen, *v. a.* *σηκώνω* (*τὸ φόρεμα μὲ τὸ ζωνάρι*), trousser, retrousser (un habit avec la ceinture).

Aufschüsseln, *v. n.* (*fam.*) *φιλεύω, βάνω πολλὰ φαγητά*, servir (beaucoup de plats).

Aufschütteln, *v. a.* *τινάζω, ῥουσκώνω* (*τὸ προσκέφαλον τινάζοντάς το*), remuer, secouer.

Aufschütten, *v. a.* *ῥίπτω ἐπάνω εἰς* ... (*οἷον· τὰ γεννήματα εἰς τὸ ἀμπάρι κτλ.*), verser dessus (mettre au grenier etc.).

Aufschwänzen, *v. a.* *σηκώνω καὶ δένω τὴν οὐρὰν τοῦ ἀλόγου*, trousser la queue (d'un cheval).

Aufschwärzen, *v. a.* *μαυρίζω*, noircir.

Aufschwatzen, *v. a.* einem etwas, *καταπείθω τινὰ νὰ πάρῃ ἢ νὰ ἀγοράσῃ τι*, enjôler, persuader de prendre.

Aufschweißen, *v. a.* *σμίγω ἢ στερεώνω σφυροκοπῶντας* (*σίδηρον πυρωμένον*), souder à chaud, corroyer (un fer rouge).

Aufschwellen, *v. a.* *φουσκώνω, πρίσκω*, enfler, faire enfler; *v. n.* *φουσκώνω, πρίσκομαι*, enfler, s'enfler.

Aufschwellen, *n.*, **Aufschwellung**, *f.*, *τὸ φούσκωμα*, gonflement, *m.*

Aufschwemmen, *v. a.* *ῥίπτω ἐπάνω εἰς* ... (*ὡσὰν τὰ κύματα τὸν ἄμμον, τὸ χῶμα*), jeter dessus ... (comme les flots le sable ou la terre); (aufblähen), *φουσκώνω, κάμνω χονδρόν*, faire enfler.

Aufschwingen, sich —, *v. r.* *πετῶ ἐπάνω, ὑψώνομαι, ἀναβαίνω*, prendre l'essor, s'élever.

Aufschwingung, *f.*, **Aufschwung**, *m.*, *ἡ ὕψωσις, ἀνάβασις* (*κυρίως εἰς τὸν ἀέρα*), essor, *m.*

Aufsehen, *v. a.* (aufblicken), *σηκώνω τὰ ὀμμάτια*, regarder en haut, lever les yeux; (auf etwas sehen), *βλέπω εἴς τι, κυτάζω*, regarder qc.

Aufsehen, *n.*, *ὁ κρότος, ἡ βοή*, bruit, éclat, fracas, *m.*; Aufsehen machen, (*κάμνω κρότον*), *κάμνω τι περίφημον, ἐβγάζω ὄνομα εἰς τὸν κόσμον*, faire du tracas (dans le monde) faire sensation.

Aufseher, *m.*, *ὁ ἔφορος, ἐπιτηρητής, ἐπιστάτης*, inspecteur, surveillant, *m.*; =rin, *f.*, *ἐπιστάτισσα*, surveillante, *f.*

Aufsetzen, *v. a.* *βάνω ἐπάνω εἰς, ἐπιθέτω*, mettre dessus, mettre; (die Haare frisiren, den Kopfputz aufsetzen), *στολίζω τὰ μαλλιὰ, τὸ κεφάλι*, coiffer; den Hut rc. —, *βάνω τὸ καπέλο*, mettre son chapeau etc.; schriftlich —, *γράφω, συγγράφω*, mettre en écrit; *fig.* einem Hörner —, *κάμνω τινὰ κερατᾶν*, plan-

ter des cornes à q.; seinen Kopf —, βάνω πεῖσμα, θέλω τι χωρὶς ἄλλο, s'entêter, s'obstiner; fam. die Leute —, γελῶ τοὺς ἀνθρώπους, tromper les gens; v. n. (von Pferden), das Pferd setzt auf, τὸ ἄλογον δαγκάνει τὴν φάτνην (τὸ παχνί), le cheval tique; sich —, v. r. (vom Kopfputz), στολίζω τὰ μαλλιά μου, τὸ κεφάλι μου, βάνω τὸν στολισμὸν τῆς κεφαλῆς, se coiffer; aufs Pferd —, ἀναβαίνω εἰς τὸ ἄλογον, monter à cheval; gegen —, ἐναντιώνομαι, se revolter contre q.

Aufsetzer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ στειβάζει τὰ ξύλα, celui qui empile (le bois); ἐκεῖνος ὁποῦ σηκώνει τοὺς πασσαλίσκους εἰς τὸ παιγνίδι, celui qui dresse les quilles; f. Kegel.

Aufsetzung, f., ἡ ἐπίθεσις, action f. de mettre dessus etc.; f. Aufsetzen.

Aufseyn, v. n. (in der Nacht), εἶμαι ἔξυπνος, δὲν κοιμοῦμαι, être levé, veiller; (offen seyn), εἶναι ἀνοικτόν, être ouvert; wohl oder übel —, εὑρίσκομαι καλὰ ἢ ἀχαμνὰ (εἰς τὴν ὑγείαν), se porter bien ou mal.

Aufs höchste, adv. ὄχι περισσότερον παρὰ . . ., τὸ περισσότερον, au plus, tout au plus.

Aufsicht, f., ἡ ἐφορία, ἐπιστασία, inspection, direction, f.

Auffieden, v. a. et n. βράζω (ὀλίγον), faire rebouillir.

Aufsiegeln, f. Entsiegeln.

Aufsitz, m., ἡ ἀνάβασις εἰς τὸ ἄλογον, action f. de monter à cheval.

Aufsitzen, v. a. (die Nacht), κάθομαι (τὴν νύκτα), δὲν κοιμοῦμαι, être levé, veiller; zu Pferde —, ἀναβαίνω εἰς τὸ ἄλογον, monter à cheval; (zu Pferde dienen im Kriege), δουλεύω εἰς τὸ ἱππικὸν, πηγαίνω εἰς τὸν πόλεμον ὡς ἱππεύς, servir à la guerre en qualité de cavalier.

Aufspalten, v. a. σχίζω (μὲ τὸ τζεκούρι), fendre (avec la hache); v. n. σχίζομαι, se fendre.

Aufspannen, v. a. ἐκτείνω, τεντώνω, ἁπλώνω, tendre, étendre; die Segel —, ἁπλώνω τὰ πανιά, déployer les voiles.

Aufsparen, v. a. φυλάγω δι' ἄλλον καιρὸν, οἰκονομῶ, φείδομαι, épargner, reserver pour un autre temps.

Aufspeichern, v. a. βάνω εἰς τὸ ἀμπάρι, mettre au grenier.

Aufspeilern, v. a. βάνω ξυλαράκια εἰς τὸ ψηνόμενον νὰ μὴ σαλεύῃ, brochetter.

Aufspeisen, v. a. τρώγω ὅλα, mangertout.

Aufsperren, v. a. ἀνοίγω ὁλανοικτά, ouvrir entièrement; das Maul —, ἀνοίγω τὸ στόμα, tenir la bouche ouverte; (μεταφορ.) σχέζομαι ἄεργος καὶ κυτάζω, fig. bayer; fam. einem das Maul —, ἀπατῶ τινὰ μὲ ματαίας ὑποσχέσεις, amuser q. par des promesses frivoles.

Aufspießen, v. a. βάνω εἰς τὴν σούβλαν, embrocher.

Aufspinnen, v. a. μεταχειρίζομαι εἰς τὸ κλώσιμον (ὅλα τὰ νήματα), filer tout.

Aufsprengen, v. a. ἀνοίγω μὲ βίαν (οἷον· μίαν θύραν), forcer, ouvrir par violence (p. e. une porte).

Aufsprießen, f. Aufsprossen.

Aufspringen, v. n. (in die Höhe springen), πηδῶ ἐπάνω, ἀναπηδῶ, sauter, se lever promptement; (als die Thüre ꝛc.) —, (ἡ θύρα) ἀνοίγει μόνη της καὶ βιαστικά, s'ouvrir soudainement (p. e. la porte); (aufplatzen), σχίζομαι (οἷον· τὸ δέρμα ἀπὸ τὸ κρύον), se crevasser, gercer.

Aufsprossen, v. n. βλαστάνω, φυτρώνω, germer, pousser.

Aufsprößling, m., f. Sprößling.

Aufsprudeln, v. n. ἀναβρύω μὲ ὁρμήν, jaillir, bouillonner.

Aufspulen, v. a. τυλιγαδιάζω, bobiner.

Aufspünden, v. a. ξεστομπώνω (τὸ βουτζί), débondonner.

Aufspüren, v. a. ἀνιχνεύω, εὑρίσκω τὸ ἴχνος, (τοῦ θηρίου), quêter (une bête); (μεταφ.) εὑρίσκω, ξεσκεπάζω), fig. trouver, découvrir.

Aufstämmen, v. a. ἀκουμβῶ, appuyer; sich —, v. r. ἀκουμβῶ μὲ τὸν ἀγκῶνα, s'accouder.

Aufstampfen, v. n. mit dem Fuße, κτυπῶ τὴν γῆν μὲ τὸ ποδάρι, taper du pied.

Aufstand, *m.*, *ἡ ἐπανάστασις*, insurrection, revolte, *f.*

Aufstapeln, *v. a.* *στειβάζω*, *ἐπισωρεύω*, empiler.

Aufstauen, *v. a.* das Wasser, *σταματῶ τὸ νερὸν (τοῦ ποταμοῦ)*, arrêter l'eau (d'une rivière).

Aufstechen, *v. a.* *τρυπῶ*, *ἀνοίγω τρυπῶντας*, ouvrir avec la pointe, percer; eine Kupferplatte —, *ἐξανανεώνω μίαν πλάκαν χαλκογραμμένην*, retoucher (une planche).

Aufstecken, *v. a.* (als ein Kleid rc.), *σηκώνω τὸ φόρεμα στερεώνωντάς το μὲ βελόναις*, trousser, retrousser (un habit etc.); (auf etwas stecken), *στερεώνω μὲ βελόναις*, *ἐμπήγω*, *βάνω*, attacher avec des épingles (qc. sur qc.); (eine Fahne rc.), *σταίνω μίαν σημαίαν (ἕνα φλάμπουρον)*, arborer, planter (un étendart).

Aufstehen, *v. n.* (offen seyn), *εἶναι ἀνοικτόν*, être ouvert; (auf etwas stehen), *στέκομαι ἐπάνω εἴς τι*, être mis, porter sur qc.; vom Sitzen, Liegen —, *σηκώνομαι*, se lever (d'un siége, du lit); vom Krankenlager —, *ξαναλαμβάνω*, relever d'une maladie; gegen einen —, *ἐπαναστατῶ*, *κάμνω ἐπανάστασιν*, s'insurger, se revolter.

Aufsteifen, *v. a.* *κάμνω σκληρὸν*, *σκληρύνω*, rendre ferme ou dur; den Hut —, *σηκώνω τὰ πτερὰ τοῦ καπέλου*, retaper un chapeau; Wäsche —, *φχιάνω τὸ πανὶ μὲ την κόλλαν*, empeser (du linge).

Aufsteigen, *v. n.* *ἀναβαίνω*, monter); (von Speisen), *ἀναβαίνει (τὸ φαγὶ) πάλιν ἀπὸ τὸ στομάχι*, causer des rapports (en parlant des viandes); es steigt mir ein Gedanke auf, *μοὶ ἔρχεται (ἕνας) στοχασμὸς*, il me vient une pensée dans l'esprit.

Aufsteigend, *adj.* *ἀναβαίνων (ἀστρον. καὶ γενεαλ.)*, (astr. et généal.) ascendant.

Aufsteigung, *f.*, *ἀνάβασις (ἀστρονομ.)*, ascension (astron.), *f.*

Aufstellen, *v. a.* *σταίνω*, *βάνω*, mettre debout, dresser, élever; Zeugen, Beweise —, *παρασταίνω μάρτυρας*, *ἀποδείξεις*, produire, des témoins, des preuves; *v. n.* *fig.* *γυρεύω νὰ μάθω*, *νὰ λάβω εἴδησιν*, faire des recherches.

Aufstieben, s. Stieben.

Aufstöbern, *v. a.* *διεγείρω*, *σηκώνω (ἕνα θηρίον ἀπὸ τὰ δάση)*, faire lever (une bête dans la forêt).

Aufstöpseln, *v. a.* *ἀνοίγω*, *ξεστουμπώνω*, déboucher.

Aufstören, *v. a.* *σηκώνω (ἀνακατώνωντας τι)*, faire lever en fouillant.

Aufstoßen, *v. a.* *ἀνοίγω ἀμπώθωντας*, *σπρώχνωντας*, ouvrir en poussant, enfoncer; *v. n.* (begegnen), *ἀπαντῶ*, *συναντῶ*, *τυχαίνω*, rencontrer (par hasard); *v. i.* es stößt mir auf, *ῥεύγομαι*, j'ai des rapports (de l'estomac).

Aufstoßen, *n.*, (aus dem Magen), *τὸ ῥεύξιμον*, rapports (de l'estomac), *m. pl.*

Aufstreben, *v. n.* *πασχίζω νὰ ἀνέβω (εἰς τιμὴν κτλ.)*, faire des efforts pour s'élever.

Aufstreichen *v. a.* *ἀλείφω (οἷον· ἔμπλαστρον)*, étendre (*p. e.* un emplâtre) sur qc.

Aufstreifen, *v. a.* *σηκώνω*, *τραβῶ ὀπίσω (τὰ μανίκια κτλ.)*, retrousser (la manche etc.); sich (*dat.*) die Haut —, *λαβώνω τὸ δέρμα (τρίβωντας κτλ.)*, s'écorcher, s'érafler la peau; *v. n.* *κτυπῶ ὀλίγον εἴς τι ἀπερνῶντας*, raser, effleurer.

Aufstreuen, *v. a.* *ῥίπτω (οἷον· ἄμμον, σκόνην)*, repandre (*p. e.* du sable) sur qc., saupoudrer.

Aufstülpen, *v. a.* *σηκώνω ἢ διπλώνω τὴν ἄκραν τοῦ ὑποδήματος*, hausser les genouillères des bottes; den Hut —, *σηκώνω τὰ πτερὰ τοῦ καπέλου*, retrousser, retaper (le chapeau); aufgestülpte Nase, *κοντὴ (κουτζὴ) μύτη (σηκωμένη εἰς τὴν ἄκραν)*, nez *m.* camus.

Aufstürzen, *v. a.* *βάνω ὀγλήγορα καὶ βιαστικὰ*, *σκεπάζω*, couvrir (d'un couvercle), mettre (à la hâte).

Aufstutzen, *v. a.* (aufputzen), *στολίζω*, orner, embellir; den Hut —, *σηκώνω τὰ πτερὰ τοῦ καπέλου*, retaper le chapeau.

Aufstützen, *v. a.* *ἀκουμβῶ*, appuyer; sich —, *ἀκουμβῶ (μά-*

λιστα μὲ τὸν ἀγκῶνα), appuyer, s'appuyer, s'accouder.
Aufsuchen, v. a. ζητῶ, γυρεύω, chercher, rechercher.
Aufsuchung, f., ἡ ζήτησις, γύρευσις, recherche, f.
Aufsummen, sich, v. r. αὐξάνω (λέγεται διὰ ταῖς σοῦμαις), s'accumener, monter.
Auftakeln, v. a. βάνω τὰ ἀναγκαῖα σχοινιὰ καὶ πανιὰ εἰς τὸ καράβι, (mar.) agréer.
Auftaumeln, v. n. σηκώνομαι κουνούμενος, se lever en chancelant.
Aufthauen, v. n. ξεπαγώνω, dégeler, se dégeler; v. a. κάμνω νὰ ξεπαγώσῃ, dégeler.
Aufthauen, n., Aufthauung, f., τὸ ξεπάγωμα, dégel, m.
Aufthun, v. a. ἀνοίγω, ouvrir.
Aufthürmen, v. a. ἐπισωρεύω, entasser, amonceler.
Auftischen, v. a. βάνω (φαγὶ) εἰς τὴν τράπεζαν, fam. servir (la table).
Auftrag, m., ἡ παραγγελία, commission, f., ordre, m.
Auftragen, v. a. φέρω ἐπάνω, mettre sur . . .; Speisen —, βάνω τὰ φαγητὰ εἰς τὴν τράπεζαν, servir, mettre sur la table (les viandes); Farben —, βάνω χρώματα, mettre des couleurs; einem etwas —, παραγγέλλω, fig. charger q. de qc., donner commission, ordre; v. n. φουσκώνω (οἷον· τὸ φόρεμα), bouffer (en parlant d'un habit etc.).
Auftreiben, v. a. Wild —, σηκώνω τὰ θηρία ἀπὸ τὰ δάση, faire lever (une bête); Reifen —, βάνω στεφάνια εἰς τὸ βουτζί, chasser les cerceaux (d'un tonneau); Geld —, συνάζω, μαζώνω, εὑρίσκω ἄσπρα, trouver (à force de chercher) de l'argent, se procurer de l'argent; (aufblasen), φουσκώνω, πρίσκω, gonfler, enfler.
Auftrennen, v. a. ξεῤῥάπτω, σχίζω τὸ ῥαμμένον, découdre, défaire; sich —, σχίζομαι, se découdre, se défaire.
Auftreten, v. a. ἀνοίγω πατῶντας ἢ κτυπῶντας μὲ τὸ ποδάρι, ouvrir d'un coup de pied; v. n. βάνω τὸ ποδάρι εἰς τι, πατῶ, mettre le pied sur qc., marcher; (auf der Bühne), παρασταίνομαι ἢ παίζω εἰς τὸ θέατρον, jouer un rôle, entrer en scène; als Zeuge — wider einen, μαρτυρῶ ἐναντίον τινός, déposer contre q.
Auftritt, m., (am Hause), τὸ σκαλοπάτι ἔμπροσθεν τῆς θύρας (εἰς μεγάλα δσπήτια), perron, m.; — an der Kutsche, σκαλοπάτι (εἰς τὸ ἁμάξι), botte (d'un carrosse), f.; (in Schauspielen), ἡ σκηνὴ (τοῦ δράματος), scène (d'une pièce de théâtre), f.; fig. ἡ σκηνή, τὸ θέαμα, scène (fig.).
Auftrocknen, v. a. σφουγγίζω, sécher (v. a.); v. n. στεγνώνω, sécher (v. n.).
Auf und ab, adv. ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, çà et là; auf- und abgehen, πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, πηγαίνω καὶ ἔρχομαι, aller et venir, se promener (dans sa chambre).
Aufwachen, v. n. ἐξυπνῶ, σηκώνομαι ἀπὸ τὸν ὕπνον, s'eveiller.
Aufwachsen, v. n. αὐξάνω, τρανεύω, croître, grandir; ἀνατρέφομαι, être élevé.
Aufwägen, v. a. ἀντιζυγιάζω, ἀντισηκώνω, contre-peser.
Aufwählen, v. a. ein Kartenblatt, γυρίζω ἕνα χαρτὶ (εἰς τὸ παιγνίδι), rétourner (au jeu de cartes).
Aufwallen, v. n. βράζω, bouillonner; (im Zorn), θυμώνω, fig. s'emporter.
Aufwallung, f., ἡ βράσις, τὸ βράσιμον, bouillonnement, m.
Aufwand, m., τὰ ἔξοδα, ἡ δαπάνη, dépense, f., frais, m. pl.
Aufwärmen, v. a. ξαναζεσταίνω, réchauffer; (μεταφορ.) ἐξανανεώνω τὰ παλαιὰ καὶ ἄνοστα (οἷον· ποιήματα, ἱστορίας), réveiller, rénouveler (de vieilles choses p. e. des poëmes etc. fades, insipides).
Aufwarten, v. n. δουλεύω, servir; womit kann ich Ihnen aufwarten? μὲ τί ἠμπορῶ νὰ σᾶς δουλεύσω; de qui pourrai je vous servir? einem —, seine Aufwartung machen, κάμνω ἐπίσκεψιν, ἐπισκέπτομαι τινα (μεγαλήτερον), rendre visite, rendre ses respects à q.; bey Tische —, δουλεύω εἰς τὴν τράπεζαν, servir à table.

Aufwärter, m., ὁ (κοινὸς) δοῦλος (ὁποῦ δουλεύει περισσοτέρους), garçon, valet, m.
Aufwärterin, f., ἡ (κοινὴ) δουλεύτρα, servante, fille f. de service.
Aufwärts, adv. ἄνω, εἰς τὰ ἐπάνω, en haut, vers le haut.
Aufwartung, f., Aufwarten, n., ἡ δούλευσις, service, m.; einem seine — machen, s. Aufwarten.
Aufwaschen, v. a. πλύνω (τὰ ἀγγεῖα τοῦ μαγειρίου), laver, écurer (la vaisselle).
Aufwäscherin, f., ἐκείνη ὁποῦ πλύνει (τὰ ἀγγεῖα κτλ.), laveuse de vaisselle.
Aufwaschwasser, n., νερὸν διὰ τὸ πλύσιμον, πλῦμα, lavure, f.
Aufweben, v. a. μεταχειρίζομαι εἰς τὸ ὕφαμα, employer à un tissu; (losweben), λύω τὸ ὕφαμα, défaire un tissu, désourdir.
Aufwechsel, m., τὸ διάφορον ὁποῦ πληρώνει τις ἀλλάζωντας ἄσπρα, change, agio, m.
Aufwechseln, v. n. ἀλλάζω ἄσπρα πέρνωντας διάφορον, changer.
Aufwecken, v. a. ἐξυπνῶ, σηκώνω ἀπὸ τὸν ὕπνον, éveiller, réveiller.
Aufwehen, (emporwehen), v. a. σηκώνω φυσσῶντας (οἷον τὸν κονιορτόν), faire lever en soufflant, lever (p. e. la la poussière); (öffnen), ἀνοίγω φυσσῶντας, ouvrir en soufflant.
Aufweichen, v. a. μοσκεύω, ἀπαλύνω μὲ τὸ μόσκευμα, ramollir, détremper; v. n. ἀπαλύνομαι μὲ τὸ μόσκευμα, s'amollir par l'humidité.
Aufweifen, v. a. τυλιγαδιάζω, mettre sur le dévidoir.
Aufweisen, v. a. δεικνύω, (δείχνω), παρασταίνω, montrer, présenter.
Aufweisung, f., ἡ παράστασις, τὸ δείξιμον, présentation, exhibition, f.
Aufwenden, v. a. ἐξοδεύω, δαπανῶ, employer, dépenser.
Aufwerfen, v. a. auf etwas —, ῥίπτω ἐπάνω εἰς . . ., jeter sur qc.; einen Wall —, ἐπισωρεύω ἕνα χῶμα, élever, faire un digue; eine Frage rc. —, προβάλλω μίαν ἐρώτησιν κτλ., proposer une question etc.; sich —, (zu etwas), παρασταίνομαι, πέρνω ἐπάνω μου (μίαν ὑπόθεσιν), s'ériger en . . ., entre-prendre (qc.); wider einen —, ἐναντιώνομαι, εἶμαι ἐνάντιος, ἐπαναστατῶ, s'élever, se soulever contre q.
Aufwichsen (s. Wichsen), v. a. fam. φιλεύω λαμπρά, traiter (q.) somptueusement.
Aufwickeln, v. a. τυλιγαδιάζω, τυλίγω, rouler, pelotonner; (loswickeln), ξετυλίγω, dérouler, déployer; ein Kind —, ξεφασκιώνω ἕνα παιδάκι, démaillotter un enfant.
Aufwiegeln, v. a. στασιάζω, παρακινῶ εἰς ἐπανάστασιν, soulever, revolter.
Aufwiegelung, f., ὁ στασιασμός, ἡ παρακίνησις εἰς ἐπανάστασιν, incitation (à la revolte).
Aufwiegen, v. a. ἀντιζυγιάζω, ἀντισηκώνω, être de même poids; (μεταφορ.) ὑπερβάλλω, νικῶ, contre-peser, l'emporter sur . . .
Aufwiegler, m., ὁ στασιαστής, ὅστις παρακινεῖ ἄλλους εἰς ἐπανάστασιν, boute-feu, mutin, m.
Aufwindeln, v. a. ξεφασκιώνω, ἐβγάζω τὰ σπάργανα, démaillotter.
Aufwinden, v. a. τυλιγαδιάζω, τυλίγω, tortiller sur qc., pelotonner; — σηκώνω μὲ τὸν ἀργάτην, τραβῶ μὲ σχοινιά, guinder, lever, soulever.
Aufwirbeln, v. a. ein Fenster, ἀνοίγω ἕνα παράθυρον γυρίζωντας τὸ καρφὶ ὁποῦ τὸ σφαλεῖ, ouvrir le tourniquet d'une fenêtre.
Aufwischen, v. a. σφουγγίζω, torcher, essuyer.
Aufwühlen, v. a. σκαλίζω, σκάπτω, fouiller, fouir.
Aufwurf, m., τὸ ὕψωμα ἀπὸ χῶμα (ἐβγαλμένον ἀπὸ ἕναν λάκκον), terre f. d'un fossé creusé.
Aufzählen, v. a. μετρῶ (ἕνα καθ' ἕνα), compter (un à un); einem zwanzig Prügel —, μετρῶ, δίδω τινὸς εἴκοσι (καλαῖς) ξυλιαῖς, donner à q. vingt coups de bâton bien comptés.
Aufzäumen, v. a. χαλινώνω, βάνω τὸ χαλινάρι, brider.
Aufzehren, v. a. τρώγω, κατα-

καλισκω, (*ἀναλῶ*), manger, consommer, consumer.
Aufzeichnen, *v. a.* *σημειώνω*, *γράφω*, noter, marquer, écrire.
Aufzeichnung, *f.*, *ἡ σημείωσις*, action *f.* de noter.
Aufzeigen, *v. a.* *δεικνύω* (*δείχνω*, *δείκτω*), montrer, faire voir.
Aufzeigung, *f.*, *τὸ δείξιμον*, action *f.* de montrer.
Aufziehbrücke, *f.*, *σηκωτὸν γεφύρι*, pont-levis, *m.*
Aufziehen, *v. a.* in die Höhe —, *σηκώνω*, *τραβῶ ἐπάνω* . . ., lever, guinder, tirer en haut; die Vorhänge —, *ἀνοίγω τὰ καταπετάσματα* (*τοὺς περδέδες*), ouvrir, tirer les rideaux; den Vorhang (auf der Bühne) —, *σηκώνω τὸ καταπέτασμα* (*εἰς τὸ θέατρον*), lever la toile (du théâtre); eine Uhr —, *κορδίζω τὴν ὥραν*, monter (une pendule, une montre); Saiten, Schnüre *ꝛc.* —, *βάνω χόρδαις κτλ.*, monter (un instrument de musique) y mettre les cordes; (bey Webern), *διάζομαι*, *σταίνω τὸ νῆμα διὰ νὰ ὑφαίνω*, ourdir; Kinder, Thiere —, *ἀναθρέφω παιδία*, *ζῶα*, élever, nourrir (des enfans, du bétail); eine Landkarte *ꝛc.* (auf Leinwand) —, *κολλῶ μίαν χάρτιαν κτλ. εἰς ἕνα πανί*, entoiler, une carte de géographie etc.; einen —, *περιγελῶ*, *περιπαίζω τινά*, se moquer de q., railler, berner q.; (hinhalten), *δίδω* (*ματαίαν*) *ἐλπίδα*, *κάμνω ματαίας ὑποσχέσεις*, amuser q. de vaines promesses; eine Person zum Tanze —, *καλῶ* (*μίαν γυναῖκα*) *εἰς χορόν*, inviter une personne à la danse; *v. n.* (einherziehen), *πηγαίνω μὲ παράταξιν*, marcher, aller en procession, faire parade; auf die Wache —, *πηγαίνω νὰ ἀλλάξω τὴν φυλακὴν* (*τὴν βίγλαν*), monter la garde; (in Kleidern aufgezogen kommen), *φορῶ*, *πηγαίνω φορεμένος*, se présenter en tel habit; (aufgezogen kommen mit Reden *ꝛc.*), *λέγω*, *προφέρω*, *προβάλλω*, avancer, proposer (des discours etc.); sich aufziehen, *v. r.* *συναθροίζομαι*, *μαζώνομαι* (*οἷον· τὰ σύννεφα*), s'assembler (*p. e.* les nuages).
Aufzug, *m.*, *ἡ παράταξις*, procession, marche solennelle, parade, *f.*; (bey den Webern), *τὸ στημόνι τοῦ ὑφαντοῦ*, ourdissure, chaîne, *f.*; (im Schauspiele), *ἡ πρᾶξις*, *τὸ δράμα*, acte (d'une pièce de théâtre), *m.*; (in Kleidern *ꝛc.*), *σχῆμα* (*ὁποῦ παρασταίνει τις μὲ τὰ φορέματά του κτλ.*), figure (que fait q. dans ses habits etc.), *f.*
Aufzwängen, *v. a.* *ἀνοίγω μὲ βίαν*, ouvrir parforce.
Aufzwingen, *v. a.* einem etwas, *βιάζω τινὰ νὰ πάρῃ τι*, forcer q. à prendre qc.
Augapfel, *m.*, *ὅλος ὁ ὀφθαλμός*, globe *m.* de l'oeil; *ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ*, prunelle, pupille, *f.*
Auge, *n.*, *τὸ ὀμμάτι*, *ὁ ὀφθαλμός*, oeil, *m.*; (in der Karte), *ὁ ποῦντος* (*εἰς τὰ χαρτιὰ*, *εἰς τοὺς κύβους ὁποῦ παίζουν*), point (aux cartes, aux dés), *m.*; (an Pflanzen), *τὸ ὀμμάτι* (*εἰς τὰ φυτά*), oeil, bouton, bourgeon, *m.*; aus den Augen verlieren, *χάνω ἀπὸ τὰ ὀμμάτια*, perdre de vue; aus den Augen setzen, *ἀμελῶ*, négliger; nicht aus den Augen lassen, *δὲν ἀφίνω ἀπὸ τὰ ὀμμάτια*, ne pas perdre de vue; ein Auge auf ein Mädchen haben, *ἔχω σκοπὸν διὰ μίαν κόρην*, *τὴν ἀγαπῶ*, guigner une fille.
Aeugeln, *v. a.* *ἐμπολιάζω* (*μπολιάζω*), écussonner, greffer en écusson, enter en bouton.
Augenarzt, *m.*, *ὁ ἰατρὸς διὰ τὰ ὀμμάτια*, oculiste, médecin *m.* oculiste.
Augenbader, *m.*, *ἀγγεῖον τι διὰ πλύσιμον τῶν ὀμματιῶν*, bassin *m.* oculaire.
Augenblick, *m.*, *ἡ στιγμή*, *ῥοπὴ ὀφθαλμοῦ*, moment, clin *m.* d'oeil.
Augenblicklich, *adj.* *πρόσκαιρος*, *στιγμαῖος*, momentané; *adv.* *εὐθὺς*, *αὐτὴν τὴν στιγμήν*, à l'instant, dans le moment.
Augenbogen, *m.*, *s.* Regenbogenhaut.
Augenbraunen, *f. pl.*, *τὰ ὀφρύδια* (*φρύδια*), sourcils, *m. pl.*
Augenbutter, *f.*, *λήμη*, *τζίμπλα εἰς τὰ ὀμμάτια*, chassie, *f.*
Augendiener, *m.*, *ὁ ὀφθαλμό-*

δουλος, ὁ *κόλαξ*, flatteur, faux complaisant, *m.*
Augendienst, *m.*, ἡ *ὀφθαλμοδουλεία, κολακεία*, fausse complaisance, *f.*
Augenfell, *n.*, *λεύκωμα, μεμβράνα λευκὴ εἰς τὸ ὀμμάτι*, taie (dans l'oeil), *f.*
Augenglas, *n.*, τὸ *γυαλὶ διὰ τὰ ὀμμάτια*, (*ματογυάλι*), verre *m.* oculaire, lorgnette, *f.*
Augenhöhle, *f.*, *γλήνη ἔνθα εἶναι χωσμένον τὸ ὀμμάτι*, orbite *f.* de l'oeil.
Augenklappe, *f.*, s. Scheuleder.
Augenkrankheit, *f.*, *ἀῤῥωστία τῶν ὀφθαλμῶν*, maladie *f.* des yeux.
Augenleder, s. Scheuleder.
Augenlied, *n.*, τὸ *βλέφαρον* (*ματόφυλλον, ματόκλαδον*), paupière, *f.*
Augenlust, *f.*, ἡ *χαρὰ διὰ τὰ ὀμμάτια*, plaisir *m.* des yeux.
Augenmaaß, *n.*, *μέτρησις μὲ τὸ ὀμμάτια μόνον*, estimation *f.* à vue d'oeil.
Augenmerk, *n.*, ὁ *σκοπός*, vue, intention, *f.*, dessein, *m.*
Augenmittel, *n.*, *ἰατρικὸν διὰ τὰ ὀμμάτια*, remède ophthalmique (*ou* pour les yeux).
Augenpulver, *n.*, ἡ *σκόνη διὰ τὰ ὀμμάτια*, poudre *f.* ophthalmique; (*μεταφορ.*) *πολλὰ μικρὸς τύπος* (*ὁποῦ χαλνᾷ τὰ ὀμμάτια*), *fig.* caractères très-minces (qui font mal aux yeux).
Augenpunkt, s. Gesichtspunkt.
Augensalbe, *f.*, *κολλύριον, ἰατρικὸν διὰ τὰ ὀμμάτια*, collyre, ongnent *m.* pour les yeux.
Augenschale, -schälchen, s. Augenbader.
Augenschein, *m.*, τὸ *φαινόμενον*, ἡ *θεωρία*, vue, apparence, *f.*; in — nehmen, *ἐπιθεωρῶ, κυτάζω*, faire l'inspection de qc.
Augenscheinlich, *adj.* *ὀφθαλμοφανής*, visible, évident; *adv.* *ὀφθαλμοφανῶς, φανερά*, visiblement, évidemment.
Augensprache, *f.*, *ὁμιλία* (*δηλαδὴ νεύματα*) *τῶν ὀμματιῶν*, langage *m.* des yeux.
Augenstern, *m.*, ἡ *κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ*, prunelle, pupille *f.* de l'oeil.
Augentriefen, *n.*, *τζίμπλα, τζιμπλία*, lippitude, *f.*
Augenvorfall, *m.*, *ἐξοφθαλμία, ἔβγαλμα τοῦ ὀφθαλμοῦ ἔξω ἀπὸ τὸν τόπον του*, exophthalmie, *f.*
Augenwasser, *n.*, *ἰατρικὸν νερὸν διὰ τὰ ὀμμάτια*, eau *f.* ophthalmique.
Augenweh, *n.*, *πόνος τῶν ὀμματιῶν, ὀφθαλμία*, mal *m.* aux yeux, ophthalmie, *f.*
Augenweide, *f.*, ἡ *χαρὰ διὰ τὰ ὀμμάτια*, plaisir *m.* ou délices *f. pl.* des yeux.
Augenwimpern, *m. pl*, αἱ *βλεφαρίδες, ὀμματότριχες*, cils, *m. pl.*
Augenwink, *m.*, *νεῦμα* (*μὲ τὸ ὀμμάτι*), signe *m.* d'oeil, oeillade, *f.*
Augenwinkel, *m.*, ἡ *γωνία τοῦ ὀμματίου*, coin *m.* de l'oeil.
Augenzahn, *m.*, *ὀφθαλμικὸν δόντι*, dent *f.* oeillère.
Augenzeuge, *m.*, ὁ *αὐτόπτης, ὅστις εἶδε τι*, témoin *m.* oculaire.
Augig, *adj.* *ὁποῦ ἔχει τρύπαις* (*οἷον· τὸ ψωμί, τὸ τυρί*), qui a des trous (*p. e.* le pain, le fromage).
August, *m.*, ὁ *Αὔγουστος* (*μῆνας*), Août, mois d'Août.
Augustiner, Augustinermönch, *m.*, ὁ *Αὐγουστῖνος* (*ἱερομόναχος*), Augustin, *m.*
Aurikel, *n.*, *εἶδος φλόμου* (*λουλοῦδι*), oreille *f.* d'ours (fleur).
Auripigment, *n.*, τὸ *ἀρσενικὸν κίτρινον*, orpiment, *m.*
Aus, *prp.* *ἐκ, ἐξ, ἀπό*, de, du, de la, des; aus dem Hause, aus dem Garten 2c. kommen, *ἔρχομαι ἀπὸ τὸ σπῆτι, ἀπὸ τὸν κῆπον* (*ἐκ τοῦ οἴκου, ἐκ τοῦ κήπου*) *κτλ.*, venir de la maison, du jardin; er ist aus Athen, *αὐτὸς εἶναι ἀπὸ τὰς Ἀθήνας*, il est d'Athènes; aus Erfahrung, *ἀπὸ τὴν πεῖραν*, par expérience; aus Liebe, aus Freundschaft 2c., *ἀπὸ ἀγάπην, ἀπὸ φιλίαν κτλ.*, par amour, par amitié etc.
Ausackern, *v. a.* *ἐβγάζω* (*ἀπὸ τὴν γῆν*) *ἀροτρεύωντας*, tirer de la terre en labourant.
Ausadern, *v. a.* *ἐβγάζω τὰς φλέβας ἀπὸ τὸ κρέας*, ôter les veines (de la viande).
Ausarbeiten, *v. a.* *δουλεύω, κάμνω*, travailler, composer;

τελειώνω, finir, cesser de travailler.

Ausarbeitung, *f.*, *ἡ δουλειά*, *κατασκευή*, composition, production *f.* d'esprit etc.; *ἡ τελείωσις*, achevement, *m.*

Ausarten, *v. n.* *ἐκτρέπομαι τοῦ γένους*, *μεταβάλλομαι ἀπὸ τὸ γένος εἰς ἄλλο*, *μεταβάλλομαι εἰς τὸ χειρότερον*, *νοθεύομαι*, dégénérer, s'abâtardir.

Ausartung, *f.*, *ἡ ἐκτροπὴ τοῦ γένους*, *μεταβολὴ εἰς τὸ χειρότερον*, *νόθευσις*, dégénération, *f.*, abâtardissement, *m.*

Ausathmen, *v. a.* *ἐκπνέω*, *ἐβγάζω τὴν ἀναπνοήν*, expirer; (die Seele), *ἀποπνέω*, *ἀποθνήσκω*, rendre l'ame, mourir.

Ausbacken, *v. a.* *ψήνω καλὰ τὸ ψωμί*, faire cuire assez (le pain); *v. n.* *ψήνομαι καλά*, cuire assez.

Ausbaden, *v. a.* *τελειώνω τὸ λουτρόν*, achever de baigner; (etwas ausbaden müssen), *παιδεύομαι διὰ ξένον πταίσιμον*, payer la folle enchère, avoir le dommage.

Ausbauen, *v. a.* *τελειώνω τὸ κτίσιμον*, *κτίζω*, achever un bâtiment, bâtir.

Ausbedingen, *v. a.* *ἐξαιρῶ τι εἰς τὴν συμφωνίαν*, *συμφωνῶ*, stipuler, excepter, réserver.

Ausbedungen, s. Ausgenommen.

Ausbeichten, *v. a.* *ὁμολογῶ*, *φανερώνω τὰ κρυφά μου*, confesser, révéler ses secrets.

Ausbeinen, *v. a.* *ἐβγάζω τὰ κόκκαλα ἀπὸ τὸ κρέας*, désosser.

Ausbeißen, *v. a.* einen Zahn, *ἐβγάζω ἕνα δόντι δαγκάνοντας*, se casser une dent à force de mordre; *fig. fam.* (einen aus einer Stelle), *ἀποδιώχνω τινὰ ἀπὸ ἕναν τόπον*, *fig. fam.* débusquer q.

Ausbeizen, *v. a.* *ἐβγάζω τι μὲ ἕνα καταβιβρωτικόν* (*οἷον· μὲ τὸ ἀσημόνερον*), ôter qc. par un corrosif (*p. e.* par l'eau forte).

Ausbessern, *v. a.* *διορθώνω*, réparer, raccommoder, refaire, rajuster; (flicken), *μπαλώνω*, rapetasser, ravauder.

Ausbesserung, *f.*, *ἡ διόρθωσις*, raccommodage, rajustement, *m.*; *τὸ μπάλωμα*, rapiécetage, ravaudage, *m.*

Ausbethen, *v. n.* *τελειώνω τὴν προσευχήν μου*, achever, finir sa prière.

Ausbeute, *f.*, *τὸ κέρδος* (*μάλιστα ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα*), profit, revenu (des mines), *m.*

Ausbeuteln, *v. a.* *κοσκινίζω*, bluter; *fig.* (einen), *ἀδειάζω τὸ πουγγί τινος*, *ὑστερῶ τινα νὰ ἄσπρα*, vider la bourse à q.

Ausbiegen, *v. a.* *λυγίζω*, plier en dehors; *v. n.* *ὑποχωρῶ*, *ἐβγαίνω ἀπὸ τὸν δρόμον*, faire place à q. (en chemin faisant).

Ausbieten, *v. a.* *βάνω εἰς πούλησιν*, *πωλῶ*, mettre ou exposer en vente, offrir partout.

Ausbilden, *v. a.* *σχηματίζω*, *μορφώνω*, former, achever de former; (den Geist), *καλλωπίζω*, *καλλιεργῶ τὸ πνεῦμα*, *fig.* former, cultiver l'esprit.

Ausbildung, *f.*, *ὁ σχηματισμὸς*, *ἡ μόρφωσις*, perfectionnement (d'une forme), *m.*; *ὁ καλλωπισμὸς τοῦ πνεύματος*, *fig.* culture (de l'esprit).

Ausbitten, *v. a.* etwas von einem, *παρακαλῶ τι ἀπό τινα*, demander, prier q. d'accorder de donner qc.; das bitte ich mir aus, *σὲ παρακαλῶ* (*νὰ μὴ τὸ κάμῃς*, *νὰ τὸ ἀφίσῃς κτλ.*), je vous prie (de ne pas faire cela, de laisser cela etc.).

Ausblasen, *v. a.* *σβύνω φυσσῶντας*, souffler, éteindre; (austrompeten), *φανερώνω σαλπίζοντας*, publier à son de trompette.

Ausbleiben, *v. n.* *μένω ἔξω*, *δὲν ἔρχομαι*, demeurer dehors, ne pas venir; *fig.* sein Fieber ist ausgeblieben, *ἡ θέρμη του ἔλειψε*, *ἔπαυσε*, sa fièvre a cessé, l'a quitté; der Athem ist ihm ausgeblieban, *ἔχασε τὴν ἀναπνοήν*, *ἐκόπηκε ἡ ἀναπνοή του*, il a perdu la respiration.

Ausbleichen, *v. a.* *λευκαίνω*, *ἀσπρίζω*, blanchir (sur l'herbe); (das Bleichen endigen), *τελειώνω τὸ λεύκασμα*, achever de blanchir.

Ausblühen, *v. n.* *ἐξανθῶ*, *τελειώνω τὸ ἄνθος*, défleurir.

Ausbluten, *v. a.* *χάνω τὸ αἷμά μου*, perdre son sang, saigner; (aufhören zu bluten), *παύει ἀπὸ τὸ νὰ τρέχει* (*τὸ*

αἷμα), cesser de couler (en parlant du sang); (ausbluten lassen), *ἀφίνω νὰ τρέχῃ τὸ αἷμα*, laisser couler le sang.
Ausbohlen, *v. a.* *σανιδώνω*, planchéier.
Ausbohren, *v. a.* *τρυπῶ*, *ἀδειάζω τρυπῶντας*, percer, trouer, creuser.
Ausbracken, s. Ausmerzen, Aussenden.
Ausbraten, *v. a.* (als Fett), *ἐβγάζω* (*οἷον· πάχος*) *μὲ τὸ νὰ ψήσω*, tirer (*p. e.* la graisse) en rôtissant; (einen Braten), *ψήνω καλά*, rôtir assez, bien rôtir.
Ausbrauen, *v. a.* *τελειώνω τὸ ψήσιμον τοῦ ζήθου* (*τῆς πίβας*), achever de brasser, brasser suffisamment.
Ausbrausen, *v. n.* *παύω ἀπὸ τὸ νὰ βράζω* (*οἷον· ὁ μοῦστος*), cesser de fermenter (comme le moût).
Ausbrechen, *v. a.* *ἐβγάζω τζακίζωντας*, arracher, détacher avec effort; (durch Speyen von sich geben), *ἐβγάζω ξερνῶντας*, vomir; *τζακίζομαι*, *ἐβγαίνω μὲ βίαν*, sortir, pousser en dehors; aus dem Gefängnisse, *ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν φυλακὴν* (*τζακίζωντας τὴν θύραν κτλ.*), rompre sa prison; (als Feuer), *ἀνάπτει*, *ἐβγαίνει φωτία*, s'allumer, prendre à . . . (en parlant du feu); (sich zeigen, erscheinen als Krankheiten ꝛc.), *δείχνομαι*, *φαίνομαι* (*οἷον· ἀβδωσιία*), paraître (en parlant des maladies); der Krieg bricht aus, *γίνεται πόλεμος*, la guerre s'allume; in ein Gelächter —, *γελῶ μὲ πλατὺ γέλοιον*, *γελῶ ἔξαφνα*, éclater de rire; in Schmähworte —, *φανερώνω τὸν θυμόν μου μὲ ὑβριστικὰ λόγια*, *ὑβρίζω*, éclater en injures, en invectives; in Thränen —, *δακρύζω*, *χύνω δάκρυα*, verser des larmes, se mettre à pleurer.
Ausbreiten, *v. a.* *ἁπλώνω*, *ἐξαπλώνω*, étendre, déplier, déployer; *fig.* ein Gerücht —, *ἐξαπλώνω μίαν φήμην*, *ἕνα λόγον*, divulguer, répandre (un bruit, une nouvelle); sich —, *ἐξαπλώνομαι*, s'étendre, se répandre.
Ausbreitung, *f.*, *ἡ ἐξάπλωσις*, extension, *f.*, déployement, *m.*, divulgation, *f.*; — des Glaubens, der christlichen Religion, *ἐξάπλωσις*, *κοινοποίησις τῆς χριστιανικῆς πίστεως*, propagation de la religion chrétienne.
Ausbrennen, *v. a.* *καίω*, *ἀδειάζω καίωντας*, brûler (l'intérieur de qc.), creuser en brûlant; Pfeifen —, *παστρεύω πήλινα τζιμπούκια διὰ μέσου φωτίας*, recuire des pipes (à tabac); *v. n.* (aufhören zu brennen), *κατακαίομαι*, *παύω ἀπὸ τὸ νὰ καίσω*, brûler, être consumé par le feu, cesser de brûler.
Ausbringen, *v. a.* *ἐβγάζω*, ôter, faire en aller; *φανερώνω*, *fig.* divulguer; (als Flecken ꝛc.) *ἐβγάζω* (*λέραν κτλ.*), faire en aller, ôter (une tache etc.); (im Bergbaue), *ἐβγάζω μέταλλα*, exploiter (en parlant des mines); eine Gesundheit —, *πίνω εἰς τὴν ὑγίειαν τινός*, porter une santé (un toast).
Ausbruch, *m.*, (eines feuerspeyenden Berges, *ἀνάβρηγμα*, *δίψιμον φωτίας* (*πυροβόλου βουνοῦ*), éruption (d'un volian), *f.*; — des Zornes, der Freude, *ἡ φανέρωσις τοῦ θυμοῦ*, *τῆς χαρᾶς*, éclat, emportement *m.* de colère, de joie; vor dem Ausbruche des Krieges, *πρὸ τοῦ νὰ ἀνακηρυχθῇ ὁ πόλεμος*, avant que la guerre fût déclarée; zum — kommen, *φανερώνομαι*, *δείχνομαι*, éclater, se déclarer.
Ausbrühen, *v. a.* *ζεματίζω*, échander.
Ausbrüten, *v. a.* *κλωσσῶ*, *κλωσσάζω*, couver, faire éclore; (etwas schlechtes ersinnen), *ἐβγάζω τι κακόν*, *μηχανεύομαι*, *ἐφευρίσκω τι κακόν*, *fig.* couver, machiner.
Ausbrütung, *f.*, *τὸ κλώσσημα*, action *f.* de couver.
Ausbügeln, *v. a.* *σιδηρώνω τὰ πανιὰ διὰ νὰ γένουν ἴσια*, repasser, rabattre (les coutures).
Ausbühnen, *v. a.* *περιφράττω τὴν εἴσοδον ἑνὸς μεταλλείου μὲ σανίδια*, cuveler.
Ausbund, *m.*, *ἐξαίρετον πρᾶγμα*, merveille, *f.*, prodige, *m.*; — von Schönheit, *μία εὐμορφοτάτη*, une merveille

de beauté; ein — aller Schelme (od. Schelmerey), ἕνας πονηρότατος, un maître fripon.

Ausbündig, *adj.* ἐξαίρετος, ἔξοχος, excellent, extraordinaire.

Ausbürsten, *v. a.* σκουπίζω (μὲ βουρτζαν), vergeter, brosser.

Ausbüßen, *v. a.* ἐξιλεώνω, ὑποφέρω τὴν παιδείαν δι' ἕνα σφάλμα, expier, porter la peine d'une faute.

Auscuriren, *v. a.* ἰατρεύω σωστά, guérir (q.) radicalement.

Ausdampfen, *v. n.* ἐξατμίζω, s'évaporer.

Ausdämpfen, *v. a.* σβύνω, étouffer, éteindre.

Ausdauern, *v. n.* et *a.* ὑποφέρω, βαστῶ, endurer, supporter.

Ausdauernd, *adj.* ὁποῦ βαστᾶ, ὁποῦ μνήσκει, persévérant; ausdauernde Pflanzen, μακροχρόνια φυτά, plantes vivaces.

Ausdehnbar, *adj.* πλατυντικὸς (ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ πλατυνθῇ, νὰ ἐκτανθῇ), dilatable, expansible.

Ausdehnbarkeit, *f.*, ποιότης πράγματος πλατυντικοῦ, τὸ πλατυντικόν, dilatabilité, *f.*

Ausdehnen, *v. a.* ἐκτείνω, ἐξαπλώνω, τεντώνω, étendre, dilater.

Ausdehnend, *adj.* ὁποῦ ἐκτείνει, πλατύνει, expansif.

Ausdehnung, *f.*, ἡ ἔκτασις, ἐξάπλωσις, extension, dilatation, étendue, *f.*

Ausdenken, *v. a.* ἐφευρίσκω, ἐπινοῶ, imaginer, inventer.

Ausdeuten, *v. a.* ἐξηγῶ, interpréter, expliquer.

Ausdeutung, *f.*, ἡ ἐξήγησις, interprétation, explication, *f.*

Ausdichten, *v. a.* ἐφευρίσκω, πλάττω, controuver, inventer (quelque mensonge).

Ausdichten, Kalfatern, s. Kalfatern.

Ausdielen, *v. a.* στρώνω μὲ σανίδια, planchéier.

Ausdienen, *v. a.* δουλεύω τὸν συμφωνημένον καιρόν μου, achever le terme de son service, faire son temps; *fam.* das hat ausgedient, αὐτὸ δὲν ἀξίζει πλέον, εἶναι χαλασμένον, *fam.* cela a fait son temps, est entièrement usé, gâté.

Ausdingen, *v. a.* ἐξαιρῶ εἰς τὴν συμφωνίαν, stipuler, excepter, réserver.

Ausdonnern, *v. i.* es hat ausgedonnert, ἔπαυσε, ἀπέρασεν ἡ βροντή, il a cessé de tonner.

Ausdorren, *v. n.* ξηραίνομαι, γίνομαι ξηρός, sécher, se sécher, devenir sec.

Ausdörren, *v. a.* ξηραίνω, κάμνω ξηρόν, sécher, dessecher.

Ausdrechseln, *v. a.* τορνεύω, (faire creuser) au tour; τελειώνω τὸ τόρνευμα, achever de faire au tour.

Ausdrehen, *v. a.* ἐβγάζω στρέφωντας, arracher qc. en le tournant; ξεστρίφω, détortiller; τορνεύω, faire (creuser) au tour.

Ausdreschen, *v. a.* ἀλωνίζω, ἐβγάζω ἀλωνίζωντας, battre le blé; τελειώνω τὸ ἀλώνισμα, achever de battre en grange.

Ausdruck, *m.*, (im Reden), ἡ ἔκφρασις, φράσις, expression, phrase, *f.*; (in der Mahlerey, Musik ꝛc.), ἡ ἐνέργεια, force, énergie, expression (en peinture, en musique etc.).

Ausdrucken, *v. a* (ein Siegel, eine Schrift), ἐκτυπώνω, τυπώνω, empreindre, imprimer (un cachet, un livre); (den Druck beendigen), τελειώνω τὸν τύπον, finir l'impression; (mit Worten), ἐκφράζω, exprimer.

Ausdrücken, *v. a.* ἐβγάζω σφίγγωντας, στραγγίζω, épreindre, presser, exprimer; (mit Worten), s. Ausdrucken.

Ausdrücklich, *adj.* ἐκφραστικός, exprès; *adv.* ἐπὶ ταυτοῦ, πρόδηλος, exprès, à dessein, précisement.

Ausdrucksvoll, *adj.* ἐμφατικός, ἐνεργητικός, expressif, énergique.

Ausdruckung, *f.*, ἡ ἐκτύπωσις, impression, *f.*

Ausdrückung, *f.*, τὸ στράγγισμα, expression, *f.*, pressurage, *m.*

Ausdrusch, *m.*, τὰ ἀλωνισμένα σιτάρια κτλ., battage, blé *m.* battu.

Ausduften, *v. n.* ἐξατμίζομαι, s'exhaler, s'évaporer; *v. a.* ἐξατμίζω (μυρωδίαν), exhaler (des parfums).

Ausdüften, *v. a.* ἐξατμίζω (μυρωδίαν), exhaler (des parfums).

Ausdulden, s. Erdulden; er hat ausgeduldet, ἔπαυσε ἀπὸ τὰ πάθη, δηλαδὴ ἀπέθανε, il a cessé de souffrir, il est mort.

Ausdunsten, v. a. ἐξατμίζομαι, s'exhaler, s'évaporer.

Ausdünsten, v. a. ἐξατμίζω, exhaler.

Ausdünstung, f., ἡ ἐξάτμισις, exhalaison, f.

Ausegen, v. a. σκαλίζω μὲ τὸ λισγάρι, tirer de la terre avec la herse.

Auseinander, adv. ξεχωριστὰ, ξέχωρα, séparément.

Auseinander bringen, v. a. χωρίζω, ξεχωρίζω, séparer.

Auseinander fahren, v. n. χωρίζομαι μὲ ἔκπληξιν, se séparer étant effrayé.

Auseinander gehen, v. n. χωρίζομαι, ἀναχωρῶ, se séparer, s'en aller.

Auseinander legen, v. a. βάνω ξεχωριστὰ, χωρίζω, démonter, déployer, séparer.

Auseinander nehmen, v. a. χωρίζω (οἷον· τὰ μέρη τοῦ ὡρολογιοῦ), désassembler, déconstruire, démonter (p. e. une montre).

Auseinander setzen, v. a. βάνω ξεχωριστά, séparer, mettre séparément; (deutlich machen), ἐξηγῶ, σαφηνίζω, expliquer, éclarcir.

Auseinandersetzung, f., ἡ ἐξήγησις, σαφήνεια, explication, f., éclaircissement, m.

Auseinander thun, v. a. χωρίζω, βάνω ξεχωριστά, séparer, mettre séparément.

Auseinander ziehen, v. a. ἐβγάζω, χωρίζω, séparer en tirant; v. n. χωρίζομαι ἀπὸ τὸ κονάκι, πέρνω ἄλλο κονάκι, se séparer (de son compagnon de logis), aller loger ailleurs.

Auseisen, v. a. ἐβγάζω, ξεκολλῶ τὰ παγωμένα, détacher ce qui s'est attaché par la gelée.

Auserkohren, Auserlesen, adj. ἐκλελεγμένος, ἔξοχος, ἐξαίρετος, choisi, excellent.

Auserlesen, v. a. ἐκλέγω, διαλέγω, choisir.

Ausersehen, v. a. ἐκλέγω, διαλέγω, choisir, élire; διορίζω, destiner.

Auserwählen, v. a. ἐκλέγω, choisir, élire.

Auserwählte, m., ὁ ἐκλεκτός, élu.

Auserwählung, f., ἡ ἐκλογή, élection, f.

Ausessen, v. a. τρώγω ὅλα, ἀδειάζω τὸ πιάτο, manger tout, vider le plat.

Ausfädeln, v. a. ξεφτίζω, effiler; sich —, ξεφτίζομαι, s'effiler; ἐβγαίνει (ἡ κλωστὴ) ἀπὸ τὴν τρύπαν τῆς βελόνης, sortir du trou de l'aiguille.

Ausfahren, v. a. (einen Weg), χαλνῶ ἕναν δρόμον μὲ τὸ ἁμάξι, rompre, caver (un chemin) à force de charier; (etwas aus einem Orte), ἐβγάζω τι (ἀπὸ ἕναν τόπον), exporter (d'un lieu); v. n. ἐβγαίνω μὲ τὸ ἁμάξι, ἢ μὲ τὸ πλοῖον, sortir en voiture ou en bateau; (auf der Haut), ἐβγάζω σπειριὰ (εἰς τὸ δέρμα), avoir des élevures, des bourgeons sur la peau; (ausgleiten), γλιστρῶ, ξεγλιστρῶ, manquer, glisser; der Fuß fuhr mir aus, τὸ ποδάρι μου ἐγλίστρησε, le pied me glissa.

Ausfahrt, f., τὸ ἔβγημα εἰς τὸ ἁμάξι ἢ μὲ τὸ πλοῖον, sortie (en voiture ou en bâteau), f.

Ausfall, m., ἡ ἐκδρομή, (milit.) sortie, f.

Ausfallen, v. a. πίπτω, ἀποπίπτω, ἐκπίπτω, tomber (de l'intérieur d'une chose); — (vom Getreide), ἐκπίπτουν τὰ σπειριὰ ἀπὸ τὰ ἀστάχια, s'égrener; (einen Ausfall thun), κάμνω ἐκδρομήν, faire une sortie; (ausarten), ἐκτρέπομαι τοῦ γένους, dégénérer; (einen Ausgang nehmen), τελειώνω, ἐβγαίνω (καλὰ ἢ κακά), se terminer, tourner, avenir; gut —, τελειώνω καλὰ, ἔχω καλὴν ἔκβασιν, avoir du succès.

Ausfasen, v. a. ξεφτιλίζω, ἐβγάζω ταῖς κλωσταῖς (ἀπὸ τὸ πανί), effiler.

Ausfaulen, v. n. χαλνοῦμαι ἀπὸ τὸ σάπισμα, pourrir, tomber de pourriture.

Ausfechten, v. n. πολεμῶ, ἀποκτῶ ἢ τελειώνω πολεμῶντας, combattre, obtenir ou finir en combattant.

Ausfegen, v. a. παστρεύω, σκουπίζω, nettoyer, balayer.

Ausfeilen, v. a. ῥινίζω, ἐβγάζω μὲ τὸ ῥινί, creuser, ôter ou

façonner avec la lime; (eine Schrift), διορθώνω ἕνα σύγγραμμα, καλλωπίζω τὸ ὕφος, limer (un ouvrage).
Ausfenstern, s. Ausfilzen.
Ausfertigen, *v. a.* ἀποστέλλω, τελειώνω, ἐκτελῶ, expédier.
Ausfertigung, *f.*, ἡ τελείωσις, ἐκτέλεσις, expedition, *f.*
Ausfilzen, *v. a. fam.* ἐλέγχω, μαλώνω σκληρά, chapitrer, vespériser, réprimander q.
Ausfinden, *v. a.* εὑρίσκω, ξεσκεπάζω, trouver, découvrir.
Ausfindig, *adj.* — machen, εὑρίσκω, ἐξερευνῶ, trouver (après avoir cherché), découvrir.
Ausfischen, *v. a.* ψαρεύω, πιάνω ὅλα τα ψάρια ἀπὸ μίαν λίμνην, dépeupler (un étang).
Ausflattern, s. Ausfliegen.
Ausflechten, *v. a.* λύω τὸ πλεγμένον, défaire une tresse, décorder.
Ausfleischen, *v. a.* ἐβγάζω τὸ κρέας ἀπὸ τὸ πετζί, écharner.
Ausflicken, *v. a.* μπαλώνω, raccommoder, rapiéceter.
Ausflickung, *f.*, μπάλωμα, raccommodage, rapiécetage, *m.*
Ausfliegen, *v. n.* πετῶ ἔξω, s'envoler, dénicher; (μεταφ.) φεύγω, γλυτώνω, échapper, s'enfuir.
Ausfließen, *v. n.* ξετρέχει, ἐβγαίνει (τὸ νερόν), couler, s'écouler.
Ausflöhen, *v. a.* ψυλλίζω, épucer.
Ausflucht, *f.*, ἡ ἔξοδος, τὸ ἔβγημα, sortie (de la maison etc.); (Vorwand), ἡ πρόφασις, *fig.* évasion, *f.*, fauxfuyant, *m.*
Ausflug, *m.*, τὸ πέταγμα ἔξω, action *f.* de s'envoler; (μεταφορ.) ἡ ἔξοδος ἀπὸ τὸ πατρικὸν σπίτι, *fig.* sortie (de la maison paternelle), *f.*
Ausfluß, *m.*, τὸ τρέξιμον, ἡ ῥοή, ἐκροή, écoulement, *m.*, émanation; eines Flusses, τὸ στόμιον τοῦ ποταμοῦ, embouchure *f.* d'une rivière.
Ausfordern, *v. a.* καλῶ εἰς μονομαχίαν, défier, appeler en duel.
Ausfördern (im Bergbau), *v. a.* ἐβγάζω (μέταλλα) ἀπὸ τὴν γῆν, (mine) exploiter.
Ausforderung, *f.*, ἡ προσκάλεσις εἰς μονομαχίαν, défi, *m.*
Ausförderung, *f.*, ἔβγαλμα τῶν μετάλλων ἀπὸ τὴν γῆν, exploitation, *f.*
Ausforschen, *v. a.* ἐρευνῶ, ἐξετάζω, rechercher; einen —, ἐβγάζω τὰ μυστικὰ τινὸς (μὲ τέχνην), tirer les vers du nez à q.
Ausforschung, *f.*, ἡ ἔρευνα, ἐξέτασις, recherche, *f.*
Ausfragen, *v. a.* ἐρωτῶ, ἐξετάζω ἐρωτῶντας, découvrir à force de demander, questionner q.
Ausfressen, *v. a.* τρώγω ὅλα, manger tout, vider en mangeant.
Ausfrieren, *v. n.* παγώνω ὁλοτελῶς, se geler entièrement.
Ausfuhr, *f.*, ἡ ἐξαγωγὴ (τὸ φέρσιμον τῶν πραγμάτων εἰς ξένους τόπους), exportation, *f.*
Ausführbar, *adj.* ὅπου ἠμπορεῖ νὰ ἐκτελεσθῇ, ce qu'on peut exécuter.
Ausführen, *v. a.* ἐξάγω, φέρω πράγματα εἰς ξένους τόπους, exporter; (vollenden), ἐκτελῶ, τελειώνω, exécuter, effectuer, achever; eine Materie —, ἐξηγῶ, σαφηνίζω, traiter une matière), expliquer.
Ausführlich, *adj.* ἐκτεταμένος, κατὰ πλάτος ἐξηγημένος, détaillé, en détail.
Ausführlichkeit, *f.*, διήγησις μὲ ὅλα τὰ περιστατικά, détail, rapport *m.* détaillé.
Ausführung, *f.*, ἐξαγωγή, exportation, *f.*; ἐκτέλεσις, ἐξακολούθησις, exécution, *f.*; *med.* ἔκκρισις, excrétion, *f.*
Ausfüllen, *v. a.* ἀναπληρώνω, γεμίζω, remplir, combler.
Ausfüllung, *f.*, ἡ ἀναπλήρωσις, γέμισις, remplissage, comblement, *m.*
Ausfündig, s. Ausfindig.
Ausfüttern, *v. a.* βάνω ἐσώπανον, βάνω ἀστάρι, doubler, fourrer.
Ausfüttern, *v. a.* τρέφω καλά, παχαίνω, nourrir bien, engraisser.
Ausgabe, *f.*, (des Geldes), τὰ ἔξοδα, ἡ δαπάνη, dépense, *f.*, frais, *m. pl.*; (— eines Buchs), ἡ ἔκδοσις, édition (d'un livre), *f.*
Ausgang, *m.*, ἡ ἔξοδος, sortie, *f.*; (Ende), τὸ τέλος, ἡ ἔκβασις, *fig.* issue, fin, *f.*
Ausgärben, *v. n. fig.* einen —,

δέρνω τινὰ (καλά), rosser q. (comme il faut).

Ausgären, Ausgähren, *v. n.* παύω ἀπὸ τὸ νὰ ζυμώσω, fermenter suffisamment; ausgegoren, *part.* ἀρκετὰ ζυμωμένος, qui a fermenté suffisamment.

Ausgäten, *v. a.* σκαλεύω, ξεριζώνω τὰ ἀχαμνὰ χόρτα, sarcler, éherber.

Ausgattern, *v. a. fam.* εὑρίσκω, découvrir.

Ausgearbeitet, *adj.* κατεσκευασμένος, τελειωμένος, ouvragé, fini; s. Ausarbeiten.

Ausgebegeld, *n.*, ἄσπρα διὰ τὰ καθημερινὰ ἔξοδα, argent *m.* pour les dépenses ordinaires.

Ausgeben, *v. a.* δίδω, διαμοιράζω, donner, distribuer; (Geld —), ἐξοδεύω, δαπανῶ, dépenser, débourser (de l'argent); (eine Schrift), ἐκδίδω (εἰς τύπον), τυπώνω, publier, faire imprimer (un ouvrage); (für etwas), λέγω ὅτι εἶναι —, προφασίζομαι ὅτι εἶναι —, faire passer pour ...; man giebt ihn für reich, für todt ꝛc. aus, λέγεται (λέγουν) ὅτι εἶναι πλούσιος, ὅτι ἀπέθανε κτλ., on le fait riche, mort etc.; sich —, ἐξοδεύω ὅλα, δαπανῶ ὅλα, dépenser tout son argent, vider sa bourse; *fig.* — für etwas, προφασίζομαι, ὑποκρίνομαι πῶς εἶμαι —, se faire passer pour ..., se qualifier de ...

Ausgeber, *m.*, ὁ ἐξοδευτής, ἐξοδιαστής, celui qui dépense, ménager, *m.*

Ausgeberin, *f.*, ἡ ἐξοδιάστρια, ἡ ἐπιστάτισσα τῆς οἰκονομίας, ménagère, *f.*

Ausgebreitet, *adj.* ἐκτεταμμένος, étendu.

Ausgebung, *f.*, διαμοίρασις, distribution, *f.*; s. Ausgeben.

Ausgeburt, *f.*, (μεταφ.) ἐκεῖνο ὁποῦ ἐβγάζει, ὁποῦ πλάζει τις, produit (de l'esprit), *m.*

Ausgediente, *m.*, πρεσβύτης, ὁποῦ ἐτελείωσε τὰ χρόνια τῆς δουλεύσεως του, vétéran, qui a achevé le temps de son service.

Ausgehen, *v. n.* ἐβγαίνω, sortir; (auslöschen), σβύνομαι, ἀφανίζομαι, s'éteindre; (zu Ende gehen, fehlen), σώνομαι, se consumer, commencer à manquer; (von Farben), σβύνομαι, χάνομαι, ἀφανίζομαι (λέγεται διὰ τὰ χρώματα), se passer (des couleurs); (von Haaren), πίπτω, ἀποπίπτω (λέγεται διὰ τὰ μαλλιά), tomber (des cheveux); (die Waare ist ausgegangen), τὸ πρᾶγμα ἐσώθηκε, ἐπωλήθη ὅλον, cette marchandise manque à présent, elle est vendue; auf etwas —, ἔχω σκοπὸν νὰ κάμω τι, μηχανοῦμαι, avoir dessein de faire qc., machiner qc.; (von Wörtern) — auf, s. Enden, Endigen; frey —, μνήσκω ἐλεύθερος (δὲν ἔχω νὰ πληρώσω), être quitte, (ne rien payer); leer —, δὲν λαμβάνω τίποτες, ne rien obtenir; einen Befehl — lassen, ἐκδίδω μίαν προσταγὴν κτλ., publier une ordonnance etc.

Ausgeizen, *v. a.* (den Tabak), ἐβγάζω, ἀποσπῶ τὰ περιττὰ βλαστάρια τοῦ φυτοῦ τοῦ ταμπάκου, rejetonner (le tabac).

Ausgekerbt, *adj.* δοντιασμένος, ὀδοντωτός, crénelé.

Ausgelassen, *adj.* τρελὸς ἀπὸ χαράν, τρελούτζικος, joyeux à l'excès (à la folie); ἄτακτος, ἀχαλίνωτος, dissolu, débauché.

Ausgelassenheit, *f.*, ἡ τρελάδα (ἀπὸ ὑπερβολικὴν χαράν), excès *m.* de joie; ἡ ἀταξία, ἀχαλινωσία, dissolution, extravagance, *f.*

Ausgelegte Arbeit, *f.*, πρᾶγμα ποικιλοχρωματισμένον (μὲ διάφορα ξύλα, μὲ χρυσόν, ἀσῆμι κτλ.), marqueterie, *f.*

Ausgelernt, *adj.* ὁποῦ ἐτελείωσε τοὺς χρόνους τῆς μαθήσεώς του (εἰς μίαν τέχνην), sorti d'apprentissage; (μεταφ.) πονηρός, πανοῦργος, *fig.* fin, rusé.

Ausgemacht, *adj.* ἀποφασισμένος, διωρισμένος, arrêté, décidé; ἀναμφίβολος, βέβαιος, certain, sûr; s. Ausmachen.

Ausgenommen, *adj.* ἐξῃρημένος, excepté; *adv.* κατ' ἐξαίρεσιν, πλὴν, ἔξω ἀπό, à l'exception de ..., hors, hormi.

Ausgepeitscht, *adj.* δαρμένος μὲ βέργαις, fouetté (des verges); (μεταφορ.) πολυθρύλλητος, παντοῦ γνωστός, *fig.* rebat-

tu, connu par tout; ἄνοστος, décrié, insipide.

Ausgeschlagen, *adj.* στολισμένος μὲ πέφκια, orné des tapis; (im Gesicht rc.), ὁποῦ ἔχει σπειριὰ (εἰς τὸ πρόσωπον κτλ.), bourgeonné; s. Ausschlagen.

Ausgewachsen, *adj.* καμπούρης, bossu; s. Auswachsen, Erwachsen.

Ausgewandert, s. Auswandern.

Ausgezackt, s. Auszacken.

Ausgezeichnet, *adj.* σημειωμένος, ἐξαίρετος, distingué, signalé; s. Auszeichnen.

Ausgießen, *v. a.* ἐκχύνω, ξεχύνω, χύνω ἔξω, verser, répandre; *fig.* sein Herz —, ἀνοίγω τὴν καρδίαν μου, épancher son coeur.

Ausgießung, *f.*, ἡ ἔκχυσις, effusion, *f.*

Ausglätten, *v. a.* ἰσάζω, ἰσιώνω (ζαρωματιάν), lisser, ôter en lissant.

Ausgleichen, *v. a.* ἰσάζω, ἐξισάζω, τεριάζω, égaler, accommoder.

Ausgleiten, *v. n.* γλιστρῶ, ξεγλιστρῶ, glisser.

Ausglühen, *v. a.* πυρώνω καλὰ (τὸ σίδηρον), donner la chaude (au fer); *v. n.* παύει ἀπὸ τὸ νὰ εἶναι πυρωμένον, cesser d'être rouge (en parlant du fer).

Ausgraben, *v. a.* σκάπτω, ἐβγάζω (τὸ παραχωμένον), ξεχώνω, déterrer, exhumer.

Ausgräten, *v. a.* ἐβγάζω τὰ ψαροκόκκαλα, ôter les arêtes.

Ausgrübeln, *v. a.* ἐξετάζω, εὑρίσκω ἐξετάζωντας καὶ ἀκρίβειαν, rechercher avec soin, trouver à force de raffiner.

Ausgründen, s. Ergründen.

Ausguß, *m.*, ἡ ἔκχυσις, τὸ χύσιμον, action de verser, effusion, *f.*; ὁ ὀχετός, νεροχύτης, évier, *m.*, dalle, *f.*

Aushaaren, Aushären, s. Hären.

Aushacken, *v. a.* ἐβγάζω κόπτωντας μὲ τὸ τζικοῦρι, ἢ τζιμπῶντας (καθὼς τὰ πουλλιά), arracher avec la houe ou avec le bec (comme les oiseaux); Taffet rc. —, κόπτω εἰς σχῆμα ὀδοντωτὸν (τὸν ταφτὰν κτλ.), déchiqueter (du taffetas etc.).

Aushaken, Aushäkeln, *v. a.* ἐβγάζω ἀπὸ τὸ τζιγκέλι, dégrafer, décrocher.

Aushalftern, *v. a.* ξεκαπιστρώνω, déchevêtrer.

Aushalten, *v. a.* βαστῶ, ὑποφέρω, souffrir, supporter, endurer, essuyer; *v. n.* διαμένω, βασιῶ, ἐπικρατῶ, durer, tenir, persévérer; — im Singen, βαστῶ τὸν τόνον τῆς φωνῆς, soutenir le ton de sa voix.

Aushämmern, *v. a.* ἐβγάζω κτυπῶντας μὲ τὸ σφυρί, ôter à coups de marteau.

Aushang, *m.*, πρᾶγμα ὁποῦ κρέμεται εἰς τὴν θύραν τοῦ ἐργαστηρίου ἑνὸς πραγματευτοῦ, botte (qui se met à la porte d'un magasin), *f.*

Aushängebogen, *m.*, τυπωμένη κόλα (ὁποῦ προβάλλεται διὰ ἔνδειξιν), (impr.) montre, *f.*

Aushändigen, *v. a.* ἐγχειρίζω, παραδίδω, délivrer, rendre, remettre.

Aushändigung, *f.*, ἡ ἐγχείρισις, παράδοσις, délivrance, *f.*

Aushangen, *v. n.* κρέμομαι ἔξω, être suspendu, pendre exposé à la vue.

Aushängen, *v. a.* κρεμάζω (κρεμνῶ) ἔξω, suspendre, afficher, exposer à la vue.

Ausharren, *v. a.* προσκαρτερῶ, ἐπικρατῶ, ἐμμένω, persévérer (jusqu' à la fin).

Ausharren, *n.*, ἡ ἐπικράτησις, προσκαρτέρησις, persévérance, *f.*

Aushärten, *v. a.* σκληρύνω, σκληρώνω, durcir, rendre dur.

Aushauch, *m.*, ἔκπνευσις τοῦ ἀέρος ἀπὸ τὸ πλημόνι, halenée, expiration, *f.*

Aushauchen, *v. a.* ἐκπνέω, ἐξατμίζω, expirer, exhaler.

Aushauen, *v. a.* κόπτω, χωρίζω κόπτωντας, caver, creuser en taillant; δέρνω (μὲ καμτζίκι, μὲ βέργαις), fouetter, rosser; einen Wald —, κόπτω πολλὰ δένδρα εἰς ἕνα δάσος, éclaircir une forêt.

Ausheben, *v. a.* σηκώνω, ἐβγάζω, retirer, tirer de . . ., enlever; eine Thür —, ἐβγάζω μίαν θύραν ἀπὸ τὰ στροφίδια, mettre une porte hors des gonds; (auswählen), διαλέγω, ἐκλέγω, choisir; Soldaten —, συνάζω στρατιώτας, lever des hommes pour des recrues, recruter.

Aushebung, *f.*, ἡ σήκωσις, τὸ ἔβγαλμα, action *f.* de retirer etc.; ἡ σύναξις τῶν

στρατιωτῶν, levée f. des troupes.
Aushecheln, v. a. κτενίζω (λινάρι, καννάβι), peigner, sérancer (le lin, le chanvre); (μεταφ.) περιγελῶ, περιπαίζω, railler, se moquer.
Aushecken, v. a. κλωσσῶ, couver; (μεταφ.) ἐφευρίσκω (μάλιστα ἐπὶ κακοῦ), inventer, imaginer.
Ausheilen, v. a. ἰατρεύω σωστά, guérir à fond.
Ausheilung, f., σωστὴ ἰάτρευσις, guérison f. radicale.
Ausheitern, v. a. καθαρύνω, éclaircir, rasséréner; sich —, v. i. ἀνοίγει ὁ καιρός, s'éclaircir, se rasséréner.
Ausheizen, v. a. ζεσταίνω σωστὰ (τὸν φοῦρνον κτλ.), chauffer bien.
Aushelfen, v. a. βοηθῶ (τινὰ εἰς καιρὸν ἀνάγκης), aider, secourir (en cas de besoin).
Aushelfung, f., ἡ βοήθεια, aide, assistance, f.
Aushellen, s. Ausheitern.
Aushemmen, v. a. ξετροχίζω, désenrayer.
Aushöhlen, v. a. σκάπτω, βαθουλώνω, creuser, caver; χαρακώνω αὐλάκια εἰς τοὺς στύλους, canneler.
Aushöhlung, f., τὸ βαθούλωμα, χαράκωμα, excavation; cannelure, f.
Aushöhnen, v a. περιγελῶ, περιπαίζω, se moquer, se railler de q.
Aushöken, v. a. μεταπωλῶ λιανά, revendre en détail.
Ausholen, v. a. einen, ἐβγάζω τὰ κρυφά τινος ἐρωτῶντάς τον τεχνικά, sonder q., tirer les vers du nez à q.; v. n. (zum Schlagen), σηκώνω τὸ χέρι νὰ κτυπήσω, lever la main pour frapper; (zum Springen), ὁρμῶ διὰ νὰ πηδήσω, prendre son escousse pour sauter; weit —, ἀρχινῶ μίαν διήγησιν ἀπὸ μακράν, commencer de bien loin un récit.
Ausholzen, v. a. einen Wald, κόπτω πολλὰ δένδρα εἰς τὸ δάσος, éclaircir une forêt.
Aushorchen, s. Ausforschen.
Aushören, v. a. ἀκούω (ἕνα λόγον κτλ.) ἕως τὸ τέλος, entendre, écouter jusqu' à la fin.
Aushub, m., ἡ ἐκλογή, τὸ πλέον ἐξαιρετώτερον, élite, f.
Aushülfe, f., ἡ βοήθεια (εἰς καιρὸν ἀνάγκης), aide, f., secours (en cas de besoin), m.
Aushülsen, v. a. ξεφλουδίζω (φασούλια κτλ.), écosser, écaler.
Aushungern, v. a. βιάζω διὰ μέσου τῆς πείνας, affamer, faire mourir de faim.
Aushunzen, v. a. pop. μαλώνω, ἐπιπλήττω σκληρά, pop. gourmander, chapitrer, vespériser.
Aushusten, v. a. ἐβγάζω μὲ τὸν βῆχα, cracher en toussant, expectorer.
Ausjagen, v. a. ἀποδιώχνω, διώχνω ἔξω, chasser, mettre dehors.
Ausjäten, s. Ausjäten.
Auskämmen, v. a. κτενίζω (τὰ μαλλιά), peigner, démêler avec un peigne.
Auskauen, v. a. ἐβγάζω (τὸ ζουμί) μασσῶντας καλά, tirer (le suc) en mâchant bien; v. n. παύω ἀπὸ τὸ νὰ μασσήσω, achever de mâcher.
Auskaufen, v. a. ἀγοράζω ὅλα τὰ πράγματα ὁποῦ ἔχει τις, acheter tout.
Auskehlen, v. a. χαρακώνω αὐλάκια (εἰς στύλους κτλ.), βαθουλώνω, canneler.
Auskehlung, f., τὸ βαθούλωμα, χαράκωμα, cannelure, f.
Auskehren, σαρώνω, σκουπίζω, φιλοκαλλίζω, balayer, brosser, nettoyer; s. Kehren, Fegen.
Auskehrer, m., σαρωτής, σκουπιαρής, balayeur, m.
Auskehrich, Auskehricht, n., τὰ σαρώματα, φορκαλλίδια (φιλοκαλλίδια), balayures, f. pl.
Auskeilen, v. a. στερεώνω μὲ σφῆνες, munir de coins.
Auskeimen, v. n. βλαστάνω, φυτρώνω, ἐβγάζω βλαστάρια, germer.
Auskeltern, v. a. στύφω, πιέζω (πατῶ) σταφύλια, pressurer.
Auskennen, v. a. einen —, γνωρίζω τινὰ σωστά, connaître q. à fond.
Auskerben, v. a. χαράττω, κόπτω σημεῖα (εἰς ἕνα ξύλον), créneler.
Auskernen, v. a. ἐβγάζω τὰ κουκούτζια, ôter les noyaux, les pepins.
Ausklagen, v. a. ἀποκτῶ, ἐβγάζω διὰ μέσου προσκλαύσεως εἰς τὸ κριτήριον, obte-

nir par un procès; *v. n. παύω ἀπὸ τὰ παραπονήματα*, cesser de se plaindre.

Ausklären, *v. a. καθαρύνω*, éclaircir; sich —, *v. i. ἀνοίγει ὁ καιρός*, s'éclaircir.

Ausklatschen, *v. a. περιγελῶ κροτῶντας τὰ χέρια*, se moquer de q. en claquant des mains; *fam.* (ausplaudern), *φανερώνω ἀστόχαστα (ἕνα κρυφόν)*, redire, rapporter.

Ausklauben, *v. a. ἐβγάζω μὲ τὰ νύχια*, éplucher; *fig.* (ausklügeln), *ἐφευρίσκω*, inventer, découvrir.

Auskleben, *v. a. κολλῶ χαρτὶ, σκεπάζω μὲ χαρτί*, enduire de papier, coller.

Auskleiden, *v. a. ἐκδύω (ξενδύνω)*, déshabiller; sich —, *ἐκδύομαι (ξενδύνομαι), ἐβγάζω τὰ φορέματά μου*, se déshabiller, se dévêtir.

Auskleistern, *v. a. κολλῶ χαρτὶ μὲ ἀλευρόκολλαν*, enduire de papier avec de la colle de farine; s. Auskleben.

Ausklopfen, *v. a. τινάζω (φορέματα)*, épousseter (des habits); *fig. fam.* einen —, *δέρνω, ῥαβδίζω τινά*, épousseter, rosser q.

Ausklügeln, *v. a. ἐφευρίσκω (πολλὰ στοχαζόμενος)*, inventer, découvrir à force de raffiner.

Ausknaupeln, *v. a. ἐβγάζω μὲ τὰ νύχια*, éplucher.

Auskneten, *v. a. ζυμώνω καλά*, pétrir bien.

Auskochen, *v. a. βράζω καλά, ἐβγάζω βράζωντας*, cuire, faire cuire bien, tirer par la coction; *v. n. παύει (τὸ νερὸν κτλ.) ἀπὸ τὸ νὰ βράσῃ*, cesser de bouiller.

Auskommen, *v. n. ἐβγαίνω*, sortir (de la maison); *fig.* (bekannt werden), *ἐβγαίνω εἰς τὸ κοινὸν, φανερώνομαι*, éclater, se divulguer; (vom Feuer), *ἀνάπτει, ἐβγαίνει φωτία*, commencer à brûler, prendre (du feu); das Feuer ist in diesem Hause ausgekommen, *αὐτὸ τὸ σπίτι ἄναψε πρῶτον, ἀπὸ αὐτὸ τὸ σπίτι ἐβγῆκε ἡ φωτία*, l'incendie a commencé dans cette maison; mit einem —, *συμφωνῶ καλὰ, ἀπερνῶ καλὰ μέ τινα*, s'accorder bien, vivre en paix avec q.; mit einer Summe 2c. —, *ἀπερνῶ μὲ μίαν σοῦμαν, με φθάνει ἡ σοῦμα*, avoir assez (pour fournir aux frais de q.); mit diesem Gelde werde ich nicht —, *αὐτὰ τὰ ἄσπρα δὲν θέλουν φθάσῃ διὰ τὰ ἔξοδά μου*, cet argent ne me suffira pas; ich komme mit meiner Rechnung aus, *ἐβγαίνει ὁ λογαριασμός μου σωστά*, j'ai mes comptes justes.

Auskommen, *n., τὰ ἀναγκαῖα, τὰ χρειαζούμενα εἰς τὴν ζωήν*, nécessaire, *m*; er hat sein —, *ἔχει τόσα ὅσα τοῦ φθάνουν διὰ τὴν ζωὴν, εἶναι κυβερνημένος*, il a le necessaire, il est à son aise; es ist kein — mit ihm, *δὲν εἶναι τρόπος νὰ συμφωνήσῃ τινὰς μὲ ἐκεῖνον*, on ne saurait s'accorder avec lui; (Auskunftsmittel), *ἕνα μέσον, τρόπος τῆς βοηθείας*, moyen, expédient, *m.*

Auskörnen, *v. a. μαθῶ (οἷον· τὸ σιτάρι ἀπὸ τὸ ἀστάχυ)*, égrener.

Ausköthen, sich, *v. a.* (von Pferden), *ἐβγάζει (τὸ ἄλογον) τὸν ἀστράγαλον ἀπὸ τὴν φυσικήν του θέσιν*, disloquer le boulet (*se dit* des chevaux).

Auskramen, *v. a. ἐβγάζω ἔξω τὸ πρᾶγμα διὰ πούλησιν*, étaler (les marchandises); Gelehrsamkeit 2c. —, *κάμνω ἐπίδειξιν τῆς μαθήσεώς μου κτλ.*, étaler son érudition etc.

Auskratzen, *v. a. ξύω, ἐβγάζω ξύωντας*, arracher en grattant; eine Schrift —, *ξύω τὸ γεγραμμένον*, raturer une écriture.

Auskriechen, *v. a. ἐβγαίνω (μάλιστα ἀπὸ τὸ αὐγόν)*, éclore.

Auskundschaften, *v. a. παραμονεύω, εὑρίσκω ἢ ἐβγάζω παραμονεύωντας*, épier, espionner, déterrer.

Auskundschaftung, *f., ἡ παραμόνευσις*, perquisition, recherche, *f.*

Auskunft, *f., ἡ εἴδησις, τὸ σαφήνισμα*, avis, éclaircissement, *m.*

Auskunftsmittel, *n.*, (Auskunft), *τὸ μέσον, ὁ τρόπος τῆς βοηθείας*, moyen, expédient, *m.*

Auskünsteln, *v. a. τεχνεύομαι, ἐβγάζω τεχνευόμενος*, inventer, découvrir par son industrie.

Auslachen, v. a. *περιγελῶ*, rire, se rire, se moquer de q.

Auslachen, n., **Auslachung**, f., *τὸ περιγέλασμα*, rire, m., risée, f.

Ausladen, v. a. *ξεφορτώνω*, décharger; ein Gewehr —, *ἐβγάζω τὸ μπαρούτι καὶ τὸ μολύβι ἀπὸ τὸ τουφέκι, ἀπὸ τὴν πιστόλα κτλ.*, décharger, ôter la charge d'un fusil, d'un pistolet etc.

Auslader, m., *ὁ ξεφορτωτής*, déchargeur; (von electrischen Flaschen rc.), *σύρμα εἰς σχῆμα τόξου μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὸ ἠλεκτρικὸν ἀπὸ μίαν ἠλεκτρισμένην φιάλην*, arc-conducteur, m.

Ausladung, f., *ἡ ξεφόρτωσις*, décharge, f., déchargement, m.

Auslage, f., *τὰ ἔξοδα τὰ ὁποῖα κάμνει τις δι' ἄλλον τινά*, déboursement, déboursé, m., avance, f.; (Tisch zum Auslegen), *τὸ τραπέζι εἰς τὸ ὁποῖον βάνεται τὸ πρᾶγμα διὰ πούλησιν*, table f. d'étalage.

Ausland, n., *ὁ ξένος τόπος*, pays étranger, m.

Ausländer, m., *ὁ ἀλλογενής*, étranger, m.

Ausländisch, adj. *ξένος, ἀλλογενής, ἐξωτικός*, étranger, exotique.

Auslangen, v. n. *ἔχω ἀρκετά, ἔχω τόσα ὅσα φθάνουν*, avoir ce qui suffit; v. i. *φθάνει, εἶναι ἀρκετά*, suffire, être assez.

Auslassen, v. a. *ἀφίνω ἔξω, ἀφίνω νὰ ἔβγῃ*, laisser sortir; (weglassen), *ἀφίνω, παραιτῶ, παραβλέπω* (*γράφοντας, διαβάζοντας*), omettre, oublier (en écrivant, en lisant); seine Meinung —, *φανερώνω τὴν γνώμην μου*, découvrir ses sentimens, dire son opinion; seinen Zorn —, *δείχνω τὸν θυμόν μου*, décharger sa colère; seine Freude —, *δείχνω τὴν χαράν μου*, épancher sa joie; einen Befehl —, s. Erlassen; (als Wachs rc.), *ἀναλύω* (*κηρί, ἀξούγγι κτλ.*), fondre (de la cire, du suif etc.)! sich —, *λέγω, φανερώνω τὴν γνώμην μου*, dire son opinion, se déclarer.

Auslassung, f., *ἡ ἄφεσις, παραίτησις*, omission, f.; *ἡ ἀνάλυσις*, action f. de fondre; s. Auslassen.

Auslauf, m., *ἡ ἐκροή, ἀποῤῥοή*, écoulement, m.; *ἡ ἐξέλευσις*, sortie, f., départ, m; (in der Baukunst), *ἐξέχον μέρος τοῦ στύλου, τοῦ τοίχου κτλ.*, (archit.) saillie, f.

Auslaufen, v. n. *ἐβγαίνω* (*λέγεται διὰ καράβια, διὰ τὸ νερὸν κτλ.*), commencer à couler, à s'écouler, partir, sortir du port; (hervorragen), *ἐξέχω, ἐβγαίνω*, avancer; (anfangen zu laufen), *ἀρχηνῶ νὰ τρέχω*, commencer à courir; (aufhören zu laufen), *παύω ἀπὸ τὸ νὰ τρέξω*, cesser de courir; sich —, *τρέχω διὰ νὰ κάμω κίνησιν, τρέχω ἀρκετά*, courir pour faire de l'exercice, courir assez.

Ausläufer, m., *παιδὶ διωρισμένον διὰ νὰ τὸ στέλλουν εἰς διάφορα μέρη*, galopin, m.; (bey Pflanzen), *ὁ βλαστός, τὸ βλαστάρι*, jet, rejeton, m.

Auslaugen, v. a. *ἐβγάζω τὴν ἀλυσίβαν ἀπὸ κάτι τι*, tirer les sels alcalis de qc.

Ausläuten, v. a. *φανερώνω κωδωνίζωντας τὴν καμπάναν*, annoncer (qc.) au son de la cloche; *φανερώνω τὸ τέλος* (*τῆς πανηγύρεως κτλ.*) *μὲ τὸ κωδώνισμα τῆς καμπάνας*, annoncer la fin (de la foire etc.) au son de la cloche; v. n. *παύω ἀπὸ τὸ νὰ κωδωνίζω*, cesser de sonner.

Ausleben, v. a. *ζῶ ἕως τὸ τέλος* (*ἑνὸς καιροῦ*), vivre jusqu' à la fin (d'un certain temps); (*παύω ἀπὸ τὸ νὰ ζήσω*), *ἀποθνήσκω*, cesser de vivre.

Auslecken, v. a. *ἐβγάζω ἢ παστρεύω γλείφωντας*, lécher, vider en léchant.

Ausleeren, v. a. *ἀδειάζω*, vider; *κενώνω*, évacuer.

Ausleerung, f., *τὸ ἀδείασμα*, action f. de vider; *ἡ κένωσις, κάθαρσις*, évacuation, f.

Auslegen, v. a. *βάνω ἔξω, ἐβγάζω* (*τὸ πρᾶγμα διὰ πούλησιν κτλ.*), mettre dehors, étaler, exposer en vente; Geld für einen —, *ἐξοδεύω ἄσπρα διὰ λογαριασμόν τινος*, avancer, débourser (de l'argent); (bey Tischlerarbeiten), *στολίζω μὲ διαφόρων*

χρωμάτων ξύλα, travailler en marqueterie; *fig.* (erklären), *ἐξηγῶ*, interpréter, expliquer; einem etwas als Geiz —, *κατηγορῶ τινὰ ὡς φιλαργύρους*, taxer q. d'avarice.

Ausleger, *m.*, *ὁ ἐξηγητής*, interprète, *m.*; — an einem Boote, *ξύλον τι ἐβγαλμένον ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος μιᾶς μικρῆς βάρκας, τὸ ὁποῖον ἐμποδίζει νὰ μὴ γυρισθῇ ἡ βάρκα*, *mar.* boute-hors, *m.*

Auslegung, *f.*, *τὸ ἔβγαλμα τῶν πραγμάτων διὰ πούλησιν*, étalage, *m.*; *ἡ ἐξήγησις*, explication, interprétation, *f.*

Ausleihen, (Auslehnen), *v. a.* *δανείζω, δίδω δανεικά*, prêter.

Ausleiher, *m.*, *ὁ δανειστής*, prêteur, *m.*

Auslenken, *v. a.* *ὑποχωρῶ, πηγαίνω κατὰ μέρος*, biaiser.

Auslernen, *v. a.* *μανθάνω σωστά*, apprendre parfaitement; (von Lehrlingen), *τελειώνω τὰ χρόνια τῆς μαθήσεώς μου (εἰς μίαν τέχνην)*, finir son apprentissage; *fig.* einen —, *γνωρίζω, ἠξεύρω τινὰ σωστὰ (δηλαδὴ τοὺς τρόπους του κτλ.)*, connaître q. à fond.

Auslesen, *v. a.* *διαλέγω, ἐκλέγω*, choisir; trier; (zu Ende lesen), *τελειώνω τὴν διάβασιν*, achever de lire.

Auslesung, *f.*, *ἡ ἐκλογή*, choix; triage, *m.*; *ἡ τελείωσις τῆς διαβάσεως*, achèvement *m.* de la lecture.

Auslichten, *v. a.* *κόπτω πολλὰ δένδρα εἰς ἕνα δάσος, (κάμνω ἀραιότερον τὸ δάσος)*, éclaircir (une forêt).

Ausliefern, *v. a.* *παραδίδω, ἐγχειρίζω*, délivrer, livrer, rendre, remettre.

Auslieferung, *f.*, *ἡ παράδοσις, ἐγχείρισις*, délivrance, livraison, *f.*

Ausliegen, *v. n.* *κεῖμαι (κοίτομαι) ἀρκετὸν καιρὸν (οἷον· τὸ κρασί, ἡ πίβα)*, reposer (*se dit* du vin, de la bière).

Auslocken, *v. a.* *ἐβγάζω (ἕνα κρυφόν τινος) μὲ τεχνικὰς ἐρωτήσεις*, tirer les vers du nez à q.

Auslohnen, s. Lohnen.

Ausloosen, *v. a.* *διαμοιράζω ῥίχνωντας τὸν λαχνόν*, distribuer en tirant au sort.

Auslöschen, *v. a.* *σβύνω (τὸ κηρί, τὰ γεγραμμένα κτλ.)*, éteindre; effacer; *v. n.* *σβύνομαι*, s'éteindre.

Auslöschung, *f.*, *ἡ σβύσις, τὸ σβύσιμον*, extinction, action d'éteindre, d'effacer.

Auslösen, *v. a.* *ξαναγοράζω (αἰχμάλωτον, ἐνέχυρον)*, racheter, dégager (retirer un gage).

Auslösung, *f.*, *ἡ ξαναγόρασις*, rachat, *m.*; *καθημερινὴ πληρωμὴ διδομένη εἰς ἐπίτροπον εἰς καιρὸν τῆς ἐπιτροπίας του*, appointement *m.* journalier d'un député.

Auslüften, *v. a.* *ἀερίζω, ἀνεμίζω, βάνω εἰς τὸν ἀέρα*, aérer, exposer à l'air.

Ausmachen, *v. a.* *ἐβγάζω*, ôter, tirer de . . .; (Nüsse ꝛc.), *ἐβγάζω (καρύδια κτλ.) ἀπὸ τὴν φλοῦδαν*, écaler, cerner (des noix etc.); (Flecke —), *ἐβγάζω (λέραις ἀπὸ τὸ φόρεμα)*, ôter, faire en aller (des taches); einem etwas —, *διορίζω εἴς τινα τι (οἷον· χρονικὴν πληρωμὴν κτλ.)*, destiner, constituer (*p. e.* des appointemens à q.); (auszieren, besetzen), *στολίζω (οἷον· φορέματα μὲ γοῦναν)*, orner, border (*p. e.* de fourrure un habit); (eine Sache), *τελειώνω*, finir, achever; (festsetzen), *διορίζω*, déterminer, fixer; (als eine Zahl), *κάμνω ἕναν ἀριθμόν*, faire (un certain nombre) se monter à . . .; das wird es nicht —, *αὐτὸ δὲν φθάνει*, cela ne suffira pas; etwas mit einem —, *συμφωνῶ μὲ τινα διὰ κάτι τι*, convenir de qc. avec q.; *fam.* einen —, *μαλώνω τινά*, gronder, réprimander q.; das macht nichts aus, *δὲν κάμνει τίποτες*, n'importe, cela ne fait rien; *fam.* er wird es bald ausmachen (sterben), *θέλει ἀποθάνῃ μετ' ὀλίγον*, il mourra bientôt; ausgemacht, *adj.* *τελειωμένος*, achevé, fini; *διωρισμένος*, fixé, déterminé; *ἀναμφίβολος*, certain, sûr.

Ausmachung, *f.*, *ἡ τελείωσις, ὁ διορισμός*, achèvement, détermination, *f.*

Ausmahlen, (auf der Mühle), *v. a.* *τελειώνω τὸ ἄλεσμα*, achever de moudre.

Ausmahlen, -malen, *v. a.* *ζωγραφίζω μὲ χρώματα, χρωματίζω*, peindre, enluminer.

Ausmärgeln, *v. a.* ἀδυνατίζω, κόπτω τὴν δύναμιν, exténuer, épuiser.

Ausmärgelung, *f.*, τὸ ἀδυνάτισμα, épuisement, *m.*

Ausmarken, *v. a.* βάνω πέτραις διὰ σημεῖα τῶν συνόρων, mettre des bornes.

Ausmarsch, *m.*, ὁ ἀναχωρισμὸς τοῦ στρατεύματος, ἡ πορεία τ. στρ., marche, sortie (de troupes), *f.*

Ausmarschiren, *v. n.* ἐβγαίνω, μισεύω (λέγεται διὰ στρατεύματα), marcher, se mettre en marche.

Ausmärzen, *v. a.* ἀποβάλλω (ἄχρηστα πράγματα), rebuter, rejeter.

Ausmästen, *v. a.* παχύνω, κάμνω παχύν, engraisser bien.

Ausmauern, *v. a.* σφαλίζω μὲ τοῖχον, revêtir de pierres ou de briques.

Ausmeißeln, s. Meißeln.

Ausmelken, s. Melken.

Ausmessen, *v. a.* μετρῶ, mesurer; πωλῶ λιανὰ, (οἷον· ῥοῦχα, πανιά), vendre en détail (*p. e.* du drap, du linge).

Ausmessung, *f.*, ἡ μέτρησις, τὸ μέτρημα, mesurage, *m.*, dimension, *f.*

Ausmisten, *v. a.* ἐβγάζω τὴν κοπριάν, ôter le fumier de . . ., curer.

Ausmitteln, *v. a.* εὑρίσκω (τὰ μέσα, τοὺς τρόπους), découvrir, trouver (les moyens).

Ausmünzen, *v. a.* ἀργυροκοπῶ (κόπτω μονέδαν), monnayer.

Ausmustern, *v. a.* ἀποβάλλω ἀπὸ τὴν δούλευσιν), rejeter, rebuter, congédier.

Ausnähen, *v. a.* κεντῶ, piquer, broder.

Ausnahme, *f.*, ἡ ἐξαίρεσις, exception, *f.*

Ausnehmen, *v. a.* ἐβγάζω, prendre, tirer (hors d'un lieu); Fische —, ἐβγάζω (τὰ ἔντερα ἀπὸ ψάρια κτλ.), éventrer (des poissons); Vogelnester —, ἐβγάζω τὰ μικρὰ πουλλία ἀπὸ τὴν φωλεάν, dénicher (des oiseaux); Waaren —, πέρνω πράγματα δανεικά, prendre des marchandises à crédit; (ausschließen), ἐξαιρῶ, excepter; sich —, φαίνομαι καλὰ, φαίνομαι εὔμορφος, se bien présenter, avoir belle apparence.

Ausnehmend, *part.* et *adj.* ἐξαίρετος, ἔξοχος, singulier, extraordinaire; *adv.* ἐξόχως, extraordinairement.

Ausnehmung, *f.*, τὸ ἔβγαλμα, action *f.* de prendre etc.; s. Ausnehmen, Ausnahme.

Auspacken, *v. a.* ἐβγάζω (τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τὸ σεντοῦκι κτλ.), déballer, dépaqueter.

Aușpariren, *v. a.* διαφεντεύομαι (ἀπὸ ἕνα κτύπημα), parer, détourner (un coup).

Auspauken, *v. a.* δημοσιεύω, κοινοποιῶ (κτυπῶντας τὰ τύμπανα (τουμπουλέκια), publier à son de timbale; *fam.* κτυπῶ, δέρνω, fouetter, rosser q.

Auspeitschen, *v. a.* δέρνω μὲ καμπτζίκι ἢ μὲ βέργαις, fouetter, fustiger.

Auspfählen, *v. a.* βάνω παλούκια, περικυκλώνω μὲ παλούκια, piloter, garnir de pieux.

Auspfänden, *v. a.* πέρνω (τὰ πράγματα τοῦ χρεώστου ὁποῦ δὲν πληρώνει), saisir (les biens d'un débiteur qui ne paye pas).

Auspfeifen, *v. a.* περιγελῶ, καταφρονῶ μὲ συριγμόν, siffler (q. ou qc.).

Auspflastern, *v. a.* στρώνω μὲ πέτραις, paver; s. Pflastern.

Auspflügen, s. Ausackern.

Auspichen, *v. a.* πισσώνω, poisser, empoisser.

Ausplappern, Ausplaudern, *v. a.* φλυαρῶ, φανερώνω ἀστόχαστα ἢ φλυαρῶντας, *fam.* rapporter, redire, divulguer (imprudemment).

Ausplauderer, *m.*, φλύαρος ὁποῦ φανερώνει ὅλα ὅσα ἀκούει, rediseur, rapporteur, *m.*

Ausplündern, *v. a.* κουρσεύω, λεηλατῶ, ὑστερῶ λεηλατῶντας, saccager, piller, dépouiller.

Auspochen, *v. a.* Kleider —, s. Ausklopfen; einen —, ein Schauspiel —, κτυπῶ τὴν γῆν ὡς σημεῖον πῶς δὲν μοὶ ἀρέζει (ὁ κωμῳδὸς, ἡ κωμῳδία κτλ.), frapper la terre d'un bâton ou du pied, pour témoigner son mécontentement (d'un acteur, d'une comédie etc.).

Auspoliren, s. Poliren.

Auspolstern, *v. a.* γεμίζω μὲ τρίχαις (ἕνα σοφὰν κτλ.), matelasser.

Auspoltern, *v. n.* παύω ἀπὸ τὸ

νὰ θορυβήσω, νὰ φωνάσω κτλ., cesser de tempêter.

Ausposaunen, v. a. fig. κοινοποιῶ, φανερώνω εἰς ὅλον τὸν κόσμον (μὲ κομπασμόν), divulguer (avec ostentation).

Ausprägen, v. a. ἀργυροκοπῶ, κόπτω μονέδαν, monnayer.

Ausprägung, f., τὸ ἀργυροκόπημα, monnayage, m.

Auspredigen, v. n. τελειώνω τὸν λόγον μου (εἰς τὴν ἐκκλησίαν), cesser de prêcher, finir son sermon; v. a. fam. φανερώνω, divulguer; s. Ausposaunen.

Auspressen, v. a. στραγγίζω, ἐβγάζω (σφίγγωντας), pressurer, exprimer (le suc etc.).

Ausprügeln, v. a. δέρνω καλά, rosser bien.

Auspumpen, v. a. ἀντλῶ, ἐβγάζω μὲ τὴν ἀντλίαν, pomper.

Auspunktiren, v. a. ἐβγάζω, εὑρίσκω διὰ μέσου τῆς γεωμαντείας, deviner par la géomance.

Ausputzen, v. a. στολίζω, parer, orner; παστρεύω, καθαρίζω, nettoyer; das Licht —, σβύνω τὸ κηρὶ μὲ τὸ ψαλίδοκέρι, éteindre la chandelle en la mouchant.

Ausputzer, m., ὁ παστρευτής, nettoyeur, m.; (μεταφ.) ἡ μέμψις, ὁ ἔλεγχος, ἡ ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις, fig. fam. mercuriale, réprimande, f.

Ausquetschen, v. a. στραγγίζω, ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ ζουλίζω, faire sortir (le suc) etc. en écrasant.

Ausradiren, v. a. ξύω, ἀποξύω (τὸ γεγραμμένον), raturer, gratter (avec le grattoir).

Ausrasen, v. n. παύω ἀπὸ τὸ νὰ θορυβήσω, cesser de tempêter; παύω ἀπὸ τὸ νὰ κάμνω ἀταξίαις, achever de jeter sa gourme.

Ausrasten, v. a. s. Ausruhen.

Ausrauchen, v. r. παύει ἀπὸ τὸ νὰ καπνίζῃ, cesser de fumer; v. a. (eine Pfeife Tabak), τελειώνω τὸ τζιμποῦκι μου, achever de fumer (sa pipe).

Ausräuchern, (mit Weihrauch), v. a. θυμιάζω, encenser; (als Kleider ꝛc.), fumiger; (als Schinken ꝛc.), καπνίζω, enfumer, fumer.

Ausraufen, v. a. ἀποσπῶ, ἐβγάζω (χόρτα, μαλλιά), tirer, arracher (des cheveux etc.).

Ausräumen, v. a. ἐβγάζω (τὰ σκεύη ἀπὸ ἕναν ὀντὰν), ἀδειάζω, v. n. vider (une chambre, en ôter les meubles etc); eine Grube ꝛc. —, παστρεύω ἕναν λάκκον, curer une fosse etc.; v. n. μετατοπίζω τὰ κινητὰ εἰς ἄλλο σπῆτι, déménager.

Ausräumung, f., τὸ ἔβγαλμα, ἀδείασμα, action f. de vider.

Ausraupen, v. n. καθαρίζω (ἕνα δένδρον), ἀπὸ ταῖς κάμπιαις, écheniller.

Ausräuspern, v. a. ἐβγάζω βήχωντας, cracher en toussant légèrement.

Ausrechnen, v. a. λογαριάζω, εὑρίσκω λογαριάζωντας, compter, calculer.

Ausrechnung, f., ὁ λογαριασμός, calcul, m.

Ausrecken, v. a. ἐκτείνω ἁπλώνω, ἐξαπλώνω, tendre, étendre, tirer.

Ausrede, Aussprache, f., ἡ προφορά, élocution, prononciation, f.; (Entschuldigung), ἡ πρόφασις, excuse, f., subterfuge, m.

Ausreden, v. n. παύω ἀπὸ τὸ νὰ ὁμιλήσω, τελειώνω τὴν ὁμιλίαν μου, achever de parler; v. a. (einem etwas), ξεσυμβουλεύω, καταπείθω τινὰ νὰ μὴ κάμῃ τι, dissuader, détourner q. de qc.; sich —, δικαιολογοῦμαι, προφασίζομαι, se disculper, s'excuser.

Ausregnen, v. i. es hat sich ausgeregnet, ἔπαυσεν, ἀπέρασεν ἡ βροχή, il a cessé de pleuvoir, la pluie a cessé.

Ausreiben, v. a. ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ τρίψω, nettoyer ou ôter en frottant.

Ausreichen, v. n. es reicht aus, εἶναι ἀρκετόν, φθάνει, il suffit, c'est assez; ich kann damit ausreichen, αὐτὸ θέλει μοὶ φθάσει, θέλει εἶναι ἀρκετὸν δι' ἐμέ, cela me suffira.

Ausreisen, v. n. μισεύω, partir; v. n. παύω ἀπὸ τὸ νὰ κάμω ταξίδια, cesser de voyager.

Ausreißen, v. n. ἀποσπῶ, ἐβγάζω μὲ βίαν, arracher, tirer; v. n. σχίζομαι, se rompre, se déchirer; (davon laufen), φεύγω, λειποτακτῶ, s'enfuir, déserter.

Ausreißer, m., ὁ φυγάς, λειποτάκτης (φευγάτος), fuyard, déserteur, m.

Digitized by Google

Ausreißung, f., ὁ ἀνασπασμός, τὸ ἔβγαλμα, arrachement, m.
Ausreiten, v. a. ἐβγαίνω καβάλα, (κάμνω σεργιάνι καβάλα), sortir à cheval.
Ausreiter, m., ἱππεὺς καὶ δοῦλος κριτηρίου, huissier m. à cheval, sergent m. à cheval.
Ausrenken, v. a. ἐξαρθρόω, ξετοπίζω, στραμπουλίζω, disloquer, démettre, déboîter.
Ausrenkung, f., ἡ ἐξάρθρωσις, τὸ ξετόπισμα, στραμπούλισμα, dislocation, f.
Ausreuten, v. a. σκαλεύω, ξεριζώνω τὰ ἀχαμνὰ χόρτα, extirper, déraciner (de mauvaiser herbes etc.).
Ausrheden, v. a. ἑτοιμάζω τὸ πλοῖον μὲ τὰ ἀναγκαῖα του, agréer.
Ausrichten, v. a. ἐκτελῶ, τελειώνω, κατορθώνω, κάμνω, exécuter, achever, effectuer, faire; einen Auftrag — ἐκτελῶ, ἐξακολουθῶ μίαν παραγγελιαν, s'acquitter d'une commission, exécuter un ordre; einen Schmaus —, κάμνω ἕνα συμπόσιον (ἕνα λαμπρὸν γεῦμα ἢ δεῖπνον, donner un repas.
Ausrichtung, f., ἡ ἐκτέλεσις, τελείωσις, κατόρθωσις, exécution (d'un ordre etc.), f.
Ausringen, v. a. στρίφω τὰ πανιὰ βρεγμένα, tordre (le linge).
Ausrinnen, v. n. ἀποῤῥέω, ἐβγαίνω (λέγεται διὰ νερὸν κτλ.), couler, s'écouler.
Ausritt, m., ἡ ἔξοδος, τὸ νὰ ἔβγῃ τις καβάλα, sortie f. à cheval.
Ausrotten, v. a. ξεριζώνω, extirper, déraciner; ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω, χαλνῶ, exterminer, extirper, anéantir.
Ausrottung, f., ἡ ξερίζωσις, extirpation, f., déracinement, m.; ἐξολόθρευσις, ὁ ἀφανισμός, extermination, f.
Ausrücken, v. n. ἐβγαίνω, μισεύω εἰς τὸν πόλεμον, se mettre en campagne, marcher.
Ausruf, m., ἡ ἐκφώνησις, φωνή, exclamation, f., cri, m.
Ausrufen, v. a. et n. ἐκφωνῶ, φωνάζω, s'écrier; κοινοποιῶ, διαλαλῶ, crier, publier, proclamer.
Ausrufer, m., ὁ κήρυξ, (τουρκ. ὁ τιλάλης), crieur, m.
Ausrufung, f., ἡ ἐκφώνησις, exclamation, f.; ἡ κοινοποίησις, τὸ διαλάλημα, publication, proclamation, f.
Ausrufungszeichen, n., τὸ σημεῖον τῆς ἐκφωνήσεως, point m. d'exclamation.
Ausruhen, v. n. ἀναπαύομαι, ξεκουράζομαι, se reposer, se délasser.
Ausrunden, ausründen, v. a. στρογγυλώνω, arrondir.
Ausrupfen, v. a. ἀποσπῶ, ἐβγάζω (χόρτα, μαλλιά κτλ.), arracher (des herbes, du poil etc.).
Ausrüsten, v. a. ἑτοιμάζω, κατασκευάζω, équiper; (bewaffnen), ὁπλίζω, ἀρματώνω, armer; (versehen), προβλέπω, pourvoir.
Ausrüstung, f., ἡ ἑτοιμασία, κατασκευή, équipement, m.; ὁ ὁπλισμός, ἡ ἀρματωσία, armement, m.; ἡ πρόβλεψις, action f. de pourvoir.
Aussaat, f., τὰ σπαρτά, semence, f., semailles, f. pl.
Aussacken, v. a. ἐβγάζω τι ἀπὸ ἕνα σακκί, tirer qc. d'un sac.
Aussäen, v. a. σπέρνω, (*σπείρω), semer.
Aussage, f., ἡ φανέρωσις, ἡ εἴδησις (διδομένη εἰς τὸν κριτήν), rapport (qu'on donne au juge), m.; ἡ μαρτυρία, déposition f. des témoins.
Aussagen, v. a. λέγω, φανερώνω, dire, rapporter; μαρτυρῶ (μάλιστα εἰς τὸ κριτήριον), déposer (en qualité de témoin).
Aussägen, v. a. ἐβγάζω πριονίζωντας, couper avec la scie.
Aussatz, m., (Krankheit), ἡ λέπρα, (ἀῤῥωστία), lèpre, ladrerie, f.
Aussatz, m., (im Spiele), τὰ ἄσπρα βαλμένα εἰς τὸ παιγνίδι, mise f. (au jeu de cartes).
Aussätzig, adj. λεπρώδης, λεπρός, lépreux, ladre.
Aussäubern, v. a. παστρεύω, καθαρίζω, nettoyer (entièrement).
Aussäuern, v. a. ἐβγάζω τὰ ξυνὰ μέρη ἀπό τι, extraire les parties acides de qc.
Aussaufen, v. a. πίνω ὅλα, ἀδειάζω πίνωντας, boire tout, vider en buvant.
Aussaugen, v. a. βυζάνω ὅλα,

sucer (tout); *fig.* (entkräften), *ἀδυναμώνω, κόπτω τὴν δύναμιν, ἀφανίζω*, épuiser (les forces etc.).

Aussaugung, *f.*, *τὸ βύζαγμα*, sucement, *m.*; *τὸ κόψιμον τῶν δυνάμεων, ὁ ἀφανισμός*, épuisement, *m.*

Ausschaben, *v. a.* *ἀποξύω, ἐβγάζω ξύωντας*, ôter en raclant, en ratissant.

Ausschälen, *v. a.* *ξεφλουδίζω*, écailler; *fig. fam.* (ausziehen), *ἐκδύνω*, déshabiller, ôter (les habits).

Ausschänden, *v. a. fam.* s. Ausschmälen.

Ausscharren, *v. a.* *ξεχώνω, ἐβγάζω ἀπὸ τὴν γῆν*, tirer de la terre en grattant, déterrer; (mit dem Fuß —), s. Scharren.

Ausschattiren, s. Schattiren.

Ausschaufeln, *v. a.* *ἐβγάζω μὲ τὸ φτυάρι*, vider avec la pelle.

Ausschäumen, *v. a.* *ἐβγάζω τὸν ἀφρόν*, écumer, ôter l'écume; *v. n.* *παύω ἀπὸ τὸ νὰ ἀφρίζω*, cesser d'écumer.

Ausscheeren, *v. a.* *ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ κουρεύω*, ôter en tondant.

Ausscheiden, *v. a.* *χωρίζω, ἐβγάζω*, séparer.

Ausschelten, *v. a.* *ἐπιπλήττω, ἐλέγχω, μαλώνω*, gronder, réprimander q.

Ausschenken, *v. a.* eine Flasche —, *κερνῶ (ὅλον τὸ κρασὶ κτλ., ἀπὸ μίαν φιάλην), ἀδειάζω μίαν φιάλην*, vider (une bouteille) en versant; (Wein, Bier ꝛc.), *πωλῶ λιανὰ κρασί, πίβαν κτλ.*, vendre en détail, vendre au pot et à la pinte.

Ausscheuern, *v. a.* *παστρεύω τρίβωντας μὲ ἄμμον*, écurer.

Ausschicken, *v. a.* *στέλλω ἔξω*, envoyer q. quelque part.

Ausschieben, *v. a.* *ἐβγάζω, σύρνω, τραβῶ ἔξω*, pousser, tirer dehors; (im Kegelspiele), *ῥίχνω τὴν σφαῖραν (εἰς τὸ παιγνίδι τῶν πασσαλίσκων) νὰ ἰδῶ ποιὸς ἔχει νὰ κερδήσῃ τι*, jouer à qui gagnera qc., en jouant aux quilles.

Ausschießen, *v. a.* *ἐβγάζω, ἀφαιρῶ, μὲ τουφεκιάν*, emporter d'un coup de fusil; das untaugliche —, *ἐβγάζω, ἀποβάλλω, τὰ ἀχαμνὰ πράγματα*, rebuter, rejeter.

Ausschiffen, *v. a.* *ἐβγάζω ἀπὸ τὸ καράβι*, débarquer (*v. a.*); sich —, *ἐβγαίνω ἀπὸ τὸ καράβι*, débarquer (*v. n.*); *κάμνω πανιά, μισεύω*, mettre à la voile, partir.

Ausschiffung, *f.*, *τὸ ἔβγαλμα ἀπὸ τὸ καράβι*, débarquement, *m.*

Ausschimpfen, *v. a.* *ὑβρίζω πολλά*, injurier.

Ausschirren, *v. a.* *ξεζώνω, ξεστρώνω τὸ ἄλογον*, déharnacher, dételer.

Ausschlachten, *v. a.* *σκοτώνω, σφάζω καὶ ἀδειάζω τὸ σφαγμένον ζῶον*, habiller (une bête).

Ausschlafen, *v. n.* *κοιμοῦμαι ἀρκετά*, dormir assez, dormir tout son soûl; *v. a.* den Rausch —, *κοιμοῦμαι διὰ νὰ ξεμεθύσω*, cuver son vin.

Ausschlag, *m.*, *τὸ πρῶτον κτύπημα*, premier coup, *m.*; (bey der Wage), *ἡ κλίσις τῆς ζυγαριᾶς*, trait (ce qui fait trébucher la balance), *m.*; (einer Sache), *ἡ ἔκβασις, τελείωσις*, issue, fin; (auf der Haut), *σπειριὰ εἰς τὰ δέρμα, φουσκαλίδαις*, ébullition, élevures (sur la peau); *ἡ ψώρα, λέπρα*, gale, lèpre; — auf dem Kopfe, *ἡ κασσίδα*, teigne (sur la tête).

Ausschlagen, *v. a.* *ἐβγάζω κτυπῶντας*, rompre, casser, emporter en frappant; ein Ey —, *τζακίζω ἕνα αὐγὸν νὰ τὸ ἀδειάσω*, vider un oeuf (en le cassant); mit Tapeten —, *στολίζω μὲ πέφκια (τὸν τοῖχον)*, tapisser; ein Zimmer schwarz —, *σκεπάζω τοὺς τοίχους (εἰς ἕναν ὀντὰν) μὲ μαῦρον ῥοῦχον*, draper une chambre, la tendre de noir; (etwas angebotenes), *ἀποβάλλω, ἀποῤῥίχνω, δὲν δέχομαι*, refuser, ne pas accepter (une offerte); *v. n.* (*μὲ τὸ βοηθητικὸν* haben) (von Pferden), *κλωτζῶ, κλουτζῶ*, ruer (en parlant des chevaux); (von den Glocken), *παύω, τελειώνω (ἐννοῶντας τὸ κτύπημα τῆς καμπάνας)*, (en parlant des cloches) achever de sonner; (von der Wage), *κλίνω εἰς τὸ ἕνα μέρος (λέγεται διὰ τὴν ζυγαριάν)*, (en parlant de la balance) trébucher, pencher; (*μὲ τὸ βοηθητικὸν*

seyn) (von Bäumen 2c.), *ἐβγάζω μπουμπούκια, ἐβγάζω φύλλα*, (en parlant des arbres etc.) pousser, bourgeonner, verdir; (von Wänden 2c.), *γίνομαι ὑγρὸς (λέγεται διὰ τὸν τοῖχον)*, (des murailles etc.) suer; (auf der Haut), *ἐβγάζω σπειριὰ ἢ φουσκαλίδαις*, avoir des élevures, des pustules etc. (sur la peau); er ist auf dem Kopfe ausgeschlagen, *ἔχει κασσίδα, εἶναι κασσιδιάρης*, il a la tête teigneuse; (sich endigen, gut, schlecht), *τελειώνω, (καλὰ ἤτοι κακά)*, finir, tourner, avoir (une bonne ou mauvaise issue.

Ausschlämmen, *v. a. ἐβγάζω τὴν λούνην, παστρεύω ἀπὸ τὴν λούνην*, débourber.

Ausschleifen, *v. a. (part.* ausgeschliffen), *ἐβγάζω ἀκονῶντας*, ôter ou effacer en aiguisant, en émoulant.

Ausschließen, *v. a. ἀποκλείω, ἀποκόπτω, ἐξαιρῶ*, exclure, excepter.

Ausschließlich, *adj. ἀποκλείων*, exclusif; *adv. ἐξαιρουμένως, ἐξῃρημένως*, exclusivement.

Ausschließung, *f., ἡ ἀπόκλεισις, ἐξαίρεσις*, exclusion, exception, *f.*

Ausschlüpfen, *v. n. ἐβγαίνω (οἷον· τὸ ὀρνιθόπουλον ἀπὸ τὸ αὐγὸν κτλ.)*, éclore (*p. e.* le poulet etc.).

Ausschlürfen, *v. a. ἐβγάζω ῥουφῶνιας, ἀδειάζω ῥουφῶντας*, humer, avaler à petits traits.

Ausschluß, *m., ἐξαίρεσις*, exclusion, *f.*

Ausschmälen, *v. a. ἐλέγχω, ἐπιπλήττω, μαλώνω*, chapitrer, gourmander, gronder.

Ausschmeißen, s. Auswerfen.

Ausschmelzen, *v. a. ἀναλύω (βούτυρον κτλ.)*, fondre; *v. n. ἀναλύομαι*, se fondre.

Ausschmieden, *v. a. σφυροκοπῶ ἀρκετά*, forger suffisamment; *ἐκτείνω σφυροκοπῶντας*, étirer.

Ausschmieren, *v. a. ἀλείφω (μὲ πίσσαν, κατράνι κτλ.)*, enduire (par dedans, de poix, de goudron; *fig. fam. ἐβγάζω τι ἀπό τινα συγγραφέα χωρὶς καμμίαν ἀνάκρισιν*, copier, piller (les écrits d'un auteur).

Ausschmücken, *v. a. στολίζω*, orner, parer, embellir.

Ausschmückung, *f., ὁ στολισμός*, ornement, embellissement, *m.*, parure, *f.*

Ausschnallen, *v. a. ξεθηλυκώνω, ξεβουκλώνω, ἐβγάζω τὴν βοῦκλαν*, déboucler.

Ausschnauben, Ausschnäuzen, *v. a. ξεμυξίζω*, moucher le nez; sich —, *ξεμυξίζομαι*, se moucher.

Ausschneiden, *v. a. κόπτω, χωρίζω, ἐβγάζω κόπτωντας*, couper, découper, évider; (Bäume 2c.), *κλαδεύω, ξεκαθαρίζω δένδρα*, émonder, élaguer des arbres; Waaren —, *πωλῶ λιανὰ (ῥοῦχα, πανιά, μεταξωτὰ κτλ.)*, vendre en détail, à la coupe, à l'aune.

Ausschneiteln, *v. n. κλαδεύω*, élaguer, ébrancher.

Ausschnitt, *m., τὸ κομμάτι, τὸ κομμένον ἢ χωρισμένον μέρος*, coupe, *f.*; (— eines Kreises), *ὁ τομεὺς, τὸ τμῆμα τοῦ κύκλου*, segment *m.* (de cercle).

Ausschnitthändler, *m., ὁ λιανοπουλητης (εἰς μεταξωτὰ, ῥοῦχα κτλ.)*, détailleur, marchand *m.* en détail.

Ausschnitthandlung, *f., ἡ πραγμάτεια τοῦ λιανοπουλητοῦ*, commerce *m.* en détail.

Ausschnittwaare, *f., πρᾶγμα ὁποῦ πωλεῖ ὁ λιανοπωλητὴς (οἷον· μεταξωτὰ, ῥοῦχα κτλ.)*, marchandise à détailler.

Ausschnitzen, *v. a. κόπτω, χωρίζω (μικρὰ πράγματα)*, tailler (des petites choses).

Ausschnüren, *v. a. ξεθηλυκώνω, ξεθηλιάζω*, délacer.

Ausschöpfen, *v. a. ἐξαντλῶ, ἀδειάζω*, épuiser, vider.

Ausschrauben, *v. a. ἀνοίγω τὴν βίδαν, ἐβγάζω ἀνοίγωντας τὴν βίδαν*, dévisser, déserrer la vis.

Ausschreiben, (aus etwas), *v. a. ἀντιγράφω, ἐβγάζω ἀντίγραφον*, transcrire, copier, extraire; (zu Ende schreiben), *τελειώνω (γράφωντας)*, finir, achever d'écrire; eine Versammlung 2c. —, *συγκαλῶ (διὰ μέσου (γραμμάτων) μίαν συνάθροισιν κτλ.*, convoquer une assemblée etc.

Ausschreiben, *n.*, Ausschreibung, *f., τὸ ἀντιγράψιμον*, transcription, copie, *f.*; *ἡ συγ-*

κάλεσις μιᾶς συναθροίσεως κτλ., convocation *f.* d'une assemblée etc.

Ausschreiten, *v. n.* ἀδρασκελιάζω, κάμνω βήματα, enjamber.

Ausschreyen, *v. a.* φωνάζω, κοινοποιῶ παντοῦ, φανερώνω παντοῦ, crier, publier en criant, publier par-tout; *fig.* einen —, καταλαλῶ, δυσφημίζω τινά, décrier, diffamer q.; (aufhören zu schreyen), παύω ἀπὸ τὸ νὰ φωνάζω, cesser de crier.

Ausschroten, *v. a.* ἐβγάζω τραβῶντας μὲ σχοινιά, tirer par le moyen des cordes.

Ausschuß, *m.*, ὁ χωρισμὸς (τοῦ ἀχαμνοῦ πράγματος), action *f.* de rebuter, de rejeter; (das Ausgeschossene selbst), τὸ χωρισμένον ἀχαμνὸν πρᾶγμα, rebut, fretin, *m.*; (einer Versammlung), ἕνα ξεχωριστὸν μέρος μιᾶς συναθροίσεως διωρισμένον δι' ἐξέτασιν μιᾶς ὑποθέσεως, comité, *m.*

Ausschütteln, *v. a.* τινάζω, ἀποβδίχνω ἢ ἐβγάζω τινάζωντας, secouer, vider en secouant.

Ausschütten, *v. a.* ἐκχύνω, ξεχύνω, ἀδειάζω, verser, répandre, vider; sein Herz —, ἀνοίγω τὴν καρδίαν μου, épancher son coeur.

Ausschüttung, *f.*, ἡ ἔκχυσις, versement, épanchement, *m.*; — des Herzens, τὸ ἄνοιγμα τῆς καρδίας, effusion *f.* du coeur.

Ausschwämmen, *s.* Ausschwemmen.

Ausschwänken, *v. a.* ξεπλύνω (ποτήρια κτλ.), rincer (des verres etc.).

Ausschwärmen, *v. n.* (von Bienen), παύω ἀπὸ τὸ νὰ ἔβγω εἰς σμῆνος (λέγεται διὰ τὰ μελίσσια), cesser d'essaimer; (von Menschen), (μεταφορ.) παύω ἀπὸ τὸ νὰ κάμνω ἀταξίαις, παραιτῶ τὴν μανίαν, *fig.* achever de jeter sa gourme.

Ausschwatzen, *v. a.* φανερώνω (τὰ κρυφὰ) φλυαρῶντας, redire, divulguer (un secret); (einem etwas), καταπείθω τινὰ μὲ φλυαρίαις, νὰ μὴ κάμη τι, persuader (à force de babiller) q. de ne pas faire qc.; (aufhören zu schwatzen), παύω ἀπὸ τὸ νὰ φλυαρῶ, cesser de babiller, de jaser.

Ausschweif, *m.*, ὁ γύρος, μεγαλήτερος δρόμος, détour, *m.*; Ausschweife, (*pl.*), οἱ γύροι, αἱ περιπλοκαὶ, μηχαναὶ, τέχναι, détours, *m. pl.*, machinations, *f. pl.*

Ausschweifen, *v. a.* κάμνω τοξοειδὲς, χωρίζω μὲ τοξοειδῆ τρόπον, échancrer, évider, chantourner; *v. n.* (im Reden), ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ὁμιλίας μου, ἐκτείνομαι εἰς τὴν ὁμιλίαν, *fig.* s'écarter, divaguer, faire des digressions; (im Leben), ἀπερνῶ ἀσελγῶς, ἀπερνῶ ἄτακτα, εἶμαι ἄσωτος, κάμνω ἀσωτίαις, faire des excès, des débauches.

Ausschweifend, *adj.* ἄσωτος, ἄτακτος, ἀσελγής, débordé, dissolu, extravagant.

Ausschweifung, *f.*, *fig.* ἡ ἀσωτία, ἀταξία, ἀσέλγεια, excès, *m.*, débauche, *f.*

Ausschwemmen, *v. a.* ἀποπλύνω, ἐβγάζω πλύνωντας, miner, caver, creuser (*se dit* de l'eau d'une rivière etc.).

Ausschwenken, *s.* Ausschwänken.

Ausschwingen, *v. a.* ἀνεμίζω (τὸ σιτάρι), vanner.

Ausschwitzen, *v. n.* παύω ἀπὸ τὸ νὰ ἱδρώνω, cesser de suer; *v. a.* (μεταφ.) ἀλησμονῶ αὐτὰ ὅπου ἔμαθα, oublier (ce qu'on a appris).

Aussehen, *v. a.* βλέπω ἕως τὴν ἄκραν, voir jusqu' à la fin; (auswählen), ἐξαιρῶ, διαλέγω, choisir; *v. n.* φαίνομαι, (ἀπὸ τὸ πρόσωπον κτλ.), avoir l'air; krank —, φαίνομαι ἄῤῥωστος (ἀπὸ τὸ πρόσωπον), avoir l'air d'être malade; es sieht nicht gut aus mit der Sache, φαίνεται πῶς ἡ ὑπόθεσις δὲν πηγαίνει καλά, il paraît que cette affaire va mal; wie sieht es damit aus? πῶς εἶναι μὲ αὐτό; πῶς πηγαίνει τὸ πρᾶγμα; comment vont ces affaires?

Aussehen, *n.*, ἡ θεωρία, τὸ φαινόμενον, air, *m.*, mine, figure, apparence, *f.*; (die Sache hat ein weites Aussehn), ἡ ὑπόθεσις φαίνεται θέλει βαστάξει πολὺν καιρὸν, δὲν θέλει τελειώσει ὀγλήγωρα,

cette affaire a l'air de ne pas finir sitôt.

Aussehend, *adj.* weit —, *μεγάλος, πολυχρόνιος, όπου ημπορεί να βαστάξη πολύν καιρόν πρό τού να τελειώση*, de conséquence, de longue haleine, qui demande bien du temps pour l'achever.

Ausseihen, *v. a.* *εβγάζω στραγγίζωντας ή σακκελλίζωντας*, filtrer, obtenir en filtrant.

Ausseimen, *v. a.* *καθαρίζω (τό μέλι)*, purifier (le miel).

Außen, *adv.* *έξω*, dehors; von außen, *άπ' έξω*, par dehors.

Aussenden, *v. a.* *στέλλω έξω, άποστέλλω*, envoyer.

Aussendung, *f.*, *ή άποστολή*, envoi, *m.*

Außenseite, *f.*, *τό έξωτερικόν μέρος*, extérieur, dehors, *m.*

Außer, *prp.* *έξω άπό, πάρεξ*, hors de, hors, hormis, excepté; außer der Zeit, *έξω τού καιρού, άκαιρα*, hors de saison, à contretemps; außer sich seyn, *είμαι έξω άπό τόν έαυτόν του, είμαι όλο συγχισμένος*, être hors de soi-même.

Außerdem, *adv.* *έξω άπό τούτο, πρός τούτοις* outre cela, en outre.

Aeußere, der, die, das, *έξωτερικός*, extérieur.

Außergerichtlich, *έξω τού κριτηρίου*, extrajudiciaire.

Außerhalb, *prp.* *εις τό έξω μέρος, έξωθεν*, hors de; außerhalb der Stadt, *έξω τής πόλεως*, hors de la ville.

Aeußerlich, *adj.* *έξωτερικός*, extérieur; das Aeußerliche (besonders eines Menschen), *τό έξωτερικόν σχήμα (μάλιστα ένός άνθρώπου)*, l'extérieur (d'un homme), *m.*

Aeußern, *v. a.* *φανερώνω, λέγω, δείχνω τήν γνώμην*, montrer, faire voir, dire, faire connaître.

Außerordentlich, *adj.* *έξω τής τάξεως, ύπερβολικός*, extraordinaire.

Aeußerst, *adv.* *εις άκρον, εις έσχατον βαθμόν, ύπερβολικά*, extrêmement, au dernier point.

Aeußerste, (der, die, das), *adj.* *έξωτερικός*, exterieur; *άκρος, έσχατος, ύπερβολικός*, extrême, dernier; ich werde mein Aeußerstes thun, *θέλω κάμη τά δυνατά μου*, je ferai tout ce qui me sera possible.

Aeußerung, *f.*, *ή φανέρωσις, δείξις τής γνώμης*, déclaration, manifestation, *f.*

Aussetzen, *v. a.* *βάνω έξω, έβγάζω έξω*, mettre dehors, exposer; der Gefahr —, *βάνω εις κίνδυνον*, exposer au danger; ein Kind —, *άποφρίπτω ένα νήπιον (εις τήν στράταν κτλ.)*, exposer un enfant; (bestimmen), *διορίζω*, fixer; (aufschieben), *άναβάλλω (εις άλλον καιρόν)*, différer, remettre à un autre temps; (tadeln), *έλέγχω, κατηγορώ*, critiquer, trouver à redire.

Aussetzung, *f.*, *τό έβγαλμα έξω*, exposition, *f.*; *ή άναβολή, ή κατηγορία*, suspension, remise, *f.*, délai, *m.*

Aussehn, *v. n.* (nicht da seyn), *είμαι έξω, είμαι άπών*, être absent, n'être pas présent; (geendigt seyn), *τελειώνομαι*, être fini, être passé; (auf etwas —), *έχω σκοπόν διά κάτι τι*, avoir dessein de faire qc.; es ist aus mit mir, *έχάθηκα, άφανίσθηκα*, c'est fait de moi, je suis perdu.

Aussicht, *f.*, *ή θεωρία (έν διαστάσει, τουρκ. τό σεργιάνι), τό όραμα*, vue, *f.*; mein Zimmer hat die Aussicht auf die Straße, *ό όντάς μου βλέπει εις τήν πλατείαν (εις τό σοκκάκι)*, ma chambre a vue sur la rue; (*μεταφ.*) *ή έλπίδα*, *fig.* perspective, espérance.

Aussieben, *v. a.* *κοσκινίζω*, cribler, sasser, tamiser.

Aussieden, *v. a.* *βράζω, (κάμνω νά βράση)*, faire bouillir qc.

Aussingen, *v. n.* et *a.* *τελειώνω τήν ψαλμωδίαν ή τήν τραγωδίαν*, chanter jusqu' à la fin; s. Singen.

Aussinnen, *v. a.* *έφευρίσκω, έβγάζω στοχαζόμενος*, imaginer, inventer.

Aussinnung, *f.*, *ή έφεύρεσις*, invention, *f.*

Aussitzen, (seine Zeit im Gefängnisse), *v. a.* *κάθομαι εις τήν φυλακήν τόν διωρισμένον καιρόν*, rester en prison le temps fixé; (auf dem Markte), *κάθομαι εις τήν άγοράν*

πωλῶντας πρᾶγμα), tenir boutique.

Ausſöhnen, v. a. φιλιώνω, ξαναφιλιώνω, réconcilier.

Ausſöhnung, f., ἡ φιλίωσις, ξαναφιλίωσις, réconciliation, f.

Ausſondern, v. a. ἐβγάζω, χωρίζω, ἐξαιρῶ, séparer, mettre à part.

Ausſonderung, f., τὸ ἔβγαλμα, ὁ χωρισμός, ἡ ἐξαίρεσις, séparation, f.

Ausſpähen, v. a. ἐρευνῶ, ἐξετάζω, παραμονεύω, épier, espionner.

Ausſpäher, m., ὁ κατάσκοπος, παραμονευτής, espion, m.

Ausſpann, m., τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ξεζεύγουν καὶ ἀλλάζουν τὰ ἄλογα (τῆς πόστας), gîte, relais, m.

Ausſpannen, v. a. ἐκτείνω, ἐξαπλώνω, τεντώνω, tendre, étendre, déployer; ξετεντώνω, détendre; die Pferde —, ξεζεύγω τὰ ἄλογα, dételer (les chevaux).

Ausſpannung, f., ἡ ἔκτασις, ἐξάπλωσις, τέντωσις, déployement; τὸ ξεζεύξιμον, action f. de dételer.

Ausſpazieren, v. n. ἐβγαίνω ἔξω εἰς περιδιάβασιν (εἰς σεργιάνι, τουρκ.), se promener, sortir.

Ausſpenden, v. a. χαρίζω, διαμοιράζω δῶρα, distribuer (des présens); das heilige Abendmahl —, μεταδίδω τῆς ἁγίας εὐχαριστίας, administrer les saints sacremens.

Ausſpendung, f., ἡ διαμοίρασις τῶν δώρων, distribution, f.; — des heiligen Abendmahls, μετάδοσις τῆς ἁγίας εὐχαριστίας, administration f. du saint sacrement.

Ausſperren, v. a. ἐκτείνω, ἐξαπλώνω, écarquiller; (einen aus dem Hauſe ꝛc.), σφαλίζω τὴν θύραν ἀπό τινα, δὲν τὸν ἀφίνω νὰ ἔμβῃ, fermer la porte à q.

Ausſpeyen, v. n. πτύω, ἀποπτύω, cracher.

Ausſpielen, v. n. παίζω πρῶτος (εἰς τὰ χαρτιά), avoir la main (au jeu de cartes); (eine Karte), παίζω (ἕνα χαρτί), jouer (une carte); v. a. etwas (durch Lotterie) —, πωλῶ διὰ μέσου λοταρίας, jouer à qui gagnera qc.; ein muſikaliſches Inſtrument —, συχνοπαίζω ἕνα μουσικὸν ὄργανον διὰ νὰ καλλωπίσω τὸν τόνον του, améliorer un instrument à force d'en jouer souvent; (zu Ende ſpielen), παίζω ἕως τὸ τέλος, finir son jeu, cesser de jouer.

Ausſpinnen, v. a. κλώθω ἕως τὸ τέλος, τελειώνω τὸ κλώσιμον, filer, achever de filer; (μεταφ.) μηχανεύομαι, fig. tramer.

Ausſpioniren, ſ. Ausſpähen.

Ausſpotten, v. a. περιγελῶ, περιπαίζω, se moquer, se rire de q.

Ausſpottung, f., τὸ περιγέλασμα, ἡ περίπαιξις, moquerie, raillerie, f.

Ausſprache, f., ἡ προφορά, prononciation, f.

Ausſprechen, v. a. προφέρω, ἐκφωνῶ, prononcer, proférer; ein Urtheil —, προφέρω μίαν ἀπόφασιν, ἀποφασίζω, prononcer un jugement, une sentence.

Ausſpreizen, v. a. ἐκτείνω, ἐξαπλώνω, étendre, écarquiller.

Ausſprengen, v. a. κάμνω νὰ σκάσῃ τι (μὲ μπαροῦτι), faire sauter (avec de la poudre); fig. ein Gerücht —, διασκορπίζω φήμην, κοινοποιῶ εἴδησιν (μάλιστα ψεύστικην), fig. répandre, divulguer, semer.

Ausſpringen, v. n. πηδῶ ἔξω, sauter (dehors); ξεκολλοῦμαι, se détacher; παύω ἀπὸ τὸ νὰ πηδῶ, cesser de sauter.

Ausſpritzen, v. a. ῥαντίζω, ῥίχνω (νερόν κτλ.), jeter (de l'eau etc.), seringuer; (mit Wachs, z. B. die Adern eines Leichnams), ἐγχύνω, ἐμβάλλω κηρὶ εἰς τὰς φλέβας κτλ. ἑνὸς σώματος νεκροῦ, injecter (les veines d'un corps mort).

Ausſpritzung, f., τὸ ῥάντισμα, action f. de jeter (de l'eau etc.); ἡ ἔγχυσις, injection, f.; — des männlichen Samens, ἡ ἐκβολὴ τοῦ σπέρματος μὲ βίαν, (méd.) éjaculation, f.

Ausſproſſen, v. n. βλαστάνω, φυτρώνω, bourgeonner, pousser.

Ausſprößling, f., ὁ βλαστὸς, τὸ βλαστάριον, rejeton, scion, bourgeon, m.

Ausſpruch, m., ἡ ἀπόφασις

(μάλιστα τοῦ κριτοῦ), prononciation (d'un jugement etc.), *f.*, jugement, arrêt, *m.*
Aussprudeln, *v. a.* ῥίχνω ἔξω μὲ βίαν, jeter avec bouillonnement.
Aussprühen, *v. a.* ῥίχνω ἔξω (μάλιστα σπινθῆρας), jeter (surtout des étincelles).
Ausspühlen, *v. a.* πλύνω, ἀποπλύνω, ξεπλύνω, (ποτήρια κτλ.), rincer, laver, nettoyer.
Ausspühlicht, *n.*, s. Spühlicht.
Ausspühlung, *f.*, τὸ πλύσιμον, nettoiement, *m.*
Ausspünden, *v. a.* σανίδωνω, revêtir de planches.
Ausspüren, *v. a.* εὑρίσκω ἐρευνῶντας ἢ παραμονεύωντας, ἐξερευνῶ, découvrir, déterrer.
Ausstaffiren, *v. a.* στολίζω, garnir, orner, parer; προβλέπω μὲ τὰ ἀναγκαῖα, équiper.
Ausstaffirung, *f.*, ὁ στολισμός, garniture, *f.*; ἡ πρόβλεψις, équipement, *m.*
Ausstand, *m.*, τὸ ἐπίλοιπον χρέος, τὸ χρέος ὁποῦ ἔχει τις νὰ λάβῃ, dette *f.* active.
Ausständig, *adj.* ὁποῦ πρέπει νὰ πληρωθῇ, ὁποῦ εἶναι ἀκόμη ἀπλήρωτον, qui reste, qui est dû, arriéré.
Ausstänkern, *v. a.* γεμίζω μὲ βρόμαν, remplir d'une mauvaise odeur; *fig. fam.* ἐρευνῶ, γυρεύω μὲ περιέργειαν, fureter.
Ausstatten, *v. a.* προβλέπω, pourvoir (q. de qc.); eine Tochter —, προικίζω, δίδω προῖκα, doter (une fille).
Ausstattung, *f.*, ἡ προῖκα, dot, *f.*, trousseau, *m.*
Ausstäuben, *v. a.* ἐβγάζω τὸν κονιορτὸν, σκουπίζω, épousseter, époudrer.
Ausstäupen, *v. a.* δέρνω μὲ καμτζίκι, μὲ βέργαις, fouetter, fustiger.
Ausstechen, *v. a.* σκαλίζω, ἐβγάζω τρυπῶνιας μὲ σουγλὶ, μὲ τζαπὶ κτλ., ôter, tirer en perçant; einem die Augen —, σκαλίζω τινὸς τὰ ὀμμάτια, crever les yeux à q.; *fig. fam.* ein Glas Wein 2c., ἀδειάζω ἕνα ποτῆρι κρασὶ κτλ., vider un verre de vin etc; einen —, ὑποσκελλίζομαι, κάμνω νὰ χάσῃ τις τὴν χάριν ἢ τὴν ἀγάπην τινὸς κτλ., supplanter q., l'emporter sur q.
Ausstehen, *v. n.* στέκομαι ἔξω, se tenir debout hors de la maison; mit Waaren —, ἔχω πρᾶγμα νὰ πωλήσω (εἰς ἀνοικτὸν ἐργαστῆρι), tenir boutique; Geld, Schulden — haben, ἔχω νὰ λάβω ἄσπρα, χρέη, avoir des dettes actives, avoir à prétendre; *v. a.* (ertragen), ὑποφέρω, souffrir, endurer, essuyer, supporter; seine Lehrjahre —, ἀπερνῶ τὰ χρόνια τῆς μαθήσεώς μου (εἰς ἕναν τεχνίτην), faire son apprentissage; die Strafe —, ὑποφέρω τὴν παιδείαν, ὑποτάσσομαι εἰς τὴν παιδείαν (τιμωρίαν), subir la peine.
Ausstehend, *adj.* ἐξέχων, ὁποῦ ἐξέχει, saillant, qui avance (en dehors); ausstehende Schulden, χρέη ὁποῦ ἔχει τις νὰ λάβῃ, τὰ κρέδιτα, des dettes actives.
Aussteifen, s. Stärken, Steifen.
Aussteigen, *v. n.* ἐβγαίνω, καταβαίνω (ἀπὸ τὸ καράβι, ἀπὸ τὸ ἀμάξι), descendre (de carrosse), mettre pied à terre.
Ausstellen, *v. a.* βάνω ἔξω, ἐκθέτω, exposer, mettre en vue; einen Wechsel —, τραβῶ μίαν καμπιάλην, ἕνα βεξήλιον, tirer une lettre de change; (aufschieben), ἀναβάλλω (εἰς ἄλλον καιρόν), différer, remettre à un autre temps; (tadeln), κατηγορῶ, ἐλέγχω, critiquer, trouver à redire.
Ausstellung, *f.*, ἡ ἔκθεσις ζωγραφιῶν ἢ ἄλλων πραγμάτων διὰ θεωρίαν ἢ διὰ πούλησιν, étalage (de peintures etc.), *m.*; — eines Wechsels, τὸ τράβηγμα τοῦ βεξηλίου, traite (d'une lettre de change), *f.*
Aussterben, *v. n.* ἀφανίζομαι, χάνομαι, τελειώνω (οἷον μία φαμιλία ἀφ' οὗ ἀποθάνουν ὅλοι), s'éteindre, finir (*se dit* d'une famille, d'une race).
Aussteuer, *f.*, ἡ προῖκα, dot, *f.*
Aussteuern, *v. a.* προικίζω, δίδω τὴν προῖκα, doter.
Aussteuerung, *f.*, ἡ δόσις τῆς προῖκας, dotation, *f.*
Ausstöbern, *v. a.* εὑρίσκω καὶ διώχνω (τὸ ἀγρίμι ἀπὸ τὸν

τόπον του), faire lever (le gibier).

Ausstochern, v. a. καθαρίζω, παστρεύω (τὰ δόντια), curer (les dents).

Ausstopfen, v. a. γεμίζω (μὲ τρίχαις, μὲ πτερὰ κτλ.), remplir (de bourre, de plumes etc.).

Ausstoßen, v. a. ἐβγάζω κτυπῶντας (οἷον· τὸ ὀμμάτι κτλ.), pousser, faire sortir ou rompre en poussant; einem Fasse den Boden —, ξεπατώνω ἕνα βουτζί, défoncer un tonneau; einen aus einer Gesellschaft ꝛc., ἀποκλείω, ἀποκόπτω τινὰ ἀπὸ μίαν συντροφίαν, exclure q. d' une société; fig. Reden ꝛc. —, ἐβγάζω λόγους, proférer, tenir des discours (injurieux); Seufzer —, ἐβγάζω ἀναστεναγμοὺς, ἀναστενάζω, pousser des soupirs.

Ausstoßung, f., τὸ ἔβγαλμα, action f. de pousser etc; s. Ausstoßen.

Ausstrahlen, v. a. ῥίπτω ἀκτῖνας, ἀκτινοβολῶ, jeter des rayons, rayonner.

Ausstrecken, v. a. ἐκτείνω, ἁπλώνω, tendre, étendre.

Ausstreckung, f., ἡ ἔκτανσις, ἅπλωσις, extension, f.

Ausstreichen, (Falten), v. a. ἰσάζω, ἐβγάζω (ταῖς ζαρωμάδαις), unir, aplanir, rendre égal; (mit der Feder), σβύνω (μὲ τὸ κονδύλι), effacer, rayer, barrer; (mit einer Salbe ꝛc.), ἀλείφω (ἀπὸ μέσα, μὲ ἄλειμμα κτλ.), frotter, oindre (en dedans, d'un onguent etc.); mit Ruthen —, δέρνω μὲ βέργαις, fouetter, fustiger.

Ausstreichung, f., τὸ ἴσασμα, ὁ ἰσασμός, action f. d'aplanir; τὸ σβύσιμον, action d'effacer; ὁ δαρμός, fustigation, f.

Ausstreiten, v. a. τελειώνω μίαν μάχην, finir un combat.

Ausstreuen, v. a. σπέρνω, ῥίχνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, disperser, répandre; fig. ein Gerücht —, ἐξαπλώνω φήμην, κοινοποιῶ, semer, divulguer, débiter.

Ausströmen, v. a. χύνομαι, ἐβγαίνω μὲ ὁρμήν, écouler, s' écouler (par torrents).

Ausstudiren, v. a. εὑρίσκω, μανθάνω σπουδάζωντας, étudier, approfondir; — τελειώνω τὴν σπουδήν μου (εἰς τὴν ἀκαδημίαν), finir ses études.

Ausstürmen, v. n. παύω, ἀπερνῶ (ὁμιλῶντας διὰ ἀνεμοζάλην), s'apaiser, se calmer (en parlant d'une tempête).

Ausstürzen, v. a. γυρίζω (οἷον· ἕνα καλάθι) νὰ ἀδειάσω, renverser et vider (p. e. une corbeille); ein Glas Wein —, ἀδειάζω ἕνα ποτῆρι κρασὶ ἀπὸ μιᾶς, fig. fam. sabler un verre de vin.

Aussuchen, v. a. γυρεύω, διαλέγω, ἐκλέγω, choisir, élire, trier.

Aussuchung, f., ἡ ἐκλογή, choix, m., recherche, f.

Aussüßen, v. a. (χημ.) ἐκγλυκαίνω, (chem.) édulcorer.

Austäfeln, v. a. στρώνω (τὸν τοῖχον) μὲ σανίδια, boiser, lambrisser.

Austanzen, v. a. τελειώνω ἕναν χορόν, achever une danse.

Austapezieren, v. a. στολίζω μὲ πέφκια, tapisser.

Austauschen, v. a. ἀλλάζω, κάμνω ἀλλαγήν, échanger, changer, troquer.

Austauschung, f., ἡ ἄλλαξις, ἀλλαγή, échange, change, troc, m.

Auster, f., τὸ ὀστρίδι, huître, f.

Austerbank, f., Austergrund, m., τόπος ὅπου εὑρίσκονται πολλὰ ὀστρίδια μαζύ, banc m. d'huîtres.

Austerschale, f., ἡ φλοῦδα τοῦ ὀστριδιοῦ, écaille f. d'une huître.

Austheilen, v. a. διαμοιράζω, distribuer, partager, répartir.

Austheilung, f., ἡ διαμοίρασις, distribution, répartition, f.

Austhun, v. a. βάνω ἔξω, mettre dehors; Geld auf Zinsen —, βάνω ἄσπρα μὲ τὸ διάφορον, placer de l'argent à l'intérêt; (auslöschen), σβύνω, rayer, effacer; eine Schuld im Buche, σβύνω ἕνα χρέος ὅπου ἔχω νὰ λάβω, décharger son livre d'une dette.

Austiefen, v. a. κάμνω βαθὺ, βαθουλώνω, excaver, creuser, plus avant.

Austilgen, v. a. σβύνω, ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω, exterminer, extirper, détruire.

Austilgung, f., ἡ σβύσις, ἐξο-

λόθρευσις, ὁ ἀφανισμός, extermination, extirpation, *f.*

Austoben, *v. n.* παύω ἀπὸ τὸ νὰ λυσσῶ, καταπραΰνομαι, cesser de faire rage, se calmer.

Austraben, ein Pferd — lassen, ἀφίνω τὸ ἄλογον νὰ τρέχῃ, faire trotter un cheval; s. Traben.

Austrag, *m.*, ἡ ἀπόφασις, ἐκτέλεσις μιᾶς ὑποθέσεως, issue, décision *f.* d'une affaire.

Austragen, *v. a.* φέρνω ἔξω, porter dehors; φέρνω ἕως τὸ τέλος (τοῦ διωρισμένου καιροῦ), porter (jusqu' à un terme fixe); *fig. fam.* einen —, καταλαλῶ, δυσφημίζω τινά, décrier, diffamer q.; *v. n.* κάμνω (ὁμιλῶντας διὰ λογαριασμούς), ἀναβαίνω εἰς —, monter à . . ., faire la somme de . . .

Austrauern, *v. a.* τελειώνω τὸ πένθος, τελειώνω τὸν καιρὸν (εἰς τὸν ὁποῖον φοροῦν τὰ πένθιμα φορέματα), porter le deuil jusqu' à un terme fixé, quitter le deuil.

Austreiben, *v. a.* διώχνω ἔξω, faire, sortir, chasser; das Vieh —, πηγαίνω τὰ ζῶα (βοΐδια κτλ.) εἰς τὴν βοσκήν, mener paitre (le bétail); den Teufel —, ἐξορκίζω τὸν διάβολον, chasser le diable, exorciser.

Austrennen, *v. a.* χωρίζω, ξεῤῥάπτω, découdre, défaire.

Austreten, *v. a.* ἐβγάζω ἢ ἀφανίζω πατῶντας ἐπάνω, exprimer en marchant dessus, effacer avec le pied; Schuhe rc. —, χαλνῶ ἢ φαρδύνω παπούτζια περιπατῶντας, éculer les souliers; (Feuer rc.), σβύνω, πατῶντας ἐπάνω, éteindre avec le pied qc. qui brûle; *v. n.* πλημμυρίζω, ξεχειλίζομαι, déborder, se déborder; *fig.* (flüchtig werden), ἀναχωρῶ, φεύγω κρυφίως (ὡσὰν χρεοκόπος), *fig.* s'absenter, s'évader, déserter (*p. e.* un banqueroutier).

Austretung, *f.*, ὁ χαλασμὸς τοῦ παπουτζιοῦ κτλ., action *f.* d'éculer les souliers etc.; s. Austreten.

Austrinken, *v. a.* ἀδειάζω (πίνωντας), boire tout, vider.

Austritt, *m.*, ἡ ἀναχώρησις, φυγή, sortir, *m.*, sortie, *f.*; (in der Sternkunde, von Verfinsterungen), ἡ ἀνάδυσις τῆς σελήνης κτλ. ἀπὸ τὴν ἔκλειψιν, (astron.) émersion, *f.*; (heimliche Flucht), κρυφὴ φυγή, évasion, *f.*

Austrocknen, *v. a.* ξηραίνω, κάμνω ξηρόν, sécher, dessécher; *v. n.* ξηραίνομαι, γίνομαι ξηρός, sécher, devenir sec.

Austrocknung, *f.*, τὸ ξήραμα, desséchement, *m.*

Austrommeln, *v. a.* φανερώνω κτυπῶντας τα τύμπανα, publier à son de tambour; (μεταφορ.) κοινοποιῶ ἢ φανερώνω παντοῦ, *fig.* divulguer partout.

Austrompeten, *v. a.* φανερώνω σαλπίζωντας (λαλῶντας τὴν τρουμπέταν), publier à son de trompe; (μεταφ.) φανερώνω παντοῦ, *fig.* divulguer par-tout.

Auströpfeln, *v. n.* s. Tröpfeln.

Austunken, *v. a.* ἐβγάζω ἢ ἀδειάζω τὸ ζουμὶ ἐμβάπτωντας ψωμί, tremper tout, vider en trempant.

Austuschen, s. Tuschen.

Ausüben, *v. a.* γυμνάζω, ἐκτελῶ, βάνω εἰς πρᾶξιν, exercer, pratiquer, mettre en pratique.

Ausübung, *f.*, ἡ ἐκτέλεσις, γύμνασις, πρᾶξις, exercice, *m.*, pratique, *f.*

Auswachsen, *v. n.* βλασταίνω, φυτρώνω, germer; τρανεύω, αὐξάνω, croître à certaine hauteur; (ὁμοίως) γίνομαι καμπούρης, devenir bossu.

Auswägen, Auswiegen, *v. a.* ζυγιάζω, peser; πουλῶ λιανὰ μὲ τὸ ζύγι, vendre au poids ou en détail.

Auswahl, *f.*, ἡ ἐκλογή, choix, *m.*

Auswählen, *v. a.* διαλέγω, ἐκλέγω, choisir, faire un choix.

Auswanderer, *m.*, τὸ μέτοικος, émigré, *m.*

Auswandern, *v. a.* ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν πατρίδα μου, μετοικῶ, émigrer, quitter son pays.

Auswanderung, *f.*, ἡ μετοίκησις, émigration, *f.*

Auswärmen, *v. a.* ζεσταίνω καλά, chauffer suffisamment.

Auswarten, *v. a.* προσμένω ἕως τὸ τέλος, attendre la fin ou jusqu' à la fin.

Auswärtig, *adj.* ξένος, εἰς ξε-

νους τόπους εὑρισκόμενος, ἐξωτερικός, étranger, forain.

Auswärts, *adv.* πρὸς τὰ ἔξω, dehors, en dehors, au dehors; εἰς ξένον τόπον, dans les pays étrangers.

Auswaschen, *v. a.* ἐβγάζω (λέραν κτλ.) πλύνωντας, ἀποπλύνω, laver (une tache etc.), nettoyer.

Auswässern, *v. a.* μουσκεύω, ἐβγάζω μουσκεύωντας, détremper, dessaler.

Auswechseln, *v. a.* ἀλλάζω (μονέδαις, αἰχμαλώτους), échanger, changer.

Auswechselung, *f.*, ἡ ἀλλαγή, échange, change, *f.*

Ausweg, *m.*, ἡ ἔξοδος, τόπος ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶναι τρόπος νὰ ἔβγῃ τις, sortie, issue, *f.*; (μεταφορ.) τρόπος βοηθείας, βοήθεια, *fig.* ressource, *f.*, moyen, expédient, *m.*

Auswehen, *v. a.* σβύνω φυσσῶντας ἢ ἀνεμίζωντας, éteindre en faisant du vent.

Ausweichen (*part.* ausgeweicht), *v. a.* μουσκεύω καλά, amollir en trempant.

Ausweichen, *v. a.* (*part.* ausgewichen), ὑποχωρῶ, faire place, céder; ἀποφεύγω, éviter.

Ausweiden, (bey den Jägern), *v. a.* ἐξεντερίζω, ἐβγάζω τὰ ἔντερα, éventrer, étripper, vider.

Ausweinen, *v. n.* u. sich ausweinen, κλαίω ἀρκετά, παύω ἀπὸ τὸ νὰ κλαίω, pleurer assez, cesser de pleurer; sich die Augen —, χαλνῶ τὰ ὀμμάτια μου μὲ τὸ κλαύσιμον, se gâter les yeux à force de pleurer.

Ausweisen, *v. a.* δεικνύω (δείχνω), ἀποδεικνύω, montrer, prouver, faire voir.

Ausweisung, *f.*, ἡ δεῖξις, τὸ δείξιμον, preuve, *f.*

Ausweißen, *v. a.* ἀσπρίζω (τὸν τοῖχον), blanchir (une muraille).

Ausweiten, *v. a.* πλατύνω, φαρδύνω, élargir, rendre plus large.

Auswendig, *adj.* ἐξωτερικός, extérieur; *adv.* ἀπ' ἔξω, extérieurement, au dehors, par dehors; — lernen, wissen, μανθάνω ἢ ἠξεύρω ἀπ' ἔξω, μανθάνω ἐκ στήθους, ἐκστηθίζω, apprendre, savoir par coeur.

Auswerfen, *v. a.* ῥίχνω ἔξω, ἐκβάλλω, jeter dehors; ἐβγάζω ἢ τζακίζω ῥίχνωντας πέτραις κτλ., faire sauter ou casser en jetant des pierres etc.; Blut ꝛc. —, πτύω αἷμα κτλ., cracher du sang etc.; *fig.* (verwerfen), ἀποῤῥίπτω, *fig.* rejeter, rebuter; (aussetzen, bestimmen), διορίζω (μάλιστα χρονικὴν πληρωμήν), fixer, constituer (une pension); am Rande —, σημειώνω εἰς τὸ περιθώριον τῆς σελίδος, émarger; *v. n.* auswerfen (im Würfeln), ῥίχνω ὁ πρῶτος (εἰς τὸ παιγνίδι τῶν κύβων), avoir le dé; dieses Pferd wirft gut aus, αὐτὸ τὸ ἄλογον σηκώνει καλὰ τὰ ἐμπροσθινὰ ποδάρια, ce cheval lève bien les jambes de devant.

Auswerfung, *f.*, τὸ ῥίψιμον, ἡ ἀπόῤῥιψις κτλ., action *f.* de jetes dehors etc.; s. Auswerfen.

Auswetzen, *v. a.* ἐβγάζω ἀκονῶντας, ἀκονῶ, aiguiser; (μεταφ.) διορθώνω (ἕνα σφάλμα ὁποῦ ἔκαμα), reparer une faute, un tort.

Auswickeln, *v. a.* ξετυλίγω, développer; ein Kind —, ξεφασκιώνω ἕνα παιδάκι, démaillotter un enfant.

Auswiegen, s. Auswägen.

Auswinden, *v. a.* ξετυλίγω, développer; nasse Wäsche —, στρίφω, στραγγίζω τὰ πλυμένα πανιά, tordre du linge mouillé; ἐβγάζω στρίφωντας (τι ἀπὸ τὸ χέρι τινός)· arracher qc. des mains de q.

Auswintern, *v. a.* φυλάγω εἰς καιρὸν χειμῶνος, conserver pendant l'hiver.

Auswirken, *v. a.* ἐκτελῶ, ἐβγάζω, effectuer, obtenir; den Huf —, χωρίζω τὸ ὀνύχι τοῦ ἀλόγου, parer remetter le pied d'un cheval; den Teig —, ζυμώνω τὸ ζυμάρι, remanier la pâte.

Auswirren, *v. a.* ξεμπερδεύω, débrouiller.

Auswischen, *v. a.* σφουγγίζω, torcher, essuyer; σβύνω (τὰ γεγραμμένα μὲ μολυβοκόνδυλον κτλ.), effacer (une écriture, *p. e.* ce qui est écrit avec un crayon).

Auswittern, *v. i.* es hat ausgewittert, *ἐτελείωσαν ἡ βρονταῖς*, il a cessé de tonner.

Auswittern, *v. n.* s. Verwittern, Auswittern lassen, *ἀνεμίζω, βάνω ἔξω εἰς τὸν ἀέρα*, exposer à l'air.

Auswittern, *v. a.* *εὑρίσκω γυρεύωντας ἢ ἐρευνῶντας κρυφίως*, *fig.* flairer, éventer, découvrir.

Auswölben, *v. a.* *κάμνω καμαρωτὸν, κτίζω καμάραν*, voûter.

Auswölken, sich, *v. n.* es wölkt sich aus, *ἀνοίγει ὁ καιρὸς*, le temps s'éclaircit.

Auswuchs, *m.*, *ὁ (ἀχαμνὸς) βλαστός*, excroissance, surcroissance, *f.*; *ἡ καμποῦρα*, bosse, *f.*; (*ἐξόστωσις*), (ganglion, *m.*); *κάθε ἀχρεῖον πρᾶγμα*, *fig.* avorton, *m.*

Auswühlen, *v. a.* *σκαλίζω, ἀνακατώνω*, arracher, tirer en fouillant.

Auswurf, *m.*, *τὸ ῥίψιμον ἔξω, ἡ ἐκβολή*, action *f.* de jeter dehors; (des Schleims), *ἡ ἀπόπτυσις (τοῦ φλέγματος)*, crachement, expectoration, *f.*; (das Ausgeworfene), *τὸ πτυσμένον (φλέγμα, αἷμα κτλ.), τὰ ἀποπτύσματα*, crachat (pituite, *f.*, sang, *m.* etc.); — eines feuerspeyenden Berges, *ἐκβολὴ φωτίας*, explosion *f.* d'un vulcan; ein Auswurf der Menschheit, (*ἕνα ἀπόῤῥιμμα τῶν ἀνθρώπων*) *ἀχρειότατος ἄνθρωπος*, rebut (du genre humain), *m.*

Auswürgen, *v. a.* *ἐβγάζω (φλέγμα κτλ.) μὲ πολὺν κόπον*, dégobiller, rendre avec de grands efforts.

Auswurzeln, *v. a.* *ξεριζώνω*, déraciner.

Auswüthen, *v. a.* *παύω ἀπὸ τὸ νὰ λυσσῶ, καταπραΰνομαι*, cesser de faire rage, s'apaiser.

Auszacken, *v. a.* *κάμνω χαραγματιὰς ὡσὰν ὀδόντια*, déchiqueter, denteler.

Auszahlen, *v. a.* *πληρώνω (χρέος, μισθόν)*, payer (une dette, des gages).

Auszahlung, *f.*, *ἡ πληρωμὴ (τοῦ χρέους, τοῦ μισθοῦ)*, payement, *m.*

Auszählen, *v. a.* *λογαριάζω, ἀριθμῶ, μετρῶ*, compter, dénombrer.

Auszählung, *f.*, *ἡ ἀρίθμησις, μέτρησις*, action *f.* de compter, dénombrement, *m.*

Auszahnen, *v. n.* *παύω ἀπὸ τὸ νὰ ἐβγάζω δόντια, ἔχω ὅλα τὰ δόντια μου*, avoir toutes ses dents.

Auszanken, *v. a.* *ἐπιπλήττω, μιλώνω πολύ*, *fam.* gronder, quereller q.

Auszapfen, *v. a.* *πουλῶ (κρασὶ, πίβαν κτλ.) ἀπὸ φιάλας (ἀπὸ μπουτέλια)*, vendre au pot et à la pinte.

Auszehren, *v. a.* *τρώγω ὅλα, ἀδειάζω τρώγωντας*, consumer, vider en mangeant; *ἀδυναμώνω*, épuiser (les forces); *v. n.* *χαλνοῦμαι, ἀδυνατίζομαι*, se consumer, maigrir.

Auszehrung, *f.*, *ἡ καταναλωσις (τῶν δυνάμεων), ἡ φθίσις, (ὁ ὄχτηκας)*, consomption, *f.*

Auszeichnen, *v. a.* *σημειώνω*, marquer; (eine Zeichnung), *τελειώνω μίαν σχεδιαγραφίαν*, achever (en dessinant); *fig.* einen —, *προτιμῶ τινά*, distinguer q.; sich —, *σημειώνομαι, εὐδοκιμῶ, ἐβγάζω ὄνομα, δείχνομαι (ὡς ἔνδοξος)*, se distinguer, se signaler.

Auszeichnung, *f.*, *ἡ σημείωσις*, action *f.* de marquer; *ἡ προτίμησις*, distinction, *f.*

Ausziehen, *v. a.* *ἐβγάζω*, tirer, ôter, arracher; die Sonne zieht die Farben aus, *ὁ ἥλιος ἐβγάζει, χαλνᾷ, ἀφανίζει τὰ χρώματα*, le soleil déteind les couleurs; (ausdehnen), *τεντώνω, ἐξαπλώνω*, étendre, allonger; (schriftlich), *ἐβγάζω τι ἀπὸ ἕνα βιβλίον κτλ. ἀντιγράφω*, extraire, transcrire (qc. d'un livre etc.); (Kleider, Stiefeln rc. —), *ἐβγάζω τὰ φορέματα, τὰ ὑποδήματα, ἐκδύνω*, ôter les habits, les bottes etc.; *v. n.* *ἐβγαίνω*, sortir, quitter un lieu; (aus einem Hause), *μετοικῶ, (ἀλλάζω τὸ κονάκι)*, déloger, déménager, changer de logis; sich —, *ἐκδύνομαι, ἐβγάζω τὰ φορέματά μου*, se déshabiller, ôter ses habits.

Ausziehung, *f.*, *τὸ ἔβγαλμα*, action *f.* de tirer, d'ôter etc.; s. Ausziehen.

Auszieren, *v. a.* *στολίζω*, décorer, orner, parer.

Auszierung, *f.*, ὁ στολισμός, décoration, *f.*, ornement, *m.*

Auszimmern, *v. a.* κατασκευάζω τὰ ξύλα διὰ τὴν κτίσιν ἑνὸς ὀσπιτίου, charpenter (préparer la charpente pour bâtir une maison).

Auszirkeln, *v. a.* μετρῶ μὲ τὸν διαβήτην, compasser, mesurer avec le compas.

Auszischen, *v. a.* περιγελῶ διὰ μέσου συριγμοῦ, siffler q., huer q.

Auszug, *m.*, τὸ ἔβγαλμα, extrait, *m.*; (aus einer Schrift), ἡ ἐπιτομή, extrait d'un écrit, abrégé, *m.*; (eines Heeres), ὁ μισευμὸς, ἡ κίνησις (τοῦ στρατεύματος), sortie, marche *f.* d'une armée; — in einem Schranke, τὸ συρτάρι, tiroir, *m.*; — an einem Tische, σανίδι συρτὸν εἰς μίαν τράπεζαν, ais de table qui se tire.

Auszupfen, *v. a.* ἐβγάζω, τζιμπῶντας μὲ τὰ ὀνύχια, ἀποσπῶ, ξεφτίζω, arracher (en pinçant, effiler).

Authentisch, *adj.* αὐθεντικὸς, ἀξιόπιστος, ἀναμφίβολος, authentique.

Autor, *m.*, ὁ συγγραφεύς, auteur, *m.*; s. Schriftsteller, Verfasser.

Autorisiren, *v. a.* δίδω τὴν ἐξουσίαν, ἐπιτρέπω, autoriser.

Autorität, *f.*, ἐξουσία· μαρτυρία ἀξιόπιστος, autorité, *f.*

Autorschaft, *f.*, τὸ νὰ εἶναι τις συγγραφεύς, état *m.* d'auteur.

Auweh! *int.* οἴμοι, ὤχ, ἄ! ouf! ahi! hélas!

Avertiren, *v. a.* s. Benachrichtigen.

Avis, Avisbrief, *m.*, εἴδησις, γράμμα εἰδήσεως, lettre *f.* d'avis.

Axe, *f.*, s. Achse.

Axt, *f.*, τὸ τζεκοῦρι, ἡ ἀξίνη, ὁ πέλεκυς, cognée, hache, *f.*

Azur, *m.*, εἶδος γαλαζίου λίθου, azur (pierre), *m.*; τὸ οὐρανογαλάζιον χρῶμα, l'azur du ciel.

Azuren, (Azurnen), *adj.* οὐρανογαλάζιος, d'azur, azuré.

B.

Baake, *f.* Bake.

Baar, s. Bar.

Baare, s. Bahre.

Baccalaureus, *m.*, ἀξίωμά τι ἀκαδημικὸν, ὁ πρῶτος βαθμὸς εἰς τὸ νὰ γένῃ τις δόκτωρ, bachelier, *m.*

Bacchanalien, *f. pl.*, ἑορτὴ τοῦ Βάκχου, Bacchanales, *f. pl.*; s. Bacchusfest.

Bacchant, *m.*, ὁ ἱερεὺς τοῦ Βάκχου, prêtre *m.* de Bacchus.

Bacchantin, *f.*, ἡ ἱέρισσα τοῦ Βάκχου, Bacchante, prêtresse de Bacchus.

Bacchus, *m.*, ὁ Βάκχος, Διόνυσος, Bacchus, *m.*

Bacchusfest, *n.*, ἑορτὴ τοῦ Βάκχου, (τοῦ Διονύσου) τὰ ὄργια, Bacchanales, orgies, *f.*

Bacchusstab, *m.*, ὁ θύρσος, ῥάβδος τοῦ Βάκχου, (τοῦ Διονύσου), thyrse, *m.*

Bach, *m.*, τὸ ῥυάκι, (ῥεῖθρον), ποταμάκι, ruisseau, *m.*

Bachbungen, *m.*, ἡ βερονίκη ὑδατώδης, (botan.) bécabunga, *m.*

Bache, *f.*, ἡ ἀγρία, γουροῦνα, laye (femelle du sanglier).

Bachholunder, *m.*, ἡ παραποτάμιος κουφοξυλία, obier, *m.*

Bachmünze, *f.*, ἡ παραποτάμιος μίνθη, (botan.) menthe *f.* aquatique.

Bachstelze, *f.*, ἡ σεισοπυγίδα (εἶδος πουλλιοῦ), hochequeue, bergeronnette (oiseau), *f.*

Bachweide, *m.*, ἡ λυγαριά, ὁ λυγός, osier *m.* vert.

Backbord, *m.*, τὸ ἀριστερὸν πλάγιον τοῦ καραβιοῦ βλέποντας πρὸς τὴν πρῶραν, (mar.) bâbord, *m.*

Backen, *m.*, (Backe, *f.*), τὸ μάγουλον, (ἡ *παρειά), joue, *f.*; Backen *pl.* der Masten, τὰ στραβόξυλα ὁποῦ κρατοῦν τὰ κατάρτια, (mar.) jottereaux, *m. pl.*; — des Schraubstockes, τὰ δύο μέρη τοῦ σφικτηρίου τῶν κλειδωνάρων, τὰ ὁποῖα ἀνοίγουν καὶ σφαλοῦν διὰ νὰ σφίξουν ἐκεῖνο ὁποῦ ῥινίζουν, mâchoires *f. pl.* de l'étau.

Backen, *v. a.* ψήνω (ψωμὶ κτλ.), cuire, boulanger; — Fische rc., τηγανίζω ψάρια κτλ., frire du poisson etc.; *fig. fam.* sein Brod ist ihm schon gebacken, αὐτὸς δὲν θέλει γλυτώσῃ (ἀπὸ τὴν παιδείαν

κτλ.), il est déja condamné, il n'en échappera pas.

Backenbart, m., τὰ γένεια εἰς τὰ μάγουλα, poil m. des joues, le favori.

Backenbein, n., Backenknochen, m., τὸ κόκκαλον εἰς τὸ μάγουλον, pommette, f.

Backenstreich, m., τὸ ῥάπισμα, (ὁ πάτζος), soufflet, m.

Backenzahn, m., τὸ μυλοδόντι, dent mâchelière, dent f. molaire.

Bäcker, m., ὁ ψωμᾶς, boulanger, m.

Bäckerbrod, n., ψωμὶ ὁποῦ ψήνει ὁ ψωμᾶς, pain m. de boulanger.

Bäckerbursch, m., τὸ παιδὶ τοῦ ψωμᾶ, garçon boulanger, mitron, m.

Bäckerey, f., ἡ τέχνη τοῦ ψωμᾶ, boulangerie, f.

Bäckerin, f., ἡ ψωμοῦ, ψωμάδενα, boulangère, f.

Bäckerknecht, m., ὁ δοῦλος τοῦ ψωμᾶ, garçon m. boulanger.

Backfisch, m., ὀψάριον (ψάρι) καλὸν διὰ τηγάνισμα, poisson à frire, filardeau, m.

Backgast, m., ἐκεῖνος ὁποῦ δίδει ζυμάρι εἰς τὸν ψωμᾶν διὰ νὰ τὸ ψήσῃ, chaland m. d'un boulanger.

Backgeld, n., ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ ψήσιμον, fournage, m.

Backhaus, n., τὸ ὀσπίτι τοῦ ψωμᾶ, (εἰς τὸ ὁποῖον ψήνουν τὸ ψωμί), boulangerie, f., fournil, m.

Backofen, m., ὁ φοῦρνος (τοῦ ψωμᾶ), four, m.

Backordnung, f., διαταγὴ διὰ τοὺς ψωμάδες, règle pour les boulangers.

Backschaufel, f., τὸ φτυάρι τοῦ ψωμᾶ, pelle f. à enfourner.

Backschüssel, f., τὸ σκαφίδι τοῦ ψωμᾶ, sébile, f.

Backstein, m., τὸ τοῦβλον, brique, f.

Backstube, f., ὁ ὀντὰς τοῦ ψωμᾶ (εἰς τὸν ὁποῖον ἑτοιμάζουν τὸ ζυμάρι), fournil, m.

Backtrog, m., τὸ ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ζυμώνουν τὸ ζυμάρι, huche, f., petrin, m.

Backwerk, n., κάθε λογῆς πήταις, pâtisserie, f.

Bad, n., τὸ λουτρόν, bain, m.; mineralisches —, λουτρὰ ἢ νερὰ μεταλλικὰ καὶ ἰατρικά, eaux, f. pl.; das Bad gebrauchen, μεταχειρίζομαι τὰ λουτρὰ, τὰ νερὰ ἰατρικά, prendre les eaux.

Badecur, m., ἡ ἰάτρευσις διὰ μέσου τοῦ λουτροῦ, bain (qu'on prend pour guérir de quelque maladie).

Badefrau, f., s. Bademutter.

Badegast, m., ὁ ξένος ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὸ λουτρόν, baigneur (qui prend le bain).

Badegeld, n., ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ λουτρόν, argent m. pour l'usage des eaux.

Badehaus, n., σπιτάκι κτισμένον εἰς τὸν ποταμὸν δι' ἐκείνους ὁποῦ λούονται, bains (dans une rivière), m. pl.

Bademantel, m., Badehemd, n., ἐπανωφόρι ἢ ὑποκάμισον τὸ ὁποῖον βάνει ὁ λουόμενος, chemise f. de bain.

Bademeister, m., ὁ λουτρᾶς, maître m. baigneur.

Bademutter, (Badefrau), f., γυναῖκα ὁποῦ κατασκευάζει τὸ λουτρόν, baigneuse (qui sert ceux qui prennent les bains), f.

Baden, v. a. λούω, baigner; v. n. et r. λούομαι (μόνος μου), se baigner.

Badequast, m., (in Russischen Bädern), (der Badebesen), εἶδος βέργαις μὲ τὴν ὁποῖαν κτυποῦνται ἀπαλὰ ἐκεῖνοι ὁποῦ εὑρίσκονται εἰς τὰ (ῥούσσικα) θερμὰ λουτρά, paquet m. de verges ou espèce f. de balai pour frotter ou frapper doucement ceux qui font usage d'un bain chaud (russe).

Badeplatz, m., ὁ τόπος διὰ λουτρὸν εἰς τὸν ποταμόν, baignoir, m.

Bader, m., ὁ λουτρᾶς, baigneur, étuviste, m.

Baderey, f., τὸ ὀσπῖτι τοῦ λουτρᾶ, maison f. d'un étuviste.

Baderin, f., γυναῖκα τοῦ λουτρᾶ, baigneuse.

Badestube, Badstube, f., ὁ ὀντὰς εἰς τὸν ὁποῖον λούονται, étuve, f.

Badewanne, f., τὸ καδὶ εἰς τὸ ὁποῖον λούεται τις, ὁ λουτήρ, baignoire, cuve, f.

Bagage, f., τὰ σκεύη, τὰ ἀναγκαῖα (τοῦ στρατεύματος), bagage, m.; (Gesindel), ἀχρεῖοι ἄνθρωποι, διαβολόσπορα, pop. racaille, f.

Bähen, v. a. θερμαίνω μὲ θερμόν τι ὑγρὸν ἢ μὲ ἀτμίδαις

τοῦ θερμοῦ νεροῦ, étuver, bassiner, fomenter.

Bähung, f., ἡ θέρμανσις μὲ ἀτμίδαις, fomentation, f.; s. Bähen.

Bahn, f., ὁ (ἰσασμένος) δρόμος, chemin, m., voie, route, f.; die Bahn brechen, ἰσιώνω τὸν δρόμον, fig. frayer un chemin, ouvrir un passage; etwas auf die Bahn bringen, προβάλλω μίαν ὑπόθεσιν, διὰ ἔρευναν, mettre qc. sur le tapis, proposer.

Bahnen, v. a. ἰσάζω, ὁμαλίζω (τὸν δρόμον), aplanir, ouvrir, frayer le chemin.

Bahre, f., τὸ φέρετρον, φορεῖον, brancard, m., civière, f.; τὸ νεκροκρέββατον, bière, f.

Bajonett, n., ἡ μπαϊονέτα, baïonnette, f.

Baizen, s. Beizen.

Bake, f., βουτζὶ ὁποῦ δένουν ἀπὸ ἕνα σκοινὶ καὶ βάνουν κοντὰ εἰς τὸ περιγιάλι ὡς σημεῖον διὰ τοὺς ναύτας, ὅτι εἶναι σκόπελοι ἐκεῖ, balise, bouée, f.

Bakel, m., ῥάβδος, ξύλον (μὲ τὸ ὁποῖον κτυπᾷ ὁ διδάσκαλος εἰς τὸ σχολεῖον), bâton (d'un précepteur), m.

Bakenmeister, m., ὁ ἐπιστατῶν εἰς τὰ περιγιάλια, baliseur, m.

Balanciren, v. a. ἰσοσταθμίζω, κρατῶ εἰς ἰσοσταθμίαν, balancer.

Balancirstange, f., τὸ ξύλον ὁποῦ μεταχειρίζονται οἱ σχοινοβάται διὰ τὴν ἰσοσταθμίαν, balancier des danseurs de corde.

Balanz, f., s. Gleichgewicht.

Balcon, m., τὸ ἡλιακόν, ἐξώστεγον, balcon, m.

Bald, adv. μετ' ὀλίγου, ταχέως, ὀγλήγωρα, tôt, bien tôt, vite; (beynahe, fast), σχεδὸν, ὀλίγον ἔλλειπε, presque, à peu près, peu s'en faut; ich wäre bald gefallen, ὀλίγον ἔλλειπε ἀπὸ τὸ νὰ μὴ πέσω, il s'en est peu fallu que je ne sois tombé, j'ai failli tomber; bald — bald —, πότε — πότε, tantôt — tantôt.

Baldachin, m., ἡ σκέπη (ὁ οὐρανός) τοῦ θρόνου, baldaquin, dais, m.

Baldig, adj. μετ' ὀλίγον γινόμενος, ταχὺς, ὀγλήγωρος, prompt, vite.

Baldrian, m., φοῦ, (λατιν. βαλεριάνα), φυτόν τι, valériane (plante), f.

Balg, m., τὸ δέρμα (μικροῦ ζώου), peau (de petits animaux), f.; (Schale), ἡ φλοῦδα, τὸ τζέφλιον (τῶν ὀσπρίων), gousse, f.; (einer Schlange), δέρμα ὁποῦ ἐβγάζει τὸ ὀφίδι κατὰ καιρούς, dépouille d'un serpent; (Blasebalg), φυσσοῦνι, soufflet (du forgeron etc.); pop. (ein kleines Kind verächtl.), μικρὸν παιδὶ (καταφρονητικῶς), (terme de mépris), petit enfant; (Hure), ἀχρεῖα πόρνη, πουτάνα, garce, paillarde, f.

Balgen, sich —, v. r. παλαίω (παλαίβω), κτυπειοῦμαι (μέ τινα), μάχομαι, se battre, se chamailler, se colleter.

Balgentreter, m., ἐκεῖνος ὁποῦ τραβᾷ τὰ φυσσούνια τοῦ ὀργάνου τῆς ἐκκλησίας, souffleur m. d'orgues.

Balger, m., ὁ φιλόμαχος, ferrailleur, bretteur, m.

Balgerey, f., τὸ μάλωμα, ἡ (μικρὴ) μάχη, batterie, querelle, f.

Balken, m., ὁ δοκός, (κοινῶς· ἡ γρεντά), poutre, solive, f.

Balkenkopf, m., ἡ ἄκρα τοῦ δοκοῦ (τῆς γρεντᾶς), tête f. de poutre, tablette, f.

Ball, m., (εἰς τὸ μπιλιάρδο), ἡ σφαῖρα διὰ παιγνίδι, τὸ τόπι, éteuf, m.; σφαιρίδιον (εἰς τὸ μπιλιάρδο), bille (au billard); (Tanz), ὁ μπάλλος, χορός, bal, m.

Ballaß, m., εἶδος ἀπὸ ῥουμπίνι, rubis-balais, m.

Ballast, m., ἡ σαβοῦρα τοῦ καραβιοῦ, lest, m.

Ballen, m., τὸ δέμα, τὸ ντέγγι, balle, f., ballot, m.; (Buchdruckerballen), τὸ ἐργαλεῖον τῶν τυπογράφων μὲ τὸ ὁποῖον βάνουν τὴν μελάνην εἰς τὰ στοιχεῖα τοῦ τύπου, balle (d'imprimeur); (an Händen und Füßen), ἡ παλάμη, τὸ (χονδρότερον) μέρος ὑποκάτω εἰς τὸν μεγάλον δάκτυλον εἰς τὸ χέρι καὶ εἰς τὸ ποδάρι, élévation charneuse sous le pouce et le grand doigt du pié; ein Ballen Papier, δέμα ἀπὸ 5000

κόλλαις χαρτί, une balle de papier.

Ballen, *v. a.* *συνάζω, μαζώνω σφαιροειδῶς*, former en pelote; sich —, *μαζώνομαι*, se pelotonner.

Ballenbinder, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ δένει τὰ ντέγγια*, emballeur, *m.*

Ballenstock, *m.*, s. Packstock.

Ballet, *n.*, *τεχνικὸς χορὸς εἰς τὸ θέατρον*, ballet, *m.*

Balley, *f.*, *ὑποστατικὸν ἀνῆκον εἰς καβαλέρην τάγματος τινὸς στρατιωτικοῦ*, bailliage, *m.*

Ballhaus, *n.*, *τὸ ὀσπῖτι εἰς τὸ ὁποῖον παίζουν τὴν σφαῖραν (τὸ τόπι)*, jeu de paume, tripot, *m.*

Ballsaal, *m.*, *ἡ σάλα εἰς τὴν ὁποῖαν χορεύουν*, salle *f.* de bal.

Ballspiel, *n.*, *τὸ παιγνίδι τῆς σφαῖρας*, paume, *f.*, jeu *m.* de paume.

Balsam, *m.*, *τὸ βάλσαμον*, baume, *f.*

Balsamapfel, *m.*, *μηλοβάλσαμον (φυτόν)*, pomme *f.* de merveille.

Balsambaum, *m.*, *τὸ δένδρον τοῦ βαλσάμου*, baumier, *m.*

Balsambüchse, *f.*, *τὸ κουτὶ διὰ βάλσαμον*, boîte *f.* à baume.

Balsamduft, Balsamgeruch, *m.*, *μυρωδία ἀπὸ βάλσαμον*, parfum *m.* de baume.

Balsamine, *f.*, *ἡ βαλσαμίνη, (φυτόν τι)*, balsamine (plante), *f.*

Balsamiren, *v. a.* *βαλσαμώνω*, embaumer.

Balsamisch, *adj.* *βαλσαμικός*, balsamique.

Balsamöhl, *n.*, *ἔλαιον ἀπὸ βάλσαμον, βαλσαμόλαδον*, huile *f.* de baume.

Balz, *f.*, *ὁ καιρὸς τῆς συνουσίας εἰς τὸν ὁποῖον οἱ ἄγριοι πετηνοὶ ποθοῦν τὸ θηλυκόν*, temps *m.* où les coqs de bruyère sont en amour.

Balzen, *v. a.* *συνουσιάζω, ποθῶ τὸ θηλυκόν (λέγεται διὰ τοὺς ἀγρίους πετηνούς)*, être en amour, en chaleur (*se dit* des coqs de bruyère).

Bämme, s. Butterbemme.

Banco, Banco-Geld, *n.*, *τὰ ἄσπρα τοῦ μπάγκου*, argent *m.* de banque.

Band, *n.*, *ὁ δεσμός, ἡ ταινία (κοινῶς· τὸ γαϊτάνι, ἡ κορδέλλα, λέντα)*, ruban, cordon, lien, *m.*; (Schlinge), *ἡ θηλειά*, noeud, *m.*; (Verbindung), *ὁ δεσμός, σύνδεσμος*, *fig.* lien; die Bande, *οἱ δεσμοὶ (τῆς) φιλίας κτλ.*), les liens de l'amitié etc.; *οἱ δεσμοὶ ἢ τὰ σίδηρα (τοῦ φυλακωμένου)*, les liens, les fers, *m. pl.*

Band, *m.*, (Einband), *τὸ δέσιμον τοῦ βιβλίου*), reliure, *f.*; (Buch, Theil), *ὁ τόμος*, volume, tome, *m.*

Bändchen, *n.*, *ἡ μικρὴ ταινία*, petit ruban, *m.*, bandelette, *f.*, (s. Band); *ὁ μικρὸς τόμος (βιβλίου)*, petit volume, *m.*

Bande, *f.*, *ἕνα κοπάδι (κλεπτῶν)*, bande *f.* (de brigands); (Gesellschaft), *ἡ συντροφία (μάλιστα κωμῳδῶν, καταφρονητικῶς)*, bande troupe (en parlant, de comédiens etc. avec mépris); (am Billiard), *τὰ χείλη τὰ ἐσωτερικὰ τοῦ μπιλλιάρδου*, bande du billard.

Bandelier, *n.*, *τὸ λουρὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον κρέμεται τὸ σπαθὶ τοῦ στρατιώτου*, bandoulière, *f.*

Bandhandel, *m.*, *πραγματεία μὲ κορδέλλαις*, rubanerie, *f.*

Bändigen, *v. a.* *καταδαμάζω, ἡμερώνω*, dompter, apprivoiser.

Bändigung, *f.*, *ἡ καταδάμασις, ἡμέρωσις*, apprivoisement, *m.*

Bandit, *m.*, *ὁ φονεύς, κλέπτης ὁποῦ σκοτώνει ἀνθρώπους διὰ πληρωμήν*, bandit, *m.*

Bandmacher, -weber, -wirker, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει ταινίαις*, rubanier, *m.*; (s. Band, *n.*).

Bandmesser, *n.*, (der Böttcher), *μαχαίρι (τῶν βουτζάδων)*, doloire, *f.*

Bandnudeln, *f. pl.*, *εἶδος ζυμαρικοῦ (φιδές)*, lazagnes, *f. pl.*

Bandreif, *m.*, *τὸ στεφάνι (τοῦ βουτζιοῦ)*, cerceau, *m.*

Bandschleife, *f.*, *ἡ θηλειά*, noeud *m.* de ruban; *ἡ θηλειὰ ἢ φούντα τὴν ὁποῖαν φοροῦν οἱ στρατιῶται εἰς τὸ σκιάδιον (τὸ καπέλο)*, cocarde, *f.*

Bandweide, *f.*, *ἡ ἰτέα*, (*ἰτεά*), osier, *m.*

Bandwurm, *m.*, *ἡ ταινία, σκωλήκι μακρὸν καὶ λεπτὸν εἰς τὰ ἔντερα*, ver *m.* solitaire.

Bange, *adj.* *φοβισμένος, στε-*

Google

νοχωρημένος, qui a peur, inquiet; einem — machen, φοβίζω τινά, προξενῶ φόβον, faire peur à qc.; es ist mir —, φοβοῦμαι, ἔχω φόβον, j'ai peur, je suis inquiet; *fam.* es ist heute sehr bange (schwül), σήμερον εἶναι συννεφόκαμμα, il fait un temps bien vain.

Bangigkeit, *f.*, ἡ στενοχωρία, ὁ φόβος, inquiétude, angoisse, *f.*

Bank, *f.*, τὸ σκαμνί, banc, *m.*; (Wechselbank ꝛc.), ὁ μπάγκος (πραγματευτικός), banque, *f.*; *fig.* auf die lange — schieben, ἀργοπορῶ, ἀναβάλλω εἰς ἄλλον καιρόν, tirer en longueur; einen zur — hauen, καταλαλῶ, κατηγορῶ, δυσφημίζω τινά, noircir, calomnier q.; (Sandbank), s. Sandbank.

Bankeisen, *n.*, σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον στερεώνουν ἕνα σκαμνὶ ἢ ἄλλο τι εἰς τὸν τοῖχον, patte (de fer), *f.*

Bänkelsänger, *m.*, κοινὸς τραγουδιστής (ὁποῦ τραγουδεῖ παραμύθια κτλ.), chanteur *m.* en foire.

Bankerott, *m.*, ἡ χρεοκοπία (κοινῶς· τὸ μουφλούζευμα), banqueroute, faillite, *f.*; — machen, χρεοκοπῶ (τουρκ. μουφλουζεύω), faire banqueroute, faillir.

Bankerott, *adj.* χρεοκόπος, (κοινῶς· μουφλούζης), failli.

Bankerottier, *m.*, ὁ χρεοκόπος (ὁ μουφλούζης), banqueroutier, *m.*

Bankert, *m.*, ὁ νόθος, (μπάσταρδος), bâtard, *m.*

Bankett, *n.*, τὸ συμπόσιον, banquet, festin, *m.*

Bankettiren, *v. a.* κάμνω συμπόσιον ἢ συμπόσια, banquetter.

Banknote, *f.*, ἡ πόλιτζα τοῦ μπάγκου (μάλιστα τῆς Ἀγγλίας), billet *m.* de banque (surtout en Angleterre).

Bann, *m.*, ὁ ἀφορισμὸς, excommunication, *f.*; in den Bann thun, ἀφορίζω τινα, excommunier.

Bannen, *v. a.* ἐξορκίζω (πνεύματα, exorciser, conjurer; (verbannen), ἐξορίζω, bannir.

Bannerherr, *m.*, ἄρχων σημειοφόρος, (ἄρχων ἐξουσιαστὴς στρατιωτικοῦ τινος τάγματος), seigneur *m.* banneret.

Bannstrahl, Bannfluch, *m.*, ὁ ἀφορισμὸς (μάλιστα τοῦ πάπα εἰς τὴν Ῥώμην), foudres *f. pl.* de l'excommunication, anathème, *m.*

Bannung, *f.*, ὁ ἐξορισμὸς, ὁ ἐξορισμός, exorcisme, *m.*

Banse, *f.*, ὁ τόπος εἰς τὸ ἀμπάρι ἔνθα κεῖται τὸ σιτάρι κτλ., partie *f.* de la grange où l'on entasse les gerbes; Bansen (erster Magen wiederkäuender Thiere), τὸ πρῶτον στομάχι τῶν ἀναμασσούντων ζώων, premier ventricule *m.* des animaux ruminans.

Bansen, *v. n.* στειβάζω, ἐπισωρεύω σιτάρια κτλ. εἰς τὸ ἀμπάρι, entasser (les gerbes).

Bar, *adj.* μετρητός, comptant; bar bezahlen, πληρώνω μετρητά, payer comptant, en deniers effectifs; bares Geld, μετρητά, argent comptant, numéraire, *m.*

Bär, *m.*, ἡ ἀρκοῦδα, ours, *m.*; einen Bären anbinden, (im gem. Leben), κάμνω ἕνα χρέος, γίνομαι χρεώστης, contracter une dette; der große, kleine Bär, (Gestirn), ἡ μεγάλη, ἡ μικρὴ ἄρκτος (συνάστρισις), (astron.) la grande, la petite ourse.

Barake, *f.*, ἡ καλύβα (μάλιστα διὰ στρατιώτας, baraque, *f.*

Barbar, *m.*, ὁ βάρβαρος, barbare, *m.*

Barbarey, *f.*, ἡ βαρβαρότης, barbarie, *f.*

Barbarisch, *adj.* βάρβαρος, βαρβαρικός, barbare, *adj.*

Barbe, *f.*, ἡ τρίγλη, τὸ μπαρμπούνι (ὀψάριον), barbeau, *m.*

Bärbeißig, *adj.* φιλόνεικος, ὁποῦ εὔκολα μαλώνει, *fam.* hargneux, acariâtre.

Barbier, *m.*, ὁ κουρεὺς, (μπαρμπέρης), barbier, *m.*

Barbierbecken, *n.*, ἡ λεκάνη τοῦ κουρέος (τοῦ μπαρμπέρου), bassin *m.* à barbe.

Barbieren, *v. a.* ξουραφίζω, μπαρμπερίζω, raser, faire la barbe.

Barbiergeselle, *m.*, ὁ δοῦλος τοῦ κουρέος, (τοῦ μπαρμπέρου), garçon barbier, frater, *m.*

Barbiermesser, *n.*, τὸ ξουράφι, rasoir, *m.*

Barbierstube, *f.*, τὸ κουρεῖον, (ὁ ὀνδὰς τοῦ μπαρμπέρου), boutique *f.* de barbier.

Barbierzeug, n., τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ μπαρμπέρισμα, étui m. de barbier, trousse, f.
Barchent, m., πανὶ ἀπὸ λινάρι καὶ βαμβάκι, futaine, f.
Barde, m., ποιητὴς καὶ τραγουδὸς (τῶν παλαιῶν Γερμανῶν), barde, m.
Bärendecke, f., σκέπασμα ἀπὸ δέρμα ἀρκούδας, couverture f. de peau d'ours.
Bärenfett, n., τὸ πάχος ἀπὸ ἀρκοῦδαν, graisse f. d'ours.
Bärenführer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ἀρκοῦδαν μαθημένην νὰ χορεύῃ, meneur m. d'ours.
Bärenhatz, f., s. Bärenjagd.
Bärenhaut, f., τὸ δέρμα τῆς ἀρκούδας, peau f. d'ours; fam. auf der (faulen) Bärenhaut liegen, εἶμαι ὀκνηρὸς, (εἶμαι τεμπέλης), être fainéant.
Bärenhäuter, m., fam. ὁ ὀκνηρός (τουρκ. τεμπέλης, χαΐνης), fam. fainéant, paresseux, m.; ἀχρεῖος, κακότροπος, coquin, coïon, m.
Bärenhäuterey, f., ἡ ὀκνηρία, paresse, fainéantise, f.; κακοτροπία, ἀχρειότης, coïonnerie, coquinerie, f.
Bärenhüter, m., (Sternbild), ὁ ἀρκτοφύλαξ, ὁ βοώτης (συνάστρισις), (astron.) bouvier, bootès, m.
Bärenjagd, Bärenhetze, f., τὸ κυνῆγι τῶν ἀρκούδων, chasse f. de l'ours.
Bärenklau, f., ἡ ἄκανθα (φυτόν τι), (botan.) acanthe, branche ursine, f.
Bärenklaue, f., τὸ νύχι τῆς ἀρκούδας, griffe f. d'ours.
Bärenraupe, f., κάμπια λεγομένη ἀρκοῦδα (διὰ τὸ πολύτριχον), chenille-marté, f.
Bärenschmalz, n., ἀξούγγι ἀπὸ ἀρκοῦδαν, suif m. d'ours.
Bärentatze, f., τὸ ποδάρι (ἢ ὀνύχι) τῆς ἀρκοῦδας, patte f. d'ours.
Baret, n., εἶδος σκούφιας ἢ καπέλου, barrette, f.
Baretmacher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει σκούφιαις, bonnetier, m.
Barfuß, adj. γυμνοπόδαρος, (ἐξυπόλυτος), déchaussé, les pieds nus.
Barfüßer, m., φραγκισκάνος (καλόγερος) ὅστις ἔχει τὰ ποδάρια γυμνά, carme déchaussé, cordelier, m.
Bärin, f., τὸ θηλυκὸν τῆς ἀρκοῦδας, ἡ ἄρκτος, ourse, f.
Barke, f., ἡ βάρκα, barque, f.
Bärlapp, m., τὸ λυκοπόδιον (φυτόν τι), pied-de-loup (plante), m.
Bärme, f., s. Gäscht.
Barmherzig, adj. εὔσπλαγχνος, ἐλεήμων, miséricordieux.
Barmherzigkeit, f., ἡ εὐσπλαγχνία, τὸ ἔλεος, miséricorde, pitié, f.
Bärmuff, m., μανίτζα ἀπὸ δέρμα ἀρκοῦδας, manchon m. de peau d'ours.
Bärmutter, f., ἡ μήτρα, ὑστέρα, matrice, f.
Barometer, n. (m.), τὸ βαρόμετρον, baromètre, m.
Baron, m., ὁ εὐγενής, (μπαρόνος), baron, m.
Baronesse, Baronin, f., ἡ εὐγενὴς, (μπαρόνισσα), baronne, f.
Baronie, Baroney, f., ὑποστατικὸν ἀνῆκον εἰς εὐγενικὴν φαμιλίαν, baronie, f.
Barre, f., κομμάτι χρυσοῦ ἢ ἀσημιοῦ μακρὸν καὶ στρόγγυλον ἢ καὶ τετράγωνον, barre, f., lingot, m.
Barsch, m., ἡ πέρκη, (ψάρι), perche (poisson), f.
Barsch, adj. σοβαρὸς, αὐστηρός, rûde, âpre, sévère.
Barschaft, f., τὰ μετρητὰ (ὁποῦ ἔχει τις), argent m. comptant.
Bart, m., τὰ γένεια, barbe, f.; (am Schlüssel), τὸ δόντι τοῦ κλειδιοῦ, panneton, m.; (an der Aehre), αἱ ἀθέραις τοῦ ἀσταχυοῦ, barbe des épis.
Bartbecken, n., s. Barbierbecken.
Barte, Barten, f., τὰ κόκκαλα τοῦ κήτους, fanons, m. pl., barbes f. pl. d'une baleine.
Barthaar, m., αἱ τρίχες (καὶ μία τρίχα) εἰς τὰ γένεια, poil m. de barbe.
Bärtig, adj. ὁποῦ ἔχει γένεια, barbu.
Bartlos, adj. ὁποῦ δὲν ἔχει γένεια, sans barbe.
Bartneige, f., fam. ὀλίγον κρασὶ (ἢ ἄλλο πιοτὸν) ὁποῦ ἔμεινεν εἰς τὴν φιάλην, houspillon, m.
Bartnelke, f., εἶδος γαροφύλλου, mignonnette (fleur), f.
Bartscherer, m., ὁ μπαρμπέρης, barbier, m.; s. Barbier.
Bartseife, f., σαποῦνι διὰ μπαρμπέρισμα, savonnette, f.

Digitized by Google

Barttuch, n., μανδύλι διὰ μπαρμπέρισμα, linge m. à barbe.

Bartwachs, n., ἄλειμμα (μυριστικὸν) διὰ τὰ μουστάκια, pommade f. à moustache.

Bärwinkel, m., κλιματὶς δαφνοειδὴς (φυτὸν), pervenche, f. (plante).

Basalt, m., ὁ βασάλτης, εἶδος μαρμάρου μελανοῦ, basalte, m.

Base, f., ἡ θεῖα, tante, f.; ἡ ἐξαδέλφη, cousine, f.

Basilien, Basilienkraut, n., ὁ βασιλικός (φυτόν τι μυριστικόν), basilic (plante), m.

Basilisk, m., ὁ βασιλίσκος (ζῶον μυθικόν), basilic (serpent fabuleux), m.

Baß, m., ὁ βαρύτονος (εἰς τὰ μουσικὰ καὶ εἰς τὴν φωνήν), basse, basse-contre, f.

Baßflöte, f., εἶδος φλαοῦτας, basse f. de la flûte à bec.

Baßgeige, f., τὸ μεγάλον βιολὶ (ὁποῦ ἔχει τὸν βαρύτονον), basse f. de viole.

Bassist, m., ὁ ψάλλων (ἢ τραγουδῶν) βαρυτόνως, basse, basse-contre (chanteur), m.

Basson, m., ὄργανον μουσικὸν τοῦ ἀνέμου ὁποῦ ἔχει τὸν βαρύτονον, basson, m.

Baßstimme, f., ἡ φωνὴ βαρύτονος, basse, basse-contre (voix), m.

Bast, m., ἡ λεπτὴ φλοῦδα τῶν δένδρων, écorce (seconde ou petite écorce d'un arbre), f.; (auch Bast, n., ἡ ἐπιδερμίς, (τὸ λεπτὸν πετζὶ ὁποῦ σκεπάζει ἀπ' ἔξω τὸ δέρμα τοῦ ἀνθρώπου), épiderme, m.

Bastard, m., ὁ νόθος, μπάσταρδος, bâtard, m.

Baste, f., τὸ ἄσο τοῦ σπαθιοῦ (εἰς τὰ χαρτιὰ διὰ παιγνίδι), baste, m.

Basten, adj. τῆς λεπτῆς φλοῦδας τῶν δένδρων, d'écorce; s. Bast.

Bastey, f., ὁ προμαχὼν, εἶδος περιτειχίσματος, (κοινῶς· τὸ μπαστιόνι), bastion, m.

Bastschuhe, Basteln, f. pl., εἶδος παπουτζιῶν ἀπὸ τὴν λεπτὴν φλοῦδαν τῶν δένδρων, τὰ ὁποῖα φοροῦν οἱ χωριάται τῆς Ῥωσσίας, souliers (des paysans russes) m. pl. d'écorce d'arbre.

Bastseil, n., σχοινὶ ἀπὸ λεπτὴν φλοῦδαν δένδρου, corde f. faite de la seconde écorce des arbres.

Bataille, f., ἡ μάχη, (μπατάλια), bataille, f.; s. Schlacht.

Bataillon, n., τὸ μπαταλιόνι, τάγμα στρατιωτικὸν ἀπὸ 500, 600 κτλ. ἀνθρώπους, bataillon, m.

Bathengel, m., τὸ σκόρδιον (φυτόν τι), chenette, germandrée (plante), f.

Batist, m., τὸ μπατίστι, εἶδος πανίου λεπτοτάτου, batiste, f.

Batisten, adj. ἀπὸ μπατίστι, de batiste.

Batterie, f., ἡ μπαταρία, σειρὰ κανονίων, batterie, f.; (am Flintenschlosse), τὸ τζελίκι εἰς τὸ τουφέκι, τὸ ὁποῖον κτυπᾷ ἡ πυροβολόπετρα, batterie (de fusil etc.).

Batzen, m., (eine Münze), εἶδος μικρᾶς μονέδας (ὁποῦ ἀξίζει τρεῖς παράδες), batz (monnaie), m; fam. er hat Batzen, ἔχει παράδες, il a de l'argent.

Bau, m., ἡ κτίσις, τὸ κτίσιμον, construction, bâtisse, f.; κτίριον, ὀσπίτι, édifice, bâtiment, m.; (eines Fuchses, Kaninchens), ἡ φωλεὰ τῆς ἀλωποῦς, τοῦ κουνελιοῦ, terrier (du renard, de lapin), m.; auf den Bau kommen, καταδικάζομαι εἰς τὸ νὰ δουλεύσω ἀλυσιδωμένος εἰς τὰ δημόσια κτίρεια, être condamné à la chaîne pour travailler aux ouvrages publics.

Bauamt, n., ἡ ἐπιστασία εἰς τὰ δημόσια κτίρεια, intendance f. des bâtiments.

Bauanschlag, m., ὁ λογαριασμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ κτιρείου, devis, m.

Bauart, m., ὁ τρόπος τῆς κτίσεως, structure, façon f. de bâtir.

Bauch, m., ἡ κοιλία, ventre, m.

Bäuche, f., s. Lauge.

Bauchdiener, m., ὁ λαίμαργος, κοιλιολάτρης, gourmand, gastrolâtre, m.

Bauchfell, n., (ἀνατ.) περιτόναιον, (anat.) peritoine, m.

Bauchfluß, m., ἡ κίνησις τῆς κοιλίας, ἡ δυσεντερία, flux m. de ventre, diarrhée, f.

Bauchgrimmen, n., τὸ χολικὸν πάθος, πόνος τῆς κοιλίας, colique, f., tranchées, f. pl.

Bauchgurt, m., τὸ λουρὶ μὲ τὸ ὁποῖον ζώνουν τὸ ἄλογον, sangle, f.

Bauchhöhle, f, τὸ κοῖλον τῆς

κοιλίας, capacité f. du bas-ventre.

Bauchig, Bäuchig, *adj.* *ὁποῦ ἔχει κοιλίαν* (*λέγεται διὰ ἀγγεῖα*), convexe, bombé.

Bauchkneipen, *n.*, s. Bauchgrimmen.

Bauchredner, *m.*, *ὁ ἐγγαστρίμυθος* (*ὁποῦ ὁμιλεῖ χωρὶς νὰ ἀνοίγῃ τὸ στόμα*), ventriloque, gastriloque, *m.*

Bauchriemen, *m.*, *λουρὶ μὲ τὸ ὁποῖον ζώνουν τὸ ἄλογον ὑποκάτω τῆς κοιλίας*, ventrière, f.

Bauchring, *m.*, (*ἀνατ.*) *τρύπα τοῦ ὑπογαστρίου* (*διὰ τῆς ὁποίας καταβαίνουν τὰ σπερματικὰ ἀγγεῖα εἰς τὰ ὀρχίδια*), cercle *m.* abdominal.

Bauchschmerzen, *f. pl.*, Bauchweh, *n.*, *ὁ πόνος τῆς κοιλίας*, mal *m.* de ventre.

Bauchsorge, *f.*, *ἡ φροντίδα διὰ τὴν κοιλίαν*, *ἡ λαιμαργία*, gastromanie, *f.*

Bauchwassersucht, *f.*, *ὁ ἀσκίτης*, *ὁ ὑδρώπικας*, *ἡ ὑδροπισία*, (méd.) ascite, *f.*

Baudirektor, *m.*, *ὁ ἐπιστάτης εἰς τὰ δημόσια κτίρια*, intendant *m.* des bâtiments.

Bauen, *v. a.* *κτίζω*, bâtir, construire; das Land —, *γεωργῶ*, *καλλιεργῶ*, labourer, cultiver (la terre); ein Nest —, *κάμνω φωλεάν*, faire un nid; (ein Bergwerk), *δουλεύω εἰς τὰ μεταλλεῖα*, exploiter (une mine); *v. n.* auf etwas —, *ἐμπιστεύομαι εἰς . . .*, faire fond sur qc.

Bauer, *m.*, *ὁ χωρικὸς*, *χωριάτης*, paysan, villageois, *m.*; (im Schachspiel), *ὁ πεζὸς* (*στρατιώτης*) *εἰς τὸ παιγνίδι τοῦ σατρατζι*, pion, *m.*; ein grober —, *ἕνας χονδροειδέστατος*, *βοΐβαλος*, rustre, lourdaud, *m.*

Bauer, *n.*, *τὸ κλουβίον*, cage, *f.*

Bauerbengel, *m.*, *χονδροειδὴς χωριάτης*, rustre *m.* de paysan.

Bauerbursche, *m.*, *χωριατόπουλον*, jeune paysan, *m.*

Bauerfrau, *f.*, *γυναῖκα χωριάτου*, *χωριάτησσα*, femme de paysan, paysanne, *f.*

Bauergut, Bauerngut, *n.*, *ὑποστατικὸν χωριάτου*, terre *f.* d'un paysan, bien *m.* taillable.

Bauerhaft, *adj.* *χωρικὸς*, *χωριάτικος*, rustique, grossier.

Bauerhaus, *n.*, *σπῆτι*, *χωριάτου*, maison *f.* d'un paysan.

Bauerhof, Bauernhof, *m.*, *ἡ αὐλὴ χωριάτου*, basse-cour *f.* de paysan.

Bauerhütte, *f.*, *ἡ χωρικὴ καλύβα*, chaumière *f.* de paysan.

Bäuerin, *f.*, *ἡ χωρικὴ*, *χωριάτισσα*, paysanne, villageoise, *f.*

Bäuerisch, *adj.* *χωρικὸς*, *χωριάτικος*, rustique de paysan; (grob), *χωριάτικος*, *χονδροειδέστατος*, rustique, grossier.

Bauerkerl, *m.*, *νέος χωριάτης*, jeune paysan, *m.*

Bauerkleid, *m.*, *χωριάτικον φόρεμα*, habit *m.* de paysan ou à la paysanne.

Bauerknecht, *m.*, *ὁ δοῦλος χωριάτου*, valet *m.* de manant.

Bauerkittel, *m.*, *τὸ χονδρὸν χωρικὸν φόρεμα*, sarran, *m.*, souquenille, *f.*

Bauermädchen, *n.*, *χωρικὸν κορίτζι*, jeune paysanne, *f.*

Bauermagd, *f.*, *ἡ δούλη τοῦ χωριάτου*, servante *f.* villageoise.

Bauermensch, *n.*, *κορίτζι χωριάτικον ἀπολίτευτον*, fille *f.* rustique, lourdaude.

Bauerpferd, *n.*, *ἄλογον χωριάτου*, cheval *m.* de labour.

Bauerregel, *m.*, *ἡ παρατήρησις τῶν χωριατῶν μάλιστα διὰ προγνωστικὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ καιροῦ*, pratique *f.* des paysans fondée sur des observations.

Bauerschaft, *f.*, *ἡ χωρικοί*, *χωριάται* (*ἑνὸς χωρίου*), les paysans (d'un village), *m. pl.*, communauté *f.* villageoise.

Bauerschenke, *f.*, *τὸ καπηλεῖον χωρικόν*, cabaret *m.* de village.

Bauersmann, *m.*, *ὁ χωρικός*, *χωριάτης*, paysan, *m*; Bauersleute, *m. pl.*, *οἱ χωρικοί*, *οἱ χωριάται*, les paysans, *m. pl.*

Bauerstolz, *m.*, *χωριάτικη ὑπερηφάνεια*, orgueil rustique, sot orgueil, *m.*

Bauertanz, *m.*, *χωριάτικος χορός*, danse *f.* à la paysanne.

Bauertracht, *f.*, *ἡ χωριάτικη φορεσία*, habillement *m.* de paysan.

Bauervolk, *n.*, Bauersleute, *f.*,

οἱ χωρικοὶ, χωριάται, gens de village, villageois, *m. pl.*

Baufällig, *adj.* ἀχαμνὸς, χαλασμένος, ὁποῦ εἶναι κοντὰ νὰ πέσῃ, ruineux, caduc, croulant.

Baufälligkeit, *f.*, ἡ ἀχαμνὴ κατάστασις (ἑνὸς σπιτίου), caducité, *f.*

Baufrohne, *f.*, Baudienst, *m.*, ἀγγαρεία τὴν ὁποῖαν ὁ χωριάτης χρεωστεῖ εἰς τὴν κτίσιν τῶν ὀσπιτιῶν, corvée *f.* pour la construction ou l' entretien d'un bâtiment

Baugefangener, *m.*, φυλακωμένος ὁποῦ ἔχει νὰ δουλεύῃ βαρειὰ ὤντας σιδηροδεμένος, prisonnier condamné à faire des travaux forcés étant enchaîné.

Baugeist, *m.*, ἡ μανία τοῦ νὰ κτίζῃ τις πολλὰ ὀσπίτια, manie *f.* de bâtir.

Baugerüst, *n.*, τὸ σανίδωμα τῶν ἐργατῶν ὅταν κτίζουν ἕνα σπίτι, échafaudage, *m.*

Bauherr, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κτίζει σπίτι μὲ τὰ ἐδικά του ἔξοδα, édificateur, *m.*; (ein Rathsherr), ἐπιστάτης εἰς τὰ δημόσια κτίρεια, directeur *m.* des batiments.

Bauhof, *m.*, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κατασκευάζουν τὰ ξύλα κτλ. διὰ τὰ κτίρεια, chantier d'atelier, chantier, *m.*

Bauholz, *n.*, τὰ ξύλα διὰ τὸ κτίσιμον, bois *m.* de charpente ou de construction.

Baukosten, *f. pl.*, τὰ ἔξοδα διὰ τὸ κτίσιμον, frais *m. pl.* d' une bâtisse.

Baukunst, *f.*, ἡ ἀρχιτεκτονική, architecture, *f.*

Bauleute, *f. pl.*, οἱ ἐργάται ὁποῦ κτίζουν ὀσπίτια, ouvriers, travailleurs, *m. pl.*

Baulich, *adj.* im baulichen Wesen (oder Stande) erhalten, διατηρῶ (ἕνα κτίρειον) εἰς καλὴν κατάστασιν, entretenir (une maison etc.) en bon état.

Baulust, *f.*, ἡ ἐπιθυμία εἰς τὸ νὰ κτίζῃ τις σπίτια, plaisir *m.* de bâtir.

Baum, *m.*, τὸ δένδρον, arbre, *m.*; (die Bäume, am Wagen, am Schlitten), τὰ δύο μακρὰ ξύλα τὰ ὁποῖα βαστάζουν τὸ ἁμάξι (ἢ τὴν σάνιαν), les brancards, *m pl.*, les flèches (d'un carrosse), les arbres (d'un traîneau).

Baumaterialien, *n. pl.*, τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ κτίσιμον (μάλιστα ξύλα καὶ πέτραις), matériaux, *m. pl.*

Baumast, *m.*, ἡ λεπτὴ φλοῦδα τῶν δένδρων, écorce (fine) d'arbre.

Baumblüthe, *f.*, ἄνθος δένδρου, fleur *m.* d'un arbre; ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἀνθοῦν τὰ δένδρα, fleuraison, *f.*

Bäumchen, *n.*, τὸ δενδράκι, petit arbre, *m.*

Baumeister, *m.*, ὁ ἀρχιτέκτων, architecte, *m.*

Baumeln, *v. n.* κινοῦμαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, κουνοῦμαι, pendiller.

Bäumen, sich —, *v. r.* σηκώνομαι εἰς τὰ ὀπισινὰ ποδάρια, σηκώνομαι ὀρθός, (λέγεται διὰ τὸ ἄλογον), se cabrer.

Baumfalk, *m.*, ἱεράκι τι μικρὸν, hobereau (oiseau).

Baumfrucht, *m.*, ὁ καρπὸς τοῦ δένδρου, τὸ πωρικὸν, fruit *m.* d'arbre.

Baumgang, *m.*, περίπατος φραγμένος μὲ δένδρα ἀπὸ τὰ δύο μέρη, allée, *f.*

Baumgans, *f.*, εἶδος θαλασσίου ὀρνέου ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ τὴν πάπιαν, cravan (oiseau).

Baumgarten, *m.*, ὁ κῆπος, τὸ περιβόλι μὲ δένδρα, verger, fruitier.

Baumhacker, *m.*, ὁ δρυοκολάπτης (πουλλίον τι), grimpereau (oiseau), *m.*

Baumharz, *n.*, τὸ κόμμι, ἡ ῥετζίνη, gomme, résine, *f.*

Baumlaus, *f.*, ψεῖρα τις (ζωΰφιον μικρότατον) ὁποῦ χαλνᾶ τὰ φυτά, puceron, *m.*

Baumleiter, *f.*, διπλῆ σκάλα, échelle *f.* double ou brisée.

Baummarder, *m.*, τὸ κουνάβι εἰς τὰ δάση, martre, *f.*

Baummoos, *n.*, μοῦχλα εἰς τὴν φλοῦδαν τῶν δένδρων, mousse *f.* d'arbre.

Baumöhl, *n.*, τὸ λάδι (τῆς ἐλαίας), huile *f.* d'olives.

Baumpfahl, *m.*, παλούκι ὁποῦ ἀκουμβᾶ ἕνα νέον δένδρον, tuteur, *m.*, perche *f.* qui soutient un jeune arbre.

Baumrinde, *f.*, ἡ φλοῦδα τοῦ δένδρου, écorce, *f.*

Baumsaft, *m.*, ὁ ὀπός, χυλὸς τῶν δένδρων, sève, *f.*

Baumsäge, *f.*, πριόνι κηπουροῦ, scie *f.* de jardinier.

Baumscheere, *f.*, *ψαλίδα κηπουροῦ*, ciseaux *m. pl.* de jardinier.
Baumschlag, *m.*, *τὰ φύλλα καὶ κλαδιὰ τοῦ δένδρου (εἰς τὰς ζωγραφίας)*, feuillée, touche *f.* d'arbre.
Baumschule, *f.*, *φύτευμα διαφόρων δένδρων*, pépinière, *f.*
Baumschwamm, *m.*, *μανιτάρι εἰς τὰ δένδρα*, agaric, *m.*
Baumseide, *f.*, *εἶδος ὑφάσματος μπομπασὶν λεγομένου*, bombasin, *m.*
Baumstark, *adj. fig. fam.* *πολλὰ ἰσχυρὸς, ἰσχυρότατος, δυνατός*, robuste, fort.
Baumwachs, *n.*, *ἡ ῥετζίνη διὰ τὸ ἐμπολίασμα*, emplâtre *m.* d'ente.
Baumwanze, *f.*, *ἡ κόριζα εἰς τὰ δένδρα*, punaise *f.* de jardin, punaise volante.
Baumwolle, *f.*, *τὸ βαμβάκι*, coton, *m.*
Baumwollen, *adj.* *βαμβακινὸς, βαμβακερνός*, de coton.
Baumwollenbaum, *m.*, *δένδρον τι ὁποῦ φέρει βαμβάκι*, cotonnier *m.* en arbre.
Baumwollengarn, *n.*, *νῆμα βαμβακινόν*, fil *m.* de coton, coton *m.* filé.
Baumwollenstaude, *f.*, Baumwollenstrauch, *m.*, *τὸ δενδράκι εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται τὸ βαμβάκι, ἡ βαμβακιά*, cotonnier, xylon, *m.*
Baumwollenzeug, *n.*, *τὸ βαμβακινὸν πρᾶγμα*, toile *ou* étoffe *f.* de coton.
Baumzucht, *f.*, *καλλιέργημα δένδρων*, culture *f.* des arbres.
Bauordnung, *f.*, *ἡ τάξις ἢ οἱ νόμοι διὰ τὴν κτίσιν τῶν ὁσπιτίων*, ordonnance *f.* qui concerne les bâtiments.
Bauplatz, *m.*, *τόπος διὰ κτίσιμον σπιτιοῦ κτλ.*, emplacement, *m.*
Baurisz, *m.*, *σχεδιαγραφία διὰ κτίρειον*, plan *m.* d'un bâtiment.
Bausback, *m.*, *ὁ ἔχων τὰ μάγουλα φουσκωμένα*, joufflu, mafflé, boursouflé, *m.*
Bausbackig, *adj.* *μὲ φουσκωμένα μάγουλα*, joufflu, mafflé, *adj.*
Bausch, *m.*, *κάθε πρᾶγμα χονδρὸν καὶ φουσκωμένον (οἷον μαζωγμένα πανιὰ κτλ.)*, toute chose *f.* qui bouffe (*p. e.* un paquet de linge etc.); im Bausch und Bogen, *χονδρικῶς, τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο, (τουρκ. τοπτάνι)*, en bloc et en tâche.
Bäuschchen, *n.*, *προσκεφαλάκι ὁποῦ ὁ χειρουργὸς βάνει εἰς τὴν πληγήν*, (chir.) compresse, *f.*
Bauschen, *v. n.* *εἶναι φουσκωμένον, χονδρὸν (ὡσὰν πανιὰ μαζωγμένα κτλ.)*, bouffer.
Bauschig, *adj.* *φουσκωμένος (ὡς πανιὰ μαζωγμένα κτλ.)*, bouffant.
Bauschkopf, *m.*, *ἡ ἀγόρασις, ὁ ψοῦνος χονδρικός*, achat *m.* en bloc.
Bauschreiber, *m.*, *ὁ γραμματικὸς εἰς τὰς ἀρχιτεκτονικὰς ὑποθέσεις*, greffier *m.* des bâtiments.
Baustätte, Baustelle, *f.*, *f.* Bauplatz.
Bauwesen, *n.*, *ὅλα ὅσα ἀνήκουν εἰς τὸ κτίσιμον ὁσπιτιῶν κτλ.*, tout ce qui concerne la construction de bâtiments.
Bavian, *m.*, *τὸ μπαβουΐνι, (εἶδος μεγάλης μαϊμοῦς)*, babouin, *m.*
Bay, *f.*, *μικρὸς κόλπος θαλάσσης*, (mar.) baie, *f.*
Beamte, *m.*, *ὁ ὀφφικιάλος, ἀξιωματικός*, officier (de judicature *ou* de police), fonctionnaire.
Beängstigen, *v. a.* *στενοχωρῶ, θλίβω, παιδεύω*, tourmenter inquiéter.
Beängstigung, *f.*, *ἡ στενοχωρία, ἀνησυχία*, anxiété, inquiétude.
Beantworten, *v. a.* *ἀποκρίνομαι*, répondre à . . .
Beantwortung, *f.*, *ἡ ἀπόκρισις*, réponse, *f.*
Bearbeiten, *v. a.* *δουλεύω, κατασκευάζω, μεταχειρίζομαι*, travailler, façonner, manier, mettre la main à . . .; das Land —, *καλλιεργῶ τὴν γῆν*, cultiver, labourer la terre.
Bearbeitung, *m.*, *ἡ κατασκευή, μεταχείρισις*, travail, *m.*, culture, *f.*
Beauftragt, *adj.* *ὁποῦ ἔχει παραγγελίαν (νὰ κάμῃ τι)*, chargé (d'une commission), commis.
Beäugeln, *v. a.* *κυτάζω μὲ περιέργειαν*, lorgner, guigner.
Beaugenscheinigen, *v. a.* *ἐπιθεω-*

ρῶ, κυτάζω, regarder, envisager.

Bebändern, *v. a.* στολίζω μὲ ταινίαις, κορδέλλαις, garnir de rubans.

Bebauen, *v. a.* γεμίζω (ἕναν τόπον) κτίζωντας σπίτια, remplir de bâtiments; das Land —, καλλιεργῶ τὴν γῆν, cultiver.

Beben, *v. n.* τρέμω, τινάζομαι, trembler.

Beben, *n.*, ὁ τρόμος, τὸ τίναγμα, tremblement, *m.*

Bebern, *v. n. fam.* τρέμω (ἀπὸ φόβον ἢ ἀπὸ τὸ κρύον), trembler (de peur ou de froid).

Beblechen, *v. a.* σκεπάζω μὲ τενεκέδες, garnir de lames de fer-blanc; *fig. fam.* στολίζω μὲ σειρίτια, galonner.

Bebluten, *v. a.* βρέχω μὲ αἷμα, ensanglanter.

Bebrücken, einen Fluß, *v. a.* βάνω γέφυραν ἐπάνω εἰς ἕνα ποταμόν, faire un pont sur une rivière.

Bebrüten, *v. a.* κλωσσῶ (ὀλίγον τι τὰ αὐγά), couver (un peu).

Bebung, *f.*, τερέρισμα (τῆς φωνῆς ἢ τῆς χορδῆς), (mus.) tremblement, *m.*

Becher, *m.*, τὸ ποτήριον (χρυσοῦν, ἀργυροῦν κτλ.), gobelet, bocal, *m.*

Bechern, *v. a. fam.* πίνω (πολὺ κρασί), συχνοπίνω, *fam.* gobelotter, chopiner.

Becken, *n.*, ἡ λεκάνη, bassin; (bey der Kriegsmusik), cymbale, *f.*

Beckenschläger, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κτυπᾷ ἢ συγκροτεῖ τὰ κύμβαλα (τοὺς χαλκινοὺς δίσκους) εἰς τὴν στρατιωτικὴν μουσικήν, joueur *m.* de cymbales.

Bedachen, *v. a.* βάνω σκέπην, σκεπάζω μὲ σκέπην, couvrir d'un toit.

Bedacht, *m.*, ἡ στόχασις, circonspection, *f.*; mit —, avec circonspection; mit gutem —, μὲ σκοπόν, ἐπὶ ταὐτοῦ, de propos déliberé; Bedacht nehmen, στοχάζομαι, ἀποβλέπω, ἔχω σκοπὸν διά τι, faire reflexion sur qc.

Bedächtig, Bedächtlich, Bedachtsam, *adj.* στοχαστικὸς, προνοητικὸς, φρόνιμος, circonspect, discret, prudent.

Bedächtlichkeit, Bedachtsamkeit, *f.*, ἡ φρόνησις, στόχασις, circonspection, prudence, *f.*

Bedanken, sich —, εὐχαριστῶ, remercier, rendre grâces.

Bedauern, Bedauren, *v. a.* λυποῦμαι, συλλυποῦμαι, plaindre, avoir pitié; ich bedaure, daß . . ., μοὶ κακοφαίνεται ὁποῦ . . ., je suis fâché que . . .

Bedauern, Bedauren, *n.*, ἡ συλλύπησις, λύπη, pitié, compassion, *f.*; mit —, μὲ λύπην, à regret.

Bedecken, *v. a.* σκεπάζω, couvrir; sich —, σκεπάζομαι, (ὁμοίως· βάνω τὴν σκοῦφιαν ἢ τὸ καπέλο), se couvrir; mettre son chapeau etc.

Bedeckung, *f.*, ἡ σκέπασις, τὸ σκέπασμα, action de couvrir, couverture, *f.*; (von Soldaten), συνοδία στρατιωτῶν πρὸς φύλαξιν, escorte, *f.*

Bedeckungsschiff, *n.*, καράβι ὁποῦ συμπλέει διὰ προφύλαξιν, conserve, *f.*

Bedenken, *v. a.* στοχάζομαι, συλλογίζομαι, penser, songer, réfléchir, considérer; einen —, προβλέπω τινὰ μέ τι, pourvoir q. de qc.; sich —, στοχάζομαι, ἔχω ἀμφιβολίαν, εἶμαι ἀμφίβολος, délibérer, balancer, hésiter; προβλέπομαι μέ τι, πέρνω τι διὰ λόγου μου, se pourvoir de qc.; sich anders —, ἀλλάζω τὴν γνώμην μου, se raviser.

Bedenken, *n.*, ἡ στόχασις, délibération, réflexion, considération, *f.*; (Zweifel), ἡ ἀμφιβολία, scrupule, doute, *m.*; (Meinung), ἡ γνώμη, avis, *m.*; ich trage Bedenken, ἔχω ἀμφιβολίαν, εἶμαι ἀμφίβολος, ἀβέβαιος, je balance, j' hésite.

Bedenklich, *adj.* ἀμφίβολος, κινδυνώδης, δύσκολος, dangereux, délicat, difficile.

Bedenklichkeit, *f.*, ἡ ἀμφιβολία, scrupule, doute, *m.*; ἡ δυσκολία, difficulté, *f.*

Bedenkzeit, *f.*, καιρὸς ἢ διορία διδομένη εἴς τινα διὰ νὰ στοχασθῇ ἢ νὰ συμβουλευθῇ, temps, délai *m.* pour délibérer, pour se déterminer.

Bedeuten, *v. a.* δείχνω, δίδω νὰ καταλάβῃ τις τι, donner à entendre, déclarer; (befeh-

len, anweisen), προστάζω, διορίζω, ordonner, diriger; (anzeigen), σημαίνω, signifier; was bedeutet —? τί θέλει εἰπῆ, (τί θὰ πῆ), que signifie —, que veut dire —? (wichtig seyn), εἶμαι ἀξιόλογος, être d'importance; es hat nichts zu bedeuten, δὲν κάμνει τίποτες, n'importe, cela ne fait rien.

Bedeutend, adj. ἀξιόλογος, μεγάλος, considérable, important.

Bedeutung, f., ἡ σημασία, signification, f.

Bedienen, v. a. δουλεύω (τινά), servir (q.); ein Amt —, ἔχω ἕνα ἀξίωμα, μίαν ὑπηρεσίαν, exercer, administrer une charge; (im Kartenspiele); παίζω ἕνα χαρτὶ τοῦ ἰδίου χρώματος ὁποῦ ἔπαιξεν ὁ ἄλλος, donner de la couleur; nicht —, ἀρνοῦμαι τὸ χρῶμα ὁποῦ ἔπαιξεν ὁ ἄλλος, renoncer (au jeu de cartes); sich —, δουλεύομαι (μόνος μου), μεταχειρίζομαι, πέρνω, se servir, se prévaloir (de qc.), prendre.

Bediente, m., ὁ δοῦλος, domestique, valet, m.

Bedienung, f., ἡ δούλευσις, service, m.; (Amt), τὸ ὀφφίκιον, ἀξίωμα, ἡ ὑπηρεσία, emploi, office, m., charge, f.; (die Dienerschaft), οἱ δοῦλοι, les domestiques, m. pl.

Beding, m., ἡ ἐξαίρεσις εἰς μίαν συμφωνίαν, condition, stipulation, f.; mit dem —, ἐξαιρουμένως, πλὴν, à condition, à la charge que . . .

Bedingen, v. a. συμφωνῶ διὰ κάτι τι, ἐξαιρῶ τι εἰς μίαν συμφωνίαν, stipuler, reserver, convenir (de qc.).

Bedingt, adj. ὑποθετικός, conditionnel.

Bedingung, f., ἡ συμφωνία, ἡ ἐξαίρεσις εἰς μίαν συμφωνίαν, condition, stipulation, réserve, f.

Bedingungsweise, adv. ὑποθετικῶς, conditionnellement.

Bedrängen, v. a. στενοχωρῶ, θλίβω, presser, affliger.

Bedrängniß, f., ἡ στενοχωρία, θλίψις, affliction, f., tourment, m.

Bedrängung, f., ἡ στενοχώρησις, action f. de presser, de tourmenter etc.

Bedrohen, v. a. φοβερίζω, ἀπειλῶ, menacer.

Bedrohung, f., ὁ φοβερισμός, ἡ ἀπειλή, menace, f.

Bedrucken, v. a. τυπώνω, imprimer.

Bedrücken, v. a. θλίβω, στενοχωρῶ, τυραννῶ, opprimer, presser, tourmenter.

Bedrücker, m., ὅστις θλίβει ἢ στενοχωρεῖ, ὁ τύραννος, oppresseur, m.

Bedrückung, f., ἡ θλίψις, στενοχωρία, τυραννία, oppression, f.

Bedüngen, v. a. κοπρίζω (τὸ χωράφι), enfumer, engraisser.

Bedünken, s. Dünken.

Bedünken, n., ἡ γνώμη, avis, sentiment, m., opinion, f.; meines Bedünkens, κατὰ τὴν γνώμην μου, à mon avis.

Bedürfen, v. a. χρειάζομαι, ἔχω χρείαν, avoir besoin (de qc.).

Bedürfniß, n., ἡ χρεία, besoin, m.; Bedürfnisse, pl., τὰ ἀναγκαῖα, les besoins, pl.

Bedürftig, adj. ὁποῦ ἔχει χρείαν, qui a besoin (de qc.); (dürftig), πτωχός, indigent, pauvre.

Beehren, v. a. (einen mit etwas), τιμῶ, honorer (q. de qc.).

Beeiden, Beeidigen, v. a. ὑποχρεώνω τινὰ μὲ ὅρκον, assermenter, faire prêter serment.

Beeidiget, adj. ἔνορκος, ὅστις ἔκαμεν ὅρκον, assermenté, juré.

Beeidigung, f., ἡ ὑποχρέωσις διὰ μέσου τοῦ ὅρκου, action f. de faire prêter serment.

Beeifern, sich —, ἐπιμελοῦμαι, εἶμαι ἔνζηλος, s'empresser, avoir du zèle pour.

Beeiferung, f., ἡ ἐπιμέλεια, ὁ ζῆλος, zèle, m.

Beeinträchtigen, v. a. ἀδικῶ, ἐγγίζω τὰ δίκαια τινός, porter préjudice, faire quelque grief.

Beeinträchtigung, f., ἡ ἀδικία, ἔγγιξις, grief, tort, préjudice, m.

Beenden, Beendigen, v. a. τελειώνω, finir, achever.

Beendigung, f., ἡ τελείωσις, achèvement, m., fin, f.

Beengen, v. a. στενεύω, συστέλλω, étrécir, serrer.

Beengung, f., στένευσις, étrécissement, m.

Beerben, *v. a.* einen, κληρονομῶ, εἶμαι κληρονόμος τινός, hériter de q.

Beerdigen, *v. a.* ἐνταφιάζω, θάπτω, enterrer, inhumer.

Beerdigung, *f.*, ὁ ἐνταφιασμός, ἡ ταφή, enterrement, *m.*, inhumation, *f.*

Beere, *f.*, καρπὸς μικρὸς καὶ ζωμερὸς (οἷον· τὰ χαμοκέρασα, τὰ σταφύλια κτλ.), baie, *f.*; τὸ σπειρί, grain, *m.*, graine, *f.*

Beet, *n.*, ἡ πρασιά εἰς τὸν κῆπον, couche, planche, planche, *f.*, parterre (d'un jardin), *m.*

Beete, *n. pl.*, τὸ κοκκινογούλι, παντζάρι (ῥίζα), bette (plante), *f.*

Befahren, *v. a.* einen Fluß, ein Meer —, πηγαίνω μὲ καράβι εἰς ποταμόν, εἰς θάλασσαν, naviguer (sur un fleuve, dans une mer); (im Bergbaue): eine Grube —, καταβαίνω εἰς τὸ μεταλλεῖον (τὸ λαγούμι), descendre dans un puits (de mine).

Befallen (von Krankheiten ꝛc.), πιάνω, πλακώνω (λέγεται διὰ ἀῤῥωστίας), attaquer, saisir, surprendre (*se dit* des maladies).

Befangen, *adj.* ὁποῦ ἔχει μέρος εἴς τι (εἰς τὸ κέρδος καὶ εἰς τὴν ζημίαν), intéressé à qc; στενοχωρημένος, gêné, embarrassé; περιωρισμένος (μεταφ.), borné (*fig.*).

Befangenheit, *f.*, στενοχωρία, embarras, *m.*; περιορισμὸς (τοῦ πνεύματος), état d'un esprit borné.

Befangen, sich, mit etwas, s. Befassen.

Befassen, sich —, καταγίνομαι, ἀνακατώνομαι εἴς τι, s'occuper, se mêler, de qc.

† Befehden, *v. a.* ἀνακηρύττω πόλεμον, déclarer la guerre (à . . .); κάμνω πόλεμον, faire la guerre (à . . .).

† Befehdung, *f.*, ἡ ἀνακήρυξις τοῦ πολέμου, déclaration *f.* de guerre; πόλεμος, guerre, *f.*

Befehl, *m.*, ἡ προσταγή, ordre, commandement, *m.*; zu Ihren Befehlen, εἰς τὰς προσταγάς σας, ὁρισμός σας, à vos ordres, prêt à vous servir.

Befehlen, *v. a.* προστάζω (*κελεύω), ordonner, commander; (anbefehlen), ἐμπιστεύομαι, παραδίδω (εἰς ἐπιτροπίαν κτλ.), recommander, commettre (qc. aux soins de q.).

Befehlerisch, *adj. fam.* ὅστις ἀγαπᾷ νὰ προστάζει, ὑψηλόφρων, impérieux.

Befehligen, *v. a.* ὁρίζω, ἐξουσιάζω, commander (en qualité de chef).

Befehlshaber, *m.*, ὁ ἐξουσιαστής, ὁ ἄρχων, commandant, maître, *m.*

Befeilen, *v. a.* ῥινίζω, limer.

Befestigen, *v. a.* στερεώνω, attacher, assujettir, affermir; einen Platz —, περιτειχίζω, ὀχυρώνω, fortifier une place.

Befestigung, *f.*, ἡ στερέωσις, affermissement, *m.*; ὁ περιτειχισμὸς, τὸ ὀχύρωμα, ἡ ὀχύρωσις, fortification, *f.*

Befestigungskunst, *f.*, ἡ πολεμικὴ ἀρχιτεκτονική, ἡ ἐπιστήμη τῆς ὀχυρώσεως, fortification, architecture *f.* militaire.

Befeuchten, *v. a.* ὑγρώνω, βρέχω, humecter, mouiller.

Befeuchtung, *f.*, ἡ ὕγρωσις, βρέξις, τὸ βρέξιμον, mouillure, humectation, *f.*

Befiedern, *v. a.* βάνω πτερά (οἷον· εἰς σαΐταν), emplumer, empenner; (μεταφ.) ταχύνω, ὀγληγωρεύω, hâter, accélérer.

Befinden, *v. a.* εὑρίσκω, trouver; gut (oder für gut) —, νομίζω καλόν, εὑρίσκω εὔλογον, trouver bon, juger à propos; sich —, εὑρίσκομαι, être, se trouver, se porter; wie befinden Sie sich? πῶς εὑρίσκεσθε εἰς τὴν ὑγείαν σας; πῶς ἔχετε (πῶς ἔχεις); comment vous portez-vous?

Befindlich, *adj.* εὑρισκόμενος, qui est, qui se trouve.

Beflecken, *v. a.* λερώνω, tacher, souiller, salir; (μεταφ.) μολύνω, μιαίνω, *fig.* tacher, souiller (*p. e.* sa réputation etc.); Schuhe ꝛc. —, βάνω πτέρναις εἰς τὰ παπούτζια κτλ., μπαλώνω, mettre une hausse à un soulier etc., raccommoder.

Befleckt, *v. a.* λερωμένος, sali, souillé; μολυμένος, souillé (*fig.*); μπαλωμένος, raccommodé.

Befleckung, *f.*, ἡ λέρωσις, action

f. de tacher; μόλυνσις, action f. de souiller (fig.); τὸ μπάλωμα, raccommodage, m.

Befleißigen, Befleißen, sich —, v. r. ἐπιμελοῦμαι, πασχίζω, προσπαθῶ, s'efforcer, faire ses efforts ou son possible; sich eines Dinges —, ἐπιμελοῦμαι, καταγίνομαι ἐπιμελῶς εἴς τι, s'appliquer à qc.

Befleißigung, f., ἡ ἐπιμέλεια, effort, soin, m., application, f.

Beflissen, adj. ἐπιμελούμενος, καταγινόμενος, appliqué, adonné à qc.

Beflissenheit, f., ἡ ἐπιμέλεια, σπουδή, ὁ ζῆλος, étude, application, f.

Beflügeln, v. a. (μεταφ.) ταχύνω, ὀγληγωρεύω, donner des ailes, accélérer.

Beflügelt, adj. πτερωμένος, ailé.

Befolgen, v. a. ἀκολουθῶ, ἐκτελῶ, suivre, exécuter.

Befolgung, f., ἡ ἀκολούθησις, ἐκτέλεσις, exécution, f.

Beförderer, m., ὁ προβιβάζων, βοηθῶν εἰς προχώρησιν μιᾶς ὑποθέσεως, promoteur, qui fait avancer qc.

Beförderlich, adj. προβιβαστικὸς, ὠφέλιμος εἰς προχώρησιν, favorable (à l'avancement de qc.).

Befördern, v. a. προβιβάζω, βοηθῶ εἰς προχώρησίν τινος ἢ μιᾶς ὑποθέσεως, aider, favoriser, faire avancer qc; προξενῶ τινος μίαν ὑπηρεσίαν, placer, employer q.

Beförderung, f., ὁ προβιβασμὸς, ἡ βοήθεια εἰς προχώρησιν, avancement, m., promotion, f.; ἡ προξένησις ὑπηρεσίας, avancement m. à quelque emploi.

Befrachten, v. a. φορτώνω (μάλιστα ἕνα καράβι) μὲ πρᾶγμα, charger (un vaisseau).

Befrachter, m., ὁ φορτωτὴς, (ὁποῦ προξενεῖ τὸ φόρτωμα διὰ τὸ καράβι), celui qui fournit la charge ou la cargaison.

Befrachtung, f., ἡ φόρτωσις, action f. de charger; s. Befrachten.

Befragen, v. a. ἐρωτῶ (λέγεται μάλιστα διὰ τὸν κριτὴν), questionner, interroger; sich —, ἐβγάζω εἴδησιν, ἐβγάζω συμβουλὴν, s'enquérir, s'informer.

Befragen, n., Befragung, f., ἡ ἐρώτησις, ἡ ζήτησις τῆς εἰδήσεως, action de questionner, enquête, information, f.

Befremden, v. i. es befremdet mich, παραξενεύομαι, ἀπορῶ, θαυμάζω, μένω ἔκθαμβος, surprendre, paraître étrange, être surpris.

Befremden, n., ἡ ἀπορία, τὸ θάμβος, surprise, f.

Befremdend, Befremdlich, adj. παράξενος, ὁποῦ ἐκθαμβεῖ, surprenant, étranger.

Befressen, v. a. τρώγω, ἀποτρώγω, ronger, manger de qc.

Befreunden, sich, γίνομαι συγγενὴς, κάμνω συγγένειαν (διὰ μέσου ὑπανδρείας), s'apparenter, s'allier.

Befreundete, m., συγγενὴς (διὰ μέσου ὑπανδρείας), parent, allié, m.

Befreundung, f., ἡ συγγένεια διὰ μέσου ὑπανδρείας, alliance, parente, f.

Befreyen, v. a. ἐλευθερώνω, délivrer; affranchir; exempter.

Befreyer, m., -rin, f., ἐλευθερωτὴς· ἐλευθερώτρια, libérateur, m., libératrice, f.

Befreyung, f., ἡ ἐλευθέρωσις, délivrance, f.; affranchissement, m.; exemption, f.

Befriedigen, v. a. εὐχαριστῶ, κάμνω τινὰ εὐχαριστημένον, ἀναπαύω, contenter, satisfaire, apaiser; (umzäunen), περικυκλώνω μὲ φράκτην, fermer, enclore d'une haie.

Befriedigend, adj. ἀρκετὸς, ἱκανὸς (νὰ γένῃ τις εὐχαριστημένος), satisfaisant, suffisant.

Befriedigung, f., ἡ εὐχαρίστησις, ἀνάπαυσις, action f. de contenter, d'apaiser; (Bezahlung), ἡ πληρωμὴ, payement, m.; (Umzäunung), περίφραγμα, φράκτη, clôture, enceinte f. de haies.

Befruchten, v. a. καρποφορῶ, πιαίνω, féconder, fertiliser.

Befruchtung, f., ἡ καρποφορία, ἡ ἐνέργεια τοῦ καρποφορεῖν, fécondation, f.

Befugniß, f., τὸ δίκαιον, ἡ ἐξουσία (νὰ κάμῃ ἢ νὰ πάρῃ τις τι), droit, m., faculté, f., (de faire qc.).

Befugt, adj. ὁποῦ ἔχει τὸ δίκαιον, τὴν ἐξουσίαν, autorisé.

Befühlen, v. a. ψηλαφῶ, ἐξε-

τάζω ψηλαφῶντας, tâter, toucher, manier.
Befürchten, *v. a.* φοβοῦμαι, craindre, appréhender.
Befürchtung, *f.*, ὁ φόβος (νὰ μὴ ἀκολουθήσῃ τι κακόν), crainte, appréhension, *f.*
Begaben, *v. a.* φιλοδωρῶ, στολίζω μὲ χαρίσματα (φυσικά), douer, pourvoir (de qc.).
Begabt, *adj.* φιλοδωρημένος, doué, pourvu.
Begaffen, *v. a.* θεωρῶ, κυτάζω μὲ ἀνοικτὸν στόμα, bayer à qc., regarder qc. la bouche ouverte.
Begängniß, *n.*, ὁ ἑορτασμὸς, (οἷον· διὰ νίκην, δι' ἐνθύμησιν ἐνδόξου ἀνδρὸς κτλ.), célébration, solennisation, solennité (*p. e.* à l'occasion d'une victoire remportée, à la mémoire d'un homme célèbre etc.).
Begatten, sich —, συνουσιάζω, σμίγομαι, (λέγεται μάλιστα περὶ τῶν ζώων), s'accoupler, s'apparier.
Begattung, *f.*, ἡ συνουσία, σμίξις, accouplement, coït, *m.*
Begeben, sich — (an einen Ort), πηγαίνω, (εἰς τόπον τινά), se rendre, aller (en quelque lieu); zur Armee —, πηγαίνω εἰς τὸ στράτευμα, aller à l'armée; in Gefahr —, ῥίπτομαι εἰς κίνδυνον, κινδυνεύω, s'exposer, se mettre en danger; in den Ehestand —, ὑπανδρεύομαι, νυμφεύομαι, se marier; auf die Flucht —, φεύγω, δίδομαι εἰς φυγήν, prendre la fuite; (sich ereignen), *v. i.* es begiebt sich, γίνεται, συμβαίνει, il arrive, il se fait; sich — einer Sache, *v. r.* παραιτῶ τι, κάμνω παραίτησιν τινος πράγματος, renoncer à qc., se désister de qc. se démettre de qc.
Begebenheit, *f.*, τὸ συμβεβηκὸς, συμβὰν, aventure, *f.*, événement, *m.*
Begebung, *f.*, einer Sache, ἡ παραίτησις τινὸς πράγματος, cession, résignation, *f.*, abandon, *m.*
Begegnen (einem), *v. n.* ἀπαντῶ, συναντῶ, συναπαντῶ, rencontrer (q.); (sich ereignen), *v. i.* συμβαίνει, γίνεται, il arrive, il se fait; einem wohl, übel 2c., φέρομαι (φέρνομαι) πρός τινα, πολιτεύομαι μέ τινα καλὰ ἤτοι κακά, traiter q. bien, mal etc.; einem Uebel —, ἐμποδίζω ἕνα κακόν, empêcher, prévenir un mal.
Begegniß, *n.*, τὸ συμβὰν, συμβεβηκός, accident, événement, *m.*
Begegnung, *f.*, ἡ ἀπάντησις, ἡ συνάντησις, συναπάντησις, rencontre, *f.*; τὸ φέρσιμον, ἡ ὑποδοχή, traitement, accueil, *m.*
Begehen, πηγαίνω (εἰς ἕναν τόπον διὰ νὰ τὸν ἐπιθεωρήσω), aller (en qc. lieu, pour le visiter); (feiern), ἑορτάζω, célébrer; (Fehler 2c.), κάμνω (σφάλμα, κακούργημα), faire, commettre (une faute, un crime).
Begehren, *v. a.* ἐπιθυμῶ, ποθῶ, ζητῶ, demander, désirer; ein Mädchen zur Ehe —, ζητῶ μίαν κόρην εἰς ὑπανδρείαν, demander ou rechercher une fille en mariage.
Begehren, *n.*, (Begehr, *n.*), ἡ ἐπιθυμία, τὸ ζήτημα, demande, *f.*, désir, souhait, *m.*
Begehrlich, *adj.* ὁποῦ ζητεῖ πολλὰ, φιλοκερδος, qui désire, qui demande beaucoup, intéressé.
Begehrlichkeit, *f*, ἡ συνήθεια τινὸς νὰ ζητῇ πολλὰ πράγματα, φιλοκέρδία, convoitise, avidité, *f.*
Begehrungsvermögen, *n.*, (φιλοσ.) ἡ ζητητικὴ δύναμις (τῆς ψυχῆς), (philos.) appétit, *m.*
Begehung, *f.*, ὁ ἑορτασμός, célébration, *f.*; ἡ παράβασις, action de commettre etc.
Begeifern, *v. a.* βρέχω μὲ τὰ σάλια, souiller (qc.) de bave.
Begeistern, *v. a.* ἐμπνέω, ἐνθουσιάζω, inspirer, enthousiasmer.
Begeisterung, *f.*, ὁ ἐνθουσιασμὸς (μάλιστα τοῦ ποιητοῦ), inspiration, *f.*, enthousiasme, *m.*, verve (poétique), *f.*
Begier, Begierde, *f.*, ἡ ἐπιθυμία, appétit, désir, *m.*
Begierig, *adj.* ὁποῦ ἐπιθυμεῖ, désireux, avide; begierig seyn, ἐπιθυμῶ, ποθῶ, désirer.
Begießen, *v. a.* βρέχω χύνωντας νερὸν κτλ. ποτίζω (φυτά), verser, jeter de l'eau sur qc., arroser (des plantes); sich die Nase —, (*pop.*),

πίνω ἕως νὰ μεθύσω, s'enivrer, se soûler.

Begießung, f., τὸ βρέξιμον, τὸ πότισμα, arrosement, m.

Beginn, m., ἡ ἀρχή, commencement, m.

Beginnen, v. a. ἀρχηνῶ, ἀρχίζω, commencer; fig. fam. er beginnt seiner, κάμνει πολὺν θόρυβον, φωνάζει κτλ., il fait l'enragé.

Beginnen, n., ἐπιχείρημα, entreprise, f.; φέρσιμον, conduite, f.

Beglaubigen, v. a. βεβαιώνω, ἐπιβεβαιώνω, μαρτυρῶ, attester, certifier, assurer, confirmer.

Beglaubigt, adj. βεβαιωμένος κτλ., attesté; ein beglaubigter Gesandter, πρέσβυς ἔχων συστατικὸν γράμμα ἀπὸ τὸν βασιλέα του, un envoyé accrédité.

Beglaubigung, f., ἡ βεβαίωσις, μαρτυρία, attestation, assurance, confirmation; zu dessen —, εἰς βεβαίωσιν (ἢ εἰς μαρτυρίαν) τοῦ ὁποίου, en foi de quoi.

Beglaubigungsschreiben, n., τὸ μαρτυρικὸν ἢ συστατικὸν γράμμα τὸ ὁποῖον λαμβάνει ὁ πρέσβυς ἀπὸ τὸν βασιλέα του, lettre f. de créance.

Begleiten, v. a. συνοδεύω, accompagner; (zum Schutz), συνοδεύω διὰ προφύλαξιν, convoyer, escorter.

Begleiter, m., ὁ συνοδευτὴς, σύντροφος, celui qui accompagne, conducteur, guide, compagnon, m.

Begleiterin, f., ἡ συνοδεύτρια, συντρόφισσα, celle qui accompagne, conductrice, compagne, f.

Begleitung, f., ἡ συνόδευσις, accompagnement, m., conduite, f.; ἡ συνοδία, convoi, m., escorte, f.

Beglücken, v. a. εὐτυχίζω, κάμνω εὐτυχῆν, rendre heureux.

Beglückt, adj. εὐτυχισμένος, heureux, fortuné.

Beglückung, f., ὁ εὐτυχισμός, action f. de rendre heureux.

Begnadigen, φιλοδωρῶ, κάμνω χάριν, accorder une grâce à q.; einen Verbrecher —, συγχωρῶ τὸν κατάδικον, pardonner, faire grâce (à un criminel).

Begnadigung, f., ἡ φιλοδώρησις, grâce f. accordée à q.; ἡ συγχώρησις (τοῦ καταδίκου), pardon, m., grâce, f.

Begnügen, sich —, v. r. εὐχαριστοῦμαι, εἶμαι εὐχαριστημένος, se contenter, être satisfait (de qc.).

Begnügsam, adj. εὐχαριστημένος μὲ ὀλίγα, μέτριος, content, satisfait de peu de chose, modéré; s. Genügsam.

Begnügsamkeit, f., ἡ εὐχαρίστησις μὲ ὀλίγα, ἡ μετριότης, modération, f.; s. Genügsamkeit.

Begraben, v. a. θάπτω, ἐνταφιάζω, enterrer, inhumer.

Begräbniß, n., (Leichenbegängniß), ἡ ταφὴ, ὁ ἐνταφιασμός, enterrement, m., funérailles, f. pl.; (Grab), ὁ τάφος, τὸ μνῆμα, sépulture, f., sépulcre, tombeau, m.

Begräbnißkosten, f. pl., τὰ ἔξοδα διὰ τὸν ἐνταφιασμόν, frais m. pl. funéraires.

Begrabung, f., ἡ ταφὴ, τὸ θάψιμον, enterrement, m., inhumation, f.

Begränzen, v. a. βάνω ὅρους, terminer, aborner, mettre des bornes; (beschränken), περιορίζω, fig. borner.

Begränzung, f., περιορισμός, abornement, m, bornes, f. pl.

Begrasen, v. n. et r. sich —, σκεπάζομαι μὲ χόρτα (οἷον τὸ λιβάδι), se couvrir d'herbes (p. e. une prairie); v. a. βόσκομαι, τρώγω τὰ χόρτα, brouter.

Begreifen, v. n. ψηλαφῶ, πιάνω μὲ τὸ χέρι, tâter, manier, toucher; (in sich fassen), περιέχω, contenir, enfermer, renfermer; (einsehen, verstehen), καταλαμβάνω, comprendre, entendre.

Begreiflich, adj. εὐκατάληπτος, καταληπτός, compréhensible, convenable.

Begreifung, f., τὸ ψηλάφημα, maniement, m.

Begriff, m., (Umfang), ἡ περιφέρεια, circonférence, f.; (Inbegriff, Inhalt), τὸ περιεχόμενον, contenu, m.; (Idee), ἡ ἰδέα, idée, notion, f.; kurzer —, ἡ ἐπιτομή, abrégé, précis, m.; im Begriff seyn oder stehen, εἶμαι κοντὰ (νὰ κάμω τι, être sur le point (de faire qc.).

Begriffen, *adj.* et *part.* (s. Begreifen), — seyn (etwas zu thun), *εἶμαι ἕτοιμος, εἶμαι κοντὰ (νὰ κάμω τι)*, être sur le point (de faire qc.).

Begrüßen, *v. a.* *χαιρετῶ*, saluer.

Begrüßung, *f.*, *ὁ χαιρετισμός*, salutation, *f.*

Begucken, *v. a.* *fam.* *θεωρῶ, κυτάζω μὲ περιέργειαν*, regarder, envisager.

Begünstigen, *v. a.* *βοηθῶ (τινὰ, νὰ προχωρέσῃ κτλ.), εἶμαι εὔνους εἴς τινα*, favoriser, aider.

Begünstigung, *f.*, *ἡ βοήθεια, ἡ εὔνοια*, faveur, grâce, *f.*

Begütert, *adj.* *πλούσιος*, qui a du bien, opulent.

Begütigen, s. Besänftigen.

Behaaren, *v. r.* sich —, *ἐβγάζω τρίχες ἢ μαλλιὰ, σκεπάζομαι μὲ τρίχες, γίνομαι μαλλιαρός*, se couvrir de poil.

Behaart, *adj.* *μαλλιαρός*, velu, pelu.

Behacken, *v. a.* *κόπτω (μὲ τζεκοῦρι, μὲ δίκελλαν) μάλιστα ἀμπέλια καὶ φυτὰ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ*, couper (avec une hache), houer (la vigne etc.).

Behaftet, *adj.* *ὑποκείμενος εἰς . . ., βαρυμένος (μὲ κακόν τι)*, chargé, accablé, attaqué (d'un mal).

Behagen, *v. a.* *ἀρέσκω (ἀρέζω)*, agréer, plaire; es behagt mir hier, *μοὶ (μὲ) ἀρέζει ἐδῶ*, je me plais ici.

Behagen, *n.*, *ἡ ἀρέσκεια, εὐαρέσκεια*, agrément, plaisir, *m.*, satisfaction, *f.*

Behaglich, *adj.* *ἀρεστὸς, εὐάρεστος*, agréable, commode.

Behaglichkeit, *f.*, *τὸ ἀρεστὸν, εὐάρεστον*, aise, commodité, *f.*

Behalten, *v. a.* *κρατῶ, διατηρῶ*, garder, retenir, tenir; *fig.* etwas bey sich —, *φυλάγω, ἀποσιωπῶ τὸ μυστικὸν*, garder le secret, taire qc.; im Gedächtnisse —, *διατηρῶ εἰς τὴν ἐνθύμησίν μου, ἐνθυμοῦμαι*, retenir, garder dans la mémoire; Recht —, *ἔχω δίκαιον, κερδαίνω τὴν κρισολογίαν*, avoir raison, gagner son procès.

Behälter, *m.*, *κάθε σεντοῦκι, κουτὶ, ντουλάπι κτλ. εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγεται τι*, endroit où l'on garde qc. (*p. e.* une caisse, une armoire etc.), reservoir, *m.*

Behältniß, *n.*, *κάθε τόπος εἰς τὸν ὁποῖον φυλάγεται τι (οἷον· ντουλάπι, ὀντὰς, φυλακὴ κτλ.)*, endroit *m.* propre à garder *ou* a serrer qc. (*p. e.* une armoire, une chambre, une prison etc.).

Behandeln, *v. a.* *μεταχειρίζομαι*, traiter, manier; jemanden wohl, übel rc. —, *φέρομαι, πολιτεύομαι (καλὰ, κακὰ) πρός τινα*, traiter q. bien, mal etc.; eine Waare —, *πραγματεύομαι διὰ τὴν τιμὴν ἑνὸς πράγματος*, marchander, convenir du prix de qc.

Behandlung, *f.*, *ἡ μεταχείρισις*, traitement, maniement, *m.*; s. Behandeln.

Behängen, *v. a.* *κρεμῶ τριγύρω, σκεπάζω μὲ κρεμασμένα πανιὰ κτλ.*, suspendre tout autour (de qc.) couvrir, orner (*p. e.* de tapis etc.); schwarz — (ein Zimmer rc.), *σκεπάζω τοὺς τοίχους τοῦ θαλάμου (κοινῶς· τοῦ ὀντᾶ) μὲ μαῦρα ῥοῦχα*, tendre de noir (une chambre etc.); *fig.* sich — mit etwas, (*μεταφ.*) *ἀνακατώνομαι εἰς μίαν ὑπόθεσιν*, se mêler de qc., se charger de qc.

Behängt, *adj.* *σκεπασμένος ἢ στολισμένος μὲ κρεμασμένα πανιὰ*, tendu, couvert ou orné de tapis etc.; (von Hunden), *(σκυλὶ) ὁποῦ ἔχει τὰ αὐτιὰ κρεμάμενα*, (des chiens) qui a les oreilles pendantes, coiffé.

Beharren, *v. a.* *μένω σταθερὸς, ἐπιμένω, καρτερῶ, προσκαρτερῶ*, persévérer, persister, demeurer; auf seiner Meinung —, *μένω, μνήσκω εἰς τὴν γνώμην μου*, persister dans son sentiment.

Beharrlich, *adj.* *σταθερὸς, καρτερικὸς, ὁποῦ ἐπιμένει, προσκαρτερεῖ*, persévérant, persistant, constant, ferme.

Beharrlichkeit, *f.*, *ἡ ἐπιμονὴ, καρτερία, προσκαρτερία*, persévérance, constance, *f.*

Behauen, *v. a.* *κόπτω, πελεκῶ*, couper, tailler; aus dem Gröbsten —, *ξεχονδραίνω (πέτραις, ξύλα)*, dégrossir.

Behaupten, *v. a.* *διϊσχυρίζομαι, βεβαιώνω, μένω σταθερὸς*

εἰς μίαν γνώμην, soutenir, défendre, maintenir (une opinion); seine Würde, sein Ansehen —, — διατηρῶ, κρατῶ τὴν ἀξίαν, τὴν ὑπόληψίν μου, soutenir sa dignité, maintenir son autorité; den Platz —, νικῶ, κερδαίνω, remporter la victoire, gagner.

Behauptung, f., ὁ διϊσχυρισμὸς, ἡ βεβαίωσις, affirmation, assertion, f.; — ἡ διατήρησις, κράτησις, maintien, m.

Behausen, v. a. δέχομαι τινὰ εἰς τὴν οἰκίαν μου, loger, recevoir qn. chez soi.

Behausung, f., ἡ οἰκία, κατοικία (τὸ σπῖτι), maison, demeure, f., logis, m.

Behelf, m., ἡ πρόφασις, excuse, exception, f., prétexte, m.

Behelfen, sich —, v. r. εὐχαριστοῦμαι (εἰς ὀλίγα), εἶμαι εὐχαριστημένος (μὲ ὀλίγα), être content, se contenter (de peu); mit etwas —, κάμνω τὴν διάταξίν μου (μέ τι), *ἀπερνῶ (μέ τι), s'accommoder de qc.; kümmerlich —, ἀπερνῶ μὲ στενοχωρίαν, vivre petitement; sich mit Worten rc. behelfen können, ἠξεύρω νὰ ὁμιλῶ καθὼς πρέπει, εἶμαι ἐπιτήδειος εἰς τὴν ὁμιλίαν, avoir le don de la parole, savoir se tirer d'affaire.

Behelligen, v. a. ἐνοχλῶ, importuner, incommoder.

Behelligung, f., ἡ ἐνόχλησις, importunité, f.

Behend, adj. ταχὺς, ἐπιδέξιος, agile, vite, prompt.

Behendigkeit, f., ἡ ταχύτης, ἐπιδεξιότης, agilité, f.

Beherbergen, v. a. δέχομαι εἰς τὸ ὁσπῖτι, δίδω καταφυγήν, loger, recevoir, donner retraite.

Beherrschen, v. a. κυριεύω, κυβερνῶ, gouverner, dominer.

Beherrscher, m., ὁ κύριος, ὁ ἐξουσιαστὴς, ὁ μονάρχης, souverain, maître, m.

Beherrscherin, f., κυρία, ἐξουσιάστρια, μονάρχησσα, souveraine, f.

Beherrschung, f., ἡ κυρίευσις, κυβέρνησις, ἐξουσία, domination, f., gouvernement, m.

Beherzigen, v. a. ἐννοῶ, στοχάζομαι καλά, prendre à coeur, prendre en considération.

Beherzigung, f., ἡ καλὴ στόχασις, καλὴ ἐξέτασις, mûre considération, f.

Beherzt, adj. ἄφοβος, θαρσαλέος, courageux, hardi.

Behexen, v. a. μαγεύω, ensorceler, enchanter.

Behexung, f., ἡ μάγευσις, τὸ μάγευμα, ensorcellement, charme, m.

Behner, m., καλάθι πλατὺ μάλιστα διὰ πωρικά, panier, manequin, m.

Behobeln, v. a. ῥουκανίζω (ὀλίγον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ), raboter, aménuiser.

Beholzen, sich, v. r. ἐβγάζω πολλὰ κλαδιά, pousser beaucoup de branches.

Behorchen, v. a. ἀκούω κρυφίως, προσέχω κρυφίως, écouter, être aux écoutes.

Behörde, f., τὸ κριτήριον εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει μία ὑπόθεσις, autorité f. constituée, juge m. compétent; einen Brief an die Behörde abgeben, ἐγχειρίζω μίαν γραφὴν κτλ. εἰς ἐκεῖνον εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει, remettre, rendre une lettre à son adresse.

Behörig, s. Gehörig.

Behuf, m., ἡ χρῆσις, usage, besoin, m.; zu diesem Behufe, δι' αὐτὴν τὴν χρῆσιν, δι' αὐτὸν τὸν σκοπόν, à cet usage, à ce but.

Behuft, adj. ὁποῦ ἔχει νύχια εἰς τὰ ποδάρια (οἷον· τὸ ἄλογον κτλ.), onglé, pourvu de corne (comme le cheval etc.).

Behülflich, adj. ὁποῦ βοηθεῖ, secourable, serviable; behülflich seyn, βοηθῶ, συμβοηθῶ, aider, assister; einem zu etwas behülflich seyn, συμβοηθῶ, κάμνω νὰ λάβῃ τις τι, faire avoir qc. à qn.

Behüten, v. a. φυλάγω (φυλάσσω, -άττω), garder, préserver; einen vor etwas —, φυλάγω τινὰ ἀπό τι, garder, préserver qc. de qc.; behüte Gott! ὁ θεὸς νὰ φυλάξῃ, Dieu m'en préserve, à Dieu ne plaise! Behüte euch Gott! χαῖρε, εἰς τὸ καλόν, adieu!

Behutsam, adj. στοχαστικὸς, πεφυλαγμένος, φρόνιμος, circonspect, avisé, prudent.

Behutsamkeit, f., ἡ στόχασις,

προφύλαξις, φρόνησις, circonspection, precaution, *f*.

Behütung, *f*., ἡ φύλαξις, garde, *f*.

Bei rc., s. Bey rc.

Beichte, (Beicht), *f*., ἡ ἐξομολόγησις, confession, confesse, *f*.; zur — gehen, πηγαίνω νὰ ἐξομολογηθῶ, aller à confesse; — hören, sitzen, ἐξομολογῶ, confesser, ouir la confession.

Beichten, *v. a.* ἐξομολογοῦμαι, se confesser, dire sa confession; *fig.* (bekennen), ὁμολογῶ, λέγω, φανερώνω, confesser, dire; avouer.

Beichtgeld, *n*., Beichtpfennig, *m*., ἄσπρα ὁποῦ δίδει τις εἰς τὸν πνευματικόν, denier *m*. de confession.

† Beichtiger, *m*., s. Beichtvater.

Beichtkind, *n*., ἐκεῖνος (ἡ ἐκείνη) ὁποῦ ἐξομολογεῖται, pénitent, *m*., pénitente, *f*.

Beichtstuhl, *m*., τὸ ἐξομολογητήριον, confessional, *m*.

Beichtvater, *m*., ὁ ἐξομολογητής, πνευματικός, confesseur, père *m*. spirituel.

Beichtzettel, *m*., μαρτυρία (δι' ἐγγράφου) τῆς ἐξομολογήσεως, certificat *m* de confession.

Beide, (Beyde), *adj.* οἱ, αἱ (ἡ), τὰ δύο, (*ἀμφω, *ἀμφότεροι), deux, l'un et l'autre; keins von beiden, κανένα (οὐδὲν) ἀπὸ τὰ δύο, μήτε τὸ ἕνα μήτε τὸ ἄλλο, ni l'un ni l'autre; von beiden Seiten, ἀπὸ τὰ δύο μέρη, de côté et d'autre, de l'un et de l' autre côté.

Beil, *n*., τὸ τζεκοῦρι, ἡ ἀξίνη, hache, cognée, *f*.

Beilketafel, *f*., εἶδος μπιλιάρδου τῶν χωριατῶν, galet, truc (espèce de billard), *m*.

Bein, *n*., τὸ ποδάρι, jambe, *f*.; (Schienbein), ἡ κνήμη (τὸ μέρος τοῦ σκέλους ἀπὸ τὸ γόνατον ἕως τὸ ποδάρι), os *m*. de la jambe, (anat. tibia, *m*.); (Knochen), τὸ κόκκαλον (ὀστέον), os, *m*.; *fig.* auf die Beine bringen (ein Kind), ἀναστρέφω (ἕνα παιδί), élever (un enfant); (Truppen), (βάνω εἰς τὰ ποδάρια) συναθροίζω (στρατεύματα), mettre sur pied (des troupes); einem auf die Beine helfen, ἰατρεύω ἕναν ἄῤῥωστον· βάνω τινὰ εἰς καλὴν κατάστασιν, remettre (un malade) sur pied, faire la fortune de q.); *fam.* den Kopf zwischen die Beine nehmen, φεύγω (ἀπὸ ἕνα τόπον), prendre ses jambes à son cou et s'en aller; einem Beine machen, βιάζω τινὰ νὰ πάγῃ ὀγλήγωρα, faire aller (marcher) q.; etwas ans Bein binden, ἔχω (τραβῶ) μίαν ζημίαν, faire une perte.

Beinartig, *adj.* ὅμοιος μὲ κόκκαλον (*ὀστεοειδής), osseux.

Beinbrecher, *m*., ὁ ὀστεοκλάστης, ἀετὸς θαλάσσιος, ossifrague (aigle marin), *m*.

Beinbruch, *m*., τὸ τζάκισμα κοκκάλου (μάλιστα τοῦ σκέλους), fracture *f*. d'os (de la jambe).

Beinchen, *n*., κοκκαλάκι, osselet; ποδαράκι, petite jambe, *f*.

Beindrechsler, *m*., τορνεὺς (διὰ κοκκαλένια πράγματα), tourneur *m*. en os.

Beinern, *adj.* κοκκαλένιος, d'os.

Beinfolter, s. Beinschrauben.

Beinfraß, *m*., Beinfäule, *f*., τὸ σάπημα ἢ ἡ σαπρότης κοκκάλου, carie, rugine, *f*.

Beingerippe, *f*., τὸ σκέλετρον, squelette, *m*.

Beinharnisch, *m*., τὸ ὅπλισμα τοῦ μηροῦ, cuissart, *m*.

Beinhaus, *n*., τὸ ὀστεοδοχεῖον (ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον μαζώνουν τὰ κόκκαλα τῶν νεκρῶν), charnier, *m*.

Beinhäutchen, *n*., τὸ περιόστιον, périoste, *m*.

Beinhöhle, *f*., τὸ κοῖλον εἰς τὸ ὁποῖον ἐμβαίνει ἕνα κόκκαλον, θηκίασμα κοκκάλου, emboiture d'un os.

Beinholz, *n*., κύπρος, τὸ λευκόροδον, troêne, *m*.

Beinicht, *adj.* κοκκαλοειδής, osseux, dur.

Beinig, *adj.* ὁποῦ ἔχει κόκκαλα, osseux, qui a des os.

Beinkleider, *n. pl.*, τὸ βρακί, culotte, *f*., haut de chausses, *m*.

Beinschelle, *f*., ἡ πέδη, σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον δένουν τὰ ποδάρια τοῦ φυλακωμένου), fer, *m*., ceps, *m. pl.*

Beinschiene, *f*., (am Harnisch), s. Beinharnisch; (für einen Beinbruch), σκινδαλμὸς, σα-

νιδάκι ὁποῦ δένει ὁ χειρουργὸς εἰς τὰ τζακισμένον ποδάρι, éclisse, *f.*

Beinschrauben, *f. pl.*, Beinfolter, *f.*, ποδοστράβη (εἶδος βασάνου, τουρκ. τουμπρούκι), brodequins, *m. pl.*

Beinspath, *m.*, (Pferdekrankheit), πρίσμα εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἀλόγων, éparvin, *m.*

Beißen, *v. a.* δάκνω, δαγκάνω, mordre; sich, (*dat.*) in die Zunge —, δαγκάνω τὴν γλῶσσαν μου, se mordre la langue; (wie Pfeffer 2c.), καίω (ὡσὰν τὸ πιπέρι κτλ.) εἰς τὴν γλῶσσαν, mordre, piquer (comme le poivre etc.); (wie Rauch 2c.), τρώγω, τζιμπῶ (ὡσὰν ὁ καπνὸς κτλ.) εἰς τὰ ὀμμάτια, picoter les yeux (comme la fumée etc.); (als das Gewissen), τρώγω, κτυπῶ, τύπτω (ὡσὰν ἡ συνείδησις), *fig.* mordre (en parlant de la conscience); *fig.* ins Gras —, σκοτώνομαι, ἀποθνήσκω, mordre la poussière.

Beißend, *adj.* δριμὺς, ὁποῦ τρώγει, καίει (οἷον· το πιπέρι κτλ.), mordant, mordicant, piquant (comme le poivre etc.); (μεταφ.) δαγκαστικὸς, εἰρωνικός, *fig.* satirique, ironique.

Beißig, *adj.* ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ δαγκάνῃ, enclin à mordre, hargneux; (μεταφ.) ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ μαλώνῃ, *fig.* hargneux, querelleur.

Beißker, *m.*, ὁ κωβιὸς ἢ γωβιός (ψάρι τι), lamproyon, *m.* (poisson).

Beißkohl, *m.*, s. Mangold.

Beißkorb, *m.*, s. Maulkorb.

Beißzahn, *m.*, τὸ κοπτερὸν ὀδόντι, dent incisive, *f.*

Beißzange, *f.*, τὸ τζιμπίδι (μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὰ καρφία), pince, *f.*

Beize, *f.*, (Falkenjagd), τὸ κυνῆγι μὲ τὰ γιεράκι, vol, *m.*, chasse du vol, volerie, *f.*; (das Beizen, Aetzen), ἡ ἀνάβρωσις, macération, corrosion, *f.*; (der Gärber), ἡ σκόνη βαλανιδιοῦ· μὲ τὴν ὁποῖαν ὁ ταμπάκης κατασκευάζει τὰ δέρματα, tan, *m.*; (der Kürschner), καδὶ εἰς τὸ ὁποῖον ὁ γούναρης βάνει τὰ δέρματα, confit (du pelletier); (Köder), s. Köder.

Beizen, *v. a.* et *n.* (mit dem Falken), κυνηγῶ, πηγαίνω εἰς τὸ κυνῆγι μὲ τὸ γιεράκι, chasser à l'oiseau.

Beizen, *v. a.* (mit scharfen Sachen), ἀπαλύνω, μοσκεύω (μὲ δριμυὰ πράγματα, οἷον· μὲ ἀσημόνερον, μὲ τὴν σκόνην τοῦ βαλανιδιοῦ, μὲ ἀσβέστην κτλ.), macérer; donner le tan; confire; corroder.

Beizend, *adj.* δριμὺς, ὁποῦ τρώγει, μοσκεύει, corrodant, corrosif, caustique; s. Beizen.

Bejahen, *v. a.* λέγω ναὶ, βεβαιώνω, dire oui, affirmer, assurer.

Bejahend, *adj.* καταφατικὸς, βεβαιωτικός, affirmatif.

Bejahung, *f.*, βεβαίωσις, κατάφασις, affirmation, *f.*

Bejahungsweise, *adv.* καταφατικῶς, affirmativement.

Bejahrt, *adj.* παλαιὸς, γέρος, πολυχρόνιος, âgé, avancé en âge, vieux.

Bejammern, *v. a.* θρηνῶ, κλαίω, déplorer.

Bejammernswürdig, *adj.* ἀξιοθρήνητος, déplorable, pitoyable.

Bekämpfen, *v. a.* πολεμῶ, καταπολεμῶ, combattre (q. ou qc.).

Bekämpfung, *f.*, ἡ καταπολέμησις, combat, *m.*, action *f.* de combattre.

Bekannt, *adj.* γνωστός, connu, notoire, public; (mit dem man Bekanntschaft hat), γνώριμος, connaissance; sich mit einem — machen, faire (lier) connaissance avec q.; etwas — machen, φανερώνω, κοινοποιῶ, μηνύω εἰς τὸ κοινόν, publier, notifier; — werden, devenir public; mit einem — werden, entrer en connaissance avec q.

Bekannte, *m.*, ein Bekannter, ἕνας γνώριμος, une personne de la connaissance de qn.

Bekanntlich, *adv.* καθὼς εἶναι γνωστόν, il est connu que ...; *adj.* γνωστός, connu.

Bekannt machen, *v. a.* φανερώνω, κοινοποιῶ, publier, notifier; einen mit jemand —, κάμνω γνώριμόν τινα μὲ ἄλλον τινά, procurer la connaissance de q. à q.; sich

bekannt machen mit etwas, *μανθάνω τι* (*οἷον· μίαν γλῶσσαν κτλ.*), se familiariser avec qc. (*p. e.* avec une langue etc.).

Bekanntmachung, *f.*, *ἡ φανέρωσις, κοινοποίησις*, publication, notification, *f.*

Bekanntschaft, *f.*, *ἡ γνωριμία*, connaissance, familiarité, *f.*

Bekehren, *v. a.* *ἐπιστρέφω, διορθώνω*, corriger; (zum christlichen Glauben), *ἐπιστρέφω τινὰ εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν*, convertir q.

Bekehrung, *f.*, *ἡ ἐπιστροφή, διόρθωσις*, conversion, *f.*

Bekennen, *v. a.* *ὁμολογῶ*, avouer, confesser; sich —, zu —, *ὁμολογῶ ὅτι ἔκαμα τι κτλ.*, avouer qc. *ou* d'avoir fait qc.; sich zu einer Religion —, *ὁμολογῶ μίαν πίστιν*, professer une religion; auf einen —, *κατηγορῶ τινὰ διά τι*, accuser q.; (im Kartenspiele) Farbe —, *παίζω ἕνα χαρτὶ τοῦ ἰδίου χρώματος ὁποῦ ἔπαιξεν ὁ ἄλλος*, donner de la couleur.

Bekenner, *m.*, *ὁ ὁμολογητής*, confesseur (d'une religion etc.), *m.*

Bekenntniß, *n.*, *ἡ ὁμολογία* (*ἐκείνου ὁποῦ ἐξετάζεται ἀπὸ τὸ κριτήριον*), aveu (que fait q. dans l'interrogatoire), *m.*; (des Glaubens), *ἡ ὁμολογία τῆς πίστεος*, confession (de foi), *f.*

Bekielen, *v. a.* *βάνω τὰ πτερὰ* (*εἰς τὸ κλαβίρι*), emplumer (un clavecin).

Beklagen, *v. a.* *συμπονῶ, συλλυποῦμαι*, plaindre (q.), avoir pitié (de q.); sich —, über etwas (gegen einen, bey einem), *παραπονοῦμαι διὰ κάτι τι*, se plaindre (à q.) de qc.

Beklagenswürdig, *adj.* *ἀξιοθρήνητος*, déplorable.

Beklagte, *m.*, *ὁ ἐγκαλεσμένος ἢ προσκλαυσμένος εἰς τὸ κριτήριον*, accusé, défendeur, *m.*

Beklagung, *f.*, *ἡ συμπόνεσις, συλλύπησις*, action de plaindre, plainte, *f.*

Beklatschen, *v. a.* *κροτῶ τὰ χέρια, ἐπαινῶ κροτῶντας τὰ χέρια*, applaudir; *fig. fam.* einen —, *κατηγορῶ, καταλαλῶ τινά*, parler mal de q.

Beklauben, *v. a.* *τρώγω, τζιμπῶ μὲ τὰ νύχια*, ronger, éplucher.

Bekleben, *v. a.* *κολλῶ ἐπάνω εἰς . . .*, coller sur *ou* contre . . .

Beklecken, *v. a.* *λερώνω, μουρδαρεύω*, tacher; mit Tinte —, *μουντζουρώνω* (*μὲ μελάνην*), faire des pâtés sur qc.

Bekleiben, *v. n.* *φθάνω, πιάνω* (*λέγεται περὶ φυτῶν*), prendre, venir (*se dit* de plantes).

Bekleiden, *v. a.* *ἐνδύνω*, vêtir, revêtir, habiller; (Wände rc.), *στολίζω* (*τὸν τοῖχον κτλ.*) *μὲ πέφκια*, draper, orner de tapis; (ein Amt rc.), *ἔχω ἕνα ὀφφίκιον, μίαν ὑπηρεσίαν*, exercer, administrer, remplir une charge, être revêtu d'un emploi.

Bekleidung, *f.*, *τὸ ἔνδυμα*, action *f.* de vêtir etc.; *ἡ ἐνδυμασία, φορεσία*, habillement, vêtement, *m.*

Bekleistern, *v. a.* (etwas womit), *κολλῶ ἐπάνω εἰς . . .*, coller (qc.) sur a . . .

Beklemmen, *v. a.* *στενοχωρῶ, θλίβω τὴν καρδίαν*, serrer (le coeur).

Beklemmt, *adj.* *στενοχωρημένος*, qui a le coeur serré.

Beklemmung, *f.*, *ἡ στενοχωρία, θλίψις τῆς καρδίας*, serrement, saisissement *m.* de coeur.

Bekommen, *v. a.* *λαμβάνω*, recevoir, avoir, obtenir; Geld —, *λαμβάνω ἄσπρα*, recevoir, toucher de l'argent; eine Krankheit —, *πιάνομαι ἀπὸ μίαν ἀῤῥωστίαν, κολλῶ μίαν ἀῤῥωστίαν*, gagner une maladie; Zähne —, *ἐβγάζω* (*τὰ*) *δόντια*, faire des dents; Knospen, Blätter —, *ἐβγάζω μπουμπούκια, φύλλα*, pousser des bourgeons, des feuilles; ein Kind —, *κάμνω* (*γεννῶ*) *ἕνα παιδί*, faire un enfant, accoucher d'un enfant; kann man das zu sehen bekommen? *ἠμπορῶ ἢ εἶναι τρόπος νὰ τὸ ἰδῶ;* peut on le voir? *v. n.* (gut oder schlecht), *μὲ κάμνει καλὰ ἢ κακὰ* (*οἷον· ἕνα φαγί*), faire du bien ou du mal à q. (*p. e.* une viande); (von Pflanzen), *πιάνει, αὐξάνει*

καλά (τὸ φυτόν), prendre, venir (*se dit* des plantes).
Beköstigen, *v. a.* τρέφω, δίδω φαγί, alimenter, nourrir.
Beköstigung, *f.*, τὸ θρέψιμον, nourriture, *f.*, aliments, *m. pl.*
Bekräftigen, *v. a.* βεβαιώνω, ἐπιβεβαιώνω, confirmer, affirmer, assurer.
Bekräftigung, *f.*, ἡ βεβαίωσις, ἐπιβεβαίωσις, confirmation, *f.*
Bekränzen, *v. a.* στέφω, στεφανώνω, στολίζω μὲ στεφάνια ἀπὸ λουλούδια, couronner (de fleurs).
Bekränzung, *f.*, ἡ στεφάνωσις, couronnement (de fleurs), *m.*
Bekratzen, *v. a.* ξύω ὀλίγον, gratter (un peu).
Bekreuzen, *v. a.* κάμνω τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, faire le signe de la croix sur . . .
Bekriechen, *v. n.* ἕρπω, ἑρπίζω εἰς . . ., ramper sur . . .
Bekriegen, *v. a.* πολεμῶ, faire la guerre à . . .
Bekriegung, *f.*, ἡ πολέμησις, action *f.* de faire la guerre à . . .
Bekritteln, *v. a.* κρίνω, ἀνακρίνω (λέγεται ἐπὶ κακοῦ), critiquer (malicieusement).
Bekrönen, *v. a.* κορονάρω, κορωνιάζω, couronner.
Bekrönung, *f.*, ὁ κορωνιασμός, couronnement, *m.*
Bekümmern, *v. a.* στενοχωρῶ, θλίβω, προξενῶ λύπην, chagriner, affliger (q.) faire de la peine (à q.); sich —, θλίβομαι, λυποῦμαι, s'affliger, s'attrister, se chagriner; um etwas —, φροντίζω διὰ κάτι τι, ἀνακατώνομαι εἴς τι, se soucier de qc., se mêler de qc.
Bekümmerniß, *f.*, ἡ θλίψις, λύπη, affliction, peine, *f.*, chagrin, *m.*
Bekümmert, *adj.* λυπημένος, τεθλιμμένος, affligé, triste; ὁποῦ φροντίζει, qui se soucie de qc.
Belächeln, *v. a.* χαμογελῶ (διά τι, μὲ πονηρίαν), ricaner sur qc.
Belachen, *v. a.* γελῶ (διά τι, μέ τι), rire, se rire qc. de qc.
Belachung, *f.*, τὸ γέλοιον (διά τι, μέ τι), risée, *f.*
Beladen, *v. a.* φορτώνω, charger; (μεταφ.) βαρύνω, *fig.* accabler.
Beladung, *f.*, ἡ φόρτωσις, τὸ φόρτωμα, action de charger, charge, *f.*
Belagerer, *m.*, ὁ πολιορκητής, assiégeant, *m.*
Belagern, *v. a.* πολιορκῶ, assiéger; einen —, βαρύνω, ἐνοχλῶ (μὲ καθημερινὰς ἐπισκέψεις κτλ.), *fig.* assiéger, importuner q.
Belagerte, *m.*, ὁ πολιορκημένος, assiégé, *m.*
Belagerung, *f.*, ἡ πολιόρκησις, πολιορκία, siége, *m.*
Belagerungsgeschütz, *n.*, τὰ μεγάλα κανόνια (διὰ πολιορκίαν), le gros canon.
Belang, *m.*, τὸ ἀξιόλογον, importance, conséquence, *f.*; von —, ἀξιόλογος, μεγάλος, ὄχι μικρός, de conséquence, d'importance.
Belangen, (Betreffen), *v. i.* ἀνήκει, concerner, regarder; was mich belangt, ὅσον εἰς ἐμὲ . . ., quant à moi, *v. a.* einen gerichtlich —, ἐγκαλῶ (προςκλαίω) τινὰ εἰς τὰ κριτήριον, poursuivre, accuser q.
Belangung, *f.*, ἡ ἐγκάλεσις, πρόσκλαυσις (εἰς τὸ κριτήριον), poursuite, *f.*
Belappen, *v. a.* περικυκλώνω, τὸ δάσος μὲ πανιὰ τεντωμένα, faire une enceinte de toiles autour d'un bois; ein wohl belappter Hund, σκυλὶ ὁποῦ ἔχει τὸ ἄνω χεῖλος πολλὰ χονδρόν, chien dont la lèvre supérieure est grosse.
Belasten, *v. a.* φορτώνω, ἐπιφορτίζω, charger, surcharger.
Belästigen, *v. a.* ἐνοχλῶ, βαρύνω, *fig.* charger, incommoder, être à charge.
Belästigung, *f.*, ἡ ἐνόχλησις, charge, importunité, *f.*
Belatten, *v. a.* σκεπάζω μὲ σανίδια μικρὰ καὶ λεπτά, latter; s. Latte.
Belauben, sich —, *v. r.* σκεπάζομαι μὲ φύλλα, ἐβγάζω φύλλα, se couvrir de feuilles, pousser des feuilles.
Belaubt, *adj.* ὁποῦ ἔχει φύλλα, feuillu, touffu.
Belauern, *v. a.* παραμονεύω, épier, guetter.
Belauf, *m.*, ἡ σοῦμα, ἡ ποσότης τοῦ ὅλου, montant, total, *m.*, somme *f.* totale.
Belaufen, *v. a.* τρέχω συχνά, πηγαίνω συχνὰ (διὰ καμ-

μίαν ὑπόθεσιν κτλ.), aller souvent, faire le tour de . . . (pour quelque affaire); sich —, v. r. (von Hunden), συνουσιάζω, σμίγομαι (λέγεται διὰ τὰ σκυλιά), s'accoupler (se dit des chiens); sich — auf, ἀναβαίνω (εἰς τόσα ἢ τόσα), κάμνω (μίαν ποσότητα), monter, se monter, faire une certaine somme.

Belaufung, f., (der Hunde), ἡ σμίξις τῶν σκυλιῶν, accouplement (des chiens), m.

Belauschen, v. a. παραμονεύω, ἀκούω κρυφίως, guetter, être aux écouter.

Beleben, v. a. ζωοποιῶ, vivifier, animer; wieder —, ξαναζωοποιῶ, ranimer.

Belebt, adj. ἔμψυχος, ζωντανός, animé, vivant; ζωηρός, vif, éveillé.

Belebtheit, f., ἡ ζωηρότης, vivacité, f.

Belebung, f., ἡ ζωοποίησις, vivification, animation, f.

Belecken, v. a. γλείφω (ὀλίγον ἢ καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη), lécher (un peu, ou aussi: tout autour).

Beleg, m., ἡ μαρτυρία, τὸ μαρτυρικὸν γράμμα, ἡ ἀπόδειξις, certificat, document, m., pièce justificative, f.

Belege, n., πιμπίλωμα, bordure, f.

Belegen, v. a. σκεπάζω ἢ γεμίζω βάνωντας πολλὰ πράγματα εἰς ἕνα τόπον (οἷον εἰς τὴν τράπεζαν κτλ.), mettre sur . . ., couvrir (p. e. une table) de plusieurs choses; mit Bretern —, σανιδώνω, planchéier; mit Fliesen —, στρώνω μὲ λίθους, μὲ πλίνθους, carreler; einen mit einer Strafe —, καταδικάζω τινὰ εἰς μίαν παιδείαν, infliger une peine à q.; mit Truppen —, βάνω στρατιώτας (φύλακας) εἰς μίαν πόλιν κτλ., mettre des troupes (dans une ville etc.); fig. etwas mit Beweisen —, ἀποδεικνύω (ἀποδείχνω μὲ μαρτυρίας, μὲ μαρτυρικὰ γράμματα, produire des titres, prouver; ein Thier —, πλακώνω, σμίγομαι μὲ τὸ θηλυκόν (λέγεται διὰ τὸ ζῶα), couvrir (la femelle).

Belegung, f., τὸ σκέπασμα, γέμισμα, action de mettre sur . . .; ἡ ἀπόδειξις, production f. des titres; ἡ συνουσία, accouplement, m.; s. Belegen.

Belehren, v. a. διδάσκω, παραδίδω (ἐπιστήμην κτλ.), instruire, informer; sich — lassen, ἀκούω τὴν συμβουλὴν, τὴν νουθεσίαν τινός, prendre avis (de q. sur qc.), entendre raison; einen eines Bessern —, ἐβγάζω τινὰ ἀπὸ τὴν ἀπάτην, désabuser, détromper.

Belehrend, adj. διδακτικὸς, instructif.

Belehrung, f., ἡ διδασκάλευσις, παράδοσις, instruction, avis.

Belehnen, v. a. παραδίδω εἰς τινα ἕνα φέουδο, investir, donner l'investiture; s. Lehn.

Belehnung, f., ἡ παράδοσις τοῦ φεούδου, investiture, f.; s. Lehn.

Beleibt, adj. wohlbeleibt, παχύς, χονδροκοίλης, qui a de l'embonpoint.

Beleidigen, v. a. ἐγγίζω, ἀδικῶ, ὑβρίζω, offenser, outrager; fig. die Augen, die Ohren —, ἐγγίζω (προξενῶ δυσαρέσκειαν εἰς) τὰ ὀμμάτια, τὰ αὐτιά, blesser les yeux, les oreilles.

Beleidigend, adj. ὁποῦ ἐγγίζει, ἀδικεῖ, ὑβριστικός, offensant, outrageant.

Beleidiger, m., ὁ ἐγγίζων, ὁ ἀδικῶν, ἀδικητής, ὑβριστής, offenseur, m.

Beleidigung, f., ἡ ἔγγιξις, ἀδικία, ὕβρις, offense, f., outrage, m., injure, f.

Belesen, adj. ὅστις ἐδιάβασε (ἀνέγνωσε) πολύ, qui a de la lecture.

Belesenheit, f., ἡ πολλὴ ἀνάγνωσις, μάθησις διὰ μέσου πολλῆς ἀναγνώσεως, lecture (connaissances acquises par la lecture), f.

Beleuchten, v. a. φωτίζω, éclairer, illuminer; (untersuchen), ἐξετάζω, ἐρευνῶ, considérer, examiner de près.

Beleuchtung, f., ἡ φώτισις, τὸ φώτισμα, illumination, action f. d'éclairer; ἐξέτασις, examen, m.

Belfern, v. a. γαυγίζω (ὡσὰν τὰ μικρὰ σκυλιά), clabau-

der; (μεταφ.) μαλώνω, gronder, grogner.

Belieben, v. a. ἀγαπῶ, ἐπιθυμῶ, vouloir; was beliebt Ihnen? τί ἀγαπᾶτε; τι ὁρίζετε; que vous plaît-il?

Belieben, n., ἡ ἀρέσκεια, plaisir, gré, goût, m.; nach Ihrem —, κατὰ τὴν ἀρέσκειάν σας, ὅπως ἀγαπᾶτε, à votre plaisir, comme il vous plaira; ich finde Belieben an etwas, μοὶ (μὲ) ἀρέσκει (ἀρέζει) τι, τὸ ἀγαπῶ, j'ai en gré qc., j'ai qc. pour agréable.

Beliebig, adj. ἀρεστὸς, εὐάρεστος, adv. κατ' ἀρέσκειαν, agréable, à volonté.

Beliebt, adj. ἠγαπητὸς, ἀρεστὸς, εὐάρεστος, agréable, estimé, aimé; sich — machen bey einem, κερδαίνω τὴν ἀγάπην, τὴν εὔνοιαν τινός, se faire aimer de q., gagner les bonnes grâces de q.

Belisten, v. a. γελῶ, ἀπατῶ μὲ πανουργίαν, tromper, duper.

Bellen, v. a. γαυγίζω, aboyer.

Belletrist, m., ὁ καταγινόμενος εἰς τὰς ὡραίας ἐπιστήμας (εἰς ποιήματα κτλ.), celui qui s'occupe des belles-lettres, bel-esprit, m.

Belobt, adj. ἐπαινεμένος, loué.

Belobungsschreiben, n., ἐπαινετικὸν γράμμα (βασίλεος εἰς τινὰ ὑπήκοον), lettres f. pl. de louange (d'un roi à un de ses sujets).

Belohnen, v. a. ἀνταμείβω, récompenser, rémunérer.

Belohner, m., ἐκεῖνος ὅστις ἀνταμείβει, rémunérateur, m.

Belohnung, f., ἡ ἀνταμειβή, récompense, rémunération, f.

Beluchsen, Belugsen, v. a. fam. γελῶ, ἀπατῶ μὲ πολλὴν πανουργίαν, tromper, duper.

Belügen, v. a. λέγω ψεύματα, ἀπατῶ μὲ ψεύματα, mentir à q., tromper q. par des mensonges.

Belustigen, v. a. εὐφραίνω, χαροποιῶ, προξενῶ χαράν, (τουρκ. ἐγλενιίζω), réjouir, divertir.

Belustigung, f., ἡ χαροποίησις, χαρά, (τουρκ. ὁ ἐγλεντζές), réjouissance, f., divertissement, m.

Bemächtigen, sich, v. r. eines Dinges, πέρνω (ὑποκάτω εἰς τὴν ἐξουσίαν μου), κυριεύω, s'emparer, se saisir, se rendre maître de qc., occuper qc.

Bemächtigung, f., ἡ πάρσις, τὸ πάρσιμον, prise, occupation, f.

Bemahlen, v. a. ζωγραφίζω, βάφω μὲ διάφορα χρώματα (τὸν τοῖχον κτλ.), peindre, peinturer.

Bemannen, (ein Schiff), v. a. προβλέπω (ἕνα καράβι) μὲ ἀνθρώπους, équiper, emmariner (un vaisseau).

Bemannung, f., οἱ ἄνθρωποι (οἱ ναῦται, οἱ στρατιῶται) εἰς τὸ καράβι, équipage (d' (d'un vaisseau), m.

Bemänteln, v. a. σκεπάζω μὲ προφάσεις, προφασίζομαι, pallier, voiler, déguiser.

Bemäntelung, f., ἡ πρόφασις, palliation, f., déguisement, m.

Bemasten, v. a. (ein Schiff), βάνω τὰ κατάρτια (εἰς τὸ πλοῖον), mâter (un vaisseau).

Bemastung, f., τὸ νὰ βάλῃ τις τὰ κατάρτια (εἰς τὸ πλοῖον), action f. de mâter; τὰ κατάρτια (τοῦ πλοίου), mâture, f.

Bemauern, v. a. σκεπάζω κτίζωντας τοῖχον, murer, fermer de murailles.

Bemausen, v. a. einen, fam. κλέπτω τι κρυφίως εἴς τινα, escamoter qc. à q.

Bemeistern, v. a. νικῶ, ἐξουσιάζω, κυριεύω, maîtriser, vaincre, subjuguer; sich —, v. r. eines Dinges, πέρνω (ἕνα πρᾶγμα διὰ λόγου μου), se rendre maître, s' emparer de qc.

Bemeisterung, f., ἡ πάρσις, τὸ πάρσιμον, prise, occupation, f.

Bemeldet, adj. ἀναφερόμενος, προειρημένος, mentionné, susdit.

Bemengen, sich, v. r. mit etwas, ἀνακατώνομαι εἴς τι, se mêler de qc.

Bemerkbar, adj. ὁποῦ φαίνεται, ὁποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ ἰδῇ, apercevable, sensible.

Bemerken, v. a. σημειώνω, παρατηρῶ, remarquer, observer; σημειώνω, γράφω, noter.

Bemerkung, f., ἡ σημείωσις,

παρατήρησις, remarque, observation, f.

Bemitleiden, v. a. συλλυποῦμαι, avoir, pitié, compassion de qc.

Bemittelt, adj. κυβερνημένος (πλούσιος), qui est à son aise, accommodé de biens.

Bemoosen, v. n. σκεπάζομαι μὲ μοῦχλαν (μὲ βρύον), se couvrir de mousse.

Bemoost, adj. σκεπασμένος μὲ μοῦχλαν (μὲ βρύον), moussu, couvert de mousse.

Bemühen, v. a. προξενῶ κόπον, ἐνοχλῶ, donner de la peine, incommoder; sich —, κοπιάζω, λαμβάνω τὸν κόπον, prendre la peine, se donner la peine; προσπαθῶ, πασχίζω, tâcher, s'efforcer.

Bemühung, f., ὁ κόπος, peine, f., travail, m.

Bemüßigen, v. a. βιάζω, ἀναγκάζω, obliger, contraindre.

Benachbart, adj. γειτονικός, voisin, circonvoisin.

Benachrichtigen, v. a. δίδω εἴδησιν, (εἰδοποιῶ), avertir, informer.

Benachrichtigung, f., ἡ εἴδησις, εἰδοποίησις, avertissement, avis, m.

Benachtheiligen, v. a. ζημιώνω, προξενῶ ζημίαν, préjudicier.

Benageln, v. a. καρφώνω, βάνω καρφία, clouer, mettre des clous.

Benagen, v. a. τρώγω (τζιμπῶ) μὲ τὰ δόντια, ronger.

Benähen, v. a. ῥάπτω εἰς . . ., σκεπάζω ῥάπτωντας, coudre à . . ., coudre tout autour.

Benamen, (benamsen), v. a. ὀνομάζω, nommer; παρονομάζω, ἐπονομάζω, surnommer.

Benarben, sich, v. r. σκεπάζομαι μὲ οὔλην, κλείομαι (οἷον ἡ πληγή), se cicatriser; s. Narbe.

Benarbt, adj. σκεπασμένος μὲ οὔλην ἢ μὲ οὖλας, couvert de cicatrices; s. Narbe.

Benaschen, v. a. τρώγω κρυφίως ἢ κλεπτικά, goûter, tâter secrètement de qc.

Benebeln, v. a. σκεπάζω μὲ ὁμίχλην (μὲ κατηχνίαν), couvrir de brouillard; sich —, (fam.) μεθύω (ὀλίγον), se griser, s'enivrer (un peu).

Benebelt, adj. μεθυσμένος (ὀλίγον), gris, enivré (un peu).

Benebst, s. Nebst.

Benedeien, v. a. εὐλογῶ, δοξάζω, bénir, louer, glorifier.

Benedicten-Kraut, n., ἡ ἄκαρνα (βότανόν τι), benoîte, f., (plante).

Benedictiner, m., Βενεδικτῖνος (ἱερομόναχος), bénédictin, m.; -inerin, f., Βενεδικτῖνα (καλογρηά), bénédictine, f.

Benehmen, v. a. ἀφαιρῶ, ὑστερῶ, ἐμποδίζω, ôter, priver de qc., empêcher; fig. einem einen Irrthum —, ἐξαπατῶ, ἐβγάζω τινὰ ἀπὸ μίαν ἀπάτην, désabuser, détromper q.; sich —, bey etwas, φέρομαι (καλά, κακὰ κτλ.) εἰς μίαν ὑπόθεσιν, se prendre (bien, mal etc.) à qc.

Benehmen, n., φέρσιμον, τρόπος τῆς μεταχειρίσεως, conduite, manière f. d'agir.

Beneiden, v. a. φθονῶ, envier.

Beneidenswerth, Beneidenswürdig, adj. ἀξιοφθόνητος, digne d'envie.

Benennen, v. a. ὀνομάζω, δίδω ὄνομα, nommer, appeler.

Benennung, f., ἡ ὀνομασία, τὸ ὄνομα, nom, m., dénomination, f.

Benetzen, v. a. βρέχω, arroser, mouiller, baigner.

Benetzung, f., ἡ βρέξις, τὸ βρέξιμον, arrosement, m.

Bengel, m., ὁ χονδροειδέστατος, ἀχρεῖος, ἀπολίτευτος, lourdaud, rustre, m.; (an der Druckerpresse), τὸ ξύλον χονδρὸν μὲ τὸ ὁποῖον σφίγγουν τὸ πιεστήριον εἰς τὴν τυπογραφίαν, barreau (de la presse dans l'imprimerie), m.

Bengelhaft, adj. χονδροειδής, ἀχρεῖος, βάρβαρος, ἀπολίτευτος, rustre, grossier, lourd.

Bengeln, v. a. Nüsse, καταβάλλω καρύδια (ἀπὸ τὸ δένδρον), abattre des noix.

Beniemen, v. a. διορίζω, σημειώνω, désigner, fixer, marquer.

Beniesen, v. a. fam. βεβαιώνω τι πταρνιζόμενος, fam. confirmer par un éternument.

Benöthiget, adj. ἔχων χρείαν, qui a besoin de qc.; — seyn, (einer Sache), ἔχω χρείαν, χρειάζομαι, avoir besoin de qc.; das Benöthigte, τὰ ἀναγ-

χαῖα, τὰ χρειαζόμενα, le necessaire.

Benutzen, Benützen, v. a. μεταχειρίζομαι ὠφελίμως, ἐβγάζω κέρδος, profiter, se prévaloir, tirer profit, faire usage de qc.

Benutzung, f., ἡ μεταχείρισις, usage, m.

Benzoe, f., ῥετζίνη τις ἀρωματική, benjoin, m.

Beobachten, v. a. παρατηρῶ, observer, remarquer; (als Gesetze, Pflichten 2c.), παρατηρῶ, φυλάγω (νόμους, χρέος κτλ.), observer (les loix), remplir (son devoir etc.); das Stillschweigen —, σιωπῶ, garder le silence.

Beobachter, m., ὁ παρατηρητής, observateur, m.

Beobachtung, f., ἡ παρατήρησις, observation, remarque, f.; ἡ φύλαξις (τοῦ νόμου κτλ.), observation (des loix etc.).

Beobachtungsgeist, m., πνεῦμα πολλὰ ἐπιτήδειος εἰς τὰς παρατηρήσεις, esprit m. spéculatif (qui fait des observations).

Beordern, v. a. προστάζω (τινὰ νὰ πάγῃ εἰς τόπον τινά), commander, ordonner, donner ordre, députer q. vers quelque lieu.

Bepacken, v. a. φορτώνω, βαρύνω μὲ φορτώματα, charger, remplir.

Bepanzern, v. a. βάνω σιδηροφορεσίαν, cuirasser, armer (de cuirasse).

Bepfählen, v. a. στερεώνω μὲ παλοῦκια, garnir de palis, palissader; Weinstöcke —, ἀκουμβῶ ἀμπέλια μὲ χαράκια (μὲ παλοῦκια), chalasser des vignes.

Bepferchen, v. a. einen Acker, βάνω πρόβατα εἰς ἕνα περίφραγμα, διὰ νὰ κοπρίσουν τὸ χωράφι εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι αὐτά, parquer des moutons pour engraisser un champ.

Bepflanzen, v. a. φυτεύω, γεμίζω μὲ φυτά, planter (une terre) de . . .

Bepflanzung, f., ἡ φύτευσις, plantation, f.

Bepissen, v. a. βρέχω μὲ κάτουρον, pisser, mouiller en pissant.

Bequem, adj. πρόσφορος, εὔχρηστος, ἁρμόδιος, aisé, facile, convenable, propre (à qc.); ἀναπαυτικός, commode; (Bequemlichkeit liebend), ὁποῦ ἀγαπᾷ τὴν ἀνάπαυσιν, μισόπονος, qui aime à être à son aise, qui n'aime pas à travailler beaucoup; es sich (dat.) bequem machen, ἀναπαύομαι, se mettre à son aise, s'accommoder.

Bequemen, v. a. sich —, προσαρμόζομαι, ὑποτάσσομαι, s'accommoder, se régler, se conformer à qc.

Bequemlichkeit, f., ἡ ἁρμοδιότης, εὐχρηστότης, εὐκολία, aise, f.; ἡ ἀνάπαυσις, commodité, f.; (heimliches Gemach), τὸ ἀναγκαῖον (εἰς τὸ ὀσπίτι), commodités, aisances, f. pl.

Berappen, v. a. ἀλείφω (τὸν τοῖχον) μὲ ἀσβέστην ἀνακατωμένον ἀπὸ ἄμμον, bretter, bretteler.

Berasen, v. a. σκεπάζω μὲ πρασιαῖς, μὲ βώλους γῆς μαζὺ μὲ τὰ πράσινα χόρτα, gazonner, couvrir de gazons; v. n. σκεπάζομαι μὲ χόρτα, se couvrir de gazons.

Beraspeln, v. a. ῥινίζω, racler, râper.

Berathen, sich, v. r. συμβουλεύομαι (μαζὺ μὲ ἄλλους), consulter, délibérer (avec d'autres).

Berathen, adj. wohl, übel berathen seyn, εὑρίσκομαι εἰς καλὴν ἤτοι εἰς ἀχαμνὴν κατάστασιν, être bien ou mal dans ses affaires, être en bonne ou en mauvaise condition.

Berathschlagen, v. n. und sich —, v. r. συμβουλεύομαι (μαζὺ μὲ ἄλλους), délibérer, consulter.

Berathschlagung, f., ἡ συμβούλευσις, τὸ συμβούλευμα, συμβούλιον, délibération, consultation, f.

Berauben, v. a. ἁρπάζω, ὑστερῶ μὲ βίαν, voler q., dévaliser, détrousser, piller; ὑστερῶ, priver (q. de qc.); sich einer Sache —, μόνος μου ὑστεροῦμαι τινὸς πράγματος, ἐγκρατεύομαι ἀπό τι, se priver de qc., se refuser qc.

Beraubung, f., ὁ ἁρπαγμός, vol, pillage, dépouillement,

m.; ἡ στέρησις, ὑστέρησις, privation, f.
Beräuchern, v. a. καπνίζω, fumer; θυμιάζω, encenser.
Beräucherung, f., τὸ κάπνισμα, fumage, m.; ἡ θυμίασις, encensement, m.
Berauschen, v. a. μεθύω, κάμνω μεθυσμένον, enivrer.
Berauscht, adj. μεθυσμένος, enivré.
Berberis-Baum, -Strauch, m., ἡ ὀξυάκανθα (δένδρον τι), vinetier, m.
Berberisbeere, f., καρπὸς τῆς ὀξυακάνθης, épine-vinette, f.
Berechnen, v. a. λογαριάζω, ἐργάζω διὰ μέσου λογαριασμοῦ, calculer, compter, supputer; sich mit einem —, τεριάζω τὸν λογαριασμόν μου μὲ τινά, τεριάζομαι, compter avec q., arrêter un compte avec q.
Berechnung, f., ὁ λογαριασμός, calcul, compte, m., supputation, f.
Berechtigen, v. a. δίδω τὸ δίκαιον, τὴν ἐξουσίαν, ἐπιτρέπω, autoriser.
Berechtigt, adj. ἔχων τὸ δίκαιον, ἔχων τὴν ἐξουσίαν, autorisé, en droit (de faire qc).
Berechtigung, f., ἡ παράδοσις τῆς ἐξουσίας, autorisation, f., droit, pouvoir, m.
Bereden, v. a. einen zu etwas —, πείθω, καταπείθω (τινὰ να κάμη τι), persuader, porter q. à faire qc.; sich —, συμφωνῶ, συνομιλῶ (μὲ ἄλλους) διὰ μίαν ὑπόθεσιν, conférer, s'aboucher, se concerter, convenir; etwas —, ὁμιλῶ δι' ἕνα πρᾶγμα, parler de qc.; fam. einen —, κατηγορῶ, καταλαλῶ τινά, blâmer q., médire de q.
Beredsam, Beredt, adj. εὔγλωττος, éloquent, disert.
Beredsamkeit, f., ἡ εὐγλωττία, éloquence, f.
Beredung, f., ἡ κατάπεισις, persuasion, f.; ἡ συνομιλία καὶ συμφωνία, conférence, f., abouchement, m.
Beregnen, v. a. βρέχω (λέγεται διὰ τὴν βροχήν), mouiller (de la pluie).
Beregnet, adj. βρεμμένος (ἀπὸ τὴν βροχήν), mouillé (de la pluie).
Bereichern, v. a. πλουτίζω, κάμνω πλούσιον, enrichir.
Bereicherung, f., ὁ πλουτισμός, enrichissement, m.
Bereifen, v. a. σκεπάζω μὲ πάχνην, couvrir de frimas.
Bereift, adj. σκεπασμένος ἀπὸ πάχνην, couvert de frimas.
Bereisen, v. a. διέρχομαι ταξιδεύωντας, parcourir (un pays); die Messen (Jahrmärkte) —, πηγαίνω εἰς τὰ πανηγύρια, fréquenter les foires.
Bereit, adj. ἕτοιμος, prêt, préparé, disposé à qc.
Bereiten, v. a. (part. bereitet), ἑτοιμάζω, préparer, disposer; κατασκευάζω, apprêter, faire; sich —, ἑτοιμάζομαι, προετοιμάζομαι, κατασκευάζομαι, se préparer, se disposer (à qc.).
Bereiten, v. a. (part. beritten), πηγαίνω καβάλα (εἰς ἕναν τόπον) νὰ τὸν ἐπιθεωρήσω, aller à cheval (en quelque lieu) pour le visiter; ein Pferd —, s. Zureiten.
Bereiter, m., ὁ διδάσκαλος τῆς ἱππεύσεως, écuyer (maître d'équitation), m.; s. auch Kunstreiter.
Bereits, adv. ἤδη, πλέον, déjà.
Bereitschaft, f., ἕτοιμον, disposition, f.; in Bereitschaft, πρόχειρον, prêt, tout prêt à la main.
Bereitung, f., ἡ ἑτοιμασία, κατασκευή, préparation, f., apprêt, m.
Bereitwillig, adj. πρόθυμος, prêt, prompt, disposé à faire qc.
Bereitwilligkeit, f., ἡ προθυμία, promptitude, f., empressement, m.
Berennen, v. a. (eine Stadt), πολεμῶ (μίαν πόλιν), περικυκλώνω, πολιορκῶ, investir, cerner (une place).
Berennung, f., ἡ πολιορκία (περικύκλωσις μὲ στρατεύματα), investissement, blocus, m.
Bereuen, v. a. μεταμέλει μοι, μετανοῶ, se repentir (de qc.), regretter (qc.).
Bereuung, f., ἡ μεταμέλεια, μετάνοια, repentir, regret, m.
Berg, m., τὸ βουνόν, montagne, f.; fig. wir sind noch nicht über den —, ἀκόμη δὲν ἐτελειώσαμεν τὴν ὑπόθεσιν μας, θέλει ἀκόμη κόπον, nous n'avons pas encore

atteint notre but, il y faut encore bien de la peine; er ist über alle —, ἔφυγε, ἀφανίσθηκε, il a gagné le large; die Haare stehen mir zu Berge, τὰ μαλλιά μου ἀνατριχιάζουν, les cheveux me dressent; hinter dem Berge halten, κρύπτω τοὺς σκοπούς μου, cacher ses desseins, dissimuler.

Bergab, Bergunter, *adv.* εἰς τὸν κατήφορον, πρὸς τὰ κάτω, en descendant; *fig. fam.* es geht mit ihm bergunter, χειροτερεύουν τὰ περιστατικά του, ξεπίπτουν, ses affaires vont en décadence; ἀρχηνᾷ νὰ γηράζῃ, il est sur le déclin de l'âge.

Bergakademie, *f.*, ἀκαδημία διὰ τὰ μεταλλεῖα, académie f. des mines.

Bergamotte, Bergamottenbirn, *f.*, εἶδος τι ἀπιδιοῦ, bergamote (poire), f.

Bergamt, *n.*, ἡ ἐπιτροπία (ἢ τὸ κριτήριον) εἰς τὰ μεταλλεῖα, tribunal m. des mines.

Bergan, Bergauf, *adv.* εἰς τὸν ἀνήφορον, πρὸς τὰ ἄνω, en montant.

Bergart, *f.*, ὀρυκτὸν σῶμα, fossil, corps m. fossil.

Bergbalsam, *m.*, νάφθα (εἶδος ἀσφάλτου), naphte, f.

Bergbau, *m.*, ἡ καλλιέργεια τῶν μεταλλείων (ἡ δουλειὰ εἰς τὰ λαγούμια), exploitation f. des mines.

Bergbaukunst, *f.*, ἡ τέχνη τῆς καλλιεργίας τῶν μεταλλείων, art m. d'exploiter les mines.

Bergbeamte, *m.*, ὀφφικιάλος εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν μεταλλείων, officier m. préposé à l'exploitation des mines.

Bergbewohner, *m.*, κάτοικος εἰς τὰ βουνά, montagnard, m.

Bergbothe, *m.*, πεζοδρόμος εἰς τὴν ἐπιτροπίαν τῶν μεταλλείων, messager au département des mines.

Bergblau, *m.*, εἶδος γαλαζίου μεταλλικοῦ χρώματος, bleu de montagne, azur, m.

Bergdistel, *f.*, ἡ ἀγρία ἀγκινάρα, artichaut m. sauvage.

Bergegeld, *n.*, ἡ πληρωμὴ διὰ τὴν γλύτωσιν τῶν πραγμάτων εἰς τὰ ναυάγια, droit m. de salvage.

Bergen, *v. a.* (etwas), ἐλευθερώνω, γλυτώνω (τὰ πράγματα τῶν ναυαγῶν), sauver (des marchandises etc. d'un vaisseau qui a fait naufrage); (verbergen), κρύπτω, cacher.

Bergfall, *m.*, τὸ πέσιμον ἑνὸς βουνοῦ, écroulement m. d'une montagne.

Bergfestung, *f.*, τὸ φρούριον (καστέλλι) ἐπάνω εἰς ἕνα βουνόν, place f. forte située sur une montagne.

Bergfett, *n.*, τὸ στέαρ (ἀξούγγι) ὀρυκτὸν (εὑρισκόμενον εἰς τὴν γῆν), suif m. fossile.

Bergflachs, *m.*, ἀμίαντος (ὀρυκτόν τι λινῶδες, σχεδὸν ὡσὰν τὸ λινάρι), amiante, m.

Bergfreyheit, *f.*, προνόμιον νὰ ἐβγάζῃ τις μέταλλα εἰς τὰ μεταλλεῖα, privilège d'exploiter les mines.

Berggebrauch, *m.*, συνήθεια ἐκείνων ὁποῦ δουλεύουν εἰς τὰ μεταλλεῖα, coutume f. des mineurs.

Berggegend, *f.*, βουνώδης τόπος, contrée f. montagneuse.

Berggeist, *m.*, φάντασμα, δαιμόνιόν τι (στοιχιὸ) νομιζόμενον ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὰ μεταλλεῖα, esprit m. follet dans les mines.

Berggelb, *n.*, ἡ ὤχρα (κίτρινόν τι χρῶμα), ocre, f.

Berggenoß, *m.*, σύντροφος ὁποῦ ἔχει μέρος εἰς τὰ μεταλλεῖα, associé m. qui a part aux mines.

Berggericht, *n.*, τὸ κριτήριον διὰ τὰς ὑποθέσεις τῶν μεταλλείων, tribunal m. des mines.

Berggeschwornen, *m. pl.*, οἱ ἔνορκοι διὰ τὰς ὑποθέσεις τῶν μεταλλείων, juré m. des mines.

Berggesetz, *n.*, νόμος διὰ τὰς ὑποθέσεις τῶν μεταλλείων, loi f. ou règlement m. qui regarde les mines.

Berggrün, *n.*, πράσινόν τι χρῶμα ὀρυκτόν, vert de montagne, vert m. d'Hongrie.

Berggruß, *m.*, χαιρετισμὸς τῶν ὀρυκτήρων (ἐκείνων ὁποῦ δουλεύουν εἰς τὰ μεταλλεῖα), salutation f. des minenrs.

Bergharz, *n.*, ἄσφαλτος, bitume, m.

Berghauptmann, *m.*, ὁ ἐπιστάτης τῶν μεταλλείων, intendant m. des mines.

Berghauptmannschaft, *f.*, ἡ ἐπιστασία τῶν μεταλλείων, intendance f. des mines.

Berghuhn, *n.*, ἡ πέρδικα, perdrix, *f.*
Bergicht, *adj.* βουνοειδής, montagneux, montueux.
Bergig, *adj.* βουνώδης, montagneux, où il y a beaucoup de montagnes.
Bergjunge, *m.*, παιδὶ ὁποῦ δουλεύει εἰς τὰ μεταλλεῖα, garçon *m* des mines.
Bergkappe, *f.*, ἡ σκούφια ἐκείνου ὁποῦ δουλεύει εἰς τὰ μετάλλεία, calotte *f.* de mineur.
Bergkette, *f.*, ἀράδα βουνῶν, chaîne *f.* des montagnes.
Bergknapp, *m.*, ὁ δουλεύων εἰς τὰ μεταλλεῖα (εἰς τὰ λαγούμια), mineur, ouvrier *m.* aux mines.
Bergknappschaft, *f.*, συντροφία τῶν ὀρυκτήρων (ἐκείνων ὁποῦ δουλεύουν εἰς τὰ μεταλλεῖα), corps *m.* des mineurs.
Bergkrystall, *m.*, τὸ κρύσταλλον εἰς τὰ βουνά, cristal *m.* de roche.
Bergleute, *m. pl.*, οἱ δουλεύοντες εἰς τὰ μεταλλεῖα (οἱ ὀρυκτῆρες, τουρκ. οἱ λαγουμιντζῆδες), les mineurs, les ouvriers *m. pl.* aux mines.
Bergmann, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐβγάζει μέταλλα ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα (ὀρυκτήρ, τουρκ. ὁ λαγουμιντζῆς), mineur, ouvrier *m.* aux mines.
Bergmännchen, *n.*, s. Berggeist.
Bergmännisch, *adj.* et *adv.* κατὰ τὸν τρόπον τῶν δουλευόντων εἰς τὰ μεταλλεῖα, à la manière des mineurs.
Bergmaus, *f.*, τὸ ποντίκι εἰς τὰ βουνά, rat *m.* des Alpes.
Bergmehl, *n.*, ἀλεύρι ὀρυκτόν, farine *f.* fossile.
Bergmeister, *m.*, ὁ ἐπίτροπος τῶν μεταλλείων, maître, directeur *m.* des mines.
Berg-Nymphe, *f.*, ἡ ὀρεάδα (νύμφη ἢ ἡμίθεα εἰς τὰ βουνά), oréade, *f.*
Bergöhl, *n.*, (εἶδος ὕλης ἐλαιώδους), τὸ πετρέλαιον, pétrole, *m.*
Bergordnung, *f.*, ἡ διάταξις διὰ τοὺς ἐργάτας εἰς τὰ μεταλλεῖα, police *f.* des mineurs.
Bergpredigt, *f.*, ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ βουνόν, prédication *f.* de Jésus-Christ sur la montagne.
Bergrath, *m.*, τὸ βουλευτήριον τῶν μεταλλείων, conseil *m.* des mines; συμβουλάτωρας εἰς αὐτὸ τὸ βουλευτήριον, conseiller *m.* des mines.
Bergratze, *f.*, μεγάλος ποντικὸς εἰς τὰ βουνά, rat *m.* de montagne.
Bergrecht, *n.*, οἱ νόμοι τῶν μεταλλείων, droit *m.* des mines.
Bergrichter, *m.*, ὁ κριτὴς διὰ τὰ μεταλλεῖα, juge *m.* des mines.
Bergroth, *n.*, s. Rothstein.
Bergrücken, *m.*, ἡ ῥάχη τοῦ βουνοῦ, dos *m.* d'une montagne.
Bergsache, *f.*, ὑπόθεσις ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὰ μεταλλεῖα, affaire *f.* qui regarde les mines.
Bergschloß, *n.*, φρούριον (καστέλι) κτισμένον εἰς ἕνα βουνόν, château bâti sur une montagne, château *m.* fort.
Bergschreiber, *m.*, ὁ γραμματικὸς εἰς τὰ μεταλλεῖα, contrôleur *m.* des mines.
Bergschüssig, *adj.* bergschüssiges Erz, *n.*, μεταλλεῖον σμικτὸν μὲ χῶμα, mine *f.* mêlée de terre.
Bergsegen, *m.*, εἰσόδημα ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα, revenu *m.* des mines.
Bergspitze, *f.*, κορυφὴ βουνοῦ, sommet *m.* ou cime *f.* d'une montagne.
Bergstadt, *f.*, πόλις εὑρισκομένη εἰς τὰ βουνά, ville *f.* située sur une montagne où dans les montagnes.
Bergsteiger, *m.*, ὁ πρῶτος τῶν ὀρυκτήρων (ἐκείνων ὁποῦ δουλεύουν εἰς τὰ μεταλλεῖα), maître *m.* mineur.
Bergsucht, *f.*, ἡ φθίσις, ὁ ὄχτηκας, phtisie, *f.*
Bergtheer, *m.*, τὸ ὀρυκτὸν κατράμι, goudron *m.* minéral.
Bergung, *f.*, ἡ γλύτωσις τῶν πραγμάτων ἀπὸ ναυαγισμένα πλοῖα, sauvement, sauvetage, *m.*; ἡ κρύψις, τὸ κρύψιμον, action *f.* de cacher.
Bergurtheil, *n.*, ἀπόφασις τοῦ κριτηρίου διὰ ὑποθέσεις τῶν μεταλλείων, sentence *f.* du tribunal des mines.
Bergunter, s. Bergab.
Bergwachs, *n.*, κηρὶ ὀρυκτόν, cire *f.* minérale.
Bergwasser, *n.*, νερὸν εἰς τὰ

βουνά, eau *f.* des montagnes; die Bergwasser, *pl.*, *νερὰ ἀπὸ βροχὴν ὁποῦ τρέχουν ἀπὸ τὰ βουνά*, ravines, *f. pl.*

Bergwerk, *n.*, *τὸ μεταλλεῖον* (*τουρκ. λαγοῦμι εἰς τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν μέταλλα*), mine, minière, *f.*

Bergwesen, *n.*, *ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν τέχνην τῶν μεταλλείων*, *ἡ μεταλλουργική*, tout ce qui regarde l'exploitation des mines, métallurgie, *f.*

Bergwetter, *n.*, (*βλαβεραὶ*) *ἀτμίδες εἰς τὰ μεταλλεῖα*, air (nuisible) *m.* dans les mines.

Bergwissenschaften, **Bergwerkswissenschaften**, *f.*, *αἱ ἐπιστῆμαι ἀναγκαῖαι δι' ἐκεῖνον ὁποῦ ἐβγάζει μέταλλα ἀπὸ τὴν γῆν*, sciences *f. pl.* nécessaires au minéralogue.

Bergzinn, *n.*, *καλάϊ εὑρισκόμενον εἰς τὰ βουνὰ* (*εἰς τὰ μεταλλεῖα*), *καλάϊ καθαρόν*, étain *m.* pur.

Bericht, *m.*, *ἡ εἴδησις*, relation, *f.*, rapport, avis, *m.*

Berichten, *v. a.* *δίδω εἴδησιν*, *εἰδοποιῶ*, *φανερώνω*, avertir, informer, faire savoir (qc. à q.); einen Sterbenden —, *μεταδίδω τῶν ἁγίων μυστηρίων εἰς ἄῤῥωστον ὁποῦ εἶναι κοντὰ νὰ ἀποθάνῃ*, communier un mourant, lui donner le viatique, les sacrements.

Berichterstatter, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ ἀναφέρει τὴν ὑπόθεσιν μιᾶς κρίσεως*, rapporteur, *m.*

Berichtigen, *v. a.* *διορθώνω*, corriger, rectifier; *βάνω εἰς τάξιν*, *διατάσσω*, arranger, mettre en ordre; eine Zahlung —, *κάμνω*, *ἐξακολουθῶ μίαν πληρωμήν*, payer (une dette).

Berichtigung, *f.*, *ἡ διόρθωσις*, correction, *f.*; *ἡ διάταξις*, arrangement, *m.*; *ἡ πληρωμή*, payement, *m.*

Beriechen, *v. a.* *μυρίζω*, *ἐξετάζω διὰ τῆς ὀσμῆς*, flairer.

Beritten, *adj.* *ὁποῦ κάθεται εἰς τὸ ἄλογον*, *ἱππεύων*, monté, équipé.

Berkan, *m.*, *εἶδος τριχίνου ὑφάσματος* (*τζόχας*), bouracan, *m.*

Berline, *f.*, *εἶδος ἁμαξίου*, berline (espèce de voiture), *f.*

Berme, *f.*, *ὁδὸς μεταξὺ τῆς ποδιᾶς τοῦ τείχους καὶ τοῦ λάκκου* (*εἰς τὰ περιτειχωμένα κάστρα*), berme, *f.*

Bernhardiner, *m.*, *Βερναρδῖνος* (*ἱερομόναχος*), bernardin, *m.*

Bernstein, *m.*, *τὸ ἤλεκτρον*, (*τουρκ. κεχριμπάρι*), ambre jaune, succin, *m.*

Berohren, *v. a.* *σκεπάζω* (*τὸν τοῖχον κτλ.*) *μὲ καλάμια* (*διὰ νὰ βάλω γύψον ὕστερα*), garnir ou revêtir de roseaux.

Bersten, *v. n.* *σχίζομαι*, *σκάζω*, crever, se crever, se fendre; (von Lippen, von Händen), *σχίζομαι* (*ὁμιλῶντας διὰ τὰ χείλη, διὰ τὰ χέρια*), gercer, se gercer; vor Lachen —, *ξεκαρδίζομαι ἀπὸ τὰ γέλοια*, crever de rire.

Berüchtigt, *adj.* *δυσφημισμένος*, *κακόφημος*, fameux, diffamé, mal-famé.

Berücken, *v. a.* *γελῶ*, *ἀπατῶ*, surprendre, tromper, attraper.

Berückung, *f.*, *τὸ γέλασμα*, *ἡ ἀπάτη*, tromperie, susprise, *f.*

Beruf, *m.*, *τὸ κάλεσμα*, vocation, *f.*; (Amt), *τὸ ὀφφίκιον*, *ἐπάγγελμα*, fonction, *f.*; (Neigung), *ἡ φυσικὴ κλίσις*, *ἡ ὄρεξις*, *φυσικὴ ἐπιτηδειότης*, *fig.* disposition *f.* naturelle, talent *m.* naturel (pour qc.).

Berufen, *v. a.* *καλῶ* (*τινὰ εἰς μίαν ὑπόθεσιν*, appeler q. à qc., envoyer une vocation à q.; (behexen), *μαγεύω*, enchanter, charmer; sich —, auf etwas, *ἀναφέρομαι εἴς τι*, se rapporter à qc.; sich auf einen —, *ἀναφέρομαι εἴς τινα* (*διὰ νὰ μαρτυρήσῃ τι κτλ.*), se réclamer de q.

Berufsgeschäft, *n.*, *ὑπόθεσις*, *δουλειὰ διωρισμένη ἑνὸς ἀξιωματικοῦ*, fonction *f.* de la charge de q.

Berufung, *f.*, *τὸ κάλεσμα*, vocation, *f.*; *τὸ ἀναφέρεσθαι εἴς τι*, action *f.* de se rapporter à qc.; *τὸ ἀναφέρεσθαι εἴς τινα*, réclamation, *f.*

Beruhen, *v. a.* *θεμελιώνομαι*, être fondé (sur qc.); auf sich — lassen, *ἀφίνω τι χωρὶς νὰ τὸ ἐξετάζω*, en demeurer là, laisser qc. sans y regarder de près).

Beruhigen, *v. a.* ἀναπαύω, καταπραΰνω, tranquilliser, calmer, apaiser.

Beruhigung, *f.*, ἡ ἀνάπαυσις, καταπραΰνσις, action *f.* de tranquilliser, tranquillité; παρηγορία, consolation, *f.*

Berühmen, sich, *v. r.* καυχῶμαι, se vanter.

Berühmt, *adj.* ἔνδοξος, περίφημος, célèbre, fameux, illustre.

Berühmtheit, *f.*, δόξα, μεγάλον ὄνομα, célèbrité, *f.*

Berühren, *v. a.* ἐγγίζω (μὲ τὸ χέρι, μὲ τὰ δάκτυλα), toucher (de la main, de doigts); (erwähnen), ἀναφέρω, μνημονεύω, toucher une chose, faire mention de qc.

Berührung, *f.*, ἡ ἔγγιξις (μὲ τὰ δάκτυλα), attouchement, *m.*; ἡ ἀναφορὰ, μνημόνευσις, légère mention (de qc.), *f.*

Berupfen, *v. a.* ἀποσπῶ (τὰ πτερά), arracher (les plumes), plumer; einen —, ὑστερῶ τινα (τὰ ἄσπρα κτλ.), ἀπατῶ, dépouiller, plumer q.

Berußen, *v. a.* μαυρίζω μὲ καπνιάν, noircir de suie.

Beryll, *m.*, ὁ βήρυλλος (εἶδος πολυτίμου λίθου), béril, bérylle, *m.*

Besacken, sich, *v. r. fam.* φορτώνομαι μέ τι, se charger (d'un fardeau); *fig.* πλουτίζομαι (μὲ ἄδικον), s'enrichir (illicitement).

Besäen, *v. a.* σπέρνω, semer, ensemencer.

Besäet, *adj.* σπαρμένος, σκεπασμένος (μὲ διάφορα πράγματα), semé, parsemé.

Besage, *prp.* κατά, selon, en consequence de.

Besagen, *v. a.* λέγω, μαρτυρῶ, δείχνω, dire, témoigner, prouver.

Besagt, *adj.* προειρημένος, mentionné, dit, susdit.

Besalben, *v. a.* s. Salben.

Besänftigen, *v. a.* καταπραΰνω, ἡμερώνω, apaiser, adoucir, calmer.

Besänftigung, *f.*, ἡ καταπραΰνσις, ἡμέρωσις, adoucissement, *m.*

Besanmast, *m.*, τὸ ὀπισινὸν κατάρτι, τὸ κατάρτι τῆς πρύμνης, mât *m.* d'artimon, mât de fougue.

Besansegel, *m.*, τὸ πανὶ τοῦ καταρτιοῦ τῆς πρύμνης, voile *f.* d'artimon.

Besatzung, *f.*, ἡ φρουρὰ, οἱ στρατιῶται οἵτινες φυλάγουν τὸ φρούριον (τὸ καστέλι), garnison, *f.*

Besauen, *v. a. pop.* μουρδαρεύω, salir.

Besaufen, sich —, *v. r. pop.* μεθύω, γίνομαι μεθυσμένος, s'enivrer, se soûler.

Besäufen, *v. a. pop.* κάμνω τινὰ μεθυσμένον, enivrer, soûler.

Beschaben, *v. a.* ξύω (ὀλίγον), racler, ratisser.

Beschädigen, *v. a.* βλάπτω, ζημιώνω, χαλνῶ, endommager; πληγώνω, blesser.

Beschädigung, *f.*, ἡ βλάβη, ζημίωσις, endommagement, *m.*; ἡ πληγή, blessure, *f.*

Beschaffen, *adj.* εὑρισκόμενος εἰς (καλὴν, ἀχαμνὴν κτλ.) κατάστασιν, conditionné, dans un certain état.

Beschaffenheit, *f.*, ἡ ποιότης, κατάστασις, qualité, condition, *f.*, état, *m.*

Beschäften, s. Schäften.

Beschäftigen, *v. a.* δίδω δουλειὰν, προξενῶ δουλειὰν, προξενῶ ἀσχολίαν, occuper (q. de qc.), donner du travail; sich — mit etwas, καταγίνομαι εἴς τι, s'occuper de qc; — zum Zeitvertreibe, διαπερνῶ τὸν καιρὸν μέ τι, s'occuper à qc.

Beschäftigung, *f.*, ἡ δουλειά, ἀσχολία, ὑπόθεσις, occupation, affaire, *f.*

Beschalen, *v. a.* βάνω λεπτὰ σανίδια (εἰς τοὺς τοίχους τοῦ ὀνδᾶ), garnir (la muraille) de planches.

Beschälen, *v. a.* ξεφλουδίζω, peler, écorcer; (vom Hengste), συνουσιάζω, σμίγομαι (λέγεται διὰ τὸ ἄτι), couvrir (la jument).

Beschäler, *m.*, τὸ ἄτι (διωρισμένον μόνον διὰ τὴν σμίξιν μὲ τὴν φοράδαν), étalon, *m.*

Beschämen, *v. a.* ἐντροπιάζω, αἰσχύνω, καταισχύνω, rendre honteux, confus, confondre.

Beschämt, *adj.* ἐντροπιασμένος, honteux, confus.

Beschämung, *f.*, ἡ ἐντροπή, αἰσχύνη, ὁ ἐντροπιασμός, action de confondre, honte, confusion, *f.*

Beschatten, v. a. ἐπισκιάζω, ombrager, couvrir d'ombre.
Beschattung, f., ὁ ἐπισκιασμός, action f. d'ombrager, ombrage, m.
Beschauen, v. a. ἐπιθεωρῶ, κυτάζω, voir, regarder.
Beschaulich, adj. θεωρητικός (φιλοσ.), contemplatif (philos.).
Beschauung, f., ἡ ἐπιθεωρία, vue, inspection, f; ἡ θεωρία (φιλοσ.), contemplation (philos.), f.
Bescheeren, v. a. κουρεύω, ξουραφίζω, tondre, raser.
Bescheid, m., ἡ ἀπόκρισις, réponse, f.; (gerichtlicher), ἡ ἀπόφασις (τοῦ κριτοῦ), sentence, décision, f.; Bescheid wissen, ἠξεύρω, ἔχω εἴδησιν, avoir connaissance (de qc.); Bescheid thun im Trinken, πίνω εἰς τὴν ὑγίειαν ἐκείνου ὁποῦ ἔπιεν εἰς τὴν ἐδικήν μου, faire raison (en buvant du vin).
Bescheiden, v. a. διορίζω (τινὰ νὰ πηγαίνῃ εἰς ἕνα τόπον), mander, faire venir q. en quelque lieu; (vor Gericht), καλῶ εἰς τὸ κριτήριον, assigner q.; sich —, εὐχαριστοῦμαι, εἶμαι εὐχαριστημένος, συμφωνῶ, ὑποτάσσομαι, acquiescer, s'accommoder.
Bescheiden, adj. μέτριος, ταπεινόφρων, σώφρων, discret, modeste.
Bescheidenheit, f., ἡ μετριότης, ταπεινοφροσύνη, σωφροσύνη, discrétion, modestie, f.
Bescheinen, v. a. φωτίζω, λάμπω, éclairer.
Bescheinigen, **Bescheinen**, v. a. βεβαιώνω, ἀποδείχνω διὰ μέσου μαρτυρικοῦ γράμματος, μαρτυρῶ, certifier, attester par écrit.
Bescheinigung, f., ἡ βεβαίωσις, ἀπόδειξις διὰ μέσου μαρτυρικοῦ γράμματος, certificat, m.; ἡ μαρτυρία, attestation, f.
Bescheinigung, f., ὁ φωτισμός, ἡ λάμψις, action f'éclairer.
Bescheißen, v. a. pop. χέζω εἰς . . ., pop. chier sur . . ., embrener; fig. (pop.) (betriegen), γελῶ, ἀπατῶ, tromper, fourber, filouter.
Bescheißer, m., fig. pop. ψεύστης, trompeur, fourbe, m.
Bescheißerei, f., fig. pop. ψευδιαῖς, ἀπάτη, tromperie, fourberie, f.
Beschenken, v. a. (einen mit etwas), φιλοδωρῶ, χαρίζω, faire des présents, donner qc. en présent à q.
Beschenkung, f., ἡ φιλοδώρησις, action f. de faire des présents; τὸ χάρισμα, présent, don, m.
Bescheren, v. a. χαρίζω (λέγεται περὶ τῶν χαρισμάτων εἰς τὰ χριστούγεννα), donner, faire des présents (à la fête du noël).
Bescherung, f., τὸ χάρισμα, action f. de donner, don, m.
Beschicken, v. a. στέλλω (τινὰ διὰ κάμμίαν ὑπόθεσιν), envoyer (q. pour quelque affaire); (bereiten, ordnen), διατάσσω, ἑτοιμάζω, disposer, arranger; (besorgen), φροντίζω, προβλέπω, pourvoir, soigner; (von Metallen), συμμίγω (μέταλλα), allier (des métaux).
Beschickung, f., ἡ στάλσις, envoi, m.; ἡ διάταξις, arrangement, m.; ἡ πρόβλεψις, action f. de pourvoir, de soigner; σμίξις, alliage, m.
Beschienen, v. a. ein Rad, βάνω στεφάνι σιδηρένιον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ τροχοῦ, embattre une roue.
Beschießen, v. a. πολεμῶ (ἕνα φρούριον κτλ.) μὲ κανονιαῖς, canonner.
Beschießung, f., ἡ πολέμησις μὲ κανονιαῖς, canonnade, f.
Beschiffen, v. a. πλέω, ταξιδεύω εἰς . . ., naviguer sur . . .
Beschiffung, f., τὸ πλεύσιμον, ταξίδι, navigation sur . . . f.
Beschilfen, sich, v. r. σκεπάζομαι μὲ καλάμια, se couvrir de roseaux.
Beschilft, adj. σκεπασμένος μὲ καλάμια, couvert de roseaux.
Beschimmeln, v. a. μουχλιάζω, se moisir, se chancir.
Beschimpfen, v. a. ὀνειδίζω, ὑβρίζω, ἐντροπιάζω, ἀτιμάζω, outrager, injurier, couvrir de honte.
Beschimpfung, f., ἡ ὕβρις, ὁ ἐντροπιασμὸς, ἡ ἀτιμία, outrage, m., injure, f., affront, m.
Beschinden, v. a. fam. γδέρνω (τὸ δέρμα κατὰ τύχην), écorcher (la peau par accident).
Beschirmen, v. a. ὑπερασπίζω,

σκεπάζω, défendre, garantir, protéger.

Beschirmung, *f.*, ἡ ὑπεράσπισις, τὸ σκέπασμα, abri, *m.*, défense, protection, *f.*

Beschlafen, (ein Frauenzimmer), *v. a.* συνουσιάζω, σμίγομαι (μὲ γυναῖκα), coucher (avec une femme); (etwas) ich will das —, θέλω κοιμηθῆ πρῶτα καὶ ὕστερα νὰ στοχασθῶ καλλήτερα, j'en veux consulter mon chevet, (je remettrai celà au lendemain).

Beschlag, *m.*, (von Bretern), σκέπασμα μὲ σανίδια, action *f.* de garnir de planches; (eines Pferdes, Rades), τὸ κάρφωμα τοῦ πετάλου (εἰς τὸ ἄλογον), κάρφωμα τῶν κανθῶν περὶ τὸν τροχόν, ferrure (d'un cheval), *f.*, embatage (d'une roue), *n.*; (Arrest, Verbot), τὸ ἐμπόδιον (διωρισμένον ἀπὸ τὸ κριτήριον εἰς τὰ ὑπάρχοντα τοῦ χρεώστου, εἰς τὰ πλοῖα εἰς τὸν λιμένα κτλ.), arrêt, *m.*, saisie, *f.*, embargo, *m.*; — auf etwas legen, etwas in — nehmen, βάνω ἐμπόδιον, faire arrêt sur qc., saisir qc.; einen — auf Schiffe legen, βάνω ἐμπόδιον νὰ μὴν ἔβγουν τὰ καράβια ἀπὸ τὸν λιμένα, mettre un embargo sur des navires.

Beschläge, *n.*, κάθε πρᾶγμα καρφωμένον, οἷον· τὸ σιδηρένιον στεφάνι εἰς τὸν τροχὸν, τὰ ἀσημένια στολίδια εἰς τὸ τζιμποῦκι κτλ., garniture, ferrure, *f.*; — an einem Buche, θηλυκωτήριον εἰς ἕνα βιβλίον, fermoir *m.* d'un livre.

Beschlagen, *v. a.* καρφώνω, στεφεώνω μὲ καρφιά (μίαν πλάκαν κτλ.), garnir, ferrer de . . .; ein Pferd —, βάνω τὰ πέταλα τοῦ ἀλόγου, ferrer un cheval; ein Rad —, καρφώνω τὰ σιδηρένια στεφάνια εἰς τὸν τροχόν, embattre une roue.

Beschlagen, *v. n.* μουχλιάζω, se moisir.

Beschlagen, *adj.* καρφωμένος κτλ., garni, ferré, (s. Beschlagen, *v. a.*); *fig.* gut (oder schlecht) — in einer Wissenschaft rc., ὁποῦ ἔχει καλὴν (ἢ ὀλίγην) εἴδησιν εἰς μίαν ἐπιστήμην κτλ., qui est bien (ou peu) versé dans une science etc.

Beschlagnehmung, *f.*, δημοσίευσις, ἐμπόδιον ὁποῦ βάνει τὸ κριτήριον εἰς ἕνα πρᾶγμα, saisie, *f.*, arrêt, *m.*

Beschlagung, *f.*, ἡ κάρφωσις, action *f.* de garnir, de ferrer.

Beschleichen, *v. a.* πλακώνω πλησιάζωντας κρυφίως, surprendre (en s'approchant tout doucement).

Beschleichung, *f.*, πλάκωμα, surprise, *f.*

Beschleunigen, *v. a.* ταχύνω, ὀγληγορεύω, hâter, presser, accélérer.

Beschleunigung, *f.*, τάχυνσις, ὀγληγώρευσις, accélération, *f.*

Beschließen, *v. a.* (einschließen), κλείω, σφαλίζω, enfermer; (enthalten), περικλείω, περιέχω, contenir; (endigen), τελειώνω, finir, terminer; (einen Beschluß fassen), ἀποφασίζω, resoudre, déterminer, se proposer; gerichtlich —, (διὰ τὸ κριτήριον) διορίζω, ἀποφασίζω, décerner, décréter.

Beschließer, *m.*, κελλάρης, sommelier, *m.*

Beschließerin, *f.*, κελλάρησσα, sommelière, *f.*

Beschließung, *f.*, τὸ σφάλισμα, action *f.* d'enfermer; ἡ περίκλεισις, qualité *f.* de contenir qc.; ἡ τελείωσις, fin, *f.*; ἡ ἀπόφασις, resolution, *f.*, décret, *m.*

Beschluß, *m.*, τὸ τέλος, fin, cloture, *f.*; ἡ ἀπόφασις, resolution, *f.*, décret; etwas unter seinem Beschlusse haben, ἔχω, φυλάγω τι κλεισμένον, avoir qc. sous sa clef; den Beschluß machen, τελειώνω, finir.

Beschmausen, *v. a. fam.* πηγαίνω εἴς τινα νὰ με φιλείσῃ, κάμνω τὸν παράσιτον, aller prendre un repas, faire l'écornifleur chez q.

Beschmeißen, *v. a.* ῥίπτω εἰς . . ., jeter contre . . .; (besudeln), λερώνω (λέγεται μάλιστα διὰ ταῖς μυῖαις), souiller de chiûre (*se dit des* mouches).

Beschmieren, *v. a.* ἀλείφω (μὲ λῖγδα, μὲ κατράνι), enduire (de graisse, de goudron), graisser, goudronner; (beschmutzen), λερώνω, μουρδα-

ρεύω, salir, souiller; Brod mit Butter —, ἀλείφω ψωμὶ μὲ βούτυρον, étendre du beurre sur du pain.

Beschmitzen, v. a. λερώνω, salir; (verleumden), καταλαλῶ, κατηγορῶ, noircir, calomnier.

Beschmutzen, v. a. λερώνω, salir, souiller.

Beschmutzung, f., λέρωμα, souillure, f.

Beschneiden, v. a. κόπτω, χωρίζω, couper, retrancher; (Bäume), κλαδεύω, κλαδοκοπῶ, tailler (les arbres); die Haare —, χωρίζω, κουρεύω, τὰ μαλλία, rafraîchir les cheveux; die Dukaten —, χωρίζω, κουρεύω τὰ φλουριά, rogner les ducats; (die Vorhaut), περιτέμνω, circoncire; (berauben), ὑστερῶ, ôter qc. à q., priver q. de qc.

Beschneidung, f., ἡ κόψις, ὁ χωρισμός, coupe, taille, f.; τὸ κλάδευμα, ἡ περιτομή, circoncision, f.

Beschneyen, v. a. et n. σκεπάζω καὶ σκεπάζομαι μὲ χιόνι, couvrir de neige, et se couvrir de neige.

Beschnittene, m., ὁ περιτμημένος, circoncis, m.

Beschnüffeln, Beschnoppern, pop. μυρίζω, γυρεύω διὰ μέσου τῆς ὀσμῆς (ὡσὰν τὰ σκυλιά), flairer, reniller sur . . . (comme les chiens).

Beschnüren, v. a. δένω μὲ κορδέλλαις, corder.

Beschocken, v. a. ἐπιφορτίζω μὲ δασμούς, μὲ δοσίματα, charger de tribut, de taille.

Beschönigen, v. a. ἀπολογῶ, διαφεντεύω (ἕνα σφάλμα) μὲ προφάσεις, προφασίζομαι, pallier, colorer.

Beschönigung, f., ἡ προφασιστικὴ ἀπολογία, ἡ πρόφασις, palliation, excuse, f.

Beschränken, v. a. περιορίζω, borner, limiter, restreindre.

Beschränkung, f., ὁ περιορισμός, limitation, restriction, f.

Beschreiben, v. a. γράφω (εἴς τι), écrire (sur qc.); περιγράφω, décrire, dépeindre; σχεδιάζω, décrire, tracer.

Beschreibung, f., ἡ περιγραφή, description, f.; eine Beschreibung machen, κάμνω περιγραφήν, περιγράφω, διηγοῦμαι, faire une description, décrire, raconter.

Beschreiten, v. a. βάνω τὸ ποδάρι εἰς . . ., πηγαίνω εἰς . . ., mettre le pied sur . . ., marcher sur . . .

Beschreyen, v. a. μαγεύω (μάλιστα ἐπαινῶντάς τι μὲ φθόνον), ensorceler (par des mots, surtout en louant qc. malicieusement).

Beschuhen, v. a. (Stiefeln), βάνω παπούτζια εἰς τὰ ὑποδήματα, remonter des bottes, (s. Anschuhen, Vorschuhen; einen Pfahl —, στερεώνω μὲ σίδηρον (βάνω σίδηρον εἰς) τὴν μυτερὴν ἄκραν ἑνὸς ξύλου (παλουκιοῦ), ferrer le bout pointu d'un pieu.

Beschuldigen, v. a. (einem eines Dinges), κατηγορῶ, ἀναδίδω τὴν αἰτίαν, accuser (q. de qc.).

Beschuldigung, f., ἡ κατηγορία, accusation, f.

Beschummeln, v. a. fam. γελῶ, ἀπατῶ, tromper, duper.

Beschütten, v. a. ῥίπτω εἰς . . . οἷον· ἄμμον εἰς τὸν δρόμον κτλ.), verser, repandre (p. e. du sable sur le chemin etc.).

Beschützen, v. a. ὑπερασπίζω, διαφεντεύω, σκεπάζω, protéger, défendre.

Beschützer, m., ὁ ὑπερασπιστής, protecteur, défenseur, m.; -rin, f., ὑπερασπίστρια, protectrice, f.

Beschützung, f., ἡ ὑπεράσπισις, διαφέντευσις, protection, f.

Beschwägern, sich, v. r. ἐμβαίνω εἰς συγγένειαν διὰ μέσου ὑπανδρείας, s'allier (à q.), s'apparenter.

Beschwängern, v. a. s. Schwängern.

Beschwatzen, v. a. καταπείθω (μὲ ἀπατηλοὺς λόγους), persuader, enjôler; (verleumden), καταλαλῶ, κατηγορῶ, calomnier, médire.

Beschwerde, f., τὸ βάρος, peine, f.; (Klage), τὸ παράπονημα, plainte, f.

Beschweren, v. a. βαρύνω, charger (d'un fardeau); (beunruhigen), ἐνοχλῶ, βαρύνω, incommoder, importuner; sich —, über etwas, παραπονοῦμαι διά τι, se plaindre de qc.

Beschwerlich, adj. βαρύς, ἐνοχλητικός, δύσκολος, βαρετός, onéreux, incommode, à charge, pénible, fâcheux.

καταλασπώνω, éclabousser; mit Blut —, *καταιματώνω*, ensanglanter.

Bespritzung, *f.*, *τὸ ῥάντισμα*, *βρέξιμον*, arrosement, *m.*, éclaboussure, *f.*

Bespucken, *v. a.* *πτύω εἴς τι*, cracher sur qc.

Besser, *adv.* *καλλήτερα*, mieux; *adj.* *καλλήτερος*, meilleur; — machen, *κάμνω καλλήτερον*, *καλλητερεύω*, rendre meilleur, améliorer; — werden, (von Kranken), *καλλητερεύω*, *ξαναλαμβάνω*, aller mieux, se remettre (d'une maladie); (von Sitten), *διορθώνομαι*, se corriger.

Bessern, *v. a.* *διορθώνω*, *κάμνω καλλήτερα*, corriger, rendre meilleur; (ausbessern), *διορθώνω*, (*μπαλώνω*), raccommoder, rajuster, refaire; sich —, (von Kranken), *καλλητερεύω*, *γίνομαι καλλήτερα*, commencer à se remettre (d'une maladie), à se rétablir; (von Sitten), *διορθώνομαι* (*εἰς τὰ ἤθη*), se corriger, s'amender.

Besserung, *f.*, *ἡ διόρθωσις*, correction, *f.*; *ἡ καλλητέρευσις*, amélioration, *f.*; *ἡ ξαναλαβή*, rétablissement *m.* de santé.

Bestallen, *v. a.* *βάνω* (*τινὰ*) *εἰς ὀφφίκιον*, *εἰς ὑπηρεσίαν*, constituer q. en quelque dignité *ou* charge.

Bestallung, *f.*, Bestallungsbrief, *m.*, *τὸ χαρτὶ μὲ τὸ ὁποῖον διορίζεται τις διὰ μίαν ὑπηρεσίαν*, lettres *f. pl.* d'appointement; (der Gehalt), *ὁ* (*χρονικὸς*) *μισθὸς τοῦ ἀξιωματικοῦ*, appointements, gages, *m. pl.*

Bestand, *m.*, *ἡ ἐπικράτεια*, consistance, durée, stabilité, *f.*; Bestand haben, *ἐπικρατῶ*, *μένω*, *δὲν χαλνοῦμαι*, être durable, de durée, subsister, durer; (das Uebrige), *τὸ ἐπίλοιπον*, reste, *m.*; (Pacht, Miethe), *τὸ νοῖκι* (*ἐνοίκιον*), ferme, *f.*

Beständer, *m.*, s. Miether.

Bestandgeld, *n.*, *νοῖκι* (*ἐνοίκιον*), louage, loyer, *m.*

Beständig, *adj.* *ἀκατάπαυστος*, *παντοτεινὸς*, *ἐπικρατῶν*, perpetuel, continuel, durable; (standhaft), *σταθερὸς*, *ἀτάραχτος*, constant, persévérant.

Beständigkeit, *f.*, *ἡ ἐπικράτεια*, stabilité, *f.*; *ἡ σταθερότης*, *ἀταραξία*, constance, persévérance, *f.*

Bestandtheil, *m.*, *μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶναι συνθεμένον ἕνα πρᾶγμα*, partie *f.* essentielle (dont une chose est composée).

Bestärken, *v. a.* *βεβαιώνω*, *ἐπιβεβαιώνω* (*τινὰ εἰς τὴν γνώμην του κτλ.*), fortifier, affirmer, confirmer (*p. e.* q. dans son opinion).

Bestärkung, *f.*, *ἡ βεβαίωσις*, *ἐπιβεβαίωσις*, confirmation, *f.*

Bestätigen, *v. a.* *βεβαιώνω* (*τὴν ἀλήθειαν τινὸς πράγματος*), confirmer, affirmer, assurer; einen Vertrag, ein Gesetz —, *ἐπικυρῶ μίαν συνθήκην*, *ἕνα νόμον*, ratifier un traité, sanctionner une loi.

Bestätigung, *f.*, *ἡ βεβαίωσις* (*τῆς ἀληθείας*), confirmation; — eines Vertrags, *ἐπικύρωσις*, *συνθήκης*, ratification; — eines Gesetzes, *νόμου*, sanction *f.*

Bestatten, zur Erde, *v. a.* *θάπτω*, *ἐνταφιάζω*, enterrer; Güter —, *φροντίζω διὰ τὴν ἀγωγὴν τῶν πραγμάτων*, pourvoir au transport des marchandises.

Bestattung, *f.*, *ὁ ἐνταφιασμός*, enterrement, *m.*

Bestauben, *v. n.* *σκεπάζομαι ἀπὸ κονιορτόν*, se couvrir de poussière.

Bestäuben, (Bestauben), *v. a.* *σκεπάζω*, *γεμίζω μὲ κονιορτόν*, couvrir de poussière.

Bestauden, sich —, *ἐβγάζω κορμὸν* (*λέγεται διὰ φυτά*), venir en arbuste, pousser des tiges.

Beste, *adj.* *κάλλιστος*, *ὁ πλέον καλλήτερος*, le meilleur, la meilleure; etwas zum Besten geben, *δίδω διὰ νὰ ξεφαντώσῃ τις ἢ διὰ νὰ ξεφαντώσουν ἄλλοι*, régaler de qc.; nicht viel zum Besten haben, *δὲν ἔχω πολύ*, *ἀπερνῶ στενόχωρα*, n'avoir pas grand' chose, n'être pas à son aise; einen zum Besten haben, *περιγελῶ*, *περιπαίζω τινα*, railler, plaisanter q., se moquer de q.; am besten, aufs beste, zum besten, *κάλλιστα*, *τὸ πλέον καλλήτερον*,

καλλήτερα ἀπὸ ὅλα, le mieux, du mieux, au mieux.
Beste, *n.*, τὸ κάλλιστον, le meilleur; τὸ καλὸν, τὸ ὄφελος, τὸ συμφέρον, le bien, l'avantage, *m.*; das gemeine Beste, τὸ κοινὸν καλὸν, τὸ καλὸν τῆς κοινότητος, le bien public.
Bestechen, *v. a.* (einen), φθείρω τινὰ μὲ δῶρα, corrompre (qn. par des présents etc.).
Bestechlich, *adj.* ὁποῦ εὔκολα φθείρεται μὲ χαρίσματα, corruptible.
Bestechlichkeit, *f.*, κλίσις τινὸς νὰ πάρῃ χαρίσματα (διὰ νὰ κάμῃ τι ἄδικον), corruptibilité, *f.*
Bestechung, *f.*, ἡ φθορὰ διὰ μέσου δώρων, corruption, *f.*
Besteck, *n.*, ἡ θήκη, (τὸ φηκάρι) μὲ διάφορα ἀναγκαῖα, οἷον· μαχαίρι, πηροῦνι, χουλιάρι κτλ., étui, *m.*, coutelière, *f.*
Bestecken, *v. a.* βάνω τριγύρω, περιτριγυρίζω, στολίζω (μὲ λουλούδια κτλ.), mettre (ou planter) autour, garnir de qc. (*p. e.* de fleurs etc.).
Bestehen, *v. a.* ein Abenteuer ꝛc. —, ἐπιχειρίζομαι κινδυνῶδες πρᾶγμα, ἐμβαίνω εἰς κίνδυνον, entreprendre une aventure; (in Pacht), πέρνω μὲ τὸ νοίκι, νοικιάζω, louer, affermer; *v. n.* (gerinnen), πήζω, se cailler, se coaguler, se prendre; (dauern), μένω, ἐπικρατῶ, βαστῶ, durer, subsister; (aus etwas, in etwas), συνίσταμαι, εἶμαι συνθεμένος, consister (en, dans qc.); gut — (mit etwas), ἐβγάζω τιμὴν (μέ τι), κάμνω καλὰ τὴν δουλειάν μου, s'acquitter bien de qc., retirer de la gloire (de qc.); schlecht (oder mit Schanden) —, δὲν κάμνω καλὰ τὴν δουλειάν μου, ἐντρέπομαι, s'acquitter mal de qc., retirer de la honte (de qc.); auf etwas, μένω, ἐμμένω (εἰς μίαν ζήτησιν, γνώμην κτλ.), persister dans qc., insister sur qc.
Bestehend, *adj.* συνιστάμενος, συνθεμένος, consistant (en, dans . . .), composé de . . .
Bestehlen, *v. a.* einen, κλέπτω (εἴς τινα τι), voler qn.
Bestehung, *f.*, νοικίασμα, louage, *m.*; — eines Abenteuers, ἐπιχείρησις τολμηροῦ ἢ κινδυνώδους τινὸς πράγματος, entreprise *f.* d'une aventure.
Besteigen, *v. a.* ἀναβαίνω εἰς . . ., monter; einen Berg —, ἀναβαίνω εἰς ἕνα βουνόν, monter sur une montagne; den Thron —, ἀναβαίνω εἰς τὸν θρόνον, monter au trône.
Bestellen, *v. a.* jemanden wohin —, διορίζω (τινὰ νὰ ἔλθῃ, νὰ μὲ ἀνταμώσῃ), donner rendez-vous à qn.; (anordnen), διατάσσω, διορίζω, arranger, ordonner; (etwas bey jemanden), παραγγέλλω εἴς τινα, τὸν λέγω νὰ φκιάσῃ (οἷον· φορέματα, ὑποδήματα κτλ.), commander qc. à q. (*p. e.* des habits, des bottes etc.); (einen Auftrag), ἐξακολουθῶ (μίαν παραγγελίαν), exécuter une commission, s'acquitter d'une commission; einen Brief ꝛc. —, παραδίδω μίαν γραφὴν κτλ., rendre, remettre une lettre etc.; die Post, Pferde ꝛc. —, διορίζω, πέρνω ἕνα τόπον εἰς τὴν πόσταν, διορίζω (πέρνω) ἄλογα κτλ., arrêter une place à la poste, arrêter de chevaux etc.; einen über etwas —, βάνω τινὰ ἐπίτροπον εἴς τι, donner à q. le soin, l'inspection de qc.; falsche Zeugen —, διορίζω ψευδομάρτυρας, aposter de faux témoins; (bereiten), ἑτοιμάζω, προετοιμάζω, préparer, apprêter; das Feld —, γεωργῶ, δουλεύω τὸ χωράφι, façonner, labourer un champ.
Bestellung, *f.*, ἡ συμφωνία δι' ἀντάμωσιν, rendez-vous, *m.*; ὁ διορισμός, détermination, *f.*; ἡ παραγγελία, commission, *f.*; ἡ διάταξις, arrangement, *m.*; ἡ καλλιέργεια (τοῦ ἀγροῦ), labour (d'un champ), *m.*
Bestens, *adv.* κάλλιστα, εἰς τὸ πλέον καλλήτερον, le mieux, au mieux.
Besteuern, *v. a.* φορτώνω (ἐπιφορτίζω, μὲ δασμὸν, μὲ δοσίματα, charger d'impôts.
Besteuerung, *f.*, ἡ ἐπιφόρτωσις μὲ δασμόν, action *f.* de charger d'impôts.
Bestialisch, *adj.* ζωώδης, θηριώδης, bestial.

Bestie, *f.*, τὸ ζῶον, θηρίον, bête, brute, *f.*

Bestimmen, *v. a.* διορίζω, désigner, destiner, déterminer.

Bestimmung, *f.*, ὁ διορισμός, destination, désignation, détermination, *f.*

Bestocken, sich, *v. r.* ἐβγάζω κορμὸν, ἐβγάζω κοτζάνι (λέγεται διὰ φυτά), pousser des tiges.

Bestoßen, *v. a.* χαλνῶ ὀλίγον κτυπῶντας ἢ σπρώχνωντας (οἷον· τὸν τοῖχον κτλ.), emporter, ôter en poussant, en heurtant (*p. e.* contre une muraille etc.); (mit der Feile, dem Hobel), ῥινίζω, ῥουκανίζω (ὀλίγον τι), limer, raboter (un peu).

Bestrafen, *v. a.* τιμωρῶ, παιδεύω, punir, châtier.

Bestrafung, *f.*, ἡ τιμωρία, παιδεία, punition, *f.*, châtiment, *m.*

Bestrahlen, *v. a.* φωτίζω μὲ τὰς ἀκτῖνας (οἷον· ὁ ἥλιος), éclairer de ses rayons (comme le soleil).

Bestreben, sich —, πασχίζω, προσπαθῶ, βιάζομαι, s'efforcer, tâcher, s'appliquer.

Bestreben, *n.*, Bestrebung, *f.*, ἡ πάσχισις, προσπάθησις, ὁ κόπος, ἡ βία, effort, *m*, application, *f.*

Bestreichen, *v. a.* ἀλείφω, enduire, frotter (de qc.); (einen Ort, mit dem groben Geschütz), πολεμῶ μὲ κανονιαῖς, flanquer, battre par enfilade; (vom Winde), κτυπῶ (οἷον· ὁ ἄνεμος), souffler, battre (*se dit* du vent).

Bestreiten, *v. a.* ἀντιπολεμῶ, ἀντιτείνω, φιλονεικῶ, combattre, impugner, contester, disputer; eine Ausgabe — können, εἶμαι ἱκανὸς νὰ κάμω ἔξοδα τινα, être capable de fournir à la dépense.

Bestreitung, *f.*, ἡ ἀντιπολέμησις, φιλονεικία, action *f.* de combattre etc.; — der Ausgaben, ἡ πληρωμὴ τῶν ἐξόδων, action de fournir à la dépense.

Bestreuen, *v. a.* ῥίπτω εἰς . . . (οἷον· ἄμμον, λουλούδια), jeter, repandre sur . . ., parsemer; mit Salz —, ῥίπτω ἅλας εἰς . . ., saupoudrer.

Bestricken, *v. a.* (μεταφ.) ἐμπερδεύω, πιάνω εἰς τὴν παγίδα, *fig.* envelopper, prendre q. dans les filets.

Beströmen, *v. a.* βρέχω, διαπερνῶ δι' ἕνα τόπον (οἷον· ἕνας ποταμός), mouiller, baigner (*se dit* d'une rivière).

Bestürmen, *v. a.* κάμνω προσβολὴν, ὁρμὴν (εἰς ἕνα φρούριον κτλ.), donner l'assaut, assaillir; (einen), ἐνοχλῶ (τινα μὲ παρακαλέσεις κτλ.), *fig.* tourmenter, importuner (qn. de prières etc.).

Bestürmung, *f.*, ἡ προσβολὴ, ὁρμὴ, action *f.* d'assaillir, assaut, *m.*; ἡ ἐνόχλησις, importunité, *f.*

Bestürzen, *v. a.* συγχίζω, ταράζω, ἐκπλήττω, consterner, effarer.

Bestürzt, *adj.* συγχισμένος, ταραγμένος, ἐκπληγμένος, consterné, effaré.

Bestürzung, *f.*, σύγχισις, ἔκπληξις, consternation, *f.*

Besuch, *m.*, ἡ ἐπίσκεψις, visite, *f.*

Besuchen, *v. a.* ἐπισκέπτομαι, πηγαίνω εἰς ἐπίσκεψιν, πηγαίνω νὰ ἰδῶ, visiter, rendre visite (à q.), aller voir q.; die Messen —, πηγαίνω εἰς τὰ πανηγύρια, fréquenter les foires.

Besuchung, *f.*, ἡ ἐπίσκεψις, visite, fréquentation, *f.*

Besudeln, *v. a.* λερώνω, μολύνω, salir, souiller.

Besudelung, *f.*, τὸ λέρωμα, ἡ μόλυνσις, action *f.* de salir etc.

Betagt, *adj.* πολυχρόνιος, γέρων, παλαιός, vieux, âgé.

Betakeln, *v. a.* s. Auftakeln.

Betasten, *v. a.* ψηλαφῶ, πιάνω μὲ τὸ χέρι, ἐξετάζω ψηλαφῶντας, tâter, manier, toucher.

Betastung, *f.*, ψηλάφημα, attouchement, *m.*

Betäuben, *v. a.* κουφαίνω, assourdir; (μεταφ.) συγχίζω, ζαλίζω, étourdir, abasourdir; κάμνω νὰ αἱμωδιάσῃ (τὸ χέρι, τὸ ποδάρι κτλ.), engourdir (les bras, la jambe etc.).

Betäubung, *f.*, ἡ σύγχισις, ζάλη, étourdissement; αἱμωδίασμα (μούδιασμα), engourdissement, *m.*

Bethauen, *v. a.* βρέχω ἀπὸ δροσιάν, mouiller de rosée.

Bethbruder, *m.*, ὁ ὑποκρινόμε-

νος εὐλαβής, ὑποκριτής, bigot, faux dévot, *m.*
Bethen, *v. a.* *προσεύχομαι, κάμνω προσευχήν*, prier, faire sa prière; zu Gott —, *προσεύχομαι εἰς τὸν θεόν*, prier Dieu.
Bether, *m.*, =in, *f.*, *ἐκεῖνος, ἡ ἐκείνη ὁποῦ προσεύχεται*, celui, celle qui prie.
Betheuern, *v. a.* *βεβαιώνω (μάλιστα μὲ ὅρκον)*, affirmer (en jurant), protester.
Betheuerung, *f.*, *ἡ βεβαίωσις (μὲ ὅρκον)*, protestation, serment, *m.*
Bethglocke, *f.*, *ἡ καμπάνα ἡ ὁποῖα σημαίνει τὸν καιρὸν τῆς προσευχῆς*, son *m.* de cloche qui appelle à la prière.
Bethhaus, Bethaus, *n.*, *οἶκος προσευχῆς, ἐκκλησία*, maison de prière, église, *f.*
Bethören, *v. a.* *ἀπατῶ, γελῶ*, éblouir, tromper, séduire.
Bethörung, *f.*, *ἡ ἀπάτη, τὸ γέλασμα*, éblouissement, *m.*, séduction, *f.*
Bethränen, *v. a.* f. Beweinen.
Bethschwester, *f.*, *ἡ ὑποκρινομένη εὐλαβής, ἡ ὑποκρίτησσα*, dévote, bigote, *f.*
Bethstuhl, Betschemel, *m.*, *προσκυνητήριον, προσευχάδιον*, prie-dieu, *m.*
Bethstunde, *f.*, *ἡ ὥρα τῆς προσευχῆς*, heure *f.* de la prière, *f.*; *κοινὴ προσευχὴ (εἰς τὴν ἐκκλησίαν)*, (prière publique).
Bethun, sich, *fam.* sich nicht bethun können, *εἶμαι ἐμπερδευμένος, δὲν ἠξεύρω πῶς νὰ κάμω, πῶς νὰ κινηθῶ, νὰ πιάσω*, être embarrassé, ne pas savoir comme faire, comment se mouvoir, comment se prendre à qc.
Bethzimmer, *n.*, Bethkammer *f.*, *εὐκτήριος οἶκος (ὀντὰς προσευχῆς)*, oratoire, *m.*
Betiteln, *v. a.* *δίδω τίτλον τιμῆς, τιμῶ μὲ τίτλον*, qualifier de . . .; *δίδω τίτλον τοῦ βιβλίου*, intituler un livre.
Betonen, *v. a.* *βάνω τὸν τόνον (εἰς μίαν συλλαβὴν κτλ.)*, accentuer, appuyer sur (une syllabe).
Betracht, *m.*, *ἡ ἀπόβλεψις*, considération, *f.*; in Betracht, *εἰς ἀπόβλεψιν, ἀποβλέποντας*, en considération de . . ., en égard à . . ., à l'égard de . . .; in — ziehen, *ἀποβλέπω, στοχάζομαι*, considérer, avoir égard à . . .
Betrachten, *v. a.* *θεωρῶ, ἐπιθεωρῶ, κυτάζω*, regarder, contempler, considérer; (erwägen), *ἐπιθεωρῶ, στοχάζομαι, σκέπτομαι*, réfléchir, considérer, peser (*fig.*).
Betrachtend, *adj.* *σκεπτικὸς, ἐπιθεωρητικός*, contemplatif.
Beträchtlich, *adj.* *(ἀξιοθεώρητος), μεγάλος, πολύς*, considérable, important.
Betrachtung, *f.*, *ἡ θεωρία, τὸ κύταγμα*, contemplation, considération, *f.*; (Erwägung), *ἡ θεωρία, σκέψις*, méditation, réflexion, *f.*; (in Betrachtung), *ἀποβλέποντας*, en considération de; f. Betracht.
Betrag, *m.*, *ἡ ποσότης, σοῦμα (τοῦ λογαριασμοῦ)*, montant *m.*, somme totale, *f.*
Betragen, *v. a.* *κάμνω (μίαν ποσότητα)*, sich —, *φέρομαι (φέρνομαι), πολιτεύομαι*, monter à . . ., faire la somme de . . .
Betrauern, *v. a.* *λυποῦμαι, συλλυποῦμαι*, s'attrister (de qc.), déplorer (qc.); (Trauer tragen), *φορῶ θλιβερὰ φορέματα (διά τινα ἀπεθαμένον)*, porter le deuil (d'un mort).
Beträufen, Beträufeln, *v. a.* *βρέχω (οἷον σιάζωντας ζουμὶ ἀπὸ λεμόνια κτλ.)*, arroser goutte à goutte (*p. e.* de jus de citron).
Betreff, *m.*, (nur:) in Betreff, *ὅσον εἰς . . ., ὡς πρὸς . . ., ἀποβλέποντας εἰς . . .*, quant à . . ., à l'égard de . . ., par rapport à . . .
Betreffen, *v. a.* (f. Treffen), *πλακώνω, καταπιάνω*, attraper, surprendre; *v. n.* *ἀνήκω, ἀποβλέπω*, concerner, regarder; es betrifft, *εἶναι λόγος περὶ*, il s'agit de, il y va de; es betrifft die Ehre, das Leben, *κινδυνεύει ἡ τιμή, ἡ ζωή*, il y va de l'honneur, de la vie; was mich betrifft, *ὅσον εἰς ἐμέ*, pour ce qui me regarde, quant à moi.
Betreiben, *v. a.* eine Wiese, *βόσκω ζῶα εἰς ἕνα λιβάδι*, mener paître (le bétail) dans une prairie; eine Sache, *ἀκο-*

λουθῶ μίαν ὑπόθεσιν, poursuivre une affaire.

Betreibung, f., einer Sache, ἡ ἀκολούθησις μιᾶς ὑποθέσεως, poursuite f. d'une affaire.

Betreten, v. a. πατῶ εἰς . . ., ἐμβαίνω εἰς . . ., marcher, mettre le pied sur . . .; die Kanzel —, ἀναβαίνω εἰς τὸν ἄμβωνα, βάνω λόγον, monter en chaire; einen auf der That —, εὑρίσκω, πιάνω, πλακώνω τινα ἐπάνω εἰς τὸ ἔργον, attraper, prendre q. sur le fait.

Betreten, adj. (vom Wege), πατημένος (δρόμος), battu, frayé (chemin); (μεταφ.) συγχισμένος, στενοχωρημένος, étonné, confus, perplexe.

Betretung, f., τὸ ἐμβαίνειν εἰς . . ., action f. de mettre le pied sur . . .; τὸ πιάσιμον ἐπάνω εἰς τὸ ἔργον, surprise f. (de q. sur le fait); im Betretungsfalle, ἂν τύχῃ νὰ εὑρεθῇ (νὰ φανῇ) αὐτὸς (ἢ αὐτή), en cas qu' il (ou elle) paraisse.

Betrieb, m., ἡ ὁρμή, ἡ ἐνέργεια, παρακίνησις, impulsion, instigation, f.

Betriebsam, adj. φιλόπονος, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ δουλεύῃ, actif, industrieux, laborieux.

Betriebsamkeit, f., ἡ φιλοπονία, φιλεργία, ἀγάπη εἰς τὴν δουλείαν, activité, industrie, f.

Betriegen, v. a. γελῶ, ἀπατῶ, tromper, duper.

Betrieger, m., ὁ ἀπατεών, ψεύστης, trompeur, fourbe, m.

Betriegerey, f., ἡ ἀπάτη, ψευδιά, tromperie, fourberie, f.

Betriegerin, f., ἡ ψεύστρια, trompeuse, fourbe, f.

Betriegerisch, adj. ἀπατηλός, trompeur, adj.

Betrinken, sich —, v. r. μεθύω, γίνομαι μεθυσμένος, s'enivrer, se soûler.

Betroffen, adj. συγχισμένος, ἐκπληγμένος, ἔκθαμβος, surpris, confus, perplexe.

Betröpfeln, s. Beträufeln.

Betrüben, v. a. λυπῶ, λυπίζω, προξενῶ λύπην, θλίβω, affliger, attrister; sich —, λυποῦμαι, θλίβομαι, s'affliger, s'attrister.

Betrübniß, f., ἡ λύπη, θλίψις, affliction, tristesse, f.

Betrübt, adj. λυπημένος, affligé, triste; λυπηρός, affligeant, fâcheux.

Betrug, m., ἡ ἀπάτη, τὸ γέλασμα, tromperie, fourberie, fraude, f.

Betrüglich, adj. ἀπατηλός, trompeur, fourbe, illusoire.

Betrüglichkeit, f., τὸ ἀπατηλόν, illusion, déception, f.

Bett, n., τὸ κραβάτι, κρεββάτι, ἡ κλίνη, lit, m.; (eines Flusses), τὸ κρεββάτι τοῦ ποταμοῦ, lit d'une rivière; zu Bette gehen, πηγαίνω εἰς τὸ κρεββάτι, πλαγιάζω, se mettre au lit, se coucher.

Bettchen, n., κρεββατάκι, petit lit, m.

Bettbreter, n. pl., τὰ σανίδια τοῦ κρεββατίου, fonçailles, goberges, f. pl.

Bettdecke, f., τὸ πάπλωμα, couverture f. de lit.

Bettel, m., οὐτιδανὸν πρᾶγμα (μπαγατέλα, ital.), bagatelle, vetille, f.

Bettelarm, adj. πάμπτωχος, πτωχὸς ὡσὰν τὸν ζήτουλα, gueux, très-pauvre.

Bettelbrief, m., ζητουλικὸν γράμμα, lettre f. dans laquelle un mendiant demande la charité.

Bettelbrod, n., τὸ ψωμὶ τοῦ ζήτουλα, pain m. des pauvres; — essen, ζητουλεύω, εἶμαι ζήτουλας, gueuser, mendier.

Betteley, f., τὸ ζήτημα τῆς ἐλεημοσύνης, τὸ ζητουλικὸν ζήτημα, gueuserie, demande f. d'un mendiant.

Bettelfrau, s. Bettlerin.

Bettelhaft, adj. ζητουλικός, πτωχός, gueux, pauvre, misérable.

Bettelleute, f. pl., οἱ ζήτουλοι, οἱ πτωχοί, mendiants, gueux, m. pl., gueusaille, f.

Betteljunge, Bettelknabe, m., παιδὶ ὁποῦ ζητουλεύει, garçon mendiant.

Bettelmädchen, n., κορίτζι ὁποῦ ζητουλεύει, fille f. mendiante.

Bettelmann, m., ὁ ζήτουλας, mendiant, gueux, m.

Bettelmensch, n., (ἀχαμνὴ) ζήτουλη, gueuse, f.

Bettelmönch, m., καλόγερος ὁποῦ ζητεῖ ἐλεημοσύνην, re-

ligieux mendiant, frere queteur, m.
Betteln, v. n. ζητῶ ἐλεημοσύνην, ζητουλεύω, gueuser, mendier; betteln gehen, διακονεύω, κάμνω τὸν ζήτουλαν, aller mendiant, gueusailler.
Bettelorden, m., τάγμα καλογέρων ὁποῦ ζητουλεύουν, ordre m. mendiant.
Bettelsack, m., τὸ δισάκκι τοῦ ζήτουλα, besace (d'un mendiant), f.
Bettelstaat, m., μάταιος (ζητουλικὸς) στολισμός, parure f. chétive, fanfreluche, f.
Bettelstab, m., ἡ ῥάβδος (τὸ μπαστοῦνι) τοῦ ζήτουλα, bâton m. blanc; an den — kommen, γίνομαι ζήτουλας, être réduit à la mendicité, à la besace.
Bettelstolz, m., μωρὴ ὑπερηφάνεια τοῦ πτωχοῦ, sot orgueil m. (d'un pauvre).
Bettelvogt, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει νὰ ἐμποδίζῃ τοὺς ζήτουλας καὶ νὰ τοὺς βιάζῃ εἰς τὴν δουλειάν, archer m. des pauvres, chasse-coquin, m.
Bettelvolk, n., ζήτουλοι ἀχρεῖοι, gueusaille, f.
Bettelweib, n., γυναῖκα ὁποῦ ζητεῖ ἐλεημοσύνην; ζήτουλη, mendiante, gueuse, f.
Betten, v. n. στρώνω τὸ κρεββάτι, faire le lit; sich —, βάνω τὸ κρεββάτι μου, στρώνω τὸ κρεββάτι μου, mettre son lit (en quelque endroit), faire son lit; fig. sich wohl oder übel betten, βάνω τὸν ἑαυτόν μου εἰς καλὴν ἢ εἰς ἀγαμνὴν κατάστασιν, se mettre dans un bon ou dans un mauvais état.
Bettgestelle, n., τὰ ξύλα τοῦ κρεββατιοῦ, bois m. de lit, couche, f.
Bettgenoß, m., συγκοιμητής, compagnon m. de lit.
Betthimmel, m., ὁ οὐρανὸς τοῦ κρεββατιοῦ, ciel m. de lit.
Bettgurt, m., λουρὶ ὁποῦ χρησιμεύει εἰς τόπον τῶν σανιδιῶν τοῦ κρεββατίου, sangle (de lit), f.
Bettkammer, f., ὁ κοιτὼν, (ὁ ὀνδᾶς ἔνθα στέκεται τὸ κρεββάτι), chambre f. à coucher.
Bettlägerig, adj. ἄῤῥωστος πλαγιασμένος εἰς τὸ κρεββάτι, alité.
Bettlaken, n., s. Betttuch.
Bettler, m., ὁ ζήτουλας, mendiant, gueux, m.
Bettlerin, f., ἡ ζήτουλη, γυναῖκα ὁποῦ ζητεῖ ἐλεημοσύνην, mendiante, gueuse, f.
Bettmeister, m., ὁ ἐπίτροπος εἰς τὰ κρεββάτια (εἰς τὰ παλάτια τῶν ἀρχόντων), garde m. de lits.
Bettpfanne, f., Bettwärmer, m., ἡ λεκάνη μὲ τὴν ὁποῖαν ζεσταίνουν τὸ κρεββάτι, bassinoire, f.
Bettsack, m., σακκὶ εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν τὰ στρώματα, valise f. de lit.
Bettstatt, Bettstelle, f., s. Bettgestelle.
Bettstollen, m., ποδάρι τοῦ κρεββατίου, pied m. de lit.
Bettstroh, n., τὰ ἄχυρα εἰς τὸ κρεββάτι, paille f. du lit.
Betttisch, m., κρεββάτι εἰς σχῆμα τραπέζης, bois m. de lit en forme de table.
Betttuch, n., τὸ σινδόνιον, (κοινῶς· τὸ τζιαρτζιάφι), drap m. de lit, linceul, m.
Bettüberzug, m., Bettzüge (Bettzieche), f., τὸ περιτύλιγμα τοῦ προσκεφάλου, τοῦ παπλώματος, taie f. de lit.
Bettung, f., τὰ σανίδια εἰς τὰ ὁποῖα στέκονται τὰ κανόνια μιᾶς μπαταρίας, plate-forme f. d'une batterie.
Bettvorhang, m., περιπέτασμα (τουρκ. πέρδές) κρεββατίου, rideau m. de lit.
Bettwärmer, s. Bettpfanne.
Betze, f., ἡ σκύλα, chienne, f.
Beuche, f., ἡ ἀλισίβα, lessive, f.
Beuchen, v. a. βάνω εἰς τὴν ἀλισίβαν, lessiver.
Beuge, f., τὸ καμπύλωμα, τὸ στράβωμα, courbure, cambrure, f.
Beugen, v. a. καμπυλώνω, στραβώνω, κλίνω, plier, courber, fléchir; die Knie —, κλίνω τὰ γόνατα, fléchir les genoux; fig. (demüthigen), ταπεινώνω, humilier; (kränken, betrüben), θλίβω, λυπῶ, λυπίζω, affliger; sich —, καμπυλώνομαι, στραβώνομαι, se courber, se plier; κλίνομαι, se fléchir; ταπεινώνομαι, fig. s'humilier.
Beugsam, s. Biegsam.
Beugung, f., ὁ καμπυλότης, courbure, f.
Beule, f., τὸ πρίσμα, ἡ πρι-

προφασίζομαι, κάμνω πρόφασιν, chercher un prétexte.
Bewerben, sich —, ζητῶ, πασχίζω νὰ ἀποκτήσω, rechercher, poursuivre qc.; (um ein Frauenzimmer), ζητῶ μίαν κόρην εἰς ὑπανδρείαν, rechercher (une fille) en mariage.
Bewerbung, f., ἡ ζήτησις, recherche, poursuite, f.
Bewerfen, v. a. σκεπάζω ῥίπτωντας (ἄμμον, ἀσβέστην κτλ.), couvrir en jetant contre ou dessus (p. e. du sable, de la chaux etc.).
Bewerkstelligen, v. a. βάνω εἰς ἔργον, ἐκτελῶ, effectuer, exécuter, réaliser.
Bewerkstelligung, f., ἡ ἐκτέλεσις, exécution, réalisation, f.
Bewickeln, v. a. περιτυλίγω, entortiller, envelopper.
Bewickelung, f., ἡ περιτύλιξις, τὸ περιτύλιγμα, entortillement, m.
Bewilligen, v. a. στέργω, δίδω ἄδειαν νὰ πάρῃ τις τι, accorder, octroyer (q.), consentir (à q.).
Bewilligung, f., ἡ στέρξις, τὸ στέρξιμον, concession, f., octroi, consentement, m.
Bewillkommnen, v. a. δέχομαι, κάμνω φιλοδεξίωσιν, accueillir, faire accueil, recevoir.
Bewillkommnung, f., ἡ φιλοδεξίωσις, τὸ δέξιμον, accueil, m., reception, f.
Bewinden, v. a. περιτυλίγω (τι μὲ τι), entortiller, lier tout autour.
Bewirken, v. a. κάμνω, γίνομαι αἴτιος, προξενῶ, effectuer, causer.
Bewirthen, v. a. φιλεύω, traiter, régaler.
Bewirthschaften, v. a. διοικῶ μίαν οἰκονομίαν, administrer économiquement.
Bewirthung, f., ἡ φίλευσις, τὸ φίλευμα, traitement, régal, m.
Bewohnbar, adj. κατοικητός, habitable.
Bewohnen, v. a. κατοικῶ, habiter, occuper.
Bewohner, m., ὁ κάτοικος, ἐγκάτοικος, habitant, m.
Bewohnung, f., ἡ κατοίκησις, habitation, demeure f.
Bewohnt, adj. κατοικημένος, habité.
Bewölken, v. a. σκεπάζω μὲ σύννεφα, couvrir de nuages; sich —, συννεφιάζομαι, σκεπάζομαι μὲ σύννεφα, se couvrir de nuages.
Bewölkt, adj. συννεφιασμένος, couvert de nuages.
Bewunderer, m., ὁ θαυμαστής, admirateur, m.
Bewundern, v. a. θαυμάζω, admirer.
Bewundernswürdig, adj. ἀξιοθαύμαστος, θαυμασιός, admirable.
Bewunderung, f., ὁ θαυμασμός, admiration, f.
Bewußt, adj. γνωστός, γνωρισμένος, connu (à q.); ich bin mir —, ἠξεύρω, ἔχω εἴδησιν, je sais, j'ai connaissance (de moi-même); er ist sich (dat.) seiner nicht mehr bewußt, δὲν ἔχει πλέον τὰς αἰσθήσεις του, ἔχασε ὅλην τὴν αἴσθησίν του, il a perdu toute connaissance.
Bewußtlos, adj. ἀναίσθητος, ὁποῦ δὲν ἔχει τὴν αἴσθησίν του, qui est sans connaissance.
Bewußtseyn, n., ἡ γνῶσις, ἡ εἴδησις τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, connaissance (de soi-même, de son existence), conscience, f.
Bey, prp. εἰς, κοντὰ εἰς, μά, chez, auprès de, sur; er wohnt bey mir, ἐκεῖνος κατοικεῖ εἰς ἐμένα, il loge chez moi; bey dem Feuer, κοντὰ εἰς τὴν φωτίαν, auprès du feu; bey der Kirche, κοντὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, près de l'église; bey Tage, bey Nacht, εἰς τὴν ἡμέραν, εἰς τὴν νύκτα, de jour, de nuit; bey guter Gesundheit, εἰς καλὴν ὑγίειαν, en bonne santé; er hat kein Geld bey sich, δὲν ἔχει ἄσπρα μαζύ του, il n'a point d'argent sur lui (ou dans sa poche); bey Kräften seyn, ἔχω δύναμιν, εἶμαι ἰσχυρὸς καὶ δυνατός, être fort et vigoureux; bey meiner Ehre, μὰ τὴν τιμήν μου, sur mon honneur.
Beyan, adv. πλησίον, κοντά, συμμά, tout proche, tout près.
Beyanker, m., ἄγκυρα ὁποῦ ῥίπτεται κοντὰ εἰς ἄλλην, ancre f. d'affourche.
Beybehalten, v. a. διατηρῶ, δὲν ἀποβάλλω, garder, conserver, retenir.

Beybehaltung, *f.*, *ἡ διατήρησις*, garde, conservation, *f.*

Beybiegen, *v. a.* *περικλείω* (*οἷον· μίαν γραφήν*), joindre (*p. e.* une lettre).

Beybinden, *v. a.* *δένω μαζὺ μὲ ἄλλο τι*, lier avec, joindre.

Beybringen, *v. a.* *φέρω πλησίον*, apporter, amener; einem Gift —, *δίδω τινὰ φαρμάκι* (*κρυφίως*), donner à q. du poison (en secret), empoisonner q.; einem eine Wissenschaft —, *διδάσκω, παραδίδω ἐπιστήμην* (*μὲ τρόπον τινά*), apprendre, enseigner une science à q.

Beyde, s. Beide.

Beydrucken, *v. a.* *τυπώνω μαζὺ μὲ ἄλλο τι*, imprimer avec, ajouter à . . .

Beydrücken, *v. a.* *βάνω κοντὰ* (*τὴν βοῦλλαν*), apposer (le cachet).

Beyessen, **Beygericht**, *n.*, *φαγητὸν ὁποῦ φέρεται εἰς τὴν τράπεζαν μαζὺ μὲ τὴν σοῦπαν*, hors d'oeuvre, entremets, *m.*

Beyfall, *m.*, *ὁ ἔπαινος*, *ἡ ἐπικρότησις*, approbation, *f.*, applaudissement, *m.*

Beyfallen, *v. n.* es fällt mir bey, *μοὶ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν*, *ἐνθυμοῦμαι*, il me vient dans l'esprit, je m'en souviens, je me le rappelle; (Beyfall geben), *ἐπαινῶ, ἐπικροτῶ*, approuver qc., souscrire à qc.

Beyfällig, *adj.* *ὁποῦ ἐνθυμᾶταί τις*, dont on se souvient; sich — erklären, *φανερώνω ὅτι εἶμαι τῆς ἰδίας γνώμης*, déclarer qu'on est d'accord avec q.

Beyfrau, *f.*, *ἡ βοηθήτρια* (*μάλιστα τῆς μαμμῆς*), aide (de sage-femme), *f.*

Beyfügen, *v. a.* *προσθέτω, περικλείω*, ajouter, joindre.

Beyfügung, *f.*, *ἡ πρόσθεσις*, addition, *f.*

Beyfuß, *m.*, *ἡ ἀρτεμισία*, (*εἶδος φυτοῦ*), armoise, herbe *f.* de la St. Jean.

Beygehen, s. Beykommen.

Beygehend, *adj.* *μαζὺ σταλμένος, περικλεισμένος*, ci-joint.

Beygenannt, *adj.* *ἐπονομαζόμενος*, surnommé.

Beygeschmack, *m.*, (Beyschmack), *μία ἄλλη νοστιμάδα, ἀλλοτρία νοστιμάδα* (*τοῦ φαγητοῦ*), goût hétérogène.

Beygesellen, *v. a.* *συντροφεύω*, associer.

Beyher, *adv.* *κοντὰ, συμμά, ἀπερνῶντας*, par occasion, en passant.

Beyhülfe, *f.*, *ἡ βοήθεια*, aide, assistance, *f.*, secours, *m.*

Beykommen, *v. n.* *πηγαίνω πλησίον, πλησιάζω* (*μάλιστα μὲ σκοπὸν νὰ βλάψω*), approcher, s'approcher de q. (sur tout pour lui faire quelque mal); (gleichkommen, gleichen), *ὁμοιάζω, εἶμαι ὅμοιος*, ressembler, être égal, égaler; seinem Schaden wieder —, *ξανακάμνω, ξαναποκτῶ τὴν ζημίαν μου ἤτοι ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχασα*, réparer sa perte; sich (*dat.*) — lassen, (sich beygehen lassen), *τολμῶ, ἔχω τὴν τόλμην*, oser, avoir la hardiesse.

Beykommend, *adj.* *μαζὺ σταλμένος, περικλεισμένος*, ci-joint.

Beylage, *f.*, *ἡ προσθήκη*, lettre ou pièce ajoutée; *τὸ περικλεισμένον*, incluse, *f.*

Beylager, *n.*, *ὁ γάμος* (*μάλιστα τῶν ἀρχόντων*), noces, cérémonies *f. pl.* du mariage.

Beyläufer, *m.*, *παιδὶ ὁποῦ στέλλεται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ*, galopin, *m.*

Beyläufig, *adj.* *ἀπερνῶντας λεγόμενος*, qui se dit en passant ou par occasion; *adv.* (ungefähr), *σχεδὸν*, (*κοινῶς· τζίρκα*), environ, à peu près.

Beylegen, *v. a.* *βάνω κοντὰ, προσθέτω, περικλείω*, ajouter, joindre; (zuschreiben), *ἀποδίδω* (*εἴς τινα ἢ εἴς τι μίαν ποιότητα*), attribuer (qc. à q.); (bey Seite legen), *βάνω κατὰ μέρος*, mettre à part, à côté; (einen Streit), *τελειώνω ἕνα μάλωμα, ξαναφιλιώνω ἐκείνους ὁποῦ μαλώνουν*, terminer, ajuster un différent; *v. r.* (von Schiffen), *ἐμποδίζω τὴν κίνησιν τοῦ καραβιοῦ γυρίζωντας τὰ πανιὰ δι' αὐτὸν τὸν σκοπόν*, mettre en panne; *fig.* einem beylegen, *στέκομαι εἰς τὸ μέρος τινὸς, τὸν ἐπαινῶ, συμφωνῶ μὲ αὐτὸν*, prendre le parti de q., donner son assentiment à q.

Beylegung, *f.*, *ἡ πρόσθεσις, περίκλεισις*, action *f.* d'ajouter etc.; *ἡ τελείωσις ἑνὸς*

τεύω, ensorceler, enchanter; *fig.* (einnehmen, entzücken), θέλγω, μαγεύω, enchanter, charmer, ravir.
Bezaubernd, *adj.* θελκτικὸς, μαγευτικός, charmant.
Bezauberung, *f.*, ἡ μάγευσις, μαγεία, ensorcellement, enchantement, *m.*; ἡ θέλξις, charme (*fig.*), *m.*
Bezechen, *v. a. fam.* κάμνω (τινὰ) μεθυσμένον, enivrer.
Bezeichnen, *v. a.* σημειώνω δεικνύω (δείχνω), marquer, dénoter.
Bezeichnung, *f.*, ἡ σημείωσις, designation, *m.*
Bezeigen, *v. a.* δείχνω, ἀποδείχνω, marquer, montrer, témoigner; sich —, δείχνομαι, φέρνομαι, πολιτεύομαι, se montrer, se conduire.
Bezeigen, *n.*, s. Betragen, Benehmen.
Bezeugen, *v. a.* μαρτυρῶ, βεβαιώνω διὰ μέσου μαρτυρίας, attester, démoigner, prouver.
Bezeugung, *f.*, ἡ μαρτυρία, ἡ βεβαίωσις διὰ μαρτυρίας, attestation, *f.*, témoignage, *m.*
Bezichtigen, *v. a.* κατηγορῶ, imputer, accuser.
Bezichtigung, *f.*, ἡ κατηγορία, accusation, *f.*
Beziehen, *v. a.* ein Bett, Stühle rc. —, σκεπάζω τὸ πάπλωμα, τὰ σκαμνία κτλ. μὲ τὸ περιτύλιγμα, couvrir, garnir un lit, des chaises etc.); eine Violine mit Saiten —, βάνω χόρδαις εἰς τὸ βιολί, monter un violon, y mettre des cordes; ein Haus —, πέρνω τὴν κατοικίαν μου εἰς ἕνα ὀσπίτι, aller loger dans une maison; Waaren von einem Orte —, πέρνω πρᾶγμα ἀπὸ ἕνα τόπον, tirer des marchandises d'un lieu; die Messen, die Jahrmärkte —, fréquenter les foires; sich —, *v. r.* auf etwas —, ἀναφέρομαι (εἴς τι), se referer, s'en rapporter à qc.
Beziehend, *adj.* ἀναφορικός, relatif.
Beziehung, *f.*, ἡ σκέπασις τοῦ παπλώματος κτλ., action *f.* de couvrir (un lit etc.), action de monter un violon etc.; (s. Beziehen); ἡ ἀναφορά, relation, *f.*, rapport, *m.*; in dieser —, ὡς πρὸς τοῦτο, relativement à . . ., par rapport à.
Beziehungswort, *n.*, ἀντωνυμία ἀναφορικὴ, pronom *m* relatif.
Bezielen, s. Bezwecken (*fig.*).
Beziffern, *v. a.* σημειώνω μὲ ἀριθμούς, chiffrer.
Bezirk, *m.*, ἡ περιφέρεια, circuit, *m.*, enceinte, *f.*; ἡ ἐπαρχία, district, canton, *m.*
Bezirken, *v. a.* περιορίζω, borner, limiter.
Bezirkung, *f.*, περιορισμός, limitation, *f.*
Bezoar, Bezoarstein, *m.*, τὸ μπεζοάρι, εἶδος λίθου (κοινῶς παντζέχρι), bézoard, *m.*
Bezoarbock, Bezoarziege, *f.*, εἶδος ζορκαδιοῦ ἰνδικοῦ, gazelle *f.* des Indes.
Bezüchtigen, s. Bezichtigen.
Bezuckern, *v. a.* ζαχαρώνω, sucrer.
Bezug, *m.*, ἡ ἀναφορά, rapport, *m.*, relation, *f.*; in diesem —, εἰς αὐτὸν τὸν τρόπον, ὡς πρὸς τοῦτο, dans ce rapport, à cet égard, quant à cela.
Bezwecken, *v. a.* βάνω καρφιὰ (εἰς τὴν πατοῦναν τῶν ὑποδημάτων κτλ.), cheviller (mettre des chevilles dans les semelles des bottes etc.); *fig.* (beabsichtigen), ἔχω σκοπὸν, ἀποβλέπω, avoir pour but, tendre à . . .
Bezweifeln, *v. a.* ἀμφιβάλλω, νομίζω ἀμφίβολον, revoquer en doute, douter de qc.
Bezweifelung, *f.*, ἀμφιβολία, doute, *f.*
Bezwingen, *v. a.* καταδαμάζω, νικῶ, ὑποτάσσω, dompter, vaincre, subjuguer, assujettir.
Bezwinger, *m.*, ὁ καταδαμαστής, νικητής, dompteur, vainqueur, *m.*
Bezwinglich, *adj.* νικητός, domptable, prenable.
Bezwingung, *f.*, ἡ καταδάμασις, ὑπόταξις, action *f.* de dompter, assujettissement, *m.*
Bibel, *f.*, ἡ θεία γραφή, bible, écriture sainte, *f.*
Bibelfeind, *m.*, ὁ ἐχθρὸς τῆς θείας γραφῆς, ennemi *m* de la bible.
Bibelfest, *adj.* καλὰ μαθημένος εἰς τὴν θείαν γραφὴν, versé dans la bible.
Bibelleser, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ διαβάζει τὴν θείαν γραφήν, celui qui lit dans la bible.

Bibelmäßig, *adj.* *κατὰ τὴν θεῖαν γραφήν*, conforme à la bible.
Bibelwerk, *n.*, *ἡ θεῖαγραφὴ μετὰ ὑπομνημάτων*, la bible avec des commentaires.
Biber, *m.*, *ὁ κάστωρας, τὸ καστόρχιον*, castor, bièvre, *m.*
Biberbau, *m.*, *ἡ φωλεὰ τοῦ κάστωρα, τοῦ καστορχίου*, cabane *f.* ou terrier *m.* du castor.
Biberfell, *n.*, Biberbalg, *m.*, *δέρμα τοῦ καστορχίου*, peau *f.* de castor.
Bibergeil, *n.*, *τὰ ὀρχίδια τοῦ κάστωρα*, (*ἐνδυναμωτικὸν ἰατρικόν*), castoréum, *m.*
Biberhaar, *n.*, *αἱ τρίχες τοῦ κάστωρα, τοῦ καστορχιοῦ*, poil *m.* de castor, jarre, *f.*
Biberhut, *m.*, *καπέλο ἀπὸ τρίχες καστορχίου*, castor (chapeau de poil de castor), *m.*
Biberklee, *m.*, *μενίανθος* (*φυτόν τι*), menianthe, trèfle *m.* de castor (plante).
Biberwurz, *f.*, *ἀριστολοχία* (*φυτόν*), aristoloche (plante), *f.*
Bibliothek, *f.*, *ἡ βιβλιοθήκη*, bibliothèque, *f.*
Bibliothekar, *m.*, *ὁ βιβλιοθηκάριος*, bibliothécaire, *m.*
Biblisch, *adj.* *εἰς τὴν θεῖαν γραφὴν εὑρισκόμενον*, de la bible.
Bickel, *m.*, *ἡ δίκελλα*, pioche, *f.*
Bickelhaube, *f.*, *ἡ περικεφαλαία* (*τῶν κοινῶν στρατιωτῶν*), morion, pot *m.* en tête.
Bicken, *v. a.* *τζιμπῶ* (*ὡσὰν τὰ πουλιά*), becqueter; *κτυπῶ μὲ τὴν δίκελλαν*, piquer, piocher.
Bieder, *adj.* *δίκαιος, καλὸς, ἀγαθὸς, εἰλικρινής*, droit, loyal, honnête, franc.
Biederkeit, *f.*, *ἡ εἰλικρίνεια, δίκαιος καὶ καλὸς τρόπος*, loyauté, honnêteté, *f.*
Biedermann, *m.*, *ὁ δίκαιος καὶ καλὸς, τιμημένος ἄνθρωπος*, homme *m.* de probité.
Biedersinn, *m.*, *δίκαιος νοῦς, δικαιοσύνη, εἰλικρίνεια*, loyauté, probité, *f.*
Biederweib, *n.*, *δικαία καὶ ἀγαθὴ, τιμημένη γυναῖκα*, honnête femme, *f.*
Biege, *f.*, *καμπυλότης, λύγισμα*, courbure, flexion, *f.*
Biegen, *v. a.* *λυγίζω, κλίνω*, plier, courber; s. Beugen.
Biegsam, *adj.* *εὐλύγιστος*, flexible; *fig.* (lenksam), *εὐμάθητος, εὐπειθής*, *fig.* souple, traitable, pliable.
Biegsamkeit, *f.*, *τὸ εὐλύγιστον*, flexibilité, souplesse, *f.*; *ἡ εὐπείθεια*, souplesse (*fig.*) obéissance, *f.*
Biegung, *f.*, *τὸ λύγισμα*, flexion, courbure, *f.*; *τὸ λυγισμένον, καμπύλον μέρος*, ce qui est courbé, courbure, *f.*
Biene, *f.*, *ἡ μέλισσα, τὸ μελίσσι*, abeille, mouche *f.* à miel.
Bienenbau, *m.*, Bienenzucht, *f.*, *ἡ μελισσοτροφία*, éducation *f.* des abeilles.
Bienenbrod, *n.*, *τὸ κηρὶ ἀνακατωμένον μὲ τὸ μέλι*, cire brute, *f.*; *τροφὴ διὰ τὰ μελίσσια*, nourriture des abeilles.
Bienenbrut, *f.*, *τὰ μικρὰ μελίσσια*, couvain *m.* des abeilles.
Bienenflug, *m.*, *πέταγμα τῶν μελισσῶν*, vol *m.* des abeilles; s. Bienenschwarm.
Bienenfresser, *m.*, *ὁ μελισσοφάγος*, (*πουλί*), guêpier (oiseau), *m.*
Bienenharz, *n.*, *εἶδος κηριοῦ ἐρυθροῦ*, propolis, *f.*
Bienenhaube, Bienenkappe, *f.*, *κουκούλα ἐκείνου ὁποῦ ἐβγάζει τὸ μέλι ἀπὸ τὸν μελισσῶνα*, capuchon (du gardien des abeilles), *m.*
Bienenhaus, *n.*, *ὀσπίτιον περιέχον τοὺς κρουνοὺς τῶν μελισσῶν, ὁ μελισσών*, rucher, *m.*
Bienenkäfer, *m.*, (*κάνθαρος*) *ἀσκάθαρος ὁποῦ τρώγει τὰ μελίσσια*, clairon *m.* apivore.
Bienenkönigin, *f.*, *ἡ βασίλισσα τῶν μελισσῶν*, reine, mère *f.* abeille.
Bienenkorb, *m.*, *ὁ σίμβλος, κρουνὸς τῶν μελισσῶν*, panier, *m.*, ruche, *f.*
Bienenschwarm, *m.*, *ὁ σμῆνος* (*ἡ σύναξις*) *μελισσῶν*, essaim, jet *m.* d'abeilles.
Bienenstachel, *f.*, *τὸ ἀγκάθι τῆς μελίσσης*, aiguillon *m.* des abeilles.
Bienenstand, *m.*, *τόπος διὰ τοὺς σίμβλους*, place *f.* pour les ruches; *πλῆθος τῶν σίμβλων ὁποῦ ἔχει τις*, quantité *f.* de ruches qu'on a.
Bienenstich, *m.*, *δάγκασμα μελίσσης*, piqûre *f.* d'une abeille.
Bienenstock, *m.*, *ὁ σίμβλος*,

κρουνὸς τῶν μελισσῶν, ὁ *μελισσών*, ruche, *f.*
Bienenvater, *m.*, ὁ *μελισσοτρόφος*, celui qui nourrit des abeilles.
Bienenwabe, *f.*, s. Honigscheibe.
Bienenwärter, *m.*, ὁ *μελισσοφύλαξ*, *μελισσοτρόφος*, gardien *m.* d'abeilles.
Bienenwolf, *m.*, ὁ *μελισσοφάγος*, (*πουλλὶ*), guêpier (oiseau), *m.*; (*ζωΰφιον*), clairon *m.* apivore.
Bienenzelle, *f.*, ἡ *κυψέλη* (*η τρύπα*) *εἰς τὴν ὁποῖαν αἱ μέλισσαι βάνουν τὸ μέλι*, alvéole, *m.*, cellule, *f.*
Bienenzucht, *f.*, ἡ *μελισσοτροφία*, éducation *f.* des abeilles.
Bier, *n.*, ἡ *πίβα*, *μπίῤῥα*, (ὁ *ζύθος*), bière, *f.*
Bierbrauer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὴν πίβαν*, brasseur, *m.*
Bierbrauerey, s. Brauerey.
Bieressig, *m.*, τὸ *ξύδι φκιασμένον ἀπὸ πίβαν*, vinaigre *m.* de bière.
Bierfaß, *n.*, τὸ *βουτζὶ διὰ πίβαν*, tonneau *m.* à bière.
Bierfiedler, *m.*, *κακὸς βιολιντζῆς*, ménétrier, racleur, *m.*
Bierflasche, *f.*, ἡ *φιάλα* (τὸ *μπουτέλι*) *διὰ πίβαν*, bouteille *f.* à bière.
Biergeld, *n.*, *ἄσπρα διδόμενα εἰς ἕνα δοῦλον διὰ πίβαν*, τὸ *χαλὸν χέρι*, (argent) pourboire, *m.*
Bierglas, *n.*, τὸ *ποτῆρι διὰ πίβαν*, verre *m.* à bière.
Bierhaus, *n.*, *ὀσπίτιον εἰς τὸ ὁποῖον πωλοῦν*, ἢ *καὶ πίνουν πίβαν*, cabaret, *m.*
Bierhefen, *n.*, ἡ *τρυγιὰ τῆς πίβας*, lie *f.* de la bière.
Bierkanne, *f.*, ἡ *στάμνα*, τὸ *σταμνὶ διὰ πίβαν*, pot *m.* à bière.
Bierkranz, -kegel, *m.*, *στεφάνι ἀπὸ φύλλα ὡς σημεῖον ὅτι ἐκεῖ πωλοῦν πίβαν*, bouchon *m.* enseigne *f.* à bière.
Bierkrug, *m.*, *φιάλα* ἢ *καὶ μεγάλον ποτῆρι διὰ πίβαν*, cruche *f.* à bière.
Biermaaß, *n.*, τὸ *μέτρον διὰ τὴν πίβαν*, mesure *f.* pour la bière.
Bierprobe, *f.*, ἡ *δοκιμὴ τῆς πίβας*, τὸ *ζυθόμετρον*, pèse-liqueur pour la bière.
Bierrausch, *m.*, *μέθη ἀπὸ τὴν πίβαν*, ivresse *f.* de bière.
Bierschank, *m.*, ἡ *λιανοπούλησις τῆς πίβας*, vente *f.* de la bière à pot et à pinte.
Bierschenk, Bierwirth, *m.*, ὁ *λιανοπουλητὴς τῆς πίβας*, cabaretier *m.* à assiette.
Bierschenke, *f.*, τὸ *καπηλεῖον*, (*ὀσπίτι*) *εἰς τὸ ὁποῖον πωλοῦν πίβαν*, cabaret (où l'on vend de la bière.
Bierschröter, *m.*, s. Schröter.
Biersteuer, *f.*, ὁ *φόρος*, τὰ *δοσίματα ἀπὸ τὴν πίβαν*, gambage, *m.*
Biersuppe, *f.*, ἡ *σοῦπα μὲ πίβαν*, soupe *f.* à la bière.
Biertonne, *f.*, s. Bierfaß.
Bierwisch, *m.*, Bierzeichen, *n.*, s. Bierkranz.
Bierzwang, *m.*, τὸ *μονοπωλεῖον τῆς πίβας εἰς ἕνα τόπον διωρισμένον*, droit *m.* exclusif de vendre de la bière dans un certain district.
Biestmilch, *f.*, τὸ *πρῶτον γάλα ὁποῦ ἔχουν αἱ γυναῖκες ἀφ' οὗ γεννήσουν*, colostre, *m.*
Bieten, Biethen, *v. a.* *προσφέρω*, offrir, présenter; die Hand —, *ἁπλώνω τὸ χέρι*, *δίδω τὸ χέρι*, tendre, présenter la main à q.; einen guten Morgen *rc.* —, *λέγω* (*εἴς τινα*) *καλὴν ἡμέραν κτλ.*, donner, souhaiter le bon jour etc. à q.; auf Waaren —, *δίδω* (*τόσα* ἢ *τόσα*) *δι' ἕνα πρᾶγμα*, *λέγω ὅτι θέλω δώσει κτλ.*, offrir (un prix, en voulant acheter une marchandise): was bieten Sie das? *πόσον ζητεῖς δι' αὐτό;* combien faites vous cela? (eine Waare) zu hoch, zu theuer —, *ζητῶ πολλὰ ἀκριβὰ* (*διὰ ἕνα πρᾶγμα*), surfaire une marchandise.
Biez, *m.*, (*pop.*) τὸ *βυζί*, teton, tetin, *m.*, mamelle, *f.*
Bigott, *adj.* *ψευδοευλαβής*, bigot.
Bigotterie, *f.*, ἡ *ψευδοευλάβεια*, bigoterie, *f.*
Bilanz, *f.*, *παραβολὴ τῶν ἐξόδων καὶ τῶν εἰσοδημάτων*, (commerce) balance, *f.*
Bilchmaus, *f.*, der Bilch, *εἶδος ποντικοῦ εἰς τὰ δάση*, zizel (espèce de rat), *m.*
Bild, *n.*, ἡ *εἰκών*, (*εἰκόνα*), τὸ *εἰκόνισμα*, ἡ *ζωγραφία*, image, figure, *f.*, tableau, *m.*
Bilden, *v. a.* *σχηματίζω*, former, façonner, faire; *fig.* den

Geist —, *καλλωπίζω τὸ πνεῦμα*, former l'esprit.

Bildend, *adj.* *πλαστικός*, plastique.

Bilderanbeter, *m.*, *εἰκονολάτρης*, iconolâtre, *m.*

Bilderbibel, *f.*, *ἡ θεία γραφὴ μὲ εἰκονίσματα*, bible *f.* avec des figures.

Bilderbuch, *n.*, *βιβλίον μὲ εἰκονίσματα*, livre *m.* d'estampes.

Bildercabinet, *n.*, *συλλογὴ εἰκονισμάτων ἢ ζωγραφιῶν*, cabinet *m.* de tableaux, de gravures.

Bilderdienst, *m.*, *ἡ εἰκονολατρεία*, culte *m.* religieux qu' on rend aux images.

Bildergallerie, *f.*, *στοὰ (μεγάλη σάλα) μὲ εἰκονίσματα, μὲ ζωγραφίαις*, galerie *f.* de tableaux.

Bilderhandel, *m.*, *ἡ πραγμάτεια μὲ εἰκονίσματα, μὲ ζωγραφίαις*, commerce *m.* d'images, d'estampes.

Bilderhändler, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ εἰκονίσματα, ζωγραφίαις, ὁ εἰκονοπώλης*, marchand *m.* d'images.

Bilderladen, *m.*, *ἐργαστῆρι ὅπου πωλοῦν εἰκονίσματα*, boutique *f.* d'images.

Bilderlehre, *f.*, *ἡ εἰκονολογία*, iconologie, *f.*

Bildern, *v. n.* *κυτάζω (μὲ περιέργειαν) τὰ εἰκονίσματα εἰς τὰ βιβλία*, feuilleter un livre pour en voir les figures.

Bilderreich, *adj.* *ὁποῦ ἔχει πολλὰς μεταφοράς*, riche en métaphores.

Bildersaal, *m.*, *σάλα στολισμένη μὲ εἰκονίσματα*, salon *m.* orné de peintures.

Bilderschrift, *f.*, *τὰ ἱερογλυφικά* les hieroglyphes, *m. pl.*

Bildersprache, *f.*, *ἀλληγορικὴ ὁμιλία*, langage *m.* figuré.

Bilderstürmer, *m.*, *ὁ εἰκονοκλάστης, εἰκονομάχος*, iconoclaste, iconomaque, *m.*

Bilderstürmerey, *f.*, *ἡ εἰκονομαχία*, iconomachie, *f.*

Bilderwerk, *n.*, *στολισμὸς μὲ εἰκονίσματα*, figures, *f. pl.*, ornements *m. pl.* de peinture etc.; *βιβλίον περιέχον μόνον εἰκονίσματα*, livre *m.* d'estampes.

Bildhauer, *m.*, *ὁ γλύπτης, ἀγαλματοποιὸς, ἀνδριαντοποιός*, sculpteur, statuaire, *m.*

Bildhauerey, Bildhauerkunst, *f.*, *ἡ γλυπτικὴ, ἀγαλματοποιΐα*, sculpture, *f.*

Bildlich, *adj.* *μεταφορικὸς, ἀλληγορικός*, figuré, allégorique.

Bildner, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ σχηματίζει εἰκόνες, ἀγαλματοποιὸς*, artiste qui fait des images, sculpteur, *m.*

Bildnerey, *f.*, *ἀγαλματοποιΐα*, sculpture, *f.*

Bildniß, *n.*, *ἡ εἰκὼν (εἰκόνα) ἀνθρώπου τινος*, image, figure, *f.*, portrait, *m.*; einen im Bildnisse hinrichten, *βάνω εἰς τὴν κρεμαστεριὰν (ἢ καίω κτλ.) τὴν εἰκόνα ἑνὸς καταδίκου ἀπόντος*, exécuter un criminel en effigie, effigier un criminel.

Bildsäule, *f.*, *τὸ ἄγαλμα, ὁ ἀνδριάς*, statue, *f.*

Bildschön, *adj. fam.* *εὐμορφότατος*, très-beau.

Bildung, *f.*, *ὁ σχηματισμός*, formation, *f*; (Ansehen, Aussehen), *τὸ σχῆμα (τοῦ προσώπου μάλιστα)*, figure (particulièrement du visage), *f.*; (Geistesbildung), *ἡ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος*, culture *f.* d'esprit.

Bill, *f.*, *σχεδίασμα νόμου ὁποῦ προβάλλεται εἰς τὸ Παρλαμέντον τῆς Ἀγγλίας*, bill, *m.*

Bille, *f.*, (im Billiard), *ἡ σφαῖρα, μπάλλα (εἰς τὸ μπιλιάρδο)*, bille, *f.*

Billet, *n.*, *τὸ γραμματίδιον, γραμματάκι*, billet, *m.*

Billiard, *n.*, *τὸ μπιλιάρδο*, billard, *m.*

Billig, *adj.* *ἐπιεικὴς, δίκαιος*, équitable, juste; *μέτριος*, raisonnable; ein billiger Preis, *μετρία τιμή*, prix raisonnable.

Billig, Billigermaßen, *adv.* *δικαίως, μὲ δίκαιον, ὄχι ἀδίκως*, à bon droit, avec raison.

Billigen, *v. a.* *λέγω ὅτι εἶναι καλὸν, ἐπαινῶ, στέργω, εὑρίσκω εὔλογον*, approuver, avois pour agréable.

Billigkeit, *f.*, *ἡ ἐπιείκεια, ἡ δικαιοσύνη*, équité, *f.*

Billigung, *f.*, *ἡ στέρξις*, approbation, *f.*; (s. Billigen).

Billion, *f.*, *τὸ διλιοῦνι (ἀριθμητ.)*, mille milliards.

Bilsenkraut, n., ὁ ὑοσκύαμος, ἡ δαιμοναρία (φυτόν τι φαρμακερόν), jusquiame, m.
Bilz, m., ὁ μύκης, τὸ μανιτάρι, champignon, potiron, m.
Bimmeln, v. n. συχνοκωδωνίζω (ταῖς καμπάναις), sonnailler.
Bimsstein, m., ἡ ἐλαφρόπετρα, pierre-ponce, f.
Bindbalken, m., ὁ ἀρχιδοκὸς, (ἡ μεγάλη γρεντὰ ὅπου συνδένει ταῖς ἄλλαις), architrave, f., tirant, m.
Binde, f., (κάθε πανὶ κτλ. δεμένον τριγύρου εἰς τὸν λαιμὸν, τὸ χέρι, τὴν μέσην κτλ.) τὸ δέμα, bande, f., bandeau, m.; τὸ λαιμομάνδυλον, cravate, f.; τὸ ζωνάρι, bandage, m., écharpe, ceinture, f.
Binden, v. a. δένω, συνδένω, lier, nouer; ἑνώνω, lier, joindre; ein Buch, ein Faß —, δένω ἕνα βιβλίον, ἕνα βουτζί, relier un livre, un tonneau; fig. einen an etwas —, ὑποχρεώνω τινὰ εἴς τι, obliger q. à qc.; sich —, συνδένομαι, ἑνώνομαι, se lier, s'attacher, se joindre; fig. sich an etwas —, ὑποχρεώνομαι, ὑποτάσσομαι εἴς τι, s'engager, s'obliger à qc.
Binderlohn, n., πληρωμὴ διὰ τὸ δέσιμον, prix m. du reliage.
Bindestrich, m., γραμμὴ διαιρέσεως, gramm. tiret, m.
Bindewort, n., ὁ σύνδεσμος, (γραμματ.), gramm. conjonction, f.
Bindezeug, n., κουτὶ τῶν χειρουργων, boîtier, m.
Bindfaden, m., σχοινὶ λεπτὸν, ὁ σπάγος, σπάρτος, ficelle, f.
Bindung, f., ἡ δέσις, τὸ δέσιμον, action f. de lier.
Bingelkraut, n., τὸ σκαρολάχανον, (φυτόν), mercuriale (plante), f.
Binnen, prp. εἰς καιρὸν ἀπὸ . . ., εἰς, μεταξὺ εἰς . . ., pendant, dans l'espace de . . ., entre ci et . . .
Binnenland, s. Inland.
Binse, f., ὁ σχοῖνος, τὸ βροῦλλον, σπάρτον, jonc, m.
Binsendecke, Binsenmatte, f., ψάθα ἀπὸ βροῦλλα, natte f. de jonc.
Birke, f., ἡ σημύδα, (εἶδος δένδρου), bouleau, m.
Birken, adj. ἀπὸ ξύλον σημύδας, de bouleau.
Birkenholz, n., τὸ ξύλον τῆς σημύδας, bois m. de bouleau; (s. Birke).
Birkenrinde, f., ἡ φλοῦδα τῆς σημύδας, écorce f. de bouleau; (s. Birke).
Birkensaft, m., τὸ ζουμὶ τῆς σημύδας, eau ou sève f. de bouleau; (s. Birke).
Birkenschwamm, m., τὸ μανιτάρι τῆς σημύδας, agaric m. cotonné; (s. Birke).
Birkenwald, Birkenhain, m., Birkenholz, n., δάσος ἀπὸ σημύδαις, forêt f. de bouleaux; (s. Birke).
Birkenwasser, n., s. Birkensaft.
Birkfuchs, s. Rothfuchs.
Birkhahn, m., ἀγριοπετεινός, coq m. de bois.
Birkling, m., s. Birkenschwamm.
Birn, f., τὸ ἀπίδι, poire, f.
Birnbaum, m., ἡ ἀπιδιά, poirier, m.
Birnbäumen, adj. ἀπὸ ξύλον τῆς ἀπιδιᾶς, de poirier.
Birnmost, Birnwein, m., ἡ σίκερα ἀπὸ ἀπίδια, poiré, m.
Birnschale, f., φλοῦδα τοῦ ἀπιδιοῦ, pelure f. de poire.
Birnstiel, m., οὐρὰ ἀπιδιοῦ, queue f. de poire.
Bis, conj. ἕως, ἕως εἰς, jusque, jusques, jusqu' à . . .; — hieher, ἕως ἐδῶ, jusqu' ici.
Bisam, m., ὁ μόσχος, musc, m.
Bisambock, m., s. Bisamthier.
Bisambüchse, f., κουτὶ διὰ μόσχον, boîte à musc, ou de senteur.
Bisamkatze, f., s. Zibethkatze.
Bisamküchelchen, n., σπειρὶ φκιασμένον ἀπὸ μόσχον, muscadin, m.
Bisamratte, -ratze, f., ὁ μοσχοπόντικος, rat musqué, pilori, m.
Bisamthier, n., Bisamziege, f., ὁ μόσχος, τὸ ζῶον ἀπὸ τὸ ὁποῖον πέρνουν τὸν μόσχον, musc, m., chèvre f. musquée.
Bischof, m., ὁ ἐπίσκοπος, δεσπότης, évêque, m.; (Getränk), εἶδος πιοτοῦ ἀπὸ νερατζόπετσα καὶ κρασί, orangeade, f.
Bischöflich, adj. ἐπισκοπικὸς, δεσποτικός, épiscopal.
Bischofshut, m., Bischofsmütze, f., ἡ σκούφια τοῦ ἐπισκόπου, ἡ μίτρα, mitre, f.
Bischofsstab, m., ἡ ῥάβδος (πα-

τερίτζα) τοῦ ἐπισκόπου, crosse, *f.*

Bischofsthum, s. Bisthum.

Bischofswürde, *f.*, τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπισκόπου, dignité *f.* épiscopale, épiscopat, *m.*

Bisher, *adv.* ἕως τώρα, jusqu' ici, jusqu' à présent.

Bisher, Bisherig, *adj.* ἕως τώρα εὑρισκόμενος, ce qui s'est passé, *ou* ce qui a été jusqu' à présent.

Biß, *m.*, τὸ δάγκασμα, ἡ δαγκασματιά, morsure, *f.*

Bißchen, *n.*, ein Bißchen, τὸ κομμάτι, κομματάκι, petit morceau, *m.*; ein wenig, κομμάτι, ὀλίγον τι, ἕνα ὀλίγον, un peu.

Bissen, *m.*, τὸ κομμάτι (φαγητοῦ), ἡ βουκιά, μπουκουσιά, morceau, *m.*, bouchée, *f.*

Bissig, s. Beißig.

Bisthum, *n.*, ἡ ἐπισκοπὴ, ἐπαρχία ἐπισκόπου, évêché, *m.*

Bisweilen, *adv.* ἐνίοτε, μερικαῖς φοραῖς, quelquefois.

Bitte, *f.*, ἡ παρακάλεσις, prière, demande, *f.*

Bitten, *v. a.* et *n.* παρακαλῶ, prier, demander; einen um etwas, παρακαλῶ τινά τι, prier q. de qc., demander qc. à q.; zu Gaste ꝛc. —, καλῶ (τινα) εἰς γεῦμα κτλ., prier, inviter q. à dîner etc.

Bitter, *adj.* πικρός, amer; *fig.* (beißend im Reden), δαγκαστικὸς, εἰρωνικὸς, mordant, satyrique, caustique.

Bitterböse, *adj.* ὅλο θυμωμένος, ἄκρον θυμωμένος, *fam.* fort en colère.

Bitterkeit, *f.*, ἡ πικρότης, πικράδα, amertume, *m.*

Bitterlich, *adj.* πικρούτζικος, un peu amer; *adv.* πικρῶς, amèrement.

Bittersalz, *n.*, πικρὸν ἅλας καθαρτικὸν, sel *m.* cathartique amer.

Bittersüß, *adj.* γλυκόπικρος, douce-amer.

Bitterwasser, *n.*, πικρὸν νερὸν καθαρτικὸν, eau *f.* minérale cathartique (qui contient du sel neutre).

Bittlich, Bittweise, *adv.* μὲ τρόπον παρακαλέσεως, par prière; einen — um etwas angehen, παρακαλῶ τινά τι, prier q. de qc.

Bittschrift, *f.*, παρακλεστικὸν ἢ ἱκετήριον γράμμα, requête, supplique, *f.*

Bittsteller, *m.*, ὁ ἱκέτης, ὁ παραδίδων ἱκετήριον γράμμα, suppliant, *m.*

Blachfeld, *n.*, ἡ πεδιάδα, ἀνοικτὸς τόπος, plaine, rase campagne, *f.*

Blackfisch, *m.*, ἡ σηπία (ζωῦφιον θαλάσσιον), sèche, *f.*, boufron, *m.*

Blähen, *v. a.* φουσκώνω (τὴν κοιλίαν, τὸ στομάχι), enfler, causer des ventosités, des flatuosités; sich —, φουσκώνομαι, s'enfler; (μεταφ.) καυχῶμαι, ὑπερηφανεύομαι, *fig.* s'enorgueillir.

Blähend, *adj.* ὁποῦ φουσκώνει τὴν κοιλίαν, flatueux, venteux.

Blähung, *f.*, Blähungen, τὰ φυσήματα, φλάτα (εἰς τὴν κοιλίαν), flatuosité, ventosité, *f.*, vent, *m.*

Blank, *adj.* ἄσπρος, blanc; γυαλιστός, γυαλισμένος, net, poli, brillant.

Blänker, *m.*, στρατιώτης ὁποῦ ῥίπτει τὸ τουφέκι του τρέχωντας ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, tirailleur, *m.*

Blänkern, *v. n.* τρέχω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ῥίπτωντας τουφέκι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, tirailler.

Blankett, *n.*, ἡ πληρεξουσιότης, ἄσπρον χαρτὶ μὲ ὑπογραφὴν διδόμενον εἰς τὸν πληρεξούσιον, blanc-signé, blanc, *m.*

Blankscheit, *n.*, βέργα πλατεῖα ἢ ξύλον ὁποῦ ἔχουν αἱ γυναῖκες εἰς τὴν καμιζόλαν των, busc, *m.*

Bläschen, *n.*, ἡ φουσκαλίδα, τὸ σπειρὶ (εἰς τὸ δέρμα), petite bulle, *f.*, bouton (à la peau), *m.*

Blase, *f.*, ἡ φοῦσκα (εἰς τὸ νερὸν), bulle, bouteille, *f.*; (εἰς τὸ δέρμα), ampoule, cloche, vessie, *f.*; (Harnblase), φοῦσκα (διὰ τὸ κάτουρον), vessie, *f.*; (Brantweinblase), ὁ ἀλαμβίκος (τὸ ῥεμπίκι), alambic, *m.*

Blasebalg, *m.*, τὸ φυσσοῦνι, soufflet, *m.*

Blasen, *v. a.* et *n.* φυσσῶ, souffler; die Trompete ꝛc. —, λαλῶ τὴν σάλπιγγα (τρουμπέταν), σαλπίζω, sonner de la trompette etc.; die Flöte ꝛc. —, λαλῶ τὴν φλαοῦτα κτλ., jouer de la flûte etc.

Blasenfuß, *m.*, ἡ θρίψ (εἶδος

σμάδα (μάλιστα ἀπὸ κτύπημα), bosse, tumeur, *f.*; (an einem Gefäße), ἡ καμποῦρα (εἰς ἕνα ἀγγεῖον χρυσοῦν, ἀσημένιον κτλ.), bosse (dans un vaisseau d'or, d' argent etc.).

Beunruhigen, *v. a.* ἐνοχλῶ, πειράζω, κάμνω ἀνήσυχον, inquiéter, troubler, alarmer.

Beunruhigung, *f.*, ἡ ἐνόχλησις, πείραξις, inquietude, *f.*, trouble, *m.*

Beurkunden, *v. a.* βεβαιώνω, ἐπιμαρτυρῶ, prouver, confirmer (par titres); (s. Urkunde).

Beurlauben, *v. a.* ἀποπέμπω, δίδω ἄδειαν τινὸς νὰ ἀναχωρήσῃ, donner congé, congédier; sich —, λαμβάνω τὴν ἄδειαν νὰ ἀναχωρήσω, ἀποχαιρετοῦμαι, prendre congé, dire adieu.

Beurlaubung, *f.*, ἡ ἄδεια νὰ ἀναχωρήσῃ τις, congé, *m.*

Beurtheilen, *v. a.* κρίνω, κάμνω κρίσιν (εἴς τι), juger (de qch.), porter un jugement (sur qch.).

Beurtheilung, *f.*, ἡ κρίσις, διάκρισις, jugement, raisonnement, *m.*

Beurtheilungskraft, *f.*, ἡ διακριτικὴ δύναμις, faculté *f.* de juger, jugement, *m.*

Beute, *f.*, τὰ λάφυρα, ἡ λεία, κάθε πρᾶγμα τῶν ἐχθρῶν ἀποκτημένον μὲ βίαν, butin, *m.*, proie, prise (faite sur l' ennemi), *f.*; — machen, λαφυραγωγῶ, λεηλατῶ (πέρνω τὰ τοῦ ἐχθροῦ, faire du butin, butiner.

Beute, *f.*, (hölzerner Bienenstock), ξυλένιος σίμβλος ἤτοι κρουνὸς μελισσῶν, ruche *f.* de bois.

Beutel, *m.*, ἡ σακκοῦλα, τὸ πουγγί, bourge, poche, *f.*; (Mehlbeutel), κρησέρα, εἶδος κοσκίνου διὰ τὸ ἀλεῦρι, bluteau, *m.*

Beutelkammer, *f.*, τόπος ὅπου κοσκινίζουν τὸ ἀλεῦρι μὲ τὴν κρησέραν, bluterie, *f.*

Beutelkrabbe, *f.*, -krebs, *m.*, εἶδος καραβίδας, crabe boursier, *m.*

Beutelmeise, *f.*, εἶδος αἰγιθαλοῦ, mésange *f.* de Lithuanie; (s. Meise).

Beuteln, *v. a.* (Mehl), κοσκινίζω τὸ ἀλεῦρι μὲ τὴν κρησέραν, bluter (de la farine); sich —, κάμνω ζαρωμάδες (λέγεται διὰ φορέματα), faire des poches (*se dit* des habits).

Beutelperrücke, *f.*, πέρουκα μὲ σακκοῦλαν, perruque *f.* à bourse.

Beutelratze, *f.*, εἶδος ποντικοῦ μεγάλου (εἰς τὴν Ἀμερικήν), ὁποῦ ἔχει ὑποκάτω τῆς κοιλίας μίαν σακκοῦλαν, εἰς τὴν ὁποῖαν κρύπτονται τὰ νέα, rat du Brésil, philandre, didelphe, *m.*

Beutelschneider, *m.*, ὁ κλέπτης (ὁποῦ κλέπτει τὰ πουγγιά), coupeur de bourses, filou, *m.*

Beutelschneiderey, *f.*, ἡ κλεψιά, τὸ κλέψιμον, filouterie, *f.*

Beuteltuch, *n.*, τὸ πανὶ διὰ τὰ κόσκινα τοῦ μύλου, étamine, *f.*

Beutenhonig, *m.*, μέλι ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τοὺς ξυλενίους σίμβλους, ἤτοι εἰς τὰ κοῖλα τῶν δένδρων, miel *m.* qui se trouve dans les ruches de bois ou dans les arbres creux.

Beutler, *m.*, ὁ πουγγιάς, ὅστις φκιάνει νὰ πουγγιά, boursier, *m.*

Beutner, *m.*, φύλαξ διὰ τὰ ἄγρια μελίσσια εἰς τὸ δάσος, gardien *m.* des abeilles sauvages dans une forêt.

Bevölkern, *v. a.* πληθύνω (ἕνα τόπον) ἀπὸ λαὸν, βάνω ἀνθρώπους εἰς ἕνα τόπον, peupler.

Bevölkerung, *f.*, ἡ πλήθυνσις ἀπὸ λαὸν, action *f.* de peupler; τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων εὑρισκόμενον εἰς ἕνα τόπον, population, *f.*

Bevollmächtigen, *v. a.* δίδω πληρεξούσιον, ἐπιτρέπω τὸ πληρεξούσιον, autoriser, donner plein pouvoir.

Bevollmächtigte, *m.*, ὁ πληρεξούσιος, ὁ ἐπίτροπος, procureur, mandataire, *m.*; (eines Fürsten), πρέσβυς ὁποῦ ἔχει πληρεξούσιον, plenipotentiaire, *m.*

Bevollmächtigung, *f.*, ἡ δόσις τοῦ πληρεξουσίου, autorisation, *f.*

Bevor, *conj.* πρὶν, πρὸ τοῦ νά, avant que, avant de.

Bevormunden, *v. a.* βάνω ἐπίτροπον εἰς ὀρφανόν, donner un tuteur.

Bevorstehen, *v. n.* ἐπίκειμαι, εἶναι κοντὰ νὰ γένῃ, être sur le point d'arriver, de se faire.
Bevorstehend, *adj.* ἐπικείμενος, μετ' ὀλίγου μέλλων, ἐρχόμενος, imminent, prochain.
Bevortheilen, *v. a.* (einen um etwas), ἀπατῶ, ζημιώνω τινὰ ἀπατῶντας, frauder, frustrer (q. de qc.).
Bevortheilung, *f.*, ἡ ἀπάτη, ζημίωσις μὲ ἀπάτην, action de frauder, fraude, *f.*
Bewachen, *v. a.* φυλάγω, garder, veiller.
Bewachsen, *v. n.* σκεπάζομαι μὲ φυτὰ, μὲ χόρτα κτλ., (ὁμοίως καὶ μὲ τρίχες), se couvrir de plantes, d'herbe (de poil etc.).
Bewachung, *f.*, ἡ φύλαξις, garde, *f.*
Bewaffnen, *v. a.* ὁπλίζω, ἀρματώνω, armer.
Bewaffnung, *f.*, ἡ ὁπλισία, ἀρματωσία, τὸ ἁρμάτωμα, armement, *m.*
Bewahren, *v. a.* φυλάγω, διατηρῶ, garder, conserver; Gott bewahre! ὁ θεὸς νὰ φυλάξῃ, à Dieu ne plaise!
Bewähren, *v. a.* βεβαιώνω, ἀποδείχνω ὡς ἀληθινόν, vérifier, prouver, avérer, confirmer.
Bewährt, *adj.* βέβαιος, ἀληθινὸς, ἀσφαλής, éprouvé, certain, à l'épreuve.
Bewahrung, *f.*, ἡ φύλαξις, διατήρησις, garde, conservation, *f.*
Bewandert, *adj.* γυμνασμένος, μαθημένος, ἔχων εἴδησιν εἴς τι, versé, exercé.
Bewandt, *adj.* bey so bewandten Umständen (oder Sachen), εἰς τοιαύτην (τέτοιαν) κατάστασιν, la chose étant ainsi.
Bewandtniß, *f.*, ἡ κατάστασις, ὁ τρόπος, ἡ περίστασις, état (d'une chose), *m.*, circonstance, condition, *f.*
Bewässern, *v. a.* βρέχω (ὡσὰν ὁ ποταμὸς ἀπερνῶντας εἰς ἕνα τόπον), arroser, mouiller (*se dit* d'une rivière etc.).
Bewässerung, *f.*, τὸ βρέξιμον (ἀπὸ τὸν ποταμόν), arrosement, *m.*
Bewegen, *v. a.* κινῶ, mouvoir, remuer; *fig.* (rühren), κινῶ (τὴν καρδίαν), *fig.* émouvoir, toucher, attendrir; (einen zu etwas), παρακινῶ, exciter, inciter, porter (q. à qc.).
Beweggrund, s. Bewegungsgrund.
Beweglich, *adj.* κινητός, mobile; *fig.* (rührend), ὁποῦ κινεῖ τὴν καρδίαν, touchant.
Beweglichkeit, *f.*, τὸ εὐκολοκίνητον, mobilité, *f.*
Bewegt, *adj.* κινημένος, mis en mouvement; (μεταφ.) κινημένος (εἰς τὴν καρδίαν), *fig.* ému, touché.
Bewegung, *f.*, ἡ κίνησις, mouvement, *m.*; *fig.* (Antrieb), ἡ παρακίνησις, excitation, incitation, *f.*; (Unruhe, Aufruhr), ἡ κίνησις, ταραχὴ, σύγχισις, agitation, émeute, *f.*
Bewegungsgrund, *m.*, τὸ κινοῦν αἴτιον, ἡ αἰτία, motif, *m.*, raison, *f.*
Bewehren, *v. a.* ὁπλίζω, ἀρματώνω, armer.
Bewehrung, s. Bewaffnung.
Beweiben, *v. a.* δίδω γυναῖκα, ὑπανδρεύω, marier (un fils); sich —, πέρνω γυναῖκα, ὑπανδρεύομαι, νυμφεύομαι, se marier, épouser, prendre femme.
Beweinen, *v. a.* κλαίω (τινὰ ἤ τι), pleurer, deplorer.
Beweinenswürdig, *adj.* ἀξιοθρήνητος, déplorable.
Beweis, *m.*, ἡ ἀπόδειξις, δεῖξις, preuve, démonstration, *f.*; ἀπόδειξις, σημεῖον, marque, *f.*, témoignage, *m.*
Beweisen, *v. a.* ἀποδεικνύω, (ἀποδείχνω), prouver, démontrer; δεικνύω, (δείχνω), montrer, témoigner.
Beweisgrund, *m.*, (Beweisthum, *n.*), τὸ θεμέλιον τῆς ἀποδείξεως, ἡ ἀπόδειξις, raison, *f.*, argument, *m.*
Beweißen, *v. a.* s. Weißen.
Bewenden, es dabey bewenden lassen, *v. a.* ἀφίνω τι χωρὶς περαιτέραν ἐξέταξιν, μένω εὐχαριστημένος, ἀφίνω τι νὰ εἶναι ὅπως θέλει, déférer à qc., y acquiescer, s'en tenir là.
Bewenden, *n.*, hierbei hat es sein —, φθάνει τοῦτο, ἂς ἀφίσωμεν αὐτό, il faut s'en tenir là.
Bewerb, *m.*, *fam.* ἡ πρόφασις (μὲ τὴν ὁποίαν πηγαίνει τις εἴς τινα), prétexte, *f.*; sich (*dat.*) einen Bewerb machen,

προφασίζομαι, κάμνω πρόφασιν, chercher un prétexte.
Bewerben, sich —, ζητῶ, πασχίζω νὰ ἀποκτήσω, rechercher, poursuivre qc.; (um ein Frauenzimmer), ζητῶ μίαν κόρην εἰς ὑπανδρείαν, rechercher (une fille) en mariage.
Bewerbung, f., ἡ ζήτησις, recherche, poursuite, f.
Bewerfen, v. a. σκεπάζω ῥίπτωντας (ἄμμον, ἀσβέστην κτλ.), couvrir en jetant contre ou dessus (p. e. du sable, de la chaux etc.).
Bewerkstelligen, v. a. βάνω εἰς ἔργον, ἐκτελῶ, effectuer, exécuter, réaliser.
Bewerkstelligung, f., ἡ ἐκτέλεσις, exécution, réalisation, f.
Bewickeln, v. a. περιτυλίγω, entortiller, envelopper.
Bewickelung, f., ἡ περιτύλιξις, τὸ περιτύλιγμα, entortillement, m.
Bewilligen, v. a. στέργω, δίδω ἄδειαν νὰ πάρῃ τις τι, accorder, octroyer (q.), consentir (à q.).
Bewilligung, f., ἡ στέρξις, τὸ στέρξιμον, concession, f., octroi, consentement, m.
Bewillkommnen, v. a. δέχομαι, κάμνω φιλοδεξίωσιν, accueillir, faire accueil, recevoir.
Bewillkommnung, f., ἡ φιλοδεξίωσις, τὰ δέξιμον, accueil, m., reception, f.
Bewinden, v. a. περιτυλίγω (τι μέ τι), entortiller, lier tout autour.
Bewirken, v. a. κάμνω, γίνομαι αἴτιος, προξενῶ, effectuer, causer.
Bewirthen, v. a. φιλεύω, traiter, régaler.
Bewirthschaften, v. a. διοικῶ μίαν οἰκονομίαν, administrer économiquement.
Bewirthung, f., ἡ φίλευσις, τὸ φίλευμα, traitement, régal, m.
Bewohnbar, adj. κατοικητός, habitable.
Bewohnen, v. a. κατοικῶ, habiter, occuper.
Bewohner, m., ὁ κάτοικος, ἐγκάτοικος, habitant, m.
Bewohnung, f., ἡ κατοίκησις, habitation, demeure f.
Bewohnt, adj. κατοικημένος, habité.
Bewölken, v. a. σκεπάζω μὲ σύννεφα, couvrir de nuages; sich —, συννεφιάζομαι, σκεπάζομαι μὲ σύννεφα, se couvrir de nuages.
Bewölkt, adj. συννεφιασμένος, couvert de nuages.
Bewunderer, m., ὁ θαυμαστής, admirateur, m.
Bewundern, v. a. θαυμάζω, admirer.
Bewundernswürdig, adj. ἀξιοθαύμαστος, θαυμασιός, admirable.
Bewunderung, f., ὁ θαυμασμός, admiration, f.
Bewußt, adj. γνωστὸς, γνωρισμένος, connu (à q.); ich bin mir —, ἠξεύρω, ἔχω εἴδησιν, je sais, j'ai connaissance (de moi-même); er ist sich (dat.) seiner nicht mehr bewußt, δὲν ἔχει πλέον τὰς αἰσθήσεις του, ἔχασε ὅλην τὴν αἴσθησίν του, il a perdu toute connaissance.
Bewußtlos, adj. ἀναίσθητος, ὁποῦ δὲν ἔχει τὴν αἴσθησίν του, qui est sans connaissance.
Bewußtseyn, n., ἡ γνῶσις, ἡ εἴδησις τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, connaissance (de soi-même, de son existence), conscience, f.
Bey, prp. εἰς, κοντὰ εἰς, μά, chez, auprès de, sur; er wohnt bey mir, ἐκεῖνος κατοικεῖ εἰς ἐμένα, il loge chez moi; bey dem Feuer, κοντὰ εἰς τὴν φωτίαν, auprès du feu; bey der Kirche, κοντὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, près de l'église; bey Tage, bey Nacht, εἰς τὴν ἡμέραν, εἰς τὴν νύκτα, de jour, de nuit; bey guter Gesundheit, εἰς καλὴν ὑγίειαν, en bonne santé; er hat kein Geld bey sich, δὲν ἔχει ἄσπρα μαζύ του, il n'a point d'argent sur lui (ou dans sa poche); bey Kräften seyn, ἔχω δύναμιν, εἶμαι ἰσχυρὸς καὶ δυνατὸς, être fort et vigoureux; bey meiner Ehre, μὰ τὴν τιμήν μου, sur mon honneur.
Beyan, adv. πλησίον, κοντὰ, συμμά, tout proche, tout près.
Beyanker, m., ἄγκυρα ὁποῦ ῥίπτεται κοντὰ εἰς ἄλλην, ancre f. d'affourche.
Beybehalten, v. a. διατηρῶ, δὲν ἀποβάλλω, garder, conserver, retenir.

Beybehaltung, *f.*, ἡ διατήρησις, garde, conservation, *f.*

Beybiegen, *v. a.* περικλείω (οἷον· μίαν γραφήν), joindre (*p. e.* une lettre).

Beybinden, *v. a.* δένω μαζὺ μὲ ἄλλο τι, lier avec, joindre.

Beybringen, *v. a.* φέρω πλησίον, apporter, amener; einem Gift —, δίδω τινὰ φαρμάκι (κρυφίως), donner à q. du poison (en secret), empoisonner q.; einem eine Wissenschaft —, διδάσκω, παραδίδω ἐπιστήμην (μὲ τρόπον τινά), apprendre, enseigner une science à q.

Beyde, s. Beide.

Beydrucken, *v. a.* τυπώνω μαζὺ μὲ ἄλλο τι, imprimer avec, ajouter à . . .

Beydrücken, *v. a.* βάνω κοντὰ (τὴν βοῦλλαν), apposer (le cachet).

Beyessen, **Beygericht**, *n.*, φαγητὸν ὁποῦ φέρεται εἰς τὴν τράπεζαν μαζὺ μὲ τὴν σοῦπαν, hors d'oeuvre, entremets, *m.*

Beyfall, *m.*, ὁ ἔπαινος, ἡ ἐπικρότησις, approbation, *f.*, applaudissement, *m.*

Beyfallen, *v. n.* es fällt mir bey, μοὶ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν, ἐνθυμοῦμαι, il me vient dans l'esprit, je m'en souviens, je me le rappelle; (Beyfall geben), ἐπαινῶ, ἐπικροτῶ, approuver qc., souscrire à qc.

Beyfällig, *adj.* ὁποῦ ἐνθυμᾶται τις, dont on se souvient; sich — erklären, φανερώνω ὅτι εἶμαι τῆς ἰδίας γνώμης, déclarer qu'on est d'accord avec q.

Beyfrau, *f.*, ἡ βοηθήτρια (μάλιστα τῆς μαμμῆς), aide (de sage-femme), *f.*

Beyfügen, *v. a.* προσθέτω, περικλείω, ajouter, joindre.

Beyfügung, *f.*, ἡ πρόσθεσις, addition, *f.*

Beyfuß, *m.*, ἡ ἀρτεμισία, (εἶδος φυτοῦ), armoise, herbe *f.* de la St. Jean.

Beygehen, s. Beykommen.

Beygehend, *adj.* μαζὺ σταλμένος, περικλεισμένος, ci-joint.

Beygenannt, *adj.* ἐπονομαζόμενος, surnommé.

Beygeschmack, *m.*, (Beyschmack), μία ἄλλη νοστιμάδα, ἀλλοτρία νοστιμάδα (τοῦ φαγητοῦ), goût hétérogène.

Beygesellen, *v. a.* συντροφεύω, associer.

Beyher, *adv.* κοντὰ, συμμά, ἀπερνῶντας, par occasion, en passant.

Beyhülfe, *f.*, ἡ βοήθεια, aide, assistance, *f.*, secours, *m.*

Beykommen, *v. n.* πηγαίνω πλησίον, πλησιάζω (μάλιστα μὲ σκοπὸν νὰ βλάψω), approcher, s'approcher de q. (sur tout pour lui faire quelque mal); (gleichkommen, gleichen), ὁμοιάζω, εἶμαι ὅμοιος, ressembler, être égal, égaler; seinem Schaden wieder —, ξανακάμνω, ξαναποκτῶ τὴν ζημίαν μου ἤτοι ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχασα, réparer sa perte; sich (*dat.*) — lassen, (sich beygehen lassen), τολμῶ, ἔχω τὴν τόλμην, oser, avoir la hardiesse.

Beykommend, *adj.* μαζὺ σταλμένος, περικλεισμένος, ci-joint.

Beylage, *f.*, ἡ προσθήκη, lettre ou pièce ajoutée; τὸ περικλεισμένον, incluse, *f.*

Beylager, *n.*, ὁ γάμος (μάλιστα τῶν ἀρχόντων), noces, cérémonies *f. pl.* du mariage.

Beyläufer, *m.*, παιδὶ ὁποῦ στέλλεται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, galopin, *m.*

Beyläufig, *adj.* ἀπερνῶντας λεγόμενος, qui se dit en passant ou par occasion; *adv.* (ungefähr), σχεδὸν, (κοινῶς· τζίρκα), environ, à peu près.

Beylegen, *v. a.* βάνω κοντὰ, προσθέτω, περικλείω, ajouter, joindre; (zuschreiben), ἀποδίδω (εἴς τινα ἢ εἴς τι μίαν ποιότητα), attribuer (qc. à q.); (bey Seite legen), βάνω κατὰ μέρος, mettre à part, à côté; (einen Streit), τελειώνω ἕνα μάλωμα, ξαναφιλιώνω ἐκείνους ὁποῦ μαλώνουν, terminer, ajuster un différent; *v. r.* (von Schiffen), ἐμποδίζω τὴν κίνησιν τοῦ καραβιοῦ γυρίζωντας τὰ πανιὰ δι' αὐτὸν τὸν σκοπόν, mettre en panne; *fig.* einem beylegen, στέκομαι εἰς τὸ μέρος τινός, τὸν ἐπαινῶ, συμφωνῶ μὲ αὐτόν, prendre le parti de q., donner son assentiment à q.

Beylegung, *f.*, ἡ πρόσθεσις, περίκλεισις, action *f.* d'ajouter etc.; ἡ τελείωσις ἑνὸς

μαλώματος, accommodement m. d'un différent; s. Beylegen.

Beyleid, n., τὸ συμπάθειον, ἡ συλλύπησις, συμπόνεσις, compassion, pitié, f.; einem sein — bezeigen, συλλυποῦμαι, ἀποδείχνω τὴν συλλύπησίν μου, témoigner à q. sa compassion, faire son compliment de condoléance à q.

Beyleidsbezeigung, f., συλλύπησις, ἀπόδειξις τῆς συλλυπήσεως, condoléance, f.

Beyliegen, v. n. κοίτομαι κοντά, être couché auprès; περικλείομαι, se trouver ci-joint ou à l'incluse.

Beyliegend, adj. περικλεισμένος, ci-joint.

Beymessen, v. a. ἀποδίδω (τὸ αἴτιον εἴς τι), attribuer, imputer; Glauben —, πιστεύω, ajouter foi.

Beymessung, f., ἡ ἀπόδοσις, imputation, f.

Beymischen, v. a. ἀνακατώνω μαζύ, σμίγω μαζύ, mêler dans ou avec qc.

Beymischung, f., ἡ ἀνακάτωσις, σμίξις, mélange, m.

Beynahe, adv. σχεδόν, presque, à peu près, environ.

Beyname, m., τὸ παρανόμι, ἐπώνυμον, surnom, sobriquet, m.

Beyneben, Beynebst, adv. μαζὺ μὲ αὐτὸ, κοντὰ εἰς αὐτὸ, avec cela, auprès de cela.

Beyordnen, v. a. βάνω τινὰ συνεργὸν εἴς τινα, adjoindre (q. à q.).

Beypacken, v. a. περιτυλίγω, φορτώνω μαζύ, empaqueter avec.

Beypferd, n., ἄλογον διὰ βοήθειαν εἰς καιρὸν ἀνάγκης, badinant, m.

Beypflichten, v. n. συμφωνῶ, στέργω, δέχομαι τὴν γνώμην τινός, approuver, consentir, souscrire (fig.).

Beypflichtung, f., ἡ συμφωνία εἰς τὴν γνώμην τινός, ἡ στέρξις, consentement, m., approbation, f.

Beysammen, adv. ὁμοῦ, μαζύ, ἀντάμα, ensemble.

Beysaß, m., χωριάτης ὅστις δὲν ἔχει τόσον ἀγρὸν ὥστε νὰ τρέφῃ ἕνα ἄλογον, manant, m.

Beyschicken, s. Beysenden.

Beyschießen, s. Beytragen.

Beyschlaf, m., ἡ συνουσία, (σαρκικὴ σμίξις), commerce m. d'un homme avec une femme.

Beyschläfer, m., αὐτὸς ὁποῦ κοιμᾶται μαζὺ μέ τινα, compagnon m. de lit.

Beyschläferin, m., ἡ παλλακίς, (παλλακίδα), ἀγαπητική, concubine, f.

Beyschlag, m., ψεύστικη μονέδα, fausse monnaie; τὸ περικλεισμένον, incluse, f.

Beyschlagen, v. n. συμφωνῶ εἰς τὴν γνώμην τινός, consentir, être de même opinion; s. auch Beyschließen.

Beyschließen, v. a. περικλείω (γραφὴν κτλ.), ajouter, joindre.

Beyschluß, m., τὸ περικλεισμένον, incluse, f.

Beyschlüssel, m., τὸ ἀντικλείδι, fausse clef, f.

Beyschmack, m., s. Beygeschmack.

Beyschreiben, v. a. προσγράφω, γράφω κοντὰ εἴς τι, ajouter (en écrivant), annoter.

Beyschreiber, m., s. Gegenschreiber.

Beyschrift, f., τὸ προσγεγραμμένον, ἡ προσθήκη, addition, apostille, f.

Beysegel, n., τὸ μικρὸν πανὶ ὁποῦ προσθέτουν οἱ ναῦται εἰς τὰ μεγάλα πανιὰ, ὅταν δὲν ἔχουν πολὺν ἄνεμον, bonnettes, f. pl.

Beyseit, adv. κατὰ μέρος, ξεχωριστά, à part, à côté; bey Seite setzen, βάνω κοντὰ ἤτοι κατὰ μέρος, mettre à part; die Ehrerbietung bey Seite setzen, perdre le respect, manquer de respect.

Beysetzen, v. a. βάνω κοντά, mettre auprès; προσθέτω, ajouter; einen Leichnam —, θάπτω, ἐνταφιάζω, déposer un corps mort, le mettre dans la sépulture; alle Segel —, ξαπλώνω ὅλα τὰ πανιὰ (τοῦ καραβιοῦ), faire force de voiles.

Beysetzung, f., ἡ πρόσθεσις, addition, f.; ὁ ἐνταφιασμός, enterrement, m.; ἡ ἐξάπλωσις τῶν πανιῶν, action f. de faire force de voiles.

Beyseyn, n., ἡ παρουσία, présence, f.

Beysitz, m., ἡ συνεδρία, séance, assistance, f.

Beysitzen, v. n. κάθομαι κοντὰ

εἶμαι σύνεδρος, avoir séance, assister (à . . .).
Beysitzer, m., ὁ σύνεδρος, ὅστις κάθεται μαζὺ εἰς ἕνα βουλευτήριον, assesseur, m.
Beysorge, f., s. Besorgniß.
Beyspiel, n., τὸ παράδειγμα, exemple, m.
Beyspiellos, adj. ἀπαραδειγμάτιστος, sans exemple, sans pareil.
Beyspringen, v. n. βοηθῶ, τρέχω εἰς βοήθειαν, secourir, aider q., subvenir à q.
Beystand, m., ἡ βοήθεια, secours, m., assistance, f.; ὁ βοηθός, aide, assistant, m.; (Rechtsbeystand), ὁ συνήγορος, πρόδικος, (ἀβουκάτος), avocat, procureur, m.; συμβοηθὸς εἰς μονομαχίαν, second, m.
Beystecken, v. a. βάνω κοντά, βάνω εἰς τὴν τζέπην, mettre auprès, mettre en poche; fig. βάνω εἰς τὴν φυλακήν, φυλακώνω, mettre en prison, emprisonner.
Beystehen, v. n. βοηθῶ, assister, aider, secourir, seconder q.; einer Frau in Kindesnöthen —, μαμεύω, εὐκολύνω τὴν γένναν, accoucher une femme.
Beysteuer, f., συνεισφορά, ἄσπρα διδόμενα διὰ βοήθειαν, secours m. d'argent, subvention, f.
Beysteuern, v. a. συμβοηθῶ πληρώνωντας, πληρώνω, συνεισφέρω, contribuer, fournir au frais.
Beystimmen, v. n. συμφωνῶ εἰς τὴν γνώμην τινός, στέργω, δέχομαι τὴν γνώμην, donner son assentiment, être d'accord, être de même opinion, adopter l'opinion de q.
Beystimmung, f., ἡ συμφωνία, στέρξις, assentiment, m.
Beystrich, m., ἡ ὑποδιαστολή, virgule, f., comma, m.
Beytrag, m., ἡ συνεισφορά, ἄσπρα διδόμενα διὰ κάνέναν σκοπόν, contribution, agent m. contribué à . . .; ἡ προσθήκη, addition, f.; ἡ συμβοήθεια, aide, f., secours, m.
Beytragen, v. a. συνεισφέρω, contribuer; προσθέτω, ajouter; συμβοηθῶ, aider.
Beytreiben, (Steuern ꝛc.), v. a. συνάξω, μαζώνω τὰ δοσίματα, τοὺς φόρους, exiger (les tailles, les taxes).
Beytreibung, f., σύναξις (τῶν δοσιμάτων κτλ.), exaction, f.
Beytreten, v. n. (μεταφ.) συμφωνῶ, στέργω, ἑνώνομαι, fig. se joindre à qc., consentir, approuver.
Beytritt, m., ἡ ἕνωσις, συμφωνία (εἰς τὴν γνώμην τινός), accession, approbation, f.
Beyurtheil, n., ἡ ἐν τῷ μεταξὺ ἀπόφασις τοῦ κριτοῦ, διαλογισμός, sentence f. interlocutoire, interlocution, f.
Beywagen, m., ἕνα ἀμάξι ὁποῦ πηγαίνει μαζὺ μὲ ἄλλο (λέγεται μάλιστα διὰ τὴν πόσταν), voiture extraordinaire (de poste), f.
Beyweg, m., ἄλλος δρόμος κοντὰ εἰς τὸν μεγάλον δρόμον, chemin m. à côté d'un autre.
Beywerfen, v. a. ῥίχνω κοντά, ῥίχνω κατὰ μέρος, jeter auprès ou à côté.
Beywerk, s. Nebenwerk.
Beywohnen, v. n. εἶμαι παρὼν εἰς μίαν παράταξιν κτλ., être présent, assister (à quelque cérémonie etc.); seiner Frau —, συνουσιάζω μὲ τὴν γυναῖκα μου, cohabiter avec sa femme, consommer le mariage.
Beywohnung, f., ἡ παρουσία, assistance, présence, f.; ἡ συνουσία, (σαρκικὴ σμίξις), cohabitation, consommation f. du mariage.
Beywort, n., τὸ ἐπίθετον, adjectif, m., épithète, f.
Beyzählen, v. a. συναριθμῶ, compter parmi . . ., mettre au nombre de . . .
Beyzeiten, v. a. ἐνωρίς, de bonne heure, à temps.
Bezahlen, v. n. πληρώνω, payer; (μεταφ.) παιδεύω, payer, punir.
Bezahler, m., ὁ πληρωτής, payeur, m.
Bezahlung, f., ἡ πληρωμή, payement, m.
Bezähmen, v. a. ἡμερώνω, apprivoiser; καταδαμάζω, dompter; sich —, καταδαμάζομαι, ἐγκρατεύομαι, dompter, réfréner ses passions.
Bezähmung, f., καταδάμασις, apprivoisement, m.
Bezaubern, v. a. μαγεύω, μαγ-

τεύω, ensorceler, enchanter; *fig.* (einnehmen, entzücken), θέλγω, μαγεύω, enchanter, charmer, ravir.

Bezaubernd, *adj.* θελκτικός, μαγευτικός, charmant.

Bezauberung, *f.*, ἡ μάγευσις, μαγεία, ensorcellement, enchantement, *m.*; ἡ θέλξις, charme (*fig.*), *m.*

Bezechen, *v. a. fam.* κάμνω (τινὰ) μεθυσμένον, enivrer.

Bezeichnen, *v. a.* σημειώνω δεικνύω (δείχνω), marquer, dénoter.

Bezeichnung, *f.*, ἡ σημείωσις, designation, *m.*

Bezeigen, *v. a.* δείχνω, ἀποδείχνω, marquer, montrer, témoigner; sich —, δείχνομαι, φέρνομαι, πολιτεύομαι, se montrer, se conduire.

Bezeigen, *n.*, s. Betragen, Benehmen.

Bezeugen, *v. a.* μαρτυρῶ, βεβαιώνω διὰ μέσου μαρτυρίας, attester, démoigner, prouver.

Bezeugung, *f.*, ἡ μαρτυρία, ἡ βεβαίωσις διὰ μαρτυρίας, attestation, *f.*, témoignage, *m.*

Bezichtigen, *v. a.* κατηγορῶ, imputer, accuser.

Bezichtigung, *f.*, ἡ κατηγορία, accusation, *f.*

Beziehen, *v. a.* ein Bett, Stühle ꝛc. —, σκεπάζω τὸ πάπλωμα, τὰ σκαμνία κτλ. μὲ τὸ περιτύλιγμα, couvrir, garnir un lit, des chaises etc.); eine Violine mit Saiten —, βάνω χόρδαις εἰς τὸ βιολί, monter un violon, y mettre des cordes; ein Haus —, πέρνω τὴν κατοικίαν μου εἰς ἕνα ὀσπίτι, aller loger dans une maison; Waaren von einem Orte —, πέρνω πρᾶγμα ἀπὸ ἕνα τόπον, tirer des marchandises d'un lieu; die Messen, die Jahrmärkte —, fréquenter les foires; sich —, *v. r.* auf etwas —, ἀναφέρομαι (εἴς τι), se referer, s'en rapporter à qc.

Beziehend, *adj.* ἀναφορικός, relatif.

Beziehung, *f.*, ἡ σκέπασις τοῦ παπλώματος κτλ., action *f.* de couvrir (un lit etc.), action de monter un violon etc.; (s. Beziehen); ἡ ἀναφορά, relation, *f.*, rapport, *m.*; in dieser —, ὡς πρὸς τοῦτο, relativement à . . ., par rapport à.

Beziehungswort, *n.*, ἀντωνυμία ἀναφορική, pronom *m* relatif.

Bezielen, s. Bezwecken (*fig.*).

Beziffern, *v. a.* σημειώνω μὲ ἀριθμούς, chiffrer.

Bezirk, *m.*, ἡ περιφέρεια, circuit, *m.*, enceinte, *f.*; ἡ ἐπαρχία, district, canton, *m.*

Bezirken, *v. a.* περιορίζω, borner, limiter.

Bezirkung, *f.*, περιορισμός, limitation, *f.*

Bezoar, Bezoarstein, *m.*, τὸ μπεζοάρι, εἶδος λίθου (κοινῶς· παντζέχρι), bézoard; *m.*

Bezoarbock, Bezoarziege, *f.*, εἶδος ζορκαδιοῦ ἰνδικοῦ, gazelle *f.* des Indes.

Bezüchtigen, s. Bezichtigen.

Bezuckern, *v. a.* ζαχαρώνω, sucrer.

Bezug, *m.*, ἡ ἀναφορά, rapport, *m.*, relation, *f.*; in diesem —, εἰς αὐτὸν τὸν τρόπον, ὡς πρὸς τοῦτο, dans ce rapport, à cet égard, quant à cela.

Bezwecken, *v. a.* βάνω χαρφιὰ (εἰς τὴν πατοῦναν τῶν ὑποδημάτων κτλ.), cheviller (mettre des chevilles dans les semelles des bottes etc.); *fig.* (beabsichtigen), ἔχω σκοπὸν, ἀποβλέπω, avoir pour but, tendre à . . .

Bezweifeln, *v. a.* ἀμφιβάλλω, νομίζω ἀμφίβολον, revoquer en doute, douter de qc.

Bezweifelung, *f.*, ἀμφιβολία, doute, *f.*

Bezwingen, *v. a.* καταδαμάζω, νικῶ, ὑποτάσσω, dompter, vaincre, subjuguer, assujettir.

Bezwinger, *m.*, ὁ καταδαμαστής, νικητής, dompteur, vainqueur, *m.*

Bezwinglich, *adj.* νικητός, domptable, prenable.

Bezwingung, *f.*, ἡ καταδάμασις, ὑπόταξις, action *f.* de dompter, assujettissement, *m.*

Bibel, *f.*, ἡ θεία γραφή, bible, écriture sainte, *f.*

Bibelfeind, *m.*, ὁ ἐχθρὸς τῆς θείας γραφῆς, ennemi *m* de la bible.

Bibelfest, *adj.* καλὰ μαθημένος εἰς τὴν θείαν γραφήν, versé dans la bible.

Bibelleser, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ διαβάζει τὴν θείαν γραφήν, celui qui lit dans la bible.

Bibelmäßig, *adj.* κατὰ τὴν θείαν γραφήν, conforme à la bible.
Bibelwerk, *n.*, ἡ θεϊαγραφὴ μετὰ ὑπομνημάτων, la bible avec des commentaires.
Biber, *m.*, ὁ κάστωρας, τὸ καστόρχιον, castor, bièvre, *m.*
Biberbau, *m.*, ἡ φωλεὰ τοῦ κάστωρα, τοῦ καστορχίου, cabane *f.* ou terrier *m.* du castor.
Biberfell, *n.*, **Biberbalg**, *m.*, δέρμα τοῦ καστορχίου, peau *f.* de castor.
Bibergeil, *n.*, τὰ ὀρχίδια τοῦ κάστωρα, (ἐνδυναμωτικὸν ἰατρικόν), castoréum, *m.*
Biberhaar, *n.*, αἱ τρίχες τοῦ κάστωρα, τοῦ καστορχιοῦ, poil *m.* de castor, jarre, *f.*
Biberhut, *m.*, καπέλο ἀπὸ τρίχες καστορχίου, castor (chapeau de poil de castor), *m.*
Biberklee, *m.*, μενίανθος (φυτόν τι), menianthe, trèfle *m.* de castor (plante).
Biberwurz, *f.*, ἀριστολοχία (φυτόν), aristoloche (plante), *f.*
Bibliothek, *f.*, ἡ βιβλιοθήκη, bibliothèque, *f.*
Bibliothekar, *m.*, ὁ βιβλιοθηκάριος, bibliothécaire, *m.*
Biblisch, *adj.* εἰς τὴν θείαν γραφὴν εὑρισκόμενον, de la bible.
Bickel, *m.*, ἡ δίκελλα, pioche, *f.*
Bickelhaube, *f.*, ἡ περικεφαλαία (τῶν κοινῶν στρατιωτῶν), morion, pot *m.* en tête.
Bicken, *v. a.* τζιμπῶ (ὡσὰν τὰ πουλιά), becqueter; κτυπῶ μὲ τὴν δίκελλαν, piquer, piocher.

Bieder, *adj.* δίκαιος, καλός, ἀγαθός, εἰλικρινής, droit, loyal, honnête, franc.
Biederkeit, *f.*, ἡ εἰλικρίνεια, δίκαιος καὶ καλὸς τρόπος, loyauté, honnêteté, *f.*
Biedermann, *m.*, ὁ δίκαιος καὶ καλός, τιμημένος ἄνθρωπος, homme *m.* de probité.
Biedersinn, *m.*, δίκαιος νοῦς, δικαιοσύνη, εἰλικρίνεια, loyauté, probité, *f.*
Biederweib, *n.*, δικαία καὶ ἀγαθή, τιμημένη γυναῖκα, honnête femme, *f.*
Biege, *f.*, καμπυλότης, λύγισμα, courbure, flexion, *f.*
Biegen, *v. a.* λυγίζω, κλίνω, plier, courber; s. **Beugen**.
Biegsam, *adj.* εὐλύγιστος, flexible; *fig.* (lenksam), εὐμάθητος, εὐπειθής, *fig.* souple, traitable, pliable.
Biegsamkeit, *f.*, τὸ εὐλύγιστον, flexibilité, souplesse, *f.*; ἡ εὐπείθεια, souplesse (*fig.*) obéissance, *f.*
Biegung, *f.*, τὸ λύγισμα, flexion, courbure, *f.*; τὸ λυγισμένον, καμπύλον μέρος, ce qui est courbé, courbure, *f.*
Biene, *f.*, ἡ μέλισσα, το μελίσσι, abeille, mouche *f.* à miel.
Bienenbau, *m.*, **Bienenzucht**, *f.*, ἡ μελισσοτροφία, éducation *f.* des abeilles.
Bienenbrod, *n.*, τὸ κηρὶ ἀνακατωμένον μὲ τὸ μέλι, cire brute, *f.*; τροφὴ διὰ τὰ μελίσσια, nourriture des abeilles.

Bienenbrut, *f.*, τὰ μικρὰ μελίσσια, couvain *m.* des abeilles.
Bienenflug, *m.*, πέταγμα τῶν μελισσῶν, vol *m.* des abeilles; s. **Bienenschwarm**.
Bienenfresser, *m.*, ὁ μελισσοφάγος, (πουλί), guêpier (oiseau), *m.*
Bienenharz, *n.*, εἶδος κηριοῦ ἐρυθροῦ, propolis, *f.*
Bienenhaube, **Bienenkappe**, *f.*, κουκούλα ἐκείνου ὁποῦ ἐβγάζει τὸ μέλι ἀπὸ τὸν μελισσῶνα, capuchon (du gardien des abeilles), *m.*
Bienenhaus, *n.*, ὀσπίτιον περιέχον τοὺς κρουνοὺς τῶν μελισσῶν, ὁ μελισσών, rucher, *m.*
Bienenkäfer, *m.*, (κάνθαρος) ἀσκάθαρος ὁποῦ τρώγει τὰ μελίσσια, clairon *m.* apivore.
Bienenkönigin, *f.*, ἡ βασίλισσα τῶν μελισσῶν, reine, mère *f.* abeille.
Bienenkorb, *m.*, ὁ σίμβλος, κρουνὸς τῶν μελισσῶν, panier, *m.*, ruche, *f.*
Bienenschwarm, *m.*, ὁ σμῆνος (ἡ σύναξις) μελισσῶν, essaim, jet *m.* d'abeilles.
Bienenstachel, *f.*, τὸ ἀγκάθι τῆς μελίσσης, aiguillon *m.* des abeilles.
Bienenstand, *m.*, τόπος διὰ τοὺς σίμβλους, place *f.* pour les ruches; πλῆθος τῶν σίμβλων ὁποῦ ἔχει τις, quantité *f.* de ruches qu'on a.
Bienenstich, *m.*, δάγκασμα μελίσσης, piqûre *f.* d'une abeille.
Bienenstock, *m.*, ὁ σίμβλος,

κρουνὸς τῶν μελισσῶν, ὁ μελισσών, ruche, f.

Bienenvater, m., ὁ μελισσοτρόφος, celui qui nourrit des abeilles.

Bienenwabe, f., s. Honigscheibe.

Bienenwärter, m., ὁ μελισσοφύλαξ, μελισσοτρόφος, gardien m. d'abeilles.

Bienenwolf, m., ὁ μελισσοφάγος, (πουλλὶ), guêpier (oiseau), m.; (ζωΰφιον), clairon m. apivore.

Bienenzelle, f., ἡ κυψέλη (η τρύπα) εἰς τὴν ὁποῖαν αἱ μέλισσαι βάνουν τὸ μέλι, alvéole, m., cellule, f.

Bienenzucht, f., ἡ μελισσοτροφία, éducation f. des abeilles.

Bier, n., ἡ πίβα, μπίῤῥα, (ὁ *ζύθος), bière, f.

Bierbrauer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὴν πίβαν, brasseur, m.

Bierbrauerey, s. Brauerey.

Bieressig, m., τὸ ξύδι φκιασμένον ἀπὸ πίβαν, vinaigre m. de bière.

Bierfaß, n., τὸ βουτζὶ διὰ πίβαν, tonneau m. à bière.

Bierfiedler, m., κακὸς βιολιντζῆς, ménétrier, racleur, m.

Bierflasche, f., ἡ φιάλα (τὸ μπουτέλι) διὰ πίβαν, bouteille f. à bière.

Biergeld, n., ἄσπρα διδόμενα εἰς ἕνα δοῦλον διὰ πίβαν, τὸ καλὸν χέρι, (argent) pourboire, m.

Bierglas, n., τὸ ποτῆρι διὰ πίβαν, verre m. à bière.

Bierhaus, n., ὀσπίτιον εἰς τὸ ὁποῖον πωλοῦν, ἢ καὶ πίνουν πίβαν, cabaret, m.

Bierhefen, n., ἡ τρυγιὰ τῆς πίβας, lie f. de la bière.

Bierkanne, f., ἡ σιάμνα, τὸ σιαμνὶ διὰ πίβαν, pot m. à bière.

Bierkranz, -kegel, m., στεφάνι ἀπὸ φύλλα ὡς σημεῖον ὅτι ἐκεῖ πωλοῦν πίβαν, bouchon m. enseigne f. à bière.

Bierkrug, m., φιάλα ἢ καὶ μεγάλον ποτῆρι διὰ πίβαν, cruche f. à bière.

Biermaaß, n., τὸ μέτρον διὰ τὴν πίβαν, mesure f. pour la bière.

Bierprobe, f., ἡ δοκιμὴ τῆς πίβας, τὸ ζυθόμετρον, pèse-liqueur pour la bière.

Bierrausch, m., μέθη ἀπὸ τὴν πίβαν, ivresse f. de bière.

Bierschank, m., ἡ λιανοπούλησις τῆς πίβας, vente f. de la bière à pot et à pinte.

Bierschenk, Bierwirth, m., ὁ λιανοπουλητὴς τῆς πίβας, cabaretier m. à assiette.

Bierschenke, f., τὸ καπηλεῖον, (ὀσπίτι) εἰς τὸ ὁποῖον πωλοῦν πίβαν, cabaret (où l'on vend de la bière.

Bierschröter, m., s. Schröter.

Biersteuer, f., ὁ φόρος, τὰ δοσίματα ἀπὸ τὴν πίβαν, gambage, m.

Biersuppe, f., ἡ σοῦπα μὲ πίβαν, soupe f. à la bière.

Biertonne, f., s. Bierfaß.

Bierwisch, m., Bierzeichen, n., s. Bierkranz.

Bierzwang, m., τὸ μονοπωλεῖον τῆς πίβας εἰς ἕνα τόπον διωρισμένον, droit m. exclusif de vendre de la bière dans un certain district.

Biestmilch, f., τὸ πρῶτον γάλα ὁποῦ ἔχουν αἱ γυναῖκες ἀφ' οὗ γεννήσουν, colostre, m.

Bieten, Biethen, v. a. προσφέρω, offrir, présenter; die Hand —, ἁπλώνω τὸ χέρι, δίδω τὸ χέρι, tendre, présenter la main à q.; einen guten Morgen rc. —, λέγω (εἴς τινα) καλὴν ἡμέραν κτλ., donner, souhaiter le bon jour etc. à q.; auf Waaren —, δίδω (τόσα ἢ τόσα) δι' ἕνα πρᾶγμα, λέγω ὅτι θέλω δώσει κτλ., offrir (un prix, en voulant acheter une marchandise): was bieten Sie das? πόσον ζητεῖς δι' αὐτό; combien faites vous cela? (eine Waare) zu hoch, zu theuer —, ζητῶ πολλὰ ἀκριβὰ (διὰ ἕνα πρᾶγμα), surfaire une marchandise.

Biez, m., (pop.) τὸ βυζί, teton, tetin, m., mamelle, f.

Bigott, adj. ψευδοευλαβής, bigot.

Bigotterie, f., ἡ ψευδοευλάβεια, bigoterie, f.

Bilanz, f., παραβολὴ τῶν ἐξόδων καὶ τῶν εἰσοδημάτων, (commerce) balance, f.

Bilchmaus, f., der Bilch, εἶδος ποντικοῦ εἰς τὰ δάση, zizel (espèce de rat), m.

Bild, n., ἡ εἰκών, (εἰκόνα), τὸ εἰκόνισμα, ἡ ζωγραφία, image, figure, f., tableau, m.

Bilden, v. a. σχηματίζω, former, façonner, faire; fig. den

Geist —, *καλλωπίζω τὸ πνεῦμα*, former l'esprit.

Bildend, *adj.* *πλαστικός*, plastique.

Bilderanbeter, *m.*, *εἰκονολάτρης*, iconolâtre, *m.*

Bilderbibel, *f.*, *ἡ θεία γραφὴ μὲ εἰκονίσματα*, bible *f.* avec des figures.

Bilderbuch, *n.*, *βιβλίον μὲ εἰκονίσματα*, livre *m.* d'estampes.

Bildercabinet, *n.*, *συλλογὴ εἰκονισμάτων ἢ ζωγραφιῶν*, cabinet *m.* de tableaux, de gravures.

Bilderdienst, *m.*, *ἡ εἰκονολατρεία*, culte *m.* religieux qu' on rend aux images.

Bildergallerie, *f.*, *στοὰ (μεγάλη σάλα) μὲ εἰκονίσματα, μὲ ζωγραφίαις*, galerie *f.* de tableaux.

Bilderhandel, *m.*, *ἡ πραγμάτεια μὲ εἰκονίσματα, μὲ ζωγραφίαις*, commerce *m.* d'images, d'estampes.

Bilderhändler, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ εἰκονίσματα, ζωγραφίαις, ὁ εἰκονοπώλης*, marchand *m.* d'images.

Bilderladen, *m.*, *ἐργαστήρι ὅπου πωλοῦν εἰκονίσματα*, boutique *f.* d'images.

Bilderlehre, *f.*, *ἡ εἰκονολογία*, iconologie, *f.*

Bildern, *v. n.* *κυτάζω (μὲ περιέργειαν) τὰ εἰκονίσματα εἰς τὰ βιβλία*, feuilleter un livre pour en voir les figures.

Bilderreich, *adj.* *ὁποῦ ἔχει πολλὰς μεταφοράς*, riche en métaphores.

Bildersaal, *m.*, *σάλα στολισμένη μὲ εἰκονίσματα*, salon *m.* orné de peintures.

Bilderschrift, *f.*, *τὰ ἱερογλυφικά* les hieroglyphes, *m. pl.*

Bildersprache, *f.*, *ἀλληγορικὴ ὁμιλία*, langage *m.* figuré.

Bilderstürmer, *m.*, *ὁ εἰκονοκλάστης, εἰκονομάχος*, iconoclaste, iconomaque, *m.*

Bilderstürmerey, *f.*, *ἡ εἰκονομαχία*, iconomachie, *f.*

Bilderwerk, *n.*, *στολισμὸς μὲ εἰκονίσματα*, figures, *f. pl.*, ornements *m. pl.* de peinture etc.; *βιβλίον περιέχον μόνον εἰκονίσματα*, livre *m.* d'estampes.

Bildhauer, *m.*, *ὁ γλύπτης, ἀγαλματοποιός, ἀνδριαντοποιός*, sculpteur, statuaire, *m.*

Bildhauerey, Bildhauerkunst, *f.*, *ἡ γλυπτική, ἀγαλματοποιΐα*, sculpture, *f.*

Bildlich, *adj.* *μεταφορικὸς, ἀλληγορικός*, figuré, allégorique.

Bildner, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ σχηματίζει εἰκόνες, ἀγαλματοποιός*, artiste qui fait des images, sculpteur, *m.*

Bildnerey, *f.*, *ἀγαλματοποιΐα*, sculpture, *f.*

Bildniß, *n.*, *ἡ εἰκὼν (εἰκόνα) ἀνθρώπου τινος*, image, figure, *f.*, portrait, *m.*; einen im Bildnisse hinrichten, *βάνω εἰς τὴν κρεμαστεριὰν (ἢ καίω κτλ.) τὴν εἰκόνα ἑνὸς καταδίκου ἀπόντος*, exécuter un criminel en effigie, effigier un criminel.

Bildsäule, *f.*, *τὸ ἄγαλμα, ὁ ἀνδριάς*, statue, *f.*

Bildschön, *adj. fam.* *εὐμορφότατος*, très-beau.

Bildung, *f.*, *ὁ σχηματισμός*, formation, *f*; (Ansehen, Aussehen), *τὸ σχῆμα (τοῦ προσώπου μάλιστα)*, figure (particulièrement du visage), *f.*; (Geistesbildung), *ἡ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος*, culture *f.* d'esprit.

Bill, *f.*, *σχεδίασμα νόμου ὁποῦ προβάλλεται εἰς τὸ Παρλαμέντον τῆς Ἀγγλίας*, bill, *m.*

Bille, *f.*, (im Billiard), *ἡ σφαῖρα, μπάλλα (εἰς τὸ μπιλιάρδο)*, bille, *f.*

Billet, *n.*, *τὸ γραμματίδιον, γραμματάκι*, billet, *m.*

Billiard, *n.*, *τὸ μπιλιάρδο*, billard, *m.*

Billig, *adj.* *ἐπιεικής, δίκαιος*, équitable, juste; *μέτριος*, raisonnable; ein billiger Preis, *μετρία τιμή*, prix raisonnable.

Billig, Billigermaßen, *adv.* *δικαίως, μὲ δίκαιον, ὄχι ἀδίκως*, à bon droit, avec raison.

Billigen, *v. a.* *λέγω ὅτι εἶναι καλὸν, ἐπαινῶ, στέργω, εὑρίσκω εὔλογον*, approuver, avois pour agréable.

Billigkeit, *f.*, *ἡ ἐπιείκεια, ἡ δικαιοσύνη*, équité, *f.*

Billigung, *f.*, *ἡ στέρξις*, approbation, *f.*; (s. Billigen).

Billion, *f.*, *τὸ διλιοῦνι (ἀριθμητ.)*, mille milliards.

Bilsenkraut, n., ὁ ὑοσκύαμος, ἡ δαιμοναρία (φυτόν τι φαρμακερόν), jusquiame, m.
Bilz, m., ὁ μύκης, τὸ μανιτάρι, champignon, potiron, m.
Bimmeln, v. n. συχνοκωδωνίζω (ταῖς καμπάναις), sonnailler.
Bimsstein, m., ἡ ἐλαφρόπετρα, pierre-ponce, f.
Bindbalken, m., ὁ ἀρχιδοκὸς, (ἡ μεγάλη γρεντὰ ὁποῦ συνδένει ταῖς ἄλλαις), architrave, f., tirant, m.
Binde, f., (κάθε πανὶ κτλ. δεμένον τριγύρου εἰς τὸν λαιμὸν, τὸ χέρι, τὴν μέσην κτλ.) τὸ δέμα, bande, f., bandeau, m.; τὸ λαιμομάνδυλον, cravate, f.; τὸ ζωνάρι, bandage, m., écharpe, ceinture, f.
Binden, v. a. δένω, συνδένω, lier, nouer; ἑνώνω, lier, joindre; ein Buch, ein Faß —, δένω ἕνα βιβλίον, ἕνα βουτζί, relier un livre, un tonneau; fig. einen an etwas —, ὑποχρεώνω τινὰ εἴς τι, obliger q. à qc.; sich —, συνδένομαι, ἑνώνομαι, se lier, s'attacher, se joindre; fig. sich an etwas —, ὑποχρεώνομαι, ὑποτάσσομαι εἴς τι, s'engager, s'obliger à qc.
Binderlohn, n., πληρωμὴ διὰ τὸ δέσιμον, prix m. du reliage.
Bindestrich, m., γραμμὴ διαιρέσεως, gramm. tiret, m.
Bindewort, n., ὁ σύνδεσμος, (γραμματ.), gramm. conjonction, f.
Bindezeug, n., κουτὶ τῶν χειρούργων, boîtier, m.
Bindfaden, m., σχοινὶ λεπτὸν, ὁ σπάγος, σπάρτος, ficelle, f.
Bindung, f., ἡ δέσις, τὸ δέσιμον, action f. de lier.
Bingelkraut, n., τὸ σκαρολάχανον, (φυτόν), mercuriale (plante), f.
Binnen, prp. εἰς καιρὸν ἀπὸ . . ., εἰς, μεταξὺ εἰς . . ., pendant, dans l'espace de . . ., entre ci et . . .
Binnenland, s. Inland.
Binse, f., ὁ σχοῖνος, τὸ βροῦλλον, σπάρτον, jonc, m.
Binsendecke, Binsenmatte, f., ψάθα ἀπὸ βροῦλλα, natte f. de jonc.
Birke, f., ἡ σημύδα, (εἶδος δένδρου), bouleau, m.
Birken, adj. ἀπὸ ξύλον σημύδας, de bouleau.
Birkenholz, n., τὸ ξύλον τῆς σημύδας, bois m. de bouleau; (s. Birke).
Birkenrinde, f., ἡ φλοῦδα τῆς σημύδας, écorce f. de bouleau; (s. Birke).
Birkensaft, m., τὸ ζουμὶ τῆς σημύδας, eau ou sève f. de bouleau; (s. Birke).
Birkenschwamm, m., τὸ μανιτάρι τῆς σημύδας, agaric m. cotonné; (s. Birke).
Birkenwald, Birkenhain, m., Birkenholz, n., δάσος ἀπὸ σημύδαις, forêt f. de bouleaux; (s. Birke).
Birkenwasser, n., s. Birkensaft.
Birkfuchs, s. Rothfuchs.
Birkhahn, m., ἀγριοπετεινός, coq m. de bois.
Birkling, m., s. Birkenschwamm.
Birn, f., τὸ ἀπίδι, poire, f.
Birnbaum, m., ἡ ἀπιδιά, poirier, m.
Birnbäumen, adj. ἀπὸ ξύλον τῆς ἀπιδιᾶς, de poirier.
Birnmost, Birnwein, m., ἡ σίκερα ἀπὸ ἀπίδια, poiré, m.
Birnschale, f., φλοῦδα τοῦ ἀπιδιοῦ, pelure f. de poire.
Birnstiel, m., οὐρὰ ἀπιδιοῦ, queue f. de poire.
Bis, conj. ἕως, ἕως εἰς, jusque, jusques, jusqu' à . . .; — hieher, ἕως ἐδῶ, jusqu' ici.
Bisam, m., ὁ μόσχος, musc, m.
Bisambock, m., s. Bisamthier.
Bisambüchse, f., κουτὶ διὰ μόσχον, boîte à musc, ou de senteur.
Bisamkatze, f., s. Zibethkatze.
Bisamküchelchen, n., σπειρὶ φκιασμένον ἀπὸ μόσχον, muscadin, m.
Bisamratte, -ratze, f., ὁ μοσχοπόντικος, rat musqué, piloris, m.
Bisamthier, n., Bisamziege, f., ὁ μόσχος, τὸ ζῶον ἀπὸ τὸ ὁποῖον πέρνουν τὸν μόσχον, musc, m., chèvre f. musquée.
Bischof, m., ὁ ἐπίσκοπος, δεσπότης, évêque, m.; (Getränk), εἶδος πιοτοῦ ἀπὸ νεραντζότζεφλα καὶ κρασί, orangeade, f.
Bischöflich, adj. ἐπισκοπικὸς, δεσποτικός, épiscopal.
Bischofshut, m., Bischofsmütze, f., ἡ σκοῦφια τοῦ ἐπισκόπου, ἡ μίτρα, mitre, f.
Bischofsstab, m., ἡ ῥάβδος (πα-

τερίτζα) τοῦ ἐπισκόπου, crosse, *f.*

Bischofsthum, s. Bisthum.

Bischofswürde, *f.*, τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπισκόπου, dignité *f.* épiscopale, épiscopat, *m.*

Bisher, *adv.* ἕως τώρα, jusqu' ici, jusqu' à présent.

Bisher, Bisherig, *adj.* ἕως τώρα εὑρισκόμενος, ce qui s'est passé, *ou* ce qui a été jusqu' à présent.

Biß, *m.*, τὸ δάγκασμα, ἡ δαγκασματιά, morsure, *f.*

Bißchen, *n.*, ein Bißchen, τὸ κομμάτι, κομματάκι, petit morceau, *m.*; ein wenig, κομμάτι, ὀλίγον τι, ἕνα ὀλίγον, un peu.

Bissen, *m.*, τὸ κομμάτι (φαγητοῦ), ἡ βουκιά, μπουκουσιά, morceau, *m.*, bouchée, *f.*

Bissig, s. Beißig.

Bisthum, *n.*, ἡ ἐπισκοπὴ, ἐπαρχία ἐπισκόπου, évêché, *m.*

Bisweilen, *adv.* ἐνίοτε, μερικαῖς φοραῖς, quelquefois.

Bitte, *f.*, ἡ παρακάλεσις, prière, demande, *f.*

Bitten, *v. a.* et *n.* παρακαλῶ, prier, demander; einen um etwas, παρακαλῶ τινά τι, prier q. de qc., demander qc. à q.; zu Gaste ꝛc. —, καλῶ (τινα) εἰς γεῦμα κτλ., prier, inviter q. à diner etc.

Bitter, *adj.* πικρός, amer; *fig.* (beißend im Reden), δαγκαστικὸς, εἰρωνικὸς, mordant, satyrique, caustique.

Bitterböse, *adj.* ὅλο θυμωμένος, ἄκρον θυμωμένος, *fam.* fort en colère.

Bitterkeit, *f.*, ἡ πικρότης, πικράδα, amertume, *m.*

Bitterlich, *adj.* πικρούτζικος, un peu amer; *adv.* πικρῶς, amèrement.

Bittersalz, *n.*, πικρὸν ἅλας καθαρτικὸν, sel *m.* cathartique amer.

Bittersüß, *adj.* γλυκόπικρος, douce-amer.

Bitterwasser, *n.*, πικρὸν νερὸν καθαρτικὸν, eau *f.* minérale cathartique (qui contient du sel neutre).

Bittlich, Bittweise, *adv.* μὲ τρόπον παρακαλέσεως, par prière; einen — um etwas angehen, παρακαλῶ τινά τι, prier q. de qc.

Bittschrift, *f.*, παρακλεστικὸν ἢ ἱκετήριον γράμμα, requête, supplique, *f.*

Bittsteller, *m.*, ὁ ἱκέτης, ὁ παραδίδων ἱκετήριον γράμμα, suppliant, *m.*

Blachfeld, *n.*, ἡ πεδιάδα, ἀνοικτὸς τόπος, plaine, rase campagne, *f.*

Blackfisch, *m.*, ἡ σηπία (ζωΰφιον θαλάσσιον), sèche, *f.*, boufron, *m.*

Blähen, *v. a.* φουσκώνω (τὴν κοιλίαν, τὸ στομάχι), enfler, causer des ventosités, des flatuosités; sich —, φουσκώνομαι, s'enfler; (μεταφ.) καυχῶμαι, ὑπερηφανεύομαι, *fig.* s'enorgueillir.

Blähend, *adj.* ὁποῦ φουσκώνει τὴν κοιλίαν, flatueux, venteux.

Blähung, *f.*, Blähungen, τὰ φυσήματα, φλάτα (εἰς τὴν κοιλίαν), flatuosité, ventosité, *f.*, vent, *m.*

Blank, *adj.* ἄσπρος, blanc; γυαλιστὸς, γυαλισμένος, net, poli, brillant.

Blänker, *m.*, στρατιώτης ὁποῦ ῥίπτει τὸ τουφέκι του τρέχωντας ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, tirailleur, *m.*

Blänkern, *v. n.* τρέχω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ῥίπτωντας τουφέκι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, tirailler.

Blankett, *n.*, ἡ πληρεξουσιότης, ἄσπρον χαρτὶ μὲ ὑπογραφὴν διδόμενον εἰς τὸν πληρεξούσιον, blanc-signé, blanc, *m.*

Blankscheit, *n.*, βέργα πλατεῖα ἢ ξύλον ὁποῦ ἔχουν αἱ γυναῖκες εἰς τὴν καμιζόλαν των, busc, *m.*

Bläschen, *n.*, ἡ φουσκαλίδα, τὸ σπειρὶ (εἰς τὸ δέρμα), petite bulle, *f.*, bouton (à la peau), *m.*

Blase, *f.*, ἡ φοῦσκα (εἰς τὸ νερὸν), bulle, bouteille, *f.*; (εἰς τὸ δέρμα), ampoule, cloche, vessie, *f.*; (Harnblase), φοῦσκα (διὰ τὸ κάτουρον), vessie, *f.*; (Brantweinblase), ὁ ἀλαμβίκος (τὸ ῥεμπίκι), alambic, *m.*

Blasebalg, *m.*, τὸ φυσσοῦνι, soufflet, *m.*

Blasen, *v. a.* et *n.* φυσσῶ, souffler; die Trompete ꝛc. —, λαλῶ τὴν σάλπιγγα (τρουμπέταν), σαλπίζω, sonner de la trompette etc.; die Flöte ꝛc. —, λαλῶ τὴν φλαοῦτα κτλ., jouer de la flûte etc.

Blasenfuß, *m.*, ἡ θρίψ (εἶδος

μυῖας), trips (espèce de mouche), m.

Blasengries, m., ἄμμος εἰς τὴν φοῦσκαν (τοῦ ἀνθρώπου), gravelle, f.

Blasenhut, m., τὸ σκέπασμα τοῦ ἀλαμβίκου, chape (d'un alambic), f.

Blasenpflaster, n., ἔμπλαστρον ἀπὸ κανθαρίδας (ἔμπλαστρον ὁποῦ τραβᾷ καὶ κάμνει φοῦσκαις), vésicatoire, m.

Blasenstein, m., ὁ ἄμμος εἰς τὴν φοῦσκαν (τοῦ ἀνθρώπου), calcul, m., pierre dans la vessie.

Blaserohr, n., ὁ σωλὴν (τὸ μασοῦρι) μὲ τὸν ὁποῖον ῥίπτουν φυσσῶντας μικρὰ σφαιρίδια, sarbacane, f.

Blasig, adj. ὁποῦ ἔχει φουσκαλίδες, qui a des vessies, des ampoules.

Blasinstrument, Blase-Instrument, n., μουσικὸν ὄργανον τοῦ ἀνέμου, instrument m. à vent.

Blasoniren, v. a. ἐξηγῶ ἢ παρασταίνω τὰ σημεῖα λεγόμενα Wappen, blasonner; (s. Wappen).

Blaß, adj. ὠχρὸς, κίτρινος, pâle, blême; Blaßgelb, Blaßroth ꝛc., ἀνοικτὸν κίτρινον, ἀνοικτὸν κόκκινον, ἢ ὠχροκίτρινον κτλ., jaune pâle, rouge pâle etc.

Blässe, f., ἡ ὠχρότης, κιτρινάδα, pâleur, f.; (bey Pferden), ἄσπρον σημεῖον (εἰς τὸ μέτωπον τῶν ἀλόγων), pelote, étoile, f., chanfrein m. blanc.

Blatt, n., (von Bäumen), τὸ φύλλον, feuille, f.; ein — Papier, ἕνα φύλλον χαρτί, feuillet m. de papier; (eines Tisches), ἡ σανίδα τῆς τραπέζης, ais m. (d'une table); (einer Säge), ἡ λάμα τοῦ πριονιοῦ, feuille d'une scie; — eines Rockes, μέρος ἀκέραιον (τζόχας) διὰ ἕνα φόρεμα, pan (d'une jupe), m.; das — hat sich gewendet, ἄλλαξαν αἱ περιστάσεις, la chose a changé de face; fam. ich nehme mir kein Blatt vor den Mund (vor's Maul), ὁμιλῶ ἐλεύθερα, χωρὶς φόβον, je parle franchement.

Blättchen, n., μικρὸν φύλλον, petite feuille, f.

Blatten, v. a. ξεφυλλίζω, effeuiller.

Blatter, f., τὸ σπειρὶ, ἡ φουσκαλίδα, bube, pustule, f.

Blättergebackenes, n., Blätterkuchen, m., πῆτα εἰς λεπτὰ φύλλα φκιασμένη (τουρκ. μπακλαβᾶς), feuilletage, gateau m. feuilleté.

Blättergold, n., s. Blattgold.

Blätterig, adj. εἰς λεπτὰ φύλλα σχισμένος, feuilleté.

Blättermagen, m., τὸ τρίτον στομάχι τῶν ἀναμασσώντων ζώων, ventricule (des animaux ruminants), m.

Blattern, f. pl., αἱ (ἡ) εὐλογιαῖς, petite vérole, f.

Blättern, v. a. γυρίζω τὰ φύλλα εἰς ἕνα βιβλίον, γυρεύω τι εἰς ἕνα βιβλίον, feuilleter; sich —, σχίζομαι εἰς λεπτὰ φύλλα, s'effeuiller, s'écailler.

Blatternarbe, Blattergrube, f., σημεῖον ὁποῦ ἀπομένει ἀπὸ ταῖς εὐλογιαῖς, marque f. de petite vérole.

Blatternarbig, adj. ὁποῦ ἔχει σημεῖα ἀπὸ ταῖς εὐλογιαῖς, marqué de la petite vérole.

Blätterschwamm, m., ἀγαρικὸν (μανιτάρι), agaric, m.

Blättertabak, m., ταμπάκος εἰς φύλλα, tabac m. en feuilles.

Blätterteig, m., ζυμάρι εἰς λεπτὰ φύλλα κατασκευασμένον, pâte f. feuilletée.

Blattgold, n., ὁ χρυσὸς (τὸ μάλαγμα) εἰς φύλλα λεπτὰ, or m. en feuilles.

Blattkäfer, m., ἡ χρυσομήλη, μικρὸς κάνθαρος (ἀσκάθαρος) κόκκινος μὲ μαύρας στιγμὰς, chrysomèle, f.

Blattlaus, f., (ἡ φθεὶρ τῶν φυτῶν), εἶδος μικροῦ ζωϋφίου ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς μερικὰ φυτὰ καὶ τὰ ἀφανίζει, puceron, m.

Blattseite, n., κατεβατὸν, σελίδα, page, f.

Blattsilber, n., τὸ ἀσήμι (τὸ ἀργύριον) εἰς φύλλα, argent m. en feuilles.

Blattwickler, m., εἶδος κάμπιας ὁποῦ περιτυλίγει τριγύρω της ἕνα φύλλον, rouleur (chenille), m.

Blattzeichen, n., σημαδολόγος (εἰς τὰ βιβλία), signet, m.

Blattzinn, n., τὸ καλαΐ (ὁ κασσίτερος) εἰς φύλλα, étain m. en feuilles.

Blau, adj. γαλάζιος, bleu; fig. mit einem blauen Auge davon kommen, γλυτώνω (ἀπὸ κίν-

θυνον, ἀπὸ στενοχωρίαν) χωρὶς ζημίαν (ἢ χωρὶς πολλὴν ζημίαν), en être quitte à bon marché.

Blau, *n.*, *τὸ γαλάζιον*, bleu, *m.*

Bläue, *f.*, *τὸ γαλάζιον χρῶμα*, couleur *f.* bleue; *γαλαζία κόλλα διὰ τὸ πανί*, bleu *m.* d'empois.

Bläuel, *m.*, *ὁ κόπανος, ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον κτυποῦν τὸ λινάρι κτλ.*, battoir, *m.*, batte, *f.*

Blauen, *v. a. κάμνω γαλάζιον*, bleuir, mettre au bleu; *v. n. γίνομαι γαλάζιος*, devenir bleu.

Bläuen, *v. a. κτυπῶ μὲ κόπανον, — κάμνω γαλάζιον*, battre avec le battoir; *fig. fam. δέρνω*, battre, rosser. (s. Blauen).

Blaufarbe, *f.*, *τὸ γαλάζιον χρῶμα*, couleur *f.* bleue; *εἶδος γαλαζίας κόλλας διὰ τὸ πανί*, bleu *m.* d'empois.

Blaufärber, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ βάφει γαλάζια*, teinturier *m.* du petit teint.

Blauholz, *n.*, *εἶδος γαλαζίου ξύλου (ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν)*, bois *m.* de Brésil, bois de campêche.

Blaukehlchen, *n.*, *μικρὸν πουλὶ ὁποῦ ἔχει τὸν λαιμὸν γαλάζιον*, gorge-bleue (oiseau), *f.*

Blaukohl, *m.*, *μαυρολάχανον*, chou *m.* bleu.

Bläulich, *adj. ὁποῦ πλησιάζει τὸ γαλάζιον*, bleuâtre.

Blaumeise, *f.*, *ὁ γαλάζιος αἰγιθαλός*, mésange *f.* bleue; (s. Meise).

Blauspecht, *m.*, *ὁ γαλάζιος δρυοκολάπτης*, torche-pot, *m.*, (oiseau); (s. Specht).

Blaustrumpf, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ διὰ κακίαν ἀναφέρει ὅλα ὅσα ἴδε καὶ ἤκουσε, προδότης*, mouchard, espion, rapporteur, *m.*

Blech, *n.*, *ὁ τενεκές*, fer-blanc; (schwarzes Eisenblech), *πλάκα λεπτὴ σιδηρένια*, tôle, *f.*

Blechen, *v. n. fam. πληρώνω*, payer.

Blechern, *adj. ἀπὸ τενεκέν*, de fer-blanc.

Blechhammer, *m.*, Blechhütte, *f.*, *χαλκεῖον τοῦ τενεκέ*, forge de tôle.

Blechmünze, *f.*, *πολλὰ λεπτὴ μονέδα (εἰς παλαιὸν καιρόν)*, bractéate, *f.*

Blechscheere, *f.*, *ἡ ψαλίδα διὰ τενεκέν*, coupoir, *m.*, cisailles, *f. pl.*

Blechschläger, Blechschmidt, *m.*, *χαλκεὺς ὁποῦ δουλεύει τὸν τενεκέν*, ferblantier, *m.*

Blechwaaren, *f. pl.*, *πράγματα ἀπὸ τενεκὲν κατασκευασμένα*, ustensiles *m. pl.* de fer-blanc.

Bleiben, *v. n. μένω, (μνήσκω)*, demeurer, rester; stehen, sitzen, liegen —, *μνήσκω στεκόμενος, καθήμενος, πλαγιασμένος*, demeurer debout, assis, couché; bey etwas —, *μνήσκω εἴς τι σταθερός*, s'en tenir à qc.; es bleibt dabey, *ἂς εἶναι, ἂς κάμωμεν αὐτό*, va! cela vaut fait; (im Kriege), *φονεύομαι, σκοτώνομαι εἰς τὸν πόλεμον*, demeurer sur la place, dans un combat.

Bleiben lassen, *v. a. ἀφίνω, παραιτῶ, δὲν κάμνω*, ne pas faire qc.

Bleibend, *adj. μένων, ἐπιμένων, ἐπικρατῶν*, permanent, constant, de durée.

Bleich, *adj. ὠχρὸς, χλωμὸς, κίτρινος (κίτερνος)*, blême, pâle.

Bleiche, *f.*, *ἡ ὠχρότης, κιτρινάδα*, pâleur, *f.*; (der Ort zum Bleichen), *ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον λευκαίνουν τὰ πανιά*, blanchisserie, blancherie, *f.*; *ἡ λεύκανσις*, blanchiment, *m.*

Bleichen, *v. a. λευκαίνω, ἀσπρίζω*, blanchir (le linge), herber; *v. n. γίνομαι ἄσπρος*, se blanchir.

Bleicher, *m.*, -in, *f.*, *ὁ λευκαντής, ἀσπριστής*, blanchisseur, *m.*; *ἡ λευκάντρια, ἀσπρίστρια*, blanchisseuse, *f.*

Bleichsucht, *f.*, *ἡ χλώρωσις, κιτρινάδα, (ἀῤῥωστία)*, pâles couleurs, *f. pl.*, chlorose, *f.*

Bleihe, *f.*, *ὁ λευκίσκος, εἶδος μικροῦ ὀψαρίου εἰς τὰ ποτάμια*, able (poisson), *m.*

Bleken, *v. a.* die Zähne, *δείχνω τὰ δόντια (διὰ καταφρόνησιν)*, montrer les dents à q.

Blende, *f.*, (bey Pferden), *τὸ πετζὶ ὁποῦ βάνουν πλαγίως εἰς τὰ μάτια τῶν ἀλόγων*, oeillère, *f.*; (Schirm), *παραπέτασμα*, blindes, *f. pl.*; (in der Baukunst), *ἡ καμάρα, (τόπος καμαρωτὸς εἰς τὸν τοῖχον διωρισμένος μά-*

λιστα δι' ἕνα ἄγαλμα), niche, f.

Blenden, v. a. θαμβώνω τὰ ὀμμάτια, éblouir; τυφλώνω, aveugler; (μεταφ.) ἀπατῶ, fig. éblouir, tromper.

Blendend, adj. ὁποῦ θαμβώνει, éblouissant.

Blendfenster, n., τὸ ψευδοπαράθυρον, fenêtre f. feinte.

Blendlaterne, f., τὸ κλεφτοφάναρον, lanterne f. sourde.

Blendleder, n., τὸ πετζὶ ὁποῦ βάνουν πλαγίως εἰς τὰ μάτια τοῦ ἀλόγου, oeillère, f., lunettes (pour les chevaux), f. pl.

Blendling, m., ὁ μπάσταρδος, νόθος, bâtard, métis, m.

Blendung, f., ἡ θάμβωσις, τὸ θάμβωμα, éblouissement, m.; τύφλωσις, aveuglement, m.; ἡ καμάρα εἰς τὸν τοῖχον, niche, f.; (s. Blende).

Blendwerk, n., ἡ ἀπάτη τῶν ὀμματιῶν, illusion, f., prestige, m.

Bley, n., τὸ μολύβι, plomb, m.

Bleyarbeit, f., τέχνη τοῦ νὰ δουλεύῃ τις τὸ μολύβι, plomberie, f.

Bleyarbeiter, m., ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει εἰς τὸ μολύβι, plombier, m.

Bleyartig, adj. μολυβοειδής, qui ressemble au plomb.

Bleydach, n., στέγη ἀπὸ μολυβένιαις πλάκαις, toit m. couvert de plomb.

Bleyern, adj. μολυβδένιος, μολυβένιος, de plomb.

Bleyfarbe, f., τὸ χρῶμα τοῦ μολυβιοῦ, couleur f. de plomb.

Bleyfarbig, adj. ὁποῦ ἔχει χρῶμα μολυβιοῦ, (de) couleur de plomb.

Bleyfeder, f., s. Bleystift.

Bleygießer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ χύνει μολύβι εἰς καλούπια, plombier (celui qui jette le plomb dans les forme).

Bleyglätte, f., ὁ λιθάργυρος, litharge, f.

Bleygrube, f., τὸ μετάλλειον (λαγοῦμι) εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται τὸ μολύβι, mine f. où l'on trouve du plomb.

Bleyhütte, f., ἡ φαμπρίκα εἰς τὴν ὁποῖαν ἀναλύουν τὸ μολύβι κτλ., plomberie (où l' on fond le plomb etc.), f.

Bleyicht, Bleyhaft, adj. μολυβοειδής, qui ressemble au plomb.

Bleykugel, f., μολύβι, μπόλλα ἀπὸ μολύβι, balle f. de plomb.

Bleyloth, s. Bleyschnur.

Bleyrecht, adj. καττακάθετος, ὀρθὸς, ἴσιος, à plomb, vertical.

Bleyschnur, f., Bleyloth, n., ἕνα μολύβι κρεμάμενον ἀπὸ ἕνα σχοινί, μὲ τὸ ὁποῖον μετροῦν τὰ βάθη τῆς θαλάσσης κτλ., plomb, m., sonde, f.

Bleystift, m., τὸ μολυβοκόνδυλον, crayon, m.

Bleystiftrohr, n., θήκη διὰ τὸ μολυβοκόνδυλον, porte-crayon.

Bleywage, f., ἡ στάθμη, ἐργαλεῖον μὲ ἕνα μολύβι κρεμάμενον ἀπὸ μίαν κλωστὴν, καὶ ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς τὸ νὰ σταίνουν ὀρθὰ τὰ τείχη κτλ., niveau, m.

Bleyweiß, n., ψιμμύθιον, ἀσπράδι, céruse, f.

Bleywurf, m., μολύβι κρεμάμενον ἀπὸ ἕνα σχοινὶ μὲ τὸ ὁποῖον μετροῦν τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, sonde, f., plomb, m.

Bleyzucker, m., τὸ μολυβοζάχαρον, sucre m de saturne.

Bleyzug, m., τροχὸς μὲ τὸν ὁποῖον ἐκτείνουν τὸ μολύβι εἰς λεπταῖς βέργαις, tire plomb, m.

Blick, m., τὸ βλέμμα, ἡ ὀμματιά, regard, m., oeillade, f.; ἡ ῥοπὴ ὀφθαλμοῦ, coup-d'oeil, m.; ἡ λάμψις, μία ἀστραπὴ φωτός, éclair (de lumière), m.; einen — auf etwas werfen, ῥίπτω ἕνα βλέμμα (ἢ τὸ ὀμμάτι) εἰς τι, jeter un coup-d'oeil sur qc.

Blicken, v. n. βλέπω, ῥίπτω τὰ ὀμμάτια, ῥίπτω τὸ βλέμμα, regarder, jeter un regard ou un coup d'oeil; fig. die Sonne blickt durch die Wolken, ὁ ἥλιος φαίνεταί ἀπὸ τὰ σύννεφα, le soleil perce les nues; sich blicken lassen, φαίνομαι (εἰς τὰ ὀμμάτια), se montrer, paraître.

Blickfeuer, n., φωτία ὁποῦ ἀνάπτει καὶ ἔξαφνα σβύνεται, ὁμοίως· φωτία ὁποῦ φαίνεται ἀπὸ μακράν, faux-feux, m. pl.

Blind, adj. τυφλός, aveugle;

(vom Glase), ὁποῦ δὲν εἶναι διαφανές, (γυαλὶ) γιωμένον, terni (se dit d'un verre, d'une vitre); — laden, γεμίζω τὸ τουφέκι μόνον μὲ μπαροῦτι, charger sans balle; ein blinder Lärm, ψευδὴς θόρυβος, χωρὶς αἰτίαν, fausse alarme, f.; ein blindes Fenster, ψευδοπαράθυρον, fenêtre f. feinte.

Blinde, f., (das Blindsegel), τὸ πανὶ τοῦ ἐμπροσθινοῦ καταρτιοῦ, (mar.) civadière.

Blindekuh, blinde Kuh, τυφλομαρία, τυφλοπανίτζα, (παιγνίδι τι), colin-maillard, m.

Blinde, m., ὁ τυφλός, aveugle, m.

Blindgeboren, adj. ὁποῦ ἐγεννήθη τυφλός, aveugle-né.

Blindheit, f., ἡ τυφλότης, τυφλάδα, aveuglement, m., cécité, f.; fig. mit — schlagen, (μεταφ.) τυφλώνω, aveugler.

Blindlings, adj. τυφλῶς, μὲ τὰ ὀμμάτια κλεισμένα, à yeux clos, à tâtons; εἰς τὰ τυφλά, aveuglement, à l'aveugle.

Blindmaus, f., ὁ τυφλοπόντικος τῆς Ρωσσίας, rât m. aveugle de Russie.

Blindschleiche, f., ἡ ἀμφίσβαινα, τὸ τυφλὸν ὀφίδι, orvet, m.; (μεταφ.) πανοῦργος, πονηρὸς καὶ κακὸς ἄνθρωπος, sournois, m.

Blindsegel, n., s. Blinde.

Blindstange, f., τὸ ὑψηλότερον κατάρτι ὁποῦ βάνεται εἰς τὸ ἐμπροσθινὸν κατάρτι τοῦ καραβιοῦ, vergue f. de civadière, tourmentin, m.

Blinken, v. n. γυαλίζω, reluire, briller.

Blinzen, Blinzeln, v. n. σκαρδαμύττω, μισοσφαλῶ τὰ ὀμμάτια, cligner, ciller.

Blinzelmaus, f., s. Blindekuh.

Blinzeln, n., τὸ μισοσφάλισμα τῶν ὀμματίων, clignement, cillement, m.

Blitz, m., ἡ ἀστραπή, éclair; κεραυνός, ἀστροπελέκι, foudre, f.; vom Blitze getroffen werden, κεραυνοῦμαι, ἀστροπελεκοῦμαι, être frappé de la foudre.

Blitzableiter, m., σίδηρον ὁποῦ βάνεται εἰς τὴν σκέπην τοῦ ὀσπιτίου καὶ ἀπογυρίζει τὸν κεραυνὸν ἀπ' αὐτό, (κοινῶς· μαγνήτης), conducteur, paratonnerre, m.

Blitzen, v. n. ἀστράπτω, γυαλίζω, reluire, briller; v. i. es blitzt, ἀστράπτει, il fait des éclairs.

Blitzstrahl, m., ὁ κεραυνός, τὸ ἀστροπελέκι (ἀστραποπελέκι), foudre, f.

Block, m., τὸ κούτζουρον, (κάθε ἀδούλευτον κομμάτι ξύλου καὶ πέτρας), billot, bloc (de marbre etc.), m.; einen in den — legen, βάνω τινὰ εἰς τὰ σίδηρα, mettre q. aux fers.

Blockhaus, n., ξύλινον φρούριον κτισμένον ἐξεπίτηδες εἰς τὸν πόλεμον, fortin m. fait de madriers.

Blockiren, v. a. περικυκλώνω (μίαν πόλιν κτλ. εἰς τὸν πόλεμον), bloquer (une ville etc.).

Blockirung, Blockade, f., περικύκλωσις πόλεως κτλ. μὲ στράτευμα, blocus, m.

Blockmörser, m., μορτάριον προσαρμοσμένον εἰς ἕνα χονδρὸν ξύλον, mortier m. monté sur un bloc de bois; (s. Mörser).

Blockpfeife, f., εἶδος αὐλοῦ ἢ φλογέρας, εἰς τὰ ὄργανα τῆς ἐκκλησίας, tuyau m. d'orgue fait d'une seule pièce.

Blockwagen, m., εἶδος ἀμαξιοῦ μὲ τέσσαρας μικροὺς τροχούς, binard, m.

Blockzinn, n., τὸ καλάϊ εἰς κομμάτια, étain m. en saumons.

Blöde, adj. ἐντροπαλὸς, δειλὸς, ἄτολμος, honteux, timide; (schwach am Verstande), ἀδύνατος κατὰ τὸν νοῦν, qui a l'esprit faible, imbécille; ein blödes Gesicht haben, ἔχω τὰ ὀμμάτια ἀδύνατα, avoir la vue faible.

Blödigkeit, f., ἡ ἐντροπαλότης, δειλία, ἀτολμία, timidité, f.; — der Augen, des Verstandes, ἀδυναμία τῶν ὀμματίων, τοῦ πνεύματος, faiblesse des yeux, de l'esprit.

Blödsichtig, adj. ὁποῦ ἔχει ἀδύνατα τὰ ὀμμάτια, qui a la vue faible.

Blödsichtigkeit, f., ἀδυναμία τῶν ὀμματίων, vue faible, f.

Blödsinn, m., Blödsinnigkeit, f., ἡ ἀδυναμία τοῦ νοός, imbécillité, f.

Blödsinnig, adj. ἀδύνατος κατὰ τὸν νοῦν, imbécille.

Blöken, v. n. μουγκρίζω (ὡσὰν

τὰ βόδια), beugler, mugir; βληχῶμαι, βελάζω (ὡσὰν τὰ πρόβατα), bêler.

Blöken, n., τὸ μούγκρισμα, beuglement, mugissement, m; τὸ βέλασμα, bêlement, m.

Blond, adj. ξανθός, blond.

Blonde, f., εἶδος μεταξωτῆς δεντέλας, blonde, f.

Blondine, f., γυναῖκα (ἢ κορίτζι) ὁποῦ ἔχει ξανθὰ τὰ μαλλία, blondine, f.

Bloß, (entblößt), adj. γυμνός, nu; (allein), μόνος, seul; im bloßen Kopfe gehen, πηγαίνω μὲ τὸ κεφάλι ἀσκέπαστον, περιπατῶ ξέσκεπος τὴν κεφαλήν, aller nu-tête ou la tête nue; im bloßen Hemde, μόνον μὲ τὸ ὑποκάμισον, en chemise; auf der bloßen Haut, ἐπάνω εἰς τὸ δέρμα γυμνόν, à cru; sich der Gefahr bloß stellen, κινδυνεύω, ῥίπτομαι εἰς κίνδυνον, s'exposer; sich bloß geben, φανερώνω ἀστόχαστα τὸ σφάλμα μου, τὴν ἀμαθίαν μου κτλ., découvrir son jeu, donner prise sur soi.

Bloß, adv. γυμνά, à découvert; (nur, allein), μόνον, seulement, purement.

Blöße, f., ἡ γυμνότης, γυμνάδα, nudité, f.; eine — geben, ξεσκεπάζομαι, δὲν σκεπάζομαι καλὰ (πολεμῶντας τὸ σπαθί, se découvrir (terme d'escrime); fig. δείχνω ἀστόχαστα τὴν ἀδυναμίαν, τὴν ἀμαθίαν μου κτλ., donner prise sur soi, découvrir son jeu.

Blühen, v. n. ἀνθῶ, fleurir.

Blümchen, n., τὸ λουλουδάκι, petite fleur, f.

Blume, f., τὸ ἄνθος, λουλοῦδι, fleur, f.

Blumenbeet, n., πρασιὰ μὲ λουλούδια, planche, f., parterre, compartiment m. de fleurs.

Blumenblatt, n., φύλλον τοῦ ἄνθους, feuille f. de fleur.

Blumenflor, m., πολλὰ λουλούδια ὁποῦ ἀνθοῦν μαζύ, fleuraison, f.

Blumengarten, m., περιβόλι μὲ λουλούδια, jardin m. fleuriste.

Blumengärtner, m., κηπουρὸς ὁπου φυτεύει καὶ τρέφει λουλούδια, jardinier fleuriste.

Blumengehänge, n., τὸ στέμμα, ὁ στέφανος ἀπὸ λουλούδια, πολλὰ λουλούδια μαζὺ δεμένα καὶ κρεμάμενα διὰ στολισμόν, guirlande, f., feston, m.

Blumengriffel, m., τὸ θηλυκὸν ὄργανον τῶν φυτῶν (ἢ εἰς τὰ ἄνθη), pistil, m.

Blumenhändler, m., ἀνθοπώλης, marchand m. fleuriste.

Blumenkelch, m., ὁ κάλυξ τοῦ ἄνθους, calice (de fleur), m.

Blumenkohl, m., τὸ καρφολάχανον, κουνουπίδι, chou-fleur, m.

Blumenkorb, m., καλάθι διὰ λουλούδια καὶ καλάθι μὲ λουλούδια, corbeille f. à fleurs, corbeille pleine de fleurs.

Blumenkranz, m., ὁ στέφανος ἀπὸ λουλούδια, couronne f. de fleurs.

Blumenlese, f., ἡ ἀνθολογία, fig. anthologie, f.

Blumenliebhaber, m., (Blumenfreund), ὅστις ἀγαπᾷ τὰ λουλούδια, fleuriste, m., (qui aime les fleurs).

Blumenmahler, m., ζωγράφος ὅστις ζωγραφίζει λουλούδια, fleuriste, m., (qui peint des fleurs).

Blumenreich, adj. γεμάτος ἀπὸ λουλούδια, plein de fleurs; fig. γεμάτος ἀπὸ ῥητορικὸν στολισμόν, ἀπὸ ῥητορικοὺς τρόπους, plein de figures rhétoriques.

Blumenstengel, -stiel, m., οὐρὰ (κοτζάνι) λουλουδίου, tige, queue f. de fleur.

Blumenstaub, m., Blumenmehl, n., σκόνη εἰς τα ἄνθη, poussière f. prolifique.

Blumensticker, m., κεντητὴς ὁποῦ κεντᾷ μὲ σχήματα λουλουδιῶν, brodeur m. en fleurs.

Blumenstickerey, f., κέντημα μὲ σχήματα λουλουδιῶν, broderie f. en fleurs.

Blumenstrauß, m., δεμάτι ἀπὸ λουλούδια, bouquet, m.

Blumenthee, m., τζάϊ ἀπὸ τὰ ἄνθη τοῦ φυτοῦ, τὸ βασιλικὸν τζάϊ, thé impérial, m.

Blumentopf, m., ἀγγεῖον μὲ λουλούδια, pot à fleurs, bouquetier, m.

Blumenwerk, n., στολισμὸς ἀπὸ λουλούδια, ornements m. pl. de fleurs; (künstliches —), τὰ πλουμιστά, fleuron, m.

Blumenzeit, f., ὁ καιρὸς τῶν

Digitized by Google

λουλουδιῶν, saison *f.* de fleurs.
Blumenzucht, *f.*, *καλλιέργεια ἀνθῶν*, culture *f.* des fleurs.
Blumenzwiebel, *m.*, *ὁ βολβὸς μερικῶν λουλουδιῶν*, bulbe *f.* (de quelques sortes de fleurs).
Blumicht, *adj.* *ἀνθοειδής*, ressemblant à des fleurs.
Blumig, *adj.* *γεμάτος λουλούδια* (*οἷον· ἕνα λιβάδι*), fleuri, plein de fleurs; (geblümt), *πλουμιστός*, à fleurs, à ramages.
Blumist, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ καλλιεργεῖ λουλούδια*, fleuriste, *m.* (qui cultive des fleurs); *ὁ πραγματευτὴς μὲ λουλούδια*, fleuriste (qui trafique en fleurs).
Blut, *n.*, *τὸ αἷμα*, sang, *m.*; (Geschlecht), *τὸ γένος*, *αἷμα*, race, famille, *f.*; mit Blut beflecken, *αἱματώνω*, ensanglanter; *fig. fam.* ein junges —, *ἕνας νέος*, *μία νέα κόρη*, une jeune personne (jeune homme, *m.*, jeune fille, *f.*).
Blutader, *m.*, *ἡ φλέψ*, *φλέβα*, veine, *f.*
Blutarm, *adj. fam.* *πάμπτωχος*, *πτωχότατος*, extrêmement pauvre.
Blutbad, *n.*, *ἡ αἱματοχυσία*, carnage, massacre, *m.*
Blutbrechen, *n.*, *τὸ αἱματοξέρασμα*, vomissement *m.* de sang.
Blutbühne, *f.*, *σανίδωμα ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἀποκεφαλίζουν τοὺς καταδίκους*, échafaud, *m.*
Blutdurst, *m.*, *ἡ δίψα τοῦ αἵματος*, *αἱμοδιψία*, *σκληρότης*, soif de sang, cruauté, *f.*
Blutdürstig, *adj.* *αἱμοβόρος*, *αἱμόδιψος*, *σκληρός*, sanguinaire, cruel.
Blutegel, *m.*, *ἡ βδέλλα*, sangsue, *f.*
Bluten, *v. r.* *σταλάζει*, *τρέχει* (*τὸ αἷμα*), saigner; sich zu Tode —, *χάνω ὅλον τὸ αἷμα μου*, perdre tout son sang; aus der Nase —, *ἔχω αἱμοῤῥαγίαν τῆς μύτης*, *ἐβγαίνει αἷμα ἀπὸ τὴν μύτην μου*, saigner du nez; bluten müssen, (*μεταφ.*) *πρέπει νὰ πληρώσω*, *νὰ δώσω πολλὰ ἄσπρα*, être obligé de cracher au bassin.
Blutfarbe, *f.*, *τὸ χρῶμα τοῦ αἵματος*, couleur de sang, couleur sanguine, *f.*
Blutfarbig, *adj.* *ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ αἵματος*, de couleur de sang.
Blutfink, *m.*, *τὸ μελανοκόρυφον*, (*πουλί*), pivoine, bouvreuil, *m.*
Blutfluß, *m.*, *ἡ αἱμοῤῥαγία*, flux *m.* de sang; (rothe Ruhr), *ἡ δυσεντερία*, *λυεντερία*, dysenterie, *f.*
Blutgefäße, *n. pl.*, *τὰ ἀγγεῖα τοῦ αἵματος*, *ἀγγεῖα αἱμοφόρα*, *φλέβες*, *ἀρτηρίαι*, les vaisseaux *m. pl.* qui contiennent le sang, veines, artères, *f. pl.*
Blutgeld, *n.*, *μισθὸς διὰ φόνον*, *ἄσπρα ὁποῦ ἔλαβέ τις διὰ φόνον*, prix *m.* du sang, argent *m.* gagné par un meurtre.
Blutgericht, *n.*, *τὸ κριτήριον ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου*, justice *f.* criminelle.
Blutgerüst, *n.*, *τὸ σανίδωμα ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἀποκεφαλίζουν τοὺς καταδίκους*, échafaud, *m.*
Blutgeschwür, *n.*, *αἱματῶδες ἀπόστημα*, flegmon, furoncle, clou, *m.*
Blutgier, *f.*, *ἡ αἱμοδιψία*, *σκληρότης*, *ἀπανθρωπία*, avidité *f.* de sang, cruauté, *f.*
Blutgierig, *adj.* *αἱμοβόρος*, *αἱμόδιψος*, *σκληρός*, *ἀπάνθρωπος*, avide de sang, sanguinaire.
Blutharnen, *n.*, *αἱματῶδες κατούρημα*, pissement *m.* de sang.
Blüthe, *f.*, *τὸ ἄνθος*, fleur, *f.*; *ἄνθημα*, *ἄνθησις*, fleuraison, *f.*
Bluthirse, *f.*, *τὸ κόκκινον κεγχρί*, panicum *m.* sanguin.
Blutig, *adj.* *αἱματωμένος*, sanglant, ensanglanté; blutige Schlacht, *μάχη εἰς τὴν ὁποῖαν χύνεται πολὺ αἷμα*, bataille *f.* sanglante; blutig machen, *αἱματώνω*, ensanglanter.
Blutigel, s. Blutegel.
Blutjung, *adj. fam.* *πολλὰ νέος*, fort jeune.
Blutlassen, *n.*, *ἡ φλεβοτομία*, saignée, *f.*
Blutlauf, *m.*, s. Blutfluß.
Blutlos, *adj.* *ἄναιμος*, *ἀναίματος*, qui n'a point de sang.
Blutmasse, *f.*, *ὅλο τὸ αἷμα*

(εἰς τὸ σῶμα), masse f. du sang.

Blutpfirsche, f., εἶδος κοκκίνου ῥοδακίνου, brugnon, m., sanguinole, f.

Blutrache, f., ἐκδίκησις φόνου, vengeance f. qu'on tire d'un meurtre.

Bluträcher, m., ἐκδικητὴς φόνου, vengeur m. d'un meurtre.

Blutreich, adj. ὁποῦ ἔχει πολὺ αἷμα, πολυαίματος, sanguin, qui a beaucoup de sang.

Blutreinigend, adj. καθαρίζων τὸ αἷμα, dépuratoire.

Blutreinigung, f., ὁ καθαρισμὸς τοῦ αἵματος, remède m. dépuratoire.

Blutrichter, m., ὁ κριτὴς ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου, juge m. criminel.

Blutroth, adj. κόκκινος ὡσὰν τὸ αἷμα, rouge comme du sang.

Blutrünstig, adj. ὀλίγον αἱματωμένος (ἀπὸ κτύπημα κτλ.), sanglant, jusqu' au sang.

Blutsauer, adj. fam. πολλὰ κοπιαστικός, extrêmement pénible.

Blutsauger, m., s. Vampyr.

Blutschande, f., ἡ αἱμομιξία, inceste, m.

Blutschänder, m., ὁ αἱμομίκτης, incestueux, m.

Blutschänderisch, adj. αἱμομικτικός, incestueux, adj.

Blutschuld, f., μεγάλον ἔγκλημα, φόνος, meurtre, crime m. capital.

Blutschwär, m., s. Blutgeschwür.

Blutsfreund, m., ὁ (πλησίον) συγγενής, (ἐξ αἵματος), proche parent, m.

Blutsfreundin, f., ἡ (πλησίον) συγγενής, συγγένησσα, proche parente, f.

Blutsfreundschaft, f., ἡ συγγένεια (ἐξ αἵματος), consanguinité, f.

Blutspeyen, Blutspucken, n., ἡ αἱμοπτυσία, crachement m. de sang, hémoptysie, f.

Blutstein, m., ὁ αἱματίτης, (λίθος τις), hématite, sanguine, f.

Blutstillend, adj. ὁποῦ σταματᾷ τὸ αἷμα, στυπτικός, styptique, qui étanche le sang.

Blutstropfen, m., σταλαγματιὰ αἵματος, goutte f. de sang.

Blutsturz, m., αἱμοῤῥαγία (ἀπὸ τὸν λάρυγγα), hémorragie, f.

Blutsverwandte, f., s. Blutsfreund.

Blutsverwandtschaft, f. Blutsfreundschaft.

Bluttriefend, adj. ὅλο αἱματωμένος, tout sanglant.

Blutumlauf, m., κυκλοφορία τοῦ αἵματος, circulation f. du sang.

Bluturtheil, n., ἡ καταδίκασις εἰς θάνατον, sentence f. de mort.

Blutvergießen, n., ἡ αἱματοχυσία, massacre, carnage, m.

Blutwasser, n., λύμφη (εἰς τὸ σῶμα), lymphe, f.

Blutwenig, adv. fam. πολλὰ ὀλίγον, très-peu.

Blutwurst, f., τὸ (μαῦρον) λουκάνικον, boudin, m.

Bock, m., ὁ τράγος, bouc, m.; (Kutschbock), τὸ σκαμνὶ τοῦ ἁμαξᾶ, siége m. du cocher; (Bock der Zimmerleute, Maurer), εἶδος μεγάλου σκαμνιοῦ εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν σανίδια καὶ στέκονται ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀσπρίζουν τὸν τοῖχον κτλ., âne, baudet, m.; fam. (Fehler), τὸ σφάλμα, faute, bevue, f.

Böckchen, n., μικρὸς ἢ νέος τράγος, petit ou jeune bouc, m.

Bocken, (von Ziegen), v. n. ἐπιθυμεῖ τὸν τράγον (ἡ γίδα), être en chaleur (des chèvres); (bockicht riechen), βρομῶ ἀπὸ τράγον, sentir le bouquin; (einen Fehler machen), κάμνω σφάλμα, faire ou commettre une faute.

Bockfell, n., τὸ δέρμα τοῦ τράγου, (μεταφ.) ἀχρεῖα πόρνη, peau f. de bouc; fam. altes —, (μεταφ.) ἀσχημοτάτη γρηά, vieille (très-laide), f.

Bockfleisch, n., τὸ κρέας τοῦ τράγου, viande f. de bouc.

Bockicht, adj. ὁποῦ βρομᾶ ἀπὸ τράγον, qui sent le bouquin.

Bocklamm, n., ἀρνὶ ἀρσενικόν, agneau m. mâle.

Bockleder, n., δέρμα, τομάρι τράγου (κατασκευασμένον), peau f. de bouc (apprêtée).

Bockledern, adj. ἀπὸ δέρμα τράγου (φκιασμένον), de peau de bouc.

Bockpfeife, f., ὁ ἀσκαυλὸς, ἡ ἀσκοτζαμποῦνα, cornemuse, f.

Bockpfeifer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὴν ἀσκοτζαμποῦνα, joueur m. de cornemuse.

Bocksbart, m., τὰ γένεια τοῦ

τράγου, barbe f. de bouc; (ein Kraut), ὁ τραγοπώγων, (βότανόν τι), salsifis (plante), m.

Bocksbeere, f., τὸ μαῦρον φραγκοστάφυλον, baie f. de ronce.

Bocksbeutel, m., fig. παλαιὰ καὶ ἄνοστη συνήθεια (μιᾶς πόλεως κτλ.), coutume (ancienne et ridicule d'une ville etc.).

Bockshorn, n., τὸ κέρατον τὸ τράγου, corne f. de bouc; fam. einen ins — jagen, στενοχωρῶ, ταπεινώνω, φοβίζω, réduire qn. au petit pied, intimider qn.

Bockssprung, m., fig. πήδημα (ἀπὸ χαρὰν, ὡσὰν τοῦ τράγου), (saut m. de bouc), gambade, capriole, f.

Boden, m., τὸ ἔδαφος, ἡ γῆ, terre, f., sol, m.; zu —, κατὰ γῆς, par terre, à terre, à bas; (eines Gefäßes), ὁ πάτος (τοῦ ἀγγείου), fond, m.; (Oberboden), τὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ ὀσπιτιοῦ ὑποκάτω εἰς τὴν στέγην, τὸ ὑπερῷον, (τουρκ. σερβανί), grenier, galetas, m.; (Fußboden im Zimmer), τὰ σανίδια (εἰς τὸν θάλαμον), le plancher.

Bodenbret, n., σανίδι εἰς τὸν πάτον (τοῦ ἁμαξιοῦ, τοῦ κρεββατιοῦ), ais m. qui sert de fond (dans une voiture, dans un lit).

Bodenfenster, n., παράθυρον εἰς τὴν σκέπην, φεγγίτης, lucarne, f.

Bodenfries, (in der Artillerie), m., τὰ στολίδια (μὲ πλουμίσματα) τοῦ κανονιοῦ, (artill.) plate-bande et moulure f. de la culasse d'un canon.

Bodenholz, n., ξύλον διὰ τὸν πάτον τῶν βουτζιῶν, enfonçure, f.

Bodenkammer, f., κάμερα (ὀντὰς) ὑποκάτω εἰς τὴν στέγην, galetas, m.

Bodenlos, adj. ὁποῦ δὲν ἔχει πάτον, sans fond.

Bodensatz, m., κατακάθισμα ὑγροῦ (οἷον· τοῦ καφὲ κτλ.), effondrilles, f. pl. dépôt, sédiment, marc, m.

Bodenschlüssel, m., κλειδὶ διὰ τὸ ὑπερῷον, clef f. du grenier; (s. Boden).

Bodenstein, m., ἡ κάτωθεν μυλόπετρα, gîte, m., meule f. de dessous.

Bodenstück, Bodenfeld, n., (in der Artillerie), τὸ ὀπισινὸν μέρος τοῦ κανονιοῦ, (artill.) premier renfort m. d'un canon.

Bodenthür, f., θύρα τοῦ ὑπερῴου, porte f. du grenier; (s. Boden).

Bodenzins, m., τὰ δοσίματα ἀπὸ ἀκίνητα καλὰ (οἷον· ἀπὸ ὀσπίτι, χωράφια κτλ.), impôt m. payé d'un immeuble.

Bodmerey, f., δάνεισμα διδόμενον εἰς χαράβι, bomerie, f., prêt m. à la grosse aventure.

Bofist, m., (Pilz), λυκόπορδον (εἶδος μανιταριοῦ), vesse de loup, m.

Bogen, m., τὸ τόξον, δοξάρι, arc, m.; (Krümmung, f.), τὸ καμπύλωμα, ὁ γύρος (οἷον· τοῦ ποταμοῦ), courbure, f., (p. e. d'une rivière); (eines Gewölbes), ἡ καμάρα, arc, cintre, m., voûte, f.; (einer Violine), τόξον μὲ τὸ ὁποῖον παίζουν τὸ βιολί, archet, m.; (an einer Brücke), ἡ ἀψίς, τόξον τῆς γέφυρας, arche, Bogen Papier, ἡ κόλλα χαρτί, feuille f. de papier.

Bogenfenster, n., παραθυρὸν καμαρωτόν, fenêtre f. cintrée.

Bogenförmig, adj. τοξοειδής, en arc, arqué.

Bogengang, m., δρόμος εἰς τὰ περιβόλια σκεπασμένος ἀπ' ἐπάνω ἀπὸ τὰ κλαδιὰ τῶν δένδρων, berçeau (dans un jardin).

Bogengerüst, n., Bogenlehre, f., τὸ ξύλινον τόξον, ἐπάνω τοῦ ὁποίου κτίζουν, cintre, armement m. de voûte.

Bogengröße, f., ein Buch in —, βιβλίον εἰς φύλλον τῆς κόλλας, un livre in folio.

Bogenlaube, f., s. Bogengang.

Bogenschuß, m., (Schuß mit dem Bogen), τὸ ῥίψιμον (τῆς σαΐττας) μὲ τὸ τόξον, coup m. d'arc ou de flèche; τὸ ῥίψιμον τῆς μπάλλας κτλ. εἰς σχῆμα τόξου, τοξοειδὴς ῥίψις, coup m. en arc, coup tiré à toute volée; einen — weit, διάστημα ὅσον φθάνει ἡ σαΐττα ῥιμμένη μὲ τὸ τόξον, à la portée du trait, de l'arc.

Bogenschütz, m., ὁ τοξότης, archer, m.

Bogenstellung, *f.*, *ἀράδα ἀπὸ καμάρας, ἀπὸ στύλους μὲ καμαρωτὴν σκέπην*, arcade, *f.*

Bogenstrich, *m.*, *τράβηγμα τοῦ τόξου εἰς τὸ βιολί*, coup *m.* d'archet.

Bogenweise, *adv.* *κατὰ κόλλαις*, par feuilles.

Bogspriet, *m.*, *τὸ ἔμπροσθινὸν κατάρτι εἰς τὸ καράβι*, beaupré, *m.*

Bohle, *f.*, *χονδρὸν σανίδι*, planche *f.* épaisse.

Bohlen, *v. a.* *στρώνω μὲ χονδρὰ σανίδια*, planchéier.

Bohne, *f.*, *τὸ κουκὶ, τὸ φασοῦλι*, fève, *f.*

Bohnen, *v. a.* *κάμνω γυαλιστὸν τρίβωντας μὲ κηρί*, cirer, frotter avec de la cire.

Bohnenfeld, *n.*, *χωράφι σπαρμένον ἀπὸ φασούλια*, champ *m.* semé de fèves.

Bohnenstange, *f.*, *ξύλον ἢ ἀκουμβιστῆρι διὰ τὰ φασούλια*, rame, *f.*

Bohnenstroh, *n.*, *καλάμια (ἄχυρα) ἀπὸ τὰ φασούλια*, paille *f.* de fèves; *fig. pop.* er ist grob wie —, *εἶναι χονδροειδέστατος*, il est extrêmement grossier.

Bohner, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ τρίβει (τραπέζια κτλ.) μὲ κηρὶ, νὰ τὰ κάμῃ γυαλιστά*, frotteur, *m.*

Bohnhase, *m.*, *τεχνίτης ὁποῦ δουλεύει κρυφίως χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ δίκαιον τοῦ μάστορος*, chambrelan, *m.*

Bohnlappen, *m.*, *κομμάτι πανὶ κηρωμένον, μὲ τὸ ὁποῖον τρίβουν τραπέζια σκαμνιὰ κτλ.*, frottoir, *m.*

Bohren, *v. a.* *τρυπῶ (μὲ τὴν ἀρίδαν)*, forer, percer, trouer; *fig.* ein Schiff in den Grund —, *καταβυθίζω, καταποντίζω ἕνα καράβι*, couler à fond un vaisseau.

Bohrer, *m.*, (das Werkzeug), *ἡ ἀρίδα*, foret, perçoir, *m.*; (der bohrt), *ἐκεῖνος ὁποῦ τρυπᾷ μὲ τὴν ἀρίδαν*, celui qui fore, qui perce.

Bohrlade, *f.*, *σανίδωμα, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον τρυποῦν τὰ κανόνια*, allésoir, *m.*

Bohrmehl, *n.*, Bohrspäne, *m. pl.*, *τὰ ἀποξύσματα ὁποῦ πίπτουν ὅταν τρυποῦν τι μὲ τὴν ἀρίδαν*, petites parcelles farineuses qui tombent en forant.

Boisalz, *n.*, s. Seesalz.

Boie, *f.*, *σημεῖον ὁποῦ δείχνει ποῦ εἶναι ἡ ἄγκυρα εἰς τὸν πάτον*, bouée, *f.*, bonneau, *m.*

Bökelfleisch, s. Pökelfleisch.

Bole, s. Bohle.

Bolle, *f.*, *ὁ βολβός*, bulbe, *f.*, oignon, *m.*

Bollengewächs, *n.*, *φυτὸν ἔχον βολβὸν ἢ βολβούς*, plante *f.* bulbeuse.

Böller, *m.*, *μικρὸν μορτάριον, εἶδος μικροῦ κανονιοῦ ἀπὸ τὸ ὁποῖον ῥίπτουν μικραῖς μπόμπαις*, boîte (petit mortier), *f.*

Bollig, *adj.* *σκληρός, ξυλώδης (λέγεται διὰ ῥεπάνια κτλ.)*, bulbeux.

Bologneser=Hündchen, *n.*, *μαλιαρὸν σκυλάκι*, chien de Malte, bichon, *m.*

Bollwerk, *n.*, *ὁ προμαχών, εἶδος περιτειχίσματος*, bastion, *m.*

Bolus, *m.*, *εἶδος κοκκίνου χώματος*, bol, *m.*, terre *f.* bolaire.

Bolzen, *m.*, *ἡ σαΐττα, τὸ βέλος*, flèche, *f.*, trait, *m.*; (Pflock), *ξύλινον καρφί*, cheville, *f.*

Bombardier, *m.*, *ὁ λουμπαρδάρης, ὁποῦ ῥίπτει ταῖς μπόμπαις*, bombardier, *m.*

Bombardiren, *v. a.* et *n.* *ῥίπτω μπόμπαις, πολεμῶ μὲ μπόμπαις*, bombarder.

Bombasin, *m.*, *τὸ βομβασίνι, εἶδος ὑφάσματος*, bombasin (étoffe), *m.*

Bombast, *m.*, *φουσκωμένα λόγια, φλυαρίαι*, phébus, *m.*

Bombe, *f.*, *ἡ μπόμπα*, bombe, *f.*

Bombenfrey, *adj.* *ὁποῦ δὲν χαλνᾶται ἀπὸ τὸ ῥίψιμον τῆς μπόμπας*, à l'épreuve de la bombe.

Boot *ꝛc.*, s. Both *ꝛc.*

Borar, *m.*, *ἡ χρυσόκολλα*, borax, *m.*

Bord, *m.*, *τὸ χεῖλος τοῦ πλοίου (καραβιοῦ)*, bord (d'un navire), *m.*; an Bord gehen, *ἐμβαίνω εἰς τὸ πλοῖον (καράβι)*, aller à bord; über Bord werfen, *ῥίπτω εἰς τὴν θάλασσαν*, jeter à la mer.

Bordell, *n.*, *τὸ πορνοβοσκεῖον, πορνοστάσιον*, bordel, *m.*

Bordiren, *v. a.* *στολίζω μὲ σιρίτια κτλ. τὴν ἄκραν τοῦ*

φορέματος, border, galonner, chamarrer.

Bordirung, *f.*, ὁ στολισμὸς μὲ σιρίτια, τὰ σιρίτια, bordure, *f.*

Borg, *m.*, (junger Eber), γουρουνόπουλον ἀρσενικόν, jeune sanglier, *m.*

Borg, *m.*, τὸ δάνειον, δάνεισμα, crédit, prêt, *m.*; auf Borg geben, δανείζω, δίδω δανεικά, faire crédit de ..., prêter; auf Borg nehmen, δανείζομαι, πέρνω δανεικά, prendre à crédit, emprunter.

Borgen, *v. a.* δανείζομαι, πέρνω δανεικά, emprunter; (für: leihen), s. Leihen.

Borke, *f.*, ἡ (χονδρὴ) φλοῦδα τοῦ δένδρου, écorce, *f.*

Born, *m.*, τὸ πηγάδι, puits, *m.*

Borrage, Borragen, Borretsch, *m.*, τὸ βούγλωσσον, (βότανον), bourrache (plante), *f.*

Borsdorfer-Apfel, *m.*, εἶδος μήλου εἰς τὴν Γερμανίαν, pomme *f.* de Borsdorf.

Borstbesen, *m.*, φιλοκάλλι, (φρουκάλλι) ἀπὸ γουρουνότριχες, balai *m.* de soies de cochon.

Börse, *f.*, ὁ τόπος τῆς συναθροίσεως τῶν πραγματευτῶν, ἡ λέσχη, bourse, *f.*; (Geldbeutel), τὸ πουγγί, ἡ σακκοῦλα, bourse (à argent).

Borste, *f.*, ἡ γουρουνότριχα, soie *f.* de cochon.

Borsten, sich —, *v. r.* ἀνατριχιάζω, se hérisser, se dresser.

Borstig, *adj.* ἀνατριχιασμένος, hérissé.

Borstwisch, *m.*, σάρωμα (σκοῦπα) ἀπὸ γουρουνότριχες, houssoir (de soies de cochon).

Bösartig, *adj.* κακὸς, κακότροπος, malin, maligne, mauvais.

Bösartigkeit, *f.*, ἡ κακία, κακοτροπία, malignité, malice, *f.*

Böschung, *f.*, ἡ κλίσις τοῦ τοίχου ἢ τοῦ χώματος ὡς κατήφορος, talus, *m.*

Böse, *adj.* κακὸς, ἀχρεῖος, ἀχαμνός, mauvais (*adv.* mal), méchant; (zornig), θυμωμένος, fâché, en colère; einen — machen, κάμνω νὰ θυμώσῃ τις, fâcher, irriter qn.; böse werden, θυμώνω, se fâcher; ein böses Auge, einen bösen Finger ꝛc. haben, ἔχω ἕνα κακὸν (ἕνα πάθος) εἰς τὸ ὀμμάτι, εἰς τὸ δάκτυλον κτλ., avoir mal à un oeil, au doigt etc.

Böse, *m.*, ὁ κακὸς (δηλαδή· ὁ διάβολος), le malin, le diable.

Bösewicht, *m.*, ὁ κακοῦργος, ἀχρεῖος, κακότροπος, οὐτιδανός, scélérat, *m.*

Boshaft, *adj.* κακὸς, κακότροπος, πανοῦργος, πονηρὸς (ἐπὶ κακοῦ), malicieux, malin, maligne, méchant.

Bosheit, *f.*, ἡ κακία, πονηρία, malice, méchanceté, *f.*

Böslich, *adv.* κακοτρόπως, malignement.

Boßeln, *v. n.* παίζω τοὺς πασσαλίσκους, jouer aux quilles; (s. Kegeln).

Bossiren, *v. a.* σχηματίζω (εἰκόνα) ἀπὸ κηρὶ ἢ ἀπὸ γύψον, travailler en bosse, bosseler.

Bossirer, *m.*, ἐκεῖνος ὅστις σχηματίζει (εἰκόνα) ἀπὸ κηρὶ ἢ ἀπὸ γύψον, ouvrier *m.* en ouvrage de bosse.

Botanik, *f.*, ἡ βοτανική, botanique, *f.*

Botaniker, *m.*, ὁ βοτανικός, botaniste, *f.*

Botanisch, *adj.* βοτανικός, botanique.

Botanisiren, *v. a.* γυρεύω ἢ συνάζω βότανα, herboriser.

Both, *n.*, (Boot), ἡ βάρκα, τὸ μονόξυλον, bot, bateau, *m.*

Both, *m.*, s. Gebot.

Bothe, *m.*, ὁ μηνυτής, messager, *m.*; ὁ πεζοδρόμος (ὅστις φέρει γράμματα κτλ.), courrier à pied, pedon, *m.*

Bothenfrau, *f.*, ἡ πεζοδρόμος, messagère, *f.*

Bothenlohn, *n.*, ὁ μισθὸς τοῦ πεζοδρόμου, paye, *f.*, salaire, *m.*

Bothmäßigkeit, *f.*, ἡ ἐξουσία, δικαιοδοσία, domination, puissance, *f.*

Bothschaft, *f.*, ἡ μήνυσις, εἴδησις, ἀγγελία, τὸ ἄγγελμα, message, *m.*, nouvelle, *f.*, avis, *m.*

Bothschafter, *m.*, ὁ πρέσβυς, ambassadeur, *m.*

Bothsknecht, *m.*, ὁ ναύτης, matelot, *m.*

Bothsmann, *m.*, *ἐπιστάτης εἰς τοὺς ναύτας*, bosseman, *m.*

Böttcher, *m.*, *ὁ βαγενᾶς*, *βουτζᾶς*, tonnelier, *m.*

Bottich, *m.*, *τὸ καδὶ ἢ βουτζὶ εἰς τὸ ὁποῖον κατασκευάζουν τὴν πίβαν*, cuve, *f.*

Boy, *m.*, *εἶδος φλανέλας τριχερῆς*, boie (étoffe de laine), *f.*

Boye,, *f.*, *ἡ κούνια*, berceau, *m.*; s. Wiege.

Boyen, *v. a.* *κουνῶ*, bercer; s. Wiegen.

Brach, *adj.* *ὁποῦ ἀφίνεται ἀδούλευτον* (*χωράφι*), en friche, en jachère.

Brachacker, *m.*, **Brache**, *f.*, **Brachfeld**, *n.*, *χωράφι ὁποῦ ἀφίνεται ἀδούλευτον μερικὸν καιρόν, διὰ νὰ ἀναπαυθῇ*, friche, jachère, *f.*

Brachen, *v. a.* *γεωργῶ*, *ὀργώνω πάλιν τὴν γῆν τὴν ἀναπαυμένην*, jachérer, casser une jachère.

Brachkäfer, *m.*, *εἶδος κανθάρου* (*ἀσκαθάρου*) *ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὴν κοπριάν*, fouille-merde, *m.*

Brachkorn, *n.*, *γεννήματα σπαρμένα εἰς ἀναπαυμένον ἀγρόν*, blé *m* qu'on sème dans une jaehère.

Brachmonath, *m.*, *ὁ Ἰούνιος* (*μήν*), Juin, mois *m.* de Juin.

Brachsen, *m.*, *εἶδος ὀψαρίου εἰς τὰ ποτάμια*, brème, *f.*, (poisson).

Brachvogel, *m.*, *εἶδος πουλιοῦ πρασίνου*, corlieu, pluvier, *m.*

Brack, *m.*, *τὰ ἀχαμνὰ πράγματα, τὰ ἄχρηστα*, rebut, *m.*, marchandises *f. pl.* de rebut.

Bracken, *v. a.* *χωρίζω τὰ ἀχαμνὰ πράγματα ἀπὸ τὰ ἄλλα*, trier.

Brackendistel, *f.*, *τὸ εἰρύγγιον*, (*εἶδος τζουκνίδας*), panicaut, chardon *m.* roland.

Bracker, *m.*, *αὐτὸς ὁποῦ χωρίζει τὸ ἀχαμνὸν πρᾶγμα*, trieur, *m.*

Brackwasser, *n.*, *νερὸν ἁλμυρὸν*, eau *f.* saumâtre.

Brämse, *f.*, s. Bremse.

Bramsegel, *n.*, *τὸ πανὶ ὁποῦ βάνουν εἰς τὸ ὑψηλότερον κατάρτι*, voile *f.* du perroquet.

Bramstenge, *f.*, *ὑψηλότερον κατάρτι ὁποῦ βάνουν εἰς τὸ ἄλλο κατάρτι, ὅταν δὲν ἔχουν πολὺν ἄνεμον*, (mar.) perroquet, *m.*

Brand, *m.*, *ὁ καϋμὸς, τὸ καύσιμον*, feu, embrasement, *m.*; (Hitze), *ἡ καῦσις*, (grande) chaleur, *f.*; (eine Feuersbrunst), *ἡ πυρκαϊά*, incendie, *m.*; (ein Feuerbrand), *ὁ δαυλὸς, ξύλον ἀναμμένον*, tison, brandon, *m.*; ein Brand Brode 2c., *τόσα ψωμιὰ ὅσα ψήνουν μαζύ*, fournée, cuite, *f.*; der kalte Brand, *σφάκελος*, sphacèle, *m.*; (im Getreide), *ἡ ἐρυσίβη, χαλασμὸς τῶν γεννημάτων*, rouille, nielle, *f.*; in — stecken, *ἀνάπτω, βάνω φωτίαν*, mettre en feu, embraser; in — gerathen, *ἀνάπτω, πιάνω φωτίαν*, prendre feu, s'embraser.

Brandblase, *f.*, *φοῦσκα ἀπὸ καύσιμον*, cloche *f.* de brûlure.

Brandbrief, *m.*, *γραφὴ εἰς τὴν ὁποῖαν φοβερίζει τις ὅτι θέλει ἀνάψει ἕνα ὁσπίτι*, menace *f.* d'incendier.

Brandcasse, *f.*, *ἡ ἐπιτροπία δι' ἀντιπληρωμὴν τῆς ζημίας γενομένης ἀπὸ πυρκαϊάν*, caisse *f.* des incendies.

Brander, *m.*, *ἐμπρηστὸν, καράβι γεμάτον πίσσαν κτλ. τὸ ὁποῖον ἀνάπτουν καὶ διώχνουν εἰς τὸν ἐχθρόν*, brûlot, *m.*

Brandflecken, *m.*, *σημεῖον* (*εἰς τὸ δέρμα*) *ἀπὸ καύσιμον*, brûlure *f.* (à la peau).

Brandfuchs, *m.*, *ἄλογον βαθὺ κοκκινούτζικον ὡσὰν τὴν ἀλωποῦ*, alezan *m.* brûlé.

Brandgeruch, *m.*, *βρόμα ἀπὸ καμμένον τι*, brûlé, roussi, *m.*

Brandicht, *adj.* *ὁποῦ φαίνεται ὡσὰν καμμένον, ὁποῦ βρομᾶ ἀπὸ καμμένον τι*, qui sent le brûlé, le roussi.

Brandig, *adj.* *χαλασμένος ἀπὸ τὴν ἐρυσίβην*, (*ὅταν τὰ σπειριὰ τῶν γεννημάτων μαυρίζουν*), rouillé, niellé; *γαγγραινώδης*, gangréneux.

Brandkugel, *f.*, *πυρωμένη μπάλλα κανονιοῦ*, carcasse, bombe *f.* flamboyante.

Brandleiter, *f.*, *σκάλα διὰ πυρκαϊάν*, échelle *f.* à feu.

Brandmahl, *n.*, *σημεῖον ἀπομένον ἀπὸ τὸ καύσιμον*, marque *f.* d'une brûlure.

Digitized by Google

Brandmark, n., σημεῖον τὸ ὁποῖον ἐντυπώνουν μὲ σίδηρον πυρωμένον εἰς τὸ πρόσωπον, εἰς τὸν ὦμον κτλ. τοῦ καταδίκου, flétrissure, marque f. imprimée avec un fer chaud.

Brandmarken, v. a. ἐντυπώνω τοιοῦτον σημεῖον, flétrir, marquer d'un fer chaud; (s. Brandmark).

Brandmauer, f., τοῖχος μεταξὺ δύο ὁσπιτιῶν, mur m. mitoyen.

Brandmeise, f., s. Kohlmeise.

Brandopfer, n., τὸ ὁλοκαύτωμα, θυσία εἰς τὴν ὁποίαν ἔκαιον ὅλο τὸ κρέας τοῦ σφαγμένου ζώου, holocauste, m.

Brandpflaster, n., ἔμπλαστρον διὰ πληγὴν ἀπὸ καύσιμον, emplâtre m. pour la brûlure.

Brandsalbe, f., ἄλειφὴ διὰ πληγὴν ἀπὸ καύσιμον, onguent, baume m. pour la brûlure.

Brandschaden, m., ζημία ἀπὸ πυρκαϊὰν γενομένη, dommage causé par un incendie; (Wunde), πληγὴ ἀπὸ καύσιμον, brûlure, f.

Brandröhre, f., σιφοῦνι (δι' ἄναψιν) τῆς μπόμπας, goulot m. de bombe.

Brandschatzen, v. a. ἐβγάζω ἄσπρα ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν μὲ φοβερισμούς, mettre en contribution.

Brandschatzung, f., τὰ ἄσπρα ἐβγαλμένα ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν μὲ φοβερισμούς, contribution, f.

Brandsohle, f., ἡ ἐσωτερικὴ λεπτὴ πατοῦνα τοῦ ὑποδήματος, seconde semelle, f.

Brandstätte, f., τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἐκάηκεν ἕνα ὁσπῖτι, lieu m. de l'incendie.

Brandsteuer, f., ἐλεημοσύνη διὰ τοὺς χαλασμένους ἀπὸ μίαν πυρκαϊάν, charité, aumône f. qu'on fait aux incendiés.

Brandstifter, s. Mordbrenner.

Brandung, f., τὰ κύματα ὁποῦ ῥίπτονται μὲ ὁρμὴν εἰς τὸ περιγιάλι, brisants, m. pl.

Brandwunde, f., πληγὴ ἀπὸ καύσιμον, brûlure, f.

Branntwein, m., ἡ ῥακή, eau f. de vie, brandevin, m.

Branntweinblase, f, ὁ ἀλαμβίκος (τὸ ῥεμπίκι) διὰ ῥακήν, alambic, m.

Branntweinbrenner, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει ῥακήν, bouilleur, distillateur, m.

Branntweinbrennerey, f., ἡ τέχνη τοῦ κατασκευάζειν ῥακήν, distillation, f.; ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κατασκευάζεται ῥακή, distillerie, f.

Branntweinschenk, m., κάπηλος, ῥακοπουλητής, cabaretier m. qui vend de l'eau de vie; (in einem Lager), ῥακοπουλητὴς εἰς τὸ στράτευμα, brandevinier, m.

Branntweinschenke, f., Branntweinhaus, n., καπηλεῖον ὁπου πωλοῦν ῥακήν, cabaret m. où l'on vend de l'eau de vie.

Branntweintrinker, m., ὅστις πίνει πολλὴν ῥακήν, buveur m. d'eau de vie.

Brassen, m., εἶδος ὀψαριοῦ εἰς τὰ ποτάμια, brême (poisson), f.

Brassen, (bey den Schiffern), v. a. κυβερνῶ, γυρίζω τὰς ἀντέννας τοῦ καραβιοῦ, brasser, haler sur les bras.

Bratbock, m., σίδηρόν τι εἰς τὸ ὁποῖον ἀκουμβοῦν τὴν σοῦβλαν ὅταν τὴν γυρίζουν, hâtier, m.

Braten, v. a. et n. ψήνω, rôtir, faire cuire (à la broche); in der Pfanne, in Butter —, τηγανίζω, frire; auf dem Roste —, ψήνω εἰς τὴν ἐσχάραν, griller.

Braten, m., τὸ ψητόν, rôti, rôt, m.

Bratenbrühe, f., ζουμὶ ἀπὸ τὸ ψητόν, jus de rôti, m., sauce, f.

Bratenfett, n., πάχος ὁποῦ καταστάλαζει ἀπὸ τὸ ψητόν, graisse f. qui dégoutte du rôti.

Bratenschüssel, f., τρυβλίον (πιάτο) διὰ τὸ ψητόν, plât m. à rôti.

Bratenwender, m., μηχανή τις ὁποῦ γυρίζει τὴν σοῦβλαν εἰς τὸ μαγειρειόν, tournebroche, m.

Bratofen, m., φοῦρνος διὰ ψήσιμον τοῦ ψητοῦ, four m. à rôtir.

Bratpfanne, f., τηγάνι διὰ ψήσιμον, poêle f. à frire.

Bratröhre, f., μασοῦρι διωρισμένον διὰ ψήσιμον, rechauffoir, four m. à rôtir.

Bratrost, m., ἡ ἐσχάρα, gril, m.

Bratsche, f., μεγάλον βιολί, basse de violon, taille f. de violon.

Bratspieß, m., ἡ σοῦβλα, broche, f.

Bratwurst, f., ὁ ἀλλᾶς, λουκάνικον ὁποῦ ψήνεται, saucisse, f.

Braubottich, m., τὸ μεγάλον ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἀνακατώνουν τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς πίβας, brassin, bac, m.

Brauch, m., ἡ συνήθεια, χρῆσις, usage, m., coutume, f.

Brauchbar, adj. εὔχρηστος, καλὸς εἰς χρῆσιν, propre à qc., utile.

Brauchbarkeit, f., τὸ εὔχρηστον, utilité, f.

Brauchen, v. a. μεταχειρίζομαι, user, faire usage, se servir de . . .; (bedürfen), χρειάζομαι, avoir besoin de . . .

Bräuchlich, s. Gebräuchlich.

Brauen, v. a. κατασκευάζω ζύθον (πίβαν, μπίῤῥαν), brasser (de la bière).

Brauer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει ζύθον (πίβαν), brasseur, m.

Brauerey, f., ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κατασκευάζουν ζύθον (πίβαν), brasserie, f.; τέχνη τοῦ κατασκευάζειν τὸν ζύθον, métier m. de brasseur.

Brauerlohn, n., μισθὸς ἐκείνου ὁποῦ κατασκευάζει τὸν ζύθον, brassage, m.

Braugerechtigkeit, f., τὸ δίκαιον ὁποῦ ἔχει τις νὰ κατασκευάζῃ ζύθον (πίβαν), droit m. de brasser.

Brauhaus, n., Brauhof, m., τὸ ὁσπίτιον ἔνθα κατασκευάζουν ζύθον (πίβαν), brasserie (maison où l'on brasse de la bière).

Brauherr, m., νοικοκύρης ὁσπιτίου ἔνθα κατασκευάζουν ζύθον, propriétaire m. d'une brasserie.

Braukessel, m., Braupfanne, f., τὸ καζάνι εἰς τὸ ὁποῖον βράζουν ζύθον (πίβαν), brassin, m.

Brauknecht, m., δοῦλος ὁποῦ κατασκευάζει ζύθον, garçon-brasseur, m.

Braun, adj. μελανός, (ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τῶν καστάνων), brun; — machen, μελαχρινιάζω, brunir; — braten, τζιγαρίζω, rissoler; fig. einen braun und blau schlagen, δέρνω τινὰ φοβερώτατα, meurtrir q. de coups.

Braunbier, n., μαῦρος ζύθος (μαύρη πίβα), bière f rouge.

Braune, m., ἄλογον μελανοκόκκινον, cheval m. bai-brun.

Bräune, f., ἡ κυνάγχη, ἀγχίνη, φλόγωσις τοῦ λάρυγγος, esquinancie, angine (maladie), f.; — der Pferde, κυνάγχη τῶν ἀλόγων, étranguillon, m.

Bräunen, v. a. κάμνω μελανόν, brunir, v. a.; (s. Braun); v. n. γίνομαι μελανός, brunir, v. n.; (reifen), ὡριμάζω, φθάνω, mûrir.

Braungelb, adj. μελανο-κίτρινος, saure, roux.

Braunkohl, m., τὸ μαυρολάχανον, chou m. rouge.

Bräunlich, adj. μελανούτζικος, ὀλίγον μελανός, brunet, saure; (s. Braun).

Braunroth, adj. μελανοκόκκινος, πολλὰ βαθὺ κόκκινος, rouge-brun, bai-brun.

Braurecht, n., s. Braugerechtigkeit.

Braus, m., fam. im Saus und Braus leben, ἀπερνῶ λαμπρὰ τρώγωντας καὶ πίνωντας, faire gogaille, vivre dans la débauche.

Brausche, f., ἡ πρισμάδα (ἀπὸ κτύπημα κτλ.), fam. bosse (d'un coup); s. Beule.

Brause, f., βράσις, fermentation, effervescence, f.; der Wein ist in der —, ὁ μοῦστος βράζει, le vin bout; — an einer Gießkanne, μύτη τῆς ποτίστρας, pomme f d'arrosoir

Brausekopf, m., ἄνθρωπος ὁποῦ εὔκολα θυμώνει, ὁρμητικός, esprit m. fougueux.

Brausen, v. n. βοῶ, (ὡσὰν τὸ νερὸν, τὰ φύλλα τῶν δένδρων εἰς τὸν ἄνεμον κτλ.), bruire, mugir (se dit de l'eau, du vent etc.); βράζω (ὡς ὁ μοῦστος), bouillir (en parlant du moût).

Brausen, n., ἡ βοή, bruissement, mugissement, m.; ἡ βράσις (τοῦ μούστου), état m. du vin qui bout.

Braut, f., ἡ νύμφη, ἀῤῥαβω-

νιαστική, épousée, fiancée, (jeune) mariée, *f.*
Brautbett, *n.*, ὁ θάλαμος, τὸ κρεββάτι εἰς τὸ ὁποῖον κοιμοῦνται οἱ νεοϋπανδρευμένος, lit *m.* nuptial.
Brautführer, *m.*, ὁ παράνυμφος, ὁποῦ συνοδεύει τὴν νύμφην εἰς τὴν ἐκκλησίαν, paranymphe, *m.*, celui qui mène l'épousée à l'église.
Bräutigam, *m.*, ὁ νυμφίος, ἀῤῥαβωνιασμένος, fiancé, futur époux, *m.*
Brautjungfer, *f.*, παρανύμφη, κόρη ὁποῦ συνοδεύει τὴν νύμφην εἰς τὴν ἐκκλησίαν, fille *f.* de la noce.
Brautgewand, *n.*, s. Brautkleid.
Brautkleid, *n.*, τὸ φόρεμα τῆς νύμφης, νυμφικὸν φόρεμα, habit *m.* nuptial.
Brautkranz, *m.*, ὁ στέφανος τῆς νύμφης, couronne *f.* nuptiale.
Brautleute, *m. pl.*, ὁ νυμφίος καὶ ἡ νύμφη του, οἱ νεοϋπανδρευμένοι, les nouveaux mariés, *m. pl.*
Bräutlich, *adj.* τῆς νύμφης, ὡσὰν μίαν νύμφην, comme une épousée.
Brautlied, *n.*, τὸ ἐπιθαλάμιον, ὁ ὕμνος ὁποῦ ψάλλεται εἰς τὴν στεφάνωσιν, épithalame, *m.*
Brautmesse, *f.*, ἡ λειτουργία τὴν ὁποίαν λέγουν διὰ τὴν νύμφην, messe *f.* de l'épousée.
Brautnacht, *f.*, ἡ πρώτη νύκτα μετὰ τὸν γάμον, la première nuit des noces.
Brautring, *m.*, τὸ δακτυλίδι τῆς νύμφης, νυμφικὸν δακτυλίδι, bague nuptiale, *f.*
Brautschatz, *m.*, ἡ προῖκα, dot, *f.*
Brautschmuck, *m.*, ὁ νυμφικὸς στολισμός, parure *f.* d'une épousée.
Brautstand, *m.*, κατάστασις νύμφης, τὸ νὰ εἶναι νύμφη μία κόρη, état *m.* de fiancée.
Brautsuppe, *f.*, ἡ σοῦπα τὴν ὁποίαν τρώγουν οἱ νεοϋπανδρευμένοι τὸ πρωΐ ὕστερα ἀπὸ τὸν γάμον, chaudeau, brouet *m.* de l'épousée.
Brauttag, s. Hochzeittag.
Brautwerber, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ζητεῖ μίαν κόρην εἰς ὑπανδρείαν δι' ἄλλον τινά, celui qui fait la demande d'une fille pour un autre.
Brauwesen, *n.*, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ζύθου (τῆς πίβας), brasserie, *f.*, tout ce qui appartient à la brasserie.
Brav, *adj.* ἀνδρεῖος, ἄφοβος, brave, courageux; ἀγαθός, καλός, τιμημένος, honnête, brave.
Brechbar, *adj.* διακλαστικός, réfrangible.
Brechbarkeit, *f.*, τὸ διακλαστικὸν (τῶν ἀκτίνων), réfrangibilité, *f.*
Breche, *f.*, ὁ κόπανος, λιναροκόπανος, brisoir, *m.*, broie, maque, *f.*
Brecheisen, *n.*, σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον ἀνοίγουν βιαστικὰ μίαν θύραν κτλ., levier *m.* de fer (pour forcer une porte etc.).
Brechen, *v. a.* τζακίζω, rompre, casser; Flachs —, κοπανίζω τὸ λινάρι, briser, broyer, macquer (le lin); (verletzen, übertreten), χαλνῶ, παραβαίνω (τὸν νόμον), violer, enfreindre la loi; das Stillschweigen ꝛc. —, χαλνῶ τὴν σιωπήν, δὲν σιωπῶ πλέον, rompre le silence; das Wort —, χαλνῶ τὸν λόγον μου, fausser sa parole; die Bahn —, ἀνοίγω τὸν δρόμον, frayer le chemin; Blumen, Früchte —, μαζώνω λουλούδια, καρπούς, cueillir des fleurs, des fruits; Papier, einen Brief —, διπλώνω χαρτί, μίαν γραφήν, plier du papier, une lettre; (durch Erbrechen von sich geben), ξερνῶ, vomir; die Lichtstrahlen —, διακλάω τὰς ἀκτῖνας τοῦ φωτός, réfracter les rayons de la lumière; *v. n.* τζακίζομαι, se rompre, se casser; aus dem Gefängnisse —, φεύγω ἀπὸ τὴν φυλακὴν (τζακίζωντας τὴν θύραν κτλ.), forcer, rompre sa prison; in ein Haus —, ῥίπτομαι εἰς ἕνα σπῆτι μὲ βίαν, forcer la porte d'une maison; die Augen brechen, τὰ ὀμμάτια (ἐκείνου ὁποῦ εἶναι κοντὰ νὰ ἀποθάνῃ) σκοτίζονται, il a les yeux mourants; sich —, τζακίζομαι, διακλῶμαι, se rompre, se réfracter; die Wolken brechen sich, τὰ σύννεφα χωρίζουν, διασκορπίζονται, les

nuages se dissipent; das Wetter bricht sich, ὁ καιρὸς ἀλλάζει, le temps change; (sich erbrechen), ξερνῶ, vomir, rendre gorge.

Brechfieber, n., θέρμη μὲ ξέρασμα, fièvre f. accompagnée de vomissements.

Brechmittel, Brechpulver, n., τὸ ἐμετικὸν, ξερατικόν, vomitif, émétique, m.

Brechnuß, f., καρύδι ἐμετικὸν, noix vomique, f.

Brechpunkt, m., (der Lichtstrahlen), τὸ σημεῖον (ποῦγκτον) εἰς τὸ ὁποῖον διακλῶνται αἱ ἀκτῖνες, point m. de réfraction.

Brechstange, f., s. Brecheisen.

Brechung, f., ὁ τζακισμός, rupture, fracture, f.; ἡ διάκλασις (τῶν ἀκτίνων), réfraction, f.

Brechwein, m., κρασὶ ἐμετικὸν, κρασὶ ἐξεπίτηδες κατασκευασμένον διὰ ξέραμα, vin m. émétique.

Brechweinstein, m., ὁ τάρταρος ἐμετικὸς, (τζοῦτζα ξερατικὴ), εἶδος ἰατρικοῦ ὁποῦ κάμνει πολὺ ξέραμα, tartre m. émétique ou stibié.

Breit, adj. πλατὺς, φαρδὺς, large, ample, plat; zwey, drey Ellen breit, δύο, τρεῖς κτλ. πήχαις εἰς τὸ πλάτος, deux, trois etc. aunes de large ou de largeur; breit dünken, ζουλίγω, κάμνω πλατὺ ζουλίγωντας, écacher; breit schlagen, κάμνω πλατὺ κτυπῶντας, πλατύνω, aplatir (à force de coups); fig. einen breit schlagen, παρακινῶ τινὰ (μὲ ἀπάτην), νὰ κάμῃ τι, ἀπατῶ τινά, persuader, porter (à force de ruses, de flatteries) à faire qc., duper q.; sich breit machen mit etwas, καυχῶμαι μέ τι, se vanter, se glorifier de qc.

Breitblätterig, adj. πλατύφυλλος, qui a de larges feuilles.

Breite, f., τὸ πλάτος, φάρδος, largeur, f.; die nördliche, südliche Breite (in der Erdbeschreibung und Sternkunde), τὸ βόρειον, νότειον πλάτος (εἰς τὴν γεωγραφίαν καὶ ἀστρονομίαν), (géogr. et astron.) latitude septentrionale (boréale), latitude f. méridionale (australe).

Breiten, v. a. ἐξαπλώνω, ἐκτείνω, étendre, déployer.

Breitling, m., ἡ σαρδέλα (ψάρι), sardine (poisson), f.; εἶδος μανιταριοῦ, amanite f. laiteuse (champignon).

Breitschulterig, adj. ὁποῦ ἔχει τοὺς ὤμους πλατεῖς, carré des épaules.

Bremse, f., ἡ βοϊδόμυγα, ἀλογόμυγα, taon, m.

Bremsen, (ein Pferd), v. a. βάνω σίδηρόν τι εἰς τὸ στόμα τοῦ ἀλόγου νὰ τὸ ἡμερώσω, morailler (un cheval); (ein Rad), ἐμποδίζω τὸν τροχὸν εἰς τὸ ἁμάξι, enrayer (une roue).

Brennbar, adj. ὁποῦ δύναται νὰ καίεται, ὁποῦ ἀνάπτει, combustible, inflammable.

Brennbarkeit, f., ἡ ποιότης τοῦ πράγματος ὁποῦ δύναται νὰ καίεται, combustibilité, f.

Brenneisen, n., σίδηρον ζεστὸν μὲ τὸ ὁποῖον κατζαρώνουν τὰ μαλλιά, fer m. à friser.

Brennen, v. a. καίω, brûler; die Haare —, κατζαρώνω τὰ μαλλιὰ μὲ ἕνα σίδηρον ζεστόν, friser les cheveux aux fers; Ziegel, Kalk —, ψήνω τοῦβλα, cuire des tuiles, de la chaux; Branntwein —, κατασκευάζω (φκιάνω) ῥακήν, distiller, faire de l'eau de vie; Kaffee —, καψαλίζω τὸν καφέν, rôtir du café; (beißen, als Pfeffer rc.), καίω (εἰς τὸ στόμα) ὡσὰν τὸ πιπέρι κτλ., piquer, picoter, comme le poivre etc.); v. n. καίω, καίομαι (ὡσὰν ξύλα κτλ.), brûler, être en flamme.

Brennend, adj. ὁποῦ καίει, ἀναμμένος, ζεστός, brûlant, allumé, ardent, chaud.

Brenner, m., s. Branntweinbrenner.

Brennglas, n., τὸ καυστικὸν γυαλί, verre m. ardent.

Brennholz, n., τὰ ξύλα διὰ καύσιμον, bois m. de chauffage.

Brennknecht, m., δοῦλος ἐκείνου ὁποῦ κατασκευάζει ῥακήν, valet m. du distillateur.

Brennkolben, m., ὁ ἀλαμβίκος (τὸ ῥεμπίκι), alambic, m.

Brennmittel, n., καυτήριον, cautère, m.

Brennnessel, f., ἡ τζουκνίδα, τζικνίδα, ortie, f.

Brennofen, m., ὁ φοῦρνος (διὰ τοῦβλα), fournaise, f., four, m.

Brennöhl, *n.*, *λάδι διὰ κανδήλαις*, huile *f.* à brûler, huile de navette.
Brennpunkt, *m.*, *ἡ ἑστία*, *τὸ ἐσχάριον*, *σημεῖον*, *εἰς τὸ ὁποῖον συνάζονται οἱ ἀκτῖνες*, foyer, *m.*
Brennspiegel, *m.*, *καυστικὸν κάτοπτρον*, (*καυστικὸς καθρέπτης*), miroir *m.* ardent.
Brennstoff, *m.*, *τὸ φλογιστόν*, phlogiston, *m.*
Brennzeug, *n.*, *τὰ ἀναγκαῖα ἀγγεῖα διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ῥακῆς*, les vaisseaux *m. pl.* nécessaires pour distiller.
Brennzlicht, *adj.* *καψαλισμένος*, *ἐμπυρευματικός*, qui sent le brûlé, empyreumatique.
Bresche, *f.*, *ἡ χαλάστρα*, *τρύπα εἰς τὰ τείχη γενομένη ἀπὸ ταῖς κανονιαῖς*, brèche, *f.*
Bret, *n.*, *τὸ σανίδι*, planche, *f.*, ais, *m.*; *fig.* hoch am Brete seyn bey einem, *ἔχω τὴν εὔνοιαν τινός*, être en faveur chez q.; auf einem Brete bezahlen, *πληρώνω ὅλα μαζύ*, payer tout à la fois.
Bretchen, *n.*, *τὸ σανιδάκι*, planchette, *f.*
Bretern, *adj.* *ἀπὸ σανίδια κατασκευασμένος*, d'ais, de planches.
Bretgeige, *f.*, *εἶδος μικροῦ βιολιοῦ*, petit violon *m.* de poche.
Bretnagel, *m.*, *μεγάλον καρφὶ διὰ σανίδια*, clou *m.* à parquet.
Bretschneider, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει σανίδια*, scieur *m.* de long.
Bretspiel, *n.*, *ἡ δάμα*, *παιγνίδι*, jeu *m.* de dames; *τὸ ζατρίκιον* (*κοινῶς· σαντράτζ*) *παιγνίδι*, jeu des échecs; *τὸ τάβλι*, *παιγνίδι*, trictrac, *m.*
Bretzel, s. Brezel.
Breve, *n.*, *γράμμα*, *ἐπιστολὴ τοῦ πάπα*, bref (du pape), *m.*
Brevier, *n.*, *ἡ σύνοψις*, *βιβλίον περιέχον τὰς ἀκολουθίας τῶν ἱερέων*, bréviarie, *m.*
Brey, *m.*, *τὸ κουρκοῦτι*, *φαγὶ ἀπὸ γάλα καὶ ἀλεύρι διὰ τὰ μικρὰ παιδία*, bouillie *f.* (de lait et de farine, pour les enfans); *ὁμοίως· ὅμοιόν τι φαγὶ ἀπὸ βρασμένον κεγχρί*, *ῥύζι κτλ.*, bouillie de mil, de riz etc.
Breyumschlag, *m.*, *κατάπλασμα*, *περιτύλιγμα μὲ βρασμένα κριθάρια κτλ.* cataplasme, *m.*
Brezel, *f.*, *εἶδος ζυμαρικοῦ λεπτοῦ εἰς σχῆμα τοῦ ψηφίου 8 φκιασμένου*, craquelin, *m.*
Bricke, *f.*, *ὁ τυφλῖνος*, *ἡ μύραινα*, (*ψάρι*), *κατασκευασμένη μὲ ξύδι*, lamproie *f.* marinée.
Brief, *m.*, *τὸ γράμμα*, *ἡ γραφή*, lettre, *f.*
Briefadel, *m.*, *εὐγενία ἐκ διπλώματος βασιλικοῦ*, titre *m.* de noblesse acquis par un diplôme du roi.
Briefbothe, *m.*, *πεζοδρόμος ὁποῦ πέρνει γράμματα μαζύ του*, messager, porteur *m.* de lettres.
Briefbuch, *n.*, *τὸ ἐπιστολάριον*, *συλλογὴ γραμμάτων*, livre *m.* de lettres.
Briefchen, *n.*, *τὸ γραμματίδιον*, *γραμματάκι*, billet, *m.*
Briefgeld, **Briefporto**, *n.*, *ἡ πληρωμὴ διὰ μίαν γραφήν*, port *m.* de lettres.
Brieflich, *adj.* et *adv.* *διὰ μέσου γραφῆς*, *διὰ γράμματος*, par des lettres, par écrit; *εἰς σχῆμα γραφῆς*, en forme de lettre.
Briefpapier, *n.*, *καλὸν χαρτὶ διὰ γραφαῖς*, *χαρτὶ τῆς πόστας*, papier *m.* à lettres.
Briefpost, *f.*, *πόστα διὰ τὰ γράμματα*, courrier, *m.*, poste, *f.*
Briefschaften, *f. pl.*, *τὰ γράμματα*, *αἱ γραφαί*, (*ἡ γραφαῖς*), papiers, *m. pl.*, lettres, *f. pl.*
Briefsteller, *m.*, *τὸ ἐπιστολάριον*, recueil *m.* de lettres.
Brieftabak, *m.*, *καπνὸς* (*τουρκ. τουτοῦνι*) *περιτυλιγμένος εἰς δεμάτια χαρτίου*, tabac *m.* en paquets.
Brieftasche, *f.*, *ὁ χαρτοφύλακας*, (*τουρκ. τὸ τεφτέρι*), portefeuille, *m.*
Briefträger, *m.*, *ὁ γραμματοφόρος*, facteur, *m.*
Brieftaube, *f.*, *περιστέρι ὁποῦ κομίζει γράμματα* (*τὰ ὁποῖα τὰ δένουν ὑποκάτω εἰς τὰ πτερά του*), pigeon *m.* messager.
Briefumschlag, *m.*, *τὸ περιτύλιγμα τῆς γραφῆς*, couvert, *m.*, enveloppe, *f.*
Briefwechsel, *m.*, *ἡ ἀλληλογραφία*, correspondance, *f.*, commerce *m.* de lettres.
Brigade, *f.*, *τάγμα στρατιωτῶν*

συνιστάμενον ἀπὸ δύο ἕως τρεῖς χιλιάδας, brigade, *f.*

Brigadier, *m.*, *ὁ ἡγεμὼν ἑνὸς τοιούτου τάγματος στρατιωτῶν*, brigadier, *m.*

Brigantine, *f.*, *λέμβος*, *εἶδος πολεμικοῦ πλοίου μὲ πανιὰ καὶ κωπιά*, brigantin, *m.*

Brillant, (**Brilliant**), *m.*, *τὸ μπριλιάντι*, *διαμάντι πελεκημένον εἰς μικρὰς ἐπιφανείας*, brillant, *m.*

Brillantiren, *v. a.* *πελεκῶ τὸ διαμάντι εἰς μικρὰς ἐπιφανείας*, *τὸ κάμνω μπριλιάντι*, brillanter.

Brille, *f.*, *τὸ ματογυάλια*, lunettes, *f. pl.*; (im Abtritte), *τὸ στρογγυλὸν σανίδι εἰς τὰ ἀναγκαῖα*, lunette *f.* de privé.

Brillenfutteral, *n.*, *ἡ θήκη* (*τὸ φηκάρι*) *διὰ τὰ ματογυάλια*, étui *m.* à lunettes.

Brillenmacher, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει ματογυάλια*, lunettier, *m.*

Brillenschlange, *f.*, *φίδι τι φαρμακερὸν* (*ὁποῦ ἔχει εἰς τὸ κεφάλι ἕνα σημεῖον ὅμοιον μὲ ματογυάλια*, serpent *m.* à lunettes.

Bringen, *v. a.* *φέρω*, (*φέρνω*), apporter, porter; einem eine Nachricht —, *φέρω τινὸς μίαν εἴδησιν*, apporter une nouvelle à q.; etwas auf einen —, *ἀποδίδω τὸ αἴτιον εἴς τινα*, *κατηγορῶ τινὰ διὰ τι*, accuser, charger q. de qc.; Früchte —, *φέρω*, *ἐβγάζω καρπόν*, porter, produire du fruit; einen auf etwas —, *φέρω εἰς τὸν νοῦν τινός τι*, donner à q. l'idée de qc., lui remettre qc. dans l'esprit; etwas an sich —, *ἀποκτῶ*, *κερδαίνω τι*, acquérir, gagner qc.; um etwas —, *ὑστερῶ*, *γίνομαι αἴτιος νὰ χάσῃ τις τι*, faire perdre qc. à q., priver q. de qc.; *fam.* er hat es an mich gebracht, *αὐτὸς δὲν μὲ ἄφισε ἥσυχον*, *μὲ ἐβίασε* (*νὰ τὸν μαλώσω κτλ.*), il ne m'a pas laissé en repos, il m'a forcé (de le quereller, de le gronder etc.); ich kann es nicht dazu (oder dahin) bringen, daß . . ., *δὲν ἠμπορῶ νὰ κάμω τὸν τρόπον*, *διὰ νὰ* . . ., je ne saurais obtenir ce but, de . . ., je ne puis y parvenir, de . . .; ich kann ihn nicht dazu bringen, *δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸν παρακινήσω νὰ κάμῃ αὐτό* je ne puis le porter à faire cela; einen Fleck aus einem Kleide bringen, *ἐβγάζω μίαν λέραν ἀπὸ ἕνα φόρεμα*, faire en aller, ôter une tache d' un habit; es weit bringen, *προκόπτω*, *προχωρῶ*, faire des progrès; nicht über das Herz bringen können, *δὲν ἠμπορῶ νὰ ἀποφασίσω*, ne pouvoir pas gagner sur soi; in Erfahrung bringen, *μανθάνω*, *λαμβάνω εἴδησιν*, apprendre, avoir des nouvelles; eine Tochter an Mann bringen, *ὑπανδρεύω τὴν θυγατέρα μου*, marier une fille; Waaren an Mann bringen, *πωλῶ πρᾶγμα*, vendre, débiter des marchandises; etwas vor sich bringen, *κερδαίνω*, *κάμνω κέρδος*, acquérir, gagner, faire.

Britsche, *f.* Pritsche.

Brocat, *m.*, *χρυσοϋφαντὸν*, *μεταξωτὸν ὑφαμένον μὲ χρυσάφι*, brocart, *m.*

Brocatell, *m.*, *τζόχα ἀπὸ μετάξι καὶ βαμβάκι ὑφαμένη*, brocatelle, *f.*; — *εἶδός τι μαρμάρου*, espèce de marbre, *m.*

Bröckeln, *v. a.* *κατακομματιάζω*, *συντρίβω* (*μάλιστα ψωμί*), émier, émietter.

Brocken, *m.*, **Brocke**, *f.*, *κομμάτι ψωμί*, *ἡ ψίχα*, morceau, *m.*, miette, *f.*; lateinische Brocken, *ὀλίγα τι λατινικά*, bribes *f. pl.* de latin.

Brocken, *v. a.* *κατακομματιάζω*, *τρίβω* (*ψωμὶ διὰ σοῦπαν κτλ.*), rompre, mettre en petits morceaux (du pain pour la soupe etc.).

Bröcklich, *adj.* *ὁποῦ εὔκολα κατακομματιάζεται*, *συντρίβεται*, friable, cassant.

Brod, (**Brot**, **Brodt**), *n.*, *τὸ ψωμί*, pain, *m.*; — backen, *ψήνω ψωμί*, cuire du pain; schwarzes —, *μαῦρον ψωμί*, pain bis, pain noir; weißes —, *ἄσπρον ψωμί*, pain blanc; *fam.* er kann mehr als Brod essen, *αὐτὸς εἶναι πολλὰ ἐπιτήδειος*, *ἠξεύρει τέχνας*, *εἶναι διαβολισμένος* (*εἶναι μάγος*), il sait mieux que son pain manger.

Brodbäcker, *m.*, *ὁ ψωμᾶς*, boulanger, *m.*

Brodbänke, f. pl., ὁ τόπος ὅπου πωλοῦν ψωμί, boutiques f. pl. de boulanger.
Brodbaum, m., τὸ δένδρον τοῦ ἀρτοκάρπου, arbre m. à pain, jaquier, m.
Brodbrechen, n., τζάκισμα ψωμιοῦ, fraction f. de pain.
Broddieb, m., fig. ἐκεῖνος ὁποῦ ὑστερεῖ ἄλλον τινὰ τὸ ψωμί του, gâte-métier, m.; — ὀκνηρὸς, (τεμπέλης), paresseux, négligent.
Broden, Brodem, m., ἡ ἀναπνοή, haleine, f.; ἡ ἀτμίδα, vapeur, exhalaison, f.
Broderwerb, Brodverdienst, m., πρᾶγμα, δουλειὰ μὲ τὴν ὁποίαν κερδαίνει τις τὸ ψωμί του, gagne-pain, m.
Brodfrucht, f., ὁ ἀρτόκαρπος, (καρπὸς δένδρου τινὸς εἰς τὴν κεκαυμένην ζώνην τῆς γῆς, ὁ ὁποῖος ὁμοιάζει πολὺ μὲ τὸ ψωμί), fruit m. à pain.
Brodkorb, m., τὸ καλάθι διὰ τὸ ψωμί, ἢ μὲ τὸ ψωμί, panier à pain ou panier m. rempli de pain, einem den — höher hängen, περιορίζω τινὰ εἰς τὸ φαγί, mettre le ratelier bien haut à qn.
Brodkrume, f., ἡ ψίχα τοῦ ψωμιοῦ, mie, f.
Brodkruste, f., s. Brodrinde.
Brodkuchen, m., λειψόπητα (ζυμαρικόν), galette, f.
Brodlos, adj. ὁποῦ δὲν ἔχει τὸ ψωμὶ νὰ φάγῃ, qui manque de pain; fig. ἀνωφελὴς, μάταιος, μὲ τὸ ὁποῖον δὲν εὑρίσκει τις τὸ ψωμί του, inutile, peu lucratif.
Brodmangel, m., ἡ ἔλλειψις τοῦ ψωμιοῦ, disette f. de pain.
Brodmarkt, m., ἡ ἀγορὰ (πιάτζα) ὅπου πωλοῦν ψωμί, marché m. au pain.
Brodmesser, n., μαχαίρι (μεγάλον) διὰ τὸ ψωμί, couteau m. à couper du pain.
Brodneid, m., φθόνος τῶν τεχνιτῶν ὁποῦ φθονοῦν τοὺς πλουσιωτέρους μεταξύ των, jalousie f. de métier.
Brodranft, s. Ranft.
Brodrinde, f., ἡ φλοῦδα τοῦ ψωμιοῦ, croûte f. de pain.
Brodsack, m., δισάκκι διὰ ψωμί, panetière, f.
Brodschnitte, f., φελί, κομμάτι ψωμί, tranche f. de pain.
Brodschrank, m., τὸ ντουλάπι εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν τὸ ψωμί, armoire f. à pain.
Brodsuppe, f., σοῦπα μὲ ψωμί, soupe au pain, panade, f.
Brodteig, m., ζυμάρι διὰ ψωμί, pâte, f.
Brodtorte, f., εἶδος πήτας ἀπὸ τριμμένον ψωμί, tarte f. à pain.
Brodwasser, n., νερὸν μὲ ψωμὶ μουσκευμένον εἰς αὐτό, eau f. panée.
Broihahn, m., (Breihahn), εἶδος ἀπὸ ἄσπρην πίβαν, espèce de bierre f. blanche.
Brombeere, f., εἶδος πωρικοῦ ὁμοίου μὲ τὰ συκάμινα, ὁποῦ γίνεται εἰς μικρὰ δενδράκια, baie f. de ronce.
Brombeerstrauch, m., -staude, f., βάτος ὁποῦ φέρει τοῦτο τὸ πωρικόν, ronce, f.
Brosamen, f. pl., αἱ ψίχαις τοῦ ψωμιοῦ, miel, miette, f.
Bruch, m., τὸ τζάκισμα, fracture, rupture, f.; (Spalte, Riß), ἡ σχισμάδα, fente, crevasse, f.; (Falte im Tuche ꝛc.), ἡ διπλωμάδα εἰς ροῦχον, εἰς χαρτί, pli, m.; (in der Rechenkunst), τὸ κλάσμα (εἰς τὴν ἀριθμητικήν), (arithm.) fraction, f.; (Leibesschaden), ἡ κήλη, ἐντεροκήλη, ὁ σπασμός, hernie, descente, f.; fig. der Freundschaft ꝛc. —, ὁ χαλασμὸς τῆς φιλίας κτλ., rupture (de l' amitié etc.).
Bruch, n., τόπος βαλτώδης, marécage, marais, m.
Brucharzt, Bruchschadenarzt, m., ἰατρὸς ἢ χειρουργὸς ὁποῦ κατασκευάζει καὶ πωλεῖ δεσίματα διὰ τοὺς σπασμένους, bandagiste, chirurgien m. herniaire.
Bruchband, n., τὸ δέμα (δέσιμον) δι' ἐκεῖνον ὁποῦ ἔχει σπασμόν, bandage, brayer, m.
Brüchig, adj. ὁποῦ ἔχει τζακίσματα ὁποῦ τζακίζεται εὔκολα, qui a de fractures, des plis, cassant, fragile.
Bruchkraut, n., χόρτον ἰαματικὸν διὰ τὰ σπασίματα, (botan.) herniaire, hernicle, f.
Bruchmandel, f., ἀμύγδαλον εἰς τὸ τζέφλι, amande f. cassante.
Bruchsack, m., σακκὶ τοῦ σπασίματος, sac m. herniaire.

Bruchschaden, *m.*, *ἡ κήλη, ἐντεροκήλη, ὁ σπασμός*, hernie, descente, *f.*

Bruchsilber, *n.*, *τζακισμένον ἀσήμι*, argent *m.* à refondre.

Bruchstein, *m.*, *πέτρα ἐβγαλμένη ἀπὸ τὰς λιθοτομίας*, moellon, *m.*, pierre *f.* de taille.

Bruchstück, *n.*, *κομμάτι τζακισμένον*, fragment, *m.*; (einer Schrift ꝛc.), *κομμάτι ἐβγαλμένον ἀπὸ ἕνα σύγγραμμα*, fragment tiré d'un livre.

Brücke, *f.*, *ἡ γέφυρα, τὸ γεφύρι*, pont, *m.*

Brückenbalken, *m.*, *γρενιὰ ὁποῦ ὑποστηρίζει τὸ γεφύρι*, travon, *m.*

Brückenbau, *m.*, *κτίσιμον γεφυρίου*, construction *f.* des ponts.

Brückenbogen, *m.*, **Brückenjoch**, *n.*, *δοξάρι ὁποῦ ὑποστηρίζει (ἀκουμβᾷ) τὸ γεφύρι*, arche, *f.*

Brückenkopf, *m.*, **Brückenschanze**, *f.*, *περιτείχισμα εἰς τὴν ἄκραν τοῦ γεφυρίου*, tête *f.* du pont.

Brückenpfeiler, *m.*, *στύλος γεφυρίου*, pile *f.* de pont.

Brückenzoll, *m.*, **Brückengeld**, *n.*, *ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ πέρασμα ἀπὸ τὸ γεφύρι*, pontonnage, *m.*

Brudel, s. **Prudel**.

Bruder, *m.*, *ὁ ἀδελφός*, frère, *m.*

Brüderchen, *n.*, *ἀδελφάκι*, petit frère.

Bruderkuß, *m.*, *ἀδελφικὸν*, baiser *m.* de fraternité.

Brüderlich, *adj.* *ἀδελφικός*, fraternel.

Bruderliebe, *f.*, *φιλαδελφία*, amour *m.* fraternel.

Brudermord, *m.*, *ἡ ἀδελφοκτονία*, fratricide (crime), *m.*

Brudermörder, *m.*, *ὁ ἀδελφοκτόνος, ἀδελφοφόνος*, fratricide (criminel), *m.*

Brüderschaft, *f.*, *ἀδελφότης*, fraternité, *f.*; *ἡ φρατρία, συναδελφότης, ἑταιρία*, confrérie, *f.*

Brudersfrau, *f.*, *γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ*, belle-soeur (femme *f.* du frère).

Brudersſohn, *m.*, *ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ, ἀνεψιός*, neveu, *m.*

Brudertochter, *f.*, *ἡ θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ, ἀνεψιά*, nièce, *f.*

Brühan, s. **Broihan**.

Brühe, *f.*, *τὸ ζουμὶ (μάλιστα ἀπὸ τὸ βρασμένον κρέας)*, sauce, *f.*, bouillon, *m.*

Brühen, *v. a.* *ζεματίζω*, échauder.

Brühfutter, *n.*, *τροφὴ ζεματισμένη διὰ τὰ ζῶα*, breuvage (pour le bétail), *m.*

Brühheiß, **Brühsiedendheiß**, *adj.* *ὅλο ζεστὸν, ζεματισμένον*, tout chaud, chaud à brûler.

Brühnäpfchen, *n.*, *ἀγγεῖον διὰ τὰ ἀρτυμένα ζωμία*, saucière, *f.*

Brüllen, *v. n.* *μουγκρίζω (ὡς τὸ λεοντάρι, τὸ βόδι)*, rugir, mugir; (*μεταφ.*) *φωνάζω δυνατά*, crier à tue-tête.

Brummbär, *m.*, *ἡ ἀρκοῦδα*, ours, *m.*; (*μεταφ.*) *ἡ γογγύστρια, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ μαλώνῃ*, *fig.* grondeur, grogneur, *m.*

Brummbaß, *m.*, *ὁ βαρύτονος εἴς τινα μουσικὰ ὄργανα*, bourdon, *m.*

Brummeisen, *n.*, *μικρὸν τι ὄργανον τζελικένιον σχηματισμένον ὡσὰν τὴν λύραν, τὸ ὁποῖον πέρνουν εἰς τὰ δόντια καὶ κτυποῦν μὲ τὸ δάκτυλον τὸ γλωσσίδι ὁποῦ ἔχει*, (*μιαμβῶ*), trompe, guimbarde, *f.*; (*μεταφ.*) *γογγυστής, γογγύστρια*, *fig.* grondeuse, grogneuse, *f.*

Brummeln, *v. a.* *fam.* *μουρμουρίζω*, grommeler.

Brummen, *v. n.* *μουγκρίζω (ὡς ἡ ἀρκοῦδα, τὸ βόδι)*, gronder (*se dit* de l'ours), mugir (*se dit* des bêtes à cornes); *σουσουρίζω*, bourdonner; (*μεταφ.*) *μαλώνω, γογγύζω*, *fig.* gronder, murmurer.

Brummer, *m.*, *ὁ ταῦρος, τὸ ἀκέραιον βόδι*, taureau, *m.*; (*μεταφ.*) *μαλωτής, γογγυστής*, grondeur, grogneur, *m.*

Brummkreisel, *m.*, *εἶδος φοῦρλας ὁποῦ βοᾷ ὅταν τὴν παίζουν*, toupie *f.* bourdonnante.

Brummochs, *m.*, *ταῦρος, ἀκέραιον βόδι*, taureau; *pop.* *βούβαλος, ἀχμάκης*, stupide, nigaud, *m.*

Brunelle, *f.*, *ξεφλουδισμένον καὶ ξηραμένον δαμάσκηνον*, brignole (prune), *f.*

Brunett, *adj.* ὁποῦ ἔχει τὰ μαλλιὰ μαῦρα, brunet.
Brunette, *f.*, κοράσιον ἢ γυναῖκα μὲ μαῦρα μαλλιά, brunette, *f.*
Brunft, *f.*, ἡ ὄρεξις διὰ τὰ θηλυκόν, (μάλιστα τοῦ ἐλαφιοῦ), rut, *m.*
Brunften, *v. n.* ἐπιθυμῶ τὸ θηλυκόν, (λέγεται διὰ τὸ ἐλάφι), être en rut.
Bruniren, *v. a.* γυαλίζω, κάμνω γυαλιστὸν (μάλιστα τὸ τζελίκι), brunir, polir.
Brunirstahl, *m.*, **Bruniréisen**, *n.*, τὸ γυαλιστήριον, σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον κάμνουν γυαλιστόν, brunissoir, *m.*
Brunnen, *m.*, τὸ πηγάδι, fontaine, *f.*; φυσικὰ ἰατρικὰ νερά, les eaux, *f. pl.*
Brunnenbohrer, *m.*, ἀρίδα τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται διὰ κατασκευὴν πηγαδίων, drague, *f.*
Brunnen-Cur, *f.*, ἡ μεταχείρισις τῶν φυσικῶν ἰατρικῶν νερῶν, usage *m.* des eaux minérales.
Brunnensteiger, **Brunnenräumer**, *m.*, πασιρευτὴς τῶν πηγαδίων, cureur *m.* de puits.
Brunnengast, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ μεταχειρίζεται τὰ (ἰατρικὰ) νερὰ εἰς τὴν πηγήν, celui qui prend les eaux à la source.
Brunnengräber, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ σκάπτει τὸ πηγάδι, celui qui creuse les puits.
Brunnenkasten, *m.*, τὸ περιτείχισμα (ὁ περδὲς) τοῦ πηγαδιοῦ, réservoir *m.* de fontaine.
Brunnenmeister, *m.*, ὁ ἐπιστάτης εἰς πηγάδια, fontenier, *m.*
Brunnenröhre, *f.*, σωλήν, μασοῦρι πηγαδίου, tuyau *m.*
Brunnenschwengel, *m.*, μοχλὸς (κοντάρι), πηγαδίου, bascule, *f.*
Brunnenstiel, *n.*, σχοινὶ εἰς τὸ πηγάδι, corde *f.* à puits.
Brunnenstube, **Brunnenkammer**, *f.*, σπιτάκι κοντὰ εἰς τὸ πηγάδι ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἠμποροῖν νὰ κυτάζουν τὸ ὑδραγωγεῖον, regard (d'une fontaine), *m.*
Brunnenwasser, *n.*, πηγαδίσιον νερόν, eau *f.* de fontaine.
Brunnkresse, *f.*, ὁ κάρδαμος, (φυτόν), cresson *m.* de fontaine.
Brunnquell, *m.*, ἡ πηγὴ τοῦ πηγαδιοῦ, source *f.* d'une fontaine.
Brunst, *f.*, ἡ ἐπιθυμία, ἡ ὄρεξις διὰ τὸ θηλυκὸν (τῶν ζώων), ardeur, chaleur, *f.*, rut, *m.*
Brünstig, *adj.* ὁποῦ ἔχει ὄρεξιν διὰ τὸ θηλυκόν, en chaleur (des bêtes); (μεταφ.) ἔνζηλος, ardent, fervent; f. Inbrünstig.
Brünstigkeit, *f.*, f. Brunst, Inbrunst.
Brunstzeit, *f.*, ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον τὰ ἀρσενικὰ ἔχουν ὄρεξιν διὰ τὰ θηλυκά, (μάλιστα τὰ ἐλάφια), le temps où les bêtes sont en chaleur, en rut.
Brunzen, *v. n. pop.* κατουρῶ, pisser.
Brust, *f.*, τὸ στῆθος, poitrine, *f.*; (der Frauen), ὁ μαστός, τὸ βυζί, sein, *m.*, mamelle, *f.*; einem Kinde die Brust geben, δίδω τὸ βυζὶ εἰς ἕνα παιδάκι, donner le teton à un enfant.
Brustbeerbaum, *m.*, ἡ ζινζιφιά, jujubier, *m.*
Brustbeere, *f.*, τὸ ζίνζιφον, jujube, *f.*
Brustbein, *n.*, τὸ στέρνον, στηθοκόκκαλον, brechet, *m.*
Brustbild, *n.*, εἰκόνα ὁποῦ παρασταίνει μόνον τὸ κεφάλι τινὸς καὶ τὸ στῆθος μὲ τοὺς ὤμους, buste, *m.*
Brustdrüse, *f.*, ὁ θύμος (τῶν ζώων), fagoue, *f.*; — vom Kalbe, βαλανίδια (ἢ γαρδοῦμι) τοῦ μοσχαρίου, ris *m.* de veau.
Brüsten, sich —, καυχῶμαι, ὑπερηφανεύομαι, se carrer, se pavaner.
Brustfell, *n.*, f. Zwerchfell.
Brustfieber, *n.*, θέρμη εἰς τὴν ὁποίαν πάσχει τὸ στῆθος, ἀσθματικὴ θέρμη, fièvre asthmatique.
Brustfleck, *m.*, κομμάτι πανὶ (ἢ ἄλλο τι) ὁποῦ βάνουν εἰς τὸ στῆθος, pièce *f.* d'estomac.
Brustgeschwür, *n.*, ἀπόστημα εἰς τὸ στῆθος, empyème, *m.*
Brustharnisch, *m.*, ἐπιστήθιον (μέρος τοῦ θώρακος ὁποῦ σκεπάζει τὸ στῆθος, corps de cuirasse, plastron, *m.*
Brusthöhle, *f.*, τὸ κοῖλον ἢ κοίλωμα τοῦ στήθους, la cavité de la poitrine.

Brustkrankheit, *f.*, *ἀῤῥωστία τοῦ στήθους*, mal *m.* de poitrine.

Brustkuchen, *m.*, Brustkügelchen, *n.*, *σφαιρίδιον ἰατρικὸν διὰ τὸ στῆθος*, tabelle *f.* béchique.

Brustlatz, *m.*, *φόρεμα χωρὶς μανίκια ὁποῦ σκεπάζει τὸ στῆθος*, (*τὸ γιελέκι*), pourpoint, gilet, *m.*

Brustlehne, *f.*, *τὰ κάγκελλα* (*εἰς ἕνα γεφύρι κτλ.*), parapet (d' un pont etc.).

Brustmittel, *n.*, *ἰατρικὸν διὰ τὸ στῆθος*, remède *m.* pectoral.

Brustriemen, *m.*, *τὸ λουρὶ ὁποῦ βάνουν εἰς τὸ στῆθος τοῦ ἀλόγου*, poitrail, *m.*

Brustschild, *n.*, *τὸ περιστήθιον, σκέπασμα σιδηρένιον τοῦ στήθους*, plastron, corps *m.* de cuirasse; — des (ehemaligen) Hohenpriesters der Israeliten, *ἐπιστήθιον τοῦ* (*πάλαι*) *ἀρχιερέως τῶν Ἰσραηλιτῶν*, rational (du pontife des anciens Israëlites); (bey Insecten), *τὸ* (*σκληρὸν*) *στῆθος* (*ἢ σκέπασμα τοῦ στήθους*) *εἰς τὰ ἔντομα*, corselet *m.* (des insectes).

Brustschleyer, *m.*, (der Nonnen), *σκέπασμα τοῦ στήθους τῶν καλογραιῶν*, barbette, guimpe, *f.*

Bruststück, *n.*, *τὸ στῆθος τοῦ σφαγμένου βοδίου*, poitrine d'un boeuf tué; (in der Mahlerey), *εἰκόνα παρασταίνουσα τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸ κεφάλι ἕως τὸ στῆθος*, (peint.) buste, *m.*

Brustthee, *m.*, *τζάϊ καλὸν διὰ τὸ στῆθος*, thé *m.* pectoral.

Brusttrank, *m.*, *ἰατρικὸν ποτὸν διὰ τὸ στῆθος*, potion *f.* pectorale.

Brüstung, *f.*, *ἀκουμβιστῆρι διὰ τὸ στῆθος*, parapet, appui, *m.*

Brustwamms, *n.*, s. Brustlatz.

Brustwarze, *f.*, *ἡ ῥῶγα τοῦ βυζιοῦ*, mamélon, tetin, bout *m.* de mamelle.

Brustwasser, *n.*, *νερὸν εἰς τὸ στῆθος* (*ἀπὸ ἀῤῥωστίαν*), eau *f.* dans la cavité de la poitrine.

Brustwassersucht, *f.*, *ὁ ὕδρωψ* (*ὑδρόπικας*) *τοῦ στήθους*, hydropisie *f.* de poitrine.

Brustweh, *n.*, Brustschmerz, *m.*, *πόνος εἰς τὸ στῆθος*, mal *m.* de poitrine.

Brustwehr, *f.*, *τὸ παραπέτασμα, εἶδος περιτειχίσματος*, (*ἰταλ. τὸ παραπέτο*), (fortif.) parapet, *m.*

Brustwerk, *n.*, (*fam.*) *τὰ βυζιά*, sein, *m.*, gorge, *f.*, mamelles, *f. pl.*

Brut, *f.*, *τὰ νέα πουλιὰ ὁποῦ πρὸ ὀλίγου ἐβγῆκαν ἀπὸ τὰ αὐγά*, couvée, engeance, *f.*; — der Fische, *τὰ νέα ψαράκια*, alevin, nourrain, *m.*; — der Seidenwürmer, *σπόρος τῶν σκωληκίων τοῦ μεταξιοῦ*, graine *f.* des vers à soie; böse Brut, (*μεταφ.*) *διαβολόσπορα*, engeance *f.* diabolique.

Brutal, *adj.* *ἄγριος, βάρβαρος, ζωώδης*, brutal.

Brutalisiren, *v. a.* et *a.* *φέρομαι* (*φέρνομαι*) *μὲ ἄγριον, βάρβαρον, ζωώδη τρόπον*, brusquer, se conduite d'une manière brutale.

Brüten, *v. a.* *κλωσσῶ*, couver; *fig.* über etwas —, *μηχανεύομαι*, couver qc.

Brütig, *adj.* (von Eyern), *κλωσσούμενος*, couvi (*se dit* des oeufs).

Bube, *m.*, Bübchen, *n.*, *τὸ παιδὶ, μικρὸν παιδί*, garçon, petit garçon; (Bube, Betrüger), *ψεύστης, ἀχρεῖος*, coquin, fripon, *m.*; (in der französischen Karte), *ὁ φάντης, τὸ παιδὶ* (*εἰς τὰ χαρτιά*), valet (au jeu de cartes), *m.*

Buben, *v. a.* *fam.* huren und buben, *πορνεύω καὶ κάμνω κάθε ἀταξίαν*, être paillard, s'adonner à la débauche.

Bubenstreich, *m.*, *παιδιακίσιον ἔργον*, polissonnerie, *f.*; *ψευδιά*, friponnerie, *f.*

Bubenstück, *n.*, *ἀχρειότατον, φαυλότατον, κάκιστον ἔργον*, méchanceté, *f.*, tour *m.* de fripon.

Büberey, *f.*, *ἡ κακία, κακοτροπία*, méchanceté, malice, *f.*; s. Bubenstück.

Bübin, *f.*, *μίαν κακὴ, ἀχρεῖα, ψεύστρια*, méchante fille (ou femme), friponne, *f.*

Bübisch, *adj.* *κακὸς, κακότροπος, ἀχρεῖος*, méchant, fripon, fourbe.

Buch, *n.*, *τὸ βιβλίον*, livre, *m.*; etwas zu Buche tragen, bringen, *σημειώνω τι εἰς τὰ κατάστιχα*, mettre qc. sur son livre, sur le registre; ein —

Papier, 24 (ἢ 25) *κόλλαις χαρτί*, une main de papier.

Buchadel, *m.*, *εὐγενία τὴν ὁποῖαν δίδει ὁ βασιλεὺς διὰ μέσου γράμματος*, noblesse *f.* par lettres du prince.

Buchbaum, *m.*, s. Buche.

Buchbinder, *m.*, *ὁ βιβλιοδέτης*, relieur, *m.*

Buchdrucker, *m.*, *ὁ τυπογράφος*, imprimeur, *m.*

Buchdruckerey, *f.*, *ἡ τυπογραφία*, imprimerie, *f.*

Buchdruckerkunst, *f.*, *ἡ τυπογραφικὴ τέχνη*, imprimerie, typographie, *f.*

Buche, Büche, *f.*, *ἡ ὀξύα, ὀξυά, (δένδρον εἰς τὰ δάση)*, hêtre, fouteau, *m.*

Bucheichel, *f.*, (Buchecke), *βαλάνι τῆς ὀξυᾶς*, faine, *f.*

Büchelchen, *n.*, *τὸ βιβλάριον, βιβλίδιον*, livret, petit livre, *m.*

Büchen, *adj.* *τῆς ὀξυᾶς*, de hêtre; (s. Buche).

Buchenwald, *m.*, *δάσος ἀπὸ ὀξύας (ὀξυαῖς)*, bois *m.* de hêtres.

Bücherbret, *n.*, *σανίδι εἰς τὸ ὁποῖον βάνονται τὰ βιβλία*, tablette, *f.*

Bücherfreund, *m.*, *φιλόβιβλος*, bibliophile, *m.*

Bücherkenner, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ ἠξεύρει τὰ βιβλία, ὁποῦ ἔχει εἴδησιν διὰ τὰ βιβλία*, bibliographe, *m.*

Bücherkenntniß, *f.*, *γνῶσις τῶν βιβλίων*, bibliographie, *f.*

Büchersaal, *m.*, *ἡ σάλα εἰς τὴν ὁποῖαν εὑρίσκονται βιβλία, βιβλιοθήκη*, bibliothèque, *f.*, (salle de bibliothèque).

Büchersammlung, *f.*, *ἡ συλλογὴ βιβλίων, βιβλιοθήκη*, collection de livres, bibliothèque, *f.*

Bücherschrank, *m.*, *τὸ ντουλάπι διὰ βιβλία*, armoire *f.* aux livres.

Bücherschreiber, *m.*, *συγγραφεὺς (μάλιστα ἐπὶ κακοῦ)*, écrivain, faiseur de livres, *m.*

Büchersprache, *f.*, *καθαρὰ ὁμιλία (ὡσὰν ἐκείνη εἰς τὰ βιβλία)*, langage *m.* pur (tel qui se trouve dans les livres).

Büchersucht, *f.*, *βιβλιομανία*, bibliomanie, *f.*

Büchertrödler, *m.*, *ἐκεῖνος ὅστις πωλεῖ παλαιὰ βιβλία*, colporteur, bouquiniste, *m.*

Bücherverleiher, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ δίδει δανεικὰ τὰ βιβλία*, prêteur *m.* de livres.

Bücherverzeichniß, *n.*, *ὁ κατάλογος τῶν βιβλίων*, catalogue, *m.*

Bücherwurm, *m.*, *σκωλύκι ὁποῦ τρώγει τὰ βιβλία*, gerce, teigne, *f.*; *(μεταφ.) ἐκεῖνος ὅστις καταγίνεται ἡμέρα καὶ νύκτα εἰς τὰ βιβλία*, homme qui lit des livres nuit et jour.

Buchfink, *m.*, *ὁ σπίνος, (πουλί)*, pinson, *m.*

Buchführer, *m.*, s. Buchhändler.

Buchhalten, *n.*, Buchhalterey, Buchhaltung, *f.*, *ἡ τέχνη τοῦ κατασιχάρου εἰς τὴν πραγμάτειαν*, art *m.* de tenir les livres.

Buchhalter, *m.*, *ὁ κατασιχάρης, γραμματικός*, teneur de livres, comptoriste, *m.*

Buchhandel, *m.*, *ἡ πραγμάτεια μὲ βιβλία*, librairie, *f.*, commerce *m.* de livres.

Buchhändler, *m.*, *ὁ βιβλιοπώλης*, libraire, marchand libraire, *m.*

Buchhandlung, *f.*, *τὸ βιβλιοπωλεῖον*, librairie, *f.*; (s. auch Buchhandel).

Buchladen, *m.*, *τὸ ἐργαστήρι τοῦ βιβλιοπώλου*, magasin *m.* des livres, librairie, *f.*

Buchmast, *m.*, *βαλανίδια τῆς ὀξυᾶς διδόμενα εἰς τροφὴν τῶν γουρουνιῶν*, faine, *f.*

Buchsbaum, *m.*, *ὁ πύξος, (τὸ τσιμισίρι), (δένδρον)*, buis, *m.*

Buchsbäumen, *adj.* *ἀπὸ πύξον*, de buis; (s. Buchsbaum).

Buchschulden, *f. pl.*, *τὰ χρέη ἐκείνων εἰς τοὺς ὁποίους πωλεῖ ὁ πραγματευτὴς μὲ διορίαν, καὶ ὁποῦ εἶναι σημειωμένα εἰς τὰ κατάστιχα*, ce qu'un marchand vend à crédit et met sur son livre.

Büchse, *f.*, *τὸ κουτί*, boite, *f.*; (Schießgewehr), *τουφέκι (μάλιστα τοῦ κυνηγοῦ)*, fusil (de chasseur), *m.*; *τουφέκι μεγαλήτερον καὶ βαρύτερον*, arquebuse, *f.*

Büchsenkugel, *f.*, *ἡ μπάλλα, τὸ μολύβι τοῦ τουφεκιοῦ*, balle, *f.*

Büchsenmacher, *m.*, s. Büchsenschäfter.

Büchsenmeister, *m.*, *ὁ κανονιέρος, (τουρκ. τοπτζῆς)*, canonnier, *m.*

Büchsenpulver, *n.*, *τὸ καλλήτε-*

ρον μπαρούτι (*διὰ κυνηγοὺς*), poudre *f.* fine.

Büchsenschaft, *m.*, *τὸ ξύλον τοῦ τουφεκιοῦ*, fût (de fusil), *m.*

Büchsenschäfter, *m.*, *ἐκεῖνος ὅστις φκιάνει ξύλα εἰς τὰ τουφέκια*, arquebusier (qui fait des arquebuses), *m.*

Büchsenschießen, *n.*, *γύμνασις ἐκείνων ὁποῦ ῥίπτουν τουφέκι εἰς ἕνα σημεῖον*, jeu *m.* d'arquebuse.

Büchsenschloß, *n.*, *ἡ πλάκα εἰς τὴν ὁποῖαν εἶναι τὸ τζελίκι καὶ ἡ πέτρα τοῦ τουφεκιοῦ*, platine, *f.*

Büchsenschuß, *m.*, *τὸ ῥίψιμον τοῦ τουφεκιοῦ*, coup *m.* d'arquebuse.

Büchsenschütze, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ ῥίπτει τουφέκι*, arquebusier (qui tire de l'arquebuse), *m.*; (s. Büchse).

Büchsenspanner, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ προετοιμάζει τὰ μεγάλα τουφέκια διὰ τὸ ῥίψιμον*, porte-arquebuse, *m.*

Buchstab, *m.*, *τὸ γράμμα*, *ψηφίον*, *στοιχεῖον τῆς ἀλφαβήτου*, lettre, *f.*, caractère, *m.*; ein großer, kleiner —, *γράμμα μεγαλήτερον*, *μικρότερον*, lettre majuscule, minuscule.

Buchstabenräthsel, *n.*, *λογογρίφος* (*εἶδος αἰνίγματος*), logogriphe, *m.*

Buchstabenrechnung, *f.*, *λογιστικὴ τέχνη*, *ἀλγέβρα*, logistique spécieuse, algèbre.

Buchstabenversetzung, *f.*, Buchstabenwechsel, *m.*, Buchstabenspiel, *n.*, *τὸ ἀνάγραμμα*, anagramme, *f.*

Buchstabiren, *v. a.* et *n.* *συλλαβίζω*, épeler.

Buchstäblich, *adj.* et *adv.* *κατὰ τὸ γράμμα λαμβανόμενον*, litéral, littéralement.

Bucht, *f.*, *μικρὸς κόλπος θαλάσσης*, baie, anse, *f.*

Buchweizen, *m.*, *εἶδος σιταρίου*, *τὸ καραμποσίτι*, blé sarrasin, blé *m.* noir.

Buckel, *f.*, *τὸ ἀνάγλυμμα*, *κάθε στολισμὸς ἀπὸ χρυσὸν*, *ἀσήμι κτλ. ὁποῦ ἔχει σχῆμα κουμβιοῦ*, bosse, *f.* (d'or, d'argent etc. qui sert d'ornement à qch.).

Buckel, *m.*, *ἡ καμποῦρα*, gibbosité; (*fam.* der Rücken), *ἡ ῥάχη*, le dos.

Buckelig, *adj.* *καμπούρης*, bossu, gibbeux.

Bücken, sich —, *v. r.* *σκύπτω*, se baisser, s'incliner.

Bückling, *m.*, *βαθεῖα προσκύνησις*, révérence, bonnetade, *f.*

Bückling, *m.*, (geräucherter Hering), *ἀρίγγα καπνισμένη*, hareng *m.* saur *ou* sauret.

Bude, *f.*, *ξύλινον ἐργαστῆρι* (*τῶν λιανοπουλητῶν*), boutique, loge (d'un mercier), *f.*

Budenmann, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ σταίνει τὰ ξύλινα ἐργαστήρια*, ouvrier qui monte les loges (des merciers).

Budel, s. Pudel.

Büffel, *m.*, *ὁ βούβαλος*, *τὸ βουβάλι*, buffle, *m.*

Büffeln, *v. n.* *pop.* *δουλεύω ἀδιακόπως*, *κοπιάζω πολύ*, peiner, beaucoup.

Bug, *m.*, *τὸ καμπύλωμα*, courbure, *f.*; (des Pferdes), *τὸ ἐμπροσθινὸν μέρος τῆς ῥάχης τοῦ ἀλόγου*, paleron, train *m.* de devant d'un cheval.

Bügel, *m.*, *κάθε τοξοειδὲς πρᾶγμα*, chaque chose *f.* courbée; *ἡ σκάλα τῆς σέλλας*, *στάφνα*, étrier, *m.*; (s. Steigbügel); — am Degen, *φυλακὴ τοῦ σπαθιοῦ*, branche (de l'épée), *f.*; — an der Flinte, *τὸ σίδηρον ὁποῦ φυλάττει τὸ τουφέκι νὰ μὴ ῥιχθῇ*, sougarde (du fusil), *f.*; (Steigbügel), *ἡ σκάλα τῆς σέλλας*, étrier, *m.*

Bügeleisen, *n.*, *τὸ σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον ὁ ῥάπτης ἰσάζει τὴν ῥαφὴν τῶν φορεμάτων*, fer à repasser, carreau (de tailleur), *m.*

Bügeln, *v. a.* *ἰσάζω μὲ ἐκεῖνο τὸ σίδηρον*, repasser (le linge), rabattre les coutures; (s. Bügeleisen).

Buglahm, *adj.* *ξεπλατισμένος* (*λέγεται διὰ τὰ ἄλογα*), épaulé (*se dit* des chevaux).

Bugsiren, (ein Schiff), *v. a.* *ῥυμουλκῶ* (*ῥυμουρκιάρω*) *τὸ καράβι*, *τὸ σύρνω μὲ ἕνα σχοινί*, *mar.* remorquer.

Bugspriet, *m.*, *τὸ ἐμπροσθινὸν κατάρτι τοῦ καραβιοῦ*, *mar.* beaupré, *m.*

Buhle, *m.*, *ὁ ἀγαπητικός*, amant, *m.*

Buhlen, *v. n.* (um die Liebe eines Frauenzimmers), *δείχνω ἀγάπην*, *κάμνω κάθε τρόπον νὰ ἐμπνεύσω ἔρωτα*, faire l'amour à, *ou* faire le

galant auprès d'une femme, mugueter une femme; um etwas —, *ζητῶ τι μὲ ζῆλον, χάμνω κάθε τρόπον νὰ ἀποκτήσω*, aspirer à qc., rechercher qc.

Buhler, *m.*, *ὁ ἀγαπητικός*, amant, galant, *m.*

Buhlerey, *f.*, *αἱ ἐρωτικαὶ τέχναι*, galanterie, coquetterie, *f.*

Buhlerin, *f.*, *ἡ ἀγαπητική*, amante, maîtresse, *f.*; *ἡ πόρνη*, (*κατ' εὐφημισμόν*), coquette, fille galante, *f.*

Buhlschwester, **Buhldirne**, *f.*, *ἡ πόρνη*, (*κατ' εὐφημισμόν*), coquette, fille galante, *f.*

Buhlerisch, *adj.* *ἐρωτικὸς, ὁποῦ τεχνεύεται νὰ ἐμπνεύσῃ ἔρωτα*, amoureux, galant, coquet.

Buhlschaft, *f.*, *ὁ ἀγαπητικός*, amant, galant, *m.*; *ἡ ἀγαπητική*, amante, maîtresse, *f.*

Bühne, *f.*, *τὸ σανίδωμα ὑψωμένον*, tribune, *f.*, échafaud, *m.*; — *τὸ θέατρον*, théâtre.

Bühnen, *v. a.* *σανιδώνω*, planchéier; ein Faß —, *βρέχω ἕνα βουτζί*, abreuver un tonneau.

Bulle, *f.*, *ἡ βοῦλλα* (*προσταγὴ*) *τοῦ πάπα*, bulle (du pape); die goldene Bulle, *ἡ χρυσῆ βοῦλλα* (*ἡ βασιλικὴ διάταξις*) *τοῦ παλαιοῦ γερμανικοῦ βασιλείου*, bulle d'or (de l'ancien empire de l'Allemagne.)

Bulle, *m.*, *ὁ ταῦρος, τὸ βόδι ἀκέραιον*, taureau, *m.*

Bullenbeißer, *m.*, *μεγάλος σκύλος*, dogue, *m.*

Bullenkalb, *n.*, *μοσχάρι ἀρσενικόν*, veau *m.* mâle.

Bullochs, *m.*, *ὁ ταῦρος, τὸ βόδι ἀκέραιον*, taureau.

Bund, *m.*, *ὁ δεσμὸς, ζωνάρι*, lien, bande, ceinture, *f.*; türkischer Bund, *τὸ καβοῦκι τῶν Τούρκων*, turban (des Turcs), *m.*; (Bündniß), *σύνδεσμος, ἕνωσις, συμμαχία*, alliance, ligue, confédération, *f.*

Bund, *n.*, *τὸ δέμα, δεμάτι*, faisceau, trousseau, paquet, *m.*

Bundbrüchig, *adj.* *ἄπιστος εἰς τὸν δεσμὸν τῆς φιλίας*, qui rompt l'alliance.

Bundfrey, *adj.* (von Klavieren), *ὁποῦ ἔχει δύο χορδαῖς διὰ κάθε σφυράκι* (*λέγεται διὰ τὰ κλαβήρια*), (clavecin) qui a deux cordes pour chaque touche.

Bündel, *n.*, *τὸ δεμάτι*, petit paquet, *m.*

Bundesgenoß, *m.*, *ὁ σύμμαχος*, allié, confédéré, *m.*

Bundeslade, *f.*, *ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης* (*τῶν παλαιῶν Ἰσραηλιτῶν*), arche *f.* d'alliance.

Bündig, *adj.* *σύντομος καὶ καλὰ διατεταγμένος*, précis, juste, bien arrangé; *καλὰ ἀποδεδειγμένος*, concluant.

Bündigkeit, *f.*, *ἡ συντομία καὶ καλὴ τάξις*, précision, justesse, *f.*; *ἡ ἀπόδειξις ἐν συντομίᾳ*, démonstration juste, *f.*

Bunt, *adj.* *πολυποίκιλος, παρδαλός*, de plusieurs couleurs, bariolé; *fig.* eine bunte Reihe, *ἀράδα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καθημένων μὲ τέτοιον τρόπον νὰ εἶναι μία γυναῖκα μεταξὺ δύο ἀνδρῶν*, des personnes rangées de manière qu' entre deux hommes il se trouve toujours une femme; es geht bunt zu, es geht alles bunt über Eck, *ὅλα εἶναι συγχισμένα, ὅλα πηγαίνουν ἄνω κάτω*, tout va en desordre, tout va sens dessus dessous.

Buntspecht, *m.*, *ὁ παρδαλὸς δρυοκολάπτης*, (*πουλί*), pic *m.* bigarré; (f. Specht).

Bunzen, *m.*, *τὸ τρυπητήρι*, *σμυλάριον*, amboutissoir, poinçon, *m.*

Bürde, *f.*, *τὸ φόρτωμα, βάρος*, charge, *f.* fardeau, *m.*

Bürden, f. Aufbürden.

Burg, *f.*, *τὸ φρούριον*, (*καστέλι*), château, *m.*

Bürge, *m.*, *ὁ ἐγγυητής*, (*τουρκ. κεφίλης*), caution, *f.*, repondant, garant, *m.*

Bürgen, *v. n.* (für einen oder etwas), *ἐγγυοῦμαι, στέκομαι καλὸς διά τινα*, cautionner q., se rendre caution pour q. *ou* pour qc., repondre de qc., garantir qc.

Bürger, *m.*, *ὁ πολίτης*, citoyen, *m.*; (einer Stadt), *πολίτης, κάτοικος μιᾶς πόλεως*, bourgeois, *m.*

Bürgereid, *m.*, *ὁ ὅρκος τοῦ πολίτου*, serment *m.* de bourgeosie, *f.*

Bürgerhaus, *n.*, *ὀσπίτι πολίτου*, maison *f.* d'un bourgeois, d' un particulier.

Bürgerkrieg, *m.*, ὁ πόλεμος μεταξὺ τῶν πολιτῶν, guerre *f.* civile.

Bürgerkrone, *f.*, στέφανος διδόμενος εἰς πολίτην πατριωτικόν, couronne *f.* civique.

Bürgerlich, *adj.* πολιτικὸς, τοῦ πολίτου, bourgeois, *adj.*; πατριωτικός, civique; πολιτικὸς (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ πολεμικοῦ καὶ ἐγκληματικοῦ), civil; das bürgerliche Gesetzbuch, κώδηξ πολιτικός, code *m.* civile; ein Bürgerlicher, ἕνας πολίτης, bourgeois, roturier, *m.*

Bürgermädchen, *n.*, κόρη πολίτου, fille *f.* bourgeoise.

Bürgermeister, *m.*, ὁ προεστὼς τῶν πολιτῶν, bourguemestre, maire, *m.*

Bürgerpflicht, *f.*, χρέος πολίτου, obligation *f.* du bourgeois; χρέος πατριωτικοῦ πολίτου, devoir *m.* du citoyen.

Bürgerrecht, *n.*, τὰ δίκαια τοῦ πολίτου, τὸ δίκαιον νὰ εἶναί τις πολίτης, droit *m.* de bourgeoisie, droit du citoyen.

Bürgerschaft, *f.*, ὅλοι οἱ πολῖται μαζύ, bourgeoisie, *f.*, bourgeois, *m. pl.*

Bürgersfrau, *f.*, ἡ πολίτησσα, γυναῖκα πολίτου, femme *f.* d'un bourgeois.

Bürgersinn, *m.*, πατριωτισμὸς πολίτου, civisme, *m.*

Bürgersmann, *m.*, πολίτης, bourgeois.

Bürgerstand, *m.*, ἡ στάσις, κατάστασις τῶν πολιτῶν, οἱ πολῖται, bourgeoisie, roture, *f.*

Bürgertugend, *f.*, ἀρετὴ πατριωτικοῦ πολίτου, vertu *f.* civique.

Bürgerwache, *f.*, φυλακὴ πολιτῶν, φύλακες πολῖται, garde *f.* bourgeoise.

Bürgerweib, *n.*, γυναῖκα ἀγενὴς (πολίτου), roturière, *f.*

Burgfriede, *m.*, ἡ εἰρήνη, ἀσφάλεια εἰς τὸ κοινόν, paix, sûreté *f.* publique; περιοχὴ τόπου ὁποῦ ὑπόκειται εἰς τὴν διοίκησιν ἑνὸς φρουρίου, banlieue *f.* d'un château.

Burggraf, *m.*, κόμης ἐξουσιάζων ἕνα φρούριον (εἰς τὴν παλαιὰν Γερμανίαν), burgrave, *m.*; =gräfin, *f.*, γυναῖκα τοῦ Burggraf, burgravine, *f.*; =grafthum, *n.*, διοίκησις τοῦ Burggraf, burgraviat, *m.*

Burghauptmann, *m.*, ὁ ἐπιστάτης ἑνὸς (παλαιοῦ) φρουρίου, commandant *m.* d'un château.

Burgkeller, *m.*, ὑπόγαιον (μποτρούμι) φρουρίου, cave *f.* d'un château.

Burgrichter, *m.*, κριτὴς εἰς τὸ φρούριον, juge-châtelain, *m.*

Bürgschaft, *f.*, ἡ ἐγγυησία, caution, garantie, *f.*

Burgvogt, *m.*, ὁ φρουράρχης, châtelain, *m.*

Burgvogtey, *f.*, ἡ κατοικία τοῦ φρουράρχου, châtellenie, *f.*

Bursche, *m.*, τὸ παιδί, garçon, jeune homme, *m.*; ὁ μαθητὴς εἰς ἀκαδημίαν, (σπουδέντος), étudiant, *m.*

Bürschen, *v. a.* σκοτώνω, (ἀγρίμνια) μὲ τουφεκιάν, giboyer, chasser à l'arquebuse.

Bürschpulver, *n.*, (καλλήτερον) μπαροῦτι διὰ τὸ κυνῆγι, poudre *f.* à giboyer.

Bürschrohr, *n.*, τὸ τουφέκι τοῦ κυνηγοῦ, arquebuse à giboyer.

Bürste, *f.*, ἡ βοῦρτζα, brosse, *f.*, vergettes, *f. pl.*

Bürsten, *v. a.* σκουπίζω, παστρεύω μὲ τὴν βοῦρτζαν, brosser, vergetter.

Bürstenbinder, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει βοῦρτζαις, brossier, vergettier.

Bürtig, s. Gebürtig.

Bürzel, *m.*, κῶλος (πουλλίου), croupion, cul, *m.*; ἡ (κοντὴ) οὐρά, queue, *f.*

Burzelbaum, *m.*, τὸ κυβίστημα, ἀναποδογύρισμα μὲ τὰ ποδάρια ἐπάνω καὶ τὸ κεφάλι κάτω (τουρκ. τακλᾶς), culbute, *f.*

Burzeln, *v. a.* κυβιστῶ, ἀναποδογυρίζομαι μὲ τὰ ποδάρια ἐπάνω καὶ μὲ τὸ κεφάλι κάτω (κάμνω τακλάδες), culbuter.

Busch, *m.*, τὸ μικρὸν δάσος, τὸ δενδράκι, buisson, *m.*; Busch Haare, τζουλοῦφι, arbuste, arbrisseau, *m.*

Büschchen, *n.*, μικρούτζικον δάσος, petit buisson, *m.*

Büschel, *m.*, τὸ δεμάτι, botte, poignée, *f.*, bouquet, *m.*; — Haare, τζουλοῦφι, touffe (de cheveux), *f.*

Buschholz, *n.*, τὰ φρύγανα, τὰ

κλωναράκια, broussailles, f. pl.

Buschicht, adj. ὅμοιος μὲ δάσος, buissonneux; πυκνὸς (ὡσὰν μαλλιά), touffu.

Buschig, adj. γεμάτος δενδράκια, couvert de buissons; πυκνὸς, φουντωτός, (ὡσὰν μαλλιά), touffu.

Buschklepper, m., ὁ κλέπτης εἰς τὰ δάση, bandoulier, m.

Buschwerk, n., τὰ δενδράκια, buissons, arbrisseaux, m. pl.

Busen, m., τὸ στῆθος, sein, m., gorge, (poitrine), f.; ὁ μαστὸς ἢ τὰ βυζιὰ τῶν γυναικῶν, mamelle, f.; (Meerbusen), ὁ κόλπος θαλάσσης, golfe, m.

Busenfreund, m., ἠγαπητὸς φίλος, ami m. intime.

Busenstreif, m., λεπτὸν πανὶ ῥαμμένον διὰ στολισμὸν εἰς τὸ ὑποκάμισον ἔμπροσθεν τοῦ στήθους, jabot (de chemise), m.

Buße, f., ἡ μετάνοια, pénitence, f.; — thun, κάμνω μετάνοιαν, faire pénitence.

Büßen, v. n. παιδεύομαι (διὰ ἕνα σφάλμα), porter la peine (d'une faute); κάμνω μετάνοιαν, faire pénitence; v. a. seine Lust —, ἀπολαμβάνω, εὐχαριστῶ τὴν ἐπιθυμίαν μου, se satisfaire, contenter ses désirs.

Büßer, m., ὁ μετανοῶν, ὅστις κάμνει μετάνοιαν, pénitent, m.

Büßerin, f., ἡ μετανοοῦσα, pénitente, f.

Bußfertig, adj. ἕτοιμος εἰς μετάνοιαν, μετανοῶν, (prêt à faire pénitence), pénitent.

Bußgebeth, n., προσευχὴ μετανοίας, prière f. d'un pénitent.

Bußlied, n., ψαλμῳδία μετανοίας, cantique m. de pénitence.

Bußprediger, m., ὁποῦ προτρέπει εἰς μετάνοιαν, qui prêche la pénitence.

Bußpredigt, f., διδαχὴ διὰ μετάνοιαν, exhortation f. à la pénitence.

Bußpsalm, m., ψαλμὸς μετανοίας (τοῦ Δαβίδ), psaume m. de la pénitence.

Bußtag, m., ἡμέρα μετανοίας, jour m. de pénitence.

Bußtext, m., κείμενον διδαχῆς διὰ μετάνοιαν, texte m. d'un sermon sur la pénitence.

Butte, Bütte, f., κοφίνι, hotte, f.; τὸ βουτζί, cuve, f.; (Fisch), ἡ ψῆττα, ὁ ῥόμβος, (εἶδος ὀψαρίου), barbue (poisson), f.

Büttel, m., δοῦλος τοῦ κριτηρίου, archer, m.

Bütteley, f., ἡ κατοικία τοῦ δούλου τοῦ κριτηρίου, demeure f. de l'archer; φυλακὴ κοινή, geole, prison f. publique.

Butter, f., τὸ βούτυρον, beurre, m.

Butterbirne, f., εἶδος ἀπιδίου ζωμεροῦ, beurré, m.

Butterblume, f., τὸ ἱεράκιον, (ἄνθος τι), dent-de-lion, f., pissenlit, coucé, m.

Butterbrod, n., (Butterbämme, m., ψωμὶ ἀλειμμένον μὲ βούτυρον, beurrée, f.

Butterbüchse, f., κουτὶ διὰ βούτυρον, boîte f. au beurre.

Butterfaß, n., ξύλινον ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον κατασκευάζουν τὸ βούτυρον, baratte, f.

Butterfladen, m., ζυμαρικόν τι κατασκευασμένον μὲ ἀθόγαλον, dariole, f.

Buttergebackenes, n., ζυμαρικὰ ψημένα μὲ βούτυρον, pâtisserie f. au beurre.

Butterkuchen, m., πῆτα κατασκευασμένη μὲ βούτυρον, gâteau m. feuilleté.

Butterhose, f., καδὶ εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν βούτυρον, tinette f. à beurre.

Buttermann, m., βουτυροπώλης, beurrier, m.

Buttermilch, f., ὁ ὀπὸς, τζίρος τοῦ γάλακτος, babeurre, lait de beurre, m.

Buttern, v. a. κατασκευάζω (φκιάνω) βούτυρον, battre du beurre, baratter.

Butterschnitte, f., κομμάτι ψωμὶ ἀλειμμένον μὲ βούτυρον, beurrée, f.

Butterstolle, f., πῆτα κατασκευασμένη μὲ βούτυρον, brioche, f.

Butterteig, m., ζυμάρι ἀνακατωμένον μὲ βούτυρον, pâte f. au beurre.

Buttertopf, m., τζουκάλι διὰ βούτυρον, pôt m. à beurre.

Buttervogel, m., ἡ πεταλοῦδα, φαρφάλα, papillon, m.

Butterwecken, m., κομμάτι βούτυρον, coin m. de beurre.

Butterwoche, f., (bey den Ruſ=

sen, die Woche vor den großen Fasten), ἡ τυρινή, carnaval, m., (chez les Russes, la semaine avant le grand carême).

Büttner, s. Böttcher.

Buxbaum, s. Buchsbaum.

C.

(Was man unter C nicht findet, suche man unter K. ὅλα ὅσα δὲν εὑρίσκονται εἰς τὸ C, πρέπει νὰ ζητηθῶσι εἰς τὸ K. on doit chercher dans la lettre K les mots qu'on ne trouve pas dans la lettre C.

Cabale, f., ἡ ἐπιβουλή, τὸ μηχάνευμα (διὰ κακὸν σκοπόν), cabale, f.; (für Cabbala, s. Cabbala).

Cabalenmacher, m., ὁ ἐπιβουλεύων, μηχανευόμενος, cabaleur, m.

Cabbala, f., ἡ κάββαλα (μυστικὴ ἐξήγησις τῆς ἁγίας γραφῆς εἰς τοὺς Ἑβραίους), cabale, f., (livre mystique des Juifs).

Cabbalist, m., ὁ καββαλιστής, ὁ μαθημένος εἰς τὴν κάββαλαν, cabaliste, m.; s. Cabbala.

Cabbalistisch, adj. καββαλιστικός, cabalistique; s. Cabbala.

Cabinet, m., τὸ σπουδαστήριον, ταμεῖον, (κοινῶς καμπινέτο), cabinet, m.; βουλὴ (βασιλέως),

Cabinets-Minister, m., ὑπουργὸς εἰς τὴν βασιλικὴν βουλήν, (μινίστρος εἰς τὸ καμπινέτο), ministre m. du cabinet.

Cabinetsrath, m., συμβουλάτωρ εἰς τὴν βασιλικὴν βουλήν, conseiller m. du cabinet.

Cabinetsstück, n., ζωγραφία, ἢ ἄλλο τι ἀξιόλογον νὰ φυλάγηται, pièce f. de cabinet.

Cacao, m., τὸ κακάο, εἶδος κουκιοῦ ἀπὸ τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ τζοκολάτα, cacao, m.

Cacao-Baum, m., τὸ δένδρον τοῦ κακάο, cacaoyer, cacaotier.

Cadenz, f., ὁ ῥυθμὸς (μουσικός), cadence, f.

Cadet, m., ἀρχωντόπουλον ὁποῦ δουλεύει ὡς κοινὸς στρατιώτης, cadet, m.

Cadetten-Corps, n., στρατιωτικὸν τάγμα συνθεμένον ἀπὸ ἀρχωντόπουλα, corps m. des cadets.

Caffe, s. Kaffee.

Calamank, m., εἶδος τζόχας ἀπὸ μαλλιά, calmande, f.

Calcant, m., ἐκεῖνος ὁποῦ τραβᾷ τὰ φυσσοῦνια εἰς τὸ ὄργανον τῆς ἐκκλησίας, souffleur m. d'orgues; s. Bälgentreter.

Calcination, f., ἡ ἀποσβόλωσις, μεταβολὴ εἰς στάκτην, calcination, f.

Calciniren, v. a. διακαίω, μεταβάλλω διὰ πυρὸς εἰς στάκτην, (χυμ.), calciner.

Calculiren, v. a. λογαριάζω, calculer.

Calecutische Hahn, m., calecutische Henne, f., ἡ μισίρκα, κοῦρκα, coq m. d'Inde, dindon; poule d'Inde, dinde.

Caliber, m., τὸ φάρδος τοῦ στόματος τοῦ κανονίου, calibre, m.

Calvinist, m., ὁ Καλβινίστης, Calviniste, m.

Camasche, s. Gamaschen.

Camee, f., λίθος πολύτιμος διχρώματος, camaïeu, camée, m.

Camelot, m., τὸ καμπελότο, εἶδος τζόχας ἀπὸ μαλλί, camelot, m.

Camerad, m., ὁ σύντροφος, camarade, compagnon, m.

Cameradschaft, m., ἡ συντροφία, société, compagnie, f.

Cameral-Wesen, n., ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰ εἰσοδήματα καὶ ἔξοδα ἑνὸς βασιλείου, finances, f. pl.

Cameral-Wissenschaft, m., ἡ ἐπιστήμη πῶς νὰ κυβερνῇ τις τὰ εἰσοδήματα καὶ ἔξοδα τοῦ βασιλείου, science f. des finances.

Campher, m., ἡ κάμφουρα (εἶδος ἰνδικοῦ ἐλαίου μυριστικοῦ), camphre, m.

Campherbaum, m., ἡ καμφουριά, τὸ δένδρον ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔρχεται ἡ κάμφουρα, camphrier, m.

Campherspiritus, m., πνεῦμα τοῦ οἴνου μὲ κάμφουραν, esprit m. de vin camphré.

Campieren, v. n. εὑρίσκομαι εἰς τὸν κάμπον (πολέμου), camper; s. Lagern.

Canal, m., τὸ κανάλι, canal, m.; (Meerenge), στενὸν θαλάσσης, détroit, canal, m.; (Mittel zu etwas zu gelangen), (μεταφ.) τρόπος νὰ ἀποκτή-

σῃ τις τι, canal, moyen, m., voie, f.

Canapeh, n., (Canapee), ὁ καναπὲς, σοφάς, canapé, sofa, m.

Canarienfutter, n., Canariensamen, m., σπειριὰ διὰ τὴν τροφὴν τῶν καναρινίων, grains m. pl. de Canarie.

Canarien-Hecke, f., φωλεὰ ἐξεπίτηδες κατασκευασμένη διὰ καναρίνια, nichoir (pour les serins de Canarie), m.

Canarien-Sect, m., εἶδος κρασιοῦ ἀπὸ τὰ κανάρια νησία, vin m. des Canaries.

Canarien-Vogel, m., τὸ καναρίνι, (πουλὶ), canari, serin m. de Canarie.

Canaster, m., εἶδος (καλοῦ) τουτουνιοῦ, canastre, canasse, m.

Candel-Zucker, m., πυκνωμένη ζάχαρη, κρύσταλλα ζάχαρης, sucre m. candi.

Candidat, m., ὁ κανδιδάτος, ἐκεῖνος ὁποῦ γυρεύει ὑπηρεσίαν (μάλιστα ἐκκλησιαστικήν), candidat, m.

Candiren, v. a. πυκνώνω τὴν ζάχαρην, ἀναλύωντάς την, faire candir.

Canehl, (Caneel), ἡ κανέλα, cannelle, f.

Cannevaß, m., ὕφασμά τι βαμβακινόν, canevas, basin, m.

Canon, m., ὁ κανὼν, νόμος (ἐκκλησιαστικός), canon, m., (de l'église).

Canonicat, n., τὸ κανονικάτο, ἐπάγγελμα τοῦ κανονικοῦ, canonicat, m., chanoinie, f.

Canonicus, m., ὁ κανονικός (ὁ ἔχων κανονικάτον εἰς ἕνα μοναστήριον), chanoine, m.

Canonisch, adj. κανονικός, canonique; die canonischen Bücher, τὰ κανονικὰ βιβλία τῆς θείας γραφῆς, les livres m. pl. canoniques.

Canonisiren, v. a. κανονίζω, βάνω εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἁγίων, ἁγιοποιῶ, canoniser; s. Heilig sprechen.

Canonisirung, Canonisation, f., ὁ κανονισμός, ἡ ἁγιοποίησις, canonisation, f.

Canonissin, f., ἡ κανονική, chanoinesse, f.

Canonist, m., ὁ εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας ἔμπειρος, canoniste, m.

Cantate, f., εἶδος ψαλμῳδίας, ὁμοίως καὶ τραγουδίου, cantate, f.

Cantille, f., σύρμα ἀπὸ χρυσάφι ἢ ἀσῆμι, cannetille, f.

Canton, m., ἡ ἐπαρχία, (μάλιστα αἱ ἐπαρχίαι τῆς Ἐλβετίας), canton (principalement de la Suisse), m.

Cantonniren, v. n. διαμοιράζομαι εἰς διάφορα χωρία, (λέγεται διὰ τὸ στράτευμα), cantonner.

Cantonnirung, f., διαμοίρασις (στρατιωτῶν) εἰς διάφορα χωρία, cantonnement, m.

Cantor, m., ὁ ψάλτης, πρωτοψάλτης, διδάσκαλος σχολείου εἰς τὸ ψάλσιμον, chantre, m.

Cantorat, n., ἐπάγγελμα τοῦ πρωτοψάλτου, καὶ ἡ κατοικία του, chantrerie, maison f. du chantre.

Cantorey, f., ἡ κατοικία τοῦ πρωτοψάλτου, τοῦ διδασκάλου εἰς τὸ ψάλσιμον, maison f. du chantre; συντροφία παιδιῶν ὁποῦ ψάλλουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, troupe f. d'enfants de choeur.

Cap, n., (Vorgebirge), τὸ ἀκρωτήριον, cap, promontoire, m.

Capellan, m., ὁ ἐφημέριος, chapelain, m.

Capellaney, f., ἡ κατοικία καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐφημερίου, chapellenie, demeure f. du chapelain, m.

Capelle, f., τὸ παρακλήσιον, ἡ μικρὴ ἐκκλησία, chapelle (petite église), f.; οἱ μουσικοὶ εὑρισκόμενοι εἰς δούλευσιν ἑνὸς πρίγγιπος, chapelle (de musique); (in der Chemie), χωνευτήριον (χυμικόν), coupelle, f.

Capelliren, v. a. δοκιμάζω χρυσὸν εἰς τὸ χωνευτήριον, coupeller; s. Abtreiben.

Capellmeister, m., ὁ ἐπιστάτης τῶν μουσικῶν ἑνὸς πρίγγιπος, maître m. de la chapelle de musique.

Caper, f., s. Kaper.

Caper, m., (zur See), ὁ κουρσάρος (δηλαδὴ τοιοῦτος ὁποῦ ἔλαβε βασιλικὴν ἄδειαν), capre, m.

Caperbrief, m., βασιλικὸν γράμμα μὲ τὸ ὁποῖον λαμβάνει τις τὴν ἄδειαν νὰ ἁρματώνει ἕνα καράβι καὶ νὰ πιάνῃ τὰ ἐχθρικὰ καράβια, lettre f. de marque.

Caperey, f., τὸ πιάσιμον τῶν καραβιῶν ἀπὸ κουρσάρον, course, f.

Capern, *v. a.* πιάνω, πέρνω (*καράβια*), prendre (des vaisseaux).
Capital, *n.*, τὸ καπιτάλι, capital, fonds, *m.*
Capital, Capitál, *n.*, ἐπιστυλιον, (archit.) chapiteau, *m.*
Capital, Capitälchen, *n.*, (beym Buchbinder), τὸ γαϊτάνι εἰς ταῖς δύο ἄκραις τῆς ῥάχης ἑνὸς βιβλίου ὁποῦ συγκρατεῖ τὰ φύλλα καλὰ ἑνωμένα, tranchefile, *f.*
Capitälchen, *n.*, (im Druck), εἶδος τι μικρότερον κεφαλαιακῶν γραμμάτων, lettres capitales, *f. pl.*
Capitalist, *m.*, πλούσιος ὅστις βάνει ἄσπρα μὲ διάφορον, capitaliste, *m.*
Capitán, *m.*, ὁ καπιτάνος (καραβίου), capitaine, *m.*; s. Hauptmann.
Capitel, *n.*, τὸ κεφάλαιον, chapitre (d'un livre), *m.*; (*μεταφ.*) τὸ προκείμενον, *fam.* sujet (dont on parle), *m.*; (geistliches), τὸ τάγμα τῶν κανονικῶν, ἡ συνέλευσις τῶν κανονικῶν, chapitre (des chanoines); *fam.* einem das Capitel lesen, μαλώνω τινὰ καλά, chapitrer, reprimander q.
Capitular, Capitularherr, *m.*, κανονικὸς ὁποῦ ἔχει ψῆφον εἰς τὴν συνέλευσιν τῆς κοινότητος, chanoine *m.* capitulant.
Capitulation, *f.*, συνθήκη διὰ παράδοσιν μιᾶς πόλεως κτλ., capitulation, *f.*; — eines Soldaten, ὑποχρέωσις εἰς δούλευσιν ἑνὸς στρατιώτου, engagement *m.* d'un soldat.
Capituliren, *v. n.* παραδίδομαι εἰς τὸν ἐχθρὸν μὲ συνθήκην, πραγματεύομαι διὰ τὴν παράδοσιν, capituler; (von Soldaten), ὑποχρεώνομαι διὰ δούλευσιν εἰς τὸ στράτευμα (εἰς ἕνα διωρισμένον καιρόν), s'engager (pour un certain temps).
Capriole, *f.*, πήδημα εἰς τὸν χορόν, cabriole, *f.*; Capriolen schneiden, κάμνω παράξενα πηδήματα, κάμνω παράξενα σχήματα, cabrioler, faire des cabrioles.
Capsel, *f.*, ἡ θήκη, τὸ φηκάρι, capsule, boîte, *f.*, étui, *m.*
Captur, *f.*, ἡ φυλάκωσις, emprisonnement, *m.*; s. Verhaft.
Captur-Befehl, *m.*, προσταγὴ διὰ φυλάκωσιν, décret *m.* de prise de corps.
Caput, Caput-Rock, *m.*, τὸ ἐπανωφόρεμα, (κοινῶς· τὸ καπότο), surtout, *m.*, redingôte, *f.*
Caput gehen, *v. n.* πηγαίνω εἰς τὰ χαμένα, ἀφανίζομαι, χαλνῶμαι, se perdre, être ruiné.
Capuze, *f.*, ἡ κουκούλα, εἶδος σκεπάσματος τῆς κεφαλῆς τῶν καλογέρων, capuchon, capuce, *m.*
Capuziner, *m.*, εἶδος ἱερομονάχου (καιολικοῦ), capucin, *m.*
Carabiner, *m.*, ἡ καραμπῖνα, τουφέκι κοντόν, carabine, *f.*
Carabinier, *m.*, ἱππεὺς (καβαλάρης) ἁρματωμένος μὲ καραμπίναν, carabinier, *m.*
Caraffine, *f.*, ἡ καράφα, φιάλη, carafe, *f.*
Caravane, *f.*, τὸ καραβάνι, caravane, *f.*
Carbonade, *f.*, ἡ καρβονάτα, κρέας ψημένον εἰς τὰ κάρβουνα, carbonnade, *f.*
Carbunkel, Carfunkel, *m.*, ὁ ἄνθραξ, λίθος τις πολύτιμος, escarboucle, *f.*; — ὁ ἄνθραξ, εἶδος φλεγμονῆς, carboncle, *f.*
Carcasse, *f.*, εἶδος μικρῆς μπόμπας, carcasse (espèce de petite bombe), *f.*
Cardamome, *f.*, τὸ καρδάμωμον, cardamome, *m.*
Cardinal, *m.*, ὁ καρδινάλης, cardinal, *m.*
Cardinals-Hut, *m.*, τὸ σκιάδιον (καπέλο) τοῦ καρδινάλου, chapeau *m.* de cardinal.
Cardinals-Würde, *f.*, τὸ ἀξίωμα τοῦ καρδινάλου, cardinalat.
Cardobenedicten, *m.*, ἡ ἄκαρνα (βότανον), chardon *m.* bénit (plante), *m.*
Carfiol, *m.*, s. Blumenkohl.
Caricatur, *f.*, ζωγραφία ὁποῦ παρασταίνει ὅλα μὲ γελοιώδη τρόπον, σατυρικὴ ζωγραφία, caricature, *f.*
Carmeliter, *m.*, καλόγερος ἀπὸ τὸ τάγμα τοῦ ὄρους Καρμελίου, carme, *m.*
Carmesin, *adj.* κρεμέζι, βαθὺ κόκκινος, cramoisi.
Carmin, *m.*, κόκκινόν τι χρῶμα ἀπὸ κιννάβαρι κατασκευασμένον, carmin, *m.*
Carnaval, *m.*, τὸ καρναβάλι, ἡ ἀπόκρεας, carnaval, *m.*

Carneol, *m.*, ὁ σαρδόνυξ λίθος τις, cornaline, *m.*
Carolin, *m.*, καρολίνι (νόμισμα χρυσοῦν ὁποῦ ἀξίζει ἓξ ταλήρια), charles d'or (louis), *m.*
Carotte, *f.*, τύλιγμα ἀπὸ φύλλα καπνοῦ, carotte (de tabac), *f.*
Carpie, *f.*, (Charpie), μυτὸς, ξαντὸς (ξεφτισμένα πανιὰ) διὰ πληγάς, charpie, *f.*
Carricatur, s. Caricatur.
Carriole, *f.*, Carriol, *n.*, ἁμάξι μὲ δύο τροχοὺς ὁποῦ πηγαίνει ὀγλήγωρα, carriole, *f.*, cabriolet, *m.*
Carrosse, *f.*, s. Kutsche.
Carrussell, *n.*, (Carrousel), εἶδος ἱπποδρομίου, carrousel, *m.*
Cartel, *n.*, ἡ πρόκλησις εἰς μονομαχίαν, cartel (défi), *m.*; συνθήκη μεταξὺ δύο βασιλείων, cartel (convention).
Carthaune, s. Karthaune.
Carthause, *f.*, Carthäuser-Kloster, *n.*, μοναστῆρι τῶν Καρτουσιανῶν, chartreuse, *f.*
Carthäuser-Mönch, Carthäuser, *m.*, καρτουσιανὸς, (ἱερομόναχός τις κατόλικος), chartreux, *m.*
Carthäusernelke, *f.*, γαρόφυλλον τριχερόν, oeillet barbu.
Casakin, *n.*, εἶδος ἐπανωφορέματος, casaquin, m.
Cascade, *f.*, s. Wasserfall.
Casematte, *f.*, ὑπόγαιον εἰς διαφέντευσιν τῶν χανδάκων τοῦ κάστρου, casemate, *f.*
Caserne, *f.*, καταγώγιον τῶν στρατιωτῶν, μεγάλον ὁσπῖτι διὰ κατοικίαν στρατιωτῶν, caserne, *f.*
Casse, *f.*, ἡ κάσσα, caisse, *f.*
Casserolle, *f.*, ἀγγεῖον τι (εἶδος τηγανιοῦ) τοῦ μαγειρείου, casserole, *f.*
Casserolloch, *n.*, τρύπα εἰς τὴν ὁποίαν ἀνάπτουν τὴν φωτίαν διὰ νὰ ζεστάνουν τὸ τηγάνι, rechauffoir, *m.*
Cassia, *f.*, κασσία (φλοῦδα ἑνὸς δένδρου τῆς Ἰνδίας), casse, cassie, *f.*
Cassiabaum, *m.*, δένδρον ὁποῦ ἔχει τὴν κασσίαν, cassier (arbre), *m.*
Cassiren, *v. a.* ἀκυρώνω, ἀναιρῶ, casser, annuler; ἀποβάλλω (ὀφφικιάλον) ἀπὸ τὴν δούλευσιν, casser (un officier etc.).
Cassirer, Cassier, *m.*, ἐκεῖνος ὅστις ἔχει τὴν κάσσαν, ὁ κασσίρος, caissier, *m.*
Castell, *n.*, τὸ καστέλι, φρούριον, château, *m.*
Castellan, *m.*, ὁ καστελάνος, φρουράρχης, châtelain, *m.*
Castellaney, *f.*, ἡ κατοικία τοῦ φρουράρχου, châtellenie, *f.*
Casterolle, s. Casserolle.
Castorhut, *m.*, καπέλο ἀπὸ τρίχες τοῦ καστορχιοῦ, castor (chapeau), *m.*
Castrat, *m.*, ὁ εὐνοῦχος, μουνουχισμένος, castrat, eunuque, *m.*
Castriren, *v. a.* κάμνω εὐνοῦχον, μουνουχίζω, châtrer; s. Verschneiden, Entmannen.
Casuar, *m.*, τὸ καζουάρι, (πουλὶ ὅμοιον μὲ τὸν στρουθοκάμηλον), casoar (oiseau), *m.*
Casuist, *m.*, ὁ καταγινόμενος εἰς προβλήματα τῆς ἠθικῆς θεολογίας, casuiste.
Casuistik, *f.*, ἡ τέχνη τῆς ἐξηγήσεως τῶν προβλημάτων τῆς ἠθικῆς θεολογίας, l'art *m.* d'expliquer les cas de conscience.
Catasfer, *n.*, s. Steuerbuch.
Cautel, *f.*, ἡ προφύλαξις, cautèle, précaution, *f.*
Caution, *f.*, s. Bürgschaft.
Cavalier, *m.*, ὁ καβαλλέρης, ἄρχων, (ἄρχωντας), cavalier, gentilhomme, *m.*
Cavallerie, *f.*, τὸ ἱππικὸν, (ἡ καβαλαρία), cavalerie, *f.*; s. Reiterey.
Cavallerist, *m.*, ὁ ἱππικὸς στρατιώτης, (καβαλάρης), cavalier (soldat), *m.*; s. Reiter.
Cavent, *m.*, s. Bürge.
Caviar, *m.*, τὸ χαβιάρι, caviar, *m.*
Caviren, s. Bürgen.
Ceder, *f.*, ἡ κέδρος, (δένδρον), cèdre, *m.*
Cederholz, *n.*, ξύλον τῆς κέδρου, bois *m.* de cèdre.
Cederndöhl, *n.*, λάδι κέδρου, huile *f.* de cèdre.
Cement, *n.*, ἡ πετρόκολλα, ciment, *m.*; s. Kitt.
Censiren, *v. a.* κρίνω (μάλιστα βιβλία), διορίζω τὴν ἄδειαν διὰ τὸν τύπον, censurer, critiquer, donner la permission d'imprimer un livre.
Censor, *m.*, κριτὴς (βιβλίου) ὁποῦ δίδει τὴν ἄδειαν διὰ τὸν τύπον, censeur, *m.* (qui donne la permission d'imprimer un livre).

Censur, *m.*, ἡ *κρίσις* (*τοῦ βιβλίου*), censure, *f.*
Centaur, *m.*, *κένταυρος*, centaure, *m.*
Centifolie, *f.*, s. Rose.
Centner, *m.*, *τὸ καντάρι*, quintal, *m.*
Centnerlast, *f.*, *πολὺ βάρος*, pesant fardeau, *m.*
Centnerschwer, *adj.* *πολλὰ βαρύς*, extrèmement pesant.
Central, *adj.* *κεντρικός*, central.
Centrum, *n.*, s. Mittelpunkt.
Centurie, *f.*, ἡ *ἑκατοντάς*, centurie, *f.*
Ceremonie, *f.*, ἡ *τελετή*, (ἡ *τζεριμόνια*), cérémonie, *f.*
Ceremoniel, *n.*, *αἱ τζεριμόνιαις συνηθισμέναις* (*εἰς τὴν αὐλὴν ἢ μεταξὺ βασιλέων*), cérémonial, *m.*
Ceremonienmeister, *m.*, ὁ *ἐπιστάτης εἰς τὰς τελετὰς* (*ταῖς τζεριμόνιαις*) *τῆς αὐλῆς*, maître *m.* de cérémonies.
Cervelatwurst, *f.*, *λουκάνικον γεμισμένον ἀπὸ κρέας κατακομματιασμένον καὶ καπνισμένον*, cervelas, *m.*
Chagrin, *m.*, *τὸ σαγρὶ*, *δέρμα γαϊδάρου ἐργασμένον*, chagrin (espèce de cuir), *m.*
Chaise, *f.*, *εἶδος ἀμαξίου ἐλαφροῦ*, chaise, *f.*
Chalcedonier, *m.*, ὁ *χαρχηδόνιος*, *λίθος τις*, calcédoine, *m.*
Chamäleon, *n.*, ὁ *χαμαιλέων*, (*χαμελεοντάρι*, *εἶδος γουστερίτζας*), caméléon, *m.*
Champagner=Wein, *m.*, *τὸ κρασὶ ἀπὸ τὴν Σιαμπάνιαν τῆς Φράντζας*, vin *m.* de Champagne.
Champignon, *m.*, *εἶδος* (*μικροῦ νοστίμου*) *μανιταρίου*, champignon, *m.*
Chaos, *n.*, *τὸ χάος*, chaos, *m.*
Charakter, *m.*, ὁ *χαρακτήρ*, (*χαρακτῆρας*), caractère, *m.*
Charakterisiren, *v. a.* *χαρακτηρίζω*, caractériser.
Charakteristik, *f.*, *χαρακτηριστική*, caractéristique, *f.*
Charakteristisch, *adj.* *χαρακτηριστικός*, caractéristique.
Charfreytag, *m.*, ἡ *μεγάλη παρασκευή*, vendredi *m.* saint.
Charpie, *f.*, s. Carpie.
Charwoche, *f.*, ἡ *μεγάλη ἑβδομάδα*, semaine *f.* sainte.
Chemie, *f.*, ἡ *χυμική*, chimie, *f.*
Chemiker, *m.*, ὁ *χυμικός*, chimiste, *m.*
Chemisch, *adj.* *χυμικός*, chimique.
Cherub, *m.*, ὁ *Χερουβίμ*, chérubin, *m.*
Chicane, *f.*, *περιπλοκή*, *πονηρὸν μηχάνευμα εἰς λογοτριβήν*, chicane, *f.*
Chicaniren, *v. a.* *μεταχειρίζομαι περιπλοκάς*, *πονηρὰ μηχανεύματα εἰς τὴν λογοτριβήν*, chicaner.
Chimäre, *f.*, (ἡ *χίμαιρα*), *ματαία φαντασία*, chimère, *f.*
Chimärisch, *adj.* *μάταιος*, *φανταστικός*, chimérique.
China=Rinde, *f.*, ἡ *κινακίνα*, (*ἰατρικὸν κύριον διὰ τὴν θέρμην*), quinquina, *m.*
Chiragra, *f.*, ἡ *χειράγρα*, chiragre, *f.*
Chiromant, *m.*, *χειρομάντης*, chiromancien, *m.*
Chiromantie, *f.*, *χειρομαντεία*, chiromancie, *f.*
Chirurgie, *f.*, ἡ *χειρουργία*, chirurgie, *f.*
Chirurgisch, *adj.* *χειρουργικός*, chirurgical, chirurgique.
Chirurgus, **Chirurg**, *m.*, ὁ *χειρουργός*, chirurgien, *m.*; s. Wundarzt.
Chocolade, *f.*, ἡ *τζοκολάτα*, *τὸ τζοκολάτο*, chocolat, *m.*
Chocolatenkanne, *f.*, *ἀγγεῖον διὰ τὴν τζοκολάταν*, chocolatière, *f.*
Cholerisch, *adj.* *χολερικός*, *ὀξύθυμος*, colérique.
Chor, *m.*, ὁ *χορὸς ψαλτῶν* ἢ *τραγουδιστῶν*, choeur, *m.*
Chor, *n.*, ὁ *ἄμβωνας* (*ὅπου στέκονται οἱ ψάλται*, ambon, jubé, *m.*
Choral, *m.*, *ψαλμῳδία*, *ἱερὸν ᾆσμα*, plein-chant, *m.*
Choralist, *m.*, *παιδὶ διωρισμένον νὰ ψάλλῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν*, chantre de choeur, choriste, *m.*
Chor=Altar, *m.*, *τὸ πρῶτον ἅγιον βῆμα*, ἡ *πρώτη ἱερὰ τράπεζα*, maître-autel, *m.*
Chor=Amt, *n.*, ἡ *τάξις τῶν ψαλμῳδιῶν*, office *m.* de choeur.
Chor=Bischof, *m.*, *χορεπίσκοπος*, ὁ *τοποτηρητὴς τοῦ ἐπισκόπου*, chorévêque, *m.*
Chorbuch, *n.*, *ἀντιφωνάριον*, *βιβλίον περιέχον τὰ ἀντίφωνα*, antiphonier, antiphonaire, *m.*

Chorfrau, *f.*, *κανονική*, chanoinesse, *f.*

Chorgesang, *m.*, *ψάλσιμον τῶν ψαλτῶν τῶν ἑνωμένων εἰς χορόν*, chant *m.* de choeur.

Chor-Hemd, *n.*, *ἄσπρον σκέπασμα ἐπάνω εἰς τὸ φόρεμα τοῦ λειτουργοῦντος ἱερέως*, aube, *f.*, surplis, *m.*

Chor-Herr, *m.*, *ὁ κανονικός*, chanoine, *m.*

Chorist, *m.*, Choristin, *f.*, (auf der Bühne), *τραγουδιστής*, *τραγουδίστρια ὁποῦ τραγουδᾷ εἰς χορὸν εἰς τὸ θέατρον*, choriste (de théâtre), *m.*

Chor-Knabe, *m.*, s. Choralist.

Chor-Rock, *m.*, *τὸ φόρεμα τοῦ ἱερέως εἰς τὴν λειτουργίαν*, chape, *f.*

Chor-Schüler, Chorist, *m.*, *ὁ ψάλτης*, *μαθητὴς σχολείου ὁποῦ ψάλλει*, choriste, *m.*

Chorstuhl, *m.*, *στασίδι*, stalle, *m.*

Chorstunden, *f. pl.*, *οἱ κανονικαὶ ὧραι τῆς ἐκκλησίας*, heures *f. pl.* canoniales.

Chorton, *m.*, *τόνος τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς*, ton *m.* de la musique d'église.

Chrisam, *m.*, *τὸ ἅγιον μύρον*, *ἅγιον χρίσμα*, chrême, *m.*

Christ, *m.*, (Christus), *ὁ Χριστός*, le Christ; der heilige Christ, *fam.*, s. Weihnachtsgeschenk.

Christ, *m.*, *ὁ χριστιανός*, chrétien, *m.*

Christ-Abend, *m.*, *ἡ παραμονὴ τῶν χριστουγεννῶν*, veille *f.* de Noël.

Christengemeine, *f.*, *ἡ κοινότης τῶν χριστιανῶν*, *οἱ χριστιανοί*, la communion des chrétiens, les chrétiens.

Christenheit, *f.*, *ἡ χριστιανοσύνη*, *οἱ χριστιανοί*, chrétienté, *f.*

Christenthum, *n.*, *ἡ χριστιανικὴ πίστις*, christianisme, *m.*

Christ-Fest, *n.*, *ἡ ἑορτὴ τῶν χριστουγεννῶν*, fête *f.* de Noël.

Christgeschenk, s. Weihnachtsgeschenk.

Christin, *f.*, *ἡ χριστιανή*, chrétienne, *f.*

Christ-Kindlein, Christ-Kindchen, *n.*, *ὁ Χριστὸς εἰς σχῆμα παιδίου*, enfant *m.* Jésus-christ.

Christlich, *adj.* *χριστιανικός*, chrétien.

Christ-Mette, *f.*, *τὸ ὄρθρον τῶν χριστουγεννῶν*, messe *f.* de Noël, messe de minuit.

Christ-Monath, *m.*, *ὁ Δεκέμβριος (μήν)*, Décembre, *m.*

Christ-Nacht, *f.*, *ἡ νύκτα πρὸ τῶν χριστουγεννῶν*, vigile *f.* de Noël.

Christ-Tag, *m.*, *ἡ ἡμέρα τῶν χριστουγεννῶν*, jour *m.* de Noël, Noël, *m.*

Chronik, *f.*, *τὰ χρονικά*, chronique, *f.*

Chronikenschreiber, *m.*, *ὁ χρονικογράφος*, auteur *m.* de chronique.

Chronolog, *m.*, *ὁ χρονολόγος*, chronologiste, *m.*

Chronologie, *f.*, *ἡ χρονολογία*, chronologie, *f.*

Chronologisch, *adj.* *χρονολογικός*, chronologique.

Chrysolith, *m.*, *ὁ χρυσόλιθος*, chrysolite, *f.*

Chrysopras, *m.*, *ὁ χρυσόπρασος*, *λίθος πολύτιμος*, chrysophrase, *f.*, chrysoprasin, *m.*

Chur, *f.*, *ἡ ἀξία τοῦ Ἐλέκτωρος*, électorat, *m.*, dignité *f.* d'Electeur.

Churfürst, *m.*, *ὁ Ἐλέκτωρ*, *ἡγεμὼν ὅστις εἶχε τὸ δίκαιον νὰ ἐκλέγῃ τὸν βασιλέα τοῦ γερμανικοῦ Ἰμπερίου*, électeur (de l'empire), *m.*

Churfürstenthum, *n.*, *ἡ ἐπαρχία τοῦ Ἐλέκτωρος*, électorat (pays d'un électeur), *m.*

Churfürstin, *f.*, *σύζυγος τοῦ Ἐλέκτωρος*, électrice, *f.*

Churfürstlich, *adj.* *Ἐλεκτωρικός*, électoral.

Churhaus, *n.*, *Ἐλεκτωρικὸν γένος*, maison *f.* électorale.

Churhut, *m.*, *ἡ σκούφια τοῦ Ἐλέκτωρος*, bonnet *m.* électoral.

Churprinz, *m.*, *ὁ διάδοχος τοῦ Ἐλέκτωρος*, prince *m.* électoral (successeur de l'Electeur).

Churschwert, *n.*, *τὸ σπαθὶ τοῦ Ἐλέκτωρος*, glaive *m.* électoral.

Churwürde, *f.*, *ἡ ἀξία τοῦ Ἐλέκτωρος*, dignité *f.* électorale, électorat.

Chymie, Chymiker rc., s. Chemie, Chemiker rc.

Cichorie, *f.*, *τὸ κιχώριον*, *ἡ πικραλίδα*, (*ῥίζα τις*), chicorée, *f.*

Cider, *m.*, *ἡ σίκερα*, *ποτόν τι ἀπὸ ζουμὶ μήλων ἢ ἀπιδιῶν*, cidre, *m.*

Circular=Schreiben, n., γράμμα ὁποῦ στέλλεται εἰς πολλούς, (μάλιστα τοιοῦτον ὁποῦ συγκαλεῖ μίαν συνέλευσιν, ὁποῦ φανερώνει ὅτι τις ἄνοιξε πραγμάτειαν κτλ.), lettre f. circulaire.

Circuliren, v. n. περιφέρομαι, (λέγεται διὰ γράμματα, διὰ φήμην, μονέδαν κτλ.), circuler; s. Umlaufen.

Circumflex, m., (γραμμ.) ἡ περισπωμένη, accent m. circonflexe, m.

Cisterne, n., δοχεῖον νεροῦ, στέρνα, citerne, f.

Cistercienser, m., ἱερομόναχος τις (κατόλικος), religieux m. de Citeaux, cistercien, m.

Citadelle, f., ἡ ἀκρόπολις, citadelle, f.

Citat, n., ἀναφερόμενα λόγια ἑνὸς συγγραφέως, citation, f., passage m. cité d'un auteur.

Citation, f., ἡ προσκάλεσις εἰς κριτήριον, assignation, citation, f., ajournement, m.; ἡ ἀναφορὰ, ἀναφερόμενα λόγια ἀπὸ ἕνα σύγγραμμα, citation (d'un auteur etc.); ὁ ἐξορκισμὸς πνευμάτων, conjuration f. (d'esprits).

Citiren, v. a. προσκαλῶ εἰς τὸ κριτήριον, assigner, citer, ajourner; (eine Stelle aus einem Buche ꝛc.), ἀναφέρω τὰ λόγια τινὸς ἀπὸ ἕνα σύγγραμμα, citer (un passage d'un auteur); Geister —, ἐξορκίζω πνεύματα, conjurer (des esprits).

Citronat, n., κιτρονάτον, φλοῦδα νεραντζιῶν μὲ ζάχαρην κατασκευασμένη, citronnat, m.

Citrone, f., τὸ λεμόνι, λιμόνι, citron, m.

Citronenbaum, m., ἡ λεμονιά, citronnier, m.

Citronengelb, adj. κίτρινος ὡσὰν τὸ λεμόνι, citrin, de couleur de citron.

Citronen=Kraut, s. Melisse.

Citronen=Oehl, n., τὸ λεμονόλαδον, essence f. de citron.

Citronen=Saft, m., τὸ λεμονόζουμον, jus m. de citron.

Citronen=Schale, f., τὸ λεμονότζειφλον, écorce f. de citron.

Citronenscheibe, f., φελλ στρογγυλὸν ἀπὸ λεμόνι, rouelle f. de citron.

Citronenwasser, n., λειμονάδα, limonade, f.

Civil, adj. πολιτικὸς, τῆς πολιτείας, civil.

Civil=Beamte, Civil=Bediente, m., ἀξιωματικὸς τῆς πολιτείας, officier m. civil.

Civilbedienung, f., πολιτικὸν ὀφφίκιον ἢ ἀξίωμα, charge civile.

Civilisiren, v. a. πολιτεύω, ἡμερεύω τὰ ἤθη, civiliser.

Civilisirung, Civilisation, f., ἡ πολίτευσις, ἡμέρευσις τῶν ἠθῶν, civilisation, f.

Civilproceß, m., κρισολόγημα πολιτικὸν (ἀνῆκον εἰς ὑποθέσεις πολιτῶν κτλ.), procès m. civil.

Clarinette, f., τὸ κλαρινέτο, εἶδος αὐλοῦ, clarinette (instrument), f.

Clarinettinspieler, Clarinettist, m., ὁ παίζων τὸ κλαρινέτο, clarinette (joueur de l'instrument), f.

Classe, f., ἡ κλάσσις, τάξις, classe, f.

Classiker, m., καλὸς συγγραφεύς, auteur m. classique; (s. classischer Schriftsteller).

Classisch, adj. κλασσικός, classique; ein classischer Schriftsteller, καλὸς συγγραφεὺς (μάλιστα τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων) ὅστις εἶναι παράδειγμα εἰς τὸ ὕφος του, auteur m. classique.

Clausel, f., ἄρθρον ἰδιαίτερον ἢ ἐξαίρεσις εἰς μίαν συνθήκην, clause, f.

Clausur, f., τζιγκέλι μὲ τὸ ὁποῖον σφαλίζουν (παλαιὰ) βιβλία, fermoir (d'un livre), m.; τὸ σφάλισμα, ἡ μοναστικὴ ζωή, clôture, f.

Clavicymbel, n., τὸ μανιχόρδιον (μουσικὸν ὄργανον), manichordion, m.

Clavier, n., τὸ κλαβῖρι, (μουσικὸν ὄργανον), clavecin, m.; das Clavier spielen, παίζω τὸ κλαβῖρι, jouer du clavecin, toucher le clavecin.

Clavierspieler, m., ὁ παίζων τὸ κλαβῖρι, claveciniste, m.

Clavis, m., (pl. die Claves), τὰ ξυλάρια τοῦ κλαβιρίου, τὰ ὁποῖα ἐγγίζει μὲ τὰ δάκτυλα ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει, touche (de clavecin), f.

Clerisey, f., οἱ ἐκκλησιαστικοί, οἱ παπάδες, clergé, m.

Client, m., ὁ πελάτης, (ὁ διαφεντευόμενος εἰς τὸ κρι-

τήριον ἀπὸ ἀβουκάτον), client, m.

Cloake, f., τὸ αὐλάκι ὑπόγαιον διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἐβγαίνει ὅλο τὸ ἄπαστρον νερὸν κτλ., cloaque, f. et m.

Cochenille, f., τὸ κοσσενίλι, ζωΰφιον ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔρχεται τὸ εὔμορφον κόκκινον χρῶμα, cochenille (insecte duquel vient la couleur de ce nom), f.

Cocos-Baum, m., τὸ δένδρον τοῦ κόκου, cocotier, m.; (s. Cocosnuß).

Cocos-Nuß, f., τὸ κόκο, εἶδος καρυδίου μεγάλου τῆς Ἰνδίας, coco, m.

Codicill, n., προσθήκη εἰς μίαν διαθήκην, codicille, m.

Cölestiner, m., ὁ τζελεστῖνος (εἶδος ἱερομονάχων καθολίκων), célestin, m.

Colibri, m., τὸ κόλιμπρι, τὸ πλέον μικρότερον πουλὶ τῆς Ἀμερικῆς καὶ εἰς ὅλην τὴν γῆν, colibri, m.

Collationiren, v. a. παραβάλλω, συγκρίνω (μάλιστα βιβλία τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο), collationner.

Collecte, f., ἡ σύναξις ἐλεημοσύνης διὰ τοὺς πτωχούς, quête, cueillette f. pour les pauvres.

Collectiren, v. a. συνάζω ἐλεημοσύνην διὰ τοὺς πτωχούς, quêter pour les pauvres.

College, m., ὁ σύντροφος εἰς ἕνα ὀφφίκιον, εἰς ἕνα ἐπάγγελμα, collègue, m.

Collegium, m., τὸ κολλέγιον (παράδοσις ἐπιστήμης εἰς ἀκροδημίαν), leçon publique (d'un professeur); βουλευτήριον, συνέλευσις συμβουλατώρων, collége, m.

Collet, n., τὸ γιλέκι, κοντὸν φόρεμα (μάλιστα τῶν ἱππέων), collet, m.

Colonie, f., ἡ ἀποικία, colonie, f.

Colonist, m., ὁ ἄποικος, colon, m.

Colophonium, m., εἶδος ῥετζίνης μὲ τὴν ὁποῖαν τρίβουν τὰ τόξα τῶν βιολίων, colofane, f.

Coloquinte, f., ἡ κολοκυνθίς, (εἶδος πικρᾶς κολοκύνθης), coloquinte, f.

Coloratur, f., τερνέρισμα τῆς φωνῆς, (mus.) fredon, m.

Coloriren, v. a. (in der Musik), ψάλλω ἢ τραγουδῶ μὲ τερνέρισμα φωνῆς, fredonner; (mit Farben ausmahlen), χρωματίζω, ζωγραφίζω μὲ χρώματα, colorier.

Colorit, n., ὁ χρωματισμὸς, εἰς τὰς ζωγραφίας, coloris, m.

Columne, f., ἡ σελίδα, ἡ στήλη τῆς σελίδας, δηλαδὴ ὅταν ἡ σελίδα εἶναι σχισμένη εἰς δύο ἢ τρία μέρη, colonne, page, f.

Commandiren, v. a. προστάζω, ὁρίζω (μάλιστα στράτευμα ἢ στρατιωτικὸν τάγμα), commander.

Commando, n., ἡ προσταγὴ, ὁ ὁρισμὸς τοῦ στρατεύματος, commandement, m.

Commendant, m., ὁ ἐξουσιαστὴς στρατεύματος, commandant (chef d'armée), m.; ὁ ἐξουσιαστὴς φρουρίου, commandant (d'une forteresse).

Commenthur, m., ὁ κομενδοῦρος, ἱππεὺς τάγματος (οἷον τῶν Μαλτέζων), ὁποῦ ἔχει ὑποστατικόν, commandeur, m.

Commenthurey, f., τὸ ὑποστατικὸν τοῦ κομενδούρου, commanderie, f.; s. Commenthur.

Commercium, n., ἡ πραγμάτεια, commerce, m.

Commerzien-Collegium, n., τὸ βουλευτήριον διὰ τὴν πραγμάτειαν, chambre f. ou conseil m. de commerce.

Commerzien-Rath, m., ὁ βουλευτὴς πραγματείας, conseiller m. de commerce.

Commissär, m., ὁ κομμισσάριος, ἐπίτροπος εἰς μίαν ὑπόθεσιν διωρισμένος ἀπὸ τὴν διοίκησιν, commissaire, m.

Commis-Brod, n., τὸ κοινὸν (μαῦρον) ψωμὶ τῶν στρατιωτῶν, pain m. de munition.

Commission, f., ἡ ἐπιστασία εἰς μίαν ὑπόθεσιν, commission (d'un commissaire du gouvernement etc.), f.; ἡ παραγγελία, (τὸ κομμισσιόνι), commission (donnée par un marchand etc.).

Commissionär, m., ὁ κομμισσιονάρος, ὅστις ἐξακολουθεῖ παραγγελίαν (ὀρδινίαν) ἄλλου τινός, commissionnaire, m.

Committent, m., ὁ ἐπιτρέπων, ἐπιτάττων, παραγγέλλων τι, commettant, m.

Committiren, v. a. παραγγέλλω, δίδω παραγγελίαν (ὀρ-

θινίαν), commettre, donner des commissions.
Commode, f., ἡ κομόδα, εἶδος σκευοθήκης μὲ συρτάρια, commode, f.
Communicant, m., ὁ μεταλαμβάνων (εἰς τὴν ἁγίαν εὐχαριστίαν), communiant, m.
Communicantin, f., ἡ μεταλαμβάνουσα, communiante, f.
Communication, f., ἡ συγκοινωνία, communication, f.
Communiciren, v. n. συγκοινωνῶ, ἔχω συγκοινωνίαν, συναναστροφήν, communiquer; (das heilige Abendmahl genießen), μεταλαμβάνω, communier.
Communion, f., ἡ ἁγία εὐχαριστία, communion, f.
Compagnie, f., ἡ συναναστροφή, compagnie, f.; (Soldaten), ἕνα τάγμα στρατιωτῶν ἀπὸ ἑκατὸν ἀνθρώπους ἢ καὶ περισσότερον, ὁ λόχος, compagnie de soldats.
Compaß, m., ἡ πυξὶς ναυτική, ὁ μπούσουλας, boussole, f., compas, m.
Compendium, n., ἐπιτομή, abrégé, m.
Competent, m., s. Mitbewerber.
Competent, adj. s. Befugt.
Competenz, f., s. Befugniß.
Compilator, m., (Sammler), ὁ συναθροίζων ἐκ διαφόρων συγγραμμάτων, compilateur.
Compiliren, v. a. (sammeln, ausschreiben), συναθροίζω ἐκ διαφόρων συγγραμμάτων, compiler.
Complet, adj. s. vollständig.
Completiren, v. a. s. vervollständigen.
Compliment, n., ἡ προσκύνησις, compliment, m.; Complimente, τζεριμόνιαις, des façons, f. pl.
Complimentenmacher, m., (fam. Complimentarius), ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει πολλὰ κομπλιμέντα, complimenteur, m.
Complott, n., ἡ συνωμοσία, complot, m.
Componiren, v. a. συνθέτω (μουσικήν), (mus.) composer.
Componist, m., (Tonsetzer), συνθέτης μουσικῆς, (mus.) compositeur, m.
Compresse, f., s. Bäuschchen.
Compreß, adj. s. Gedrängt.
Compromittiren, v. a. ἐμπερδεύω τινὰ εἰς δυσάρεστα πράγματα, compromettre q.
Compromiß, n., συμφωνία διὰ τῆς ὁποίας δέχεται τις ἕνα μεσίτην διὰ νὰ κρίνῃ τὴν διάφοράν του, compromis, m.
Concentriren, v. a. συγκεντρῶ, ἑνώνω εἰς κέντρον, concentrer.
Concentrisch, adj. ὁμόκεντρος, concentrique.
Concept, n., (s. Aufsatz, Entwurf), τὸ σχεδίασμα (μιᾶς γραφῆς κτλ.), brouillon, m., minute, f.; einem das — verrücken, χαλνῶ τὸν σκοπόν τινος, déconcerter q. ou les mesures de q.
Concert, n., τὸ κοντζέρτο, ἡ συναρμονία, concert, m.
Concertmeister, m., ὁ ἐπιστάτης εἰς τὸ κοντζέρτο, directeur m. de la musique.
Concilium, n., ἡ σύνοδος (ἐκκλησιαστική), concile, m.; τὸ κριτήριον μιᾶς ἀκαδημίας, tribunal m. d'université.
Concipient, m., ὁ σχεδιαστής, celui qui dresse la minute.
Concipiren, v. a. σχεδιάζω (μίαν γραφὴν κτλ.), minuter; s. Entwerfen.
Conchylien, f. pl., τὰ ὄστρακα, κογχύλια, coquillages, m. pl.
Conclave, n., Κονκλάβιον (συνέλευσις τῶν Καρδιναλέων διὰ νὰ ἐκλέγουν τὸν Πάπα), conclave, m.
Concordanz, f., ἡ συμφωνία, εὑρετήριον ἢ πίναξ (μάλιστα δι' εὐκολωτέραν εὕρεσιν τῶν λόγων τῆς θείας γραφῆς), concordance, f.
Concubinat, n., ἡ συνουσία μὲ μίαν παλλακίδα, concubinage, m.; s. Kebsehe.
Concubine, f., ἡ παλλακίδα, concubine, f.; s. Beyschläferin.
Concurs, m., ἡ συνδρομὴ τῶν δανειστῶν (κρεδιτόρων), concours m. de créanciers.
Condition, f., s. Bedingung; Stand, Zustand; Dienst.
Conditioniren, v. n. fam. εἶμαι εἰς δούλευσιν τινός, servir, être au service de q.
Conditor, m., ἐκεῖνος ὅστις κατασκευάζει ζαχαρικὰ καὶ γλυκίσματα, confiseur, m.; s. Zuckerbäcker.
Condolenz, f., ἡ συλλύπησις, condoléance, f.; s. Beyleid.
Condoliren, v. n. einem, συλλυποῦμαι, ἀποδείχνω τὴν συλ-

λύπησίν μου, faire des compliments de condoléance.
Condor, m., s. Greifgeier.
Confect, n., τὰ γλυκίσματα, ζαχαρικά, confitures, f. pl.
Conferenz, f., συνομιλία (μεταξὺ συμβουλευομένων), conférence.
Conferenz-Minister, m., ὑπουργὸς (μινίστρος) εἰς τὴν βασιλικὴν βουλήν, ministre de conférence.
Conferiren, s. Vergleichen; Berathschlagen; Verleihen.
Confiscation, f., ἡ δήμευσις, confiscation, f.; s. Einziehung.
Confisciren, v. a. δημεύω, πέρνω (πρᾶγμα, βιβλία κτλ.) καὶ τὰ βάνω εἰς τὸ δημόσιον, confisquer; s. Einziehen.
Congreß, m., ἡ συνέλευσις βασιλέων ἢ πρεσβύων, congrès, m.
Conjugation, f., συζυγία (σχηματισμὸς) τῶν ῥημάτων, conjugaison, f.
Conjugiren, v. a. σχηματίζω, συζυγιάζω, conjuguer.
Conjunction, f., s. Bindewort.
Conjunctiv, m., ὑποτακτική, conjonctif, subjonctif, m.
Conscribirte, m., ὁ καταγεγραμμένος διὰ στρατιωτικὴν ὑπουργίαν, conscrit, m.
Conscription, f., καταγραφὴ τῶν πολιτῶν διὰ στρατιωτικὴν ὑπουργίαν, conscription, f.
Consecriren, s. Einsegnen, Einweihen.
Consens, m., s. Einwilligung.

Conservation, f., s. Erhaltung.
Conservationsbrille, f., ματογυαλιὰ διὰ προφύλαξιν τῶν ὀμματίων, conserves, f. pl.
Conserviren, s. Erhalten.
Consistorialrath, m., βουλευτὴς τοῦ συνεδρίου, conseiller m. du consistoire; (s. Consistorium).
Consistorium, n., τὸ ἐκκλησιαστικὸν κριτήριον, συνέδριον, consistoire, m.
Consonant, m., τὸ σύμφωνον, consonne; s. Mitlauter, m.
Consonanz, f., (in der Musik), συμφωνία δύο τόνων, (mus.) consonnance, f.
Consort, m., s. Mitgenoß.
Consul, m., πράκτωρ (κοινῶς κόνσουλος), consul, m.
Consulent, m., πρόδικος (ἀβουκάτος) ὁποῦ συμβουλεύει, avocat consultant, m.
Consuliren, v. a. s. Rathfragen.
Constabler, m., ὁ κανονιέρος, (τουρκ. τοπντζῆς), canonnier, artilleur, m.
Conterfey, Conterfât, s. Bildniß.
Contingent, n., τὸ μέρος ὁποῦ ἔχει τις νὰ δώσῃ (μάλιστα τὸ στράτευμα ὁποῦ ἔχει νὰ δώσῃ κάθε σύμμαχος), contingent, m.
Conto, n., ὁ λογαριασμός, compte, m.
Contor, n., (τὸ κοντόρι) ὁ ὀνδὰς εἰς τὸν ὁποῖον κάμνουν τὰς ὑποθέσεις των ὁ πραγματευτὴς, ὁ γραμματικὸς κτλ., comptoir, m.
Contract, m., ἡ συμφωνία, συνθήκη, contrat, m.

Contract, adj. (gelähmt), παραλυτικός, perclus.
Contrahent, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει συμφωνίαν μέ τινα, l'un des contractants.
Contrahiren, v. a. συμφωνῶ, κάμνω συμφωνίαν, συνθήκην, contracter, faire un contrat.
Contrapunkt, m., (in der Musik), εἶδος μουσικῆς συνθέσεως (ἰταλ. κοντραποῦντο), (mus.) contrepoint, m.
Contrast, m., ἡ ἀντίθεσις, ἡ διαφορὰ (μάλιστα ἐναντίων πραγμάτων, οἷον· τοῦ ἄσπρου καὶ μαύρου, τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ κτλ.), contraste, m.
Contrastiren, v. n. διαφέρω, εἶμαι ὅλο ἐναντίος, contraster; s. Contrast.
Contrebande, f., τὸ ἐμποδισμένον πρᾶγμα, contrebande, f.
Contreband, adj. ἐμποδισμένος, defendu (se dit des marchandises).
Contrebandier, m., s. Schleichhändler.
Contribuiren, v. a. s. Beytragen, Beysteuern.
Contribution, f., ἡ συνεισφορά, contribution, f.; (s. Beysteuer); ἡ πληρωμὴ τὴν ὁποῖαν ζητεῖ ὁ ἐχθρὸς εἰς καιρὸν πολεμοῦ, contribution (imposée par l'ennemi), f.; (s. Kriegssteuer, Brandschatzung).
Controvers, f., ἀμφισβήτημα (εἰς θεολογικὰς ὑποθέσεις), controverse, f.
Contumaz, f., καραντίνα, και-

ρὸς ὁποῦ μνήσκει τις εἰς τὸ λαζαρέτο, quarantaine, f.
Contusche, f., εἶδος γυναικείου φορέματος (τῆς παλαιᾶς μόδας), contouche (habillement de femme), f.
Convent, m., ἡ συνέλευσις, convention, assemblée, f.
Convention, f., ἡ συνέλευσις, convention, assemblée, f.; ἡ συμφωνία, συνθήκη, convention, f., contrat, m.; s. Uebereinkunft, Vertrag.
Conventual, m., σύντροφος τῆς κοινότητος ἑνὸς μοναστηρίου, conventuel, m.
Convictorist, m., μαθητὴς ὁποῦ λαμβάνει γεῦμα καὶ δεῖπνον ἀπὸ τὴν διοίκησιν κτλ., pensionnaire (du collége, du couvent), boursier, m.
Convictorium, n., (fam. Convict, n.), σάλα εἰς τὴν ὁποίαν γευματίζουν καὶ δειπνοῦν ἐκεῖνοι οἱ μαθηταί, communauté, f.
Copie, f., τὸ ἀντίγραφον, τὸ ἴσον (ἡ κόπια), copie, f.
Copiren, v. a. ἀντιγράφω, copier; μιμοῦμαι, imiter.
Copist, m., ὁ ἀντιγραφεύς, copiste, écrivain, clerc, m.
Copulation, f., ἡ στεφάνωσις (τοῦ νυμφίου καὶ τῆς νύμφης), benédiction nuptiale, f., mariage, m.
Copuliren, v. a. στεφανώνω (τὸν νυμφίον καὶ τὴν νύμφην), marier, donner la bénédiction nuptiale.
Cordon, m., (von Truppen), σειρὰ στρατιωτῶν διωρισμένων νὰ φυλάττουν τὰ σύνορα κτλ., cordon (de troupes), m.
Corduan, m., τὸ κορδοβάνι, cordouan, m.
Cornet, m., ὁ σημειοφόρος τοῦ ἱππικοῦ, cornette, m.
Cornette, f., (Mütze für Frauenzimmer), σκούφια (γυναικεία), cornette, f.
Corporal, m., ὁ καποράλης, caporal, m.
Corporalschaft, f., ἀριθμὸς δέκα ἢ δώδεκα στρατιωτῶν ὑποτεταγμένων εἰς ἕναν καποράλην, escouade, f.
Correct, adj. διορθωμένος, χωρὶς σφάλματα, correct.
Correctheit, f., διόρθωσις σωστή, correction, f.
Corrector, m., ὁ διορθωτὴς (βιβλίων ὁποῦ τυπώνονται), correcteur, m.
Correctur, f., ἡ διόρθωσις, correction f. des épreuves; ἡ κόλλα διορθωμένη, épreuve, f.
Correctur-Bogen, m., ἡ κόλλα ὁποῦ διορθώνεται, épreuve (qu'on corrige), f.; ἡ κόλλα διορθωμένη, épreuve (corrigée).
Correspondent, m., ὁ ἔχων ἀλληλογραφίαν, (κοῤῥεσποντέντης), correspondant, m.
Correspondenz, f., s. Briefwechsel.
Correspondiren, v. n. ἔχω ἀλληλογραφίαν (μέ τινα), être en correspondance avec q.
Corrigiren, v. a. διορθώνω, corriger; s. Verbessern, Berichtigen.
Corsar, m., ὁ κουρσάρος, πειράτης, corsaire, m.
Corset n., s. Leibchen.
Corvette, f., εἶδος ἐλαφροῦ καραβίου, corvette, f.
Courier, m., ὁ ταχυδρόμος (κουρίρος), courrier, m.
Cours, m., ἡ τιμὴ τῶν φλουριῶν κτλ. τὸ κοῦρσον, cours (de la monnaie), m.
Couvert, n., (Umschlag), τὸ περιτύλιγμα τῆς γραφῆς, enveloppe, f.; (Gedeck), s. Gedeck.
Creatur, f., τὸ πλάσμα, créature, f.
Credenzen, v. a. δοκιμάζω τὸ φαγὶ καὶ μάλιστα τὸ κρασὶ πρὸ τοῦ νὰ τὸ δώσω εἰς τὴν τράπεζαν, essayer, goûter.
Credenz-Teller, m., τὸ ὑποποτήριον, τὸ πιάτο εἰς τὸ ὁποῖον παραδίδει τις τὸ ποτήριον, soucoupe, f.
Credenz-Tisch, m., ἡ τράπεζα εἰς τὴν ὁποῖαν βάνουν τὰ ποτήρια καὶ κερνοῦν τὸ κρασί, buffet, dressoir, m.
Credit, m., ἡ ἐμπιστοσύνη, (τὸ κρέδιτον, τουρκ. ὁ βερεσές), crédit, m.; — geben, δίδω ἐμπιστοσύνην (κοινῶς· δίδω βερεσέ), faire crédit.
Credit-Brief, m., Creditiv, n., συστατικὸν γράμμα (διὰ μέσου τοῦ ὁποίου λαμβάνει τις τὴν ἐμπιστοσύνην τινός), lettre f. de crédit.
Creditor, m., δανειστής, créancier, m.; s. Gläubiger.
Creditiren, v. a. δίδω ἐμπιστοσύνην (κοινῶς· δίδω βερεσέ), faire crédit; (im Hand=

lungsbuche), σημειώνω εἰς τὸ κατάστιχον ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχει τις νὰ λάβῃ ἢ τὴν πληρωμήν του, (κοινῶς· κρεδιτάρω), créditer.

Creditiv, *n.*, (eines Gesandten), τὸ συστατικὸν γράμμα ὁποῦ ἔχει ὁ πρέσβυς ἀπὸ τὸν βασιλέα του, lettre *f.* de créance.

Criminal, *adj.* ἐγκληματικός, criminel.

Criminal-Gericht, *n.*, τὸ κριτήριον διὰ τὰ ἐγκλήματα, κριτήριον ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου, tribunal *m.* de justice criminelle.

Criminalrichter, *m.*, ὁ κριτὴς εἰς τὰ ἐγκλήματα (τοῦ φόνου, τῆς κλεψιμαῖς κτλ.), κριτὴς ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου, juge *m.* de causes criminelles.

Crucifix, *n.*, σταυρὸς μὲ τὸν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, crucifix, *m.*

Cubebe, *f.*, μεγάλη σταφίδα, cubèbe, crebèbe, *f.*

Culisse, *f.*, (Coulisse), μακρὸν σανίδι εἰς τὴν δεξιὰν καὶ ἀριστερὰν τοῦ θεάτρου ὁποῦ κινεῖται ἔμπροσθα καὶ ὀπίσω, coulisse, *f.*

Cultiviren, *v. a.* καλλιεργῶ, cultiver.

Cultur, *f.*, ἡ καλλιέργεια, culture, *f.*

Cur, *f.*, ἡ ἰάτρευσις, cure, *f.*, traitement, *m.*

Curator, *m.*, ὁ ἐπίτροπος, curateur, *m.*

Curcuma, **Curcumey**, *f.*, ὁ κρόκος τῆς Ἰνδίας (βότανόν τι), curcuma, souchet, *m.*

Curiren, *v. a.* ἰατρεύω, guérir (*v. a.*).

Currente, *f.*, μαθηταὶ οἱ ὁποῖοι ψάλλουν εἰς τὰς πλατείας ζητῶντας ἐλεημοσύνην, écoliers *m. pl.* qui chantent dans les rues en quêtant.

Current, *adj.* τρεχούμενος, courant; ὁποῦ πωλεῖται συχνάκις, ce qui se vend aisément; (ἄσπρα) ὁποῦ ἔχουν κοῦρσον, de l'argent qui a du cours.

Current-Schrift, *f.*, τὰ γερμανικὰ γράμματα συνηθισμένα εἰς τὸ γράψιμον, écriture (allemande) courante, coulée.

Cursiv-Schrift, *f.*, τὰ ἰταλικὰ γράμματα, (impr.) italique, caractère *m.* italique.

Custos, *m.*, ὁ φύλαξ, garde, *m.*; (in Büchern), ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς σελίδας ἡ ὁποία δεικνύει τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπομένης σελίδας, (impr.) réclame, *f.*

Cylinder, *m.*, ὁ κύλινδρος, cylindre, *m.*

Cylindrisch, *adj.* κυλινδρικός, cylindrique.

Cymbel, *f.*, τὸ κύμβαλον, cymbale, *f.*

Cymbelschläger, *m.*, κυμβαλιστής, cymbalier, *m.*

Cyper-Katze, *f.*, εἶδος γάτου μὲ μαῦραις βέργαις, chat *m.* de Cypre.

Cypresse, *f.*, τὸ κυπαρίσσι, cyprès, *m.*

D.

Da, *adv.* ἐδῶ, là, en ce lieu; ἐκεῖ, y, en ce lieu là; ὅπου, ἔνθα, où.

Da, *conj.* ἀφ' οὗ, ἐπειδή, lorsque, puisque; da doch, ἀγκαλὰ καί, μ' ὅλον ὅτι (μὲ ὅλον ὁποῦ), bien que, quoique.

Da *int.* ἐδῶ, λάβε, tenez, tiens.

Dabey, μαζὺ μὲ τοῦτο, μαζὺ μὲ αὐτό, auprès, proche, y, en; dabey seyn, εἶμαι παρών, être présent, en être.

Dach, *n.*, ἡ στέγη, σκέπη, σκεπαστή, toit, *m.*; *fig. fam.* einem auf dem Dache seyn, παρατηρῶ τινὰ καλὰ (νὰ μὴ κάμῃ ἀταξίαις κτλ.), veiller q. de près.

Dachdecker, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ βάνει τὰ κεραμίδια εἰς τὴν στέγην, couvreur, *m.*

Dachfahne, *f.*, s. Wetterfahne.

Dachfenster, *n.*, παράθυρον εἰς τὴν στέγην, lucarne, *f.*

Dachkammer, **Dachstube**, *f.*, κάμερα, ὀνδὰς ὑποκάτω εἰς τὴν στέγην, chambre *f.* en galetas.

Dachrinne, *f.*, τὸ κατάκλυστρον, αὐλάκι διὰ τοῦ ὁποίου στάζει ἡ βροχὴ ἀπὸ τὴν στέγην, gouttière, *f.*

Dachs, *m.*, ὁ μελλίς, (ζῶον τι ὅμοιον μὲ ἀρκοῦδαν, ἀλλὰ πολλὰ μικρότερον), blaireau, taisson, *m.*

Dachsbau, *m.*, ἡ (ὑπόγαιος)

φωλεὰ τοῦ μέλιος, terrier *m.* de blaireau. s. Dachs.

Dachschindel, *f.*, *σανιδάκι ὁποῦ χρησιμεύει εἰς στέγην σπιτιοῦ*, échandole, *f.*, bardeau, *m.*

Dachschwelle, *f.*, *ἡ μεγάλη γρεντὰ εἰς τὴν ὁποῖαν ἀκουμβᾷ ἡ στέγη*, racinal *m.* de comble, semelle, *f.*

Dachsfell, *n.*, *δέρμα τοῦ ζώου λεγομένου μελίς*, peau *f.* de blaireau; s. Dachs.

Dachshund, *m.*, *εἶδος μικροῦ σκυλιοῦ μὲ κοντὰ καὶ στραβὰ ποδάρια*, basset, *m.*

Dachsloch, *n.*, *ἡ τρύπα τοῦ ζώου λεγομένου μελίς*, terrier *m.* de blaireau; s. Dachs.

Dachsparren, s. Sparren.

Dachstein, *m.*, *ἡ κεραμίδα*, tuile, *f.*

Dachstuhl, *m.*, Dachstuhlsette, *f.*, *ἡ γρεντὰ ὁποῦ βαστᾷ τὴν στέγην*, ferme *f.* faîtage, *m.*

Dachtraufe, *f.*, *τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον στάζει ἡ βροχὴ ἀπὸ τὴν σκέπην*, gouttière, *f.*; (Dachrinne), s. Dachrinne.

Dachung, *f.*, *ἡ σκέπασις*, couverture, *f.*; *ἡ στέγη, σκέπη, σκεπασιή*, toit, *m.*

Dachziegel, *m.*, *ἡ κεραμίδα, τὸ κεραμίδι*, tuile, *f.*

Dacht, s. Docht.

Da doch, *conj.* *μὲ ὅλον ὁποῦ, μ' ὅλον ὁποῦ, μὲ ὅλον ὅτι*, quoique.

Dadurch, *διὰ μέσου τούτου*, par là, par ce moyen.

Dafern, *conj.* *ἂν μόνον*, si, en cas que.

Dafür, *διὰ τοῦτο*, pour cela, à la place, au lieu de; — halten, *νομίζω, πιστεύω*, croire; — gehalten werden, *νομίζομαι*, passer pour (tel etc.); ich kann nichts —, *ἐγὼ δὲν πταίγω εἰς αὐτὸ, δὲν εἶναι σφάλμα ἐδικόν μου*, ce n'est pas ma faute.

Dagegen, *ἐξ ἐναντίας*, contre, au contraire.

Daheim, *adv.* *εἰς τὸ σπῆτι, εἰς τὴν πατρίδα*, chez soi, dans la patrie.

Daher, *adv.* *ἐντεῦθεν*, de là, de ce lieu, en; *διὰ τοῦτο, ὅθεν*, c'est pourquoi, donc, par conséquent.

Dahier, *adv.* *ἐδώ*, ici.

Dahin, *adv.* *ἐκεῖ*, là, y; dahin gestellt seyn lassen, *ἀφίνω τι χωρὶς κρίσιν, δὲν κρίνω*, passer qc., ne pas décider de qc., laisser indécis; dahin seyn, es ist dahin, *ἐχάθη, ἀφανίσθη*, être perdu; dahin sinken, *πίπτω κατὰ γῆς*, tomber (en défaillance etc.); es steht dahin, ob ꝛc., *εἶναι ἀκόμη ἀβέβαιον, ἀμφίβολον, ἂν κτλ.*, c'est à savoir si etc.

Dahingegen, *adv.* *ἐξ ἐναντίας*, au contraire, au lieu que.

Dahinten, *adv.* *ἐκεῖ ὀπίσω*, en arrière.

Dahinter, *adv.* *ὀπίσω εἰς αὐτὸ, ἐκεῖ ὀπίσω*, derrière, là derrière; dahinter kommen, *ξεσκεπάζω, εὑρίσκω κρυφόν τι*, découvrir; es steckt etwas —, *εἶναι κάτι τι κρυφὸν εἰς αὐτό*, il y a qc. de caché, il y a anguille sous roche.

Dahlbord, *m.*, (mar.) *παραπέτασμα τοῦ καραβίου*, vibord, *m.*

Dahlen, *v. n.* *fam.* *παίζω μὲ παιδιακίσιον τρόπον*, folâtrer, badiner.

Damalig, *adj.* *ὁ, ἡ, τὸ τότε*, d'alors.

Damals, *adv.* *τότε (περὶ ἀπερασμένου καιροῦ)*, alors.

Damascener-Arbeit, *f.*, *στολισμὸς μὲ λεπτὰ φύλλα χρυσοῦ προσκολλημένα εἰς τὴν λάμαν ἑνὸς σπαθιοῦ*, damasquinure, damasquine, *f.*

Damascener-Klinge, *f.*, *λάμα σπαθιοῦ μὲ τοιοῦτον στολισμόν*, lame *f.* damasquinée; *λάμα σπαθιοῦ (τουρκικοῦ) σκληροτάτη*, lame *f.* de Damas.

Damasciren, *v. a.* *στολίζω τὴν λάμαν ἑνὸς σπαθιοῦ μὲ χρυσόν*, damasquiner.

Damast, *m.*, *τὸ δάμασχον, ὁ καμουχᾶς*, damas, *m.*; *εἶδος μεταξωτοῦ*, damas (de soie); *εἶδος πανιοῦ ὑφασμένου μὲ στολίδια λουλουδιῶν*, linge *m.* damassé.

Damasten, *adj.* *ἀπὸ καμουχᾶν*, de damas.

Damast-Leinwand, *f.*, *πανὶ ὑφασμένον κατὰ τὸν τρόπον τοῦ καμουχᾶ*, linge *m.* damassé ou ouvré.

Dame, *f.*, *ἡ δάμα, κυρά, γυναῖκα*, dame, *f.*; *ἡ δάμα εἰς τὸ παιγνίδι*, dame, dame damée (au jeu), *f.*

Damenbret, *n.*, *ὁ ἄβαξ, τὸ σα-*

νίδι εἰς τὸ ὁποῖον παίζουν τὴν δάμα, damier, m.

Damenspiel, n., *τὸ παιγνίδι τῆς δάμας*, jeu m. de dames.

Damenstein, m., *ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸ παιγνίδι τῆς δάμας*, dame, f., pion, m.

Damhirsch, m., *εἶδος ζαρκαδιοῦ (μὲ πλατειὰ κέρατα)*, daim, m.

Damhirschkuh, f., Damthier, n., *τὸ θηλυκὸν τοῦ ζαρκαδιοῦ*, daine, f.; s. Damhirsch.

Dämisch, *adj. fam.* *ζαλισμένος*, étourdi.

Damit, *adv.* *μὲ τοῦτο*, avec cela, par cela, par ce moyen, en; *μὲ τὸ ὁποῖον*, avec lequel, par lequel; *conj.* *διὰ νά, εἰς τὸ νά*, afin que, afin de, pour, pour que.

Damm, m., *τὸ πρόχωμα, χῶμα εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ποταμοῦ*, digue, f.

Dämmen, v. a. et n. *κάμνω χῶμα, περικυκλώνω μὲ χῶμα*, faire ou élever une digue, entourer d'une digue.

Dammerde, f., *τὸ μαῦρον χῶμα*, terreau, m., terre f. franche.

Dämmerig, *adj.* *ὀλίγον σκοτεινὸς (ὡς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς νυκτὸς)*, un peu obscur, sombre.

Dämmern, v. i. *χαράζει ἡ ἡμέρα, ξημερώνει*, le jour commence à poindre; *νυκτιάζει, ἀρχίζει ἡ νύκτα*, il commence à faire brun, la nuit approche.

Dämmerung, f., *τὸ λυκαυγὲς (τὸ μισὸν σκότος εἰς τὸ ξημέρωμα καὶ εἰς τὸ νυκτίασμα)*, crépuscule, m.; in der —, *εἰς τὸ νυκτίασμα, εἰς τὸ λυκαυγές*, sur la brune, entre chien et loup.

Dammweg, m., Dammstraße, f., *στράτα κατασκευασμένη μὲ μικρὰ χαλίκια*, chaussée, f.

Dämon, m., *δαίμων, πνεῦμα*, esprit, m.; *δαιμόνιον, διάβολος*, démon, diable, f.

Dampf, m., *ὁ ἀτμός, ἡ ἀτμίδα*, vapeur, fumée, f.

Dampfbad, n., *λουτρὸν μὲ ζεσταῖς ἀτμίδαις, ἡ θερμάστρα*, étuve f. humide, bain m. de vapeurs.

Dampfen, v. n. *ἐξατμίζομαι, καπνίζω*, fumer.

Dämpfen, v. a. *σβύνω, πνίγω (φωτίαν)*, éteindre, étouffer (le feu); (den Ton), *ὀλιγοστεύω (τὸν τόνον), τὸν κάμνω σκοτεινόν*, affaiblir (le son d'un instrument), mettre la sourdine (à un instrument); Fleisch rc. —, *μαγειρεύω κρέας κτλ. εἰς ἕνα τζουκάλι κλεισμένον*, mettre la viande etc. à l'étuvée, faire une daube; (den Zorn rc.), *καταπραΰνω (τὸν θυμὸν κτλ.), καταδαμάζω*, *fig.* apaiser (la colère etc.), étouffer (une émeute etc.).

Dämpfer, m., *τὸ σβεστῆρι*, éteignoir, m.; (bey musikalischen Instrumenten), *κατασκευή τις μὲ τὴν ὁποῖαν σμικρύνεται ὁ τόνος εἰς τὰ μουσικὰ ὄργανα*, sourdine, f.

Dämpfig, *adj.* *ἀσθματικός*, poussif.

Dämpfigkeit, f., *τὸ ἄσθμα, ἐμπόδιον τῆς ἀναπνοῆς*, asthme, m., pousse, f.

Dampfkugel, f., *σφαῖρα γεμάτη νερὸν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐβγαίνουν αἱ ἀτμίδαις ὅταν τὸ νερὸν βράζει*, éolipile, m.

Dampfmaschine, f., *μηχανὴ ὁποῦ κινεῖται μὲ τὰς ἀτμίδας τοῦ νεροῦ ὁποῦ βράζει*, machine f. à vapeur.

Dampfschiff, n., *καράβι κινούμενον μὲ τὰς ἀτμίδας τοῦ νεροῦ ὁποῦ βράζει*, vaisseau, bâteau m. à vapeur.

Dampfwagen, m., *ἁμάξι κινούμενον μὲ τὰς ἀτμίδας τοῦ νεροῦ ὁποῦ βράζει*, locomotive (à vapeur), f.

Dämpfung, f., *ἡ σβύσις, πνίξις, καταπραΰνσις*, amortissement, m., extinction, action f. d'étouffer.

Damwildbret, n., *τὸ κρέας ἀπὸ ζαρκάδια κτλ.*, gros gibier, m., haute venaison, f.; s. Damhirsch.

Daneben, *adv.* *κοντὰ εἰς τοῦτο*, près, auprès, à côté; *ἔξω ἀπὸ τοῦτο*, outre cela.

Danieden, *adj.* *ἐδῶ κάτω*, là-bas, ici-bas.

Danieder, *adj.* *κατὰ γῆς*, à terre; s. Nieder.

Dank, m., *ἡ εὐχαριστία, εὐχαρίστησις*, remerciment, m., action de grace, reconnaissance, f.; einem — sagen, *εὐχαριστῶ τινά*, rendre grâces à q.; es einem — wissen, *εὐχαριστῶ τινὰ (εἰς τοὺς στοχασμούς μου*, savoir gré ou bon gré à q. (de qc.);

man kann ihm nichts zu Danke machen, *δὲν ἠμπορεῖ τινὰς νὰ κάμῃ τίποτες εἰς τὴν εὐχαρίστησίν του*, on ne saurait rien faire à son gré; Gott sey Dank, *δόξα τῷ θεῷ*, grâce à Dieu! Dieu merci!

Dankbar, *adj.* *εὐχάριστος*, reconnaissant.

Dankbarkeit, *f.*, *ἡ εὐχαριστία*, gratitude, reconnaissance, *f.*

Dankbarlich, *adj.* *εὐχαρίστως*, *μὲ εὐχαριστίαν*, avec reconnaissance.

Danken, Danksagen, *v. n.* (einem für etwas), *εὐχαριστῶ* (*τινὰ διά τι*), remercier (q. de qch.), rendre grâces.

Dankfest, *n.*, *ἑορτὴ εὐχαριστίας*, jour *m.* solennel d'action de grâces.

Dankgebet, *n.*, *προσευχὴ εὐχαριστίας*, grâces; ein — verrichten, *εὐχαριστῶ τὸν θεὸν* (*διὰ κάτι τι*), dire grâces.

Dankopfer, *n.*, *θυσία εὐχαριστίας*, sacrifice *m.* de louanges.

Danksagung, *f.*, *ἡ εὐχαριστία*, *λόγος εὐχαριστίας*, action *f.* de grâces.

Danksagungsschreiben, *n.*, Danksagungsbrief, *m.*, *γραφὴ εὐχαριστίας*, lettre *f.* de remerciment.

Dann, *adv.* *τότε*, lors, alors; dann und wann, *πότε καὶ πότε*, *ἐνίοτε*, *μερικαῖς φοραῖς*, de temps en temps, quelquefois; nun dann! *ἂς εἶναι λοιπόν*, or ça!

Dannen, von dannen, *ἀπὸ ἐκεῖ*, de là; von dannen gehen, *φεύγω*, *ἀφίνω ἕνα τόπον* (*κρυφίως*), s'en aller (secrètement).

Dannenhero, (veraltet), s. Daher.

Daran, *εἰς τοῦτο*, y, à cela, avec cela, en; *εἰς τὸ ὁποῖον*, avec lequel, dont; daran kommen, an die Reihe kommen, s. Reihe; was liegt mir daran? *τί μὲ μέλει δι' αὐτό*; qu'est ce qu'il m'importe! übel daran seyn, *εἶμαι εἰς κακὴν κατάστασιν*, être en mauvais état; ich weiß nicht, wie ich mit ihm daran bin, *δὲν ἠξεύρω*, *τί νὰ στοχασθῶ δι' αὐτόν* (*ἂν εἶναι φίλος ἢ ἐχθρός μου*), je ne sais que penser de lui, je ne sais où j'en suis.

Darauf, *ἐπάνω εἰς αὐτό*, dessus, là dessus, sur cela, à cela, y, en; *ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον*, sur lequel; darauf geben, *δίδω δι' ἀῤῥαβῶνα*, donner les arrhes; darauf gehen, *ἐξοδεύομαι*, *δαπανῶμαι*, être dépensé; *ἀφανίζομαι*, être consumé, ruiné; darauf ausgehen, *ἔχω σκοπόν*, *βάνω σκοπόν*, avoir pour but, se proposer, faire qc. à dessein; darauf fallen, *ἐνθυμοῦμαι κατὰ τύχην*, se souvenir de qc. par hazard, avoir une pensée; den Tag darauf, s. darnach.

Daraus, *ἀπὸ αὐτό*, de cela, de là, en; *ἀπὸ τὸ ὁποῖον*, du quel, dont.

Darben, *v. n.* *δὲν ἔχω τὰ ἀναγκαῖα*, *ἔχω ἔλλειψιν εἰς τὰ ἀναγκαῖα*, *εἶμαι πολλὰ πτωχός*, manquer du nécessaire, être dans l'indigence.

Darbieten, *v. a.* *προσφέρω*, *προβάλλω*, offrir, présenter.

Darbringen, *v. a.* *προσφέρω*, apporter, offrir, présenter (mettre devant q.).

Darbringung, *f.*, *τὸ πρόσφερμα*, *τὸ προσφερόμενον*, action *f.* d'apporter, offre, *f.*

Darein, *εἰς αὐτό*, y, là-dedans; *εἰς τὸ ὁποῖον*, dans lequel; sich darein ergeben, *παραδίδομαι εἰς . . .*, *ὑποτάσσομαι εἰς τὴν ἀνάγκην*, se soumettre, se rendre à la nécessité.

Dargeben, *v. a.* *δίδω*, *παραδίδω*, donner, offrir.

Darhalten, *v. a.* *προσφέρω*, *ἁπλώνω* (*οἷον· τὸ χέρι*), présenter, offrir (*p. e.* la main).

Darin, *εἰς τοῦτο*, là-dedans, y, en cela; *εἰς τὸ ὁποῖον*, dans lequel, où.

Darlegen, *v. a.* *βάλλω ἔμπροσθεν*, mettre (qc.) devant (q); *δείχνω*, *ἀποδεικνύω*, prouver, faire voir; seine Gründe —, *προβάλλω τὰς αἰτίας μου*, exposer (ses raisons etc.).

Darlegung, *f.*, *τὸ βάλσιμον ἔμπροσθεν*, action *f.* de mettre devant etc.

Darlehen, *n.*, Darleihen, *τὸ δάνειον*, prêt, *m.*

Darleihen, *v. a.* *δανείζω*, prêter.

Darleiher, *m.*, *ὁ δανειστής*, prêteur (celui qui prête), *m.*

Darm, *m.*, τὸ ἔντερον, boyau, intestin, *m.*

Darmbruch, *m.*, ἡ κήλη, ἐντεροκήλη, ὁ σπασμός, entérocèle, hernie, descente, *f.*

Darmfell, *n.*, τὸ περιτόναιον, τὸ πετζὶ ὁποῦ σκεπάζει τὰ ἔντερα, péritoine, *m.*

Darmgicht, *f.*, χορδαψός, ἰλεός, πάθος τι καθ' ὅ, ξερνᾷ τινὰς τὴν κόπρον, passion *f.* iliaque, misereré, *m.*

Darmsaite, *f.*, χορδὴ ἀπὸ ἔντερα προβάτου κατασκευασμένη, corde *f.* de boyau.

Darnach, μετὰ ταῦτα, ensuite, après, après cela, puis; κατὰ τοῦτο, suivant, selon, conformément à . . .; μετὰ τὸ ὁποῖον, κατὰ τὸ ὁποῖον, après lequel, suivant lequel, selon lequel; den Tag —, τὴν ἄλλην ἡμέραν, le lendemain; einige Tage —, μερικαῖς ἡμέραις μετὰ ταῦτα, μετὰ μερικαῖς ἡμέραις, quelques jours après; *fam.* das ist auch darnach, αὐτὸ δὲν ἀξίζει πολύ, cela ne vaut pas grand' chose non plus.

Darre, *f.*, φοῦρνος διὰ στέγνωσιν (κριθαριῶν κτλ.), four *m.* pour sécher le blé germé; (Darre der Vögel), ἡ φθίσις τῶν πουλιῶν, bouton, mal *m.* subtil (des oiseaux); (Auszehrung), ἀτροφία, φθίσις (ὄχτηκας), atrophie, phthisie, *f.*

Darreichen, *v. a.* παραδίδω, ἁπλώνω, tendre, présenter, offrir.

Darreichung, *f.*, ἡ παράδοσις, ἅπλωσις, présentation, *f.*

Darren, *v. a.* στεγνώνω εἰς τὸν φοῦρνον, sécher au four.

Darrhaus, *n.*, καλύβα μὲ φοῦρνον διὰ στέγνωσιν κριθαριοῦ κτλ., maison *f.* où se trouve le four à sécher.

Darrsucht, *f.*, ἡ φθίσις, ὄχτηκας, atrophie, phthisie, *f.*

Darstellen, *v. a.* παρασταίνω, exposer à la vue, mettre devant les yeux, présenter, représenter.

Darstellung, *f.*, ἡ παράστασις, exposition, déclaration, représentation, *f.*

Darstrecken, *v. a.* ἁπλώνω, tendre, présenter.

Darthun, *v. a.* ἀποδεικνύω, (ἀποδείχνω), prouver, démontrer.

Darüber, ἐπάνω εἰς αὐτό, par-dessus, là-dessus, au-delà, de plus, davantage; δι' αὐτό, περὶ τούτου, pour cela, de cela; ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον, par dessus duquel etc.; διὰ τὸ ὁποῖον, περὶ τοῦ ὁποίου, pour lequel, du quel, dont; es geht alles darunter und darüber (*fam.* drunter und drüber), πηγαίνουν ὅλα ἄνω κάτω, εἶναι ὅλα ἀνακατωμένα, συγχισμένα, tout est en confusion, tout va sens dessus-dessous.

Darum, *adv.* διὰ τοῦτο, δι' αὐτό, pour cela, pour cette raison; es ist mir nicht darum (zu thun), δὲν μὲ μέλει δι' αὐτό, δὲν κυτάζω εἰς αὐτό, ce n'est pas cela qui m'intéresse, ce n'est pas là mon dessein.

Darunter, ὑποκάτω εἰς αὐτό, dessous, là-dessous, par dessous; μεταξὺ τούτων, parmi, entre, du nombre, y, en.

Darwägen, *v. a.* ζυγιάζω καὶ δίδω, peser et donner en suite.

Darzählen, *v. a.* παραδίδω μετρῶντας, μετρῶ, ἀριθμῶ, compter et donner ensuite.

Das, *art.* τό, le; *pron.* τοῦτο, ce, cela; τὸ ὁποῖον, lequel, qui.

Daselbst, *adv.* ἐκεῖ, là, en ce lieu, y.

Daseyn, *n.*, ἡ ὕπαρξις, existence, *f.*

Dasjenige, *pron.* ἐκεῖνο, ce, cela, ceci.

Dasig, *adj.* ἐκεῖ εὑρισκόμενος, de ce lieu, de cet endroit.

Dasmal, *adv.* αὐτὴν τὴν φοράν, cette fois, pour cette fois.

Daß, *conj.* ὅτι, que; ἵνα, νά, que, pour que, afin que, afin de . . .

Dasselbe, *pron.* τὸ ἴδιον, le même.

Datiren, *v. n.* γράφω τὴν ἡμέραν τοῦ μηνὸς (εἰς τὴν γραφήν), dater.

Dattel, *f.*, ὁ φοίνιξ, (χουρμᾶς, ὁ χουρμᾶς), datte, *f.*

Dattelbaum, *m.*, ἡ χουρμαδιά, ὁ φοίνιξ (δένδρον), dattier, palmier dattier, *m.*

Dattelkern, *m.*, ἡ πέτρα τοῦ φοίνικος, noyau *m.* de datte.

Datum, *n.*, ἡ ἡμέρα τοῦ μηνός

(*εἰς τὴν ὁποῖαν γράφεται μία γραφή*), la date.

Daube, *f.*, *ἡ δόγη, σανίδι διὰ βουτζί*, douve (d'un tonneau), *f.*

Däuchten, *v. i. μοὶ (μὲ) φαίνεται*, sembler, paraître.

Dauen, *v. a.* s. Verdauen.

Dauer, *f.*, *ἡ ἐπικράτεια, βάσταξις*, durée, *fig.* stabilité, *f.*; immerwährende —, *ἀϊδιότης, τὸ διηνεκές*, perpétuité, *f.*

Dauerhaft, *adj. ἐπικρατὴς, βαστακτικὸς, ὁποῦ ἐπικρατεῖ, βαστᾷ*, durable, *fig.* stable, solide.

Dauerhaftigkeit, *f.*, *ἡ ἐπικράτεια, τὸ βαστακτικὸν*, durée, stabilité, solidité.

Dauern, *v. n. ἐπικρατῶ, βαστῶ, μένω*, durer, subsister; *v. a. ὑποφέρω, βαστῶ*, endurer, supporter.

Dauern, *v. n.* et *i.* es dauert mich, *μὲ κακοφαίνεται, λυποῦμαι*, regretter, avoir pitié; dieser Mensch dauert mich, *συλλυποῦμαι, συμπονῶ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον*, je plains cet homme, j'ai pitié de cet homme; sich kein Geld, keine Mühe dauern lassen, *δὲν λυποῦμαι τὰ ἄσπρα, τὸν κόπον*, ne pas plaindre l'argent, ne pas épargner la peine.

Daumen, *m.*, (Daum), *ὁ μεγάλος δάκτυλος*, pouce, *m.*; *fig. fam.* einem den Daumen halten, *συμβοηθῶ τινὰ, τοῦ φέρω καλὴν τυχὴν*, favoriser q., lui porter bonheur; einem den — aufs Auge setzen, *καταδαμάζω τινὰ, τὸν βιάζω, στενοχωρῶ*, serrer le bouton à q., le tenir de court.

Daumenschraube, *f.*, Daumenstock, *m.*, *βίδα μὲ τὴν ὁποῖαν σφίγγουν τὸν μεγάλον δάκτυλον εἰς τὰ βάσανα*, vis *f.* à serrer les pouces.

Däumling, *m.*, *δακτυλῆθρα διὰ τὸν μεγάλον δάκτυλον*, poucier, *m.*

Daune, *f.*, s. Flaumfeder.

Daus, *n.*, *τὸ ἄσο εἰς τὰ (γερμανικὰ) χαρτιὰ διὰ παιγνίδι*, as (au jeu de cartes), *m.*

Davids-Harfe, *f.*, *ἡ μεγάλη ἅρπα (ἅρπα τοῦ Δαβίδ)*, grande harpe, *f.*

Davon, *adv. ἀπὸ αὐτό*, de cela, en; *ἀπὸ τὸ ὁποῖον*, du quel, dont; davon bringen, *ἀποκτῶ, πέρνω μαζύ μου*, gagner, emporter; — eilen, *φεύγω*, s'en aller, s'enfuir; — fliegen, *πετῶ ἔξω*, s'envoler; — fliehen, *φεύγω τρέχωντας*, s'enfuir (à la hâte); — führen, *πέρνω μαζύ μου (ἄνθρωπον, ἄλογον κτλ.)*, emmener (avec soi); — gehen, *φεύγω, ἀναχωρῶ*, s'en aller, se retirer; — helfen, *βοηθῶ τινα νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τι*, aider q. à se délivrer de qc.; — jagen, *ἀποδιώχνω*, s'enchasser; — kommen, *γλυτώνω (ἀπὸ κίνδυνον, ἀπὸ κόπον)*, en revenir, se sauver; — laufen, *φεύγω (τρέχωντας), τρέπομαι εἰς φυγήν*, s'enfuir, prendre la fuite; sich — machen, *φεύγω κρυφίως*, s'en aller à la sourdine, s'éclipser; — müssen, *πρέπει νὰ φύγω*, être forcé de se retirer; — schleichen, — sich —, *φεύγω σιγὰ ἢ κρυφίως*, s'éclipser, se dérober; — tragen, *ἀποκτῶ, λαμβάνω*, emporter, gagner, remporter; — ziehen, *ἀναχωρῶ, ἀφίνω ἕναν τόπον*, quitter un lieu, partir.

Davor, *ἔμπροσθεν εἰς αὐτό*, devant cela; *ἔμπροσθεν εἰς τὸ ὁποῖον*, devant lequel; *ἀπὸ αὐτό*, de cela, en; *ἀπὸ τὸ ὁποῖον*, du quel; — behüte uns Gott! *ὁ θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ ἀπὸ αὐτό*, Dieu nous en préserve!

Dawider, *ἐναντίον εἰς αὐτό*, contre cela; *ἐναντίον εἰς τὸ ὁποῖον*, contre lequel.

Dazu, *εἰς αὐτό, πρὸς αὐτό*, à cela, y; *εἰς τὸ ὁποῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον*, auquel, à qui; noch —, *πρὸς τούτοις, ἔξω ἀπὸ αὐτό*, outre cela, en outre; dazu thun, *βιάζομαι, δὲν ἀργοπορῶ*, se hâter, ne pas tarder; ich kann nicht dazu gelangen, dazu kommen, daß, *δὲν ἠμπορῶ νὰ προφθάσω διὰ νὰ . . .*, je ne puis y parvenir pour . . .; was sagen Sie dazu? *τί λέγεις δι' αὐτό;* qu'en dites vous?

Dazumal, *adv. τότε, εἰς τὸν τότε καιρόν*, alors; s. Damals.

Dazwischen, *μεταξὺ εἰς αὐτό*, entre, entre deux; *μεταξὺ*

εἰς τὸ ὁποῖον, entre lequel; — kommen, ἐπέρχομαι, μεσιτεύω, intervenir; συμβαίνει (ἐμπόδιόν τι), survenir (quelque accident contraire).
Dazwischenkunft, f., μεσιτεία, intervention, f.
Decanat, n., τὸ ἀξίωμα τοῦ Δεκάνου, decanat, doyenné, m.; (s. Decan).
Decaney, Dechaney, f., ἡ κατοικία τοῦ Δεκάνου, doyenné, m.; (s. Decan).
Decan, Dechant, m., ὁ Δεκάνος, ὁ πρῶτος εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν κανονικῶν ἢ καὶ τῶν προφεσσόρων, doyen, m.
December, m., ὁ Δεκέμβριος (μήν), Décembre, m.
Decher, m., ἡ δεκάδα (ἀπὸ πετζιά), dizaine (de peaux).
Decimal, adj. δεκαδικός, décimal.
Decimalbruch, m., τὸ δεκαδικὸν κλάσμα, fraction f. décimale.
Decimalrechnung, f., ὁ δεκαδικὸς λογαριασμός, calcul m. décimal.
Decimiren, v. a. δεκατίζω, ἀποδεκατίζω, décimer.
Deckbett, n., τὸ πάπλωμα, lit m. de dessus, couverture f. de lit.
Decke, f., τὸ σκέπασμα, couverture, f.; τὸ πάπλωμα, couverture de lit; (des Zimmers), ὄροφος, (κοινῶς τὸ ταβάνι), plafond; fig. mit jemanden unter einer Decke stecken, εἶμαι κρυφὰ συμφωνημένος μέ τινα (διὰ κακὸν σκοπόν), être de concert avec q.; sich nach der Decke strecken, διατάσσω τὰ ἔξοδά μου κατὰ τὰ εἰσοδήματα, περιορίζομαι εἰς τὰ ἔξοδά μου, régler sa dépense sur son revenu, se régler sur sa bourse.
Decken, v. a. σκεπάζω, couvrir; (schützen), ὑπερασπίζω, σκεπάζω, défendre, protéger.
Deckel, m., σκέπασμα (ἀγγείου), couvercle; — einer Pastete, φλούδα εἰς μίαν κρεατόπηταν, croûte f. d'un pâté.
Deckelglas, n., ποτήριον μὲ σκέπασμα, verre m. à couvercle.
Deckenstück, m., ζωγραφία εἰς τὸν ὄροφον, (εἰς τὸ ταβάνι), plafond (peinture au plafond), m.
Deckmantel, m., ἡ πρόφασις, prétexte, m.
Declamation, f., ἡ ῥητόρευσις, déclamation, f.
Declamator, m., ὁ ῥητορευτής, ὅστις προφέρει (ἕναν λόγον) ῥητορικῶς, déclamateur, m.
Declamiren, v. n. et a. ῥητορεύω, ὁμιλῶ ἢ προφέρω μὲ ῥητορικὸν τρόπον, déclamer.
Declination, f., ἡ κλίσις (εἰς τὴν γραμματικήν), (gramm.) déclinaison, f.
Decliniren, v. a. κλίνω (εἰς τὴν γραμματικήν), (gramm.) décliner.
Decoct, n., τὸ ἀφέψημα, ἰατρικὸν βραστὸν, décoction, f.
Decret, n., ἡ ἀπόφασις (βασιλέως, κριτοῦ), décret, m.
Decretiren, v. a. et n. ἀποφασίζω, décréter.
Defect, adj. s. Mangelhaft, Unvollständig.
Defect, Defectbogen, m., κόλλα ὁποῦ λείπει (εἰς ἕνα νεοτυπωμένον βιβλίον), defet, m.
Defensiv-Allianz, f., s. Schutzbündniß.
Deficit, m., ἡ ἔλλειψις, ἐλλειπὲς πρᾶγμα, déficit, m.
Degen, m., τὸ σπαθί, épée, f.; zum Degen greifen, den Degen ziehen, βάνω σπαθὶ εἰς τὸ χέρι, ἐβγάζω τὸ σπαθί, mettre la main à l'épée, tirer l'épée.
Degenband, n., Degenquaste, Degentroddel, f., ἡ φοῦντα τοῦ σπαθιοῦ, noeud m. d'épée, dragonne, f.
Degengefäß, n., τὸ μανίκι τοῦ σπαθιοῦ, poignée, garniture f. d'une épée.
Degengehenk, Degenkoppel, n., τὸ ζωνάρι ἀπὸ τὸ ὁποῖον κρέμεται τὸ σπαθί, ceinturon, baudrier, m.
Degenklinge, f., ἡ λάμα τοῦ σπαθιοῦ, lame f. d'épée.
Degenknopf, m., τὸ κομβίον τοῦ σπαθιοῦ, pommeau m. d'épée; fam. ein alter deutscher Degenknopf, καλὸς γέρων, κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθος, un homme de la vieille roche.
Degenscheide, f., θηκάρι (φηκάρι) τοῦ σπαθιοῦ, fourreau m. de l'épée.
Degenspitze, f., ἡ μύτη τοῦ σπαθιοῦ, pointe f. de l'épée.
Degradiren, v. a. καταβιβάζω, ἀφαιρῶ ἀπὸ τὴν ἀξίαν, dégrader.
Dehnbar, adj. ὁποῦ δύναται

νὰ ἐκτείνηται, ἐκτατικὸς, dilatable, expansible; σφυρήλατος (διὰ τὰ μέταλλα), ductile, malléable.

Dehnbarkeit, *f.*, ἡ ποιότης τοῦ πράγματος ὁποῦ δύναται νὰ ἐκτείνηται, dilatabilité, expansibilité, ductilité, *f.*

Dehnen, *v. a.* ἐκτείνω, τεντώνω, tirer, étendre, alonger.

Deich, *m.*, τὸ χῶμα (διὰ περιτείχισμα λίμνης, εἰς τὴν ἄκραν τῆς θαλάσσης), digue, *f.*

Deichen, *v. a.* κάμνω χῶμα, faire une digue; (s. Deich).

Deichsel, *f.*, τιμόνι τοῦ ἁμαξίου, ἡ ῥύμη, timon, *m.*

Deichselpferd, *n.*, τὸ ἄλογον εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ τιμονιοῦ, timonnier, *m.*

Dein, *pron.* ἐδικός (ἐδική, ἐδικόν) (ἰδικός κτλ.) σου, ton, ta.

Deinethalben, Deinetwegen, Deinetwillen, δι' ἐσένα, διὰ τὴν ἀγάπην σου, διὰ τὸ χατῆρι σου, à cause de toi, pour l'amour de toi.

Deinige, (der, die, das), ὁ ἐδικός (ἰδικός) σου, ἡ ἐδική σου, τὸ ἐδικόν σου, le tien, la tienne.

Deismus, *m.*, ἡ γνώμη ἐκείνων ὁποῦ πιστεύουν θεὸν, ὅμως δὲν δέχονται θεῖαν ἀποκάλυψιν, déisme, *m.*

Deist, *m.*, ὁ πιστεύων θεὸν μόνον χωρὶς νὰ δέχηται θεῖαν ἀποκάλυψιν, déiste, *m.*

Delinquent, *m.*, ὁ καταδικος, κακοποιὸς κατάδικασμένος εἰς θάνατον, délinquant, *m.*; s. Missethäter.

Delphin, *m.*, τὸ δελφῖνι, dauphin, *m.*

Demant, s. Diamant.

Demnach, *adv.* κατὰ τοῦτο, donc.

Demokrat, *m.*, ὁ δημοκράτης, démocrate, *m.*

Demokratie, *f.*, ἡ δημοκρατία, démocratie, *f.*

Demokratisch, *adj.* δημοκρατικὸς, démocratique.

Demuth, *f.*, ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη, μετριότης, humilité, *m.*

Demüthig, *adj.* ταπεινὸς, ταπεινόφρων, humble, soumis.

Demüthigen, *v. a.* ταπεινώνω (τινά), humilier; sich —, ταπεινώνομαι, s'humilier.

Demüthigung, *f.*, ἡ ταπείνωσις, humiliation, *f.*

Dengeln, *v. a.* ἀκονῶ (τὸ δρεπάνι, τὴν κόσαν) κτυπῶντας μὲ ἕνα σφυράκι, aiguiser (la faux ou la faucille) à coups de marteau.

Denkart, s. Denkungsart.

Denkbild, s. Sinnbild.

Denkbuch, *n.*, s. Denkschrift.

Denken, *v. a.* et *n.* στοχάζομαι, συλλογίζομαι, penser, considérer; (hoffen), ἐλπίζω, στοχάζομαι, espérer, croire, penser; (gesonnen seyn), ἔχω κατὰ νοῦν, ἔχω σκοπὸν, στοχάζομαι, avoir dessein, penser (compter); (sich erinnern), ἐνθυμοῦμαι, στοχάζομαι, se souvenir (de qc.); auf etwas böses —, μηχανεύομαι κακὸν τι, machiner qc.

Denker, *m.*, ὁ στοχαζόμενος, συλλογιζόμενος, φιλόσοφος, penseur, philosophe, *m.*

Denkkraft, *f.*, ἡ δύναμις τοῦ στοχάζεσθαι, faculté *f.* de penser.

Denkmahl, *n.*, τὸ μνῆμα, μνημεῖον (εἰς ἐνθύμησιν τινος κτισμένον), monument, *m.*

Denkmünze, *f.*, μονέδα εἰς ἐνθύμησιν τινος κατασκευασμένη, médaille, *f.*

Denksäule, *f.*, στύλος εἰς ἐνθύμησιν τινος, colonne *f.* mémoriale.

Denkschrift, *f.*, τὸ ἀπομνημόνευμα, σύγγραμμα μνημονευτικόν, mémoire, *m.*

Denkspruch, *m.*, τὸ ἀπόφθεγμα, λόγος ἀξιοενθύμητος, sentence, *f.*, apophthegme, *m.*

Denkstein, *m.*, πέτρα εἰς ἐνθύμησιν τινος, monument, *m.*, (pierre *f.* servant de monument).

Denkungsart, *f.*, ὁ τρόπος τοῦ στοχάζεσθαι, τρόπος τοῦ νοὸς, manière *f.* de penser.

Denkwürdig, *adj.* ἀξιοενθύμητος, mémorable, remarquable.

Denkwürdigkeit, *f.*, τὸ ἀξιοενθύμητον, τὸ ἀπομνημόνευμα, chose remarquable; Denkwürdigkeiten, *f. pl.*, τὰ ἀπομνημονεύματα, mémoires, *m. pl.*

Denkzeichen, *n.*, σημεῖον δι' ἐνθύμησιν, marque, *f.*, monument, *m.*

Denkzettel, *m.*, σχέδιον δι' ἐνθύμησιν τινος πράγματος, mémoire, *m.*; (bey den Ju=

den), σχέδιον περιέχον τὰς δέκα ἐντολάς, phylactère, *m.*
Denn, *conj.* διότι, γάρ, car, donc.
Dennoch, *conj.* μὲ ὅλον τοῦτο, καίτοι, cependant, pourtant, toutefois, néanmoins.
Departement, *n.*, μέρος ἐπαρχίας, département, *m.*, (d'un pays); μέρος ξεχωριστὸν κριτηρίου ἢ βουλευτηρίου, département d'un tribunal.
Deputat, *m.*, τὸ διωρισμένον μέρος (μάλιστα εἰς μισθόν τινος), portion *f.* congrue.
Deputation, *f.*, ἀποστολὴ ἐπιτρόπων, ἀποστολὴ ἐκείνων ὁποῦ προσκυνοῦν ἕνα βασιλέα κτλ., députation, *f.*
Deputiren, s. Abordnen.
Deputirte, *m.*, ὁ ἀπεσταλμένος ἐπίτροπος, ὁ ἀπεσταλμένος διὰ ἐκτέλεσιν μιᾶς ὑποθέσεως, député, *m.*
Der, die, das, *art.* ὁ, ἡ τὸ, le, la; *pron.* οὗτος, αὕτη, τοῦτο, (ἐτοῦτος, ἐτούτη, ἐτοῦτο), ce, cette; celui, celle.
Derb, *adj.* στερεός, σκληρός, ὄχι ἁπαλός, ferme, solide, compact; ἀπολίτευτος, grossier, rude.
Derbheit, *f.*, τὸ σκληρόν, fermeté, solidité, dureté, *f.*; τὸ ἀπολίτευτον, rudesse, *f.*
Dereinst, *adv.* μίαν φοράν (διὰ μέλλοντα καιρόν), un jour.
Derenthalben, Derentwegen, Derentwillen, χάριν ἐκείνων, δι' ἐκείνους (διὰ τὸ χατῆρι των), à cause d'eux *ou* d'elles, pour l'amour d'eux *ou* d'elle.
Dergestalt, *adv.* τοιούτῳ τρόπῳ, μὲ τέτοιον τρόπον, tellement, à tel point, de telle sorte; dergestalt, daß . . ., τόσον, ὥστε, εἰς τρόπον ὥστε, de sorte que, de manière que.
Dergleichen, *adv.* παρομοίως, pareillement, de même; *adj. indecl.* παρόμοιος, semblable, pareil.
Derhalben, s. Deshalb.
Derjenige, dasjenige, diejenige, *pron.* ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, celui, celle.
†Dermaleinst, *adv.* μίαν φοράν (διὰ μέλλοντα καιρόν), un jour.
†Dermalen, *adv.* κατὰ τὸ παρόν, pour le présent, actuellement.
Dermalig, *adv.* κατὰ τὸ παρὸν εὑρισκόμενος, παρών, présent, actuel.
Dermaßen, *adv.* τοιούτῳ τρόπῳ, μὲ τέτοιον τρόπον, si fort, tellement, à ce point.
†Dero, ἐδικός (ἰδικός) σας, votre.
†Derohalben, s. Deshalb.
Derselbe, dieselbe, dasselbe, *pron.* ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, celui, celle; ὁ ἴδιος, ἡ ἰδία, τὸ ἴδιον, le, la même.
Desfalls, *adv.* εἰς αὐτὸν τὸν τρόπον, en ce cas, pour cela.
Desgleichen, *adv.* παρομοίως, pareillement, de même; *adj. indecl.* παρόμοιος, pareil, semblable.
Deshalb, Deshalben, *adv.* διὰ τοῦτο, à cause de cela, pour cet effet.
Despot, *m.*, δεσπότης, δηλαδὴ ἐξουσιαστὴς ἀπεριόριστος ἀπὸ νόμους, despote, *m.*
Despotisch, *adj.* δεσποτικός, ἀπεριόριστος ἀπὸ νόμους, despotique.
Despotisiren, *v. n.* κυβερνῶ, κυριεύω κατὰ τὴν θέλησίν μου, χωρὶς νὰ ψηφήσω νόμους, despotiser.
Despotismus, *m.*, δεσποτεία, ἐξουσία ἀπεριόριστος ἀπὸ νόμους, despotisme, *m.*
Destilliren, *v. a.* ἀλαμβικάρω, ἀποστάζω, distiller.
Destillirung, *f.*, τὸ ἀλαμβικάρισμα, distillation, *f.*
Dessenthalben, s. Deswegen.
Desto, *adv.* τόσον, tant, d'autant, plus; — besser, τόσον καλλήτερα, tant mieux; — mehr, τόσον περισσότερον, d'autant plus.
Deswegen, um deswillen, *adv.* διὰ τοῦτο, pour cela, c'est pourquoi, pour cet effet.
Detaschement, *n.*, μέρος στρατεύματος ἀπεσταλμένον διὰ ξεχωριστὸν σκοπόν, détachement, *m.*
Deuteln, *v. a.* ἐξηγῶ μὲ παράξενον ἢ σοφιστικὸν τρόπον, interpréter d'une manière étrange, sophistique, ou pointilleuse.
Detaschiren, *v. a.* στέλλω ἕνα μέρος τοῦ στρατεύματος διὰ σκοπόν τινα, détacher.
Deuten, *v. a.* δεικνύω, δείχνω (μὲ τὰ δάκτυλα), montrer (du doigt); (erklären), ἐξηγῶ, interpréter, expliquer; (vorbedeuten), σημαίνω, προσημαίνω, présager.

Deuter, *m.*, ὁ ἐξηγητής, interprète, *m.*
Deutlich, *adj.* φανερός, σαφής, clair, distinct, intelligible; *adv.* φανερά. σαφῶς, distinctement, clairement, intelligiblement
Deutlichkeit, *f.*, ἡ σαφήνεια, clarté, *f.*
Deutsch, *adj.* γερμανικός (νέμτζικος), allemand; einem seine Meinung deutsch sagen, λέγω εἴς τινα τὴν γνώμην μου καλὰ, σαφῶς, χωρὶς κολακείαν, parler à q. franchement, sans rien déguiser, sans l'épargner.
Deutschmeister, *m.*, ὁ προεστὼς τοῦ τάγματος τῶν γερμανικῶν καβαλλέρων, grand-maître *m.* de l'ordre teutonique.
Deutung, *f.*, ἡ ἐξήγησις, explication, *f.*
Diadem, *n.*, τὸ διάδημα, diadème, *m.*
Diakonus, *m.*, ὁ διάκονος, diacre, *m.*
Dialekt, *m.*, s. Mundart.
Dialektik, *f.*, (Disputirkunst, *f.*), διαλεκτική, dialectique, *f.*
Dialog, *m.*, διάλογος, dialogue, *m.*; s. Gespräch.
Dialogisiren, *v. a.* διαλογίζω, dialoguer.
Diamant, *m.*, τὸ διαμάντι, diamant, *m.*
Diamanten, *adj.* διαμαντικὸς, διαμαντένιος, de diamant.
Diamanthändler, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ διαμάντια, diamantaire (qui vend des diamants), *m.*
Diamantnadel, *f.*, βελόνη μὲ διαμάντι εἰς τὴν ἄκραν, poinçon, *m.*
Diamantschneider, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ χωρίζει καὶ γυαλίζει τὰ διαμάντια, diamantaire (qui taille et polit les diamants), *m.*
Diameter, *m.*, s. Durchmesser.
Diät, *f.*, ἡ δίαιτα, diète, *f.*
Diäten, *f. pl.*, ἡ πληρωμὴ διωρισμένη καθ' ἡμέραν εἰς ἐπίτροπον ἀπεσταλμένον διὰ μίαν ὑπόθεσιν, somme *f.* qui se donne par jour à un député pendant le temps qu'il est en fonction.
Dich, *pron.* σὲ, ἐσὲ, ἐσένα, te, toi.
Dicht, *adj.* πυκνός, dense; (fest), στερεός; compact, solide.
Dichte, *f.*, ἡ πυκνότης, densité, *f.*
Dichten, (sinnen), *v. a.* στοχάζομαι, συλλογίζομαι; méditer; (erdichten), ἐφευρίσκω, πλάττω, inventer, controuver; (als Dichter), ᾄδω, κάμνω ποιήματα, στίχους, faire de vers, méditer un poème.
Dichter, *m.*, ὁ ποιητής, poète, *f.*
Dichterin, *f.*, ἡ ποιήτρια, femme *f.* poète.
Dichterling, *m.*, ἀχαμνὸς ποιητής, poétereau, *m.*
Dichterisch, *adj.* ποιητικός, poétique.
Dichtigkeit, *f.*, ἡ πυκνότης, densité, *f.*
Dichtkunst, *f.*, ἡ ποιητική, poésie, *f.*
Dichtung, *f.*, ἡ ποίησις, τὸ ἐφεύρημα ποιητικόν, poésie, fiction, *f.*
Dick, *adj.* χονδρός, épais, gros, fort; παχύς, replet, gras; ein dickes Bret, χονδρὸν σανίδι, une planche épaisse; eine dicke Luft, χονδρὸς, βαρὺς ἀέρας, un air épais; dickes Oehl, πηκτὸν λάδι, de l'huile grasse; ein dicker Backen, φουσκωμένον μάγουλον, une joue enflée; dick werden, γίνομαι παχὺς, παχαίνω, épaissir, s'épaissir, grossir; (als Oehl 2c.), πήζω, γίνομαι πηκτότερος (ὡς τὸ λάδι κτλ.), se figer, se cailler.
Dickbauch, *m.*, ὁ χονδροκοίλης, ventru, pansu, *m.*
Dickbäuchig, *adj.* χονδροκοίλης, ὁποῦ ἔχει τὴν κοιλίαν χονδρήν, ventru, pensu (*adj.*).
Dickbein, *n.*, τὸ μηρί, cuisse, *f.*
Dicke, *f.*, τὸ χόνδρος, ἡ χονδρότης, παχύτης, épaisseur, grosseur, corpulence; σύμπηξις, consistance, *f.*
Dickhäutig, *adj.* ὁποῦ ἔχει τὸ δέρμα χονδρόν, qui a une peau dure; (unempfindlich), ἀναίσθητος, insensible.
Dickicht, *n.*, τὸ χονδρόν δάσος, χονδρὰ δάση, épaisseur *f.* d'un bois, hallier, *m.*
Dickkopf, *m.*, ὁ χονδροκέφαλος, grosse tête, *f.*
Dickköpfig, *adj.* χονδροκέφαλος, ὁποῦ ἔχει χονδρὸν κεφάλι, qui a une grosse tête; (*metaph.*) πεισματικός, têtu, *m.*
Dickleibig, *adj.* ὁποῦ ἔχει χον-

δρὸν σῶμα, corpulent, replet.
Dickwanst, *m.*, s. Dickbauch.
Dick werden, *v. n.* παχαίνω, γίνομαι παχύς, χονδροκοίλης, grossir, s'engraisser.
Dictator, *m.*, δικτάτωρ (εἰς τὴν παλαιὰν Ῥώμην), dictateur, *m.*
Dictatur, *f.*, δικτάτωρος ἀρχὴ ἢ ἐξουσία, dictature, *f.*
Dictiren, *v. a.* ὑπαγορεύω, λέγω εἴς τινα τι νὰ τὸ γράψῃ, dicter.
Die, s. Der.
Dieb, *m.*, ὁ κλέπτης, (ὁποῦ κλέπτει κρυφίως), voleur, larron, *m.*
Dieberey, *f.*, ἡ κλεψιά, τὸ κλέψιμον, larcin, *m.*, volerie, *f.*
Diebin, *f.*, κλέπτρια, voleuse, larronnesse, *f.*
Diebisch, *adj.* κλεπτικός, enclin ou adonné au vol.
Diebsbande, *f.*, κοπάδι κλεπτῶν, bande *f.* de voleurs.
Diebsdaumen, *m.*, ὁ μεγάλος δάκτυλος ἑνὸς κλέπτου κρεμασμένου, pouce *m.* d'un voleur pendu.
Diebsgesell, *m.*, σύντροφος εἰς ἕνα κοπάδι κλεπτῶν, complice *m.* de voleurs.
Diebsherberge, *f.*, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κρύπτουν οἱ κλέπται, gîte *m.* de voleurs.
Diebshöhle, *f.*, Diebsnest, *n.*, σπήλαιον, κρυψῶνα κλεπτῶν, repaire *m.* de voleurs.
Diebslaterne, *f.*, κλεφτοφάναρον, τὸ, lanterne *f.* sourde.
Diebsschlüssel, *m.*, ἀντικλείδι (κλέπτου), fausse-clef (d'un voleur), *f.*
Diebstahl, *m.*, ἡ κλοπή, κλεψιά, vol, larcin, *m.*
Diele, *f.*, τὸ σανίδι, ἡ σανίδα (μὲ τὴν ὁποῖαν στρώνουν τὸ ἔδαφος), planche, *f.*, ais, *m.*
Dielen, *v. a.* στρώνω (τὸ ἔδαφος) μὲ σανίδια, planchéier.
Dienen, *v. a.* et *n.* δουλεύω, ὑπηρετῶ, servir, rendre service; (nützen), χρησιμεύω, ὠφελῶ, servir à qc., être bon, utile à qc.; einem —, δουλεύω τινά, servir q.; bey einem —, δουλεύω εἴς τινα, εἶμαι εἰς δούλευσιν τινός, être au service de q.; einem mit etwas —, δουλεύω τινὰ μέ τι, τοῦ προξενῶ τι, accommoder q. de qc.; kann ich Ihnen damit —? ἠμπορῶ ἐγὼ νὰ σᾶς δουλεύσω μὲ τοῦτο; cela peut-il vous servir? damit ist mir nicht gedient, αὐτὸ δὲν μὲ ὠφελεῖ, cela ne m'accommode pas; *fam.* lassen Sie sich dienen, παρακαλῶ νὰ σᾶς εἰπῶ ἕναν λόγον, que j'aie l'honneur de vous dire.
Diener, *m.*, ὁ δοῦλος, ὑπηρέτης, serviteur, valet, domestique; (Handlungsdiener), δοῦλος εἰς πραγματευτήν, commis, *m.*; Ihr Diener, δοῦλός σας, σᾶς προσκυνῶ, votre serviteur; *fam.* einem einen Diener machen, προσκυνῶ τινά, ἐβγάζω τὴν σκούφιαν (τὸ καπέλο), faire la révérence à q.
Dienerin, *f.*, ἡ δούλη, δουλεύτρα, ὑπηρέτησσα, servante, *f.*
Dienerschaft, *f.*, οἱ δοῦλοι καὶ αἱ δοῦλαι, la livrée, les domestiques, *m. pl.*
Dienlich, Diensam, *adj.* ὠφέλιμος, utile; (heilsam), ὠφέλιμος (διὰ τὴν ὑγίειαν), salutaire, salubre.
Dienst, *m.*, ἡ δούλευσις, δουλεία, service, office, *m.*; (Amt, Stelle), ἡ δούλευσις, τὸ ἐπάγγελμα, charge, *f.*
Dienstag, s. Dinstag.
Dienstbar, *adj.* δουλεύων, ὑποδουλωμένος, sujet, assujetti; *fig. fam.* dienstbare Geister, οἱ δοῦλοι τοῦ κριτηρίου, suppôts *m. pl.* de la justice.
Dienstbarkeit, *f.*, ἡ δουλεία, σκλαβεία, servitude, *f.*, esclavage, *m.*
Dienstbeflissen, *adj.* πρόθυμος εἰς τὴν δούλευσιν, officieux, serviable.
Dienstbothe, *m.*, δοῦλος ἢ δούλη, domestique, *m.*, servante, *f.*
Diensteifer, *m.*, ὁ ζῆλος, ἡ προθυμία εἰς τὴν δούλευσιν, zèle *m.* pour le service.
Dienstentlassung, *f.*, ἄδεια νὰ ἀφήσῃ τις τὴν δούλευσιν, congé, *m*
Dienstfertig, *adj.* πρόθυμος, ἕτοιμος εἰς δούλευσιν, serviable, officieux.
Dienstfertigkeit, *f.*, ἡ προθυμία εἰς δούλευσιν, empressement *m.* à servir.
Dienstfreundlich, *adv.* φιλικῶς παρακαλῶντας, en priant d'une manière amicale.

Dienstfrey, *adj.* ἐλεύθερος ἀπὸ δούλευσιν, franc ou exempt de service.
Dienstknecht, *m.*, δοῦλος χωρικός, valet (d'un paysan), *m.*
Dienstleistung, *f.*, ἡ δούλευσις, ἐξακολούθησις δουλείας, service, office, *m.*
Dienstleute, *f. pl.*, οἱ δοῦλοι καὶ αἱ δοῦλαι, les domestiques, *pl.*
Dienstlohn, *m.*, ὁ μισθὸς τοῦ δούλου ἢ τῆς δουλεύτρας, gages, *m. pl.*, salaire, *m.*
Dienstlos, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει δούλευσιν ἢ ὑπηρεσίαν, hors de service, sans emploi.
Dienstmagd, *f.*, ἡ δουλεύτρα, servante, *f.*
Dienstmann, *m.*, ὑποτελὴς, ὑποτεταγμένος εἰς ἄρχοντα ἢ κύριον φεούδου, vassal, feudataire, *m.*
Dienstpferd, *n.*, ἄλογον διωρισμένον διὰ πολεμικὴν δούλευσιν, cheval *m.* de service.
Dienstpflicht, *f.*, τὸ χρέος τοῦ δούλου, τοῦ ὑπηρέτου, devoir (d'un vassal etc.), *m.*
Dienstpflichtig, *adj.* ὑποχρεωμένος εἰς δούλευσιν, obligé au service.
Dienstvolk, *n.*, s. Dienstleute.
Dienstwillig, *adj.* πρόθυμος εἰς δούλευσιν, prêt à servir, serviable.
Dienstzwang, *m.*, ἡ ἀγγαρεία, ὁ ἀναγκασμὸς εἰς δουλείαν, droit *m.* des corvées.
Diesem nach, κατὰ τοῦτο, donc.
Dieser, diese, dieses, *pron.* οὗτος, αὕτη, τοῦτο, (ἐτοῦτος, ἐτούτη, ἐτοῦτο), ce, cet, cette.
Diesfalls, *adj.* εἰς αὐτὸν τὸν τρόπον, ἂν εἶναι οὕτως, (ἂν εἶναι ἔτζι), dans ce cas-là.
Diesjährig, *adj.* ἐφετινός, de cette année.
Diesmal, *adv.* ταύτην τὴν φορὰν, αὐτὴν τὴν φοράν, cette fois.
Diesseitig, *adj.* ἀπὸ τοῦτο τὸ μέρος εὑρισκόμενος, citérieur, qui est en deçà.
Diesseits, *adv.* ἀπὸ τοῦτο τὸ μέρος, deçà, par-deçà, en-deçà; diesseits, oder -seit des Flusses, ἀπὸ τοῦτο τὸ μέρος τοῦ ποταμοῦ, par-deçà la rivière.
Dietrich, *f.*, τὸ ἀντικλείδι, ἀγκίστρι μὲ τὸ ὁποῖον ἀνοίγουν τὴν κλειδωνιάν, (serrur.) rossignol, crochet, *m.*
Dieweil, s. Weil.
Differenz, *f.*, s. Unterschied.
Differenzial, *n.*, Differenziale, *f.*, (μαθημ.) τὸ ἀπειροστὸν μιᾶς ποσότητος, (mathém.) différentielle, *f.*
Differenziiren, *v. a.* (μαθημ.) εὑρίσκω τὸ ἀπειροστὸν μιᾶς ποσότητος, différencier.
Differiren, *v. n.* (verschieden seyn), διαφέρω, différer.
Dill, *m.*, τὸ ἄνηθον, anet (herbe), *m.*
Dille, *f.*, ἡ καντηλήθρα, bobèche (d'un chandelier), *f.*
Ding, *n.*, (*pl.* Dinge), τὸ ὄν, τὸ πρᾶγμα, être, *m.*, chose, *f.*; guter Dinge seyn, εἶμαι εὐχαριστημένος (ἔχω καλὸν κέφι), être de bonne humeur, content; (*pl.* Dinger) *fig. fam.* ein dummes Ding, ἁπλὸν (ἀχμάκικον) κορίτζι, une sotte (fille).
Dingelchen, *n.*, *fam.* μικρούτζικον (εὔμορφον) πρᾶγμα, petite (jolie) chose, *f.*
Dingen, *v. n.* πραγματεύομαι διὰ τὴν τιμὴν ἑνὸς πράγματος, marchander; *v. a.* νοικιάζω, πέρνω εἰς τὴν δούλευσίν μου, συμφωνῶ μέ τινα νὰ μοὶ κάμῃ τι διὰ μισθόν, louer, arrêter, retenir.
Dinglich, *adj.* πραγματικὸς, ὁποῦ ἀνήκει εἰς πράγματα καὶ ὄχι εἰς ὑποκείμενα, (jur.) réel.
Dinkel, *m.*, εἶδος σιταριοῦ ὅμοιον μὲ τὸ βρόμι, épeautre, froment locar, *m.*
Dinstag, (Dienstag), Dinstag, *m.*, ἡ τρίτη, mardi, *m.*
Dinte, s. Tinte.
Diöces, *f.*, ἡ ἐπαρχία ἐπισκόπου, diocèse, *m.*; s. Kirchsprengel.
Diphthong, *m.*, s. Doppellaut.
Diplom, *n.*, τὸ δίπλωμα, χρυσόβουλλον, diplome, *m.*, patente, *f.*
Diplomatik, *f.*, ἡ διπλωματικὴ, ἡ γνῶσις τῶν διπλωμάτων, ἡ ἐπιστήμη τοῦ ἐθνικοῦ νομίμου, diplomatique, diplomatie, *f.*
Diplomatiker, *m.*, ὁ διπλωματικὸς, ὅστις ἠξεύρει τὰ διπλώματα, ὅστις ἠξεύρει τὰ νόμιμα ἐθνικά, diplomatique, diplomate, *m.*

Diplomatisch, *adj.* *διπλωματικός*, diplomatique.

Dir, *pron.* *σοί*, *εἰς ἐσένα*, te, à toi.

Direction, *f.*, *ἐπιστασία*, *διοίκησις*, *κυβέρνησις*, direction, *f.*; s. Verwaltung, Leitung; *διεύθυνσις*, direction, *f.*; s. Richtung.

Director, *m.*, *ἐπιστάτης*, *διοικητής*, directeur, *m.*

Directorium, *n.*, *διοικητήριον*, directoire, *m.*

Dirigiren, s. Verwalten, Leiten, Richten.

Dirne, *f.*, *ἡ κόρη*, *τὸ κοράσιον* (*κορίτζι*), fille, *f.*; *δουλεύτρα*, servante, *f.*

Discant, *m.*, *ἡ ἀνιοῦσα φωνή*, *ἡ ἀντικειμένη τῷ βαρυτόνῳ* (*εἰς τὴν μουσικήν*), (mus.) dessus, *m.*

Discantist, *m.*, *ὅστις ψάλλει* (*ἢ τραγουδεῖ*) *μὲ ὑψηλὴν φωνήν*, dessus (celui qui chante le dessus); s. Discant.

Discontiren, *v. n.* *ἀφαιρῶ*, *ξεπέφτω* (*πληρώνωντας μίαν καμβιάλην*), escompter.

Disconto, *m.*, *ξέπεσμα*, *ξεπεσμός*, escompte, *m.*

Discours, *m.*, s. Gespräch.

Dispensation, *f.*, *ἐξαίρεσις*, *ἄδεια*, dispense, *f.*

Dispensiren, *v. a.* *ἐξαιρῶ τινὰ ἀπὸ τὸ χρέος τοῦ νόμου*, *τοῦ δίδω ἄδειαν*, dispenser (q. de qc.).

Disputation, *f.*, *ἡ διάλεξις*, *φιλονεικία* (*εἰς τὰς ἀκαδημίας*), dispute, thèse, *f.*

Disputiren, *v. n.* *φιλονεικῶ*, *διαλέγομαι*, disputer, soutenir des thèses.

Dissertation, *f.*, s. Abhandlung.

Dissident, *m.*, *ἀλλόθρησκος* (*ὁ μὴ Κατόλικος*) *εἰς τὴν Λεχίαν*, dissident, *m.*

Dissonanz, *f.*, *ἀσυμφωνία*, *διαφωνία*, (mus.) dissonance, *f.*

Distel, *f.*, *ὁ σκόλυμος*, *ἡ ὀνόκανθα*, (*φυτόν*), chardon, *m.*

Distelfink, *m.*, *ὁ στραγαλιανός* (*πουλί*), chardonneret, *m.*

District, *m.*, *μέρος ἐπαρχίας*, district, *m.*

Divan, *m.*, *τὸ ντιβάνι* (*τῶν Τουρκῶν*), divan, *m.*; *ὁ σοφάς*, sofa, *m.*

Dividende, *f.*, *μερίδιον* (*τὸ ἀνῆκον μερίδιον εἰς καθέναν ὁποῦ μετέχει εἰς ἕνα ἐπιχείρημα*), (commerce) dividende, *m.*

Dividendus, *m.*, *ὁ διαιρετέος*, (arithm.) dividende, *m.*

Dividiren, *v. a.* *διαιρῶ*, *μοιράζω*, diviser; s. Theilen.

Division, *f.*, *διαίρεσις*, *μερισμός*, *μοιρασμός*, (arithm.) division, *f.*; (Heerabtheilung), *μέρος ἑνὸς στρατεύματος ὁποῦ ὁρίζει ἕνας στρατηγός*, (milit.) division; (einer Flotte), *μέρος στόλου ὑποκάτω εἰς τὴν ἐξουσίαν ἑνὸς ναυάρχου*, (mar.) division.

Divisor, *m.*, *ὁ διαιρέτης*, *μοιραστής*, diviseur, *m.*

Divis, *m.*, *γραμμὴ διαιρέσεως*, tiret, *m.*

Divisorium, *n.*, *σφυκτήριον* (*ξύλον τὸ ὁποῖον βάνει ὁ τυποθέτης ἐπάνω εἰς τὸ χειρόγραφον νὰ τὸ κρατήσῃ*), (imprim.) mordant, *m.*

Döbel, *m.*, *ξύλινον καρφί*, cheville, *f.*; (Froschwurm), *μικρὸς βάτραχος*, *ὁποῦ ἔχει ἀκόμη σχῆμα σκωληκίου*, têtard, *m.*; (ein Fisch), *κωβιός* (*ψάρι*), goujon (poisson), *m.*

Doch, *conj.* *ὅμως*, *μὲ ὅλον τοῦτο*, pourtant, cependant, toutefois; *λοιπόν*, donc; kommen Sie doch, *ἔλᾶτε λοιπόν*, venez-donc; *παρακαλῶ*, de grâce, je vous prie; sagen Sie mir doch, *εἰπέτε μοι*, *παρακαλῶ*, dites-moi je vous prie.

Docht, *m.*, *τὸ φιτίλι*, mèche, *f.*

Docke, *f.*, (Puppe); *ἡ κοῦκλα*, poupée, *f.*; (am Geländer), *τὸ κάγκελλον*, balustre, *m.*; (im Seewesen), *ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κτίζουν τὰ καράβια*, bassin *m.* de construction.

Doctor, *m.*, *ὁ δόκτωρ*, *ἀξία ἀκαδημική*, docteur, *m.*; (Arzt), *ὁ ἰατρός*, médecin, *m.*

Doctor-Hut, *m.*, *τὸ καπέλο* (*σημεῖον τῆς ἀξίας*) *τοῦ δόκτωρος*, bonnet *m.* de docteur.

Doctor-Würde, *f.*, *ἡ ἀξία τοῦ δόκτωρος*, doctorat, *m.*

Document, *n.*, s. Urkunde, Beleg.

Dogge, *f.*, *μεγάλος σκύλος*, dogue, *m.*

Dogmatik, *f.*, *ἡ περὶ τῆς θρησκείας διδασκαλία*, doctrine *f.* dogmatique.

Dogmatisch, *adj.* *δογματικός*, *διδασκαλικός*, dogmatique.

Dohle, *f.*, ὁ κολοιός, (ἡ κάλικοῦδα), choucas (oiseau), *m.*

Dohne, *f.*, παγίδα μὲ τὴν ὁποῖαν πιάνουν πουλιά, collet, lacet, *m.*

Dohnenfang, *m.*, τὸ πιάσιμον τῶν πουλιῶν μὲ παγίδαις, chasse *f.* des oiseaux au lacet.

Dohnenstrich, Dohnensteig, *m.*, ἀράδα ἀπὸ παγίδαις διὰ πουλιά, lacets *m. pl.* mis de suite dans un bois.

Dolch, *m.*, τὸ ξιφίδιον (τουρκ. χαντζιάρι), poignard, *m.*

Dolde, *f.*, τὸ μέρος τῶν ἀνθῶν ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ σκιάδιον, (botan.) ombelle, *f.*; φοῦντα ἀπὸ πτερὰ εἰς τὸ κεφάλι μερικῶν πουλιῶν, huppe *f.* (de quelques oiseaux).

Dolman, *m.*, ἐπανωφόρεμα τῶν οὐσσάρων, doliman, *m.*

Dolmetschen, *v. a.* μεταφράζω, ἑρμηνεύω, ἐξηγῶ, interpréter, expliquer.

Dolmetscher, *m.*, ὁ ἑρμηνεύς, (τουρκ. δραγουμάνος), interprète, truchement, *m.*

Dolmetschung, *f.*, ἑρμηνεία, ἐξήγησις, interprétation, explication, *f.*

Dom, *m.*, Domkirche, *f.*, ἡ μητρόπολις, ἐκκλησία τοῦ μητροπολίτου, (église) cathédrale; (Kuppel), θόλος, dôme, *m.*

Domäne, *f.*, Domänen-Gut, *n.*, ὑποστατικὸν ἀνῆκον εἰς τὴν διοίκησιν, domaine, *m.*

Domback, s. Tomback.

Dom-Capitel, *n.*, οἱ συνέλευσις τῶν κανονικῶν εἰς τὴν μητρόπολιν, chapitre, *m.*

Domdechant, *m.*, ὁ ἀρχαιότερος εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν κανονικῶν, doyen *m.* du chapitre.

Dom-Herr, *m.*, ὁ κανονικός, chanoine, *m.*

Domherrnstelle, *f.*, κανονικάτον, canonicat, *m.*

Dominikaner, *m.*, ὁ Δομινικάνος (εἶδος μονάχων καθολίκων), dominicain, *m.*

Domino, *m.*, φόρεμα (μαῦρον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον) διὰ μασκεράταν, domino (habit), *m.*

Domino, Dominospiel, *n.*, εἶδος παιγνιδίου μὲ μικραῖς πλάκαις ὁποῦ ἔχουν νούμερα, domino (jeu), *m.*

Dompfaff, *m.*, ὁ πυῤῥούλας, τὸ μελανοκόρυφον, (πουλί), pivoine, bouvreuil (oiseau), *m.*

Domprobst, *m.*, ὁ προεστὼς τῶν κανονικῶν, prévôt *m.* du chapitre, *m.*

Domstift, *n.*, ἡ μητρούπολις καὶ ἡ συνέλευσις τῶν κανονικῶν, église *f.* cathédrale, chapitre.

Donlege, -legig, *adj.* (im Bergbau), κατήφορος, incliné, penchant.

Donlege, *f.*, ὁ κατήφορος, le penchant, inclinaison, *f.*

Donner, *m.*, ἡ βροντή, tonnerre, *m.*

Donnerbüchse, *f.*, λουμπάρδα, bombarde, *m.*

Donnerkeil, *m.*, ὁ κεραυνός, τὸ ἀστροπελέκι, foudre, *f.*

Donnern, *v. i.* βροντᾷ, tonner; *fig.* (lärmen), *v. n.* βροντῶ, foudroyer, tempêter.

Donnerschlag, *m.*, τὸ ἀστροπελέκισμα, ὁ κεραυνὸς μὲ τὴν βροντήν, coup *m.* de foudre.

Donnerstag, *m.*, ἡ πέμπτη, (πέφτη), jeudi, *m.*; der grüne —, ἡ μεγάλη πέμπτη, jeudi saint.

Donnerstimme, *f.*, βροντερὴ φωνή, voix *f.* de tonnerre.

Donnerwolke, s. Gewitterwolke.

Donnerstrahl, *m.*, ὁ κεραυνός, τὸ ἀστροπελέκι, foudre, *f.*

Donnerwetter, *n.*, αἱ βρονταί, (ἡ βρονταῖς), κακοκαιρία μὲ ἀστραπαῖς καὶ βρονταῖς, tempête, *f.*, orage, *m.*

Doppeladler, *m.*, ὁ διπλὸς ἀετός, aigle *m.* double.

Doppelband, *n.*, διπλὴ κορδέλλα, double ruban *m.*; s. Band.

Doppelbier, *n.*, διπλὴ πίβα, bière double *ou* très-forte.

Doppelblech, *n.*, διπλὸς τενεκές, tôle, *f.*

Doppeldeutung, s. Doppelsinnig.

Doppeldraht, *m.*, διπλὸν σύρμα, double ligneul, *m.*

Doppelehe, *f.*, διγαμία, bigamie, *f.*

Doppelflinte, *f.*, διπλὸν τουφέκι, fusil *m.* à deux canons.

Doppelhaken, *m.*, τουφέκι βαρὺ ὁποῦ ἀκουμβᾷ εἰς ἕνα δίκρανον, arquebuse, *f.*

Doppellaut, -lauter, *m.*, ἡ δίφθογγος, diphthongue, *f.*

Doppeln, *v. a.* διπλώνω, κάμνω διπλόν, doubler; (spielen), παίζω (μὲ) τὰ ζάρια, jouer aux dés.

Doppelpunkt, *m.*, ἡ διπλὴ στιγμή (:), deux points, *m. pl.*
Doppelsammet, *m.*, διπλὸς καιηφές, velours *m.* à revers de panne.
Doppelsinn, *m.*, διπλὸν νόημα, ἀμφιλογία, double sens, *m.*, équivoque, ambiguité, *f.*
Doppelsinnig, *adj.* ὁποῦ ἔχει διπλὸν νόημα, ἀμφίλογος, ambigu, équivoque.
Doppelt, *adj.* διπλός, double.
Doppeltaffet, *m.*, διπλὸς ταφετάς, tabis, *m.*
Doppelzüngig, *adj.* δίγλωσσος, (qui a deux langues); (μεταφ.) ψευδής, ὅσιις ἄλλα λέγει καὶ ἄλλα ἐννοεῖ, *fig.* qui a la langue donble.
Dorf, *n.*, τὸ χωρίον, village, *m.*
Dorfbäcker, *m.*, ψωμᾶς χωρικός, boulanger *m.* de village.
Dörfchen, *n.*, μικρὸν χωρίον, petit village, hameau, *m.*
Dorfjunker, *m.*, εὐγενὴς εἰς τὸ χωρίον, χωρικὸς εὐγενής, gentilhomme *m.* campagnard.
Dorfkirche, *f.*, ἐκκλησία χωρική, église *f.* de village.
Dorfpfarre, *f.*, ἐφημερία εἰς τὸ χωρίον, cure *f.* de village.
Dorfpfarrer, *m.*, ἐφημέριος εἰς ἕνα χωρίον, curé *m.* de village.
Dorfrichter, Dorfschulze, *m.*, κριτὴς χωρικός, juge *m.* de village.
Dorfschaft, *f.*, οἱ ἐγκάτοικοι τοῦ χωρίου, communauté de village, commune, *f.*
Dorfschulmeister, *m.*, διδάσκαλος σχολείου εἰς τὸ χωρίον, magister *m.* de village.
Dorn, *m.*, ἡ ἄκανθα, τὸ ἀγκάθι, épine, *f.*; (an der Schnalle), τὸ ἀγκάθι εἰς τὴν βοῦκλαν, ardillon, *m.*
Dornbusch, *m.*, ἡ ἀγκαθιὰ, ἡ βάτος, buisson *m.* d'épines.
Dornen, *adj.* ἀκανθινὸς, ἀγκαθινός, d'épines.
Dornenkrone, *f.*, στέφανος ἀπὸ ἀγκάθια, couronne *f.* d'épines.
Dornhecke, *f.*, φράκτη ἀπὸ βάτους, ἀπὸ ἀγκάθια, haie *f.* d'épines.
Dornicht, *adj.* ἀκανθώδης, ἀγκαθερός, en forme d'épines.
Dornig, *adj.* γεμάτος ἀγκάθια, épineux.
Dorren, *v. n.* ξηραίνομαι, sécher, se sécher.
Dörren, *v. a.* ξηραίνω, sécher, dessécher.
Dorsch, *m.*, εἶδος ἀπὸ σκυλόψαρον, merluche (sorte de morue), *f.*
Dort, (Dorten), *adv.* ἐκεῖ, là, y.
Dorther, *adv.* ἀπὸ ἐκεῖ, ἐκεῖθεν, de delà.
Dorthin, *adv.* ἐκεῖ, πρὸς τὰ ἐκεῖ, là, de ce côté là.
Dortig, *adj.* ἐκεῖ εὑρισκόμενος, de ce lieu, en ce lieu là.
Dose, *f.*, ἡ ταμπακέρα, tabatière, *f.*; τὸ κουτί, boite, *f.*
Dosenstück, Dosengeschenk, *n.*, ζωγραφία εἰς τὸ σκέπασμα μιᾶς ταμπακέρας, dessus *m.* d'une tabatière.
Dosis, *f.*, ἡ δόσις (τοῦ ἰατρικοῦ), dose, prise, *f.*
Dotter, *m.* *n.*, ὁ κρόκος τοῦ αὐγοῦ, jaune d'oeuf, moyeu, *m.*
Dotterblume, *f.*, τὸ ἱεράκιον, (φυτόν τι), (bot.) souci, *m.*, dent *f.* de lion.
Drache, *m.*, ὁ δράκων, (δράκος), dragon, *m.*; — von Papier, s. Papierdrache.
Drachenblut, *n.*, (αἷμα δράκοντος) φυτόν τι καὶ δάκρυον δένδρου τινὸς τῆς Ἰνδίας, sang *m.* de dragon (gomme et plante).
Drachenkopf, Drachenschwanz, s. aufsteigender, absteigender Knoten in: Knoten.
Drachma, *n.*, ἡ δραχμή, drachme, *f.*
Dragoner, *m.*, ὁ δραγοῦνος, (στρατιώτης ὁποῦ πολεμεῖ καὶ πεζὸς καὶ ἔφιππος), dragon (soldat), *m.*
Dragun, *m.*, δρακόντιον, (φυτόν τι), (bot.) estragon, *m.*
Draht, *m.*, τὸ σύρμα, fil, fil d'archal, fil *m.* de fer.
Drähtern, *adj.* ἀπὸ σύρμα κατασκευασμένος, de fil d'archal.
Drahtgitter, *m.*, τὰ κάγκελλα ἀπὸ σύρμα, châssis *m.* de fil de fer.
Drahtkugel, *f.*, μπάλλα περιτυλιγμένη μὲ σύρμα, balle *f.* ramée.
Drahtsaite, *f.*, χορδὴ ἀπὸ σύρμα κατασκευασμένη, corde *f.* de fil d'archal.
Drahtscheere, *f.*, ψαλίδα διὰ σύρμα, cisailles, *f. pl.*
Drahtsieb, *n.*, κόσκινον ἀπὸ σύρμα φκιασμένον, crible *m.* de fil d'archal.

Drahtzange, f., τζιμπίδι τῶν συρματοποιῶν, bequettes, f. pl.

Drahtzieher, m., ἐκεῖνος ὅστις κατασκευάζει τὸ σύρμα, συρματοποιός, tréfileur, affineur, m.

Drall, s. Derb, Dicht.

Drama, n., τὸ δράμα, drame, m.

Dramatisch, adj., δραματικὸς, dramatique.

Drang, m., ἡ στριμοῦρα, presse, f.; (heftige Begierde), ἡ ὁρμή, μεγάλη ὄρεξις, urgence, envie, f.; (Bedrängniß), ἡ στενοχωρία, oppression, souffrance, f.

Drängen, v. a. πιέζω, θλίβω, στριμώνω, serrer, presser; fig. στενοχωρῶ, τυραννῶ, vexer, tourmenter; sich drängen, στριμώνομαι, se presser, se serrer.

Drangsal, n., ἡ στενοχωρία, τὸ δυστύχημα, oppression, souffrance, f.

Drapiren, v. a. (eine Figur), παρασταίνω σχῆμα ἐνδεδυμένον (εἰς μίαν ζωγραφίαν κτλ.), draper (une figure).

† Dräuen, s. Drohen.

Drauf, s. Darauf.

Dräuschen, v. i. fam. es dräuscht, βρέχει ῥαγδαίως, il pleut à verse.

Draußen, adv. ἔξω, ἐκεῖ ἔξω, là dehors.

Drechselbank, f., ὁ τόρνος, tour (du tourneur), m.

Drechseln, v. a. τορνεύω, tourner, faire au tour.

Drechsler, m., ὁ τορνευτής, tourneur, m.

Drechslerarbeit, f., ἡ δουλειά τοῦ τορνευτοῦ, ouvrage m. fait au tour.

Dreck, m., pop. ἡ λάσπη, boue, f.; (ὁμοίως τὰ σκατά), merde, fiente, f.; ἡ λέρα, ordure, f.

Dreckhaufen, m., σωρὸς ἀπὸ λάσπην, monceau m. de boue.

Dreckig, adj. λασπώδης, pop. merdeux, fangeux, boué; λερωμένος, sale.

Dreckkäfer, m., κάνθαρος (ἀσκάθαρος) ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὴν κοπριάν, fouille-merde, m.

Dreckkarren, m., pop. ἁμαξάκι διὰ μουβάλισμα λάσπης, tombereau, m.

Dreckkärrner, m., ἁμαξᾶς ὁποῦ παστρεύει τὴν λάσπην ἀπὸ τὴν στράταν, boueur, m.

Dregg, n., Dregganker, m., ἄγκυρα μὲ τέσσαρα ἀγκίστρια, (mar.) grappin, m.

Dreggen, v. a. ψαρεύω τὴν χαμένην ἄγκυραν, (mar.) draguer.

Drehbaum, Drehkreuz, n., σταυρὸς ὁποῦ γυρίζει ἐπάνω εἰς ἕνα ξύλον καὶ ὁποῦ ἐμποδίζει τὸν δρόμον διὰ τοὺς ἱππεῖς, barrière, f., arbre, m.

Drehbrücke, f., γεφύρι τὸ ὁποῖον, ἠμποροῦν νὰ τὸ γυρίσουν, pont-tournant, m.

Dreheisen, n., σμιλάριον τοῦ τορνευτοῦ, tournoir, biseau, m.

Drehen, v. a. στρέφω, γυρίζω, tourner; (drechseln), τορνεύω, tourner, faire au tour; fig. einen eine Nase —, ἀπατῶ, γελῶ τινὰ μὲ ψευδιαῖς, en donner à garder à q.

Dreher, m., s. Kurbel.

Drehkrankheit, f., der Schafe, ζάλη τῶν προβάτων, avertin, tournoiement m. des brebis.

Drehling, m., τὸ χεροῦλι μὲ τὸ ὁποῖον γυρίζουν τὸ ἀκόνι, manivelle, f.; (Schaf), πρόβατον ὁποῦ ἔχει τὴν ζάλην, brebis sujette au tournoiement.

Drehorgel, f., μουσικόν τι ὄργανον τὸ ὁποῖον παίζουν γυρίζωντας ἕνα μανίκι, vielle, f., orgue m. d'Allemagne.

Drehscheibe, f., τροχὸς τοῦ τζουκαλᾶ, tour (du potier), m.

Drehstuhl, m., σκαμνὶ γυριστικόν, siége m. tournant.

Drehwürfel, m., εἶδος κύβου μὲ χεροῦλι ὁποῦ στρέφεται, toton, m.

Dreist, adj. τολμηρὸς, αὐθάδης, hardi, courageux; ἀδιάντροπος, ἀναίσχυντος, effronté.

Dreistigkeit, f., ἡ τόλμη, αὐθάδεια, hardiesse, f.; ἡ ἀναισχυντία, ἀδιαντροπία, effronterie, f.

Drell, s. Drillich.

Dreschen, v. a. ἀλωνίζω, κοπανίζω τὰ σιτάρια, battre le blé; pop. δέρνω καλά, rosser.

Drescher, m., ὁ ἀλωνιστής, batteur m. en grange.

Drescherlohn, n., ὁ μισθὸς διὰ τὸ ἀλώνισμα, battage, m.

Dreschflegel, m., ὁ κόπανος μὲ

Digitized by Google

τὸν ὁποῖον ἀλωνίζουν (κτυποῦν) τὰ σιτάρια (εἰς τὴν Εὐρώπην), fleau, m.

Dreschtenne, f., τὸ ἀλώνι, aire, f.

Dressiren, v. a. (einen Hund zur Jagd abrichten), μαθαίνω ἕνα σκυλὶ διὰ τὸ κυνῆγι, dresser (un chien).

Drey, nu. τρεῖς, τρία, trois.

Dreybeinig, adj. τρίπους, τριπόδαρος, à trois pieds.

Dreyblatt, n., τρίφυλλον, trèfle, m.

Dreydecker, n., καράβι μὲ τρία καταστρώματα, vaisseau m. à trois ponts.

Dreydrähtig, adj. τρίκλωστος, à trois fils.

Dreyeck, n., τὸ τρίγωνον, tringle, m.

Dreyeckig, adj. τρίγωνος, triangulaire.

Dreyeinig, adj. der dreyeinige Gott, ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἁγίᾳ τριάδι, trois en un.

Dreyeinigkeit, f., ἡ ἁγία τριάς, ἡ ἁγία τριάδα, trinité, f.

Dreyerley, adj. indecl. τριῶν λογιῶν, de trois sortes, de trois manières.

Dreyfach, -fältig, adj. τριπλοῦς, τριπλὸς, τριπλάσιος, triple.

Dreyfaltig, Dreyfaltigkeit, s. Dreyeinig, Dreyeinigkeit.

Dreyfarbig, adj. τριχρώματος, tricolore.

Dreyfuß, m., ὁ τρίπους, τὸ τριπόδι, trépied, m.

Dreyfüßig, adj. τρίπους, τριπόδαρος, à trois pieds.

Dreyhundert, nu. τριακόσιοι, -αι, -α, trois cent.

Dreyhundertste, adj. τριακοσιοστός, trois-centième.

Dreyjährig, adj. τριετής, τρίχρονος, τριῶν ἐτῶν, de trois ans, triennal.

Dreyklang, m., ἁρμονία τριῶν τόνων εἰς τὴν μουσικὴν, triton, m.

Dreylaut, m., ὁ τρίφθογγος, triphthongue, m.

Dreyling, m., μικρὸν μαῦρον ψωμί, petit pain m. bis.

Dreymal, adv. τρεῖς φοραῖς, τρίς, trois fois.

Dreymalig, adj. τρεῖς φοραῖς γινόμενος, de trois fois, trois fois répété.

Dreymonathlich, adj. τριμηνιαῖος, τριῶν μηνῶν, de trois mois.

Dreypfündig, adj. ὁποῦ ζυγιάζει τρία φούντια, de trois livres.

Dreyruderig, adj. μὲ τρεῖς ἀράδαις κωπιά, à trois rangs de rames; ein -ges Schiff, ἡ τριήρης (κάτεργον τῶν ἀρχαίων), trirème, f.

Dreyschlag, m., εἶδος βήματος τοῦ ἀλόγου, amble, traquenard, m.

Dreyschneidig, adj. μὲ τρεῖς ἀθέραις ἢ κόψες, à trois tranchants.

Dreyseitig, adj. τρίπλευρος, trilatéral.

Dreysitzig, adj. (ἁμάξι) ὁποῦ ἔχει τρία καθίσματα, (voiture) à trois places.

Dreyspännig, adj. (ἁμάξι) εἰς τὸ ὁποῖον ζεύγουν τρία ἄλογα, à trois chevaux.

Dreyspitzig, s. Dreyzackig.

Dreysylbig, adj. τρισύλλαβος, syllabe.

Dreyßig, nu. τριάντα, (*τριάκοντα), trente.

Dreyßiger, m., τριακονταετής, ἄνθρωπος μεταξὺ τῶν τριάντα καὶ σαράντα, homme de trente ans ou entre trente et quarante ans.

Dreyßigste, adj. ὁ τριακοστός, trentième.

Dreystündig, adj. τριῶν ὡρῶν, de trois heures.

Dreytägig, adj. τριήμερος, de trois jours; das -gige Fieber, τριταῖος πυρετός, fièvre f. tierce.

Dreytausend, nu. τρεῖς χιλιάδες, (*τρισχίλιοι), trois mille.

Dreytheilig, adj. τριμερής, partagé en trois.

Dreyzack, m., ἡ τρίαινα, τὸ τρικράνι, trident, m.

Dreyzackig, adj. ὁποῦ ἔχει τρεῖς μύταις ὡσὰν τὸ τρικράνι, à trois fourchons.

Dreyzehn, nu. δεκατρεῖς, δεκατρία, treize.

Dreyzehnhundert, nu. χίλιοι τριακόσιοι, -αι, -α, mille et trois cents.

Dreyzehnte, adj. δέκατος τρίτος, treizième.

Drillbohrer, m., εἶδος ἀρίδας, drille, f., trépan m. à archet.

Drillen, v. a. τρυπῶ μὲ τὴν ἀρίδαν, forer.

Drillich, m., εἶδος πανιοῦ χονδροῦ, (πανὶ τρίκλωστον), treillis (étoffe), m.

Drilling, m., s. Trilling.

Drillinge, m. pl., τρίδυμοι,

τρία παιδία μαζὺ γεννημένα, trois jumeaux, *m. pl.*; ein —, ἕνας τρίδυμος, trigémeau, *m.*

Dringen, *v. n.* ἀπερνῶ μέσα, ἐμβαίνω μέσα (οἷον· ἡ σαΐτα εἰς ἕνα σανίδι κτλ.), percer, pénétrer; (durch), διαπερνῶ, percer par ..., forcer; (in einen), πιέζω, βιάζω τινα, presser q., forcer q. (à qc.); auf etwas —, ζητῶ, ἐμμένω εἰς μίαν ζήτησιν, insister sur qc.

Dringend, *adj.* βιαστικὸς, ἀναγκαστικὸς, πολλὰ ἀναγκαῖος, pressant, urgent; dringende Bitte, θερμὴ παρακάλεσις, prière *f.* instante, pressante.

Dritter, *-e, -es, adj.* τρίτος, -η, -ον, troisième.

Drittel, **Drittheil**, *n.*, τὸ τρίτον μέρος, tiers, *m.*

Drittens, *adv.* τρίτον, troisièment, en troisième lieu.

Dritthalb, *adj.* δύο ἥμισυ, δύο καὶ μισόν, deux et demi.

Droben, *adv.* ἐπάνω, ἐκεῖ ἐπάνω, là haut, en haut.

Drohen, *v. n.* (einem mit etwas), φοβερίζω, ἀπειλῶ (τινὰ μὲ τι), menacer (q. de qc.).

Drohung, *f.*, ὁ φοβερισμός, ἡ ἀπειλή, menace, *f.*

Drohwort, *n.*, φοβεριστικὸς λόγος, garde *f.* menaçante.

Drollig, *adj.* γελοιώδης, drôle, gaillard.

Dromedar, *m.*, εἶδος καμήλας, τὸ γοργοκάμηλον, dromadaire, *m.*

Dressel, *f.*, ἡ κίχλα, (πουλί), grive, *f.*

Drost, *m.*, ὁ προεστὼς (εἰς μερικοὺς τόπους), drossart, *m.*

Drüben, *adv.* ἐκεῖ πέρα, de l'autre côté, de là, au-delà.

Drüber, s. Darüber.

Druck, *m.*, (Pressung), πιεσμός, ἡ σφίξις, τὸ σφίξιμον, pression, compression, *f.*; (Druck von Schriften), ὁ τύπος, impression (d'un livre etc.).

Drucken, *v. a.* τυπώνω, imprimer.

Drücken, *v. a.* πιέζω, σφίγγω, ζουλίγω, presser, serrer; *fig.* θλίβω, στενοχωρῶ, opprimer, vexer; die Stiefeln drücken mich, τὰ ὑποδήματα μὲ ζουλίγουν, les bottes me blessent, me contraignent les pieds.

Drucker, *m.*, ὁ τυπωτής, ἐκεῖνος ὁποῦ τυπώνει, ὁ τυπογράφος, imprimeur, pressier, *m.*

Drücker, *m.*, (an der Thüre), τὸ μάνδαλον, clinche (d'une porte), *f.*; (an der Flinte), τὸ σκανδάλι, σκάνδαλον, détente (d'une arme à feu), *f.*

Druckerballen, *m.*, τὸ ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον βάνουν τὴν μελάνην εἰς τὰ στοιχεῖα τοῦ τύπου, (impr.) balle, *f.*

Druckerey, *f.*, ἡ τυπογραφία, imprimerie, *f.*

Druckerfarbe, *-schwärze, f.*, ἡ μελάνη διὰ τὸν τύπον, encre *f.* d'imprimeur.

Druckerlohn, *m.*, ὁ μισθὸς τοῦ τυπωτοῦ, tirage, *m.*, impression, *f.*

Druckfehler, *m.*, τὸ σφάλμα τοῦ τύπου, faute *f.* d'impression.

Druckjahr, *n.*, ὁ χρόνος εἰς τὸν ὁποῖον ἐτυπώθη τὸ βιβλίον, an *m.* de l'impression.

Druckkosten, *f.*, τὰ ἔξοδα τοῦ τύπου, frais *m. pl.* d'impression.

Druckort, *m.*, τόπος ἔνθα ἐτυπώθη τὸ βιβλίον, lieu *m.* de l'impression.

Druckpapier, *n.*, κοινὸν χαρτὶ διὰ τὸν τύπον, papier à imprimer, papier *m.* sans colle.

Druckschrift, *f.*, πόνημα, βιβλίον τυπωμένον, ouvrage *m.* imprimé; χαρακτῆρες τοῦ τύπου, (impr.) caractères, *m. pl.*

Druckwerk, *n.*, ὑδραυλικὴ μηχανὴ ὁποῦ ἐνεργεῖ μὲ τὸ σφίξιμον, pompe *f.* foulante.

Drude, *f.*, μάγισσα, sorcière, *f.*

Drum, s. Darum.

Drunten, *adv.* ἐκεῖ κάτω, là-bas.

Druse, *f.*, κομμάτι συναγμένον ἀπὸ διάφορα κρυσταλλισμένα, groupe *f.* ou amas *m.* de cristallisations; (Pferdekrankheit), πάθος τῶν ἀλόγων εἰς τὸ ὁποῖον τρέχει ἀπὸ τὴν μύτην των ἕνα ἄσπρον φλέγμα, gourme (maladie des chevaux), *f.*

Drüse, *f.*, ἀδὴν, βαλανίδιον (εἰς τὸ σῶμα), glande, *f.*

Drüsenkrankheit, *f.*, πάθος εἰς τὰ βαλανίδια τοῦ σώματος, maladie *f.* des glandes.

Drüsenverhärtung, *f.*, σκίῤῥος εἰς τὰ βαλανίδια, squirre (des glandes).

Drüsig, *adj.* *γεμάτος ἀδῆνας*, glanduleux; (s. Drüse).
Du, *pron.* *σὺ, ἐσύ*, tu, toi.
Dublette, *f.*, *τὸ διπλόν*, (*οἷον· δύο βιβλία ὁποῦ εἶναι τὰ ἴδια κτλ.*), doublet, *m.*
Dubliren, s. Verdoppeln.
Ducaten, *m.*, *τὸ φλουρίον*, ducat, *m.*
Ducken, sich —, *κλίνομαι κάτω, σκύπτω, μαζώνομαι*, se baisser, se tapir.
Duckmäuser, *m.*, *ὁ κρυφὸς πανοῦργος*, sournois, cafard, *m.*
Dudeln, *v. n.* *λαλῶ τὴν ἀσκοτζαμποῦνα*, jouer de la cornemuse; *τραγουδῶ ὀλίγον τι καὶ ἀμελῶς*, fredonner (un peu et sans mesure).
Dudelsack, *m.*, *ἡ ἀσκοτζαμποῦνα, ὁ ἀσκαυλός*, cornemuse, musette, *f.*
Dudelsackpfeifer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὴν ἀσκοτζαμποῦνα*, joueur *m.* de cornemuse.
Duell, *n.*, *ἡ μονομαχία*, duel, *m.*
Duellant, *m.*, *ὁ μονομάχος*, duelliste, *m.*
Duelliren, sich, *μονομαχοῦμαι, κάμνω μονομαχίαν*, se battre en duel.
Duett, *n.*, *ἆσμα (τραγοῦδι) εἰς δύο φωνάς*, duo, *m.*
Duft, *m.*, *ὁ ἀτμός, ἡ ἀτμίδα*, vapeur, exhalaison, *f.*; *ἡ μυρωδία*, odeur, *f.*
Duften, *v. a.* *ἐξατμίζομαι, ἐβγάζω μυρωδίαν, μυρίζω*, exhaler des vapeurs, des odeurs.
Duften, *v. n.* *διαπνέω*, transpirer.
Duftig, *adj.* *ἀτμώδης, μυριστικός*, vaporeux, plein de vapeurs.
Dulden, *v. a.* *ὑποφέρω, ἀνέχω*, souffrir, endurer, supporter.
Duldsam, *adj.* *ἀνεξίθρησκος*, tolérant.
Duldsamkeit, *f.*, *ἀνεξιθρησκεία*, tolérance, *f.*
Duldung, *f.*, *ἡ ἀνοχή*, souffrance; *ἀνεξιθρησκεία*, tolérance, *f.*
Dumm, *adj.* *ἀνόητος, μωρὸς*, (*κοινῶς· ἀχμάκης*), stupide, bête, niais; (betäubt), *ζαλισμένος*, alourdi.
Dummdreist, *adj.* *ἀνόητος καὶ αὐθάδης*, stupidement hardi, effronté.
Dummdreistigkeit, *f.*, *ἡ μωρὴ αὐθάδεια*, sotte effronterie, *f.*
Dummheit, *f.*, *ἡ ἀνοησία, μωρία*, stupidité, bêtise, *f.*
Dummkopf, *m.*, *ὁ ἀνόητος, μωρὸς, βούβαλος*, (*ἀχμάκης*), nigaud, sot, *m.*, bête, *f.*
Dumpf, *adj.* *σκοτεινὸς, ἀσαφὴς, βαρύς*, (*λέγεται διὰ τοὺς τόνους, διὰ τὴν φωνήν*), sourd (*se dit* d'un bruit, de la voix).
Dumpfig, *adj.* *ὑγρὸς, μισοσάπιος, μουχλιασμένος*, moite, qui sent le relent, le remugle.
Dune, *f.*, s. Flaumfeder.
Düne, *f.*, *σωρὸς ἄμμου εἰς τὴν ἄκραν τῆς θαλάσσης*, dune, *f.*
Düngen, *v. a.* *κοπρίζω*, enfumer, engraisser.
Dünger, Dung, *m.*, *ἡ κοπριά*, engrais, fumier, *m.*
Düngung, *f.*, *τὸ κόπρισμα*, engraissement, *m.*
Dunkel, *adj.* *σκοτεινός*, sombre, obscur; (undeutlich), *ἀσαφής, σκοτεινός*, *fig.* obscur; (von Farben), *βαθὺς* (*εἰς τὰ χρώματα*), (des couleurs), obscur, foncé.
Dunkel, *n.*, *τὸ σκότος*, obscurité, *f.*, ténèbre, *f. pl.*
Dünkel, *m.*, *ἡ ὑψηλοφροσύνη, ὑπερηφάνεια, μεγάλη φαντασία*, présomption, suffisance, fantasie, *f.*
Dunkelblau, *adj.* *βαθὺ γαλάζιος*, bleu obscur, bleu foncé.
Dunkelbraun, *adj.* *βαθὺ μελανὸς, μελαγχρινός*, brun, obscur.
Dunkelgelb, *adj.* *βαθὺ κίτρινος*, jaune foncé.
Dunkelgrün, *adj.* *βαθὺ πράσινος*, vert foncé.
Dunkelheit, *f.*, *τὸ σκότος, ἡ σκοτεινότης*, obscurité, *f.*, ténèbres, *f. pl.*; (Undeutlichkeit), *τὸ ἀσαφὲς, σκοτεινὸν νόημα*, *fig.* obscurité (d'une expression etc.); (ein niederer Zustand), *τὸ σκότος, ταπεινὴ κατάστασις*, *fig.* obscurité, état *m.* obscur.
Dunkelroth, *adj.* *βαθὺ κόκκινος*, rouge foncé.
Dünken, *v. i.* es dünkt mich, *μοὶ (μὲ) φαίνεται*, il me semble; sich klug dünken, *νομίζομαι φρόνιμος μόνος μου*, se croire sage.
Dünn, *adj.* *λεπτός*, mince, menu; *ἀραιός*, clair, rare; dünne Beine, *n. pl.*, *λεπτὰ σκέλη (ποδάρια)*, jambes *f. pl.*

menues; dünnes Blut, *λεπτὸν (καὶ οὐχὶ πηκτὸν) αἷμα*, sang *m.* subtil; dünne Luft, *ἀραιὸς ἀέρας*, air subtil, rare.

Dünnbeinig, *adj. ὁποῦ ἔχει λεπτὰ ποδάρια*, qui a les jambes menues.

Dünnschalig, *adj. ὁποῦ ἔχει λεπτὴν φλοῦδαν*, qui a l'écale déliée.

Dünne, *f.*, *ἡ λεπτότης*, qualité *f.* de ce qui est mince etc.; *ἡ ἀραιότης*, qualité de ce qui est clair, rare; (Dünnung am menschlichen Körper), *τὸ ἁπαλὸν μέρος τῆς κοιλίας ἐπάνω ἀπὸ τὸ μηρὶ, τὸ ῥιζομέρι*, aine, *f.*

Dunst, *m.*, *ὁ ἀτμὸς, ἡ ἀτμίδα*, vapeur, exhalaison, *f.*

Dünsten, Dunsten, *v. n. ἐξατμίζομαι*, rendre des vapeurs; *διαπνέω*, transpirer.

Dünsten, *v. a.* s. Dämpfen.

Dunstig, *adj. γεμάτος ἀτμούς*, vaporeux.

Dunstkreis, *m.*, *ἡ ἀτμοσφαῖρα*, atmosphère, *f.*

Duodez, *n.*, in —, *βιβλίον εἰς σχῆμα δωδέκατον (ὅπου ἡ κόλλα εἶναι διπλωμένη εἰς δώδεκα φύλλα)*, in-douze.

Durch, *prp. διὰ*, par, à travers de . . .; *διὰ μέσου*, par moyennant au moyen de —; durch und durch, *πέρα πέρα*, d'outre en outre, tout-à-fait; (s. auch Hindurch).

Durch=ackern, u. durchackern, *v. a. διαοργοτεύω*, bien labourer; (eine Schrift), *διερευνῶ καὶ διορθώνω ἕνα σύγγραμμα*, corriger avec rigueur (un écrit).

Durch=arbeiten, *v. a. δουλεύω καλὰ, ἐξετάζω μὲ ἀκρίβειαν*, bien travailler, manier; sich —, *διαπερνῶ μὲ κόπον*, se faire jour; *τελειώνω (ἕνα δύσκολον ἔργον) μὲ κόπον*, venir à bout de quelque travail difficile.

Durchaus, *adv. διὰ παντός, ἀπ' ἀρχῆς ἕως τὸ τέλος*, tout-à-fait, d'un bout à l'autre; (schlechterdings), *ἐξάπαντος, χωρὶς ἄλλο*, absolument.

Durch=backen, *v. a. ψήνω καλὰ (ψωμὶ κτλ.)*, bien cuire (le pain etc.).

Durch=beißen u. durchbeißen, *v. a. δαγκάνω πέρα πέρα*, percer d'outre en outre en mordant.

Durch=beizen, *v. a. τρυπῶ μὲ καταβιβρωτικόν τι, (οἷον μὲ ἀσημόνερον)*, corroder d'outre en outre.

Durch=betteln, sich, *v. n. διέρχομαι (δι' ἕνα τόπον) ζητῶντας ἐλεημοσύνην*, aller en mendiant (par un lieu).

Durch=beuteln, *v. a.* das Mehl, *ἀπερνῶ τὸ ἀλεῦρι ἀπὸ τὴν κρησάραν*, bluter la farine.

Durch=blasen, *v. a. φυσσῶ διὰ μέσου, φυσσῶ πέρα πέρα*, souffler par . . ., percer en soufflant.

Durch=blättern, *v. a. διαβάζω μὲ πολλὴν βίαν, χωρὶς πολλὴν προσοχήν*, feuilleter parcourir (un livre).

Durch=blicken, *v. a. βλέπω πέρα πέρα, (μεταφ.)*, voir regarder à travers, *ou* d'outre en outre; einen —, *καταλαμβάνω τὸν νοῦν τινος σωστά*, pénétrer q. *ou* le dessein de q.

Durch=bohren, *τρυπῶ μὲ ἀρίδαν*, percer en forant.

Durchbohren, *τρυπῶ (μὲ σπαθὶ, κοντάρι, μπάλλαν κτλ.)*, percer (avec l'épée, avec la lance, avec une balle etc.).

Durch=braten, *v. a. ψήνω καλὰ (τὸ κρέας)*, rotir suffisamment; *v. n. ψήνομαι καλά*, se rôtir.

Durch=brechen, *τρυπῶ τζακίζωντας, ἀνοίγω τρύπαν εἰς τοῖχον κτλ.*, rompre, faire un trou dans une muraille etc.

Durchbrechen, *v. a. διασχίζω, χωρίζω (οἷον· τὸ στράτευμα τοῦ ἐχθροῦ μὲ ὁρμήν)*, percer (*p. e.* les rangs des ennemis).

Durch=brennen, *v. a. τρυπῶ καίωντας, (καίω πέρα πέρα)*, percer en brûlant; *v. a. καίομαι πέρα πέρα*, brûler d'outre en outre.

Durch=bringen, *v. a. φέρω διὰ μέσου (οἷον· μιᾶς πόρτας κτλ.)*, passer, faire passer par . . . (*p. e.* par une porte etc.); *fig.* einen Kranken —, *διατηρῶ τὴν ζωὴν τοῦ ἀῤῥώστου, ἰατρεύω*, guérir un malade, lui sauver la vie; (verschwenden), *δαπανῶ, διασκορπίζω, ἀφανίζω*, prodiguer, dissiper; sich —, *ἀπερνῶ, ζῶ μὲ στενοχωρίαν*, vivre petitement, vivoter.

Durchbrochen, *adj.* τρυπημένος (*μάλιστα διὰ στολισμόν*), percé à jour.

Durchbruch, *m.*, τὸ τρύπημα, σχίσιμον, τζάκισμα, rupture, brèche, *f.*; τὸ σχισμένον, ἡ τρυπημένον μέρος, la partie rompue, la brèche.

Durchdacht, *adj.* et *part.* καλὰ ἐξεταγμένος, διὰ τὸ ὁποῖον ἐσοχάσθη τις καλά, bien examiné, aqprofondi, bien médité.

Durchdenken, *v. a.* στοχάζομαι, συλλογίζομαι καλά, méditer, approfondir qc.

Durch=drängen, sich —, διαπερνῶ στρημώνωντας, ἀπερνῶ διὰ μέσου στρημοῦρας, passer en pressant, se faire jour, fendre la presse.

Durch=dringen, *v. a.* ἀπερνῶ ἀγαλ' ἀγάλια (ὡσὰν τὸ νερὸν ἀπὸ τὸν ἄμμον), percer, pénétrer peu-à-peu (*p. e.* l' eau par le sable); *fig.* mit seiner Meinung —, νικῶ μὲ τὴν γνώμην μου, καταπείθω τοὺς ἐναντίους, faire passer son sentiment, l'emporter.

Durchdringen, *v. a.* διαπερνῶ ὁλοτελῶς, pénétrer entièrement.

Durchdringend, *adj.* ὁποῦ διαπερνᾷ πολλὰ σφοδρός, pénétrant, perçant; δυνατός, fort.

Durchdringlich, *adj.* διαπεραστικός, pénétrable.

Durchdringlichkeit, *f.*, τὸ διαπεραστικόν, pénétrabilité, *f.*

Durch=drücken, *v. a.* σφίγγω, ζουλήγω νὰ περάσῃ τι, passer à travers qc. en pressant.

Durch einander, ἀνακατωμένα, pêle-mêle, confusément; durch einander mischen, ἀνακατώνω, mêler, mélanger.

Durch=fahren, Durchfahren, *v. a.* ἀπερνῶ (διὰ μέσου) μὲ ἁμάξι ἢ μὲ καράβι, passer *ou* traverser en voiture *ou* en bâteau; ἀπερνῶ μὲ βίαν (οἷον· ἡ σαΐττα, τὸ μολύβι ἀπὸ τὸ τουφέκι), passer à la hâte par . . ., percer (*p. e.* une flèche, une balle).

Durchfahrt, *f.*, τὸ πέρασμα, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἀπερνοῦν ἁμάξια ἢ καράβια, passage (pour les voitures *ou* les fûteaux).

Durchfall, *m.*, ἡ διάῤῥοια, κίνησις τῆς κοιλίας, diarrhée, *f.*, flux *m.* de ventre.

Durch=fallen, *v. n.* πίπτω διὰ μέσου τρύπας κτλ., tomber au travers de qc. (*p. e.* par un trou); (*μεταφ.*) δὲν ἐπιτυχαίνω, ne pas réussir.

Durch=faulen, *v. n.* τρυποῦμαι ἀπὸ τὸ σάπισμα, être percé par la pourriture; durchfaulen, σαπίζω πέρα πέρα, ἀπὸ ὅλα τὸ μέρη, pourrir entièrement.

Durch=fechten, *v. a. fig.* ἀπολαμβάνω τὸν σκοπόν μου πολεμῶντας, venir à bout de qc. à force de combattre; sich —, διαπερνῶ μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι, se faire jour l'épée à la main.

Durch=feilen u. durchfeilen, σχίζω, τρυπῶ μὲ τὸ νὰ ῥινίσω, percer avec la lime.

Durchfeuchten, *v. a.* μοσχεύω πέρα πέρα, mouiller entièrement.

Durch=feuern u. durchfeuern, *v. a.* ζεσταίνω καλά (τὴν σύμπαν), chauffer bien; *v. n.* durch=feuern (mit Schießgewehr), ῥίπτω τουφέκι (οἷον· διὰ μέσου τοῦ παραθυριοῦ), tirer par . . .

Durchflammen, *v. a. fig.* ἀνάπτω (*μεταφ.*), enflammer.

Durch=flechten u. durchflechten, *v. a.* περιπλέκω, entrelacer.

Durch=fliegen, *v. n.* πετῶ διὰ μέσου ἑνὸς τόπου, voler par . . . *ou* au travers . . .; durchfliegen, *v. a.* διαπερνῶ, ἀπερνῶ πετῶντας, passer en volant.

Durch=fließen u. durchfließen, *v. n.* et *a.* διαπερνῶ (λέγεται διὰ ποταμόν), couler, passer par . . .

Durchforschen, *v. a.* διερευνῶ, διεξετάζω, pénétrer, approfondir, rechercher.

Durch=fressen u. durchfressen, *v. a.* τρυπῶ τρώγωντας μὲ τὰ δόντια, percer en rongent, ronger; τρυπῶ μὲ πρᾶγμα ὁποῦ καταβιβρώσκει, corroder, percer moyennant un corrosif.

Durch=frieren u. durchfrieren, *v. n.* παγώνω πέρα πέρα, geler, se glacer entièrement.

Durchfuhre, *f.*, τὸ πέρασμα διὰ ἁμάξια, passage (pour les voitures).

Durch=führen, *v. a.* ὁδηγῶ, πη-

γαίνω, ἀπερνῶ τινα διὰ μέσου ἑνὸς τόπου, mener, conduire, faire passer par un lieu.

Durchgang, m., τὸ πέρασμα, τόπος διὰ μέσου τοῦ ὁποίου δύναται τις νὰ περάσῃ, passage, en droit m. par où on peu passer.

Durchgängig, adv. διαπαντός, généralement, partout; adj. γενικός, καθολικός, général, universel.

Durch=gärben, v. a. κατασκευάζω, φκιάνω καλὰ τὸ πετζὶ (εἰς τὸν ταμπάκην), passer bien (les peaux); fig. (einen), δέρνω καλά, fig. étriller, rosser.

Durch=gehen, v. n. ἀπερνῶ διὰ μέσου (ἑνὸς τόπου), passer par (un lieu), traverser; (von Pferden), φεύγω ζαλισμένος (λέγεται διὰ τὰ ἄλογα), prendre le mors aux dents (se dit des chevaux); (von Schuldnern 2c.), φεύγω κρυφίως χωρὶς νὰ πληρώσω τὰ χρέη μου, s'enfuir, s'évader (sans payer ses dettes); (bey einer Wahl), ἐπιτυχαίνω (εἰς τὴν ἐκλογήν), être admis, reçu (par la pluralité des voix); v. a. (eine Schrift), ἐξετάζω ἕνα σύγγραμμα (νὰ τὸ διορθώσω), examiner (un ouvrage, pour le corriger etc.); sich (dat.) die Füße durchgehen, λαβώνω τὰ ποδάρια μὲ τὸ νὰ περιπατῶ, s'écorcher les pieds à force de marcher.

Durchgehends, adv. διὰ παντὸς, εἰς ὅλα τὰ μέρη, par-tout, en général

Durch=gerben, s. Durchgärben.

Durch=gießen, v. a. χύνω διὰ τρύπας, στραγγίζω, verser par (un trou), filtrer.

Durch=glühen, v. a. ein Eisen, πυρώνω ἕνα σίδηρον, faire rougir dans le feu (un fer); durchglühen, v. a. fig. ἀνάπτω, ἐνθουσιάζω, enflammer.

Durch=graben u. durchgraben, v. a. σκάπτω πέρα πέρα, τρυπῶ σκάπτωντας, percer avec la bêche, percer en creusant.

Durch=greifen, v. a. ἀπερνῶ τὸ χέρι (ἀπὸ μίαν τρύπαν), passer la main par (un trou); fig. (in Geschäften), πέρνω μέτρα ἐνεργητικά, μεταχειρίζομαι μὲ ἐνέργειαν, prendre des mesures énergiques.

Durchgrübeln, v. a. διερευνῶ συλλογιζόμενος πολύ, raffiner sur qc., tâcher de l'approfondir.

Durch=hauen u. durchhauen, v. a. χωρίζω, σχίζω κόπτωντας μὲ τζεκοῦρι, μὲ σπαθί, couper avec un épée, avec une hache; fig. einen durch=hauen, δέρνω τινα καλά, étriller, rosser; sich —, v. r. ἀπερνῶ διὰ τῶν ἐχθρῶν μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι, se faire jour l'épée à la main.

Durch=hecheln, v. a. κτενίζω τὸ λινάρι, τὸ καννάβι, serancer; (μεταφ.) περιπαίζω, περιγελῶ, fig. critiquer, railler.

Durch=heizen u. durchheizen, v. a. ζεσταίνω καλὰ (τὴν σόμπαν, τὸν ὀνδάν), bien chauffer.

Durch=helfen, v. a. βοηθῶ τινα νὰ φύγῃ, νὰ γλυτώσῃ, aider q. à se sauver, à se tirer d'affaire; sich (dat.) kümmerlich —, ἀπερνῶ μὲ στενοχωρίαν, κερδαίνω τὸ ψωμί μου μὲ πολὺν κόπον, vivoter, vivre petitement, gagner son pain avec bien de la peine.

Durchhöhlen, v. a. τρυπῶ χώνωντας ἢ σκάπτωντας, creuser, percer.

Durch=holen, v. a. (einen), περιπαίζω, περιγελῶ, se moquer de qc., railler.

Durchirren, v. a. διαπερνῶ περιπλανώμενος, περιπλανῶμαι, errer par (un lieu).

Durch=jagen, v. a. κυνηγῶ, διώχνω διὰ μέσου τινος τόπου, chasser par (un lieu).

Durch=kämmen u. durchkämmen, v. a. κτενίζω καλά, peigner bien.

Durch=kauen, v. a. μασσῶ καλά, mâcher bien.

Durch=klopfen, s. Ausklopfen.

Durch=kneten, v. a. ζυμώνω καλά, pétrir bien.

Durch=kochen u. durchkochen, v. a. et n. μαγειρεύω καλά, bien cuire; βράζω καλά, bouillir bien.

Durch=kommen, v. n. ἀπερνῶ διὰ μέσου (ἑνὸς τόπου), passer par (un lieu); γλυτώνω (μάλιστα ἀπὸ ἀῤῥωστίαν), échapper (à quelque mal), se relever (d'une maladie).

Durch=können, *v. n.* ἠμπορῶ νὰ ἀπεράσω, pouvoir passer.

Durch=kratzen u. durchkratzen, *v. a.* τρυπῶ τζουγκριανίζωντας, écorcher en grattant, égratigner.

Durchkreuzen, *v. a.* σταυρώνω (τὸν δρόμον), croiser; (μεταφ.) ἐμποδίζω, *fig.* empêcher.

Durch=kriechen, *v. n.* ἀπερνῶ ἑρπίζωντας, ramper, se fourrer par . . .; durchkriechen, *v. a.* πηγαίνω παντοῦ, ἐξετάζω ὅλα τὰ μέρη, fureter, chercher par-tout.

Durchlaß, *m.*, ἄδεια νὰ ἀπεράση τις, τὸ πέρασμα, passage, *m.*

Durch=lassen, *v. a.* ἀφίνω (τινὰ ἢ ἕνα πρᾶγμα) νὰ περάσῃ, laisser passer.

Durchlaucht, *f.*, ἡ γαληνότης, Altesse, *f.*; Ihre Durchlaucht, ἡ γαληνότης σας, votre Altesse Sérénissime.

Durchlauchtig, Durchlauchtigst, *adj.* γαληνότατος, Sérénissime.

Durchlauf, *m.*, s. Durchfall.

Durch=laufen u. durchlaufen, *v. a.* διαπερνῶ, τρέχωντας (δι' ἑνὸς τόπου), parcourir; (vom Wasser) durch=laufen, διαπερνᾷ, τρέχει (τὸ νερὸν διὰ μιᾶς τρύπας κτλ.), couler par . . . (*se dit* de l'eau); (ein Buch) —, διαβάζω βιαστικὰ (ἕνα βιβλίον), parcourir (un livre).

Durchläutern, *v. a.* καθαρίζω, σαφηνίζω, purifier, épurer.

Durch=leben u. durchleben, *v. a.* ἀπερνῶ ζῶντας, ζῶ, passer sa vie, passer.

Durch=lesen u. durchlesen, *v. a.* διαβάζω, ἀναγινώσκω ἀπ' ἀρχῆς ἕως τὸ τέλος, lire d'un bout à l'autre.

Durch=leuchten, *v. n.* λάμπω διὰ μέσου (ἑνὸς τόπου, ἑνὸς διαφανοῦς πράγματος), entre-luire, luire au travers; durchleuchten, *v. a.* λάμπω σωστὰ, λάμπω εἰς ὅλα τὰ μέρη, éclairer entièrement, éclairer par-tout.

Durch=liegen, sich, *v. r.* λαβώνω τὸ δέρμα μου μὲ τὸ νὰ μείνω πολὺν καιρὸν πλαγιασμένος εἰς τὸ κρεββάτι ὤντας ἄῤῥωστος, s'écorcher la peau à force d'être longtemps alité.

Durchlöchern, *v. a.* τρυπῶ, trouer, percer.

Durch=lügen, sich, *v. r.* γλυτώνω διὰ μέσου ψευμάτων, λέγωντας ψεύματα, se tirer d'affaire par des mensonges.

Durchmarsch, *m.*, πέρασμα στρατεύματος, marche, *f.*, passage (de troupes), *m.*

Durch=marschiren, *v. a.* ἀπερνῶ διὰ μέσου ἑνὸς τόπου, (λέγεται περὶ στρατεύματος), marcher, passer par (*se dit* des troupes).

Durchmengen, durchmischen, *v. a.* ἀνακατώνω, mêler ensemble, entremêler.

Durchmessen, *v. a.* μετρῶ ἀπὸ τὴν μίαν ἄκραν ἕως τὴν ἄλλην, mesurer d'un bout à l'autre.

Durchmesser, *m.*, ἡ διάμετρος, diamètre, *m.*

Durch=müssen, *v. n.* πρέπει νὰ ἀπεράσω διὰ μέσου ἑνὸς τόπου, *fam.* être obligé de passer.

Durch=mustern, *v. a.* ἐξετάζω, κοιτάζω μὲ προσοχὴν, passer en revue, critiquer.

Durch=nagen u. durchnagen, *v. a.* ἀποτρώγω (ὡς τὰ ποντίκια) πέρα πέρα, τρυπῶ ἀποτρώγωντας, ronger de part en part, percer en rongeant.

Durchnähen, *v. a.* κεντῶ (τὰ ὑφάσματα) ἀπὸ τὰ δύο μέρη, contre-pointer, piquer.

Durchnässen, Durchnetzen, *v. a.* βρέχω πέρα πέρα, tremper, mouiller entièrement.

Durch=passiren, s. Durchgehen, Durchreisen.

Durch=pauschen, s. Durchzeichnen.

Durch=peitschen, *v. a.* δέρνω καλὰ μὲ καμτζίκι, μὲ βέργαις, fouetter, étriller; (μεταφ.) ἀναγινώσκω, διαβάζω ἑκατὸν φοραῖς, lire et relire mille fois; διαβάζω πολλὰ βιαστικὰ, lire à la hâte.

Durch=pressen, *v. a.* ζουλήγω νὰ ἀπεράσῃ, στραγγίζω, passer en pressurant.

Durch=prügeln, *v. a.* δέρνω καλὰ, battre comme il faut, rosser.

Durch=räuchern u. durchräuchern, *v. a.* θυμιάζω, καπνίζω καλά, enfumer, parfumer.

Durchrauschen, *v. a.* ἀπερνῶ μὲ κτύπον (ὡς τὸ νερὸν), traverser avec bruit.

Durch=rechnen, *v. a.* λογαριάζω

Digitized by Google

ἀπ' ἀρχῆς ἕως τὸ τέλος, calculer, supputer (d'un bout à l'autre).

Durch=regnen, *v. i.* διαπερνᾷ ἡ βροχή, pleuvoir par . . ., percer; durchregnen, βρέχω καλά (λέγεται διὰ τὴν βροχήν), mouiller bien (*se dit* d'une averse.

Durch=reiben, *v. a.* τρυπῶ τρίβωντας, passer en broyant.

Durchreise, *f.*, τὸ πέρασμα (τοῦ ταξιδιώτου), passage (d'un voyageur), *m.*

Durch=reisen, *v. n.* ἀπερνῶ εἰς τὸ ταξίδι μου, passer (pendant un voyage); durchreisen, *v. a.* ἀπερνῶ, ταξιδεύω, βλέπω εἰς τὸ ταξίδι, traverser, parcourir, voir en voyageant.

Durchreisende, *m.*, ὁ ταξιδιώτης ὁποῦ ἀπερνᾷ, ὁ ἀπερνῶν, passant, *m.*, (voyageur qui passe par un lieu).

Durch=reißen u. durchreißen, *v. a.* σχίζω πέρα πέρα, rompre, déchirer de part en part.

Durch=reiten u. durchreiten, *v. n.* et *a.* ἀπερνῶ, διαπερνῶ, ἔφιππος (ὤντας καβάλα), passer, traverser à cheval.

Durch=rennen, *v. n.* ἀπερνῶ τρέχωντας, courir par . . ., traverser en courant; durchrennen, *v. a.* ἀπερνῶ τρέχωντας, parcourir à la hâte; τρυπῶ μὲ λόγχην ἢ μὲ σπαθὶ τρέχωντας κατ' ἀπάνω τινός, percer q. avec une pique ou avec une épée.

Durch=rinnen, *v. n.* ἀπερνῶ, τρέχω (οἷον· ἀπὸ μίαν τρύπαν, λέγεται διὰ τὸ νερόν), couler par . . .

Durchritt, *m.*, πέρασμα καβαλικεύωντας, passage *m.* à cheval.

Durch=rudern, *v. n.* u. durchrudern, *v. a.* ἀπερνῶ κωπηλατῶντας, passer à la rame.

Durch=rühren u. durchrühren, *v. a.* ἀνακατώνω, remuer bien, entremêler.

Durchrütteln, *v. a.* ταράζω, secouer.

Durchsäen, *v. a.* διασπείρω, parsemer.

Durch=sägen u. durchsägen, *v. a.* σχίζω πριονίζωντας, couper avec la scie, scier.

Durchsalzen, *v. a.* ἁλατίζω καλά, saler bien.

Durch=säuern u. durchsäuern, *v. a.* ξυνίζω, κάμνω ξυνόν, aigrir, rendre aigre; *v. n.* ξυνίζομαι, γίνομαι ξυνός, s'aigrir, devenir aigre.

Durch=schallen, *v. n.* ἀκούομαι, διαπερνῶ (λέγεται διὰ ἦχον), se faire entendre par . . .; durchschallen, *v. a.* διαπερνᾷ, ἠχολογεῖ παντοῦ, retentir par-tout.

Durch=schauen, *v. n.* βλέπω διὰ μέσου μιᾶς τρύπας, voir, regarder par (un trou); durchschauen, *v. a.* καταλαμβάνω (τὸν νοῦν τινος, τὸν σκοπόν τινος), pénétrer (le dessein etc. de qn.).

Durchschauern, *v. a.* κάμνω ἀνατριχιασμόν, faire frissonner.

Durch=scheinen, *v. n.* φαίνομαι διὰ μέσου (ἑνὸς τόπου, οἷον· διὰ μέσου τοῦ γυαλιοῦ), luire, paraître par . . . (*p. e.* par une vitre); durchscheinen, *v. a.* λάμπω πέρα πέρα, λάμπω παντοῦ, pénétrer de sa lumière, des ses rayons.

Durchscheinend, *adj.* διαφανής, transparent, diaphane.

Durch=scherzen u. durchscherzen, *v. a.* ἀπερνῶ τὸν καιρὸν ἀστεϊζόμενος), passer en badinant.

Durch=scheuern, *v. a.* πασιρεύω (τρίβωντας μὲ ἄμμον) ὅλα τὰ ἀγγεῖα κτλ., écurer tous les vaisseaux etc.; χαλνῶ, τρυπῶ τρίβωντας, froisser, trouer en écurant.

Durchschieben, *v. a.* ἀπερνῶ σπρώχνωντας, passer, pousser par . . .

Durch=schießen, *v. a.* τρυπῶ, ῥίπτω (ἀπὸ μίαν τρύπαν), tirer par *ou* au travers . . .; durchschießen, τρυπῶ μὲ σαΐταν, μὲ μπάλλαν, percer d'un coup de fusil, d'une flèche; (ein Buch mit Papier), βάνω ἄσπρον χαρτὶ μεταξὺ τῶν φύλλων ἑνὸς βιβλίου, interfolier un livre; das Geld —, μετρῶ τὰ ἄσπρα (ὀγλήγωρα, ῥίπτωντάς τα εἰς τὸ τραπέζι), compter l'argent par jet; *impr.* ein Wort —, χωρίζω τὰ γράμματα μιᾶς λέξεως, séparer, interligner.

Durch=schiffen, *v. n.* ἀπερνῶ μὲ τὸ καράβι δι' ἑνὸς τόπου, passer par . . . (en naviguant); durchschiffen, *v. a.* ἀπερνῶ, κυτάζω, ἐξετάζω ταξιδεύωντας μὲ τὸ καράβι,

passer (p. c. un détroit), traverser (les mers etc.) (en naviguant).

Durch=schimmern, *v. n.* *φαίνομαι ἀπὸ μέσου*, paraître à travers; durchschimmern, *v. a.* *διαπερνῶ μὲ τὴν λάμψιν*, percer avec ses rayons.

Durchschlafen, *v. a.* *ἀπερνῶ κοιμούμενος* (*τὸν καιρόν*), passer en dormant.

Durchschlag, *m.*, *τὸ στραγγιστήριον*, passoire, couloire, *f.*

Durch=schlagen, *v. a.* *τρυπῶ πέρα πέρα κτυπῶντας*, percer (en frappant); Flüssigkeiten —, *στραγγίζω*, passer par la passoire, filtrer; die Tinte schlägt durch, od. das Papier schlägt durch, *τὸ χαρτὶ πίνει τὴν μελάνην*, le papier boit; (von Purganzen), *κινῶ* (*τὴν κοιλίαν*), *προξενῶ κίνησιν*, opérer (*se dit* des laxatifs); sich —, *v. r.* *διαπερνῶ διὰ τῶν ἐχθρῶν μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι*, percer les rangs des ennemis, se faire jour l'épée à la main.

Durch=schlängeln, sich, *v. r.* *ἀπερνῶ ὀφιδωτὰ κάμνωντας πολλοὺς γυρισμούς*, aller en serpentant.

Durch=schleichen, sich, *v. r.* *γλυτώνω ἀπερνῶντας σιγά*, se glisser par . . ., passer secrètement par . . .

Durch=schleifen, *v. a.* (*part.* durchgeschliffen), *τρυπῶ ἀκονῶντας ἢ τρίβωντας*, percer, trouer en aiguisant.

Durch=schleifen, *v. a.* (*part.* durchgeschleift), *σύρνω κατὰ γῆς* (*διὰ μέσου ἑνὸς τόπου*), traîner sur une claie par . . .; (Durchschlingen), s. Durchschlingen.

Durchschleppen, *v. a.* *σύρνω διὰ μέσου ἑνὸς τόπου*, traîner par terre qch. par un lieu; sich —, *ἀπερνῶ τὴν ζωήν μου μὲ στενοχωρίαν, μὲ πολὺν κόπον*, vivre petitement, vivoter.

Durchschliefen, s. Durchschlüpfen.

Durch=schlingen u. durchschlingen, *v. a.* *περιπλέκω*, entrelacer.

Durchschlungen, *adj.* *περιπλεγμένος, περίπλεκτος*, entrelacé.

Durch=schlüpfen, *v. a.* *γλυτώνω φεύγωντας κρυφίως ἢ μὲ πανουργίαν*, se glisser, se couler par . . . (secrètement *ou* par ruse).

Durchschmettern, *v. a.* *διαπερνῶ* (*λέγεται διὰ τὸν τόνον τῆς σάλπιγγος κτλ.*), percer, retentir par . . . (*se dit* du son d'une trompette etc.).

Durch=schneiden, *v. a.* *διακόπτω, χωρίζω* (*μὲ μαχαίρι κτλ.*), couper par le milieu *ou* en deux (avec un couteau etc.); durchschneiden, *διακόπτω* (*οἷον· τὸ πουλλὶ τὸν ἀέρα*), percer, fendre (comme l'oiseau les airs); *σταυρώνω, διακόπτω* (*οἷον· μία γραμμὴ τὴν ἄλλην*), entre-couper, couper (comme deux lignes).

Durch=schneyen, *v. i.* *ἀπερνᾷ τὸ χιόνι*, neiger à travers.

Durchschneyet, *adj.* *σκεπασμένος μὲ χιόνι*, couvert de neige.

Durchschnitt, *m.*, *ἡ διακοπή*, coupe, coupure, *f.*; (zweier Linien), *διακοπὴ δύο γραμμῶν*, section, intersection, *f.*; (Durchmesser), *ἡ διάμετρος*, diamètre, *m.*; (im Zeichnen eines Hauses ꝛc.), *παράστασις ἑνὸς σπιτιοῦ κτλ. κατὰ διακοπήν*, profil d'une maison etc.; im —, *τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο λογαριαζόμενον*, l'un portant l'autre.

Durch=schütteln, *v. a.* *τινάζω καλά, κάμνω νὰ περάσῃ τινάζωντας*, remuer, secouer, faire passer en secouant; durchschütteln, *τινάζω, ταράζω καλά*, secouer bien.

Durch=schwimmen, *v. n.* u. durchschwimmen, *v. a.* *ἀπερνῶ κολυμβῶντας*, passer à la nage.

Durchschwitzen (auch durch=schwitzen), *βρέχω μὲ πολὺν ἵδρωτα, ἱδρώνω*, mouiller entièrement de sueur, suer.

Durchschwitzt, *adj.* *ὅλο ἱδρωμένος*, tout mouillé de sueur.

Durchsegeln, *v. n.* u. durch=segeln, *v. a.* *ἀπερνῶ κάμνωντας πανιά*, passer, traverser à la voile.

Durch=sehen, *v. n.* *κυτάζω* (*διὰ μέσου μιᾶς τρύπας κτλ.*), regarder, voir à travers *ou* au travers; der Nebel ist stark, man kann nicht durchsehen, *εἶναι μεγάλη κατηχνιά, δὲν ἀπερνᾷ τὸ ὀμμάτι*, le brouillard est épais, on n'y voit pas; *ἐπιθεωρῶ καλά, ἐξετάζω, ἐρευνῶ*, parcourir, examiner, faire la revision de . . .

Durch=seigen, durchseihen, *v. a.*

στραγγίζω, σακκελίζω, filtrer, couler, passer.

Durch=setzen, *v. a.* ἐκτελῶ, ἐξακολουθῶ, ἐπιτυχαίνω, venir à bout de qch., réussir.

Durchseufzen, *v. a.* ἀπερνῶ (καιρόν τινα) ἀναστενάζωντας, ἀναστενάζω, passer à gémir, à soupirer.

Durch=seyn, *v. n.* εἶμαι τρυπημένος, σχισμένος, être percé, déchiré; (zu Ende seyn), εἶναι τελειωμένον, être fini, être passé; ich bin durch, ἐτελείωσα (οἷον· τὴν ἀνάγνωσιν ἑνὸς βιβλίου), j'ai fini (*p. e.* la lecture d'un livre).

Durchsicht, *f.*, ἡ ἐπιθεωρία, ἐξέταξις, vue, inspection, *f.*

Durchsichtig, *adj.* διαφανής, transparent, diaphane.

Durchsichtigkeit, *f.*, τὸ διαφανές, transparence, diaphanéité, *f.*

Durch=sieben u. durchsieben, *v. a.* κοσκινίζω, cribler, tamiser.

Durch=siekern, *v. a.* ἀπερνῶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον, διαστάζω, suinter.

Durch=singen, *v. a.* τελειώνω τὴν ψαλμῳδίαν, τὸ τραγοῦδι, chanter jusqu' à bout; durchsingen, ἀπερνῶ (καιρόν τινα) τραγουδῶντας, passer à chanter.

Durch=sinken, *v. a.* πίπτω διὰ μιᾶς τρύπας κτλ., tomber par . . . (en s'affaissant).

Durch=sintern, s. Durch=siekern.

Durch=sollen, *v. n.* πρέπει (εἶναι χρέος μου) νὰ περάσω, devoir passer.

Durch=sitzen, *v. a.* einen Stuhl, χαλνῶ, τρυπῶ ἕνα σκαμνὶ μὲ τὸ νὰ καθίσω καθε ἡμέραν εἰς αὐτό, percer, trouer un siége à force d'être assis dessus tous les jours.

Durch=spähen u. durchspähen, *v. a.* διερευνῶ, ἐξετάζω καλά, percer d'un coup d'oeil, épier.

Durch=spalten, *v. a.* χωρίζω εἰς δύο μέρη (κόπτωντας μὲ σπαθί, μὲ τζεκοῦρι), fendre (en deux).

Durch=spicken u. durchspicken, *v. a.* λαρδώνω, entrelarder.

Durch=spielen, *v. a.* ἀπερνῶ (καιρόν τινα) παίζωντας, passer (le temps) à jouer; ein musikalisches Stück —, παίζω ἕνα μουσικὸν κομμάτι ἕως τὸ τέλος, jouer (une pièce de musique jusqu' au bout.

Durchspießen u. durch=spießen, *v. a.* τρυπῶ πέρα πέρα (μὲ λόγχην, μὲ σπαθί), percer d'outre en outre (avec une lance, avec une épée).

Durch=sprengen u. durchsprengen, *v. n.* et *a.* ἀπερνῶ πηλαλῶντας μὲ τὸ ἄλογον, passer au grand galop; durch=sprengen, *v. a.* (mit Wasser 2c.), βρέχω ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη ῥαντίζωντας νερὸν κτλ., arroser jusqu' au fond.

Durch=springen, *v. a.* διαπηδῶ, sauter par ou au travers.

Durch=stänkern u. durchstänkern, *v. a.* γεμίζω μὲ βρῶμαν, *fam.* empuantir; (durchsuchen), διερευνῶ, ἐξετάζω μὲ πολλὴν περιέργειαν, fouiller, farfouiller, fureter.

Durchstäuben, *v. a.* γεμίζω μὲ κονιορτόν, remplir de poussière.

Durch=stechen u. durchstechen, *v. a.* τρυπῶ (μὲ σπαθί, λόγχην, βελόνην κτλ.), percer (avec une épée, une lance, une aiguille etc.); einen Damm —, τρυπῶ ἕνα χῶμα, couper une digue.

Durchstecherey, *f.*, *fam.* πονηρὰ μηχανεύματα, ψευδιαῖς, manigance, intrigue, *f.*

Durch=stecken, *v. a.* ἀπερνῶ (τι ἀπὸ μίαν τρύπαν), passer par, ou au travers . . .

Durch=stehlen, sich, *v. r.* ἀπερνῶ κρυφίως, χωρὶς νὰ μὲ καταλάβῃ κανένας, passer à la dérobée, se dérober.

Durch=steigen, *v. n.* διαβαίνω, passer (en grimpant).

Durchstich, *m.*, τὸ τρύπημα, action *f.* de percer . . .; τὸ τρυπημένον μέρος, l'endroit percé; (s. Durchstechen).

Durchstinken, *v. n.* βρομᾷ εἰς ὅλα τὰ μέρη, γεμίζει ἡ βρόμα ὅλα, puer par-tout.

Durch=stören u. durchstören, *v. a.* διερευνῶ, γυρεύω ἀνακατώνωντας ὅλα, fureter, fouiller.

Durch=stoßen u. durchstoßen, *v. a.* τρυπῶ μὲ ὁρμὴν σπρώχνωντας, percer, trouer à force de pousser.

Durchstrahlen, *v. a.* ῥίπτω ἀκτῖνας παντοῦ, διαπερνῶ μὲ τὰς ἀκτῖνας, percer de ses

rayons, éclairer en rayonnant

Durch=streichen u. durchstreichen, v. a. et n. σβύνω μὲ τὸ κονδύλι (τὸ γεγραμμένον), rayer, barrer, canceller (un écrit); διαπερνῶ, ἀπερνῶ ὅλον τὸν τόπον, passer par ou au travers, parcourir; (vom Winde), ἀπερνᾷ, διαπερνᾷ ὁ ἀέρας, souffler par ou au travers (se dit du vent).

Durchstreifen, v. a. διαπερνῶ, ἀπερνῶ ὅλον τὸν τόπον, courir, parcourir (un lieu d'un bout à l'autre).

Durchstrich, m., τὸ πέρασμα (τῶν πουλλιῶν), passée f. des oiseaux.

Durch=striegeln, v. a. κατηγορῶ, ἐλέγχω σοβαρά, censurer, critiquer rudement.

Durchströmen, v. a. ἀπερνῶ, διαπερνῶ (λέγεται διὰ ποταμὸν καὶ μεταφ. διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων), couler, passer rapidement par (se dit d'une rivière et fig. de la foule).

Durch=suchen u. durchsuchen, v. a. διερευνῶ, ἐξετάζω, fouiller, fureter, visiter.

Durchsuchung, f., ἡ ἔρευνα, ἐξέταξις, action de fouiller, visite, f.

Durch=tanzen u. durchtanzen, v. a. die Schuhe —, χαλνῶ τὰ παπούτζια μὲ τὸ νὰ χορεύσω, trouer ou déchirer les souliers à force de danser; ἀπερνῶ (καιρόν τινα) χορεύωντας, passer (quelque temps) à danser.

Durch=thauen, v. i. ξεπαγώνει καλά, se dégeler entièrement.

Durchtönen, v. n. ἠχολογῶ παντοῦ, retentir, partout.

Durch=tragen, v. a. φέρω (κουβαλῶ) διὰ μέσου ἑνὸς τόπου, porter par ou travers.

Durch=treiben, v. a. διώχνω διὰ ἑνὸς τόπου, chasser, mener, faire passer par . . .

Durch=treten, v. n. et a. τζακίζω (οἷον· ἕνα σανίδι) πατῶντας ἐπάνω, briser (p. e. une planche) en marchant dessus.

Durchtrieben, adj. πανοῦργος, πανουργούτζικος, rusé, fin.

Durchtriebenheit, f., ἡ πανουργία, πονηρία, ruse, finesse.

Durch=tropfen, durch=triefen, v. n. ἀπερνῶ ἀπὸ σταλαγματιαῖς, στάζω διὰ μέσου, dégoutter par . . .

Durch=wachen u. durchwachen, v. a. ἀπερνῶ (καιρόν τινα) ἄγρυπνος, passer à veiller.

Durch=wachsen u. durchwachsen, v. a. ἀπερνῶ αὐξάνωντας (οἷον· ἕνα φυτόν ἀπὸ μίαν τρύπαν), traverser en croissant (comme les branches d'un arbre).

Durchwachsen, adj. durchwachsenes Fleisch, κρέας ἀνακατωμένον μὲ πάχος ἢ καὶ μὲ νεῦρα, de la viande entrelardée.

Durch=wagen, sich, v. r. τολμῶ νὰ περάσω, oser passer par (un lieu).

Durch=walken, v. a. δουλεύω τὸ ῥοῦχον, τὸ μαλλὶ διὰ καπέλα, fouler assez (le drap); einen —, δέρνω τινα καλά, τὸν μουσκεύω, fam. rosser, étriller qn.

Durch=wandeln u. durchwandeln, v. n. et a. ἀπερνῶ περιπατῶντας, cheminer, se promener par . . .

Durch=wandern, v. n. ἀπερνῶ πεζός, passer (par un lieu) à pied; durchwandern, v. a. ἀπερνῶ ὅλον τὸν τόπον (μάλιστα πεζός), parcourir (un lieu, principalement à pied).

Durch=wärmen u. durchwärmen, v. a. ζεσταίνω, θερμαίνω καλά, chauffer bien.

Durch=wässern u. durchwässern, v. a. βρέχω καλά, μουσκεύω, imbiber, abreuver, tremper.

Durch=waten v. n. u. durchwaten, v. a. ἀπερνῶ πεζὸς ἀπὸ ποταμὸν, ἀπὸ βαθειαῖς λάσπαις, passer à gué, marcher par la boue.

Durchweben, v. a. ὑφαίνω (οἷον· πλουμίσματα) εἴς τι, entrelacer en tissant (p. e. des fleurs); (μεταφ.) περιπλέκω, ἐμπλέκω, fig. entrelacer.

Durch=wehen u. durchwehen, v. a. ἀπερνῶ φυσσῶντας, φυσσῶ, souffler par ou travers (se dit du vent).

Durch=weichen u. durchweichen, v. a. μουσκεύω πέρα πέρα, βρέχω πέρα πέρα, tremper bien, amollir entièrement; durch=weichen, v. n. μοσκεύομαι, βρέχομαι πέρα πέρα, être imbibé, s'amollir entièrement.

Durch=weinen u. durchweinen, v.

a. *ἀπερνῶ (ἕναν καιρὸν) κλαίωντας*, passer (quelque temps) en pleurs.

Durch=werfen, *v. a.* *ῥίπτω διὰ μέσου μιᾶς τρύπας κτλ.*, jeter par *ou* au travers.

Durch=winden (auch durchwinden), *v. a.* (*ἀπερνῶ (τι) στρυφογυρίζωντας*)· *περιπλέκω*, passer par . . . en tortillant; entrelacer; sich —, *γλυτώνω ἀπὸ μίαν ὑπόθεσιν μηχανευόμενος*, se démêler d'un affaire, se tirer d'affaire (avec bien de la peine).

Durch=wintern u. durchwintern, *v. a.* *ἀπερνῶ* (*διατηρῶ, τρέφω*) *τὸν χειμῶνα, χειμάζω*, conserver *ou* nourrir pendant l'hiver.

Durch=wirken, *v. a.* (den Teig), *ζυμώνω καλά*, pétrir bien (la pâte); (*μεταφ.*) *ἐνεργῶ* (*λέγεται μάλιστα διὰ τὰ ἰατρικά*), *fig.* opérer (*se dit* d'un remède); durchwirken, *περιπλέκω ὑφαίνωντας*, entrelacer en tissant.

Durch=wischen, *v. n.* *φεύγω, γλυτώνω κρυφίως*, s'échapper.

Durch=wollen, *v. n.* *fam.* *θέλω νὰ περάσω*, vouloir passer.

Durch=wühlen u. durchwühlen, *v. a.* *σκαλίζω, σκάπτω*, remuer, creuser; *ἀνακατώνω, γυρεύω παντοῦ*, fouiller, chercher par-tout.

Durchwürzen, *v. a.* *ἀρτύνω* (*μὲ πιπέρι, κανέλαν κτλ.*), assaisonner; (*μεταφ.*) *ἀρτύνω, στολίζω* (*ἕνα σύγγραμμα οἷον· μὲ στίχους ποιητικοὺς κτλ.*), *fig.* assaisonner, orner (*p. e.* un écrit etc.).

Durch=zählen u. durchzählen, *v. a.* *διαριθμῶ, ἀριθμῶ ἢ μετρῶ ἀπ' ἀρχῆς ἕως τὸ τέλος*, compter un à un (depuis le premier jusqu' au dernier).

Durchzeichnen, *v. a.* *λαμβάνω τὸ ἴσον μιᾶς ζωγραφίας* (*διὰ μέσου χαρτίου διαφανοῦς*), calquer, contre-tirer.

Durchziehen, *v. a.* *ἀπερνῶ* (*οἷον· μίαν κλωστὴν ἀπὸ μίαν τρύπαν κτλ.*), passer (*p. e.* un fil par le trou de l'aiguille etc.); einen —, *περιπαίζω, περιγελῶ*, railler q., se moquer de q.; durchziehen (ein Land rc.), *διαπερνῶ, ἀπερνῶ δι' ὅλου τοῦ τόπου*, courir (parcourir) un pays; durch=ziehen, *v. n.* *ἀπερνῶ δι' ἑνὸς τόπου*, (*οἷον· ἕνα στράτευμα*), passer (par un lieu, *p. e.* une armée); (der Wind zieht hier durch), *ὁ ἀέρας ἀπερνᾷ ἀπ' ἐδῶ*, il y a ici un vent coulis.

Durchzug, *m.*, *τὸ πέρασμα* (*στρατεύματος κτλ.*), passage (d'une armée etc.); (in der Baukunst), *δοκὸς* (*γρεντὰ*) *πλαγίως βαλμένος δι' ἀκούμβισμα*, (archit.) tirant.

Durch=zwängen, *v. a.* *ἀπερνῶ τι σφίγγωντας, ζουλήγωντας*, faire passer par force par . . .

Dürfen, *v. n.* *ἔχω τὴν ἄδειαν νὰ . . ., τολμῶ*, avoir la permission de . . ., oser; ich darf es nicht thun, *δὲν τολμῶ νὰ τὸ κάμω* (*εἶναι ἐμποδισμένον*), je n'ose le faire (il m'est defendu de le faire); Sie dürfen es nur sagen, *νὰ τὸ εἰπῆς μόνον*, vous n'avez qu' à le dire.

Dürftig, *adj.* *πτωχός*, pauvre, indigent.

Dürftigkeit, *f.*, *ἡ πτωχεία*, pauvreté, indigence.

Dürr, *adj.* *ξηρός*, sec, aride; (mager), *ξηρός, λιγνός*, maigre.

Dürre, *f.*, *ἡ ξηρότης, ξηράδα*, sécheresse, aridité.

Dürrsucht, *f.*, *ἡ φθίσις, ὁ ὄχτηκας*, atrophie, phthisie, *f.*

Durst, *m.*, *ἡ δίψα*, soif, *f.*; (*μεταφ.*) *ὁ πόθος*, *fig.* soif, envie, *f.*

Dursten, *v. n.* *διψῶ*, avoir soif.

Durstig, *adj.* *διψασμένος, ὁποῦ διψᾷ*, qui a soif; ich bin —, *διψῶ, ἔχω δίψαν*, j'ai soif.

Dusel, *m.*, s. Schwindel.

Dusel, *f.*, *pop.* s. Ohrfeige.

Dusel, *f.*, (bei den Jägern), *τὸ θηλυκὸν τῶν μικρῶν πουλλιῶν*, la femelle des petits oiseaux.

Düster, *adj.* *σκοτεινός*, sombre, obscur; *σκυθρωπὸς, μελαγχολικός*, morne, mélancolique.

Düte, *f.*, *τὸ περιτύλιγμα ἀπὸ χαρτὶ* (*οἷον· διὰ πιπέρι κτλ.*), cornet (de papier), *m.*

Düten, Duten, *v. a.* *λαλῶ τὸ κέρατον* (*ὡς ὁ γουρουνοβοσκός*), *fam.* corner.

Dutzbruder, *m.*, *φίλος τὸν ὁποῖον λέγω σύ*, *fam.* ami *m.* qu' on tutoie.

Dutzen, *v. a.* *λέγω τινὸς σύ, ὁμιλῶ μὲ τὸ σύ*, tutoyer.

Dutzend, *n.*, *ἡ δωδεκάδα, δοτζῖνα*, douzaine, *f.*

Dutzendweise, *adv.* *κατὰ δοτζί-*

ναις, par douzaine, à la douzaine.

Dynast, *m.*, *ὁ δυνάστης*, dynaste, *m.*

Dynastie, *f.*, *ἡ δυναστεία*, dynastie, *f.*

E.

Ebbe, *f.*, *ἡ παλίῤῥοια τῆς θαλάσσης*, basse marée, ébe, *f.*, reflux, *m.*

Ebben, *v. n.* *τρέχει κάτω ἢ ὀπίσω (τὸ νερὸν τῆς θάλασσης εἰς τὴν παλίῤῥοιαν)*, refouler.

Eben, *adj.* *ἴσος, ἐπίπεδος*, uni, égal, plat; *adv.* *ἴσια, καθ' εὐθείαν*, justement, précisément; eben derselbe, — dieselbe, — dasselbe, *ὁ ἴδιος, ἡ ἰδία, τὸ ἴδιον*, le même, la même; ich wollte eben sagen rc., *εὐθὺς τώρα ἤθελα νὰ εἰπῶ κτλ.*, j'allais dire etc.; ich habe (so) eben gesagt, *τώρα μόνον εἶπα*, je viens de dire.

Ebenbaum, *m.*, *ὁ ἔβενος, δένδρον τι τῆς Ἰνδίας*, ébénier (arbre), *m.*

Ebenbild, *n.*, *ἡ εἰκὼν, εἰκόνα, τὸ εἰκόνισμα*, image, ressemblance, *f.*

Ebenbürtig, *adj.* *ἴσος κατὰ τὸ γένος (κατὰ τὴν εὐγένειαν)*, de même naissance, de même condition.

Ebene, *f.*, *ὁ ἴσιος τόπος, ἡ πεδιάδα, τὸ ἐπίπεδον*, plaine, *f.*

Ebenen, *v. a.* *ἰσάζω, ἰσιώνω*, unir, aplanir, égaler.

Ebenfalls, *adv.* *παρομοίως*, de même, pareillement.

Ebenholz, *n.*, *τὸ ξύλον τοῦ ἐβένου (δένδρου τῆς Ἰνδίας ὁποῦ εἶναι σκληρότατον καὶ μαῦρον)*, ébène, *f.*, bois *m.* d'ébène.

Ebenmaß, *n.*, *ἡ συμμετρία*, symétrie, *f.*

Ebenmäßig, *adj.* *συμμετρικός*, symétrique; *παρόμοιος*, pareil, semblable.

Eber, *m.*, *ὁ χοῖρος*, verrat, *m.*; der wilde —, *ἀγριόχοιρος*, (**κάπρος*), sanglier, *m.*

Eberäsche, *f.*, *σουρβιά (δένδρον)*, cormier, sorbier *m.* sauvage.

Eberäschenbeere, *f.*, *τὸ σοῦρβον (πωρικόν)*, corme, sorbe, *f.*

Eberhirsch, *m.*, *εἶδος ζώου τῆς Ἀμερικῆς ὅμοιον μὲ τὸ γουροῦνι καὶ μὲ τὸ ἐλάφι*, pourceau-cerf, sanglier-cerf, *m.*

Eberraute, *f.* Stabwurz.

Eberwurz, *m.*, *τὸ ἀβρότανον (φυτόν)*, carline, caroline, *f.*

Ebräer, *f.* Hebräer.

Echt, *adj.* *ἀληθινὸς, νόμιμος, ὄχι ψεύστικος*, véritable, légitime, authentique.

Echtheit, *f.*, *ἡ νομιμότης, τὸ ἀληθινόν*, légitimité, authenticité, *f.*

Eckchen, *n.*, *μικρὴ γωνία*, petit coin, *m.*; *fig. fam.* *μικρὸν διάστημα*, petite distance, *f.*

Ecke, *f.*, *ἡ γωνία, ἀγκωνή*, coin, angle, *m.*; *fig. fam.* in allen Ecken, *εἰς ὅλα τὰ μέρη, παντοῦ*, en tous lieux, partout.

Ecker, *f.*, *f.* Eichel.

Eckhaus, *n.*, *ὀσπῆτι εἰς τὴν γωνίαν, εἰς τὴν ἀγκωνήν*, maison *f.* du coin.

Eckig, *adj.* *ὁποῦ ἔχει γωνίας, ἀγκωνάς*, angulaire, à cornes, anguleux.

Eckloch, *n.*, *τρύπα εἰς μίαν γωνίαν τοῦ μπιλιάρδου*, blouse (d'un billard), *f.*

Eckpfeiler, *m.*, *στύλος εἰς τὴν γωνίαν, εἰς τὴν ἀγκωνήν*, pilastre cornier, *m.*

Eckschrank, *m.*, *ντουλάπι εἰς μίαν γωνίαν*, encoignure, *f.*, coin, *m.*

Eckstein, *m.*, *ἡ πέτρα γωνίας*, pierre *f.* d'encoignure, pierre angulaire.

Eckzähne, *m. pl.*, (eines Pferdes), *τὰ τέσσαρα ὀπισινὰ δόντια τοῦ ἀλόγου*, les coins *m. pl.* du cheval.

Edel, *adj.* *εὐγενὴς, εὐγενικὸς, γενναῖος*, noble (aussi *fig.*), généreux.

Edeldame, Edelfrau, *f.*, *ἡ εὐγενὴς κυρία, εὐγενικὴ κυρά*, dame *f.* noble.

Edelgesinnt, *adj.* *γενναιόκαρδος, μεγαλόψυχος*, généreux.

Edelgestein, *f.* Edelstein.

Edelhof, *m.*, *τὸ ὀσπίτιον ἑνὸς εὐγενοῦς*, château *m.* de gentilhomme.

Edelknabe, *m.*, *τὸ εὐγενὲς παιδὶ, ἀρχοντόπουλον ὁποῦ δουλεύει ἕναν πρίγγιπα, (τουρκ. ἰτζογλάνι)*, page, *m.*

Edelmann, *m.*, (*pl.* Edelleute),

ὁ εὐγενής, gentilhomme, *m.*, (*pl.* gentilshommes).

Edelmännisch, *adj.* εὐγενικός, noble, de gentilhomme.

Edelmuth, *m.*, ἡ γενναιοκαρδία, μεγαλοψυχία, générosité, noblesse *f.* de coeur.

Edelmüthig, *adj.* γενναιόκαρδος, μεγαλόψυχος, généreux, noble.

Edelstein, *m.*, πολύτιμος λίθος, πολύτιμη πέτρα, pierre *f.* précieuse; unechter —, νόθιος πολύτιμος λίθος, happelourde, *f.*

Edict, *n.*, προσταγὴ, ἐντολὴ βασιλική, édit, *m.*

Edictalladung, *f.*, προσταγὴ νὰ παῤῥησιασθῇ τις εἰς τὸ κριτήριον, ajournement *m.* personnel.

Effecten, *f. pl.*, τὰ κινητὰ καλὰ, τὰ ῥοῦχα, effets, *m. pl.*, hardes, *f. pl.*

Ege (Egge), *f.*, τὸ λισγάρι, herse, *f.*

Egen (Eggen), *v. a.* τρίβω τοὺς βώλους μὲ τὸ λισγάρι, herser.

Egoismus, *m.*, φιλαυτία, égoïsme, *m.*

Egoist, *m.*, φίλαυτος, égoïste, *m.*

Ehe, Eher, *adv.* πρὶν, πρὸ τοῦ νὰ . . ., avant, avant que . . ., avant de . . .; (vielmehr, lieber), καλλήτερα, plutôt.

Ehe, *f.*, ἡ ὑπανδρεία, mariage, *m.*

Ehebett, *n.*, ὁ θάλαμος, τὸ κρεββάτι τοῦ ἀνδρογύνου, lit *m.* nuptial, couche *f.* nuptiale.

Ehebrechen, *v. n.* μοιχεύω, commettre un adultère.

Ehebrechen, *n.*, s. Ehebruch.

Ehebrecher, *m.*, ὁ μοιχός, adultère (celui qui commet un adultère), *m.*

Ehebrecherin, *f.*, ἡ μοιχάς, μοιχή, adultère, *f.*

Ehebrecherisch, *adj.* μοιχευτικός, adultère (*adj.*).

Ehebruch, *m.*, ἡ μοιχεία, adultère (crime), *m.*

Ehebündniß, *n.*, σύνδεσμος ὑπανδρείας, ὑπανδρεία, union *f.* conjugale.

Ehecontract, *m.*, ἡ συμφωνία, συνθήκη τῆς ὑπανδρείας, contrat *m.* de mariage.

Ehedem, (Ehedessen), *adv.* πρὸ τοῦ, εἰς τὸν παλαιὸν καιρόν, autre-fois, ci-devant.

Ehefrau, Ehegattin, *f.*, ἡ γυναῖκα, ἡ σύζυγος, συμβία, femme, épouse, *f.*

Ehegatte, Ehegemahl, Ehemann, *m.*, ὁ ἄνδρας, σύζυγος, συμβίος, mari, époux, *m.*

Ehegenoß, *m.*, ὁ σύζυγος, époux, *m.*

Ehegenossin, *f.*, ἡ σύζυγος, épouse, *f.*

Ehegericht, *n.*, τὸ κριτήριον διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς ὑπανδρείας, conseil des causes matrimoniales, consistoire, *m.*

Ehegestern, *adv.* προχθές, avant-hier.

Ehehaften, *m. pl.*, νόμιμον ἐμπόδιον, ἀναγκαία ὑπόθεσις ὁποῦ ἐμποδίζει τινὰ ἀπό τι, (jur.) exoine.

Eheherr, *m.*, s. Ehemann.

Ehekrüppel, *m.*, ἀδύνατος, ἀσθενὴς ἄνδρας, mari faible, impuissant; alter —, γέρων ἀδύνατος διὰ τὴν συνουσίαν, vieux pénard.

Eheleiblich, *adj.* νόμιμος, εἰς νόμιμον ὑπανδρείαν γεννημένος, propre, légitime.

Eheleute, *f. pl.*, τὸ ἀνδρόγυνον, ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναῖκα, mari et femme, gens mariés, *m. pl.*

Ehelich, *adj.* τῆς ὑπανδρείας, conjugal, matrimonial; (von Geburt), εἰς νόμιμον ὑπανδρείαν γεννημένος, νόμιμος, légitime.

Ehelichen, *v. a.* ὑπανδρεύομαι, épouser; (von Mannspersonen), πέρνω γυναῖκα, νυμφεύομαι, épouser, prendre femme; (von Frauenzimmern), ὑπανδρεύομαι, πέρνω ἄνδρα, se marier.

Eheliebste, *f.*, s. Ehefrau.

Ehelos, *adj.* ἀνύπανδρος, ἀνυπάνδρευτος, ἄγαμος, qui n'est pas marié, garçon, fille.

Ehelosigkeit, *f.*, ἡ ἀνυπανδρεία, ἀγαμία, célibat, *m.*

Ehelustig, *adj. fam.* ὁποῦ ἔχει ὄρεξιν νὰ ὑπανδρευθῇ, qui a envie de se marier.

Ehemalig, *adj.* ὁ, ἡ, τὸ πρὸ τοῦ, ὁ ἡ τὸ πάλαι, ancien, du temps passé.

Ehemals, *adv.* πρὸ τοῦ, πάλαι, autrefois, ci-devant, jadis.

Ehemann, *m.*, s. Ehegatte.

Ehepaar, *n.*, τὸ ἀνδρόγυνον, ὁ ἄνδρας, καὶ ἡ γυναῖκα, couple (le mari et la femme), *m.*

Ehepacten, *f. pl.*, ἡ συμφωνία,

συνθήκη τῆς ὑπανδρείας, contrat m. de mariage.

Eher, (comp.) προτήτερα, plutôt, antérieurement; s. Ehe, Eher.

Ehern, adj. χαλκοῦς, χαλκένιος, d'airain.

Ehesache, f., ὑπόθεσις ὑπανδρείας, cause f. matrimoniale.

Ehescheidung, f., τὸ διαζύγιον, ὁ χωρισμὸς τῆς ὑπανδρείας, divorce, m.

Ehesegen, m., fam. τὰ παιδία, enfants, m. pl.

Ehestand, m., ἡ ὑπανδρεία, ἡ κατάστασις τῶν ὑπανδρευμένων, mariage (état des gens mariés), m.

Ehestens, adv. ταχέως, μετ' ὀλίγον καιρόν, au plutôt.

Ehesteuer, f., ἡ προῖκα, dot, f.

Ehestiftung, f., ἡ συμφωνία, συνθήκη τῆς ὑπανδρείας, contrat m. de mariage.

Eheteufel, m., ἄνθρωπος ἢ γυναῖκα ὁποῦ χαλνᾷ τὴν εἰρήνην τῆς ὑπανδρείας, trouble-mariage, Asmodée, m.

Eheverbindung, f., s. Ehe.

Eheverlöbniß, s. Verlöbniß.

Eheversprechen, n., ὑπόσχεσις ὑπανδρείας, promesse f. de mariage.

Eheweib, s. Ehefrau.

Ehrbar, adj. τιμημένος, ἀξιοτίμητος, σεμνός, modeste, décent, honnête, sage.

Ehrbarkeit, f., ἡ σεμνότης, modestie, décence, honnêteté, f.

Ehrbegierde, f., ἡ φιλοτιμία, ambition, f.

Ehrbegierig, adj. φιλότιμος, ambitieux.

Ehre, f., ἡ τιμή, honneur; ein Mann von —, τιμημένος ἄνθρωπος, un homme m. d'honneur; bei meiner —! μὰ τὴν τιμήν μου, sur mon honneur; in Ehren halten, τιμῶ, honorer, vénérer, révérer; mit Ehren zu melden, μὲ συμπάθειον νὰ εἰπῶ, sauf le respect que je vous dois.

Ehren, v. a. τιμῶ, honorer, respecter, vénérer, révérer.

Ehrenamt, n., ἀξίωμα τιμῆς, honneur, m., dignité, f.

Ehrenbezeigung, f., ἀπόδειξις τιμῆς, respect, hommage, honneur, m.

Ehrenerklärung, f., φανέρωσις ὅτι τινὰς εἶναι τιμημένος ἄνθρωπος, réparation f. d'honneur.

Ehrengedächtniß, Ehrendenkmahl, n., μνημονευτικόν, monument (en l'honneur de q.).

Ehrenwegen, Ehrenhalben, τιμῆς χάριν, par honneur.

Ehrenkleid, n., ἑορτάσιμον φόρεμα, habit m. de fête ou de cérémonie.

Ehrenkrone, f., στέφανος τιμῆς, couronne f. de gloire.

Ehrenmann, m., τιμημένος ἄνθρωπος, homme m. d'honneur.

Ehrenmitglied, n., μέλος ἀκαδημίας κτλ., τιμῆς χάριν, membre m, honoraire.

Ehrenmünze, f., μονέδα καμωμένη εἰς τιμήν τινος, μετάλια, médaille, f.

Ehrenname, m., ὄνομα τιμῆς, nom de qualité, titre, m.

Ehrenpforte, f., δοξάρι θριαμβευτικὸν, δοξάρι εἰς τιμὴν βασιλέως, arc de triomphe, arc m. triomphal.

Ehrenpreis, m., ἡ βερονίκη (φυτόν), véronique (herbe).

Ehrenpunkt, m., αἴσθησις τῆς τιμῆς, point m. d'honneur.

Ehrenretter, m., διαφεντευτὴς τῆς τιμῆς, défenseur m. de l'honneur.

Ehrenrettung, f., ἡ ἀπολογία ὑπὲρ τῆς τιμῆς, apologie f. de l'honneur.

Ehrenrührig, adj. ἐγγιχτικός, ὑβριστικὸς διὰ τὴν τιμήν, injurieux, outrageant.

Ehrensache, f., ὑπόθεσις τιμῆς (ἐννοεῖται μάλιστα· μονομαχία), affaire f. d'honneur (principalement: un duel).

Ehrensäule, f., στύλος εἰς τιμήν τινος θεμένος, statue (en l'honneur de q.).

Ehrenschänder, m., ὁ ὑβριστής, calomniateur, m.

Ehrenschändung, f., ὕβρις, κατηγορία, calomnie, f.

Ehrenstelle, f., τὸ ἀξίωμα, ἡ ἀξία, dignité, f., honneur, m.

Ehrenstufe, f., ὁ βαθμὸς τιμῆς, degré d'honneur, grade, m.

Ehrentag, m., ἑορτάσιμος ἡμέρα, jour m. de cérémonie; ἡμέρα γάμου, jour m. de noces.

Ehrentitel, m., τίτλος τιμῆς, qualité, f., titre m. d'honneur.

Ehrentrunk, m., ποτήριον μὲ

κρασὶ προσφερόμενον τιμῆς χάριν, vin m. de régal.
Ehrenvest, adj. τιμημένος, τιμιώτατος (τίτλος διδόμενος εἰς μερικοὺς ἀπὸ τὰ κριτήρια), très-honorable (titre que les tribunaux donnent à quelques personnes).
Ehrenvoll, adj. (πολλά) τιμημένος, honorable.
Ehrenwache, f., σωματοφύλαξ διωρισμένος (ἢ σωματοφύλακες διωρισμένοι) διὰ πρίγγιπα κτλ. τιμῆς χάριν, garde m. (ou garde, f.) d'honneur.
Ehrenwein, m., s. Ehrentrunk.
Ehrenwerth, adj. ἀξιοτίμητος, digne d'honneur.
Ehrenwort, n., ὁ τιμημένος λόγος, parole f. d'honneur.
Ehrenzeichen, n., σημεῖον τιμῆς, marque f. d'honneur.
Ehrerbietig, adj. εὐλαβητικὸς, ὁποῦ ἀποδεικνύει σέβας εἴς τινα, respectueux.
Ehrerbietigkeit, Ehrerbietung, f., τὸ σέβας, ἡ εὐλάβεια, respect, hommage, m.
Ehrfurcht, f., τὸ σέβας (τοῦ μικροτέρου εἰς τὸν μεγαλήτερον), respect, m., vénération, f.
Ehrfurchtsvoll, adj. ὅστις σέβεται, respectueux (plein de respect).
Ehrgefühl, n., ἡ αἴσθησις τῆς τιμῆς, sentiment m. d'honneur.
Ehrgeiz, m., ἡ φιλοτιμία, ambition, f.
Ehrgeizig, adj. φιλότιμος, ambitieux.
Ehrlich, adj. τιμημένος, ὅστις δὲν ἀπατᾷ, εἰλικρινὴς, καλοκάγαθος, honnête, loyal, probe.
Ehrlichkeit, f., ἡ εἰλικρίνεια, καλοκαγαθία, honnêteté, loyauté, probité, f.
Ehrliebe, f., ἡ ἀγάπη τῆς τιμῆς, amour m. de l'honneur.
Ehrliebend, adj. ὁποῦ ἀγαπᾷ τὴν τιμὴν, ὁποῦ ἐντρέπεται νὰ κάμῃ τι ἄτιμον, qui aime son honneur.
Ehrlos, adj. ἄτιμος, sans honneur, lâche, infame.
Ehrlosigkeit, f., ἡ ἀτιμία, lâcheté, infamie, f.
Ehrsam, adj. τίμιος (τίτλος διδόμενος ἀπὸ τὰ κριτήρια εἰς τοὺς χωρικούς), honnête (titre que le tribunaux donnent aux paysans).
Ehrsucht, f., ἡ (ἄκρα) φιλοτιμία, ambition (démesurée), f.
Ehrsüchtig, adj. (ἄκρον) φιλότιμος, (fort) ambitieux.
Ehrvergessen, adj. ὁποῦ ἀλησμονεῖ τὴν τιμὴν, ὁποῦ κάμνει τι ἄτιμον, qui néglige son honneur, qui souille son honneur.
Ehrwürden, Ew. (Eure) Ehrwürden, ἡ πανοσιότης σας, Révérence, votre Révérence, Révérendissime.
Ehrwürdig, adj. ἀξιοτίμητος, σεβάσμιος, vénérable, respectable; — oder ehrwürdigst, (als Titel), πανοσιώτατος, (titre) Révérend.
Eibe, f., Eibenbaum, m., ὁ σμίλαξ, ἡ σμιλακιά (δένδρον), if (arbre), m.
Eibisch, m., ὁ ἀλθαία, ἀγριομολόχα (φυτόν), guimauve, althéa, f.
Eichapfel, m., s. Gallapfel.
Eiche, f., Eichbaum, m., ἡ δρῦς, βαλανιά, chêne, m.
Eiche (Aiche), f., μετρὸν διωρισμένον ἀπὸ τὴν διοίκησιν, κατὰ τὸ ὁποῖον δοκιμάζουν τὰ ἄλλα μέτρα, jauge, f., étalon, m.
Eichel, f., τὸ βαλάνι, gland, m.
Eichelle, f., ἡ πῆχη διωρισμένη ἀπὸ τὴν διοίκησιν, κατὰ τὴν ὁποῖαν μετροῦν ταῖς ἄλλαις πήχαις, étalon m. d'aune.
Eichelmast, f., τροφὴ ἀπὸ βαλάνια, glandée, f.
Eichen, adj. δρύϊνος, τῆς βαλανιᾶς, de chêne, de bois de chêne.
Eichen, v. a. δοκιμάζω τὰ κοινὰ μέτρα κατὰ τὸ μέτρον διωρισμένον ἀπὸ τὴν διοίκησιν, jauger (un muid), étalonner (un poids, une mesure).
Eichenblatt, n., φύλλον τῆς δρυὸς τῆς βαλανιᾶς, feuille f. de chêne.
Eichenlaub, m., φύλλα τῆς δρυὸς, τῆς βαλανιᾶς, feuillage m. de chêne.
Eichenholz, n., ξύλον τῆς δρυὸς, τῆς βαλανιᾶς, bois m. de chêne.
Eichenmistel, f., ἰξὸς τῆς δρυὸς, τῆς βαλανιᾶς (φυτόν), gui m. de chêne.
Eichenrinde, f., φλοῦδα τῆς δρυὸς, τῆς βαλανιᾶς, écorce f. de chêne.

Eichenwald, *m.*, *δάσος δρυῶν, δρυότοπος*, chênaie, *f.*
Eicher, Eichmeister, *m.*, *ἐκεῖνος ὅστις δοκιμάζει τὰ κοινὰ μέτρα κατὰ τὸ μέτρον διωρισμένον ἀπὸ τὴν διοίκησιν*, jaugeur, étalonneur, *m.*
Eichhörnchen, *n.*, *ἡ βερβερίτζα (ὁ *σκίουρος)*, écureuil, *m.*
Eichmaß, *n.*, *τὸ μέτρον διωρισμένον ἀπὸ τὴν διοίκησιν, ὡς παράδειγμα διὰ τὰ ἄλλα μέτρα*, étalon, *m.*, jauge, *f.*
Eichwald, s. Eichenwald.
Eid, *m.*, *ὁ ὅρκος*, serment, *m.*; einen Eid ablegen, leisten, *κάμνω ὅρκον*, faire, prêter serment.
Eidam, *m.*, *ὁ γαμβρός*, gendre, beau-fils, *m.*
Eidbruch, *m.*, *ἡ ψευδορκία*, violation *f.* de serment.
Eidbrüchig, *adj.* *ψεύδορκος*, parjure; — werden, *ψευδορκῶ*, parjurer.
Eidechse, *f.*, *ἡ γουστερίτζα, ὁ σαῦρος*, lézard, *m.*
Eiderdunen, *f. pl.*, *τὸ χνοῦδι μιᾶς χῆνας εἰς τὰ βόρεια μέρη*, édredon, *m.*
Eidergans, *f.*, Eidervogel, *m.*, *χῆνα τις εἰς τὰ βόρεια μέρη*, oie à duvet, oie *f.* du nord.
Eidesleistung, *f.*, *ἡ πρᾶξις τοῦ νὰ βάλῃ τις τὸν ὅρκον του*, prestation *f.* de serment.
Eidesverwarnung, *f.*, *ἡ νουθεσία νὰ μὴ ψευδορκήσῃ τις*, exhortation *f.* de ne pas parjurer.
Eidgenoß, *m.*, *μέλος τοῦ ἑλβετικοῦ δεσμοῦ*, membre *m.* du corps Helvétique.
Eidgenossenschaft, *f.*, *ὁ δεσμὸς, σύνδεσμος τῶν Ἑλβειῶν*, la ligue Suisse, le corps Helvétique.
Eidlich, *adj.* *μὲ ὅρκον βεβαιωμένος, ἔνορκος*, juré.
Eidschwur, *m.*, *ὁ ὅρκος*, serment, *m.*
Eifer, *m.*, *ὁ ζῆλος*, zèle, *m.*; *ἡ προθυμία*, empressement, *m.*
Eiferer, *m.*, *ὁ ζηλωτής*, zélateur, *m.*
Eiferig, *adj.* *ἔνζηλος*, zélé, empressé.
Eifern, *v. n.* *εἶμαι ἔνζηλος, ἔχω ζῆλον, ὁμιλῶ μὲ ζῆλον, ἐλέγχω μὲ ζῆλον*, avoir du zèle, être zélé, parler, blâmer avec zèle.
Eifersucht, *f.*, *ἡ ζηλοτυπία*, jalousie, *f.*
Eifersüchtig, *adj.* *ζηλότυπος*, jaloux.
Eigen, *adj.* *ἴδιος*, propre; (besonder), *ξεχωριστός*, particulier; (sonderbar), *παράξενος*, singulier, bizarre; (eigensinnig, genau), *ἐξηκριβωμένος, ἀκριβής*, exact, pointilleux; das ist ihm —, *αὐτὴ εἶναι ἡ ξεχωριστὴ συνήθεια του*, cela lui est particulier.
Eigendünkel, *m.*, *ἡ ὑψηλοφροσύνη, ματαία φαντασία*, présomption, *f.*
Eigener, *m.*, *ὁ ἔχων, ὁ νοικοκύρης*, propriétaire, possesseur, *m.*
Eigenhändig, *adj.* *μὲ τὸ ἴδιον χέρι, ἰδιόχειρος*, de main propre; meine eigenhändige Unterschrift, *ἡ ἰδιοχειρός μου ὑπογραφή*, ma signature signée de ma main propre; — geschrieben, *αὐτόγραφος*, autographe.
Eigenheit, *f.*, *ἡ ἰδιότης, ξεχωριστὴ ποιότης*, propriété, singularité, *f.*; — einer Sprache, *ὁ ἰδιωτισμός τῆς γλώσσης*, idiotisme, *m.*
Eigenliebe, *f.*, *ἡ φιλαυτία*, amour-propre, *m.*
Eigenliebig, *adj.* *φίλαυτος*, qui a de l'amour-propre, égoïste.
Eigenlob, *n.*, *ὁ ἔπαινος τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ*, louange *f.* de soi-même.
Eigenmächtig, *adj.* *αὐτοπροαίρετος, ὁποῦ κάμνει τις κατὰ τὴν ἐδικήν του θέλησιν*, arbitraire.
Eigennutz, *m.*, *ἡ φιλοκερδία*, intérêt, *m.*, (passion *f.* pour ses intérêts).
Eigennützig, *adj.* *φιλόκερδος*, intéressé.
Eigenschaft, *f.*, *ἡ ἰδιότης, ποιότης*, qualité, propriété, *f.*
Eigensinn, *m.*, *τὸ πεῖσμα*, caprice, entêtement, *m.*
Eigensinnig, *adj.* *πεισματικός*, capricieux, entêté.
Eigenthum, *n.*, *τὸ ἀπόκτημα*, propriété, bien *m.* propre.
Eigenthümer, Eigenthumsherr, *m.*, *ὁ ἔχων, ὁ νοικοκύρης*, propriétaire, *m.*
Eigenthümerin, *f.*, *ἡ ἔχουσα, ἡ νοικοκυρά*, propriétaire, *f.*
Eigenthümlich, *adj.* *ἴδιος*, propre; *εἰδικός, κύριος*, spécifique.

Eigenthümlichkeit, *f.*, ἰδιότης, (ξεχωριστὴ) ποιότης, propriété (singulière).

Eigenthumsrecht, *n.*, τὸ δίκαιον νὰ ἔχῃ τις τι ὡς ἰδικόν του πρᾶγμα, propriété, *f.*, droit *m.* de possession.

Eigentlich, *adj.* κύριος, propre; die eigentliche Bedeutung, ἡ κυρία σημασία, la signification propre.

Eigentlich, *adv.* κυρίως, proprement.

Eigenwille, *m.*, ἡ ἰσχυρογνωμία, τὸ πεῖσμα, caprice, *m.*, volontés, *f. pl.*

Eigenwillig, *adj.* ἰσχυρογνώμων, πεισματικός, capricieux, qui a beaucoup de volontés.

Eiland, *n.*, ἡ νῆσος, τὸ νησί, île, *f.*

Eilbote, *m.*, ὁ ταχυδρόμος, κουρίερος, courrier, *m.*

Eile, *f.*, ἡ ταχύτης, ἡ βία, σπουδή, hâte, *f.*; in der —, μὲ βίαν, βιαστικά, à la hâte.

Eilen, *v. n.* βιάζομαι, σπεύδω, se hâter, se dépêcher.

Eilend, *adj.* ταχύς, βιαζόμενος, βιαστικός, vîte, qui se hâte.

Eilends, *adj.* ταχέως, βιαστικά, εἰς τὴν βίαν, vîte, en hâte.

Eilf (Elf), *nu.* ἕνδεκα, onze.

Eilfeck, (Elfeck), τὸ ἑνδεκάγωνον, hendécagone, *m.*

Eilfertig, *adj.* βιαστικός; ὁποῦ βιάζεται, hâté, vîte, prompt.

Eilfertigkeit, *f.*, ἡ βία, ταχύτης, hâte, précipitation, *f.*

Eilfhundert, (Elfhundert), *nu.* χίλιοι ἑκατόν, onze cents, mille et cent.

Eilfjährig, (Elfjährig), ἑνδεκαετής, ἕνδεκα χρόνων, de onze ans.

Eilfsylbig, (Elfsylbig), *adj.* ἑνδεκασύλλαβος, hendécasyllabe.

Eilfte, (Elfte), *adj.* ἑνδέκατος, onzième; der eilfte (elfte) des Monats, ἡ ἑνδεκάτη τοῦ μηνός, le onze du mois.

Eilftehalb, (Elftehalb), *v. a.* δέκα ἥμισυ, dix et demi.

Eilftel, (Elftel), *n.*, ἕνα ἑνδέκατον, un onzième.

Eilftens, (Elftens), *adv.* διὰ ἑνδέκατον, onzièmement.

Eilig, *adj.* βιαζόμενος, βιαστικός, hâté, pressé, prompt.

Eilmarsch, *m.*, πορεία (στρατεύματος) ἀναγκασμένη, βιαστική, marche *f.* forcée.

Eimer, *m.*, ὁ κουβᾶς, ἡ ὑδρία, seau, *m.*; Eimer Wein, Bier u. s. w., μέτρον τι διὰ κρασί, πίρα κτλ. περιέχον 60—70 μπουτέλια, eimer (mesure pour le vin, la bière etc. qui contient 60 à 70 pintes).

Ein, eine, ein, *nu.* εἷς, μία, ἕν, (κοινῶς· ἕνας, μία, ἕνα), un, une.

Einander, *adj. indecl.* ἕνας τὸν ἄλλον, μία τὴν ἄλλην, ἕνα τὸ ἄλλο, l'un l'autre, l'une l'autre, les uns les autres.

Einärnten, s. Einernten.

Einarmig, *adj.* κουτζοχέρης, manchot.

Einäschern, *v. a.* μεταβάλλω εἰς στάκτην, ἀνάπτω, κατακαίω, réduire en cendres, brûler.

Einathmen, *v. n.* ἀναπνέω, πέρνω τὴν ἀναπνοήν, respirer; πέρνω μαζὺ μὲ τὴν ἀναπνοήν, aspirer.

Einäugig, *adj.* μονόφθαλμος, borgne.

Einballen, Einballiren, *v. a.* μαζώνω, περιτυλίγω (κάμνω ντέγγι), emballer.

Einballung, Einballirung, *f.*, ἡ περιτύλιξις, τὸ περιτύλιγμα, emballage, *m.*

Einbalsamiren, *v. a.* (βαλσαμώνω, ταριχεύω, embaumer.

Einbalsamirung, *f.*, ἡ βαλσάμωσις, τὸ ταρίχευμα, embaumement, *m.*

Einband, *m.*, τὸ δέσιμον τοῦ βιβλίου, reliure, *f.*

Einbansen, *v. a.* μαζώνω (τὰ σιτάρια κτλ.) εἰς τὸ ἀμπάρι, entasser (les blés etc.) dans la grange.

Einbeißen, *v. a.* δαγκάνω εἴς τι, mordre dans . . .; (eindringen), διαπερνῶ (οἷον· τὸ ἀσημόνερον), percer (en corrodant, comme l'eau forte).

Einberichten, *v. a.* δίδω εἴδησιν, στέλλω εἴδησιν, rapporter.

Einbetteln, sich —, bei jemanden, ἀποκτῶ τὴν εὔνοιάν τινὸς μὲ ταπεινὰς παρακαλέσεις, s'insinuer par des flatteries, par des bassesses.

Einbeuchen, *v. a.* βάνω (τὰ πλυστικὰ) εἰς τὴν ἀλυσίβαν, mettre (le linge) à la lessive, encuver.

Einbiegen, *v. a.* λυγίζω, κάμνω ἀγκίστρι, διπλώνω, courber, plier (en forme de croc).

Einbilden, sich (*dat.*), *v. r.* φαντάζομαι, s'imaginer; sich

(*dat.*) etwas —, *ὑπερηφανεύομαι, εἶμαι ὑπερήφανος*, se donner des airs, s'en faire accroire; sich (*dat.*) etwas — auf etwas (als: auf den Reichthum rc.), *ὑπερηφανεύομαι διὰ ἕνα πρᾶγμα* (*οἷον· διὰ τὸν πλοῦτον κτλ.*), faire vanité de qc. (*p. e.* de ses richesses etc.); einem etwas einbilden, *v. a.* *βάνω εἰς τὴν φαντασίαν τινός τι*, mettre qc. en tête à qn.

Einbildung, *f.*, *ἡ φαντασία*, imagination; présomption, *f.*

Einbildungskraft, *f.*, *ἡ δύναμις τῆς φαντασίας*, *ἡ φαντασία*, fantaisie, imagination, *f.*

Einbinden, *v. a.* *δένω μέσα*, lier, nouer; etwas in Stroh —, *περιτυλίγω μὲ ἄχυρα*, empailler; ein Buch —, *δένω ἕνα βιβλίον*, relier un livre; *v. n.* seinem Pathen etwas —, *δίδω ἕνα δῶρον* (*ὡς νουνός*) *εἰς τὸ παιδὶ ἀφ' οὗ ἐβαπτίσθη*, faire un présent de baptême à son filleul; die Segel —, *μαζώνω τὰ πανία*, ferler les voiles; einem etwas —, *νουθετῶ τινὰ καλὰ νὰ κάμῃ τι*, enjoindre qc. à q.

Einblasen, *v. a.* *φυσσῶ μέσα*, souffler dans . . .; (ins Ohr), *ψιθυρίζω, λέγω εἰς τὸ αὐτί*, souffler aux oreilles de q.

Einbläser, *m.*, s. Einhelfer.

Einbläuen, *v. a.* *fam.* *ἐντυπώνω εἰς τὸν νοῦν τινός τι μὲ πολὺν κόπον*, inculquer.

Einbökeln, s. Einpökeln.

Einbrechen, *v. a.* *τζακίζω*, rompre briser; (mit Gewalt in ein Zimmer), *τζακίζω τὴν θύραν ἑνὸς ὀνδᾶ*, forcer la porte d'une chambre; *v. n.* (im Eise), *βυθίζομαι, πίπτω εἰς τὸ νερὸν, ἀφ' οὗ τζακισθῇ ὁ πάγος*, s'enfoncer, tomber dans l'eau en perçant la glace; in ein Land —, *ἐφορμῶ, ὁρμῶ μέσα* (*εἰς ἕνα τόπον*), faire une invasion dans un pays, envahir un pays; die Nacht bricht ein, *ἡ νύκτα πλησιάζει, νυκτιάζει*, la nuit s'approche.

Einbrennen, *v. a.* *καίω μέσα, ἐντυπώνω μὲ σίδηρον πυρωμένον*, marquer d'un fer chaud, percer en brûlant.

Einbringen, *v. a.* *φέρω* (*φέρνω*) *μέσα* (*οἷον· τὰ σιτάρια εἰς τὸ ἀμπάρι*), porter dedans (*p. e.* les blés dans la grange); (*μεταφ.*) *φέρω κέρδος*, produire, rapporter, valoir; das Versäumte —, *ξανακάμνω*, (*κάμνω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀμέλησα πρῶτα*), reparer le temps perdu.

Einbrocken, *v. a.* *τρίβω* (*ψωμὶ κτλ.*) *διὰ σοῦπαν κτλ.*, émier, émietter.

Einbruch, *m.*, *τὸ τζάκισμα*, rupture, *f.*; (eines Diebes), *τὸ κλέψιμον* (*ὁπου γίνεται τζακίζωντας θύραν κτλ.*), effraction, *f.*; — der Nacht, *τὸ νυκτίασμα*, l'approche *f.* de la nuit; — des Feindes, *ἡ ὁρμὴ, εἰσδρομὴ τοῦ ἐχθροῦ*, invasion *f.* de l'ennemi.

Einbürgern, *v. a.* ein fremdes Wort, *δέχομαι εἰς τὴν γλῶσσαν μίαν ξένην λέξιν*, naturaliser un mot étranger.

Einbuße, *f.*, *ἡ ζημία, τὸ χάσιμον, ἡ χαμοῦρα*, perte, *f*, dommage, *m.*

Einbüßen, *v. a.* *χάνω, τραβῶ ζημίαν*, perdre.

Eincassiren, *v. a.* *βάνω εἰς τὴν κάσσαν, καζανίζω*, mettre dans la caisse, encaisser; s. Einfordern.

Eindämmen, Eindeichen, *v. a.* *περικυκλώνω μὲ ἕνα χῶμα*, enfermer d'une digue.

Eindingen, *v. a.* *περιλαμβάνω, περικλείω εἰς τὴν συμφωνίαν, τὴν συνθήκην*, stipuler, comprendre dans le marché ou dans l'accord.

Eindorren, *v. a.* *ξηραίνομαι, μαζώνομαι ἀπὸ τὴν ξηράδα*, se sécher, se rétrécir.

Eindrängen, sich —, *στρημώνομαι μέσα, ἐμβαίνω εἰς τὴν στρημοῦραν*, se fourrer dans . . .; (*μεταφ.*) *ἐμβαίνω μὲ βίαν ἢ ἀδίκως*, s'intriguer.

Eindringen, *v. a.* *διαπερνῶ, ἀπερνῶ μέσα, ἐμβαίνω μέσα* (*οἷον· σουγλὶ κτλ.*), percer, pénétrer (comme une broche etc.); *ἐμβαίνω μὲ βίαν, ἀπερνῶ μέσα μὲ βίαν*, entrer par force; (von Flüssigkeiten), *ἀπερνῶ μέσα* (*ὡς τὸ νερὸν κτλ.*, s'imbiber, s'infiltrer; (*μεταφ.*) *διαπερνῶ* (*μὲ τὸν νοῦν, μὲ τὴν ἀγχίνοιαν*), *fig.* penétrer, approfondir.

Eindruck, *m.*, *ἡ ἐντύπωσις*, impression, *f.*; *ἡ ἐνέργεια*, *fig.* impression, sensation, *f.*

Eindrucken, *v. a.* *ἐντυπώνω*, imprimer, empreindre.

Eindrücken, *v. a.* *τζακίζω ζουλήγωντας*, enfoncer, casser ou rompre en pressant; *ἐντυπώνω*, *fig.* imprimer.

Einegen, (**Eineggen**), *v. a.* *παραχώνω (τὰ σπαρτὰ) μὲ τὸ λισγάρι*, recouvrir avec la herse.

Einer, *m.*, *ἡ μονὰς, μονάδα*, un, unité; die Einer (in der Rechenkunst), *αἱ μονάδες (εἰς τὴν ἀριθμητικήν)*, les nombres simples (depuis 1 jusqu' à 9).

Einerley, *adj. indecl.* *μιᾶς λογῆς*, le même, de la même façon; es ist —, *εἶναι ὅλον ἕνα*, c'est la même chose, c'est égal.

Einernten, *v. a.* *θερίζω*, moissonner, recolter; *fig.* recueillir, jouir.

Einfach, *adj.* *ἁπλοῦς, ἁπλός*, simple.

Einfachheit, *f.*, *ἡ ἁπλότης*, simplicité, *f.*

Einfädeln, *v. a.* *ἀπερνῶ τὴν κλωστὴν εἰς τὴν τρύπαν τῆς βελόνης*, enfiler; eine Sache —, (*μεταφ.*) *διατάσσω, κάμνω ἀρχὴν μιᾶς ὑποθέσεως*, *fig.* ménager, arranger.

Einfahren, *v. n.* *πηγαίνω μέσα, μὲ τὸ ἀμάξι, ἢ μὲ τὸ καράβι*, entrer (en voiture ou en bateau); *v. a.* *φέρω μέσα μὲ τὸ ἀμάξι*, transporter (en voiture) dans . . .; Getreide —, *φέρω τὰ σιτάρια εἰς τὸ ἀμπάρι*, engranger les blés; Pferde —, *συνηθίζω τὰ ἄλογα νὰ τραβοῦν τὸ ἀμάξι*, dresser les chevaux à tirer une voiture; (entzweyfahren), *τζακίζω κτυπῶντας μὲ τὸ ἀμάξι (οἷον· μίαν θύραν)*, enfoncer (en menant une voiture).

Einfahrt, *f.*, *ἡ εἴσοδος, ἡ μεγάλη πόρτα διὰ τὰ ἀμάξια*, entrée, porte-cochère, *f.*; *ὁ τόπος ὅπου ἐμβαίνουν ἀμάξια ἢ καράβια*, embouchure, passe *f.* d'un port; *ὁ τόπος ἔνθα καταβαίνουν εἰς τὰ μεταλλεῖα (τὰ λαγούμια)*, descente *f.* dans les mines.

Einfall, (**Einsturz**), *m.*, *τὸ πέσιμον, ὁ χαλασμός*, chute, *f.*, écroulement, *m.*; (feindlicher —), *ἡ ἐφορμή, εἰσδρομὴ (τοῦ ἐχθροῦ)*, irruption, invasion, incursion (des ennemis); *fig.* *ὁ στοχασμὸς, ἡ ἰδέα (ὁποῦ ἔρχεται αἰφνιδίως εἰς τὸν νοῦν)*, idée, pensée, saillie, *f.*

Einfallen, *v. n.* *πίπτω μέσα, ξεπίπτω, χαλνῶμαι*, tomber, tomber en ruine, s'écrouler; in ein Land —, *κάμνω ὁρμὴν, εἰσδρομὴν εἰς ἕνα τόπον, ἐφορμῶ*, faire une irruption, une invasion dans un pays, envahir un pays; es fällt mir ein, *μοὶ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν, μοὶ ἔρχεται ὁ στοχασμός*, il me tombe dans l'esprit, il me vient l'idée; *ἐνθυμοῦμαι*, je me souviens, je me rappelle; sich (*dat.*) einfallen lassen, *στοχάζομαι νὰ κάμω (τι παράξενον ἢ ἄδικον)*, s'aviser de qc. ou de faire qc.; es fällt ein (ereignet sich), *γίνεται, συμβαίνει, τυχαίνει*, il survient, il arrive.

Einfalt, *f.*, *ἡ ἁπλότης*, simplicité, naïveté, *f.*; (Dummheit), *ἡ ἁπλότης τοῦ νοός, ἡ ἀνοησία, μωρία*, niaiserie, nigauderie, *f.*

Einfältig, *adj.* *ἁπλοῦς, ἁπλός*, simple; (Dumm), *ἁπλὸς, ἀνόητος, μωρὸς, (ἀχμάκης)*, niais, nigaud, sot.

Einfaltspinsel, *m.*, *fam.* *ἕνας ἁπλούστατος, ἀνόητος, ἀχμάκης*, benêt, niais, nigaud, *m.*

Einfalzen, s. Falzen.

Einfangen, *v. a.* *πιάνω καὶ φυλάγω (πουλλιά)*, prendre et enfermer (des oiseaux).

Einfärbig, *adj.* *μονοχρώματος*, d'une seule couleur.

Einfassen, *v. a.* *περιτριγυρίζω, περιβάλλω, περικυκλώνω*, entourer, border, garnir; (in Gold etc.), *βάνω εἰς χρυσὸν κτλ. δένω (διαμάντι κτλ.) μὲ χρυσὸν κτλ.*, enchâsser (un diamant etc.) (en or etc.); (säumen), *πιμπιλώνω*, ourler.

Einfassung, *f.*, *ἡ περικύκλωσις, τὸ περιτριγύρισμα*, action de border; *τὸ πιμπίλωμα*, action d'ourler; *τὸ δέσιμον μὲ χρυσὸν κτλ.*, enchâssure, *f.*; *περιθώρι*, cadre, *m.*

Einfehmen, *v. a.* die Schweine, *βάνω τὰ γουρούνια εἰς τὸ δάσος, νὰ φάγουν βαλάνια*, mettre les cochons à la glandée.

Einfeilen, *v. a.* *κάμνω σχισμά-*

Digitized by Google

δα εἴς τι μὲ τὸ ῥινί, faire une coche avec la lime.

Einfeuern, *v. a.* ἀνάπτω μεγάλην φωτιὰν εἰς τὴν σόμπαν, faire un grand feu dans un fourneau.

Einfinden, sich, ἔρχομαι, παῤῥησιάζομαι, se trouver, se rendre, se présenter.

Einflechten, *v. a.* ἐμπλέκω, tresser, entrelacer.

Einflicken, *v. a.* βάνω μέσα μπαλώνωντας (οἷον· ἕνα κομμάτι πανί, πειζὶ κτλ.), raccommoder (*p. e.* un habit etc. en y mettant une pièce de drap etc.); *fig.* ein Wort —, βάνω μίαν λέξιν (εἰς ἕνα ποίημα κτλ.) ὁποῦ δὲν ἁρμόζει, insérer (*p. e.* des chevilles dans un poëme etc.); sich —, ἀνακατώνομαι εἴς τι ὅπου δὲν ἔπρεπε, s'insinuer (d'une manière importune).

Einfliegen, *v. n.* πετῶ μέσα, entrer en volant.

Einfließen, *v. n.* ῥέω, τρέχω μέσα, εἰςρέω, entrer, couler dans . . .; — lassen (ein Wort u. s. w.), λέγω μεταξὺ εἰς τὰ ἄλλα ἕναν λόγον κτλ., couler, glisser un mot etc. dans son discours.

Einflößen, *v. a.* χύνω μέσα, instiller; (μεταφ.) ἐντυπώνω (εἰς τὸν νοῦν, εἰς τὴν καρδίαν), *fig.* inspirer.

Einfluß, *m.*, ἡ εἰςροή, ἐνέργεια, ἐντύπωσις, influence, *f.*

Einfordern, *v. a.* ζητῶ (ἕνα χρέος, μίαν πληρωμήν), exiger, demander (le paiement d'une dette etc.).

Einförmig *adj.* μονοειδής, ὁποῦ μένει πάντοτε τὸ ἴδιον, uniforme, monotone; ἄνοστος, fade.

Einförmigkeit, *f.*, τὸ μονοειδὲς (καὶ διὰ τοῦτο ἄνοστον), uniformité, monotonie, *f.*

Einfressen, *v. a.* et *n.* τρώγω, καταβιβρώσκω, ἐμβαίνω τρώγωντας (οἷον· τὸ ἀσημόνερον κτλ.), ronger, corroder (comme l'eau forte etc.); *fig. fam.* Staub —, καταπίνω, τρώγω κονιορτόν, avaler de la poussière; einen Schimpf —, ὑποφέρω ἥσυχα μίαν ὕβριν, avaler, boire un affront.

Einfriedigen, s. Einfügen.

Einfrieren, *v. n.* παγώνω, (περικυκλώνομαι μὲ πάγον), être pris ou arrêté par la glace.

Einfügen, *v. a.* προσαρμόζω, συνάπτω, βάνω μέσα (οἷον· ἕνα σανίδι εἴς τι), emboîter, encastrer, encastiller, emmortaiser.

Einfuhr, *f.*, ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ξένων πραγμάτων, importation, *f.*

Einführen, *v. a.* εἰσάγω (εἰς ἕνα τόπον), πηγαίνω ἢ ὁδηγῶ μέσα, introduire, faire entrer (dans un lieu); Waaren —, φέρω (ξένα) πράγματα εἰς ἕναν τόπον, importer des marchandises; *fig.* Sitten, Gebräuche —, εἰσάγω συνήθειαν, introduire des coutumes; einen in ein Amt —, ἐνθρονιάζω, ἀποκαθιστῶ (τινὰ εἰς ἕνα ἐπάγγελμα), installer q.

Einführung, *f.*, ἡ εἰσαγωγή, introduction, *f.*; in ein Amt, ἐνθρονίασις, ἀποκατάστασις, installation, *f.*

Einfüllen, *v. a.* χύνω μέσα, γεμίζω, verser dans . . ., remplir.

Eingang, *m.*, ἡ εἴσοδος, τὸ ἔμβασμα, entrée (*propr.* et *fig.*), *f.*

Eingeben, *v. a.* (als Arzneien), δίδω (τινὸς ἰατρικὸν), donner (*p. e.* un remède à q.); (als ein Schreiben rc.), παραδίδω μίαν γραφὴν κτλ., présenter une requête etc.; (in den Sinn), ἐμπνέω (ἰδέαν κτλ., inspirer, suggérer.

Eingebildet, *adj.* φανταστικός, imaginaire; ὑπερήφανος, ματαιόφρων, présomptueux.

Eingebinde, *n.*, τὸ δῶρον ὁποῦ δίδει ὁ νουνὸς εἰς τὸ παιδὶ μετὰ τὸ βάπτισμα, présent *m.* de baptême (à son filleul).

Eingeboren, *adj.* γεννημένος εἰς τὸν τόπον, ἐντόπιος, naturel, indigène; der eingeborene Sohn (in der Bibel), ὁ μονογενὴς υἱός, le fils unique.

Eingebrachte, *n.*, ἡ προῖκα, (τὰ ὑπάρχοντα τὰ ὁποῖα ἔχει ἡ γυναῖκα εἰς καιρὸν ὁποῦ ὑπανδρεύεται), apports, *m. pl.*, bien dotal, *m.*

Eingebung, *f.*, ἡ ἔμπνευσις (εἰς τὸν νοῦν), inspiration, *f.*

Eingedenk, — seyn, *v. n.* στοχάζομαι, ἐνθυμοῦμαι, δὲν

ἀλησμονῶ, se souvenir de qc., ne pas oublier qc.

Eingefallen, *adj.* *ξεπεσμένος*, *χαλασμένος*, tombé en ruine; *βουλιασμένος*, creux, enfoncé; *λιγνός*, maigre.

Eingefleischt, *adj.* *ἐνσαρκωμένος*, incarné; ein eingefleischter Teufel, *ἀληθινὸς διάβολος*, *διαβολὸς εἰς σχῆμα ἀνθρώπου*, *κάκιστος ἄνθρωπος*, un diable incarné.

Eingehen, *v. n.* *ἐμβαίνω μέσα*, entrer; (von Pflanzen), *χαλνῶμαι*, *μαραίνομαι*, se flétrir, dépérir; — oder einlaufen, (s. Einlaufen); etwas —, *v. a.* *συμφωνῶ*, *δέχομαι*, *στέργω*, consentir, accorder.

Eingelegt, *adj.* *ποικιλωμένος μὲ ξύλα διαφόρων χρωμάτων*, travaillé en marqueterie; s. Einlegen.

Eingemacht, *adj.* *ζαχαρωμένος*, confit; s. Einmachen.

Eingenommen, *adj.* *παρμένος*, pris; für etwas — seyn, *ἔχω πρόληψιν*, *καλὴν γνώμην διὰ ἕνα πρᾶγμα*, être prévenu, préoccupé pour qc.

Eingepfarrt, *adj.* *ἐνορίτης*, *ἐνορίτησσα*. paroissien, -enne.

Eingepflanzt, *adj.* *ἐμφυτευμένος (ἀπὸ τὴν φύσιν)*, inné, naturel.

Eingeschränkt, *adj.* *περιωρισμένος*, borné, reserré; ein eingeschränkter Kopf, *ἁπλὸν πνεῦμα*, *περιωρισμένον*, un esprit borné.

Eingesessen, *adj.* *ἔχων ὁσπίτιον εἰς ἕνα τόπον*, domicilié.

Eingeständniß, *n.*, *ἡ ὁμολογία (σφάλματος)*, aveu (d'une faute), *m.*

Eingestehen, *v. a.* *ὁμολογῶ (σφάλμα)*, avouer, confesser.

Eingeweide, *n.*, *τὰ ἐντόσθια*, *τὰ σπλάγχνα*, entrailles, *f. pl.*

Eingewohnen, *v. n.* *fam.* *συνηθίζω ἕναν τόπον (νὰ κατοικήσω)*, s'habituer dans un lieu.

Eingewurzelt, *adj.* s. Einwurzeln.

Eingezogen, *adj.* *μέτριος*, *μονήρης*, *χωρισμένος ἀπὸ τὸν κόσμον*, retiré (du monde), vivant dans la retraite.

Eingezogenheit, *f.*, *ἡ μοναξία*, *ἀναχώρησις ἀπὸ τὸν κόσμον*, retraite, vie retirée, *f.*

Eingießen, *v. a.* *χύνω μέσα*, verser dans . . .; *κερνῶ*, verser (à q. un verre de vin etc.); mit Bley —, *μολυβώνω*, *δένω τι (οἷον ἕνα σίδηρον) μὲ μολύβι (εἰς τὸν τοῖχον)*, sceller en plomb, couler en plomb.

Eingraben, *v. a.* (in die Erde), *χώνω μέσα εἰς τὴν γῆν*, *παραχώνω*, enterrer, enfouir; (in Stein, Metall), *ἐγχαράττω*, *χαρακώνω*, *γλύφω*, graver, buriner, ciseler.

Eingreifen, *v. a.* (als Räder in einander), *πιάνω*, *πιάνομαι (λέγεται διὰ τὰ δόντια δύο τροχῶν ὁποῦ πιάνονται τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο)*, s'engrener, mordre (*en parlant* de roues etc.); in jemandes Rechte —, *ἐγγίζω τὰ δίκαια τινός*, *ἀδικῶ*, *fig.* empiéter, entreprendre sur les droits de q.).

Eingriff, *m.*, (in jemandes Rechte), *ἡ ἔγγιξις τῶν δικαίων τινός*, *ἡ ἀδικία*, *ἄδικος ἰδιοποίησις*, entreprise sur les droits de q.

Einguß, *m.*, *τὸ χύσιμον μέσα*, infusion, *f.*; *τὸ κέρασμα*, action *f.* de verser (du vin).

Einhägen, *v. a.* *περικλείω*, *περικυκλώνω μὲ φράκτην*, clorre, fermer de haies.

Einhaken, Einhäkeln, *v. a.* *βάνω εἰς τὸ τζιγκέλι*, *συνδένω μὲ τζιγκέλι*, accrocher, agrafer.

Einhällig, *adj.* *σύμφωνος*, *ὁμόγνωμος*, unanime; *adv.* *ὁμοθυμαδὸν*, *ὅλοι μαζὺ συμφώνως*, unanimement.

Einhälligkeit, *f.*, *ἡ συμφωνία*, *ὁμογνωμία*, unanimité, *f.*

Einhalt, *m.*, *ἐμπόδιον*, empêchement, obstacle, *m.*; einer Sache — thun, *ἐμποδίζω τὴν προχώρησιν μιᾶς ὑποθέσεως*, arrêter le progrès de qc.

Einhalten, *v. a.* *κρατῶ ὀπίσω*, arrêter, retenir; *v. n.* *ἐμποδίζω*, empêcher; *παύω*, cesser.

Einhandeln, *v. a.* *ἀγοράζω*, *ψωνίζω*, acheter. *v. n.* *γίνομαι χρεοκόπος*, (*γίνομαι μουφλούζης*, *μουφλουζεύω*), faire banqueroute, faillir.

Einhändig, *adj.* *μονόχειρ*, *ὁποῦ ἔχει ἕνα χέρι μόνον*, manchot, -otte.

Einhändigen, *v. a.* *ἐγχειρίζω*, *παραδίδω*, remettre, rendre, délivrer.

Einhändigung, *f.*, *ἡ ἐγχείρισις*, *παράδοσις*, délivrance, livraison, *f.*

Einhängen, *v. a.* βάνω (θύραν, παράθυρον κτλ.) εἰς τὸ στροφίδι, mettre (une porte, une fenêtre) dans les gonds; (die Hemmkette —), δένω τὸν τροχὸν (τοῦ ἁμαξίου), νὰ μὴ γυρίσῃ, enrayer.

Einhauchen, *v. a.* ἐμπνέω, souffler, inspirer.

Einhauen, *v. a.* κόπτω, ἐγχαράττω κόπτωντας, χαρακώνω, faire une entaille, graver (sur du marbre etc.); *v. n.* (im Kriege), πλακώνω μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι, fondre sur l'ennemi le sabre à la main; *fig. fam.* δουλεύω μὲ τὰ δόντια μου, jouer de la machoire.

Einheben, *v. a.* βάνω μέσα (βαρὺ πρᾶγμα), mettre dans . . . (*se dit* de grands poids); (eine Thüre ꝛc.), βάνω (θύραν, παράθυρον κτλ.) εἰς τὸ στροφίδι), mettre (une porte etc.) dans les gonds.

Einheften, *v. a.* ῥάπτω μέσα (οἷον ἕνα φύλλον εἰς ἕνα βιβλίον κτλ.), coudre dans . . . (*p. e.* un feuillet dans un livre etc.).

Einheimisch, *adj.* ἐντόπιος, du pays, domestique, indigène.

Einheit, *f.*, ἡ μονὰς, μονάδα, unité, *f.*

Einheizen, *v. a.* ζεσταίνω, ἀνάπτω τὴν σόμπαν, chauffer (le poêle).

Einhelfen, *v. a.* βοηθῶ, λέγω εἰς τὸ αὐτὶ ἐκεῖνο ὁποῦ πρέπει τις νὰ εἰπῇ, souffler q.

Einhelfer, *m.*, ὁ ὑπαγορεύων εἰς τὰ θέατρα, souffleur, *m.*

Einhellig, s. Einhällig.

Einhemmen, *v. a.* ἐμποδίζω, δένω τὸν τροχὸν τοῦ ἁμαξιοῦ νὰ μὴ γυρίσῃ, enrayer (une roue).

Einhergehen, Einhertreten, *v. a.* περιπατῶ (μὲ παράταξιν, μὲ ὑπερηφάνειαν), s'avancer, s'approcher (en parade, avec fierté).

Einhetzen, *v. a.* μαθαίνω (οἷον ἕνα σκυλὶ διὰ τὸ κυνῆγι), dresser (*p. e.* un chien à la chasse); Soldaten —, γυμνάζω στρατιώτας εἰς πολεμικὰ ἔργα, bien exercer des soldats.

Einholen, *v. a.* φθάνω (ἐκεῖνον ὁποῦ τρέχει), atteindre, joindre (q. qui court); (einem entgegen gehen), πηγαίνω εἰς ἀπάντησιν (μάλιστα μὲ παράταξιν), aller au devant de q. (solennellement); Bericht, Befehl —, ζητῶ, γυρεύω εἴδησιν, προσταγήν, demander un rapport, une ordonnance; das Versäumte, ξανακάμνω (αὐτὰ ὁποῦ ἀμέλησα), αὐξάνω τὴν ἐπιμέλειάν μου, réparer ce qu'on avait négligé, redoubler d'attention.

Einholung, *f.*, τὸ φθάσιμον, ἡ συνάντησις μὲ παράταξιν, ἡ ζήτησις τῆς εἰδήσεως, τῆς προσταγῆς, action *f.* d'atteindre, d'aller au devant, de demander un rapport ou une ordonnance; s. Einholen.

Einhorn, *n.*, ὁ μονόκερως, (ζῶον), licorne, *f.*

Einhufig, *adj.* μονώνυξ, ὁποῦ ἔχει ἕνα ὀνύχι μόνον ὡσὰν τὰ ἄλογα, solipède (*se dit* des chevaux).

Einhüllen, *v. a.* περιτυλίγω, σκεπάζω, envelopper, affubler.

Einhüllung, *f.*, τὸ περιτύλιγμα, σκέπασμα, enveloppement, *m.*

Einig, *adj.* μόνος, μοναχός, un, seul, unique; (einstimmend), σύμφωνος, συμφωνημένος, ὁμόνους, d'accord; einig werden, συμφωνῶ, s'accorder.

Einiger, -e, -es, *adj.* μερικὸς, -ή, -όν, quelque, quelqu' un, quelqu' une; einige, μερικοί, (* ἔνιοι), quelques uns.

Einigermaßen, *adj.* μὲ τρόπον τινὰ, μὲ κάποιον τρόπον, en quelque sorte, en quelque manière.

Einigkeit, *f.*, ἡ συμφωνία, ὁμόνοια, union, concorde, accord, *m.*

Einimpfen, *v. a.* ἐμφυλλίζω, ἐμπολιάζω, inoculer.

Einimpfung, *f.*, τὸ ἐμφύλλισμα, ἐμπολίασμα, inoculation, *f.*

Einjagen, *v. a.* διώχνω μέσα, chasser dans . . .; *fig.* Furcht —, Schrecken —, προξενῶ φόβον, τρόμον, intimider, épouvanter, effrayer.

Einjährig, *adj.* ἑνὸς χρόνου, d'un an.

Einkauen, *v. a.* μεταλέγω (τί τινι) περισσαῖς φοραῖς νὰ τὸ μάθῃ, *fam.* inculquer (qc. à q.).

Einkauf, *m.*, ἡ ἀγόρασις, ὁ ψοῦνος, achat, *m.*, emplette, *f.*

Einkaufen, *v. a.* ἀγοράζω, ψωνίζω, (ψουνίζω), acheter, faire emplette.

Einkäufer, *m.*, ὁ ἀγοραστὴς, ψωνιστὴς, acheteur, *m.*; =käuferin, *f.*, ἀγοράστρια, ψουνίστρια, acheteuse, *f.*

Einkehr, *f.*, ἡ κόνευσις, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κονεύουν, τὸ ξενοδοχεῖον, lieu où l'on descend (pendant un voyage) où l'on va loger, hotellerie, *f.*

Einkehren, *v. a.* κονεύω, aller loger (pendant un voyage), descendre.

Einkeilen, *v. a.* σφηνώνω, ἐμπήγω σφῆνα, cogner.

Einkerben, *v. a.* κάμνω ἕνα σημεῖον εἰς ἕνα ξύλον κόπτωντας μὲ τὸ μαχαίρι, entailler, faire une entaille.

Einkerkern, *v. a.* φυλακώνω, emprisonner, claquemurer, incarcérer.

Einkerkerung, *f.*, ἡ φυλάκωσις, emprisonnement, *m.*, incarcération, *f.*

Einkitten, *v. a.* κολλῶ μὲ πετρόκολλαν, μὲ μαστίχι, mastiquer.

Einklammern, *v. a.* προσάπτω, στερεώνω μὲ ἀγκίστρι, cramponner; ein Wort —, βάνω εἰς παρένθεσιν μίαν λέξιν, mettre un mot entre deux parenthèses.

Einklang, *m.*, μονοτονία, (mus.) unisson, *f.*; συμφωνία, accord, *m.*

Einkleiden, *v. a.* (einen Mönch, eine Nonne), δίδω τὰ μοναστικὰ φορέματα (εἰς καλόγερον, εἰς καλογρηάν), donner l'habit à un religieux ou à une religieuse; eingekleidet werden, sich einkleiden lassen, γίνομαι καλόγερος, καλογρηά, καλογερεύω, καλογρηάζω, prendre l'habit, prendre le voile; (μεταφ.) παρασταίνω, σχηματίζω, διατάσσω, *fig.* habiller qc., arranger.

Einkleidung, *f.*, τὸ καλογέρευμα, prise *f.* d'habit; ὁ καλογρηασμός, prise *f.* du voile; ἡ παράστασις, ὁ σχηματισμὸς τοῦ ὕφους, *fig.* manière *f.* d'habiller qc.

Einkleistern, *v. a.* κολλῶ μέσα μὲ ἀλευρόκολλαν, coller, attacher avec de la colle d'amidon.

Einklemmen, *v. a.* σφίγγω, ζουλήγω, serrer, pincer.

Einklinken, *v. a.* et *n.* σφαλίζω τὸ μάνδαλον, fermer ou se fermer au loquet.

Einknicken, *v. a.* τζακίζω ὀλίγον (οἷον· καλάμι, λεπτὸν ξύλον κτλ.), briser à demi.

Einknüpfen, *v. a.* δένω μέσα, κομβοδένω μέσα, nouer dans . . .; *fig.* einem etwas, νουθετῶ τινὰ νὰ μὴν ἀλησμονήσῃ, *fig.* inculquer bien qc. à q.

Einkochen, *v. n.* σμικρύνομαι, ὀλιγοστεύω βράζωντας, se diminuer en bouillant.

Einkommen, *v. a.* ἐμβαίνω μέσα, ἔρχομαι μέσα, entrer; (vom Gelde), ἐμβαίνω (ἐνγοῶντας τὰ ἄσπρα), entrer (en parlant de l'argent); es kommt mir ein, μοι ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν, μοὶ ἔρχεται ὁ στοχασμὸς, στοχάζομαι, il me vient dans l'esprit, il me vient une idée; gerichtlich einkommen, παραδίδω εἰς τὸ κριτήριον μίαν παράκλησιν, μίαν ἔγκλησιν, présenter un placet en justice, porter une plainte en justice; sich einkommen lassen, στοχάζομαι νὰ κάμω (τι παράξενον ἢ αὐθάδες), s'aviser.

Einkommen, *n.*, τὰ εἰσοδήματα, revenu, *m.*

Einkreisen, *v. a.* περικυκλώνω, cerner.

Einkriechen, *v. a.* ἐμβαίνω ἑρπύζωντας, σύρομαι μέσα, entrer en rampant; — μαζώνομαι, στενώνομαι, se rétrécir.

Einkriegen, *v. a.* *fam.* λαμβάνω, recevoir.

Einkünfte, *f. pl.*, τὰ εἰσοδήματα, revenus, *m. pl.*

Einladen, *v. a.* φορτώνω, βάνω εἰς τὸ ἁμάξι, εἰς τὸ καράβι, charger, embarquer; (einen), καλῶ τινα (εἰς τὸ γεῦμα κτλ.), inviter, convier.

Einladend, *adj.* *fig.* ὀρεκτικὸς, νόστιμος, appétissant, ragoûtant.

Einladung, *f.*, ἡ φόρτωσις, charge, *f.*, embarquement, *m.*; τὸ κάλεσμα, invitation, *f.*

Einlage, *f.*, τὸ περικλεισμένον (εἰς τὴν γραφὴν), incluse, *f.*; τὰ ἄσπρα βαλμένα εἰς λοταρίαν κτλ., mise, *f.*, enjeu, *m.*

Einländisch, s. Inländisch.

Einlaß, *m.*, *ἡ ἄδεια νὰ ἔμβῃ τις*, *ἡ εἴσοδος*, *τὸ ἔμβασμα*, entrée, permission *f.* d'entrer; (kleine Thüre), *μία μικρὴ θύρα*, guichet, *m.*

Einlassen, *v. a.* *ἀφίνω τινὰ νὰ ἔμβῃ*, laisser entrer; mit Bley 2c. —, *γεμίζω μὲ μολύβι ἀναλυμένον*, sceller en plomb, couler en plomb; sich —, in etwas, *ἀνακατώνομαι εἴς τι*, s'engager, se mêler de qc.; sich in ein Gespräch —, *κάμνω συνομιλίαν*, *συνομιλῶ μέ τινα*, entrer en conversation, en discours avec q.

Einlassung, *f.*, *ἡ ἄδεια νὰ ἔμβῃ τις*, entrée (permission d'entrer), *f.*

Einlauf, *m.*, *ἡ εἴσοδος*, *τὸ ἔμβασμα*, *φθάσιμον*, entrée, arrivée, *f.*

Einlaufen, *v. a.* *ἐμβαίνω*, entrer, arriver; (als Tuch 2c.), *μαζώνομαι*, *στενώνομαι*, se rétrécir, se gripper.

Einlaugen, *v. a.* *βάνω εἰς τὴν ἀλισίβαν*, lessiver, mettre à la lessive.

Einläuten, *v. a.* *σημειώνω τὴν ἀρχὴν (τῆς πανηγύρεως, τῆς ἑορτῆς) κουδουνίζωντας τὴν καμπάναν*, sonner, donner le signal, annoncer par le son de la cloche (*p. e.* un jour de fête, le commencement de la foire).

Einlegemesser, *n.*, *μικρὸν μαχαίρι τοῦ ὁποίου ἡ λάμα ἀνοίγει καὶ σφαλνᾷ*, jambette, *f.*

Einlegen, *v. a.* *βάνω μέσα*, mettre dans . . .; (mit Holz 2c.), *στολίζω μὲ ποικιλοχρώματα ξύλα*, travailler en marqueterie; die Waaren —, *μαζώνω τὰ πράγματα*, détaler; eine Bitte —, *παραδίδω μίαν παρακάλεσιν*, *παρακαλῶ*, présenter une demande, demander; eine Bitte für einen —, *μεσιτεύω*, *παρακαλῶ διά τινα*, intercéder pour q.; Ehre —, *ἐβγάζω*, *ἀποκτῶ τιμήν*, *δόξαν*, retirer de la gloire de qc.

Einleger, *m.*, (Messer), s. Einlegemesser.

Einleimen, *v. a.* *κολλῶ μέσα εἰς* . . ., coller.

Einleiten, *v. a.* *εἰσάγω*, *κάμνω εἰσαγωγήν*, *προετοιμάζω*, ménager, conduire avec adresse, préparer.

Einleitung, *f.*, *ἡ προετοιμασία*, préparatifs, *m. pl.*; *ἡ εἰσαγωγή*, introduction, *f.*

Einlenken, *v. a.* *γυρίζω πρὸς τὰ μέσα*, tourner en dedans; *v. n.* *γυρίζω (τὸ ἁμάξι κτλ.) εἰς τὸν συνηθισμένον δρόμον*, rentrer dans la voie; *fig.* (im Reden), *κλίνω*, *ἐπιστρέφω*, *γυρίζω πάλιν εἰς αὐτὸ περὶ τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ λόγος μου*, *fig.* revenir au fait, au sujet du discours.

Einleuchten, *v. n.* *εἶμαι φανερὸς*, *σαφής*, paraître avec évidence.

Einleuchtend, *adj.* *φανερὸς*, *σαφὴς*, *ὁποῦ καθένας πρέπει νὰ καταλάβῃ*, évident, bien clair.

Einliefern, *v. a.* *παραδίδω (τὸ προστεταγμένον)*, livrer, délivrer, remettre.

Einlieferung, *f.*, *ἡ παράδοσις*, livraison, remise, *f.*

Einlogiren, *v. a. fam.* *βάνω τινὰ εἰς κατοικίαν*, (*εἰς κονάκι*), loger (q.); sich —, *πέρνω*, *τὴν κατοικίαν (τὸ κονάκι) μου*, loger, se loger.

Einlösen, *v. a.* *λαμβάνω ὀπίσω τὸ ἐνέχυρον (τὸ ἀμανέτι) πληρώνωντας τὰ δανεισμένα ἄσπρα*, *ξαναγοράζω*, dégager (un gage), retraire.

Einlösung, *f.*, *ἡ ξαναγόρασις*, dégagement, retrait, *m.*; s. Einlösen.

Einlöthen, *v. a.* *κολλῶ μέσα (μέταλλα)*, souder.

Einmachen, *v. a.* *βάνω μέσα*, mettre dans . . .; die Ohrringe —, *βάνω τὰ σκωλαρύκια*, mettre les boucles d'oreille; Früchte, *ἀρτύνω πωρικὰ βράζωντάς τα μὲ ζάχαρην*, *ζαχαρώνω*, confire des fruits; eingemachte Früchte, *ζαχαρωμένα πωρικά*, des fruits *m. pl.* confits, confitures, *f. pl.*; Kalk —, *ἀνακατώνω ἀσβέστην*, détremper, gâcher de la chaux.

Einmähdig, *adj.* eine einmähdige Wiese, *λιβάδι εἰς τὸ ὁποῖον κόπτουν τὰ χόρτα μίαν φορὰν τὸν χρόνον*, prairie *f.* qu'on ne fauche qu' une fois par an.

Einmahnen, *v. a.* *ζητῶ τὴν πληρωμὴν ἑνὸς χρέους*, exiger, sommer de payer.

Einmahnung, *f.*, *ἡ ζήτησις τῆς*

πληρωμῆς, exaction *f.* d'une dette.

Einmal, *adv.* *μίαν φορὰν*, (**ἅπαξ*), une fois; (einst), *μίαν φορὰν*, *ποτέ*, un jour, jadis; auf einmal, *ἀπὸ μιᾶς*, *ἔξαφνα*, *ἐξαίφνης*, à la fois, tout d'un coup tout à coup; — für allemal, (*μίαν φορὰν διὰ πάντοτε*), *χωρὶς ἄλλο*, une fois pour toutes, absolument.

Einmaleins, *n.*, *ὁ πίναξ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ*, *ὁ πυθαγόρειος πίναξ*, (arithm.) livret, *m.*

Einmalig, *adj.* *ὁποῦ γίνεται μίαν φοράν*, ce qui ne se fait qu' une fois, simple.

Einmännisch, *adj.* ein einmännisches Bett, *κρεββάτι δι' ἕναν ἄνθρωπον μόνον*, lit *m.* pour une personne seulement.

Einmarschiren, *v. a.* *ἐμβαίνω* (*λέγεται διὰ στράτευμα*), entrer dans . . . (*se dit* des troupes).

Einmauern, *v. a.* *σφαλίζω μέσα εἰς τοῖχον*, *περικυκλώνω μὲ τοῖχον*, enfermer d'une muraille, environner d'une muraille.

Einmeischen, *v. a.* *βάνω εἰς τὸ καδὶ τὸ κριθάρι τὸ προητοιμασμένον διὰ τὸν ζύθον*, encuver (du malt).

Einmeißeln, *v. a.* *δουλεύω μὲ τὸ σμιλάριον*, ciseler.

Einmengen, *v. a.* *ἀνακατώνω μέσα*, mêler, entremêler.

Einmessen, *v. a.* *βάνω μέσα μετρῶντας* (*οἷον· σιτάρι εἰς ἕνα σακκί*), mesurer et verser dans . . . (*p. e.* du blé dans un sac); (am Maaße verkürzen), *μετρῶ ὀλιγότερον ἀπὸ τὸ πρέπον*, mesurer moins qu'il ne fallait; *χάνω μετρῶντας*, perdre en mesurant.

Einmiethen, *v. a.* *νοικιάζω*, *πέρνω μὲ τὸ νοίκι*, arrêter un logis (pour qu. *ou* pour soi-même).

Einmiether, *m.*, *ὁ νοικιαστὴς*, *ὁποῦ πέρνει μὲ τὸ νοίκι*, locataire, *m.*

Einmünzen, *v. a.* *μεταβάλλω* (*χρυσὸν*, *ἀσήμι*) *εἰς μονέδαν*, changer (de l'or d'argent) en monnaie.

Einmüthig, *adj.* *σύμφωνος*, *ὁμόθυμος*, unanime; *adv.* *ὁμοθυμαδὸν*, *συμφώνως*, *ὅλοι μαζύ*, de concert, unanimement.

Einmüthigkeit, *f.*, *ἡ συμφωνία*, *ὁμοθυμία*, *ὁμόνοια*, unanimité, *f.*, accord, *m.*

Einnähen, *v. a.* *ῥάπτω μέσα*, coudre dans . . .; *κάμνω στενώτερον* (*ῥάπτωντας*), rétrécir (un habit).

Einnahme, *f.*, (eines Platzes), *ἡ ἅλωσις*, *τὸ πάρσιμον*, prise (d'une place), *f.*; (am Gelde ꝛc.), *ἡ ἀπολαβὴ*, *τὸ εἰσόδημα*, recette, *f.*

Einnehmen, *v. a.* (feste Plätze), *πέρνω* (*κάστρα κτλ.*), prendre (des places fortes); Raum, *πέρνω τόπον*, *χωρῶ*, occuper (un espace etc.); Geld —, *λαμβάνω*, *πέρνω ἄσπρα*, recevoir, toucher (de l'argent); Arzneien —, *πέρνω ἰατρικά*, prendre des remèdes; das Herz —, *θέλγω*, *πέρνω τὴν καρδίαν*, gagner, charmer le coeur; einen für oder wider etwas (für oder wider einen —), *προκαταλαμβάνω τὸν νοῦν τινος διά τι ἢ ἐναντίον εἴς τι* (*διά τινα ἢ ἐναντίον τινός*), préoccuper, prévenir q. pour *ou* contre qc. (pour *ou* contre q.); der Wein ꝛc. nimmt den Kopf ein, *τὸ κρασὶ κτλ. ζαλίζει τὸ κεφάλι*, le vin etc. porte à la tête.

Einnehmend, *adj.* *θελκτικός*, *ἑλκυστικός*, prévenant, engageant, agréable.

Einnehmer, *m.*, *ὁ εἰσπράκτωρ*, (*λογοθέτης*), receveur, *m.*

Einnehmung, *f.*, *ἡ ἅλωσις*, *τὸ πάρσιμον*, prise, conquête, *f.*

Einnieten, *v. a.* *στερεώνω μὲ καρφιά*, attacher par le moyen d'une rivure, river.

Einnisten, einnisteln, *v n.* auch: sich einnisten, *v. r.* *φωλεύω*, *κάμνω τὴν φωλεάν εἰς ἕναν τόπον* (*λέγεται καὶ μεταφορικῶς*), se nicher (aussi *fig.*).

Einnöthigen, einem etwas, *v. n.* *ἀναγκάζω τινὰ νὰ πάρῃ τι*, forcer ou obliger q. à prendre qc.

Einöde, *f.*, *ἡ ἐρημία*, desert, *m.*, solitude, *f.*

Einöhlen, *v. a.* *ἀλείφω μὲ λάδι*, huiler, oindre *ou* frotter d'huile.

Einpacken, *v. a.* *μαζώνω*, *βάνω εἰς σεντοῦκι*, encaisser; *περιτυλίγω*, empaqueter, emballer; in Stroh —, *περιτυ-*

λίγω μὲ ἄχυρα, empailler; in Papier ꝛc., περιτυλίγω μὲ χαρτὶ κτλ., envelopper de papier etc.
Einpacker, m., ἐκεῖνος ὁποῦ περιτυλίγει τὰ πράγματα, emballeur, m.
Einpassen, v. a. προσαρμόζω, ajuster, emboîter; v. n. ἁρμόζω, εἶμαι ἁρμόδιος, s'ajuster, être juste.
Einpfählen, v. a. περικυκλώνω μὲ παλούκια, clôre de palis, palissader.
Einpfarren, v. a. προσθέτω ἕνα χωρίον κτλ. εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἑνὸς ἐφημερίου, annexer à une paroisse.
Einpferchen, v. a. (Schafe) —, βάνω (πρόβατα) εἰς περίφραγμα, parquer (des brebis).
Einpflanzen, v. a. ἐμφυτεύω, φυτεύω μέσα (λέγεται καὶ μεταφ.), planter dans . . . (aussi fig.).
Einpfropfen, v. a. ἐμπολιάζω, μπολιάζω, enter, greffer.
Einpfropfung, f., τὸ ἐμπόλιασμα, emploi m. de l'ente.
Einpfündig, adj. ὁποῦ ζυγιάζει ἕνα φοῦντι, d'une livre.
Einpichen, v. a. στερεώνω, κολλῶ μὲ πίσσαν, poisser.
Einpökeln, v. a. ἁλατίζω, βάνω εἰς τὴν ἁλμυράδα, saler, mettre dans la saumure.
Einprägen, v. a. ἐντυπώνω, ἐγχαράττω, imprimer; (einem etwas), ἐντυπώνω εἰς τὸν νοῦν τινός, fig. empreindre.
Einprägung, f., ἡ ἐντύπωσις, fig. impression, empreinte, f.

Einpredigen, v. a. νουθετῶ συχνά, prêcher, inculquer.
Einpressen, v. a. σφίγγω, ζουλήγω μέσα, mettre en pressant, presser, serrer.
Einpudern, v. a. ἀσπρίζω (τὰ μαλλιὰ) μὲ σκόνην, poudrer.
Einquartieren, v. a. βάνω, διαμοιράζω, (στρατιώτας) εἰς τὰ κονάκια, loger (des soldats).
Einquartierung, f., ἡ διαμοίρασις εἰς τὰ κονάκια, logement m. de soldats; οἱ στρατιῶται εὑρισκόμενοι εἰς τὰ κονάκια, les soldats m. pl. logés chez q.
Einquellen, v. a. μουσκεύω (φασούλια κτλ.) διὰ νὰ φουσκώσουν, tremper (p. e. des fèves).
Einquerlen, v. a. ἀνακατώνω (οἷον· αὐγά κτλ.), fouetter (p. e. des oeufs etc.); s. Querl, Querlen.
Einrammen, (einrammeln), ἐμπήγω (παλούκια), enfoncer, lier.
Einräuchern, v. a. καπνίζω, enfumer.
Einräumen, v. a. (hineinräumen), βάνω μέσα (οἷον· τὰ σκεύη εἰς τὸν ὀνδᾶν), mettre dans . . . (p. e. les meubles dans la chambre), s'emménager; (weichen), παραχωρῶ, δίδω τόπον, ἀφίνω, céder, faire place, abandonner; (etwas zugestehen), χαρίζω, ὑποτάσσομαι εἰς τὴν γνώμην τοῦ ἄλλου, se soumettre, céder à l'avis de q.; (erlauben), συγχωρῶ, δίδω ἄδειαν, accorder, permettre.
Einräumung, f., fig. ἡ παραχώρησις, cession, f.; συγχώρησις, concession, permission, f.; s. Einräumen.
Einrechnen, v. a. περιλαμβάνω, περικλείω εἰς λογαριασμόν, faire entrer ou comprendre dans un compte.
Einrede, f., ἡ ἀντιλογία, ὁ ἐνάντιος λόγος, contradiction, opposition, f.
Einreden, v. a. ἐναντιώνομαι, contredire; (einem etwas), καταπείθω τινὰ νὰ πιστεύσῃ τι, persuader.
Einregistriren, s. Registriren.
Einreiben, v. a. τρίβω μέσα, τρίβω εἰς, — (οἷον· βάλσαμον εἰς τὸ δέρμα), faire entrer en frottant, frotter (p. e. la peau d'un baume).
Einreibung, f., ἡ τρίψις, τὸ τρίψιμον, frottement, m.; s. Einreiben.
Einreichen, v. a. παραδίδω (γραφὴν εἰς τὸ κριτήριον), produire, présenter (une requête etc.).
Einreißen, v. a. σχίζω, κάμνω σχισμάδαν, faire une déchirure; (niederreißen), χαλνῶ (ἕνα σπῆτι κτλ.), démolir, abattre, détruire; v. n. σχίζομαι, se déchirer; der Mißbrauch reißt ein, ἡ κακὴ συνήθεια εἰσάγεται, αὐξάνει ὀλίγον κατ' ὀλίγον, fig. cet abus s'introduit peu à peu, gagne, se répand.
Einreiten, v. n. ἐμβαίνω ἱππεύωνιας (καβάλα), faire

son entrée à cheval; *v. a.* *τζακίζω ὁρμῶντας μὲ τὸ ἄλογον*, casser en entrant à cheval.

Einrenken, *v. a.* *ξαναρθρόω, βάνω εἰς τὸν τόπον ἕνα χέρι ἢ ποδάρι ξετοπισμένον*, remboîter, remettre (le pied, la main).

Einrennen, *v. a.* *τζακίζω* (*οἷον· τὴν θύραν*) *τρέχωντας κατ' ἐπάνω μὲ ὁρμὴν*, rompre en courant contre.

Einrichten, *v. a.* (ein verrenktes Glied), *ξαναρθρόω*, remettre, remboîter; s. Einrenken; (ordnen), *διατάσσω, βάνω εἰς τάξιν, ἑτοιμάζω, κατασκευάζω*, *fig.* arranger, mettre en ordre.

Einrichtung, *f.*, *fig.* *ἡ διάταξις, κατασκευή*, *fig.* disposition, *f.*, arrangement, *m.*

Einriegeln, *v. a.* *σφαλίζω μὲ σύρτην*, verrouiller.

Eintritt, *m.*, *ἡ εἴσοδος τοῦ ἱππέος*, entrée *f.* à cheval; s. Einreiten.

Einrosten, *v. n.* *σκουριάζω, προσκολλοῦμαι ἀπὸ τὴν σκουριάν* (*οἷον· τὸ σπαθὶ εἰς τὸ φηκάρι*), s'enrouiller.

Einrücken, *v. a.* *βάνω μέσα* (*εἰς ἕνα βιβλίον, εἰς ἐφημερίδα*), mettre dans . . ., insérer (dans un livre, dans un journal); (eine Zeile —), *βάνω μίαν ἀράδαν ὀλίγον παρέκει εἰς τὴν δεξιάν*, *impr.* laisser un peu d'espace au commencement d'une ligne; *v. n.* *ἐμβαίνω*, (*λέγεται διὰ τὰ στράτευμα*), entrer (*se dit* de troupes).

Einrückung, *f.*, *ἐμβολή*, insertion, *f.*

Einrühren, *v. a.* *ἀνακατώνω* (*οἷον· αὐγὰ εἰς ἕνα φαγὶ κτλ.*), fouetter (*p. e.* des oeufs . . .); Kalk —, *ἀνακατώνω ἀσβέστην*, gâcher de la chaux.

Eins, *nu.* *ἕν, ἕνα*, un; (einig, einstimmig), *σύμφωνος, ὁμόθυμος, ὁμόγνωμος*, d'accord.

Eins, *f.*, (auf Würfeln, in der Karte), *τὸ ψηφίον ἕν* (*εἰς τὰ ζάρια, εἰς τὰ χαρτία*), l'as, *m.*

Einsaat, *f.*, *τὰ σπαρτά*, semence, *f.*, semailles, *f. pl.*

Einsacken, *v. a.* *βάνω εἰς σακκί*, ensacher.

Einsäen, *v. a.* *σπέρνω*, ensemencer.

Einsalben, *v. a.* *ἀλείφω μὲ* (*μυριστικὴν*) *ἀλειφήν*, oindre, enbaumer.

Einsalzen, *v. a.* *ἁλατίζω*, saler.

Einsalzung, *f.*, Einsalzen, *n.*, *τὸ ἁλάτισμα*, salaison, *m.*

Einsam, *adj.* *μονήρης, μόνος, μοναχός*, solitaire, *adj.*, seul.

Einsamkeit, *f.*, *ἡ μοναξία*, solitude, *f.*

Einsammeln, *v. a.* *μαζώνω, συνάζω*, recueillir.

Einsammlung, *f.*, *ἡ μάζωξις, σύναξις*, récolte, *f.*; — für die Armen, *ζήτησις ἐλεημοσύνης, διὰ τοὺς πτωχούς*, collecte *f.* pour les pauvres.

Einsatz, *m.*, *κάθε πρᾶγμα μέσα βαλμένον εἴς τι*, toute chose qu'on met dans qc.; *τὰ ἄσπρα βαλμένα εἰς τὸ παιγνίδι*, mise *f.* au jeu.

Einsäuern, *v. a.* *κάμνω ξυνὸν, ξυνίζω*, mettre du levain dans . . .

Einsaugen, *v. a.* *βυζάνω, καταροφῶ* (*οἷον· τὸ σφουγγάρι τὸ νερόν*), absorber, sucer.

Einsaugung, *f.*, *καταρόφησις*, absorption, *f.*

Einsäumen, s. Säumen, *v. a.*

Einschalig, *adj.* einschalige Schnecke, *κογχλιὸς μὲ ἕνα ὄστρακον*, univalve.

Einschalten, *v. a.* *βάνω μέσα, ἐμβάλλω, προσθέτω*, insérer, enchâsser; *βάνω μίαν ἡμέραν περισσότερον εἰς τὸν χρόνον, κάμνω δίσεκτον χρόνον*, intercaler.

Einschaltung, *f.*, *ἡ πρόσθεσις*, insertion; *ὁ ἐμβολισμός*, intercalation, *f.*

Einschärfen, *v. a.* einem etwas, *νουθετῶ τινὰ καλὰ διὰ νὰ ἐνθυμηθῇ τι*, recommander fortement, inculquer (qc. à q.).

Einscharren, *v. a.* *παραχώνω, θάπτω*, enterrer, enfouir.

Einscharrung, *f.*, *τὸ παραχώσιμον, θάψιμον*, enfouissement, *m.*

Einschattige Völker, *n. pl.*, *οἱ ἑτερόσκιοι* (*εἰς τὴν γεωγραφίαν*), (géogr.) les hétérosciens, *m. pl.*

Einschenken, *v. a.* *κερνῶ*, verser (à boire).

Einschicken, *v. a.* *στέλλω* (*τὸ ζητημένον*), envoyer, faire tenir.

Einschickung, *f.*, *ἡ στάλσις*, *τὸ στάλσιμον*, envoi, *m.*

Einschieben, *v. a.* *βάνω μέσα*, (*οἷον· τὸ συρτάριον κτλ.*), faire enter en poussant (*p. e.* un tiroir etc.); das Brod —, *βάνω τὸ ψωμὶ εἰς τὸν φοῦρνον*, enfourner le pain; (*μεταφ.*) *βάνω ἀνάμεσα*, *fig.* interpoler, insérer.

Einschiebsel, *n.*, *αὐτὸ ὁποῦ βάνει τις ἀνάμεσα εἰς ἄλλα πράγματα*, *ἐμβολή*, *παρένθεσις*, ce que l'on passe, fourre etc., chose *f.* insérée, parenthèse, *f.*

Einschiebung, *f.*, *ἡ πρόσθεσις ἀνάμεσα εἴς τι*, *ἡ ἐμβολή*, action de fourrer etc., insertion, *f.*

Einschießen, *v. a.* (das Brod in den Backofen), *βάνω τὸ ψωμὶ εἰς τὸν φοῦρνον*, enfourner le pain; (entzweyschießen), *χαλνῶ μὲ κανονιαῖς*, abattre, ruiner à coups de canon; ein Gewehr —, *δοκιμάζω ἕνα τουφέκι*, *μίαν πιστόλαν ῥίπτωντας μερικαῖς φοραῖς*, essayer un fusil, un pistolet etc.

Einschiffen, *v. a.* *βάνω μέσα εἰς τὸ καράβι*, *ἐμβαρκάρω*, embarquer; sich —, *ἐμβαίνω εἰς τὸ καράβι*, *ἐμβαρκάρομαι*, s'embarquer.

Einschiffung, *f.*, *τὸ ἔμβασμα εἰς τὸ καράβι*, *ἐμβαρκάρισμα*, embarquement, *m.*

Einschlafen, *v. n.* *ἀποκοιμοῦμαι*, s'endormir; (von Gliedern), *μουδιάζω*, *αἱμωδιάζω*, s'engourdir.

Einschläferig, *adj.* s. Einmännisch.

Einschläfern, *v. a.* *ἀποκοιμίζω*, endormir, assoupir.

Einschlag, *m.*, (bey den Webern), *τὸ ὑφάδιον* (*φάδι*), (tisser.) trame, *f.*; (das Eingeschlagene), *τὸ περικλεισμένον*, incluse, *f.*; (in Weinfässern), *τὸ θειάφι*, *ὁποῦ βάνουν εἰς τὰ βουτζιὰ διὰ τὸ κρασί*, soufre pour soufrer les tonneaux; *fam.* Rath, *ἡ συμβουλή*, *fig. fam.* conseil, *m.*

Einschlagen, (hineinschlagen), *v. a.* *ἐμπήγω μέσα κτυπῶντας* (*ἕνα καρφὶ κτλ.*), ficher, cogner (un clou etc.); eine Thüre —, *τζακίζω μίαν θύραν*, enfoncer une porte; (bey den Webern), *διάζω*, (tisser.) tramer; (entzweyschlagen), *τζακίζω κτυπῶντας*, rompre, casser, briser; (einwickeln), *τυλίγω*, envelopper; ein Kleid —, *κάμνω στενώτερον ἕνα φόρεμα μὲ τὸ νὰ τὸ διπλώσω*, étrécir un habit (en doublant); einen Weg, *πέρνω*, *πηγαίνω ἕναν δρόμον*, prendre un chemin; *v. n.* (als Zeichen der Einwilligung), *δίδω τὸ χέρι ὡς σημεῖον συμφωνίας*, toucher, frapper dans la main; (vom Blitze), *πίπτει κεραυνός*, *πίπτει ἀστροπελέκι*, tomber sur . . . ou dans . . . (*en parlant* de la foudre); in eine Wissenschaft, eine Kunst —, *ἀνήκει εἰς ἐπιστήμην*, *εἰς τέχνην*, *εἶναι τῆς ἐπιστήμης*, *τῆς τέχνης*, appartenir à une science, à un art, être du ressort; das schlägt nicht in mein Fach ein, *ἡ τούτου ἐπίκρισις δὲν ἀνήκει εἰς ἐμέ*, cela n'est pas de mon ressort; (gelingen), *ἐπιτυχαίνει καλά*, *γίνεται κατὰ τὴν ἐλπίδα μου*, répondre à l'opinion qu'on a de qc.

Einschleichen, sich, *v. a.* *ἐμβαίνω κρυφίως*, se glisser, se fourrer dans . . .

Einschleyern, *v. a.* eine Tochter, *βάνω μίαν κόρην εἰς τὸ μοναστῆρι*, *τὴν κάμνω καλουγρηάν*, donner le voile à une fille; sich einschleyern lassen, *γίνομαι καλουγρηά*, *καλουγρηάζω*, prendre le voile.

Einschließen, *v. a.* *σφαλίζω*, *σφαλνῶ μέσα*, serrer, enfermer; einen Brief ꝛc. —, *περικλείω μίαν γραφὴν κτλ.*, mettre une lettre etc. dans une autre; (umringen), *περικυκλώνω*, environner, entourer; einen Ort —, *περικυκλώνω μὲ στράτευμα ἕναν τόπον*, cerner, bloquer une place; ein Wort —, *βάνω μίαν λέξιν διὰ μέσου*, *εἰς παρένθεσιν*, mettre un mot entre deux parenthèses.

Einschließlich, *adv.* *περιεχομένως*, *μαζὺ περιλαμβανόμενον*, inclusivement.

Einschließung, *f.*, *ὁ σφαλισμός*, action *f.* de serrer, de fermer; *ὁ περικλεισμός*, *ἡ περικύκλωσις*, cernement, blocus, *m.*

Einschlucken, *v. a.* *καταπίνω*, avaler, engloutir.

Einschlummern, *v. a.* ἀποκοιμοῦμαι (ὀλίγον μόνον), s'assoupir.

Einschlüpfen, *v. n.* γλιστρῶ μέσα, ἐμβαίνω γλιστρῶντας, se glisser doucement dans qc.

Einschlürfen, *v. a.* ῥοφῶ, καταροφῶ, humer.

Einschluß, *m.*, τὸ περικλεισμένον, incluse, *f.*; παρένθεσις, parenthèse, *f.*; mit —, περικλείωντας μαζὺ, μαζὺ περιλαμβανόμενον, inclusivement, y compris.

Einschmeicheln, sich, *v. r.* ἀποκτῶ τὴν εὔνοιάν τινος μὲ κολακείαις, s'insinuer (par des flatteries).

Einschmeißen, *v. a.* τζακίζω κτυπῶντας ἢ ῥίπτωντας πέτραις, rompre, briser, casser (à coups de pierres etc.).

Einschmelzen, *v. a.* ἀναλύω (μονέδαις κτλ.), fondre (*p. e.* des monnaies).

Einschmieden, *v. a.* βάνω εἰς τὰ σίδηρα, mettre les fers à q.

Einschmieren, *v. a.* ἀλείφω (μάλιστα μὲ λάδι, μὲ κατράνι), graisser, oindre; die Wagenräder —, κατρανίζω τοὺς τροχοὺς ἑνὸς ἁμαξιοῦ, graisser les roues d'une voiture.

Einschnallen, *v. a.* δένω μὲ βοῦκλαν, βουκλώνω, θηλυκώνω, boucler.

Einschneiden, *v. a.* κόπτω, κάμνω χαραγματιὰν κόπτωντας, inciser, entailler, faire des entailles; ἐγχαράττω, χαρακώνω, graver; *v. n.* ἐμβαίνω μέσα, διαπερνῶ, (οἷον· ἕνα σχοινί πολλὰ σφιγμένον κτλ.), entrer dans qc. (*p. e.* une corde trop serrée etc.).

Einschnitt, *m.*, ἡ χαραγματιά, διακοπή, τομή, incision, coupure, entaille, *f.*

Einschnüren, *v. a.* θηλυκώνω, (σφίγγω πολὺ μὲ σχοινί), lacer, corder.

Einschöpfen, *v. a.* γεμίζω ἕνα ἀγγεῖον ἐβγάζωντας νερὸν κτλ. μὲ αὐτό, puiser.

Einschränken, *v. a.* περιορίζω, borner, resserrer (aussi *fig.*); sich —, περιορίζομαι (μάλιστα εἰς τὰ ἔξοδα), se borner, se restreindre, se retrancher.

Einschränkung, *f.*, ὁ περιορισμός, restriction, limitation, *f.*

Einschrauben, *v. a.* σφίγγω, συσφίγγω μὲ βίδαν, serrer à vis.

Einschreiben, *v. a.* γράφω, καταγράφω (εἰς κατάστιχον κτλ.), inscrire, enregistrer, porter sur le livre.

Einschreibung, *f.*, ἡ καταγραφή, inscription, *f.*, enregistrement, *m.*

Einschroten, *v. a.* βάνω εἰς τὸ κατώγαιον (τὸ ποτροῦμι), encaver.

Einschrumpfen, *v. a.* μαζώνομαι, ξηραίνομαι, ζαρώνομαι, se retirer, se ratatiner, se rétrécir.

Einschürig, *adj.* ὁποῦ κουρεύεται μόνον μίαν φορὰν τὸν χρόνον, qui ne se tond qu'une fois l'an.

Einschuß, *m.*, ὑφάδιον (φάδι), (tisser.) trame, *f.*

Einschustern, *v. n. fam.* χάνω, χαλνοῦμαι, perdre, se ruiner.

Einschütten, *v. a.* χύνω μέσα (οἷον· σιτάρι, ἀλεύρι κτλ.), verser dans . . .

Einschwatzen, einem etwas, καταπείθω τινὰ νὰ πάρῃ ἢ νὰ πιστεύσῃ τι, persuader à q. de prendre ou de croire qc., en faire accroire à q.

Einsegnen, *v. a.* εὐλογῶ, δίδω τὴν εὐλογίαν, donner la bénédiction, bénir.

Einsegnung, *f.*, ὁ εὐλογισμός, ἡ εὐλογία, bénédiction, *f.*

Einsehen, *v. a.* καταλαμβάνω, comprendre.

Einsehen, *n.*, ἡ κατάληψις, compréhension, pénétration, *f.*

Einseifen, *v. a.* σαπουνίζω, savonner.

Einseitig, *adj.* μονόπλευρος, qui n'a qu'un côté; ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος μόνον ἐπιθεωρούμενος, considéré seulement d'un côté, unilatéral, partial; einseitiges Urtheil, ἡ κρίσις ἐκείνου ὅστις ἐπιθεωρεῖ τι μόνον ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, jugement *m.* porté en considérant une chose d'un seul côté, ou sous un seul point de vue, jugement partial.

Einseitigkeit, *f.*, ἐπιθεωρία μιᾶς ὑποθέσεως μόνον ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, considération d'une chose sous un seul point de vue, partialité, *f.*

Einsenden, *v. a.* στέλλω (τὸ ζητημένον, τὸ προσταγμένον),

envoyer, faire tenir, remettre.

Einsendung, *f.*, ἡ στάλσις, τὸ στάλσιμον, envoi, *m.*

Einsenken, *v. a.* βυθίζω, κατηβάζω (εἰς λάκκον, εἰς τάφον), plonger, descendre dans . . . (*p. e.* dans la fosse).

Einsenkung, *f.*, ὁ κατηβασμός, action *f.* de mettre, de descendre dans . . .; τὸ θάψιμον, enterrement, *m.*

Einsetzen, *v. a.* βάνω μέσα, mettre dans . . .; Pflanzen —, βάνω εἰς τὴν γῆν (φυτά), φυτεύω, planter, mettre en terre; Gesetze ꝛc. —, δίδω νόμους κτλ. διορίζω, διατάσσω, donner des lois etc.; Edelsteine —, ἐναρμόζω, δένω πολυτίμους λίθους, enchasser des pierres précieuses; einen in ein Amt —, βάνω τινὰ εἰς ἕνα ἐπάγγελμα, établir q. dans une charge; einen zum Erben —, καταστaίνω τινὰ κληρονόμον, instituer q. son héritier; etwas zum Pfande —, βάνω ἐνέχυρον ἕνα πρᾶγμα, mettre qc. en gage; einen — (ins Gefängniß), βάνω τινὰ εἰς φυλακὴν, φυλακώνω, emprisonner q.; sich —, *v. r.* ἐμβαίνω εἰς τὸ ἁμάξι ἢ εἰς τὸ πλοῖον, monter, prendre place dans un carrosse, entrer dans un bateau.

Einsetzung, *f.*, (τὸ μέσα βάλσιμον), ἡ φύτευσις, action *f.* de mettre dans . . ., de planter; ὁ διορισμὸς (νόμου κτλ.), institution d'une loi etc.; ἡ φυλάκωσις, emprisonnement; s. Einsetzen.

Einsicht, *f.*, ἡ γνῶσις, στόχασις, vue, pénétration, *f.*

Einsichtsvoll, *adj.* γνωστικὸς, στοχαστικός, intelligent, éclairé.

Einsiedeley, *f.*, τὸ ἀσκητήριον, ἡ κατοικία τοῦ ἐρημίτου, ermitage, *m.*

Einsiedler, *m.*, ὁ ἐρημίτης, ἀσκητής, ermite, anachorète, *m.*

Einsiedlerhütte, *f.*, ἡ καλύβα τοῦ ἐρημίτου, τοῦ ἀσκητοῦ, chaumière de l'ermite.

Einsiedlerisch, *adj.* ἐρημιτικὸς, ἀσκητικός, érémitique, solitaire.

Einsiegeln, *v. a.* περιτυλίγω καὶ βουλλώνω, enfermer dans . . . et cacheter.

Einsieden, s. Einkochen.

Einsingen, *v. a.* ein Kind, ἀποκοιμίζω ἕνα μικρὸν παιδὶ μὲ τραγούδια, endormir un enfant en chantant.

Einsinken, *v. a.* βυθίζομαι (εἰς λάσπαις κτλ.), s'enfoncer (dans la fange etc.), s'embourber; καταχάθομαι, πίπτω ὀλίγον κατ' ὀλίγον, s'affaisser, tomber en ruines (peu à peu).

Einsitzen, *v. a.* κάθομαι μέσα, ἐμβαίνω (εἰς τὸ ἁμάξι), monter (en voiture), se mettre dans . . .

Einsitzig, *adj.* ὁποῦ ἔχει μόνον ἕνα κάθισμα, à une seule place; ein einsitziger Wagen, ἁμάξι μὲ ἕνα κάθισμα μόνον, un solo.

Einsmals, *adv.* μίαν φορὰν (διὰ μέλλοντα καιρόν), un jour.

Einspannen, *v. a.* (in den Rahmen), ἐξαπλώνω, τεντώνω (οἷον· εἰς τὸν ἐργαλειόν), étendre, (mettre sur le métier; Pferde —, ζεύγω, βάνω τὰ ἄλογα εἰς τὸ ἁμάξι, atteler les chevaux.

Einspänner, *m.*, ἁμάξι μὲ ἕνα ἄλογον μόνον, voiture attelé d'un seul cheval.

Einspännig, *adj.* (ἁμάξι) δι' ἕνα ἄλογον μόνον, attelé d'un seul cheval.

Einsperren, *v. a.* σφαλίζω, φυλακώνω, enfermer, emprisonner.

Einsperrung, *f.*, ὁ σφαλισμὸς, ἡ φυλάκωσις, reclusion, *f.*, emprisonnement, *m.*

Einspinnen, *v. a.* βάνω μέσα κλώθωντας, περιτυλίγω κλώθωντας, mêler en filant; sich —, περιτυλίγομαι εἰς τὸ κουκούλι (λέγεται διὰ ταῖς κάμπιαις), faire sa coque.

Einsprechen, *v. a.* Muth —, ἐγκαρδιώνω, θαῤῥύνω, encourager, ranimer, rassurer q.; *v. n.* ἐπισκέπτομαι, πηγαίνω εἰς ἐπίσκεψιν, venir voir q.

Einsprengen, *v. a.* βρέχω ῥαντίζωντας, arroser; eine Thür —, τζακίζω μίαν θύραν, enfoncer, forcer une porte.

Einspringen, *v. a.* πηδῶ μέσα, sauter dans . . .

Einspritzen, *v. a.* ἐγχύνω μὲ σύριγγα, seringuer; Gefäße — (bey den Anatomen), ἐγχύνω κηρὶ εἰς τὰς φλέβας

καὶ ἀρτηρίας τοῦ νεκροῦ σώματος, injecter.

Einspritzung, *f.*, ἔγχυσις (ἀναλυμένου κηρίου κτλ.), injection; s. Einspritzen.

Einspruch, *m.*, ἡ ἐναντίωσις (τὸ προτέστο) μὲ τὴν ὁποῖαν ἐμποδίζει τις τὴν στεφάνωσιν τοῦ νυμφίου ἢ τῆς νύμφης, réclamation, opposition *f.* à un mariage.

Einst, *adv.* μίαν φορὰν, ποτὲ (λέγεται δι' ἀπερασμένον καὶ διὰ μέλλοντα καιρόν), un jour, jadis.

Einstallen, *v. a.* βάνω εἰς τὸν σταῦλον, εἰς τὸ ἀχοῦρι, établer.

Einstampfen, *v. a.* κτυπῶ ἢ πατῶ χῶμα διὰ νὰ γένη πυκτώτερον, battre la terre avec un pilon; (entzweystampfen), τζακίζω κτυπῶντας μὲ τὸ ποδάρι, enfoncer en frappant du pied.

Einstand, *m.*, εἴσοδος εἰς ὑποστατικὸν κτλ. ὁποῦ ἀπόκτησε τινάς, entrée, prise *f.* de possession.

Einstechen, *v. a.* ἐμπήγω (οἷον· βελόνην, ἀγκίδαν), enfoncer (*p. e.* une épingle, une écharde).

Einstecken, *v. a.* βάνω μέσα, mettre dans . . .; (in die Tasche), βάνω εἰς τὴν τζέπην, mettre dans la poche, empocher; den Degen —, βάνω τὸ σπαθὶ εἰς τὸ φηκάρι, rengainer l'épée; einen —, βάνω τινὰ εἰς τὴν φυλακὴν, φυλακώνω, emprisonner; *fig.* einen Schimpf —, (μεταφ.) ὑποφέρω μὲ ὑπομονὴν μίαν ὕβριν, boire, avaler un affront.

Einstehen, *v. n.* für etwas, ἐγγυοῦμαι δι' ἕνα πρᾶγμα, repondre de qc.

Einstehlen, sich, *v. r.* ἐμβαίνω κρυφίως, entrer furtivement.

Einsteigen, *v. a.* ἐμβαίνω, (εἰς ἁμάξι κτλ.), monter (dans une voiture etc.).

Einstellen, *v. a.* βάνω μέσα, mettre dans quelque lieu; *fig.* (unterlassen, aufschieben), διακόπτω, παύω, ἀναβάλλω εἰς ἄλλον καιρόν, cesser, discontinuer, suspendre, remettre à un autre temps; sich —, παῤῥησιάζομαι, se rendre, venir, comparaître.

Einstimmen, *v. n.* συμφωνῶ, εἶμαι τῆς ἰδίας γνώμης, être d'accord, consentir.

Einstimmig, *adj.* σύμφωνος, ὁμόθυμος, ὁμόγνωμος, qui est d'accord, unanime; *adv.* ὁμοθυμαδὸν, συμφώνως, ὅλοι μαζύ, unanimement, d'accord, tout d'une voix.

Einstopfen, *v. a.* γεμίζω, βάνω μέσα (μαλλὶ, βαμβάκι κτλ.), remplir, fourrer dans . . . (*p. e.* de la laine, du coton etc.).

Einstoßen, *v. a.* (hineinstoßen), ἐμπήγω, ficher, pousser dans . . .; (entzweystoßen), τζακίζω σπρώχνωντας, ἀμπώθωντας, enfoncer, rompre, casser.

Einstreichen, *v. a.* ἀλείφω, τρίβω μὲ λάδι κτλ., frotter, faire entrer en frottant (*p. e.* de l'huile etc.); *fig.* Geld —, πέρνω ἄσπρα, τὰ μαζώνω ἀπὸ τὴν τράπεζαν, tirer de l'argent, embourser.

Einstreuen, *v. a.* ῥίπτω μέσα (ἄμμον, σκόνην κτλ.), repandre dans . . . (du sable, de la poudre etc.); *fig.* mit —, ἀνακατώνω (οἷον· σημειώσεις κτλ.), mêler, couler.

Einstudiren, *v. a.* ἐκστηθίζω, μανθάνω ἀπ' ἔξω (οἷον· ἕνα λόγον κτλ.), apprendre par coeur (*p. e.* un sermon etc.).

Einstürmen, *v. n.* auf einen —, ῥίπτομαι ἐπάνω εἴς τινα, se jeter sur q.

Einsturz, *m.*, ὁ χαλασμὸς, τὸ πέσιμον, chûte, *f.*, écroulement, *m.*

Einstürzen, *v. a.* πίπτω, κατακρημνίζομαι, χαλνῶμαι, tomber, s'écrouler, s'ébouler.

Einstweilen, *adv.* ἐν τῷ ἀναμεταξὺ, κατὰ τὸ παρὸν μόνον, en attendant, pour à présent.

Eins ums andere, τὸ ἕνα διὰ τὸ ἄλλο, ἀμοιβαίως, reciproquement, mutuellement; (abwechselnd), ἐναλλὰξ, ἀλλάγδην, alternativement.

Einsylbig, *adj.* μονοσύλλαβος, monosyllabe.

Eintägig, *adj.* μονοήμερος, d'un jour, éphémère.

Eintagsfliege, *f.*, ἐφήμερον (πεταλίδα τις), éphémère (insecte), *m.*

Eintauchen, *v. a.* βουτῶ, plonger, tremper.

Digitized by Google

Eintauchung, *f.*, *βούτημα*, immersion, *f.*

Eintauschen, *v. a.* *λαμβάνω διὰ μέσου ἀλλαγῆς, λαμβάνω ἀλλάζωντας*, troquer, échanger.

Eintauschung, *f.*, *ἡ ἀλλαγὴ, ἀπόκτησις μὲ ἀλλαγήν*, troc, *m.*

Eintheilen, *v. a.* *διαιρῶ, διαμοιράζω*, diviser, partager, distribuer.

Eintheilung, *f.*, *ἡ διαίρεσις, διαμοίρασις, ὁ διαμοιρασμός*, division, répartition, distribution, *f.*

Einthun, *v. a.* *βάνω μέσα*, mettre dedans; (einschließen), *σφαλίζω, σφαλνῶ*, enfermer.

Eintönig, *adj.* *μονότονος*, monotone.

Eintönigkeit, *f.*, *ὁ μονοτονία*, monotonie, *f.*

Eintracht, *f.*, *ἡ ὁμόνοια*, concorde, *f.*

Einträchtig, *adj.* *ὁμόνους, ὁμόθυμος*, en bonne intelligence.

Eintrag, *m.*, (Schaden, Nachtheil), *ἡ ζημία, βλάβη*, préjudice, tort, *m.*; (bey den Webern), *τὸ ὑφάδιον*, (*φάδι*), (tisser.) trame, *f.*

Eintragen, *v. a.* *φέρω* (*φέρνω*) *μέσα*, porter dedans; (von Bienen), (*διὰ τὰ μελίσσια*) *μαζώνω* (*μέλι ἀπὸ τὰ λουλούδια*), (*se dit* des abeilles), cueillir (du miel); (einbringen, an Gewinn), *φέρω κέρδος, φέρω εἰσόδημα*, rapporter, rendre, produire; (einschreiben), *καταγράφω* (*εἰς τὸ κατάστιχον*), enregistrer.

Einträglich, *adj.* *πολυκερδής, κερδιστικός, ὁποῦ φέρει κέρδος*, profitable, lucratif.

Eintränken, *v. a.* *fig. fam.* *ἐκδικῶ*, se venger.

Eintreffen, *v. n.* (an einem Orte), *φθάνω* (*εἰς ἕνα τόπον*), arriver (à un lieu); (zusammen stimmen), *συμφωνῶ* (*οἷον δύο λογαριασμοί*), être juste, s'accorder (*p. e.* deux comptes); (in Erfüllung gehen), *ἀληθεύομαι*, s'accomplir.

Eintreiben, *v. a.* das Vieh —, *γυρίζω ὀπίσω τὰ ζῶα ἀπὸ τὴν βοσκήν*, faire rentrer, ramener le bétail; (einen Nagel &c.), *ἐμπήγω* (*ἕνα καρφὶ κτλ.*), pousser, cogner (un clou etc.); (Geld, Schulden &c.), *συνάζω*, (*μαζώνω ἄσπρα, χρέη*), exiger, faire entrer (des dettes, de l'argent); (einen), *νικῶ* (*τινὰ*) *εἰς φιλονεικίαν, τὸν ἀναγκάζω νὰ σιωπήσῃ*, vaincre q. en disputant, le reduire au silence.

Eintreibung, *f.*, *ἡ ἔμπηξις*, action *f.* de cogner; *ἡ σύναξις, μάζωξις*, exaction, *f.*; *s.* Eintreiben.

Eintreten, *v. a.* *ἐμβαίνω, πηγαίνω μέσα*, entrer, (mettre le pied dans . . .); in ein Amt, in einen Dienst —, *ἐμβαίνω εἰς ἕνα ἐπάγγελμα, εἰς μίαν δούλευσιν*, entrer en charge, en service; (sich ereignen), *ἐμβαίνει, γίνεται, συμβαίνει*, arriver, se faire; die Kälte tritt ein, *ἔρχεται τὸ κρύον, ἐμβαίνει τὸ κρύον*, il commence à faire froid; *v. a.* (entzweytreten), *τζακίζω πατῶντας ἢ κτυπῶντας μὲ τὸ ποδάρι* enfoncer, rompre en marchant dessus.

Eintrichtern, *v. a.* *χύνω μέσα μὲ τὸ χωνί*, entonner avec un entonnoir; (*μεταφ.*) *ἐντυπώνω* (*εἰς τὸν νοῦν τινός τι*), *fig.* infuser, incalquer.

Eintritt, *m.*, *ἡ εἴσοδος, τὸ ἔμβασμα*, entrée, *f.*; (*μεταφ.*) *ἡ ἀρχὴ* (*τῆς νύκτας, τοῦ χειμῶνος τῆς ἐκλείψεως κτλ.*), *fig.* commencement, *m.*, entrée, *f.*, (de la nuit, de l'hiver, d'une éclipse etc.).

Eintrocknen, *v. n.* *ξηραίνομαι, μαζώνομαι ἀπὸ τὴν ξηράδα*, sécher, tarir, se resserrer par la sécheresse.

Eintröpfeln, -tropfen, *v. a.* *ἐνστάζω, ἐγχύνω μὲ σταλαγματιαῖς*, instiller.

Eintunken, *v. a.* *βουτῶ*, tremper, saucer.

Einverleiben, *v. a.* *ἑνώνω* (*μάλιστα μίαν ἐπαρχίαν μὲ ἕνα βασίλειον*), incorporer (*p. e.* une province à un royaume).

Einverleibung, *f.*, *ἡ ἕνωσις*, incorporation, *f.*

Einverstanden, *adj.* *σύμφωνος, ὁμόθυμος*, qui est d'accord avec q.

Einverständniß, *n.*, *ἡ* (*κρυφὴ*) *συμφωνία*, intelligence (secrète); gutes —, *ἡ ἕνωσις, φιλία*, bonne intelligence, amitié, *f.*

Einverstehen, sich, *v. r.* *συμφωνῶ* (*μὲ τινα κρυφίως διὰ

μίαν ὑπόθεσιν), s'entendre avec q., être d'intelligence avec q.

Einwägen, *v. a.* *βάνω μέσα ἀφ' οὗ ζυγιάσω πρῶτα*, peser et mettre dans (un sac etc.); sich —, *χάνω ἀπὸ τὸ βάρος*, perdre de son poids.

Einwand, *m.*, *ἡ ἀντιλογία, ἐναντίωσις*, objection, *f.*; s. Einwendung.

Einwandern, *v. n.* *ἐμβαίνω εἰς ἕνα τόπον* (*διὰ νὰ κατοικήσω ἐκεῖ*), entrer dans un pays (pour s'y fixer).

Einwärts, *adv.* *πρὸς τὰ ἔνδον*, en dedans, vers le dedans.

Einwässern, *v. a.* *βάνω εἰς τὸ νερὸν, μουσκεύω*, tremper, détremper.

Einweben, *v. a.* *ὑφαίνω μέσα εἰς* . . ., mêler en tissant; (*μεταφ.*) *ἀντικατώνω, βάνω μέσα*, entrelacer.

Einwechseln, *v. a.* *ἀλλάζω, λαμβάνω ἀλλάζωντας* (*μονέδαις*), changer, se procurer en changeant (de la monnaie).

Einwechselung, *f.*, *ἡ ἀλλαγὴ* (*εἰς μονέδαις*), change, *m.*

Einweichen, *v. a.* *μουσκεύω*, tremper.

Einweihen, *v. a.* *ἀφιερώνω*, consacrer, bénir; einen in ein Geheimniß —, *εἰσάγω τινὰ εἰς ἕνα μυστικὸν, τὸν κάμνω συγκοινωνὸν τοῦ μυστικοῦ*, initier q. dans des mystères; *fig. fam.* ein neues Kleid *rc.* —, *βάνω πρώτην φορὰν ἕνα νέον φόρεμα κτλ.*, mettre un habit neuf pour la première fois.

Einweihung, *f.*, *ἡ ἀφιέρωσις*, consécration; *εἰσαγωγὴ εἰς μυστήρια*, initiation, *f.*

Einweisen, *v. a.* (einen in ein Amt), *εἰσάγω τινὰ εἰς ἕνα ἐπάγγελμα, εἰς ἕνα ἀξίωμα, κατασταίνω τινὰ εἰς τὸ ἀξίωμα*, installer, introduire; (einen in den Besitz eines Gutes), *εἰσάγω τινὰ εἰς ἕνα ὑποστατικὸν ὡς νοικοκύρην*, ensaisiner.

Einweisung, *f.*, *ἡ εἰσαγωγή*, installation, *f.*, ensaisinement, *m.*

Einwenden, *v. a.* *ἀντιλέγω, ἐναντιώνομαι, κάμνω ἀντιλογίαν*, objecter, opposer.

Einwendung, *f.*, *ἡ ἀντιλογία, ἐναντίωσις*, objection, exception, *f.*

Einwerfen, *v. a.* *ῥίπτω μέσα*, jeter dans . . .; (zerschlagen), *τζακίζω ῥίπτωντας πέτραις κτλ.*, casser (à coups de pierres etc.); *fig.* (Einwürfe machen), *ἀντιλέγω, ἐναντιώνομαι*, objecter.

Einwickeln, *v. a.* *περιτυλίγω*, envelopper, entortiller; ein Kind —, *φασκιώνω τὸ μικρὸν παιδί, σπαργανώνω*, emmaillotter un enfant.

Einwickelung, *f.*, *τὰ περιτύλιγμα, τὸ σπαργάνωμα*, enveloppement, *m.*, action *f.* d'emmaillotter.

Einwiegen, s. Einwägen.

Einwiegen, *v. a.* ein Kind, *ἀποκοιμίζω ἕνα μικρὸν παιδὶ κουνῶντάς το*, endormir un enfant en le berçant.

Einwilligen, *v. a.* *συμφωνῶ, στέργω, συγκατανεύω, καταδέχομαι*, consentir, souscrire à . . .

Einwilligung, *f.*, *ἡ συμφώνησις, στέρξις*, (*τὸ στέρξιμον*), *ἡ συγκατάνευσις*, consentement, *m.*

Einwindeln, *v. a.* *φασκιώνω* (*ἕνα μικρὸν παιδὶ*), *σπαργανώνω*, emmailloter.

Einwintern, *v. i.* es wintert ein, *χειμωνιάζει*, il se fait hiver.

Einwirken, *v. n.* *ἐνεργῶ εἴς τι*, opérer, influer dans qc.; *v. a.* (einweben), *ὑφαίνω μέσα εἰς* . . ., entretisser.

Einwirkung, *f.*, *ἡ ἐνέργεια εἴς τι*, influence, *f.*

Einwohner, *m.*, *ὁ ἐγκάτοικος, κάτοικος*, habitant, *m.*

Einwohnerin, *f.*, *ἡ ἐγκάτοικος, ἡ κάτοικος*, (*ἡ ἐγκάτοικη*), habitante, *f.*

Einwurf, *m.*, *ἡ ἀντιλογία, ἐναντίωσις*, objection, *f.*

Einwurzeln, *v. a.* *ῥιζώνω, πιάνω ῥίζαν* (*λέγεται καὶ μεταφ.*), prendre racine, s'enraciner (aussi *fig.*).

Einzählen, *v. a.* *βάνω μέσα* (*οἷον. μῆλα, καρύδια κτλ.*) *μετρῶντας*, compter dans . . ., mettre dedans (*p. e.* des pommes, des noix etc.) en les comptant; mit —, *περιλαμβάνω μαζὺ εἰς τὸν ἀριθμόν*, comprendre dans le nombre.

Einzapfen, *v. a.* *ἁρμόζω* (*ἕνα ξύλον εἰς τὴν χαραγματιὰν*

τοῦ ἄλλου), emboiter, emmortaiser; Wein ꝛc. —, ἐβγάζω κρασὶ κτλ. ἀπὸ ἕνα βουτζὶ εἰς μίαν φιάλαν, tirer du vin etc. dans un pot.

Einzäunen, v. a. περικυκλώνω μὲ φράκτην, enclôre, fermer d'une haie.

Einzäunung, f., ἡ περικύκλωσις μὲ φράκτην, clôture, f.; ἡ φράκτη, haie, f.

Einzeichnen, v. a. σχεδιάζω (ζωγραφίζω) μέσα, dessiner dans . . .; — καταγράφω, inscrire, noter.

Einzeichnung, f., ἡ καταγραφή, action f. de noter.

Einzeln, adj. μόνος, μοναχὸς, ξεχωρισμένος ἀπὸ τοὺς ἄλλους, isolé, seul, séparé des autres, déparié, dépareillé; ein einzelner Band, ἕνας τόμος (βιβλίου) ξεχωρισμένος, un volume dépareillé; einzelnes Geld, λιανικὰ ἄσπρα, de la monnaie; (unverheirathet), ἀνύπανδρος, ἄγαμος, non-marié, garçon, célibataire; adv. ἕνας ἀπὸ ἕνα, μία ἀπὸ μίαν, ἕνα ἕνα, χωριστά, un à un, séparément.

Einziehen, v. a. (einen Faden ꝛc.), ἀπερνῶ (μίαν κλωστὴν εἰς τὴν τρύπαν τῆς βελόνης κτλ.), enfiler; jemanden —, βάνω τινὰ εἰς τὴν φυλακὴν, φυλακώνω, emprisonner; jemandes Güter —, δημεύω τὰ ὑπάρχοντα τινός, confisquer les biens de q.; einem die Besoldung —, κόπτω, ὑστερῶ τινὸς τὸν μισθόν του, retrancher les gages à q.; ein Kleid —, κάμνω στενώτερον ἕνα φόρεμα κτλ.), rétrécir un habit; die Segel —, μαζώνω τὰ πανιὰ τοῦ καραβιοῦ, (mar.) ferler; (einsaugen), βυζάνω (ὡσὰν τὸ σφουγγάρι τὸ νερόν), s'imbiber (de . . .), absorber; Nachricht —, πέρνω, λαμβάνω εἴδησιν, s'informer de qc.; v. n. ἐμβαίνω μέσα (μὲ παράταξιν), entrer, faire son entrée; in ein Haus —, ἐμβαίνω (νὰ κατοικήσω) εἰς ἕνα ὀσπῆτι, εἰς τὸ κονάκι μου, aller loger (dans une maison, dans un appartement).

Einziehung, f., τὸ ἀπέρασμα τῆς κλωστῆς κτλ., action f. d'enfiler etc.; ἡ φυλάκωσις, emprisonnement, m.; s. Einziehen.

Einzig, adj. μόνος, ὁ μόνος, unique, seul.

Einzug, m., ἡ εἴσοδος (ὁ ἐρχομὸς) μὲ παράταξιν, entrée (solennelle), f.; seinen Einzug halten, εἰσέρχομαι, ἐμβαίνω μὲ παράταξιν, faire son entrée; — in ein Haus, ἡ εἴσοδος εἰς ἕνα ὀσπῆτι, εἰς τὸ κονάκι μου, entrée dans une maison, pour y loger.

Einzwängen, v. a. σφίγγω μέσα, ζουλήγω μέσα, serrer dans . . .

Einzwingen, v. a. (einem etwas —), ἀναγκάζω τινὰ νὰ πάρῃ τι, forcer q. de prendre qc.

Eis, n., ὁ πάγος, glace, f.

Eisbahn, f., δρόμος ἐπάνω εἰς τὸν πάγον, passage m. sur la glace.

Eisbank, f., μεγάλον κομμάτι πάγου, glaçon, m.

Eisbär, m., ἡ βόρειος ἀρκοῦδα, ἄσπρη ἀρκοῦδα, ours m. blanc.

Eisberg, m., βουνὸν ἀπὸ πάγον, glacier, m.

Eisbock, Eisbrecher, m., ξύλον πλαγίως βαλμένον εἰς τὸν ποταμὸν, διὰ νὰ τζακίζηται ὁ πάγος ἐκεῖ, ὅταν ξεπαγώνει, brise-glace, m.

Eisbruch, m., τὸ τζάκισμα τοῦ πάγου, ἡ ξεπαγωσιά, débâcle, f., débâclement, m.

Eisen, v. a. τζακίζω καὶ ἐβγάζω τὸν πάγον, rompre, détacher la glace.

Eisen, n., ὁ σίδηρος, τὸ σίδηρον, fer, m.

Eisenarbeit, m., κάθε πρᾶγμα κατασκευασμένον ἀπὸ σίδηρον, ouvrage m. de fer.

Eisenartig, adj. σιδηροειδής, ferrugineux.

Eisenbergwerk, n., μεταλλεῖον (τουρκ. λαγοῦμι) εἰς τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν σίδηρον, mine de fer, minière f. de fer.

Eisenbeschläge, n., σιδήρωμα, ferrure, f.

Eisenblech, n., ὁ σιδηρένιος τενεκές, tôle, f.; verzinntes —, τενεκὲς, ἄσπρος πάφυλας, fer-blanc, m.

Eisendraht, m., σιδηρένιον σύρμα, fil m. de fer.

Eisenerde, f., χῶμα περιέχον σίδηρον, terre f. ferrugineuse.

Eisenerz, *n.*, *μεταλλεῖον* (*τουρκ. μαιέμι*) *περιέχον σίδηρον*, mine *f.* de fer, minerai *m.* de fer.

Eisenfarbe, *f.*, *τὸ χρῶμα σιδήρου*, couleur *f.* de fer.

Eisenfeil, (Eisenfeilicht), *n.*, die Eisenfeilspäne (*pl.*), *τὰ ῥινίσματα σιδήρου*, limaille *f.* de fer.

Eisenfest, *adj.* *στερεὸς, σκληρὸς ὡσὰν σίδηρον*, fort, dur comme fer.

Eisenfresser, *m.*, (*σιδηροφάγος*) *καυχητὴς, καυχησιάρης, ὅστις καυχᾶται πῶς εἶναι ἀνδρειότατος*, fanfaron, bravache, fier-à-bras.

Eisengewölbe, *n.*, s. Eisenhandlung.

Eisengrube, *f.*, s. Eisenbergwerk.

Eisenhaltig, *adj.* *περιέχων σίδηρον*, ferrugineux, martial.

Eisenhammer, *m.*, *κατασκευὴ* (*φαμπρίκα*), *μὲ ἕνα σφυρὶ πολλὰ μεγάλον κινούμενον ἀπὸ τὸ νερὸν, ὁποῦ σφυροκοπεῖ τὸ σίδηρον*, forge *f.* de fer.

Eisenhandel, *m.*, *πραγμάτεια μὲ σιδηρικά*, trafic *m.* de fer.

Eisenhändler, *m.*, *ὁ πραγματευτὴς μὲ σιδηρικά*, ferronnier, *m.*

Eisenhandlung, *f.*, *ἐργαστῆρι διὰ πούλησιν σιδηρικῶν, πραγμάτεια μὲ σιδηρικά*, ferronnerie, *f.*

Eisenholz, *n.*, *σιδηρόξυλον*, bois de fer, sidéroxylon, *m.*

Eisenhütchen, *n.*, *τὸ ἀκόνιτον*, (*ψιάκι*), *φαρμακερὸν φυτόν*, aconit, napel (plante), *m.*

Eisenhütte, *f.*, *ὁσπίτιον ἔνθα δουλεύουν τὸ σίδηρον*, (*τὸ ἐβγάζουν ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα*), forge *f.* où l'on tire le fer des minerais.

Eisenkram, *m.*, *κάθε λογῆς σιδηρένια πράγματα*, quincaillerie, *f.*; *ἡ πραγμάτεια μὲ σιδηρικά*, ferronnerie, *f.*

Eisenkuchen, *m.*, *ὁ λοχμᾶς, πῆτα πολλὰ λεπτὴ ψημένη μεταξὺ εἰς δύο πλάκας σιδήρου*, oublie, *f.*

Eisenplatte, *f.*, *σιδηρένια πλάκα*, plaque *f.* de fer.

Eisenschlacke, *f.*, *ἡ σκουριὰ τοῦ σιδήρου ὁποῦ πίπτει ὅταν τὸ σφυροκοποῦν*, scorie, *f.*, laitier, *m.*

Eisenschmidt, *m.*, s. Hufschmidt, Schmidt.

Eisenstein, *m.*, *ἡ σιδηρόπετρα, πέτρα περιέχουσα σίδηρον*, mine *f.* de fer, minerai *m.* de fer.

Eisenwaare, *f.*, *τὸ σιδηρικὸν, σιδηρένιον πρᾶγμα*, grosserie, taillanderie.

Eisenwasser, *n.*, *νερὸν περιέχον σίδηρον*, eau *f.* minérale.

Eisenwerk, *n.*, *κάθε πρᾶγμα σιδηρένιον*, ouvrage *m.* de fer; (eiserne Waaren), *τὰ σιδηρικὰ, σιδηρένια πράγματα διὰ πούλησιν*, ferrements, *m. pl.*, taillanderie, *f.*; (Eisenhütte), s. Eisenhütte.

Eisern, *adj.* *σιδηρένιος, σιδηροῦς*, de fer; (*μεταφ.*) *σκληρός*, *fig.* dur, fort; *ἄσπλαγχνος*, dur, impitoyable.

Eisgang, *m.*, *τὸ σπάσιμον τοῦ πάγου εἰς τὸν ποταμὸν ὅταν ξεπαγώνει*, débâcle, *f.*, débâclement, *m.*

Eisgrau, *adj.* *ὅλο ἄσπρος* (*λέγεται διὰ τὰ μαλλιὰ τῶν γερόντων*), chenu, tout blanc de vieillesse.

Eisgrube, *f.*, Eiskeller, *m.*, *λάκκος εἰς τὸν ὁποῖον φυλάγουν πάγον*, glacière, *f.*

Eisig, *adj.* *κρύος ὡσὰν τὸν πάγον, παγωμένος*, froid comme glace, glacé.

Eiskalt, *adj.* *κρύος ὡσὰν τὸν πάγον*, froid comme glace.

Eiskluft, *f.*, *σχισμάδα δένδρου ἀπὸ τὴν παγωσιάν*, gélivure, *f.*

Eisklüftig, *adj.* *σχισμένος ἀπὸ τὴν παγωσιάν*, gélif.

Eismeer, *n.*, *ἡ παγωμένη θάλασσα*, mer glaciale, *f.*

Eispfahl, *m.*, *παλούκι εἰς ἕνα ποταμὸν εἰς τὸ ὁποῖον τζακίζεται ὁ πάγος*, pieu de garde, brise-glace, *m.*

Eisscholle, *f.*, (*μεγάλον*) *κομμάτι πάγου*, glaçon, *m.*

Eisschuh, *m.*, *παποῦτζι μὲ καρφιὰ ὑποκάτω διὰ νὰ μὴ γλιστρῇ τις εἰς τὸν πάγον*, soulier *m.* dont la semelle est munie de clous de fer ou de crampons.

Eisspitze, *f.*, Eissporn, *m.*, *σουγλὶ σιδηρένιον προσαρμοσμένον εἰς τὰ ὑποδήματα διὰ νὰ μὴ γλιστρήσῃ τις εἰς τὸν πάγον*, crampon, *m.*

Eisvogel, *m.*, *ὁ ἀλκυών*, (*πουλί τι εἰς τὰ βόρεια μέρη*), alcyon, *m.*

Eiszacken, Eiszapfen, *m.*, *λεπτὸν καὶ μακρὸν κομμάτι πάγου* (*ὁποῦ κρέμεται ἀπὸ τὴν στέγην*), chandelle *f.* de glace.
Eitel, *adj.* *μάταιος*, vain, frivole; (eingebildet), *μάταιος*, *ματαιόφρων*, *φαντασικός*, *κενόδοξος*, vain, présomptueux, orgueilleux; (bloß, lauter), *μόνος*, seulement; eitel Brod essen, *τρώγω μόνον ψωμί* (*χωρὶς ἄλλο τίποτες*), manger du pain sec, ne manger que du pain; das Fleisch — essen, *τρώγω τὸ κρέας χωρὶς ψωμί*, manger la viande seule, sans pain.
Eitelkeit, *f.*, *ἡ ματαιότης*, vanité, *f.*; *ἡ ματαία φαντασία*, *ἡ ματαιοφροσύνη*, *κενοδοξία*, vanité, présomption, *f.*, orgueil, *m.*
Eiter, *m*, *τὸ ἔμπυον*, pus, *m.*
Eiterbeule, *f.*, *ἀπόστημα μὲ ἔμπυον*, ulcère *m.* purulent.
Eiterig, *adj.* *ἐμπυώδης*, *γεμάτος ἔμπυον*, purulent.
Eitern, *v. n.* *ἐβγάζω ἔμπυον*, *ἐμπυάζω*, suppurer.
Eiterstock, *m.*, *ἡ ῥίζα τοῦ ἐμπύου*, *τὸ ἔμπυον εἰς τὰ ἐνδότερα μέρη τῆς πληγῆς*, bourbillon, *m.*
Eiterung, *f.*, *τὸ ἐμπύασμα*, suppuration, *f.*
Ekel, *m.*, *ἡ ἀναγοῦλα*, *τὸ ἀναγούλιασμα*, *ἡ ἀηδία*, *ἀνορεξία*, dégoût, *m.*, aversion, *f.*; — machen, erregen, *κάμνω ἀναγοῦλαν*, dégoûter.
Ekel, *adj.* *ὁποῦ ἀηδιάζει*, *ἀποστρέφεται*, dégoûté; — in Speisen, *ὁποῦ δυσκολεύεται εἰς τὰ φαγητὰ*, *ὁποῦ δυσκόλως εὐχαριστεῖται εἰς αὐτά*, délicat (dans le choix des mets).
Ekelhaft, Ekelig, *adj.* *ἀναγουλιαστικὸς*, *ἀηδής*, *ὁποῦ προξενεῖ ἀναγοῦλαν*, dégoûtant.
Ekeln, sich, *v. n.* *ἀναγουλιάζω*, *ἀηδιάζω*, *ἀποστρέφομαι*, se dégoûter; es ekelt mir, *ἔχω ἀναγοῦλαν*, *ἀηδίαν*, *συχαίνομαι*, j'ai du dégoût.
Ekelname, *m.*, *παρανόμιον περιπαικτικόν*, sobriquet, *m.*
Ekliptik, *f.*, s. Erdbahn, Sonnenbahn.
Elasticität, *f.*, *ἡ ἐλαστικότης*, élasticité, *f.*
Elastisch, *adj.* *ἐλαστικός*, élastique.
Elbogen, *m*, *ὁ ἀγκῶνας* (**ἀγκών*), coude, *m.*
Electricität, *f.*, *ὁ ἠλεκτρισμός ἡ ἠλεκτρικότης*, *ἡ ἠλεκτρικὴ δύναμις*, électricité, *f.*
Elektrisch, *adj.* *ἠλεκτρικός*, électrique.
Elektrisiren, *v. a.* *ἠλεκτρίζω*, électriser.
Elektrisir-Maschine, *f.*, *ἡ ἠλεκτρικὴ μηχανή*, machine électrique.
Element, *n.*, *τὸ στοιχεῖον*, élément, *m.*; die Elemente einer Wissenschaft, s. Anfangsgründe.
Elementarbuch, *n.*, *βιβλίον περιέχον τὰ στοιχεῖα μιᾶς ἐπιστήμης*, livre *m.* élémentaire.
Elementarisch, *adj.* *στοιχειώδης*, élémentaire.
Elen, (Elend), Elenthier, *n.*, *ζῶον τι εἰς τὰ βόρεια μέρη ὅμοιον μὲ τὸ ἐλάφι*, élan, *m.*
Elend, *n.*, *ἡ ταλαιπωρία*, *δυστυχία*, misère, calamité, *f.*; in das Elend schicken, *ἐξορίζω τινὰ ἀπὸ τὸν τόπον*, exiler q.
Elend, *adj.* *ταλαίπωρος*, *δυστυχής*, *ἄθλιος*, misérable, malheureux; (schlecht), *ἀχαμνὸς*, *φαῦλος*, mauvais, chétif; (krank), *ἄῤῥωστος*, malade.
Elenshaut, *f.*, *δέρμα τοῦ ζώου τοῦ λεγομένου Elen*, peau *f.* d'élan.
Elensleder, *n.*, *πετζὶ ἀπὸ τὸ ζῶον Elen λεγόμενον*, cuir *m.* d'élan; s. Elen.
Elephant, *m.*, *ὁ ἐλέφας*, (*τουρκ. τὸ φίλι*), éléphant, *m.*
Elfenbein, *n.*, *τὸ ἐλεφάντινον*, (*τουρκ. τὸ φιλτίσι*), ivoire, *m.*
Elfenbeinern, *adj.* *ἐλεφάντινος*, *ἀπὸ δόντι ἐλέφαντος κατασκευασμένος*, d'ivoire.
Elfenbeinarbeiter, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει τὰ ἐλεφάντινον*, ivoirier, *m.*
Elle, *f.*, *ἡ πήχη*, aune, *f.*
Eller, s. Erle.
Els, (Alose), *f.*, *ἡ θρίσσα*, *εἶδος ὀψαρίου*, alose, *f.*, (poisson).
Elsebeere, *f.*, *τὸ σοῦρβον*, alise, alize, *f.*
Elsebeerenbaum, *m.*, *ἡ σουρβιά*, alisier, alizier, *m.*
Elster, (Aelster), *f.*, *ἡ κίσσα*, *καρακάξα*, pie (oiseau), *f.*
Eltern, (Aeltern), *m. pl.*, *οἱ γονεῖς*, parents, *m. pl.*, père *m.* et mère, *f.*
Email, *f.*, *ὁ σμάλτος*, émail, *m.*

Emailliren, *v. n.* *σμαλτώνω, στολίζω μὲ σμάλτον*, émailler.

Embargo, *n.*, *ἐμπόδιον, ἀπαγόρευσις γινομένη εἰς ἕνα καράβι νὰ μὴ μισεύσῃ*, embargo, *m.*

Emigrant, *m.*, *ἐκεῖνος, ὁποῦ παραιτεῖ τὴν πατρίδα του, ὁποῦ μεταβαίνει εἰς ξένον τόπον, φυγὰς ἀπὸ τὴν πατρίδα*, émigrant, émigré.

Eminent, s. Vorzüglich.

Eminenz, *f.*, *ἡ ἐξοχὴ*, éminence, *f.*; Ew. (Eure) Eminenz, *ἡ ἐξοχή σας, τίτλος διδόμενος εἰς τοὺς καρδιναλέους*, votre Eminence.

Emmerling, *m.*, *ὁ συκοφάς, (πουλλί)*, emberise(oiseau), *f.*

† Empfahen, s. Empfangen.

Empfang, *m.*, *ἡ περιλαβή, ἡ ὑποδοχὴ*, réception, *f.*; *τὸ δέξιμον, ἡ φιλοδεξίωσις*, accueil, *m.*; in — nehmen, *δέχομαι, περιλαμβάνω*, faire accueil, recevoir; Geld in — nehmen, *περιλαμβάνω χρήματα (ἄσπρα)*, toucher de l'argent.

Empfangen, *v. a.* *λαμβάνω, περιλαμβάνω, δέχομαι, κάμνω φιλοδεξίωσιν*, recevoir; Geld —, *περιλαμβάνω χρήματα (ἄσπρα)*, toucher de l'argent; (schwanger werden), *συλλαμβάνω*, concevoir; (von Thieren), *ἐγγαστρώνομαι (λέγεται διὰ τὰ ζῶα)*, retenir (*se dit* des animaux).

Empfänger, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ λαμβάνει, περιλαμβάνει*, celui qui reçoit, qui touche (l'argent).

Empfänglich, *adj.* *δεκτικὸς, ἱκανὸς νὰ δεχθῇ*, susceptible; *(μεταφ.) ἱκανὸς νὰ καταλάβῃ*, *fig.* susceptible (d'une idée etc.).

Empfänglichkeit, *f.*, *ἡ ἱκανότης νὰ δεχθῇ ἢ νὰ καταλάβῃ τις τι*, susceptibilité, *f.*

Empfängniß, *f.*, *ἡ σύλληψις*, conception, *f.*

Empfangschein, *m.*, *ἡ ὁμολογία ἢ μαρτυρία τῆς περιλαβῆς*, récépissé, reçu, *m.*

Empfangung, *f.*, s. Empfang.

Empfehl, *m.*, *ἡ προσκύνησις, ὁ χαιρετισμός, (τὸ κομπλιμέντο)*, compliment (qu'on fait faire à q.); machen Sie ihm meinen Empfehl, *προσκυνήσατε ἢ χαιρετήσατέ τον ἐκ μέρους μου*, faites lui mes compliments, mes civilités.

Empfehlen, *v. a.* *συσταίνω*, recommander; sich —, *συσταίνομαι, προσκυνῶ, χαιρετῶ*, se recommander; ich empfehle mich Ihnen, *σᾶς προσκυνῶ (χαῖρε)*, je vous salue.

Empfehlung, *f.*, *ἡ σύστησις*, recommandation, *f.*

Empfehlungsschreiben, *n.*, *συστατικὸν γράμμα*, lettre *f.* de recommandation.

Empfehlungswürdig, =werth, *adj.* *ἀξιόλογος (συστήσεως ἄξιος)*, recommandable.

Empfindbar, *adj.* *αἰσθητός, ὁποῦ δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ τὸ αἰσθάνηται*, sensible (qui se fait sentir).

Empfindelen, *f.*, *ἡ παραπολλὴ αἰσθητικότης, ὑποκρινομένη αἰσθαντικότης, ὑποκρινομένη τρυφερότης τῆς καρδίας*, affectation de sensibilité, sensiblerie, *f.*

Empfindeln, *v. n.* *ὑποκρίνομαι παραπολλὴν αἰσθητικότητα, παραπολλὴν τρυφερότητα τῆς καρδίας*, affecter une grande sensibilité, être sentimental.

Empfinden, *v. a.* *αἰσθάνομαι*, sentir, éprouver.

Empfindlich, *adj.* *αἰσθητός*, sensible (qui se fait sentir; (reizbar), *ὅστις εὔκολα πέρνει τι εἰς κακόν*, délicat, qui se fâche aisément.

Empfindlichkeit, *f.*, *ἡ αἰσθητικότης, τὸ αἰσθητικόν*, sensibilité, *f.*; *ἡ κλίσις τινὸς νὰ πέρνῃ τι εἰς κακόν*, délicatesse, *f.*, ressentiment, *m.*

Empfindsam, *adj.* *αἰσθητικὸς, τρυφερὸς εἰς τὴν καρδίαν, ὁποῦ εὔκολα κινεῖται εἰς συλλύπησιν*, sensible, sentimental.

Empfindsamkeit, *f.*, *ἡ αἰσθητικότης, τρυφερότης τῆς καρδίας, κλίσις εἰς εὐσπλαγχνίαν*, sensibilité, *f.*

Empfindung, *f.*, *ἡ αἴσθησις, αἴσθανσις*, sentiment, *m.*, sensation, *f.*

Empfindungslos, *adj.* *ἀναίσθητος, χωρὶς αἴσθησιν*, insensible (privé du sentiment).

Empfindungslosigkeit, *f.*, *ἡ ἀναισθησία*, insensibilité, *f.*

Empiriker, *m.*, *ἐμπειρικὸς ἰατρός*, un empirique.

Empirisch, *adj.* *ἐμπειρικός*, empirique.

Empor, *adv.* *ἐπάνω*, *εἰς τὰ ἐπάνω*, en haut, sur pied.

Empor bleiben, *μένω ἐπάνω*, demeurer sur pied; (*μεταφ.*) *νικῶ*, *μένω νικητής*, *fig.* se maintenir, se soutenir.

Empor bringen, *σηκώνω*, *ἀναβιβάζω*, avancer, élever, faire fleurir.

Empor halten, *σηκώνω καὶ κρατῶ σηκωμένον*, tenir haut.

Empor heben, *σηκώνω*, élever, lever.

Empor helfen, *βοηθῶ τινὰ νὰ σηκωθῇ*, aider q. à se lever; (*μεταφ.*) *βοηθῶ τινὰ νὰ προχωρήσῃ*, assister q., remettre.

Empor kommen, *ἀναβαίνω* (*φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς*), s'élever, s'avancer, monter, parvenir.

Empor ragen, *ἐξέχω*, saillir.

Empor schweben, *σηκώνομαι*, *ἀναβαίνω* (*εἰς τὸν ἀέρα*), s'élever (en l'air).

Empor schwimmen, *πλέω*, *κολυμβῶ ἐπάνω*, surnager; (*μεταφ.*) *νικῶ*, gagner le dessus.

Empor schwingen, sich, *ἀναβαίνω εἰς τὸν ἀέρα*, s'élever, prendre l'essor; (*μεταφ.*) *ἀναβαίνω*, *ἀποκτῶ δόξαν*, *πλοῦτον*, *fig.* s'élever, monter, gagner de la gloire etc.

Empor stehen, *στέκομαι ἐπάνω*, se tenir en haut; die Haare stehen mir empor, *ἀνατριχιάζουν τὰ μαλλιά μου*, mes cheveux se dressent.

Empor steigen, *ἀναβαίνω* (*φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς*), monter en haut; s'élever.

Empor streben, **Empor wollen**, *πασχίζω νὰ ἀνέβω*, *νὰ ἀποκτήσω τιμὴν κτλ.*, faire des efforts pour s'élever.

Empor tragen, *φέρω τι ὑψωμένον*, *σηκωμένον*, porter qc. haut, en tenant haut; *fig.* die Nase empor tragen, (*μεταφ.*) *ὑπερηφανεύομαι*, *ὑψηλοφρονῶ*, *fig.* porter le nez au vent.

Empören, *v. a.* *διεγείρω*, *παρακινῶ εἰς ἐπανάστασιν*, révolter, soulever, faire révolter; *παρακινῶ εἰς θυμόν*, *fig.* révolter; sich —, *ἐπαναστατῶ*, *κάμνω ἐπανάστασιν*, se rebeller, se soulever.

Empörend, *adj.* *ὁποῦ παρακινεῖ εἰς θυμόν*, *ἀδικώτατος*, révoltant.

Empörer, *m.*, *ὁ ἐπαναστάτης*, *ἀποστάτης*, rebelle, mutin, révolté.

Empörerisch, s. Aufrührisch.

Emporkirche, *f.*, *τόπος ὑψηλὸς εἰς ταῖς ἐκκλησίαις διὰ τοὺς ψάλτας καὶ ὁμοίως διὰ τοὺς ἄλλους*, ambon, jubé, *m.*, tribune, *f.*

Empörung, *f.*, *ἡ ἐπανάστασις*, *ἀποστασία*, rebellion, révolte, *f.*

Emsig, *adj.* *ἀκούραστος*, *ἐπιμελής*, assidu, actif, diligent, appliqué.

Emsigkeit, *f.*, *ἡ ἐπιμέλεια*, *ἀκουρασία*, assiduité, activité, diligence, *f.*

Endchen, *n.*, *ὀλιγάκι ὁποῦ ἀπόμεινε* (*οἷον ἀπὸ ῥοῦχον*, *ἀπὸ ἕνα κηρὶ κτλ.*), petit bout (*p. e.* de drap, d'une chandelle etc.).

Ende, *n.*, *τὸ τέλος*, fin, *f.*; *ἡ ἄκρα*, *τὸ ἄκρον*, bout, *m.*, extrémité, *f.*; (des Lebens), *τέλος* (*τῆς ζωῆς*), *τελευτή*, fin (de la vie, trépas), *m.*; am Ende, *εἰς τὸ τέλος*, *τέλος πάντων*, à la fin, enfin; zu dem Ende, *δι' αὐτὸν τὸν σκοπόν*, *διὰ τοῦτο*, pour cet effet.

Enden, **Endigen**, *v. a.* *τελειώνω*, finir, terminer, achever; sich —, *v. r.* *τελειώνω*, *τελειώνομαι*, finir, se terminer; (von Wörtern), *λήγω*, se terminer (*se dit* des mots).

Endigung, *f.*, *ἡ τελείωσις*, achèvement, *m.*; (von Wörtern), *ἡ κατάληξις*, terminaison, *f.*; s. Endung.

Endivie, *f.*, *ἐνδίβια*, *εἶδος πικραλίδας*, endive, *f.*

Endlich, *adv.* *τελευταῖον*, *εἰς τὸ τέλος*, *τέλος πάντων*, enfin, à la fin.

Endlich, *adj.* *τελικὸς*, *τελευταῖος*, final; *πεπερασμένος*, *περιορισμένος*, *ὄχι ἄπειρος*, fini (en opposition de l'infini), limité.

Endlichkeit, *f.*, *τὸ τελικὸν*, *τὸ πεπερασμένον*, qualité *f.* de ce qui est fini, limité.

Endlos, *adj.* *ἀτελείωτος*, *ὁποῦ δὲν ἔχει τέλος*, *ἄπειρος*, infini, sans fin.

Endreim, m., ὁμοιοκατάληξις, ῥίμα, rime f. finale; vorgeschriebene Endreime, ὁμοιοκαταληξίαι ὁποῦ προβάλλονται διὰ νὰ κάμῃ τις σωστοὺς στίχους μὲ αὐτάς, bouts-rimés, m. pl.

Endschaft, f., τὸ τέλος, fin, conclusion, f.

Endsylbe, f., ἡ λήγουσα, finale, f.

Endung, f., ἡ κατάληξις, terminaison, désinence, f.

Endursache, f., ἡ τελικὴ αἰτία, ὁ σκοπός, cause f. finale.

Endurtheil, n., ἡ τελευταῖα κρίσις, sentence f. définitive.

Endzweck, m., ὁ σκοπός, fin, f., but, dessein, m.

Engbrüstig, adj. ἀσθματικός, asthmatique.

Engbrüstigkeit, f., τὸ ἆσθμα, ἡ στενοχωρία τῆς ἀναπνοῆς, asthme, m., apnée, f.

Enge, adj. σφικτός, serré; στενός, étroit; das Kleid ist zu enge, αὐτὸ τὸ φόρεμα εἶναι στενόν, σφίγγει, cet habit est trop étroit, est étranglé; enge schreiben, γράφω σφικτά, στενά, serrer son écriture; ein enger Paß, ἕνα στενόν, un détroit, un défilé.

Enge, f., ἡ στενότης, qualité f. de ce qui est étroit.

Engel, m., ὁ ἄγγελος, ange, m.

Engelrein, adj. καθαρὸς ὡς ἄγγελος, pur, innocent comme un ange.

Engerling, m., σκωλήκι εἰς τὸ στομάχι τῶν βοδιῶν καὶ τῶν ἀλόγων, ver bouvier, m.

Engländern, v. a. ein Pferd —, κουρεύω τὴν οὐρὰν τοῦ ἀλόγου, courtauder (un cheval).

Englisch, adj. ἀγγελικός, angélique; englisch (engländisch), ἀγγλικὸς, (ἰγγλέζικος), anglais.

Enkel, m., ὁ ἔγγονος, τὸ ἐγγόνι, petit-fils, m.

Enkelin, f., ἡ ἔγγονος, ἡ ἐγγόνη, petite-fille, f.

Entadeln, v. a. ἐξευγενίζω, ὑστερῶ τὴν εὐγένειαν, dégrader de noblesse.

Entarten, v. n. s. Ausarten.

Entäußern, sich, v. r. (eines Dinges), ὑστεροῦμαι μόνος μου τι, se démettre, se priver (volontairement) de qc.

Entäußerung, f., ἡ ὑστέρησις, στέρησις, privation, démission, f.

Entbehren, v. a. etwas —, εἶμαι ὑστερημένος, δὲν ἔχω, manquer, être privé, se passer de qc.

Entbehrlich, adj. περιττὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ λείπῃ, dont on peut se passer, superflu.

Entbehrung, f., ἡ ὑστέρησις, στέρησις, privation, non-jouissance, f.

Entbieten, v. a. μηνύω, φανερώνω, notifier, signifier; einen Gruß —, λέγω χαιρετισμὸν, χαιρετῶ, faire ses compliments à q.

Entbinden, v. a. ἀπολύω, ἐλευθερώνω, ἀποφασίζω νὰ ἐλευθερωθῇ τις ἀπό τι, délier, délivrer (q. de qc.); eines Eides —, ἀποφασίζω νὰ μὴ κάμῃ τις ὅρκον, relever q. de son serment; (eine Gebährende —), μαμμεύω, βοηθῶ εἰς τὴν γέννναν, accoucher; entbunden werden, γεννῶ, être délivrée, accouchée; sie ist von einem Knaben, einem Mädchen entbunden worden, αὐτὴ ἐγέννησεν ἕνα παιδὶ, ἕνα κορίτζι, elle est délivrée, accouchée d'un garçon, d'une fille.

Entbindung, f., ἡ ἀπόλυσις, ἐλευθέρωσις, délivrance, absolution (des péchés), f.; ἡ γέννα, accouchement, m.

Entblättern, v. a. ξεφυλλίζω, ὑστερῶ τὰ φύλλα, effeuiller.

Entblöden, sich nicht, v. r. δὲν ἐντρέπομαι, τολμῶ, ἔχω τὴν τόλμην, oser, prendre la hardiesse de . . .

Entblößen, v. a. γυμνώνω, découvrir, dénuer; (μεταφ.) ὑστερῶ, γυμνώνω, priver, dégarnir.

Entblößung, f., ἡ γύμνωσις, action f. de découvrir, denuement, m.

Entbrechen, sich, v. r. ich kann mich nicht entbrechen, δὲν ἠμπορῶ νὰ μὴν . . ., δὲν ἠμπορῶ νὰ ἀποφύγω, je ne puis m'empêcher de . . .

Entbrennen, v. n. ἀνάπτω, s'enflammer; von Liebe —, ἀνάπτω ἀπὸ ἔρωτα, ἐρωτεύομαι, être épris d'amour.

Entdecken, v. a. ξεσκεπάζω, εὑρίσκω, ἀνακαλύπτω, découvrir, trouver, révéler.

Entdecker, m., ὁ ξεσκεπαστὴς, εὑρετής, découvreur, m.

Entdeckung, f., τὸ ξεσκέπασμα,

ἡ ἀνακάλυψις, τὸ εὕρημα, découverte, *f.*

Ente, *f.*, ἡ πάπια, νῆσσα, canard, *m.*, cane, *f.*

Entehren, *v. a.* ἀτιμάζω, déshonorer, diffamer; ein Mädchen —, ξεπαρθενεύω, déflorer, dépuceler.

Entehrend, *adj.* ἄτιμος, ὁποῦ ἀτιμάζει, déshonorant, diffamant.

Entehrung, *f.*, τὸ ἀτίμασμα, diffamation, infamie, *f.*; τὸ ξεπαρθένευμα, ἡ ξεπαρθένευσις, dépucellement, *m.*, défloration, *f.*

Enterben, *v. a.* ξεκληρώνω, ὑστερῶ τῆς κληρονομίας, déshériter, exhéréder.

Enterbung, *f.*, ἡ ἀκληρία, ξεκλήρωσις, ὑστέρησις τῆς κληρονομίας, exhérédation, *f.*

Enterhaken, *m.*, τζιγκέλι, ἀγκίστρι μεγάλον τὸ ὁποῖον ῥίπτουν εἰς τὸ ἐχθρικὸν καράβι νὰ τὸ κρατήσουν, harpeau, grappin *m.* d'abordage.

Enterich, *m.*, τὸ ἀρσενικὸν τῆς πάπιας, τῆς νήσσης, canard, *m.*; wilder —, τὸ ἀρσενικὸν τῆς ἀγριοπάπιας, malart, *m.*

Entern, *v. a.* πιάνω ἐχθρικὸν καράβι μὲ ἀγκίστρι διὰ νὰ ὁρμήσω ἐπ' αὐτό, accrocher, grappiner, aborder.

Entfahren, *v. n.* das Wort ist mir entfahren, (αὐτὸς ὁ λόγος ἔφυγεν ἀπὸ τὴν γλῶσσαν μου), εἶπα τὸν λόγον ἀστόχαστα, χωρὶς νὰ θελήσω, ce mot m'est échappé malgré moi.

Entfallen, *v. n.* πίπτω (ἀπὸ τὰ χέρια), tomber, échapper (des mains); ἐβγαίνω ἀπὸ τὸν νοῦν, échapper de la mémoire; es ist mir entfallen, ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸν νοῦν μου, ἀλησμόνησα, je l'ai oublié.

Entfalten, *v. a.* ξεδιπλώνω, déplier; (μεταφ.) φανερώνω, δείχνω, ἀνακαλύπτω, développer; sich —, ξεδιπλώνομαι, se déplier; (von Blüthen), ἀνοίγω (ὡς τὰ ἄνθη), s'épanouir.

Entfärben, sich, (ἀλλάζω τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου), changer de couleur; κοκκινίζω, rougir; κιτρινίζω, pâlir.

Entfernen, *v. a.* ἀπομακρύνω, éloigner; sich —, ἀπομακρύνομαι, ἀναχωρῶ, φεύγω, s'éloigner, s'absenter.

Entfernung, *f.*, ἡ ἀπομάκρυνσις, éloignement, *m.*; (Abstand), τὸ διάστημα, ἡ ἀπόστασις, distance, *f.*; (Abwesenheit), ἡ ἀπουσία, absence, *f.*

Entfesseln, *v. a.* λύω ἀπὸ τὰ σίδηρα, déchainer.

Entflammen, *v. a.* ἀνάπτω, enflammer; (μεταφ.) ἐγκαρδιώνω, θαῤῥύνω, ἀνάπτω, *fig.* enflammer, encourager.

Entfleischen, *v. a.* ἐβγάζω τὸ κρέας (ἀπὸ ἕνα δέρμα), décharner.

Entfliegen, *v. a.* φεύγω, πετῶ, s'envoler.

Entfliehen, *v. n.* φεύγω, γλυτώνω, s'enfuir, se sauver.

Entfließen, *v. n.* τρέχω, ῥέω ἔξω, couler, s'écouler.

Entführen, *v. a.* ἁρπάζω (μάλιστα μίαν κόρην), enlever, ravir (une fille).

Entführung, *f.*, ὁ ἁρπαγμὸς (μιᾶς κόρης), enlèvement, rapt, *m.*

Entgegen, *adv.* et *prp.* ἐναντίον, contre; εἰς ἀπάντησιν, au devant de . . .

Entgegen fahren, einem, πηγαίνω εἰς ἀπάντησιν τινὸς μὲ ἁμάξι, aller en voiture au devant de q.

Entgegen gehen, (dem Feinde ꝛc.), πηγαίνω ἐναντίον (τοῦ ἐχθροῦ κτλ.), aller contre (l'ennemi etc.); einem —, πηγαίνω εἰς ἀπάντησιν, aller au-devant de q.

Entgegengesetzt, *adj.* ἐναντία θεμένος, ἐναντίος, opposé.

Entgegenhalten, κρατῶ ἐναντίον τινὸς (οἷον· σπαθί, λόγχην), tenir qc. contre q. opposer qc. à q. (*p. e.* un sabre, une pique); (vergleichen), παραβάλλω, συγκρίνω, mettre en parallèle.

Entgegen handeln, κάμνω (τι) ἐναντίον (εἰς . . .), παραβαίνω, agir contre . . ., contrevenir.

Entgegen kommen, einem, πηγαίνω εἰς ἀπάντησιν τινός, aller au devant de q.; *fig.* mit etwas —, κάμνω τι προτήτερα (πρὸ τοῦ νὰ τὸ ζητήσῃ τις), prévenir q. de qc.

Entgegen laufen, τρέχω ἐναντίον, τρέχω εἰς ἀπάντησιν, courir contre, courir au-devant de . . .; — εἶναι ἐνάντιον, être contraire à . . .

Entgegen nehmen, *λαμβάνω, περιλαμβάνω*, recevoir.
Entgegen schicken, *στέλλω ἐναντίον*, envoyer contre; — *στέλλω εἰς ἀπάντησιν*, envoyer au-devant de . . .
Entgegen sehen, einem, einer Sache, *προσμένω*, attendre.
Entgegen setzen, stellen, *βάνω ἐναντίον, ἐναντιώνω*, opposer.
Entgegen seyn, *εἶμαι ἐνάντιος, ἐναντιώνομαι*, être contraire, s'opposer.
Entgegen stellen, s. Entgegen setzen.
Entgegenstellung, *f.*, *ἐναντίωσις*, opposition, *f.*
Entgehen, *v. n.* *φεύγω, ἀποφεύγω, γλυτώνω*, éviter, échapper.
Entgeld, *n.*, *ἡ ἀνταμειβή*, récompense, *f.*; ohne —, *χωρὶς πληρωμήν, χωρὶς νὰ ζητήσω πληρωμήν*, gratis, gratuitement.
Entgelten, *v. n.* *παιδεύομαι* (*δι' αἰτίαν ἑνὸς ἄλλου*), porter la peine (de qc.); einem etwas — lassen, *παιδεύω τινὰ διά τι*, se décharger sur q. de qc.
Entgleiten, *v. n.* *ξεγλιστρῶ* (*ἀπὸ τὰ χέρια*), glisser, échapper (des mains).
Entglimmen, *v. n.* *ἀνάπτω ὀλίγον κατ' ὀλίγον*, commencer à prendre feu (peu-à-peu).
Enthaaren, *v. a.* *μαδῶ, μαδίζω*, dépiler.
Entgürten, *v. a.* *ξεζώνω*, ôter la ceinture, déceindre.
Enthalten, *v. a.* *περιέχω*, contenir, renfermer; sich —, einer Sache, *ἀπέχω, ἐγκρατεύομαι ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα*, s'abstenir, s'empêcher, de . . .; ich konnte mich des Lachens nicht —, *δὲν ἠμπόρεσα νὰ κρατηθῶ ἀπὸ τὰ γέλοια*, je ne pouvais m'empêcher de rire.
Enthaltsam, *adj.* *ἐγκρατής*, abstinent, continent, modéré.
Enthaltsamkeit, *f.*, *ἡ ἐγκράτεια*, abstinence, contenance, retenue, *f.*
Enthaltung, *f.*, *ἡ ἀποχή*, abstinence, *f.*
Enthaupten, *v. a.* *ἀποκεφαλίζω*, décapiter, décoller.
Enthauptung, *f.*, *ὁ ἀποκεφαλισμός, τὸ ἀποκεφάλισμα*, décapitation, décollation, *f.*
Entheben, *v. a.* einen einer Pflicht, *ἐξαιρῶ τινὰ ἀπὸ ἕνα χρέος τοῦ νόμου*, dispenser, exempter q. d'un devoir.
Entheiligen, *v. a.* *βεβηλώνω, μολύνω*, profaner, polluer.
Entheiligung, *f.*, *ἡ βεβήλωσις, μόλυνσις* (*ἁγίου πράγματος*), profanation, *f.*
Enthüllen, *v. a.* *ἀνακαλύπτω, ξεσκεπάζω, ἐβγάζω τὸ σκέπασμα*, dévoiler, développer; (*μεταφ.*) *ἀνακαλύπτω, φανερώνω*, découvrir, révéler.
Enthüllung, *f.*, *ἡ ἀνακάλυψις, τὸ ξεσκέπασμα, ἡ φανέρωσις*, dévoilement, développement, *m.*
Enthusiasmus, *m.*, *ὁ ἐνθουσιασμός*, enthousiasme, *m.*
Enthusiast, *m.*, *ὁ ἐνθουσιαστής*, enthousiaste, *m.*
Enthusiastisch, *adj.* *ἐνθουσιαστικός*, enthousiaste (*adj.*).
Entjungfern, *v. a.* *ξεπαρθενεύω, ξεκορασεύω*, dépuceler, déflorer.
Entkleiden, *v. a.* *ἐκδύνω, ξενδύνω*, déshabiller; *γυμνώνω*, dépouiller; sich —, *v. r.* *ἐκδύνομαι, ξενδύνομαι*, se déshabiller, se dévêtir.
Entkleidung, *f.*, *ἡ ἔκδυσις*, dévêtissement, *m.*; *γύμνωσις*, action *f.* de dépouiller.
Entkommen, *v. n.* *φεύγω, ἀποφεύγω, γλυτώνω*, se sauver, échapper.
Entkörpert, *adj.* *ἀπολυμένος ἀπὸ τὸ σῶμα*, dégagé du corps.
Entkräften, *v. a.* *ἀδυνατίζω, κόπτω τὴν δύναμιν*, affaiblir, énerver.
Entkräftet, *adj.* *ἀδύνατος, ἀδυνατισμένος*, affaibli, énervé, épuisé.
Entkräften, *v. a.* *ἐβγάζω φιλῶντας*, recueillir en baisant.
Entkräftung, *f.*, *ἡ ἀδυναμία*, affaiblissement, *m.*, inanition, *f.*
Entladen, *v. a.* *ξεφορτώνω*, décharger; (befreyen), *ἐλευθερώνω, ἐξοφλίζω*, délivrer, dispenser (q. de qc.); sich des Zorns, der Galle —, *φανερώνω, δείχνω τὸν θυμὸν* (*τὴν χολήν*) *μου*, décharger sa colère.
Entladung, *f.*, *τὸ ξεφόρτωμα*, décharge, *f.*; *ἡ ἐλευθέρωσις, ἐξόφλισις*, délivrance, dispense, *f.*

Entlang, *prp.* *κατὰ τὸ μάκρος, κοντὰ εἰς*, le long de . . .; dem Ufer entlang, *κοντὰ εἰς τὸ περιγιάλι πλέωντας*, (en voguant) le long du rivage.

Entlarven, *v. a.* *ἐβγάζω τὸ προσωπίδι τινός*, démasquer; (*μεταφ.*) *ξεσκεπάζω, φανερώνω τινὰ κατὰ ὅλα τὰ ἤθη του*, *fig.* démasquer q.

Entlassen, *v. a.* *ἀφίνω ἀπὸ τὴν δούλευσιν*, congédier, remercier; *ἀφίνω ἀπὸ τὴν φυλακὴν, ξεφυλακώνω*, élargir, désemprisonner.

Entlassung, *f.*, *ἡ ἄφεσις ἀπὸ τὴν δούλευσιν*, congé, *m.*; *ἡ ἄφεσις ἀπὸ τὴν φυλακὴν, ξεφυλάκωσις*, élargissement, désemprisonnement, *m.*

Entlasten, *v. a.* *ξεφορτώνω, ἐλευθερώνω ἀπὸ τὸ βάρος*, décharger, délivrer d'un fardeau.

Entlauben, *v. a.* *ξεφυλλίζω*, effeuiller.

Entlaufen, *v. a.* *φεύγω* (*ἀπὸ τὴν δούλευσιν, ἀπὸ πόλεμον κτλ.*), *γλυτώνω*, s'évader, échapper, déserter, se sauver.

Entledigen, *v. a.* *ἐλευθερώνω* (*ἀπὸ ἕνα χρέος, ἕνα βάρος*), délivrer, dispenser (q. d'un devoir, d'un fardeau); sich eines Versprechens —, *ἀποπληρώνω, ἐκτελῶ τὴν ὑπόσχεσιν μου*, s'acquitter de sa promesse.

Entledigung, *f.*, *ἡ ἐλευθέρωσις* (*ἀπὸ βάρος κτλ.*), délivrance (d'un fardeau etc.).

Entlegen, *adj.* *ἀπομακρυσμένος, μακρύς*, éloigné, écarté.

Entlegenheit, *f.*, *ὁ ἀπομακρυσμὸς, τὸ πολὺ διάστημα*, éloignement, *m.*

Entlehnen, *v. a.* *δανείζομαι*, emprunter.

Entlehnung, *f.*, *τὸ δάνεισμα*, emprunt, *m.*

Entleiben, *v. a.* *φονεύω, σκοτώνω*, tuer; sich —, *σκοτώνομαι* (*μόνος μου*), se tuer soi-même, se suicider.

Entleibung, *f.*, *ὁ φόνος, τὸ σκότωμα*, meurtre, homicide, *f.*

Entlocken, *v. a.* *ἐβγάζω* (*μὲ κολακείαις, ἢ μὲ πανουργίαν*), *fig.* arracher (à force de flatteries, ou par des ruses); Thränen entlocken, *ἐβγάζω δάκρυα ἀπὸ τὰ ὀμμάτιά τινος*, arracher des larmes.

Entmannen, *v. a.* *μουνουχίζω*, châtrer; (*μεταφ.*) *κόπτω τὸ θάῤῥος, κόπτω τὴν καρδίαν*, décourager, abattre le courage.

Entmannung, *f.*, *τὸ μουνούχισμα*, castration, *f.*; *τὸ κόψιμον τοῦ θάῤῥους*, découragement, *m.*

Entmasten, *v. a.* *χαλνῶ τὰ κατάρτια τοῦ καραβίου* (*μὲ κανονιαῖς, μὲ ἀνεμοζάλην κτλ.*), démâter (un vaisseau).

Entmastet, *adj.* *χωρὶς κατάρτια*, démâté.

Entnehmen, *v. a.* *πέρνω, δανείζομαι*, prendre, emprunter; auf jemanden —, *τραβῶ καμπιάλην ἢ βεξήλιον ἐπάνω τινός*, tirer sur q.

Entnerven, *v. a.* *ξενευρώνω, ἀδυνατίζω*, énerver, affaiblir.

Entnervung, *f.*, *τὸ ξενεύρωμα, ἀδυνάτισμα*, affaiblissement *m.* du corps.

Entrathen, *v. a.* entrathen können, *δὲν ἔχω χρείαν, δὲν χρειάζομαι*, pouvoir se passer de qc.

Enträthseln, *v. a.* *εὑρίσκω τὸ αἴνιγμα*, trouver le mot de l'énigme; (*μεταφ.*) *καταλαμβάνω, εὑρίσκω*, déchiffrer, comprendre.

Entreißen, *v. a.* einem etwas, *ἁρπάζω τι ἀπό τινα*, arracher, enlever.

Entrich, s. Enterich.

Entrichten, *v. a.* *πληρώνω* (*μάλιστα εἰς τὸ κριτήριον, τὸ τελώνιον κτλ.*), payer, acquitter.

Entrichtung, *f.*, *ἡ πληρωμή*, payement, *m.*

Entriegeln, s. Aufriegeln.

Entrinnen, *v. a.* *φεύγω, γλυτώνω* (*ἀπὸ κίνδυνον*), échapper se sauver.

Entrollen, *v. a.* (aufrollen), (*ποιητικῶς*) *ξετυλίγω*, (poét.) dérouler, déplier; (entschlüpfen), *ξεγλιστρῶ* (*ἀπὸ τὸ χέρια*), échapper (des mains).

Entrücken, *v. a.* *ἁρπάζω, ἀφαρπάζω αἰφνιδίως*, enlever.

Entrunzeln, *v. a.* *ξεζαρώνω*, dérider.

Entrüsten, *v. a.* *παροξύνω, ἐρεθίζω, κάμνω νὰ θυμώσῃ τις*, fâcher, mettre en colère; sich —, *θυμώνω*, se fâcher, s'emporter.

Entrüstet, *adj.* *θυμωμένος*, fâché, irrité, emporté.
Entrüstung, *f.*, (*μεγάλος*) *θυμός*, emportement *m.* de colère.
Entsagen, *v. n.* *παραιτῶ*, *κάμνω παραίτησιν*, renoncer (à qc.).
Entsagung, *f.*, *ἡ παραίτησις*, renonciation, *f.*
Entsatz, *m.*, *ἡ βοήθεια εἰς ἐλευθέρωσιν ἀπὸ πολιορκίαν*, secours, *m.*
Entschädigen, *v. a.* *ξεζημιώνω*, *πληρώνω τὴν ζημίαν*, *κάμνω ἀμοιβὴν τῆς ζημίας*, dédommager, indemniser (q. de qc.).
Entschädigung, *f.*, *ἡ πληρωμὴ τῆς ζημίας*, *ἀμοιβὴ διὰ μίαν ζημίαν*, dédommagement, *m.*, indemnité, *f.*
Entscheiden, *v. a.* *ἀποφασίζω*, *διακρίνω*, *διαλύω*, décider.
Entscheidend, *adj.* *ἀποφασιστικός*, *διαλυτικός*, décisif.
Entscheidung, *f.*, *ἡ ἀπόφασις*, *διάκρισις*, décision, *f.*
Entscheidungspunkt, *m.*, (einer Krankheit), *ἡ κρίσις τῆς ἀῤῥωστίας*, crise (d'une maladie), *f.*
Entschlafen, *v. n.* *ἀποκοιμοῦμαι*, s'endormir; (*μεταφ.*) *ἀποθνήσκω*, *fig.* mourir.
Entschlagen, sich eines Dinges, *δὲν στοχάζομαι*, *δὲν ἐνοχλοῦμαι πλέον δι' ἕνα πρᾶγμα*, *παραιτῶ*, ne plus penser à qc., ne plus s'en soucier, se défaire, se débarrasser de qc.
Entschleyern, *v. a.* *ἐβγάζω τὸ σκέπασμα ἢ κάλυμμα τοῦ προσώπου*, dévoiler, ôter le voile; (*μεταφ.*) *ἀνακαλύπτω*, *ξεσκεπάζω*, *fig.* dévoiler, découvrir.
Entschließen, sich, *ἀποφασίζω*, se résoudre, se déterminer.
Entschließung, *f.*, **Entschluß**, *m.*, *ἡ ἀπόφασις*, résolution, détermination, *f.*
Entschlossen, *adj.* *ἀποφασισμένος*, résolu, déterminé.
Entschlossenheit, *f.*, *ἡ ἀπόφασις*, *ἡ σταθερότης εἰς τὴν ἀπόφασιν*, résolution, fermeté, *f.*
Entschlummern, *v. n.* *ἀποκοιμοῦμαι*, s'assoupir, s'endormir; (*μεταφ.*) *ἀποθνήσκω*, *fig.* mourir.
Entschlüpfen, *v. n.* *φεύγω γλιστρῶντας*, *φεύγω ἢ γλυτώνω πολλὰ ὀγλήγωρα*, échapper (en glissant), échapper très-vite.
Entschuldigen, *v. a.* *δικαιολογῶ*, *ἀπολογοῦμαι* (*ὑπέρ τινος*), excuser; sich —, *δικαιολογοῦμαι*, *ἀπολογοῦμαι*, *προφασίζομαι*, s'excuser.
Entschuldigung, *f.*, *ἡ δικαιολογία*, *πρόφασις*, excuse, *f.*
Entschwimmen, *v. n.* (*ποιητικῶς*) *φεύγω κολυμβῶντας*, (poét.) se sauver à la nage.
Entschwinden, *v. n.* (*ποιητικῶς*) *ἀφανίζομαι*, *χάνομαι ἀπὸ τὰ ὀμμάτια*, disparaître, se perdre des yeux.
Entschwingen, sich, (*ποιητικῶς*) *πετῶ*, *φεύγω πετῶντας*, (poét.) s'envoler.
Entseelt, *adj.* *ἀποθαμένος*, *νεκρός*, mort, défunt.
Entsetzen, *v. a.* eine Festung, *ἐλευθερώνω ἕνα φρούριον* (*ἕνα κάστρον*) *ἀπὸ τὴν πολιορκίαν*, délivrer, secourir une place assiégée; einen des Amts —, *καθαιρῶ*, *καταβιβάζω*, (*ἐβγάζω*) *τινα ἀπὸ τὸ ἀξίωμα*, déposer, démettre, déstituer q. d'une charge.
Entsetzen, sich, *v. r.* *τρομάζω*, *σκιάζομαι*, *ξηπάζομαι*, s'effrayer, s'épouvanter; (über eine Sache, oder vor einer Sache, *δι' ἕνα πρᾶγμα*, de qc.).
Entsetzen, *n.*, *ὁ τρόμος*, (*σκιαχμός*, *ξηπασμός*), horreur, épouvante, frayeur, terreur, *f.*, effroi, *m.*
Entsetzlich, *adj.* *τρομερός*, *φοβερός*, *τρομακτικός*, horrible, épouvantable, effroyable, terrible.
Entsetzung, *f.*, *ἡ ἐλευθέρωσις ἑνὸς φρουρίου ἀπὸ τὴν πολιορκίαν*, secours (d'une place assiégée); *ὁ καταβιβασμὸς* (*τὸ ἔβγαλμα*) *ἀπὸ τὸ ἀξίωμα*, déposition, destitution, *f.*
Entsiegeln, *v. a.* *ξεβουλλώνω*, décacheter; (gerichtlich), *σηκώνω τὴν βοῦλλαν τοῦ κριτηρίου*, lever le scellé, desceller.
Entsiegelung, *f.*, *τὸ ξεβούλλωμα*, action *f.* de décacheter; (gerichtliche), *σήκωσις τῆς βούλλας τοῦ κριτηρίου*, levée *f.* de scellé.
Entsinken, *v. n.* (*ποιητικῶς*) *πίπτω*, *γλιστρῶ* (*ἀπὸ τὰ*

χέρια), (poét.) tomber lentement (des mains etc.).

Entsinnen, sich, v. r. ἐνθυμοῦμαι (πάλιν), se ressouvenir.

Entspinnen, sich, v. r. γίνομαι, ἀρχίζω, (λέγεται διὰ πόλεμον, συνωμοσίαν κτλ.), se tramer, se préparer, naître (se dit d'une guerre, d'un complot etc.).

Entsprechen, v. n. συμφωνῶ, εἶμαι ἁρμόδιος, correspondre, répondre; es entspricht meinen Wünschen, συμφωνεῖ μὲ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐπιθυμοῦσα, εἶναι τοιοῦτον καθὼς τὸ ἐπιθυμοῦσα, cela reponds à mes voeux.

Entsprießen, v. n. βλαστάνω, naître, germer; (μεταφ.) κατάγομαι (ἀπὸ ἕνα γένος), descendre, être issu.

Entspringen, v. n. πηδῶ ἔξω, φεύγω, γλυτώνω (ἀπὸ φυλακήν), se sauver, échapper, s'évader (de la prison); (von Quellen, ἀναβρύω, ἔχω ἀρχήν, prendre sa source; (entstehen, herkommen), γίνομαι, προέρχομαι, provenir, prendre origine.

Entsprossen, adj. καταγόμενος, issu, descendu.

Entstehen, v. n. γίνομαι, λαμβάνω τὴν ἀρχήν, προέρχομαι, naître, prendre naissance, prendre origine, provenir.

Entstehung, f., Entstehen, n., ἡ ἀρχή, ὁ τρόπος πῶς ἔγινε τι, commencement, m., origine, f.

Entsteigen, v. n. (ποιητικῶς) ἀναβαίνω, ἐβγαίνω, s'élever, sortir.

Entstellen, v. a. χαλνῶ τὸ σχῆμα, ἀσχημώνω, ἀσχημίζω, χάμνω ἄσχημον, défigurer, difformer.

Entstellung, f., ὁ χαλασμὸς τοῦ σχήματος, ὁ ἀσχημισμός, action f. de défigurer, état m. d'une chose défigurée.

Entsündigen, v. a. καθαρίζω ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, purger de péché.

Entthronen, v. a. ξεθρονιάζω, détrôner.

Entthronung, f., ὁ ξεθρονιασμός, détrônisation, f.

Entübrigen, v. a. (einen eines Dinges) entübrigen können, δὲν ἔχω χρείαν νὰ βαρύνω τινὰ μέ τι, ἠμπορῶ νὰ τὸ ἀφίσω, pouvoir dispenser ou exempter qn. de qch.

Entübrigt, seyn, v. n. εἶμαι ἐλευθερωμένος, ἀπολυμένος (ἀπό τι), être dispensé, exempté de qch.

Entvölkern, v. a. ἐρημώνω ἀπὸ λαόν, ἀπὸ ἀνθρώπους, dépeupler.

Entvölkerung, f., ἐρήμωσις λαοῦ, dépeuplement, m., dépopulation, f.

Entwachsen, v. n. den Kleidern, γίνομαι μεγαλήτερος ἀπὸ τὰ φορέματα ὁποῦ εἶχα, grandir de sorte, que les habits deviennent trop courts; der Ruthe entwachsen seyn, ἐβγῆκα ἀπὸ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν εἰς τὴν ὁποῖαν δέρνουν τὰ παιδία μὲ βέργαις, avoir passé l'âge des discipline.

Entwaffnen, v. a. ξεοπλίζω, ἐξαρματώνω, désarmer.

Entwaffnung, f., τὸ ξεόπλισμα, ἡ ξεόπλισις, ἐξαρμάτωσις, τὸ ἐξαρμάτωμα, désarmement, m.

Entwässern, v. a. ἐβγάζω τὸ φλέγμα (μὲ χυμικὸν τρόπον), (chém.) déphlegmer.

Entweder, entweder — oder, ἢ — ἤ, ἤτοι — ἤτοι, (ἤτε — ἤτε), ou . . . ou, soit . . . soit.

Entwehren, s. Erwehren.

Entweichen, v. n. φεύγω, γλυτώνω (κρυφίως), échapper, s'échapper, s'évader.

Entweichung, f., ἡ (κρυφὴ) φυγή, évasion, fuite, f.

Entweihen, v. a. βεβηλώνω, μολύνω, profaner; einen Priester —, καθαιρῶ ἕναν ἱερέα ἀπὸ τὸ ἀξίωμά του, (ξεπαπαδεύω, déprêtriser.

Entweihung, f., ἡ βεβήλωσις, μόλυνσις, profanation, f.

Entwenden, v. a. κλέπτω (κρυφίως), dérober, voler.

Entwendung, f., ἡ κλεψιά, τὸ κλέψιμον, larcin, m.

Entwerfen, v. a. σχεδιάζω, projeter, ébaucher.

Entwickeln, v. a. ξετυλίγω, développer; (μεταφ.) ἀνακαλύπτω, διαλύω, ξεκαθαρίζω, φανερώνω, fig. développer, débrouiller, expliquer, révéler.

Entwickelung, f., τὸ ξετύλιγμα, développement, m.; ἡ ἀνακάλυψις, διάλυσις, ὁ ξεκα-

θαρισμός, *fig.* développement, débrouillement, *m.*, explication, *f.*; ἡ λύσις (τοῦ δράματος), dénouement (d'un drame), *m.*

Entwinden, ἐβγάζω (στριφογυρίζωντας) ἀπὸ τὰ χέρια τινός, arracher des mains; sich *v. r.* ξεκολλοῦμαι, φεύγω, γλυτώνω, se dégager (des mains de qn.), s'enfuir.

Entwirren, *v. a.* ξεμπερδεύω, ξεκαθαρίζω, débrouiller.

Entwischen, *v. n.* φεύγω, γλυτώνω, échapper.

Entwöhnen, *v. a.* ξεσυνηθίζω, ἐβγάζω ἀπὸ τὴν συνήθειαν, désaccoutumer, déshabituer; ein Kind —, ἀπογαλακτίζω, ξεκόπτω τὸ βυζὶ ἀπὸ τὸ νήπιον, sevrer (un enfant); sich —, ξεσυνηθίζω, ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν συνήθειαν, se désaccoutumer.

Entwöhnung, *f.*, τὸ ξεσυνήθισμα, désaccoutumance, *f.*; τὸ ἀπογαλάκτισμα, sevrage (d'un enfant), *m.*

Entwölken, sich, *v. r.* der Himmel entwölkt sich, ἀνοίγει ὁ καιρὸς, χάνονται τὰ σύννεφα, le ciel s'éclaircit, les nuages se dissipent.

Entwurf, *m.*, τὸ σχεδίασμα, ὁ σχεδιασμός, projet, dessein, plan, *m.*

Entwurzeln, *v. a.* ξεριζώνω, déraciner.

Entwurzelung, *f.*, ξερίζωσις, déracinement, *m.*

Entzaubern, *v. a.* ξεμαγεύω, ξεγοητεύω, désenchanter, désensorceler.

Entzauberung, *f.*, ξεμάγευσις, désenchantement, désensorcellement, *m.*

Entziehen, *v. a.* einem etwas, ὑστερῶ τινὰ τινὸς, soustraire, ôter, rétrancher qch. à qn., priver qn. de qch.; sich —, einer Sache, τραβειοῦμαι ὀπίσω ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα, δὲν ἀνακατώνομαι εἰς αὐτό, se soustraire d'une (à une) affaire; sich (*dat.*) etwas entziehen, ὑστεροῦμαι τινός μόνος μου, παραιτῶ, ἀφίνω, se priver (volontairement) de qch., abandonner, quitter qch.

Entziehung, *f.*, ἡ ὑστέρησις, retranchement, *m.*, privation, *f.*

Entziffern, *v. a.* ἐξηγῶ (κυρίως· γράμματα γεγραμμένα μὲ κρυφὰ σημεῖα), déchiffrer (aussi *fig.*).

Entzifferung, *f.*, ἡ ἐξήγησις, déchiffrement, *m.*

Entzücken, *n.*, ἡ ἔκστασις, ἐκστατικὴ χαρά, transport (de joie), *m.*

Entzücken, *v. a.* προξενῶ ἔκστασιν, εὐφραίνω, χαροποιῶ, ravir, charmer, enchanter.

Entzückend, *adj.* ὁποῦ προξενεῖ ἔκστασιν, χαροποιός, ravissant, charmant.

Entzückt, *adj.* ἐκστατικὸς, πολλὰ χαρούμενος, extasié, ravi.

Entzückung, *f.*, ἡ ἔκστασις, ἐκστατικὴ χαρά, ravissement, transport, *m.*, extase, *f.*

Entzündbar, *adj.* ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἀνάψῃ, νὰ φλογισθῇ, inflammable.

Entzündbarkeit, *f.*, ἡ διάθεσις τοῦ πράγματος εἰς τὸ νὰ ἀνάψῃ, inflammabilité, *f.*

Entzünden, *v. a.* ἀνάπτω, enflammer, embraser; φλογίζω, enflammer; (μεταφ.) ἀνάπτω, ἐνθουσιάζω, *fig.* échauffer, exciter; sich —, ἀνάπτω, πιάνω φωτίαν, s'enflammer, prendre feu; φλογίζομαι, (méd.) s'enflammer.

Entzündung, *f.*, ἡ ἄναψις, action *f.* d'embraser; ἡ φλόγωσις (μιᾶς πληγῆς κτλ.), (méd.) inflammation, *f.*, (d'une plaie etc.).

Entzwey, *indecl.* τζακισμένος, mis en deux, rompu, brisé, cassé, déchiré.

Entzwey brechen, τζακίζω, rompre, briser.

Entzweyen, *v. a.* βάνω (δύο ἢ περισσοτέρους) νὰ μαλώσουν, βάνω ἔχθραν, ἀνάπτω ἔχθραν, brouiller, désunir; sich —, μαλώνω, ἐχθρεύομαι, se brouiller.

Entzwey gehen, τζακίζομαι, χαλνοῦμαι, se rompre, se casser, se briser, se déchirer.

Entzwey reißen, ξεσχίζω, déchirer; ξεσχίζομαι, se déchirer.

Entzwey schlagen, τζακίζω κτυπῶντας, rompre, briser (en frappant).

Enzian, *m.*, ἡ γεντιανὴ, (φυτόν), gentiane (plante), *f.*

Epheu, *m.*, ὁ κισσὸς, (φυτόν), lierre (plante), *m.*

Epidemie, *f.*, ἡ ἐπιδημία, κολλητικὴ ἀῤῥωστία, épidémie, *f.*

Epidemisch, *adj.* ἐπιδημικός, épidémique.

Epigramm, *n.*, τὸ ἐπίγραμμα, (ὀλίγοι στίχοι σατυρικοί), épigramme, *f.*
Epigrammatisch, *adj.* ἐπιγραμματικός, épigrammatique.
Epigrammatist, *m.*, ὁ ἐπιγραμματιστής, épigrammatiste, *m.*
Episch, *adj.* ἐπικὸς, ἡρωϊκός, épique, héroïque.
Episode, *f.*, τὸ ἐπεισόδιον, épisode, *f.*
Epistel, *f.*, ἡ ἐπιστολὴ, γραφή, épître, *f.*; einem die — lesen, ἐλέγχω, ἐπιπλήττω, μαλώνω (τινὰ) σοβαρά, chapitrer q., reprimander q.
Epoche, *f.*, ἡ ἐποχή, époque, *f.*; Epoche machen, κάμνω ἐποχὴν, κάμνω τι ἀξιόλογον καὶ ἔνδοξον, faire époque.
Eppich, Aeppich, *m.*, ἐλειοσέλινον (φυτόν), ache (plante).
Er, *pron.* ἐκεῖνος, αὐτός, lui, il.
Erachten, *v. a.* νομίζω, στοχάζομαι, estimer, croire, penser.
Erachten, *n.*, ἡ γνώμη, avis, *m.*, opinion, *f.*; meines Erachtens, κατὰ τὴν γνώμην μου, καθὼς μοὶ φαίνεται, à mon avis, à ce que je crois.
Erarbeiten, *v. a.* ἀποκτῶ μὲ δουλειάν, gagner par son travail.
Erbadel, *m.*, εὐγένεια ἐκ τῶν προπατόρων καταγομένη, noblesse *f.* héréditaire.
Erbamt, *n.*, ἐπάγγελμα ὁποῦ ἔχει τις κατὰ κληρονομίαν, charge *f.* héréditaire.
Erbantheil, *m.*, μέρος κληρονομίας ὁποῦ ἀνήκει εἴς τινα, portion héréditaire.
Erbarmen, sich, (eines oder über einen), ἐλεῶ, εὐσπλαγχνοῦμαι, συλλυποῦμαι, avoir pitié ou compassion de q.
Erbarmen, *n.*, Erbarmung, *f.*, τὸ ἔλεος, ἡ εὐσπλαγχνία, συλλύπησις, compassion, miséricorde, *f.*
Erbarmer, *m.*, ὁ ἐλεήμων (μάλιστα· ὁ Θεός), qui a pitié ou de la compassion.
Erbärmlich, *adj.* ἐλεεινός, ταλαίπωρος, pitoyable; (schlecht), ἀχαμνὸς, ἀχρεῖος, misérable, chétif.
Erbärmlichkeit, *f.*, ἡ ταλαιπωρία, misère, *f.*; ἡ ἀχαμνότης, ἀχρειότης, mauvaise qualité, *f.*
Erbarmungswürdig, *adj.* ἄξιος συλλυπήσεως, digne de compassion.
Erbauen, *v. a.* κτίζω, bâtir, construire; (geistlich —), οἰκοδομῶ, παρακινῶ εἰς εὐλάβειαν, *fig.* édifier; sich —, οἰκοδομοῦμαι, ἔχω εὐλάβειαν, être édifié.
Erbauer, *m.*, κτίστης, ὁποῦ κτίζει ὀσπίτιον, πόλιν, celui qui bâtit, fondateur, *m.*
Erbaulich, *adj.* οἰκοδομῶν, ὁποῦ παρακινεῖ εἰς εὐλάβειαν, édifiant.
Erbauung, *f.*, τὸ κτίσιμον, construction, *f.*; ἡ οἰκοδομία (πνευματική), εὐλάβεια, *fig.* édification, *f.*
Erbbeamte, *m.*, ὁ κατὰ κληρονομίαν ἀξιωματικός, qui a une charge héréditaire.
Erbbegräbniß, *n.*, μνῆμα ἀνῆκον εἰς μίαν φαμιλίαν, sépulture héréditaire.
Erbe, *m.*, ὁ κληρονόμος, διάδοχος, héritier, *m.*
Erbe, *n.*, ἡ κληρονομία, héritage, *m.*, succession, *f.*
Erbeben, *v. n.* τρέμω, ταράττομαι, trembler.
Erbeigen, *adj.* ἐκ κληρονομίας ἀποκτημένον, héréditaire.
Erbeinigung, *f.*, s. Erbverein, *m.*
Erbeißen, *v. a.* τζακίζω, τρυπῶ μὲ τὰ δόντια, casser, percer avec les dents.
Erben, *v. a.* κληρονομῶ, hériter.
Erbethen, (erbeten), *v. a.* ἀποκτῶ διὰ μέσου προσευχῆς, obtenir par ses prières.
Erbetteln, *v. a.* ἀποκτῶ ζητῶντας ἐλεημοσύνην, mendier, gagner en mendiant; ἀποκτῶ παρακαλῶντας ταπεινὰ ὡσὰν ζήτουλας, obtenir en suppliant très-humblement, comme un mendiant.
Erbeuten, *v. a.* λαφυραγωγῶ, κερδαίνω λαφυραγωγῶντας, (κουρσεύωντας), prendre sur l'ennemi.
Erbfall, *m.*, θάνατος τινὸς μετὰ τὸν ὁποῖον ἔχει τις νὰ κληρονομήσῃ, succession, dévolution, *f.*
Erbfehler, *m.*, σφάλμα κληρονομικὸν, ὁποῦ μεταβαίνει ἀπὸ τοὺς γονεῖς εἰς τὰ παιδία, defaut ou vice *m.* héréditaire.
Erbfeind, *m.*, ἀφιλίωτος ἐχθρὸς, (τοῦ ὁποίου ἡ ἔχθρα μεταβαίνει εἰς τοὺς υἱοὺς ὡς κλη-

ρονομία), ennemi héréditaire, ennemi juré, *m.*

Erbfolge, *f.*, ἡ διαδοχή, κληρονομία (τοῦ θρόνου), succession (au trône), *f.*

Erbfrau, *f.*, εὐγενικὴ κυρία ὁποῦ ἔχει ὑποστατικὸν ἐκ κληρονομίας, baronne *f.* qui possède une terre héréditaire.

Erbfürst, *m.*, πρίγγιπας, ἡγεμὼν (ἐκ κληρονομίας, ἐκ διαδοχῆς), prince *m.* héréditaire.

Erbgenoß, *m.*, ὁ συγκληρονόμος, cohéritier, *m.*

Erbgerichtsherr, *m.*, ὁ αὐθέντης, κύριος ὑποστατικοῦ καὶ κτηνηρίου (ἐκ διαδοχῆς), seigneur *m.* justicier (par droit de succession).

Erbgrind, *m.*, κασίδα ὁποῦ δυσκολώτατα ἰατρεύεται, teigne *f.* maligne.

Erbgut, *n.*, ὑποστατικὸν ἀνῆκον εἰς μίαν (εὐγενικὴν) φαμιλίαν, terre *f.* héréditaire; κληρονομία, héritage, *m.*, succession, *f.*

Erbherr, *m.*, κύριος ὑποστατικοῦ ἐκ κληρονομίας, seigneur, possesseur *m.* héréditaire.

Erbhuldigung, *f.*, ὅρκος ὑποταγῆς τὸν ὁποῖον κάμνουν οἱ ὑπήκοοι εἰς τὸν ἡγεμῶνα καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους του, hommage, serment de fidélité que l'on prête au prince et à ses héritiers, *m.*

Erbieten, sich, προσφέρομαι, ὑπόσχομαι δούλευσίν μου εἴς τι, offrir (ses services), s'offrir.

Erbieten, *n.*, τὸ προσφερόμενον, ἡ ὑπόσχεσις βοηθείας, δουλεύσεως, offre, *f.*

Erbin, *f.*, ἡ κληρονόμισσα, ἡ διάδοχος, héritière, *f.*

Erbitten, *v. a.* ἀποκτῶ διὰ μέσου παρακαλέσεως, obtenir à force de prières; sich erbitten lassen, εἰσακούω τὴν παράκλησιν, συγκατανεύω, στέργω, se laisser fléchir (aux prières).

Erbittern, *v. a.* παροξύνω, ἐρεθίζω, κάμνω νὰ θυμώσῃ τις, aigrir q., le mettre en colère.

Erbitterung, *f.*, ὁ ἐρεθισμός εἰς θυμόν, aigreur, animosité, *f.*; ὁ θυμός, ἡ ἔχθρα, colère, inimitié, *f.*

Erbkrankheit, *f.*, s. Erbübel.

Erblassen, *v. n.* (Erbleichen), κιτρινίζω, γίνομαι κίτρινος (ἀπὸ φόβον κτλ.), pâlir (de peur etc.); (sterben), ἀποθνήσκω, *fig.* mourir.

Erblasser, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀφίνει κληρονομίαν ἢ διαθήκην, testateur, *m.*

Erblehen, *n.*, φέουδον ὁποῦ μεταβαίνει ἀπὸ τὸν πατέρα εἰς τὸν υἱὸν κατὰ κληρονομίαν, fief *m.* héréditaire.

Erbleute, *f. pl.*, δοῦλοι, σκλάβοι (τοὺς ὁποίους λαμβάνει τις ἐκ κληρονομίας), les esclaves (transmis à qn. par droit de succession).

Erblich, *adj.* κατὰ κληρονομίαν, ἐκ κληρονομίας ἀποκτημένος, héréditaire.

Erblichkeit, *f.*, ἀκολούθησις κατὰ κληρονομίαν, hérédité, *f.*

Erblicken, *v. a.* βλέπω (αἰφνιδίως ἢ κατὰ τύχην), apercevoir, découvrir; das Licht der Welt —, γεννοῦμαι, voir le jour, naître, venir au monde.

Erblickung, *f.*, ἡ πράξις τοῦ βλέπειν, vue, *f.*, aspect, *m.*

Erblinden, *v. n.* γίνομαι τυφλός, devenir aveugle.

Erblos, *adj* ὁποῦ δὲν ἔχει κληρονόμους, sans héritiers

Erbmann, *m*, δοῦλος, σκλάβος (τὸν ὁποῖον λαμβάνει τις κατὰ κληρονομίαν), esclave *m.* que l'on a par droit de succession.

Erbnehmer, *m.*, ὁ περιλαμβάνων τὴν κληρονομίαν, ὁ κληρονόμος, héritier, *m.*

Erborgen, *v. a.* δανείζομαι, emprunter.

Erborgt, *adj.* δανεισμένος, emprunté; (falsch, unecht), ψεύστικος, ὄχι ἀληθινός, faux, contrefait.

Erbosen, *v. a.* παροξύνω εἰς θυμόν, irriter, fâcher; sich —, θυμώνω πολύ, s'irriter, se mettre en colère.

Erbötig, *adj.* ἕτοιμος, πρόθυμος, prêt; — seyn, εἶμαι ἕτοιμος, πρόθυμος νὰ κάμω τι, être prêt, s'offrir.

Erbpacht, *m.*, ἡ ἐμφύτευσις, τὸ πολυχρόνιον νοικίασμα, emphytéose, *f.*, bail *m.* emphytéotique.

Erbpachter, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ἕνα ὑποστατικὸν νοικιασμένον εἰς πολλὰ χρόνια, emphytéote, *m.*

Erbprinz, m., ὁ διάδοχος (ἡγεμῶνος), prince m. héréditaire.
Erbprinzessin, f., ἡ διάδοχος (ἡγεμῶνος), ἡ σύζυγος τοῦ διαδόχου, princesse f. héréditaire.
Erbrechen, v. a. (eine Thüre), τζακίζω, ἀνοίγω τζακίζωντας (μίαν θύραν), forcer, rompre (une porte); einen Brief —, ἀνοίγω μίαν γραφήν, ouvrir une lettre; sich —, ξερνῶ, vomir.
Erbrechen, n., ξέραμα, vomissement, m.
Erbrecht, n., τὸ δίκαιον τῆς κληρονομίας, droit de succession, droit m. d'hérédité.
Erbregister, n., κατάστιχον περιέχον τοὺς κληρονόμους, liste f. des héritiers.
Erbreich, n., βασίλειον τοῦ ὁποίου ὁ βασιλεὺς ἐμβαίνει εἰς τὸν θρόνον κατὰ διαδοχήν, empire m. héréditaire.
Erbschaft, f., ἡ κληρονομία, héritage, m., succession, f.
Erbschicht, f., ἡ διαίρεσις τῆς κληρονομίας, partage m. d' une succession.
Erbschleicher, m., ὁ δι' ἀπάτης καὶ κολακείας ἀπολαμβάνων μίαν κληρονομίαν, captateur (d'héritage).
Erbschlüssel, m., κλειδὶ ὁποῦ ἔχει τις κατὰ κληρονομίαν, clef f. qu'on tient par héritage.
Erbse, f., τὸ πίσον, ὁ ἀρακᾶς, τὸ πιζέλι, (ὁ γκρόχος, τὸ ῥοβίθι), pois, m.; durchgeschlagene Erbsen, ἀρακᾶς τὸν ὁποῖον ἀπέρασαν ἀπὸ τὸ στραγγιστήρι, purée, f.
Erbsenbaum, m., εἶδος δένδρου, τοῦ ὁποίου ὁ καρπὸς ὁμοιάζει μὲ τὸ ῥοβίθι, arbre m. aux pois.
Erbsenkette, f., ἁλυσίδα κατασκευασμένη ἀπὸ χρυσᾶ σφαιράκια, chaîne f. d'or faite en grains de pois.
Erbsensuppe, f., ἡ σοῦπα μὲ πιζέλια, μὲ ἀρακὰν, (μὲ γκρόχον, μὲ ῥοβίθια), potage m. à purée.
Erbstück, n., ἕνα πράγμα τὸ ὁποῖον ἔχει τις κατὰ κληρονομίαν, chose f. que l'on tient par héritage.
Erbsünde, f., ἡ προπατορικὴ ἁμαρτία, péché m. originel.
Erbtheil, n., μέρος τῆς κληρονομίας, portion f. d'une succession.
Erbübel, n., κακὸν, πάθος κληρονομικὸν, ὁποῦ μεταβαίνει ἀπὸ τοὺς γονεῖς εἰς τὰ παιδία, mal m. héréditaire.
Erbuhlen, v. a. ἀποκτῶ κολακεύωντας γυναῖκα, ἀποκτῶ κολακεύωντας ἄνδρα τινα (ἐκ μέρους μιᾶς γυναικός), obtenir en cajolant q. (se dit d'une femme).
Erbverbrüderung, f., συμφωνία, συνθήκη δι' ἀμοιβαῖαν διαδοχήν, pacte m. de succession réciproque.
Erbvermächtniß, n., s. Vermächtniß.
Erbvertrag, Erbvergleich, m., συμφωνία, συνθήκη διὰ κληρονομίαν, διὰ διαδοχήν, pacte m. concernant la succession, l'héritage.
Erbzins, m., χρονικὴ πληρωμὴ χωριάτου, διὰ τὸ ὑποστατικόν του, εἰς τὸν αὐθέντην τοῦ χωρίου, redevance f. emphytéotique.
Erdachse, f., ὁ ἄξων τῆς γῆς, axe m. de la terre.
Erdacht, adj. ἐφευρημένος, πεπλασμένος, inventé, controuvé; s. Erdenken.
Erdapfel, m., τὸ μῆλον τῆς γῆς (κάρτόφελον), pomme f. de terre.
Erdart, f., εἶδος χώματος, terre, f.
Erdbahn, f., περίοδος τῆς γῆς, orbite f. de la terre.
Erdball, m., ἡ σφαῖρα τῆς γῆς, globe m. terrestre.
Erdbeben, n., ὁ σεισμὸς τῆς γῆς, tremblement m. de terre.
Erdbeere, f., τὸ χαμοκέρασον, (φράουλον), fraise, f.
Erdbeerpflanze, f. ἡ χαμοκερασιά, fraisier, m.
Erdbeschreiber, m., ὁ γεωγράφος, géographe, m.
Erdbeschreibung, f., ἡ γεωγραφία, géographie, f.
Erdbirn, f., εἶδος γογγύλης λευκῆς, (φυτόν τι), topinambour, m.
Erdboden, m., τὸ ἔδαφος, ἡ γῆ, ἡ οἰκουμένη, terre, f., sol, terrain, m.
Erdbohrer, m., τρυβέλι, tarière, f.
Erdbrand, m., καῦσις εἰς ὑπογήϊνα μέρη, feu m. souterrain.
Erde, f., ἡ γῆ, la terre (le

globe de la terre); τὸ χῶμα, terre (la matière), f.; auf der Erde liegen, κοίτομαι κατὰ γῆς, être couché par terre; auf die Erde (zur Erde) werfen, ῥίπτω κατὰ γῆς, jeter par terre.

Erdenge, f., τὸ στενὸν τῆς γῆς, ὁ ἰσθμός, isthme, m.

Erdengüter, n. pl., τὰ ἐπίγεια καλά, les biens terrestres.

Erdenken, v. a. ἐφευρίσκω, πλάττω, ἐπινοῶ, imaginer, controuver, inventer.

Erdenklich, adj. ἐπινοητός, ὁποῦ δύναταί τις νὰ ἐπινοήσῃ, imaginable.

Erderschütterung, f., s. Erdbeben.

Erdfahl, adj. κίτρινος ὡσὰν τὸ ξηρὸν χῶμα, terreux.

Erdfall, m., κατακάθισμα γῆς, affaissement, éboulement m. de la terre.

Erdfarbe, f., χρῶμα τῆς γῆς, χρῶμα ὡσὰν ἀπὸ χῶμα, χρῶμα μελαγχρινόν, couleur f. de terre; χωματένιον χρῶμα διὰ ζωγραφίαν, couleur faite de matières terrestres.

Erdfarben, adj. ὁποῦ ἔχει χρῶμα ὡσὰν τὸ ξηρὸν χῶμα, μελαγχρινός, de couleur de terre, terreux.

Erdferne, f., (εἰς τὴν ἀστρονομίαν), τὸ ἀπόγειον, (astron.) apogée, m.

Erdflachs, m., ἀμίαντος (λίθος τις ἰνώδης), amiante, m.

Erdfloh, m., ἡ ὀρσοδάκη, (εἶδος ψύλλου), puce de terre, podure, f.

Erdgeist, m., νομιζόμενον πνεῦμα ὑπόγειον, gnome, m.

Erdgeschoß, n., τὸ πάτωμα κατὰ γῆς, rez-de-chaussée, m.

Erdgrille, f., εἶδος γρύλλου, grillon-taupe, m.

Erdgürtel, m., s. Erdstrich.

Erdhaltig, adj. ὁποῦ περιέχει χῶμα, terrestre, terreux.

Erdharz, n., ἄσφαλτος, asphalte, bitume, m.

Erdhaufen, m., σωρὸς (ἀπὸ) χῶμα, monceau m. de terre.

Erdicht, adj. χωματένιος, ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ χῶμα, terrestre.

Erdichten, v. a. ἐφευρίσκω, πλάττω, ἐπινοῶ (μύθους κτλ.), inventer, controuver.

Erdichtung, f., πεπλασμένον τι, παραμύθιον, ψεῦμα, invention, fiction, f.

Erdig, adj. χωματένιος, terreux, terrestre.

Erdkohle, f., κάρβουνον τῆς γῆς, charbon m. de terre.

Erdkloß, m., s. Erdscholle.

Erdkörper, m., ἡ σφαῖρα τῆς γῆς, globe m. de la terre.

Erdkreis, m., ἡ οἰκουμένη, ὁ κόσμος, la terre, le monde.

Erdkugel, f., ἡ σφαῖρα τῆς γῆς, ἡ γῆ, globe m. de la terre; (Globus), τεχνικὴ σφαῖρα παρασταίνουσα τὴν γῆν, σφαῖρα τῆς γῆς, globe terrestre (artificiel).

Erdkunde, f., ἡ γεωγραφία, géographie, f.

Erdmesser, m., ὁ γεωμέτρης, géomètre, m.

Erdmeßkunst, Erdmeßkunde, f., ἡ γεωμετρία, géométrie, f.

Erdmesser, m., ὁ γεωμέτρης, géomètre, m.

Erdpech, n., ἄσφαλτος, bitume, m., poix f. de terre.

Erdrauch, m., τὸ καπνίον (φυτόν τι), fumeterre, f., (plante).

Erdreich, n., ἡ γῆ, τὸ χῶμα, terrain, terroir, m., terre, f.

Erdreisten, sich, v. r. τολμῶ, ἔχω τὴν τόλμην, ἔχω τὸ θάῤῥος, oser, avoir la hardiesse.

Erdrosseln, v. a. πνίγω (μὲ τὸ χέρι ἢ μὲ ἕνα σχοινί), étrangler.

Erdrücken, v. a. πνίγω σφίγγωντας ἢ ζουλήγωντας, étouffer, écraser.

Erdschicht, f., στεῖβα ἀπὸ χῶμα, couche f. de terre.

Erdschnecke, f., σιάλαγκας, limas, m., limace, f.

Erdscholle, f., βῶλος γῆς, κομμάτι χῶμα, motte, f.

Erdschwamm, m., τὸ μανιτάρι, ὁ μύκης, champignon, potiron, m.

Erdspitze, f., ἄκρα γῆς, ἀκρωτήριον, cap, m., pointe f. de terre.

Erdstrich, m., ζώνη τῆς γῆς, zône, f.; der heiße —, ἡ κεκαυμένη ζώνη, zône torride; die gemäßigten Erdstriche, αἱ μέτριαι ζῶναι, les zônes tempérées; die kalten Erdstriche, αἱ πεπαγωμέναι ζῶναι, les zônes glacées.

Erdulden, v. a. ὑποφέρω, souffrir, essuyer, endurer.

Erduldung, f., τὸ ὑποφέρειν, souffrance, f.

Erdzirkel, *m.*, *κύκλος γῆς*, *κύκλος τριγύρου εἰς τὴν γῆν*, cercle *m.* du globe, de la sphère; s. Erdstrich.

Erdzunge, *f.*, *γλῶσσα τῆς γῆς*, langue *f.* de terre.

Ereifern, sich, *v. n.* *θυμώνω*, *γίνομαι ζηλωτής*, s'emporter.

Ereiferung, *f.*, *θυμός*, emportement, *m.*

Ereignen, *v. n.* *συμβαίνει*, *γίνεται*, arriver, se faire.

Ereigniß, *n.*, *τὸ συμβεβηκὸς*, *συμβάν*, événement, *m.*

Ereilen, *v. a.* *φθάνω* (*τινα*) *εἰς τὸν δρόμον*, atteindre, attraper; *πλακώνω*, surprendre.

Eremit, s. Einsiedler.

Ererben, *v. a.* *ἀποκτῶ διὰ μέσου κληρονομίας*, hériter.

Erfahren, *v. a.* *μανθάνω*, *ἀκούω*, apprendre, entendre; *δοκιμάζω*, éprouver, essuyer.

Erfahren, *adj.* *δοκιμασμένος*, *ἔμπειρος*, expérimenté, versé (dans un art etc.).

Erfahrenheit, *f.*, *ἡ ἐμπειρία*, *πολλὴ πεῖρα*, expérience, *f.*, connaissances acquises par l'expérience.

Erfahrung, *f.*, *ἡ πεῖρα*, *δοκιμή*, expérience, *f.*

Erfechten, *v. a.* *ἀποκτῶ πολεμῶντας*, gagner par un combat; *fig.* *ἀποκτῶ ζητουλεύοντας*, gagner en mendiant.

Erfinden, *v. a.* *ἐφευρίσκω*, inventer.

Erfinder, *m.*, *ὁ ἐφευρετής*, inventeur, *m.*

Erfinderisch, Erfindsam, *adj.* *ἐπιτήδειος εἰς ἐφεύρησιν*, *ἐφευρετικός*, inventif, ingénieux.

Erfindung, *f.*, *ἡ ἐφεύρησις*, *τὸ ἐφεύρημα*, invention, *f.*

Erflehen, *v. a.* *ἀποκτῶ*, *μὲ ταπεινὰς παρακαλέσεις*, *ἀποκτῶ ἱκετεύωντας*, obtenir par ses prières.

Erfolg, *m.*, *ἡ ἔκβασις*, *τὸ ἑπόμενον*, *τὸ ἀκόλουθον*, resultat, *m.*, suite, *f.*, succès, *m.*

Erfolgen, *v. n.* *ἀκολουθῶ*, *γίνομαι* (*μετὰ ταῦτα*), résulter, s'ensuivre.

Erforderlich, *adj.* *ἀπαιτούμενος*, *χρειαζόμενος*, *ἀναγκαῖος*, requis, nécessaire.

Erfordern, *v. a.* *ἀπαιτῶ*, *χρειάζομαι*, *εἶναι χρεία*, demander, exiger.

Erforderniß, *n.*, Erforderung, *f.*, *τὸ ἀπαιτούμενον*, *χρειαζόμενον*, *ἡ χρεία*, exigence, nécessité, *f.*

Erforschen, *v. a.* *ἐξετάζω*, *ἐρευνῶ*, rechercher, examiner, pénétrer.

Erforschung, *f.*, *ἡ ἐξέτασις*, *ἐξέταξις*, *ἔρευνα*, recherche.

Erfragen, *v. a.* *μανθάνω μὲ τὸ νὰ ἐρωτήσω*, trouver, apprendre à force de demander.

Erfrechen, sich, *v. r.* *τολμῶ*, *ἔχω τὴν τόλμην*, *τὴν αὐθάδειαν*, oser, avoir l'effronterie.

Erfreuen, *v. a.* *εὐφραίνω*, *χαροποιῶ*, réjouir, faire plaisir; sich —, *εὐφραίνομαι*, *χαίρομαι*, se réjouir.

Erfreulich, *adj.* *χαροποιὸς*, *ὁποῦ προξενεῖ χαρὰν*, réjouissant, joyeux.

Erfrieren, *v. n.* *παγώνω*, *χαλνῶμαι ἀπὸ τὴν παγωσιάν*, geler, mourir, être gâté par le froid.

Erfrischen, *v. a.* *δροσίζω*, *καταψυχραίνω*, rafraîchir; *ἐνδυναμώνω πάλιν*, *ἀναψύχω*, corroborer, récréer.

Erfrischung, *f.*, *τὸ δρόσισμα*, rafraîchissement, *m.*; *κάθε ἐνδυναμωτικὸν*, *φαγὶ καὶ πιοτόν*, toute chose qui récrée, des mets, des boissons.

Erfroren, *adj.* *παγωμένος*, *χαλασμένος ἀπὸ τὴν παγωσιάν*, gelé, gâté par le froid, mort de froid.

Erfüllen, *v. a.* *ἀποπληρώνω*, *ἀναπληρώνω*, *ἐκτελῶ*, *ἐξακολουθῶ*, remplir, exécuter, accomplir; erfüllt werden (als eine Vorherverkündigung), *ἀληθεύομαι*, s'accomplir.

Erfüllung, *f.*, *ἡ ἀποπλήρωσις*, *ἀναπλήρωσις*, *ἐκτέλεσις*, *ἐξακολούθησις*, accomplissement, *m.*

Ergänzen, *v. a.* *ἐκπληρῶ*, *ἀναπληρῶ*, *προσθέτω ἐκεῖνο ὁποῦ λείπει*, réparer, refaire, rétablir, suppléer, compléter.

Ergänzung, *f.*, *ἡ ἐκπλήρωσις*, *ἀναπλήρωσις*, réparation, *f.*, rétablissement, *m.*; *προσθήκη τοῦ λείποντος*, supplément, complétement, *m.*

Ergattern, *v. a.* *fam.* *εὑρίσκω* (*γυρεύωντας παντοῦ*), attraper, trouver (en cherchant partout).

Ergeben, sich, *v. r.* (dem Feinde), *παραδίδομαι* (*εἰς ἐχθρὸν*), se rendre, se soumet-

tre; dem Studiren, *δίδομαι ἀφιερώνομαι εἰς τὴν σπουδήν*, s'adonner à l'étude; dem Willen Gottes, *ὑποτάσσομαι εἰς τὴν θέλησιν τοῦ θεοῦ κτλ.*, se résigner à la volonté de Dieu; sich darein —, *ὑποτάσσομαι, εὐχαριστοῦμαι*, s'y soumettre, y acquiescer; es ergiebt sich, *v. i.* *φαίνεται, φανερώνεται, ἕπεται*, il s'ensuit.

Ergeben, *adj.* *δεδομένος*, adonné, attaché; *ὑποτεταγμένος*, soumis, résigné.

Ergebenheit, *f.*, *ἡ ὑποταγή*, soumission, résignation, *f.*

Ergebenst, *adj.* *ὑποχλεινέστατος, ταπεινότατος*, très-humble.

Ergebung, *f.*, *ἡ παράδοσις*, action *f.* de se rendre; *ἡ ὑποταγὴ (εἰς τὴν θέλησιν τοῦ θεοῦ)*, soumission, résignation (à la volonté de Dieu), *f.*

Ergehen, *v. n.* (als ein Befehl der Regierung rc.), *ἐβγαίνει, φανερώνεται, ἐκδίδεται (μία προσταγὴ τῆς διοικήσεως κτλ.)*, être publié (*p. e.* une ordonnance du gouvernement); — lassen, *ἐκδίδω, φανερώνω (μίαν προσταγὴν κτλ.*, publier (une ordonnance etc.); etwas über sich — lassen, *ὑποφέρω (μὲ ὑπομονήν)*, souffrir, endurer; es ergeht mir (wohl, übel), *πηγαίνω καλὰ ἢ ἀχαμνά*, je m'en trouve (bien, mal), je suis dans un (bon ou mauvais) état; sich —, *κάμνω περιδιάβασιν (πηγαίνω σεργιάνι)*, se promener.

Ehrgeizen, *v. a.* *ἀποκτῶ, κερδαίνω μὲ φιλαργυρίαν, μὲ φειδωλότητα*, amasser par avarice.

Ergiebig, *adj.* *ὁποῦ δίδει πολύ, πλουσιοπάροχος*, riche, abondant.

Ergiebigkeit, *f.*, *τὸ πλουσιοπάροχον*, richesse, *f.*

Ergießen, *v. n.* *χύνω, ξεχύνω*, épandre, épancher; *fig.* sein Herz —, *ἐκχύνω, φανερώνω τὴν καρδίαν μου*, épancher son coeur; sich —, *χύνομαι, ἐμβαίνω (οἷον· ποταμὸς εἰς ἄλλον ἢ εἰς τὴν θάλασσαν)*, se décharger (*p. e.* un fleuve dans un autre *ou* dans la mer); (austreten), *ξεχειλίζω, πλημμυρίζω*, se répandre, se déborder.

Ergießung, *f.*, *ἡ χύσις, ἡ πλημμύρα*, débordement, dégorgement, *m.*; — des Herzens, *ἡ φανέρωσις τῆς καρδίας*, *fig.* épanchement *m.* du coeur.

Ergötzen, *v. a.* *εὐφραίνω, χαροποιῶ, (τουρκ. ἐγλεντίζω)*, récréer, divertir, réjouir.

Ergötzend, Ergötzlich, *adj.* *εὐφραντικός, χαροποιός, (τουρκ. ἐγλεντιστικός)*, recréatif, divertissant, réjouissant.

Ergötzlichkeit, *f.*, *ἡ χαρά, (τουρκ. ὁ ἐγλενιζές)*, récréation, rejouissance, *f.*, divertissement, *m.*

Ergreifen, *v. a.* *πιάνω, πέρνω*, prendre, saisir; die Waffen —, *πιάνω τὰ ἅρματα ἀρματώνομαι εἰς πόλεμον*, prendre les armes; die Gelegenheit —, *μεταχειρίζομαι τὴν εὐκαιρίαν*, prendre, saisir l'occasion.

Ergrimmen, *v. a.* *θυμώνω, ἀγριώνομαι*, entrer en fureur, se courroucer.

Ergrübeln, *v. a.* *εὑρίσκω μὲ βαθεῖαν ἐξέταξιν, μὲ πολλοὺς συλλογισμούς*, découvrir à force de raffiner.

Ergründen, *v. a.* *ἐξετάζω ἕως εἰς τὸ θεμέλιον, ἐξετάζω κατ' ἀκρίβειαν, εὑρίσκω ἐξετάζοντας (κατ' ἀκρίβειαν)*, approfondir, pénétrer, rechercher (jusqu' au fond).

Ergründung, *f.*, *ἡ θεμελιώδης ἐξέταξις*, approfondissement, *m.*

Erhaben, *adj.* *ὑψωμένος, ὑψηλός (φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς)*, haut, élevé, *fig.* sublime.

Erhabenheit, *f.*, *τὸ ὑψηλόν, τὸ ὕψος, (μεταφ.)*, sublimité, *f.*

Erhalten, *v. a.* *διατηρῶ, φυλάγω (ἀπὸ φθοράν)*, conserver (en bon état); (unterhalten, ernähren), *τρέφω*, nourrir, entretenir; (erlangen), *ἀποκτῶ, ἀπολαμβάνω*, obtenir; (bekommen), *λαμβάνω, περιλαμβάνω*, recevoir.

Erhalter, *m.*, *ὁ διατηρητής*, conservateur, *m.*

Erhaltung, *f.*, *ἡ διατήρησις*, conservation, *f.*; *θρέψιμον*, entretien, *m.*

Erhandeln, *v. a.* *ἀγοράζω, ψωνίζω*, acheter; *ἀποκτῶ, κερ-*

θαίνω μὲ τὴν πραγμάτειαν, gagner, acquérir par le commerce.
Erhängen, sich, v. r. κρεμῶμαι μόνος μου, se pendre.
Erharten, v. n. σκληρύνωμαι, γίνομαι στερεὸς καὶ σκληρός, s'endurcir.
Erhärten, v. a. ἀποδεικνύω, ἀποδείχνω, βεβαιώνω, prouver, affirmer.
Erhärtung, f., ἡ ἀπόδειξις, βεβαίωσις, preuve, affirmation, f.
Erhaschen, v. a. πιάνω (κατὰ τυχὴν ἢ αἰφνιδίως), attraper, saisir (par hasard, ou soudainement).
Erheben, v. a. σηκώνω, lever en haut; (μεταφ.) ὑψώνω (τινὰ) ἀναβιβάζω (εἰς ἀξίωμα κτλ.), fig. élever, avancer q.; (preisen), ὑψώνω, ἐπαινῶ, δοξάζω, élever, exalter, louer; Geld —, περιλαμβάνω χρήματα (ἄσπρα), toucher, recevoir de l'argent; seine Stimme —, σηκώνω τὴν φωνήν μου, φωνάζω, élever sa voix; sich —, ὑψώνομαι, s'élever; sich nach einem Orte —, πηγαίνω εἰς ἕνα τόπον (λέγεται μάλιστα διὰ τοὺς βασιλεῖς κτλ.), se rendre à un lieu (se dit surtout des rois etc.); stolz seyn, ὑπερηφανεύομαι, ὑψηλοφρονῶ, s'enorgueillir; der Wind erhebt sich, ὁ ἀέρας γίνεται σφοδρὸς, φυσσᾷ, le vent se lève.
Erheblich adj. ἀξιόλογος, λόγου ἄξιος, important, considérable.
Erheblichkeit, f., τὸ ἀξιόλογον, importance, f.
Erhebung, f., ἡ ὕψωσις, action f. de lever; ὁ ἀναβιβασμός, fig. élevation, f., avancement, m.; ὁ ἔπαινος, louange, f.; s. Erheben.
Erheirathen, v. a. ἀποκτῶ διὰ τῆς ὑπανδρείας, obtenir par mariage.
Erheischen, v. a. ἀπαιτῶ, χρειάζομαι, demander, exiger.
Erheitern, v. a. ἱλαρύνω, κάμνω ἱλαρόν, égayer; sich —, γίνομαι ἱλαρός, s'égayer; (vom Wetter), ἀνοίγει ὁ καιρός, s'éclaircir.
Erheizen, v. a. ζεσταίνω (σωστά), chauffer (à suffisance).
Erhellen, v. a. φωτίζω, κάμνω φωτεινόν, éclaircir, rendre clair; v. n. φαίνομαι, φανερώνομαι, εἶμαι φανερός, apparoir, être évident.
Erhenken, v. a. κρεμῶ, κρεμνῶ, pendre.
Erheucheln, v. a. ἀποκτῶ διὰ μέσου ὑποκρίσεως, obtenir par hypocrisie.
Erheurathen, s. Erheirathen.
Erhitzen, v. a. θερμαίνω, ζεσταίνω, échauffer; (μεταφ.) ἐρεθίζω, παρακινῶ εἰς θυμόν, fig. échauffer, irriter, mettre en colère; sich —, ζεσταίνομαι, s'échauffer; (μεταφ.) θυμώνω, fig. s'échauffer, s'irriter.
Erhitzt, adj. ζεσταμένος, ἀναμμένος, échauffé; θυμωμένος, irrité, courroucé.
Erhitzung, f., ἡ θέρμανσις, ζέστανσις, échauffement, m.
Erhöhen, v. a. ὑψώνω, κάμνω ὑψηλότερον, élever, relever, hausser; (μεταφ.) ὑψώνω, ἀναβιβάζω (τινά), fig. élever, avancer q.; (loben, preisen), ἐπαινῶ, δοξάζω, élever, louer; den Preis —, αὐξάνω τὴν τιμὴν (ἑνὸς πράγματος), hausser, rehausser le prix.
Erhöhung, f., ἡ ὕψωσις, élevation, f.; ὁ ἀναβιβασμός, avancement, m.; — des Preises, αὔξησις τῆς τιμῆς (τοῦ πράγματος), haussement m. du prix; (Anhöhe), τὸ ὕψωμα, ὕψος, hauteur, éminence, f.
Erholen, sich, v. a. (von einer Krankheit), ξαναλαμβάνω (ἀπὸ ἀῤῥωστίαν), se rétablir, se remettre (d'une maladie); (ausruhen), ἀναπαύομαι, ξαναλαμβάνω δύναμιν, se reposer, se délasser, reprendre ses forces; sich seines Schadens —, ξαναποκτῶ τὴν ζημίαν μου, se dédommager, se récompenser de sa perte; sich Raths —, ζητῶ συμβουλὴν, συμβουλεύομαι, consulter q, prendre avis de q.
Erholung, f., ἡ ξαναληψή, rétablissement, m.; ἡ ἀνάπαυσις, récréation, délassement, m.
Erholungsstunde, f., ἡ ὥρα τῆς ἀναπαύσεως, heure f. de récréation.
Erhören, v. a. εἰσακούω, exaucer; fam. das ist nicht erhört,

αὐτὸ εἶναι ἀνήκουστον, c'est une chose inouie.

Erhörung, *f.*, τὸ εἰσάκουσμα, exaucement, *m.*

Erhuren, *v. a. pop.* ἀποκτῶ διὰ τῆς πορνείας, gagner par la débauche.

Erinnerlich, *adj.* es ist mir —, ἐνθυμοῦμαι, je m'en souviens.

Erinnern, *v. a.* einen an etwas —, ἐνθυμίζω, faire souvenir q. de qc.; etwas —, κάμνω ἀνάμνησιν, ἀναφέρω, mentionner q., faire mention de qc.; νουθετῶ, exhorter; sich —, ἐνθυμοῦμαι, se souvenir; sich einer Sache od. an eine Sache —, ἐνθυμοῦμαι ἕνα πρᾶγμα, ἐνθυμοῦμαι τι, se souvenir, se ressouvenir de q., se rappeler, se remettre qc.

Erinnerung, *f.*, ἡ ἐνθύμησις, souvenir, ressouvenir, *m.*; ἡ νουθεσία, exhortation, *f.*

Erjagen, *v. a.* ἀποκτῶ (μὲ τὸ κυνῆγι, μὲ κόπον), attraper, atteindre (en chassant).

Erkalten, *v. n.* ψυχραίνω, κρυώνω, γίνομαι ψυχρός, froidir, se refroidir.

Erkälten, *v. a.* κάμνω ψυχρὸν, κρύον, refroidir, rendre froid; sich —, κρυώνω (δηλαδὴ πάσχω ἀπὸ τὸ κρύον), se morfondre.

Erkältung, *f.*, ἡ κρύωσις, τὸ ψύχραμα, refroidissement, *m.*

Erkämpfen, *v. a.* ἀποκτῶ πολεμῶντας, acquérir, remporter en combattant.

Erkargen, *v. a.* ἀποκτῶ, μαζώνω μὲ φειδωλότητα, épargner ou amasser par la lesine.

Erkaufen, *v. a.* ἀγοράζω, ψωνίζω, acheter; (bestechen), φθείρω (μὲ δῶρα), πληρώνω τινὰ νὰ κάμῃ τι κακόν, corrompre.

Erkaufung, *f.*, ἡ ἀγόρασις, τὸ ἀγόρασμα, ψώνισμα, action *f.* d'acheter; ἡ διαφθορὰ (μὲ δῶρα), corruption, *f.*

Erkennen, *v. a.* γνωρίζω, καταλαμβάνω, ἐννοῶ, connaître, discerner, distinguer; (anerkennen), ἀναγνωρίζω, reconnaître, avouer; etwas mit Dank —, εὐχαριστῶ, reconnaître, être reconnaissant; (als Richter), ἀποφασίζω, κρίνω, κάμνω κρίσιν, connaître de qc., prononcer sur qc.; eine Frau fleischlich —, συνουσιάζω, ἔχω συνουσίαν μὲ μίαν γυναῖκα, connaître une femme charnellement.

Erkenntlich, *adj.* (erkennbar), γνωριστικὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ γνωρισθῇ, reconnaissable; (dankbar), εὐχάριστος, reconnaissant.

Erkenntlichkeit, *f.*, ἡ εὐχαριστία, reconnaissance, *f.*

Erkenntniß, *f.*, ἡ γνῶσις, ὁ γνωρισμός, connaissance, *f.*; — eines Richter, ἀπόφασις τοῦ κριτοῦ, décision d'un juge.

Erkennung, *f.*, ἀναγνώρισις, reconnaissance, *f.*

Erker, *m.*, ἐξέχον μέρος ὁσπιτίου μὲ παράθυρον, cabinet saillant, balcon, *m.*

† Erkiesen, s. Erwählen.

Erklärbar, *adj.* ἐξηγητὸς, ὁποῦ δύναται να ἐξηγηθῇ, explicable.

Erklären, *v. a.* ἐξηγῶ, σαφηνίζω, expliquer; λέγω, δηλοποιῶ, déclarer; den Krieg —, ἀνακηρύττω πόλεμον, déclarer la guerre; sich —, λέγω, φανερώνω τὴν γνώμην μου, τὴν ἀπόφασίν μου, s'expliquer, se déclarer.

Erklärung, *f.*, ἡ ἐξήγησις, explication, *f.*; ἡ φανέρωσις τῆς γνώμης, τῆς ἀποφάσεως, déclaration; ὁρισμός (φιλοσ. καὶ μαθημ.), définition, *f.*

† Erklecken, *v. n.* φθάνω, εἶμαι ἀρκετός, suffire.

Erklecklich, *adj.* ἀρκετὸς, ἱκανός, suffisant, considérable.

Erklettern, Erklimmen, *v. a.* ἀναβαίνω, grimper au haut de . . ., gravir.

Erklingen, *v. n.* ἠχῶ, ἀναδίδω ἦχον, sonner, résonner.

Erklopfen, *v. a.* ἐξυπνῶ (τινα) κάμνωντας κτύπον, éveiller en heurtant.

Erklügeln, *v. a.* ἐφευρίσκω πολὺ στοχαζόμενος, inventer à force de raffiner.

Erkoren, *adj.* ἐκλελεγμένος, ἐκλεκτός, elu, choisi.

Erkranken, *v. n.* ἀῤῥωστῶ, tomber malade.

Erkühnen, sich, *v. r.* τολμῶ, ἔχω τὴν τόλμην, oser, s'enhardir.

Erkühnen, *n.*, αὐθάδεια, τόλμη, audace, hardiesse, *f.*

Erkundigen, sich, v. r. nach etwas bey einem, ἐρωτῶ (τινά τι), ζητῶ εἴδησιν διά τι ἀπό τινα ἢ εἴς τινα, s'informer, s'enquérir (de qc. à q.).
Erkundigung, f., ζήτησις εἰδήσεως, information, enquête, f.
Erkünsteln, v. a. ὑποκρίνομαι, χαμώνομαι πῶς, affecter, feindre.
Erkünstelt, adj. ὑποκρινόμενος, μὴ ἀληθινός, feint, affecté.
Erlahmen, v. n. γίνομαι χωλὸς, (κουτζός), dévenir, estropié, perclus.
Erlangen, v. a. φθάνω (μὲ τὸ χέρι), atteindre (de la main); ἀποκτῶ, ἀπολαμβάνω, obtenir.
Erlangung, f., ἡ ἀπόκτησις, obtention, f.
Erlaß, m., ἡ ἄφεσις (πληρωμῆς, χρέους), remise, remission (d'une dette etc.).
Erlassen, v. a. (einem etwas), ἀφίνω (τινός τι, οἷον· πληρωμὴν χρέους κτλ.), remettre qc. à q., dispenser, exempter q. de qc. (p. e. du payement d'une dette etc.); die Strafe —, συγχωρῶ, ἀπολύω ἀπὸ τὴν παιδίαν, pardonner q., ne pas le punir; (ergehen lassen), ἐκδίδω, φανερώνω προσταγήν, émettre, publier (une ordonnance).
Erläßlich, adj. συγχωρητικός, remissible, véniel.
Erlassung, f., ἡ ἄφεσις, remission, remise, f.; ἡ συγχώρησις, pardon, m.; ἡ φανέρωσις (προσταγῆς), publication (d'une ordonnance).
Erlauben, v. a. συγχωρῶ, δίδω ἄδειαν, permettre, accorder.
Erlaubniß, f., ἡ ἄδεια, permission, f.
Erlaubnißschein, m., μαρτυρία διὰ τὴν συγχώρησιν, lettre de permission.
Erlaubt, adj. συγχωρημένος, permis, licite.
Erlaucht, adj. γαληνότατος, illustrissime (titre).
Erlaucht, Ew. (Eure) Erlaucht, ἡ γαληνότης σας, votre altesse, f.
Erlauern, v. a. εὑρίσκω, ξεσκεπάζω μὲ τὸ νὰ παραμονεύσω, attraper ou obtenir en épiant.
Erlaufen, v. a. φθάνω τρέχοντας, atteindre à la course.
Erläutern, v. a. ἐξηγῶ, σαφηνίζω, expliquer, éclaircir.
Erläuterung, f., ἡ ἐξήγησις, éclaircissement, m., explication, f.
Erle, f., ἡ κλῆθρα (δένδρον τι), aune (arbre), m.
Erleben, v. a. βλέπω εἰς καιρὸν ζωῆς μου, ζῶ ἕως νὰ ἰδῶ, vivre jusqu' à ce que ..., voir, éprouver pendant le temps de sa vie.
Erledigen, v. a. (einen eines Geschäfts), ἐλευθερώνω, ἀπολύω τινὰ ἀπὸ μίαν δουλειάν, délivrer, décharger q. de qc.
Erledigt, adj. ἄδειος, vacant.
Erledigung, f., τὸ νὰ γένῃ ἄδειον ἕνα ἐπάγγελμα, vacance, f.
Erlegen, v. a. (tödten), σκοτώνω, tuer; (bezahlen), πληρώνω, payer.
Erlegung, f., ἡ σκότωσις, action f. de tuer; ἡ πληρωμή, payement, m.
Erleichtern, v. a. ἐλαφρύνω, ἐλαφρώνω, alléger, soulager; εὐκολύνω, faciliter.
Erleichterung, f., ἡ ἐλάφρωσις, soulagement, m.; εὐκόλυνσις, action f. de faciliter.
Erleiden, v. a. ὑποφέρω, πάσχω, souffrir.
Erleidlich, adj. ὑπόφερτος, supportable; s. Leidlich.
Erlen, adj. ἀπὸ κλῆθραν, d' aune; s. Erle.
Erlenholz, n., τὸ ξύλον τῆς κλῆθρας, bois m. d'aune; s. Erle.
Erlenwald, m., δάσος ἀπὸ κλήθραις, aunaie, f.
Erlernen, v. a. μανθάνω (καλά, σωστά), apprendre (à fond).
Erlernung, f., ἡ μάθησις, étude.
Erlesen, v. a. ἐκλέγω, διαλέγω, choisir, élire; s. Auslesen, Aussuchen.
Erleuchten, v. a. φωτίζω, κάμνω φωτεινόν, éclairer, illuminer; (mit Farben), χρωματίζω (οἷον· χάρταις γεωγραφικαῖς κτλ.), enluminer; fig. φωτίζω (τὸν νοῦν), illuminer (fig.).
Erleuchtung, f., ὁ φωτισμός, illumination, f.; (einer Stadt rc.), ἡ φωτοχυσία, illumination d'une ville etc.; fig. φωτισμὸς (τοῦ πνεύματος), illumination (fig.).
Erliegen, v. n. νικῶμαι, succomber.
Erlogen, adj. ψευδὴς, πεπλα-

σμένος ἀπὸ ψεύστην, faux, inventé par un menteur.

Erlöschen, v. n. σβύνομαι (λέγεται διὰ φωτίαν), s'éteindre; (διὰ τὰ γεγραμμένα), s'effacer; (aussterben), σβύνομαι, ἀφανίζομαι (οἷον ἕνα γένος), s'éteindre, finir (en parlant d'une famille, d'une race; (als ein Vorrecht), ἀφανίζομαι, χάνομαι (οἷον· ἕνα προτέρημα), s'éteindre, se perdre (en parlant d'un privilège).

Erlöschung, f., ἡ σβύσις, τὸ σβύσιμον, ὁ ἀφανισμός, extinction, f.

Erlösen, v. a. λυτρώνω, ἐλευθερώνω, racheter, délivrer (d'un mal).

Erlöser, m., ὁ σωτὴρ, ὁ λυτρωτὴς, ἐλευθερωτής, rédempteur, sauveur, libérateur, m.

Erlösung, f., ἡ σωτηρία, λύτρωσις, ἐλευθέρωσις, rédemption, f., rachat, m., déllvrance, f.

Erlustigen, v. a. εὐφραίνω, χαροποιῶ, réjouir, divertir.

Erlustigung, f., ἡ χαροποίησις, réjouissement, m.

Ermächtigen, v. a. einem zu etwas —, δίδω τὴν ἄδειαν, τὴν ἐξουσίαν διά τι, autoriser q. à qc.; sich (einer Sache) —, πέρνω ἕνα πρᾶγμα, τὸ κυριεύω (ἀδίκως), s'emparer de qc., s'arroger qc.; τολμῶ, ἔχω τὴν τόλμην, oser, avoir la hardiesse.

Ermächtigung, f., ἄδεια, ἐξουσία διδομένη εἴς τινα, autorisation, f.; ἀπόκτησις τινὸς πράγματος χωρὶς δίκαιον, usurpation, f.

Ermahnen, v. a. προτρέπω, παραινῶ (λέγω τινὸς νὰ κάμῃ τι), exhorter.

Ermahnung, f., ἡ προτροπὴ, παραίνεσις, exhortation, f.

Ermangeln, v. n. λείπω, manquer; ich werde nicht ermangeln, δὲν θέλω λείψει, je ne (ou je n'y) manquerai pas.

Ermangelung, f., ἡ ἔλλειψις, manque, défaut, m.; in — dessen, δι' ἔλλειψιν τούτου, ἐπειδὴ τοῦτο λείπει, faute ou au défaut de cela.

Ermannen, sich, ξαναθαῤῥῶ, ἐγκαρδιώνομαι, s'évertuer.

Ermäßigen, v. a. μετριάζω, modérer; κρίνω, νομίζω, juger.

Ermatten, v. n. κουράζομαι, ἀποσταίνω, ἀδυνατίζομαι, se lasser, s'affaiblir.

Ermattung, f., ὁ κουρασμὸς, ἡ ἀδυναμία, épuisement, m., lassitude, f.

Ermel, s. Aermel.

Ermessen, v. a. στοχάζομαι, συλλογίζομαι, κρίνω, juger, estimer, croire.

Ermessen, n., ὁ στοχασμὸς, ἡ γνώμη, κρίσις, jugement, avis, m.

Ermorden, v. n. φονεύω, σκοτώνω, assassiner, tuer, massacrer.

Ermordung, f., ὁ φόνος, ἡ σκότωσις, assassinat, meurtre, m.

Ermüden, v. a. κουράζω, κοπιάζω, lasser, fatiguer, harasser; ἐνοχλῶ, importuner, ennuyer. v. n. κουράζομαι, ἀποσταίνω, se lasser, devenir las.

Ermüdet, adj. κουρασμένος, κοπιασμένος, las, fatigué.

Ermüdung, f., ὁ κουρασμός, lassitude, fatigue, f.

Ermuntern, v. a. (aus dem Schlafe), ξυπνῶ, σηκώνω ἀπὸ τὸν ὕπνον, éveiller; (aufmuntern), ἐγκαρδιώνω, éveiller (fig.), encourager, animer.

Ermunterung, f., ἡ ξύπνησις, réveil; ἡ ἐγκαρδίωσις, encouragement, m.

Ernähren, v. a. τρέφω, nourrir, entretenir, sustenter.

Ernährer, m., ὁ τροφεὺς, ἐκεῖνος ὁποῦ τρέφει, celui qui nourrit.

Ernährung, f., τὸ θρέψιμον, ἡ τροφή, sustentation, f.

Ernennen, v. a. ὀνομάζω, διορίζω, nommer, désigner, déclarer; einen zum Erben ꝛc. —, ὀνομάζω, διορίζω τινὰ κληρονόμον κτλ., nommer q. son héritier etc.

Ernennung, f., ἡ ὀνόμασις, ὁ διορισμός, nomination, désignation, f.

Erneuen, Erneuern, v. a. ἀνανεώνω, ξανανεώνω, ξανακαινουριώνω, renouveler.

Erneuerung, f., ἡ ἀνανέωσις, ξανανέωσις, renouvellement, m., rénovation, f.

Erniedrigen, v. a. χαμηλώνω, κάμνω χαμηλότερον, abaisser; (μεταφ.) ταπεινώνω, abaisser, humilier; sich —, ταπεινώνομαι, s'abaisser, s'humilier.

Erniedrigung, *f.*, *ἡ χαμήλωσις*, *ἡ ταπείνωσις*, abaissement, *m.*, humiliation, *f.*

Ernst, *m.*, *ἡ σοβαρότης*, sérieux, *m.*, gravité, *f.*; (Eifer), *ὁ ζῆλος*, *ἡ προθυμία*, zèle, *m.*, ardeur, *f.*; (Strenge), *ἡ αὐστηρότης*, sévérité, rigueur, *f.*; im Ernst, *μὲ τὰ σωστά μου*, *μὲ τὰ σωστά σου κτλ.*, sérieusement, tout de bon.

Ernst, *adj.* (*σοβαρὸς*), *ὁποῦ κάμνει τις μὲ τὰ σωστά του*, sérieux, ce qu'on fait tout de bon; (strenge), *σοβαρὸς*, *αὐστηρός*, sévère, rigoureux; der ernste Wille, *τὸ ἀληθινὸν θέλημα χωρὶς ἄλλο*, la volonté inaltérable, immuable.

Ernsthaft, *adj.* *σοβαρὸς*, *ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ νὰ ἀστεΐζηται* (*νὰ χωρατεύῃ*), sérieux, grave, qui n'aime pas à plaisanter.

Ernstlich, *adj.* *σοβαρὸς*, *αὐστηρός*, sévère, rigoureux.

Ernsthaftigkeit, *f.*, *η σοβαρότης*, sérieux, *m.*

Ernte, *m.*, *τὸ θέρος*, moisson, récolte, *f.*

Erntefest, *n.*, *ἑορτὴ*, *χαρὰ διὰ τὸ τελειωμένον θέρος*, fête de la moisson, fête *f.* célébrée après la moisson.

Erntekranz, *m.*, *στεφάνι ἀπὸ ἀστάχυα καὶ λουλούδια*, *τὸ ὁποῖον παρασταίνουν οἱ θερισταὶ εἰς τὸν αὐθέντην των*, couronne *f.* d'épis et des fleurs.

Erntemonat, *m.*, *ὁ μὴν Αὔγουστος*, mois d'Août, *m.*

Ernten, *v. a.* *θερίζω*, moissonner, récolter, faire la moisson, la récolte.

Ernteschmaus, *m.*, *τὸ συμπόσιον μετὰ τὸ θέρος*, festin, banquet *m.* après la moisson.

Erntewagen, *m.*, *μεγάλον ἁμάξι διὰ τὸ θέρος*, chartil, *m.*

Erntewetter, *n.*, *καλὸς καιρὸς διὰ τὸ θέρος*, temps *m.* favorable à la moisson.

Erntezeit, *f.*, *ὁ καιρὸς τοῦ θέρους*, *τὸ θέρος*, temps *m.* de la moisson, la moisson.

Eroberer, *m.*, *νικητὴς* (*ὅστις πέρνει εἰς πόλεμον τόπους, πόλεις*), conquérant, *m.*

Erobern, *v. a.* *πέρνω* (*τόπους, πόλεις*) *εἰς τὸν πόλεμον*, conquérir; (*μεταφ.*) *πέρνω*, *κερδαίνω* (*τὴν καρδίαν*), faire la conquête (du coeur de q.).

Eroberung, *f.*, *ἡ ἅλωσις*, *τὸ πάρσιμον*, conquête, prise, *f.*; *ὁ τόπος παρμένος εἰς πόλεμον*, place *f.* prise dans la guerre.

Eröffnen, *v. a.* *ἀνοίγω*, ouvrir; einen Brief —, *ἀνοίγω μίαν γραφήν*, ouvrir, décacheter, une lettre; (entdecken), *ἀνοίγω*, *φανερώνω*, *fig.* ouvrir, découvrir, déclarer.

Eröffnend, *adj.* *ὁποῦ κινεῖ τὴν κοιλίαν*, (méd.) apéritif, désopilatif.

Eröffnung, *f.*, *τὸ ἄνοιγμα*, *ὁ ἀνοιγμός*, ouverture, *f.*; *ἡ φανέρωσις*, ouverture (*fig.*) déclaration, *f.*

Erörtern, *v. a.* *ἀνακρίνω*, *ἀκριβοεξετάζω*, discuter; *σαφηνίζω*, éclaircir.

Erörterung, *f.*, *ἀνάκρισις*, *ἀκριβοεξέταξις*, discussion, *f.*; *τὸ σαφήνισμα*, éclaircissement, *m.*

Erpicht, *adj.* (auf etwas), *ὁποῦ ἔχει πολλὴν ἐπιθυμίαν*, avide de qc.; erpicht seyn, *ἐπιθυμῶ πολλὰ* (*νὰ λάβω τι*), être avide de qc., passionné pour qc.; *ἐπιμελοῦμαι πολλὰ* (*εἴς τι*), être adonné, acharné à qc.

Erpressen, *v. a.* *ἐβγάζω* (*ἄσπρα κτλ. ἀπὸ τινὰ*) *μὲ βίαν ἢ στενοχωρῶντάς τον*, extorquer (de l'argent etc.); ein Geständniß erpressen, *ἐβγάζω τὴν ὁμολογίαν τοῦ κακουργήματος διὰ μέσου τῶν βασάνων*, extorquer, arracher l'aveu d'un malfaiteur par la question.

Erpressung, *f.*, *τὸ ἔβγαλμα μὲ βίαν κτλ.*, extorsion, concussion, *f.*; s. Erpressen; Erpressungen, *f. pl.*, (im Kriege), *λαφυραγωγία*, *κούρσευμα*, des extorsions, des concussions (que font les soldats dans la guerre).

Erproben, *v. a.* *δοκιμάζω*, *εὑρίσκω μὲ τὴν δοκιμήν*, éprouver.

Erprobt, *adj.* *δόκιμος*, *καλός*, éprouvé, à l'épreuve.

Erquicken, *v. a.* *δροσίζω*, *ἐνδυναμώνω*, *ἀναψύχω*, récréer, restaurer, soulager.

Erquickend, *adj.* *δροσιστικὸς*, *ἐνδυναμωτικὸς*, *ἀναψυχτικός*, récréatif, restaurant.

Erquickung, *f.*, τὸ δρόσισμα, ἡ ἐνδυνάμωσις, ἀνάψυξις, récréation, *f.*, soulagement, *m.*

Errathen, *v. a.* καταλαμβάνω, εὑρίσκω διὰ μέσου συμπερασμάτων, deviner.

Erregen, *v. a.* κινῶ, σηκώνω, ἐρεθίζω, émouvoir, exciter, agiter.

Erregung, *f.*, τὸ κίνημα, σήκωμα, ἐρέθισμα, excitation, émotion, agitation, *f.*

Erreichbar, *adj.* ὁποῦ ἠμπορεῖ τινὰς νὰ τὸ φθάσῃ, ce qu'on peut atteindre; ὁποῦ ἠμπορεῖ τινὰς νὰ τὸ λάβῃ, νὰ τὸ ἀποκτήσῃ, à quoi l'on peut parvenir.

Erreichen, *v. a.* φθάνω (μὲ τὸ χέρι, εἰς τὸν δρόμον), atteindre; (erlangen), ἀποκτῶ, ἀπολαμβάνω, *fig.* atteindre, parvenir à qc., gagner, obtenir; seinen Zweck, seine Absicht —, ἀπολαμβάνω τὸν σκοπόν μου, atteindre son but, parvenir à ses fins.

Erretten, *v. a.* σώζω, ἐλευθερώνω (ἀπὸ κίνδυνον), sauver, délivrer.

Erretter, *m.*, ὁ σωτήρ, ὁ ἐλευθερωτής, libérateur, sauveur, *m.*

Errettung, *f.*, ἡ σωτηρία, ἡ ἐλευθέρωσις (ἀπὸ κίνδυνον), délivrance, *f.*

Errichten, *v. a.* στήνω, σηκώνω, ériger, élever; κτίζω, θεμελιώνω, établir, fonder.

Errichtung, *f.*, τὸ σήκωμα, érection, *f.*, (d'un monument etc.); τὸ κτίσιμον, ἡ θεμελίωσις, établissement, *m.*, fondation, *f.*

Erringen, *v. a. fig.* ἀποκτῶ, ἀπολαμβάνω μὲ κόπον, gagner avec peine, obtenir par ses efforts.

Erringung, *f.*, ἡ ἀπόκτησις μὲ κόπον, action *f.* d'obtenir qc. par ses efforts.

Erröthen, *v. n.* κοκκινίζω, rougir.

Errufen, *v. a.* einen, φωνάζω ἕως νὰ μὲ ἀκούσῃ τις ὁποῦ εἶναι μακρά, crier tant qu'un autre nous entende (quoique il soit éloigné).

Errungenschaft, *f.*, ἀπόκτημα μεταξὺ τῶν συζύγων μετὰ τὴν ὑπανδρείαν, (jur.) conquêt, *m.*

Ersättigen, *v. a.* χορτάζω, κάμνω νὰ χορτάσῃ τις, assouvir; s. Sättigen.

Ersatz, *m.*, ἡ ἀντιπληρωμὴ ζημίας, ἡ ἀνταμειβὴ διὰ τὸ χαμένον, compensation, *f.*, équivalent, *m.*

Ersaufen, *v. n.* πνίγομαι (εἰς τὸ νερόν), se noyer.

Ersäufen, *v. n.* πνίγω (εἰς τὸ νερόν), noyer; sich —, πνίγομαι μόνος μου (εἰς τὸ νερόν), se noyer (volontairement).

Erschaffen, *v. a.* πλάττω, πλάζω (λέγεται κυρίως περὶ τοῦ θεοῦ), créer.

Erschaffung, *f.*, ἡ πλάσις, κτίσις, création, *f.*

Erschallen, *v. n.* ἠχῶ, ἐξαπλώνομαι, ἐκτείνομαι (δηλαδὴ ὁ ἦχος), retentir, résonner; (μεταφ.) ἐξαπλώνομαι, φανερώνομαι (εἰς τὸν κόσμον), *fig.* se répandre.

Erscheinen, *v. a.* φαίνομαι, δείχνομαι, paraître, apparaître, se montrer; vor Gericht —, παῤῥησιάζομαι εἰς τὸ κριτήριον, comparaître, comparoir (en justice); (im Druck —), ἐκδίδομαι εἰς τύπον, τυπώνομαι, paraître, être publié, être imprimé; ich werde —, (anstatt: kommen), θέλω ἔλθη, δὲν θέλω λείψη, je viendrai, je n'y manquerai pas.

Erscheinung, *f.*, τὸ φαινόμενον, ὁ ἐμφανισμός, apparition, vision, *f.*; — vor Gericht, ὁ παῤῥησιασμὸς εἰς τὸ κριτήριον, comparution (en justice), *f.*; Erscheinung Christi, (Fest), τὰ θεοφάνεια, Epiphanie, *f.*, la fête des Rois.

Erschießen, *v. a.* θανατώνω, σκοτώνω (μὲ σαΐτταν, μὲ τουφεκιὰν κτλ.), tuer d'un coup d'arme à feu, de flèche etc.; mit der Flinte —, τουφεκίζω (καταδικασμένον), fusiller.

Erschinden, *v. a. pop.* ἀποκτῶ μὲ ἁρπαγμὸν (μάλιστα τῶν πτωχῶν), amasser en lésinant ou en extorquant de l'argent etc.

Erschlaffen, *v. a.* ξετεντώνομαι, ἀχαμνίζομαι, se relacher (*en parlant* d'une corde tendue etc.); ἀδυνατίζομαι, χάνω τὴν δύναμίν μου, s'affaiblir, devenir faible.

Erschlaffung, *f.*, ἡ ξετέντωσις, relachement, *m.*; τὸ ἀδυνά-

Digitized by Google

τισμα, *ἡ ἀδυναμία*, affaiblissement, *m.*

Erschlagen, *v. a.* *θανατώνω*, *σκοτώνω* (*μὲ κτύπημα*), tuer, assommer; vom Blitze erschlagen werden, *κεραυνοῦμαι*, *ἀστροπελεκοῦμαι*, être écrasé d'un coup de foudre.

Erschleichen, *v. a.* *ἀποκτῶ μὲ* (*κακὰ*) *μηχανεύματα*, attraper par artifice.

Erschmeicheln, *v. a.* *ἀποκτῶ μὲ κολακείαις*, obtenir par flatterie.

Erschnappen, *v. a.* *πιάνω*, *ἐπιτυχαίνω νὰ πιάσω* (*κυρίως μὲ τὸ στόμα*), happer, attraper.

Erschöpfen, *v. a.* *ἐξαντλῶ*, *ἐβγάζω ὅλο τὸ νερόν*, épuiser; (*μεταφ.*) *ἀδυνατίζω*, *κόπτω ὅλας τὰς δυνάμεις*, *fig.* épuiser, affaiblir.

Erschöpfung, *f.*, *ἡ ἐξάντλησις*, action *f.* d'épuiser (l'eau); *ἡ ἀδυναμία*, *fig.* épuisement, *m.*

Erschrecken, *v. a.* *τρομάζω*, *σκιάζω*, *ξηπάζω*, épouvanter, effrayer; *v. n.* *ἐκπλήττομαι*, *σκιάζομαι*, *ξηπάζομαι*, s'épouvanter, s'effrayer.

Erschrecken, *n.*, *ὁ τρόμος*, *ἡ τρομάρα*, *ἡ ἔκπληξις*, effroi, *m.*, épouvante, terreur, *f.*

Erschrecklich, *adj.* *τρομερὸς*, *τρομακτικὸς*, *φοβερός*, épouvantable, effroyable, terrible.

Erschreiben, *v. a.* *κερδαίνω μὲ τὸ γράψιμον* (*γράφωντας βιβλία*), gagner en écrivant ou par sa plume.

Erschrocken, *adj.* *τρομασμένος*, *τεταραγμένος* (*σκιαγμένος*), effrayé, saisi (d'effroi).

Erschrockenheit, *f.*, *ὁ τρόμος*, *ἡ ἔκπληξις*, effroi, *m.*, frayeur, *f.*

Erschüttern, *v. a.* *ταράζω*, ébranler; *ταράζω τὸ πνεῦμα*, *ἐκπλήττω*, étonner, ébranler (*fig.*).

Erschütterung, *f.*, *ἡ ταραχὴ*, *τὸ τάραγμα*, ébranlement, *m.*, secousse, *f.*, étonnement.

Erschweren, *v. a.* *βαρύνω*, *κάμνω βαρὺ*, *κάμνω δύσκολον*, rendre plus pénible, augmenter les difficultés; ein Verbrechen, ein Uebel —, *μεγαλύνω*, *κάμνω χειρότερον ἕνα κακούργημα*, *ἕνα κακόν*, aggraver un crime, un mal.

Erschwerung, *f.*, *τὸ βάρυμα*, surcharge, *f.*

Erschwingen, *v. a.* (*ποιητικῶς*) *φθάνω ὑψώνωντας τὸ πνεῦμα μου*, (poét.) atteindre en s'élevant; *ἀποκτῶ μὲ πολὺν κόπον*, gagner avec peine.

Ersehen, *v. a.* *βλέπω*, voir; (ausersehen), *διαλέγω*, *ἐκλέγω*, choisir; *διορίζω*, destiner.

Ersehnt, *adj.* *περιπόθητος*, souhaité, bien désiré.

Ersetzen, *v. a.* *ἀντιπληρώνω ζημίαν*, *ἀνταμείβω δι' ἐκεῖνο ὁποῦ ἐχάθη*, *βάνω ἄλλο εἰς τὸν τόπον ἐκείνου ὁποῦ λείπει*, *ἀποκαταστaίνω*, réparer, restituer, dédommager, suppléer, compenser; die Kräfte —, *ξανανεώνω*, *ἀνακαινίζω τὰς δυνάμεις*, *ξαναδίδω νέας δυνάμεις*, rétablir, restaurer les forces.

Ersetzlich, *adj.* *ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἀντιπληρωθῇ*, réparable, restituable.

Ersetzung, *f.*, (des Schadens), *ἡ ἀντιπληρωμὴ τῆς ζημίας*, dédommagement, *m.*, restitution; (der Kräfte), *ἡ ἐξανανέωσις τῶν δυνάμεων*, restauration *f.* des forces.

Erseufzen, *v. n.* *ἀναστενάζω*, soupirer; *ἐπιθυμῶ πολὺ ἀναστενάζωντας*, souhaiter en soupirant, soupirer après . . .

Erseufzet, *adj.* *περιπόθητος* (*μὲ ἀναστεναγμοὺς ποθούμενος*), souhaité, désiré.

Ersessen, Versessen, *adj. fam.* auf etwas — seyn, *ἐπιθυμῶ*, *ποθῶ*, *ἔχω πολλὴν ἐπιθυμίαν δι' ἕνα πρᾶγμα*, être infatué de qc.

Ersichtlich, *adj.* daraus ist —, *φαίνεται*, *εἶναι φανερὸν ἐκ τούτου*, il appert par-là.

Ersinnen, *v. a.* *ἐφευρίσκω*, *πλάττω*, *ἐπινοῶ*, imaginer, inventer.

Ersinnlich, *adj.* *ἐπινοητὸς*, *τό τι δύναται τις νὰ στοχασθῇ*, *νὰ ἐπινοήσῃ*, imaginable.

Ersparen, *v. a.* *μαζώνω φειδόμενος*, *οἰκονομῶντας*, *φείδομαι*, *οἰκονομῶ*, épargner, amasser, gagner par son épargne.

Ersparniß, *n.*, *τὸ ἀποκτημένον μὲ οἰκονομίαν*, épargne, *f.*

Ersparung, *f.*, *ἡ μάζωξις διὰ μέσου οἰκονομίας*, action *f.* d'épargner.

Erspielen, *v. a.* *ἀποκτῶ μὲ τὸ*

παιγνίδι, gagner, acquérir par le jeu.

Ersprießen, *v. n.* ὠφελῶ, profiter, être utile.

Ersprießlich, *adj.* ὠφέλιμος, profitable, utile.

Erst, *adv.* πρῶτα, πρωτήτερα, premièrement, en premier lieu; (nur eben), μόνον τώρα, αὐτὴν τὴν στιγμήν, seulement, ne . . . que, ce moment là, dès à présent.

Erstarren, *v. n.* μένω ἀκίνητος, roidir, se roidir, transir, s' engourdir; (vor Kälte), μένω ἀκίνητος ἀπὸ τὸ κρύον, παγώνω, transir de froid; (vor Schrecken), μένω ἀκίνητος ἀπὸ τὸν τρόμον, μένω ἔκθαμβος, θαμβωμένος, transir de peur.

Erstarrt, *adj.* ἀκίνητος (ἀπὸ κρύον, ἀπὸ τρόμον), roide, engourdi; παγωμένος, transi de froid, gelé; ἔκθαμβος, ἐκπληγμένος, étonné, transi de frayeur etc.

Erstarrung, *f.*, ἡ ἀκινησία (ἀπὸ τὸ κρύον, ἀπὸ τὸν τρόμον), engourdissement, *m.*

Erstatten, *v. a.* (einen Schaden), ἀντιπληρώνω μίαν ζημίαν, restituer, rendre; Bericht —, δίδω εἴδησιν (κατὰ ζήτησιν, κατὰ προσταγήν), faire un rapport, un référé.

Erstattung, *f.*, ἡ ἀντιπληρωμὴ τῆς ζημίας, restitution, *f.*; — des Berichts, ἡ παράδοσις τῆς εἰδήσεως, rapport, *m.*

Erstaunen, *v. n.* θαυμάζω, ἐκπλήττομαι, μένω ἔκθαμβος, s'étonner, être surpris.

Erstaunen, *n.*, ὁ θαυμασμός, ἡ ἔκπληξις, étonnement, *m.*, surprise, *f.*

Erstaunlich, *adj.* θαυμαστός, étonnant, surprenant.

Erstaunt, *adj.* ἔκθαμβος, ἐκπληγμένος, étonné, surpris.

Erste, der, die, das, ὁ πρῶτος, ἡ πρώτη, τὸ πρῶτον, premier, -ère.

Erstechen, *v. a.* θανατώνω, σκοτώνω (τρυπῶντας μὲ σπαθὶ, μὲ μαχαίρι κτλ.), τρυπῶ, tuer d'un coup (ou à coups) d'épée, de couteau etc., percer.

Erstehen, *v. a.* ἀγοράζω, ψωνίζω εἰς δημιοπρασίαν, acheter à l'encan là l'enchère.

Erstehen, *v. n.* ἀνίσταμαι (ἀνασταίνομαι) ἐκ νεκρῶν, ressusciter (*v. n.*).

Erstehung, *f.*, ἡ ἀγόρασις εἰς δημιοπρασίαν, achat *m.* fait à l'enchère.

Ersteigen, *v. a.* ἀναβαίνω (εἰς κορυφὴν βουνοῦ κτλ.), gagner la hauteur (d'une montagne etc.); mit Leitern, ἐφορμῶ, ἀναβαίνω μὲ σκαλαις εἰς τὸ πολιορκημένον κάστρον, escalader.

Erstens, *adv.* πρῶτον, premièrement.

Ersterben, *v. n.* (in Unterschriften an Große): ich ersterbe ꝛc., μένω ἕως θανάτου κτλ., je suis jusqu' à la mort etc.; *fig.* das Wort erstarb ihm auf der Zunge, ὁ λόγος ἐχάθηκε εἰς τὴν γλῶσσαν του, δὲν ἠμπόρεσε νὰ προφέρῃ τὸν λόγον, la parole lui manqua.

Erstgeboren, *adj.* πρωτότοκος, πρωτογέννητος, premier né, aîné.

Erstgeburt, *f.*, τὸ πρωτογεννημένον, primogéniture, aînesse, *f.*; τὰ πρωτοτοκεῖα, droit *m.* d'aînesse.

Ersticken, *v. a.* πνίγω (μὲ τὸ νὰ ὑστερήσω τὸν ἀέρα), étouffer, suffoquer; *v. n.* πνίγομαι (ἀπὸ ἔλλειψιν ἀέρος, ἀπὸ κακὸν ἀέρα, ἀπὸ καπνόν), étouffer, être suffoqué (*p. e.* faute d'air, par un air suffocant, par la fumée).

Erstickend, *adj.* ὁποῦ πνίγει, πνικτικός, étouffant, suffocant.

Erstickung, *f.*, ἡ πνίξις, τὸ πνίξιμον, étouffement, *m.*, suffocation, *f.*

Ernstlich, *adv.* πρῶτον, κατὰ πρῶτον, premièrement, en premier lieu.

Erstling, *m.*, τὸ πρωτογέννητον, ὁ πρῶτος καρπός, premier fruit, *m.*; ἡ ἀπαρχὴ, πρωτολαβία, les prémices, *f. pl.*

Erstorben, *adj. fig.* ὡσὰν νεκρὸς, ἀκίνητος, mort, engourdi; ἀφανισμένος, éteint.

Erstreben, *v. a.* ἀποκτῶ διὰ πολλοῦ κόπου, obtenir par beaucoup d'efforts.

Erstrecken, *v. a.* ἐκτείνω, ἐξαπλώνω, étendre; sich —, ἐκτείνομαι, ἐξαπλώνομαι, s'étendre (jusqu' à . . .).

Erstreiten, *v. a.* ἀποκτῶ πολεμῶντας, gagner par les armes.

Erstunken, *adj. pop.* das ist —

und erlogen, αὐτὸ εἶναι ψεῦμα αἰσχρότατον (βρωμερόν), c'est un mensonge puant.

Erstürmen, v. a. πέρνω (πόλιν, φρούριον) μὲ ὁρμὴν, μὲ προσβολὴν μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι, emporter d'assaut.

Ersuchen, v. a. ζητῶ, παρακαλῶ, prier (q. de qc.).

Ertappen, v. a. πιάνω τινὰ ἐπάνω εἰς τὸ ἔργον, πλακώνω, attraper, surprendre, prendre q. sur le fait.

Ertheilen, v. a. δίδω, χαρίζω, donner, conférer (qc. à q.); Befehl —, δίδω προσταγὴν, προστάζω, donner ordre; einem eine Würde ꝛc., δίδω, χαρίζω τινὸς ἕνα ἀξίωμα, conférer à q. une dignité.

Ertheilung, f., ἡ δόσις, τὸ δόσιμον, action de donner, concession, f.

Ertönen, v. n. ἠχῶ, ἠχολογῶ, sonner, résonner, retentir.

Ertrag, m., τὸ κέρδος, τὸ εἰσόδημα, rapport, revenu, m.

Ertragen, v. a. ὑποφέρω, supporter, tolérer, endurer.

Erträglich, adj. ὑπόφερτος, supportable, tolérable.

Erträglichkeit, f., τὸ ὑπόφερτον, tolérabilité, f.

Ertragsam, s. Einträglich.

Ertragung, f., ἡ ὑπομονὴ, τὸ ὑποφέρειν, patience, action f. de supporter.

Ertränken, v. n. πνίγω εἰς τὸ νερόν, noyer.

Ertrinken, v. n. πνίγομαι εἰς τὸ νερόν, se noyer (par accident).

Ertrotzen, v. a. ἀποκτῶ, ἐπιτυχαίνω μὲ τὸ νὰ βάλω πεῖσμα, obtenir par obstination.

Erübrigen, v. a. μαζώνω ὀλίγον κατ' ὀλίγον μὲ τὸ νὰ οἰκονομήσω, épargner, mettre à part peu à peu.

Erübrigte, n., τὸ ἐπίλοιπον ὁποῦ ἔχει τις μὲ τὴν καλὴν οἰκονομίαν του, reste m. gagné par la bonne économie, épargne, f.

Erwachen, ἐξυπνῶ, σηκώνομαι ἀπὸ τὸν ὕπνον, s'éveiller, se réveiller.

Erwachen, n., τὸ ἐξύπνημα, réveil, m.

Erwachsen, v. n. αὐξάνω, γίνομαι μεγάλος, φθάνω εἰς τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν, croître, grandir, s'agrandir; (entstehen), προέρχομαι, résulter, naître.

Erwachsen, adj. μεγάλος, ἔφηβος, ὁποῦ ἔφθασεν εἰς τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν, adulte, en âge.

Erwägen, v. a. συλλογίζομαι, ἐξετάζω, στοχάζομαι, peser, considérer, examiner.

Erwägung, f., ἡ ἐξέτασις, στόχασις, reflexion, considération, f.

Erwählen, v. a. διαλέγω, ἐκλέγω, choisir, élire.

Erwählung, f., ἡ ἐκλογή, choix, m., élection, f.

Erwähnen, v. a. ἀναφέρω εἰς τὴν ὁμιλίαν, μνημονεύω, mentionner, faire mention.

Erwähnt, adj. προειρημένος, ἄνω εἰρημένος, susdit, mentionné.

Erwähnung, f., ἡ ἀναφορὰ (εἰς τὴν ὁμιλίαν), μνημόνευσις, mention, f.

Erwärmen, v. a. θερμαίνω, ζεσταίνω, chauffer, échauffer; sich —, ζεσταίνομαι, se chauffer.

Erwärmung, f., ἡ θέρμανσις, τὸ ζέσταμα, caléfaction, f.

Erwarten, v. a. προσμένω, attendre; ἐλπίζω, s'attendre à qc.

Erwartung, f., ἡ προσμονή, attente, f.; ἡ ἐλπὶς, (ἐλπίδα), attente, espérance, f.

Erwecken, v. n. (aufwecken), ἐξυπνῶ, σηκώνω ἀπὸ τὸν ὕπνον, éveiller, réveiller; (erregen), διεγείρω, σηκώνω, ἐρεθίζω, exciter, inciter, susciter; (ermuntern), ἐγκαρδιώνω, encourager.

Erweckung, f., ἡ ἐξύπνησις, réveil, m.; ὁ ἐρεθισμός, excitation, f.; ἡ ἐγκαρδίωσις, encouragement, m.; — von dem Tode, ἀνάστασις (ἐκ νεκρῶν), résurrection, f.

Erwehren, sich, v. r. διαφεντεύομαι ἀπό τι, se défendre de qc.; sich des Lachens ꝛc. nicht erwehren können, δὲν ἠμπορῶ νὰ κρατηθῶ ἀπὸ τὸ νὰ γελάσω κτλ., ne pouvoir s'empêcher de rire q.

Erweichen, v. a. ἀπαλύνω, μαλακώνω μοσχεύωντας, amollir (en mouillant); (rühren), κινῶ (τὴν καρδίαν) εἰς λύπην, attendrir, fléchir.

Erweichend, adj. ὁποῦ ἀπαλύ-

νει, μαλακώνει, med. émollient.
Erweichung, f., ἡ ἀπάλυνσις, μαλάκωσις, amollissement, attendrissement, m.
Erweis, m., ἡ ἀπόδειξις, preuve, f.
Erweisen, v. a. (erzeigen), δείχνω, κάμνω, montrer, faire, témoigner; Ehre —, κάμνω τιμήν, τιμῶ, faire de l'honneur à q.; einen Dienst —, κάμνω δούλευσιν, δουλεύω, rendre un service; (beweisen), ἀποδεικνύω, ἀποδείχνω, démontrer, prouver.
Erweislich, adj. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἀποδειχθῇ, démontrable.
Erweitern, v. a. (weiter machen), πλατύνω, φαρδύνω, élargir, rendre plus large; (vergrößern), μεγαλύνω, μεγαλειώνω, κάμνω μεγαλήτερον, ἐξαπλώνω, ἐκτείνω, agrandir, augmenter, étendre.
Erweiterung, f., τὸ φάρδυμα, élargissement, m.; ἡ μεγαλείωσις, ἔκτασις, agrandissement, m., extension, f.
Erwerb, m., ἡ ἀπόκτησις, acquêt, m., acquisition, f.; τὸ κέρδος, ἀπόκτημα, gain, profit, m.
Erwerben, v. a. ἀποκτῶ, κερδαίνω, acquérir, gagner
Erwerber, m., ἀποκτητής, acquéreur, m.
Erwerbsam, adj. ὁποῦ κάμνει κάθε τρόπον, νὰ κερδήσῃ, ἐπιμελής, industrieux.
Erwerbsamkeit, f., ἐπιμέλεια, industrie, f.
Erwerbung, f., ἡ ἀπόκτησις, acquisition, f.
Erwiedern, v. n. ἀνταμείβω, ἀνταποδίδω, rendre, réciproquer; (antworten), ἀποκρίνομαι, répondre, répliquer, reprendre.
Erwiederung, f., ἡ ἀνταμειβή, ἀνταπόδοσις, réciprocité, réponse, repartie, réplique, f.
Erwischen, v. a. πιάνω, ἐπιτυχαίνω νὰ πιάσω, attraper, prendre.
Erwuchern, v. a. κερδαίνω μὲ τοκοληψίαν, gagner, amasser par usure.
Erwünscht, adj. περιπόθητος, εὐχητός, favorable, avantageux.
Erwürgen, v. a. πνίγω (πιάνωντάς τινα ἀπὸ τὸν λαιμόν, (ἢ μὲ σχοινί), étrangler; θανατώνω, σκοτώνω, égorger, tuer.
Erwürgung, f., ἡ πνίξις, τὸ πνίξιμον, action f. d'étrangler, d'égorger.
Erz, (nur in Zusammensetzungen), ἀρχι —, archi —.
Erz, n., τὸ μεταλλεῖον, ἡ πέτρα περιέχουσα μέταλλον (ματέμι, τουρκ.), mine, f., minerai, m.; ὁ χαλκός, (ὁ μπροῦντζος), airain, m., bronze, f.
Erzader, f., φλέβα μετάλλου, veine f. métallique.
Erzählen, v. a. διηγοῦμαι, raconter, conter.
Erzähler, m., ὁ διηγητής, conteur, raconteur, m.
Erzählung, f., ἡ διήγησις, conte, récit, m.
Erzamt, m., ὕψιστον ἐπάγγελμα διοικούμενον ἀπὸ ἐλέκτωρα εἰς τὸ γερμανικὸν βασίλειον, charge f. de l'Empire administrée par un Electeur.
Erzart, f., εἶδος μεταλλείου, minerai, m., mine, f.; s. Erz.
Erzbetrieger, m., ὁ πλέον μεγαλήτερος ἀπατεὼν ἢ ψεύστης, maître-fripon, archifourbe, m.
Erzbischof, m., ὁ ἀρχιεπίσκοπος, μητροπολίτης, archevêque, m.
Erzbischöflich, adj. τοῦ ἀρχιεπισκόπου, τοῦ μητροπολίτου, archiépiscopal.
Erzbisthum, n., ἐπαρχία τοῦ ἀρχιεπισκόπου, τοῦ μητροπολίτου, archevêché, archiépiscopat, m.
Erzböse, adj. πολλὰ κακός, χειρότερος ἀπὸ ὅλους, extrêmement méchant.
Erzbösewicht, m., ὁ πλέον μεγαλήτερος κακοῦργος, scélérat m. achevé.
Erzdieb, m., (ἀρχικλέπτης), ὁ πλέον μεγαλήτερος κλέπτης, maître-larron, m.
Erzdumm, adj. πολλὰ ἀνόητος, fort-stupide.
Erzdummkopf, m., ἕνας βούβαλος, ἕνας πολλὰ ἀνόητος, qui est extrêmement stupide ou bête.
Erzeigen, v. a. δεικνύω, δείχνω, κάμνω, montrer, marquer, témoigner, faire; Ehre —, κάμνω τιμήν, τιμῶ, faire de l'honneur; eine Gefälligkeit

—, κάμνω χάριν, faire un plaisir, rendre un service.
Erzeigung, f., ἡ δεῖξις, ἀπόδειξις (οἷον· τιμῆς, χάριτος κτλ.), action f. de montrer etc., témoignage, m.
Erzen, adj. ἀπὸ μεταλλεῖον, de mine, de minerai; (s. Erz); χαλκένιος, d'airain; μπρουντζένιος, de bronze.
Erzen, v. a. jemanden, fam. λέγω τινὸς Er εἰς τὰ γερμανικὰ, ὁποῦ δηλοῖ μικροτέραν τιμὴν ἀπὸ τὸ Sie, parler à q. par Er.
Erzengel, m., ὁ ἀρχάγγελος, archange, m.
Erzeugen, v. a. γεννῶ, φύω, engendrer (aussi fig.); κάμνω, προξενῶ, produire, procurer.
Erzeugen, m., (ποιητικῶς) γεννήτωρ, (celui qui engendre) père, m.
Erzeugniß, n., τὸ γενόμενον, τὸ προϊὸν (ἐκ φύσεως ἢ ἐκ τέχνης), produit (de la nature et de l'art), m.
Erzeugung, f., ἡ γέννησις, procréation, production, f.
Erzgebirge, n., τὰ βουνὰ (τῆς Σαξωνίας) εἰς τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται μέταλλα, montagnes f. pl. des mines.
Erzgrube, f., μεταλλεῖον, (λαγοῦμι) εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται μέταλλα, mine, minière, f.
Erzhaltig, adj. ὁποῦ περιέχει μεταλλεῖον (ματέμι), qui contient de la mine.
Erzhaus, n., (Oesterreich), τὸ σεβαστὸν γένος (ἡ σεβαστὴ φαμιλία) τῶν ἀρχιδούκων τῆς Αουστρίας, l'auguste maison f. d'Autriche.
Erzherzog, m., ὁ ἀρχιδοῦκας (τῆς Αουστρίας), archiduc, m.
Erzherzogin, f., ἡ ἀρχιδούκησσα, archiduchesse, f.
Erzherzoglich, adj. τοῦ ἀρχιδοῦκα, archiducal.
Erzherzogthum, n., ἐπαρχία τοῦ ἀρχιδοῦκα (δηλαδὴ ἡ 'Αουστρία), archiduché, m.
Erzheuchler, m., ὁ πλέον μεγαλήτερος ὑποκριτής, franc hypocrite, m.
Erzhure, f., pop. ἡ πλέον μεγαλητέρα πόρνη, grande putain, franche paillarde, f.
Erzhütte, f., τόπος ὅπου χωνεύουν τὰ μέταλλα (τὰ ματέμια), forge ou fonderie des métaux, f.
Erziehen, v. a. ἀνατρέφω, παιδεύω, élever, morigéner.
Erzieher, m., ὁ ἀνατρέφων, ὁ παιδαγωγός, pédagogue, instituteur, gouverneur, m.
Erzieherin, f., ἡ παιδαγωγὸς, παιδαγώγισσα, gouvernante, f.
Erziehung, f., ἡ ἀνατροφὴ, παιδεία, παιδαγωγία, éducation, pédagogie, f.
Erziehungsanstalt, f., τὸ παιδαγώγιον, σχολεῖον, institut m. d'éducation, pension, f.
Erzielen, v. a. ματιάζω, viser; fig. Kinder —, (διὰ τὸν πατέρα) γεννῶ (παιδία), engendrer (des enfans).
Erzittern, v. a. τρέμω, ταράζομαι, trembler.
Erzkämmerer, m., ὁ ἀρχικαμαράρης (τοῦ παλαιοῦ γερμανικοῦ βασιλείου), archichambellan (de l'Empire), m.
Erzkanzler, m., ὁ ἀρχικαγγελάριος, archichancelier.
Erzketzer, m., κορυφαῖος αἱρετικός, grand hérétique.
Erzknauser, Erzknicker, m., ἕνας φιλαργυρώτατος, avare fieffé, pince-maille, m.
Erzlügner, m., μεγάλος ψεύστης, grand menteur, m.
Erzmarschall, m., ὁ ἀρχιμαρεσιάλλος (τοῦ παλαιοῦ γερμανικοῦ βασιλείου), archimaréchal (de l'Empire), m.
Erznarr, m., μεγάλος μωρὸς, μεγάλος τρελός, fou fieffé.
Erzpriester, m., ὁ πρωτοπαπᾶς, archiprêtre, m.
Erzsäufer, m., μεγάλος οἰνοπότης, grand buveur, ivrogne fieffé.
Erzschatzmeister, m., ἀρχιθησαυροφύλαξ (τοῦ παλαιοῦ γερμανικοῦ βασιλείου), architrésorier (de l'Empire), m.
Erzschelm, m., μεγάλος ἀπατεὼν, μεγάλος ψεύστης, fripon m. fieffé.
Erzschenk, m., ὁ ἀρχιοινοχόος (τοῦ παλαιοῦ γερμανικοῦ βασιλείου), archiéchanson (de l'Empire), m.
Erzspitzbube, m., πρῶτος κλέπτης, μεγάλος κλέπτης, filou, voleur fieffé.
Erzstift, n., ἐπαρχία ἀρχιεπισκόπου, μητρόπολις, archevêché, m.
Erzstufe, f., κομμάτι μεταλλείου, κομμάτι πέτρας ὁποῦ

περιέχει μέταλλον, minerai, *m.*, mine, *f.*

Erztruchseß, *m.*, ὁ ἀρχιτρίκλινος (τοῦ παλαιοῦ γερμανικοῦ βασιλείου), grand écuyer tranchant (de l'Empire), *m.*

Erzürnen, *v. a.* παροργίζω, ἐρεθίζω εἰς θυμὸν, fâcher, irriter, mettre en colère; sich —, θυμώνω, se fâcher, s'irriter, s'emporter, se mettre en colère.

Erzürnt, *adj.* θυμωμένος, fâché, irrité, en colère.

Erzvater, *m.*, ὁ πατριάρχης (εἰς τοὺς παλαιοὺς καιρούς), patriarche, *m.*

Erzwäsche, *f.*, τὸ πλύσιμον τῶν μεταλλείων, lavage *m.* des mines.

Erzwingen, *v. a.* ἐπιτυγχάνω μὲ βίαν, βιάζω, ἀναγκάζω, forcer, extorquer, obtenir par la force.

Erzwürde, *f.*, πρῶτον ἢ ὕψιστον ἀξίωμα (εἰς τὸ παλαιὸν γερμανικὸν βασίλειον), première dignité (telle que d'archichancelier etc.) de l'Empire, *f.*

Es, *pron.* αὐτό, il, le; ich bin es, ἐγὼ εἶμαι, εἶμαι ἐγώ, c'est moi; ich weiß es, ἠξεύρω αὐτὸ, τὸ ἠξεύρω, je le sais.

Esche, (Aesche), *f.*, (Baum), ἀγριοβαλανιδιὰ, βουνησιά, μελίη, φράξος (δένδρον), frêne (arbre), *m.*; (Fisch), ὁ θύμος (εἶδος ὀψαρίου), ombre (poisson), *f.*

Esel, *m.*, ὁ ὄνος, γαΐδαρος, γάδαρος, τὸ γαϊδοῦρι, (γομάρι), âne, *m.*

Eseley, *f.*, (μεταφ.) ἡ ἀνοησία, μωρία, *pop.* ânerie, bêtise.

Eselhaft, *adj.* γαϊδουρίσιος, ὅμοιος μὲ γαΐδαρον, nigaud, lourdaud.

Eselin, *f.*, ἡ γαϊδοῦρα, ânesse, bourrique, *f.*

Eselsarbeit, *f.*, (δουλεία ὄνου), πολλὰ βαρεῖα δουλεία, *fig.* travail pénible.

Eselsbrücke, *f.*, *fig.* ὄνου γέφυρα (μεταφ. βιβλίον γεγραμμένον διὰ τοὺς ἀμαθεστέρους), pont-aux ânes, *m.*

Eselsfüllen, *n.*, τὸ πωλάρι τοῦ γαϊδάρου, ânon, *m.*

Eselsgrau, *adj.* ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ γαϊδάρου, gris comme la peau d'un âne.

Eselskopf, *m.*, τὸ κεφάλι τοῦ γαϊδάρου, tête *f.* d'âne; (μεταφ.) (ὀνοκέφαλος), βούβαλος, ἀνόητος, (ἀχμάκης), *fig.* âne, *m.*, bête, *f.*

Eselsmilch, *f.*, τὸ γάλα τῆς γαϊδοῦρας, lait *m.* d'ânesse.

Eselsohr, *n.*, αὐτὶ γαϊδάρου, oreille *f.* d'âne; (in Büchern), διπλωμένη γωνία φύλλου (εἰς ἕνα βιβλίον), oreille dans un livre.

Eselstracht, *f.*, φόρτωμα γαϊδάρου, ânée, *f.*

Eseltreiber, *m.*, ὁ ὀνολάτης, γαϊδουρολάτης, ânier, *m.*

Espe, *f.*, εἶδος πεύκης, ἀσπροπεῦκος, peuplier, tremble, *m.*

Espenholz, *n.*, ξύλον τῆς πεύκης, bois *m.* de peuplier.

Espenlaub, *n.*, τὰ φύλλα τῆς πεύκης, feuilles *f. pl.* de peuplier.

Eßbar, *adj.* φαγώσιμος, ὁποῦ ἠμπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ τὸ φάγῃ, mangeable, comestible.

Esse, *f.*, τὸ καπνοδοχεῖον, (κοινῶς· τὸ οὐτζάκι, τουρκ.), cheminée, *f.*

Essen, *v. a.* τρώγω, manger.

Essen, *n.*, τὸ φαγὶ, τὰ φαγητά, manger, mets, *m.*

Essenkehrer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ παστρεύει τὰ καπνοδοχεῖα (τὰ οὐτζάκια), ramoneur, *m.*

Essenz, *f.*, ἡ οὐσία, essence, *f.*; eine Essenz, ἀρωματικὸν λάδι ἐβγαλμένον ἀπὸ φυτά, une essence (aromatique etc.).

Esser, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει, mangeur, *m.*

Essig, *m.*, τὸ ξύδι (ὀξύδι), vinaigre, *m.*

Essigbrauer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει τὸ ξύδι, ὀξυδᾶς, vinaigrier (qui fait le vinaigre, *m.*

Essigflasche, *f.*, ὀξυδερὸν (ξυδερόν), vinaigrier (vaisseau au vinaigre).

Essiggurke, *f.*, ἀγγοῦρι βαλμένον ἢ φυλαγμένον εἰς τὸ ξύδι, concombre ou cornichon confit au vinaigre.

Essigsauer, *adj.* ξυνὸς ὡσὰν ξύδι, (im gem. Leben), πολλὰ κοπιαστικός, aigre, (chim.) aceteux.

Eßlöffel, *m.*, χουλιάρι, cuillère, *f.*

Eßlust, *f.*, ἡ ὄρεξις (διὰ τὸ φαγί), appétit, *m.*

Eßsaal, *m.*, s. Speisesaal.

Eßwaare, *f.*, κάθε πρᾶγμα κα-

λὸν διὰ φαγί, vivres, comestibles, m. pl., denrées, f. pl.

Estrich, (Aestrich), n., τὸ ἔδαφος ἀπὸ σμικτὰ πετράκια, ἀσβέστην καὶ γύψον, aire f. de repous.

Etliche, adj. μερικοί, κάμποσοι, quelques, quelques-uns, quelques-unes.

Etwa, adv. ἴσως, peut-être; ὡς πρὸς, σχεδόν, environ, à peu près, presque.

Etwas, pron. τι, κάτι τι, quelque chose, une chose; (ein wenig), ἕνα ὀλίγον, ἕνα κομμάτι, un peu.

Euch, pron. σᾶς, ἐσᾶς, vous.

Euer, =re, =er, ἐδικός (ἰδικός) σας, ἐδική σας, ἐδικόν σας, votre.

Eule, f., ἡ κουκουβάγια, ὁ μποῦφος, (ἡ *γλαῦξ), hibou, m., chouette, f.

Eurethalben, Euretwegen, um Euretwillen, δι' ἐσᾶς, διὰ τὸ χατῆρι σας, pour l'amour de vous, à votre égard.

Eurige, der, die, das, ὁ ἐδικός (ἰδικός) σας, ἡ ἐδική σας, τὸ ἐδικόν σας, le vôtre, la vôtre.

Euter, n., τὸ βυζὶ (τῆς ἀγελάδας), pis, m., tetine, f.

Evangelisch, adj. εὐαγγελικός, évangélique.

Evangelist, m., ὁ εὐαγγελιστής, évangeliste, m.

Evangelium, n., τὸ εὐαγγέλιον, évangile, m.

Ewig, adj. αἰώνιος, éternel.

Ewigkeit, f., τὸ αἰώνιον, ἡ αἰωνιότης, éternité, f.; in —, εἰς τοὺς αἰῶνας, αἰωνίως, aux siècles des siècles; in — nicht, οὐδέποτε, ποτὲ . . . δέν, jamais.

Examen, n., ἡ ἐξέτασις, ἐξέταξις, examen, m.

Examiniren, v. a. ἐξετάζω, examiner.

Excellenz, die —, ἡ ἐκλαμπρότης, Excellence, f.; Ihre Excellenz, ἡ ἐκλαμπρότης σας, votre Excellence.

Exempel, n., τὸ παράδειγμα, exemple, m.

Exemplar, n., σῶμα βιβλίου τυπωμένου, exemplaire, m., copie, f.

Exemplarisch, adj. παραδειγματικός, exemplaire (adj.).

Exequien, f. pl., τὰ ἐξόδια, ὁ ἐνταφιασμὸς μὲ παράταξιν, obsèques, funérailles, f. pl.

Exerziren, v. a. γυμνάζω, exercer; v. n. κάμνω πολεμικὰ γυμνάσματα, faire l'exercice.

Expectoriren, sich, v. r. fam. ἀνοίγω τὴν καρδίαν μου, décharger son coeur.

Exil, n., (Verweisung, f.), ὁ ἐξορισμός, exil, m.

Exiliren, (Verweisen), v. a. ἐξορίζω, exiler.

Expediren, v. a. ἐκτελῶ, ἐξακολουθῶ, ἐξοφλίζω, expedier.

Expedit, adj. fam. ταχύς, ὀγλήγωρος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, expeditif.

Expedition, f., ὀνδὰς, εἰς τὸν ὁποῖον κάθονται οἱ γραμματικοὶ (οἷον· τῆς πόστας, τῶν ἐφημερίδων κτλ.), bureau, m., (p. e. de poste, de gazettes etc.); (im Kriege), ἡ στρατεία, ἐκστρατεία, expédition (de guerre), f.

Experiment, n., τὸ πείραμα, (phys.) expérience.

Experimental, adj. τῶν πειραμάτων, πειραματικός, expérimental.

Expresser, m., ὁ ἀπεσταλμένος διὰ ξεχωριστὸν σκοπόν, exprès, m.

Extract, m., ζουμὶ ἐβγαλμένον ἀπὸ ἰατρικὸν φυτόν, extrait, m.; — ἐπιτομὴ βιβλίου, abrégé, m.

Extrahiren, s. Ausziehen.

Extrafein, adj. πολλὰ ἐξαίρετος, très-fin.

Extra-Post, f., ξεχωριστὴ πόστα (τὴν ὁποίαν πέρνει τις διὰ λόγου του μόνον), poste f. extraordinaire.

Exulant, m., (ein Verwiesener), ὁ ἐξορισμένος, exilé, m.

Ey! int. εὖγε! ah! eh!

Ey, n., τὸ αὐγὸν, (*ᾠὸν), oeuf, m.

Eyer legen, γεννῶ αὐγά, pondre.

Eyerdotter, Eydotter, n., ὁ κρόκος τοῦ αὐγοῦ, jaune d'oeuf, moyeu, m.

Eyerkuchen, m., φαγὶ ἀπὸ αὐγὰ τηγανισμένα καὶ ἀνακατωμένα μὲ ἀλεῦρι, omelette, f.

Eyerschale, f., τὸ τζεφλίον τοῦ αὐγοῦ, coque, f.

Eyerstock, m., ὁ ᾠότοπος, ὁ τόπος τῶν αὐγῶν εἰς τὸ σῶμα τῶν πουλιῶν (αὐγομάνα), ovaire, m.

Eyförmig, Eyrund, *adj.* *ὠοειδής, αὐγοειδής*, ovale.
Eyweiß, *n.*, *τὸ ἄσπρον τοῦ αὐγοῦ*, blanc *m.* d'oeuf.

F.

Fabel, *f.*, *ὁ μῦθος*, fable, *f.*
Fabeldichter, *m.*, *ὁ μυθογράφος*, fabuliste, fablier, *m.*
Fabelhaft, *adj.* *μυθικός*, fabuleux.
Fabelhans, *m.*, *ἄνθρωπος ὁποῦ λέγει πολλὰ (ἄνοστα) παραμύθια*, conteur de fables, radoteur, *m.*
Fabellehre, *f.*, *ἡ μυθολογία*, mythologie, *f.*
Fabeln, *v. n.* *λέγω (ἄνοστα) παραμύθια*, conter des fables; *παραλαλῶ*, radoter.
Fabriciren, *v. a.* *κατασκευάζω, φκιάνω*, fabriquer.
Fabrik, *f.*, *ἡ φαμπρίκα*, fabrique, *f.*
Fabrikant, *m.*, *ὁ φαμπρικάνος*, fabricant, *m.*
Fach, *n.*, *μέρος χωρισμένον εἰς ἕνα σεντοῦκι ἢ εἰς ἕνα δουλάπι*, tablette, *f.*, rayon, compartiment, *m.*; (Geschäft, Theil eines Geschäfts), *δουλειά, ὑπόθεσις, ἐπάγγελμα*, affaire, *f.*, métier, ressort, *m.*; das ist nicht mein Fach, schlägt nicht in mein Fach ein, *αὐτὴ δὲν εἶναι δουλειά μου, δὲν ἔχω γνῶσιν δι' αὐτό*, cela n'est pas de mon ressort.
Fachbogen, *m.*, *δοξάρι (τὸ ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον χωρίζουν καὶ κτυποῦν οἱ καπελοποιοὶ τὰς τρίχας)*, arçon (du chapelier).
Fachen, *v. a.* (bey den Hutmachern), *χωρίζω καὶ κτυπῶ τὰς τρίχας*, (chapel.) arçonner.
Facher, *m.*, (bey den Hutmachern), *ἐκεῖνος ὁποῦ χωρίζει καὶ κτυπᾷ τὰς τρίχας*, (chapel.) arçonneur, *m.*
Fächer, *m.*, *τὸ ἀνεμιστῆρι, μυϊαστῆρι*, éventail, *m.*
Fächern, Fächeln, *v. a.* et *n.* *ἀνεμίζω*, éventer.
Fächser, *m.*, (im Weinbau), *ἡ καταβολάδα*, provin, plant, *m.*, marcotte, *f.*
Fachwerk, *n.*, *τοῖχος κτισμένος ἀπὸ τετράγωνα ξύλινα γεμισμένα μὲ τοῦβλα ἢ μὲ χῶμα μόνον*, charpente, *f.*, panneaux, *m. pl.*
Facit, *n.*, *ἡ σοῦμα (τοῦ λογαριασμοῦ)*, (arithm.) somme *f.* totale, montant, *m.*
Fackel, *f.*, (Wachsfackel), *ἡ λαμπάδα (μεγάλη ἀπὸ κηρί)*, flambeau; (Pechfackel), *(ἀπὸ πίσσαν)*, torche, *f.*
Fackeln, *v. n.* *φλογίζω, κινοῦμαι, ταράζομαι (λέγεται διὰ τὴν φλόγα τοῦ κηριοῦ κτλ.)*, flamber; nicht lange fackeln, *ἀποφασίζω χωρὶς νὰ ἀργοπορήσω, παιδεύω χωρὶς πολλὴν ἀργοπορίαν*, être prompt, se resoudre promptement, être prompt à punir.
Fackeltanz, *m.*, *χορὸς μὲ λαμπάδαις εἰς τὰ χέρια*, danse *f.* où chaque danseur porte un flambeau.
Fackelträger, *m.*, *ὁ λαμπαδοφόρος, δαδοῦχος*, porte-flambeau, *m.*
Factor, *m.*, *ὁ ἐπίτροπος, αὐτὸς ὁποῦ κυβερνεῖ μίαν ὑπόθεσιν*, facteur, commissionnaire, *m.*; *ἐπιστάτης, τυπογραφίας*, prote, *m.*
Factorey, *f.*, *ἡ ἐπιτροπία, ἐπιτροπία πραγματείας εἰς ξένον τόπον (μάλιστα εἰς τὴν Ἰνδίαν)*, factorerie, *f.*, comptoir, *m.*
Factur, *f.*, *ἡ φαττοῦρα*, facture, *f.*
Factur-Buch, *n.*, *τὸ κατάστιχον εἰς τὸ ὁποῖον γράφουν ταῖς φαττούραις*, livre *m.* de factures.
Facultät, *f.*, *τὸ σύστημα τῶν διδασκάλων μιᾶς ἐπιστήμης εἰς ἕνα πανεπιστήμιον (μίαν ἀκαδημίαν)*, faculté, *f.*, (dans une université); die juristische Facultät, *οἱ νομοδιδάσκαλοι μιᾶς ἀκαδημίας*, la faculté de Droit; die medicinische Facultät, *οἱ διδάσκαλοι τῆς ἰατρικῆς μιᾶς ἀκαδημίας*, la faculté de Médecine (*ou simplement* la faculté).
Fädchen, *n.*, *μικρὴ κλωστή*, petit fil, filet, *m.*
Fade, *adj.* *ἄνοστος*, fade; s. Schal, Geschmacklos.
Faden, *m.*, *ἡ κλωστή*, fil, *m.*; (Klafter), *ἡ ὀργυιά, μέτρον ἀπὸ ἓξ πόδας, ἢ τρεῖς πήχαις*, brasse, corde (mesure), *f.*

Fadenförmig, *adj.* κλωστοειδής, en forme de fil.

Fadennackend, *adj.* ὅλο γυμνός, tout nu.

Fadennudeln, *f.*, ὁ φιδὲς, (φαγί), vermicelle, *m.*

Fadenrecht, *adj.* κατακάθετος, perpendiculaire.

Fadenwurm, *m.*, σκωλῆκι τι λεπτὸν ὡσὰν κλωστήν, dracuncule (ver), *m.*

Fagott, *n.* (*m.*), ὄργανόν τι μουσικὸν ἀνέμου ὁποῦ ἔχει τὸν βαρύτονον (ἰταλ. φαγότο), basson (instrument), *m.*

Fagottist, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὸ φαγότο, basson (qui joue de l'instrument).

† Fahen, s. Fangen.

Fähig, *adj.* ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, ἄξιος, capable (de . . .), habile (à . . .).

Fähigkeit, *f.*, ἡ ἐπιτηδειότης, ἱκανότης, capacité, habileté, *f.*

Fahl, *adj.* ἀνοικτο-κίτρινος, blême, pâle, fauve.

Fähndrich, s. Fähnrich.

Fahne, *f.*, ἡ σημαία, τὸ φλάμπουρον, (τουρκ. τὸ μπαϊράκι), drapeau, *m.*, enseigne, *f.*, étendard, *m.*

Fahnenfutter, *n.*, ἡ θήκη τῆς σημαίας, τὸ φηκάρι τοῦ φλαμπούρου, étui *m.* de drapeau.

Fahnenschmid, s. Fahnschmid.

Fahnenschuh, *m.*, κοντάκι τῆς λόγχης εἰς τὴν ὁποίαν κρέμεται ἡ σημαία, talon *m.* du fut d'un étendard.

Fahnenstock, *m.*, τὸ ξύλον τῆς σημαίας, (ξύλον τοῦ φλαμπούρου), fût *m.* d'étendard.

Fahnenwache, *f.*, ἡ φυλακὴ (βίγλα) ἔμπροσθεν τοῦ στρατοπέδου, garde *f.* du camp.

Fahnjunker, *m.*, ὁ ὑποσημαιοφόρος, (ὑποφλαμπουράρης), porte-enseigne, *m.*

Fähnrich, *m.*, ὁ σημαιοφόρος, (φλαμπουράρης), enseigne, *m.*

Fahnschmid, *m.*, ὁ χαλκεὺς (χαλκειὰς) ἑνὸς τάγματος στρατιωτικοῦ (ἱππέων), maréchal *m.* ferrant d'un régiment de cavalerie.

Fahrbar, *adj.* εὔβατος, (δρόμος) ὁποῦ εἶναι καλὸς διὰ τὰ ἀμάξια, praticable (*en parlant* d'un chemin); ναυσίποϱος, πλεύσιμος, navigable.

Fähre, *f.*, τὸ πορθμεῖον, ἡ σχεδία, (βάρκα εἰς τὴν ὁποίαν ἀπερνοῦν ἀμάξια κτλ. ἀπὸ ἕναν ποταμόν), bac, *m.*

Fahren, *v. n.* πηγαίνω μὲ τὸ ἀμάξι, μὲ τὸ καράβι, aller en voiture, *ou* en bateau; (zur See —), ταξιδεύω, πλέω, aller par mer; in den Schacht —, καταβαίνω εἰς τὰ ὑπόγεια μεταλλεῖα, descendre dans le puits; in die Höhe, in die Luft —, ἀναβαίνω, ἀν· εἰς τὸν ἀέρα, monter, monter en l'air; *fig.* (schnell bewegen), κινῶ ταχέως, *fig.* (faire un mouvement rapide quelconque); einem die Haare —, πιάνω τινὰ (ταχέως) ἀπὸ τὰ μαλλιά, prendre q. aux cheveux; in die Tasche —, βάνω (ταχέως) τὸ χέρι εἰς τὴν τζέπην, porter (rapidement) la main à la poche; einem durch den Sinn —, βιάζω τινὰ νὰ εἶναι τακτικὸς, δὲν τὸν ἀφίνω νὰ κάμῃ ἀταξίαις, ranger q.; einem übers Maul —, ὁμιλῶ σοβαρὰ ἢ σκληρὰ μέ τινα, κόπτω τὸν λόγον του μὲ αὐστηρὸν τρόπον, parler rudement à q., interrompre q. brusquement; wohl oder übel bey einer Sache —, κάμνω κέρδος ἢ ἔχω ζημίαν εἰς μίαν ὑπόθεσιν, se trouver bien *ou* mal de qc. (*ou* avec q.), trouver *ou* ne trouver pas son compte à qc.; fahren lassen, ἀφίνω ἀπὸ τὸ χέρι, δὲν κρατῶ περισσότερον, laisser échapper des mains; *fig.* seinen Irrthum — lassen, ἀφίνω, ἀποῤῥίπτω τὴν πλάνην μου, se désabuser, se détromper; einen Wind — lassen, κλάνω, lâcher un vent, péter; *v. a.* κυβερνῶ τὸ ἀμάξι, τὴν βάρκαν, charier, voiturer, mener.

Fährgeld, *n.*, ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ πέρασμα ἀπὸ ἕνα ποταμόν, bachotage, *m.*

Fahrlässig, *adj.* ἀμελὴς, ἀργός, négligent, nonchalant.

Fahrlässigkeit, *f.*, ἡ ἀμέλεια, négligence, nonchalance, *f.*

Fährmann, *m.*, βαρκάρης, πορθμεύς, bachoteur, *m.*

Fahrseil, *n.*, σχοινὶ μὲ τὸ ὁποῖον τραβοῦν μίαν βάρκαν, traille, *f.*

Fahrt, *f.*, τὸ νὰ πηγαίνῃ τις μὲ τὸ ἀμάξι ἢ μὲ τὸ καρά-

βι, τὸ ταξίδι, (action f. d'aller en voiture ou en bateau), voyage, m.

Fährte, f., τὸ ἴχνος (τοῦ ζώου), piste, f.

Fahrwasser, n., νερὸν εἰς τὸ ὁποῖον ἠμποροῦν νὰ πλέουν καράβια, eau f. navigable, chenal, m.

Fahrweg, m., ἡ στράτα διὰ τὰ ἁμάξια, grand-chemin, m.

Fahrzeug, n., τὸ πλοῖον, τὸ καράβι (μικρὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον), bâtiment, vaisseau, bateau, m.

Falb, adj. ἀνοικτο-κιτρινος, pâle, blême; ὁποῦ ἔχει χρῶμα ὡσὰν τὰ ἄχυρα, couleur, de paille.

Falbel, f., κράσπεδον μεταξωτὸν καὶ διπλωμένον εἰς τὰ φορέματα τῶν γυναικῶν, falbala, m.

Falke, m., τὸ ἱεράκι, γιεράκι, faucon, m.

Falkenbeize, Falkenjagd, f., κυνῆγι μὲ τὸ ἱεράκι, fauconnerie, chasse f. à l'oiseau.

Falkenier, Falkner, m., ἐκεῖνος ὁποῦ μανθάνει τὰ ἱεράκια διὰ τὸ κυνῆγι καὶ ὁ ἐπιστάτης εἰς αὐτὸ, ἱερακοτρόφος, fauconnier, m.

Falknerey, Falkenierkunst, f., ἡ τέχνη τοῦ μανθάνειν τὰ ἱεράκια, ἱερακοτροφία, fauconnerie, f., (art m. du fauconnier).

Fall, m., τὸ πέσιμον, chute, f.; (Abnahme), ἡ ὀλιγόστευσις, fig. chute, diminution, f.; (μεταφ.) τὸ πέσιμον, ὁ χαλασμός, chute, ruine, f.; (Vorfall, Zufall), τὸ συμβὰν, συμβεβηκός, cas, événement, m.; auf jeden —, auf alle Fälle, εἰς κάθε τρόπον, χωρὶς ἄλλο, ὅ, τι καὶ ἂν τύχῃ, à tout événement; im Falle daß . . ., ἂν τύχῃ νὰ . . ., en cas que . . . ou de . . .; fam. Knall und Fall, ἔξαφνα, αἰφνιδίως, subitement, tout d'un coup.

Fallbaum, m., ὁ καταράκτης εἰς τὰς πύλας τῶν πόλεων, μοχλὸς τὸν ὁποῖον σηκώνουν καὶ κατηβάζουν, orgue, m.

Fallbrücke, f., σηκωτὸν γεφύρι, pont-levis, m.

Falle, f., ἡ παγίδα, piége, m., trappe, f.; (μεταφ.) ἡ ἐπιβουλή, fig. piége, m., embûche, f.

Fallen, v. n. πίπτω, (πέφτω), tomber; (abnehmen), ὀλιγοστεύω, déchoir, baisser, diminuer; (im Preise), καταβαίνει, πίπτει (ἡ τιμὴ τοῦ πράγματος), baisser (en parlant du prix); (sich ereignen), συμβαίνει, γίνεται, ἀκολουθεῖ, se faire, arriver; wie es fällt, ὅπως τύχῃ, αὐτὸ κρέμεται ἀπὸ τὰς περιστάσεις, c'est selon; (geworfen werden, von einigen Thieren), γεννῶμαι (λέγεται διὰ τὰ πωλάρια μάλιστα), être né (en parlant de quelques animaux, surtout d'un poulain); (getödtet werden), σκοτώνομαι, πίπτω, être tué; (krepiren), ψοφῶ, mourir, périr (en parlant des bêtes); fallen lassen, ἀφίνω νὰ πέσῃ, laisser tomber; einen — lassen, (μεταφ.) ἀφίνω τινὰ, δὲν τὸν βοηθῶ περισσότερον, abandonner q., ne plus le secourir; ein Wort — lassen, λέγω ἕναν λόγον (κατὰ τύχην ἢ καὶ μὲ σκοπόν), laisser échapper un mot; einem in die Haare fallen, πιάνω τινὰ ἀπὸ τὰ μαλλιά, prendre q. aux cheveux; ins Wort fallen, κόπτω τὸν λόγον τινός, interrompre q.; in die Augen fallen, φαίνομαι, sauter aux yeux; auf etwas —, βάνω τι εἰς τὸ κεφάλι μου, se mettre qc. en tête; (von Farben) ins Grüne, Rothe ꝛc. —, (τὸ χρῶμα) δίδει εἰς τὸ πράσινον, εἰς τὸ κόκκινον κτλ., tirer sur le vert, sur le rouge etc.

Fällen, v. a. Bäume, κόπτω δένδρα, abattre des arbres; ein wildes Thier —, σκοτώνω ἕνα θηρίον, tuer une bête; das Bajonett —, κατηβάζω τὴν μπαγιονέτα, (τὴν βάνω ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ), baisser la baïonnette; ein Urtheil, κάμνω κρίσιν, κρίνω, prononcer une sentence, juger.

Fallgatter, n., σηκωτὸς μοχλὸς μὲ σουγλιὰ εἰς τὰς πύλας τῆς πόλεως, herse, f.

Fallhut, m., σκούφια ἀσταρισμένη μὲ βαμβάκι διὰ μικρὰ παιδία, bourrelet m. d'enfant.

Fällig, adj. νὰ πληρωθῇ, échu,

payable; der Wechsel ist —, τὸ βέξηλον πρέπει τώρα νὰ πληρωθῇ, ἡ διορία ἐτελείωσε, la lettre de change est à payer à présent, le terme est échu.

Falliment, n., ἡ χρεοκοπία (κοινῶς τὸ μουφλούζευμα), faillite, f.

Falliren, v. n. γίνομαι χρεοκόπος, (γίνομαι μουφλούζης, μουφλουζέυω), faillir.

Falls, conj. ἂν τύχῃ νὰ . . ., en cas que.

Fallstrick m., ἡ παγίδα (δηλαδὴ μὲ σχοινία), piége, lacs, m.; (μεταφ.) ἡ ἐπιβουλὴ, ὁ δόλος, fig. piége, m., embûche, f.

Fallsucht, f., ἐπιληψία, épilepsie, f., mal m. caduc.

Fallthüre, f., σηκωτὴ θύρα, σηκωτὴ πόρτα, trappe, f.

Fällung, f., κόψιμον, abatage, m., coupe, f.

Falsch, adj. ψεύστικος, ὄχι ἀληθινός, faux, postiche; ὑποκριτικός, hypocrite; falsche Zähne, Haare rc., ψεύστικα δόντια, μαλλιά κτλ., des dents, des cheveux etc. postiches.

Falsche, m., ὁ ψεύστης, ὁ ὑποκριτής, homme traître, hypocrite, m.; die Falsche, ἡ ψεύστρια, ὑποκρίτησσα, femme traitresse, hypocrite, f.

Fälschen, s. Verfälschen.

Falschgläubig, s. Irrgläubig.

Falschheit, f., ἡ ψευδιά, τὸ ψεῦδος, fausseté, f.; ἡ ὑποκρισία, hypocrisie, f.

Fälschlich, adv. ψευδῶς, μὲ ψεῦδος, faussement, à faux.

Falsett, n., Falsettstimme, f., φωνὴ λεπτὴ καὶ βιασμένη παρὰ φύσιν (εἰς ψάλτην, εἰς τραγουδιστήν), fausset, m.

Falte, f., Fältchen, n., ἡ διπλωμάδα, pli, m., plissure, f.; ζαρωμάδα, froncis, m., ride, f.

Falten, v. a. διπλώνω, plier, plisser; die Hände —, σμίγω τὰ χέρια, τὰ δάκτυλα τῶν χειρῶν, joindre les mains.

Faltenmagen, m., s. Blättermagen.

Faltenwurf, m., (in Gemälden rc), ζωγραφία φορεμάτων διπλωμένων (μὲ νόστιμον τρόπον), jet m. d'une draperie.

Faltig, adj. γεμάτος διπλωμάδαις, ζαρωμένος, plissé, qui a des plis.

Falz, m., (in einem Brete), ἡ χαραγματιὰ εἰς ἕνα σανίδι νὰ ἔμβῃ ἄλλο, coulisse, rainure, entaille, f.

Falzbein, n., τὸ κόκκαλον μὲ τὸ ὁποῖον διπλώνουν τὸ χαρτί, plioir.

Falzen, (in Falten brechen), v. a. διπλώνω, plier; (Falze einschneiden), κάμνω χαραγματιαῖς εἰς σανίδια κτλ., entailler; (abschaben, bey den Gärbern), ξύω τὰ ὠμὰ δέρματα, drayer, écharner.

Falzhobel, m., ῥουκάνι μὲ τὸ ὁποῖον χαρακώνουν ταῖς δούγιαις, feuilleret, m., jabloire, f.

Familiär, adj. οἰκεῖος, συνήθης, familier; adv. οἰκείως, (χωρὶς τζερεμόνιαις), ὡσὰν μὲ φίλον γνώριμον, familièrement, m.

Familie, f., ἡ φαμιλία, famille, f.

Familiengut, n., ὑποστατικὸν ἀνῆκον εἰς μίαν εὐγενικὴν φαμιλίαν, fidéicommis, m.

Familienvater, s. Hausvater.

Fanatiker, m., ὁ ἐνθουσιασμένος ἐκ δεισιδαιμονίας, fanatique, m.; s. Schwärmer.

Fanatisch, adj. ἐνθουσιασμένος ἀπὸ δεισιδαιμονίαν, ἔνζηλος διὰ δεισιδαιμονίαν, fanatique (adj.).

Fanatismus, m., ὁ ζῆλος διὰ δεισιμονίαν, διὰ δεισιμονικὰς γνώμας, fanatisme, m.

Fang, m., ἡ λαβὴ, τὸ πιάσιμον, prise, capture, f.

Fänge, f. pl., τὰ μεγάλα δόντια τοῦ ἀγρίου γουρουνιοῦ, défenses f. pl. du sanglier; τὰ νύχια τοῦ ἀετοῦ, τοῦ ἱερακιοῦ κτλ., serres f. pl. d'aigle, de faucon etc.

Fangeball, m., ἡ σφαῖρα διὰ παιγνίδι, (τὸ τόπι), éteuf, m.

Fangen, v. a. πιάνω, prendre, attraper, saisir; Feuer fangen, πιάνω φωτίαν, ἀνάπτω, prendre feu; (μεταφ.) ἐρωτεύομαι, devenir amoureux; ἐνθουσιάζομαι, être enthousiasmé; θυμώνω, s'emporter, se mettre en colère.

Fangmesser, n., μεγάλη μάχαιρα διὰ τὸ κυνήγι, couteau m. de chasse.

Fantasie, f., ἡ φαντασία, fantaisie, f.

Fantasiren, v. n. φαντάζομαι, ἔχω φαντασίαις, avoir des fantaisies; (als im Fieber), παραφρονῶ, ἔχω παράξεναις φαντασίαις, rêver extravaguer; (auf einem musikalischen Instrumente), παίζω κατὰ τὴν φαντασίαν μου εἰς ἕνα μουσικὸν ὄργανον, κάμνω μουσικαῖς φαντασίαις, jouer une fantaisie; (vom Mahler), ζωγραφίζω κατὰ τὴν φαντασίαν μου, peindre de fantaisie.

Fantast, m., φαντασιώδης ἄνθρωπος, παράξενος, ἀλλόκοτος, homme m. fantasque.

Fantastisch, adj. φαντασιώδης, φαντασικὸς, παράξενος, fantasque, fantastique.

Farbe, f., τὸ χρῶμα, (τουρκ. ἡ μποϊά), couleur, f.

Färbeholz, n., ξύλον διὰ βαφήν, bois m. de teinture.

Färbekunst, f., ἡ βαφικὴ, τέχνη τοῦ βαφέως, (τοῦ βαφιᾶ), teinture, f., art m. du teinturier.

Färben, v. a. βάφω, χρωματίζω, teindre, colorer.

Farbengebung, f., ὁ χρωματισμὸς (τῆς ζωγραφίας), coloris, m.

Farbenkasten, m., κουτὶ μὲ χρώματα, cassette f. pour les couleurs à coquilles.

Farbenmischung, f., ἡ σμίξις τῶν χρωμάτων, mélange m. de couleurs.

Farbenreiber, m., ἐκεῖνος ὁποῦ τρίβει τὰ χρώματα (διὰ ζωγράφους), broyeur, m.

Farbenstein, m., ἡ πέτρα εἰς τὴν ὁποίαν τρίβουν τὰ χρώματα, pierre f. à broyer, marbre, m.

Farbenstift, m., γραφεῖον φκιασμένον ἀπὸ χρῶμα τι μὲ τὸ ὁποῖον ζωγραφίζουν, (ἰταλ. παστέλλο), pastel, m.

Färber, m., ὁ βαφεὺς (βαφιὰς, τουρκ. μποϊαντζῆς), teinturier, m.

Färberey, f., ἡ τέχνη τοῦ βαφιᾶ, teinture, f., métier m. du teinturier; ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον βάφουν (τὰ ῥοῦχα), atelier m. du teinturier.

Färberkessel, m., τὸ καζάνι τοῦ βαφέως (βαφιᾶ), chaudière f. du teinturier.

Färberröthe, f., τὸ ἐρυθρόδανον (ῥίζα τις διὰ βαφήν), garance, f.

Farbig, adj. χρωματισμένος, ποικιλοχρώματος, coloré, de couleur.

Farinzucker, m., ζάχαρη κοινωτέρα εἰς σχῆμα ἀλευριοῦ, cassonade, f.

Farnkraut, n., ἡ δρυοπτερὶς, φτερίδα, (χόρτον τι), fougère, f.

† Farre, m., τὸ βόδι, boeuf, m.

Färse, f., νέα ἀγελάδα, δάμαλις, genisse, f.

Farzen, v. n. pop. κλάνω, peter.

Fasan, m., ὁ φασιανὸς, τὸ φασί, (πουλί), faisan, m.

Fasanerie, f., τόπος εἰς τὸν ὁποῖον τρέφουν φασιανοὺς, faisanderie, f.

Fasanenmeister, m., ὁ ἐπιστάτης εἰς τὴν τροφὴν τῶν φασιανῶν, faisandier, m.

Fasanenwärter, m., ὁ φασιανοτρόφος, ἐκεῖνος ὁποῦ δίδει τὴν τροφὴν εἰς τοὺς φασιανοὺς, faisandier (qui donne à manger aux faisans).

Fasanhenne, f., τὸ θηλυκὸν τοῦ φασιανοῦ, ἡ φάσσα, poule f. faisane.

Faschine, f., δεμάτι ἀπὸ κλαδια (τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται εἰς τὸν πόλεμον νὰ γεμίσουν τοὺς λάκκους κτλ.), fascine, f.

Fasching, m., s. Fastnacht.

Fase, f., s. Fasen.

Fasel, m., (junge Vögel), νέα πουλιά, couvée, f.; (Hühner), ὀρνιθόπουλα, poulets, m. pl.; (Fischbrut), τὰ νέα ψαράκια, alevin, m.; (Zucht von Thieren), ἡ ἀνατροφὴ κάθε λογῆς μικρῶν ζώων, nourrissage, m.; (Art, Gattung), τὸ εἶδος, γένος ζώων), race (des animaux), f.; (Federvieh), τὰ ὀσπιτικὰ πουλλια, volaille, f.

Faseley, f., ἡ ἀνοησία, παραζάλη, ἀστοχασία, folâtrerie, étourderie, f.

Faselhaft, Faselig, adj. ἐλαφρόγνωμος, ἀστόχαστος, ξεμυαλισμένος, folâtre, étourdi.

Faseln, v. n. παίζω τρελούτζικα, κάμνω τι μὲ ἀστοχασίαν, χωρὶς προσοχὴν, folâtrer, être volage, léger; (irre reden), παραλαλῶ, rêver,

radoter; (erzeugen), *γεννῶ* (*λέγεται διὰ σπιτικὰ ζῶα, καὶ μάλιστα διὰ γουρούνια*), faire race, cochonner; (zunehmen, einbringen), *αὐξάνω, φέρνω κέρδος*, augmenter, porter du gain.

Fasen, *m.*, *λεπτὴ κλωστὴ* (*ἐβγαλμένη ἀπὸ πανὶ κτλ.*), fil, filet, filament, *m.*

Fasen, *v. a.* *ξεφτίζω, ἐβγάζω ταῖς κλωσταῖς ἀπὸ πανὶ κτλ.*, effiler; sich —, *ξεφτίζομαι, σχίζομαι*, s'effiler.

Fasennackend, s. Fadennackend.

Faser, *f.*, Fäserchen, *n.*, *ἡ ἶνα* (*τοῦ σώματος*), filament, *m.*, fibre, *f.*

Faserig, *adj.* *ἰνώδης*, filamenteux, fibreux.

Fasern, s. Fasen.

Fasig, *adj.* *ξεφτισμένος*, effilé.

Faß, *n.*, *τὸ βουτζί, βαρέλι*, tonneau, vaisseau, *m.*

Faßbinder, *m.*, *ὁ βουτζᾶς, βαρελᾶς*, tonnelier, *m.*

Fäßchen, *n.*, *τὸ βουτζάκι, βαρελάκι*, baril, *m.*

Faßboden, *m.*, *πάτος* (*βουτζιοῦ*), fond, *m.*, enfonçure, *f.*

Faßdaube, *f.*, *ἡ δούγια τοῦ βουτζιοῦ*, douve (d'un tonneau), *f.*

Fassen, *v. a.* *πιάνω* (*μὲ τὸ χέρι*), *κρατῶ*, prendre, saisir; Steine in Gold rc., *δένω πολύτιμον πέτραν μὲ χρυσὸν κτλ.*, sertir, enchâsser, monter (un diamant etc.); in Rahmen —, *βάνω* (*εἰς κάδρον*) *περβάζι*, encadrer; (in sich fassen, enthalten), *περιέχω*, contenir, renfermer; *fig.* (begreifen), *καταλαμβάνω*, comprendre, entendre, saisir; Muth, (Herz) fassen, *λαμβάνω θάῤῥος*, prendre courage; einen Widerwillen fassen, *δυσαρεστῶ, ἔχω δυσαρέσκειαν, ἀηδίαν, σιχαίνομαι*, se dégoûter de qc. avoir du dégoût pour qc.; sich —, *ἔρχομαι εἰς τὸν ἑαυτόν μου, λαμβάνω θάῤῥος, ἡσυχάζω*, se remettre, se recueillir.

Faßlich, *adj.* *εὐκατάληπτος*, concevable, facile à comprendre.

Faßlichkeit, *f.*, *τὸ εὐκατάληπτον*, compréhensibilité, *f.*

Faßreif, *m.*, *στεφάνι βουτζιοῦ*, cerceau, *m.*

Fassung, *f.*, (eines Steins in Gold rc.), *τὸ δέσιμον* (*μιᾶς πολυτίμου πέτρας μὲ χρυσὸν κτλ.*), enchâssure, monture, sertissure (d'un diamant etc.); (der Seele), *ἡ διάθεσεις τῆς ψυχῆς*, disposition (de l'esprit), *f.*; *ἡ ἡσυχία, ἀταραξία* (*τῆς καρδίας*), contenance, *f.*; einen aus der — bringen, *ταράττω, συγχίζω τινά*, décontenancer q.; aus der — kommen, *ταράζομαι, συγχίζομαι*, se décontenancer.

Faßwerk, *n.*, *τὰ βουτζιά, τὰ βαρέλια*, futaille, *f.*

Fast, *adv.* *σχεδόν*, presque, à peu près.

Fasten, *v. n.* *νηστεύω*, jeûner.

Fasten, *n.*, *ἡ νηστεία*, jeûne, *m.*

Fasten, *f.*, *ὁ καιρὸς νηστείας*, temps *m.* de jeûne; *ἡ μεγάλη σαρακοστή*, carême, *m.*

Fastenspeise, *f.*, *σαρακοστινὸν φαγί*, mets *m. pl.* de carême, maigre, *m.*

Fastenzeit, *f.*, *ὁ καιρὸς τῆς σαρακοστῆς*, carême, temps *m.* de carême.

Fastnacht, *f.*, *ἡ ἀπόκρεως*, veille *f.* de carême, jour de carême prenant, mardi gras, *m.*; *τὸ καρναβάλι*, carnaval, *m.*

Fastnachtsschmaus, *m.*, *συμπόσιον εἰς καιρὸν τοῦ καρναβαλιοῦ*, fête, *f.*, banquet *m.* pendant le carnaval.

Fastnachtsnarr, *m.*, *μασκαρᾶς εἰς καιρὸν τοῦ καρναβαλιοῦ*, carême-prenant, *m.*

Fasttag, *m.*, *ἡμέρα νηστείας*, jour de jeûne, jour *m.* maigre.

Fatal, *adj.* *δυστυχής, ὁποῦ φέρει δυστυχίαν*, fatal; *fam.* (unangenehm), *δυσάρεστος, μισητός*, désagréable, insupportable.

Fatalität, *f.*, *ἡ δυστυχία, τὸ δυστύχημα*, infortune, *f.*, malheur, *m.*

Faul, *adj.* (faulend), *σάπιος*, pourri, corrompu, gâté; (faul zur Arbeit), *ὀκνηρός*, (*τουρκ. τεμπέλης, χαΐνης*), paresseux, fainéant.

Faulbaum, *m.*, *ἡ κλημαξίδα*, (*δένδρον τι*), bourdaine (arbre), *f.*

Faulbett, *n.*, *κρεββάτι δι' ἀνάπαυσιν*, lit *m.* de repos; *ὁ σοφάς*, sofa, canapé, *m.*

Fäule, Fäulniß, *f.*, *τὸ σάπισμα, σάπημα*, pourriture, *f.*

Faulen, *v. n.* σήπομαι, σαπίζω, σαπαίνω, pourrir, se corrompre, se gâter.
Faulenzen, *v. n.* εἶμαι ὀκνηρός, ὀκνεύω, (χαϊνεύω), fainéanter.
Faulenzer, *m.*, ὁ ὀκνηρὸς, (τουρκ. τεμπέλης, χαΐνης), fainéant, paresseux, *m.*
Faulenzerey, *f.*, ἡ ὀκνηρία, fainéantise, *f.*
Faulfieber, *n.*, σαπρὰ (σάπια) θέρμη, fièvre *f.* putride.
Faulheit, *f.*, ἡ ὀκνηρία, paresse, *f.*
Faulthier, *n.*, ὁ βραδύπους, (ζῶον τι πολλὰ ἀργὸν τῆς Ἀμερικῆς), paresseux, aï, *m.*
Fäumen, s. Schäumen.
Faust, *f.*, ὁ γρόθος, ἡ πυγμή, poing, *m.*
Fäustchen, *n.*, μικρὸς γρόθος, petit poing, *m.*; ins — lachen, γελῶ κρυφίως, rire sous cape.
Fäustel, *m.*, (im Bergbaue), τὸ σφυρὶ, ἐκείνων ὁποῦ σκάπτουν τὰ μέταλλα, marteau *m.* de main, masse, *f.*
Fausthandschuh, *m.*, μεγάλον χειρόκτι (ὁποῦ δὲν ἔχει χωρισμένα τὰ δάκτυλα), mitaine, *f.*
Faustrecht, *n.*, (τὸ δίκαιον τοῦ γρόθου) τὸ δίκαιον ὁποῦ ζητεῖ τις μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι, ἡ βία, droit *m.* du plus fort.
Faustschlag, *m.*, ἡ γροθιά, coup *m.* de poing, gourmade, *f.*
Favorit, *m.*, s. Günstling.
Februar, *m.*, ὁ φεβρουάριος (μήν), Février, *m.*
Fechtboden, *m.*, Fechtschule, *f.*, ἡ σάλα, εἰς τὴν ὁποῖαν παίζουν τὸ σπαθί, salle *f.* d'armes.
Fechtdegen, *m.*, s. Rapier.
Fechten, (kämpfen), *v. n.* πολεμῶ μάχομαι, combattre, se battre; (kunstmäßig fechten), παίζω τὸ σπαθὶ, γυμνάζομαι νὰ πολεμῶ μὲ τὸ σπαθί, faire des armes, escrimer; (streiten, disputiren), πολεμῶ, φιλονεικῶ, disputer; *fam.* fechten gehen, ζητῶ ἐλεημοσύνην, mendier; mit den Händen —, χειρονομῶ, κινῶ πολλὰ τὰ χέρια, faire des gesticulations.
Fechter, *m.*, ὁ πολεμητὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ πολεμεῖ (τεχνικὰ) μὲ τὸ σπαθὶ, ὁποῦ παίζει τὸ σπαθί, escrimeur, celui qui fait des armes; (bey den Alten), ἀθλητὴς, μονομάχος (τῶν ἀγαλίων), gladiateur, *m.*
Fechthandschuh, *m.*, χειρόκτι μεγάλον καὶ χονδρὸν ἐκείνων ὁποῦ πολεμοῦν τὸ σπαθί, gant *m.* bourré.
Fechtkunst, *f.*, πολεμικὴ, γύμνασις νὰ πολεμῇ τις τὸ σπαθί, escrime, *f.*
Fechtmeister, *m.*, ὁ διδάσκαλος εἰς τὴν πολεμικὴν (μὲ τὸ σπαθί), maître d'armes.
Fechtplatz, *m.*, Fechtschule, s. Fechtboden.
Feder, *f.*, τὸ πτερὸν, (φτερόν), plume, *f.*; (zum Schreiben), τὸ κονδύλι, plume (à écrire); (von Stahl), τὸ ἐλατήριον, ressort, *m.*
Federalaun, *m.*, Federweiß, *n.*, στύψι σχιστόν, alun scissile, *m.*
Federball, *m.*, σφαῖρα (τόπι) μὲ πτερὰ (διὰ παιγνίδι), volant, *m.*
Federbesen, *m.*, σκοῦπα ἀπὸ πτερά, plumart, *m.*
Federbett, *n.*, πάπλωμα, προσκέφαλον γεμισμένον μὲ πτερά, lit *m.* de plumes.
Federbüchse, *f.*, κουτὶ διὰ τὰ κονδύλια, étui à plumes, calemar, *m.*
Federbusch, *m.*, πτερὸν διὰ στολισμὸν τοῦ καπέλου, panache, *m.*; λόφος (τινῶν πουλλιῶν), huppe, *f.*
Federfechter, *m.*, (*pop.* Federfuchser), ἐκεῖνος ὁποῦ πολεμεῖ μόνον μὲ τὸ κονδύλι (μάλιστα· ἀβουκάτος, μὲ καταφρόνησιν), *fig.* plumitif (qui ne combat qu' avec sa plume).
Federgehäuse, Federhaus, *n.*, (in Taschenuhren), κύλινδρος εἰς τὸ ὡρολόγιον, barillet (d'une montre), *m.*
Federhändler, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ πτερά, marchand *m.* plumassier; ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ κονδύλια, marchand de plumes (à écrire).
Federhart, *adj.* ἐλαστικός, élastique.
Federharz, *n.*, κομμίδι ἐλαστικόν, résine *f.* élastique.
Federhut, *m.*, καπέλο στολισμένον μὲ πτερά, chapeau *m.* à plumet.
Federig, *adj.* γεμάτος πτερά, plein de plumes.
Federkiel, *m.*, τὸ καλάμι τοῦ

κονδυλιοῦ, tuyau m. de plume.

Federkraft, f., ἡ ἐλαστικὴ δύναμις, ἐλαστικότης, élasticité, f.

Federkrieg, m., πόλεμος μὲ τὰ κονδύλια, φιλονεικία μεταξὺ συγγραφέων, guerre f. littéraire.

Federleicht, adj. ἐλαφρὸς ὡσὰν τὰ πτερά, léger comme une plume.

Federlesen, n., fam. nicht viel Federlesens machen, δὲν ἀργοπορῶ πολὺ, παιδεύω (τινα) εὐθύς, ne pas lanterner, punir (q.) sur le champ.

Federlos, adj. ἄπτερος, sans plumes.

Federmesser, n., τὸ κονδυλομάχαιρον, canif, m.

Federn, v. n. χάνω τὰ πτερὰ, ἀλλάζω τὰ πτερά, perdre les plumes.

Federnelke, f., εἶδος γαροφύλλου (ὁποῦ ἔχει ὡσὰν χνοῦδι), oeillet m. frangé, mignardise, f.

Federpose, f., s. Federspule.

Federschmücker, m., ἐκεῖνος ὁποῦ στολίζει τὰ καπέλα μὲ πτερά, plumassier, m.

Federspalt, m., σχισμάδα τοῦ κονδυλίου, fente f. de la plume.

Federspiel, n., σχῆμα πουλίου φκιασμένον διὰ νὰ μάθουν μὲ αὐτὸ τὰ ἱεράκια, leurre (pour les faucons), m.; σχῆμα πουλίου ἢ κρεμασμένα πτερὰ διὰ φόβιστρον τῶν πουλιῶν, épouvantail (que l'on attache aux arbres etc.).

Federspule, Federpose, f., καλάμι κονδυλιοῦ, κονδύλι (ἀδούλευτον), tuyau m. de plume.

Federstaub, m., τὸ χνοῦδι, duvet, m.

Federstäuber, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ πτερὰ (χνοῦδι), marchand m. de plumes (dont on remplit les lits).

Federvieh, n., τὰ οἰκειακὰ (σπιτικὰ) πουλλιὰ (μάλιστα· χῆναις, ὀρνίθια, πάπιαις, μισίρκια), volaille, f.

Federwage, f., στατῆρα ἢ καντάρι μὲ ἐλατήριον, peson m. à ressort.

Federwildbret, n., τὰ ἄγρια πουλιὰ, τὸ ἀγρίμνι, (οἷον· πέρδικαις, ὀρτύκια κτλ.), menu gibier, m., volatille, f.

Federzeichnung, f., σχεδίασμα, σχεδιογραφία μὲ τὸ κονδύλι, dessin m. à la plume.

Fee, f., ἡ ἐξωτικὴ (ἡμίθεα τις ἢ μάγισσα κατὰ τὰ παραμύθια τῶν ποιητῶν), fée, f.

Feenmährchen, n., παραμύθιον δι' ἐξωτικάς, conte m. de fées; (s. Fee).

Feerey, f., μαγεία (γινομένη ἀπὸ ἐξωτικήν), féerie, f.; s. Fee.

Fege, f., ἡ πάστρευσις, τὸ πάστρευμα, nettoiement, m; τὸ κοσκινον, crible, m.

Fegefeuer, n., τὸ καθαρτήριον πῦρ, purgatoire, m.

Fegen, v. a. παστρεύω, φροκαλλίζω, nettoyer, balayer.

†Fehde, f., ὁ πόλεμος (μάλιστα εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν τῆς Γερμανίας), guerre (surtout dans l'Allemagne aux temps de la chevalerie), f.

Fehdebrief, m., γραφὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἀνακηρύττουν πόλεμον, cartel, m., déclaration f. de guerre.

Fehdehandschuh, m., χειρόκτι τὸ ὁποῖον ἔῤῥιπτον (εἰς τὴν παλαιὰν Εὐρώπην) εἰς τοὺς πόδας ἐκείνου τὸν ὁποῖον ἐκαλοῦσαν εἰς μονομαχίαν, gant m. qu'un chevalier jetait aux pieds d'un autre en signe de cartel.

Fehe, f., βερβερίτζα τῆς Σιβηρίας, (ζινιζάπι), écureuil m. de Sibérie.

Fehwamme, f., γοῦναις ἀπὸ ζιντζάπι, petit gris, m.

Fehl, m., τὸ ἐλάττωμα, défaut, m.; s. Fehler.

Fehlbar, adj. σφαλερός, faillible.

Fehlbitte, f., ἡ ματαία-παράκλεσις, prière ou demande f. faite en vain.

Fehlen, v. a. (nicht treffen), δὲν ἐπιτυχαίνω (ῥίπτωντας σαΐταν, τουφέκι), manquer, manquer son coup; v. n. (mangeln), λείπω, v. n. manquer; das Geld fehlt mir, es fehlt mir am Gelde, ἔχω ἔλλειψιν ἀπὸ ἄσπρα, δὲν ἔχω ἄσπρα, l'argent me manque, je manque d'argent; (irren, sich täuschen), γελῶμαι, ἀπατῶμαι, ἁμαρτάνω, se tromper; es fehlt mir etwas, δὲν εἶμαι καλά, je ne me porte pas bien; was fehlt dir? τί ἔχεις; τί ἔπαθες; qu' avez-vous? es fehlte nicht viel so wäre

ich gefallen, ὀλίγον ἔλλειπε ἀπὸ τὸ νὰ πέσω, j'ai failli tomber; es fehlt viel, oder: weit gefehlt, τελείως δὲν εἶναι, πολὺ διαφέρει, tant s'en faut.

Fehler, *m.*, τὸ σφάλμα, défaut, vice, *m.*; (Mangel), ἡ ἔλλειψις, faute, *f.*, défaut, *m.*; (Irrthum), τὸ λάθος, σφάλμα, faute, erreur, *f.*

Fehlerfrey, *adj.* ἀλάνθαστος, χωρὶς λάθος, sans fautes, parfait.

Fehlerhaft, *adj.* σφαλερὸς, ἐσφαλμένος, ὁποῦ ἔχει λάθη, σφάλματα, vicieux, défectueux, fautif.

Fehlfahren, Fehlgehen, Fehlreiten, χάνω τὸν δρόμον (πηγαίνωντας μὲ ἁμάξι, πηγαίνωντας πεζὸς, πηγαίνωντας μὲ ἄλογον), manquer son chemin (en allant en voiture, à pied, à cheval).

Fehlgreifen, *v. n.* ἀπατῶμαι πιάνωντας, πιάνω ἄλλο τι παρὰ ὁποῦ ἠθέλησα, se méprendre.

Fehlgeburt, *f.*, γέννα πρὶν τοῦ καιροῦ, ἀπόβαλμα, fausse-couche, *f.*

Fehlgriff, *m.*, τὸ λάθος (κυρίως ἐκείνου ὁποῦ πιάνει ἄλλο παρὰ ἐκεῖνο ὁποῦ θέλει), méprise, *f.*

Fehlschießen, *v. a.* δὲν ἐπιτυχαίνω (ῥίπτωντας σαΐτταν, τουφέκι), manquer en tirant.

Fehlschlagen, *v. n.* δὲν ἐπιτυχαίνω κτυπῶντας, porter un faux coup; (μεταφ.) δὲν ἐπιτυχαίνει, *fig.* ne pas réussir, échouer.

Fehlschlag, Fehlschuß, Fehlstoß, Fehlstreich, *m.*, τὸ κτύπημα, ἡ τουφεκιὰ κτλ. ὁποῦ λανθάνεται, δὲν ἐπιτυχαίνει, faux coup, *m.*; einen Fehlschlag, Fehlschuß *rc.* thun, δὲν ἐπιτυχαίνω κτυπῶντας, ῥίπτωντας τουφέκι κτλ., manquer son coup (en frappant, en tirant etc.).

Fehlschließen, *v. n.* λανθάνομαι συλλογιζόμενος, δὲν ἐπιτυχαίνω μὲ τοὺς συλλογισμούς μου, mal argumenter.

Fehlschluß, *m.*, παραλογισμὸς, λανθαστικὸς συλλογισμὸς, λάθος εἰς τὸν συλλογισμόν, paralogisme, sophisme, *m.*

Fehlstoßen, *v. a.* δὲν ἐπιτυχαίνω (κτυπῶντας μὲ τὴν μύτην τοῦ σπαθιοῦ κτλ.), manquer son coup (avec la pointe de l'épée.

Fehltreten, *v. n.* ξεγλυστρῶ, γλυστρᾷ τὸ ποδάρι μου, faire un faux pas.

Fehltritt, *m.*, τὸ γλύστρημα τοῦ ποδός, σφαλερὸν πάτημα, faux pas, *m.*; einen Fehltritt thun, ξεγλυστρῶ πατῶντας, faire un faux pas; (μεταφ.) κάμνω ἕνα σφάλμα, *fig.* faire un faux pas, commettre une faute.

Fehlwerfen, *v. n.* δὲν ἐπιτυχαίνω ῥίπτωντας μὲ τὸ χέρι (οἷον πέτραν), manquer en jetant.

Fehm, *f.*, das Fehmgericht, κριτήριον μυστικὸν ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου (εἰς τὴν παλαιὰν Γερμανίαν), juridiction *f.* secrète criminelle (dans l'ancienne Allemagne).

Fehme, *f.*, (Schweinemast), ἡ τροφὴ τῶν γουρουνιῶν μὲ βαλάνια, glandée, *f.*

Fehwamme, *f.*, ἡ γοῦνα ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς σιβηρικῆς βερβερίτζας, petit gris, *m.*

Feifel, *f.*, αἱ χοιράδες (πρίσματι) εἰς τὸν λαιμὸν τῶν ἀλόγων, avives, *f. pl.*, (maladie de chevaux).

Feige, *f.*, τὸ σῦκον, figue, *f.*

Feige, *adj.* δειλὸς, ἄκαρδος, φοβούμενος, lâche, poltron, craintif.

Feigenbaum, *m.*, ἡ συκέα, συκιά, figuier, *m.*

Feigheit, *f.*, ἡ ἀκαρδία, δειλία, lâcheté, poltronnerie.

Feigherzig, *adj.* ἄκαρδος, δειλὸς, ὀλιγόψυχος, lâche, timide, peureux.

Feigherzigkeit, *f.*, ἡ ἀκαρδία, δειλία, ὀλιγοψυχία, lâcheté, timidité, *f.*

Feigwarze, *f.*, τὸ κονδύλωμα, πρίσμα τι κοντὰ εἰς τὸν κῶλον, fic, condylome, *m.*

Feil, *adj.* πωλητὸς, ὁποῦ πωλεῖται, à vendre, mis en vente; feil haben, πολῶ, ἔχω νὰ πωλήσω, mettre en vente, exposer en vente; (μεταφ.) μισθωτὸς, ὅστις κάμνει ὅλα (καὶ τὰ πλέον χειρότερα) διὰ πληρωμήν, *fig.* vénal; eine feile Dirne, πόρνη κοινή, une prostituée.

Feile, *f.*, τὸ ῥινί, lime, *f.*

Feilen, *v. a.* et *n.* ῥινίζω, li-

mer; (μεταφ.) διορθώνω, καλλωπίζω, fig. limer.

Feilenhauer, m., ὁ ῥινοποιός, tailleur ou faiseur m. de limes.

Feilicht, n., Feilspäne, f., Feilstaub, m., τὰ ῥινίσματα, limaille, f.

Feilschen, v. a. fam. ἐρωτῶ διὰ τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος, πραγματεύομαι διὰ τὴν τιμήν, demander le prix d'une marchandise, marchander.

Fein, adj. λεπτὸς, φῖνος, fin, délié, menu; (μεταφ.) ἀγχίνους, πανοῦργος, (ὅστις καταλαμβάνει εὐθὺς κάθε μηχάνευμα), fin, rusé, adroit; (μεταφ.) πεπαιδευμένος, πολιτικός, poli, qui a du savoir vivre.

Feind, m., ὁ ἐχθρὸς, (ὁ πολέμιος), ennemi, m.

Feindin, f., ἡ ἔχθραινα, ennemie, f.

Feind seyn, einem, εἶμαι ἐχθρός, être ennemi (de q.), vouloir du mal à q.; — werden, γίνομαι ἐχθρὸς, ἐχθραίνομαι, ἐχθρεύομαι, concevoir de l' inimitié contre q.

Feindlich, adj. ἐχθρικός, ennemi (adj.).

Feindschaft, adj. ἡ ἔχθρα, inimitié, f.

Feindselig, adj. ἐχθρικός, hostile, ennemi.

Feindseligkeit, f., ἡ ἔχθρα, τὸ μῖσος, inimitié, f.; Feindseligkeiten, f. pl., αἱ ἐχθρικαὶ πράξεις, πολεμικὰ ἔργα, πόλεμος, hostilités, f. pl.

Feinheit, Feine, f., ἡ λεπτότης, φινότης, finesse, subtilité, délicatesse, f.

Feist, adj. παχύς, gras.

Feiste, f., ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον τὰ ἐλάφια καὶ τὰ ἄγρια γουρούνια εἶναι παχύτερα, (chass.) cervaison, porchaison, f.

Feistigkeit, f., ἡ παχύτης, τὸ πάχος, graisse, obésité, f.

Feld, n., ὁ ἀγρὸς, τὸ χωράφι, ὁ κάμπος, champ, m., campagne, f.; auf das Feld gehen, πηγαίνω εἰς τὸν ἀγρόν, εἰς τὸ χωράφι, aller, faire un tour à la campagne; ins Feld, zu Felde gehen, πηγαίνω εἰς τὸν κάμπον τοῦ πολέμου, εἰς τὸν πόλεμον, entrer en campagne; das Feld behalten, νικῶ, μένω νικητής, demeurer maître du champ de bataille, remporter la victoire; fam. das steht noch im weiten Felde, αὐτὸ εἶναι ἀκόμη ἀμφίβολον, αὐτὸ δὲν θὰ γένη τόσον ὀγλήγωρα, cela est encore bien éloigné.

Feldapotheke, f., ἀποθήκη (ἀποτέκα) εἰς τὸν κάμπον, apothicairerie f. de campagne.

Feldarbeit, f., δουλειὰ εἰς τὸν ἀγρὸν, εἰς τὸ χωράφι, labourage, m.

Feld-Artillerie, f., τὰ κανόνια τοῦ κάμπου (δηλαδή· τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται εἰς μάχην, ὄχι εἰς πολιορκίαν), artillerie f. de campagne.

Feldbäcker, m., ψωμᾶς στρατεύματος, boulanger m. de l' armée.

Feldbäckerey, f., ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς ψήσιμον ψωμιοῦ διὰ τὸ στράτευμα, boulangerie f. de l'armée.

Feldbau, m., ἡ γεωργία, τὸ γεώργημα, ἡ γεωργική, agriculture, f., labourage, m.

Feldbett, n., κρεββάτι διὰ στρατιώτας εἰς τὸν κάμπον, lit de camp, lit m. brisé.

Feldbinde, f., ὁ ζωστὴρ, ζωνάρι ὁποῦ φοροῦν οἱ ὀφφικιάλοι εἰς τὸν πόλεμον, écharpe, f.

Feldblume, f., λουλούδι ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ χωράφια, fleur f. des champs.

Felderdecke, f., θόλος (ταβάνι) στολισμένος μὲ χαραγματιὰς κτλ., soffite, f.

Feldflasche, f., ἡ φιάλα (τὸ μπουτέλι) τοῦ στρατιώτου εἰς τὸν κάμπον, cantine, f.

Feldfrucht, f., ὁ καρπὸς τοῦ ἀγροῦ, τὸ γέννημα, fruit m. de la campagne; die Feldfrüchte, τὰ γεννήματα, τὰ σιτάρια, les blés, m. pl.

Feldgehäge, n., τόπος περιφραγμένος διὰ βασιλικὸν κυνῆγι, enclos m. pour la chasse (royale).

Feldgeräth, n., τὰ σκεύη διὰ τὸ γεώργημα (οἷον· ἀλέτρι, λισγάρι κτλ., outils m. pl. de labourage; (zum Kriege), τὰ σκεύη (τοῦ ὀφφικιάλου) εἰς τὸν πόλεμον, attirail de campagne, équipage m. de guerre.

Feldgeschrey, n., τὸ σύνθημα, ἡ κραυγὴ, ἕνας λόγος συμφωνημένος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον γνωρίζονται οἱ στρατιῶται

μεταξύ των, mot m. de ralliement.

Feldgrille, f., ἡ ἀκρίδα, (ὁ ζίζιγας, τζίζιγας), grillon m. des champs.

Feldherr, m., ὁ στρατηγός, général en chef, capitaine, m.

Feldhuhn, n., ἡ πέρδικα, perdrix, f.

Feldhüther, m., ὁ ἀγροφύλαξ, messier, m.

Feldhütte, f., καλύβα εἰς τὸν ἀγρόν, baraque (du messier), f.; καλύβα εἰς τὸν κάμπον τοῦ πολέμου, baraque (des soldats dans la guerre).

Feldjäger, m., (πολεμικὸς κυνηγός) στρατιώτης ὁποῦ ἔχει τουφέκι κοντόν, chasseur (soldat), m.

Feldkeller, m., ποτροῦμι εἰς τὸν κάμπον, cave f. dans le camp.

Feldkümmel, m., ὁ ἄγριος κύμινος, carvi, cumin m. sauvage.

Feldlager, n., ὁ κάμπος, τὸ στρατόπεδον, camp, m.

Feldlazareth, n., νοσοκομεῖον κινητὸν διὰ τοὺς στρατιώτας εἰς τὸν πόλεμον, ambulance, f.

Feldmark, m., τὰ σύνορα ἑνὸς ἀγροῦ, limites f. pl. d'un champ, finage, f.

Feldmarschall, m., ὁ ἀρχιστράτηγος, maréchal de camp, Feldmaréchal, m.

Feldmaus, f., τὸ ποντίκι εἰς τὰ χωράφια, souris f. champêtre.

Feldmeister, m., s. Abdecker.

Feldmessen, n., τὸ μέτρημα τῶν ἀγρῶν (κατὰ γεωμετρίαν), arpentage, m.

Feldmesser, m., ὁ μετρητὴς ἀγρῶν (μὲ γεωμετρικὸν τρόπον), arpenteur, m.

Feldmeßkunst, f., ἡ τέχνη τοῦ μετρεῖν τοὺς ἀγρούς, (μέρος γεωμετρίας), art de l'arpenteur, arpentage, m.

Feldmohn, m., ἀγριοπαπαροῦνα, coquelicot (plante), m.

Feldmusik, f., οἱ μουσικοὶ εἰς τὸ στράτευμα, musiciens m. pl. de l'armée.

Feldpost, f., ἡ στρατιωτικὴ πόστα (εἰς τὸν πόλεμον), poste f. de l'armée.

Feldprediger, m., ὁ παπᾶς εἰς τὸν κάμπον τοῦ πολέμου, aumônier (d'un régiment), m.

Feldregiment, n., τάγμα στρατιωτικὸν (ὁποῦ πολεμεῖ εἰς τὸν κάμπον), régiment m. de campagne.

Feldrose, f., Feldröschen, n., ἡ ἀγρία ἀνεμώνη, (λουλοῦδι), anémone f. sauvage.

Feldschanze, f., περιτείχωμα εἰς τὸν κάμπον τοῦ πολέμου, fort m. de campagne.

Feldscherer, m., ὁ χειρουργὸς ἑνὸς μικροῦ τάγματος στρατιωτῶν (ἀπὸ 100 ἕως 200 στρατιώτας), chirurgien m. d'une compagnie.

Feldschlacht, f., ἡ μάχη, (μπατάλια), bataille, f.

Feldschlange, f., εἶδος κανονίου μακρυτέρου ἀπὸ τὰ ἄλλα, coulevrine, f.

Feldschmiede, f., ἐργαστήριον τοῦ χαλκιᾶ εἰς τὸν κάμπον τοῦ πολέμου, forge f. de campagne.

Feldschnecke, f., σάλιαγκας, limas, m.

Feldsoldat, m., στρατιώτης (δουλεύων εἰς τὸν πόλεμον), soldat, m.

Feldspinne, f., ἀράχνης (πάγιαγκας) εἰς τὰ χωράφια, araignée f. des champs.

Feldstein, m., κοινὴ πέτρα εἰς τὰ χωράφια, pierre f. des champs.

Feldstück, n., κανόνι (τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται εἰς τὴν μάχην), pièce f. de campagne.

Feldstuhl, m., εἶδος σκαμνιοῦ χωρὶς ἀκουμβιστήρια, καὶ ὁποῦ διπλώνεται εἰς δύο, pliant, m.

Feldtaube, f., περιστέρι χωρικόν, pigeon fuyard, m.

Feldwache, f., ὁ φύλαξ, (φυλακάτωρας) εἰς τὸν κάμπον, εἰς τὸ στρατόπεδον, vedette, f.

Feldwachtmeister, m., ὁ Μαΐόρος (μάλιστα· εἰς τὸ ἱππικόν), major (de cavalerie), m.

Feldwasser, n., νερὸν εἰς τὸ χωράφι, eaux f. pl. de la campagne.

Feldwebel, m., ὁ πρῶτος τῶν κατωτέρων ὀφφικιάλων, sergent-major, m.

Feldweg, m., μονοπάτη (διὰ μέσου χωραφιῶν), chemin m. de travers.

Feldzeichen, n., σημεῖον στρατιώτου (μάλιστα, ἐκεῖνο ὁποῦ φοροῦν εἰς τὰ καπέλα), cocarde, f.

Feldzeugmeister, m., ὁ πρῶτος

ἐπιστάτης τῆς ἀρτιλλερίας, (ιῶν τοπιτζήδων), général m. de l'artillerie.
Feldzug, m., ἡ ἐκστρατεία εἰς τὸν πόλεμον, campagne, expédition f. militaire.
Felge, f., ἡ ἀψὶς τοῦ τροχοῦ, ἕνα μέρος ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τοῦ τροχοῦ, jante, f.
Felgen, v. a. βάνω τὰς ἀψίδας εἰς τὸν τροχόν, mettre des jantes à une rone.
Fell, n., τὸ δέρμα, τὸ πετζί, peau, f., cuir, m.
Felleisen, n., τὸ δισάκκι εἰς τὸ ὁποῖον ἔχουν οἱ ταχυδρόμοι ταῖς γραφαῖς, valise, malle, f.
Felsen, Fels, m., ἡ ἀπότομος πέτρα, ὁ βράχος, roc, rocher, m., roche, f.
Felsenherz, n., fig. σκληρὴ (ὡσὰν πέτραν) καρδία, coeur n. de roche.
Felsenkluft, f., σχισμάδα εἰς βράχον, fente f. de rocher.
Felsenwand, f., βράχος ὁποῦ στέκεται ὀρθὰ ὡς τοῖχος, pente (presque perpendiculaire) f. d'un rocher.
Felsig, adj. βραχώδης, πετρώδης, plein de rochers.
Felsstein, m., πέτρα ἀπὸ βράχον, pierre f. de rocher.
Femerstangen, f. pl., τὰ δύο μακρὰ ξύλα τοῦ ἁμαξιοῦ μεταξὺ εἰς τὰ ὁποῖα ζεύγουν ἕνα ἄλογον μόνον, les limons (d'une voiture).
Fenchel, m., τὸ μάραθρον, (μάλαθρον) (φυτόν), fenouil, m.
Fenchelholz, n., s. Sassafraß.
Fenster, n., τὸ παράθυρον, παραθύρι, fenêtre, vître, m.
Fensterbeschlag, m., Fensterbeschläge, n., τὸ στροφίδι τοῦ παραθύρου, le gond d'une fenêtre.
Fensterbley, n., μολύβι διὰ παράθυρα, plomb m. de vitrier.
Fensterchen, n., μικρὸν παράθυρον, petite fenêtre.
Fensterflügel, m., κανάτι παραθύρου, battant m. de fenêtre.
Fenstergeld, n., δασμὸς ἀπὸ τὰ παράθυρα, fenêtrage, m., taxe f. sur les fenêtres.
Fenstergiebel, m., προμετώπιον (παραθύρου), fronton (de fenêtre), m.
Fenstergitter, n., κάγγελλα παραθύρου, treillis m. d'une fenêtre, jalousie, f.
Fensterglas, n., γυαλὶ διὰ παράθυρα, verre m. à vitres.
Fensterkissen, n., μαξιλλάρι εἰς τὸ παράθυρον, coussinet, accoudoir, m.
Fensterkreuz, n., τὸ ξύλον τοῦ παραθυριοῦ, τὸ περιθώρι τοῦ παραθυριοῦ, croisée, f., meneau, m.
Fensterladen, m., τὸ ἔξω σανιδένιον ἀντιπαράθυρον, contrevent, volet, m.
Fensterrahmen, m., τὸ ξύλινον τετράγωνον ὁποῦ περικλείει τὸ παράθυρον, chassis, m.
Fenstersäule, f., Fensterpfeiler, m., ὁ τοῖχος ἀνάμεσα εἰς δύο παράθυρα, trumeau, m.
Fensterscheibe, f., ἕνα γυαλὶ διὰ παράθυρον, vitre, carreau m. de vitre.
Fenstersturz, m., ἀνώφλιον παραθύρου, linteau d'une fenêtre.
Fensterwerk, n., τὰ παράθυρα, fenêtrage, vitrage, m.
Ferien, f., αἱ ἑορταὶ, αἱ ἀργίαι, (εἰς κριτήριον, εἰς σχολεῖον), feries, vacances, f. pl.
Ferkel, Ferkelchen, n., τὸ γουρουνόπουλον, cochon m. de lait.
Ferkeln, v. n. γεννῶ γουρουνόπουλα, cochonner.
Fern, adv. μακρὰ, μακρυά, loin; adj. μακρὺς, ἀπομακρυσμένος, éloigné, lointain.
Fernambuk, m., ξύλον τι ἀπὸ τὴν Βρασιλίαν μὲ τὸ ὁποῖον βάφουν κόκκινα, fernambouc, bois m. de Brésil.
Ferne, f., τὸ μάκρος, μακρὸν διάστημα, distance, f., éloignement, m.
Fernen, v. n. fam. φαίνομαι εὔμορφος ἀπὸ μακρυά, paraître beau de loin.
Ferner, adv. πρὸς τούτοις, καὶ παρ' ἀπάνω, plus, de plus, en outre; adj. ὁ, ἡ, τὸ μετὰ ταῦτα, εἰς τὰ ἑξῆς, ultérieur, à l'avenir.
Fernerhin, adv. εἰς τὰ ἑξῆς, μετὰ ταῦτα, à l'avenir.
Fernglas, n., γυαλὶ μὲ τὸ ὁποῖον ὁ κοντόφθαλμος βλέπει μακρυὰ, lorgnette, f.; (Fernrohr), τὸ τηλεσκόπιον, (τουρμπίνι), lunette f. d'approche.
Fernrohr, n., τὸ τηλεσκόπιον, (τουρμπίνι), téléscope, m., lunette f. d'approche.
Ferse, f., ἡ πτέρνα, (φτέρνα), talon, m.

Fersengeld, *n.*, — geben, *fig. fam.* φεύγω (τρέχωντας), lâcher le pied, s'enfuir.

Fertig, *adj.* (bereit), ἕτοιμος, prêt; (behend), ταχὺς, ὀγλήγωρος, prompt; (geschickt), ἐπιτήδειος, adroit, habile; ich bin damit —, ἐτελείωσα τοῦτο, je l'ai fait, achevé; ich werde bald — seyn, θέλω τελειώσει εὐθύς, j'aurai bientôt fait; sich — machen, ἑτοιμάζομαι, s'apprêter, s'ajuster; mit einem — werden, εἶμαι ἱκανὸς νὰ βάλω εἰς τάξιν τινά, venir à bout de q.; *fam.* er ist —, ἐχάθηκε, ἀφανίσθηκε, c'est fait de lui, il est ruiné.

Fertigen, *v. a.* ἐκτελῶ, ἐξακολουθῶ, κάμνω, achever, finir, faire.

Fertigkeit, *f.*, ἡ ἐπιτηδειότης, ἱκανότης, adresse, habitude, *f.*

Fessel, *f.*, (gewöhnl.) die Fesseln, (*pl.*), οἱ σιδηρένιοι δεσμοὶ (διὰ τὰ χέρια καὶ τὰ ποδάρια), fers (pour enchaîner q.), *m. pl.*; einen in Fesseln legen, βάνω τινὰ εἰς τὰ σίδηρα, mettre q. aux fers.

Fessel, *m. f.*, τὸ κάτω μέρος τοῦ ποδαριοῦ τῶν ἀλόγων, τὸ μεσοκύνιον, paturon (d'un cheval), *m.*

Fesseln, *v. a.* σιδηροδένω, βάνω εἰς τὰ σίδηρα, enchaîner, mettre q. aux fers; (ein Pferd), δένω τὰ ποδάρια τοῦ ἀλόγου εἰς τὴν βοσκήν, entraver (un cheval); *fig.* (einnehmen), θέλγω, μαγεύω τὴν (καρδίαν), enchaîner (*fig.*), captiver.

Fest, *n.*, (der Festtag), ἡ ἑορτή, fête, *f.*, jour *m.* de fête; (Festlichkeit), ἡ πανήγυρις, παράταξις, festin, *m.*, fête, *f.*; (Schmaus), τὸ συμπόσιον, ἡ ξεφάντωσις, festin, regal, banquet, *m.*

Fest, *adj.* στερεός, ferme, fixe; das feste Land, ἡ στερεά, ἡ ξηρά, terre *f.* ferme, continent, *m.*; ein fester Platz, φρούριον, (καστέλι, κάστρον), place *f.* forte; ein fester Schlaf, βαθὺς ὕπνος, un profond sommeil; fest binden, δένω σφικτὰ, serrer, attacher; fest halten, κρατῶ σφικτὰ, δυνατά, tenir ferme; (s. Halten).

Festabend, *m.*, ἡ παραμονὴ μιᾶς ἑορτῆς, veille *f.* d'une fête.

Festigkeit, *f.*, ἡ στερεότης, fermeté, *f.*; σταθερότης, fermeté (*fig.*), constance, *f.*

Festkleid, *n.*, ἑορτάσιμον φόρεμα, habit *m.* de fête.

Festlich, *adj.* ἑορτάσιμος, solennel, pompeux.

Festlichkeit, *f.*, ἡ πανήγυρις, παράταξις, solennité, pompe, *f.*

Festsetzen, *v. a.* einen, φυλακώνω, emprisonner; *fig.* ἀποφασίζω, διορίζω, arrêter, fixer, déterminer.

Festsetzung, *f.*, ἀπόφασις, διορισμός, fixation, *f.*

Festrechnung, *f.*, λογαριασμὸς διὰ τὰς ἑορτάς, comput, *m.*

Festsitzen, *v. a.* εἶμαι στερεός, στερεωμένος, être ferme (*prop.* et *fig.*); (im Gefängnisse), κάθομαι εἰς τὴν φυλακήν, être en prison.

Feststehen, *v. a.* στέκομαι στερεὰ, δὲν κουνοῦμαι, se tenir ferme sur ses pieds (*prop.* et *fig.*).

Festtag, *m.*, ἡ ἑορτάσιμος ἡμέρα, ἡ ἑορτή, jour *m.* de fête.

Festung, *f.*, τὸ φρούριον, (καστέλι), place forte, forteresse, *f.*

Festungsbau, *m.*, ἡ κτίσις φρουρίου, (καστελιοῦ), fortification, *f.*; (Festungsarbeit), δουλειὰ εἰς τὰ φρούρια (μάλιστα διὰ κακοποιούς), travaux *m.* forcés (dans une place forte).

Festungswerk, *n.*, τὸ περιτείχισμα, ὀχύρωμα, ouvrage *m.* de fortification.

Fett, *n.*, τὸ πάχος, graisse, *f.*, gras, *m.*

Fett, *adj.* παχύς, gras; (μεταφ.) πολύκερδος, κερδιστικός, lucratif, riche.

Fettammer, *m.*, ὁ συκοφᾶς, (πουλλί), ortolan, *m.*

Fettflecken, *m.*, λέρα ἀπὸ πάχος, tache *f.* de graisse.

Fettgans, *f.*, εἶδος πουλλίου θαλασσίου ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ χῆνα καὶ εἶναι πολλὰ παχύ, pingoin, pinguin, *m.*

Fetthaut, *f.*, τὰ δέρμα περιέχον τὸ πάχος (εἰς τὸ σῶμα), tunique *ou* membrane adipeuse.

Fettig, *adj.* ἀλειμμένος ἢ λερωμένος μὲ πάχος, gras, sali de graisse.

Fettigkeit, *f.*, ἡ παχύτης, graisse, onctuosité, *f.*

Fettkram, *m.*, ἡ πραγματεία τοῦ ἀλλαντοπώλου, boutique *f.* de charcutier; (s. Fettkrämer).

Fettkrämer, *m.*, ὁ ἀλλαντοπώλης, (ὅστις πωλεῖ λαρδὶ, χοιρομέρια, λουκάνικα κτλ.), charcutier (qui vend du lard, des jambons, des boudins etc.).

Fettmagen, *m.*, τὸ τελευταῖον ἢ κατώτερον στομάχι εἰς τὰ ζῶα τὰ ἀναμασσοῦντα, abomasus, *m.*, caillette, *f.*

Fettsäure, *f.*, τὸ στεατῶδες ὀξύ, (chem.) acide *m.* sébacé.

Fettschmelzen, *n.*, (Pferdekrankheit), πάθος τι τῶν ἀλόγων (εἶδος φθίσεως), gras-fondu, *m.*

Fettschwanz, *m.*, οὐρὰ παχεῖα (εἰς μερικὰ εἴδη προβάτων), queue *f.* remplie de graisse (de quelques espèces de brebis).

Fettwaare, *f.*, τὰ πράγματα τοῦ ἀλλαντοπώλου, marchandise *f.* de charcutier; (s. Fettkrämer).

Fetzen, *m.*, ἕνα κομμάτι σχισμένον ἀπὸ πανὶ, ῥοῦχον κτλ., τὸ ῥάκος, τὸ τζάντζαλον, lambeau, haillon, chiffon, *m.*

Feucht, *adj.* ὑγρός, humide, moite.

Feuchten, *v. n.* ὑγραίνομαι, γίνομαι ὑγρὸς, suinter; *v. a.* ὑγραίνω, κάμνω ὑγρόν, humecter, tremper.

Feuchtigkeit, *f.*, ἡ ὑγρότης, ὑγράδα, humidité, moiteur, *f.*; ὑγρὸν εἰς τὸ σῶμα, humeur (dans le corps), *m.*

Feuchtigkeitsmesser, *m.*, τὸ ὑγρόμετρον, hygromètre, *m.*

Feuer, *n.*, ἡ φωτία, φωτιά, τὸ πῦρ, feu, *m.*; (Feuersbrunst), ἡ πυρκαϊά, ὁ καϋμός, feu, incendie, *m.*; (Hitze, Lebhaftigkeit), ἡ ζωηρότης, θερμότης, φωτία, feu, *m.*, ardeur, chaleur, *f.*

Feueranbeter, *m.*, πυρολάτρης, ignicole, *m.*

Feueranstalt, *f.*, ἡ κατασκευὴ διὰ σβύσιν τῆς πυρκαϊᾶς, arrangement *m.* pour les incendies.

Feuerarbeiter, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ μεταχειρίζεται φωτίαν εἰς τὴν δουλειάν του (οἷον· ὁ χαλκεὺς, ὁ κλειδωνᾶς κτλ.), celui qui travaille au feu (*p. e.* le forgeron, le serrurier etc.).

Feuerbake, *f.*, φανάρι μεγάλον εἰς τοὺς λιμένας, grande lanterne *f.* dans les ports de mer.

Feuerbecken, *n.*, ἡ θερμάστρα, τὸ μαγκάλι, réchaud, *m.*

Feuerberg, *m.*, πυροβόλον βουνόν, volcan, *m.*

Feuerbeständig, *adj.* ἄκαυστος, ὁποῦ δὲν χαλνᾶ εἰς τὴν φωτίαν, (chim.) fixe.

Feuerbock, *m.*, ἡ πυροστιά, chenet, landier, *m.*

Feuerbrand, *m.*, ὁ δαυλὸς, τὸ δαυλί, tison, *m.*

Feuereimer, *m.*, ὁ κουβᾶς (μὲ τὸν ὁποῖον φέρουν νερὸν διὰ σβύσιν τῆς πυρκαϊᾶς), seau *m.* à feu.

Feueresse, *f.*, τὸ καπνοδοχεῖον, ὁ καπνοδόχος, (τουρκ. τὸ οὐτζάκι), cheminée, *f.*

Feuerfächer, *m.*, ἀνεμιστῆρι διὰ ἄναψιν τῆς φωτίας, éventoir, *m.*

Feuerfangend, *adj.* ὁποῦ εὔκολα ἀνάπτει, qui prend feu aisément.

Feuerfarbe, *f.*, χρῶμα φωτιᾶς, couleur *f.* de feu.

Feuerfarben, *adj.* ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τῆς φωτιᾶς, couleur de feu (*adj.*).

Feuerfaß, *n.*, s. Sturmfaß.

Feuerfest, *adj.* ἀπὸ πέτραν κτισμένος, ὁποῦ δὲν ἀνάπτει, massif, bâti de pierres ou de briques.

Feuerflamme, s. Flamme.

Feuergeräth, *n.*, τὰ ἀνήκοντα διὰ τὴν σβύσιν τῆς πυρκαϊᾶς, attirail *m.* pour les incendies.

Feuergeschrey, *n.*, ἡ κραυγή· φωτιά, le cri: au feu!

Feuergewehr, *n.*, ὅπλον (ἅρμα) φωτιᾶς, arme *f.* à feu.

Feuerglocke, Sturmglocke, *f.*, ἡ καμπάνα τὴν ὁποίαν κουδουνίζουν ὡς σημεῖον ὅτι εἶναι πυρκαϊά, tocsin, *m.*

Feuergott, *m.*, ὁ θεὸς τῆς φωτίας, ὁ Ἥφαιστος, (εἰς τοὺς παλαιοὺς Ἕλληνας), (le dieu) Vulcain, *m.*

Feuerhaken, *m.*, ἀγκρύφι μὲ τὸ ὁποῖον χαλοῦν τὸ σπίτι (εἰς καιρὸν τῆς πυρκαϊᾶς), croc *m.* à feu.

Feuerherd, *m.*, ἡ ἑστία, ὁ τό-

πος τοῦ μαγειρίου εἰς τὸν ὁποῖον ἀνάπτουν τὴν φωτίαν, foyer, âtre, *m.*

Feuerhimmel, *m.*, *ὁ πύρινος οὐρανὸς (κατὰ τὴν γνώμην μερικῶν παλαιῶν ἀστρονόμων)*, empyrée (suivant l' opinion de quelques anciens astronomes), *m.*

Feuerholz, s. Brennholz.

Feuerkasse, *f.*, *ἡ κάσσα ὁποῦ ἀντιπληρώνει τὰς ζημίας ἀπὸ πυρκαϊάν*, caisse *f.* d'assurance pour les incendies.

Feuerknecht, *m.*, (in Glashütten), *ἐργάτης διωρισμένος νὰ ἀνάπτῃ τὴν φωτίαν (εἰς τὸν φοῦρνον τῶν γυαλουργῶν)*, tiseur (dans les verreries), *m.*

Feuerkugel, *f.*, *πύρινος σφαῖρα (ἐνίοτε φαινομένη εἰς τὸν ἀέρα)*, balle *f.* enflammée (espèce de météore); (Bombe), *ἡ μπόμπα*, bombe, *f.*

Feuerlärm, *m.*, *ὁ θόρυβος, ἡ βοὴ εἰς καιρὸν πυρκαϊᾶς*, cri *m.* au feu; — schlagen, *κτυπῶ τὰ τύμπανα (εἰς σημεῖον ὅτι εἶναι πυρκαϊά)*, battre au feu.

Feuerleiter, *f.*, *σκάλα μεγάλη σηκωτὴ διὰ πυρκαϊάν*, échelle *f.* à feu.

Feuermahl, *n.*, (von einer Brandwunde), *σημεῖον πληγῆς ἀπὸ καύσιμον*, brûlure, *f.*; (angebornes —), *σημεῖον φυσικὸν εἰς τὸ σῶμα κόκκινον, ὁποῦ φαίνεται ὡσὰν σημεῖον ἀπὸ καῦσιν*, envie (qui ressemble à une brûlure), *f.*

Feuermaschine, *f.*, *μηχανὴ κινουμένη ἀπὸ ἀτμοὺς βράζοντος νεροῦ*, machine *f.* à feu ou à vapeur.

Feuermaterie, *f.*, *ἡ ὕλη τοῦ πυρὸς, τὸ πῦρ*, matière *f.* ignée.

Feuermauer, *f.*, *ὁ καπνοδόχος, τὸ καπνοδοχεῖον, (κοινῶς· τὸ οὐτζάκι)*, cheminée, *f.*

Feuermörser, *m.*, *τὸ μορτάριον, εἶδος κανονίου μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτουν μπόμπαις*, mortier, *m.*

Feuern, *v. n.* (heizen), *ζεσταίνω, κάμνω φωτίαν, ἀνάπτω τὴν σόμπαν*, faire du feu, allumer du feu; (schießen), *ῥίπτω τουφέκι ἢ πιστόλαν*, faire feu, tirer; (Hitze verursachen), *προξενῶ καῦσιν*, causer une grande chaleur; die Wunde feuert mich, *αἰσθάνομαι καῦσιν εἰς τὴν πληγήν*, je sens de cuisants douleurs dans ma plaie.

Feuerordnung, *f.*, *ἡ τάξις διωρισμένη διὰ σβύσιν πυρκαϊᾶς*, règlement pour les incendies.

Feuerpfanne, *f.*, *ἡ θερμάστρα, τὸ μαγκάλι*, rechaud, brasier, *m.*

Feuerprobe, *f.*, *ἡ δοκιμὴ τῆς ἀθωότητος διὰ μέσου πυρὸς (εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν τῆς Εὐρώπης)*, épreuve (de l'innocence) par le feu, ordalie, *f.*; (bey Metallen), *ἡ δοκιμὴ τῶν μετάλλων διὰ μέσου τῆς φωτίας*, épreuve *f.* des métaux moyennant le feu.

Feuerrad, *n.*, *πύρινος τροχὸς, (τροχὸς μὲ φυσσέκια ἀναμμένα)*, roue de feu, girandole, *f.*

Feuerregen, *m.*, *πύρινος βροχή*, pluie *f.* de feu.

Feuerrohr, *n.*, *ἄρμα φωτίας (μάλιστα τὸ τουφέκι)*, arme *f.* à feu (surtout le fusil).

Feuerroth, *adj.* *κόκκινος ὡσὰν τὴν φωτίαν*, rouge comme le feu.

Feuersäule, *f.*, *πύρινος στύλος*, colonne *f.* de feu.

Feuersbrunst, *f.*, *ἡ πυρκαϊά, ὁ καϋμός*, incendie, feu, embrasement, *m.*

Feuerschaden, *m.*, *ζημία γενομένη διὰ μέσου πυρκαϊᾶς*, dommage *m.* causé par le feu.

Feuerschaufel, *f.*, *φτυάρι διὰ τὴν φωτίαν*, pelle, *f.*

Feuerschein, *m.*, *ἡ λάμψις τῆς φωτίας, τῆς πυρκαϊᾶς*, lueur *f.* de feu.

Feuerscheu, *adj.* *ὁποῦ φοβεῖται τὴν φωτίαν*, pyrophobe, qui a peur du feu; *(μεταφ.) δειλὸς, ἄκαρδος, ὁποῦ φοβεῖται ἀπὸ τὰ τουφέκια εἰς τὸν πόλεμον*, qui craint le feu dans les batailles, poltron.

Feuerschiff, *n.*, s. Brander.

Feuerschirm, *m.*, *παραπέτασμα κατὰ τῆς φωτίας*, écran, *m.*

Feuerschwamm, *m.*, *ἴσκνα, ἔναυσμα*, amadou, *m.*

Feuersegen, *m.*, *μαγικὸς λόγος διὰ σβύσιν πυρκαϊᾶς*, conjuration *f.* de feu.

Feuersgefahr, *f.*, *κίνδυνος πυρκαϊᾶς*, danger *m.* d'être incendié.

Digitized by Google

Feuersnoth, *f.*, *ἡ θλῖψις ἀπὸ τὴν πυρκαϊὰν*, malheur *m.* causé par un incendie; *ἡ πυρκαϊά*, feu, incendie, *m.*

Feuerspeyender Berg, *πυροβόλον βουνὸν*, (*ὁποῦ ῥίπτει φωτίαν*), volcan, *m.*

Feuerspritze, *m.*, *ἡ ἀντλία ἢ μηχανὴ μὲ τὴν ὁποῖαν ῥίπτουν νερὸν εἰς τὴν πυρκαϊὰν*, pompe *f.* à feu.

Feuerstahl, *m.*, *τὸ τζακμάκι*, briquet, fusil, *m.*

Feuerstätte, *f.*, *τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἐκάηκεν ἕνα σπῖτι*, place *f.* où il y a eu un incendie; (Herd), *ἡ ἑστία*, *ὁ τόπος τῆς φωτίας εἰς τὸ μαγειρεῖον*, foyer, âtre, *m.*

Feuerstein, *m.*, *ἡ πυροβολόπετρα*, *τζακμακόπετρα*, pierre *f.* à fusil.

Feuerstübchen, *n.*, *θερμάστρα*, chaufferette, *f.*

Feuerung, *f.*, *ἡ ζέστανσις*, *τὸ ζέσταμα*, chauffage, *m.*; — *τὰ ξύλα ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς τὸ μαγειρεῖον*, *εἰς τὴν σόμπαν*, bois *m.* de chauffage.

Feuerwerk, *n.*, *ἡ τεχνικὴ φωτία*, (*οἷον· φυσσέκια κτλ.*), feu *m.* d'artifice.

Feuerwerker, *m.*, *ὁ πυροτεχνίτης*, *ὅστις φκίανει φυσσέκια κτλ.*, artificier, *m.*

Feuerwerkskunst, *f.*, *ἡ πυροτέχνη*, *πυροτεχνία*, pyrotechnie, artillerie, *f.*

Feuerzange, *f.*, *ἡ πυράγρα*, pincettes, *f. pl.*

Feuerzeug, *n.*, *τὸ τζακμάκι*, (*κάθε κατασκευὴ δι' ἄναψιν φωτίας*), fusil, briquet, *m.*

Feurig, *adj.* *πύρινος*, *φλογώδης*, *ὁποῦ καίει*, igné, ardent, enflammée; (lebhaft, hitzig), *πύρινος*, *ζωηρός*, *fig.* ardent, vif.

Feyer, Feier, *f.*, *ὁ ἑορτασμός*, célébration, solennisation, *f.*; (Feyertag), *ἡ ἑορτή*, fête, *f.*, jour *m.* de fête; (Ruhe), *ἡ ἀνάπαυσις*, *ἡσυχία*, repos, *m.*

Feyerabend, *m.*, *ἡ ἀνάπαυσις ἀπὸ τὴν δουλείαν* (*εἰς τὸ βράδυ*), cessation *f.* du travail (au soir).

Feyerkleid, *n.*, *ἑορτάσιμον φόρεμα*, habit *m.* de fête, de cérémonie.

Feyerlich, *adj.* *ἑορτάσιμος*, solennel.

Feyerlichkeit, *f.*, *ἡ παράταξις*, *τὸ ἑορτάσιμον*, *ὁ ἑορτασμός*, solennité, *f.*

Feyern, *v. a.* (ein Fest), *ἑορτάζω*, solenniser, célébrer (une fête); (ausruhen, müßig seyn), *ἀναπαύομαι ἀπὸ τὴν δουλείαν*, *στέκομαι ἀργός*, chômer, se reposer, ne pas travailler.

Feyerstunde, *f.*, *ἡ ὥρα τῆς ἀργίας*, heure *f.* de repos, de loisir, de relâche.

Feyertag, *m.*, *ἡ ἑορτή*, jour *m.* de fête, fête, *f.*

Feyerung, *f.*, *ὁ ἑορτασμός*, solennisation, célébration, *f.*

Fibel, *f.*, *βιβλίδιον περιέχον τὸ ἀλφάβητον*, croix *f.* de par Dieu.

Fiber, *f.*, *ἡ ἶνα* (*τοῦ σώματος*), fibre, *f.*

Fichte, *f.*, **Fichtenbaum**, *m.*, *ἡ πεύκη*, *κουκουναριά*, *πίτυς*, *πιτυά*, pin, *m.*

Fichten, *adj.* *ἀπὸ πεύκην ἢ κουκουναριάν*, de pin.

Fichtenwald, *m.*, *δάσος ἀπὸ πεύκαις*, *ἀπὸ κουκουναριαῖς*, *ἀπὸ πιτυαῖς*, forêt *m.* de pins.

Fichtenzapfen, *m.*, *κουκουνάρα*, pomme *f.* de pin.

Ficke, *pop.* s. Tasche.

Fieber, *n.*, *ἡ θέρμη*, *πυρετός*, fièvre, *f.*

Fieberfrost, *m.*, *ἡ ἀνατριχιασμὸς εἰς τὴν θέρμην*, frisson *m.* (de fièvre).

Fieberhaft, *adj.* *ἀπὸ θέρμην*, *ἀπὸ πυρετόν*, fébrile, fiévreux.

Fieberhitze, *f.*, *ἡ καῦσις εἰς τὴν θέρμην*, paroxysme, *m.*

Fiebermaterie, *f.*, *ἡ ὕλη ἢ ἡ αἰτία τῆς θέρμης εὑρισκομένη εἰς τὸ σῶμα*, matière *f.* peccante.

Fiebermittel, *n.*, *ἰατρικὸν διὰ τὴν θέρμην*, remède contre la fièvre.

Fieberpatient, *m.*, *ὁ θερμαινόμενος*, *ἄῤῥωστος ἀπὸ θέρμην*, fébricitant, *m.*

Fieberrinde, *f.*, China, *ἡ κινακίνα*, *ἰατρικὸν διὰ τὴν θέρμην*, quinquina, *m.*

Fieberschauer, *m.*, s. Fieberfrost.

Fiebertag, *m.*, *ἡμέρα τῆς θέρμης*, jour *m.* de la fièvre.

Fiedel, *f.*, *ἀχαμνὸν βιολί*, (mauvais) violon, *m.*; (ein Werkzeug der Strafe), *σανίδι μὲ τρύπαις εἰς ταῖς ὁποίαις σφαλίζουν τὸν λαιμὸν καὶ τὰ χέρια τοῦ κακοποιοῦ*, ais

m. à trois ouvertures, par où on passe le cou et les mains d'un criminel.

Fiedelbogen, *m.*, τὸ δοξάρι μὲ τὸ ὁποῖον παίζουν τὸ βιολί, archet, *m.*

Fiedeler, *m.*, ἀχαμνὸς βιολιντζῆς, mauvais joueur *m.* de violon.

Fiedeln, *v. n.* παίζω (ἀχαμνὰ) τὸ βιολί, *fig.* racler les boyaux.

Fiedern, s. Befiedern.

Figiren, *v. a.* χάμνω νὰ πήξῃ, figer, fixer.

Figur, *f.*, τὸ σχῆμα, figure, *f.*; τὸ εἰκόνισμα, image, *f.*; rhetorische —, τρόπος ῥητορικός, figure *f.* rhétorique.

Figürlich, *adj.* μεταφορικὸς, ἀλληγορικός, figuré, allégorique.

Filee, *n.*, (Filet), εἶδος ὑφάσματος λεπτοῦ ὅμοιον ὡσὰν δίκτυον, filet, *m.*

Filial, *n.*, ἐκκλησία χωρίου, ὁποῦ δὲν ἔχει ἐφημέριον, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν λειτουργεῖ ὁ ἐφημέριος μιᾶς ἄλλης ἐκκλησίας, succursale, église *f.* succursale.

Filtriren, *v. a.* στραγγίζω, σακκελίζω, filtrer.

Filtrirsack, *m.*, τὸ σακκελιστῆρι, sac à filtrer, filtre, *f.*

Filtrirstein, *m.*, πέτρα τις μὲ τὴν ὁποίαν στραγγίζουν νερόν, pierre *f.* à filtrer.

Filtrirtuch, *n.*, λεπτὸν πανὶ διὰ στράγγισμα, διὰ σακκέλισμα, étamine, *f.*

Filz, *m.*, ὕλη πυκτὴ ἀπὸ τρίχες, τὸ κέντουκλον, ὁ πῖλος (ἀπὸ τὸν ὁποῖον φκιάνουν τὰ καπέλα), feutre, *m.*; (ein Geiziger), ἕνας φιλάργυρος, φειδωλός, ladre, taquin, chiche, *m.*

Filzen, *v. a.* ἀνακατώνω τρίχες, κατασκευάζω τὴν ὕλην πυκτὴν (τὸν πῖλον) διὰ καπέλα, feutrer, bastir; *fig.* (ausschmälen), μαλώνω τινὰ σκληρά, chapitrer, réprimander; sich —, ἀνακατώνομαι (λέγεται διὰ μαλλιά, διὰ τρίχες), se brouiller (*se dit* des cheveux).

Filzhut, *m.*, σκιάδιον (καπέλο) ἀπὸ κοιναῖς τρίχες, chapeau *m.* de feutre.

Filzig, *adj.* πυκτὸς, ἀνακατωμένος (λέγεται διὰ τὰ μαλλιά), embrouillé, brouillé (*se dit* de cheveux); (geizig), φειδωλὸς, φιλάργυρος, ladre, mesquin, chiche.

Filzigkeit, *f.*, ἡ φειδωλότης, φιλαργυρία, mesquinerie, ladrerie, lesine, *f.*

Filzlaus, *f.*, εἶδος ψείρας εἰς ταῖς τρίχες τῶν αἰδοίων τοῦ ἀνθρώπου, morpion, *m.*

Filzmacher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει κέντουκλον, πῖλον, feutrier, *m.*; s. Filz.

Filzschuh, *m.*, παπούτζι ἀπὸ πῖλον, soulier *m.* de feutre; s. Filz.

Filzsohle, *f.*, πατοῦνα ἀπὸ πῖλον, semelle *f.* de feutre.

Filzstiefeln, *m. pl.*, ὑποδήματα ἀπὸ πῖλον, bottes *f. pl.* de feutre; s. Filz.

Fimmel, *m.*, (bey den Bergleuten), μεγάλον σφυρί, coin *m.* de fer.

Finalstock, *m.*, (in der Druckerey), στολισμός τις εἰς τὸν τύπον εἰς τὸ τέλος τῶν κεφαλαίων ἢ βιβλίων, cul-de-lampe, *m.*

Finanzen, *f.*, τὰ εἰσοδήματα ἑνὸς βασιλείου, finances, *f. pl.*; — τὰ εἰσοδήματα, τὰ ἄσπρα (ὁποῦ ἔχει τις), finances, *f. pl.*

Finanz-Collegium, *n.*, **Finanzkammer**, *f.*, τὸ κολλέγιον, ἔχον τὴν ἐπιτροπίαν τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων, chambre *f.* de finances.

Finanz-Wesen, *n.*, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς ἐπιτροπίαν τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων, les finances, *f. pl.*

Finanzwissenschaft, *f.*, ἡ ἐπιστήμη τῆς ἐπιτροπίας τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων, les finances (la science des finances), *f. pl.*

Findelhaus, *n.*, ὁσπίτιον εἰς τὸ ὁποῖον τρέφουν τὰ παιδία τὰ ἀφιμένα ἀπὸ ταῖς μητέραις, maison *f.* des enfans trouvés.

Findelkind, *n.*, παιδὶ ἀφιμένον ἀπὸ τὴν μητέρα του εἰς τὴν στράταν, εὑρεσίμιον παιδί, enfant *m.* trouvé.

Finden, *v. a.* εὑρίσκω, trouver; sich —, εὑρίσκομαι, se trouver; *fig.* — in eine Sache, καταλαμβάνω πῶς πρέπει νὰ κάμω ἕνα πρᾶγμα, comprendre une chose, s'orienter dans qc.; in jemanden, προσαρμόζομαι εἰς τὸ κέφι

τινός, s'accommoder à l'humeur de q.

Finder, m., ὁ εὑρετής, ἐκεῖνος ὁποῦ εὑρίσκει, celui qui trouve qc.

Findling, m., s. Findelkind.

Finger, m., ὁ δάκτυλος, τὸ δάκτυλον, δακτύλι, doigt, m.; lange Finger haben, ἔχω μεγάλα δάκτυλα, avoir les doigts longs; lange (oder krumme) Finger machen, (μεταφ.) κλέπτω, fig. avoir les mains crochues (voler); etwas aus den Fingern saugen, ἐφευρίσκω, πλάττω, ἐπινοῶ, controuver, inventer.

Fingerhandschuh, m., χειρόκτι μὲ δάκτυλα, gant m. à doigts.

Fingerhut, m., ἡ δακτυλήθρα, dé (à coudre), m.

Fingerhut, m., Fingerhutblume, f., φαρμακερόν τι φυτὸν δακτυλίθρα λεγόμενον, digitale (plante), f.

Fingerling, m., σκέπασμα διὰ δάκτυλον πληγωμένον, doigtier, m.

Fingern, v. n. κινῶ τὰ δάκτυλα, παίζω τὰ δάκτυλα, jouer des doigts.

Fingernagel, m., ὀνύχι (νύχι), ongle, m.

Fingerring, m., τὸ δακτυλίδι, anneau, m., bague, f.

Fingersetzung, f., τακτικὸν παιγνίδι τῶν δακτύλων (μάλιστα εἰς τὸ κλαβῆρι), doigter, m.

Fingerspitze, Fingerkoppe, f., ἡ ἄκρα τοῦ δακτύλου, bout m. du doigt.

Fingerwurm, m., παρωνυχὶς (ἀπόστημα), panaris, m.

Fingerzeig, m., σημεῖον διδόμενον μὲ τὸ δάκτυλον, signe m. du doigt; (μεταφ.) νεῦμα, εἴδησις, avis (secret), m.

Fink, m., ὁ σπῖνος (πουλί), pinson, m.

† Finkler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πιάνει σπίνους, πουλλολόγος, ἰξευτής, celui qui prend des pinsons, oiseleur, m.; s. Fink.

Finne, f., (Blatter), ἕνα σπειρὶ (εἰς τὸ πρόσωπον), bourgeon, bouton (au visage), m.; (der Schweine), φουσκαλίδα εἰς τὸ κρέας τῶν γουρουνιῶν, grains m. pl. de ladrerie; (am Fische), πτερὸν (φτερὸν) τοῦ ὀψαριοῦ, nageoires, f. pl.

Finnig, adj. ὁποῦ ἔχει σπειριὰ (εἰς τὸ πρόσωπον), bourgeonné; (γουροῦνι) ὁποῦ ἔχει φουσκαλίδαις, ladre.

Finster, adj. σκοτεινός, obscur, ténébreux, sombre; (ein finsteres Gesicht), σκυθρωπὸν, αὐστηρὸν πρόσωπον, air m. sombre, morne.

Finsterniß, f., τὸ σκότος, ténèbres, f. pl., obscurité, f.

Finte, f., ἡ προσποίησις, πανουργία, ψευδιά, feinte, finesse, f.

Firlefanz, m., fam. ἀνοησίαις, τρέλαις, niaiserie, f.; μικροπρεπῆ στολίδια, colifichets, m. pl.

Firmament, n., ὁ οὐρανὸς μὲ τὰ ἄστρα, τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ, firmament, m.

Firmeln, v. a. μυρώνω, confirmer.

Firmelung, f., ἡ μύρωσις, τὸ μυστήριον τῆς μυρώσεως, confirmation, f.

Firniß, m., τὸ βερνίκι, vernis, m.

Firnissen, v. a. βερνικώνω, vernisser, vernir.

Firste, f., ἡ κορυφὴ τῆς στέγης, faîte, comble, m.

Firstziegel, m., κεραμίδι βαθουλὸν διὰ τὴν σκέπην τῶν σπιτιῶν, faîtière, f., enfaîteau, m.

Fiscal, m., ὁ συνήγορος (ἀβουκάτος) τοῦ δημοσίου θησαυροῦ, procureur fiscal, m.

Fisch, m., τὸ ὀψάριον, ψάρι, (ὁ *ἰχθύς), poisson, m.; faule Fische, σάπια ψάρια, des poissons pourris; (μεταφ.) ψεύματα, des mensonges, m. pl., une défaite (fig.).

Fischaar, Fischgeyer, m., ὁ ἀετὸς ἰχθυοφάγος, aigle de mer, huard, m

Fischangel, f., τὸ ἀγκίστρι, hameçon, m.

Fischbein, n., τὸ ψαροκόκκαλον, κητοκόκκαλον (ὁποῦ γίνεται ἀπὸ τὰ γένεια τοῦ κήτους), baleine, f.

Fischbeinrock, m., φουστάνι μὲ ψαροκόκκαλον, jupe f. de baleine.

Fischblase, f., ἡ φοῦσκα τοῦ ὀψαριοῦ, vessie f. de poisson.

Fischbret, n., σανιδάκι εἰς τὸ ὁποῖον ξέουν καὶ ἐξεντερίζουν τὰ ψάρια, ais m. à écailler et à éventrer le poisson.

Fischbrühe, f., ζωμὶ διὰ βρασμένα ψάρια, sauce f. au poisson.
Fischbrut, f., τὰ νέα ψαράκια, alevin, nourrain, m.
Fischen, v. a. et n. ψαρεύω, pêcher.
Fischenzen, v. n. βρωμῶ ἀπὸ ψάρι, sentir le poisson.
Fischer, m., ὁ ψαρᾶς, pêcheur, m.
Fischerey, f., τὸ ψάρευμα, pêche, pêcherie, f.
Fischergarn, Fischernetz, n., τὸ δίκτυον διὰ ψάρευμα, filet (de pêcheur), m.
Fischerhütte, f., καλύβα τοῦ ψαρᾶ, cabane f. de pêcheur.
Fischerin, f., ἡ ψαράδαινα, ψαροῦ, femme f. du pêcheur.
Fischerkahn, m., ἡ βάρκα τοῦ ψαρᾶ, nacelle, f.
Fischerring, m., δακτυλίδι τοῦ ψαρᾶ (τουτ' ἔστι· ἡ βοῦλλα τοῦ πάπα), anneau m. du pêcheur (cachet du pape).
Fischerstechen, n., ἡ ναυμαχία τῶν ψαράδων, joûte f. sur l'eau.
Fischfang, m., τὸ ψάρευμα, pêche, f.
Fischgabel, f., τρίαινα (εἶδος καμακίου), fouène, f.
Fischflosse, f., s. Floßfeder.
Fischgräte, f., τὸ κόκκαλον τοῦ ψαριοῦ, arête, f.
Fischhälter, m., λάκκος, ἢ μεγάλον ἀγγεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν ψάρια, réservoir, m.
Fischhandel, m., ἡ πραγμάτεια μὲ ψάρια, commerce m. de poissons.
Fischhändler, m., ὁ πραγματευτὴς μὲ ψάρια, poissonnier, m.
Fischhaut, f., τὸ δέρμα τοῦ ψαριοῦ, peau f. de poisson.
Fischkasten, m., ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν ψάρια, banneton, réservoir, m.
Fischkessel, m., καζάνι εἰς τὸ ὁποῖον βράζουν ψάρια, poissonnière, f.
Fischköder, m., τὸ ἕλκυσμα, σκωλήκι ἢ ἄλλο τι ὁποῦ βάνουν εἰς τὸ ἀγκίστρι, amorce, f.
Fischkopf, m., κεφάλι ψαριοῦ, hure, tête f. de poisson.
Fischkorb, m., καλάθι διὰ (θαλάσσια) ψάρια, mannequin m. de marée.
Fischleim, m., s. Hausenblase.
Fischmarkt, m., ἡ ἀγορὰ (τὸ μπαζάρι) ὅπου πωλοῦν ψάρια, marché m. aux poissons, poissonnerie, f.
Fischohren, f., τὰ βρόγχια, σπάραχνα τοῦ ψαριοῦ, ouïes, branchies, f. pl.
Fischotter, f., ἡ ἐνυδρὶς, λόντρα (ζῶον), loutre, f.
Fischreich, adj. γεμάτος ψάρια, poissonneux.
Fischreiher, m., ὁ ἀετὸς ἰχθυοφάγος (ὁποῦ τρώγει ψάρια), héron cendré, m.
Fischreuse, f., εἶδος δικτύου πλεγμένου ἀπὸ βέργαις, nasse, f.
Fischrogen, m., τὰ αὐγὰ τοῦ ὀψαριοῦ, oeufs m. pl. de poisson.
Fischsatz, m., τὰ νέα ψαράκια, alevin, nourrain, m.
Fischschuppe, f., s. Schuppe.
Fischtag, m., ἡμέρα εἰς τὴν ὁποῖαν τρώγουν ψάρια, jour m. maigre.
Fischteich, m., ψαρολίμνη, vivier, m.
Fischweib, n., ψαράδαινα χυδαία, poissarde, f.
Fischthran, m., τὸ ψαρόλαδον, huile f. de baleine.
Fischwerk, n., κάθε λογῆς ψάρια, toutes sortes f. pl. de poissons.
Fischzeug, n., τὰ ἀνήκοντα διὰ τὸ ψάρευμα, appareil m. de la pêche.
Fischzug, m., μία συρματιὰ, ἕνα τράβηγμα τοῦ δικτύου, coup m. de filet, pêche, f.
Fiscus, m., ὁ φίσκος, δημόσιος θησαυρὸς, fisc, m.
Fist, m., ἡ κουφοκλάνη, vesse, m.
Fistel, f., ὁ φίστουλας, σύριγξ (ἀπόστημα τι), fistule, f.; — (im Singen), βιασμένη (καὶ ὄχι φυσικὴ) ὑψηλὴ φωνή, fausset, m.
Fisten, v. n. κουφοκλάνω, vesser.
Fistuliren, v. n. ψάλλω (ἢ τραγουδῶ) μὲ βιασμένην ὑψηλὴν φωνήν, chanter en fausset.
Fittich, m., (poet.), τὸ πτερύγιον, πτερὸν, ὁ πτέρυξ, aile, f.
Fitschel, f., εἶδος βασάνου εἰς τὸ ὁποῖον συσφίγγουν καὶ τρίβουν τὸν βραχίονα μὲ λεπτὰ σχοινία, espèce f. de torture où l'on serrait fortement et écorchait le bras avec des cordes très-minces;

(εἰς τὸ παιγνίδι τῆς δάμας) τὰ δύο μαῦρα τετράγωνα εἰς τὴν ἄκραν, (au jeu de dames) les deux cases noires au coin.
Fitscheln, *v. n.* σύρνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (ἕνα σχοινὶ ἢ ἄλλο τι), tirer çà et, là (une corde ou quelque autre chose).
Fix, *adj.* στερεὸς, ἀκίνητος, fixe; *fam.* (schnell), ταχὺς, ὀγλήγωρος, prompt, adroit.
Fixiren, *v. a.* στερεώνω, (chim.) fixer; einen —, κυτάζω στερεὰ (ἀσκαρδαμυκτί), regarder q. fixement, fixer ses regards sur q.
Fixstern, *m.*, ἀκίνητον ἄστρον, étoile *f.* fixe.
Flach, *adj.* ὁμαλὸς, ἴσιος, ἐπίπεδος, plat, uni, plain; die flache Hand, ἡ παλάμη, le plat de la main.
Fläche, *f.*, ὁ ἴσιος τόπος, ἡ πεδιάδα, τὸ ἐπίπεδον, plaine, *f.*; ἡ ἐπιφάνεια (γεωμετρ.), (géom.) la surface.
Flächen, *v. a.* ἰσάζω, ἰσιώνω, κάμνω ὁμαλόν, rendre uni.
Flächeninhalt, *m.*, ἡ ἐπιφάνεια, τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιφανείας, (géom.) aire, *f.*
Flächenmaß, *n.*, μέτρον ἐπιφανείας, μέτρον τετραγωνικόν, (géom.) mesure *f.* carrée.
Flachs, *m.*, τὸ λινάρι, lin, *m.*
Flachsbart, *m.*, γένεια ὅμοια μὲ τὸ λινάρι, τὸ χνοῦδι, *fam.* coton, menton *m.* cotonné.
Flachsbreche, *f.*, ὁ κόπανος διὰ τὸ λινάρι, brisoir, *m.*, broie, maque, *f.*
Flachsdarre, *f.*, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον μουσκεύουν τὸ λινάρι, routoir, *m.*
Fläcḧsen, *adj.* λιναρικός, de lin.
Flachsfeld, *n.*, χωράφι μὲ λινάρι, linière, *f.*
Flachsfink, Hänfling, *m.*, ὁ σγραγαλλιανὸς (πουλί), linotte, *f.*
Flachshaar, *n.*, Flachskopf, *m.*, ξανθὰ μαλλιὰ (ὅμοια ὡσὰν τὸ λινάρι), cheveux *m. pl.* blonds.
Flachshechel, Flachsraufe, *f.*, τὸ ξάνιον, ἡ λανάρα, affinoir, *m.*, drège, *f.*
Flachsröste, *f.*, τόπος ὅπου μουσκεύουν τὸ λινάρι, routoir.
Flachssame, *m.*, τὸ λιναρόσπορον, linette, *f.*
Flacken, *v. n.* κοπανίζω τὸ μαλλί, battre la laine.
Flackern, *v. n.* φλογίζω, κάμνω φλόγα, flamber.
Fladen, *m.*, εἶδος πήτας (μὲ πηκτόγαλον), flan (gâteau), *m.*
Flagge, *f.*, ἡ μπαντιέρα (τοῦ καραβιοῦ), pavillon (d'un vaisseau), *m.*
Flaggen, *v. n.* σηκώνω ἢ ἀνηβάζω ταῖς μπαντιέραις (εἰς σημεῖον χαρᾶς), arborer, faire flotter le pavillon (en signe de joie).
Flamme, *f.*, ἡ φλόγα, flamme, *f.*
Flammen, *v. n.* φλογίζω, κάμνω φλόγα, ῥίχνω φλόγα, flamber, jeter des flammes.
Flammicht, (geflammt), *adj.* εἰς σχῆμα φλόγας καμωμένος, μὲ βέργαις χρωματισμέναις εἰς σχῆμα φλόγας, flambant, ondé.
Flanell, *m.*, ἡ φλανέλα, flanelle, *f.*
Flanke, *f.*, τὸ πλάγιον, τὸ πλευρὸν (τοῦ στρατεύματος), flanc, *m.*
Flankiren, *v. n.* herum —, *fam.* περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, courir les rues, rôder.
Flasche, *f.*, Fläschchen, *n.*, ἡ φιάλα (τὸ φιάσκο, μπουτέλι), bouteille, *f.*, flacon, *m.*
Flaschenfutter, *n.*, Flaschenkeller, *m.*, σεντοῦκι διὰ μπουτέλια, cantine, cave, *f.*
Flaschenkürbiß, *m.*, εἶδος κολοκύνθης ἀπὸ τὸ ὁποῖον φκιάνουν φιάλαις, calebasse, *f.*
Flaschenzug, *m.*, τὸ καρούλι, moufle, polyspaste, *m.*
Flaschinett, *n.*, εἶδος αὐλοῦ, φλογιέρας, flageolet, *m.*
Flaschner, *m.*, s. Klempner.
Flatschen, *m.*, *pop.* μεγάλο κομμάτι (κρέας κτλ.), grand morceau (de viande etc.), *m.*
Flatterer, Flattergeist, *m.*, ὁ ἐλαφρόγνωμος ἄνθρωπος, homme *m.* volage.
Flatterhaft, *adj.* ἐλαφρόγνωμος, ἐλαφρόνους, léger, volage.
Flatterhaftigkeit, *f.*, ἡ ἐλαφρογνωμία, légèreté, inconstance, *f.*
Flattermine, *f.*, μικρὸν λαγοῦμι, fougade, fougasse, *f.*
Flattern, *v. n.* (von Vögeln), πτερουγιάζω, κινῶ τὰ πτερὰ, πετῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, voleter, voltiger; (als eine Fahne), ἀνεμίζομαι, κινοῦμαι εἰς τὸν ἀέρα, ondoyer, flot-

ter; *fig.* (flatterhaft seyn), εἶμαι ἐλαφρόγγωμος, être volage, léger.

Flau, *adj.* ἀδύνατος, ἀχαμνός, faible; es ist mir flau, εἶμαι ἀχαμνὰ, μοὶ ἔρχεται λειποθυμία, je me porte mal, il me prend une faiblesse; die Waare ist flau, τὸ πρᾶγμα δὲν ζητεῖται, δὲν πουλεῖται καλά, la marchandise ne se vend pas.

Flaumfeder, *f.*, τὸ χνοῦδι, τὰ λεπτὰ πτερὰ εἰς τὸ στῆθος τῆς χῆνας, duvet, *m.*

Flausch, *m.*, *vulg.* ἕνα τζουλοῦφι (μαλλιά), touffe (de cheveux), *f.*

Flechse, *f.*, τὸ νεῦρον, tendon, *m.*

Flechte, *f.*, (Haarflechte), ὁ πλόκαμος, ἡ πλεξοῦδα, tresse (de cheveux), *f.*; (Hürde), ψράκτη, πλεγμένη ἀπὸ βέργαις, claie, *f.*; (auf der Haut), ἡ λειχῆνα (εἰς τὸ δέρμα), dartre; λειχὴν (μοῦσκλα, φυτόν), lichen (plante), *m.*

Flechten, *v. a.* Haare —, πλέκω (πλεξοῦδαν), tresser (les cheveux); Körbe, Kränze rc. —, πλέκω καλάθια, στεφάνια ἀπὸ λουλούδια κτλ., faire des paniers, des couronnes de fleurs etc.

Flechtwerk, *n.*, κάθε πλεγμένον πρᾶγμα (ἀπὸ βέργαις), entrelacs, *m. pl.*

Fleck, *m.*, ἕνα κομμάτι; ἕνα μέρος κομμένον (ἀπὸ πανὶ, ῥοῦχον κτλ.), pièce, *f.*, morceau (coupé de toile etc.); (Stelle), τόπος, lieu, endroit, *m.*

Fleckausmacher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ παστρεύει ταῖς λέραις τῶν φορεμάτων, dégraisseur, *m.*

Flecken, *m.*, (Marktflecken), κωμόπολις, μικρὰ πόλις, bourg, *m.*

Flecken, (Fleck), *m.*, ἡ λέρα, τὸ λέρωμα, tache, souillure, *f.*; ἕνα σημεῖον (οἷον· εἰς τὸ δέρμα τοῦ λεοπάρδου), marque, tache (*p. e.* de la peau d'un léopard), *f.*

Flecken, *v. n.* κάμνω λέραν, λερώνω, salir, souiller; *fam.* (von Arbeiten), die Arbeit fleckt, ἡ δουλειὰ γίνεται ὀγλήγωρα, πηγαίνει καλά, le travail avance.

Fleckfieber, *n.*, ἡ θέρμη λοιμική, fièvre pourprée, fièvre *f.* pétéchiale.

Fleckig, *adj.* (gefleckt), ποικιλοχρώματος, παρδαλός, tacheté, moucheté, tavelé; (beschmutzt), λερωμένος, sali, souillé.

Fleckkugel, *f.*, χῶμα τι μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν ταῖς λέραις ἀπὸ τὰ φορέματα, savonnette, *f.*

Fledermaus, *f.*, ἡ νυκτερίδα, chauve-souris, *f.*

Flederwisch, *m.*, σκοῦπα ἀπὸ πτερὰ φκιασμένη, plumail, houssoir *m.* de plumes; πτερὸν χῆνας (ὁποῦ μεταχειρίζονται ὡς σκοῦπαν), bout *m.* d'aile (d'une oie etc.), *m.*

Flegel, *m.*, ὁ κόπανος μὲ τὸν ὁποῖον κτυποῦν τὰ σιτάρια, fléau, *m.*; (als Schimpfwort), χονδροειδέστατος, βάρβαρος, ἀπολίτευτος, *vulg.* lourdaud, rustre, palot, *m.*

Flegeley, *f.*, ἡ ἀπολιτευσία, χονδροσύνη, χωριατοσύνη, *vulg.* rusticité, lourderie, grossièreté, *f.*

Flegelhaft, *adj.* χονδροειδέστατος, βάρβαρος εἰς τὰ ἤθη του, *vulg.* lourdaud (*adj.*), impertinent, grossier.

Flehen, *v. n.* ἱκετεύω, παρακαλῶ ταπεινά, supplier, implorer.

Flehen, *n.*, ἡ ἱκεσία, ταπεινὴ παρακάλεσις, prière, instance, supplication, *f.*

Flehentlich, *adj.* eine flehentliche Bitte, ταπεινὴ παρακάλεσις, prière instante, ardente; *adv.* ταπεινῶς παρακαλῶντας, instamment, ardemment.

Fleisch, *n.*, τὸ κρέας, chair; charnure; viande, *f.*; (μεταφ.) ἡ σάρξ, (τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου), *fig.* chair (le corps de l'homme); Fleisch und Blut, σὰρξ καὶ αἷμα (αἱ ἐπιθυμίαι τοῦ ἀνθρώπου), (théol.) la chair (la concupiscence, les passions de l'homme); alles Fleisch, πᾶσα σάρξ (δηλαδή· ὅλοι οἱ ἄνθρωποι), (théol.) tous les hommes; Fleisch essen, τρώγω κρέας, manger de la viande; Fleisch der Früchte, τὸ ψαχνὸν τῶν καρπῶν, chair de fruits, poulpe, *f.*

Fleischbank, *f.*, Fleischbänke, *pl.*, τὸ μακελλεῖον, κρεωπωλεῖον, étal, *m.*, boucherie, *f.*

Fleischbrühe, *f.*, *τὸ ζουμὶ ἀπὸ βρασμένον κρέας*, bouillon, *m.*

Fleischer, *m.*, *ὁ μακελλάρης*, (*τουρκ. χασάπης*), boucher, *m.*

Fleischergewicht, *n.*, *τὸ ζύγι τῶν μακελλάρων*, poids *m.* du boucher.

Fleischerhund, *m.*, *σκυλὶ* (*μεγάλον*) *μακελλάρου*, mâtin, *m.*

Fleischerknecht, *m.*, *δοῦλος μακελλάρου*, compagnon *m.* boucher.

Fleischern, *adj.* *ἀπὸ κρέας, τοῦ κρέατος*, de chair, charneux.

Fleischeslust, *f.*, *ἡ σαρκικὴ ἡδονή*, plaisir *m.* de la chair; *ἡ σαρκικὴ ὄρεξις*, concupiscence, *f.*

Fleischessen, *n.*, *ἡ κρεωφαγία*, action *f.* de manger de la viande.

Fleischfarbe, *f.*, *χρῶμα σαρκός*, couleur de chair, carnation, *f.*

Fleischfarben, *adj.* *ὁποῦ ἔχει χρῶμα σαρκός*, (de) couleur de chair.

Fleischfressend, *=fressig*, *adj.* *κρεοφάγος, σαρκοφάγος*, carnassier, carnivore.

Fleischgabel, *f.*, *μεγάλον περοῦνι διὰ τὸ μαγειρεῖον*, fourchette *f.* de cuisine.

Fleischgewächs, *n.*, *τὸ σάρκωμα, πρῖσμα περιέχον κρέας*, sarcome, ecsarcome, *m.*

Fleischicht, *adj.* *σαρκώδης*, charneux.

Fleischig, *adj.* *πολύσαρκος, εὔσαρκος*, charnu, potelé.

Fleischklößchen, *n.*, *βῶλος κρέατος κοπανισμένου*, boulette, *f.*; (nach türkischer Art), *κεφτέδες*, des boulettes à la turque (en turc: kefté).

Fleischlich, *adj.* *σαρκικός*, charnel.

Fleischpastete, *f.*, *κρεατόπηττα*, (**τὸ ἀρτόκρεας*), pâté *m.* de viande.

Fleischscharren, *m.*, s. Fleischbank.

Fleischspeise, *f.*, *φαγὶ ἀπὸ κρέας*, viande, *f.*

Fleischsteuer, *f.*, *ὁ δασμὸς, τὰ δοσίματα ἀπὸ τὸ κρέας*, taxe *f.* sur la viande.

Fleischsuppe, *f.*, *σοῦπα μὲ κρέας*, potage *m.* gras.

Fleischtag, *m.*, *ἡμέρα κρεωφαγίας*, jour *m.* gras.

Fleischtopf, *m.*, *τὸ τζουκάλι διὰ κρέας*, marmite, *f.*

Fleischwage, *f.*, *ἡ ζυγαριὰ διὰ κρέας*, balance *f.* pour la viande.

Fleischwunde, *f.*, *πληγὴ εἰς τὸ κρέας*, blessure *ou* plaie *f.* dans les chairs.

Fleischzeit, *f.*, *κρεωφαγία, καιρὸς τῆς κρεωφαγίας*, charnage, *m.*

Fleiß, *m.*, *ἡ ἐπιμέλεια*, application, diligence, *f.*; — anwenden, *ἐπιμελοῦμαι εἰς . . .*, s'efforcer à . . ., s'étudier à . . .

Fleißig, *adj.* *ἐπιμελής*, diligent, appliqué, assidu.

Fletschen, *v. a.* (die Zähne) *τρίζω ἢ δείχνω τὰ δόντια*, grincer les dents; (hämmern), *σφυροκοπῶ*, étendre, aplatir en martelant.

Flicken, *v. a.* *μπαλώνω*, rapiécer, rapiéceter, raccommoder, ravauder.

Flicken, *n.*, *τὸ μπάλωμα*, rapiécetage, raccommodage, ravaudage, *m.*

Flicker, *m.*, *ὁ μπαλωτὴς, μπαλωματάς*, raccommodeur, ravaudeur, *m.*

Flickerey, *f.*, *τὸ μπάλωμα, τὰ μπαλωμένα πράγματα*, rapiécetage, ravaudage, *m.*, (l'action de ravauder et les choses raccommodées).

Flickerlohn, *n.*, *πληρωμὴ διὰ μπάλωμα*, raccommodage, ravaudage (l'argent qu'on paie au ravaudeur), *m.*

Flickwerk, *n.*, *μπαλωμένον πρᾶγμα*, rapiécetage, *m.*, (les choses raccommodées).

Flieder, *m.*, *ἡ κουφοξυλιὰ, σάμψυχος*, sureau, *m.*

Fliedermus, *n.*, *συροῦπον ἀπὸ τὰ πωρικὰ τῆς κουφοξυλιᾶς*, rob *m.* de sureau.

Fliederthee, *m.*, *τέϊ ἀπὸ τὰ ἄνθη τῆς κουφοξυλιᾶς*, infusion *f.* de fleurs de sureau.

Fliege, *f.*, *ἡ μυῖα, μύγια, μύγα*, mouche, *f.*

Fliegen, *v. n.* *πετῶ*, voler; (als eine Fahne, Haare), *ἀνεμίζομαι, κινοῦμαι ἀπὸ τὸν ἀέρα*, flotter (dans le vent); mit fliegenden Fahnen, *μὲ τὰς σημαίας ἐξαπλωμένας*, enseignes déployées; fliegende Hitze, *φλόγωσις* (*ζέστα ὁποῦ ἔρχεται ἔξαφνα εἰς τὸν ἄνθρωπον*), (méd.) phlogose, *f.*

Fliegendreck, **Fliegenschmiß**, *m.*, *κόπρος τῆς μυΐας*, chiûre, *f.*

Fliegenfalle, *f.*, *φυτόν τι τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα σφαλοῦν ὅταν πετάξῃ μία μυῖα εἰς αὐτά*, attrape-mouche (plante), *f.*

Fliegengarn, Fliegennetz, *n.*, *σκέπασμα τῶν ἀλόγων, ὁποῦ τὰ φυλάττει ἀπὸ ταῖς μύγιαις*, émouchette, *f.*

Fliegengift, *m.*, Fliegenpulver, *n.*, *φαρμάκι ἢ σκόνη διὰ ταῖς μυῖαις*, poudre *f.* aux mouches.

Fliegenklappe, -klatsche, *f.*, *ξεμυγιαστῆρι μὲ τὰ ὁποῖον σκοτώνουν ταῖς μύγιαις*, tue-mouches, *m.*

Fliegenschimmel, *m.*, *ἄλογον ἄσπρον μαῦρο-στιγματισμένον*, cheval gris moucheté.

Fliegenschnäpper, *m.*, *ὁ ἐρυθεὺς (πουλὶ μικρὸν μὲ κόκκινον στῆθος, ὁποῦ πιάνει μύγαις)*, moucherolle, *f.*, gobe-mouche, *m.*, (oiseau).

Fliegenschrank, *m.*, *ντουλάπι εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν κρέας, σκεπασμένον μὲ δίκτυα νὰ μὴν ἔμβουν ἡ μύγαις*, garde-manger, *m.*

Fliegenschwamm, *m.*, *μανιτάρι φαρμακερὸν μὲ τὸ ὁποῖον φαρμακώνουν ταῖς μύγαις*, agaric, champignon *m.* de mouches.

Fliegenschwarm, *m.*, *πλῆθος ἀπὸ μύγαις*, essaim *m.* de mouches.

Fliegenwedel, *m.*, *τὸ μυγιαστῆρι, ξεμυγιαστῆρι*, chasse-mouche, émouchoir, *m.*

Fliehen, *v. n.* *φεύγω*, fuir; (dahin —), *φεύγω, χάνομαι, ἀπερνῶ (οἷον· ὁ καιρός)*, s'enfuir, se perdre, passer (vite); (zu jemanden), *φεύγω φεύγω εἰς τινα, καταφεύγω*, se réfugier auprès (*ou* chez) q.

Fliehkraft, *f.*, *(εἰς τὴν φυσικὴν), ἡ ἀπόκεντρος δύναμις*, (phys.) force *f.* centrifuge.

Fliese, *f.*, *πλίνθος διὰ στρῶσιμον*, carreau, *m.*

Fließ, *n.*, nur: das goldene Fließ, *τὸ χρυσοῦν δέρας (εἰς τὴν μυθολογίαν, ὁμοίως καὶ τάγμα ἱππικόν)*, la toison d'or (en mythologie et ordre de chevalerie).

Fließen, *v. n.* *ῥέω, τρέχω*, couler, fluer; (schmelzen), *λύομαι*, se fondre; *fig.* (aus etwas —, aus etwas kommen), *προέρχομαι*, provenir, s'ensuivre; das Papier fließt, *τὸ χαρτὶ πίνει τὴν μελάνην*, le papier boit.

Fließend, *adj.* *ῥευστὸς, ὁποῦ τρέχει (ὡσὰν τὸ νερὸν), τρεχούμενος*, coulant, courant.

Fließpapier, s. Löschpapier.

Fließwasser, *n.*, *τρεχούμενον νερὸν, ποταμίσιον νερόν*, eau courante, eau *f.* vive.

Fliete, *f.*, s. Lanzette.

Flimmern, *v. n.* *γυαλίζω, λάμπω, σπινθηροβολῶ*, briller, étinceler.

Flinder, *m.*, s. Flitter.

Flink, *adj.* *ταχὺς, ὀγλήγωρος, ζωηρός*, prompt, alerte, vite.

Flinkerchen, s. Flitter.

Flinte, *f.*, *τὸ τουφέκι*, fusil, *m.*

Flintenkolbe, *f.*, *τὸ ξύλον, ἡ οὐρὰ τοῦ τουφεκιοῦ*, crosse *f.* de fusil.

Flintenkugel, *f.*, *ἡ μπάλλα, τὸ μολύβι τοῦ τουφεκιοῦ*, balle, *f.*

Flintenlauf, *m.*, *ἡ λάμα τοῦ τουφεκιοῦ*, canon (du fusil), *m.*

Flintenschaft, *m.*, *ξύλον εἰς τὸ ὁποῖον βάνεται τὸ λαμνὶ τοῦ τουφεκιοῦ*, fût (du fusil), *m.*

Flintenschloß, *n.*, *ἡ πλάκα μὲ τὸν λύκον κτλ. τοῦ τουφεκιοῦ*, platine, *f.*

Flintenschuh, *m.*, *πετζένιον φηκάρι διὰ τὸ τουφέκι*, porte-mousquet, *m.*

Flintenschuß, *m.*, *ἡ τουφεκιά*, coup *m.* de fusil.

Flintenstein, *m.*, *ἡ πέτρα τοῦ τουφεκιοῦ*, pierre *f.* à fusil.

Flistern, Flispern, *v. n.* *ψιθυρίζω, λέγω εἰς τὰ αὐτί*, chuchoter.

Flitter, *m. f.*, Flitterchen, *n.*, *πέταλον χρυσοῦν (ἢ ἀσημένιον) διὰ στολισμόν*, paillette, *f.*

Flittergold, *n.*, *πέταλον χάλκινον χρυσωμένον*, oripeau, clinquant, *m.*

Flittersand, *m.*, *ἄμμος μὲ χρυσᾶ πέταλα ἀνακατωμένος*, sable *m.* brillant.

Flitterstaat, *m.*, *μάταιος στολισμὸς, περιττὸς στολισμός*, fanfreluche, *f.*, clinquant, *m.*

Flitterwerk, *n.*, *στολίδια ἀπὸ χρυσᾶ πέταλα*, clinquant, oripeau, *m.*

Flitterwochen, *f. pl.*, *αἱ ἑβδομάδες τῆς χαρᾶς (αἱ πρῶται ἑβδομάδες τῶν νεοϋπαν-*

δρευμένων), les semaines *f. pl.* de plaisir (des nouveaux mariés).
Flitzbogen, *m.*, εἶδος τόξου μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτουν σαΐτταις, arc (pour décocher des flèches).
Flitzpfeil, *m.*, σαΐττα, flèche, *f.*
Fittich, *m.*, *vulg.* πτερὸν, πτερύγιον, aile.
Flocke, *f.*, Flocken, *m.*, Flöckchen, *n.*, τὸ σιουπὶ, μικρὴ φοῦντα, flocon, *m.*; (Schneeflocke), ἕνα σιουπὶ χιόνι, flocon de neige.
Flocken, *v. a.* ἀνακατώνω τρίχες ἢ μαλλιὰ καὶ κάμνω πλοκαῖς ἢ μικρὰ τζουλούφια, mêler du poil et en faire des touffes; *v. n.* χιονίζει, πίπτουν σιουπιὰ χιόνι, neiger, tomber par flocons.
Flockig, *adj.* μοιρασμένος εἰς τζουλούφια, ξεφτισμένος, en flocons, effilé.
Flockseide, s. Floretseide.
Floh, *m.*, ὁ ψύλλος, puce, *f.*
Flöhen, *v. a.* ψυλλίζω, épucer.
Flöhkraut, *n.*, τὸ ψυλλοβότανον, herbe *f.* aux puces.
Flöhpfeffer, *m.*, τὸ ὑδροπιπέρι, curage (plante), *m.*
Flohr, s. Flor (Flohr).
Flohstich, *m.*, τὸ δάγκασμα τοῦ ψύλλου, piqûre *f.* de puce.
Flor, *m.*, (Blüthe), τὸ ἄνθος, fleur, *f.*; (Blüthenzeit), τὸ ἄνθισμα, καιρὸς τῶν ἀνθῶν, fleuraison, *f.*; (blühender Zustand), ἄνθος, ἀνθηρὴ κατάστασις, état *m.* florissant.
Flor, (Flohr), *m.*, εἶδος πανιοῦ μαλλίνου λεπτοῦ (ὁποῦ μεταχειρίζονται αἱ γυναῖκες διὰ σκέπασμα προσώπου κτλ.), crêpe, *m.*
Floret, *n.*, s. Rappier.
Floretband, *n.*, κορδέλλα ἀπὸ μετάξι καὶ νῆμα, fleuret, padou, *m.*
Floretseide, *f.*, κροκίδια ἀπὸ μετάξι, filoselle, *f.*
Floriren, *v. n.* (blühen), ἀνθῶ, εἶμαι εἰς ἀνθηρὰν κατάστασιν, fleurir, être florissant.
Floß, *n.*, ἡ σχεδία, πλωτὴ, πλοῖον ἀπὸ γρενταῖς συνδεμέναις, radeau, *m.*
Flößamt, *n.*, ἐπιστασία εἰς τὸ πλεύσιμον τῶν ξύλων, régie *f.* du flottage.
Floßbeamte, *m.*, ὁ ἔχων ἐπάγγελμα ἢ ὑπηρεσίαν εἰς τὸ πλεύσιμον τῶν ξύλων, employé *m.* du flottage.
Flöße, *f.*, τὸ πλεύσιμον, ἡ ἀγωγὴ ἐπάνω εἰς τὸ νερόν, flottage, train *m.* (de bois); — ἡ σχεδία, radeau, *m.*; s. Floß.
Flößen, *v. a.* Holz —, ῥίχνω ξύλα εἰς τὸν ποταμὸν διὰ νὰ τὰ πάρῃ μαζύ του, flotter, ou faire flotter (du bois).
Floßfeder, *f.*, τὸ πτερὸν τοῦ ψαριοῦ, nageoire, *f.*
Floßgraben, *m.*, κανάλι εἰς τὸ ὁποῖον ῥίχνουν ξύλα διὰ νὰ πηγαίνουν μὲ τὸ νερὸν εἰς ἕναν τόπον, canal *m.* pour le flottage.
Floßholz, *n.*, τὰ ξύλα ὁποῦ ῥίχνονται εἰς ποταμὸν διὰ νὰ τὰ πάρῃ μαζύ του εἰς ἕναν τόπον, bois *m.* flotté.
Floßmeister, *m.*, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὰ ξύλα ὁποῦ ῥίχνονται εἰς τὸ νερόν, intendant *m.* du flottage.
Floßplatz, *m.*, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον στέκονται τὰ ξύλα τὰ ἐβγαλμένα ἀπὸ τὸ νερόν, place *f.* pour le bois flotté.
Flößung, *f.*, ἡ ἀγωγὴ (τῶν ξύλων) μὲ τὸ νερόν, flottage, *m.*
Floßverwalter, *m.*, ἐπίτροπος εἰς τὸ πλεύσιμον τῶν ξύλων, régisseur *m.* du flottage.
Flöte, *f.*, ἡ φλαοῦτα, ὁ αὐλός, flûte, *f.*
Flöten, *v. n.* λαλῶ τὴν φλαοῦτα, αὐλῶ, jouer de la flûte, flûter; flöten gehen (im Scherz), πηγαίνω εἰς τὰ χαμένα, χάνομαι, se perdre, (aller au diable).
Flötenspieler, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὴν φλαοῦταν, ὁ αὐλητής, joueur *m.* de flûte.
Flötenwerk, *n.*, μηχανὴ ἢ ὄργανον μουσικὸν μὲ φλαοῦταις, jeu *m.* de flûtes.
Flott, *adj.* ὁποῦ πλέει, ὁποῦ στέκεται ἐπάνω εἰς τὸ νερόν, à flot; — seyn, πλέω (ὡσὰν τὸ πλοῖον), être à flot, flotter; — werden, ξεκολλοῦμαι (οἷον· ἀπὸ σκόπελον) καὶ πλέω πάλιν, être dégagé (*p. e.* d'un écueil) et flotter de nouveau; — machen, ξεκολλῶ (τὸ πλοῖον ἀπὸ σκόπελον κτλ.) καὶ κάμνω νὰ πλέῃ πάλιν, dégager et mettre à flot; *fig.* — leben, ἀπερνῶ λαμπρὰ, ξεφαντώ-

Digitized by Google

νω, vivre à gogo, dans l'abondance.

Flotte, f., ὁ στόλος, ἡ ἀρμάδα, (φλότα), flotte, f.

Flottille, f., μικρὸς στόλος, flottille, f.

Flötz, m., μεταλλεῖον (λαγοῦμι) ὁριζόντειον, mine ou couche f. horizontale.

Fluch, m., ἡ κατάρα, malédiction, imprécation, f.; βλασφημία, jurement, m.

Fluchen, v. n. καταρῶμαι, maudire; βλασφημῶ, ὑβρίζω, jurer, pester.

Flucht, f., ἡ φυγή, fuite, f.; (Spielraum), τόπος διὰ κίνησιν (εἰς τὰς μηχανὰς, διὰ τοὺς τροχοὺς κτλ.), jeu, m., jouée, f.; die Flucht nehmen oder ergreifen, φεύγω, τρέπομαι εἰς φυγήν, prendre la fuite; in die Flucht schlagen, νικῶ, κτυπῶ, τρέπω εἰς φυγήν, vaincre, mettre en fuite.

Flüchten, v. n. sich flüchten, v. r. φεύγω (ὡς φυγὰς ἢ διὰ κίνδυνον), fuir, s'enfuir; v. a. βάνω εἰς ἀσφαλῆ τόπον, mettre en sûreté.

Flüchtig, adj. φυγὰς, φευγάτος, fugitif, fuyard; (schnell vergehend), ἀπεραστικός, passager; (in der Chemie), ὁποῦ διαλύεται εἰς ἀτμίδαις, (chim.) volatil; (leicht, schnell), ἐλαφρὸς, ταχὺς εἰς τὸν δρόμον, léger, agile, vite; (leichtsinnig), ἐλαφρόγνωμος, ἐλαφρόνους, volage; (oberflächlich), ἐπιπόλαιος, ἀμελής, léger, superficiel.

Flüchtigkeit, f., ἡ ταχύτης, vitesse, f.; τὸ ἀπεραστικόν, légèreté, f.

Flüchtling, m., ὁ φυγὰς, φευγάτος, fuyard; (μεταφ.) ἐλαφρόγνωμος ἄνθρωπος, fig. voluge, étourdi.

Flück, Flügge, adj. ὁποῦ ἔχει πτερά, dru; — werden, ἐβγάζω πτερά, (commencer à) avoir des plumes.

Flug, m., τὸ πέτασμα, vol, m.; ein Flug Vögel, ἕνα πλῆθος πουλλιὰ ὁποῦ πετοῦν μαζύ, une volée (d'oiseaux).

Flügel, m., τὸ πτερύγιον πτερὸν (τοῦ πουλλιοῦ), aile, f.; (einer Thüre), τὸ κανάτι μιᾶς θύρας, battant (d'une porte); (eines Hauses), ἕνα πλευρὸν ἑνὸς ὀσπιτιοῦ, aile (d'une maison); (musikalisches Instrument), εἶδος κλαβιριοῦ, clavecin, m.

Flügeladjutant, m., ὑπουργὸς τοῦ στρατηγοῦ, aide-de-camp.

Flügeldecke, f., σκέπασμα τῶν πτερῶν τοῦ κανθάρου (τοῦ ἀσκαθάρου), τὸ ἔλυτρον, élytre (d'insecte), f.

Flügelende, Flügelspitze, f., μύτη τοῦ πτεροῦ, aileron, m.

Flügelkleid, n., φόρεμα μὲ κρεμάμενα μανίκια, habit m. à manches pendantes.

Flügelmann, m., ὁ πρῶτος εἰς τὴν δεξιὰν μιᾶς ἀράδας στρατιωτῶν, chef m. de file.

Flügelpferd, Flügelroß, n., ὁ Πήγασος (τῶν ποιητῶν), Pégase, f.

Flügelthüre, f., θύρα μὲ δύο κανάτια, porte f. à deux battants.

Flügelwerk, n., τὰ πουλλιὰ διὰ τὸ μαγειρεῖον, volaille, f.

Flugloch, n., τρύπα διὰ τῆς ὁποίας ἐμβαίνουν τὰ περιστέρια εἰς τὸν περιστερῶνα, entrée f. de volière; τρύπα διὰ τῆς ὁποίας ἐμβαίνουν τὰ μελίσσια εἰς τὸν μελισσῶνα, entrée sur le devant des ruches.

Flugs, adv. ταχέως, ὀγλήγωρα, sur le champ, vite.

Flugsand, m., κινητὸς ἄμμος, sable m. mouvant.

Flugschrift, f., βιβλιάριον προσκαιρινὸν ταχέως συγγεγραμμένον, pièce f. fugitive.

Flünder, m., (Fisch), ἡ γλῶσσα, εἶδος ψαριοῦ, flez, flet (poisson), m.

Flur, f., τὸ πεδίον, χωράφι, ὁ ἀγρός, plaine, campagne, f., champ, m.; τὸ λιβάδι, prairie, f.; (im Hause), ὁ πρόδομος, τὸ προαύλιον τοῦ ὀσπιτίου, vestibule, m.

Flurbuch, n., τὸ κατάστιχον εἰς τὸ ὁποῖον γράφονται τὰ χωράφια κτλ. ἀνήκοντα εἰς ἕνα ὑποστατικόν, cadastre, m.

Flurschütze, m., ὁ φύλακας τῶν ἀγρῶν, messier, forestier, m.

Fluß, m., ὁ ποταμὸς, τὸ ποτάμι, fleuve, m., rivière, f.; (in Gliedern), τὸ ῥεῦμα, ὁ ῥευματισμός, fluxion, f., rhumatisme, m.; (das Schmelzen), ἡ ἀνάλυσις, fusion, fonte, f.; in Fluß kommen, ἀναλύομαι, se fondre.

Flußbett, *n.*, *κρεββάτι τοῦ ποταμοῦ*, lit *m.* d'une rivière.
Flußfieber, *n.*, *ῥευματικὴ θέρμη*, fièvre *f.* catarrhale.
Flußfisch, *m.*, *ποταμίσιον ψάρι*, poisson *m.* de rivière (*ou* d'eau douce).
Flußgalle, *f.*, *ὑδατῶδες πρῖσμα τι εἰς τὰ ὀπισινὰ ποδάρια τοῦ ἀλόγου*, vessigon, ergot, *m.*
Flüssig, *adj.* *ῥευστὸς*, *τρεχούμενος*, fluide, liquide; *ἀναλυμένος*, fondu.
Flüssigkeit, *f.*, *τὸ ῥευστόν*, fluidité, liquide, *m.*
Flußpferd, *n.*, s. Nilpferd.
Flußschiff, *n.*, *ποταμίσιον πλοῖον*, bateau, *m.*
Flußspath, *m.*, *λίθας τις τὸν ὁποῖον τρίβουν καὶ ἀνακατώνουν μὲ τὰ μέταλλα νὰ ἀναλυθοῦν εὐκολώτερα*, castine, *f.*
Flußwasser, *n.*, *ποταμίσιον νερόν*, eau *f.* de rivière.
Fluth, *f.*, (Wasserfluth), *ἡ πλημμύρα*, inondation, *f.*; Fluth und Ebbe, *ἡ κίνησις, καὶ ἀντικίνησις τῆς θαλάσσης*, marée, *f.*, flux et reflux, flot et jusant, *m.*; (Fluth nach der Ebbe), *ἡ ῥοὴ τῆς θαλάσσης* (*ὕστερα ἀπὸ τὴν παλίῤῥοιαν*), flot, flux, *m.*; Fluthen, (*pl.*), *τὰ κύματα, τὸ νερόν*, les flots, *m. pl.*, les vagues, *f. pl.*
Fluthbett, s. Flußbett.
Fluthen, *v. i.* es fluthet, *ἡ ῥοὴ ἀναβαίνει*, la marée monte.
Fluthzeit, *f.*, *ὁ καιρὸς τῆς ῥοῆς τῆς θαλάσσης*, marée, maline, *f.*
Focke, *f.*, Fockſegel, *n.*, *τὸ μεσσαῖον πανὶ τοῦ καραβιοῦ*, misaine, voile *f.* de misaine.
Fockmast, *m.*, *τὸ μεσσαῖον κατάρτι*, mat *m.* de misaine.
Fockwand, *f.*, *τὰ χονδρὰ σχοινία* (*ἐξάρτια*) *διὰ στερέωσιν τοῦ μεσσαίου καταρτίου*, haubans *m. pl.* du mât de misaine.
Fohlen, s. Füllen.
Fohlen, *v. n.* *γεννῶ πωλάρια*, pouliner.
Fohre, **Föhre**, *f.*, s. Fichte.
Fohre, *f.*, s. Forelle.
Folge, *f.*, *ἡ ἀκολουθία, τὸ ἀκόλουθον, ἑπόμενον*· suite, conséquence, *f.*; in der Folge, *μετὰ ταῦτα*, dans la suite (du temps); — leisten, *ὑπακούω, πείθομαι*, obéir; (Reihe), *ἀράδα, σειρά*, série, *f.*
Folgen, *v. n.* *ἀκολουθῶ, ἕπομαι*, suivre; (gehorchen), *ὑπακούω, πείθομαι*, obéir.
Folgend, *adj.* *ἀκόλουθος, ἑπόμενος*, suivant; auf (oder nach) einander —, *ἀλλεπάλληλος, ὁποῦ ἀκολουθεῖ τὰ ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου*, successif.
Folgends, *adv.* (nachher), *μετὰ ταῦτα*, ensuite; (folglich), *ἀκολούθως, ἑπομένως*, par conséquent.
Folgern, *v. a.* *συλλογίζομαι, συμπεραίνω*, conclure, inférer, induire.
Folgerung, *f.*, *ὁ συλλογισμὸς, τὸ συμπέρασμα*, conclusion, conséquence, induction, *f.*
Folgezeit, *f.*, *ὁ ἐρχόμενος καιρός*, temps *m.* futur.
Folglich, *adv.* *ἀκολούθως, ἑπομένως*, par conséquent, conséquemment.
Folgſam, *adj.* *ὑπήκοος, εὐπειθής*, obéissant, docile.
Folgſamkeit, *f.*, *ἡ ὑπακοὴ, εὐπείθεια*, obéissance, docilité, *f.*
Foliant, *m.*, *βιβλίον εἰς φύλλον τῆς κόλλας*, un in-folio, livre *m.* in-folio.
Folie, *f.*, *φύλλον ἢ πέταλον ὁποῦ βάνουν ὑποκάτω εἰς μίαν πολύτιμην πέτραν, διὰ νὰ φανῇ εὐμορφοτέρα*, tain, paillon, *m.*
Folio, in Folio, *εἰς φύλλον τῆς κόλλας*, in-folio.
Folter, *f.*, *τὸ βάσανον, τὰ βάσανα*, torture, question, *f.*
Folterbank, *f.*, *σκαμνὶ εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον βασανίζουν*, chevalet, *m.*; (*μεταφ.*) *τὰ βάσανα*, *fig.* les tourments, *m. pl.*
Folterkammer, *f.*, *ὁ ὀνδὰς εἰς τὸν ὁποῖον βασανίζουν τοὺς κακοποιούς*, chambre *f.* de la torture.
Foltern, *v. a.* *βασανίζω*, appliquer à la torture, à la question; (*μεταφ.*) *τυραννῶ, ἐνοχλῶ*, tourmenter.
Fontäne, *f.*, s. Springbrunnen.
Fontanell, *n.*, *ἡ φοντανέλα*, cautère, fonticule, *m.*; *τὸ βρέγμα τὸ ἔμπροσθεν ὅπου ἑνώνονται αἱ ῥαφαὶ τῆς κεφαλῆς*, (anat.) fontanelle, *f.*

Foppen, *v. a. vulg.* *πειράζω, περιγελῶ, περιπαίζω*, railler, plaisanter, turlipiner q.
† Förder, s. Ferner, Weiter.
Fordern, *v. a.* *ζητῶ*, demander, exiger, prétendre; einen — (vor die Klinge), *προκαλῶ τινὰ εἰς μονομαχίαν*, appeler q. en duel, faire un défi à q.; einen — (vor Gericht), *ἐγκαλῶ τινὰ εἰς τὸ κριτήριον*, citer, assigner q.
Fördern, *v. a.* Erze zu Tage —, — *ἐβγάζω μέταλλα ἀπὸ τὴν γῆν*, exploiter les mines; (befördern), *βοηθῶ εἰς προχώρησιν*, expédier, hâter, avancer; sich —, *βιάζομαι, δὲν ἀργοπορῶ*, se dépêcher, se hâter.
† Fördersamst, *adv.* *ὅσον τάχιστα*, au plutôt.
Forderung, *f.*, *ἡ ζήτησις*, demande, prétension, *f.*
Förderung, *f.*, *ἡ βοήθεια εἰς προχώρησιν*, hâte, diligence, *f.*
Forelle, *f.*, *ἡ θράσσα, τὸ χριστόψαρον*, truite, *f.*
Form, *f.*, *ἡ μορφὴ, τὸ σχῆμα*, forme, figure, *f.*; — *τὸ καλοῦπι*, moule, modèle, patron, *m.*
Formalien, *f.*, *ἡ τρόποι συνηθισμένοι* (*εἰς νομικὰ γράμματα, οἷον· διαθήκην κτλ.*), formes, formalités, *f. pl.*
Format, *n.*, *τὸ σχῆμα τοῦ βιβλίου*, format, *m.*
Formel, *f.*, *φράσις συνηθισμένη ἢ διωρισμένη*, (*εἰς ἀπόφασιν κριτηρίου, εἰς προσευχὰς κτλ.*), formule, *f.*; — (Arzneyformel), *ἡ ῥετζέτα*, (méd.) formule, recette, *f.*; algebraische, *τύπος ἀλγεβραϊκός*, formule algébraique.
Formen, *v. a.* *σχηματίζω, μορφώνω*, former, figurer, façonner.
Formenschneider, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει καλούπια*, faiseur *m.* de formes, de moules de bois; *ἐκεῖνος ὁποῦ γλύφει εἰκόνας εἰς ξύλον*, graveur *m.* en bois.
Formiren, *v. a.* *σχηματίζω*, former; sich —, *σχηματίζομαι*, se former; die Truppen formiren sich, *οἱ στρατιῶται βάνονται εἰς τάξιν*, les troupes se rangent (en ordre).
Förmlich, *adj.* *ῥητὸς, θετὸς, νόμιμος*, formel.
Förmlichkeit, *f.*, *ἡ συνηθισμένη τάξις* (*εἰς νόμιμα γράμματα, οἷον: εἰς διαθήκην κτλ.*), formalité, *f.*
Formular, *n.*, *σχῆμα διωρισμένον, φράσεις διωρισμέναι διὰ νόμιμα γράμματα, διὰ προσευχάς*, formulaire, *m.*, formule, *f.*
Forschen, *v. n.* (nach etwas), *ἐξετάζω, ἐρευνῶ*, rechercher, chercher, examiner (qc), s'enquérir de qc.
Forscher, *m.*, *ὁ ἐξεταστής*, scrutateur, examinateur, *m.*
Forschung, *f.*, *ἡ ἐξέτασις, ἔρευνα*, recherche, *f.*
Forst, *m.*, *τὸ δάσος, ὁ λόγγος* (*τουρκ. τὸ ὁρμάνι*), forêt, *f.*, bois, *m.*
Forstamt, *n.*, *ἐπιτροπία διὰ τὰ δάση*, gruerie, grairie, *f.*
Forstbeamte, -bediente, *m.*, *ἀξιωματικὸς εἰς ἐπιτροπίαν διὰ τὰ δάση*, agent *m.* de l'administration foncière.
Forsten, Forst, *m.*, Firste, *f.*, *ἡ κορυφὴ τῆς στέγης*, faîte, *m.*
Förster, *m.*, *ὁ ἐπιστάτης ἔχων τὴν ἐπιτροπίαν εἰς ἕνα δάσος*, forestier, gardeforêt, gruyer, verdier; *ὁ κυνηγός*, veneur, *m.*
Försterey, *f.*, *δάσος ὑποκείμενον εἰς τὴν ἐπιτροπίαν τοῦ* Förster, verderie, *f.*; s. Förster; — *τὸ ὀσπίτιον τοῦ* Förster, maison *f.* du forestier.
Forstfrevel, s. Waldfrevel.
Forstgerecht, *adj.* *ἐπιτήδειος εἰς ὅλα ὅσα ἀνήκουν εἰς τὰ δάση*, habile en ce qui regarde les forêts.
Forstgerechtigkeit, *f.*, *τὸ δίκαιον ὁποῦ ἔχει τις εἰς ἕνα δάσος ὡς ἐδικόν του ἀπόκτημα*, droit *m.* domanial d'une forêt.
Forstgericht, *n.*, *κριτήριον διὰ τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰ δάση*, cour *f.* de justice forestière, gruerie, *f.*
Forstlich, Forsteylich, *adj.* *τοῦ δάσους*, forestier (*adj.*), de forêt.
Forstmeister, *m.*, *ὁ πρῶτος ἐπιστάτης εἰς τὴν ἐπιτροπίαν ἑνὸς δάσους*, maître *m.* des forêts, forestier.
Forstrecht, *n.*, *οἱ νόμοι ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἐπιτροπίαν τῶν δασῶν*, droit *m.* forestier.
Forstwesen, *n.*, *ὅλα τὰ ἀνήκον-*

τα εἰς τὴν ἐπιτροπίαν τῶν δασῶν, tout ce qui regarde les forêts.
Forstwirthschaft, *f.*, οἰκονομία διὰ τὰ δάση, économie *f.* forestière.
Forstwissenschaft, *f.*, ἡ ἐπιστήμη τῆς ἐπιτροπίας τῶν δασῶν, science *f.* forestière.
Forstziegel, *m.*, κεραμίδι βαθουλὸν διὰ τὴν κορυφὴν τῆς στέγης, faîtière, *f.*, enfaîteau, *m.*
Fort, *int.* φεύγα, ἄπαγε, κρημνίσου ἀπ' ἐδῶ, va-t'en, allez-vous en; — ταχέως, ὀγλήγωρα, μὴν ἀργῇς, allons! vite!
Fort, *adv.* πλέον παρέκει, plus loin, outre.
Fortan, *adv.* εἰς τὸ ἑξῆς, à l'avenir, désormais.
Fortarbeiten, *v. n.* ἀκολουθῶ νὰ δουλεύω, continuer de travailler.
Fortbauen, *v. a.* et *n.* ἀκολουθῶ νὰ κτίζω, continuer à bâtir.
Fortbetteln, *v. a.* ἀκολουθῶ νὰ ζητουλεύω, continuer à mendier; sich —, κάμνω τὸν δρόμον μου μὲ τὸ νὰ ζητουλεύσω, faire sa route en mendiant.
Fortbewegen, *v. a.* κινῶ ἔμπροσθεν, mouvoir en avant.
Fortbringen, *v. a.* φέρω ἔξω, φέρω ἀλλοῦ, transporter, emmener; κάμνω νὰ προχωρήσῃ, faire réussir; sich —, κερδαίνω τὸ ψωμί μου, προχωρῶ, se nourrir, gagner sa vie.

Fortdauer, *f.*, ἡ ἐπικράτεια, βάσταξις, ἀκολούθησις, continuation, durée, *f.*
Fortdauern, *v. n.* ἐπικρατῶ, μένω, βαστῶ, ἀκολουθῶ, continuer, durer.
Fortdauernd, *adj.* ἐπικρατῶν, ὁποῦ μένει, ὁποῦ βαστᾷ, continuel, qui dure; παντοτεινός, ἀκατάπαυστος, perpétuel, qui ne cesse jamais.
Fortdürfen, *v. n.* ἔχω τὴν ἄδειαν νὰ ἀναχωρήσω, νὰ φύγω, avoir la permission de s'en aller.
Forteilen, *v. n.* φεύγω ταχέως, φεύγω ὀγλήγωρα, se hâter de partir, s'en aller à la hâte.
Forterben, *v. n.* μεταφαίνω (εἰς ἄλλον) κατὰ κληρονομίαν, se transmettre (à q.) par succession.
Fortfahren, *v. n.* μισεύω μὲ ἀμάξι ἢ καράβι, partir en voiture ou en bateau; (mit etwas), ἀκολουθῶ (νὰ κάμνω τι), continuer (à faire qc.); ἀκολουθῶ (εἰς τὴν ὁμιλίαν), continuer (son discours).
Fortfliegen, *v. n.* πετῶ ἔξω, φεύγω πετῶντας, s'envoler.
Fortfließen, *v. n.* τρέχω, ῥέω περαιτέρω, s'écouler; ἀκολουθῶ νὰ τρέχω, continuer de couler.
Fortführen, *v. a.* ὁδηγῶ ἔξω, πηγαίνω (τινα ἢ τι) ἔξω, emmener, transporter; ἁρπάζω, emporter, entraîner; (ein Geschäft rc.), ἀκολουθῶ μίαν ὑπόθεσιν (οἷον· πραγμάτειαν), continuer, poursuivre.
Fortgang, *m.*, ἡ ἀναχώρησις, ὁ μισευμός, départ, *m.*; — ἡ ἀκολούθησις (μιᾶς ὑποθέσεως), continuation, *f.*; (Fortschritt), ἡ προχώρησις, προκοπή, progrès, succès, *m.*
Fortgehen, *v. n.* φεύγω, ἀναχωρῶ, μισεύω, s'en aller, se retirer, partir; — ἀκολουθῶ, *fig.* continuer.
Forthelfen, *v. n.* βοηθῶ τινα νὰ φύγῃ, aider q. dans sa fuite; — βοηθῶ τινὰ νὰ προχωρέσῃ, νὰ προκόψῃ, *fig.* aider, assister, secourir q.
Forthin, *adv.* μετὰ ταῦτα, εἰς τὸ ἑξῆς, désormais, à l'avenir.
Fortjagen, *v. a.* ἀποδιώχνω, chasser, mettre dehors.
Fortkommen, *v. n.* φεύγω, γλυτώνω, s'enfuir, échapper, se sauver; (weiter kommen), προχωρῶ, προκόπτω, avancer, faire des progrès; (als Pflanzen rc.), πιάνω, αὐξάνω καλὰ (ὁμιλῶντας περὶ φυτῶν), prendre, venir, profiter (*en parlant* des plantes); (seinen Unterhalt finden), εὑρίσκω τὸ ψωμί μου, κερδαίνω τὸ ψωμί μου, gagner sa vie; προχωρῶ (εἰς τὸν κόσμον), s'avancer (dans le monde).
Fortkommen, *n.*, ὁ τρόπος πῶς νὰ εὕρῃ τις τὸ ψωμί του, manière de gagner sa vie; προχώρησις, προκοπή, avancement, progrès, *m.*
Fortkönnen, *v. n.* ἠμπορῶ νὰ

φύγω, νὰ ἀναχωρήσω, pouvoir marcher ou avancer.

Fortkriechen, v. n. ἐβγαίνω ἐρπίζωνιας, ἑρπίζω πλέον ἔμπρως, se traîner, ramper.

Fortlassen, v. a. ἀφήνω τινα νὰ φύγῃ, νὰ ἀναχωρήσῃ, laisser aller ou passer.

Fortlaufen, v. n. φεύγω, γλυτώνω, s'enfuir, échapper, se sauver; — ἀκολουθῶ νὰ τρέχω, continuer de courir.

Fortleben, v. n. ἀκολουθῶ νὰ ζῶ, continuer de vivre.

Fortlesen, v. a. et n. ἀκολουθῶ νὰ διαβάζω, continuer de lire.

Fortmachen, v. n. βιάζομαι, κάμνω γλήγωρα, δὲν ἀργοπορῶ, se hâter, se dépêcher, faire vite; sich —, φεύγω, ἀναχωρῶ, γλυτώνω, s'en aller, s'enfuir.

Fortmüssen, v. n. πρέπει νὰ φύγω, νὰ ἀναχωρήσω, être contraint de s'en aller, de partir; *fig.* er muß fort (muß sterben), πρέπει νὰ ἀποθάνῃ, il mourra.

Fortpacken, sich —, φεύγω, s'en aller, se retirer; pack dich fort! χρημνίσου ἀπ' ἐδῶ! va-t'en!

Fortpflanzen, v. a. αὐξάνω, πληθύνω φυτὰ (μὲ τὸ νὰ τὰ φυτεύσω), transplanter, multiplier (des plantes par les semences etc.); πληθύνω ζῶα, multiplier (des animaux par voie de génération); (μεταφ.) παραδίδω εἰς ἄλλους μίαν γνώμην, εἴδησιν κτλ., *fig.* propager, repandre (une opinion, des connaissances etc.); sich —, πληθύνομαι (μὲ τὸ νὰ γεννήσω παιδία), se multiplier (par la génération).

Fortpflanzung, f., ἡ πλήθυνσις τοῦ γένους, multiplication (de la race), f.; ἡ παράδοσις γνώμης, εἰδήσεως κτλ. εἰς ἄλλους, propagation, f.

Fortreden, v. n. ἀκολουθῶ νὰ ὁμιλῶ, continuer de parler.

Fortreisen, v. n. φεύγω, μισεύω, partir; — ἀκολουθῶ τὸ ταξίδι μου, continuer son voyage.

Fortreißen, v. a. ἀφαρπάζω, ἁρπάζω μαζύ μου, emporter, entraîner.

Fortreiten, v. n. φεύγω, μισεύω ἔφιππος (μισεύω καβάλα), partir à cheval; — ἀκολουθῶ νὰ ἱππεύω, continuer son chemin à cheval.

Fortrollen, v. a. κυλιῶ περαιτέρω, rouler (v. a.) en avant; v. n. κυλιοῦμαι περαιτέρω (πλέον ἔμπρως), rouler (v. n.) en avant.

Fortrücken, v. a. κινῶ πλέον ἔμπρως, avancer, remuer qc. de sa place; v. n. κινοῦμαι πλέον ἔμπρως, avancer, se mouvoir de sa place; (μεταφ.) προχωρῶ, προκόπτω, *fig.* avancer, monter.

Fortrudern, v. n. φεύγω κωπηλατῶντας, faire force de rames; — ἀκολουθῶ νὰ κωπηλατῶ, continuer de ramer.

Fortschaffen, v. a. φέρω ἔξω, κουβαλῶ ἔξω, ἐβγάζω τι ἀπὸ ἕνα τόπον, emporter, emmener, transporter, ôter qc. de sa place.

Fortschaffung, f., τὸ φέρσιμον (ἔξω), τὸ ἔβγαλμα ἀπὸ ἕνα τόπον, action f. d'emporter etc.

Fortschicken, v. a. στέλλω ἔξω, στέλλω ἀλλοῦ, envoyer (q. en quelque lieu); — einen Bedienten —, ἀποδιώχνω ἕνα δοῦλον, ἀπὸ τὴν δούλευσίν μου, renvoyer, congédier (un valet).

Fortschieben, v. a. σπρώχνω, ἀμπώθω πλέον ἔμπρως, pousser en avant, avancer.

Fortschlafen, v. n. ἀκολουθῶ νὰ κοιμοῦμαι, δὲν ἐξυπνῶ, continuer de dormir, ne pas s'éveiller.

Fortschleichen, sich —, v. n. φεύγω, ἀναχωρῶ κρυφίως, se dérober, se retirer à la cachette.

Fortschleifen, v. a. σύρνω μαζύ μου (κατὰ γῆς ἢ μὲ σάνιαν), traîner après soi (par terre ou sur un traîneau).

Fortschleppen, σύρνω ἔξω, traîner, entraîner; sich —, πηγαίνω μὲ πολὺν κόπον, σύρνομαι, se traîner, marcher très-lentement; (μεταφ.) εὑρίσκω τὸ ψωμί μου μὲ κόπον, μὲ στενοχωρίαν, *fig.* gagner sa vie avec bien de la peine, vivre petitement.

Fortschreiben, v. n. et a. ἀκολουθῶ νὰ γράφω, continuer d'écrire.

Fortschreiten, v. n. πηγαίνω ἔμπρως, avancer, marcher; (μεταφ.) μεταβαίνω, *fig.*

procéder; (Fortschritte machen), προχωρῶ, προκόπτω, faire des progrès.

Fortschritt, *m.*, ἡ προχώρησις, προκοπή, progrès, *m.*

Fortschwemmen, *v. a.* ἀφαρπάζω (λέγεται διὰ τὸ νερόν), emporter (*se dit* de l'eau).

Fortschwimmen, *v. n.* ἀφαρπάζομαι (ἀπὸ τὸ νερόν), être emporté (par l'eau).

Fortsegeln, *v. n.* μισεύω κάμνωντας πανιά, faire voile; — ἀκολουθῶ νὰ κάμνω πανιά, continuer sa route.

Fortsenden, s. Fortschicken.

Fortsetzen, *v. a.* ἀκολουθῶ (μίαν ὑπόθεσιν, μίαν γραφὴν κτλ.), continuer, poursuivre.

Fortsetzung, *f.*, ἡ ἀκολούθησις, continuation, *f.*

Fortspielen, *v. n.* ἀκολουθῶ νὰ παίζω, continuer de jouer, continuer son jeu.

Fortspringen, *v. n.* φεύγω πηδῶντας, γλυτώνω, s'en aller en sautant, se sauver, échapper.

Fortstoßen, *v. a.* σπρώχνω, διώχνω πλέον ἐμπρῶς, pousser en avant; διώχνω, ἀποδιώχνω, pousser, repousser.

Forttragen, *v. a.* φέρω ἔξω, κουβαλῶ ἔξω, ἐβγάζω ἔξω, emporter.

Forttreiben, *v. a.* ἀποδιώχνω, pousser, repousser; — ἀκολουθῶ νὰ διώχνω, continuer de pousser; (ein Geschäft), ἀκολουθῶ (μίαν ὑπόθεσιν, οἷον· τὴν πραγμάτειαν), continuer (*p. e.* le commerce).

Fortwachsen, *v. n.* ἀκολουθῶ νὰ αὐξάνω, croître, pousser bien, grandir.

Fortwähren, *v. n.* ἐπικρατῶ, βαστῶ, μένω, ἀκολουθῶ, durer, continuer.

Fortwährend, *adj.* παντοτεινὸς, ἀδιάκοπος, continuel.

Fortwälzen, *v. a.* ἀποκυλίω, κυλίω πλέον ἐμπρῶς, rouler (en avant).

Fortwandeln, *v. n.* ἀκολουθῶ τὸν δρόμον μου, poursuivre son chemin.

Fortwandern, *v. n.* φεύγω, ἀναχωρῶ πεζὸς, marcher, s'en aller; — ἀκολουθῶ νὰ πηγαίνω, poursuivre son chemin.

Fortwehen, *v. a.* ἀφαρπάζω (λέγεται διὰ τὸν ἀέρα), emporter en soufflant (se dit du vent).

Fortweisen, *v. r.* ἀποβάλλω, ἀποῤῥίπτω, δὲν δέχομαι, rebuter, renvoyer.

Fortwollen, *v. n.* θέλω νὰ φύγω, νὰ ἀναχωρήσω, vouloir partir; *fig. fam.* es will mit ihm nicht fort, αὐτὸς δὲν προχωρεῖ, il n'avance pas.

Fortwurzeln, *v. n.* πιάνω περισσότεραις ῥίζαις, prendre racine; ἀκολουθῶ νὰ πιάνω ῥίζαις, continuer de jeter ses racines.

Fortziehen, *v. a.* σύρνω, τραβῶ πλέον ἐμπρῶς, tirer, tirer en avant; mit sich —, τραβῶ μαζύ μου, entraîner; *v. n.* ἀλλάζω τὴν κατοικίαν, ἀλλάζω τὸ κονάκι, changer de logis; ἀφίνω τὸν τόπον, πηγαίνω νὰ κατοικήσω εἰς ξένον τόπον, quitter le pays, changer de pays; ἀφίνω τὴν δούλευσιν, ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν δούλευσιν, quitter son service.

Fossil, *n.*, τὸ ὀρυκτὸν, κάθε πρᾶγμα ξεσκαμμένον ἀπὸ τὴν γῆν, οἷον· μέταλλα, πέτραις κτλ., fossile, *m.*

Fossel, *adj.* ὀρυκτός, fossile (*adj.*).

Fracht, *f.*, τὸ φόρτωμα (τοῦ ἁμαξίου), charge (de voiture), *f.*; φόρτωμα (τοῦ καραβίου), cargaison (de vaisseau), *f.*; (das Frachtgeld), τὸ ἀγώγι, ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ ἀγώγι, voiture, *f.*, port, *m.*

Frachtbrief, *m.*, τὸ γράμμα τοῦ ἀγωγιοῦ, τὸ ἀγωγιάτικον γράμμα, ἡ πόλιτζα, lettre *f.* de voiture; zur See, πόλιτζα (διὰ πράγματα ὁποῦ πηγαίνουν διὰ θαλάσσης), connaissement, *m.*

Frachtgeld, *n.*, ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ ἀγώγι, voiture, *f.*, port, transport, *m.*

Frachtgut, *n.*, κάθε πρᾶγμα φορτωμένον εἰς ἁμάξι κτλ., toute marchandise *f.* que l'on envoie par un voiturier etc.

Frachtschiff, *n.*, πλοῖον φορτώματος, (καράβι φορτώματος), vaisseau *m.* marchand, vaisseau de transport.

Frachtwagen, *m.*, ἁμάξι φορτωμένον μὲ πράγματα (διὰ πραγματευτάς), chariot, *m.*

Frack, *m.*, κοντὸν φράγκικον φόρεμα, (τὸ φράκι), fraque, frac, *m.*

Fractur, Fracturschrift, *f.*, εἶδος γραμμάτων γερμανικῶν πολλὰ ὁμοίων μὲ ἐκεῖνα τοῦ τύπου, écriture *f.* en grosses lettres.

Frage, *f.*, ἡ ἐρώτησις, τὸ ἐρώτημα, demande, question, interrogation, *f.*; die peinliche —, τὰ βάσανα, question, torture, *f.*

Fragen, *v. a.* ἐρωτῶ, demander à q., interroger q.; nach etwas —, ἐρωτῶ διὰ τι, demander qc., s'informer de qc.; ich frage nichts darnach, δὲν μὲ μέλει, δὲν κυτάζω, je ne m'en soucie guère; je n'en fais pas grand cas.

Fragepunkt, *m.*, Fragestück, *n.*, ἡ ἐρώτησις, (ὁ ποῦγκτος τῆς ἐρωτήσεως), interrogat, article *m.* d'interrogation.

Frageweise, *adv.* κατ' ἐρώτησιν, μὲ τρόπον ἐρωτήσεως, par demande, interrogativement.

Fragezeichen, *n.*, τὸ σημεῖον ἐρωτήσεως, point *m.* interrogant.

Fragment, Bruchstück, *n.*, ἕνα κομμάτι (μάλιστα ὁποῦ ἀπέμεινε ἀπὸ σύγγραμμα παλαιοῦ συγγραφέως), fragment, *m.*

Franco, *adv.* ἐλεύθερα, χωρὶς πληρωμὴν τῆς πόστας, franc de port; s. Postfrei.

Frank und frey, *adv. fam.* ἐλεύθερα (χωρὶς νὰ κρύψω τιπότες), franchement.

Frankiren, *v. a.* πληρώνω τὴν πόσταν διὰ μίαν γραφὴν, καὶ τὸ σημειώνω εἰς τὸ ἔξω μέρος τῆς γραφῆς, διὰ νὰ μὴ πληρώσῃ ἐκεῖνος ὁποῦ λαμβάνει τὴν γραφὴν, (κοινῶς· φραγκίρω), affranchir.

Franse, *f.*, (Franze), ὁ κροσσός, φλόκος, ἡ φοῦντα, frange, *f.*, mollet, *m.*

Franzband, *m.*, δέσιμον (βιβλίου) γαλλικὸν (μὲ πετζί), reliure *f.* en veau.

Franzbaum, *m.*, μικρὸν καρποφόρον δένδρον, arbre *m.* nain.

Franzbrantwein, *m.*, γαλλικὴ (φραντζέζικη) ῥακή, eau-de-vie *f.* de France.

Franzbrod, *n.*, εἶδος μικροῦ ἄσπρου ψωμίου, pain *m.* mollet.

Franziskaner, *m.*, ὁ φραγκισκάνος (ἱερομόναχος), cordelier (ordre réligieux), *m.*

Franziskaner-Nonne, *f.*, ἡ φραγκισκάνα (ἱερομονάχη), cordelière, *f.*

Franzosen, *f.*, *vulg.* (die Lustseuche), ἡ μαλαφράντζα, la vérole; s. Lustseuche.

Franzosenholz, *n.*, τὸ γουάϊακον, εἶδος ξύλου τῆς Ἀμερικῆς, bois *m.* de gaïac.

Französig, *adj. pop.* ὁποῦ ἔχει τὴν μαλαφράντζα, vérolé.

Franzwein, *m.*, γαλλικὸν (φραντζέζικον) κρασί, vin *m.* de France.

Fraß, *m.*, τὸ φαγὶ (κυρίως διὰ ζῶα), mangerie, mangeaille, *f.*

Fratze, *f.*, τὰ μούτουρα, (τὸ πρόσωπον καταφρονητικῶς), visage (en parlant avec mépris), visage *m.* de marmouset; φλυαρία, λόγος πολλὰ γελοιώδης, χωραιᾶς, μασκαραλίκι, baliverne, sornette, *f.*

Fratzengesicht, *n.*, ἄσχημον πρόσωπον, πρόσωπον μαϊμοῦς, visage *m.* de marmouset.

Frau, *f.*, ἡ γυνή, γυναῖκα, femme, *f.*; eine — nehmen, πέρνω γυναῖκα, νυμφεύομαι (ὑπανδρεύομαι), prendre femme, se marier; sie ist eine —, αὐτὴ εἶναι ὑπανδρευμένη, elle est mariée; eine alte Frau, μία γραῖα (*γραῖα), une vieille femme, une vieille; die Frau Gräfin, ἡ κυρία κόντησσα, madame la contesse.

Frauenbruder, *m.*, ὁ γυναικάδελφος, beau-frère (frère de la femme de q.), *m.*

Frauenhaar, *n.*, φυτόν τι, ἀδίαντος (λατιν. capillus veneris, τρίχες τῆς Ἀφροδίτης), capillaire, adiante, *m.* (plante).

Frauenkleid, *n.*, γυναικίσιον φόρεμα, habit *m.* de femme.

Frauenmilch, *f.*, (Art Wein), εἶδος κρασίου λεγομένου γυναικεῖον γάλα, lait *m.* de Notre-Dame (espèce de vin).

Frauenkloster, s. Nonnenkloster.

Frauenschneider, *m.*, ῥάπτης διὰ γυναῖκας, tailleur *m.* pour femmes, *m.*

Frauenschuh, *m.*, γυναικίσιον παπούτζι, soulier *m.* de femme.

Frauenschuhmacher, (-schuster), *m.*, παπουτζῆς διὰ γυναῖκας, cordonnier *m.* pour femmes.

Frauenschwester, *f.*, ἡ γυναικα-

δέλφη, belle soeur (soeur *f.* de la femme de q.).
Frauensleute, *f. pl.*, αἱ γυναῖκες, femmes, *f. pl.*
Frauensperson, *f.*, γυναῖκα, κορίτζι, femme, fille.
Frauentag, *m.*, παναγιωτικὴ ἑορτή, fête *f.* de Nôtre-Dame.
Frauenzimmer, *n.*, γυναῖκα, γυναικεῖον ὑποκείμενον, (κορίτζι, γυνή), femme, fille, (en général: une personne du sexe); das Frauenzimmer (anstatt: die Frauenspersonen), αἱ γυναῖκες, τὸ γυναικεῖον γένος, les femmes, le sexe.
Fräulein, *n.*, ἡ ἀρχωντοποῦλα, εὐγενικὴ κόρη, demoiselle noble, mademoiselle.
Fräuleinstift, *n.*, μοναστῆρι διὰ εὐγενικὰ κορίτσια, couvent *m.* pour les filles nobles.
Frech, *adj.* ἀναίσχυντος, ἀδιάντροπος, arrogant, effronté, impudent, insolent.
Frechheit, *f.*, ἡ ἀναισχυντία, ἀδιαντροπία, arrogance, effronterie, impudence, insolence, *f.*
Fregatte, *f.*, ἡ φρεγάδα, φεργάδα, (εἶδος πολεμικοῦ πλοίου), frégate, *f.*
Fremd, *adj.* ξένος, ἀλλογενής, étranger; (von Pflanzen), ἐξωτικός, ἀλλοδαπός, exotique; (unbekannt), ξένος, ἄγνωστος, inconnu; (seltsam), παράξενος, étrange.
Fremdartig, *adj.* ἑτερογενής, hétérogène.
Fremdartigkeit, *f.*, τὸ ἑτερογενές, hétérogénéité, *f.*
Fremde, *f.*, ὁ ξένος τόπος, pays *m.* étranger, *m.*
Fremde, Fremdling, *m.*, ὁ ξένος, étranger, *m.*
Fresco, *n.*, Fresco-Mahlerey, *f.*, ζωγραφία εἰς τοῖχον νεωστὶ ἀσβεστωμένον, fresque (peinture à fresque), *f.*
Freßbegierde, *f.*, ἡ ἐπιθυμία διὰ τὸ φαγὶ (μάλιστα τοῦ ζώου), gloutonnerie, *f.*
Fresse, *f.*, *pop.* τὸ (ἄσχημον) στόμα, gueule, bouche, *f.*
Fressen, *v. a.* τρώγω (λέγεται κυρίως διὰ ζῶα, καὶ δι' ἀνθρώπους καταφρονητικῶς), manger, dévorer; (beizen, zerfressen), τρώγω, καταβιβρώσκω (οἷον· τὸ ἀσημόνερον), *fig.* manger, ronger, corroder.
Fresser, *m.*, ὁ πολυφάγος, λαίμαργος, glouton, gourmand, *m.*
Fresserey, *f.*, *vulg.* ἡ πολυφαγία, λαιμαργία, gloutonnerie, gourmandise, *f.*; (verächtl. ein Schmaus), ἕνα συμπόσιον (καταφρονητικῶς), ripaille, goinfrerie, *f.*
Freßfieber, *n.*, Freßkrankheit, *f.*, s. Heißhunger.
Freßgierig, s. Gefräßig.
Freßnäpfchen, *n.*, πινάκι εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὴν τροφὴν διὰ τὰ πουλλιά, auget, *m.*
Frettchen, Frett, *n.*, Frette, *f.*, ἡ βιβεῤῥίτζα, εἶδος νιφίτζας ὁποῦ κυνηγεῖ τὰ κουνέλια, furet, *m.*
Freude, *f.*, ἡ χαρά, joie, *f.*, plaisir, *m.*
Freudenbezeigung, *f.*, ἡ ἀπόδειξις τῆς χαρᾶς, démonstration de joie, réjouissance, *f.*
Freudenfest, *n.*, μία χαρά, ξεφάντωσις, rejouissance, *f.*, régal, festin, *m.*
Freudenfeuer, *m.*, φωτία ἀναμμένη εἰς σημεῖον χαρᾶς, feu *m.* de joie.
Freudengeschrey, *n.*, κραυγὴ χαρᾶς, cris *m. pl.* de joie, d'allégresse.
Freudenlos, -leer, *adj.* ἄχαρις, ὁποῦ δὲν ἔχει χαράν, sans joie, triste.
Freudenmädchen, *n.*, ἡ ἑταίρα, πόρνη, πουτάνα (κατ' εὐφημισμόν), fille *f.* de joie.
Freudenmahl, *n.*, συμπόσιον χαροποιόν, banquet, festin *m.* de réjouissance.
Freudenreich, *adj.* χαρούμενος, πλήρης χαρᾶς, plein de joie, joyeux.
Freudenschuß, *m.*, τουφεκιὰ διὰ χαράν, décharge pour quelque réjouissance.
Freudensprung, *m.*, πήδημα διὰ χαράν, saut *m.* d'allégresse.
Freudenstörer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ συγχίζει τὴν χαράν, ἐνοχλητὴς τῆς χαρᾶς, rabat-joie, trouble-fête, *m.*
Freudentag, *m.*, ἡμέρα χαρᾶς, jour *m.* de joie, de réjouissance.
Freudenthränen, *f. pl.*, δάκρυα χαρᾶς, larmes *f. pl.* de joie.
Freudig, *adj.* χαρούμενος, ὁποῦ χαίρεται, joyeux, gai.
Freudigkeit, *f.*, ἡ ἱλαρότης, χαρουμένη διάθεσις τοῦ νοός, joie, gaieté, allégresse, *f.*
Freuen, sich —, über etwas —,

χαίρομαι δι' ἕνα πρᾶγμα, se rejouir, être bien aise (de qc.); sich auf etwas —, προσμένω χαρούμενος, ἐλπίζω χαρὰν ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα, s'attendre à qc. avec joie.

Freund, *m.*, ὁ φίλος, ami, *m.*; (Verwandter), ὁ συγγενής, parent, allié, *m.*; ein Freund von einer Sache seyn, ἀγαπῶ ἕνα πρᾶγμα, aimer qc., aimer à . . .

Freundin, *f.*, ἡ φίλη, φιλενάδα, amie, *f.*; (Verwandte), ἡ συγγενὴς, συγγένησσα, parente, alliée, *f.*

Freundlich, *adj.* φιλικὸς, εὐπροσήγορος, amiable, affable; χαροποιὸς, νόστιμος, riant, gracieux.

Freundlichkeit, *f.*, ἡ εὐπροσηγορία, affaibilité; τὸ φιλικὸν φέρσιμον, douceur, *f.*

Freundschaft, *f.*, ἡ φιλία, amitié, *f.*

Freundschaftlich, *adj.* φιλικός, amical, amiable, ami.

Freundschaftsdienst, Freundschaftsstück, *n.*, φιλικὴ δούλευσις, χάρις, office d'ami, service rendu à q., trait *m.* d'ami.

Frevel, *m.*, τὸ κακούργημα, κακὸν τόλμημα, ἀδιάντροπον κάμωμα, violence, offence (faite à dessein), *f.*, crime (commis avec audace), *m.*

Freveler, *m.*, ὁ κακοῦργος, κακότροπος, ἀδιάντροπος, contrevenant, offenseur, criminel, *m.*

Frevelhaft, *adj.* κακότροπος, κακοποιὸς, ἀδιάντροπος, offensant, injurieux, effronté, audacieux.

Freveln, *v. a.* κάμνω κακόν τι, εἶμαι ἀδιάντροπος καὶ κακότροπος, faire une injure, une offense, commettre un délit.

Frevelthat, *f.*, τὸ τολμηρὸν κακούργημα, κακὸν τόλμημα, acte *m.* de violence, injure, contravention, *f.*, délit, *m.*

Frevler, *m.*, s. Freveler.

Frey, *adj.* ἐλεύθερος, libre.

Freybataillon, *n.*, τάγμα στρατιωτῶν ἑκουσίων, bataillon *m.* de compagnie franches ou de volontaires.

Freybeuter, *m.*, ὁ κουρσάρος, πειράτης, corsaire, pirate, *m.*

Freybeuterey, *f.*, τὸ κούρσευμα, métier de corsaire.

Freybrief, *m.*, γράμμα ἀπολυτικόν, lettre *f.* de franchise; (zu Vorrechten), γράμμα βασιλικὸν ὁποῦ δίδει τινὸς προνόμιον, privilége, *m.*

Freybürger, *m.*, ἐλεύθερος πολίτης, franc *m.* bourgeois.

Freycorps, *n.*, s. Freyparthie.

Freydenker, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν πιστεύει τὰ τῆς θρησκείας, ἄπιστος ὡς πρὸς θρησκείαν, ἄθρησκος, esprit fort, libertin, *m.*

Freydenkerey, *f.*, ἡ ἀπιστία ὡς πρὸς τὴν θρησκείαν, libertinage, *m.*

Freydenkerisch, *adj.* ἄπιστος εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἀνήκουν εἰς τὴν θρησκείαν, libertin (*adj.*).

Freyeigen, *adj.* ein freyeigenes Gut, ἀσύνδοτον ὑποστατικὸν, ὁποῦ δὲν πληρώνει δοσίματα εἰς τὸν ἄρχοντα, allodial.

Freyen, *v. n.* um ein Frauenzimmer, ζητῶ μίαν κόρην εἰς ὑπανδρείαν, τὴν ζητῶ διὰ γυναῖκα, μνηστεύω, rechercher en mariage (une fille); (heirathen), νυμφεύομαι, (ὑπανδρεύομαι), épouser.

Freyer, *m.*, ὁ μνηστὴρ, ἐκεῖνος ὁποῦ ζητεῖ μίαν κόρην διὰ γυναῖκα, celui qui recherche (une fille) en mariage; (μεταφ.) ὁ ἀγαπητικός, *fig.* galant, *m.*; auf Freyers Füßen gehen, ἔχω σκοπὸν ἢ ὄρεξιν νὰ νυμφευθῶ (νὰ πάρω γυναῖκα), avoir dessein ou envie de se marier.

Freyerey, *f.*, ἡ ζήτησις εἰς ὑπανδρίαν, ἡ μνηστεία, recherche *f.* en mariage.

Freyersmann, *m.*, s. Freyer, Freywerber.

Freyfrau, Freyherrin, *f.*, ἡ εὐγενικὴ κυρία, (μπαρόνησσα), baronne, *f.*

Freygebig, *adj.* φιλόδωρος, libéral, généreux.

Freygebigkeit, *f.*, ἡ φιλοδωρία, libéralité, générosité, *f.*

Freygeist, Freygeisterey, s. Freydenker, Freydenkerey.

Freygelassen, *adj.* ἀπελεύθερος, (δοῦλος ὁποῦ ἔλαβε τὴν ἐλευθερίαν), affranchi.

Freygut, *n.*, ὑποστατικὸν ἐλεύθερον ἀπὸ δοσίματα, biens *m. pl.* privilegiés, franc-alleu, *m.*

Freyhafen, *m.*, ἐλεύθερος λιμένας, port-franc, *m.*

Frey halten, *v. a.* *κράτῶ τινα ἀνέξοδον, πληρώνω τὰ ἔξοδα διά τινα*, détrayer q.

Freyheit, *f.*, *ἡ ἐλευθερία*, liberté, *f.*; ich nehme mir die —, *λαμβάνω τὴν ἐλευθερίαν*, je prends la liberté.

Freyheitsbrief, s. Freybrief.

Frey heraus, *adv.* *ἐλευθέρως, εἰλικρινῶς*, librement, franchement.

Freyherr, *m.*, *ὁ μπαρόνος, (ἐλεύθερος ἄρχων)*, baron, *m.*

Freyherrlich, *adj.* *τοῦ μπαρόνου*, de baron.

Freyherrschaft, *f.*, *ἡ μπαρονία, ἐπαρχία μπαρόνου*, baronie, *f.*

Freyjäger, *m.*, *κυνηγὸς ὁποῦ δουλεύει ἑκουσίως εἰς τὸν πόλεμον*, chasseur *m.* volontaire (dans la guerre).

Frey lassen, *v. a.* *ἀφίνω ἀπὸ τὴν φυλακὴν, ἀφίνω ἀπὸ τὴν δουλείαν*, mettre en liberté, affranchir (un serf).

Freylassung, *f.*, *ἡ ἄφεσις ἀπὸ τὴν φυλακὴν ἢ ἀπὸ τὴν δουλείαν*, mise *f.* en liberté, affranchissement (d'un esclave), *m.*

Freylich, *adv.* *βέβαια, μάλιστα*, sans doute, certes, assurément.

Frey machen, *v. a.* *ἐλευθερώνω*, délivrer; einen Brief —, *πληρώνω τὰ ἔξοδα διὰ μίαν γραφὴν παραδίδωντάς την εἰς τὴν πόσταν (κοινῶς· φραγκίρω)*, affranchir une lettre.

Freymachung, *f.*, *ἡ ἐλευθέρωσις*, délivrance, *f.*; (s. Freymachen).

Freymaurer, *m.*, *φραμμαζώνος, φαρμαζῶνος*, franc-maçon, *m.*

Freymaurerey, *f.*, *ἡ φραμμαζωνία, φαρμαζωνία*, franc-maçonnerie, *f.*

Freymüthig, *adj.* *ἐλεύθερος, εἰλικρινὴς, ὁποῦ λέγει τὴν γνώμην του ἐλευθέρως*, franc, libre, ingénu, (qui parle franchement et sans peur).

Freymüthigkeit, *f.*, *ἡ ἐλευθερία, εἰλικρίνεια*, franchise, ingénuité, *f.*

Freyparthie, *f.*, *τάγμα στρατιωτῶν ἑκουσίων*, corps *m.* de volontaires.

Freysaß, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ἕνα ὑποστατικὸν ἐλεύθερον ἀπὸ δοσίματα*, possesseur *m.* d'un franc-alleu.

Freyschule, *f.*, *ἐλεύθερον σχολεῖον (ὅπου δὲν πληρώνουν οἱ μαθηταί)*, école *f.* franche.

Freyschütze, *m.*, *ἐλεύθερος κυνηγός*, franc-archer, *m.*; s. Freyjäger; *ὁμοίως· κυνηγὸς μάγος*, chasseur *m.* sorcier.

Freysprechen, *v. a.* *ἀπολύω, ἀποφασίζω ἐλεύθερον ἀπὸ τὴν παιδείαν*, absoudre (q.); einen von etwas —, *ἐξαιρῶ, ἐλευθερώνω τινὰ ἀπό τι*, exempter, décharger q. de qc.

Freysprechung, *f.*, *ἡ ἀπόλυσις*, absolution, *f.*

Freystaat, *m.*, *ἡ ἐλευθέρα πολιτεία, ἀριστοκρατία ἢ δημοκρατία*, république, *f.*

Freystadt, *f.*, *ἐλευθέρα πόλις*, ville *f.* libre.

Freystätte, Freystatt, *f.*, *τόπος καταφυγῆς, τὸ ἄσυλον*, lieu de refuge, asile, *m.*

Freystellen, *v. a.* einem etwas —, *ἀφίνω εἰς τὴν θέλησίν τινος τι*, remettre qc à la volonté de q.

Freystunde, *f.*, *ἐλευθέρα ὥρα*, heure *f.* de loisir.

Freytag, *m.*, *ἡ παρασκευή*, vendredi, *m.*; der stille —, *ἡ μεγάλη παρασκευή*, vendredi saint.

Freytisch, *m.*, *φαγὶ ἐλεύθερον, χωρὶς πληρωμὴν (διωρισμένον καθ᾽ ἑβδομάδα ἢ καθ᾽ ἡμέραν εἰς τινὰ πτωχόν)*, table franche, pension, *f.*

Freywerber, *m.*, *ὁ προξενητὴς τῆς ὑπανδρείας*, celui qui fait la demande d'une fille pour un autre, (courtier *m.* de mariage).

Freywerberey, *f.*, *προξένησις ὑπανδρείας*, recherche en mariage (d'une fille) qui se fait pour un autre.

Freywillig, *adj.* *θεληματικὸς, ἑκούσιος*, volontaire, spontané; *adv.* *ἑκουσίως, ἐκ προαιρέσεως*, volontairement, de bon gré.

Freyzettel, *m.*, *πόλιτζα μὲ τὴν ὁποῖαν ἐμβαίνει τὸ πρᾶγμα ἐλεύθερον ἀπὸ δασμόν*, billet de franchise, billet franc, passeport, billet *m.* d'entrée.

Fricassee, *n.*, *κρέας τζηγαρισμένον, φαγὶ ἀπὸ κατακομματιασμένα κρέατα*, fricassée, *f.*

Friede, Frieden, *m.*, *ἡ εἰρήνη*, paix, *f.*; Frieden schließen,

κάμνω εἰρήνην, κλείω εἰρήνην, conclure la paix.

Friedensartikel, *m.*, Friedensbedingung, *f.*, *συνθήκη εἰρήνης*, article *m.* de paix, condition *f.* de paix.

Friedensbothe, *m.*, *ἄγγελος (μηνυτὴς) εἰρήνης*, messager *m.* de paix.

Friedensbruch, *m.*, *ὁ χαλασμὸς τῆς εἰρήνης*, rupture, infraction ou violation *f.* de la paix.

Friedensbrüchig, *adj.* *ὁποῦ χαλνᾷ τὴν εἰρήνην*, qui fait une infraction à la paix.

Friedens-Congreß, *m.*, *συνέλευσις πρεσβύων δι' ἀπόφασιν εἰρήνης*, congrès *m.* de paix.

Friedensfest, *n.*, *ἑορτὴ διὰ τὴν κλεισμένην εἰρήνην*, solennité pour la paix, fête *f.* de la paix.

Friedensflagge, *f.*, *φλάμπουρον λευκὸν (ἄσπρον) εἰς σημεῖον εἰρήνης*, pavillon blanc, pavillon *m.* de paix.

Friedensrichter, *m.*, (*κριτὴς εἰρήνης*), *κριτὴς διὰ τὰ μικρότερα ἐγκλήματα*, juge *m.* de paix.

Friedensschluß, *m.*, *ἡ ἀπόφασις (κλεῖσις) τῆς εἰρήνης*, conclusion *f.* de la paix.

Friedensstifter, *m.*, *ὁ εἰρηνοποιητής*, pacificateur, *m.*

Friedensstiftung, *f.*, *ἡ εἰρηνοποίησις*, pacification, *f.*

Friedensstörer, *m.*, *ὁ συγχιστὴς, χαλαστὴς τῆς εἰρήνης*, perturbateur *m.* du repos public, trouble-fête, *m.*

Friedenstraktat, *m.*, *συμφωνία εἰρήνης*, traité *m.* de paix.

Friedensunterhandlungen, *f. pl.*, *αἱ πραγματεῖαι διὰ τὴν εἰρήνην*, négociations *f. pl.* de paix.

Friedensvermittler, *m.*, *μεσίτης εἰρήνης*, médiateur *m.* de la paix.

Friedensvorschläge, *m. pl.*, *προβλήματα διὰ εἰρήνην*, propositions *f. pl.* de paix.

Friedenszeit, *f.*, *καιρὸς εἰρήνης*, temps *m.* de paix.

Friedfertig, Friedlich, Friedliebend, Friedsam, *εἰρηνικός*, pacifique, paisible.

Friedfertigkeit, Friedlichkeit, *f.*, *ἡ ἀγάπη τῆς εἰρήνης*, humeur *f.* pacifique, inclination à la paix.

Frieren, *v. n.* *κρυώνω, ἔχω κρύον*, avoir froid; (gefrieren), *παγώνω*, geler, se geler; es friert, *v. i.* *παγώνει*, il gèle; es friert mich, ich friere, *ἔχω κρύον*, j'ai froid.

Fries, *m.*, (wollenes Zeug), *μαλλινόν τι πρᾶγμα πυκτόν*, frise (étoffe de laine), *f.*; (in der Baukunst), *τὸ μέρος μεταξὺ τοῦ ἀρχιδοκοῦ καὶ τῆς κορωνίδος*, (*ἀρχιτεκτ.*), (archit.) frise, *f.*

Friesel, *n.*, *ἡ κόκκινη ἀσθένεια, θέρμη μὲ κόκκινα σπειριὰ εἰς τὸ σῶμα*, fièvre *f.* miliaire.

Frisch, *adj.* (kühl), *δροσερός, ψυχρὸς, ψυχρούτζικος*, frais, fraîche; (neu), *νέος, καινούριος*, récent, nouveau; frisches Wasser, *ταζέδικον νερόν*, de l'eau fraîche; frisch und gesund, *ὑγιής, εὔρωστος*, sain et sauf; es ist mir noch im frischen Andenken, *τὸ ἐνθυμοῦμαι ἀκόμη πολλὰ καλά*, j'en ai encore la mémoire fraîche; vom Frischen, *ἐκ δευτέρου, πάλιν*, de nouveau.

Frisch, *int.* *ἐλαδά, ἄγε*, allons! courage!

Frische, *f.*, *ἡ δροσερότης, ψύχρα*, fraîcheur, *f.*

Frischen, *v. a.* *δροσίζω*, rafraîchir; (bey den Jägern), die Hunde frischen, *δίδω καθαρτικὸν εἰς τὰ σκυλία*, (chass.) purger les chiens; (von Metallen), *καθαρίζω (μέταλλα)*, affiner (des métaux); *v. n.* *γεννῶ ἄγρια γουρουνόπουλα*, mettre bas (*se dit* d'une laie).

Frischling, *m.*, *ἄγριον γουρουνόπουλον*, marcassin, *m.*

Friseur, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ κατζαρώνει τὰ μαλλιά*, coiffeur, *m.*

Frisiren, *v. a.* *κατζαρώνω τὰ μαλλιά*, friser (les cheveux).

Frisir-Kamm, *m.*, *κτένι διὰ τὸ κατζάρωμα*, peigne *m.* à friser.

Frist, *f.*, *ἡ διορία*, terme, *m.*; (Zeit), *καιρός*, temps, *m.*; *ἀναβολή*, delai, *m.*, surséance, *f.*

Fristen, *v. a.* einem das Leben, *διατηρῶ τὴν ζωήν τινος*, (*τὸν ἰατρεύω ἀπὸ βαρεῖαν ἀῤῥωστίαν*), prolonger, conserver (la vie à q.).

Frisur, *f.*, *τὰ κατζαρωτὰ μαλ-*

λιά, cheveux m. pl. frisés, frisure, f.; (am Kleide), στολισμὸς γυναικείου φορέματος μὲ μεταξωτὰ κράσπεδα, falbala, m.

Froh, adj. χαρούμενος, ἱλαρός, aise, bien-aise, gai.

Fröhlich, adj. χαρούμενος, joyeux, gai, enjoué.

Fröhlichkeit, f., ἡ χαρά, gaieté, belle humeur, m.

Frohlocken, v. a. φωνάζω ἀπὸ χαρὰν, ἐβγάζω κραυγαῖς χαρᾶς, χαίρομαι, pousser des cris d'allégresse, se réjouir.

Frohlocken, n., ἡ κραυγὴ χαρᾶς, cris m. pl. d'allégresse.

Frohn, m., δοῦλος κριτηρίου, sergent, huissier, m.

Frohnbar, Frohnpflichtig, adj. ὑποκείμενος εἰς ἀγγαρείαν, corvéable, sujet à des corvées.

Frohnbauer, m., χωριάτης ὑποχρεωμένος εἰς ἀγγαρείαν, paysan m. sujet à la corvée.

Frohne, f., Frohndienst, m., ἡ ἀγγαρεία, ἡ ἀναγκασμένη δουλειὰ χωρὶς μισθόν, corvée, f.; zur Frohne arbeiten, κάμνω ἀγγαρείαν, faire corvée.

Fröhnen, v. n. κάμνω ἀγγαρείαν, δουλεύω χωρὶς μισθόν, faire corvée, travailler à la corvée.

Fröhner, m., ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ δουλεύῃ τὸν αὐθέντην του χωρὶς μισθόν, celui qui fait corvée.

Frohnfasten, f. pl., ἡ νηστεία τῶν Καθολίκων κάθε τρεῖς μῆνας γινομένη, jeûne m. des quatre-temps.

Frohnfeste, f., φυλακὴ, δεσμωτήριον, geole, f.

Frohnfuhre, f., ἀγγαρεία ὁποῦ γίνεται μὲ τὸ ἁμάξι, charroi m. par corvées.

Frohngeld, n., πληρωμὴ τοῦ χωριάτου εἰς τὸν αὐθέντην του εἰς τόπον τῆς δουλείας, droit m. de corvée.

Frohngut, n., ὑποστατικὸν ὑποκείμενον εἰς τὴν ἀγγαρείαν (s. Frohne), terre f. sujette à corvée.

Frohnherr, m., ὁ αὐθέντης διὰ τὸν ὁποῖον κάμνουν τὴν ἀγγαρείαν (s. Frohne), seigneur m. qui a le droit d'exiger des corvées.

Frohnleichnam, m., τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, le corps du Seigneur.

Frohnleichnamsfest, n., ἡ ἑορτὴ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ (εἰς τοὺς καθολίκους), la fête-Dieu.

Frohntag, m., ἡμέρα ἀγγαρείας, ἡμέρα εἰς τὴν ὁποίαν ὁ χωριάτης δουλεύει τὸν αὐθέντην του χωρὶς μισθόν, journée, f., jour m. de corvée.

Frohnvogt, m., ἐπιστάτης εἰς ἐκείνους ὁποῦ κάμνουν τὴν ἀγγαρείαν (s. Frohne), officier m. qui commande les corvées.

Frohsinn, m., χαρούμενη διάθεσις τοῦ νοός, ἱλαρότης, gaieté f. de coeur, enjouement, m.

Fromm, adj. εὐσεβὴς, θεοσεβὴς, pieux, religieux; (sanft), ἥμερος, doux, sage.

Frömmeley, f., ὑποκρινομένη εὐσέβεια, piété f. affectée.

† Frommen, v. n. ὠφελῶ, être utile.

Frömmigkeit, f., ἡ εὐσέβεια, θεοσέβεια, piété, f.

Frömmling, Frömmler, m., ὁ ὑποκρινόμενος εὐσεβής, faux dévot, béat, m.

Fronte, f., τὸ μέτωπον (ἐμπροσθινὸν μέρος) ὁσπιτίου, face, façade (d'une maison); ὁμοίως· τοῦ στρατεύματος, (milit.) front, m.

Frosch, m., ὁ βάτραχος, (ὁ μπάκακας), grenouille, f.; (am Fiedelbogen), ξύλον μικρὸν μὲ τὸ ὁποῖον τεντώνουν ταῖς τρίχες εἰς τὸ δοξάρι τοῦ βιολιοῦ, hausse f. de l'archet; (Pferdekrankheit), φλόγωσις εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἀλόγου, lampas, m., fève, barbe (maladie des chevaux).

Froschlache, f., βατραχότοπος, νερὸν μὲ βατράχους, grenouillère, f.

Froschleich, -laich, n., ὁ σπόρος τῶν βατράχων, frai m. de grenouilles.

Froschwurm, m., βρέφος βατράχου (μικρὸς βάτραχος ὁποῦ ἔχει ἀκόμι σχῆμα σκώληκος), têtard.

Frost, m., ἡ παγωσιὰ, ψύχρα, κρυάδα (μὲ πάγον), gelée, f., froid, m.; (Fieberfrost), ὁ ἀνατριχιασμὸς εἰς τὴν θέρμην, frisson, m.

Frostbeule, f., πρισμάδα ὁποῦ γίνεται εἰς ἕνα μέλος πα-

γωμένον, τὸ χείμεθλον, engelure, *f.*
Fröstеln, *v. i.* mich fröstelt, ἀνατριχιάζω, (τζιτζιρίζω, τουρτουρίζω), frissonner.
Frostig, *adj.* κρύος, ψυχρός, froid; (*fam.* frostrig), ὅστις εὔκολα αἰσθάνεται χρύον, ὅστις φοβεῖται ἀπὸ τὸ κρύον, frileux, froidureux.
Fröstling, *m.*, ἄνθρωπος ὁποῦ εὔκολα κρυώνει, ὁποῦ δύσκολα ὑποφέρει τὸ κρύον, homme frileux, *m.*
Frucht, *f.*, ὁ καρπός, fruit, *m.*; (Baumfrucht), τὸ πωρικόν, fruit d'arbre.
Fruchtbar, *adj.* καρποφόρος, fertile, fécond (*prop.* et *fig.*).
Fruchtbarkeit, *f.*, ἡ καρποφορία, fertilité, fécondité, *f.*
Fruchtbaum, *m.*, καρποφόρον δένδρον, arbre fruitier, *m.*
Fruchtboden, *m.*, τὸ σιταροφυλάκιον, ἀμπάρι, grenier, *m.*
Fruchtbringend, *adj.* καρποφόρος, fructifiant; (μεταφ.) ὠφέλιμος, *fig.* utile.
Fruchten, *v. n.* ὠφελῶ, fructifier, profiter; es fruchtet, ὠφελεῖ, εἶναι ὠφέλιμον, il est utile.
Fruchtgehäuse, *n.*, Fruchtkapsel, *f.*, τὸ περικάρπιον, péricarpe, *m.*
Fruchthandel, *m.*, ἡ πραγμάτεια μὲ καρποὺς, μὲ πωρικά, commerce *m.* de fruits.
Fruchthändler, *m.*, πραγματευτὴς, μὲ καρποὺς, μὲ πωρικά, fruitier, *m.*
Fruchtkorb, *m.*, καλάθι διὰ πωρικά, panier *m.* à fruits; καλάθι μὲ πωρικά, panier (plein) de fruits.
Fruchtlos, *adj.* ἀνωφελὴς, μάταιος, infructueux.
Fruchtlosigkeit, *f.*, ματαιότης, τὸ ἀνωφελές, infructuosité, *f.*
Fruchtmangel, *m.*, ἡ ἔλλειψις τῶν καρπῶν, ἀκαρπία, disette *f.* de fruits.
Fruchtsperre, *f.*, ἐμπόδιον τῆς πουλήσεως τῶν καρπῶν, μάλιστα τῶν γεννημάτων, défense *f.* d'exporter des grains.
Fruchtstück, *n.*, ζωγραφία παρασταίνουσα διαφόρων λογιῶν καρποὺς, fruit (tableau), *m.*
Fruchtzins, *m.*, δασμὸς, δόσιμον ὁποῦ πληρώνεται εἰς καρποὺς, terrage, *m.*
Früh, *adv.* πρωΐ, πουρνό, matin, le matin; heute früh, σήμερον τὸ πρωΐ, ce matin; (zeitig), ἐνωρίς, de bonne heure; *adj.* πρωϊνός, de matin; πρώϊμος, prématuré, précoce, hâtif.
Frühe, *f.*, τὸ πρωΐ, τὸ πουρνὸ, ἡ ταχυνή, le matin, *m.*; in aller —, πολλὰ πρωΐ, de grand matin.
Frühgerste, *f.*, κριθάρι πρώϊμον, écourgeon, *m.*
Frühgebeth, *s.* Morgengebeth.
Frühjahr, *n.*, ἡ ἄνοιξις, printemps, *m.*
Frühkirsche, *f.*, κεράσι πρώϊμον, cerise hâtive.
Frühling, *m.*, ἡ ἄνοιξις, τὸ ἔαρ, printemps, *m.*
Frühlingsfieber, *f.*, θέρμη εἰς καιρὸν ἀνοίξεως, fièvre *f.* de printemps.
Frühlingsfliege, *f.*, μυῖα τις ὁποῦ φαίνεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνοίξεως, petite mouche *f.* qui paraît le printemps.
Frühlingsluft, *f.*, ἀέρας τῆς ἀνοίξεως, ἐαρινὸς ἀήρ, air *m.* de printemps.
Frühlingsnachtgleiche, *f.*, ἰσημερία ἐαρινή, ἰσημερία εἰς τὴν ἄνοιξιν, équinoxe *m.* vernal.
Frühlingszeichen, *n. pl.*, τὰ σημεῖα τοῦ ζωδιακοῦ εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ὁ ἥλιος εἰς τὴν ἄνοιξιν, les signes vernaux (du zodiaque), *m. pl.*
Frühlingszeit, *f.*, ὁ καιρὸς τῆς ἀνοίξεως, ἐαρινὸς καιρός, saison, *f.* printanière.
Frühmette, *f.*, ὁ ὄρθρος, messe *f.* du matin.
Früh Morgens, *adv.* τὸ πρωΐ, τὸ πουρνό, du matin.
Frühprediger, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει διδαχὴν τὸ πρωΐ, prédicateur *m.* du matin.
Frühpredigt, *f.*, ἡ διδαχή, ὁ λόγος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὸ πρωΐ γινόμενος, prêche *m.* du matin.
Frühreif, *adj.* πρώϊμος, ὁποῦ φθάνει ἢ ὡριμάζει ταχέως, précoce, hâtif.
Frühregen, *m.*, βροχὴ εἰς τὸ πρωΐ, pluie *f.* du matin; βροχὴ εἰς τὴν ἄνοιξιν, ἢ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ καλοκαιρίου, pluie *f.* de saison.
Frühstück, *n.*, τὸ πρόγευμα, (τουρκ. καφαλτό), déjeuné, déjeuner, *m.*
Frühstücken, *v. n.* τρώγω πρόγευμα, déjeûner.

Frühstunde, f., ὥρα εἰς τὸ πρωΐ; ὥρα πρὸ τοῦ γεύματος, heure f. du matin.
Frühzeitig, adj. πρώϊμος, prématuré, précoce, hâtif; ταχὺς, ὀγλήγωρος, accéléré, vite.
Fuchs, m., ἡ ἀλωποῦ, ἀλεποῦ (*ἀλώπηξ), renard, m.; (der Balg), ἡ ἀλωπόγουνα, ἀλωποῦ, renard, m., peau f. de renard; (ein Pferd), ἄλογον κοκκινούτζικον ἢ ἀπὸ τὸ χρῶμα τῆς ἀλωποῦς, alezan, cheval alezan; (auf dem Billiard), (εἰς τὸ μπιλιάρδο) μία μπάλλα ῥιμμένη εἰς τὴν τρύπαν κατὰ τύχην μόνον, (au jeu du billard) bille faite par hasard seulement; (neuer Schüler, neuer Student, im Scherz und als Schimpfwort), ἀρχάριος μαθητὴς, ἀρχάριος στουδέντος (λέγεται διὰ χορατᾶν καὶ διὰ ὕβριν), jeune étudiant (ou écolier) nouvellement débarqué (terme de badinage et d'injure); ein schlauer Fuchs, ἕνας πανουργούτζικος, διαβολικὸς, homme rusé, fin matois, m.; (im Scherz) er hat Füchse, ἔχει φλωριά, εἶναι πλούσιος, il a de quoi, c'est le père aux ducats.
Fuchsbalg, m., Fuchsfell, n., ἡ ἀλωπόγουνα, peau f. de renard.
Fuchsbau, m., φωλεὰ τῆς ἀλωποῦς, terrier m. du renard.
Fuchseisen, n., παγίδα σιδηρένια διὰ τὴν ἀλωποῦ, chausse-trape, f.
Fuchsicht, adj. ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα ἢ τὴν βρῶμαν τῆς ἀλωποῦς, roux; qui sent le renard.
Fuchsjagd, f., τὸ κυνῆγι τῆς ἀλωποῦς, chasse f. aux renards.
Fuchsjäger, m., ἀλωπεκοκυνηγός, renardier, m.
Fuchsloch, n., Fuchshöhle, f., ἡ φωλεὰ (τρύπα) τῆς ἀλωποῦς, renardière, f.
Fuchspelz, m., ἀλωπόγουνα, peau f. de renard; γοῦνα φκιασμένη ἀπὸ δέρματα ἀλωπῶν, justaucorps m. fourré de peaux de renard.
Fuchsroth, adj. ξανθοκόκκινος, πυῤῥὸς (ὡσὰν τὴν ἀλωποῦ), roux, roussâtre.
Fuchsschwanz, m., ἡ οὐρὰ τῆς ἀλωποῦς, queue f. de renard; den Fuchsschwanz streichen, s. Fuchsschwänzen.
Fuchsschwänzen, v. n. fam. κολακεύω (ταπεινὰ ἢ μὲ πονηρίαν), flagorner, flatter, cajoler.
Fuchsschwänzer, m., ὁ (ταπεινὸς ἢ πονηρὸς) κόλαξ, κόλακας, flagorneur, m.
Fuchsschwänzerey, f., ἡ (ταπεινὴ ἢ πονηρὰ) κολακεία, flagornerie, f.
Fuchtel, f., ἕνα σπαθὶ μὲ λάμαν πλατεῖαν, épée à lame plate et large; (Schläge), κτυπήματα μὲ τὸ πλάτος τοῦ σπαθιοῦ, des coups m. pl. donnés de plat d'épée.
Fuchteln, v. a. κτυπῶ, δέρνω μὲ τὸ πλάτος τοῦ σπαθιοῦ, donner des coups de plat d'épée.
Fuder, n., ἡ ἁμαξιὰ, τὸ φόρτωμα ἁμαξιοῦ, voie, charge, voiture, f.; ein Fuder Wein, βουτζὶ μεγάλον μὲ κρασὶ (μέτρον τι), un foudre de vin.
Fug, m., τὸ δίκαιον, droit, m., raison, f.; mit Fug und Recht, μὲ δίκαιον, μὲ πολὺ δίκαιον, avec droit et justice.
Fuge, f., χαραγματιὰ εἰς ἕνα σανίδι, διὰ νὰ ἔμβῃ ἄλλο, joint, m., emboîture, f.; rainure, entaille; mortaise, f.; συνάρμοσις (δύο ξύλων ἢ σανιδίων), jointure; (in der Musik) ἡ φοῦγα, εἶδος τεχνικοῦ μουσικοῦ κομματίου, fugue, f.
Fügebank, f, τὸ σκαμνὶ ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὸ σανίδι, ὅταν θέλουν νὰ κάμουν χαραγματιὰν εἰς αὐτὸ, (tonnel.) colombe, f.
Fügehobel, m., τὸ ῥουκάνι ὁποῦ κάμνει χαραγματιαῖς εἰς τὰ σανίδια, bouvet, m.
Fügen, v. a. συναρμόζω, σμίγω μαζὺ (σανίδια μάλιστα), joindre, emboîter; (ordnen, einrichten), διατάσσω, διορίζω (λέγεται διὰ τὸν θεὸν καὶ διὰ τὴν εἱμαρμένην), régler, disposer, vouloir (en parlant de Dieu ou du destin); sich —, συναρμόζομαι, προσαρμόζομαι, s'emboîter, se joindre; (sich ereignen), συμβαίνει, τυχαίνει, ἀκολουθεῖ, se faire, arriver; sich in et-

was —, ὑποτάσσομαι εἴς τι, δέχομαι ἢ ὑποφέρω τι μὲ ὑπομονήν, s'accommoder à qc.; sich in sein Schicksal —, ὑποτάσσομαι εἰς τὴν τύχην μου, ὑποφέρω τὰ τῆς τύχης, se soumettre à sa destinée; einem etwas zu wissen —, δηλοποιῶ, φανερώνω, δίδω εἴδησιν εἴς τινα διά τι, faire savoir qc. à q.

Fügewort, *n.*, (Bindewort), ὁ σύνδεσμος (εἰς τὴν γραμματικήν), (gramm.) conjonction, *f.*

Füglich, *adj.* ἁρμόδιος, comode, convenable; *adv.* ἁρμοδίως, πρεπόντως, commodément, bien.

Füglichkeit, *f.*, ἡ ἁρμοδιότης, τὸ ἁρμόδιον, convenance, commodité, *f.*

Fügung, *f.*, ἡ συνάρμοσις, emboîtement, *m.*, jonction, *f.*; Gottes —, ἡ διάταξις, ὁ προδιορισμὸς τοῦ θεοῦ, disposition, direction, providence *f.* de Dieu.

Fühlbar, *adj.* αἰσθητός, ὁποῦ ἠμπορεῖ τινὰς νὰ αἰσθανθῇ, palpable, sensible.

Fühlen, *v. a.* (mit den Händen), αἰσθάνομαι, tâter, toucher, manier; ψηλαφῶ, sentir.

Fühlfaden, *m.*, s. Fühlspitze.

Fühlhorn, *n.*, die Fühlhörner, (*pl.*), τὰ λεπτὰ κεράτια μερικῶν ζωΰφίων, antenne (des insectes), *f.*

Fühllos, *adj.* ἀναίσθητος, ὁποῦ δὲν ἔχει αἴσθησιν, insensible; — σκληρός, ἄσπλαγχνος, dur, insensible, impitoyable.

Fühllosigkeit, *f.*, ἡ ἀναισθησία, insensibilité, *f.*; — ἀσπλαγχνιά, dureté (de coeur), *f.*

Fühlspitze, *f.*, λεπτὴ κλωστὴ ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὰ κεφάλια μερικῶν ζωΰφίων, barbillon, *m.*

Führband, *n.*, s. Gängelband.

Fuhre, *f.*, τὸ κουβάλισμα μὲ τὸ ἀμάξι, chariage, *m.*; eine Fuhre, (Wagenladung), μία ἀμαξιά, φόρτωμα ἀμαξιοῦ, voiture, voie, charge, charretée, *f.*

Führen, *v. a.* ὁδηγῶ, πηγαίνω (τινά), mener, conduire, guider; (zu Wagen), φέρω, κουβαλῶ μὲ τὸ ἀμάξι, mener, voiturer, charrier; Geld 2c. bey sich —, ἔχω (τραβῶ) μαζύ μου ἄσπρα κτλ., porter, avoir de l'argent etc. sur soi; (verwalten), κυβερνῶ, διοικῶ, administrer, gouverner; den Degen —, μεταχειρίζομαι τὸ σπαθί, πολεμῶ, manier l'épée; die Feder —, μεταχειρίζομαι τὸ κονδύλι, γράφω, manier la plume, écrire; die Bücher —, κρατῶ τὰ βιβλία, τὰ κατάστιχα (ὡς γραμματικός, εἰς τὴν πραγματείαν), tenir les livres; (anführen), ὁδηγῶ ὡς στρατηγός, commander (en chef); Waaren —, (damit handeln), ἔχω πρᾶγμα νὰ πωλῶ, tenir (avoir à vendre) des marchandises.

Führer, *m.*, ὁ ὁδηγός, conducteur, guide, *m.*; (μεταφ.) ὁ παιδαγωγός, pédagogue, gouverneur, *m.*

Fuhrlohn, *n.*, τὸ ἀγωγιάτικον, voiture, *f.*, port, roulage, *m.*

Fuhrmann, *m.*, ὁ ἀμαξᾶς (ὁποῦ κουβαλεῖ βαρειὰ πράγματα μὲ τὸ ἀμάξι), voiturier, charretier, roulier, *m.*

Führung, *f.*, ἡ ὁδηγία, ὁδήγησις, conduite, *f.*; ἡ κυβέρνησις, διοίκησις, administration, *f.*; (s. Führen).

Fuhrwagen, *m.*, ἀμάξι (μεγάλον διὰ φορτώματα), chariot, *m.*

Fuhrweg, *m.*, ὁ δρόμος, ἡ στράτα διὰ τὰ ἀμάξια, grand chemin, *m.*

Fuhrwerk, *n.*, κάθε ἀμάξι, μεγάλον ἢ μικρόν, voiture, *f.*, chariot, *m.*

Fuhrwesen, *n.*, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ κουβάλισμα μὲ ἀμάξια, tout ce qui appartient au chariage; τὰ ἀμάξια ἀνήκοντα εἰς ἕνα στράτευμα, les chariots ou voitures d'une armée.

Fülle, *f.*, τὸ πλήρωμα, ἡ γεμωσιά, δαψίλεια, τὸ πλῆθος, abondance, *f.*; (Füllsel), τὸ γέμισμα, φαγὶ ἀπὸ τριμμένον ψωμὶ καὶ αὐγά, ὁποῦ βάνουν εἰς ψημέναις χῆναις κτλ.), (cuis.) farce, *f.*

Füllen, *v. a.* γεμίζω, remplir, (cuis.) farcir.

Füllen, Fohlen, *v. n.* γεννῶ πωλάρια, pouliner.

Füllen, *n.*, τὸ πωλάρι, poulain, *m.*

Füllerde, *f.*, χῶμα διὰ γέμισμα, terre *f.* de remplage.

Füllhaare, *f.*, τρίχες διὰ γέ-

μισμα (προσκεφάλου κτλ.), bourre, *f.*

Füllhorn, *n.*, το κέρας τῆς ἀμαλθείας, (κέρας γεμάτον καρποὺς ὡς σημεῖον τοῦ πλούτου), corne *f.* d'abondance.

Füllmund, *m.*, τὸ θεμέλιον ἑνὸς ὁσπιτίου, fondement *m.* d'un bâtiment.

Füllsel, *n.*, τὸ γέμισμα, φαγὶ ἀπὸ αὐγὰ καὶ τριμμένον ψωμὶ ἢ ἀπὸ κατακομματιασμένον κρέας μὲ τὸ ὁποῖον γεμίζουν ψημένα περιστέρια κτλ., (cuis.) farce, *f.*, farcis, *m.*

Füllung, *f.*, ἡ γέμισις, τὸ γέμισμα, remplissage, remplage, *m.*

Fummelholz, *n.*, ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον γυαλίζουν οἱ παπουτζῆδες, buis, biseigle, *m.*

Fund, *m.*, τὸ εὕρημα, ἕνα πρᾶγμα εὑρημένον, trouvaille, chose *f.* trouvée.

Fundament, *n.*, τὸ θεμέλιον, fondement, fond, *m.*

Fundgrube, *f.*, λάκκος εἰς τὸν ὁποῖον ἐβγάζουν μέταλλα ἢ ἄλλα πράγματα, minière, mine, *f.*

Fündling, s. Findling.

Fünf, *nu.* πέντε, cinq; *fam.* er läßt fünf gerade seyn, αὐτὸς δὲν εἶναι αὐστηρὸς, εἶναι εὐμενὴς, συγκαταβατικὸς, ἀμελὴς, il n'y regarde pas de si près, il est bien indulgent.

Fünfeck, *n.*, τὸ πενιάγωνον, pentagone, *m.*

Fünfeckig, *adj.* πεντάγωνος, pentagone, *adj.*

Fünferley, *adj. indecl.* πέντε λογιῶν, de cinq sortes, manières, façons.

Fünffach, Fünffältig, *adj.* πενταπλοῦς, πενταπλάσιος, quintuple.

Fünffingerkraut, *n.*, τὸ πεντάφυλλον, (χόρτον τι), quintefeuille, *f.*

Fünfhundert, *nu.* πεντακόσιοι, -αι (αις), -α, cinq-cents.

Fünfhundertste, *adj.* πεντακοσιοστός, cinq-centième; Fünfhundert und erste, zweyte rc., πεντακοσ.οστὸς πρῶτος, δεύτερος κτλ., cinq-cents-unième, cinq-cents-deuxième etc.

Fünfjährig, *adj.* πενταετής, πένταχρονος, de cinq ans, quinquennal.

Fünfmal, *adv.* πέντε φοραῖς, πεντάκις, cinq fois.

Fünfmalig, *adj.* ὁποῦ γίνεται πέντε φοραῖς, qui se fait cinq fois.

Fünfmonatlich, *adj.* πεντεμηνιαῖος, πέντε μηνῶν, de cinq mois.

Fünfpfündig, *adj.* ἀπὸ πέντε φούντια, cinq livres pesant.

Fünftägig, *adj.* πενθήμερος, πέντε ἡμερῶν, de cinq jours.

Fünftausend, *nu.* πέντε χιλιάδες, cinq mille.

Fünfte, *adj.* πέμπτος, cinquième; der fünfte des Monats, ἡ πέμπτη τοῦ μηνός, le cinq du mois.

Fünftehalb, *adj.* τέσσαρες ἥμισυ, τέσσαρα ἥμισυ, quatre et demi.

Fünftel, *n.*, τὸ πέμπτον, πεμπτημόριον, un cinquième.

Fünftens, *adv.* πέμπτον, cinquièmement.

Funfzehn, *nu.* δεκαπέντε, quinze.

Funfzehnhundert, *nu.* χίλιοι πεντακόσιοι, quinze cents, mille et cinq cents.

Funfzehnte, *adj.* δέκατος πέμπτος, quinzième; der funfzehnte des Monats, ἡ δεκάτη πέμπτη τοῦ μηνός, le quinze du mois.

Funfzig, *nu.* πενῆντα, (*πεντήκοντα), cinquante.

Funfziger, *m.*, ἄνθρωπος πενῆντα χρόνων ἢ καὶ περισσότερον, quinquagénaire, *m.*

Funfzigerin, *f.*, γυναῖκα πενῆντα χρόνων ἢ καὶ περισσότερον, quinquagénaire, *f.*

Funfzigjährig, *adj.* πεντηκονταετής, πενῆντα χρόνων, de cinquante ans, quinquagénaire (*adj.*).

Funfzigste, *adj.* πεντηκοστός, cinquantième.

Funfzigtheil, *m.*, ἕνα πεντηκοστὸν, un cinquantième.

Funke, Funken, *m.*, Fünkchen, *n.*, ὁ σπινθὴρ, ἡ σπινθῆρα, étincelle, étincelette, *f.*

Funkeln, *v. n.* σπινθηροβολῶ, γυαλίζω, étinceler, briller.

Funkelneu, (Funkelnagelneu), *adj.* ὅλο νέος, ὅλο καινούριος, tout battant neuf.

Für, *prp.* διὰ, pour; ἀντὶς διὰ, pour, contre.

Für und für, *adv.* πάντοτε, ἀκατάπαυστα, ἀδιαλείπτως, toujours, perpétuellement, sans cesse.

Fürbaß, *adv.* *περαιτέρω, πλέον παρέκει*, plus outre, plus avant, plus loin.
Fürbitte, *f.*, *ἡ παρακάλεσις δι' ἄλλον (μάλιστα νὰ τὸν συγχωρήσῃ τις), ἡ μεσιτεία*, intercession, sollicitation, *f.*
Fürbitten, *v. n.* *παρακαλῶ τινὰ δι' ἄλλον (νὰ τὸν συγχωρήσῃ), μεσιτεύω*, interceder, solliciter pour q.
Fürbitter, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ παρακαλεῖ δι' ἄλλον, ὁ μεσίτης*, intercesseur, *m.*
Furche, *f.*, *τὸ αὐλάκι τοῦ ἀλετριοῦ*, sillon, rayon, *m.*; *ἡ χαραγματιά*, entaille, rainure, *f.*; (Runzel), *ἡ ζαρωματιά*, ride, *f.*
Furchen, *v. n.* et *a.* *αὐλακώνω, κάμνω αὐλάκια (μὲ τὸ ἀλέτρι)*, sillonner; *κάμνω χαραγματιαῖς*, faire des entailles, des rainures.
Furcht, *f.*, *ὁ φόβος*, peur, crainte, *f.*
Furchtbar, *adj.* *φοβερός*, formidable, redoutable, terrible.
Furchtbarkeit, *f.*, *τὸ φοβερὸν, ἡ φοβερότης*, terreur, *f.*
Fürchten, *v. a.* (einen, etwas), sich —, (vor einem, vor etwas), *φοβοῦμαι ἀπό τι*), craindre, redouter (q., qc.), avoir peur (de q., de qc.).
Fürchterlich, *adj.* *φοβερός*, terrible, épouvantable, effroyable.
Furchtlos, *adj.* *ἄφοβος*, sans peur, intrépide.
Furchtlosigkeit, *f.*, *ἡ ἀφοβία*, intrépidité, *f.*

Furchtsam, *adj.* *δειλὸς, ὁποῦ φοβεῖται, φοβιτζιάρης*, peureux, craintif, timide.
Furchtsamkeit, *f.*, *ἡ δειλία*, timidité, crainte, *f.*
Furie, *f.*, *ἡ Ἐριννὺς*, Furie, *f.*; (*μεταφ.*) *ὁ θυμὸς, ἡ μανία*, colère, fureur, *f.*; — *γυναῖκα ὁποῦ εὔκολα θυμώνει καὶ μαλώνει*, furie, mégère, *f.*
Furier, (Fourier), *m.*, *ὀφφικιάλος ὁποῦ σημειώνει τὰ κονάκια διὰ τοὺς στρατιώτας*, fourrier, *m.*
Fourierschütz, *m.*, *ὁ βοηθὸς τοῦ* Furier, aide *m.* à fourrier; s. Furier.
Fürlieb, nehmen, mit etwas, *εὐχαριστοῦμαι, εἶμαι εὐχαριστημένος μέ τι*, avoir pour agréable, agréer, se contenter de qc.
Furnier, *n.*, *ξύλα διαφόρων χρωμάτων μὲ τὰ ὁποῖα στολίζουν τραπέζια, σκαμνιὰ κτλ.*, plaque, feuille, *f.*
Furnieren, *v. a.* *στολίζω μὲ ξύλα διαφόρων χρωμάτων*, plaquer.
Fürsprache, *f.*, *ἡ παρακάλεσις δι' ἄλλον, ἡ μεσιτεία*, intercession, *f.*
Fürsprecher, *m.*, *ὁ παρακαλῶν δι' ἄλλον τινὰ, ὁ μεσίτης*, intercesseur, *m.*
Fürst, *m.*, *ὁ πρίγγιψ, πρίγγιπας, ἡγεμών*, prince, *m.*
Fürstenstand, *m.*, *ἡ στάσις, κατάστασις πρίγγιπος*, principauté, *f.*, rang *m.* de prince.
Fürstenthum, *n.*, *ἡ ἡγεμονεία, ἐπαρχία πρίγγιπος*, principauté, *f.*

Fürstin, *f.*, *ἡ πριγγίπισσα, ἡγεμόνισσα*, princesse, *f.*
Fürstlich, *adj.* *ἡγεμονικὸς, ὁποῦ ἀνήκει εἰς πρίγγιπα*, de prince.
Furt, *f.*, *ὁ πόρος, μέρος ποταμοῦ εἰς τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ τις νὰ ἀπεράσῃ πεζός*, gué, *m.*
Fürwahr, *adv.* *ἀληθινὰ, ἐπ' ἀληθείας, τῇ ἀληθείᾳ*, en vérité, assurément.
Fürwort, *n.*, *ἡ μεσιτεία*, intercession, *f.*; — *ἡ ἀντωνυμία (εἰς τὴν γραμματικήν)*, (gramm.) pronom, *m.*
Furz, *m.*, *pop.* *κλάνη*, pet, vent, *m*
Fusel, *m.*, *ἀχαμνὴ ῥακή*, mauvais brandevin, *m.*
Füselier, *m.*, *ὁ τουφεκνιζῆς, στρατιώτης μὲ τουφέκι*, fusilier, *m.*
Fuß, *m.*, *τὸ ποδάρι, ὁ πούς*, pied, *m.*, jambe, patte (d'une araignée etc.); zu Fuße gehen, *πηγαίνω πεζός*, aller à pied; stehendes Fußes, *εὐθὺς, αὐτὴν τὴν στιγμὴν*, de ce pas, sur le champ; *fig.* einem etwas unter den — geben, *δίδω (κρυφίως) συμβουλὴν ἢ εἴδησιν εἴς τινα*, donner (en secret) des avis à q.; einen auf freyen — stellen, *ξεφυλακώνω, βάνω τινὰ εἰς ἐλευθερίαν*, élargir, mettre q. en liberté; auf einen großen Fuß leben, *ἀπερνῶ λαμπρὰ, μὲ ἀρχωντικὸν*

τρόπον, vivre en grand seigneur, trancher du seigneur.

Fußangel, m., ὁ τρίβελος, σίδηρον μὲ τέσσαρα σουγλιὰ ὁποῦ ῥίπτουν ἐκεῖ ὅπου τὸ ἐχθρικὸν ἱππικὸν ἔχει νὰ ἀπεράσῃ, chausse-trape, f.

Fußbad, n., λουτρὸν τῶν ποδῶν, bain m. des pieds.

Fußballen, m., τὸ παχὺ μέρος τοῦ ποδὸς ὀπίσω ἀπὸ τὰ δάκτυλα, élévation charneuse sous le grand doigt du pied.

Fußbiege, f., τὸ ἄνω μέρος τοῦ ποδός, coude-pied, m.

Fußblatt, n., τὸ ἐμπρασθινὸν μέρος τοῦ ποδός, le devant du pied.

Fußboden, m., τὸ ἔδαφος, plancher, m.

Fußbret, n., τὰ ἄνω μέρος τοῦ ποδός, coude-pied, m.; — σανίδι τοῦ κρεββατιοῦ πρὸς τὸ μέρος τῶν ποδῶν, pied m. de lit.

Füßchen, n., ποδαράκι, petit pied, m.

Fußeisen, n., ἡ πέδη, σιδηρένιος δεσμὸς διὰ τὰ ποδάρια, fer m. aux pieds.

Fußen, v. n. βάνω τὰ ποδάρια (εἴς τι), mettre les pieds sur . . ., prendre pied; — (μεταφ.) ἐμπιστεύομαι, θεμελιώνομαι εἴς τι, fig. faire fond, se reposer sur qc.

Fußfall, m., ἡ γονυκλυσία, τὸ προσκύνημα, prosternement, m.

Fußfällig, adv. γονυκλιτά, prosterné, à genoux; ταπεινότατα, fig. très-humblement.

Fußgänger, m., ὁ πεζός, ἐκεῖνος ὁποῦ πηγαίνει πεζός, piéton, marcheur, m.

Fußgestell, n., τὸ βάθρον, ἡ βάσις τοῦ στύλου ἢ ἀγάλματος, piédestal, piédouche, m.; κάθε σανίδι διωρισμένον νὰ βάλῃ τις τὰ ποδάρια εἰς αὐτό, toute planche f. sur laquelle on appuye des pieds.

Fußgicht, f., ἡ ποδάγρα, goutte f. aux pieds.

†Fußknecht, m., στρατιώτης πεζός, fantassin, m.

Fußkuß, m., τὸ φίλημα τοῦ ποδὸς (μάλιστα τοῦ πάπα), baisement m. du pied (surtout du pape).

Füßling, m., τὸ κάτω μέρος τοῦ τζουραπιοῦ, pied m. d' un pas.

Fußpfad, m., s. Fußsteig.

Fußsack, m., σακκὶ διὰ τὰ ποδάρια, sac m. à pieds.

Fußschemel, m., Fußbank, f., τὸ ὑποπόδιον, σκαμνὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἀκουμβᾷ τις τὰ ποδάρια, marchepied, escabeau, m., escabelle, f.

Fußsohle, f., ἡ πατοῦνα τοῦ ποδός, plante f. du pied.

Fußstapfen, m., τὸ ἴχνος, trace, f., vestige, m.; fig. in jemandes — treten, ἀκολουθῶ τον τρόπον τινός, marcher sur les traces de q.

Fußsteig, m., ἡ μονοπάτη, sentier, m.

Fußtritt, m., τὸ πάτημα τοῦ ποδός, marche, f., (action de mettre le pied sur . . .); (Stoß mit dem Fuße), κτύπημα μὲ τὸ ποδάρι, coup m. de pied; (Fußstapfen), τὸ ἴχνος, trace, f.; (am Wagen), ἡ σκάλα (μὲ τὴν ὁποῖαν ἐμβαίνει τις εἰς τὸ ἁμάξι), marchepied (d'un carrosse).

Fußvolk, n., οἱ πεζοὶ στρατιῶται, τὸ πεζικόν, infanterie, f.

Fußwaschen, n., τὸ νίψιμον, λούσιμον τῶν ποδῶν, lavement m. des pieds.

Fußweg, m., τὸ ὑψωμένον μέρος μιᾶς στράτας διὰ τοὺς πεζούς, trottoir, m.; (s. Fußsteig).

Fußwerk, n., τὸ ποδάρι ἢ τὰ ποδάρια, le pied ou les pieds.

Fußwurzel, f., ὁ ταρσός, (anat.) tarse, m.

Fußzehe, f., τὸ δάκτυλον τοῦ ποδός, doigt m. du pied; die große —, ὁ μεγάλος δάκτυλος τοῦ ποδός, (gros) orteil, m.

Futter, n., (Unterfutter), τὸ ἐσώπανον, ἐσωπάνι, ἀστάρι, doublure, fourrure, f.; (Viehfutter), ἡ τροφὴ διὰ τὰ ζῶα, pature, nourriture, f., fourrage, m.; — für Vögel, τροφὴ διὰ τὰ πουλλία, mangeaille, f.; (Futteral, Scheide), ἡ θήκη, τὸ φηκάρι, fourreau, étui, m., gaine, f.

Futteral, n., ἡ θήκη, τὸ θηκάρι, φηκάρι, étui, fourreau, m., gaîne, f.

Futteralmacher, m., ὁ θηκαρᾶς, φηκαρᾶς, gaînier, m.

Futterbank, f., σκαμνὶ ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον κατακομμα-

κάμνω εἰρήνην, κλείω εἰρήνην, conclure la paix.

Friedensartikel, *m.*, Friedensbedingung, *f.*, *συνθήκη εἰρήνης*, article *m.* de paix, condition *f.* de paix.

Friedensbothe, *m.*, *ἄγγελος* (*μηνυτὴς*) *εἰρήνης*, messager *m.* de paix.

Friedensbruch, *m.*, *ὁ χαλασμὸς τῆς εἰρήνης*, rupture, infraction ou violation *f.* de la paix.

Friedensbrüchig, *adj.* *ὁποῦ χαλνᾷ τὴν εἰρήνην*, qui fait une infraction à la paix.

Friedens-Congreß, *m.*, *συνέλευσις πρεσβύων δι' ἀπόφασιν εἰρήνης*, congrès *m.* de paix.

Friedensfest, *n.*, *ἑορτὴ διὰ τὴν κλεισμένην εἰρήνην*, solennité pour la paix, fête *f.* de la paix.

Friedensflagge, *f.*, *φλάμπουρον λευκὸν* (*ἄσπρον*) *εἰς σημεῖον εἰρήνης*, pavillon blanc, pavillon *m.* de paix.

Friedensrichter, *m.*, (*κριτὴς εἰρήνης*), *κριτὴς διὰ τὰ μικρότερα ἐγκλήματα*, juge *m.* de paix.

Friedensschluß, *m.*, *ἡ ἀπόφασις* (*κλείσις*) *τῆς εἰρήνης*, conclusion *f.* de la paix.

Friedensstifter, *m.*, *ὁ εἰρηνοποιητής*, pacificateur, *m.*

Friedensstiftung, *f.*, *ἡ εἰρηνοποίησις*, pacification, *f.*

Friedensstörer, *m.*, *ὁ συγχιστής, χαλαστὴς τῆς εἰρήνης*, perturbateur *m.* du repos public, trouble-fête, *m.*

Friedenstraktat, *m.*, *συμφωνία εἰρήνης*, traité *m.* de paix.

Friedensunterhandlungen, *f. pl.*, *αἱ πραγματεῖαι διὰ τὴν εἰρήνην*, négociations *f. pl.* de paix.

Friedensvermittler, *m.*, *μεσίτης εἰρήνης*, médiateur *m.* de la paix.

Friedensvorschläge, *m. pl.*, *προβλήματα διὰ εἰρήνην*, propositions *f. pl.* de paix.

Friedenszeit, *f.*, *καιρὸς εἰρήνης*, temps *m.* de paix.

Friedfertig, Friedlich, Friedliebend, Friedsam, *εἰρηνικός*, pacifique, paisible.

Friedfertigkeit, Friedlichkeit, *f.*, *ἡ ἀγάπη τῆς εἰρήνης*, humeur *f.* pacifique, inclination à la paix.

Frieren, *v. n.* *κρυώνω, ἔχω κρύον*, avoir froid; (gefrieren), *παγώνω*, geler, se geler; es friert, *v. i.* *παγώνει*, il gèle; es friert mich, ich friere, *ἔχω κρύον*, j'ai froid.

Fries, *m.*, (wollenes Zeug), *μαλλινόν τι πρᾶγμα πυκτόν*, frise (étoffe de laine), *f.*; (in der Baukunst), *τὸ μέρος μεταξὺ τοῦ ἀρχιδοκοῦ καὶ τῆς κορωνίδος*, (*ἀρχιτεκτ.*), (archit.) frise, *f.*

Friesel, *n.*, *ἡ κόκκινη ἀσθένεια, θέρμη μὲ κόκκινα σπειριὰ εἰς τὸ σῶμα*, fièvre *f.* miliaire.

Frisch, *adj.* (kühl), *δροσερός, ψυχρός, ψυχρούτζικος*, frais, fraîche; (neu), *νέος, καινούριος*, récent, nouveau; frisches Wasser, *ταζέδικον νερόν*, de l'eau fraîche; frisch und gesund, *ὑγιής, εὔρωστος*, sain et sauf; es ist mir noch im frischen Andenken, *τὸ ἐνθυμοῦμαι ἀκόμη πολλὰ καλά*, j'en ai encore la mémoire fraîche; vom Frischen, *ἐκ δευτέρου, πάλιν*, de nouveau.

Frisch, *int.* *ἐλαδά, ἄγε*, allons! courage!

Frische, *f.*, *ἡ δροσερότης, ψύχρα*, fraîcheur, *f.*

Frischen, *v. a.* *δροσίζω*, rafraîchir; (bey den Jägern), die Hunde frischen, *δίδω καθαρτικὸν εἰς τὰ σκυλία*, (chass.) purger les chiens; (von Metallen), *καθαρίζω* (*μέταλλα*), affiner (des métaux); *v. n.* *γεννῶ ἄγρια γουρουνόπουλα*, mettre bas (*se dit* d'une laie).

Frischling, *m.*, *ἄγριον γουρουνόπουλον*, marcassin, *m.*

Friseur, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ κατζαρώνει τὰ μαλλιά*, coiffeur, *m.*

Frisiren, *v. a.* *κατζαρώνω τὰ μαλλιά*, friser (les cheveux).

Frisir-Kamm, *m.*, *κτένι διὰ τὸ κατζάρωμα*, peigne *m.* à friser.

Frist, *f.*, *ἡ διορία*, terme, *m.*; (Zeit), *καιρός*, temps, *m.*; *ἀναβολή*, delai, *m.*, surséance, *f.*

Fristen, *v. a.* einem das Leben, *διατηρῶ τὴν ζωήν τινος*, (*τὸν ἰατρεύω ἀπὸ βαρεῖαν ἀῤῥωστίαν*), prolonger, conserver (la vie à q.).

Frisur, *f.*, *τὰ κατζαρωτὰ μαλ-*

λιά, cheveux m. pl. frisés, frisure, f.; (am Kleide), στολισμὸς γυναικείου φορέματος μὲ μεταξωτὰ κράσπεδα, falbala, m.

Froh, adj. χαρούμενος, ἱλαρός, aise, bien-aise, gai.

Fröhlich, adj. χαρούμενος, joyeux, gai, enjoué.

Fröhlichkeit, f., ἡ χαρά, gaieté, belle humeur, m.

Frohlocken, v. a. φωνάζω ἀπὸ χαρὰν, ἐβγάζω κραυγαῖς χαρᾶς, χαίρομαι, pousser des cris d'allégresse, se réjouir.

Frohlocken, n., ἡ κραυγὴ χαρᾶς, cris m. pl. d'allégresse.

Frohn, m., δοῦλος κριτηρίου, sergent, huissier, m.

Frohnbar, Frohnpflichtig, adj. ὑποκείμενος εἰς ἀγγαρείαν, corvéable, sujet à des corvées.

Frohnbauer, m., χωριάτης ὑποχρεωμένος εἰς ἀγγαρείαν, paysan m. sujet à la corvée.

Frohne, f., Frohndienst, m., ἡ ἀγγαρεία, ἡ ἀναγκασμένη δουλειὰ χωρὶς μισθὸν, corvée, f.; zur Frohne arbeiten, κάμνω ἀγγαρείαν, faire corvée.

Fröhnen, v. n. κάμνω ἀγγαρείαν, δουλεύω χωρὶς μισθὸν, faire corvée, travailler à la corvée.

Fröhner, m., ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ δουλεύῃ τὸν αὐθέντην του χωρὶς μισθὸν, celui qui fait corvée.

Frohnfasten, f. pl., ἡ νηστεία τῶν Κατολίκων καθε τρεῖς μῆνας γινομένη, jeûne m. des quatre-temps.

Frohnfeste, f., φυλακὴ, δεσμωτήριον, geole, f.

Frohnfuhre, f., ἀγγαρεία ὁποῦ γίνεται μὲ τὸ ἁμάξι, charroi m. par corvées.

Frohngeld, n., πληρωμὴ τοῦ χωριάτου εἰς τὸν αὐθέντην του εἰς τόπον τῆς δουλείας, droit m. de corvée.

Frohngut, n., ὑποστατικὸν ὑποκείμενον εἰς τὴν ἀγγαρείαν (s. Frohne), terre f. sujette à corvée.

Frohnherr, m., ὁ αὐθέντης διὰ τὸν ὁποῖον κάμνουν τὴν ἀγγαρείαν (s. Frohne), seigneur m. qui a le droit d'exiger des corvées.

Frohnleichnam, m., τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, le corps du Seigneur.

Frohnleichnamsfest, n., ἡ ἑορτὴ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ (εἰς τοὺς κατολίκους), la fête-Dieu.

Frohntag, m., ἡμέρα ἀγγαρείας, ἡμέρα εἰς τὴν ὁποῖαν ὁ χωριάτης δουλεύει τὸν αὐθέντην του χωρὶς μισθὸν, journée, f., jour m. de corvée.

Frohnvogt, m., ἐπιστάτης εἰς ἐκείνους ὁποῦ κάμνουν τὴν ἀγγαρείαν (s. Frohne), officier m. qui commande les corvées.

Frohsinn, m., χαρούμενη διάθεσις τοῦ νοὸς, ἱλαρότης, gaieté f. de coeur, enjouement, m.

Fromm, adj. εὐσεβὴς, θεοσεβὴς, pieux, religieux; (sanft), ἥμερος, doux, sage.

Frömmeley, f., ὑποκρινομένη εὐσέβεια, piété f. affectée.

† Frommen, v. n. ὠφελῶ, être utile.

Frömmigkeit, f., ἡ εὐσέβεια, θεοσέβεια, piété, f.

Frömmling, Frömmler, m., ὁ ὑποκρινόμενος εὐσεβὴς, faux dévot, béat, m.

Fronte, f., τὸ μέτωπον (ἐμπροσθινὸν μέρος) ὁσπιτίου, face, façade (d'une maison); ὁμοίως· τοῦ στρατεύματος, (milit.) front, m.

Frosch, m., ὁ βάτραχος, (ὁ μπάκακας), grenouille, f.; (am Fiedelbogen), ξύλον μικρὸν μὲ τὸ ὁποῖον τεντώνουν ταῖς τρίχες εἰς τὸ δοξάρι τοῦ βιολιοῦ, hausse f. de l'archet; (Pferdekrankheit), φλόγωσις εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἀλόγου, lampas, m., fève, barbe (maladie des chevaux).

Froschlache, f., βατραχότοπος, νερὸν μὲ βατράχους, grenouillère, f.

Froschleich, -laich, n., ὁ σπόρος τῶν βατράχων, frai m. de grenouilles.

Froschwurm, m., βρέφος βατράχου (μικρὸς βάτραχος ὁποῦ ἔχει ἀκόμι σχῆμα σκώληκος), têtard.

Frost, m., ἡ παγωσιὰ, ψύχρα, κρυάδα (μὲ πάγον), gelée, f., froid, m.; (Fieberfrost), ὁ ἀνατριχιασμὸς εἰς τὴν θέρμην, frisson, m.

Frostbeule, f., πρισμάδα ὁποῦ γίνεται εἰς ἕνα μέλος πα-

γωμένον, τὸ χείμεθλον, engelure, *f.*

Frösteln, *v. i.* mich fröstelt, ἀνατριχιάζω, (τζιτζιρίζω, τουρτουρίζω), frissonner.

Frostig, *adj.* κρύος, ψυχρός, froid; (*fam.* frostrig), ὅστις εὔκολα αἰσθάνεται κρύον, ὅστις φοβεῖται ἀπὸ τὸ κρύον, frileux, froidureux.

Fröstling, *m.*, ἄνθρωπος ὁποῦ εὔκολα κρυώνει, ὁποῦ δύσκολα ὑποφέρει τὸ κρύον, homme frileux, *m.*

Frucht, *f.*, ὁ καρπός, fruit, *m.*; (Baumfrucht), τὸ πωρικόν, fruit d'arbre.

Fruchtbar, *adj.* καρποφόρος, fertile, fécond (*prop.* et *fig.*).

Fruchtbarkeit, *f.*, ἡ καρποφορία, fertilité, fécondité, *f.*

Fruchtbaum, *m.*, καρποφόρον δένδρον, arbre fruitier, *m.*

Fruchtboden, *m.*, τὸ σιταροφυλάκιον, ἀμπάρι, grenier, *m.*

Fruchtbringend, *adj.* καρποφόρος, fructifiant; (μεταφ.) ὠφέλιμος, *fig.* utile.

Fruchten, *v. n.* ὠφελῶ, fructifier, profiter; es fruchtet, ὠφελεῖ, εἶναι ὠφέλιμον, il est utile.

Fruchtgehäuse, *n.*, Fruchtkapsel, *f.*, τὸ περικάρπιον, péricarpe, *m.*

Fruchthandel, *m.*, ἡ πραγμάτεια μὲ καρποὺς, μὲ πωρικά, commerce *m.* de fruits.

Fruchthändler, *m.*, πραγματευτὴς, μὲ καρποὺς, μὲ πωρικά, fruitier, *m.*

Fruchtkorb, *m.*, καλάθι διὰ πωρικά, panier *m.* à fruits; καλάθι μὲ πωρικά, panier (plein) de fruits.

Fruchtlos, *adj.* ἀνωφελής, μάταιος, infructueux.

Fruchtlosigkeit, *f.*, ματαιότης, τὸ ἀνωφελές, infructuosité, *f.*

Fruchtmangel, *m.*, ἡ ἔλλειψις τῶν καρπῶν, ἀκαρπία, disette *f.* de fruits.

Fruchtsperre, *f.*, ἐμπόδιον τῆς πουλήσεως τῶν καρπῶν, μάλιστα τῶν γεννημάτων, défense *f.* d'exporter des grains.

Fruchtstück, *n.*, ζωγραφία παρασταίνουσα διαφόρων λογιῶν καρπούς, fruit (tableau), *m.*

Fruchtzins, *m.*, δασμὸς, δόσιμον ὁποῦ πληρώνεται εἰς καρποὺς, terrage, *m.*

Früh, *adv.* πρωΐ, πουρνό, matin, le matin; heute früh, σήμερον τὸ πρωΐ, ce matin; (zeitig), ἐνωρίς, de bonne heure; *adj.* πρωϊνός, de matin; πρώϊμος, prématuré, précoce, hâtif.

Frühe, *f.*, τὸ πρωΐ, τὸ πουρνὸ, ἡ ταχυνή, le matin, *m.*; in aller —, πολλὰ πρωΐ, de grand matin.

Frühgerste, *f.*, κριθάρι πρώϊμον, écourgeon, *m.*

Frühgebeth, s. Morgengebeth.

Frühjahr, *n.*, ἡ ἄνοιξις, printemps, *m.*

Frühkirsche, *f.*, κεράσι πρώϊμον, cerise hâtive.

Frühling, *m.*, ἡ ἄνοιξις, τὸ ἔαρ, printemps, *m.*

Frühlingsfieber, *f.*, θέρμη εἰς καιρὸν ἀνοίξεως, fièvre *f.* de printemps.

Frühlingsfliege, *f.*, μυῖα τις ὁποῦ φαίνεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνοίξεως, petite mouche *f.* qui paraît le printemps.

Frühlingsluft, *f.*, ἀέρας τῆς ἀνοίξεως, ἐαρινὸς ἀήρ, air *m.* de printemps.

Frühlingsnachtgleiche, *f.*, ἰσημερία ἐαρινή, ἰσημερία εἰς τὴν ἄνοιξιν, équinoxe *m.* vernal.

Frühlingszeichen, *n. pl.*, τὰ σημεῖα τοῦ ζωδιακοῦ εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ὁ ἥλιος εἰς τὴν ἄνοιξιν, les signes vernaux (du zodiaque), *m. pl.*

Frühlingszeit, *f.*, ὁ καιρὸς τῆς ἀνοίξεως, ἐαρινὸς καιρός, saison, *f.* printanière.

Frühmette, *f.*, ὁ ὄρθρος, messe *f.* du matin.

Früh Morgens, *adv.* τὸ πρωΐ, τὸ πουρνό, du matin.

Frühprediger, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει διδαχὴν τὸ πρωΐ, prédicateur *m.* du matin.

Frühpredigt, *f.*, ἡ διδαχή, ὁ λόγος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὸ πρωΐ γινόμενος, prêche *m.* du matin.

Frühreif, *adj.* πρώϊμος, ὁποῦ φθάνει ἢ ὡριμάζει ταχέως, précoce, hâtif.

Frühregen, *m.*, βροχὴ εἰς τὸ πρωΐ, pluie *f.* du matin; βροχὴ εἰς τὴν ἄνοιξιν, ἢ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ καλοκαιρίου, pluie *f.* de saison.

Frühstück, *n.*, τὸ πρόγευμα, (τουρκ. καφαλτό), déjeûné, déjeuner, *m.*

Frühstücken, *v. n.* τρώγω πρόγευμα, déjeûner.

Frühstunde, *f.*, *ὥρα εἰς τὸ πρωΐ*; *ὥρα πρὸ τοῦ γεύματος*, heure *f.* du matin.

Frühzeitig, *adj.* *πρώϊμος*, prématuré, précoce, hâtif; *ταχὺς*, *ὀγλήγωρος*, accéléré, vite.

Fuchs, *m.*, *ἡ ἀλωπού*, *ἀλεπού* (**ἀλώπηξ*), renard, *m.*; (der Balg), *ἡ ἀλωπόγουνα*, *ἀλωποῦ*, renard, *m.*, peau *f.* de renard; (ein Pferd), *ἄλογον κοκκινούτζικον ἢ ἀπὸ τὸ χρῶμα τῆς ἀλωποῦς*, alezan, cheval alezan; (auf dem Billiard), (*εἰς τὸ μπιλιάρδο*) *μία μπάλλα ῥιμμένη εἰς τὴν τρύπαν κατὰ τύχην μόνον*, (au jeu du billard) bille faite par hasard seulement; (neuer Schüler, neuer Student, im Scherz und als Schimpfwort), *ἀρχάριος μαθητής*, *ἀρχάριος σπουδέντος* (*λέγεται διὰ χορατᾶν καὶ διὰ ὕβριν*), jeune étudiant (ou écolier) nouvellement débarqué (terme de badinage et d'injure); ein schlauer Fuchs, *ἕνας πανουργούτζικος*, *διαβολικός*, homme rusé, fin matois, *m.*; (im Scherz) er hat Füchse, *ἔχει φλωριά*, *εἶναι πλούσιος*, il a de quoi, c'est le père aux ducats.

Fuchsbalg, *m.*, **Fuchsfell**, *n.*, *ἡ ἀλωπόγουνα*, peau *f.* de renard.

Fuchsbau, *m.*, *φωλεὰ τῆς ἀλωποῦς*, terrier *m.* du renard.

Fuchseisen, *n.*, *παγίδα σιδηρένια διὰ τὴν ἀλωποῦ*, chausse-trape, *f.*

Fuchsicht, *adj.* *ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα ἢ τὴν βρώμαν τῆς ἀλωποῦς*, roux; qui sent le renard.

Fuchsjagd, *f.*, *τὸ κυνῆγι τῆς ἀλωποῦς*, chasse *f.* aux renards.

Fuchsjäger, *m.*, *ἀλωπεκοκυνηγός*, renardier, *m.*

Fuchsloch, *n.*, **Fuchshöhle**, *f.*, *ἡ φωλεὰ (τρύπα) τῆς ἀλωποῦς*, renardière, *f.*

Fuchspelz, *m.*, *ἀλωπόγουνα*, peau *f.* de renard; *γοῦνα φκιασμένη ἀπὸ δέρματα ἀλωπῶν*, justaucorps *m.* fourré de peaux de renard.

Fuchsroth, *adj.* *ξανθοκόκκινος*, *πυῤῥὸς* (*ὡσὰν τὴν ἀλωποῦ*), roux, roussâtre.

Fuchsschwanz, *m.*, *ἡ οὐρὰ τῆς ἀλωποῦς*, queue *f.* de renard; den Fuchsschwanz streichen, s. Fuchsschwänzen.

Fuchsschwänzen, *v. n. fam.* *κολακεύω* (*ταπεινὰ ἢ μὲ πονηρίαν*), flagorner, flatter, cajoler.

Fuchsschwänzer, *m.*, *ὁ* (*ταπεινὸς ἢ πονηρὸς*) *κόλαξ*, *κόλακας*, flagorneur, *m.*

Fuchsschwänzerey, *f.*, *ἡ* (*ταπεινὴ ἢ πονηρὰ*) *κολακεία*, flagornerie, *f.*

Fuchtel, *f.*, *ἕνα σπαθὶ μὲ λάμαν πλατεῖαν*, épée à lame plate et large; (Schläge), *κτυπήματα μὲ τὸ πλάτος τοῦ σπαθιοῦ*, des coups *m. pl.* donnés de plat d'épée.

Fuchteln, *v. a.* *κτυπῶ*, *δέρνω μὲ τὸ πλάτος τοῦ σπαθιοῦ*, donner des coups de plat d'épée.

Fuder, *n.*, *ἡ ἁμαξιά*, *τὸ φόρτωμα ἁμαξιοῦ*, voie, charge, voiture, *f.*; ein Fuder Wein, *βουτζὶ μεγάλον μὲ κρασὶ* (*μέτρον τι*), un foudre de vin.

Fug, *m.*, *τὸ δίκαιον*, droit, *m.*, raison, *f.*; mit Fug und Recht, *μὲ δίκαιον*, *μὲ πολὺ δίκαιον*, avec droit et justice.

Fuge, *f.*, *χαραγματιὰ εἰς ἕνα σανίδι*, *διὰ νὰ ἔμβῃ ἄλλο*, joint, *m.*, emboîture, *f.*; rainure, entaille; mortaise, *f.*; *συνάρμοσις* (*δύο ξύλων ἢ σανιδίων*), jointure; (in der Musik) *ἡ φοῦγα*, *εἶδος τεχνικοῦ μουσικοῦ κομματίου*, fugue, *f.*

Fügebank, *f*, *τὸ σκαμνὶ ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὸ σανίδι*, *ὅταν θέλουν νὰ κάμουν χαραγματιὰν εἰς αὐτὸ*, (tonnel.) colombe, *f.*

Fügehobel, *m.*, *τὸ ῥουκάνι ὁποῦ κάμνει χαραγματιαῖς εἰς τὰ σανίδια*, bouvet, *m.*

Fügen, *v. a.* *συναρμόζω*, *σμίγω μαζὺ* (*σανίδια μάλιστα*), joindre, emboîter; (ordnen, einrichten), *διατάσσω*, *διορίζω* (*λέγεται διὰ τὸν θεὸν καὶ διὰ τὴν εἱμαρμένην*), régler, disposer, vouloir (*en parlant* de Dieu ou du destin); sich —, *συναρμόζομαι*, *προσαρμόζομαι*, s'emboîter, se joindre; (sich ereignen), *συμβαίνει*, *τυχαίνει*, *ἀκολουθεῖ*, se faire, arriver; sich in et-

was —, ὑποτάσσομαι εἴς τι, δέχομαι ἢ ὑποφέρω τι μὲ ὑπομονήν, s'accommoder à qc.; sich in sein Schicksal —, ὑποτάσσομαι εἰς τὴν τύχην μου, ὑποφέρω τὰ τῆς τύχης, se soumettre à sa destinée; einem etwas zu wissen —, δηλοποιῶ, φανερώνω, δίδω εἴδησιν εἴς τινα διά τι, faire savoir qc. à q.

Fügewort, *n.*, (Bindewort), ὁ σύνδεσμος (εἰς τὴν γραμματικήν), (gramm.) conjonction, *f.*

Füglich, *adj.* ἁρμόδιος, commode, convenable; *adv.* ἁρμοδίως, πρεπόντως, commodément, bien.

Füglichkeit, *f.*, ἡ ἁρμοδιότης, τὸ ἁρμόδιον, convenance, commodité, *f.*

Fügung, *f.*, ἡ συνάρμοσις, emboîtement, *m.*, jonction, *f.*; Gottes —, ἡ διάταξις, ὁ προδιορισμὸς τοῦ θεοῦ, disposition, direction, providence *f.* de Dieu.

Fühlbar, *adj.* αἰσθητός, ὁποῦ ἠμπορεῖ τινὰς νὰ αἰσθανθῇ, palpable, sensible.

Fühlen, *v. a.* (mit den Händen), αἰσθάνομαι, tâter, toucher, manier; ψηλαφῶ, sentir.

Fühlfaden, *m.*, s. Fühlspitze.

Fühlhorn, *n.*, die Fühlhörner, (*pl.*), τὰ λεπτὰ κεράτια μερικῶν ζωΰφίων, antenne (des insectes), *f.*

Fühllos, *adj.* ἀναίσθητος, ὁποῦ δὲν ἔχει αἴσθησιν, insensible; — σκληρός, ἄσπλαγχνος, dur, insensible, impitoyable.

Fühllosigkeit, *f.*, ἡ ἀναισθησία, insensibilité, *f.*; — ἀσπλαγχνιά, dureté (de coeur), *f.*

Fühlspitze, *f.*, λεπτὴ κλωστὴ ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὰ κεφάλια μερικῶν ζωΰφίων, barbillon, *m.*

Führband, *n.*, s. Gängelband.

Fuhre, *f.*, τὸ κουβάλισμα μὲ τὸ ἁμάξι, chariage, *m.*; eine Fuhre, (Wagenladung), μία ἁμαξιά, φόρτωμα ἁμαξιοῦ, voiture, voie, charge, charretée, *f.*

Führen, *v. a.* ὁδηγῶ, πηγαίνω (τινά), mener, conduire, guider; (zu Wagen), φέρω, κουβαλῶ μὲ τὸ ἁμάξι, mener, voiturer, charrier; Geld rc. bey sich —, ἔχω (τραβῶ) μαζύ μου ἄσπρα κτλ., porter, avoir de l'argent etc. sur soi; (verwalten), κυβερνῶ, διοικῶ, administrer, gouverner; den Degen —, μεταχειρίζομαι τὸ σπαθί, πολεμῶ, manier l'épée; die Feder —, μεταχειρίζομαι τὸ κονδύλι, γράφω, manier la plume, écrire; die Bücher —, κρατῶ τὰ βιβλία, τὰ κατάστιχα (ὡς γραμματικός, εἰς τὴν πραγματείαν), tenir les livres; (anführen), ὁδηγῶ ὡς στρατηγός, commander (en chef); Waaren —, (damit handeln), ἔχω πρᾶγμα νὰ πωλῶ, tenir (avoir à vendre) des marchandises.

Führer, *m.*, ὁ ὁδηγός, conducteur, guide, *m.*; (μεταφ.) ὁ παιδαγωγός, pédagogue, gouverneur, *m.*

Fuhrlohn, *n.*, τὸ ἀγωγιάτικον, voiture, *f.*, port, roulage, *m.*

Fuhrmann, *m.*, ὁ ἁμαξᾶς (ὁποῦ κουβαλεῖ βαρειὰ πράγματα μὲ τὸ ἁμάξι), voiturier, charretier, roulier, *n.*

Führung, *f.*, ἡ ὁδηγία, ὁδήγησις, conduite, *f.*; ἡ κυβέρνησις, διοίκησις, administration, *f.*; (s. Führen).

Fuhrwagen, *m.*, ἁμάξι (μεγάλον διὰ φορτώματα), chariot, *m.*

Fuhrweg, *m.*, ὁ δρόμος, ἡ στράτα διὰ τὰ ἁμάξια, grand chemin, *m.*

Fuhrwerk, *n.*, κάθε ἁμάξι, μεγάλον ἢ μικρόν, voiture, *f.*, chariot, *m.*

Fuhrwesen, *n.*, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ κουβάλισμα μὲ ἁμάξια, tout ce qui appartient au chariage; τὰ ἁμάξια ἀνήκοντα εἰς ἕνα στράτευμα, les chariots ou voitures d'une armée.

Fülle, *f.*, τὸ πλήρωμα, ἡ γεμωσιά, δαψιλεία, τὸ πλῆθος, abondance, *f.*; (Füllsel), τὸ γέμισμα, φαγὶ ἀπὸ τριμμένον ψωμὶ καὶ αὐγά, ὁποῦ βάνουν εἰς ψημέναις χῆναις κτλ.), (cuis.) farce, *f.*

Füllen, *v. a.* γεμίζω, remplir, (cuis.) farcir.

Füllen, Fohlen, *v. n.* γεννῶ πωλάρια, pouliner.

Füllen, *n.*, τὸ πωλάρι, poulain, *m.*

Füllerde, *f.*, χῶμα διὰ γέμισμα, terre *f.* de remplage.

Füllhaare, *f.*, τρίχες διὰ γέ-

μισμα (προσκεφάλου κτλ.), bourre, *f.*

Füllhorn, *n.*, το κέρας τῆς ἀμαλθείας, (κέρας γεμάτον καρποὺς ὡς σημεῖον τοῦ πλούτου), corne *f.* d'abondance.

Füllmund, *m.*, τὸ θεμέλιον ἑνὸς ὀσπιτίου, fondement *m.* d'un bâtiment.

Füllsel, *n.*, τὸ γέμισμα, φαγὶ ἀπὸ αὐγὰ καὶ τριμμένον ψωμὶ ἢ ἀπὸ κατακομματιασμένον κρέας μὲ τὸ ὁποῖον γεμίζουν ψημένα περιστέρια κτλ., (cuis.) farce, *f.*, farcis, *m.*

Füllung, *f.*, ἡ γέμισις, τὸ γέμισμα, remplissage, remplage, *m.*

Fummelholz, *n.*, ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον γυαλίζουν οἱ παπουτζῆδες, buis, biseigle, *m.*

Fund, *m.*, τὸ εὕρημα, ἕνα πρᾶγμα εὑρημένον, trouvaille, chose *f.* trouvée.

Fundament, *n.*, τὸ θεμέλιον, fondement, fond, *m.*

Fundgrube, *f.*, λάκκος εἰς τὸν ὁποῖον ἐβγάζουν μέταλλα ἢ ἄλλα πράγματα, minière, mine, *f.*

Fündling, s. Findling.

Fünf, *nu.* πέντε, cinq; *fam.* er läßt fünf gerade seyn, αὐτὸς δὲν εἶναι αὐστηρὸς, εἶναι εὐμενὴς, συγκαταβατικὸς, ἀμελὴς, il n'y regarde pas de si près, il est bien indulgent.

Fünfeck, *n.*, τὸ πεντάγωνον, pentagone, *m.*

Fünfeckig, *adj.* πεντάγωνος, pentagone, *adj.*

Fünferley, *adj. indecl.* πέντε λογιῶν, de cinq sortes, manières, façons.

Fünffach, Fünffältig, *adj.* πενταπλοῦς, πενταπλάσιος, quintuple.

Fünffingerkraut, *n.*, τὸ πεντάφυλλον, (χόρτον τι), quintefeuille, *f.*

Fünfhundert, *nu.* πεντακόσιοι, -αι (αις), -α, cinq-cents.

Fünfhundertste, *adj.* πεντακοσιοστός, cinq-centième; Fünfhundert und erste, zweyte ꝛc., πεντακοσιοστὸς πρῶτος, δεύτερος κτλ., cinq-cents-unième, cinq-cents-deuxième etc.

Fünfjährig, *adj.* πενταετὴς, πένταχρονος, de cinq ans, quinquennal.

Fünfmal, *adv.* πέντε φοραῖς, πεντάκις, cinq fois.

Fünfmalig, *adj.* ὁποῦ γίνεται πέντε φοραῖς, qui se fait cinq fois.

Fünfmonatlich, *adj.* πεντεμηνιαῖος, πέντε μηνῶν, de cinq mois.

Fünfpfündig, *adj.* ἀπὸ πέντε φούντια, cinq livres pesant.

Fünftägig, *adj.* πενθήμερος, πέντε ἡμερῶν, de cinq jours.

Fünftausend, *nu.* πέντε χιλιάδες, cinq mille.

Fünfte, *adj.* πέμπτος, cinquième; der fünfte des Monats, ἡ πέμπτη τοῦ μηνός, le cinq du mois.

Fünftehalb, *adj.* τέσσαρες ἥμισυ, τέσσαρα ἥμισυ, quatre et demi.

Fünftel, *n.*, τὸ πέμπτον, πεμπτημόριον, un cinquième.

Fünftens, *adv.* πέμπτον, cinquièmement.

Funfzehn, *nu.* δεκαπέντε, quinze.

Funfzehnhundert, *nu.* χίλιοι πεντακόσιοι, quinze cents, mille et cinq cents.

Funfzehnte, *adj.* δέκατος πέμπτος, quinzième; der funfzehnte des Monats, ἡ δεκάτη πέμπτη τοῦ μηνός, le quinze du mois.

Funfzig, *nu.* πενῆντα, (*πεντήκοντα), cinquante.

Funfziger, *m.*, ἄνθρωπος πενῆντα χρόνων ἢ καὶ περισσότερον, quinquagénaire, *m.*

Funfzigerin, *f.*, γυναῖκα πενῆντα χρόνων ἢ καὶ περισσότερον, quinquagénaire, *f.*

Funfzigjährig, *adj.* πεντηκονταετής, πενῆντα χρόνων, de cinquante ans, quinquagénaire (*adj.*).

Funfzigste, *adj.* πεντηκοστός, cinquantième.

Funfzigtheil, *m.*, ἕνα πεντηκοστόν, un cinquantième.

Funke, Funken, *m.*, Fünkchen, *n.*, ὁ σπινθὴρ, ἡ σπινθῆρα, étincelle, étincelette, *f.*

Funkeln, *v. n.* σπινθηροβολῶ, γυαλίζω, étinceler, briller.

Funkelneu, (Funkelnagelneu), *adj.* ὅλο νέος, ὅλο καινούριος, tout battant neuf.

Für, *prp.* διὰ, pour; ἀντὶς διὰ, pour, contre.

Für und für, *adv.* πάντοτε, ἀκατάπαυστα, ἀδιαλείπτως, toujours, perpétuellement, sans cesse.

Fürbaß, *adv.* *περαιτέρω, πλέον παρέχει*, plus outre, plus avant, plus loin.

Fürbitte, *f.*, *ἡ παρακάλεσις δι' ἄλλον (μάλιστα νὰ τὸν συγχωρήσῃ τις), ἡ μεσιτεία*, intercession, sollicitation, *f.*

Fürbitten, *v. n.* *παρακαλῶ τινὰ δι' ἄλλον (νὰ τὸν συγχωρήσῃ), μεσιτεύω*, interceder, solliciter pour q.

Fürbitter, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ παρακαλεῖ δι' ἄλλον, ὁ μεσίτης*, intercesseur, *m.*

Furche, *f.*, *τὸ αὐλάκι τοῦ ἀλετριοῦ*, sillon, rayon, *m.*; *ἡ χαραγματιά*, entaille, rainure, *f.*; (Runzel), *ἡ ζαρωματιά*, ride, *f.*

Furchen, *v. n.* et *a.* *αὐλακώνω, κάμνω αὐλάκια (μὲ τὸ ἀλέτρι)*, sillonner; *κάμνω χαραγματιαῖς*, faire des entailles, des rainures.

Furcht, *f.*, *ὁ φόβος*, peur, crainte, *f.*

Furchtbar, *adj.* *φοβερός*, formidable, redoutable, terrible.

Furchtbarkeit, *f.*, *τὸ φοβερὸν, ἡ φοβερότης*, terreur, *f.*

Fürchten, *v. a.* (einen, etwas), sich —, (vor einem, vor etwas), *φοβοῦμαι ἀπό τι*), craindre, redouter (q., qc.), avoir peur (de q., de qc.).

Fürchterlich, *adj.* *φοβερός*, terrible, épouvantable, effroyable.

Furchtlos, *adj.* *ἄφοβος*, sans peur, intrépide.

Furchtlosigkeit, *f.*, *ἡ ἀφοβία*, intrépidité, *f.*

Furchtsam, *adj.* *δειλὸς, ὁποῦ φοβεῖται, φοβιτζιάρης*, peureux, craintif, timide.

Furchtsamkeit, *f.*, *ἡ δειλία*, timidité, crainte, *f.*

Furie, *f.*, *ἡ Ἐριννὺς*, Furie, *f.*; (*μεταφ.*) *ὁ θυμὸς, ἡ μανία*, colère, fureur, *f.*; — *γυναῖκα ὁποῦ εὔκολα θυμώνει καὶ μαλώνει*, furie, mégère, *f.*

Furier, (Fourier), *m.*, *ὀφφικιάλος ὁποῦ σημειώνει τὰ κονάκια διὰ τοὺς στρατιώτας*, fourrier, *m.*

Fourierschütz, *m.*, *ὁ βοηθὸς τοῦ* Furier, aide *m.* à fourrier; s. Furier.

Fürlieb, nehmen, mit etwas, *εὐχαριστοῦμαι, εἶμαι εὐχαριστημένος μέ τι*, avoir pour agréable, agréer, se contenter de qc.

Furnier, *n.*, *ξύλα διαφόρων χρωμάτων μὲ τὰ ὁποῖα στολίζουν τραπέζια, σκαμνιὰ κτλ.*, plaque, feuille, *f.*

Furnieren, *v. a.* *στολίζω μὲ ξύλα διαφόρων χρωμάτων*, plaquer.

Fürsprache, *f.*, *ἡ παρακάλεσις δι' ἄλλον, ἡ μεσιτεία*, intercession, *f.*

Fürsprecher, *m.*, *ὁ παρακαλῶν δι' ἄλλον τινὰ, ὁ μεσίτης*, intercesseur, *m.*

Fürst, *m.*, *ὁ πρίγγιψ, πρίγγιπας, ἡγεμών*, prince, *m.*

Fürstenstand, *m.*, *ἡ στάσις, κατάστασις πρίγγιπος*, principauté, *f.*, rang *m.* de prince.

Fürstenthum, *n.*, *ἡ ἡγεμονεία, ἐπαρχία πρίγγιπος*, principauté, *f.*

Fürstin, *f.*, *ἡ πριγγίπισσα, ἡγεμόνισσα*, princesse, *f.*

Fürstlich, *adj.* *ἡγεμονικὸς, ὁποῦ ἀνήκει εἰς πρίγγιπα*, de prince.

Furt, *f.*, *ὁ πόρος, μέρος ποταμοῦ εἰς τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ τις νὰ ἀπεράσῃ πεζός*, gué, *m.*

Fürwahr, *adv.* *ἀληθινὰ, ἐπ' ἀληθείας, τῇ ἀληθείᾳ*, en vérité, assurément.

Fürwort, *n.*, *ἡ μεσιτεία*, intercession, *f.*; — *ἡ ἀντωνυμία (εἰς τὴν γραμματικήν)*, (gramm.) pronom, *m.*

Furz, *m.*, *pop.* *κλάνη*, pet, vent, *m*

Fusel, *m.*, *ἀχαμνὴ ῥακή*, mauvais brandevin, *m.*

Füselier, *m.*, *ὁ τουφεκνιζῆς, στρατιώτης μὲ τουφέκι*, fusilier, *m.*

Fuß, *m.*, *τὸ ποδάρι, ὁ ποῦς*, pied, *m.*, jambe, patte (d'une araignée etc.); zu Fuße gehen, *πηγαίνω πεζός*, aller à pied; stehendes Fußes, *εὐθὺς, αὐτὴν τὴν στιγμήν*, de ce pas, sur le champ; *fig.* einem etwas unter den — geben, *δίδω (κρυφίως) συμβουλὴν ἢ εἴδησιν εἴς τινα*, donner (en secret) des avis à q.; einen auf freyen — stellen, *ξεφυλακώνω, βάνω τινὰ εἰς ἐλευθερίαν*, élargir, mettre q. en liberté; auf einen großen Fuß leben, *ἀπερνῶ λαμπρὰ, μὲ ἀρχωντικὸν*

τρόπον, vivre en grand seigneur, trancher du seigneur.

Fußangel, m., ὁ τρίβελος, σίδηρον μὲ τέσσαρα σουγλιὰ ὁποῦ ῥίπτουν ἐκεῖ ὅπου τὸ ἐχθρικὸν ἱππικὸν ἔχει νὰ ἀπεράσῃ, chausse-trape, f.

Fußbad, n., λουτρὸν τῶν ποδῶν, bain m. des pieds.

Fußballen, m., τὸ παχὺ μέρος τοῦ ποδὸς ὀπίσω ἀπὸ τὰ δάκτυλα, élévation charneuse sous le grand doigt du pied.

Fußbiege, f., τὸ ἄνω μέρος τοῦ ποδός, coude-pied, m.

Fußblatt, n., τὸ ἐμπροσθινὸν μέρος τοῦ ποδός, le devant du pied.

Fußboden, m., τὸ ἔδαφος, plancher, m.

Fußbret, n., τὰ ἄνω μέρος τοῦ ποδός, coude-pied, m.; — σανίδι τοῦ κρεββατιοῦ πρὸς τὸ μέρος τῶν ποδῶν, pied m. de lit.

Füßchen, n., ποδαράκι, petit pied, m.

Fußeisen, n., ἡ πέδη, σιδηρένιος δεσμὸς διὰ τὰ ποδάρια, fer m. aux pieds.

Fußen, v. n. βάνω τὰ ποδάρια (εἴς τι), mettre les pieds sur . . ., prendre pied; — (μεταφ.) ἐμπιστεύομαι, θεμελιώνομαι εἴς τι, fig. faire fond, se reposer sur qc.

Fußfall, m., ἡ γονυκλισία, τὸ προσκύνημα, prosternement, m.

Fußfällig, adv. γονυκλιτά, prosterné, à genoux; ταπεινότατα, fig. très-humblement.

Fußgänger, m., ὁ πεζὸς, ἐκεῖνος ὁποῦ πηγαίνει πεζός, piéton, marcheur, m.

Fußgestell, n., τὸ βάθρον, ἡ βάσις τοῦ στύλου ἢ ἀγάλματος, piédestal, piédouche, m.; κάθε σανίδι διωρισμένον νὰ βάλῃ τις τὰ ποδάρια εἰς αὐτό, toute planche f. sur laquelle on appuye des pieds.

Fußgicht, f., ἡ ποδάγρα, goutte f. aux pieds.

†Fußknecht, m., στρατιώτης πεζός, fantassin, m.

Fußkuß, m., τὸ φίλημα τοῦ ποδὸς (μάλιστα τοῦ πάπα), baisement m. du pied (surtout du pape).

Füßling, m., τὸ κάτω μέρος τοῦ τζουραπιοῦ, pied m. d' un pas.

Fußpfad, m., s. Fußsteig.

Fußsack, m., σακκὶ διὰ τὰ ποδάρια, sac m. à pieds.

Fußschemel, m., Fußbank, f., τὸ ὑποπόδιον, σκαμνὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἀκουμβᾷ τις τὰ ποδάρια, marchepied, escabeau, m., escabelle, f.

Fußsohle, f., ἡ πατοῦνα τοῦ ποδός, plante f. du pied.

Fußstapfen, m., τὸ ἴχνος, trace, f., vestige, m.; fig. in jemandes — treten, ἀκολουθῶ τὸν τρόπον τινός, marcher sur les traces de q.

Fußsteig, m., ἡ μονοπάτη, sentier, m.

Fußtritt, m., τὸ πάτημα τοῦ ποδός, marche, f., (action de mettre le pied sur . . .); (Stoß mit dem Fuße), κτύπημα μὲ τὸ ποδάρι, coup m. de pied; (Fußstapfen), τὸ ἴχνος, trace, f.; (am Wagen), ἡ σκάλα (μὲ τὴν ὁποῖαν ἐμβαίνει τις εἰς τὸ ἀμάξι), marchepied (d'un carrosse).

Fußvolk, n., οἱ πεζοὶ στρατιῶται, τὸ πεζικόν, infanterie, f.

Fußwaschen, n., τὸ νίψιμον, λούσιμον τῶν ποδῶν, lavement m. des pieds.

Fußweg, m., τὸ ὑψωμένον μέρος μιᾶς στράτας διὰ τοὺς πεζούς, trottoir, m.; (s. Fußsteig).

Fußwerk, n., τὸ ποδάρι ἢ τὰ ποδάρια, le pied ou les pieds.

Fußwurzel, f., ὁ ταρσός, (anat.) tarse, m.

Fußzehe, f., τὸ δάκτυλον τοῦ ποδός, doigt m. du pied; die große —, ὁ μεγάλος δάκτυλος τοῦ ποδός, (gros) orteil, m.

Futter, n., (Unterfutter), τὸ ἐσώπανον, ἐσωπάνι, ἀστάρι, doublure, fourrure, f.; (Viehfutter), ἡ τροφὴ διὰ τὰ ζῶα, pâture, nourriture, f., fourrage, m.; — für Vögel, τροφὴ διὰ τὰ πουλλία, mangeaille, f.; (Futteral, Scheide), ἡ θήκη, τὸ φηκάρι, fourreau, étui, m., gaîne, f.

Futteral, n., ἡ θήκη, τὸ θηκάρι, φηκάρι, étui, fourreau, m., gaîne, f.

Futteralmacher, m., ὁ θηκαρᾶς, φηκαρᾶς, gaînier, m.

Futterbank, f., σκαμνὶ ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον κατακομμα-

τιάζουν τὰ ἄχυρα (διὰ τροφὴν τῶν ζώων), hachoir, *m.*

Futterhemd, *n.*, *τὸ γιελέκι, γιποῦνι*, camisole, *f.*

Futterkasten, *m.*, *σεντοῦκι μὲ τὴν τροφὴν (μάλιστα τὸ βρῶμι) διὰ τὸ ἄλογον*, coffre *m.* à l'avoine.

Futterklinge, *f.*, *ἡ λάμα τοῦ μαχαιριοῦ μὲ τὸ ὁποῖον κατακομματιάζουν τὰ ἄχυρα*, lame *f.* du hachoir.

Futterknecht, *m.*, *ὁ δοῦλος ὁποῦ δίδει τροφὴν εἰς τὰ ζῶα*, celui qui donne à manger au bétail.

Futterleinwand, *f.*, *πανὶ διὰ ἀστάρι*, toile *f.* à doublure.

Futtermauer, *f.*, *τοῖχος κτισμένος διὰ σκέπασμα ἢ δι' ἀκούμβισμα, τὸ ὑποτοίχισμα*, muraille *f.* de revêtement.

Füttern, *v. n.* (Kleider), *βάνω ἐσώπανον, ἀστάρι, ἀσταρίζω*, doubler; mit Pelz —, *βάνω γουναρικὰ εἰς ἕνα φόρεμα*, (*τουρκ. καπλατίζω*), fourrer; (das Vieh), *τρέφω τὰ ζῶα, δίδω τροφήν*, nourrir, donner à manger au bétail; ein Kind —, *τρέφω ἕνα μικρὸν παιδὶ, τοῦ βάνω τὸ φαγὶ εἰς τὸ στόμα*, appâter un enfant.

Futtersack, *m.*, *σακκὶ μὲ βρῶμι διὰ τὰ ἄλογα*, sac *m.* à l'avoine (pour les chevaux).

Futterschneider, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ κατακομματιάζει τὰ ἄχυρα διὰ τροφὴν τῶν ζώων*, hacheur, *m.*

Futterschwinge, *f.*, *καλάθι μὲ τὸ ὁποῖον λιγνίζουν τὸ βρῶμι διὰ τὰ ἄλογα*, vannette, *f.*

Futterstroh, *n.*, *τὰ ἄχυρα διὰ τροφὴν τῶν ζώων*, ferre, *m*, gerbée, *f.*

Fütterung, *f.*, *τὸ θρέψιμον, ἡ τροφή*, affourragement, fourrage, *m.*

Futterzeug, *n.*, *τὸ πανὶ, μετάξι, κτλ. δι' ἀστάρισμα*, doublure, *f.*

G.

Gabe, *f.*, *ἡ δόσις, τὸ δόσιμον*, don, présent, *m.*; (Geschenk), *τὸ δῶρον*, présent, *m.*; (Naturgabe), *φυσικὸν χάρισμα, χάρισμα*, don (de la nature), talent, *m.*

Gabel, *f.*, *τὸ πηροῦνι*, fourchette, *f.*; Gabeln oder Gäbelchen *n. pl.* an Weinreben *rc.*, *κλωσταὶ ἢ κλωναράκια τῶν ἀμπελιῶν*, vrilles, *f. pl.*

Gabelanker, *m.*, *ἡ διπλῆ ἄγκυρα*, ancre *f.* d'affourche.

Gabeldeichsel, *f.*, *τὸ διπλὸν τιμόνι, τιμόνι εἰς σχῆμα δικράνας*, limonière, *f.*, limons, *m. pl.*

Gabelförmig, *adj.* *ὁποῦ ἔχει σχῆμα πηρουνιοῦ*, fourchu.

Gabelgehörn, *n.*, *κέρατον ἐλαφίου σχηματισμένον ὡσὰν πηροῦνι*, enfourchure, tête *f.* enfourchée.

Gabelhirsch, *m.*, *ἐλάφι μὲ τὰ πρῶτα κέρατά του, ὁποῦ ἔχουν σχῆμα ὡσὰν πηροῦνι*, cerf *m.* à tête enfourchée.

Gabelicht, f. Gabelförmig.

Gabelwagen, *m.*, *ἀμάξι μὲ διπλὸν τιμόνι, σχηματισμένον ὡσὰν πηροῦνι*, fourgon, *m.*, charrette, voiture *f.* à limons.

Gackern, *v. n.* *κακαρίζω, φωνάζω (λέγεται διὰ τὴν φωνὴν τῆς ὄρνιθας)*, crier comme une poule, crêteler.

Gaffen, *v. n.* *κυτάζω μὲ περιέργειαν, μὲ χάσκον στόμα*, bayer, badauder.

Gaffer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ κυτάζει μὲ χάσκον στόμα*, bayeur, badaud, *m.*

Gagath, *m.*, *τὸ μαρκάσι*, jais, *m.*

Gäh, f. Jäh.

Gähnen, *v. n.* *χασμῶμαι, χασμουριάζω*, bâiller.

Gahre, *f.*, *τὸ ἔργασμα τῶν δερμάτων (εἰς τὸν ταμπάκην)*, fermentation, ferment, *m.*

Gähren, *v. n.* *βράζω, (καθὼς ὁ μοῦστος, ἡ πίβα)*, fermenter.

Gährung, *f.*, *ἡ βράσις (τοῦ μούστου κτλ.)*, fermentation, *f.*; (*μεταφ.*) *ταραχὴ, ἀνησυχία, σύγχισις*, *fig.* fermentation, émotion, *f.*

Galan, *m.*, (Liebhaber), *ὁ ἀγαπητικός*, galant, amoureux, *m.*

Galant, *adj.* *πολιτικὸς (μάλιστα πρὸς γυναῖκας), φιλόγυνος, ἐρωτικός, στολισμένος*, galant.

Galanterie, *f.*, *τὸ πολιτικὸν (πρὸς γυναῖκας), ἡ χάρις (χαμωμένη εἰς γυναῖκα), ἡ φιλογυνία*, galanterie, *f.*

Galanterie=Degen, *m.*, *σπαθὶ*

ὁποῦ φοροῦν διὰ στολισμόν, *fam.* épée *f.* courte.

Galanteriehändler, *m.*, πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ πολύτιμα πράγματα (οἷον· ταμπακιέραις κτλ.) ἢ τῆς μόδας, marchand de nippes, de modes, bijoutier, *m.*

Galanterie-Waare, *f.*, πρᾶγμα διὰ στολισμὸν, πρᾶγμα τῆς μόδας (οἷον· ταμπακέραις, δακτυλίδια), nippes, *f. pl.*, bijouterie, *f.*

Galeere, *f.*, τὸ κάτεργον, galère, *f.*

Galeeren-Sclave, *m.*, ὁ κατεργάρης, galérien, forçat, *m.*

Galgant, *m.*, ἡ γαλάγγα, τὸ γάλγαντον, (ῥίζα τις), galanga, *m.*

Galgen, *m.*, ἡ κρεμαστεριά, potence, *f.*, gilet, *m.*

Galgendieb, *m.*, κλέπτης ἄξιος νὰ κρεμασθῇ, pendard, *m.*

Galgenfrist, *f.*, ὀλίγη διορία, μικρὴ ἀναβολή, *fig.* délai *m.* fort court.

Galgenschelm, Galgenstrick, Galgenvogel, *m.*, s. Galgendieb.

Galimatias, *n.*, φλυαρίαις, μωρολογίαις, galimatias, *m.*

Galla, *f.*, ἡ λαμπρότης, gala, *m.*; *fam.* in Galla seyn, εἶμαι λαμπροφορεμένος, être somptueusement vêtu.

Gallapfel, *m.*, τὸ κηκίδι, noix *f.* de galle.

Gallatag, *m.*, ἡμέρα παρατάξεως, εἰς βασιλικὴν αὐλήν, jour *m.* de gala.

Galle, *f.*, ἡ χολὴ, bile (des hommes), *f.*, fiel (des animaux), *m.*; (bey Pferden), πρισμάδα ὑποκάτω εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ ἀλόγου, barbillons, *f. pl.*, (des chevaux).

Gallen, *v. a.* κατασκευάζω μὲ κηκίδια, préparer avec des noix de galle; (einen Fisch —), ἐβγάζω τὴν χολὴν ἀπὸ τὸ ψάρι, ôter l'amer d'un poisson.

Gällen, (gellen), *v. n.* βοῶ, retentir, sonner; die Ohren gällen mir, τὰ αὐτιά μου βομβίζουν, les oreilles me cornent, me tintent.

Gallenbitter, *adj.* πικρὸς ὡσὰν τὴν χολήν, amer comme fiel.

Gallenblase, *f.*, ἡ φοῦσκα τῆς χολῆς, vesicule *f.* du fiel.

Gallenfieber, *n.*, θέρμη χολική, fièvre *f.* bilieuse.

Gallenstein, *m.*, πέτρα εἰς τὴν χολήν, pierre *f.* de fiel.

Gallerie, *f.*, ἡ γαλερία, στοά, galerie, *f.*

Gallerte, *f.*, ἡ πηκτή, φαγὶ ἀπὸ πηκτὸν ζουμὶ κρέατος, gelée, *f.*

Gallinsect, *n.*, ἡ μύγα ὁποῦ κάμνει τὸ κηκίδι, gallinsecte, *m.*, galle, *f.*

Gallione, *f.*, τὸ γαλιοῦνι, εἶδος καραβιοῦ, galion (vaisseau), *m.*

Galloschen, *f. pl.*, εἶδος παπουτζιῶν ὁποῦ φοροῦν ἐπάνω ἀπὸ τὰ ἄλλα παπούτζια, galoche, *f.*; s. Ueberschuh.

Gallsüchtig, *adj. fig.* πρόθυμος εἰς τὸ νὰ μαλώσῃ, atrabilaire, querelleur.

Galmey, *m.*, ἡ καδμία, εἶδος ἡμιμετάλλου, calamine, pierre *f.* calaminaire.

Galopp, *m.*, τὸ καλόπι, τὸ πλέον ταχύτερον τρέξιμον τοῦ ἀλόγου, galop, *m.*

Galopiren, *v. n.* βάνω τὸ ἄλογον εἰς τὸ καλόπι, νὰ τρέχῃ ταχύτατα, galoper.

Gamaschen, *f. pl.*, τὰ χολέβια, τὰ ἐπικνημίδια, guêtres, *f. pl.*

Ganerbe, *m.*, συγκληρονόμος ἑνὸς μεγάλου αὐθεντικοῦ ὑποστατικοῦ, cohéritier *m.* d'une Seigneurie.

Gang, *m.*, τὸ περιπάτημα, allure, *f.*, pas, *m.*, marche, *f.*; (der Weg), ὁ δρόμος, chemin, *m.*; (— in einem Garten), περίπατος (εἰς κῆπον), allée, *f.*; (in einem Hause), ἡ γαλερία, στενὸς καὶ μακρὸς δρόμος εἰς τὸ σπῖτι, corridor, *m.*; (von Speisen), τόσα φαγητὰ ὅσα βάνουν μαζὺ εἰς τὴν τράπεζαν, service *m.* de mets; (in der Mühle), ἡ μυλόπετρα μαζὺ μὲ τὰ ἀνήκοντα, meule, *f.*, tournant, *m.*; unterirdischer —, ὑπογήϊνος δρόμος, conduit *m.* souterrain; im Gange seyn, εἶμαι εἰς κίνησιν, κινοῦμαι, être en mouvement, en train, en vogue.

Gangbar, *adj.* eine gangbare Straße, στράτα ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἀπερνοῦν πολλοί, rue *f.* très-fréquentée; gangbare Münze, συνηθισμένη μονέδα (ὁποῦ ἔχει κοῦρσο), de la monnaie qui a cours.

Gängelband, *n.*, τὰ δέματα μὲ τὰ ὁποῖα βαστοῦν τὰ μικρὰ παιδία ὅταν ἀρχίζουν νὰ περιπατῶσι, lisière, *f.*

Gängeln, *v. a.* ein Kind, *μανθάνω τὸ μικρὸν παιδὶ νὰ περιπατήσῃ*, conduire (un enfant) par la lisière; (*μεταφ.*) *ὁδηγῶ*, *κυβερνῶ*, *fig. fam.* conduire, discipliner.

Gängelwagen, *m.*, *ἀμαξάκι μὲ τὸ ὁποῖον τὰ μικρὰ παιδία μανθάνουν νὰ περιπατήσουν*, roulette (des enfans), *f.*

Gans, *f.*, *ἡ χῆνα*, oie, *f.*; eine dumme Gans, *ἀνόητη γυναῖκα*, *μωρή*, un oison, un oison bridé; (in Schmelzhütten), *κομμάτι σίδηρον* (*στρόγγυλον*) *ἀναλυμένον εἰς τὸν φοῦρνον*, gueuse, *f.*

Gänschen, *n.*, *τὸ χηνόπουλον*, oison, *m.*

Gänseaugen, *n. pl.*, *ἡ μηνίσκοι* (*εἰς τὸν τύπον*), guillemets, *m. pl.*

Gänseblume, *f.*, *μικρὸν τι λουλούδι εἰς τὰ λιβάδια*, paquerette, petite marguerite, *f.*

Gänsebraten, *m.*, *ψητὴ χῆνα*, rôti *m.* d'oie.

Gänsefeder, *f.*, *πτερὸν ἢ κονδύλι ἀπὸ χῆναν*, plume *f.* d'oie.

Gänsefett, Gänseschmalz, *n.*, *πάχος τῆς χῆνας*, graisse *f.* d'oie.

Gänsegekröse, Gänseklein, *n.*, *τὰ ἐντόσθια τῆς σφαγμένης χῆνας*, petite-oie, *f.*

Gänsehaut, *f.*, *τὸ δέρμα τῆς χῆνας*, peau *f.* d'oie; *fig.* *δέρμα ὅμοιον μὲ τὸ δέρμα τῆς χῆνας* (*ὁποῦ γίνεται ἐνίοτε ἀπὸ τὸ κρύον*), peau de poule.

Gänsehirt, *m.*, *ὁ χηνοβοσκός*, pâtre *m.* d'oies.

Gänserich, *m.*, *τὸ ἀρσενικὸν τῆς χῆνας*, jars, *m.*

Gänsewein, *m.*, (im Scherz), *τὸ νερόν*, (*κρασὶ τῆς χῆνας*), *fig. fam.* l'eau, *f.*

Gant, *f.*, s. Auction, Versteigerung.

Ganz, *adj.* *ὅλος*, tout, total; (völlig), *ὁλόκληρος*, entier, complet.

Ganze, *n.*, *τὸ ὅλον*, le tout, le total.

Gänzlich, *adv.* *ὁλοτελῶς*, entièrement, tout-à-fait, totalement.

Gar, *adj.* *ἀρκετὰ ψημένος ἢ βρασμένος*, assez rôti, assez cuit, tendre; (vom Leder), *κατασκευασμένος*, *δουλευμένος* (*ἀπὸ τὸν ταμπάκην*), corroyé, tanné; confit.

Gar, *adv.* *πολλά*, beaucoup, bien, assez; gar groß, *πολλὰ μεγάλος*, — très-grand; — *καὶ πρὸς τούτοις*, *καὶ παρ' ἐπάνω*, en outre, et encore; — nichts, *τελείως τίποτες*, rien du tout, — ich dachte gar! *τέτοια πράγματα*, y pensez-vous? quelle idée!

Garaus, *n.*, *τὸ τέλος*, la fin; den Garaus machen, *τελειώνω*, *ἀφανίζω*, finir, achever, perdre (*v. a.*), ruiner.

Garbe, *f.*, *δεμάτι ἀστάχυα*, gerbe, *f.*

Gärben, *v. a.* *ἐργάζω*, *δουλεύω τὸ τομάρι μὲ τὸ βαλανίδι*, *βυρσοδεψῶ*, passer, préparer les cuirs, tanner; *fig. fam.* (prügeln), *δέρνω καλά*, *μοσκεύω*, rosser, étriller.

Gärber, *m.*, *ὁ βυρσοδέψης*, *ταμπάκης*, tanneur, corroyeur, *m.*

Gärberey, *f.*, *ἡ βυρσοδειψία*, *τὸ ἔργασμα τοῦ τομαριοῦ*, tannerie (métier du tanneur); *τὸ ἐργαστήριον τοῦ βυρσοδείμου*, (*τοῦ ταμπάκη*), tannerie (lieu où l'on prépare les cuirs), *f.*

Gärberlohe, *f.*, *ἡ σκόνη τοῦ βαλανιδιοῦ μὲ τὴν ὁποῖαν ἐργάζουν τὰ τομάρια*, tan, *m.*

Gärberstahl, s. Brunierstahl.

Garde, *f.*, *οἱ σωματοφύλακες*, garde, *f.*; s. Leibwache.

Gardine, *f.*, *τὸ καταπέτασμα*, (*τουρκ.* *ὁ περδές*), rideau, *m.*; s. Vorhang.

Gardinenpredigt, *f.*, (im Scherz), *μάλωμα τῆς γυναικὸς μὲ τὸν ἄνδρα της* (*ὀπίσω ἀπὸ τὸν περδὲν τοῦ κρεββατιοῦ*), sermon *m.* que fait la femme à son mari derrière les rideaux du lit.

Gardist, *m.*, *ὁ σωματοφύλαξ*, garde, *m.*

Gare, *f.*, *τὸ σωστὸν ἔργασμα τοῦ τομαριοῦ*, état *m.* d'une peau corrige.

Garkoch, *m.*, *ὁ μάγειρος ὁποῦ πωλεῖ φαγητά*, *κοινὸς μάγειρος*, gargotier, *m.*

Garküche, *f.*, *τὸ κοινὸν μαγειρεῖον εἰς τὸ ὁποῖον πωλοῦν φαγητά*, gargote, *f.*

Garn, *n.*, *τὸ νῆμα*, fil, *m.*; (Netz), *τὸ δίκτυον*, filet, rets, panneau, *m*; *fig.* in das — gehen, *ἐμπίπτω εἰς τὴν πα-*

γίδα, donner dans le panneau.

Garnhaspel, f., τὸ τυλιγάδι, dévidoir, m.

Garnison, f., ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως, τοῦ φρουρίου, (δηλαδή· οἱ στρατιῶται ὁποῦ τὴν φυλάγουν), garnison, f.; s. Besatzung.

Garnitur, f., τὰ ὅσα ἀνήκουν διὰ τέλειον στολισμὸν ἑνὸς πράγματος, garniture, f.; eine Garnitur Knöpfe, τόσα κομβιὰ ὅσα χρειάζονται δι' ἕνα φόρεμα, garniture de boutons.

Garnknaul, m., κουβάρι ἀπὸ νῆμα, peloton m. de fil.

Garnwinde, f., τὸ τυλιγάδι, tournette f. aux pelotes.

Garstig, adj. ἄσχημος, laid; κακὸς, κακότροπος, vilain, mauvais, méchant.

Gärtchen, n., μικρὸν περιβόλι, jardinet, m.

Garten, m., ὁ κῆπος, τὸ περιβόλι; (τουρκ. ὁ μπαχτζές), jardin, m.

Gartenarbeit, f., ἡ δουλειὰ εἰς τὸν κῆπον, travail m. au jardin.

Gartenbau, m., ἡ καλλιέργεια τοῦ κήπου, jardinage, m.

Gartenerde, f., μαῦρον χῶμα καλὸν διὰ τὰ φυτά, terreau, m., terre f. franche.

Gartenfrucht, f., καρπὸς τοῦ κήπου, fruit m. de jardin.

Gartengewächs, n., φυτὸν τοῦ κήπου, herbe f. potagère.

Gartenhaus, n., ὀσπίτιον εἰς κῆπον, (τουρκ. τὸ κιόσκι), maison f. de jardin, pavillon, m.

Gartenkunst, f., ἡ τέχνη τοῦ στολίζειν τὰ περιβόλια, art m. de bien arranger un jardin.

Gartenlaube, f. Laube.

Gartenleiter, f., διπλὴ σκάλα, échelle double, échelle f. brisée.

Gartenmesser, n., τὸ κλαδευτήριον, serpette, f., faucillon, m.

Gartenthür, f., θύρα τοῦ κήπου, porte f. de jardin.

Gärtner, m., κηπουρὸς, περιβολάρης, (τουρκ. μπαχτζεβάνος), jardinier.

Gärtnerey, f., ἡ τέχνη τοῦ κηπουροῦ, ἡ τέχνη τῆς καλλιεργείας τῶν περιβολιῶν, jardinage, m.

Gas, n., (εἰς τὴν χημίαν) τὸ ῥοῶδες, τὸ ἀεροειδές, gaz, gas, m.

Gäschen, v. n. ἀφρίζω, (λέγεται μάλιστα διὰ τὴν μπῖραν, καὶ διὰ τὸ σαπουνόνερον), bouillir, écumer, mousser.

Gäscht, m., ὁ ἀφρὸς (τῆς πίρας κτλ.), écume, mousse, f.

Gäßchen, n., μικρὸν σοκκάκι, ὁ στενωπὸς, petite rue, ruelle, f.

Gasse, f., ἡ πλατεῖα, στράτα, (τουρκ. τὸ σοκκάκι), rue, f.

Gassenhauer, m., s. Gassenlied.

Gassenhure, f., κοινὴ πόρνη (ὁποῦ περιφέρεται εἰς τοὺς δρόμους), raccrocheuse, coureuse, f.

Gassenjunge, m., παιδὶ ὁποῦ περιφέρεται ἀργὸν εἰς ταῖς στράταις, polisson, m.

Gassenkehrer, m., ὁ σκουπιστὴς, παστρευτὴς τῆς στράτας, boueur, m.

Gassenkoth, m., ἡ λάσπη εἰς τὴν στράταν, boue, f.

Gassenlaufen, n., τιμωρία τοῦ νὰ ἀπεράσῃ τινὰς ἕως εἰς τὸ ζωνάρι γυμνωμένος ἀπὸ δύο ἀράδας στρατιωτῶν οἱ ὁποῖοι τὸν δέρνουν μὲ βέργαις, peine f. de passer par les baguettes.

Gassenlied, Gassenhauer, m., τραγοῦδι κοινὸν, ὁποῦ τραγουδοῦν εἰς ταῖς στράταις, vaudeville, m.

Gast, m., ὁ ξένος ὁποῦ φιλεύεται, (τουρκ. μουσαφίρης), hôte, convive, convié, étranger, m.; zu Gaste bitten, καλῶ (τινὰ) εἰς τὸ γεῦμα ἢ εἰς τὸ δεῖπνον, inviter (q.) au diner, au souper; zu Gaste seyn, εἶμαι καλεσμένος εἰς τὸ γεῦμα κτλ., manger en ville.

Gastbette, n., κρεββάτι διωρισμένον διὰ ξένους, lit m. pour des étrangers.

Gasterey, f., μεγάλον συμπόσιον, ξεφάντωσις, repas, banquet, festin, régal, m.

Gastfreund, m., ὁ ξένος ὁποῦ κονεύει εἰς φίλον του, hôte (qui est accueilli par son ami), m.

Gastfreundschaft, f., s. Gastfreyheit.

Gastfrey, adj. φιλόξενος, hospitalier, m.

Gastfreyheit, f., ἡ φιλοξενία, hospitalité, f.

Gastgeber, m., s. Gastwirth.

Gastgebot, *n.*, s. Gastmahl.

Gastherr, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει συμπόσιον, ὁποῦ φιλεύει*, hôte (qui donne un repas, un festin), *m.*

Gasthof, *m.*, Gasthaus, *n.*, *τὸ ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον, (κοινῶς· τὸ βίρτι)*, hôtellerie, auberge, *f.*, hôtel, *m.*

Gastiren, *v. a.* *φιλεύω, κάμνω συμπόσιον*, régaler, traiter, donner à manger; (von Schauspielern), *fam.* *παίζω εἰς ἕνα θέατρον ὤντας ξένος*, (des acteurs) jouer un rôle étant étranger.

Gastmahl, *n.*, *τὸ συμπόσιον, ξεφάντωσις*, repas, festin, *m.*

Gastmeister, *m.*, (im Kloster), *ἐκεῖνος ὁποῦ φιλεύει τοὺς ξένους (εἰς τὸ μοναστῆρι)*, frère *m.* hospitalier (dans le couvent), *m.*

Gastrecht, *n.*, *δίκαιον φιλοξενίας*, droit *m.* d'hospitalité.

Gastrolle, *f.*, *πρόσωπον τὸ ὁποῖον παρασταίνει ἕνας ξένος κωμῳδὸς εἰς τὸ θέατρον (μιᾶς πόλεως εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ διατρίβει ἐκεῖ)*, rôle *m.* que joue un acteur étranger (pendant son séjour dans une ville).

Gaststube, *f.*, Gastzimmer, *n.*, *ὁ ὀνδὰς διὰ τοὺς ξένους*, chambre *f.* pour les étrangers.

Gasttisch, *m.*, *ἡ κοινὴ τράπεζα, εἰς τὴν ὁποῖαν πολλοὶ ξένοι τρώγουν μαζύ*, table *f.* d'hôte.

Gastwirth, *m.*, *ὁ πανδοχεὺς, ξενοδόχος, (κοινῶς· ὁ βίρτης)*, aubergiste, hôtelier, restaurateur, *m.*

Gäten, *v. a.* *σκαλεύω, ξεριζώνω τὰ ἄχαμνὰ χόρτα*, sarcler, éherber.

Gäter, *m.*, -erin, *f.*, *σκαλευτής, σκαλεύτρια*, sarcleur, *m.*; sarcleuse, *f.*

Gäthacke, Gäthaue, *f.*, *σκαλευτῆρι, σκαλιστήριον*, sarcloir, *m.*

Gatte, *m.*, *ὁ σύζυγος, συμβίος*, époux, mari, *m.*

Gatten, *v. a.* *ἑνώνω*, unir, assembler; sich —, *ἑνώνομαι, ζευγαρώνομαι*, s'unir, s'accoupler; s. Begatten.

Gatter, *n.*, *τὰ κάγκελλα*, treillis, *m.*

Gatterthor, *n.*, -thüre, *f.*, *πόρτα μὲ κάγκελλα*, porte *f.* treillissée.

Gatterwerk, *n.*, *κατασκευὴ μὲ κάγκελλα*, treillage, *m.*

Gattin, *f.*, *ἡ σύζυγος, συμβία*, épouse, compagne, *f.*

Gattung, *f.*, *τὸ εἶδος, γένος*, espèce, sorte, *f.*, genre, *m.*

Gauche, *f.*, *νερὸν μὲ κοπριάν*, eau *f.* de fumier.

Gaudieb, *m.*, *ὁ ψεύστης, κλέπτης*, filou, escroc, *m.*

Gaukeley, *f.*, Gaukelwerk, Gaukelspiel, *n.*, *παιγνίδι τοῦ ἀγύρτου, ἀπάτη τῶν ὀμματιῶν, (τουρκ. χαμπαζλίκια)*, prestige, tour *m.* de passe-passe; — *ψευδιαῖς*, matassinade, *f.*

Gaukelhaft, Gaukelicht, *adj.* *ἀπατηλὸς, ὁποῦ ἀπατᾷ τὰ ὀμμάτια, ψευδής*, illusoire, trompeur.

Gaukeln, *v. n.* *παίζω καὶ ἀπατῶ τὰ ὀμμάτια, (κάμνω χαμπαζλίκια)*, faire des tours de passe-passe; *παίζω*, jouer, folâtrer.

Gaukelmännchen, *n.*, *εἶδος κοῦκλας ὁποῦ πάντοτε σηκώνεται πάλιν ἄν τις τὴν ἀναποδογυρίσῃ*, bilboquet, *m.*

Gaukeltasche, *f.*, *ἡ τζέπη τοῦ ἀγύρτου*, gibecière, *f.*; s. Gaukler.

Gaukler, *m.*, *ὁ ἀγύρτης, ὅστις παίζει τεχνικὰ πράγματα, ὁποῦ φαίνονται ὡς μαγικὰ (ὁποῦ κάμνει χαμπαζλίκια)*, bateleur, jongleur, joueur *m.* de gobelets; *ὁ ψεύστης, ἀπατεών*, trompeur, fourbe, *m.*

Gauklerisch, s. Gaukelhaft.

Gaul, *m.*, *τὸ ἄλογον, (μάλιστα τοῦ χωριάτου, τοῦ ἀμαξᾶ)*, cheval (particulièrement, de paysan, de charrettier).

Gaumen, *m.*, *ὁ οὐρανίσκος (εἰς τὸ στόμα)*, palais (dans la bouche), *m.*

Gaumenlaut, Gaumenbuchstab, *m.*, *σύμφωνον ὁποῦ προφέρεται διὰ τοῦ οὐρανίσκου (οἷον· τὸ γ, κ, χ)*, lettre *f.* palatine (comme: g, k).

Gauner, *m.*, *ὁ ψεύστης, ἀπατεών*, filou, escroc, fourbe, *m.*

Gautschen, *v. n.* *βάνω τὸ ὑγρὸν φύλλον χαρτὶ εἰς τὸ σανίδι (εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ χαρτιοῦ)*, (papet.) coucher la feuille.

Gautscher, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ βάνει τὸ ὑγρὸν φύλλον χαρτὶ*

εἰς τὸ σανίδι, (papet.) coucheur, couchart, *m.*

Gaze, *f.*, ὕφασμα λεπτὸν καὶ ἀραιὸν ὡσὰν τὸ δίκτυον, gaze, *f.*

Gazelle, *f.*, εἶδος ζαρκαδιοῦ εἰς τοὺς ἀνατολικοὺς τόπους, gazelle, *f.*

Geäder, *n.*, αἱ φλέβαι, veines, *f. pl.*

Geartet, *adj.* ὁποῦ ἔχει τὸν τρόπον, ὁποῦ ὁμοιάζει, fait comme . . ., ressemblant à . . .

Gebäck, *n.*, τὰ εἰς τὸν φοῦρνον ψημένα, οἷον· ψωμὶ κτλ., tout se qui est cuit dans le four: le pain etc.

Gebackene, *n.*, τὸ εἰς τὸν φοῦρνον ψημένον, μάλιστα· πήταις, pâtisserie, *f.*

Gebälk, *n.*, οἱ δοκοὶ (αἱ γρενταῖς) τοῦ κτιρείου, solives, *f. pl.*, entablement, *m.*

Gebären, *v. a.* γεννῶ (τὸ γερμανικὸν λέγεται μόνον διὰ τὴν γυναῖκα), enfanter, accoucher (d'un enfant), mettre au monde.

Gebärerin, *f.*, ἐκείνη ὁποῦ ἐγέννησε, ἡ λεχοῦσα, (femme) accouchée, *f.*

Gebärmutter, (Bärmutter), *f.*, ἡ ὑστέρα, (ἡ μάνα), matrice, *f.*

Gebärstuhl, *m.*, σκαμνὶ διὰ γυναῖκα ὁποῦ εἶναι κοντὰ νὰ γεννήσῃ, chaise *f.* à accoucher.

Gebäude, *n.*, τὸ κτίρειον, bâtiment, édifice, *m.*

Gebe, (nur:) gäng und gebe, τρεχούμενος, συνηθισμένος, courant, usité.

Gebein, *n.*, τὰ κόκκαλα, ossements, *m. pl.*

Gebelfer, *n.*, τὸ γαύγισμα τῶν μικρῶν σκυλιῶν, glapissement, *m.*

Gebell, *n.*, τὸ γαύγισμα, aboiement, *m.*

Geben, *v. a.* δίδω, donner; ein Wort — (übersetzen), ἐκφράζω (μεταφράζω) μίαν λέξιν, rendre (traduire) un mot; sich —, δίδομαι, se donner; (nachgeben), ὑποτάσσομαι, ὑποχωρῶ, εὐχαριστοῦμαι, se rendre, s'accommoder, s'arranger, se contenter; (vergehen, vorübergehen), ἀπερνᾷ (οἷον· ὁ πόνος κτλ.), passer (*p. e.* la douleur etc.); von sich — (ausbrechen), ξερνῶ, ῥίχνω ἔξω, ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ ξεράσω, rendre en vomissant, vomir; seine Gedanken von sich —, λέγω, φανερώνω τοὺς στοχασμούς μου, dire ce qu'on pense; sich (*dat.*) die Mühe —, λαμβάνω τὸν κόπον, se donner la peine; nicht viel auf etwas —, δὲν ψηφῶ πολλὰ, ὀλιγοψηφῶ ἕνα πρᾶγμα, ne faire pas grand cas de qc.; es gibt, εἶναι, εὑρίσκεται, il y a.

Geber, *m.*, ὁ δοτήρ, ἐκεῖνος ὁποῦ δίδει, donneur, *m.*

Geberde, *f.*, τὸ σχῆμα (τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειρῶν εἰς τὴν ὁμιλίαν), geste, *m.*, gesticulation, *f.*

Geberden, sich, κάμνω σχήματα προσώπου κτλ. φέρνομαι, faire des gestes, gesticuler, avoir ou faire une mine, prendre un air.

Gebet, (Gebeth), *n.*, ἡ προσευχή, prière, oraison, *f.*

Gebetbuch, *n.*, βιβλίον προσευχῆς, livre *m.* de prières.

Gebett, *n.*, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν κλίνην, πάπλωμα, προσκέφαλον κτλ., toutes les pièces *f. pl.* d'un lit, lit *m.* complet.

Gebettel, *n.*, ἀκατάπαυστος παρακάλεσις τοῦ ζήτουλα, demandes *f. pl.* importunes d'un mendiant.

Gebiet, *n.*, ἡ ἐπαρχία, τόπος ὑποκείμενος εἰς ἐξουσίαν τινός (λέγεται καὶ μεταφορικῶς), domination, *f.*, territoire, ressort, *m.*; das gehört in das Gebiet der Dichtkunst, αὐτὸ ἀνήκει εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν ποιητῶν (αὐτὸ ἀνήκει εἰς τὰ τῆς ποιήσεως), cela est du ressort de la poésie.

Gebieten, *v. a.* προστάζω, κελεύω, ὁρίζω, ordonner, commander; über einen oder über etwas —, oder zu gebieten haben, ὁρίζω, ἐξουσιάζω, ἔχω ὑπὸ τῆς ἐξουσίας μου (ὑποκάτω εἰς τὴν ἐξουσίαν μου) τινὰ ἤ τι, commander à q. ou à qc., être le maître de q. ou de qc.

Gebietend, *adj.* προστακτικός, qui commande, impératif.

Gebieter, *m.*, ὁ ἐξουσιαστής, maître; commandant; souverain, *m.*

Gebieterin, *f.*, ἡ ἐξουσιάστρια,

ἡ κυρία, maîtresse, souveraine, f; (μεταφ.) ἡ ἐξουσιάστρια τῆς καρδίας, ἡ ἀγαπητική, fig. amante, f.

Gebieterisch, adj. προσιακτικὸς, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ προσιάζῃ, impérieux, impératif.

Gebinde, n., κουβάρι, ποσότης τις ἀπὸ νήματα, écheveau, m.

Gebirge, n., τὰ βουνὰ, ἀράδα βουνῶν, montagnes, f. pl., monts, m. pl.

Gebirgig, adj. βουνώδης, montagneux.

Gebirgisch, adj. εἰς τὰ βουνὰ εὑρισκόμενος, qui se trouve dans les montagnes, montagnard.

Gebiß, n., τὸ στόμιον τοῦ χαλινοῦ, mors, frein, m; (die Zähne), ὅλα τὰ ὀδόντια μαζύ, les dents, f. pl., le râtelier.

Gebläse, n., τὰ φυσσούνια (τοῦ χαλκέως), soufflets, m. pl.

Geblöke, n., τὸ βλήχημα, βέλασμα, fam. bêlement, m.; μουγκρισμα (βοδίων), beuglement, m.

Geblümt, adj. ὑφασμένος μὲ τεχνικὰ λουλούδια, πλουμιστός, à fleurs, à ramages, façonné.

Geblüte, n., τὸ αἷμα, sang, m.; (Blutsverwandtschaft), ἡ συγγένεια, fig. sang, m., famille, race, f.; ein Prinz von (königlichem) Geblüte, ἡγεμὼν (πρίγγιπας) ἀπὸ βασιλικὸν γένος (συγγενὴς τοῦ βασιλέως), le prince (royal) du sang.

Gebogen, adj. λυγισμένος, καμπύλος, courbé, crochu.

Geboren, adj. γεννημένος, né; ein geborener Grieche ꝛc., Ἕλλην κτλ. τὸ γένος, un grec etc. de nation.

Geboren werden, v. p. γεννῶμαι, naître.

Geborgen, adj. ἐλευθερωμένος ἀπὸ κίνδυνον, ἀσφαλής, sauvé, à couvert, à l'abri; fig. er ist ein geborgener Mann, εἶναι κυβερνημένος, c'est un homme établi.

Gebot, (Geboth), n., ἡ προσταγή, ordre, commandement, m.; (göttliches), ἡ προσταγή, ἐντολὴ τοῦ θεοῦ, commandement de Dieu; die zehn Gebote, αἱ δέκα ἐντολαί, les dix commandements, le décalogue; (Angebot), τόσα ὅσα θέλει τινὰς νὰ δώσῃ (πραγματεύωντας δι' ἕνα πρᾶγμα), offre, f.; ein — thun, δίδω, (λέγω ὅτι θέλω δώσῃ τόσα), faire une offre; Sprichw. Noth hat kein —, παροιμία· ἡ ἀνάγκη δὲν ἔχει νόμον, Proverbe: nécessité n'a point de loi.

Gebräme, n., τὸ πιμπίλωμα (μάλιστα μὲ γοῦναν), bordure, chamarrure.

Gebratene, n., τὸ ψητόν, rôt, rôti, m.

Gebrauch, m., ἡ μεταχείρισις, χρῆσις, usage, emploi, m.; — ἡ συνήθεια, τὸ ἔθος, ἔθιμον, coutume, pratique, f.

Gebrauchen, v. a. μεταχειρίζομαι, user, faire usage, se servir, employer.

Gebräuchlich, adj. συνηθισμένος, ὁποῦ εἶναι εἰς χρῆσιν, usité, d'usage, en usage, usuel.

Gebräude, n., ποσότης πίβας ὅση ψκιάνεται ἀπὸ μιᾶς, brassin, m.

Gebrause, n., ἡ βοή, ὁ κτύπος (οἷον· τῶν κυμάτων), bruissement, mugissement (p. e. des vagues), m.

Gebrechen, n., τὸ ἐλάττωμα, défaut, vice, m.

Gebrechlich, adj. ἀδύνατος, ἀσθενής, impotent, infirme, fragile, faible; — ὁμοίως· καμπούρης ἢ κουτζός, bossu, gibbeux; boiteux.

Gebrechlichkeit, f., ἡ ἀδυναμία, ἀσθένεια, infirmité, faiblesse, fragilité, f.

Gebrochen, adj. (s. Brechen), τζακισμένος κτλ., rompu etc.; eine gebrochene Zahl, κλάσμα (εἰς τὴν ἀριθμητικήν), nombre m. rompu, fraction, f.; gebrochenes Deutsch, ἄχαμνα γερμανικά, de mauvais Allemand; eine gebrochene Stimme, χαλασμένη φωνή, voix cassée.

Gebrüder, f. pl., οἱ αὐτάδελφοι, frères, m. pl.

Gebrüll, n., τὸ μούγκρισμα (τοῦ λέοντος), rugissement, m.; (τοῦ βοδιοῦ), mugissement, m.

Gebrumme, n., τὸ μούγκρισμα τῆς ἀρκούδας), grondement (d'un ours); — τὸ μουρμούρισμα, γόγγυσμα, grondement, m., gronderie, f.

Gebühr, f, τὸ ἀνῆκον, devoir,

dû, *m.*; (Zahlung), *ἡ πληρωμὴ (διωρισμένη μὲ νόμον)*, droit, salaire, *m.*; über die —, *ἔξω τοῦ πρέποντος, ὑπερβολικά*, avec excès; die Gebühren, *ἡ ἀνήκουσα πληρωμὴ (εἰς κριτὴν, εἰς συνήγορον κτλ.)*, *τὰ δοσίματα*, droits, impôts, *m. pl.*, taxes, *f. pl.*

Gebühren, sich, *v. i.* *πρέπει, εἶναι πρέπον, εἶναι εὐπρεπές*, convenir, être du devoir, convenable, bienséant.

Gebührlich, Gebührend, *adj.* *πρέπων, εὐπρεπής*, convenable, dû.

Gebund, *n.*, *τὸ δέμα, δεμάτι*, (*οἷον· ἄχυρα, κονδύλια κτλ.*), trousse, trousseau, *m.*, botte, *f.*

Gebunden, *adj.* (s. Binden), *δεμένος κτλ.*, lié etc.; in gebundener Rede, *εἰς στίχους (ποιητικούς)*, en vers.

Geburt, *f.*, *ἡ γέννα*, enfantement, accouchement, *m.*; *ἡ γέννησις*, naissance, *f.*; — *τὸ γεννημένον, τὸ βρέφος, παιδί*, enfant, fruit, *m.*; — *τὸ γένος*, *fig.* naissance, extraction, *f.*; die Geburt Christi, *ἡ τοῦ Χριστοῦ γέννησις*, la nativité de Jésus-Christ; vor Christi Geburt, *πρὶν Χριστοῦ γεννήσεως*, avant Jésus-Christ; ein Deutscher von Geburt, *Γερμανὸς τὸ γένος*, un Allemand de nation.

Gebürtig, *adj.* aus —, *γεννημένος εἰς* —, natif.

Geburtsadel, *m.*, *ἡ ἐκ τῶν προπατόρων καταγομένη εὐγένεια*, noblesse *f.* de naissance.

Geburtsarbeit, *f.*, *ὁ κόπος τῆς γέννας*, travail *m.* d'enfant.

Geburtsbrief, *m.*, *μαρτυρία γεννήσεως*, baptistère, extrait baptistère, *m.*

Geburtsfest, *n.*, *τὰ γενέθλια, ξεφάντωσις εἰς τὰ γενέθλια*, fête *f.* à l'occasion de l'anniversaire de q.

Geburtsglied, *n.*, (männliches), *ἡ σάρκα τοῦ ἀνθρώπου, (ἡ ψωλή)*, membre viril; (weibliches), *ἡ σάρκα τῆς γυναικός*, partie naturelle (de femme), *f.*

Geburtshelfer, *m.*, *ὁ μάμμος, ἰατρὸς ὁποῦ βοηθεῖ εἰς τὴν γένναν*, accoucheur, *m.*

Geburtshülfe, *f.*, *ἡ μαμμεία, βοήθεια εἰς τὴν γένναν*, accouchement, *m.*

Geburtsjahr, *n.*, *ὁ χρόνος τῆς γεννήσεως*, an *m.* de la naissance (de q.).

Geburtsort, *m.*, *ὁ τόπος τῆς γεννήσεως, ἡ πατρίδα*, lieu natal, lieu *m.* de la naissance (de q.).

Geburtsschmerzen, *m. pl.*, *οἱ πόνοι τῆς γέννας, ὠδῖνες*, douleurs *f. pl.* de l'enfantement.

Geburtsstunde, *f.*, *ἡ ὥρα τῆς γεννήσεως*, heure *f.* de la naissance.

Geburtstag, *m.*, Geburtsfest, *n.*, *τὰ γενέθλια, ἡ ἑορτὴ τῆς γεννήσεως*, jour de naissance, anniversaire *m.* de q.

Gebüsch, *n.*, *τὸ δάσος*, bocage, bosquet, *m.*; *τὰ δενδράκια, φρύγανα*, broussailles, *f. pl.*

Geck, *m.*, *ὁ ἀδιάντροπος, ἀναίσχυντος, ἀνόητος, (ἀχμάκης)*, fou, fat, sot, *m.*

Geckenhaft, *adj.* *μὲ ἀνόητον καὶ ἀναίσχυντον τρόπον*, badin (d'une manière fade), folâtre.

Gedachter, *adj.* *προειρημένος, ἄνω εἰρημένος*, susdit, cidessus mentionné.

Gedächtniß, *n.*, *τὸ ἐνθυμητικὸν, ἡ ἐνθύμησις, μνήμη*, mémoire, *f.*, souvenir, *m.*

Gedächtnißkunst, *f.*, *ἡ μνημονικὴ*, mnémonique, *f.*

Gedächtnißmünze, *f.*, *μονέδα εἰς ἐνθύμησίν τινος (ἀνθρώπου ἢ πράγματος)*, médaille *f.* en mémoire de q. ou de qc.

Gedächtnißtag, *m.*, *ἡμέρα μνήμης (μάλιστα τινὸς ἀποθαμένου)*, anniversaire (particulièrement de la mort de q.).

Gedanke, *m.*, *ὁ στοχασμός*, pensée, *f.*; *ἡ ἰδέα*, idée, *f.*; in Gedanken seyn, *εἶμαι βυθισμένος εἰς στοχασμούς*, être pensif, être dans une profonde méditation.

Gedankenleer, Gedankenlos, *adj.* *χωρὶς στοχασμοὺς, χωρὶς προσοχὴν, ἀστόχαστος*, sans pensées, sans attention.

Gedankenlosigkeit, *f.*, *ἡ ἀστοχασία*, inadvertance, *f.*

Gedankenstrich, *m.*, *γραμμὴ ὡς σημεῖον ἀποσιωπήσεως στοχασμοῦ τινος*, barre, *f.*, trait *m.* de plume.

Gedärm, *n.*, *τὰ ἔντερα*, boyaux, intestins, *m. pl.*

Gedeck, *n.*, *τὸ πινάκι (ταλέρι) μαζὺ μὲ μαχαίρι, πηροῦνι,*

χουλιάρι καὶ τὸ χειρόμακτρον (τὴν σαλβιέτα), couvert (pour q. qui est à table), *m.*

Gedeihen, (am Leibe zunehmen), *v. n.* *παχαίνω, γίνομαι παχύς*, prendre de l'embonpoint, devenir gros et gras; (von Pflanzen), *πιάνω, γίνομαι ἢ αὐξάνω καλά*, profiter, fructifier, venir, prospérer (*en parlant* des plantes); (glücklich gehen), *εὐτυχῶ, ἔχω εὐτυχίαν, προκόπτω*, réussir, prospérer, avancer; diese Speise gedeihet mir, *αὐτὸ τὸ φαγὶ μὲ κάμνει καλὰ*, (*τὸ χωνεύω καλά*), ce mets (cette viande) me fait du bien, je m'en trouve bien.

Gedeihen, *n.*, *προκοπή, προχώρησις, εὐπραγία, καλὴ ἔκβασις*, réussite, prospérité, *f.*, profit, succès, *m.*

Gedeihlich, *adj.* *ὠφέλιμος εἰς προχώρησιν, εἰς προκοπὴν, εἰς ὑγίειαν*, profitable, utile, salubre.

Gedenken, *v. n.* (gesonnen seyn), *στοχάζομαι, ἔχω κατὰ νοῦν*, penser, songer, avoir dessein; (sich erinnern), *στοχάζομαι, ἐνθυμοῦμαι*, se souvenir (de qc.); (erwähnen), *μνημονεύω, κάμνω μνήμην, ἀνάμνησιν, ἀναφέρω*, faire mention, mentionner; (einem etwas), *μνησικακῶ, ἔχω σκοπὸν νὰ ἐκδικηθῶ*, la garder bonne à q.

Gedenken, *n.*, (nur): bey (seit) Menschen Gedenken, *ἐφ' ὅσον ἐνθυμοῦνται οἱ ἄνθρωποι*, (*τουτ' ἔστι· ἀπὸ τὸν παμπαλαιότατον καιρόν*), de mémoire d'homme.

Gedicht, *n.*, *τὸ ποίημα*, poëme; — *τὸ πεπλασμένον, ψευδές*, fiction, fable, *f.*; die Gedichte, *τὰ ποιήματα*, les poésies.

Gediegen, *adj.* *ἀπὸ φύσιν*, natif, vierge (*se dit* des métaux etc.); gediegenes Gold, *καθαρὸς χρυσὸς ἀπὸ φύσιν, ἐκ φύσεως καθαρὸς χρυσός*, de l'or natif (qui n'est pas tiré d'un minerai); *fig.* eine gediegene Rede, *λόγος ἐνεργητικὸς, γεμάτος πνεύματος καὶ ἐνεργείας*, discours nerveux, plein d'esprit et d'énergie.

Gedoppelt, *adj.* *διπλοῦς, διπλός*, double.

Gedränge, *n.*, *ἡ στρημοῦρα*, presse, foule, *f.*; *fig.* im — seyn, *εἶμαι στενοχωρημένος, στενοχωροῦμαι*, être en presse, être embarrassé.

Gedrängt, *adj.* *σφικτός*, serré; *fig.* *βραχύλογος, σύντομος*, concis.

Gedrängtheit, *f.*, *βραχυλογία, συντομία*, concision, *f.*

Gedritt, *adj.* der gedritte Schein (der Planeten), *τὸ διάστημα τῶν πλανητῶν ὅταν ἀπέχει ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον ἕνα τριτημόριον τοῦ κύκλου*, trin (trine) aspect, *m.*

Geduckt, *adj.* *σκυμμένος, σκυπτός*, baissé; (s. Ducken).

Geduld, *f.*, *ἡ ὑπομονή*, patience, *f.*; *fig. fam.* in der Geduld, *εἰς τόπον σκεπασμένον ἐναντίον τῶν ἀνέμων*, à l'abri des vents.

Gedulden, sich, *v. r.* *ἔχω ὑπομονήν*), avoir ou prendre patience.

Geduldig, *adj.* *ὑπομονητικός*, patient.

Gedunsen, *adj.* *φουσκωμένος* (*μάλιστα εἰς τὸ πρόσωπον*), bouffi, enflé, boursouflé.

Geeignet, *adj.* zu etwas, *ἁρμόδιος εἴς τι*, propre à qc.

Geest, *f*, Geestland, *n.*, *τόπος ὑψηλὸς καὶ ἀμμώδης*, terre *f.* haute et sablonneuse.

Gefahr, *f.*, *ὁ κίνδυνος*, danger, péril, risque, *m.*; — laufen, *κινδυνεύω*, courir risque.

Gefährde, *f.*, *ζημία, βλάβη*, préjudice, *m.*; *δόλος, ψευδία*, fraude, *f.*

Gefährdet, *adj.* *ὅπου ἔχει κίνδυνον, ὅπου κινδυνεύει*, qui risque, qui court risque.

Gefährlich, *adj.* *κινδυνώδης*, dangereux, périlleux.

Gefährte, *f.*, *ὁ συνοδοιπόρος*, compagnon (de voyage), *m.*; *ὁ σύντροφος*, compagnon, camarade, *m.*

Gefährtin, *f.*, *ἡ συνοδοιπόρη, συντρόφισσα*, compagne, *f.*; — *ἡ σύζυγος*, *fig.* compagne, épouse, *f.*

Gefälle, *n.*, (eines Flusses), *ὁ κατήφορος τοῦ ποταμοῦ*, pente, chute *f.* de l'eau.

Gefälle, *n. pl.*, *τὰ εἰσοδήματα* (*μάλιστα τὰ βασιλικά*), rente, *f.*, revenu, *m.*, droits, *m. pl.*

Gefallen, *v. n.* *ἀρέσκω, ἀρέζω*, plaire; es gefällt mir an die-

sem Orte, μοὶ ἀρέσκει αὐτὸς ὁ τόπος, ἀγαπῶ νὰ καθίζω εἰς αὐτὸν τὸν τόπον, je me plais dans ce lieu; das lasse ich mir —, συγκατανεύω εἰς αὐτὸ, εὐχαριστοῦμαι εἰς αὐτὸ, τὸ δέχομαι, j'y consens, j'en conviens, j'en suis content.
Gefallen, n., ἡ ἀρέσκεια, plaisir, m.
Gefällig, adj. ἀρεστὸς, εὐάρεστος, agréable; (dienstfertig), πρόθυμος εἰς δούλευσιν, complaisant, déférant, prévenant; was ist Ihnen —, τί ὁρίζετε, τί ἀγαπᾶτε; que vous plaît-il?
Gefälligkeit, f., ἡ ἀρέσκεια, χάρις, plaisir, m., complaisance, f.
Gefallsüchtig, adj. ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ ἀρέσῃ (λέγεται μάλιστα διὰ γυναῖκας), coquet, coquette.
Gefangen, adj. φυλακωμένος, pris, captif; (kriegsgefangen), αἰχμάλωτος, σκλαβωμένος (εἰς πόλεμον), pris, qui est fait prisonnier (de guerre).
Gefangene, m., ὁ φυλακωμένος, prisonnier, m.; ὁ αἰχμάλωτος, prisonnier de guerre.
Gefangennehmung, f., ἡ φυλάκωσις, emprisonnement, m.; ἡ ἅλωσις, σκλάβωσις (εἰς πόλεμον), prise (d'un prisonnier de guerre), f.
Gefangenschaft, f., ἡ φυλακὴ, τὸ νὰ εἶναι τις εἰς φυλακήν, captivité, f.; ἡ αἰχμαλωσία, captivité (en parlant d'un prisonnier de guerre).
Gefangenwärter, m., ὁ φυλακάτωρας, (ὅστις φυλάγει τοὺς φυλακωμένος), geolier, m.
Gefänglich, adj. φυλακωμένος, emprisonné; gefänglich einziehen, φυλακώνω, βάνω εἰς φυλακήν, mener q. prisonnier, emprisonner q.
Gefängniß, n., ἡ φυλακή, prison, f.
Gefäß, n., τὸ ἀγγεῖον, σκεῦος, vaisseau, vase, m.; (Degengefäß), τὸ μανίκι τοῦ σπαθιοῦ, garniture, monture f. de l'épée.
Gefaßt, adj. πιασμένος, saisi; (s. Fassen); (μεταφ.) ἥσυχος, ἀτάρακτος, ἀποφασισμένος, ἕτοιμος, tranquille, intrépide, resolu, prêt.
Gefecht, n., ἡ μάχη, ὁ πόλεμος, combat, engagement, m., action, f.
Gefieder, n., τὰ πτερὰ (τοῦ πουλλιοῦ), plumage, m.; (Federvieh), n., τὰ σπιτικὰ πουλλιά, volaille, f.
Gefiedert, adj. πτερωτός, ailé, pourvu de plumes.
Gefilde, n., ὁ κάμπος, τὰ χωράφια, ἡ χώρα, champs, m. pl., campagne, f.
Geflammt, adj. καμωμένος εἰς σχῆμα κυμάτων, βεργωμένος, ondé; (s. Flammicht).
Gefleckt, adj. παρδαλὸς (ὡς ἡ τίγρις), tacheté, moucheté.
Geflissen, adj. ὁποῦ ἔχει φροντίδα, ἐπιμελούμενος, qui a soin, appliqué.
Geflissenheit, f., ἡ ἐπιμελὴς φροντίδα, soin, m., attention, f.
Geflissentlich, adj. ἐξεπίτηδες, ἐπὶ ταυτοῦ, à dessein, exprès.
Geflister, n., τὸ ψιθύρισμα, chuchoterie, f.
Gefluche, n., ἡ (παντοτινὴ) ἐκφώνησις κατάρας, action f. de jurer, de sacrer continuellement.
Geflügel, n., τὰ (σπιτικὰ) πουλλιά, volaille, volatille, f.
Geflügelt, adj. πτερωτός, ailé.
Gefolge, n., ἡ συνοδία, ἐκεῖνοι ὁποῦ συνοδεύουν ἕνα πρίγγιπα, πρέσβυν κτλ., suite, f., train, cortège, m.
Gefrage, n., ἡ παντοτινὴ ἐρώτησις, action f. de questionner continuellement.
Gefräß, n., ἡ τροφὴ τοῦ ζώου, mangeaille (d'un animal); (Maul bey Thieren), τὸ στόμα τοῦ ζώου, gueule, f.
Gefräßig, adj. πολυφάγος, glouton, goulu, safre.
Gefräßigkeit, f., ἡ πολυφαγία, gloutonnerie, gourmandise, voracité, f.
Gefreyte, m., ein Gefreyter, στρατιώτης ἐξηρημένος ἀπὸ τὸ νὰ κάμνῃ φυλακήν, (milit.) exempt m. des gardes.
Gefrieren, v. n. παγώνω, geler, se geler, se congeler, se glacer.
Gefrierpunkt, m., τὸ σημεῖον (ποῦγκτον) τῆς παγωσιᾶς, terme m. de la congélation.
Gefrorne, n., Gefrornes, γλυκίσματα παγωμένα, glaces, f. pl.
Gefüge, Gefügig, adj. εὐλύγιστος, pliable, flexible.

Gefühl, *n.*, ἡ αἴσθησις, sentiment, *m.*; (der Sinn des Gefühls), ἡ ἁφή, ἡ αἴσθησις τῆς ἁφῆς, tact, toucher, *m.*
Gefühllos, *adj.* ἀναίσθητος, insensible; — ἄσπλαγχνος, σκληρός, impitoyable, dur.
Gefühllosigkeit, *f.*, ἡ ἀναισθησία, insensibilité, *f.*; — ἡ ἀσπλαγχνία, σκληρότης, manque *m.* de compassion, dureté, *f.*
Gefühlvoll, *adj.* ὁποῦ ἔχει πολλὴν αἴσθησιν, ὁποῦ συλλυπεῖται, εὔσπλαγχνος, sensible, tendre, compatissant.
Gefürstet, *adj.* ἀναβιβασμένος εἰς ἀξίαν πρίγγιπος, élevé à la dignité de prince, érigé en principauté.
Gegen, *prp.* πρός, vers, à, sur; — ἐναντίον εἰς . . ., κατά (μετὰ γενικῆς), contre; ὡς πρός, envers, à l'égard de.
Gegenabsicht, *f.*, ὁ ἐναντίος σκοπός, vue, intention *f.* opposée.
Gegenanstalt, *f.*, ἡ ἐναντία κατασκευή, *fig.* contre-batterie, contre-mine, *f.*
Gegenantwort, *f.*, ἡ ἀνταπόκρισις, replique, repartie, *f.*
Gegenanzeige, *f.*, (bey Aerzten), ἐναντίον σημεῖον (ὅτι δὲν πρέπει τις νὰ μεταχειρισθῇ ἰατρικόν τι), (méd.) contre-indication, *f.*
Gegenbatterie, *f.*, ἡ ἐναντία μπαταρία, contre-batterie, *f.*; s. Batterie.
Gegenbefehl, *m.*, ἡ ἐναντία προσταγή, contre-ordre, *m.*
Gegenbericht, *m.*, ἡ ἐναντία εἴδησις, rapport *m.* contraire.
Gegenbescheinigung, *f.*, ἡ ἀμοιβαία μαρτυρία (διὰ γράμματος), acte *m.* reversal, reversaux, *m. pl.*
Gegenbesuch, *m.*, ἡ ἀντεπίσκεψις, visite *f.* réciproque.
Gegenbeweis, *m.*, ἡ ἀνταπόδειξις, ἐναντία ἀπόδειξις, preuve *f.* du contraire.
Gegenbeziehung, *f.*, συναναφορά, corrélation, *f.*
Gegenbild, *n.*, τὸ ἀντίτυπον, antitype, *m.*
Gegenbuch, *n.*, καταγραφὴ πρὸς καταστίχου τινὸς παραβολήν, contrôle, *m.*
Gegenbürge, *m.*, ὁ ἀντεγγυητής, arrière-garant, *m.*
Gegenbürgschaft, *f.*, ἡ ἀντεγγυησία, ἀμοιβαία ἐγγύησις, arrière-caution, *f.*
Gegend, *f.*, ὁ τόπος, ἡ χώρα, contrée, région, *f.*; die umliegende —, τὰ περίχωρα, τὰ πέριξ, les environs, *m. pl.*
Gegendienst, *m.*, ἡ ἀντιδούλευσις, service *m.* réciproque.
Gegendruck, *m.*, ἡ ἀντενέργεια βάρους τινός, réaction (d'un corps pésant); (in der Druckerey), τύπωμα τοῦ δευτέρου προσώπου μιᾶς κόλλας, rétiration, *m.*; (von Kupferstichen), ἀντίτυπον μιᾶς (χαλκογραμμένης εἰκόνας), contre-épreuve (d'une estampe), *f.*
Gegeneinander, ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον, ὁ ἕνας ἐναντίον εἰς τὸν ἄλλον, l'un contre l'autre, l'un vers l'autre; (gegenüber), ἀντικρύ, vis-à-vis, à l'opposite.
Gegeneinander halten, *v. a.* συγκρίνω, παραβάλλω, comparer, conférer, confronter.
Gegeneinander stellen, *v. a.* βάνω τὸ ἕνα ἐναντίον τοῦ ἄλλου, opposer l'un à l'autre; παραβάλλω, συγκρίνω, confronter.
Gegenerbieten, *n.*, ἀμοιβαία προσφορά, offre *f.* réciproque.
Gegenerklärung, *f.*, ἡ ἀμοιβαία φανέρωσις, ἀμοιβαία μήνυσις, déclaration *f.* réciproque; ἐναντία φανέρωσις ἢ μήνυσις, déclaration contraire *ou* du contraire.
Gegenfalls, *adv.* ἐξ ἐναντίας, au contraire.
Gegenfenster, *n.*, ἀντιπαράθυρον, contre-châssis, *m.*
Gegenfluth, *f.*, ἀντιῤῥοή, contre-marée.
Gegenforderung, *f.*, ἡ ἀντιζήτησις, prétention *f.* réciproque.
Gegenfüßler, *m.*, ὁ ἀντίπους, antipode, *m.*; die Gegenfüßler, οἱ ἀντίποδες, les antipodes.
Gegengeschenk, *n.*, τὸ ἀμοιβαῖον δῶρον, présent *m.* réciproque.
Gegengewicht, *n.*, τὸ ἀντισήκωμα, ἀντιζύγι, contre-poids, *m.*; ἀντιστάθμιον, contre-balance, *f.*; das Gegengewicht halten, ἀντισταθμῶ, contre-balancer.
Gegengift, *n.*, τὸ ἀντιφάρμακον, contre-poison, antidote, *m.*

Gegengrund, m., τὸ ἐνάντιον αἴτιον, raison f. contraire.
Gegengunst, f., ἡ ἀμοιβαία εὔνοια, faveur f. réciproque.
Gegenklage, f., τὸ ζήτημα ἐναντίον ἐκείνου ὁποῦ πρότερον ἐζήτησέ τι εἰς τὸ κριτήριον, reconvention, f.
Gegenkläger, m., ὁ ἀντιζητητής, ὅσις ἐγκαλεῖ εἰς κριτήριον ἐκεῖνον ὁποῦ πρότερον ἐγκάλεσεν αὐτόν, reconvenant, m.
Gegenlicht, n., τὸ ἀνταναχλασμένον φῶς, lumière f. réfléchie; τὸ φῶς ὁποῦ ἔρχεται ἀπὸ τὸ ἐναντίον μέρος, contre-jour, m.
Gegenliebe, f., ἡ ἀνταγάπη, ἀμοιβαία ἀγάπη, retour m. d'amour, amour m. réciproque.
Gegenlist, f., ἡ ἀντιπανουργία, contre-ruse, f.
Gegenmacht, f., ἡ ἀντιδύναμις, ἐναντία δύναμις, puissance f. opposée.
Gegenmauer, f., τὸ ἀντιτείχισμα, contre-mur, m.
Gegenmine, f., ἀνθυπόνομος (κοινῶς· τὸ ἀντιλαγούμι, λαγούμι ἐναντίον ἐκείνου ὁποῦ ἔκαμεν ὁ ἐχθρός), contre-mine, f.
Gegenminiren, v. a. κάμνω ἀντιλαγούμι, contre-miner.
Gegenmittel, n., τὸ ἰατρικὸν (ἐναντίον τινὸς κακοῦ), remède, m.
Gegenpabst, m., ὁ ἀντίπαπας, (πάπας ἐκλελεγμένος ἐναντίον ἑνὸς ἄλλου), antipape, m.
Gegenpart, m., τὸ ἐναντίον μέρος (εἰς κρισολόγημα), adversaire, parti m. contraire.
Gegenpartey, f., τὸ ἐνάντιον μέρος, οἱ ἐνάντιοι, partie adverse ou contraire.
Gegenrechnung, f., ὁ ἀντιλογαριασμός, décompte, m.
Gegenrede, f., ἡ ἀντιλογία, contradiction, exception, f.; ἡ ἀνταπόκρισις, réplique, f.
Gegenrevolution, f., ἐναντία μεταβολὴ πολιτικὴ, μεταβολὴ ἐναντία τῆς πρώτης, contre-révolution, f.
Gegensatz, m., ἡ ἀντίθεσις, opposition, antithèse, f.
Gegenschein, m., ἡ ἀντανάκλασις τοῦ φωτός, resplendissement, m., réflexion f. de la lumière; — zweyer Planeten (die Opposition), ἡ ἀντίθεσις δύο πλανητῶν (ὅταν ὁ ἕνας ἀνατέλλει εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ὁποῦ βασιλεύει (δύει) ὁ ἄλλος), (astron.) opposition (de deux planètes).
Gegenschreiber, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κατέχει τὴν καταγραφὴν (εἰς κριτήρια κτλ.), contrôleur, m.
Gegenschrift, f., ἐναντίον γράμμα ἢ σύγγραμμα, ἀνασκευή, ἀπολογία, contre-écrit, m., réfutation, défense, f.
Gegenschuld, f., τὸ ἀμοιβαῖον χρέος, dette f. réciproque, décompte, f.
Gegenseite, f., τὸ ἐναντίον μέρος, côté m. opposé; (die verkehrte Seite), τὸ ἀνάποδον μέρος, côté retourné, revers, m.
Gegenseitig, adj. ἀμοιβαῖος, mutuel, réciproque.
Gegensiegel, n., ἡ ἀντικρὺ βαλμένη βοῦλλα, contre-scel, contre-seing, m.
Gegensinn, m., ἐναντίον νόημα, ἀντίφρασις, contre-sens, m., antiphrase, f.
Gegenstand, m., τὸ ἀντικείμενον, ὑποκείμενον, objet; ἡ ὑπόθεσις τῆς ὁμιλίας, sujet, m., (dont on parle).
Gegenstimme, f., (in der Musik), ἡ εἰς ἄλλην ἀντικειμένη συμφωνία, (mus.) contre-partie, f.
Gegenstoß, m., τὸ ἀντικτύπημα, contre-coup, m.
Gegenstück, n., ζωγραφία παρασταίνουσα ὅμοιόν τι μὲ μίαν ἄλλην, (peint.) pendant, m.
Gegenstütze, f., ὑποστήριγμα (ἀκουμβιστῆρι) ὁποῦ ὑποστηρίζει ἕναν τοῖχον, contre-boutant, contre-fort, m.
Gegentausch, m., συναλλαγὴ, ἀμοιβαία ἀλλαγή, contre-échange, m.
Gegentheil, n., τὸ ἐναντίον, le contraire, l'opposé, m.; im Gegentheil, ἐξ ἐναντίας, au contraire.
Gegentheil, m., τὸ ἐναντίον μέρος (εἰς κρισολόγημα), ὁ ἀντίδικος, partie f. adverse ou contraire.
Gegenüber, prp. ἀντικρύ, vis-à-vis, à l'opposite.
Gegenunterschrift, f., ὑπογραφὴ τοῦ γραμματικοῦ, contre-seing, m.
Gegenvermächtniß, n., ἡ ἀντι-

διαθήκη, ἀμοιβαία διαθήκη, legs m. réciproque, donation f. réciproque.

Gegenverschreibung, f., ἡ ἀμοιβαῖα ὁμολογία ἢ ἐγγύησις, obligation donnée à caution, contre-lettre, f.

Gegenversprechen, n., ἡ ἀντυπόσχεσις, ἀμοιβαία ὑπόσχεσις, contre-promesse, promesse f. réciproque.

Gegen-Visite, f., s. Gegenbesuch.

Gegenvorstellung, f., ἡ ἐναντία παράστασις, ἐναντία παραίνεσις, remontrance, f.

Gegenwall, m., τὸ ἀντιοχύρωμα, ὀχύρωμα ἐναντίον βαλμένον, contre-escarpe, f.

Gegenwart, f., ἡ παρουσία, présence, f.

Gegenwärtig, adj. παρών, παροῦσα, παρόν, présent, assistant; die gegenwärtige Zeit, das Präsens (in der Sprachlehre), ὁ ἐνεστὼς (εἰς τὴν γραμματικήν), (gramm.) le (temps) présent.

Gegenwärtig, adv. κατὰ τὸ παρόν, à présent, maintenant, actuellement.

Gegenwehr, f., ἡ ἀντιπολέμησις, διαφέντευσις, défense, resistance, f.

Gegenwind, m., ἐναντίος ἄνεμος (ἢ ἀέρας), vent m. contraire.

Gegenwirkung, f., ἀντενέργεια, réaction, f.

Gegenzeuge, m., ὁ μάρτυς τοῦ ἐναντίου, témoin contraire.

Gegitter, n., s. Gitter.

Gegner, m., ὁ ἐναντίος, ἀντίδικος, ἀνταγωνιστής, adversaire, antagoniste, f.

Gehaben, sich, εὑρίσκομαι (εἰς τὴν ὑγείαν μου), se porter; gehabt euch wohl, ὑγιαίνετε, ὑγίαινε, portez-vous bien, adieu.

Gehäge, n., τόπος περιφραγμένος εἰς ἕνα δάσος, enclos; parc, m., varenne, f.; einem in das Gehäge gehen, — kommen, (μεταφ.) ἀγαπῶ ἐκείνην τὴν ὁποῖαν ἀγαπᾷ ἕνας ἄλλος, ζητῶ νὰ κερδήσω τὴν ἀγάπην ἐκείνης τὴν ὁποῖαν ἀγαπᾷ ὁ ἄλλος, fig. aller sur les brisées de q.

Gehalt, m., τὸ περιεχόμενον, ἡ ποσότης τοῦ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου περιεχομένου εἴς τι (μάλιστα εἰς τὰ νομίσματα), aloi, titre (de l'or et de l' argent), m., valeur, f.; (Besoldung), ὁ μισθός, ἡ χρονικὴ πληρωμή, pension, f., salaire, m., appointement, gages, m. pl.

Gehalten, adj. ὑποχρεωμένος, tenu, obligé.

Gehänge, n., κάθε πρᾶγμα κρεμάμενον, tout ce qui pend; (Hängeohren), κρεμάμενα αὐτία σκύλου, oreilles f. pl. pendantes d'un chien.

Geharnischt, adj. ὁπλισμένος μὲ σιδηροφορεσίαν, σιδηροφορεμένος, armé d'une cuirasse, cuirassé.

Gehässig, adj. μισητός, odieux; ὁποῦ μισεῖ, haineux, qui hait; einem gehässig seyn, μισῶ τινα, haïr q.

Gehäuse, n., (Uhrgehäuse), ἡ θήκη (τὸ κουτὶ) τοῦ ὡρολογίου, cage d'horloge, boîte f. de montre; (bey Früchten), ἡ κάψα, ἡ σποροθήκη τῶν φυτῶν, capsule, f.

Geheck, n., φωλεὰ μὲ νέα πουλιά, couvée, volée, f.

Gehege, s. Gehäge.

Geheim, adj. κρυφὸς, μυστικός, secret, caché; eine geheime Treppe, κρυφὴ σκάλα, escalier dérobé; geheim halten, κρύπτω, ἔχω κρυφὸν, μυστικόν, tenir secret, cacher; der geheime Rath, μυστικὸν συμβούλιον (τοῦ βασιλέως), conseil m. privé; μυστικὸς συμβουλάτωρ, conseiller m. privé.

Geheimhaltung, f., ἡ κρύψις μυστικοῦ τινος, secret, m., (action de tenir secret qc.).

Geheimniß, n., τὸ μυστικὸν, τὸ κρυφὸν, secret, m.

Geheimnißkrämer, m., μυστηριώδης ἄνθρωπος, homme m. mystérieux.

Geheimnißvoll, adj. μυστηριώδης, μυστικός, mystérieux, mystique; (der geheimnißvoll thut), μυστηριώδης, ὅστις καμώνεται ὡσὰν νὰ ἠξεύρῃ πολλὰ μυστικὰ, qui fait le mystérieux.

Geheimschreiber, m., ὁ γραμματικὸς, σεκρετάριος (ὁ ἐξ ἀποῤῥήτων), secrétaire, m.

Geheimschreiberey, f., τόπος εἰς τὸν ὁποῖον δουλεύουν οἱ ἐξ ἀποῤῥήτων (οἱ γραμματικοί), secrétairerie, f.

Geheimschrift, f., κρυφὰ γράμματα, écriture f. en chiffres.

Geheiß, n., ἡ προσταγή, ordre, m.

Gehen, v. n. πηγαίνω, aller; περιπατῶ, marcher, se promener; gehen, (in Kleidern), φορῶ, porter; schwarz gehen, μαυροφορῶ, φορῶ μαῦρα, se vêtir, se vêtir de noir, être vêtu de noir; über einen Fluß —, ἀπερνῶ ἀπὸ ἕναν ποταμόν, passer une rivière; die Uhr geht zu langsam, ἡ ὥρα (τὸ ὡρολόγιον) πηγαίνει ἀργά, ἢ ὀπίσω, la montre retarde; (s. Nachgehen); die Uhr geht zu geschwind, ἡ ὥρα πηγαίνει ὀγλήγωρα ἢ ἔμπροσθά, la montre avance; (s. Vorgehen); die Fenster dieses Zimmers gehen in den Garten, τὰ παράθυρα τούτου τοῦ θαλάμου (ὀντᾶ) βλέπουν εἰς τὸν κῆπον, les fenêtres de cette chambre donnent sur le jardin; laß mich gehen, ἄφισέ με, μή με πειράζῃς, laissez-moi faire; an etwas —, πηγαίνω εἰς ἔργον, ἐπιχειρίζομαι, se mettre à faire qc., entreprendre; der Teig geht, τὸ ζυμάρι (τὸ προζύμι) ἀναβαίνει, la pâte se lève; v. i. es geht, πηγαίνει, il va; wie geht es Ihnen? πῶς πηγαίνετε; πῶς ἔχετε; comment vous en va? es geht auf eins, zwey ꝛc., εἶναι ἡ πρώτη, ἡ δευτέρα ὥρα κτλ., il s'en va une heure, deux heures etc.; es geht in das zehnte ꝛc. Jahr, εἶναι σχεδὸν δέκα χρόνια, il y a à peu près dix ans.

Gehen, n., τὸ περιπάτημα, action f. d'aller, de marcher; das Gehen wird mir sauer, ἔχω κόπον νὰ περιπατήσω, περιπατῶ μὲ δυσκολίαν, j'ai de la peine à marcher.

Gehenk, n., ὁ ζωστήρ, ἡ ζώνη ἀπὸ τὴν ὁποῖαν κρέμαται τὸ σπαθί, ceinturon, m.

Gehenkte, m., ein Gehenkter, ὁ κρεμασμένος (εἰς τὴν κρεμαστερίαν), pendu, m.

Geheul, n., τὸ οὔρλιασμα, hurlement, m.; ἡ βοή, κραυγή, des cris, m. pl.; τὸ κλαύσιμον, des pleurs, m. pl.

Gehirn, n., ὁ ἐγκέφαλος, cerveau, m.

Gehöfte, n., ἡ αὐλὴ (μάλιστα εἰς ἕνα ὑποστατικόν), cour, f., courtil, m.

Gehölz, n., τὸ δάσος, bois, bocage, m.

Gehör, n., ἡ ἀκοή, ouïe, f.; (Audienz), ἡ ἀκρόασις, audience, f.; Gehör geben, ἀκροάζομαι, écouter q., donner audience à q.

Gehorchen, v. n. ὑπακούω, πείθομαι, obéir.

Gehören, v. n. ἀνήκω, appartenir; es gehört mir, ἀνήκει εἰς ἐμέ, εἶναι ἐδικόν μου, cela appartient à moi; sich —, πρέπει, εἶναι πρέπον, convenir, être convenable.

Gehörig, adj. ἀνήκων, ὁποῦ ἀνήκει, appartenant, qui appartient; πρέπων, εὐπρεπής, dû, convenable.

Gehörlos, adj. κωφός (κουφός), sourd.

Gehörlosigkeit, f., ἡ κωφότης, surdité, f.

Gehörn, n., τὰ κέρατα (τινῶν ζώων), cornes, f. pl., (du cerf etc.).

Gehörnt, adj. ὁποῦ ἔχει κέρατα, cornu.

Gehorsam, adj. ὑπήκοος, εὐπειθής, obéissant.

Gehorsam, m., ἡ ὑπακοή, εὐπείθεια, obéissance, f.

Gehorsamen, v. n. ὑπακούω, πείθομαι, obéir; (s. Gehorchen).

Gehren, n., κομμάτι πανὶ τρίγωνον εἰς τὸ κάτω μέρος εἰς τὰ γυναικεῖα ὑποκάμισα, chanteau, coin, m.

Gehülfe, m., ὁ βοηθός, aide, compagnon, m.

Gehülfin, f., ἡ βοηθὸς, (μεταφ.) ἡ σύζυγος, compagne, aide, fig. épouse, f.

Gehwerk, n., οἱ τροχοὶ καὶ ὅλα τὰ ἐσωτερικὰ μέρη τοῦ ὡρολογιοῦ, mouvement d'une montre, rouage, m.

Geifer, m., τὰ σάλια, bave, f.

Geiferich, -rig, adj. σαλιάρης, ὁποῦ ἐβγάζει σάλια, baveux.

Geifern, v. n. ἐβγάζω σάλια, baver, jeter de la bave.

Geifertuch, **Geiferläppchen**, n., τὸ σαλιόπανον, bavette, f.

Geige, f., τὸ βιολί, violon, m.

Geigen, v. a. παίζω τὸ βιολί, jouer du violon.

Geigenbogen, m., τὸ δοξάρι μὲ τὸ ὁποῖον παίζουν τὸ βιολί, archet m. de violon.

Geigenfutteral, *n.*, ἡ θήκη τοῦ βιολιοῦ, étui de violon.

Geigenharz, *n.*, τὸ κολοφόνιον, εἶδος ῥετζίνης μὲ τὴν ὁποῖαν τρίβουν ταῖς τρίχες τοῦ δοξαριοῦ διὰ τὸ βιολί, colophane, *f.*

Geigensteg, Geigensattel, *m.*, ὁ μαγὰς, τὸ μαγάδιον τοῦ βιολιοῦ, chevalet, *m.*

Geiger, *m.*, ὁ βιολιστής, (βιολιτζής), violon, joueur *m.* de violon.

Geil, *adj.* ἀσελγὴς, ἀναμμένος ἀπὸ σαρκικὴν ὄρεξιν, lascif, lubrique; geiler Boden, παχὺ χῶμα, sol *m.* gras.

Geilen, *f. pl.*, τὰ ὀρχίδια, (ἀρχίδια), testicules, *m. pl.*; (des Hirsches), τὰ ὀρχίδια τοῦ ἐλαφιοῦ, daintiers, *m. pl.*

Geilheit, *f.*, ἡ ἀσέλγεια, lasciveté, *f.*

Geiß, Ziege, *f.*, ἡ γίδα, (αἰγίδα, ἡ * αἴξ), chèvre, *f.*

Geißblatt, *n.*, τὸ περικλύμενον, ἁγιόκλημα (δενδράκι), chèvre-feuille, *f.*

Geißbock, Ziegenbock, *m.*, ὁ τράγος, bouc, *m.*

Geißel, *m.*, ὁ ὅμηρος, (ἄνθρωπος παραδωμένος εἰς τὸν ἐχθρὸν ὡς ἐνέχυρον διὰ μίαν συνθήκην), otage.

Geißel, *f.*, τὸ φραγέλλιον, ὁ μάστιξ (τῶν ἀσκητῶν), fouet, *m.*, discipline, *f.*

Geißeln, *v. a.* μαστιγώνω, δέρνω μὲ μάστιγα ἢ μὲ βέργαις, fouetter, discipliner, flageller.

Geißelung, *f.*, τὸ μαστίγωμα, flagellation, *f.*, fouet, *m.*

Geißfuß, *m.*, (τὸ ποδάρι τῆς γίδας), τὸ αἰγοπόδιον (φυτόν τι), pied *m.* de chèvre (plante); ὁ μοχλός, (διὰ σήκωσιν), levier *m.* de fer.

Geist, *m.*, τὸ πνεῦμα, esprit, *m.*

Geisterbanner, *m.*, ἐξορκιστής, exorciste, *m.*

Geisterbeschwörung, *f.*, ἐξορκισμὸς πνευμάτων, νεκρομαντεία, conjuration *f.* des esprits, nécromance, *f.*

Geisterlehre, *f.*, ἡ πνευματολογία, pneumatologie, *f.*

Geisterseher, *m.*, ὁποῦ πιστεύει ὅτι βλέπει πνεύματα ἢ ὁράματα, visionnaire, *m.*

Geisterwelt, *f.*, (ὁ κόσμος τῶν πνευμάτων), τὰ πνεύματα, le monde intellectuel.

Geistesgegenwart, *f.*, (παρουσία τοῦ πνεύματος), ἀγχίνοια, présence *f.* d'esprit.

Geisteskraft, *f.*, ἡ δύναμις τοῦ πνεύματος, faculté *f.* de l'esprit, de l'ame.

Geistesschwäche, *f.*, ἀδυναμία, ἔλλειψις τοῦ πνεύματος, manque *m.* d'esprit.

Geistesstärke, *f.*, δύναμις τοῦ πνεύματος, τῆς ψυχῆς, ἀταραξία, force *f.* d'esprit.

Geisteswerk, *n.*, ἔργον τοῦ πνεύματος (βιβλίον, ποίημα), ouvrage *m.* d'esprit.

Geistig, *adj.* πνευματικὸς, πνευματώδης τοῦ πνεύματος, spirituel, intellectuel, d'esprit; geistige Getränke, πνευματώδη πιοτὰ (οἷον· κρασὶ, ῥακή), des boissons *m. pl.* spiritueuses (le vin, l'eau de vie).

Geistigkeit, *f.*, τὸ πνευματικὸν (τῆς ψυχῆς), spiritualité, *f.*

Geistlich, *adj.* πνευματικός, ἐκκλησιαστικός, spirituel, ecclésiastique.

Geistliche, *m.*, ein Geistlicher, ὁ ἐκκλησιαστικὸς, κληρικὸς, ἱερεὺς, παπᾶς, πνευματικός, ecclésiastique, clerc, prêtre, *m.*

Geistlichkeit, *f.*, οἱ ἐκκλησιαστικοὶ, ὁ κλῆρος, les ecclésiastiques, *m. pl.*, le clergé.

Geistlos, *adj.* χωρὶς πνεῦμα, ἄνοστος, privé d'esprit, fade.

Geistlosigkeit, *f.*, τὸ ἄνοστον, ἡ ἔλλειψις τοῦ πνεύματος, manque *m.* d'esprit.

Geistreich, Geistvoll, *adj.* πλήρης πνεύματος, πολύνους, ἀγχίνους, plein d'esprit, spirituel.

Geiz, *m.*, ἡ φιλαργυρία, φειδωλότης, avarice, *f.*

Geizen, *v. n.* φείδομαι, εἶμαι φειδωλὸς, φιλάργυρος, être avare; nach etwas —, ἐπιθυμῶ, ζητῶ μὲ ζῆλον, être avide de qc.

Geizhals, *m.*, ἕνας φιλάργυρος, un avare.

Geizig, *adj.* φιλάργυρος, φειδωλός, avare, avaricieux.

Gejauchze, *n.*, κραυγαὶ χαρᾶς, cris *m. pl.* de joie.

Gekläffe, *n.*, τὸ (παντοτινὸν) γαύγισμα (μικρῶν σκυλιῶν), jappement, aboiement, *m.*

Geklapper, *n.*, τὸ (παντοτινὸν) κτύπημα ἢ κρότημα (ξύλων, πετρῶν), tintamarre, bruit, cliquetis, *m.*

Geklatsche, *n.*, ὁ (παντοτινὸς)

κρότος τῶν χειρῶν ἢ καὶ μὲ καμτζίκια), claquement, m.; (Geschwätz), αἱ (παντοιναὶ) φλυαρίαι, caquet, babil, m.

Geklimper, n., ὁ κτύπος, κρότος (γυαλιῶν ὁποῦ τζακίζονται), cliquetis, m.; (μεταφ.) ἀχαμνὴ μουσική, mauvaise musique, f.

Geklingel, n., τὸ (παντοτινὸν) κουδούνισμα, tintement, m., sonnerie, f.

Geklirre, n., ὁ κρότος ἢ κτύπος (σπαθιῶν ὁποῦ κτυποῦνται, ἀλύσων κτλ.), cliquetis, m.

Geköpert, adj. σταυρωειδῶς βεργωμένος, croisé.

Gekrache, n., ὁ κρότος ἢ κτύπος (ξύλων ὁποῦ τζακίζονται κτλ.), fracas, m.

Gekratze, n., τὸ (παντοτινὸν) γρατζούνιασμα, action f. de gratter (sans cesse); (von Geigern), ἀχαμνὸν παίξιμον τοῦ βιολιοῦ, action f. de racler du violon.

Gekrätz, n., τὰ ἀποξύσματα, ῥινίσματα, limailles, lavures (de l'or ou de l'argent) f. pl.

Gekritzel, n., ἡ κακογραφία, τὸ ἀχαμνὸν γράψιμον, griffonnage, m.

Gekröse, n., τὸ μεσεντέριον, μεσέντερον, mésentère, m., fraise (de veau, d'agneau) etc.

Gekünstelt, adj. βιασμένος, παραβιασμένος, ὄχι φυσικός, fait avec trop d'exactitude, recherché, affecté.

Gelache, n., τὰ (παντοτινὰ) γέλοια, rire m. continuel.

Gelächter, n., τὸ γέλοιον, τὰ γέλοια, ris, rire, m., risée, f.

Gelag, n., τὸ συμπόσιον, écot, m., coterie, f., repas, festin, m.; ins Gelag hinein reden, vulg., λέγω ἄλλα τῶν ἄλλων, φλυαρῶ, parler à tort et à travers.

Gelähmt, adj. παραλυτικὸς, ὁποῦ ἔχει πιασμένα τὰ μέλη, perclus, paralytique.

Gelahrtheit, f., s. Gelehrsamkeit.

Geländer, n., τὰ κάγκελλα (τοῦ γεφυριοῦ, τῆς σκάλας κτλ.), balustrade, f., garde-fou, m.

Geländerdocke, Geländersäule, f., στυλίδιον (κάγκελλον), balustre, m.

Gelangen, v. n. φθάνω (εἰς ἕνα τόπον), arriver (en quelque lieu); zu etwas —, φθάνω νὰ ἀποκτήσω, parvenir à qc.; — lassen, στέλλω, envoyer, faire parvenir.

Gelaß, m., τόπος ἁρμόδιος (εἰς ἕνα κονάκι), commodité, place commode (d'un logement).

Gelassen, adj. ἥσυχος, ὁποῦ δὲν θυμώνει, patient, tranquille, modere.

Gelassenheit, f., ἡ ἡσυχία, tranquillité, f.

Gelaufe, n., τὸ (παντοτινὸν) τρέξιμον, course f. continuelle.

Geläufig, adj. εὔκολος, εὐκίνητος, facile; eine geläufige Zunge, εὐκίνητη γλῶσσα, volubilité f. de langue; eine Sprache geläufig reden, ὁμιλῶ μίαν γλῶσσαν εὔκολα καὶ ἐλεύθερα, parler une langue avec facilité ou coulamment.

Geläufigkeit, f., ἡ εὐκολία, εὐκινησία, facilité, volubilité (de langue), f.; s. Geläufig.

Gelause, n., pop. τὸ ξεψείρισμα, action f. d'épouiller; (μεταφ.) ἡ δυσάρεστη ἀργοπορία, fig. lanternerie f. fort ennuyante.

Geläut, n., τὸ κουδούνισμα, sonnerie, f.

Gelb, adj. κίτρινος (κίτερνος), jaune.

Gelbe, n., τὸ κίτρινον, le jaune, la couleur jaune; (im Ey), τὸ κίτρινον τοῦ αὐγοῦ, τὸ κρόκον, jaune m. d'oeuf.

Gelben, v. n. κιτρινίζω, γίνομαι κίτρινος, jaunir, devenir jaune.

Gelbgießer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει ἀγγεῖα ἀπὸ κίτρινον χαλκόν, fondeur m. en cuivre.

Gelbgrün, adj. κιτρινοπράσινος, (couleur) merde d'oie.

Gelbholz, n., τὸ κιτρινόξυλον (διὰ βαφήν), fustet, m.

Gelblich, adj. κιτρινούτζικος, jaunâtre.

Gelbreif, m., κίτρινος ἀπὸ ὡριμότητα, jaune de maturité.

Gelbroth, adj. κιτρινοκόκκινος, rouge jaunâtre.

Gelbschecke, f., ἄλογον κοκκινόλευκον, cheval m. aubère.

Gelbschnabel, m., τὸ χηνόπουλον, béjaune, oison, m.; (μεταφ.) νέος ἀναίσχυντος,

νέος ἀδιάντροπος, *fig.* blanc bec, béjaune, *m.*

Gelbsucht, *f.*, ὁ ἴκτερος, ἡ κιτρινάδα (ἀῤῥωστία), jaunisse, *f.*

Gelbsüchtig, *adj.* ἰκτερικὸς, ὁποῦ ἔχει κιτρινάδα, ictérique.

Geld, *n.*, τὰ χρήματα, κοινῶς· τὰ ἄσπρα, argent, *m.*, monnaie, *f.*; kleines Geld, τὰ λιανὰ ἄσπρα, de la monnaie; nicht bey Gelde seyn, δὲν ἔχω (ἢ δὲν ἔχω πολλὰ) ἄσπρα, se trouver court d'argent; etwas zu Gelde machen, πωλῶ τι (νὰ λάβω ἄσπρα), convertir qc. en argent.

Geldarm, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει ἄσπρα, ἀνάργυρος), dénué d'argent.

Geldbeutel, Geldsack, *m.*, ἡ σακκοῦλα, τὸ πουγγί, bourse, *f.*

Geldbuße, *f.*, χρηματικὴ τιμωρία, πληρωμὴ διωρισμένη ὡς παιδεία (τουρκ. ὁ ντζερεμές), amende, *f.*

Geldgierig, *adj.* ὁποῦ ζητεῖ νὰ ἀποκτήσῃ πολλὰ ἄσπρα, φιλάργυρος, avide d'argent.

Geldgier, *f.*, ἡ ὑπερβολικὴ ἐπιθυμία διὰ τὰ ἄσπρα, ἡ φιλαργυρία, âpreté *f.* à l'argent.

Geldkasten, *m.*, σεντοῦκι διὰ ἄσπρα, coffre-fort, *m.*

Geldkatze, *f.*, πετζένιον σακκὶ διὰ τὰ ἄσπρα τὸ ὁποῖον περιζώνουν ὡσὰν ζωνάρι, gibécière, *f.*

Geldklemme, *f.*, Geldmangel, *m.*, ἔλλειψις χρημάτων, (ἄσπρων), manque *m.* d'argent, rareté ou disette *f.* d'argent.

Geldkörbchen, *n.*, καλαθάκι διὰ τὰ ἄσπρα, corbeille *f.* aux deniers.

Geldmäkler, *m.*, ὁ μεσίτης δι' ἄσπρα, (σενσάλης), courtier *m.* de change.

Geldsache, *f.*, ὑπόθεσις δι' ἄσπρα, affaire *f.* qui concerne l'argent.

Geldsack, *m.*, ἡ σακκοῦλα διὰ τὰ ἄσπρα, sac *m.* aux deniers; ἡ σακκοῦλα μὲ ἄσπρα, sac *m.* plein d'argent.

Geldschneiderey, *f.*, αἰσχροκέρδεια, πανοῦργοι τρόποι νὰ ἐβγάλῃ τινὰς ἄσπρα ἀπὸ ἄλλον τινά, escroquerie, concussion, *f.*

Geldschuld, *f.*, χρέος εἰς ἄσπρα, dette (pécuniaire), *f.*

Geldstrafe, *f.*, χρηματικὴ τιμωρία (τουρκ. ντζερεμές), amende, peine *f.* pécuniaire.

Geldsumme, *f.*, ἡ ποσότης ἄσπρων, somme *f.* d'argent.

Geldwechsler, s. Wechsler.

Gelegen, *adj.* κείμενος, εὑρισκόμενος, situé; (bequem, passend), ἁρμόδιος, commode, propre, opportun; (angenehm, gefällig), ἀρεστὸς, εὐάρεστος, agréable; es ist mir daran gelegen, μὲ μέλει δι' αὐτό, il m'importe; es ist mir nicht — zu . . ., δὲν ἔχω κλίσιν (κοινῶς· κέφι) νὰ . . ., je ne suis pas d'humeur à . . .; es ist nichts daran —, δὲν κάμνει τίποτες, n'importe.

Gelegenheit, *f.*, ἡ εὐκαιρία, ὁ ἁρμόδιος καιρὸς, ὁ ἁρμόδιος τρόπος, occasion, occurrence, opportunité; (Zimmer), ὁ ὀνδᾶς, ἁρμόδιος ὀνδᾶς, chambre, *f.*, appartement, *m.*; (für: Abtritt), τὸ ἀναγκαῖον, les commodités, les aisances, *f. pl.*

Gelegentlich, *adj.* ὁποῦ γίνεται κατ' εὐκαιρίαν, occasionnel; *adv.* μὲ εὐκαιρίαν, ἂν τύχῃ ἡ εὐκαιρία, occasionnellement, par occasion, dans les occurrences.

Gelehrig, *adj.* εὐμάθητος, καλομάθητος, docile.

Gelehrigkeit, *f.*, ἡ εὐμαθησία, docilité, *f.*

Gelehrsamkeit, *f.*, ἡ μάθησις (εἰς ἐπιστήμας), σοφία, érudition, *f.*, savoir, *m.*

Gelehrt, *adj.* μαθημένος, προκομμένος, πεπαιδευμένος, σοφός, savant, docte.

Geleise, *n.*, τὸ αὐλάκι ὁποῦ κάμνουν οἱ τροχοὶ τοῦ ἁμαξίου εἰς τὴν γῆν, ἡ ἁματροχία, ornière, *f.*; *fig.* in dem — bleiben, δὲν ἀμελῶ τὸ χρέος μου, ne pas s'écarter de son devoir; etwas wieder ins — bringen, βάνω πάλιν εἰς τάξιν (ἕνα πρᾶγμα), remettre (qc.) en ordre.

Geleit, *n.*, ἡ συνοδία, conduite, escorte, *f.*, convoi, *m.*; — (Wegegeld), πληρωμὴ διὰ τὸ πέρασμα, droit *m.* d'escorte; das sichere —, s. Geleitsbrief.

Geleiten, *v. a.* συνοδεύω, conduire, escorter, convoyer.

Geleitsamt, *n.*, ἡ ἐπιτροπία διὰ

τὴν πληρωμὴν τῶν ἀσπρῶν διὰ τὸ πέρασμα ἀπὸ ἕνα τόπον, bureau *m.* d'escorte ou de convoi.

Geleitsbrief, *m.*, γράμμα ἀσφαλείας, ὁποῦ δίδει ἄδειαν διὰ πέρασμα ἀσφαλές, sauf-conduit, *m.*

Geleitseinnahme, *f.*, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον πέρνουν τὴν πληρωμὴν διὰ τὸ πέρασμα, recette *f.* des droits d'escorte.

Geleitseinnehmer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ πέρνει τὴν πληρωμὴν διὰ τὸ πέρασμα, receveur *m.* des droits d'escorte.

Geleitszeichen, *n.*, **Geleitszettel**, *m.*, πόλιτζα ὁποῦ μαρτυρεῖ τὴν γενομένην πληρωμὴν διὰ τὸ πέρασμα, marque *f.* ou billet *m.* d'acquit des droits d'escorte.

Gelenk, *n.*, ὁ ἁρμὸς, ἡ κλείδωσις, article, *m.*, jointure, *f.*, joint, *m.*; *fig. fam.* er hat weder Geschick noch —, εἶναι πολλὰ ἀνεπιδέξιος, κάμνει ὅλα ἀνάποδα, il n'a ni mine ni façon, il est gauche.

Gelenk, **Gelenksam**, *adj.* εὐλύγιστος, souple, flexible; (μεταφ.) ὑπήκοος, εὐπειθής, docile, obéissant.

Gelenkigkeit, *f.*, τὸ εὐλύγιστον, souplesse, flexibilité, *f.*; ἡ ὑπακοὴ, εὐπείθεια, docilité, *f.*

Gelfern, *v. n.* γαυγίζω (ὡσὰν τὰ μικρὰ σκυλιά), glapir.

Gelichter, *n.*, κακοὶ, ἀχρεῖοι ἄνθρωποι, διαβολόσπορα, canaille, racaille, *f.*

Gelieben, *v. n.* ἀρέσκει, εἶναι ἀρεστόν, plaire; geliebt es Gott, ἂν θέλῃ ὁ θεός, s'il plaît à Dieu.

Geliebte, *f.*, ἡ ἠγαπημένη, ἀγαπητική, amante, *f.*

Geliebte, der, ein Geliebter, ὁ ἠγαπημένος, amant, *m.*

Gelinde, *adj.* ἐλαφρὸς, μέτριος, ὄχι σκληρός, doux, indulgent; gelinde Wärme, μετρία ζέστα, chaud *m.* modéré; gelindes Wetter, μέτριος καιρὸς, μὲ μετρίαν ζέσταν, temps doux, radouci.

Gelindigkeit, *f.*, ἡ ἐλαφρότης, μετριότης, douceur, indulgence, *f.*

Gelingen, *v. n.* ἐπιτυχαίνω, réussir, succéder; es ist mir gelungen, ἐπέτυχα, j'ai réussi.

Gelispel, *n.*, τὸ ψιθύρισμα, chuchoterie, *f.*; s. Lispeln.

Gellen, s. Gällen.

Geloben, *v. a.* ὑπόσχομαι, promettre; τάζω, κάμνω τάγμα, vouer; das gelobte Land, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας (ἡ Παλαιστινή), la terre de promission, la terre promise (la Palestine).

Gelt, *int. fam.* δὲν εἶναι ἔτζι; δὲν σοὶ τὸ εἶπα; n'est-ce pas? ne l'ai je pas dit?

Gelte, *adj.* στεῖρα, ὁποῦ δὲν γεννᾷ (λέγεται μάλιστα δι' ἀγελάδας), bréhaigne (se dit des vaches).

Gelte, *f.*, ἀγγεῖον ξύλινον διὰ νερὸν, (μάλιστα διὰ τὸ ἄπαστρον νερὸν εἰς τὰ μαγειρεῖα), baquet, broc, *m.*

Gelten, *v. n.* ἀξίζω, ἔχω (τόσην ἢ τόσην) τιμήν, valoir, coûter, être valable; für etwas —, νομίζομαι, passer pour . . ., être réputé pour . . .; *v. i.* es gilt, ἀποβλέπει, il regarde; es gilt mir, αὐτὸ ἀποβλέπει εἰς ἐμένα, ἀνήκει εἰς ἐμένα, cela me touche, cela me regarde; es gilt Ehre und Leben, κινδυνεύει ἡ τιμὴ καὶ ἡ ζώη, il y va de l'honneur et de la vie.

Gelübde, *n.*, τὸ τάγμα, ἡ ὑπόσχεσις, voeu, *m.*; ein Gelübde thun, κάμνω τάγμα, faire un voeu.

Gelust, *n.*, ἡ (μεγάλη καὶ παράξενη) ὄρεξις (μάλιστα μιᾶς ἐγγαστρωμένης), envie, convoitise, *f.*

Gelüsten, *v. i.* es gelüstet mir, ἔχω ὄρεξιν, ἐπιθυμῶ, avoir ou prendre envie.

Gemach, *n.*, ὁ θάλαμος, (κοινῶς· ὁ ὀνδᾶς), chambre, *f.*, appartement, *m.*; das heimliche Gemach, τὸ ἀναγκαῖον, commodité, *f. pl.*, privé, *m.*

Gemach, *adv.* ἥσυχα, ὄχι τόσον ὀγλήγωρα, ἀγάλ' ἀγάλια, lentement, doucement, tout beau.

Gemächlich, *adj.* ἥσυχος, ὄχι ὀγλήγωρος, commode, aisé.

Gemächlichkeit, *f.*, ἡ ἡσυχία, ἀνάπαυσις, aise, commodité, *f.*

Gemächt, *n.*, ἔργον, δουλειά, ouvrage, travail, *m.*; τὰ αἰδοῖα, (τὰ ὀρχίδια καὶ ἡ ψωλή), parties *f. pl.* honteuses de l'homme.

Gemahl, *m.*, ὁ σύζυγος, σύμβιος, époux, mari, *m.*
Gemahlin, *f.*, ἡ σύζυγος, συμβία, épouse, *f.*
Gemählde, Gemälde, *n.*, ἡ ζωγραφία, tableau, *m.*, peinture, *f.*
† Gemahnen, *v. i.* es gemahnt mich, μοὶ (μὲ) φαίνεται, il me semble.
Gemansche, *n.*, (*vulg.*), τὸ μουρδάρευμα, λέρωμα, τὸ ἀνακάτωμα μὲ λάσπην, patrouillage, *m.*
Gemäß, *n.*, τὸ μέτρον, mesure, *f.*
Gemäß, *adj.* ἁρμόδιος, conforme; *adv.* ἁρμοδίως, κατά, conformément, suivant, selon.
Gemäßheit, *f.*, ἡ ἁρμοδιότης, conformité.
Gemäßigt, *adj.* μέτριος, modéré, tempéré.
Gemäuer, *n.*, τὸ τεῖχος, τὰ τείχη, murailles, *f. pl.*; ein altes —, τοῖχος παλαιὸς καὶ χαλασμένος, une vieille masure.
Gemein, *adj.* κοινός, commun; public; ordinaire; vulgaire; populaire; auf gemeine Kosten, μὲ κοινὰ ἔξοδα, à frais communs; das gemeine Beste, τὸ κοινὸν καλόν, le bien public; der gemeine Mann, τὸ κοινὸν πλῆθος, le vulgaire; das gemeine Leben, ἡ κοινὴ ζωή, ἡ καθημερινὴ συναναστροφή, la conversation ordinaire; sich mit einem gemein machen, γίνομαι οἰκεῖος ἢ συνήθης μέ τινά (ταπεινόν), se familiariser avec q.
Gemeinde, Gemeine, *f.*, οἱ κοινότης, commune, *f.*; οἱ ἐγκάτοικοι ἑνὸς χωρίου, ἢ καὶ μιᾶς πόλεως, communauté, *f.*; ἡ ἐνορία, paroisse, *f.*
Gemeinderath, *m.*, ἡ διοίκησις μιᾶς πόλεως, municipalité, *f.*
Gemeiner, (ein gemeiner Soldat), der Gemeine, κοινὸς στρατιώτης, simple soldat, *m.*
Gemeine Wesen, *n.*, ἡ κοινότης, τὸ κοινόν, τὸ δημόσιον, état, *m.*, république, chose publique, *f.*
Gemeingeist, *m.*, τὸ πνεῦμα τοῦ κοινοῦ καλοῦ, ὁ ζῆλος διὰ τὸ κοινὸν καλόν, esprit *m.* public.
Gemeinheit, *f.*, ἡ κοινότης, communauté, *f.*; τὸ ταπεινὸν, τὸ πάγκοινον, τὸ χυδαῖον, trivialité, platitude, *f.*
Gemeiniglich, *adv.* κοινῶς, κατὰ συνήθειαν, communément, ordinairement.
Gemeinnützig, *adj.* κοινωφελής, d'une utilité publique.
Gemeinochs, *m.*, ὁ ταῦρος διωρισμένος διὰ ταῖς ἀγελάδαις ἑνὸς χωρίου, taureau *m.* banal.
Gemeinschaft, *f.*, ἡ κοινωνία, communication, *f.*, commerce, *m.*, communauté, *f.*
Gemeinschaftlich, *adj.* κοινὸς, ὅπου ἔχει κοινωνίαν, commun.
Gemeintrift, *f.*, ἡ κοινὴ βοσκή, communes, *f. pl.*, communaux, *m. pl.*
Gemenge, *n.*, τὸ ἀνακάτωμα, ἡ ἀνακατωσία, mélange, *m.*, mixtion, *f.*
Gemesse, *n.*, τὸ μέτρημα, mesurage, *m.*
Gemetzel, *n.*, ἡ αἱματοχυσία, tuerie, *f.*, massacre, *m.*
Gemisch, *n.*, τὸ ἀνακάτωμα, μίγμα, mixtion, *f.*, mélange, *m.*
Gemodelt, *adj.* σχηματισμένος, στολισμένος μὲ βέργαις κτλ., (ὡς μερικαῖς τζόχαις), figuré, façonné (*se dit* des étoffes).
Gemse, *f.*, ἡ ἀγριόγιδα, chamois, *m.*
Gemsenjagd, *f.*, κυνῆγι τῶν ἀγριογίδων, chasse *f.* des chamois.
Gemsenjäger, *m.*, κυνηγὸς τῶν ἀγριογίδων, chasseur *m.* des chamois.
Gemsenleder, *n.*, πετζὶ ἀπὸ ἀγριόγιδαις, chamois (cuir de chamois), *m.*
Gemüll, *n.*, ἀνακατωμένα πετράκια τζακισμένα καὶ ἄμμος (οἷον· ἀπὸ ὁσπίτια χαλασμένα κτλ.), décombres, *m. pl.*, gravois, *m.*
Gemurmel, *n.*, τὸ μουρμούρισμα, murmure, bourdonnement, *m.*
Gemurre, *n.*, τὸ γόγγυσμα, gronderie, *f.*, murmure, *m.*
Gemüse, *n.*, τὰ λαχανικά, τὰ ὄσπρια, légumes, *m. pl.*
Gemüßigt, *adj.* (im Kanzleystyle), ἀναγκασμένος, βιασμένος, obligé, contraint.
Gemüth, *n.*, ὁ νοῦς, ἡ καρδία, ψυχή, ame, *f.*, esprit, coeur, *m.*

Gemüthlich, *adj.* *καλόκαρδος*, qui a le coeur tendre; *ἀρεστὸς*, *εὐάρεστος*, agréable.

Gemüthsart, *f.*, *ὁ τρόπος ἢ ἡ διάθεσις τοῦ νοὸς*, *τῆς ψυχῆς*, humeur, *f.*, caractère, naturel, *m.*

Gemüthsbewegung, *f.*, *ἡ κίνησις τῆς ψυχῆς*, émotion, altération, *f.*

Gemüthskrankheit, *f.*, *ψυχικὴ ἀῤῥωστία*, (*μάλιστα μανία*), maladie *f.* d'esprit (manie).

Gemüthsneigung, *f.*, *ἡ ἐπιθυμία τῆς ψυχῆς*, *ἡ κλίσις*, inclination, *f.*

Gemüthsruhe, *f.*, *ἡ ἡσυχία τῆς ψυχῆς*, tranquillité, paix *f.* de l'esprit.

Gemüthsstimmung, Gemüthsverfassung, *f.*, Gemüthszustand, *m.*, *ἡ διάθεσις τῆς ψυχῆς*, (*τουρκ. τὸ κέφι*), disposition, assiette de l'esprit, humeur, *f.*

Gemüthsunruhe, *f.*, *ἀνησυχία τῆς ψυχῆς*, inquiétude *f.* de l'esprit.

Gen, *adv.* *πρός*, vers; gen Himmel, *πρὸς τὸν οὐρανόν*, vers le ciel.

Genäschig, s. Näschig.

Genau, *adj.* *ἐξηκριβωμένος*, exact, ponctuel, précis; der genaueste Preis, *ἡ πλέον κατωτέρα τιμὴ* (*τοῦ πράγματος*), le plus juste prix, le dernier prix; mit genauer Noth, *μὲ πολὺν κόπον*, *μετὰ βίας*, à grand' peine, avec peine; *fam.* (geizig), *ἀκριβὸς*, *φειδωλός*, avare, chiche.

Genauigkeit, *f.*, *ἡ ἀκρίβεια*, *ἐξηκριβότης*, exactitude, ponctualité, *f.*

Genehm, *adj.* nur: etwas genehm halten, s. Genehmigen.

Genehmhaltung, Genehmigung, *f.*, *τὸ στέρξιμον*, *ἡ στέρξις*, agrément, *m.*, approbation, *f.*, consentement, *m.*

Genehmigen, genehm halten, *v. a.* *συμφωνῶ*, *εὐχαριστοῦμαι*, *εἶμαι εὐχαριστημένος*, *στέργω*, *δέχομαι*, agréer, approuver, accepter, consentir.

Geneigt, *adj.* *κλιτὸς*, *κατήφορος*, incliné; eine geneigte Ebene, *ἐπίπεδον κλιτόν*, (géom.) un plan incliné; (*μεταφ.*) *ὁποῦ ἔχει κλίσιν ἢ εὔνοιαν*, *fig.* enclin, porté, disposé (à . . .); favorable, affectionné.

Geneigtheit, *f.*, *ἡ κλίσις*, *εὔνοια*, inclination, bienveillance, *f.*

General, *m.*, *ὁ στρατηγος*, (*γενεράλης*), général, *m.*

General, (in Zusammensetzungen), *adj.* *γενικός*, général (*adj.*).

General=Accise, *f.*, *γενικὸν τελώνιον*, accise *f.* générale; s. Accise.

General=Adjutant, *m.*, *ὁ πρῶτος βοηθὸς τοῦ στρατηγοῦ*, adjudant-général, *m.*

General=Baß, *m.*, *ὁ κυριεύων βαρύτονος*, *τοῦτ' ἔστι οἱ θεμελιώδεις μουσικοὶ κανόνες τῆς ἁρμονίας*, basse *f.* continue.

General=Feldmarschall, *m.*, *ὁ ἀρχιστράτηγος*, généralissime, *m.*

General=Feldzeugmeister, *m.*, *ὁ πρῶτος προεστὼς εἰς τὰ πυροβολικά*, (*κοινῶς· εἰς τοὺς τοπτζῆδες*), grand-maître *m.* de l'artillerie.

General=Gewaltiger, *m.*, *ὁ πρῶτος στρατιωτικὸς κριτής*, grand-prévôt *m.* de l'armée.

Generalin, *f.*, *ἡ γυναῖκα τοῦ στρατηγοῦ*, épouse *f.* d'un général.

Generalität, *f.*, *οἱ στρατηγοί*, (*γενεραλέοι*), *ἡ συνέλευσις τῶν στρατηγῶν*, généraux, *m. pl.*, corps *m.* des généraux.

Generallieutenant, (=lieutenant), *m.*, *ὁ τοποτηρητὴς τοῦ στρατηγοῦ* (*τίτλος στρατηγοῦ μεγαλητέρου ὅμως κατωτέρου ἀπὸ τὸν ἀρχιστράτηγον*), lieutenant-général, *m.*

General=Major, *m.*, *ὁ ὑποστράτηγος*, major-général, *m.*

General=Marsch, *m.*, *κτύπημα τῶν τυμπάνων εἰς σημεῖον συναθροίσεως τῶν στρατιωτῶν*, générale, *f.*

Generalpachter, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει εἰς ἐνοίκιον τὰ βασιλικὰ εἰσοδήματα*, fermier-général, *m.*

Generalpardon, *m.*, *γενικὴ ἀμνησιεία*, amnistie *f.* générale.

General=Stab, *m.*, *οἱ μεγάλοι καὶ πρῶτοι ὀφφικιάλοι ἑνὸς στρατιωτικοῦ τάγματος*, état-major, *m.*

Generalswürde, *f.*, *ἡ ἀξία τοῦ στρατηγοῦ*, généralat, *m.*

Genesen, *v. a.* *ξαναλαμβάνω*, (*ἀπὸ ἀῤῥωστίαν*), *ξανυγιαί-*

νω, guérir, relever de maladie, se rétablir.

Genesung, f., ἡ ξαναλαβή, guérison, convalescence, f.

Genick, n., ὁ τράχηλος, σβέρχος, nuque f. du cou.

Genickfang, m., κτύπημα εἰς τὸν σβέρχον (μὲ τὸ μαχαίρι), coup m. du couteau au défaut de l'épaule.

Genickfänger, m., μεγάλον μαχαίρι κυνηγοῦ, couteau m. de chasse.

Genie, n., (franz.), τὸ πνεῦμα, ἡ φυσικὴ ἐπιτηδειότης, génie, m.

Genießbar, adj. ὁποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ ἀπολαύσῃ, dont on peut jouir.

Genießen, v. a. ἀπολαμβάνω, ἀπολαύω, jouir de . . ., goûter de . . .; ἀπολαμβάνω τροφήν, τρώγω, prendre de la nourriture, manger.

Geniste, n., fam. παλαιὰ ἄχρηστα πράγματα, fatras, m.; παλαιὰ σπίτια ὁποῦ εἶναι κοντὰ νὰ πέσουν, de vieilles maisons qui menacent ruine.

Geniste, f., τὸ σπαρτίον, (φυτόν τι), genêt, m.

Genitiv, m., ἡ γενική, (εἰς τὴν γραμματικήν), (gramm.) génitif, m.

Genoß, m., ὁ σύντροφος, compagnon, collégue, m.

Genossin, f., ἡ συντρόφησσα, compagne, f.

Genug, adv. ἀρκετά, ἱκανῶς, assez, suffisamment.

Genüge, f., τὸ ἀρκετόν, ἱκανόν, suffisance, quantité f. suffisante; Genüge thun, leisten, εὐχαριστῶ, κάμνω τινὰ εὐχαριστημένον, satisfaire, contenter q., satisfaire à qc.; zur Genüge haben, ἔχω ἀρκετά, ἐχόρτασα, avoir assez de qc., en avoir sa suffisance.

Genügen, v. i. ἀρκεῖ, φθάνει, suffire; sich (an oder mit etwas) genügen lassen, εἶμαι εὐχαριστημένος, μοὶ (μὲ) φθάνει, se contenter de qc.

Genugsam, Genüglich, adj. ἀρκετός, ὅσον φθάνει, suffisant; adv. ἀρκετά, assez, suffisamment.

Genügsam, adj. μέτριος, εὐχαριστημένος μὲ ὀλίγα, frugal, content.

Genugsamkeit, f., τὸ ἀρκετόν, suffisance, quantité f. suffisante.

Genügsamkeit, f., ἡ μετριότης, εὐχαρίστησις εἰς ὀλίγα, frugalité, f., contentement, m.

Genugthuend, adj. ἱκανοποιητικός, satisfactoire.

Genugthun, v. a. einem, εὐχαριστῶ, ἱκανοποιῶ, κάμνω τινὰ εὐχαριστημένον, satisfaire, contenter q.

Genugthuung, f., ἡ εὐχαρίστησις, ἱκανοποίησις, satisfaction, f.; einem — geben, ἱκανοποιῶ, (μάλιστα εἶμαι ἕτοιμος εἰς μονομαχίαν), faire satisfaction à q.

Genuß, m., ἡ ἀπόλαυσις, jouissance, f.

Geograph, m., s. Erdbeschreiber.

Geographie, f., s. Erdbeschreibung.

Geometer, m., ὁ γεωμέτρης, géomètre, m.

Geometrie, f., ἡ γεωμετρία, géométrie, f.

Geometrisch, adj. γεωμετρικός, géométrique.

Gepäck, n., τὰ σκεύη (τὰ ῥοῦχα) τινός, bagage, m., hardes, f. pl.; τὰ σκεύη τοῦ στρατεύματος, bagage d'une armée.

Geplapper, Geplauder, n., αἱ πολυλογίαι, φλυαρίαι, (ἡ φλυαρίαις), babil, caquet, m., jaserie, f.

Geplärr, n., αἱ κραυγαί, (ἡ κραυγαῖς), fam. crierie, criaillerie, f.

Gepolter, n., ὁ θόρυβος, κτύπος, (κυρίως· ἀπὸ ξύλα ἢ ἀγγεῖα ὁποῦ πίπτουν κτλ.), tintamarre, fracas, m.; (s. Poltern).

Gepräge, n., τὸ ἐντύπωμα, (τῆς μονέδας), empreinte, frappe, f., coin, m.

Gepränge, n., ἡ μεγαλοπρέπεια, παράταξις, λαμπρότης, pompe, f., faste, m.

Geprassel, n., ὁ κτύπος, θόρυβος, (κυρίως ἀπὸ πέτραις ὁποῦ πίπτουν ἡ μία ἐπάνω εἰς τὴν ἄλλην, ἀπὸ ξύλα ὁποῦ τζακίζονται κτλ.), fracas, m.; (s. Prasseln).

Gerade, adj. ὀρθός, εὐθύς, droit; eine gerade Linie, εὐθεῖα γραμμή, une ligne droite; (von Zahlen), ἄρτιος, (ζευγάρι), pair (en parlant des nombres); fig. (aufrichtig, redlich), εἰλικρινής, χωρὶς πανουργίαν, χωρὶς ψευ-

θιάν, *fig.* droit, sincère, sans ruse, sans fraude.

Gerade, *adv.* ἴσια, καθ' εὐθεῖαν, justement.

Gerade, *f.*, f. Gerathe.

Gerade heraus, *adv.* ἐλευθέρως, εἰλικρινῶς, franchement, nettement.

Gerade zu, *adv.* ὀρθὰ, κατ' εὐθεῖαν, tout droit, directement.

Geradheit, *f.*, ἡ ὀρθότης, εὐθύτης, état *m.* de ce qui est droit (qui n'est pas courbé); ἡ εἰλικρίνεια, droiture, rectitude, *f.*

Geradlinig, *adj.* εὐθύγραμμος, rectiligne.

Geradsinn, *m.*, εἰλικρίνεια, droiture, rectitude, *f.*

Gerassel, *n.*, ὁ θόρυβος, κτύπος, (οἷον· τῶν τροχῶν τοῦ ἁμαξιοῦ, τῶν ἀλυσίδων κτλ.), fracas, *m.*, roulement (d'une voiture), bruit, cliquetis (de chaînes); (f. Rasseln).

Geräth, *n.*, τὴ σκεύη, τὰ ἀγγεῖα, meubles, *m. pl.*, hardes, *f. pl.*; (Leinengeräth), τὰ λιναρικά, linge, *m.*; (Küchengeräth), τὰ σκεύη ἢ ἀγγεῖα τοῦ μαγειρείου, ustensiles, *m. pl.*, vaisselle, *f.*; (Werkzeug), τὰ ἐργαλεῖα, outils, instruments, *m. pl.*

Gerathe, *f.*, τὰ παράφερνα, τὰ παραπροίκια, biens *m. pl.* paraphernaux.

Gerathen, *v. n.* καταντῶ, τυχαίνω, venir (dans un état quelconque), tomber dans . . .; in Armuth —, καταντῶ εἰς πτωχείαν, πτωχεύω, πτωχαίνω, tomber en pauvreté, s'appauvrir; in Zorn —, θυμώνω, entrer en colère; in Vergessenheit —, ἀλησμονοῦμαι, tomber en oublie; *v. i.* gelingen, ἐπιτυχαίνω, réussir, avoir un bon succès, venir à souhait; der Wein ist heuer nicht gerathen, τὰ σταφύλια δὲν ἔφθασαν ἐφέτος (φέτο), les vignes ont manqué cette année; an einander —, einander in die Haare —, πιάνομαι —, πιάνομαι (μέ τινα) ἀπὸ τὰ μαλλιά, en venir aux mains, aux prises, se prendre aux cheveux.

Gerathewohl, *n.*, ἡ τύχη, hasard, *m.*; auf ein —, aufs —, ὅπως τύχῃ, (τουρκ. κουτουροῦ), à tout hasard, à l'aventure.

Geräthschaft, *f.*, (gewöhnlich): Geräthschaften, *f. pl.*, τὰ σκεύη, τὰ ἀγγεῖα, meubles, *m. pl.*, hardes, *f. pl.*; f. Geräth.

Geraum, *adj.* εὐρύχωρος, spacieux; geraume Zeit, πολὺς καιρός, long-temps.

Geräumig, *adj.* εὐρύχωρος, φαρδύς, spacieux, vaste.

Geräumigkeit, *f.*, ἡ εὐρυχωρία, espace, *m.*

Geräusch, *n.*, ὁ κτύπος, θόρυβος, bruit, fracas, *m.*

Gerben, **Gerber**, f. Gärben, Gärber.

Gerecht, *adj.* δίκαιος, juste.

Gerechtigkeit, *f.*, ἡ δικαιοσύνη, justice, *f.*; (Vorrecht), τὸ δίκαιον, πρωτέρημα, droit, privilége; ἀναγκασμένη δουλειά, servitude.

Gerechtsame, *f. pl.*, τὰ δίκαια, πρωτερήματα, πρωτεῖα, les droits, les priviléges, *m. pl.*

Gerede, *n.*, ἡ (πάντοτινὴ καὶ ἄνοστη) ὁμιλία, ἡ φλυαρία, babil, caquet (continuel), *m.*; (ein Gerücht), ἡ φήμη, ἕνας λόγος ὁποῦ τρέχει, bruit (qui court), *m.*

Gereichen, *v. n.* (χρησιμεύω), tourner à . . ., produire; es gereicht ihm zur Ehre, τοῦ φέρει τιμήν, cela lui fait honneur; es gereicht mir zum Schaden, μοῦ φέρει ζημίαν, celà me cause une perte.

Gereiße, *n.*, ἡ πολλὴ βία, empressement, *m.*; *fam.* Sie hat das Gereiße, ἔχει πολλοὺς ὁποῦ τὴν ζητοῦν εἰς ὕπανδρίαν, il y a plusieurs qui la recherchent en mariage.

Gereuen, *v. i.* es gereuet mich, μεταμέλει μοι, μετανοῶ, je me repens.

Gergel, *m.*, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον οἱ βαρελάδες χαρακώνουν ταῖς δούγιαις, jable, *m.*

Gergeln, *v. n.* χαρακώνω ταῖς δούγιαις, jabler.

Gericht, *n.*, τὸ κριτήριον, tribunal, *m.*, cour *f.* de justice; ἡ κρίσις, παιδεία, jugement, supplice, *m.*

Gericht, *n.*, (Speise), τὸ φαγί, mets, plat, *m.*

Gerichtlich, *adj.* κριτηριακός, judiciaire.

Gerichtsbarkeit, *f.*, ἐξουσία κρι-

τηρίου, juridiction, justice, *f.*, ressort, *m.*

Gerichtsbothe, *m.*, *ὁ ἀποστελλάρης τοῦ κριτηρίου*, (*ἄγγελος τοῦ κριτηρίου*), messager de justice, huissier, *m.*

Gerichtsdiener, *m.*, *ὁ δοῦλος τοῦ κριτηρίου*, sergent, archer, *m.*

Gerichtsdirector, *m.*, *προεστὼς κριτηρίου εἰς ἕνα χωρίον*, directeur *m.* de la justice, justicier, *m.*

Gerichtsfolge, *f.*, *ἄνθρωποι ἀρματωμένοι εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσουν προσταγὴν κριτηρίου*, main-forte, *f.*

Gerichtsfrohn, *m.*, *ὁ πρῶτος τῶν δούλων τοῦ κριτηρίου*, premier *m.* des archers.

Gerichtshalter, *m.*, *κριτὴς*, *διοικητὴς τοῦ κριτηρίου*, *μάλιστα εἰς τὰ χωρία*, juge, justicier, *m.*

Gerichtshandel, *m.*, s. Rechtshandel.

Gerichtsherr, *m.*, *αὐθέντης χωρίου ὁποῦ ἔχει ὁμοίως καὶ ἐξουσίαν κριτοῦ*, seigneur *m.* justicier.

Gerichtshof, *m.*, *τὸ κριτήριον*, tribunal, *m.*, cour *f.* de justice.

Gerichtskosten, *f. pl.*, *ἔξοδα τοῦ κριτηρίου*, frais de justice, dépens, *m. pl.*

Gerichtsperson, *f.*, *ἄνθρωπος τοῦ κριτηρίου*, *κριτής*, homme *m.* de robe.

Gerichtssache, *f.*, *ὑπόθεσις κριτηρίου*, affaire *f.* de justice.

Gerichtsschreiber, *m.*, *γραμματικὸς κριτηρίου*, greffier *m.* de justice.

Gerichtssporteln, *f. pl.*, *μικρὰ εἰσοδήματα τῶν κριτῶν εἰς τὰς κρισολογίας κτλ.*, épices, *f. pl.*

Gerichtssprengel, *m.*, *περιοχὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἐκτείνεται ἡ ἐξουσία ἑνὸς κριτηρίου*, finage, *m.*

Gerichtsstand, *m.*, *ἐξουσία κριτηρίου*, ressort, *m.*, instance, *f.*

Gerichtsstatt, -stelle, *f.*, *τόπος κριτηρίου*, justice, *f.*, lieu *m.* de séance d'un tribunal.

Gerichtsstätte, *f.*, *τόπος τῆς καταδίκης*, lieu *m.* de supplice, lieu de l'exécution.

Gerichtsstube, *f.*, *ὀνδὰς κριτηρίου*, barreau, *m.*, salle *f.* d'audience.

Gerichtsstyl, *m.*, *ὕφος τῶν κριτηρίων*, style *m.* du palais, du barreau.

Gerichtstag, *m.*, *ἡμέρα κριτηρίου*, jour *m.* d'audience, jour plaidoyable.

Gerichtsverwalter, *m.*, (Gerichtsvogt), *κριτὴς*, *διοικητὴς κριτηρίου* (*μάλιστα εἰς τὰ χωρία*), juge, justicier, *m.*, (surtout d'un village).

Gerichtszwang, *m.*, *κριτηριακὴ ἐξουσία*, ressort, *m.*, juridiction, contrainte, *f.*

Geringe, *adj.* *ὀλίγος*, *μικρός*, petit, mediocre, peu.

Geringfügig, *adj.* *ποδαπὸς*, *ὁποῦ δὲν ἀξίζει πολὺ*, *μικρός*, de peu d'importance, léger, vil.

Geringfügigkeit, *f.*, *ἡ ὀλίγη τιμὴ*, *ὀλίγη ἀξία*, peu d'importance, futilité, *f.*

Geringhaltig, *adj.* *μεταλλεῖον*, (*τουρκ. ματέμι*) *περιέχον ὀλίγον μέταλλον*, de bas aloi.

Geringschätzen, *v. a.* *ὀλιγοψηφῶ*, *καταφρονῶ*, faire peu de cas de qc., mépriser.

Geringschätzig, *adj.* *καταφρονητικός*, vil, bas, dédaigneux, qui méprise; *adv.* *καταφρονητικῶς*, *μὲ καταφρόνησιν*, avec dédain.

Geringschätzigkeit, *f.*, *ἡ καταφρόνησις*, dédain, *m.*

Geringschätzung, *f.*, *τὸ καταφρόνημα*, *ἡ καταφρόνησις*, mépris, dédain.

Gerinne, *n.*, *τὸ κανάλι εἰς τὸ ὁποῖον τρέχει τὸ νερὸν τοῦ μύλου*, auge, *f.*, (d'un moulin).

Gerinnen, *v. n.* *πήζω*, (*ὡσὰν τὸ γάλα*, *τὸ αἷμα*), se cailler, se coaguler, se prendre.

Gerippe, *n.*, *τὸ σκέλετρον*, squelette, carcasse, *m.*

Gern, *adj.* *μετὰ χαρᾶς*, (**ἀσμένως*), volontiers, de bon gré; (absichtlich), *ἐξεπίτηδες*, *ἐπὶ ταυτοῦ*, à dessein; *εὔκολα*, facilement; gern sehen, — hören, — essen ꝛc., *ἀγαπῶ νὰ βλέπω*, — *νὰ ἀκούω*, — *νὰ τρώγω κτλ.*, aimer (à voir, à entendre, à manger etc.).

Geröhrig, **Geröhricht**, **Geröhr**, *n.*, *τὰ καλάμια*, cannaie, *f.*, roseaux, *m. pl.*

Geronnen, *adj.* *πηκτὸς*, *πηγμένος*, coagulé, caillé.

Gerste, *f.*, τὸ κριθάρι, orge, *f.* et *m.*
Gerstenbrod, *n.*, κριθαρινὸν ψωμί, pain *m.* d'orge.
Gersten, *adj.* κριθαρινὸς, κριθαρένιος, d'orge.
Gerstengraupen, *f. pl.*, ξεφλουδισμένα κριθάρια, orge *m.* mondé.
Gerstenkorn, *n.*, σπειρὶ κριθαριοῦ, grain *m.* d'orge; (am Auge), κριθάρι τοῦ ὀμματιοῦ, orgueilleux, *m.*
Gerstenmehl, *n.*, κριθαρινὸν ἀλεύρι, farine *f.* d'orge.
Gerstensaft, *m.*, (τὸ ζουμὶ τοῦ κριθαριοῦ), ὁ ζύθος, ἡ πίβα, μπίῤῥα, (suc *m.* d'orge), bière, bierre, *f.*
Gerstenschleim, *m.*, ζουμὶ πηκτὸν ἀπὸ βρασμένα κριθάρια, crème *f.* d'orge ou de tisane.
Gerstentrank, *m.*, Gerstenwasser, *n.*, νερὸν ἀπὸ βρασμένα κριθάρια, tisane, *f.*, orgeat, *m.*
Gerstenzucker, *m.*, κριθαροζάχαρη, ζάχαρη βρασμένη μὲ κριθάρι, sucre d'orge, alfénic, sucre *m.* tors.
Gerte, *f.*, ἡ ῥάβδος, βέργα (μάλιστα τοῦ ἱππέος, verge, baguette, houssine, gaule, *f.*
Geruch, *m.*, ἡ μυρωδία, ὀσμή, odeur, senteur, *f.*; (der Sinn des Geruchs), ἡ ὄσφρανσις, ὄσφρησις, odorat, *m.*; (von Jagdhunden), ἡ ὀσμὴ τῶν σκύλων, sentiment, nez, vent, *m.*, (*en parlant* des chiens de chasse).
Geruchlos, *adj.* ὁποῦ δὲν μυρίζει, ὁποῦ δὲν βρωμᾷ, inodore, sans odeur.
Gerücht, *n.*, ἡ φήμη, ὁ λόγος, bruit (qui court), *m.*
Geruhen, *v. a.* στέργω, συγκατανεύω, vouloir bien, daigner.
Geruhig, (Geruhsam), s. Ruhig.
Gerülle, Gerümpel, *n.*, παλαιὰ καὶ ἄχρηστα πράγματα, vieux meubles ou ustensiles, *m. pl.*
Gerüllkammer, *f.*, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ῥίπτουν τὰ ἄχρηστα πράγματα (τὰ παλαιόπανα κτλ.), décharge, *f.*
Gerumpel, *n.*, ὁ κτύπος (οἷον· ἀπὸ τοὺς τροχοὺς τῶν ἀμαξιῶν), bruit, tintamarre, cahotage, *m.*
Gerüst, *n.*, τὸ σανίδωμα, échafaudage, *m.*
Gesage, *n.*, s. Gerede.
Gesäme, *n.*, τὰ σπέρματα, ὁ σπόρος (τῶν φυτῶν), semences, semailles, graines, *f. pl.*
Gesammt, *adj.* ὅλος, ὅλοι, ὅλα μαζὺ, (* ἅπας, * ἅπασα, * ἅπαν), tout, tous ensemble; ἑνωμένος, συζευγμένος, conjoint, réuni, simultané.
Gesammtheit, *f.*, τὸ ὅλον, ὅλοι μαζὺ, la totalité, tous ensemble.
Gesammtrath, *m.*, ἑνωμένον συμβούλιον, conseil *m.* commun.
Gesammtregierung, *f.*, διοίκησις δύο ἢ περισσοτέρων ἑνωμένων διοικητῶν, gouvernement *m.* simultané.
Gesandte, *m.*, ὁ πρέσβυς, (τουρκ. ἐλντζῆς), ambassadeur, envoyé, *m.*
Gesandtin, *f.*, ἡ σύζυγος τοῦ πρέσβυος, ambassadrice, *f.*; — ἡ ἀπεσταλμένη, messagère, *f.*
Gesandtschaft, *f.*, ἡ πρεσβεία, ambassade, légation, *f.*
Gesang, *m.*, (geistlicher), ἡ ψαλμῳδία, ὁ ψαλμός, chant, cantique, *m.*; (jeder andere), τὸ τραγοῦδι, chant (quelconque); ein (weltlicher) —, ἕνα ᾆσμα, τραγοῦδι, une chanson, un air; — der Vögel, κηλάδημα, chant, ramage (des oiseaux), *m.*
Gesangbuch, *n.*, βιβλίον ψαλμῳδιῶν, ψαλτικὸν βιβλίον, livre *m.* de cantiques.
Gesangvogel, *m.*, πουλλὶ ὁποῦ κηλαδεῖ, oiseau *m.* de chant.
Gesangweise, *f.*, μελῳδία, mélodie, *f.*, air, *m.*
Gesäß, *n.*, (der Hintere), τὸ κάθισμα (ὁ κῶλος), derrière, *m.*
Gesaufe, *n.*, *pop.* πολυποσία, débauche *f.* en vin etc.
Gesause, *n.*, ἡ βοὴ (οἷον· ἀπὸ ἀέρα), sifflement (du vent), *m.*
Gesäusel, *n.*, ὁ συριγμὸς (οἷον· τοῦ ἀέρος εἰς τὰ φύλλα τῶν δένδρων), murmure, doux murmure (du zéphyr), *m.*
Geschäft, *n.*, ἡ ὑπόθεσις, ὑπηρεσία, δουλεία, affaire.
Geschäftig, *adj.* καταγινόμενος εἴς τι, φιλόπονος, ὁποῦ δουλεύει πολύ, actif, agissant, empressé, qui travaille beaucoup.
Geschäftigkeit, *f.*, ἡ ἀσχολία,

φιλοπονία, πολλὴ δουλειά, activité, f., empressement, m.
Geschäftlos, adj. ἄεργος, ἀργός, désoccupé, désoeuvré, oisif.
Geschäftlosigkeit, f., ἀεργία, désoccupation, f., désoeuvrement.
Geschäftsführer, m., ἐπίτροπος εἰς μίαν πραγμάτειαν, homme d'affaires (d'une maison de commerce).
Geschäftsmann, m., ἄνθρωπος ὁποῦ ἔχει ὑποθέσεις (μάλιστα πραγματευτικάς), homme m. d'affaires.
Geschäftsträger, m., ὁ πληρεξούσιος (ἀπεσταλμένος εἰς τόπον πρέσβυος), chargé m. d'affaires.
Gescheckt, adj. ποικιλόχροος, παρδαλός, tacheté, marqueté.
Geschehen, v. n. γίνεται, ἀκολουθεῖ, συμβαίνει, se faire, arriver, se passer, avenir; es ist um ihn geschehen, (αὐτὸς) ἐχάθηκε, ἀπόλωλε, c' est fait de lui.
Geschehen, adj. ὁποῦ ἔγινε, τελειωμένος, fait, fini, achevé.
Gescheidt, adj. γνωστικὸς, φρόνιμος, prudent, sénsé, sage; er ist nicht gescheidt, τρελὸς εἶναι (αὐτός), il est fou.
Gescheidtheit, f., σύνεσις, φρόνησις, φρονιμάδα, prudence, f.
Geschenk, n., τὸ δῶρον, χάρισμα, présent, don, m.
Gescheut, s. Gescheidt.
Geschichte, f., ἡ ἱστορία, histoire, f.; (Begebenheit), τὸ συμβεβηκὸς, συμβὰν, fait, événement, m.; (Erzählung), ἡ διήγησις, ἱστορία, conte, recit, m.; fam. eine schöne (saubere) Geschichte, καλὴ δουλειά (εἰρωνικῶς), oh! la belle chose! (ironiquement).
Geschichtbuch, n., βιβλίον ἱστορικόν, livre m. d'histoire.
Geschichtkunde, f., ἡ ἱστορία, ἐπιστήμη τῆς ἱστορίας, histoire, connaissance f. de l' histoire.
Geschichtkundiger, m., ὁ ἱστορικὸς, ὁ μαθημένος εἰς τὴν ἱστορίαν, historien, m., (qui connait l'histoire).
Geschichtschreiber, m., ὁ ἱστοριογράφος, historien (qui écrit l'histoire).
Geschick, n., ἡ ἐπιτηδειότης, aptitude, adresse; ἁρμοδιότης, convenance, proportion, f.; (Schicksal), ἡ τύχη, μοῖρα, destin, m.; fam. etwas ins — bringen, βάνω τι εἰς ταξιν, διορθώνω, ajuster, proportionner.
Geschicklich, s. Geschick.
Geschicklichkeit, f., ἡ ἐπιτηδειότης, adresse, dextérité, habileté, f.
Geschickt, adj. ἐπιτήδειος, propre, adroit (à qc.), habile.
Geschieden, adj. χωρισμένος, διαχωρισμένος, séparé; (von Eheleuten), διαζευγμένος (λέγεται διὰ τὸ ἀνδρόγυνον), démarié, divorcé.
Geschirr, n., τὸ ἀγγεῖον, σκεῦος, vase, vaisseau, m.; (Küchengeschirr), τὰ σκεύη, τὰ ἀγγεῖα τοῦ μαγειρίου, vaisselle, batterie f. de cuisine; (Pferdegeschirr), τὰ λουριὰ δι' ἄλογον ἁμαξιοῦ, harnais m. (des chevaux); (Wagen), ἁμάξια (μάλιστα διὰ τὸ ἀγώγιον), chariots m. pl. (d'un roulier).
Geschirrmeister, s. Schirrmeister.
Geschlecht, n., τὸ γένος, ἡ γενεὰ, εἶδος, genre, m, race, génération, espèce, f.; männliches oder weibliches —, γένος (ἀρσενικὸν ἢ γυναικεῖον), sexe, m.; das schöne —, τὸ εὔμορφον γένος, (δηλαδὴ αἱ γυναῖκες), le beau sexe; (in der Sprachlehre) das männliche, weibliche, sächliche Geschlecht, (εἰς τὴν γραμματικὴν) τὸ ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, οὐδέτερον γένος, (gramm.) le genre masculin, féminin, neutre.
Geschlechtlos, adj. ὁποῦ δὲν εἶναι μήτε ἀρσενικοῦ μήτε θηλυκοῦ γένους (ὡσὰν μερικὰ μυρμήγκια), qui n'appartient à aucun sexe, (comme quelques fourmis).
Geschlechtsfolge, f., ἡ ἀκολουθία τῶν γενῶν, suite f. de générations.
Geschlechtskunde, f., ἡ γενεαλογία, γενεαλογικὴ ἐπιστήμη, généalogie, f.
Geschlechtsregister, n., Geschlechtstafel, f., ἡ γενεαλογία, γενεαλογικὸς πίναξ, généalogie, f., arbre m. généalogique.
Geschlechtstrieb, m., ἡ σαρκικὴ ὄρεξις, ἐπιθυμία τῆς συνου-

σίας, désir m. de se multiplier.

Geschlechtswappen, n., σημεῖον (βοῦλλα) ἀνῆκον εἰς ἕνα (εὐγενικὸν) γένος, armes f. pl. de famille; s. Wappen.

Geschlechtswort, n., τὸ ἄρθρον (εἰς τὴν γραμματικὴν), (gramm.) article, m.

Geschlinge, n., ὁ λάρυγξ μὲ τὸ πνευμόνι, τὸ σηκόιι καὶ τὴν καρδίαν (τοῦ σφαγμένου ζώου), fressure, f.

Geschmack, m., ἡ γεῦσις, νοστιμάδα, goût (prop. et fig.).

Geschmacklos, adj. ἄνοστος (φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς), insipide, fade.

Geschmacklosigkeit, f., τὸ ἄνοστον, insipidité, fadeur, f., mauvais goût (prop. et fig.).

Geschmackvoll, adj. νόστιμος, ὡραῖος, de bon goût (fig.).

Geschmause, n., ἡ παντοτεινὴ ξεφάντωσις, fam. gogaille, ripaille, f.

Geschmeide, n., τὰ στολίδια ἀπὸ πολυτίμους λίθους, (δακτυλίδια, περιδέραια κτλ.), τὰ τζοβαερικά, joyaux, bijoux, m. pl.; (Fesseln), τὰ σίδηρα (τοῦ φυλακωμένου), fers, m. pl. (d'un prisonnier).

Geschmeidig, adj. εὐλύγιστος, ἁπαλός, souple, flexible, pliable; ductile; (μεταφ.) ταπεινός, πρόθυμος εἰς ταπεινὴν δούλευσιν, docile, humble, soumis.

Geschmeidigkeit, f., ἡ εὐλυγισία, ἁπαλότης, souplesse, flexibilité; ductilité, f.; ἡ προθυμία εἰς ταπεινὴν δούλευσιν, docilité, soumission, f.

Geschmeiß, n., (Unrath von Fliegen 2c.), τὰ μυϊοχέσματα, ὁ κόπρος τῶν μυϊῶν, chiûre, f.; (Ungeziefer), μικρὰ ζωΰφια ἢ σκωλήκια, vermine, f., insectes, m. pl.; vulg. (Gesindel), διαβολόσπορα, ἀχρεῖοι ἄνθρωποι, canaille, racaille, f.

Geschmiere, n., τὸ ἄλειμμα, λέρωμα, μουρδάρευμα, graissage, m., salissure, souillure, f.; τὸ ἀχαμνὸν γράψιμον, barbouillage, griffonage, m.

Geschnarche, n., τὸ ῥουχάλισμα, ronflement, m.

Geschnatter, n., τὸ φώνασμα τῆς χῆνας ἢ τῆς νήσσης (πάπιας), action f. de barboter; fam. τὸ φλυάρημα, caqueterie, f., caquet, m.

Geschöpf, n., τὸ πλάσμα, créature, f.

Geschoß, n., (κάθε ὅπλον μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτομεν) τὸ τόξον, τὸ τουφέκι, ἡ πιστόλα, (toute arme dont on tire) arc, fusil, pistolet, m.; (Stockwerk), τὸ πάτωμα, étage, m.

Geschrey, n., ἡ κραυγή, cri, m.; αἱ (ἡ) κραυγαῖς, φωναῖς, des cris, m. pl.; (Gerücht), ἡ φήμη, ὁ λόγος (ὁποῦ τρέχει εἰς τὸν κόσμον), bruit (qui court); fam. einen ins — bringen, δυσφημίζω τινά, décrier q.

Geschröt, n., τὰ ὀρχίδια (ἀρχίδια) εἰς τὸ ἄτι κτλ., bourses (d'un étalon etc.), f. pl.

Geschühe, Geschühde, n., τὰ παπούτζια, chaussure, f., (les souliers, les bottes).

Geschütz, n., τὰ κανόνια, (τόπια), artillerie, f., canons, m. pl.

Geschützkunst, f., ἡ πυροβολικὴ τέχνη, (ἡ τέχνη τοῦ τοπνιζῆ), artillerie (art m. de l'artilleur), m.

Geschwader, n., ἡ ἀρμάδα, ὁ στόλος, mar. escadre, f.; — στρατιωτικὸν τάγμα ἱππέων, escadron, m.

Geschwätz, n., ἡ φλυαρία, verbiage, caquet, babil, m.

Geschwätzig, adj. πολύλογος, ὁποῦ ὁμιλεῖ πολλά, φλύαρος, babillard, verbeux.

Geschwätzigkeit, f., ἡ πολυλογία, ἀγάπη τῆς φλυαρίας, verbosité, loquacité, f.

Geschweige, adv. νὰ ἀποσιωπήσω, νὰ μὴν ἀναφέρω, νὰ μὴν εἰπῶ, sans parler de . . ., sans faire mention de; πολὺ ὀλιγώτερον, ἀντὶ να . . ., bien moins, loin, bien loin de.

Geschweigen, s. Schweigen.

Geschwind, adj. ταχύς, ὀγλήγωρος, vite, prompt; adv. ταχέως, ὀγλήγωρα, vite, vitement, promptement.

Geschwindigkeit, f., ἡ ταχύτης, ὀγληγωράδα, vitesse, célérité, f.

Geschwindschreibekunst, f., ἡ ταχυγραφία, tachygraphie, tachéographie, f.

Geschwindschreiber, *m.*, ὁ ταχυγράφος, tachygraphe, *m.*
Geschwister, *n.*, τὰ ἀδέλφια, (οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαί), frères *m. pl.* et soeurs, *f. pl.*
Geschwisterkind, *n.*, ἐξάδελφος, ἐξαδέλφη, cousin *m.* germain, cousine *f.* germaine; Geschwisterkinder, *f. pl.*, τὰ ἐξαδέλφια, cousins et cousines.
Geschwollen, *adj.* πρισμένος, φουσκωμένος, enflé; f. Schwellen.
Geschworengericht, *n.*, ἡ κρίσις τῶν ἐνόρκων, le jury.
Geschworner, ein, ὁρκισμένος, ἔνορκος, ὁποῦ ἔκαμεν ὅρκον, juré, *m.*
Geschwulst, *f.*, ἡ πρισμάδα, τὸ πρίσμα, enflure, tumeur, *f.*
Geschwür, *n.*, τὸ ἀπόστημα, ἕλκος, abcès, ulcère, apostème, *m.*
Gesell, *m.*, ὁ δοῦλος τεχνίτου (οἷον· ῥάπτου, παπουτζῆ κτλ.), compagnon, garçon, *m.*, (de tailleur, de cordonnier etc.); junger Gesell, νέος ἄνθρωπος, jeune homme, *m.*
Gesellen, *v. a.* συντροφεύω, βάνω σύντροφον, joindre, associer.
Gesellig, *adj.* ὁποῦ ἀγαπᾷ τὴν συναναστροφήν, sociable; ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὴν συναναστροφήν, social.
Geselligkeit, *f.*, ἡ ἀγάπη τῆς συναναστροφῆς, humeur sociable, sociabilité, *f.*
Gesellschaft, *f.*, ἡ συναναστροφή, assemblée, compagnie, *f.*; ἡ συντροφία, ἑταιρία, société, compagnie, *f.*
Gesellschafter, *m.*, ὁ σύντροφος, compagnon, associé, *m.*; ein guter —, ἄνθρωπος ἐπιτήδειος διὰ συναναστροφήν, homme *m.* sociable.
Gesellschafterin, *f.*, ἡ συντρόφισσα, compagne (d'une dame), *f.*
Gesellschaftlich, *adj.* ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὴν συναναστροφήν, sociable; ἑταιρικός, social; f. Gesellig.
Gesellschaftsrechnung, *f.*, λογαριασμὸς συντροφίας ἢ διὰ συντροφίαν, règle *f.* de compagnie.
Gesellschaftsvertrag, *m.*, (φιλοσ.) συμφωνία συντροφικὴ (ὁποῦ ὑποτίθεται ὡς θεμέλιον τῆς πολιτείας), contrat *m.* social.
Gesellschaftlichkeit, *f.*, f. Geselligkeit.
Gesenke, *n.*, (im Bergbaue), τὰ βάθη (εἰς τὰ λαγούμια τῶν μετάλλων), (mine) défoncement, *m.*
Gesetz, *n.*, ὁ νόμος, loi, *f.*
Gesetzbuch, *n.*, βιβλίον περιέχον νόμους, ὁ κώδηξ, code, *m.*
Gesetzgebend, *adj.* νομοθετικός, législatif.
Gesetzgeber, *m.*, ὁ νομοθέτης, législateur, *m.*
Gesetzgebung, *f.*, ἡ νομοθεσία, législation, législature, *f.*
Gesetzlich, *adj.* νόμιμος, légal.
Gesetzlos, *adj.* ἄνομος, χωρὶς νόμον, ἀναρχικός, anarchique.
Gesetzlosigkeit, *f.*, ἡ ἀνομία, κατάστασις πολιτείας χωρὶς νόμους, ἀναρχία, anarchie, *f.*
Gesetzmäßig, *adj.* νόμιμος, σύμφωνος μὲ τὸν νόμον, légitime.
Gesetzmäßigkeit, *f.*, ἡ νομιμότης, légitimité, *f.*
Gesetzt, *adj.* θεμένος, διωρισμένος, mis, posé, réglé, fixé; (ernsthaft), σοβαρὸς, ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ ἀστεϊσμὸν, (χωρατάδες), *fig.* posé, composé, grave.
Gesetztafel, *f.*, πίναξ νόμων, πλάκα εἰς τὴν ὁποῖαν εἶναι γεγραμμένοι νόμοι, table *f.* de la loi.
Gesetzwidrig, *adj.* παράνομος, ἐναντίος τοῦ νόμου, illégal, contraire à la loi.
Geseufze, *n.*, soupirs, gémissements, *m. pl.*
Gesicht, *n.*, (die Fähigkeit zu sehen), ἡ ὄψις, τὸ βλέψιμον, vue, *f.*, (la faculté de voir); (Angesicht), τὸ πρόσωπον, visage, *m.*, figure, *f.*; (Miene), σχῆμα προσώπου, πρόσωπον, mine, *f.*, air, *m.*; (Erscheinung), ὅραμα, φαινόμενον, vision, *f.*; etwas aus dem Gesichte verlieren, χάνω τι ἀπὸ τὰ ὀμμάτια, perdre qc. de vue; ein kurzes Gesicht haben, εἶμαι κοντόφθαλμος, avoir la vue courte.
Gesichtsbildung, *f.*, τὸ σχῆμα ἢ ἡ μορφὴ τοῦ προσώπου, physionomie, *f.*, air, *m.*
Gesichtsfarbe, *f.*, τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου, teint, *m.*
Gesichtskreis, *m.*, ὁ ὁρίζων, ho-

rizon; (μεταφ.) σφαῖρα, fig. sphère, f.
Gesichtskunde, f., ἡ φυσιογνωμική, physionomie (science), f.
Gesichtskundige, m., ὁ φυσιογνώμων, physionomiste, m.
Gesichtslinie, f., σχῆμα προσώπου, linéament, m.
Gesichtspunkt, m., τὸ μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐπιθεωρεῖ τις τι, point m. de vue.
Gesichtszug, m., die =züge, τὰ σχήματα τοῦ προσώπου, linéament, trait m. de visage.
Gesims, n., ἡ κορωνὶς (εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικήν), corniche, f.; (an Fenstern, Thüren), τὰ ξύλινα στολίδια ἐπάνω εἰς τὰ παράθυρα ἢ εἰς τὰς θύρας, chambranle, m.
Gesinde, n., οἱ δοῦλοι καὶ αἱ δουλεύτραις, domestiques, m. pl., gens, m. et f. pl., commun, m.
Gesindel, n., ἀχρεῖοι ἄνθρωποι, διαβολόσπορα, canaille, racaille, f.
Gesindelohn, m., ὁ μισθὸς τῶν δούλων ἢ τῶν δουλευτριῶν, paye f. des domestiques, gages, m. pl.
Gesindestube, f., ὁ ὀνδὰς τῶν δούλων ἢ τῶν δουλευτριῶν, salle f. du commun.
Gesinge, n., τὸ (ἀκατάπαυστον καὶ ἄνοστον) τραγούδημα, chant m. continuel et ennuyant.
Gesinnet seyn, ἔχω διάθεσιν νοός, être intentionné, avoir intention; gut —, φέρω εὔνοιαν, avoir bonne intention, vouloir du bien; wie ist er —, ποῖον σκοπὸν ἔχει (αὐτός); quelle est son intention?
Gesinnung, f., ἡ διάθεσις τοῦ νοός, ἡ γνώμη, intention, f., sentiment, m., disposition, f.
Gesittet, adj. καλοήθης, morigéné, civilisé.
Gesöff, n., ἀχαμνὸν πιοτόν, (mauvais) breuvage, m.
Gesonnen, adj. ich bin gesonnen, ἔχω κατὰ νοῦν, ἔχω σκοπόν, être intentionné, avoir intention.
Gesottenes, n., βραστὸν, βρασμένον (κρέας), bouilli, m.
Gespann, n., τὸ ζεῦγος, ζευγάρι (ἄλογα, βόδια), attelage, m.
Gespannschaft, f., ἐπαρχία (εἰς τὴν Οὐγγαρίαν), palatinat (en Hongrie), m.
Gespenst, n., τὸ φάντασμα (ὁ βουρκόλακας), spectre, esprit, fantôme, revenant, m.
Gespenstererscheinung, f., ἐμφανισμὸς φαντάσματος, apparition f. d'un spectre.
Gesperre, n., ἡ γρ[illegible]νιὰ ὁποῦ βαστᾷ τὴν στέγην, charpente f. d'un toit; (sperriges Wesen), ἐμπέρδευμα, ἐμπόδιον ἀπὸ πράγματα ἀτάκτως ῥιμμένα, encombrement, embarras, m.; (in Uhren), μικρόν τι ἐργαλεῖον ὁποῦ ἐμποδίζει τὸ ὡρολόγιον νὰ ταχύνῃ, arrêt (dans une montre), m.; fig. ἐναντίωσις, résistance, f.
Gespiele, n., τὸ (ἀκατάπαυστον) παίξιμον, action f. de jouer sans cesse.
Gespiele, m., ὁ σύντροφος, φίλος (μάλιστα εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν), camarade, compagnon (particulièrement dans la jeunesse).
Gespielin, f., ἡ συντρόφισσα, φιλενάδα, (μάλιστα εἰς τὴν πρώτην νεότητα), compagne (dans la jeunesse), f.
Gespinnst, n., τὸ ὕφαμα, filure, f., filage, m.; (einer Spinne), ἡ ἀράχνη, τὸ ἀράχνιον, (παγιαγκόσπιτον), toile f. d'araignée.
Gespött, n., ἡ περίπαιξις, τὸ περιγέλασμα, moquerie, dérision, f.
Gespräch, n., ἡ ὁμιλία, ὁ λόγος, entretien, m., conversation, f., discours, m.; ὁ διάλογος, dialogue, m.
Gesprächig, adj. ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ ὁμιλεῖ, qui aime à parler, babillard, affable.
Gesprächigkeit, f., ἡ ἀγάπη εἰς τὸ νὰ ὁμιλῇ τινάς, affabilité, f.
Gesprächweise, adv. μὲ τρόπον διαλόγου, en forme de dialogue.
Gesprenkelt, adj. παρδαλὸς, πολυποίκιλος, μὲ σημεῖα διαφόρων χρωμάτων, tacheté, marqueté, moucheté.
Gestade, n., τὸ περιγιάλι, rivage, bord, m.
Gestalt, f., ἡ μορφὴ, τὸ σχῆμα, εἶδος, figure, forme, façon, f.; (im theologischen Sinne), εἶδος (λέγεται διὰ τὴν ἁγίαν εὐχαριστίαν), espèce (dans la communion); das Abendmahl unter beiden Ge-

stalten (oder beiderlei) genießen, μεταλαμβάνω τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον, communier sous les deux espèces.
Gestalt, adj. (nur): bey so gestalten Sachen), εἰς αὐτὰς (τὰς παρούσας) περιστάσεις, les choses étant ainsi.
Gestaltet, adj. σχηματισμένος, formé, fait.
Geständig seyn, einer Sache, ὁμολογῶ (ὅτι ἔκαμα τι), avouer qc.
Geständniß, n., ἡ ὁμολογία (ὅτι τις ἔκαμε τι), aveu, m., confession, f.
Gestänge, n., (im Bergbaue), τὰ κοντάρια καὶ σανίδια (εἰς τὰ μεταλλεῖα), pieux et ais, m. pl.; (vom Hirsche), τὰ κέρατα τοῦ ἐλαφιοῦ, ramure, f., bois, m., (d'un cerf).
Gestank, m., ἡ βρῶμα, puanteur, m.
Gestatten, v. a. συγχωρῶ, δίδω τὴν ἄδειαν, permettre, accorder, concéder.
Gestattung, f., ἡ ἄδεια, permission, concession, f.
Gestäude, n., μικρὰ δενδράκια, broussailles, f. pl., buissons, arbrisseaux, m. pl.
Gesteck, n., ἡ θήκη, τὸ φηκάρι (μάλιστα διὰ μαχαίρι, πηροῦνι καὶ χουλιάρι), étui (particulièrement où il y a un couteau, une fourchette et une cuillère).
Gestehen, v. a. ὁμολογῶ, avouer, confesser.
Gestehen, v. n. (gerinnen), πήζω, se prendre, se figer, se cailler.
Gestein, n., αἱ πέτραι, ἡ πέτραις, roche, gangue, f.
Gestell, n., κάθε πρᾶγμα ὁποῦ χρησιμεύει ὡς ἀκουμβιστῆρι, οἷον· τὰ ποδάρια τῆς τραπέζης, οἱ τροχοὶ καὶ τὰ ἄλλα ξύλα ὁποῦ βαστοῦν τὸ ἁμάξι, βάσις στύλου κτλ., (toute chose qui sert à soutenir qc.): les pieds m. pl. d'une table, train m. de carrosse, piédestal etc.
Gestellmacher, Stellmacher, m., ὁ ἁμαξοποιός, charron, m.
Gestern, adv. χθὲς, ἐχθές, hier.
Gestiefelt, adj. ὁποῦ φορεῖ ὑποδήματα, botté, en bottes.
Gestift, n., s. Stift, n.
Gestirn, n., (Stern), τὸ ἄστρον, ὁ ἀστήρ, étoile, f.; (Sternbild), ἡ συνάστρισις, constellation, f.
Gestirnt, adj. ἀστερωτὸς, ἐξαστερωτός, étoilé; der Himmel ist gestirnt, εἶναι ἐξαστεριά, (ξαστεριά), le ciel est serein, est étoilé.
Gestöber, Gestüber, (Schneegestöber), n., τὸ χιόνισμα, neige f. menue (poussée par le vent).
Gesträuch, n., τὰ δενδράκια, broussailles, f. pl., arbrisseaux, buissons, m. pl.
Gestreift, adj. βεργωμένος, ἀραδωτός, rayé.
Gestreng, adj. σοβαρὸς, αὐστηρός, sévère; s. Streng.
Gestrick, n., τὸ πλέξιμον (μὲ βελόναις), tricotage, m.; τὸ πλεγμένον πρᾶγμα, tricot, m.
Gestrig, adj. χθεσινὸς, ἐχθεσινός, d'hier.
Geströhde, n., τὰ ἀχυράκια, petits brins m. pl. de paille.
Gestübe, n., στουμπισμένα κάρβουνα, σκόνη ἀπὸ κάρβουνα, brasque, f.
Gestüt, n., τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἔχουν ἄτια καὶ φοράδαις νὰ καρποφορήσουν, haras, m.
Gesuch, n., τὸ ζήτημα, ἡ ζήτησις, παρακάλεσις, demande, prière, requête, f.
Gesumme, Gesumse, n., ὁ συριγμὸς (οἷον, ἀπὸ μελίσσια, σφῆκες κτλ.), bourdonnement, m.
Gesund, adj. ὑγιής, sain; ὑγιεινός, ὠφέλιμος εἰς τὴν ὑγίειαν, salubre.
Gesundbrunnen, m., πηγὴ μὲ ἰατρικὸν νερόν, eaux, eaux f. pl. minérales.
Gesundheit, f., ἡ ὑγίεια, ὑγεία, santé; ὑγιεινότης, salubrité, f.
Getäfel, s. Täfelwerk.
Getigert, adj. παρδαλὸς ὡς ἡ τίγρις, tigré.
Getön, n., τὸ ἤχημα, ὁ ἦχος, son, résonnement, retentissement, m.
Getöse, n., ὁ κτύπος, ἡ βοὴ (οἷον· ἀπὸ πράγματα ὁποῦ κτυποῦνται, ἀπὸ φωναῖς, ἀπὸ τροχοὺς ἁμαξιῶν κτλ.), bruit, tapage, vacarme, fracas, tintamarre, m.
Getrampel, n., fam. τὸ συχνόκτύπημα τῶν ποδῶν εἰς τὴν γῆν, trépignement, m.
Getränk, n., τὸ πιοτόν, boisson, f.

Getrauen, sich, *v. n.* τολμῶ, ἔχω τὸ θάῤῥος, oser, se faire fort de . . .

Getreide, *n.*, ὁ σῖτος, τὰ γεννήματα, (δηλαδὴ· σιτάρι, βρίζα, κριθάρι κτλ.), blé, *m.*, blés, grains, *m. pl.*

Getreideboden, *n.*, τὸ σιτοφυλάκιον. (ἀμπάρι), grenier, *m.*

Getreidefeld, *n.*, χωράφι μὲ γεννήματα, champ *m.* aux blés.

Getreidehandel, *m.*, ἡ πραγματεία μὲ σῖτον, μὲ γεννήματα, commerce *m.* des blés.

Getreidehändler, *m.*, ὁ πραγματευτὴς μὲ σῖτον, μὲ γεννήματα, σιτοπώλης, marchand *m.* de blé.

Getreidemarkt, *m.*, ἀγορὰ (πιάτζα) διὰ τὰ γεννήματα, marché *m.* aux blés.

Getreu, *adj.* πιστὸς, ἔμπιστος, fidèle, loyal.

Getreulich, *adv.* πιστῶς, ἐμπίστως, fidèlement, loyalement.

Getriebe, *n.*, οἱ τροχοὶ καὶ ὅλα ὅσα χρησιμεύουν εἰς τὴν κίνησιν μιᾶς μηχανῆς, rouage *m.* et pignons, *m. pl.*, (d'une machine).

Getrost, *adj.* θαῤῥαλέος, ὁποῦ ἔχει θάῤῥος, ἄφοβος, courageux, rassuré, sans peur.

Getrösten, sich, *v. r.* ἐλπίζω, παρηγοροῦμαι μὲ τὴν ἐλπίδα, espérer, se consoler, se rassurer en espérant.

Getümmel, *n.*, ὁ κτύπος, θόρυβος (ἀπὸ πλῆθος ἀνθρώπων), tumulte, vacarme, tapage, *m.*

Geübt, *adj.* γυμνασμένος, μαθημένος, exercé, versé, expert.

Gevatter, *m.*, ὁ σύντεκνος, (κοινῶς· κουμπάρος), compère, *m.*, zu Gevattern bitten, παρακαλῶ τινὰ νὰ γένη νουνὸς (ἢ νουνὰ) εἰς ἕνα παιδὶ, prier d'être parrain ou marraine d'un enfant; Gevatter stehen, ἀναδέχομαι ἕνα παιδὶ ἐκ τῆς κολυμβήθρας (ἐκ τοῦ βαπτίσματος), tenir un enfant sur les fonts de baptême.

Gevatterbrief, *m.*, γραφὴ μὲ τὴν ὁποίαν παρακαλεῖ τις τινὰ νὰ γένη νουνὸς (ἢ νουνά) εἰς ἕνα παιδὶ, prière *f.* par écrit de tenir un enfant sur les fonts de baptême.

Gevatterin, *f.*, ἡ σύντεκνος, (κοινῶς· κουμπάρα), commère, *f.*

Gevatterschaft, *f.*, ἡ συγγένεια (πνευματικὴ) τοῦ συντέκνου (νουνοῦ) καὶ τῶν γονέων τοῦ παιδίου, ἡ κουμπαρία, compérage, *m.*

Geviert, *adj.* τετράγωνος, carré; εἰς τέσσαρα μέρη διῃρημένος, divisé en quatre parties; gevierte Schein, *m.*, s. Quadratur.

Gevierte, *n.*, τὸ τετράγωνον, carré, *m.*

Gevögel, *n.*, s. Geflügel.

Gevollmächtigen, s. Bevollmächtigen.

Gewächs, *n.*, (Pflanze), τὸ φυτόν, plante, *f.*; κάθε πρᾶγμα ὁποῦ προέρχεται ἀπὸ φυτόν, végétal, cru, jet, *m.*; (am Körper), ἡ ὑπερσάρκωσις, excroissance, *f.*

Gewachsen, *adj.* ὁποῦ ἔγινε εἰς φυτά, cru; φυσικὸς, ὁποῦ ἔγινε ἀπὸ τὴν φύσιν, natif; ὁποῦ αὔξησε, agrandi; (s. Wachsen); wohl gewachsen, καλὰ σχηματισμένος (κατὰ τὸ σῶμα), bien fait, bien bâti; gewachsen seyn, einem, εἶμαι ὅμοιος εἰς τὴν δύναμιν μέ τινα, εἶμαι ἱκανὸς νὰ τὸν πολεμήσω, être capable d'entreprendre q.; einer Sache gewachsen seyn, ἔχω τὴν δύναμιν νὰ ἐξακολουθήσω μίαν ὑπόθεσιν, être capable de faire, d'exécuter qc.

Gewächshaus, *n.*, ὀσπίτιον εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν τὰ φυτὰ ἀπὸ τὸ κρύον, τὸ φυτοφυλάκιον, serre, *f.*

Gewäff, *n.*, (bey den Jägern), τὰ μεγάλα δόντια τοῦ ἀγριοχοίρου, défenses, broches *f. pl.* d'un sanglier.

Gewahr werden, βλέπω, καταλαμβάνω (κατὰ τύχην), apercevoir, s'apercevoir de . . .

Gewähr, *f.*, ἡ ἐγγύησις, ἐγγυησία, sûreté, caution, garantie, *f.*; Gewähr leisten, ἐγγυοῦμαι, μένω ἐγγυητής, se rendre caution, garantir.

Gewähren, *v. a.* στέργω, συγκατανεύω, accorder (qc. à q.); eine Bitte —, στέργω, εἰσακούω τὴν παράκλησιν, accorder une prière; (verschaffen), προξενῶ, δίδω, procurer, donner; einen gewähren lassen, ἀφίνω (τινὰ) νὰ

κάμη τὸ ὅ τι θέλει, laisser faire q.

Gewahrsam, m., τόπος ὅπου φυλάγουν ἕνα πρᾶγμα, garde, f., lieu m. de sûreté; ἡ φυλακή, prison, f.

Gewährschaft, Gewährleistung, f., ἡ ἐγγυησία, caution, garantie, f.

Gewährsmann, m., ὁ ἐγγυητής, garant, m., caution, f.

Gewährung, f., ἡ στέρξις, συγκατάνευσις, accomplissement, m.; ἡ προξένησις, action f. de procurer qc. à q.

Gewalt, f., ἡ ἐξουσία, pouvoir, m., puissance f.; (Kraft), ἡ δύναμις, force, f.; (Gewaltthätigkeit), ἡ βία, violence, f.; mit Gewalt, μὲ βίαν, par force, de force; μὲ ὁρμήν, violemment, impétueusement; einem Mädchen Gewalt anthun, βιάζω, ξεπαρθενεύω μίαν κόρην, faire violence à une fille, violer une fille.

Gewaltig, adj. δυνατός, puissant, fort; ὁρμητικός, violent; adv. δυνατά, σφοδρά, ὁρμητικά, puissamment, fortement.

Gewaltiger, m., ὁ κριτὴς ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου (εἰς τοὺς στρατιώτας), (milit.) prévôt, m.

Gewaltsam, adj. ὁρμητικός, σφοδρός, βίαιος, βιαστικός, violent.

Gewaltthätig, adj. βίαιος, βιαστικός, ὁποῦ βιάζει, violent, qui use de violence.

Gewaltthätigkeit, f., ἡ βία, ὁ βιασμός, βιαστικὴ πρᾶξις, violence, action f. violente.

Gewand, n., τὸ φόρεμα, ἔνδυμα, vêtement, habillement, m.

Gewandt, adj. εὐκίνητος, agile, souple; ἐπιτήδειος καὶ ταχὺς εἰς τὰς ὑποθέσεις του, adroit, leste, expéditif, prompt.

Gewandtheit, f., ἡ εὐκινησία, agilité, souplesse, f.; ἡ ἐπιτηδειότης, adresse, promptitude, f.

Gewandtsweise, adv. μὲ τρόπον τινα, διὰ πρόφασιν μόνον, de quelque manière, pour la forme seulement.

Gewarten, Gewärtig seyn, v. n. προσμένω, s'attendre à . . ., espérer.

Gewärtig, adj. einer Sache — seyn, προσμένω τι, s'attendre à qc.

Gewäsch, n., ἡ φλυαρία, αἱ φλυαρίαι, (ἡ φλυαρίαις), babil, caquet, verbiage, m.

Gewässer, n., τὰ νερά, eaux, f. pl.

Gewebe, n., τὸ ὕφαμα, ὕφασμα, tissu, m.; (μεταφ.) τὸ μηχάνευμα, ἡ περιπλοκή, contexture, f., tissu (fig.), m.

Gewehr, n., τὸ ὅπλον, ἄρμα, arme, f.; (Flinte), τὸ τουφέκι, fusil, m.

Gewehrfabrik, f., φαμπρίκα διὰ τουφέκια, πιστόλαις, σπαθιὰ κτλ., fabrique f. d'armes.

Geweih, n., τὰ κέρατα, (τοῦ ἐλαφιοῦ), bois, m., ramure (du cerf), m.

Gewerbe, n., ἡ ὑπηρεσία, τὸ ἐπάγγελμα, ἡ τέχνη (μὲ τὴν ὁποίαν κερδαίνει τις τὸ ψωμί του), négoce, trafic, métier, m., profession, f.

Gewerk, n., ἡ ἑταιρία (συνέλευσις) τῶν τεχνιτῶν, corps m. de métier.

Gewerke, m., ὁ τεχνίτης, artisan, m.; ἔμπειρος εἰς μίαν τέχνην, expert, connaisseur, m.; ὁ μέτοχος εἰς μεταλλεῖον, exploitant et intéressé, m.

Gewicht, n., τὸ ζύγι, poids, m.; fig. (Wichtigkeit), τὸ βάρος, ἀξιόλογον, fig. poids, m., importance, f.

Gewimmel, n., ὁ θόρυβος (ἀνθρώπων), ἡ στρημμοῦρα, mouvement m. continuel de plusieurs, foule, presse, f.

Gewinde, n., ἡ στρόφιγξ, (ἐκεῖνο τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον γυρνᾷ τὸ σκέπασμα τῆς ταμπακιέρας κτλ.), charnière, f.; οἱ γυρισμοὶ τῆς βίδας, pas m. pl. de la vis.

Gewinn, Gewinnst, m., τὸ κέρδος, gain, profit, m.

Gewinnen, v. a. κερδαίνω, κερδίζω, gagner, profiter; ἀποκτῶ, acquérir.

Gewinner, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κερδαίνει, gagnant, m.

Gewinnsucht, f., ἡ φιλοκερδία, avidité f. du gain; intérêt, m.

Gewinnsüchtig, adj. φιλόκερδος, avide du gain, intéressé.

Gewinsel, n., ὁ θρῆνος, τὸ βάγισμα, gémissement, m., lamentation, f.

Gewinnst, m., s. Gewinn.

Gewirk, n., τὸ ὕφασμα, tissu, m., tissure, f.

Gewirre, n., τὸ ἀνακάτωμα, ἡ ἀνακατωσιὰ, ἐμπερδευσία, entortillement, brouillement, embarras, m.

Gewiß, adj. βέβαιος, certain, sûr, assuré; ein gewisser, ἕνας κάποιος, τις, un certain.

Gewissen, n., ἡ συνείδησις, τὸ συνειδός, conscience, f.; sich (dat.) ein Gewissen aus etwas machen, ἔχω ἀμφιβολίαν εἰς τι, ἔχω ἀνησυχίαν εἰς τὴν συνείδησίν μου διά τι, faire conscience de qc.

Gewissenhaft, adj. εὐσυνείδητος, ὁποῦ κάμνει κάθε πρᾶγμα κατὰ τὴν συνείδησίν του, τρυφερὸς εἰς τὴν συνείδησίν του, consciencieux, scrupuleux.

Gewissenhaftigkeit, f., ἡ τρυφερότης τῆς συνειδήσεως, délicatesse f. de conscience.

Gewissenlos, adj. ὁποῦ δὲν ἔχει συνείδησιν, qui n'a point de conscience; adv. χωρὶς συνείδησιν, sans conscience.

Gewissenlosigkeit, f., ἡ ἔλλειψις τῆς συνειδήσεως, manque m. de conscience.

Gewissensangst, f., ἡ στενοχωρία τῆς συνειδήσεως, déchirement m. de conscience.

Gewissensbiß, m., τὸ δάγκασμα (ἀνησυχία) τῆς συνειδήσεως, remords, m.

Gewissensfrage, f., ἐρώτησις τὴν ὁποίαν πρέπει τις νὰ ἀποκριθῇ κατὰ τὴν συνείδησίν του, cas m. de conscience, point m. de religion.

Gewissensfreyheit, f., ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως, liberté f. de conscience.

Gewissensrath, m., ὁ πνευματικὸς, ἐξομολογητής, père m. spirituel.

Gewissensruhe, f., ἡσυχία τῆς συνειδήσεως, paix f. de conscience.

Gewissenszwang, m., ὁ βιασμὸς τῆς συνειδήσεως, gêne m. de conscience.

Gewißheit, f., βεβαιότης, certitude, assurance, f.

Gewißlich, adv. βέβαια, certainement.

Gewitter, n., ἡ κακοκαιρία μὲ βρονταῖς, orage, m., tempête, f.

Gewitterregen, m., βροχὴ μὲ βρονταῖς, pluie f. d'orage.

Gewitterwolke, f., βροντερὸν σύννεφον, nuée f. orageuse.

Gewitziget, adj. σωφρονισμένος, γνωστικότερος διὰ μέσου τῆς πείρας, déniaisé, devenu sage (par l'expérience).

Gewogen, adj. ὁποῦ φέρει εὔνοιαν, ὁποῦ ἀγαπᾷ, εὐνοϊκός, favorable, affectionné.

Gewogenheit, f., ἡ εὔνοια, ἀγάπη, bienveillance, affection, faveur, f.

Gewohnen, v. n. συνηθίζω, προσαρμόζομαι εἰς συνήθειαν, s'accoutumer, s'habituer (à qc.).

Gewöhnen, v. a. συνηθίζω, κάμνω νὰ συνηθίζῃ τις, accoutumer, habituer (q. à qc.); ein Kind —, s. Entwöhnen.

Gewohnheit, f., ἡ συνήθεια, coutume, habitude, f.

Gewöhnlich, adj. συνηθισμένος ὁποῦ εἶναι ἐν χρήσει, κοινός, usuel, usité, ordinaire, commun; adv. κατὰ συνήθειαν, κοινῶς, ordinairement, à l'ordinaire, communément.

Gewohnt, adj. συνηθισμένος, ὁποῦ συνηθίζει, ὁποῦ ἔχει συνήθειαν, accoutumé, habitué; gewohnt seyn, συνηθίζω, être accoutumé.

Gewöhnung, f., ὁ συνηθισμός, action f. d'accoutumer etc.

Gewölbe, n., ἡ καμάρα, τὸ καμαρωτὸν, δοξαρωτόν, voûte, f.; (Kaufmannsgewölbe), τὸ ἐργαστῆρι (πραγματευτοῦ), boutique, f., magasin, m.; unterirdisches —, ὑπόγαιον, souterrain, m.

Gewölbt, adj. καμαρωτός, δοξαρωτός, voûté, en voûte.

Gewölk, n., τὸ σύννεφον, nuage, m.; τὰ σύννεφα, les nuages.

Gewölkt, adj. συννεφιασμένος, couvert de nuages.

Gewühl, n., ὁ θόρυβος, ὄχλος, ἡ στρημοῦρα, fouille, foule, cohue, f.

Gewürfelt, adj. σταυρωτὰ βεργωμένος, σταυρωτὰ ἀραδωτός, fait à carreaux.

Gewürm, n., τὰ σκωλήκια, vermine, f., vers, m. pl.

Gewürz, n., τὰ ἀρώματα, ἀρωματικὰ πράγματα (οἷον· πιπέρι, κανέλα κτλ.), épice, f., épiceries, épices, f. pl., aromate, m.

Gewürzhaft, adj. ἀρωματικός, aromatique.

Gewürzhandel, m., ἡ πραγμάτεια μὲ καφὲν, ζάχαρην,

τζάϊ, πιπέρι, κανέλα κτλ., commerce m d'épiceries.

Gewürzhändler, Gewürzkrämer, m., ὁ πραγματευτὴς μὲ καφὲν, ζάχαρην, κτλ., épicier, m.

Gewürzladen, m., ἐργαστῆρι εἰς τὸ ὁποῖον πωλοῦν καφὲν, ζάχαρην κτλ., boutique f. d'épicier.

Gewürznägelein, n., die Gewürznelke, τὸ μοσχοκάρφι, girofle, clou m. de girofle.

Geyer, m., ὁ γὺψ, γύπας, (ἀρπακτικὸν πουλλί), vautour, m.; daß dich der —, ὢ τὸν διάβολον, malepeste!

Geyerfalk, m., εἶδος γιερακίου, gerfaut, m.

Gezähnt, adj. δοντιασμένος, denté, dentelé.

Gezänk, n., τὸ μάλωμα, ὁ καυγάς, querelle, dispute, f.

Gezelt, s. Zelt.

Geziemen, v. n. πρέπει, εἶναι πρέπον, εἶναι εὐπρεπές, convenir, être convenable, bienséant, décent.

Geziemend, adj. πρέπων, εὐπρεπής, πρεπούμενος, convenable, décent, bienséant.

Geziere, n., τρόπος ἐπιτηδευτός (τῆς ὁμιλίας, τοῦ φερσίματος), afféteries, f. pl.

Geziert, adj. στολισμένος, orné; (affectirt), ἐπιτηδευτός, affecté.

Gezische, n., τὸ σύριγμα, ὁ συριγμός, sifflement, m.

Gezischel, n., ψιθύρισμα, chuchoterie, f.

Gezücht, n., τὰ διαβολόσπορα, σατανόσπορα, engeance, canaille, f.

Gezwungen, adj. βιασμένος, ἀναγκασμένος, forcé, contraint; (affectirt), ἐπιτηδευτός, affecté.

Gicht, f., ἡ ἀρθρῖτις, ὁ πόνος εἰς τὰ χέρια καὶ ποδάρια πρισμένα, goutte, f.

† Gichtbrüchig, adj. παραλυτικός, paralytique.

Gichtisch, adj. ἀρθριτικὸς, ῥευματικός, arthritique, goutteux.

Gichtrose, f., s. Päonie.

Giebel, m., ἡ κορυφὴ τοῦ ὁσπιτίου, pignon, fronton, m.

Giebeldach, n., σκέπη ὁποῦ ἔχει κατήφορον ἀπὸ τὰ δύο μέρη, comble m. à pignon.

Gier, Gierde, f., s. Begierde.

Gierig, adj. ὁποῦ ἐπιθυμεῖ, ὁποῦ ἔχει ὄρεξιν, avide, convoiteux.

Gießbach, m., τὸ ῥυάκι, ὁ χείμαῤῥος, torrent, m.

Gießbad, n., λουτρὸν εἰς τὸ ὁποῖον χύνουν νερὸν ἀπ' ἐπάνω εἰς τὸν λουόμενον, douche, f.

Gießbecken, n., λεκάνη διὰ νίψιμον, aiguière, f.

Gießen, v. a. χύνω, verser; repandre; arroser; (Kanonen, Glocken rc.), χωνεύω, χύνω (κανόνια, καμπάναις κτλ.), fondre (des canons, des cloches etc.); Lichter —, χύνω εἰς τὸ καλοῦπι ἀξουγγοκέρια, mouler des chandelles; v. i. es gießt, βρέχει ῥαγδαίως, il pleut à verse.

Gießer, m., ὁ χωνευτὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ χωνεύει μέταλλα, fondeur, m.

Gießerey, f., τὸ χωνευτήριον, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον χωνεύουν μέταλλα, fonderie, f.

Gießform, f., τὸ καλοῦπι (εἰς τὸ ὁποῖον χύνουν μέταλλα ἀναλυμένα), moule, m.

Gießhaus, n., s. Gießerey.

Gießkanne, f., ἡ ποτίστρα, aiguière, f., arrosoir, m.

Gift, n., τὸ φαρμάκι, poison, m.; (von Thieren), φαρμάκι (ζώων), venin, m.

Giftbecher, m., ποτήριον φαρμακωμένον, coupe f. empoisonnée.

Giftbissen, m., κομμάτι ψωμὶ ἢ κρέας φαρμακωμένον, gobbe, f.

Gifthütte, f., τόπος εἰς τὸν ὁποῖον αἰωροῦσι τὸ ἀρσενικόν, bâtiment m. pour la sublimation de l'arsenic.

Giftig, adj. φαρμακερός, venimeux, vénéneux; (erbittert), ἀγριωμένος, θυμωμένος, en colère; (boshaft), κακολόγος, ὁποῦ καταλαλεῖ, envenimé, médisant.

Giftmehl, n., τὸ λευκὸν ἀρσενικὸν, (φαρμάκι), arsenic m. blanc.

Giftmischer, m., ὁ φαρμακωτὴς, φαρμακευτής, empoisonneur, m.; =mischerin, f., φαρμακώτρια, φαρμακεύτρια, empoisonneuse, f.

Giftmischerey, f., ἡ φαρμάκωσις, φαρμάκευσις, τὸ φαρμάκωμα, empoisonnement, m.

Giftpflaster, n., =pille, f., =pulver, n., ἔμπλαστρον, χάπι

ἀντιφάρμακον, σκόνη ἀντιφάρμακος κτλ., emplâtre, pilule, poudre etc. contre le poison.

Gifttrank, m., φαρμακωμένον πιστόν, potion f. empoisonnée.

Gilde, f., κοινότης (ἑταιρία) τεχνιτῶν, corps m. de métier, communauté, f.

Gimpel, m., ὁ πυῤῥούλας (πουλλί), pivoine, bouvreuil, m.; (einfältiger Mensch), ἕνας ἀνόητος, ἁπλὸς, (ἀχμάκης), niais, gille, m.

Ginster, (Genister), m., τὸ σπαρτίον, (φυτόν τι), genêt (plante), m.

Gipfel, m., ἡ κορυφὴ (τοῦ βουνοῦ, τοῦ δένδρου), cime, f., sommet, m.; (μεταφ.) ἡ κορυφὴ, ὁ ὕψιστος βαθμός, comble, m.

Giriren, v. a. ὀπισθογράφω μίαν χαμπιάλην (ἕνα βεξήλιον), βάνω τὸ τζίρο, endosser (une traite).

Giro, n., τὸ τζίρο, endossement, m.

Giro-Bank, f., μπάγκος (κοινὸν θησαυροφυλάκιον) εἰς τὸν ὁποῖον οἱ πραγματευταὶ καταθέτουν τὰ ἄσπρα των καὶ λαμβάνουν πόλιτζαις ταῖς ὁποίαις μεταχειρίζονται ὡς τὰ μετρητά, banque f. à virement.

Girren, v. n. γουργουρίζω, φωνάζω ὡσὰν τὴν περιστεράν, roucouler; (μεταφ. μάλιστα ποιητικῶς) ἀναστενάζω, fig. (poét.) gémir.

Gitter, n., τὰ κάγγελλα, treillis, m., grille, f.

Gitterfenster, n., παράθυρον μὲ κάγγελλα, fenêtre treillissée, jalousie, f.

Gitterschrank, m., ντουλάπι μὲ κάγγελλα, armoire f. treillissée.

Gitterthür, f., θύρα μὲ κάγγελλα, porte f. à jour.

Gitterwerk, n., τὰ κάγγελλα, κάθε πρᾶγμα σφαλισμένον ἢ περιτριγυρισμένον μὲ κάγγελλα, treillage, m.

Glacis, n., (französ.) περιτείχισμα κατήφορον, ὁποῦ περικυκλώνει το κάστρον ἀπ' ἔξω, (fortif.) glacis, m.

Glanz, m., ἡ λάμψις, τὸ γυάλισμα, lustre, éclat, m.; (μεταφ.) λαμπρότης, μεγαλοπρέπεια, splendeur, magnificence, f.

Glänzen, v. n. λάμπω, luire, briller, rayonner; γυαλίζω, briller (comme une glace).

Glanzleinwand, n., πανὶ κηρωμένον καὶ γυαλισμένον, treillis (toile), m.

Glanzruß, m., καπνιὰ ἀποκρυσταλλωμένη (ὁποῦ γυαλίζει), cristal m. de suie.

Glas, n., τὸ γυαλί, verre, m.; (in Fenstern ꝛc.), γυαλὶ διὰ τὰ παράθυρα, vitre, glace, f.; (zum Trinken), τὸ ποτῆρι, verre (à boire).

Glasartig, adj. γυαλοειδής, vitreux.

Glasauge, n., ὀμμάτι γυαλένιον, oeil m. de verre; (bey Pferden), τυφλὸν ὀμμάτι καὶ ἄσπρον (τοῦ ἀλόγου), oeil vairon.

Glasäugig, adj. (ἄλογον) ὁποῦ ἔχει ὀμμάτι τυφλὸν καὶ ἄσπρον, vairon (adj.).

Glasbläser, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φυσσᾷ τὸ γυαλί, félatier, m.

Glasbürste, f., βοῦρτζα μὲ τὴν ὁποῖαν παστρεύουν τὰ γυαλιά, brosse f. à verre, goupillon, m.

Glaser, m., ἡ γυαλᾶς, vitrier, m.

Gläsern, adj. γυαλένιος, γυαλίτικος, γυαλινὸς, (*ὑαλινός), de verre.

Glasfenster, n., γυαλένιον παράθυρον, vitre; glace (d'un carrosse), f.

Glasfluß, m., κρυστάλλι κατασκευασμένον εἰς μίμησιν ἑνὸς πολυτίμου λίθου, fluor, m.

Glasglocke, f., γυαλένια καμπάνα, cloche f. de verre.

Glashandel, m., ἡ πραγμάτεια μὲ γυαλιὰ, μὲ γυαλένια πράγματα, trafic m. en verrerie.

Glashändler, m., πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ γυαλένια πράγματα, verrier, marchand m. verrier.

Glashonig, n., μέλι καθαρὸν καὶ διαφανὲς ὡσὰν τὸ γυαλί, miel m. transparent.

Glashütte, f., ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κατασκευάζουν (φκιάνουν) τὰ γυαλιά, verrerie, f.

Glasicht, s. Glasartig.

Glaskasten, m., σεντοῦκι μὲ γυαλιὰ εἰς τὸ σκέπασμα, caisse f. à couvercle vitré.

Glaskirsche, f., εἶδος κερασιῶν γλυκῶν, griotte, f.

Glaskoralle, f., γυαλένιον κοράλλιον, κοράλλιον μιμούμενον ἀπὸ γυαλί, grain m. de verre.
Glaskugel, f., σφαῖρα γυαλινή, boule f. de verre.
Glaslaterne, f., φανάρι μὲ γυαλιά, lanterne f. à vitre.
Glaslinse, f., γυαλὶ φακοειδὲς (διὰ τηλεσκόπια κτλ.), lentille f. de verre, verre m. lenticulaire.
Glasmacher, m., ὁ γυαλοποιός, verrier, m.
Glasmaler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ζωγραφίζει ἐπάνω εἰς τὸ γυαλί, peintre sur verre, apprêteur, m.
Glasmalerey, f., ἡ ζωγραφία ἐπάνω εἰς τὸ γυαλί, peinture f. d'apprêt.
Glasmasse, -materie, f., ἡ ὕλη ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατασκευάζουν τὸ γυαλί, fritte, f.
Glasofen, m., ὁ φοῦρνος τοῦ γυαλοποιοῦ, four m. de verrerie.
Glaspaste, f., χρωματισμένον γυαλί, verre m. coloré.
Glaspech, n., στεγνὴ (σκληρὴ) πίσσα, poix f. sèche.
Glasperle, f., μαργαριτάρι μιμούμενον ἀπὸ γυαλί, fausse perle, perle f. de Venise.
Glasscheibe, f., ἕνα γυαλὶ διὰ τὰ παράθυρα, vitre, f., carreau, m.; runde —, στρόγγυλον γυαλὶ διὰ παράθυρα, rond m. de verre.
Glasschleifer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ γυαλίζει τὰ ὀμματογύαλα, polisseur m. de verres de glaces.
Glasschmelzer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἀναλύει τὸ γυαλί, fondeur m. de verre.
Glasschneider, m., ἐκεῖνος ὁποῦ γλύφει σχήματα εἰς τὸ γυαλί, ὑαλογλύπτης, tailleur m. de verre.
Glasschrank, m., ντουλάπι μὲ γυαλιά, armoire f. vitrée; ντουλάπι εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν ποτήρια κτλ., armoire pour les verres.
Glastafel, f., γυαλινὴ πλάκα, table f. de verre.
Glasthüre, f., θύρα μὲ γυαλιά, porte f. vitrée.
Glastropfen, m., s. Springglas.
Glasur, f., τὸ βερνίκι (διὰ τζουκάλια), vernis (pour enduire des pots etc.).
Glasuren, Glasiren, v. a. βερνικώνω (τζουκάλια), vernisser, plomber.
Glaswaare, f., γυαλινὸν πρᾶγμα, verrerie, f., (des marchandises de verre).
Glaswerk, n., τὰ γυαλινὰ πράγματα, verrerie (toute chose qui est fait de verre), f.
Glätscher, s. Gletscher.
Glatt, adj. ἴσιος, ὁμαλὸς, λεῖος, lisse, uni, poli; (geglättet), γυαλισμένος, lissé; (von Zeugen), ἁπλὸς, χωρὶς βέργαις ἢ πλουμίσματα (λέγεται διὰ τζόχαις), uni (en parlant d' une étoffe); (schlüpfrig), γλιστερός, glissant.
Glätte, f., τὸ ἴσιον, ὁμαλὸν, λεῖον, τὸ γλιστερόν, poliment, poli, m., lissure, f.; (Silberglätte), τὸ λιθαργύριον, ὁ λιθάργυρος (τὸ μουρτασάγκι, τουρκ.), litharge, glette, f.
Glatteis, n., πάχνη, ψυχάλα ὁποῦ εὐθὺς παγώνει, verglas, m.
Glatteisen, v. i. es glatteiset, ψυχαλίζει καὶ παγώνει ἐν ταὐτῷ, il fait (il tombe) du verglas.
Glätten, v. n. ἰσιάζω, ὁμαλῶ, lisser, rendre uni; λειώνω, γυαλίζω, κάμνω γυαλιστόν, lisser, polir, brunir.
Glätter, m., ἐκεῖνος ὁποῦ λειώνει, γυαλίζει (μάλιστα τὰ πανιά), lisseur, m.
Glättholz, n., ξύλον διὰ γυάλισμα, διὰ λείωσιν, lissoir, m.
Glättstahl, m., τζελίκι διὰ γυάλισμα, polissoir, brunissoir, m.
Glättstein, m., πέτρα μὲ τὴν ὁποίαν λειώνουν, lissoir, m., calandrine, f.
Glättzahn, m., δόντι μὲ τὸ ὁποῖον λειώνουν τὸ χαρτί, dent f. de loup.
Glatze, f., ἡ φαλακράδα, κεφάλι φαλακρόν, tête f. chauve, pelée.
Glatzig, adj. φαλακρός, chauve.
Glatzkopf, m., ὁ φαλακροκέφαλος, qui a la tête chauve.
Glaube, m., ἡ πίστις, foi; croyance, f.
Glauben, v. a. et n. πιστεύω, croire; (meinen, denken), νομίζω, στοχάζομαι, croire, penser; etwas —, πιστεύω τι, croire qc.; einen Gott —, πιστεύω θεὸν, πιστεύω ὅτι εἶναι θεός, croire un Dieu; an Gott, an Christum —,

πιστεύω εἰς τὸν θεὸν, εἰς τὸν Χριστόν, croire en Dieu, en Jésus-Christ; an das Evangelium —, πιστεύω εἰς τὸ εὐαγγέλιον, croire à l'évangile.
Glaubensartikel, m., ἄρθρον τῆς πίστεως, article m. de foi.
Glaubensbekenntniß, n., ὁμολογία πίστεως, confession f. de foi.
Glaubensgenoß, m., ἕνας ὁμόπιστος, qui est de la même religion.
Glaubenslehre, f., δόγμα πίστεως, dogme m. de la foi.
Glaubhaft, adj. ἀξιόπιστος, digne de foi, croyable.
Gläubig, adj. πιστὸς, ὁποῦ πιστεύει τὰ τῆς θρησκείας, fidèle.
Gläubige, m., ὁ πιστὸς, εὐλαβής, croyant, fidèle, m.
Gläubiger, m., ὁ δανειστὴς, κρεδιτόρος, créancier, m.
Glaublich, adj. ἀξιόπιστος, πιθανός, croyable, vraisemblable.
Glaublichkeit, f., ἡ πιθανότης, probabilité, f.
Glaubwürdig, adj. ἀξιόπιστος, ἀξιοπίστευτος, digne de foi, authentique.
Glaubwürdigkeit, f., τὸ ἀξιόπιστον, ἀξιοπίστευτον, authenticité, f.
Gleich, adj. ἴσος, ὁμαλός, droit, uni; ἴσος, égal; (ähnlich), ὅμοιος, semblable, pareil; zu gleicher Zeit, εἰς τὸν ἴδιον καιρόν, en même temps; seines Gleichen, ὅμοιός του, son semblable.
Gleich, adv. εὐθύς, aussitôt, tout de suite.
Gleichartig, adj. ὁμοειδής, ὁμογενής, homogène.
Gleichbedeutend, adj. ὁμοιοσήμαντος, ταυτοσήμαντος, συνώνυμος, synonyme.
Gleiche, f., ἡ ἰσότης, ὁμοιότης, égalité, ressemblance, f.
Gleichen, v. n. ὁμοιάζω, εἶμαι ὅμοιος (μέ τινα, μέ τι), ressembler (à q., à qc.).
Gleichen, v. a. ὁμαλῶ, ἰσιάζω, égaler, unir, aplanir.
Gleichergestalt, gleichermaßen, gleicherweise, παρομοίως, μὲ τὸν ὅμοιον τρόπον, également.
Gleichfalls, adv. παρομοίως, ὡσαύτως, pareillement, de même.
Gleichförmig, adj. ὁμοειδής, ὁμογενής, conforme, homogène; ὅμοιος, semblable.
Gleichförmigkeit, f., τὸ ὁμοειδὲς, ὁμογενές conformité, f.; ἡ ὁμοιότης, ressemblance, f.
Gleichgesinnt, adj. ὁμόγνωμος, ὁποῦ εἶναι τῆς ἰδίας γνώμης, uni de sentiments.
Gleichgewicht, n., τὸ ἰσοζύγι, ἡ ἰσοσταθμία, équilibre, m.
Gleichgültig, adj. ἀδιάφορος, indifférent, indolent; (von gleichem Werthe), ὅμοιος εἰς τὴν τιμὴν, ὁποῦ ἀξίζει τὸ ἴδιον, équipollent, équivalent.
Gleichgültigkeit, f., ἡ ἀδιαφορία, indifférence, indolence, f.
Gleichheit, f., ἡ ἰσότης, ὁμοιότης, égalité, conformité, ressemblance.
Gleichkommend, adj. ὅμοιος μὲ . . ., équipollé (à).
Gleichlaufend, adj. παράλληλος, parallèle.
Gleichlaut, m., ἡ ὁμοφωνία, ὁμοιότης τῆς φωνῆς, τοῦ τόνου, consonnance, égalité f. de voix, de son.
Gleichlautend, adj. ὁμόφωνος, ὅμοιος εἰς τὴν φωνὴν, εἰς τὸν τόνον, εἰς τὴν προφοράν, consonnant, accordant, égal, conforme.
Gleichmachen, v. a. κάμνω ἴσον, κάμνω ὅμοιον, rendre égal, rendre semblable.
Gleichmaß, n., ἡ συμμετρία, symétrie, f.
Gleichmäßig, adj. σύμμετρος, symétrique; adv. συμμέτρως, symétriquement; — παρομοίως, pareillement.
Gleichmuth, f., ἡ ἡσυχία τῆς ψυχῆς, ἀταραξία, égalité d'humeur, tranquillité f. d'esprit.
Gleichmüthig, adj. ἥσυχος εἰς τὴν ψυχήν του, ἀτάρακτος, tranquille, d'humeur égale.
Gleichnamig, adj. ὁμώνυμος, homologue, homonyme.
Gleichniß, n., ὁ παρομοιασμός, comparaison; ἡ παραβολή, parabole, f.
Gleichnißrede, f., ἡ παραβολή, parabole, f.
Gleichnißweise, adv. κατὰ παραβολὴν, μὲ τρόπον παραβολῆς, en parabole, par comparaison.

Gleichsam, *adv.* ὡσάν, νὰ εἰπῶ οὕτως, comme, comme si, pour ainsi dire.

Gleichschenkelig, *adj.* ἰσοσκελής, (γεωμετρ.), (géom.) isocèle.

Gleichseitig, *adj.* ἰσόπλευρος, (γεωμετρ.), (géom.) équilatéral, équilatère.

Gleichstellen, *v. a.* βάνω ὀρθόν, mettre droit ou debout; βάνω ὅμοιον τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο, égaler (l'un avec l'autre), rendre égal; sich —, παρομοιάζομαι, γίνομαι ὅμοιος (μέ τινα, μέ τι), s' égaler à (q., à qc.).

Gleichstimmig, *adj.* σύμφωνος (εἰς τὸν τόνον), accordant, du même son.

Gleichung, *f.*, ἡ ἐξίσωσις εἰς τοὺς λογαριασμούς, (algèbr.) équation, *f.*

Gleichviel, *adv.* ὅλον ἕνα, τὸ ἴδιον, τὸ αὐτό, tout de même, même chose, le même.

Gleichwie, *adv.* ὡσάν, comme, de même, ainsi que.

Gleichwohl, *adv.* μὲ ὅλον τοῦτο, pourtant, cependant, toutefois, néamoins.

Gleichzeitig, *adj.* ὁμόχρονος, simultané, qui se fait en même temps, contemporain; (im mathemat. Sinne), ἰσόχρονος (εἰς τὰ μαθημ.), (mathém.) isochrone.

Gleis, (Geleise), *n.*, τὸ ἴχνος τοῦ τροχοῦ τοῦ ἀμαξιοῦ, ornière, *f.*

Gleißen, *v. n.* γυαλίζω, εἶμαι γυαλιστός, luire, briller.

Gleißner, *m.*, ὁ ὑποκριτής, hypocrite, *m.*

Gleißnerey, *f.*, ἡ ὑπόκρισις, ὑποκρισία, dissimulation, hypocrisie, *f.*

Gleißnerisch, *adj.* ὑποκριτικός, dissimulé, hypocritique.

Gleitbahn *f.*, γλίστρα, γλιστρότοπος (εἰς τὸν πάγον), glissoire, *f.*

Gleiten, *v. n.* γλυστρῶ, γλιστρῶ, glisser.

Gletscher, *m.*, βουνὸν ἀπὸ πάγον, ἢ σκεπασμένον ἀπὸ πάγον, glacier, *m.*

Glied, *n.*, τὸ μέλος, membre; (Gelenk), κλείδωσις, article, jointure; (Reihe Soldaten), ἀράδα στρατιωτῶν, rang, *m.*, file, *f.*; (Kettenglied), κρικέλλα ἁλύσου, chaînon, *m.*

Gliederlahm, *adj.* παραλυτικός, ὁποῦ ἔχει πιασμένα τὰ μέλη, perclus, paralytique.

Gliedermann, *m.*, ἄνθρωπος ξύλινος τὸν ὁποῖον μεταχειρίζονται οἱ ζωγράφοι, mannequin, *m.*

Gliederweh, *n.*, Gliederkrankheit, *f.*, πόνος εἰς τὰ μέλη, ἡ ἀρθρῖτις, douleur *f.* dans les membres, goutte, *f.*

Gliederweise, Gliedweise, *adv.* κατὰ μέλη, par articles; κατ' ἀράδας, par rangs.

Gliedmaß, *n.*, τὸ μέλος τοῦ σώματος, membre (du corps), *m.*

Gliedschwamm, *m.*, ἐπίφυσις ἀρθριτικὴ εἰς τὰ μέλη, fongus, *m.*

Gliedwasser, *n.*, ἡ λύμφη, ἡ ὑδροειδὴς ὑγρότης εἰς τὰ μέλη, synovie, *f.*

Glimmen, *v. a.* καίω ὑποκάτω εἰς τὴν στάκτην, καίω χωρὶς φλόγα (ὡσὰν ἡ ὕσκνα), brûler (sans flamme, comme l' amadou, sous les cendres).

Glimmer, *m.*, ὁ μυκήτης, λίθος τις, mica, *m.*

Glimmern, *v. n.* γυαλίζω (ὀλίγον μόνον), reluire, briller.

Glimpf, *m.*, ἡ πραότης, μετριότης, douceur, modération, *f.*

Glimpflich, *adj.* πρᾶος, μέτριος, doux, modéré.

Glitschen, *f.* Gleiten.

Glöckchen, *n.*, τὸ κωδώνιον, (κουδοῦνι), clochette, sonnette, *f.*

Glocke, *f.*, ἡ καμπάνα, cloche, *f.*

Glockenblume, *f.*, ἡ κλιματῖτις, campanule, gantelée (plante), *f.*

Glockenförmig, *adj.* καμπανοειδής, en forme de cloche.

Glockengießer, *m.*, ὁ καμπανοποιός, fondeur *m.* de cloches.

Glockenschlag, *m.*, τὸ κτύπημα τῆς καμπάνας (εἰς τὴν ὥραν), son *m.* de la cloche, heure *f.* sonnante.

Glockenschwengel, Glockenklöppel, *m.*, ὁ κόπανος τῆς καμπάνας, battant, *m.*

Glockenspeise, *f.*, Glockengut, *n.*, ἡ ὕλη ἀναλυμένη ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατασκευάζουν τὴν καμπάναν, bronze, airain, *m.*

Glockenspiel, *n.*, μουσικὴ μὲ καμπάναις, μουσικὸν κουδούνισμα, carrillon, *m.*

Glockenstuhl, *m.*, τὸ ξύλον ὁποῦ κρατεῖ τὴν καμπάναν, beffroi, mouton, *m.*

Glockenthurm, m., το καμπαναρειὸν, clocher, m.
Glockentreter, Glockenläuter, Glockenzieher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κουδουνίζει τὴν καμπάναν (πατῶντας μὲ τὸ ποδάρι ἢ τραβῶντας μὲ σχοινί), sonneur, m., (qui met en mouvement la cloche).
Glöckner, m., ὁ οἰκονόμος τῆς ἐκκλησίας, sonneur; marguillier, m.
Glorie, f., ἡ δόξα, gloire, f.; (Heiligenschein), φωτεινὸς στέφανος τριγύρω τῆς κεφαλῆς τῶν ἁγίων, auréole, f., nimbe, m.
Glorreich, adj. ἔνδοξος, glorieux.
Glorwürdig, adj. ἄξιος τῆς δόξας, ἔνδοξος, glorieux, digne de gloire.
Glosse, f., τὸ σχόλιον, ἡ ἐξήγησις, σημείωσις, glose, f.
Glossenmacher, m., σχολιαστής, glosateur, m.; (μεταφ.) κατήγορος, περιγελαστής, gloseur, m.
Glotzen, v. n. fam. κυιάζω μὲ ἀκίνητα ὀμμάτια καὶ μὲ ἀνόητον τρόπον, écarquiller les yeux, regarder d'un air de badaud.
Gluchzen, Glucksen, v. n. φωνάζω, (λέγεται διὰ τὴν φωνὴν τῆς ὄρνιθας ὅταν κλωσσᾷ), glousser.
Gluchzen, Glucksen, n., ἡ φωνὴ τῆς ὄρνιθας ὅταν κλωσσᾷ, gloussement, m.
Glück, n., ἡ τύχη, fortune, chance, f.; ἡ καλὴ τύχη, εὐτυχία, fortune, f., bonheur, m.; zum Glück, κατ' εὐτυχίαν, εὐτυχῶς, par bonheur, heureusement.
Glucke, f., s. Gluckhenne.
Glücken, v. n. es glückt mir, ἐπιτυχαίνω, réussir, succéder; es ist mir geglückt, ἐπέτυχα, μου ἐπέτυχε, j'ai réussi.
Glucken, s. Gluchzen.
Gluckhenne, f., ἡ κλωσσοῦ, ὄρνιθα ὁποῦ κλωσσᾷ, poule qui glousse, couveuse, f.
Glücklich, adj. εὐτυχής, εὐτυχισμένος, heureux, fortuné.
Glücksball, m., παιγνίδι τῆς τύχης, ἄνθρωπος ὁποῦ ἔχει πότε καλὴν τύχην πότε κακήν, jouet m. de la fortune.
Glücksbude, f., παιγνίδι εἰς σχῆμα λοταρίας εἰς τὸ ὁποῖον τὰ κέρδη εἶναι διάφορα ἀσημένια καὶ ἄλλα πράγματα, bureau m. de loterie (qui se tient dans une boutique surtout pendant les foires).
Glückselig, adj. εὐτυχής, εὐτυχισμένος, εὐδαίμων, heureux, bienheureux.
Glückseligkeit, f., ἡ εὐτυχία, εὐδαιμονία, εὐτυχισμένη κατάστασις, félicité, f.
Glucksen, s. Gluchzen.
Glücksfall, m., το εὐτυχισμένον συμβάν, hasard, coup m. de hasard.
Glückskind, n., (παιδὶ τῆς τύχης) ἄνθρωπος ὁποῦ ἔχει καλὴν τύχην εἰς κάθε πρᾶγμα, homme fortuné, favori m. de la fortune.
Glücksrad, n., ὁ τροχὸς τῆς τύχης, roue f. de la fortune; (in der Lotterie), τὸ σεντοῦκι εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὰ νούμερα καὶ τὰ κέρδη τῆς λοταρίας, la caisse ou roue de fortune (dans laquelle on met les numéros d'une loterie).
Glücksritter, m., ἄνθρωπος ὁποῦ γυρεύει τὴν τύχην του μὲ τολμηρὰ ἐπιχειρήματα, aventurier, m.; (Betrieger), ψεύστης, ἀπατεών, chevalier m. d'industrie.
Glücksspiel, n., παιγνίδι τύχης, ὁποῦ κρέμεται μόνον ἀπὸ τὴν τύχην, jeu m. de hasard.
Glücksstern, m., τὸ ἄστρον τῆς εὐτυχίας, étoile f. favorable, astre m. benin.
Glückstopf, m., τὸ ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται τὰ κέρδη μιᾶς λοταρίας, blanque, loterie, f.
Glücksumstände, m. pl., αἱ περιστάσεις, ἡ κατάστασις (τινός), fortune, f.; ἡ εὐτυχισμένη κατάστασις, εὐτυχία, état m. heureux, fortuné.
Glückwunsch, m., ἡ εὐχὴ εὐτυχίας, félicitation, congratulation, f.
Glückwünschen, v. a. (einem zu etwas), εὔχομαι εὐτυχίαν, συγχαίρω, féliciter q. de qc.
Glühen, v. n. καίω, εἶμαι πυρωμένος, κεκαυμένος, (ὡσὰν τὸ σίδηρον εἰς τὴν φωτίαν, τὰ κάρβουνα), être rouge, rougir (comme le fer dans le feu); im Gesichte glühen, τὸ πρόσωπόν μου καίει, εἶ-

και πολλὰ ζεστόν, avoir les joues toutes brûlantes.
Glühend, *adj.* πυρωμένος, κεκαυμένος, rouge, ardent; (μεταφ.) ἔνζηλος, ἔνθερμος, *fig.* ardent, brûlant; s. Glühen.
Glupen, (*vulg.*), στραβοκυτάζω, κυτάζω τινὰ πλαγίως καὶ μὲ τὰ ὀμμάτια μισοανοικτά, regarder q. de travers regarder q. les yeux à demi ouverts.
Gluth, *f.*, ἡ καῦσις, chaleur *f.* excessive; — τὰ κάρβουνα ἀναμμένα, braise, *f.*; φωτία, φλόγα, feu, *m.*, flamme, *f.*
Gluthpfanne, *f.*, ἡ θερμάστρα, τὸ μαγκάλι, brasier réchaud, *f.*
Gnade, *f.*, ἡ χάρις, ἡ εὔνοια, grâce, bienveillance, *f.*; (Begnadigung), ἡ συγχώρησις (πταίσματος), rémission, *f.*, pardon, *m.*; (als Titel): Ew. (Eure) Gnaden, ἡ εὐγενεία σας, votre grandeur, votre Excellence, *f.*, Monseigneur, *m.*, Madame, *f.*
Gnadenbezeigung, *f*, ἡ ἀπόδειξις τῆς χάριτος, τῆς εὐνοίας, grâce, démonstration *f.* de grâce.
Gnadenbild, *n.*, εἰκόνα θαυματουργή, image *f.* miraculeuse.
Gnadenbrod, *n.*, τροφὴ διδομένη ἀπὸ εὐσπλαγχνίαν, pain *m.* précaire; das Gnadenbrod essen, τρέφομαι ἀπό τινα μόνον δι' εὐσπλαγχνίαν, être nourri (par q.) par charité.
Gnadengehalt, *m.*, χρονικὴ πληρωμὴ διδομένη εἰς παλαιὸν ἀξιωματικὸν ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ δουλεύσῃ, pension (donnée à un vétéran etc.), *f.*
Gnadengeld, *n.*, s. Gnadengehalt.
Gnadenjahr, *n.*, ὁ χρόνος εἰς τὸν ὁποῖον ἡ χῆρα ἑνὸς ἀξιωματικοῦ λαμβάνει ἀκόμη τὴν χρονικὴν πληρωμὴν τοῦ ἀπεθαμένου ἀνδρός της, pension *f.* d'une veuve pendant la première année après la mort de son mari.
Gnadenreich, *adj.* πλήρης χάριτος, plein de grâce, gracieux.
Gnadenreich, *n.*, ἡ βασιλεία τῆς θείας χάριτος, (théol.) règne *m.* de la grâce.
Gnadenstoß, *m.*, τὸ θανάσιμον κτύπημα μὲ τὸ ὁποῖον τελειώνουν τὰ βάσανα τοῦ καταδίκου (μάλιστα ἐκείνου τοῦ ὁποίου τὰ χέρια καὶ ποδάρια τζακίζουν μὲ τὸν τροχόν), coup *m.* de grâce.
Gnadenstuhl, *m.*, τὸ ἱλαστήριον, (τὸ σκέπασμα τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τῶν παλαιῶν Ἰσραηλιτῶν), propitiatoire, *m.*
Gnadenwahl, *f.*, ὁ θεῖος προορισμός, (théol.) prédestination, *f.*
Gnädig, *adj.* εὐμενής, καλοκάγαθος, εὐνοϊκός, gracieux, clément; gnädiger Herr, εὐμενέστατε κύριε, Monseigneur.
Gökelhahn, s. Hahn (Hühnerhahn).
Gold, *n.*, ὁ χρυσός, τὸ χρυσίον, τὸ μάλαγμα, or, *m.*
Goldader, *f.*, φλέβα χρυσοῦ εἰς τὴν γῆν, veine *f.* d'or (dans les mines).
Goldadler, *m.*, ὁ χρυσοαετός, aigle doré, aigle *m.* royal.
Goldammer, *f.*, ὁ ἀσπάρανδος, ἡ χλωρίδα, τὸ χλωρίδι, (πουλλί), loriot, bréant, *m.*
Goldamsel, **Golddrossel**, *f.*, ὁ χρυσοκόσσυφος (πουλλί), merle *m.* doré.
Goldarbeit, *f.*, ἡ χρυσοχοϊκή, κάθε δουλειὰ εἰς χρυσόν, ouvrage *m.* en or, orfévrerie, *f.*
Goldarbeiter, *m.*, ὁ χρυσοχόος, χρυσικός, orfèvre, *m.*
Goldbarre, *f.*, κομμάτι χρυσοῦ στρόγγυλον ἢ καὶ τετράγωνον, barre *f.* d'or.
Goldbergwerk, *n.*, χρυσωρυχεῖον, μεταλλεῖον (λαγοῦμι) εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκουν χρυσόν, mine (ou minière) *f.* d'or.
Goldblättchen, *n.*, πέταλον, φύλλον λεπτὸν ἀπὸ χρυσόν, feuille *f.* d'or battu.
Golddraht, *m.*, σύρμα χρυσοῦν, μαλαγματένιον, fil d'or, or *m.* trait.
Golden, *adj.* χρυσοῦς, μαλαγματένιος, d'or.
Goldene (güldene) Ader, *f.*, αἱ αἱμοῤῥοΐδες, (ζοχάδες), hémorroïdes, *f. pl.*
Golderz, *n.*, τὸ μεταλλεῖον (τουρκ. ματέμι) περιέχον χρυσόν, mine *f.* d'or.
Goldfaden, *m.*, χρυσῆ κλωστή, fil d'or, filet *m.* d'or.

Goldfarbe, *f.*, *χρῶμα χρυσοῦ*, couleur *f.* d'or.
Goldfarben, *-farbig*, *adj.* *ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ χρυσοῦ*, de couleur d'or.
Goldfinger, *m.*, *ὁ τέταρτος δάκτυλος* (*κοντὰ εἰς τὸν μικρόν*), doigt *m.* annulaire.
Goldfink, *m.*, s. Dompfaff.
Goldfisch, *m.*, *ὁ χρύσοφρυς*, *χρυσόψαρον*, dorade, *f.*
Goldfliege, *f.*, *ἡ χρυσομήλη*, (*εἶδος μυΐας*), chrysomèle, *f.*
Goldgelb, *adj.* *κίτρινος ὡσὰν τὸ χρυσίον*, jaune doré.
Goldgeschirr, *n.*, *χρυσᾶ σκεύη ἢ ἀγγεῖα*, vaiselle *f.* d'or.
Goldgewicht, *n.*, *ζύγι διὰ φλωρία κτλ.*, poids *m.* de l'or.
Goldgrube, *f.*, *μεταλλεῖον* (*λαγοῦμι*) *εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκουν χρυσόν*, mine (ou minière) d'or; (*μεταφ.*) *κάθε πρᾶγμα ὁποῦ φέρει πολὺ κέρδος*, toute chose qui porte du gain, un Pérou.
Goldgulden, *m.*, *χρυσοῦν φιορίνι*, (*μονέδα χρυσῆ τις*), florin *m.* d'or.
Goldhähnchen, *n.*, *πουλλὶ τι μικρὸν ὁποῦ κηλαδεῖ νόστιμα*, roitelet *m.* huppé (oiseau).
Goldhaltig, *adj.* *ὁποῦ περιέχει χρυσόν*, tenant or.
Goldkäfer, *m.*, *ὁ χρυσοκάνθαρος*, (*ζωΰφιόν τι*), émeraudine, *f.*, scarabée *m.* doré.
Goldkind, *n.*, *ἠγαπητὸν παιδάκι*, mignon, *m.*
Goldlahn, *m.*, *χρυσοῦν φύλλον*, *χρυσοῦν πέταλον*, *χρυσάφι*, lame *f.* d'or.
Goldmacher, *m.*, *ὁ χρυσοποιὸς*, *ἀλχυμικός*, alchimiste, adepte, *m.*
Goldmacherey, **Goldmacherkunst**, *f.*, **Goldmachen**, *n.*, *ἡ χρυσοποιΐα*, *ἀλχυμία*, alchimie, *f.*
Goldmünze, *f.*, *χρυσοῦν νόμισμα* (*χρυσῆ μονέδα*, *μαλαγματένια μονέδα*), monnaie *f.* d'or.
Goldpapier, *n.*, *χρυσωμένον χαρτί*, papier *m.* doré.
Goldplatte, *f.*, *πλάκα χρυσῆ*, plaque *f.* d'or.
Goldsand, *m.*, *χρυσοῦς ἄμμος ὁποῦ περιέχει σπειρία χρυσοῦ*, sable *m.* d'or.
Goldschaum, *m.*, *φύλλα λεπτὰ χρυσοῦ*, oripeau, *m.*
Goldscheider, *m.*, *ὁ καθαριστὴς τοῦ χρυσοῦ*, affineur *m.* d'or.
Goldschläger, *m.*, *ὁ χρυσοκόπος*, *ἐκεῖνος ὁποῦ λεπτύνει τὸ χρυσίον εἰς λεπτὰ φύλλα*, batteur *m.* d'or.
Goldschlägerhaut, *f.*, *λεπτὸν πετζὶ ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ὁ χρυσοκόπος λεπτύνει τὸ χρυσίον*, baudruche, *f.*
Goldschmidt, *m.*, *ὁ χρυσοχόος*, *χρυσάφης*, orfèvre, *m.*
Goldspinner, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει χρυσαῖς κλωσταῖς*, *ὁ χρυσαφοποιός*, fileur *m.* d'or.
Goldstange, *f.*, s. Goldbarre.
Goldstaub, *m.*, *χρυσῆ σκόνη*, poudre d'or.
Goldsticker, *m.*, *-rin*, *f.*, *ἐκεῖνος* (*ἡ ἐκείνη*) *ὁποῦ κεντᾷ μὲ χρυσάφι*, brodeur, *m.*, brodeuse *f.* en or.
Goldstoff, *m.*, *χρυσῆ τζόχα*, *τζόχα ὑφαμένη μὲ χρυσάφι*, drap *m.* d'or.
Goldstück, *n.*, (Stück Gold), *χρυσοῦν κομμάτι*, pièce d'or; (Goldmünze), *χρυσῆ* (*μονέδα*), monnaie *f.* d'or; (Goldstoff), *χρυσῆ τζόχα*, drap *m.* d'or.
Goldtinktur, *f.*, *ἰατρικὸν πιοτὸν ἐβγαλμένον ἀπὸ χρυσίον*, teinture *f.* d'or; or *m.* potable.
Goldwage, *f.*, *ἡ ζυγαριὰ διὰ ταῖς χρυσαῖς μονέδαις*, trébuchet, *m.*; die Worte auf die Goldwage legen, (im gem. Leben), *ὁμιλῶ μὲ πολλὴν προσοχὴν*, *ζυγιάζω κάθε λόγον μου*), peser toutes ses paroles.
Goldwäsche, *f.*, *πλύσιμον τοῦ χρυσοῦ ἄμμου μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὰ σπειρία τοῦ χρυσοῦ*, lavoir, *m.*
Goldwäscher, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ πλύνει τὸν χρυσοῦν ἄμμον*, orpailleur, *m.*
Goldwasser, *n.*, *ῥακὴ μὲ λεπτὰ φύλλα χρυσοῦ*, eau *f.* de vie de Dantzic.
Golf, *m.*, s. Meerbusen.
Golkrabe, (Kolkrabe), *m.*, *ὁ* (*μεγάλος*) *κόραξ*, (grand) corbeau, *m.*
Gondel, *f.*, *ἡ γόνδολα*, *βάρκα*, gondole, *f.*
Gondelier, *m.*, *ὁ γονδολάρης*, *βαρκάρης*, gondolier, *m.*
Gönnen, *v. a.* einem etwas, *δὲν φθονῶ* (*τινός τι*), ne pas envier; *ἀφίνω*, *δίδω*, accorder, donner; nicht gönnen, *φθονῶ*, envier, être envieux, jaloux de . . .
Gönner, *m.*, *ὁ ἔχων εὔνοιαν*

εἰς τινα, ὁ ὑπερασπιστής, patron, m.
Gönnerin, f., ἡ ὑπερασπίστρια, patronne, f.
Göpel, m., τροχὸς μὲ τὸν ὁποῖον ἐβγάζουν τὰ μεταλλεῖα (τὰ ματέμια) ἀπὸ τὴν γῆν, engin (dans les mines), m.
Gosse, f., ὁ νεροχύτης, αὐλάκι ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγαίνουν τὰ ἄπαστρα νερὰ ἀπὸ τὰ ὀσπίτια, évier, ruisseau, m.
Gott, ὁ θεός, (δηλαδὴ ὁ ἀληθινὸς θεός), Dieu (le vrai Dieu), m.; Gott Lob! Gott sey Dank! δόξα τῷ θεῷ, grâce à Dieu, Dieu merci! Gott gebe! νὰ δώσῃ ὁ θεός, plût à Dieu! Gott behüte, bewahre! ὁ θεὸς νὰ φυλάξῃ, à Dieu ne plaise! Mit Gott, μὲ τὸν θεόν, avec l'aide de Dieu; der Gott der Dichtkunst ꝛc., ὁ θεὸς τῆς ποιητικῆς κτλ. (εἰς τοὺς παλαιοὺς Ἕλληνας καὶ Ῥωμαίους), le dieu de la poésie etc. (chez les anciens Grecs et Romains).
Götterlehre, f., ἡ μυθολογία, (μάλιστα τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων), mythologie, f.
Götterspeise, f., ἡ ἀμβροσία, τὸ φαγὶ τῶν θεῶν κατὰ τὴν μυθολογίαν, ambrosie, ambroisie, f.
Götterspruch, m., ἡ ἀπόφασις τῶν θεῶν, ὁ χρησμός, oracle, m.
Göttertrank, m., τὸ νέκταρ, τὸ πιοτὸν τῶν θεῶν κατὰ τὴν μυθολογίαν, nectar, m.
Gottesacker, m., τὸ κοιμητήριον, ὁ τόπος ὅπου θάπτουν τοὺς νεκρούς, cimetière, m.
Gottesdienst, m., ἡ λατρεία, θεολατρεία, service divin, culte m. de Dieu.
Gottesdienstlich, adj. ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὴν θεολατρείαν, religieux (appartenant au service divin).
Gottesfurcht, f., ὁ φόβος τοῦ θεοῦ, ἡ εὐσέβεια, crainte de Dieu, piété, f.
Gottesfürchtig, adj. ὁποῦ φοβεῖται τὸν θεόν, εὐσεβής, craignant Dieu, pieux.
Gottesgelehrsamkeit, † Gottesgelahrtheit, f., ἡ θεολογία, théologie, f.
Gottesgelehrte, m., ein Gottesgelehrter, ὁ θεολόγος, théologien, m.
Gotteshaus, n., (ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ), ἡ ἐκκλησία, ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ, temple, m., église, f.
Gotteskasten, m., τὸ κουτὶ τῆς ἐλεημοσύνης εἰς τὴν ἐκκλησίαν, tronc (des pauvres), m.
Gotteslästerer, m., ὁ βλάσφημος, blasphémateur, m.
Gotteslästerlich, adj. βλάσφημος, βλασφημικός, blasphématoire.
Gotteslästerung, f., ἡ βλασφημία, blasphème, m.
Gottesleugner, m., ὁ ἄθεος, ὅστις δὲν πιστεύει θεόν, athée, m.
Gottesleugnung, f., ὁ ἀθεϊσμός, athéisme, m.
Gotteslohn, m., ἀνταμειβὴ τοῦ θεοῦ, récompense f. de Dieu; Ihr verdient ein Gotteslohn dabey, ὁ θεὸς θέλει σὲ ἀνταμείψῃ δι' αὐτό, Dieu vous en récompensera.
Gottesurtheil, n., εἶδος δοκιμῆς τῆς ἀθωότητος τὴν ὁποῖαν ἔκαμναν οἱ παλαιοὶ Γερμανοὶ καὶ Γάλλοι εἰς τοὺς ἐγκαλεσμένους, ordalie, f.
Gottesverächter, m., ὁ καταφρονῶν τὸν θεόν, ἄθεος, contempteur de Dieu, profane, m.
Gottesvergessen, adj. ὁποῦ ἀλησμονεῖ τὸν θεόν, ἄθεος, ἀσεβής, impie.
Gottheit, f., ἡ θεότης, divinité, f.; τὸ θεῖον, ὁ θεός, deité, f., Dieu, m.
Göttin, f., ἡ θεά, déesse, f.
Göttlich, adj. θεῖος, θεϊκός, divin, de Dieu.
Göttlichkeit, f., ἡ θεότης, divinité, f.
Gottlos, adj. ἀσεβής, impie, méchant.
Gottlosigkeit, f., ἡ ἀσέβεια, impiété, méchanceté, f.
Gottmensch, m., ὁ θεάνθρωπος, (théol.) Dieu-homme, théantrope, m.
Gottselig, adj. εὐσεβής, pieux, religieux.
Gottseligkeit, f., ἡ εὐσέβεια, piété, f.
Götze, m., Götzenbild, n., τὸ εἴδωλον, idole, f.
Götzendiener, n., ὁ εἰδωλολάτρης, idolâtre, m.
Götzendienst, m., ἡ εἰδωλολατρεία, idolâtrie, f.
Grab, n., ὁ τάφος, μνῆμα, tombeau, m., fosse, f.

Grabbeln, *v. a. fam.* ξύω (οἷον· τὸ κεφάλι) μὲ τὰ νύχια, gratter (légèrement).

Graben, *v a.* σκάπτω, (σκαφτω), creuser, fouir; (in Stein, Metall), γλύφω, χαρακώνω, χαράττω (εἰς μάρμαρον, εἰς μέταλλον), graver (sur du marbre, sur l'airain etc.).

Grabhügel, *m.*, τὸ μνῆμα, τὸ χῶμα ὑψωμένον ἐπάνω εἰς τον τάφον, élevation *f.* de terre sur une fosse, tertre, *m.*

Grabmahl, *n.*, τὸ μνῆμα, μνημεῖον (κτισμένον ἀπὸ πέτραν), tombeau, monument, *m.*

Grabscheit, *n.*, τὸ λισγάρι, τζαπί, bêche, *f.*

Grabschrift, *f.*, ἡ ἐπιγραφὴ εἰς τὸ μνῆμα, τὸ ἐπιτάφιον, épitaphe, *f.*

Grabstätte, *f.*, ὁ τόπος τῆς ταφῆς, sépulture, *f.*

Grabstichel, *m.*, ἡ γλυφὶς, τὸ σκαλιστῆρι τοῦ χαλκογράφου, burin, *m.*

Grad, *m.*, ὁ βαθμός, degré, *m.*; die Grade eines Kreises, αἱ μοῖραι τοῦ κύκλου, les degrés d'un cercle; im höchsten Grade, εἰς ἄκρον βαθμόν, au dernier degré, au dernier point.

Gradiren, *v. a.* (in Salzwerken), καθαρίζω τὸ ἁλμυρὸν νερὸν πρὸ τοῦ νὰ ἐβγάλω τὸ ἅλας, (salin.) faire la graduation.

Gradirhaus, *n.*, ὁσπίτιον εἰς τὸ ὁποῖον καθαρίζεται τὸ ἁλμυρὸν νερόν, graduation, chambre *f.* graduée.

Gradirung, *f.*, ὁ καθαρισμὸς τοῦ ἁλμυροῦ νεροῦ, graduation, *f.*

Graduirt, *adj.* ὁποῦ ἔλαβε βαθμόν τινα τιμῆς, gradué.

Gradweise, *adv.* βαθμηδόν, par degrés.

Graf, *m.*, ὁ κόμης, κόντης, comte, *m.*

Grafenstand, *m.*, ἡ ἀξία κόμητος, dignité *f.* de comte.

Gräfin, *f.*, ἡ κόμησσα, κόντησσα, comtesse, *f.*

Gräflich, *adj.* τοῦ κόμητος, de comte, de comtesse.

Grafschaft, *f.*, ἐπαρχία κόμητος, comté, *m.*

Gram, *m.*, ἡ λύπη, μεγάλη λύπη, θλίψις, chagrin, *m.*, peine, affliction, *f.*

Gram, *adj.* gram seyn, einem, μισῶ (τινά), haïr q.

Grämen, sich, *v. r.* λυποῦμαι, λυποῦμαι πολὺ, θλίβομαι, s'affliger, se chagriner, s'attrister.

Grämlich, *adj.* σκυθρωπὸς, μελαγχολικὸς, (ὁποῦ ἔχει χαλασμένον τὸ κέφι), chagrin, fâcheux, morose.

Grämlichkeit, *f.*, σκυθρωπότης, μελαγχολικὴ διάθεσις τοῦ νοός (χαλασμένον κέφι), morosité, *f.*

Grammatik, *f.*, ἡ γραμματική, grammaire, *f.*

Grammatiker, *m.*, ὁ γραμματικὸς, ἐκεῖνος ὁποῦ ἠξεύρει ἢ παραδίδει τὴν γραμματικήν, grammairien, *m.*

Grammatisch, *adj.* γραμματικὸς, σύμφωνος μὲ τὴν γραμματικήν, grammatical.

Gran, *m.*, s. Granne.

Gran, *n.*, (der Gran), τὸ πλέον μικρότερον ζύγι (ὡσὰν σπειρὶ κριθαρίου), grain (poids d'apothicaire), *m.*

Grän, *n.*, τὸ τρίτον μέρος τοῦ Gran, grain (poids de l'or), *m.*; s. Gran, *n.*

Granadier, *m.*, ὁ γρανατίρος, στρατιώτης ὁποῦ ῥίπτει γρανάταις, grenadier, *m.*

Granadier-Mütze, *f.*, ἡ σκούφια τοῦ γρανατίρου, bonnet *m.* de grenadier; s. Granadier.

Granat, *m.*, τὸ γρανάτι, λίθος πολύτιμος, grenat (pierre précieuse), *m.*

Granatapfel, *m.*, τὸ ῥοΐδι, ῥόδι, grenade (fruit), *f.*

Granatapfelbaum, *m.*, ἡ ῥοϊδιά, ῥοδιά, grenadier (arbre), *m.*

Granate, *f.*, ἡ γρανάτα, σφαῖρα σιδηρένια γεμισμένη μὲ μπαρούτι τὴν ὁποῖαν ῥίπτουν μάλιστα εἰς τὸ ἱππικὸν τοῦ ἐχθροῦ, (milit.) grenade, *f.*

Granatier, s. Granadier.

Grand, *m.*, ὁ χονδρὸς ἄμμος, gravier, *m.*

Grandig, -dicht, *adj.* ὁποῦ περιέχει χονδρὸν ἄμμον, graveleux.

Granit, *m.*, μάρμαρον κοκκωτὸν, λίθος κοκκωτός, granit, *m.*

Granne, *f.*, ἡ ἀθέρα τοῦ ἀσταχυοῦ, barbe *f.* des épis.

Granulieren, *v. a.* τρίβω (εἰς σπειριὰ τὰ μέταλλα), granuler; s. Körnen.

Gränze, *f.*, τὸ σύνορον, ὁ ὅρος, confins, *m. pl.*, frontière

(μεταφ.) περιορισμός, limites, bornes, f. pl.; einer Sache Gränzen setzen, περιορίζω τι, mettre des bornes à qc.

Gränzen, v. n. (an . . .), συνορεύω, confiner (avec . . .), être limitrophe (de . . .).

Gränzenlos, adj. et adv. ἄπειρος, ἀπεριόριστος, sans bornes.

Gränzfestung, f., φρούριον (καστέλι) κοντὰ εἰς τὰ σύνορα, place f. frontière.

Gränzmesser, n., Gränzscheider, m., ὁ γεωμέτρης ὁποῦ μετρᾷ τὰ σύνορα, géomètre (qui mesure la frontière), cerquemaneur, m.

Gränzscheidung, f., τὸ μέτρημα καὶ ὁ χωρισμὸς τῶν συνόρων, cerquemanement, m.; (die Gränze), τὰ σύνορα, frontière, f.

Gränzstadt, f., πόλις κοντὰ εἰς τὰ σύνορα, ville f. frontière.

Gränzstein, m., τὸ ὅριον, ἡ πέτρα ὁποῦ εἶναι σημεῖον τῶν συνόρων, borne (pierre qui marque la frontière), f.

Grapp, m., s. Färberröthe.

Gras, n., τὰ χόρτα, herbe, f.

Grasbank, f., σκαμνὶ ἀπὸ χόρτα, banc ou siége m. de gazon.

Grasemagd, f., s. Grasmagd.

Grasen, v. n. τρώγω τὰ χόρτα λέγεται διὰ τὰ ζῶα), brouter, paître; κόπτω τὰ χόρτα, faucher, couper l'herbe.

Grasgarten, m., περιβόλι εἰς τὸ ὁποῖον γίνονται μόνον χόρτα, jardin m. herbu.

Grasgrün, adj. πράσινος ὡσὰν τὰ χόρτα, vert d'herbe.

Grashüpfer, m., ἡ ἀκρίδα, ὁ τζίτζιγας, ζίζιγας, sauterelle, f.; s. Heuschrecke.

Grasmagd, f., δουλεύτρα ὁποῦ κόπτει τὰ χόρτα, vachère, f.

Grasmücke, f., ἡ ποταμίδα, ὑπολαΐδα, (πουλλί τι ὁποῦ κηλαδεῖ νόστιμα), fauvette, f.

Graspferd, n., s. Heuschrecke.

Grasplatz, m., Grasstück, n., τόπος μὲ χόρτα, gazon, herbage, boulingrin, m.

Grasreich, adj. ὁποῦ ἔχει πολλὰ χόρτα, herbu.

Grassiren, v. n. κυριεύω, regner, courir; die Pest grassirt da, ἡ πανοῦκλα κυριεύει (εἶναι) ἐκεῖ, la peste y est.

Gräßlich, adj. τρομερὸς, φοβερὸς, βδελυρός, hideux, horrible, effroyable.

Gräte, f., τὸ ψαροκόκκαλον, ἀκάνθι (ἀγκάθι) τοῦ ψαριοῦ, arête, f.

Gratial, n., fam. τὸ δῶρον, χάρισμα, (τουρκ. πεσκέσι), gratification, f.

Gratulation, f., ὁ συγχαρμὸς, ἡ εὐχὴ εὐτυχίας, félicitation, f.; s. Glückwunsch.

Gratulieren, (einem zu einer Sache), v. a. συγχαίρω, εὔχομαι εὐτυχίαν, féliciter (q. de qc.).

Grau, adj. λευκόφαιος, ψαρὸς, (*πολιός), gris; grau anstreichen, ἀλείφω μὲ χρῶμα λευκόφαιον, grisailler; grau werden (von Haaren), γίνομαι λευκόφαιος, ψαρὸς, ἄσπρος (λέγεται διὰ τὰ μαλλιά), grisonner.

Graubart, m., ὁ ἀσπρογένης, grison, barbon, m.

Gräuel, m., τὸ βδέλυγμα, βδελυρὸν πρᾶγμα, horreur, abomination, exécration, f.

Gräuelthat, f., τὸ βδελυρὸν κάμωμα, ἀπάνθρωπον κάμωμα, horreur, action f. horrible.

Grauen, v. i. (es grauet mir), ἀνατριχιάζομαι, ἀνατριχιάζουν τὰ μαλλιά μου, les cheveux me dressent, je frémis (d'horreur); der Tag grauet, ξημερώνει, le jour commence à poindre.

Grauen, n., ἀνατριχιασμὸς, φόβος, τρόμος, horreur, peur, m.

Grauenvoll (grauenhaft), adj. ὁποῦ κάμνει ἀνατριχιασμὸν, φόβον, φοβερὸς τρομερός, horrible, épouvantable, qui fait dresser les cheveux.

Graukopf, m., ὁ ἀσπροκέφαλος, ἀσπρομάλλης, grison (qui a les cheveux gris), m.

Graulich, adj. ὀλίγον ψαρὸς, ὀλίγον ἄσπρος, (ὡσὰν τὰ μαλλιὰ ἐκείνων ὁποῦ ἀρχίζουν νὰ γηράζουν), grisâtre; (furchtsam), δειλὸς, φοβισμένος, ἄκαρδος, peureux; (fürchterlich), φοβερὸς, τρομερός, horrible, épouvantable.

Gräulich, adj. βδελυρὸς, βδελυκτὸς, φοβερὸς, τρομερός, horrible, abominable, exécrable.

Graupe, f., κριθάρι ἢ σιτάρι

ξεφλουδισμένον, orge ou froment m. mondé.

Graupeln, v. i. es graupelt, πίπτει μικρὸν χαλάζι, grésiller.

Graus, m., ὁ ἀνατριχιασμός, effroi, m.

Graus, adj. ἀνατριχιαστικὸς, τρομερός, effroyable, épouvantable.

Grausam, adj. σκληρὸς, ἀπάνθρωπος, ἄσπλαγχνος, cruel; (schrecklich), φοβερὸς, τρομερός, terrible, effroyable.

Grausamkeit, f., ἡ σκληρότης, ἀπανθρωπία, ἀσπλαγχνία, cruauté, f.

Grauschimmel, m., ἄλογον λευκόψαρον ἢ ψαρόν, cheval m. grison; (μεταφ.) ὁ γαϊδαρος, âne, m.

Grausen, n., ὁ ἀνατριχιασμὸς, φόβος, effroi, m., peur, horreur, f.

Grausend, adj. φοβερὸς, τρομερὸς, ὁποῦ κάμνει ἀνατριχιασμὸν, horrible, épouvantable.

Grauwerk, n., τὸ ζιντζάπι, δέρμα τῆς σιβηρικῆς βερβερίτζας, petit-gris.

Grazie, f., ἡ Χάρις, (μία ἀπὸ τὰς τρεῖς Χάριτας τῆς Ἀφροδίτης), grâce (déesse), f.; ἡ χάρις, νοστιμάδα, grâce, f., agrément, m.

Greif, m., (der Greifgeyer), γὺψ, (γύπας) τῆς Ἀμερικῆς, τὸ πλέον μεγαλήτερον ἁρπακτικὸν πουλλὶ, griffon, condor, m.; (der fabelhafte), ὁ γρύφος (μυθικὸν πουλλὶ, μισὸς αἰτὸς καὶ μισὸς λέων), griffon (oiseau fabuleux), m.

Greifen, v. a. et n. πιάνω, prendre, saisir (qc.); v. n. nach etwas —, ἐκτείνω τὸ χέρι διὰ ἕνα πρᾶγμα, étendre la main pour prendre qc.; zum Degen greifen, πιάνω τὸ σπαθὶ, βάνω σπαθὶ εἰς τὸ χέρι, mettre l'épée à la main; fig. zu den Waffen greifen, ἁρματώνομαι, προετοιμάζομαι (διὰ πόλεμον), prendre les armes; (tappen), ψηλαφῶ, πασπατῶ, tâter, tâtonner.

Greifgeyer, m., ὁ γὺψ (γύπας) τῆς Ἀμερικῆς, condor, m.; s. Greif.

Greinen, v. n. fam. θρηνῶ, κλαίω, pleurer, ricaner.

Greis, m., ὁ γέρων, ὑπέργηρος, ἐσχατόγηρος, vieillard, m.

Greisen, v. n. γίνομαι ἄσπρος, γίνομαι ψαρὸς (πολιὸς), γηράζω, grisonner, vieillir.

Grell, adj. παραπολλὰ φωτεινὸς, παραπολλὰ ἐνάντιος (λέγεται μάλιστα διὰ τὰ χρώματα), trop clair, qui contraste trop; (von der Stimme), πολλὰ ψιλὸς καὶ δυσάρεστος (λέγεται διὰ τὴν φωνήν), aigu et perçant (se dit de la voix).

Grenze rc., s. Gränze rc.

Gricklich, s. Kricklich.

Griebe, die Grieben, (Griesen), f. pl., κομματάκια πάχους ψημένα, cretons, m. pl.

Griebs, m., ἡ μέση τοῦ μήλου ἢ τοῦ ἀπιδιοῦ (ὁποῦ ἔχει τὰ σπειριά), trognon, coeur m. de pommes, de poires.

Gries, m., (Sand), ὁ ἄμμος (ἀνακατωμένος μὲ μικραῖς πέτραις), gravier, m.; (zur Speise), ξεφλουδισμένον λεπτὸν κριθάρι ἢ σιτάρι, gruau, m.; (in den Nieren der Harnblase), ὁ ἄμμος εἰς τὰ νεφρὰ ἢ εἰς τὴν φοῦσκαν τοῦ ἀνθρώπου, gravelle, f.

Grieseln, v. a. es grieselt, ψυχαλίζει, il bruine.

Griesig, adj. ἀμμώδης, graveleux.

Griesgram, m., fam. ἐκεῖνος, ἡ ἐκείνη ὁποῦ πάντοτε μαλώνει, grogneur, m.

Griesgramen, v. a. fam. μαλώνω πάντοτε, grogner toujours.

Griff, m., τὸ πιάσιμον, attouchement, m.; (Stiel), τὸ μανίκι, manche (d'une cognée, d'un balai etc.); (Klaue), τὸ νύχι (τοῦ ἁρπακτικοῦ ζώου ἢ πουλλιοῦ), griffe, f.; (Kunstgriff), τὸ μηχάνευμα, τέχνευμα, artifice, m., finesse, f.

Griffbrett, n., τὸ μέρος τοῦ βιολιοῦ εἰς τὸ ὁποῖον παίζουν μὲ τὰ δάκτυλα τῆς ἀριστερᾶς χειρός, chapelle, f., manche (d'un violon), m.

Griffel, m., τὸ γραφεῖον (τῶν ἀρχαίων), style (des anciens); κονδύλι μὲ τὸ ὁποῖον καππακλίζουν ἢ συλλαβίζουν τὰ μικρὰ παιδία, touche (des enfants); μολυβοκόνδυλον, crayon, m.

Grille, f., (das Insekt), ὁ γρύλ-

λος, τζίντζιρας, grillon (insecte), m.; (Einbildung), ματαία φαντασία, παράξενος στοχασμός, fantaisie, quinte, f., caprice, m.

Grillenfänger, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ματαίας φαντασίας, quinteux, rêveur, m.

Grillenhaft, adj. φανταστικὸς, παράξενος, quinteux, rêveur (adj.), capricieux.

Grillig, adj. μελαγχολικὸς, παράξενος εἰς τὸ κέφι, mélancolique, morose.

Grimasse, f., παράξενον σχῆμα προσώπου, grimasse, f.

Grimm, m., ὁ ἄκρος θυμὸς, ἡ λύσσα, fureur, rage, f.

Grimmdarm, m., τὸ κῶλον, ἕνα ἀπὸ τὰ ἔντερα, (anat.) colon, m.

Grimmen, v. i. es grimmt mich im Leibe, ἔχω πόνους εἰς τὴν κοιλίαν, κωλικόπονον, je sens des tranchées.

Grimmig, adj. ἄκρον θυμωμένος, λυσσιασμένος, furieux, enragé, courroucé; (μεταφ.) ὑπερβολικὸς, φοβερός, excessif, terrible.

Grind, m., (auf dem Kopfe), ἡ κασσίδα, teigne, f.; (auf einer Wunde), ἡ φλοῦδα ἐπάνω εἰς τὴν πληγήν, escarre, croûte, f.

Grindig, adj. ὁποῦ ἔχει κασσίδαν, teigneux.

Grindkopf, m., ὁ κασσιδιάρης, teigneux, m.

Grinsen, v. n. pop. δείχνω τὰ δόντια γελῶντας ἢ κλαίωντας, ricaner, pleurer.

Grob, adj. χονδρὸς (ὄχι λεπτός), gros, grossier; (unhöflich), χονδροειδὴς, ἀπολίτευτος, fig. rude, grossier, impoli.

Grobheit, f., ἡ χονδροσύνη, ἀπολιτευσία, grossièreté (prop. et fig.).

Grobian, m., ὁ χονδροειδέστατος, ἀγροικότατος, ἀπολίτευτος, rustre, lourdaud, m.

Gröblich, adj. ὀλίγον τι χονδρὸς, ὄχι πολλὰ λεπτός, un peu grossier, pas trop mince; adv. χονδρικὰ, grossièrement; (μεταφ.) ἀπολίτευτα, fig. grossièrement, impoliment.

Gröbs, m., s. Griebs, m.

Grobschmidt, m., ὁ χαλκεὺς, χαλκειάς, taillandier m. grossier.

Groll, m., τὸ (κρυφὸν) μῖσος, ἡ μνησικακία, rancune, haine, f.

Groschen, m., τὸ γροσσίκι, gros (monnaie), m.

Groß, n., δώδεκα δοτζίναις, grosse, f.

Groß, adj. μέγας, μεγάλος, grand (prop. et fig.); gros.

Großältern, (Großeltern), f., ὁ πάππος καὶ ἡ μαμμὴ (βαβά), le grand-père et la grand' mère, (aïeuls), m. pl.); οἱ προγενέστεροι, aïeux, ancêtres, m. pl.

Großäugig, adj. ὁποῦ ἔχει τὰ ὀμμάτια μεγάλα, qui a de grands yeux.

Große, m., ein Großer, μεγιστάνος, le grand.

Größe, f., τὸ μέγεθος, μεγαλεῖον, grandeur (prop. et fig.), f.

Großenkel, m., ὁ ἀπέγγονος, υἱὸς τοῦ ἐγγόνου, arrière-petit-fils, m.

Großenkelin, f., ἡ ἀπεγγόνη, θυγατέρα τοῦ ἐγγόνου, arrière-petite-fille, f.

Großfürst, m., ὁ μέγας πρίγγιψ, μέγας ἡγεμὼν (τῆς Ῥωσσίας), grand-duc (de Russie), m.

Großfürstin, f., ἡ μεγάλη πριγγίπησσα, μεγάλη ἡγεμόνησσα, grande-duchesse, f.

Großfürstenthum, m., ἐπαρχία μεγάλου ἡγεμῶνος, grand-duché, m.

Großfürstlich, adj. τοῦ μεγάλου ἡγεμῶνος, de grand duc.

Großhändler, m., πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ χονδρικῶς καὶ ὄχι λιανά, marchand m. en gros.

Großherr, m., ὁ Σουλτάνος τῶν Τούρκων, grand-seigneur (des Turcs), m.

Großherrlich, adj. τοῦ Σουλτάνου τῶν Τούρκων, du grand seigneur.

Großherzog, m., ὁ μέγας Δοῦκας (ἡγεμών), grand-duc, m.

Großherzogin, f., ἡ μεγάλη Δούκησσα, grande-duchesse, f.

Großherzoglich, adj. τοῦ μεγάλου ἡγεμῶνος, de grand duc.

Großherzogthum, n., ἐπαρχία τοῦ μεγάλου Δοῦκα, grand-duché, m.

Großkanzler, m., ὁ μέγας καγ-

γελλάριος, grand-chancelier, m.
Großknecht, m., ὁ πρῶτος δοῦλος εἰς χωριάτην, maître-valet (d'un paysan), m.
Großmächtig, adj. πολλὰ δυνατός, très-puissant.
Großmächtigst, adj. κραταιότατος, très-puissant (titre); Großmächtigster König, κραταιότατε βασιλεῦ, (roi très-puissant)! Sire!
Großmagd, f., ἡ πρώτη δουλεύτρια (εἰς χωριάτην), maîtresse-servante (d'un paysan).
Großmaul, n., pop. ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει τὸ στόμα μεγάλον, celui qui a la bouche grande; (Prahler), καυχητὴς, καυχησιάρης, μεγαλήγορος, fig. hableur, bravache, m.
Großmäulig, adj. μὲ μεγάλον στόμα, qui a la bouche grande.
Großmeister, m., προεστὼς ἱππικοῦ τάγματος, grand-maître, m.
Großmeisterthum, n., ἀξία προεστῶτος ἱππικοῦ τάγματος, grand'-maîtrise, f.
Großmuth, f., ἡ μεγαλοψυχία, μεγαλοκαρδία, γενναιοκαρδία, magnanimité, générosité, f.
Großmüthig, adj. μεγαλόψυχος, μεγαλόκαρδος, γενναιόκαρδος, magnanime, généreux.
Großmutter, f., ἡ βαβὰ, γιαγιά, grand'-mère, aïeule, f.
Großmütterlich, adj. τῆς βαβᾶς, de grand' mère.
Großoctav, n., μεγάλον ὄγδοον σχῆμα βιβλίου, grand-in-octavo.
Großsprecher, Großthuer, m., ὁ καυχητὴς, καυχησιάρης, μεγαλήγορος, rodomont, fanfaron, bravache, m.
Großsprecherey, f., ἡ καύχησις, μεγαληγορία, rodomontade, fanfaronnade, bravade, f.
Großsprecherisch, adj. καυχητικὸς, μεγαλήγορος, fanfaron, glorieux.
Groß-Sultan, m., ὁ Σουλτάνος τῶν Τούρκων, grand-sultan, m.
Größtentheils, adv. τὸ μεγαλήτερον μέρος, la plupart.
Groß thun, Groß sprechen, v. n. καυχῶμαι, μεγαληγορῶ, se donner des airs, faire le rodomont, se vanter.
Großthuer, m., ὁ καυχητὴς, καυχησιάρης, μεγαλήγορος, rodomont, fanfaron, bravache, m.
Groß-Türk, m., s. Großherr.
Großvater, m., ὁ πάππος, grand-père, aïeul, m.
Großväterlich, adj. τοῦ πάππου, de grand-père.
Großvaterstuhl, m., σκαμνὶ μεγάλον δι' ἐκείνους ὁποῦ νυστάζουν, fauteuil, m.
Großvezier, (-Wessier), m., ὁ μέγας βεζίρης, grand-visir, m.
Grotesk, adj. παράξενος, μὲ παράξενον τρόπον σχηματισμένος (εἰς ζωγραφίαις), grotesque.
Grotte, f., τὸ σπήλαιον (μάλιστα τεχνικῶς στολισμένον μὲ πέτραις κτλ.), grotte, f.
Grottenwerk, n., στολίδια ἀπὸ κογχύλια κτλ. (ἑνὸς τεχνικοῦ) σπηλαίου, rocaille, f.
Grübchen, n., (im Backen), τὸ βαθούλωμα εἰς τὰ μάγουλα (ἐκείνου ὁποῦ γελᾷ), fossette, f.
Grube, f., ὁ λάκκος, fosse, f., creux, m.; (Bergwerk), τὸ μεταλλεῖον (λαγοῦμι) ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν μέταλλα, mine, minière, f.
Grübeley, f., ὁ ψιλὸς συλλογισμὸς, ψιλὴ ἐξέταξις, ψιλολογία, raffinement, m., recherche f. subtile.
Grübeln, v. n. συλλογίζομαι ψιλὰ, ἐξετάζω, ἐρευνῶ κατ' ἀκρίβειαν, raffiner (sur qc.), rechercher subtilement.
Grubenbau, m., ἔβγαλμα τῶν μεταλλείων (ἀπὸ τὴν γῆν), exploitation f. d'une mine.
Grubenkittel, m., ἐπανωφόρεμα ἐκείνου ὁποῦ ἐβγάζει τὰ μέταλλα ἀπὸ τὴν γῆν (κοινῶς· τοῦ λαγουμιντζῆ), habit m. de mineur.
Grubenlicht, n., κηρὶ ἢ κανδῆλα τοῦ λαγουμιντζῆ, chandelle f. de mineur.
Grubenwasser, n., τὰ νερὰ εἰς τὰ μεταλλεῖα (εἰς τὰ λαγοῦμια), eau f. dans les mines.
Grübler, Grübelkopf, m., ὁ ψιλὰ συλλογιζόμενος, ὁ ἐξετάζων ἢ ἐρευνῶν κατ' ἀκρίβειαν, qui raffine sur qc.
Gruft, f., ὁ τάφος, fosse, f., tombeau, m.
Grummet, n., τὸ ὄψιμα χομ-

μένα χόρτα, τὰ χόρτα ὁποῦ κόπτουν κοντὰ εἰς τὸ φθινόπωρον, regain, *m.*

Grün, *adj.* πράσινος, vert; (μεταφ.) νωπὸς, νεαρὸς, ταζέδικος, vert, frais, fraîche; — werden, πρασινίζω, γίνομαι πράσινος, verdir, verdoyer; *fam.* einem nicht grün seyn, δὲν ἀγαπῶ τινὰ, δὲν τὸν φέρω ἀγάπην, avoir une dent contre q., ne pas aimer q.

Grün, *n.*, τὸ πράσινον, ἡ πρασινάδα, vert, *m.*, couleur *f.* verte.

Grund, *m.*, τὸ θεμέλιον, fond, fondement, *m.*; (eines Flusses 2c.), ὁ πάτος τοῦ ποταμοῦ κτλ., fond d'une rivière; (eines Gemähldes, Zeuges 2c.), ἡ βάσις (τῆς ζωγραφίας, τῆς τζόχας κτλ.), fond, *m.*, base (d'un tableau, d'une étoffe); (Boden, Land), ὁ πάτος, τὸ ἔδαφος, terrain, sol, terroir, *m.*; *fig.* (Ursache), τὸ αἴτιον, ἡ αἰτία, fondement, *m.*, raison, *f.*; von Grund des Herzens, — der Seele, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, du fond du coeur ou de l'ame, de tout mon coeur; aus dem Grunde verstehen 2c., ἠξεύρω θεμελιωδῶς, ἠξεύρω σωστά, savoir à fond (qc.); zu Grunde richten, ἀφανίζω, χαλῶ, ruiner entièrement; die ersten Gründe einer Wissenschaft, αἱ πρῶται ἀρχαὶ μιᾶς ἐπιστήμης, les éléments d'une science; liegende Gründe, ἀκίνητα καλὰ (οἷον· ὀσπίτια, χωράφια), biens-fonds, *m. pl.*

Grundbau, *m.*, τὸ θεμέλιον ἑνὸς κτιρίου, fondement (d'un bâtiment), *m.*

Grundbegriff, *m.*, ἡ θεμελιώδης ἰδέα, concept *m.* fondamental.

Grundbesitzer, *m.*, νοικοκύρης ἑνὸς ὀσπιτίου, χωραφίου κτλ., propriétaire *m.* d'une maison, d'une terre etc.

Grundböse, *adj.* πολλὰ κακὸς, ὅλο κακός, très-mauvais.

Grundehrlich, *adj. fam.* πολλὰ καλὸς, πολλὰ καλοκἀγαθος, fort brave, très-honnête.

Grundeis, *n.*, ὁ πάγος τὸν ὁποῖον φέρει μαζύ του ὁ ποταμὸς ὅταν ἀρχίζει νὰ παγώνῃ, glaçons *m. pl.* que la rivière charie; der Fluß geht mit —, ὁ ποταμὸς φέρει μαζύ του τοιοῦτον πάγον, la rivière charie.

Gründen, *v. a.* θεμελιώνω, fonder (*prop.* et *fig.*).

Grundfalsch, *adj. fam.* ὅλο ψευδὴς, faux de toute fausseté.

Grundfeste, *f.*, τὸ στερεὸν θεμέλιον, fondement (ferme), *m.*

Grundfläche, *f.*, ἡ βάσις τῶν γεωμετρικῶν σωμάτων, (οἷον· τοῦ κυλίνδρου, τοῦ κώνου), (géom.) base, *f.*, (*p. e.* du cylindre, du cône).

Grundgelehrt, *adj.* πολλὰ προκομμένος εἰς τὰς ἐπιστήμας, σοφώτατος, savant à fond, d'une profonde érudition.

Grundgesetz, *n.*, θεμελιώδης νόμος, loi *f.* fondamentale.

Grundherr, *m.*, ὁ αὐθέντης τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκεται ἕνα ὀσπῖτι κτλ., seigneur *m.* foncier.

Grundlage, *f.*, τὸ θεμέλιον, ἡ βάσις, fondement, *m.*, base, *f.*

Grundlegung, *f.*, ἡ θεμελίωσις, fondation, *f.*

Gründlich, *adj.* θεμελιώδης, foncier, solide, profond.

Gründlichkeit, *f.*, τὸ θεμελιῶδες, solidité, *f.*

Gründling, *m.*, ὁ γωβιὸς, (ψάρι τι), goujon (poisson), *m.*

Grundlinie, *f.*, ἡ βάσις (τριγώνου, τετραγώνου κτλ.), (géom.) base (*p. e.* d'un triangle, d'un carré etc.).

Grundlos, *adj.* ἀθεμελίωτος, ὁποῦ δὲν ἔχει θεμέλιον, πολλὰ βαθύς, sans fond, très-profond; (μεταφ.) ἀθεμελίωτος, ἀναπόδεικτος, *fig.* mal fondé, sans raison; ein grundloser Weg, δρόμος ὅλο χαλασμένος, ἀπέραστος, chemin *m.* impraticable, rompu.

Grundlosigkeit, *f.*, τὸ ἀθεμελίωτον, profondeur *f.* immense; (μεταφ.) τὸ ἀθεμελίωτον, ἀναπόδεικτον, fausseté *f.* d'une assertion (qui manque de raison).

Grundmauer, *f.*, ὁ τοῖχος τοῦ θεμελίου, embasement, *m.*

Grundpfahl, *m.*, παλοῦκι ἐμπηγμένον εἰς τὸ θεμέλιον, pilotis, *m.*

Grundregel, *f.*, ὁ θεμελιώδης κανὼν, règle *f.* fondamentale.

Grundriß, *m.*, ἡ ἰχνογραφία

(ὀσπιτίου, πόλεως), plan, m., ichnographie, f.
Grundsatz, m., ἡ ἀρχὴ, γνώμη (ὁποῦ εἶναι ὡς θεμέλιον διὰ τὴν πρᾶξιν ἑνὸς ἀνθρώπου), principe, m., maxime, f.; (εἰς τὴν φιλοσοφίαν καὶ εἰς τὰ μαθηματικὰ) ἀξίωμα, λόγος ἀναμφίβολος, (philos. et mathém.) axiome, m.
Grundsäule, f., στύλος τοῦ θεμελίου, colonne f. fondamentale.
Grundsprache, f., γλῶσσα πρωτότυπος, ὁποῦ δὲν κατάγεται ἀπὸ ἄλλην, langue f. originale; ὁμοίως ἡ γλῶσσα τοῦ πρωτοτύπου, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι γραμμένον τὸ πρωτότυπον, langue de l' original.
Grundstein, m., ἡ πρώτη πέτρα βαλμένη εἰς τὸ θεμέλιον, pierre f. fondamentale.
Grundsteuer, f., δόσιμον ἀπὸ τὰ ἀκίνητα καλά, taille f. réelle.
Grundstoff, m., τὸ στοιχεῖον, élément, m.
Grundstrich, m., βάσις (πρώτη γραμμὴ) ἑνὸς γράμματος, jambage m. d'une lettre.
Grundstück, n., ἀκίνητον καλὸν, (οἷον· ὀσπίτιον, χωράφι, κῆπος), bien-fonds, immeuble, m., terre, maison, f.
Grundsuppe, f., τὸ κατακάθισμα, ἡ ἀπαστρίαις ὁποῦ μνήσκουν εἰς τὸν πάτον, fondrilles, f. pl., lie, ordure, f.
Grundtext, m., τὸ ῥητὸν τοῦ πρωτοτύπου, original, m.
Gründung, f., ἡ θεμελίωσις, fondation (prop. et fig.), f.
Grundzahl, f., πρωτότυπος ἀριθμός, nombre m. cardinal.
Grundzins, m., χρονικὴ πληρωμὴ τὴν ὁποίαν ἔχει νὰ κάμῃ ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ἕνα ὑποστατικὸν νοικιασμένον, censive, rente, redevance, f.
Grüne, f., ἡ πρασινάδα, πράσινα χορτάρια, vert, m., herbes vertes, f.
Grünen, v. n. πρασινίζω, verdir, verdoyer.
Grünkraut, n., τὰ λαχανικά, herbes f. pl. potagères.
Grünlich, adj. ὀλίγον πράσινος, πρασινούτζικος, verdâtre.
Grünspan, m., ὁ ἰὸς τοῦ χαλκοῦ, (τουρκ. τὸ τζεγκιάρι), vert-de-gris, m.
Grünspecht, m., ὁ δρυοκολάπτης, (πουλλί τι εἰς τὰ δάση), pivert, m.
Grunzen, v. n. γρυλλίζω, (φωνάζω ὡσὰν τὸ γουροῦνι), grogner.
Gruppe, f., σύναξις πολλῶν ὑποκειμένων ὁποῦ στέκονται μαζὺ ἢ ὁποῦ παρασταίνονται μαζὺ εἰς ζωγραφίαν, groupe, m.
Gruppiren, v. a. συνθέτω, παρασταίνω μαζὺ πολλὰ ὑποκείμενα εἰς ζωγραφίαν, grouper.
Gruß, m., ὁ χαιρετισμός, salut, m., salutation, f.
Grüßen, v. a. χαιρετῶ, saluer.
Grütze, f., κριθάρι ἢ βρόμι ξεφλουδισμένον, gruau, m.; (μεταφ.) ἀγχίνοια, φρόνησις, fam. esprit, m.
Grützhändler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ ξεφλουδισμένα κριθάρια κτλ., grenetier, m.
Grützkopf, m., ἕνας ἀνόητος, (ἀχμάκης), tête f. écervelée, butor, m.
Guardian, m., ὁ φύλαξ (εἰς τὰ μοναστήρια), père-gardien, m.
Gucken, v. n. fam. κυτάζω (μὲ περιέργειαν), regarder, voir, guigner.
Guckkasten, m., σεντοῦκι μὲ γυαλιὰ εἰς τὸ ὁποῖον παρασταίνουν πόλεις κτλ., chambre obscure portative, optique, f.
Gukuk, m., ὁ κόκκυξ, (κούκους), coucou, m.
Gulden, m., τὸ φιορίνι, florin, m.
Gülte, f., s. Zins.
Gültbauer, s. Zinsbauer.
Gültig, adj. ὁποῦ ἀξίζει, καλὸς, ἄξιος, valable, bon, courant.
Gültigkeit, f., ἡ ἀξία, ἀξιότης, validité, f.
Gummi, n., τὸ κόμμι, κομμίδι, gomme, f.
Gummicht, adj. κομμιδοειδής, gommeux.
Gummiguttä, n., εἶδος τι ἀπὸ κόμμι, gomme-gutte, f.
Gummiren, v. a. ἀλείφω μὲ κόμμι, μὲ κομμίδι, gommer.
Gundermann, m., χαμαίδρυς (φυτόν), germandrée f. bâtarde.
Gunst, f., ἡ εὔνοια, χάρις, fa-

veur, bienveillance, *f.*, bonnes grâces, *f. pl.*

Günster, s. Ginster.

Günstig, *adj.* εὐνοϊκὸς, ὁποῦ ἔχει εὔνοιαν, favorable, affectionné, propice; ὠφέλιμος, συμβοηθητικός, favorablement.

Günstling, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει τὴν εὔνοιάν τινος, ὁ ἠγαπημένος, favori, *m.*

Gurgel, *f.*, ὁ λάρυγξ, (γούργουρας), gorge, *f.*, gosier, *m.*

Gurgeln, sich, γαργαρίζομαι, se gargariser.

Gurgelwasser, *n.*, τὸ νερὸν διὰ γαργάρισμα, gargarisme, *m.*

Gurke, *f.*, τὸ ἀγγοῦρι, concombre, *f.*; *fig. fam.* sich (*dat.*) eine Gurke herausnehmen, λαμβάνω παραπολλὴν ἐλευθερίαν, prendre trop de licence.

Gurkenmahler, *m.*, *fig.* ἀχαμνὸς ζωγράφος, barbouilleur, *m.*

Gurkensalat, *m.*, σαλάτα ἀπὸ ἀγγούρια, salade *f.* de concombres.

Gurt, *m.*, ἡ ζώνη, τὸ ζωνάρι, sangle; ceinture, *f.*

Gürtel, *m.*, τὸ ζωνάρι, ceinture, *f.*

Gürten, *v. a.* ζώνω, περιζώνω, ceindre, sangler.

Gürtler, *m.*, ὁ ζωναρᾶς, ceinturier, *m.*

Guß, *m.*, ἡ χύσις, τὸ χύσιμον, jet, *m*, fonte, *f*; (Regenguß), μεγάλη βροχὴ, αἰφνίδιος βροχὴ, giboulée, ondée, *f.*

Gußeisen, *n.*, σίδηρον ἀναλυμένον καὶ χυμένον εἰς καλοῦπι, fer *m.* de fonte.

Gußstein, *m.*, ὁ νεροχύτης τοῦ μαγειρίου, évier, *m.*

Gut, *adj.* καλός, bon; *adv.* καλὰ, καλῶς, bien; für gut halten, ἔχω εὔλογον, νομίζω εὔλογον, trouver bon, juger à propos; einem etwas zu gute halten, συγχωρῶ τινός τι, pardonner qc. à q.; es gut haben, εὑρίσκομαι εἰς καλὴν κατάστασιν, être bien, être à son aise; etwas bey einem gut haben, ἔχω τι νὰ ζητήσω, νὰ λάβω ἀπό τινα, avoir qc. à prétendre chez q.; ich habe bey ihm noch zehn Thaler gut, ἔχω ἀκόμη να λάβω δέκα ταλήρια ἀπὸ ἐκεῖνον, il lui reste encore à me payer dix écus; einem etwas gut schreiben, κρεδιτάρω τινὰ διά τι, γράφω εἰς τὸ κατάστιχον ὅτι ἔχει ἀκόμη νὰ λάβῃ ἀπὸ ἐμὲ (τόσα ἢ τόσα), créditer q. pour un article; einem gut seyn, φέρω εὔνοιαν, ἀγαπῶ, aimer q.; gut sagen, gut seyn für etwas, στέκομαι καλὸς, ἐγγυοῦμαι, répondre pour qc. *ou* de qc., garantir qc.; etwas gut seyn lassen, ἀφίνω τι νὰ εἶναι ὅπως θέλει, laisser une chose telle quelle est, ne pas s'en soucier; sich (*dat.*) etwas zu gute thun, ἀπερνῶ καλὰ, τρώγω καὶ πίνω καλά, s'en donner à coeur joie, faire bonne chère; sich (*dat.*) etwas darauf zu gute thun, καυχῶμαι, ὑπερηφανεύομαι διά τι, se vanter de qc., en tirer vanité; gut thun (als eine Arzenei), κάμνει καλά (ὁμιλῶντας διὰ ἰατρικά), faire du bien (*en parlant* d'un remède); gut thun (sich gut aufführen, gehorchen), φέρνομαι καλά, ὑπακούω, πείθομαι, se conduire bien, obéir, être obéissant; einem etwas gut thun, ἀντιπληρώνω τὴν ζημίαν (τινός), bonifier qc. à q., dédommager q. de qc.; kurz und gut, κοντολογῆς, μὲ ἕναν λόγον, χωρὶς ἄλλο, bref, en un mot.

Gut, *n.*, τὸ καλόν, bien, *m.*; ein Gut, (Landgut), ἕνα ὑποστατικόν, une terre; die Güter, τὰ καλὰ, τὰ ὑποστατικά, les biens, les terres; — (Waaren), τὰ πράγματα (πραγματευτοῦ), marchandises, *f. pl.*

Gutachten, *n.*, ἡ γνώμη, avis, sentiment, parère, *m.*

Gutartig, *adj.* καλοήθης, bien-né; (von Fiebern, Blattern rc.), ἐλαφρὸς, ὁποῦ δὲν φέρει κίνδυνον ζωῆς, de bonne qualité, qui n'est pas malin (*en parlant* des fièvres, de le petite vérole etc.).

Gutbefinden, *n.*, ἡ γνώμη, avis, sentiment, *m.*; συγκατάνευσις, approbation, *f.*

Gutdünken, *n.*, ἡ γνώμη, avis, sentiment, *m.*, opinion, *f.*; nach Ihrem Gutdünken, κατὰ τὴν ἀρέσκειάν σας, ὅπως σᾶς εἶναι ἀρεσιόν, comme bon vous semblera.

Gute, *n.*, τὸ καλόν, bon; bien, *m.*; im Guten, μὲ φιλικὸν τρόπον, à l'amiable.

Güte, *f.*, ἡ καλοσύνη, bonté,

f.; ἡ καλοκαγαθία, bénignité, douceur, *f.*; in der Güte, μὲ φιλίαν, μὲ φιλικὸν τρόπον, (χωρὶς καυγάδες), à l'amiable; haben Sie die Güte, λάβετε τὴν καλοσύνην, κάμετέ μοι τὴν χάριν, ayez la bonté, faites-moi la grâce.

Gutedel, *m.*, (Art Weinbeeren), εἶδος καλοῦ σταφυλιοῦ, chasselas *m.* blanc (sorte de raisin).

Güterbeschauer, *m.*, διωρισμένος ἐξεταστὴς διὰ τὰ πράγματα ὁποῦ ἐμβαίνουν εἰς ἕνα τόπον, visiteur (de marchandises), *m.*

Güterbestäter, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φροντίζει τὸ στάλσιμον τῶν πραγμάτων (ἰταλ. σπεδιτόρος), expéditeur, *m.*

Guthaben, *n.*, τὰ ἄσπρα ὁποῦ ἔχει τις νὰ λάβῃ (διὰ πράγματα πωλημένα κτλ.), (commerc.) revenant-bon, *m.*

Gut heißen, *v. a.* ἐπαινῶ, λέγω ὅτι εἶναι καλὸν, κρίνω εὔλογον, trouver bon, approuver qc.

Gutherzig, *adj.* καλοκάγαθος, πρόθυμος νὰ βοηθήσῃ ἄλλους, qui a le coeur bon, bénin, débonnaire.

Gutherzigkeit, *f.*, ἡ καλοκαγαθία, bonté *f.* de coeur.

Gütig, *adj.* καλὸς, εὐνοϊκὸς, καλοκάγαθος, bon, bienveillant, débonnaire, doux, gracieux; seyn Sie so gütig, λάβετε τὴν καλοσύνην, ayez la bonté.

Gütigkeit, *f.*, ἡ καλοκαγαθία, bonté, bienveillance, *f.*

Gütlich, *adj.* φιλικὸς, amiable; *fam.* sich (*dat.*) gütlich thun, τρώγω καὶ πίνω καλὰ, ξεφαντώνω, se donner du bon temps, faire bonne chère.

Gutmüthig, *adj.* καλὸς, ὁποῦ εὔκολα παρακινεῖται νὰ κάμῃ χάριν, καλοκάγαθος, bon, débonnaire, d'une humeur douce.

Gutmüthigkeit, *f.*, ἡ καλοκαγαθία, bonté de coeur, bonhomie.

Gut sagen, für etwas, für einen —, ἐγγυοῦμαι, στέκομαι καλὸς, répondre de qc., de q., garantir qc.

Gut seyn, einem, φέρω εὔνοιαν, ἀγαπῶ, aimer qn.; für einen, s. Gut sagen.

Gutsherr, *m.*, ὁ αὐθέντης ἑνὸς ὑποστατικοῦ, seigneur *m.* d'une terre.

Gutthat, *f.*, τὸ εὐεργέτημα, bienfait, *m.*

Gutthäter, *m.*, ὁ εὐεργέτης, bienfaiteur, *m.*

Gutthätig, *adj.* εὐεργετικὸς, bienfaisant.

Gutthätigkeit, *f.*, ἡ εὐεργεσία, bienfaisance, *f.*

Gut thun, s. Gut.

Gutwillig, *adj.* θεληματικὸς, ἑκούσιος, πρόθυμος εἰς βοήθειαν, εἰς δούλευσιν, volontaire, prêt à secourir, prêt à servir q.

Gutwilligkeit, *f.*, ἡ προθυμία εἰς βοήθειαν, εἰς δούλευσιν, bonne volonté, complaisance, *f.*

Gymnasiast, *m.*, ὁ γυμνασιαστὴς, μαθητὴς εἰς γυμνάσιον, εἰς σχολεῖον, écolier, *m.*

Gymnasium, *n.*, τὸ γυμνάσιον, σχολεῖον, gymnase, collége, *m.*

Gyps, *m.*, ὁ γύψος, plâtre, *m.*

Gypsdecke, *f.*, ταβάνι ἀπὸ γύψον φκιασμένον, plafond *m.* de plâtre.

Gypsen, *v. a.* γυψώνω, plâtrer.

Gypsmalerey, *f.*, ζωγραφία εἰς γύψον ὑγρὸν, peinture *f.* à fresque.

H.

Ha! Ἄ! (μπρὲ), φωνὴ θυμοῦ καὶ θαυμασμοῦ, ah! (exclamation de colère et d'admiration).

Haar, *n.*, ἡ τρίχα, cheveu; poil, *m.*; (— das Kopfhaar), τὰ μαλλιὰ, les cheveux; la chevelure; bey einem Haare, es fehlte kein Haar, ὀλίγον ἔλλειπε, il s'en est peu fallu que . . .; auf ein Haar, πολλὰ ἐξηκριβωμένως, σωστὰ, exactement, justement, parfaitement bien; es ist kein gutes — an ihm, αὐτὸς εἶναι ἀχρεῖος, οὐτιδανὸς, ὅλο διεστραμμένος, c'est un vaurien; sie liegen einander in den Haaren, μαλώνουν, ἔχουν καυγάδες, ils se querellent.

Haarband, *n.*, δέσιμον, κορδέλλα διὰ τὰ μαλλιὰ, cordonnet *m.* de cheveux.

Haarbeutel, *m.*, σακκοῦλα διὰ

τὰ μαλλιά, bourse f. à cheveux.

Haarbürste, f., βοῦρτζα διὰ τὰ μαλλιά, brosse f. pour les cheveux.

Haaren, sich, v. r. χάνω ταῖς τρίχες, ἀλλάζω ταῖς τρίχες, muer.

Haarfein, s. Haarklein.

Haarflechte, f., ἡ πλεξοῦδα, tresse f. de cheveux.

Haarförmig, adj. τριχοειδής, capillaire.

Haargürtel, m., κιλίκιον, τρίχινον ζωνάρι, cilice, m.

Haarhemd, n., τριχίνιον, τρίχινον ὑποκάμισον, haire, f.

Haaricht, adj. τριχώδης, ὅμοιος μὲ τρίχες, qui ressemble au poil.

Haarig, adj. τριχερός, μαλλιαρός, chevelu; velu, poilu.

Haarklein, adj. καταλεπτὸς, λεπτότερος ἀπὸ τρίχαν, délié comme un cheveu; (μεταφ.) καταλεπτῶς, πολλὰ ἐξηκριβωμένως, fig. jusqu' à la moindre circonstance.

Haarkamm, m., κτένι, peigne, m.

Haarkräusler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κατζαρώνει τὰ μαλλιά, coiffeur, perruquier, m.

Haarlocke, f., ὁ βόστρυχος, κατζαρὰ μαλλιά, boucle, f., anneau (de cheveux), m.

Haarnadel, f., βελόνη διὰ τὰ μαλλιά, aiguille f. de tête; βελόνη ὁποῦ βάνουν εἰς τὰ μαλλιὰ διὰ στολισμόν, épingle f. à cheveux.

Haarpuder, m., σκόνη διὰ τὰ μαλλιά, poudre f. à poudrer.

Haarputz, Haarschmuck, m., στολισμὸς τῶν μαλλιῶν, frisure, coiffure, f.

Haarröhrchen, n., σωλὴν (σίφων) λεπτότατος (ὡσὰν τρίχα λεπτός), tuyau m. capillaire.

Haarsalbe, f., ἀλειφὴ διὰ τὰ μαλλιά, pommade, f.

Haarscharf, adj. fam. πολλὰ κοπτερός, très-tranchant; (μεταφ.) πολλὰ ἐξηκριβωμένος, très-exact; etwas — beweisen, ἀποδεικνύω τι ἀναντιῤῥήτως, prouver qc. d'une manière irréfutable.

Haarschlächtig, s. Herzschlächtig.

Haarseil, n., φτίλι ἀπὸ τρίχες (ὁποῦ μεταχειρίζονται οἱ χειρουργοί), (chir.) seton, m.

Haarseite, f., (des Leders), τὸ μέρος τοῦ τομαριοῦ εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ἡ τρίχες, fleur f. du cuir.

Haarsieb, n., κόσκινον ἀπὸ τρίχες, κέντουκλον, étamine f. de crin, sas, tamis, m.

Haarsohle, f., πατοῦνα φκιασμένη ἀπὸ τρίχες, semelle f. de crin.

Haar-Tour, f., ἡ ψευδοκόμη, ψεύστικα μαλλιὰ ὁποῦ βάνει ὁ φαλακρὸς καὶ τὰ ὁποῖα ὁμοιάζουν μὲ τὰ φυσικὰ μαλλιά, tour m. de cheveux.

Haartuch, n., τὸ τριχίνιον, τρίχινον πανί, étamine, haire, f.

Haarwachs, n., ἀλειφὴ (ἀπὸ κηρὶ φκιασμένη) διὰ τὰ μαλλιά, pommade (faite de cire); (Sehne, Flechse), τὸ νεῦρον, ὁ τένων, tirant, tire-aux-dents, m.

Haarwickel, m., κομμάτι χαρτὶ εἰς τὸ ὁποῖον περιτυλίγουν τὰ μαλλιά, papillote, f.

Haarwuchs, m., ἡ αὔξησις τῶν μαλλιῶν, crue f. de cheveux.

Haarwulst, f., τύλιγμα μαλλιῶν ὁποῦ βάνουν αἱ γυναῖκες διὰ στολισμόν, bourrelet de cheveux, chignon, m.

Haarzirkel, m., διαβήτης μὲ λεπτοτάταις μύταις, compas m. à pointes très-fines.

Haarzopf, m., ἡ πλεξοῦδα ἀπὸ μαλλιά, tresse f. de cheveux; s. Zopf.

Habe, f., τὰ ὑπάρχοντα, ἡ περιουσία, ἐκεῖνα ὁποῦ ἔχει τις, bien, m.; fam. Habe und Gut, ὅλα ὅσα ἔχει τις, tout son bien.

Haben, v. a. ἔχω, avoir, posséder, tenir; da hast du es, λάβε το, πάρε το, tiens, le voilà; (μεταφ.) νὰ ἰδῇς τώρα τί ἔκαμες, καὶ τί θὰ πάθῃς, te voilà pris, tu en tiens dans l'aile; es hat nichts auf sich, δὲν κάμνει τίποτες, cela ne fait rien, n'importe; gut haben, s. Gut.

Haber, s. Hafer.

Haberecht, m., fam. ἐκεῖνος ὁποῦ φιλονεικεῖ εἰς ὅλα, (ὁποῦ θέλει νὰ ἔχῃ δίκαιον εἰς ὅλα), ergoteur, disputeur, m.

Habhaft, adj. nur: habhaft werden, πιάνω, καταπιάνω, saisir, attraper.

Habicht, m., τὸ ἱεράκι, γιεράκι, autour, m.

Habichtnase, f., μύτη ἀγκύλη, ὁμοία ὡσὰν τοῦ αἐτοῦ, nez m. aquilin.

Habit, m., s. Kleid, Kleidung.
Habschaft, f. Habseligkeit.
Habseligkeit, f., gewöhnlich: die Habseligkeiten, (pl.), τὰ ὑπάρχοντα, ἡ περιουσία, ὅλα ὅσα ἔχει τις, les hardes f. pl. tout ce qu'on a.
Habsucht, f., ἡ πλεονεξία, φιλαργυρία, avidité f. de biens.
Habsüchtig, adj. πλεονέκτης, ὁποῦ ζητεῖ πάντοτε περισσότερα, φιλάργυρος, avide de bien.
Hackbret, n., σανίδι εἰς τὸ ὁποῖον κατακομματιάζουν τὸ κρέας, tailloir, hachoir, tranchoir, m.; (musikalisches Instrument), μουσικόν τι ὄργανον μὲ χόρδαις ταῖς ὁποῖαις κτυποῦν μὲ δύο λεπτὰ ξύλα, τὸ κύμβαλον, tympanon (instrument de musique), m.
Hacke, f., ἡ δίκελλα, τὸ δικέλλι, hoyau, m., houe, pioche, f.; (am Schuhe), ἡ πτέρνα (φτέρνα) τοῦ παπουτζιοῦ, talon (d'un soulier), m.
Hacken, v. a. κόπτω (ξύλα κτλ.) μὲ τζεκοῦρι, fendre (du bois etc) avec la hache; κατακομματιάζω (κρέας), hacher (de la viande); σκάπτω (μὲ τὴν δίκελλαν), houer, piocher; (von den Vögeln), κτυπῶ ἢ τζιμπῶ μὲ τὴν μύτην, (ὡσὰν τὰ πουλλιά), becqueter.
Häckerling, Häcksel, m., ἄχυρα κατακομματιασμένα (διὰ φαγὶ τῶν ζώων), paille f. hachée.
Hackmesser, n., μαχαίρι μεγάλον μὲ τὸ ὁποῖον κιανίζουν τὸ κρέας, couperet, hachoir, m.
Hacksch, m., ὁ χοῖρος, verrat, m.; f. Eber; pop. (μεταφ.) ἄνθρωπος ἄπαστρος, γουροῦνι ἀληθινόν, fig. vrai cochon, m.
Hader, m., (Streit), τὸ μάλωμα, ἡ διχόνοια, querelle, dispute, f.
Hader, m., (Lappen), παλαιόπανον, τζάντζαλον, (τὸ *ῥάκος), chiffon, torchon, m.
Haderer, m., ὁ μαλωτής, (καυγαντζῆς), querelleur, m.
Haderlump, m., pop. ἐκεῖνος ὁποῦ μαζώνει τὰ παλαιόπανα, chiffonnier, m.; s. Lumpensammler.
Hadern, v. n. μαλώνω, quereller, disputer.
Hafen, m., ὁ λιμένας, port, havre, m.; (Topf), τὸ τζουκάλι, pot, m.
Hafer, m., τὸ βρόμι, (ὁ *αἰγίλωψ), avoine, f.
Hafergrütze, f., βρόμι ξεφλουδισμένον, gruau m. d'avoine.
Haferey, f., βλάβη εἰς ἕνα καράβι ἢ εἰς ταῖς πραγματεῖαις ὁποῦ εἶναι εἰς αὐτό, avarie, f.
Hafermehl, n., ἀλεύρι ἀπὸ βρόμι, farine f. d'avoine.
Haferschleim, m., ζουμὶ ἀπὸ βρόμι, crême f. d'avoine.
Haferstroh, n., τὰ ἄχυρα ἀπὸ βρόμι, paille f. d'avoine.
Hafner, m., (Töpfer), ὁ τζόυκαλᾶς, potier, m.
Haft, f., ἡ φυλάκωσις, φυλακή, arret, emprisonnement, m., détention, prison, f.; zur Haft bringen, φυλακώνω, βάνω εἰς τὴν φυλακήν, mettre (q.) en prison.
Haft, m., θηλυκωτήριον, agrafe, f.; θηλυκωτήριον βιβλίου, fermoir m. d'un livre.
Haft, n., ἐφήμερον (πεταλίδα τις), éphémère (insecte), m.
Häftel, f. Heftel.
Haften v. n. πιάνω, κολλῶ, μένω κολλημένος, tenir, prendre, rester, être attaché; für etwas, ἐγγυοῦμαι, στέκομαι καλὸς διά τι, répondre de qc.; auf diesem Hause haften mehrere Abgaben, αὐτὸ τὸ σπῖτι εἶναι φορτωμένον μὲ διάφορα δοσίματα, cette maison est chargée de plusieurs impôts.
Hag, m., f. das Gehäge.
Hagebuche, f., ὁ κάρπος, (εἶδος δένδρου εἰς τὰ δάση), charme (arbre), m.
Hagebutte, f., τὸ ἄγριον τριαντάφυλλον, rose f. simple, rose d'églantier; τὸ πωρικὸν τῆς ἀγρίας τριανταφυλλιᾶς, gratte-cu, m.
Hagebuttenstrauch, m., ἀγριοτριανταφυλλιά, κυνόῤῥοδον, églantier, rosier m. sauvage.
Hagedorn, m., ἡ λευκάκανθα, τὸ ἀσπραγκάθι, aubépine, f.
Hagel, m., ἡ χάλαζα, τὸ χαλάζι, grêle, f.; (Schrot), τὰ σατζιμάδια, dragée, f.
Hageln, v. i. es hagelt, χαλαζώνει, πίπτει χαλάζι, grêler, il grêle.
Hagelschaden, -schlag, m., ζημία ὁποῦ ἔγινε ἀπὸ τὸ χαλάζι, dommage m. causé par la grêle.

Hagelwetter, *n.*, *κακοκαιρία μὲ χαλάζι*, tempête ou pluie *f.* mêlée de grêle.
Hegen, *v. a.* *τρέφω (μάλιστα ἀγρίμια εἰς τὰ δάση)*, nourrir (des bêtes dans une forêt); Diebe rc. —, *κρύπτω κλέπτας κτλ. εἰς τὸ σπῆτι μου*, donner une retraite à des voleurs; Freundschaft —, *τρέφω ἢ ἔχω φιλίαν*, porter amitié à q.; Feindschaft —, *ἔχω ἔχθραν, μισῶ*, avoir de l'inimitié; einen Zweifel, eine Meinung rc. —, *ἔχω ἀμφιβολίαν, γνώμην κτλ.*, avoir un doute, une opinion etc.
Hegereiter, Hegebereiter, *m.*, *ὁ φύλακας τοῦ δάσους*, garde-chasse, *m.*
Hager, *adj.* *λιγνὸς, ἰσχνὸς, ξεραγγιανός*, maigre, hâve, décharné.
Hagerkeit, *f.*, *λιγνάδα*, maigreur, *f.*
Hagestolz, *m.*, *ἄνθρωπος ὁποῦ δὲν θέλει νὰ ὑπανδρευθῇ, ἀνύπανδρος, μισογύνης*, célibataire, vieux garçon, *m.*
Häher, *m.*, *ὁ κορακίας, ἡ γάϊλα, (πουλλί)*, geai (oiseau), *m.*
Hahn, *m.*, *ὁ πετεινὸς (ὁ *ἀλέκτωρ)* coq, *m.*; (an der Flinte rc.), *ὁ λύκος εἰς τὸ τουφέκι*, chien (d'un fusil etc.), *m*; (am Fasse), *τὸ ἐπιστόμιον εἰς τὸ βουτζὶ, τὸ σιφοῦνι*, robinet, *m.*
Hahnbuche, Hahnbutte, s. Hagebuche, Hagebutte.
Hahnenfuß, *m.*, *τὸ βατράχιον, (φυτόν τι)*, renoncule, *f.*
Hahnenkamm, *m.*, *τὰ κάλλαια τοῦ πετεινοῦ) τὸ χαρχάλι, κορέλι*, crête (d'un coq), *f.*
Hahnensporn, *m.*, *τὸ πτερνιστήριον τοῦ πετεινοῦ*, ergot, *m.*
Hahnentritt, *m.*, *ἐκεῖνο τὸ ἄσπρον ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν μέσην τοῦ κροκοῦ τοῦ αὐγοῦ*, germe *m.* d'un oeuf.
Hahnrey, *m.*, *ὁ κερατάς*, cocu, *m.*
Hai, Haifisch, *m.*, *τὸ σκυλόψαρον (θαλάσσιον ψάρι ἁρπακτικόν)*, requin, squale, *m.*
Hain, *m.*, *τὸ (μικρὸν ὁμοίως καὶ ἱερὸν) δάσος*, bois, bocage, *m.*
Hainbuche, s. Hagebuche.
Häkchen, *n.*, *μικρὸν τζιγκέλι*, agrafe, *f.*; crochet, *m.*
Häkelig, *adj.* *ἀγκιστρωτός*, pourvu de crochets; (*μεταφ.*) *δύσκολος, κινδυνώδης*, difficile, épineux.
Häkeln, *v. a.* et *n.* *πιάνω μὲ τζιγκέλι*, prendre avec de petits crochets; (von Katzen), *κτυπῶ μὲ τὰ νύχια (ὡς ὁ γάτος)*, donner des coups de griffe, égratigner.
Haken, *m.*, *τὸ ἀγκίστρι, ἀγκρίφι, τζιγκέλι*, croc, crochet, *m.*; *fam.* das Ding hat einen Haken, *αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις ἔχει δυσκολίαν, εἶναι ἀμφίβολη*, il y a un accroc.
Haken, *v. a.* *πιάνω, τραβῶ ἢ κρατῶ μὲ τζιγκέλι*, prendre, tirer ou retenir avec un croc.
Hakenpflug, *m.*, *εἶδος ἀλετριοῦ χωρὶς τροχούς*, croc (pour labourer le champ), *m.*
Häkse, *f.*, *ἡ κλείδωσις εἰς τὰ ὀπισινὰ ποδάρια τοῦ ἀλόγου*, jarret (d'un cheval), *m.*
Hakenzahn, *m.*, *μυτερὸν δόντι (τινῶν ζώων)*, croc, crochet, *m.*
Halb, *adj.* *μισὸς, ἥμισυς*, demi, semi ..., mi ..., moitié, à moitié, à demi; es ist halb drey, halb vier rc., *εἶναι τώρα ἡ δύω ἥμισυ, ἡ τρεῖς ἥμισυ κτλ.*, c'est à présent deux heure et demi, trois heures et demie etc.; eine halbe Stunde, *μισὴ ὥρα*, une demi heure; die halbe Nacht, *τὸ μισὸν τῆς νυκτός*, la moitié de la nuit; halb Wasser, halb Wein, *μισὸ νερὸν, μισὸ κρασί*, moitié eau, moitié vin; *adv. fig.* so halb und halb, *μετρίως, ἔτζι ἔτζι*, passablement, entre deux.
Halbbier, *n.*, *μισὴ πίβα*, petite-bière, *f.*
Halbbruder, *m.*, *ἀδελφὸς μόνον ἐκ πατρὸς ἢ ἐκ μητρός*, demi-frère, *m.*
Halbbürtig, *adj.* *ὁποῦ εἶναι ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ μόνον ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός*, qui n'est pas né du même père ou de la même mère.
Halben, Halber, *prp.* *διὰ, χάριν, ἕνεκα*, pour, à cause de.
Halbfenster, *n.*, *μισὸν παράθυρον*, fenêtre *f.* mezzanine.
Halbgeschoß, *n.*, *χαμηλὸν πάτωμα μεταξὺ δύο ἄλλων*, entresol, *m.*
Halbgott, *m.*, *ὁ ἡμίθεος*, demi-dieu, *m.*
Halbhemd, *n.*, *ὑποκαμισάκι*,

τραχηλιά, ἡμιποκάμισον, chemisette, *f.*
Halbinsel, *f.*, ἡ χερσόνησος, presqu' île, péninsule, *f.*
Halbieren, *v. a.* διαμοιράζω εἰς δύο μέρη, partager en deux.
Halbjahr, *n.*, ὁ μισὸς χρόνος, τὸ ἑξάμηνον, six mois, *m. pl.*
Halbjährig, *adj.* ἑξαμηνιαῖος, ἓξ μηνῶν, de six mois.
Halbkreis, *m.*, τὸ ἡμικύκλιον, demi-cercle, hémicycle, *m.*
Halbkugel, *f.*, τὸ ἡμισφαίριον, hémisphère, *f.*
Halblaken, *n.*, *s.* Halbtuch.
Halbmesser, *n.*, ἡ ἡμιδιάμετρος, demi-diamètre, rayon, *m.*
Halbmetall, *n.*, τὸ ἡμιμέταλλον, demi-métal, sémi-métal, *m.*
Halbmond, *m.*, ἡ μισὴ σελήνη, (τὸ μισὸν φεγγάρι), croissant, *m.*; (μεταφ.) τὸ ὀθομανικὸν βασίλειον, *fig.* l'empire othoman, *m.*
Halbrund, *adj.* μισοστρόγγυλος, demi-rond.
Halbschatten, *m.*, (der Erde, bey Mondfinsternissen), ἀντίσκιον (τῆς γῆς, εἰς τὰς ἐκλείψεις τῆς σελήνης), pénombre (de la terre, dans les éclipses de lune).
Halbscheid, Halbschied, (Halbpart, *f.*, *fam.* τὸ ἥμισυ, τὸ μισόν, la moitié.
Halbschürig, *adj.* ἀπὸ τὸ δεύτερον κούρευμα (τῶν προβάτων), de la seconde tonte; *fam.* μέτριος, μεσσαῖος, ὑποφερτός, médiocre, passable.
Halbschwester, *f.*, ἀδελφὴ μόνον ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός, demi-soeur, *f.*
Halbseiden, *adj.* μισο-μεταξωτός, calard.
Halbstiefel, *m.*, κοντὸν ὑπόδημα, bottine, *f.*
Halbtuch, *n.*, εἶδος λεπτοῦ ῥούχου, demi-drap, *m.*
Halbzirkel, *m.*, *s.* Halbkreis.
Hälfte, *f.*, τὸ ἥμισυ, τὸ μισόν, moitié, *f.*
Halfter, *f.*, τὸ καπίστρι, licou, *m*; (Pistolenhalfter), φηκάρι διὰ τὴν πιστόλαν κοντὰ εἰς τὴν σέλλαν, fourreau *m.* de pistolet.
Halftern, *v. a.* καπιστρώνω, mettre le licou (à un cheval).
Hall, *m.*, ὁ ἦχος, son, *m.*
Halle, *f.*, ἡ στοὰ, τὸ προαύλιον, halle, *f.*, porche, portique; (Salzwerk), τὸ ἁλατοπήγιον, saline, *f.*
Hallen, *v. n.* ἠχῶ, ἠχολογῶ, résonner, retentir.
Hallor, *m.*, ὁ ἁλατοπήκτης, ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει τὸ ἅλας, saunier, *m.*
Halm, *m.*, τὸ καλάμι τοῦ σιταριοῦ κτλ. ὁ στέλεχος, tuyau, *m.*, tige (de blé etc.), *f.*
Hälmchen, *n.*, ἕνα καλαμάκι, ἀχυράκι, brin, *m.*
Hals, *m.*, ὁ λαιμὸς, (τοῦ ἀνθρώπου κτλ. ὁμοίως καὶ τῆς φιάλας), cou (de l'homme etc., et aussi d'une bouteille etc.), *m.*; (die Kohle), ὁ λάρυγξ, λαιμός, cou, *m.*, gorge, *f.*; — einer Violine ꝛc., μανίκι τοῦ βιολιοῦ κτλ., manche (d'un violon etc.); über Hals und Kopf, μὲ πολλὴν βίαν, ὀγληγωρότατα, en grande hâte, précipitamment.
Halsband, *n.*, (der Frauenzimmer), τὸ περιδέραιον, κορδέλλα μὲ μαργαριτάρια κτλ. διὰ στολισμὸν τοῦ λαιμοῦ, collier (des femmes); (der Hunde), πετζένιος ἢ σιδηρένιος δεσμὸς τοῦ λαιμοῦ (τῶν σκύλων), τὸ μανιάκι, collier (de cuir ou de fer etc. des chiens), *m.*
Halsbinde, *f.*, τὸ λαιμομάνδυλον (τῶν ἀνδρῶν), cravate, *f.*
Halsbrechend, *adj.* πολλὰ κινδυνώδης, très-dangereux.
Halseisen, *n.*, δεσμὸς σιδηρένιος, κρικέλλα, μὲ τὴν ὁποῖον δένουν τὸν λαιμὸν τοῦ καταδίκου, carcan, *m.*
Halsgericht, *n.*, τὸ κριτήριον ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου, justice *f.* criminelle; ἡ καταδίκασις εἰς θάνατον, condamnation *f.* à la peine de mort.
Halskette, *f.*, ἁλυσίδα διὰ στολισμὸν τοῦ λαιμοῦ, chaîne, chaînette, *f.*
Halskragen, *m.*, τὸ μέρος τοῦ φορέματος ὁποῦ εἶναι τριγύρου τοῦ λαιμοῦ, (τουρκ. ὁ γιακᾶς), collet, tour de cou, rabat, *m.*
Halskrause, *f.*, λαιμομάνδυλον μὲ δίπλαις, μέρλαις, fraise, cravate, *f.*
Halssache, *f.*, ὑπόθεσις δι' ἔγκλημα ἄξιον θανάτου, affaire *f.* capitale, criminelle.
Halsschmuck, *m.*, ὁ στολισμὸς τοῦ λαιμοῦ (ἀπὸ μαργαριτάρια, διαμάντια κτλ.), col-

lier (ou quelque autre ornement pour le cou), *m.*

Halsschnur, *f.*, *περιδέραιον, κορδέλλα μὲ μαργαριτάρια κτλ. διὰ στολισμὸν τοῦ λαιμοῦ*, collier (de perles etc.), *m.*

Halsstarrig, *adj.* *σκληροτράχηλος, ἰσχυρογνώμων, πεισματικός*, obstiné, opiniâtre.

Halsstarrigkeit, *f.*, *ἡ ἰσχυρογνωμία, τὸ πεῖσμα*; obstination, opiniâtreté, *f.*

Halstuch, *n.*, *τὸ λαιμομάνδυλον* (*τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν*), mouchoir *m.* de cou, (pour les femmes) fichu, *m.*

Halsweh, *n.*, *ὁ πόνος τοῦ λαιμοῦ*, mal *m.* de gorge.

Halt, *m.*, *ἡ στερεότης*, fermeté, *f.*, soutien, *m.*; keinen Halt haben, *δὲν εἶναι στερεὸν, δὲν βαστᾷ πολλὴν καιρόν*, ne plus être ferme, commencer à se gâter, à s'ébranler; Halt machen, *στέκομαι, δὲν κινῶ παρέκει* (*εἰς τὸν δρόμον*), faire halte.

Halt, *int.* *στάσου!* halte! arrête!

Haltbar, *adj.* *στερεὸς, ὁποῦ ἐπικρατεῖ, ὁποῦ δὲν χαλνᾶ*, ferme, tenable; eine haltbare Festung, *φρούριον στερεὸν* (*ὁποῦ ἠμπορεῖ καλὰ νὰ διαφεντευθῇ*), place *f.* forte tenable.

Halten, *v. a.* et *n.* (mit den Händen), *κρατῶ*, tenir (des ou avec les mains); Soldaten, Bediente, Pferde ꝛc., *ἔχω τρέφω* (*στρατιώτας, δούλους, ἄλογα κτλ.*), tenir des soldats, des domestiques, des chevaux; (Gesetze, Regeln ꝛc. —), *κρατῶ, παρατηρῶ, φυλάγω* (*νόμους, κανόνας κτλ.*), tenir, observer (des lois, des règles etc.); sein Wort —, *κρατῶ τὸν λόγον μου*, tenir, garder sa parole; (aufhalten, anhalten), *κρατῶ, ἐμποδίζω*, tenir, retenir; (meinen, denken, schätzen), *νομίζω, στοχάζομαι*, tenir, penser, croire, estimer; einen für reich ꝛc. —, *νομίζω ὅτι τις εἶναι πλούσιος, νομίζω τινὰ πλούσιον*, tenir q. pour riche, croire q. riche; (bewahren, erhalten), *διατηρῶ, φυλάγω*, conserver, garder; (enthalten, in sich fassen), *περιέχω*, contenir, tenir; eine Rede —, *κάμνω ἢ βάνω ἕναν λόγον*, tenir, prononcer un discours; es mit einem halten, *στέκομαι ἀπὸ τὸ μέρος τινὸς, εἶμαι σύμφωνος μέ τινα*, tenir le parti de q., être du parti de q.; viel auf einen, auf etwas halten, *ἔχω καλὴν γνώμην δι' ἕναν ἢ δι' ἕνα πρᾶγμα, τιμῶ*, faire grand cas de q. ou de qc.; (anhalten, Halt machen), *στέκομαι, δὲν κινῶ παρέκει*, faire halte; es hält schwer, hart, *εἶναι δύσκολον, ἔχει δυσκολίαν*, il est difficile, il est dur; sich —, an etwas, *κρατοῦμαι, πιάνομαι ἀπό τι*, se tenir, s'accrocher à qc.; (dauern), *μένω, βαστῶ, δὲν χαλνῶ*, durer, ne pas se gâter, être de garde; (im Gefecht), *διαφεντεύομαι καλὰ, ἀνδρείως*, tenir, resister, se défendre vaillamment.

Halter, *m.*, *τὸ ἀκουμβιστῆρι*, soutien, *m.*

Haltung, *f.*, *ἡ κράτησις, τὸ κράτημα*, tenue, *f.*; (des Körpers), *ὁ τρόπος τῆς κινήσεως ἢ στάσεως τοῦ σώματος*, le port (du corps); (in der Mahlerey), *ἡ τέχνη τοῦ ζωγράφου νὰ παρασταίνῃ τὸ διάστημα τῶν πραγμάτων συμφώνως μὲ τὴν φύσιν*, le clair-obscur.

Halunke, *m.*, *pop.* *ὁ οὐτιδανὸς, ἀχρεῖος, κακότροπος*, coquin, maroufle, *m.*

Hamen, *m.*, *εἶδος δικτύου διὰ ψάρευμα*, truble, étiquette, *f.*

Hämisch, *adj.* *κακὸς, κακότροπος, χαιρέκακος*, malin, malicieux.

Hammel, *m.*, *τὸ μουνουχισμένον κριάρι*, mouton, *m.*

Hammelfleisch, *n.*, *τὸ κριαρίσιον κρέας*, du mouton.

Hammeln, *v. a.* *μουνουχίζω* (*κριάρια*), châtrer (des agneaux).

Hammer, *m.*, *τὸ σφυρί*, marteau, *m.*

Hammerherr, *m.*, *ὁ αὐθέντης μιᾶς φαμπρίκας διὰ σιδηρικά*, propriétaire *m.* d'une forge.

Hämmern, *v. a.* *σφυροκοπῶ*, marteler, battre à coups de marteau.

Hammerschlag, *m.*, *τὸ κτύπημα τοῦ σφυριοῦ*, coup *m.* de marteau; (Schlacken), *ἡ σκουριὰ τοῦ σιδήρου εἰς καιρὸν*

ὁπου σφυροκοπεῖται, mâchefer, m.

Hammerwerk, n., φαμπρίκα διὰ σιδηρικά, forge, f.

Hamster, m., εἶδος μεγάλου ποντικοῦ εἰς τὰ χωράφια (μάλιστα τῆς Γερμανίας), hamster, m.

Hand, f., ἡ χείρ, τὸ χέρι, main, f.; die flache —, ἡ παλάμη, la paume, le plat de la main; eine schöne — schreiben, γράφω εὔμορφα, ἔχω καλὸν σχῆμα εἰς τὸ γράψιμον, avoir une belle main, une belle écriture; etwas bey der — haben, ἔχω τι πρόχειρον, κοντά μου, avoir qc. à la main, à portée, en main; vor der Hand, κατὰ τὸ παρόν, à présent, actuellement, maintenant; nach der —, μετὰ ταῦτα, après cela, après coup; etwas vor die — nehmen, βάνω χέρι εἰς τι, ἀρχινῶ νὰ κάμω μίαν δουλειάν, se mettre à faire qc.; die Arbeit geht ihm von der —, δουλεύει ὀγλήγωρα καὶ καλά, il travaille avec beaucoup de vitesse, de facilité; unter der Hand, κρυφίως, χωρὶς νὰ καταλάβουν ἄλλοι, sous main, en secret, secrètement.

Handarbeit, f., τὸ ἐργόχειρον, ἔργον τῶν χειρῶν, travail de main, ouvrage m. de la main.

Handarbeiter, m., ὁ ἐργάτης, (ὁπου δουλεύει μὲ τὰ χέρια του), manoeuvre, manouvrier, m.

Handballen, m., τὸ παχὺ μέρος τῆς παλάμης ὑποκάτω εἰς τὸν μεγάλον δάκτυλον, talon m. de la main.

Handbecken, n., ἡ λεκάνη διὰ νίψιμον, cuvette, f., bassin, lavemain, m.

Handbeil, n., τζεκοῦρι μικρόν, hachette, f.

Handbuch, n., τὸ ἐγχειρίδιον, μικρὸν βιβλίον, manuel, m.

Händchen, n, τὸ χεράκι, petite main, m.

Handdienst, m., s. Handfrohne.

Händeklatschen, n., ὁ κρότος τῶν χειρῶν, claquement m. de mains.

Handel, m., ἡ πραγμάτεια, ἐμπορία, commerce, négoce, trafic, m.; ἀγορά, παζάρι, marché, m.; (ein Handel, eine Rechtssache), μία λογοτριβή, ἕνα κρισολόγημα, affaire (en justice), f., procès, m.

Händel, m. pl., μαλώματα, (καυγάδες), querelles, f. pl.

Handeln, v. n. πραγματεύω, trafiquer, commercer, faire commerce; mit Seide, Wolle ꝛc. —, πραγματεύω μὲ μεταξωτά, μὲ μαλλὶ κτλ., πωλῶ μεταξωτά, μαλλὶ κτλ., trafiquer en soies, en laines etc.; um etwas —, πραγματεύομαι, παζαρεύω, marchander qc.; (unterhandeln), πραγματεύομαι, ἔχω συνομιλίαις, traiter, négocier; (von einer Sache), πραγματεύομαι, διαλαμβάνω, traiter (de qc.); (verfahren), πράττω, μεταχειρίζομαι, agir, en user, procéder.

Handelsbrief, m., πραγματευτικὴ γραφή, lettre f. de commerce.

Handelsbediente, m., s. Handelsdiener.

Handelsbuch, n., κατάστιχον πραγματευτοῦ, livre m. de marchand.

Handelschaft, f., ἡ πραγμάτεια, négoce, commerce, m.

Handelsdiener, m., δοῦλος (βοηθὸς) εἰς πραγματείαν, commis (de marchand), m.

Handelsfrau, f, ἡ πραγματεύτρια, commerçante, marchande, f.

Handelsgeist, m., πραγματευτικὸν πνεῦμα, esprit m. mercantil.

Handelsgenoß, =gesellschafter, m., σύντροφος πραγματείας, associé, m.

Handelsgericht, n., κριτήριον διὰ πραγματευτικὰς ὑποθέσεις, tribunal m. de commerce.

Handelsgesellschaft, f., πραγματευτικὴ συντροφία, société de commerce, compagnie, f.

Handelsgewicht, n., πραγματευτικὸν ζύγι, poids m. marchand.

Handelshaus, n., πραγματευτικὸν ὁσπίτι, πραγματεία, maison f. de commerce.

Handelsherr, m., αὐθέντης πραγματευτικοῦ ὀσπιτίου, πραγματευτής, ἔμπορος, commerçant, trafiquant, m.

Handelsleute, m. pl., οἱ πραγματευταί, négociants, m. pl.

Handelsmann, m., (μικρὸς)

πραγματευτής, négociant, trafiquant, m.

Handelsplatz, m., τόπος πραγματείας, πραγματευτικὸς τόπος, place f. marchande.

Handelsrecht, n., νόμος τῆς πραγματείας, lois f. pl. du commerce, droit m. de commerce.

Handelsschiff, n., πραγματευτικὸν πλοῖον (καράβι), vaisseau m. marchand.

Handelsstadt, f., πραγματευτικὴ πόλις, ville f. marchande.

Handfesseln, f. pl., οἱ σιδηρένιοι δεσμοὶ διὰ τὰ χέρια, ἡ χειροπέδαις, menottes, manicles, f. pl.

Handfest, adj. δυνατὸς, ἰσχυρός, fort de main, robuste.

Handfeste, f., τὸ δίκαιον τῆς ἀποκτήσεως, γράμμα μὲ τὸ ὁποῖον λαμβάνει τις αὐτὸ τὸ δίκαιον, droit m. de possession, lettre f. par laquelle on assure ce droit à q.

Handfrohne, f., ἀγγαρεία, δουλειὰ μὲ τὰ χέρια, ὁποῦ χρεωστεῖ ὁ χωριάτης εἰς τὸν αὐθέντην τοῦ χωρίου, corvée f. personnelle, de corps.

Handgeld, n., ὁ ἀῤῥαβῶνας ὁποῦ λαμβάνει ἐκεῖνος ὅστις γίνεται στρατιώτης, engagement m. (d'un soldat); (bey Verkäufern), τὰ πρῶτα ἄσπρα ὁποῦ λαμβάνει τις πωλῶντας πρᾶγμα, étrenne, f.

Handgelenk, n., καρπὸς τῆς χειρός, poignet, m.

Handgemein werden, ἔρχομαι εἰς τὰ χέρια, πολεμῶ, κτυπειοῦμαι, πιάνομαι μὲ τὸν ἐχθρόν, en venir aux mains.

Handgemenge, n., ἡ μάχη, ὁ πόλεμος (ὅταν πιάνονται ἀπὸ κοντά), mêlée, f.

Handgeschmeide, n., τὰ ψέλλια, περιβραχιόνια, στολίδια τῶν χειρῶν, bijoux, bracelets, m. pl.; ἡ χειροπέδαις, menottes, f. pl.

Handgicht, f., χειράγρα, goutte aux mains, chiragre, f.

Handgewehr, n., f. Flinte.

Handgreiflich, adj. ὀφθαλμοφανὴς, (τόσον φανερὸς ὥστε ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ πιάσῃ μὲ τὰ χέρια), palpable.

Handgriff, m., τὸ χεροῦλι, τὸ μανίκι, anse, poignée, f.; (Art etwas anzugreifen), ὁ τρόπος νὰ κάμῃ τις τι, νὰ πιάσῃ τις τι μὲ τὸ χέρι, maniement, m., adresse, pratique, routine, f.

Handhabe, f., τὸ χεροῦλι, anse, f.

Handhaben, v. a. μεταχειρίζομαι, πιάνω μὲ τὸ χέρι, manier; die Gerechtigkeit —, ἐξακολουθῶ τὴν δικαιοσύνην, maintenir, administrer la justice.

Handkauf, m., ὁ ψοῦνος, ἡ ἀγόρασις μικροῦ πράγματος ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ πρώτου νοικοκύρου, achat à la main; λιανοπούλησις, commerce m. en détail; τὰ πρῶτα ἄσπρα ὁποῦ λαμβάνει τις πωλῶντας πρᾶγμα, étrenne, f.

Handkorb, m., μικρὸν καλάθι ὁποῦ βαστάζουν μὲ τὰ χέρια, panier m. à anse, mannequin.

Handkrause, f., ἀκροπρεπίδιον (λεπτὸν πανὶ μὲ μέρλαις εἰς τὰ ἄκρον τοῦ μανικιοῦ εἰς τὸ ὑποκάμισον), manchette, f.

Handkuß, m., τὸ φίλημα τῆς χειρός, baisemain, m.

Handlangen, v. a. βοηθῶ (δίδωντας τινός τι μὲ τὸ χέρι, οἷον· πέτραις, ξύλα κτλ. διὰ κτίσιμον), être aide-à-maçon, être à manoeuvre.

Handlanger, m., ὁ ἐργάτης, βοηθὸς τοῦ τοιχοκτίστου, manoeuvre, aide-à-maçon, m.

Handleitung, f., ἡ διδασκάλευσις, ὁδηγία, manuduction, conduite, instruction, f.

Händler, m., nur in Zusammensetzungen, als: Buchhändler, (μόνον εἰς τὰ σύνθετα, οἷον) βιβλιοπώλης, Weinhändler, κρασοπουλητής, οἰνοπώλης κτλ., marchand (dans la compos. p. e.) libraire (marchand de livres), marchand m. de vin etc.

Handleuchter, m., λυχνάρι ὁποῦ βαστοῦν μὲ τὸ χέρι, martinet, bougeoir, m.

Handlich, adj. ὁποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ μεταχειρισθῇ μὲ τὸ χέρι, maniable; ἥμερος, traitable, doux.

Handlung, f., ἡ πρᾶξις, μεταχείρισις, action, f.; — πραγματεία, negoce, commerce, trafic, m.; ὁσπίτι πραγματείας, μία πραγματεία, maison f. de commerce.

Handmühle, f., ὁ χειρόμυλος,

τὸ χειρόμυλον, moulin m. à bras.

Handpferd, n., τὸ ἄλογον εἰς τὴν δεξιὰν ζευγμένον, cheval m. de main.

Handquehle, f., s. Handtuch.

Handramme, f., ξύλον χονδρὸν μὲ σίδηρον εἰς τὴν ἄκραν μὲ τὸ ὁποῖον ἐμπήγουν ταῖς πέτραις εἰς τὴν γῆν, demoiselle, hie, f.

Handreichung, f., βοήθεια (ὁποῦ γίνεται, ἁπλώνοντάς τι μὲ τὸ χέρι), assistance, aide, f.

Handsäge, f., πριόνι μικρόν, scie f. à main.

Handschellen, f. pl., ἡ χειροπέδαις, σιδηρένιοι δεσμοὶ διὰ τὰ χέρια, menottes, manicles, f.

Handschlag, m., ὑπόσχεσις τὴν ὁποίαν κάμνει τις δίδωντας τὸ χέρι, promesse f. solennelle en touchant dans la main; den Handschlag geben, δίδω τὸ χέρι μου εἰς σημεῖον ὑποσχέσεως, toucher dans la main (de q.) en signe de foi, donner sa foi.

Handschreiben, n., ἰδιόχειρος γραφὴ (βασιλέως ἢ ἡγεμόνος), lettre f. de la main d' un prince.

Handschrift, f., τὸ χέρι, τὸ γράψιμόν τινος, main, écriture, caractère, f.; (Geschriebenes, Manuscript), τὸ χειρόγραφον, τὸ γράμμα, manuscrit, m.; (Verschreibung), ἡ ὁμολογία (χρέους), obligation, f.

Handschriftlich, adj. et adv. διὰ γράμματος, par écrit.

Handschuh, m., τὸ χειρόκτι (ἡ *χειροθήκη), gant, m.

Handschuhmacher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει χειρόκτια, gantier, m.

Handthieren, s. Hanthieren.

Handtuch, n., τὸ χειρομάνδυλον, χειρόμακτρον, essuie-main, m.

Handwagen, m., ἁμαξάκι μὲ δύο τροχοὺς συρόμενον ἀπὸ ἕναν ἄνθρωπον, brouette (à deux roues), f.

Handvoll, f., μία φοῦχτα, μία χοῦφτα, poignée, f.; (μεταφ.) ὀλίγον, fig. une poignée, très-peu.

Handwasser, n., νερὸν διὰ νίψιμον τῶν χειρῶν, eau à laver les mains.

Handwerk, n., ἡ χειροτέχνη, métier, m., profession, f.; (Zunft), ἡ ἑταιρία, συνέλευσις τῶν τεχνιτῶν, corps m. de métier.

Handwerker, **Handwerksmann**, m., ὁ τεχνίτης, χειροτεχνίτης, artisan, ouvrier, m.

Handwerksbursch, **Handwerksgesell**, m., δοῦλος τεχνίτου, garçon m. de métier.

Handwerksgebrauch, m., συνήθεια (ξεχωριστὴ) τῶν τεχνιτῶν, usage m. des gens de métier.

Handwerksjunge, **Handwerkslehrling**, m., ἀρχάριος εἰς τεχνίτην, apprenti m. de métier.

Handwerksleute, m. pl., οἱ τεχνῖται, χειροτεχνῖται, gens, m. et f. pl. de métier.

Handwerksmäßig, adj. et adv. κατὰ τὸν τρόπον τῶν τεχνιτῶν, conforme à l'usage des gens de métier; (μεταφ.) μηχανικῶς, κατὰ μηχανικὸν τρόπον, mécaniquement.

Handwerkszeug, n., τὰ ἐργαλεῖα τοῦ τεχνίτου, outils, m. pl., affutage, m.

Handwörterbuch, n., πρόχειρον λεξικόν, manuel, lexique, dictionnaire m. portatif.

Handwurzel, f., ὁ καρπὸς τῆς χειρός, poignet, m., (anat. carpe, m.).

Handzeichnung, f., σχεδίασμα μὲ τὸ χέρι γινόμενον, ζωγραφία μὲ μολυβοκόνδυλον, dessin m. à la plume, au crayon.

Handzug, m., σχῆμα μὲ τὸ κονδύλι, κονδυλιά, μονοκονδυλιά, parafe, m.

Hanf, m., τὸ καννάβι, chanvre, m.

Hanfacker, m., **Hanffeld**, n., ἀγρὸς σπαρμένος μὲ καννάβι, chenevière, f.

Hanfbreche, f., κόπανος διὰ καννάβι, brisoir, m., maque, f.

Hanfdarre, f., τόπος (φοῦρνος) εἰς τὸν ὁποῖον στεγνώνουν τὸ καννάβι, hâloir, m.

Hänfen, adj. καννάβινὸς, καννάβίτικος, de chanvre.

Hänfling, m., ὁ σπραγαλλιανὸς, (πουλλί), linotte, f.

Hanföhl, n., τὸ καννάβόλαδον, huile f. de chenevis.

Hanfröste, f., τόπος ὅπου μοσκεύουν τὸ καννάβι, routoir (de chanvre).

Hanfsamen, m., τὸ καννάβόσπορον, chénevis.

Hang, m., (Abhang), ὁ κατήφορος, penchant, m., pente, f.; (Neigung), ἡ κλίσις, ὄρεξις, προθυμία, fig. penchant, m., inclination, f., attachement, m.

Hängebauch, m., κρεμαμένη χονδρὴ κοιλία, ventre m. avalé.

Hängebrücke, f., γεφύρι ὁποῦ κρέμεται εἰς ἁλύσους, pont m. en soupente.

Hangeleuchter, Hängeleuchter, m., s. Kronleuchter.

Hangematte, Hängematte, f., κρεβάτι κρεμασμένον ἀπὸ τὸ ταβάνι (μάλιστα εἰς τὰ καράβια), hamac, branle, m.

Hangen, Hängen, v. n. κρέμαμαι, κρέμομαι, prendre, être suspendu; (schief —, sich neigen), γυρνῶ, κλίνω εἰς ἕνα μέρος, πηγαίνω εἰς τὸν κατήφορον, pencher d'un côté, aller en pente; an etwas —, εἶμαι προσκολλημένος εἴς τι, être attaché, tenir à qc.; (μεταφ.) ἀγαπῶ πολλά, fig. être attaché, aimer; — bleiben, πιάνομαι (οἷον· ἀπὸ ἕνα καρφὶ ἀπερνῶντας), s' accrocher, être accroché (p. e. à un clou etc.).

Hängen, v. a. κρεμῶ, κρεμάζω, κρεμνῶ, pendre, suspendre; sich —, πνίγομαι μόνος μου (ἀπὸ ἕνα σχοινί), se pendre; fig. den Kopf —, κλίνω τὸ κεφάλι, εἶμαι λυπημένος, pencher la tête, être triste; fam. das Maul —, χολιάζω, σκυθρωπάζω, bouder.

Hängeschloß, n., κλειδαριὰ κινητή, κλειδαριὰ κρεμαμένη, cadenas, m.

Hangriemen, m., τὸ λουρὶ εἰς τὸ ὁποῖον κρέμεται τὸ ἁμάξι, soupente, f.

Hansa, Hanse, f., ἡ ἄνσα, ὁ (πάλαι) πραγματευτικὸς σύνδεσμος μερικῶν πόλεων τῆς βορειατικῆς Γερμανίας, hanse, f.

Hanseatisch, adj. ἀνσεατικὸς, δηλαδὴ μετέχων εἰς τὸν πραγματευτικὸν σύνδεσμον λεγόμενον ἄνσα, hanséatique.

Hansestadt, f., ἀνσεατικὴ πόλις, πόλις μετέχουσα εἰς τὴν ἄνσαν, ville f. hanséatique; s. Hanse.

Hänseln, v. a. δέχομαι (ἕναν ἀρχάριον εἰς πραγματείαν, μαθητὴν κτλ.) μὲ παράξεναις τζεριμόνιαις, καὶ παιδεύωντάς τον μὲ διαφόρους τρόπους, initier un novice (par des cérémonies étranges ou ridicules); (μεταφ.) περιγελῶ τινα, railler q.

Hanswurst, Harlekin, m., ὁ ἀρλεκῖνος, μπουφοῦνος, (μασκαράς), arlequin, farceur, m.

Hanthieren, v. n. δουλεύω, κάμνω δουλειαῖς, manier, travailler; — θορυβῶ, κάμνω κτύπον, faire du bruit, du tapage.

Hanthierung, f., ἡ δουλειά (τῶν χειρῶν, χειροτέχνη), métier, m., profession, f.

Hapern, v. i. fam. es hapert, δὲν πηγαίνει, δὲν εἶναι τρόπος, cela ne va pas, il tient à qc., il y a quelque obstacle.

Hären, adj. τρίχινος, ἀπὸ τρίχες ψκιασμένος, de poil, de crin.

Hären, Haaren, sich, v. r. χάνω ἢ ἀλλάζω ταῖς τρίχες, perdre le poil, muer.

Harfe, f., ἡ ἅρπα, μουσικὸν ὄργανον μὲ χόρδαις τὰς ὁποίας τζιμποῦν μὲ τὰ δάκτυλα, harpe, f.

Harfenist, Harfenspieler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὴν ἅρπαν, joueur m. de harpe; s. Harfe.

Häring, m., ἡ ἀρίγγα (θαλάσσιον ψάρι), hareng, m.

Häringsbude, f., ἐργαστῆρι εἰς τὸ ὁποῖον πουλοῦν ἀρίγγαις, harengerie, f.; s. Häring.

Häringsbüse, f., Häringsjäger, m., καράβι ὁποῦ πηγαίνει εἰς τὸ ψάρευμα τῶν ἀρίγγων, bûche, f.; s. Häring.

Häringslake, f., ἡ ἁλμυράδα εἰς τὴν ὁποίαν φυλάγουν ταῖς ἀρίγγαις, saumure f. de hareng; s. Häring.

Häringssalat, m., σαλάτα μὲ λιανισμένην ἀρίγγα, hareng m. en salade; s. Häring.

Häringstonne, f., βουτζὶ μὲ ἀρίγγαις, caque, f.; s. Häring.

Harke, f., ἡ τζουγκράνα, τζουγκριά, râteau, m.

Harken, v. a. μαζώνω ἢ ξύω μὲ τὴν τζουγκράναν, râteler.

Harlekin, m., ὁ ἀρλεκῖνος, μπουφοῦνος, (μασκαράς), arlequin, m.

Harm, m., ἡ λύπη, θλῖψις, affliction, f., chagrin, m.

Härmen, sich, *λυποῦμαι, θλίβομαι*, s'affliger, se chagriner.
Harmlos, *adj. ἀλύπητος*, sans affliction, sans souci; *ἀθῶος, εἰλικρινὴς, ὁποῦ δὲν πειράζει κανέναν*, innocent, qui ne trouble personne.
Harmonie, *f.*, *ἡ ἁρμονία*, harmonie, *f.*
Harmonika, *f.*, *ἡ ἁρμόνικα (μουσικὸν ὄργανον ἀπὸ γυαλένιαις καμπάναις ὁποῦ τρίβονται μὲ τὰ δάκτυλα)*, harmonica, *f.*
Harmoniren, *v. n. συμφωνῶ, εἶμαι σύμφωνος*, s'accorder, être d'accorder.
Harmonisch, *adj. ἁρμονικός*, harmonique.
Harn, *m.*, *τὸ οὖρον, κάτουρον*, urine, *f.*, pissat, *m.*
Harnblase, *f.*, *ἡ φοῦσκα τοῦ κατούρου*, vessie, *f.*
Harnen, *v. n. κατουρῶ*, pisser, uriner.
Harngang, *m.*, *οὐρητήρ*, (anat.) uretère, *m.*
Harnglas, *n.*, *τὸ κατουρολάγηνον*, urinal, *m.*
Harnisch, *m.*, *ὁ θώραξ, ἡ σιδηροφορεσία*, harnais, *m.*, armure, *f.*
Harnröhre, *f.*, *ἡ οὐρήθρα*, urètre, *m.*
Harnruhr, *f.*, *παντοτινὸν καὶ ἀθέλητον κατούρημα, (διαβήτης εἰς τοὺς ἰατροὺς λεγόμενον)*, flux, *m.*, incontinence *f.* d'urine, (méd.) diabétès, *m.*
Harnstrenge, *f.*, Harnzwang, *m.*, *ἡ στραγγουρία, (πάθος εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος δὲν ἠμπορεῖ νὰ κατουρήσῃ)*, dysurie, *f.*
Harntreibend, *adj. διουρητικὸς, ὁποῦ κινεῖ τὸ κάτουρον*, diurétique.
Harpune, *f.*, *καμάκι μὲ τὸ ὁποῖον σκοτώνουν τὰ κήτη*, harpon, *m.*
Harpuniren, *v. a. ῥίπτω τὸ καμάκι*, harponner.
Harpunirer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ ῥίπτει τὸ καμάκι εἰς τὸ κῆτος, ὁ καμακιστής*, harponneur, *m.*
Harren, *v. n. προσμένω, καρτερῶ*, attendre.
Harsch, *adj. σκληρός*, dur, duret; *αὐστηρός*, rude, sévère, rigoureux.
Hart, *adj. σκληρὸς (φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς)*, dur, ferme, solide; *adv. σκληρῶς κτλ.*, durement etc.; *πολλὰ κοντὰ, ὅλο κοντὰ, πλησιέστατα*, tout près.
Härte, *f.*, *ἡ σκληρότης*, dureté (*propr.* et *fig.*).
Härten, *v. a. σκληρύνω, σκληραίνω, κάμνω σκληρόν*, durcir, endurcir; Eisen —, *βάφω τὸ σίδηρον*, tremper le fer.
Hartherzig, *adj. σκληρόκαρδος, ἄσπλαγχνος*, dur, impitoyable.
Hartherzigkeit, *f.*, *ἡ σκληροκαρδία, ἀσπλαγχνία*, dureté *f.* coeur.
Harthörig, *adj. ὁποῦ δὲν ἀκούει καλὰ, μισοκουφός*, qui a l'ouie dure.
Hartköpfig, *adj. σκληροκέφαλος, ἰσχυρόγνωμος*, têtu, opiniâtre.
Hartlehrig, *adj. δυσκολομάθητος, ὁποῦ μανθάνει μὲ δυσκολίαν*, qui apprend avec difficulté.
Hartleibig, *adj. ὁποῦ ἔχει ἔμφραξιν κοιλίας*, constipé, resserré.
Hartleibigkeit, *f.*, *ἡ ἔμφραξις τῆς κοιλίας*, constipation, *f.*
Härtlich, *adj. ὀλίγον σκληρός*, duret, duriuscule.
Hartmäulig, *adj. σκληρόστομος, (λέγεται διὰ τὰ ἄλογα)*, (cheval) qui a la bouche forte, qui n'a point de bouche.
Hartmäuligkeit, *f.*, *ἡ σκληροστομία*, dureté *f.* de bouche.
Hartnäckig, *adj. σκληροτράχηλος, ἰσχυρόγνωμος, πεισματικός*, opiniâtre, obstiné, entêté.
Hartnäckigkeit, *f.*, *ἡ ἰσχυρογνωμία, τὸ πεῖσμα*, opiniâtreté, obstination, *f.*
Härtung, *f.*, *ἡ σκλήρυνσις, τὸ σκλήρωμα*, action *f.* de durcir, trempe *f.* (de l'acier etc.).
Harz, *n.*, *ἡ ῥετζίνη*, résine, poix-résine, *f.*
Harzbaum, *m.*, *δένδρον ὁποῦ ἔχει ῥετζίνην*, arbre *m.* résineux.
Harzen, *v. a.* (Harz sammeln), *μαζώνω ῥετζίνην*, ramasser la résine; *v. n.* (Harz geben), *ἐβγάζω ῥετζίνην, δίδω ῥετζίνην*, donner de la résine (*se dit* de l'arbre).
Harzig, *adj. ῥετζινώδης*, résineux.
Hasardspiel, *n.*, *s.* Glücksspiel.

Haschen, *v. a.* πιάνω (ἔξαφνα, οἷον· μύϊας), πιάνω (τρέχωντας κατόπιν), attraper, prendre (*p. e.* des mouches, ou en courant après q.).

Häscher, *m.*, ὁ δοῦλος τοῦ κριτηρίου, archer, *m.*

Hase, *m.*, ὁ λαγωὸς, λαγός, lièvre, *m.*; (*μεταφ.*) ἕνας δειλὸς, ἄκαρδος, φοβιτζιάρης, poltron, *m.*

Haselbusch, *m.*, τόπος σκεπασμένος ἀπὸ λεπτοκαρυαῖς, coudraie, *f.*

Haselhuhn, *n.*, ἡ ἀγριόκοτα, (πουλλί), gélinotte *f.* de bois.

Haselmaus, *f.*, εἶδος ποντικοῦ ὁποῦ κοιμᾶται ὅλον τὸν χειμῶνα, croque-noix, muscardin, *m.*

Haselnuß, *f.*, τὸ λεπτόκαρον, λεπτοκάρυδον, noisette, aveline, *f.*

Haselruthe, *f.*, Haselstock, *m.*, βέργα ἀπὸ λεπτοκαρυάν, baguette *f.* de coudrier.

Haselstaude, *f.*, -strauch, *m.*, ἡ λεπτοκαρυὰ, λεπτοκαρυδιά, coudrier, noisettier, *m.*

Haselwurz, *f.*, τὸ ἄσαρον, (χόρτον τι), asarum, nard *m.* sauvage (plante).

Hasenbalg, *m.*, Hasenfell, *n.*, τὸ δέρμα τοῦ λαγωοῦ, peau *f.* de lièvre.

Hasenfett, *n.*, πάχος τοῦ λαγωοῦ, graisse *f.* de lièvre; *fig.* er hat ins — getreten, αὐτὸς εἶναι κομμάτι τρελός, il a un coup de hache.

Hasenfuß, *m.*, ποδάρι λαγωοῦ, pied *m.* de lièvre; (*μεταφ.*) φανταστικὸς καὶ ἄνοστος ἄνθρωπος, (μασκαράς), badin, fou, sot, *m.*

Hasenjagd, *f.*, τὸ κυνῆγι τῶν λαγωῶν, chasse *f.* du lièvre.

Hasenklee, *m.*, -pfötchen, *n.*, λαγοπόδαρον (φυτόν), pied-de-lièvre (plante), *m.*

Hasenklein, *n.*, φαγητὸν ἀπὸ τὰ ποδάρια καὶ τὰ ἐνδόσθια τοῦ λαγωοῦ, civet, *m.*

Hasenpanier, *n.*, das — ergreifen, φεύγω, τρέπομαι (δίδομαι) εἰς φυγὴν (ἀπὸ τὸν φόβον), prendre la fuite.

Hasenpfeffer, *m.*, Hasenschwarz, *n.*, *s.* Hasenklein.

Hasenscharte, *f.*, τὸ ἀνώτερον χεῖλος σχισμένον, bec-de-lièvre, *m.*

Hasenschrot, *m.*, τὰ μικρὰ σατζιμάδια, petite dragée, *f.*

Häsin, *f.*, τὸ θηλυκὸν τοῦ λαγωοῦ, hase, *f.*

Haspe, (Häspe), *f.*, der Haspen, ἀγκίστρι, στρουφίδι τῆς θύρας, gond, *m.*

Haspel, *m.*, τὸ τυλιγάδι, dévidoir, *m.*; (Winde), ὁ ἐργάτης, ἀργάτης, (μηχανὴ διὰ σήκωσιν φορτωμάτων), cabestan, *m.*

Haspeln, *v. a.* τυλιγαδιάζω, dévider; τραβῶ μὲ τὸν ἐργάτην, guinder.

Haß, *m.*, τὸ μῖσος, haine, *f.*

Hassen, *v. a.* μισῶ, haïr.

Hassenswerth, -würdig, *adj.* ἀξιομίσητος, haïssable.

Hasser, *m.*, ὁ μισῶν, ἐκεῖνος ὁποῦ μισεῖ, celui qui hait.

Häßlich, *adj.* ἄσχημος, laid, difforme.

Häßlichkeit, *f.*, ἡ ἀσχημία, ἀσχημάδα, laideur, difformité, *f.*

Hast, *f.*, πολλὴ βία, hâte, précipitation, *f.*

Hastig, *adj.* πολλὰ ὀγλήγωρος, βιαστικός, hâté, vite.

Hastigkeit, *f.*, ἡ πολλὴ ὀγληγωράδα, πολλὴ βία, grande hâte, *f.*

Hätscheln, *v. a.* κολακεύω, χαδεύω, περιποιοῦμαι, caresser, dorloter, délicater.

†Hatschier, *m.*, λογχοφόρος, hallebardier, *m.*

Hatze, Hatz, *f.*, τὸ κυνῆγι (μὲ σκυλία), chasse *f.* aux chiens courants; ἡ θηριομαχία, combat *m.* de bêtes féroces.

Hau, *m.*, κτύπημα, coup, *m.*; Haue, *m. pl.*, *fam.* κτυπήματα, ξυλιαῖς, des coups de fouet ou de bâton.

Haube, *f.*, ἡ σκούφια (τῶν γυναικῶν), coiffe, *f.*; (Federbusch bey Vögeln), ὁ λόφος, τὸ τζουλοῦφι μερικῶν πουλλιῶν, huppe (d'un oiseau), *f.*; σκέπασμα (φούρνου), calotte (d'un fourneau), *f.*

Haubenband, *n.*, κορδέλλα διὰ σκούφιαν (γυναῖκας), bride (d'une coiffe), *f.*

Haubenlerche, *f.*, εἶδος κορυδαλοῦ μὲ τζουλοῦφι, cochevis, *m.*, alouette *f.* huppée.

Haubenmacherin, *f.*, ἐκείνη ὁποῦ φκιάνει σκούφιαις, faiseuse *f.* de coiffes.

Haubenstock, *m.*, ξύλινον κεφάλι εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν ταῖς σκούφιαις, tête *f.* de bois, poupée (d'une coiffeuse).

Haubitze, f., εἶδος κοντοῦ κανονιοῦ διὰ μικραῖς μπόμπαις, obusier, m.
Hauch, m., ἡ ἀναπνοὴ, τὸ φύσημα τῆς ἀναπνοῆς, souffle, m., halenée; aspiration, f.
Hauchen, v. n. ἐκπνέω, φυσσῶ τὴν ἀναπνοὴν εἴς τι, souffler (son haleine sur qc.).
Hauchlaut, m., ἡ δασεῖα (δηλαδὴ τὸ H τῆς γερμανικῆς γλώσσης), son m. aspiré.
Haudegen, m., σπαθὶ διὰ κόψιμον, espadon, m.; (μεταφ.) ἀνδρεῖος ἄνθρωπος, καλὸς πολεμητὴς, fig. homme fort, vaillant guerrier, m.
Haue, f., ἡ δίκελλα, houe, f., hoyau, m.
Hauen, v. a. κτυπῶ (μὲ σπαθὶ, τζεκοῦρι, καμτζίκι, βέργαις), couper, tailler (en frappant); frapper, battre (d'un fouet, d'un paquet de verges etc.), fouetter; Holz —, κόπτω ξύλα (δένδρα), couper du bois; Steine —, κόπτω, πελεκῶ πέτραις, tailler des pierres; in Stein hauen, χαρακώνω, χαράττω εἰς πέτραν, sculpter, graver (en pierre, sur du marbre etc.).
Hauer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κτυπᾷ, coupeur, m.; (wildes Schwein), τὸ ἄγριον γουρούνι, ὁ ἄγριος χοῖρος, sanglier, m.; die —, pl. (Hauzähne), τὰ μεγάλα δόντια τοῦ ἀγριοχοίρου, defenses, f. pl.
Häufchen, n., μικρὸς σωρός, petit monceau; ein — Truppen, ὀλίγοι στρατιῶται, petite troupe, f.
Häufeln, v. a. ἐπισωρεύω (μὲ χῶμα μάλιστα), butter (couvrir de terre).
Haufen, m., ὁ σωρός, monceau, tas, amas, m.; (Menge), τὸ πλῆθος, foule, multitude, quantité, f.
Häufen, v. a. ἐπισωρεύω, accumuler, entasser; sich —, ἐπισωρεύομαι, αὐξάνω, πληθύνομαι, s'accumuler, augmenter, grossir.
Häufig, adj. συχνός, fréquent; adv. συχνά, συχνάκις, fréquent, souvent.
Häufung, f., ἡ ἐπισώρευσις, accumulation, f., entassement, m.
Haupt, n., ἡ κεφαλὴ, τὸ κεφάλι, tête, f.; fig. κορυφαῖος, πρῶτος, ἐπιστάτης, chef, m.; (εἰς τὰ σύνθετα σημαίνει· κυριώτερος, πρῶτος κτλ.), (dans la comp.) principal, premier etc.
Hauptabsicht, f., ὁ κύριος σκοπὸς, πρῶτος σκοπός, vue f. principale, but m. principal.
Hauptaltar, m., s. Hochaltar.
Hauptartikel, m., κύριον ἄρθρον, article m. principal.
Hauptarzney, f., ἰατρικὸν διὰ τὸ κεφάλι, remède m. céphalique; κύριον ἰατρικόν, remède principal.
Hauptbegriff, m., ἡ κυριωτέρα, θεμελιώδης ἰδέα, idée fondamentale.
Hauptbericht, m., ἡ κυρία εἴδησις, ἡ πλέον ἀξιωτέρα εἴδησις, ἡ εἴδησις ὁποῦ περιέχει ὅλα, le rapport principal.
Hauptbinde, f., δεσμὸς τῆς κεφαλῆς, περιτύλιγμα, bandeau, m.; — τὸ διάδημα, diadème.
Hauptbeweis, m., ἡ κυρία ἢ ἐξοχωτέρα ἀπόδειξις, preuve f. principale.
Hauptbuch, n., τὸ μεγάλον κατάστιχον (εἰς πραγματευτὴν), grand livre (des marchands); τὸ πρῶτον ἢ κορυφαῖον βιβλίον εἰς μίαν ἐπιστήμην, livre m. principal dans une science.
Hauptdiebstahl, m., μεγάλη κλοπὴ, μεγάλον κλέψιμον, vol m. signalé.
Häupteln, sich, γίνομαι πηκτὸς, ὡσὰν ἡ καρδία εἰς τὰ μαρούλια κτλ., se pommer m. (se dit des choux, des salades etc.).
Haupterbe, m., ὁ κυριώτερος κληρονόμος, ὁ πρῶτος κληρονόμος, légataire universel.
Hauptfarbe, f., τὸ κύριον χρῶμα, couleur f. principale; πρωτότυπον ἢ θεμελιῶδες χρῶμα, couleur primitive, f.
Hauptfehler, m., τὸ κύριον σφάλμα, le plus grand défaut.
Hauptgebäude, n., τὸ κορυφαῖον κτίριον, τὸ κτίριον εἰς τὴν μέσην, corps m. de logis.
Hauptgestell, n., (für Pferde), ἡ κορυφαία τοῦ χαλινοῦ, têtière (d'un cheval), f.
Hauptgrund, m., ἡ κυρία ἢ πρώτη αἰτία, raison f. principale.

Haupthaar, *n.*, *τὰ μαλλιὰ εἰς τὸ κεφάλι*, cheveux, *m. pl.*, chevelure, *f.*

Hauptinhalt, *m.*, *τὸ κύριον περιεχόμενον*, sommaire, *m.*, substance, *f.*

Hauptkirche, *f.*, *ἡ πρώτη ἐκκλησία*, église *f.* cathédrale; *ἡ μητρόπολη*, église matrice.

Hauptkissen, *n.*, *τὸ προσκέφαλον*, oreiller, *m.*

Hauptkrankheit, *f.*, *ἀῤῥωστία κεφαλική*, maladie *f.* de tête; *μεγάλη, βαρεῖα ἀῤῥωστία*, maladie dangereuse.

Häuptling, *m.*, *ὁ προεστὼς, ἀρχηγὸς, ἡγεμών*, chef, capitaine, *m.*

Hauptmann, *m.*, *ὁ ἑκατόνταρχος, καπιτάνος*, capitaine (d'infanterie), *m.*

Hauptmannschaft, *f.*, *τὸ ἀξίωμα τοῦ καπιτάνου*, charge de capitaine, capitainerie, *f.*

Hauptmast, *m.*, *τὸ μεγάλον κατάρτι*, grand mât, mât *m.* de maître.

Hauptnenner, *m.*, (im Rechnen), *γενικὸς ὀνομαστής*, dénominateur *m.* général.

Hauptperson, *f.*, *τὸ κύριον ἢ ἐξοχώτερον ὑποκείμενον*, principal, personnage, *m.*

Hauptpunct, *m.*, *τὸ κύριον ἄρθρον, τὸ πλέον ἀξιολογώτερον ἄρθρον*, point *m.* principal.

Hauptquartier, *n.*, *ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κάθεται ὁ στρατηγὸς τοῦ στρατεύματος*, quartier *m.* général.

Hauptregel, *f.*, *ὁ κύριος κανὼν, πρῶτος κανών*, règle *f.* générale.

Hauptsache, *f.*, *ἡ κυρία ὑπόθεσις, κορυφαία ὑπόθεσις*, principal, capital, essentiel, *m.*

Hauptsächlich, *adj.* *κύριος*, principal; *adv.* *κυρίως, μάλιστα*, principalement.

Hauptsatz, *m.*, *ἡ κορυφαία θέσις, κυριωτέρα θέσις*, proposition *f.* principale.

Hauptschlacht, *f.*, *μεγάλη μάχη*, bataille *f.* générale, décisive.

Hauptschlüssel, *m.*, *τὸ ἀντικλείδι, τὸ κλειδὶ ὁποῦ ἀνοίγει πολλαῖς κλειδωνιαῖς*, passe-par-tout, *m.*

Hauptschmerz, *m.*, *ὁ πονοκέφαλος*, mal *m.* de tête; *ὁ κύριος πόνος, ὁ μεγαλήτερος πόνος*, la plus grande douleur, la douleur principale.

Hauptschmuck, *m.*, *ὁ στολισμὸς τῆς κεφαλῆς*, ornement *m.* de tête; *ὁ κυριώτερος, ὁ πλέον μεγαλήτερος στολισμός*, le plus grand ornement, ornement principal.

Hauptschuldner, *m.*, *ὁ πρῶτος ἢ ὁ μεγαλήτερος χρεώστης*, débiteur *m.* principal, principal obligé, *m.*

Hauptschwein, *n.*, *μεγάλος, παλαιὸς ἀγριόχοιρος*, grand sanglier, vieux sanglier, *m.*

Hauptsitz, *m.*, *ὁ κύριος τόπος τῆς κατοικίας (ἑνὸς γένους)*, lieu *m.* de demeure principal (d'une nation), résidence, *f.*

Hauptsprache, *f.*, *γλῶσσα πρωτότυπος, ὁποῦ δὲν παράγεται ἀπὸ ἄλλην*, langue *f.* originale; — *ἡ κορυφαῖα γλῶσσα, ἡ κυριεύουσα (γλῶσσα εἰς ἕνα τόπον)*, langue principale d'un pays.

Hauptstadt, *f.*, *ἡ βασιλεύουσα (πόλις), ἡ μητρόπολις*, capitale, *f.*

Hauptstraße, *f.*, *ἡ μεγάλη στράτα, μεγαλήτερη πλατεῖα, (τὸ μεγαλήτερον σοκκάκι)*, grand-chemin, *m.*; rue *f.* principale.

Hauptstück, *n.*, *τὸ κυριώτερον μέρος*, pièce *f.* capitale; *κορυφαῖον ἄρθρον*, article ou point *m.* principal; *ὁμοίως*, *τὸ κεφάλαιον*, chapitre *m.* (d'un livre).

Hauptstuhl, *m.*, (das Capital), *τὸ καπιτάλι*, capital, *m.*

Hauptsumme, *f.*, *ἡ κυριωτέρα ἢ μεγαλητέρα σοῦμμα*, somme *f.* totale, somme principale.

Hauptthür, *f.*, *ἡ κορυφαία ἢ πλέον μεγαλητέρα θύρα*, porte *f.* principale.

Haupturſache, *f.*, *ἡ κυρία ἢ πρώτη αἰτία*, principale raison, cause *f.* principale.

Hauptwache, *f.*, *ὁ τόπος τῆς φυλακῆς τῶν στρατιωτῶν*, corps *m.* de garde, grand' garde, *f.*

Hauptwall, *m.*, *τὸ μεγαλήτερον περιτείχισμα ἀπὸ χῶμα*, corps *m.* d'une place.

Hauptweh, *n.*, *ὁ πονοκέφαλος*, mal *m.* de tête.

Hauptwerk, *n.*, *τὸ κυριώτερον ἔργον*, oeuvre *f.* principale; *τὸ κυριώτερον σύγγραμμα*,

ouvrage m. principal (d'un écrivain).
Hauptwort, n., (in der Sprachlehre), τὸ οὐσιαστικὸν ὄνομα, (gramm.) nom m. substantif.
Hauptzahl, f., (Kardinalzahl, Grundzahl), πρωτότυπος ἀριθμὸς, (οἷον· εἷς, δύο, τρεῖς κτλ.), nombre m. cardinal.
Hauptzweck, m., ὁ κύριος σκοπὸς, ὁ πρῶτος σκοπός, principal but, grand but, m.
Haus, n., τὸ ὀσπίτιον, (ὀσπῖτι, σπῖτι), ἡ οἰκία, ὁ οἶκος, maison, f.; fig. (für Familie), ἡ φαμιλία, τὸ γένος, maison, famille, race, f.; zu Hause, nach Hause, εἰς τὸ σπῖτι, à la maison, au logis; er ist zu Hause, er geht nach Hause, αὐτὸς εἶναι εἰς τὸ σπῖτι, πηγαίνει εἰς τὸ σπῖτι, il est, il va au logis, chez lui; fig. in dieser Wissenschaft ist er zu Hause, πολλὰ προκομμένος εἶναι εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιστήμην, τὴν ἠξεύρει ἐκ θεμελίου, il est très-versé dans cette science.
Hausarme, m., πτωχὸς ὁποῦ λαμβάνει ἐλεημοσύνην εἰς ἕνα διωρισμένον σπῖτι, ὁποῦ δὲν πηγαίνει καὶ ζητεῖ, pauvre m. honteux.
Hausarrest, m., φυλάκωσις εἰς τὸ σπῖτι, prison m. domestique.
Hausbackenbrod, n., ψωμὶ ψημένον εἰς τὸ σπῖτι, pain m. de ménage.
Hausbesitzer, m., ὁ νοικοκύρης, ὁποῦ ἔχει ὀσπῖτι ἐδικόν του, propriétaire m. d'une maison.
Hausbewohner, m., ὁ ἐγκάτοικος εἰς ἕνα ὀσπῖτι, habitant m. d'une maison.
Häuschen, n., τὸ σπιτάκι, maisonnette, petite maison, f.; (vulg.) τὸ ἀναγκαῖον, commodités, aisances, f. pl.
Hausdieb, m., κλέπτης εὑρισκόμενος εἰς τὸ σπῖτι, voleur m. domestique.
Hausehre, f., (im Scherz), ἡ γυναῖκα, κυρία, κυρά, (en badinant) femme, épouse, f.
Hausen, v. n. † κατοικῶ, † loger, demeurer; (toben, lärmen), θορυβῶ, κάμνω θόρυβον, κάμνω κτύπον, faire du bruit, tempêter; übel —, κακομεταχειρίζομαι, χαλνῶ, κουρσεύω, faire du ravage, du degât, piller.
Hausen, m., ἡ μουροῦνα, (τὸ μερσίνι, σιρίφι), μεγάλον ψάρι ποταμίσιον, grand esturgeon, m.
Hausenblase, f., ἡ φοῦσκα τῆς μουροῦνας, ἡ ψαρόκολλα, colle de poisson, ichthyocolle, f.; s. Hausen.
Hausflur, f., τὸ προαύλιον τοῦ ὀσπιτίου, vestibule, m.
Hausfrau, f., ἡ κυρία, κυρὰ, νοικοκυρά, maîtresse du logis, épouse, femme, f.
Hausfreund, m., οἰκειακὸς φίλος, ami m. de la maison.
Hausfriede, m., ἡσυχία, εἰρήνη οἰκειακή, paix f. du ménage, de la maison.
Hausgebacken, s. Hausbacken.
Hausgenosse, m., ὁ συγκάτοικος εἰς ἕνα ὀσπῖτι, celui qui habite avec nous dans la même maison.
Hausgeräth, n., τὰ σπιτικὰ σκεύη, τὰ κινητὰ (οἷον· τραπέζια, σκαμνιὰ κτλ.), meubles, m. pl.
Hausgesinde, n., οἱ σπιτικοὶ δοῦλοι καὶ δουλεύτραις, domestiques, m. pl.
Hausgrille, f., ὁ σπιτικὸς γρύλλος ἢ ζίζιγας, (ζωΰφιον), grillon (domestique), m.
Haushuhn, m., σπιτικὸς πετεινός, coq m. de la maison, coq domestique.
Haushalten, v. n. κυβερνῶ τὸ σπῖτι, tenir ménage; οἰκονομῶ, économiser.
Haushälter, m., ὁ οἰκονόμος, ménager, économe, m.
Haushälterin, f., ἡ οἰκονόμησσα, κυβερνήτρια τοῦ ὀσπιτίου, ménagère, économe, f.
Haushälterisch, Haushältig, adj. οἰκονόμος, φειδωλός, ménager, économe (adj.).
Haushaltung, f., ἡ οἰκονομία, ménage, m., économie, f.
Hausherr, m., ὁ αὐθέντης τοῦ ὀσπιτίου, νοικοκύρης, οἰκοδεσπότης, maître m. de la maison, hôte, m.
Haushofmeister, m., ὁ οἰκονόμος, κυβερνήτης τοῦ ὀσπιτίου, maître m. d'hotel.
Haushund, m., τὸ σπιτικὸν σκυλὶ ὁποῦ φυλάγει τὸ σπῖτι, chien m. du logis, mâtin, m.
Hausiren, Hausiren gehen, v. n. πηγαίνω εἰς τὰ ὀσπίτια νὰ πουλήσω πράγματα, colporter; (für: Hausen), θορυβῶ,

κάμνω κτύπον, faire du bruit, du tapage.

Hausirer, m., ὁ λιανοπουλητὴς ὁποῦ πηγαίνει εἰς τὰ ὀσπίτια διὰ νὰ πουλήσῃ ἐκεῖ τὰ πράγματά του, colporteur, m.

Hausjungfer, f., ἡ ἐξοδεύτρια, κορίτζι ὁποῦ ἔχει τὴν ἐπιστασίαν εἰς τὰ καθημερινὰ ἔξοδα τοῦ ὀσπιτίου, demoiselle suivante, ménagère, f.

Hauskaninchen, n., σπιτικὸν, ἥμερον κουνέλι, lapin m. de clapier.

Hauskapelle, f., παρακλήσιον σπιτικὸν, chapelle f. de la maison.

Hauskatze, f., σπιτικὸς γάτος, σπιτικὴ γάτα, chat m. domestique.

Hauskleid, n., σπιτικὸν φόρεμα, déshabillé, négligé, m.

Hausknecht, m., ὁ δοῦλος τοῦ ὀσπιτίου (ὁποῦ πασιρεύει τὸ σπῖτι, ἀνοίγει τὴν πόρταν κτλ.), valet m. de la maison.

Hauskreuz, n., δυστυχήματα εἰς μίαν φαμιλίαν, chagrin ou malheur domestique; mein Hauskreuz (im Scherz), ἡ γυναῖκα μου, (en badinant) ma (chere) femme.

Hauslaub, n., Hauslauch, m., τὸ ἀείζωον, (φυτόν τι), joubarbe, f.

Hauslehrer, m., σπιτικὸς διδάσκαλος, précepteur, gouverneur, m.

Hausleinewand, f., κοινὸν πανὶ διὰ σπιτικην χρῆσιν, toile f. de ménage.

Häusler, m., χωριάτης ὁποῦ δὲν ἔχει ἰδικόν του σπῖτι, villageois, manant m. locataire.

Häuslich, adj. σπιτικὸς, οἰκειακός, domestique, de maison; (haushälterisch), οἰκονόμος, φειδωλός, ménager, économe; sich häuslich an einem Orte niederlassen, πηγαίνω εἰς ἕναν τόπον νὰ κατοικήσω ἐκεῖ, s'établir, se fixer, se domicilier dans un lieu.

Hausmagd, f., ἡ σπιτικὴ δουλεύτρα, servante f. de la maison.

Hausmann, m., ὁ δοῦλος τοῦ ὀσπιτίου (ὁποῦ πασιρεύει τὸ σπῖτι, ἀνοίγει τὴν πόρταν κτλ.), garde m. de la maison; (Hausbewohner), ἐγκάτοικος εἰς ἕνα σπῖτι, locataire, m.; die Hausleute, οἱ ἐγκάτοικοι εἰς ἕνα σπῖτι, les habitants m. pl. dans une maison.

Hausmannskost, f., κοινὸν ἢ καθημερινὸν φαγὶ, (ὁποῦ δὲν εἶναι πολύτιμον), ordinaire, m.

Hausmarder m., κουνάβι σπιτικόν. fouine, martre domestique, f.

Hausmaus, f., σπιτικὸν ποντίκι, souris f. domestique.

Hausmiethe, f., s. Hauszins.

Hausmittel, n., σπιτικὸν ἰατρικόν, remède m. domestique.

Hausrath, m., s. Hausgeräth.

Hausrecht, n., δίκαιον οἰκειακόν, droit m. domestique.

Hausschlüssel, m., τὸ κλειδὶ τοῦ ὀσπιτίου, clef f. de la maison.

Haußen, s. Draußen, Außerhalb.

Haussorgen, f. pl., αἱ σπιτικαὶ φροντίδες, soins m. pl. domestiques.

Haussuchung, f., ἡ γύρευσις εἰς τὰ σπίτια (οἷον διὰ κλέψιμον ὁποῦ ἔγινε κτλ.), visite f. domiciliaire.

Hausthier, n., σπιτικὸν ζῶον, animal m. domestique.

Hausthüre, f., ἡ θύρα (πόρτα) τοῦ ὀσπιτίου, porte f. de la maison.

Haustrunk, m., κοινὸν, καθημερινὸν πιοτόν, boisson f. ordinaire.

Haustrauung, f., στεφάνωσις ὁποῦ γίνεται εἰς τὸ σπῖτι, copulation f. privée.

Hausunke, f., φρῦνος, φύσαλος (χούβακας) σπιτικός, crapaud m. domestique; fig. fam. ὁποῦ πάντοτε κάθεται εἰς τὸ σπῖτι, casanier, m.

Hausvater, m., ὁ πατέρας τῆς φαμιλίας, οἰκοδεσπότης, père m. de famille.

Hauswesen, n., ἡ οἰκονομία, κυβέρνησις τῶν σπιτικῶν ὑποθέσεων, αἱ σπιτικαὶ ὑποθέσεις, domestique, ménage, m., économie, f.

Hauswirth, m., ὁ αὐθέντης τοῦ ὀσπιτίου, νοικοκύρης, hôte, propriétaire m. d'une maison; ein guter —, καλὸς οἰκονόμος, bon ménager, économe, m.

Hauswirthin, f., ἡ κυρία τοῦ ὀσπιτίου, νοικοκυρά, hôtesse, propriétaire f. d'une maison; eine gute —, καλὴ

οἰκονόμησσα, bonne ménagère, économe, f.

Hauswirthschaft, f., ἡ οἰκονομία, κυβέρνησις τοῦ ὁσπιτίου, αἱ σπιτικαὶ ὑποθέσεις, ménage, m.

Hauszins, m., τὸ ἐνοίκιον, νοίκι, loyer m. de maison.

Haut, f., τὸ δέρμα, πετζί, peau, f.; cuir, m.; ἡ μεμβράνα, (anat.) membrane, f.; eine ehrliche Haut, fam. καλὸς ἄνθρωπος ὁποῦ δὲν γελᾷ κανέναν, un bon enfant, une bonne pâte d'hommes.

Hautbois, n., s. Hoboe, Hoboist.

Häutchen, n., τὸ δερμάτιον, δερματάκι, μικρὸν πετζί, pellicule, f.; (anat.) membrane.

Häuten, v. a. ἐβγάζω τὸ δέρμα, γδέρνω, ôter la peau, écorcher; sich —, ἀλλάζω τὸ δέρμα (ὡς τὰ ὀφίδια κτλ.), muer, se dépouiller.

Häutig, adj. ὑμενώδης, ὅμοιος μὲ πετζί, membraneux; ἀπὸ πετζί, de peau.

Hauzähne, m. pl., τὰ μεγάλα δόντια τοῦ χοίρου, les défenses, f. pl.

Haverey, s. Haferey.

Hay, Hai, m., τὸ σκυλόψαρον, (θαλάσσιον ψάρι ἁρπακτικόν), requin, squale, m.

He! Hei! int. ἔ! ἄκουσαι! hé! écoutez!

Hebamme, f., ἡ μαμμή, μαῖα, ὁποῦ βοηθεῖ εἰς τὴν γένναν, sage-femme, accoucheuse, f.

Hebebaum, m., ὁ μοχλὸς (διὰ σήκωμα βαρειῶν πραγμάτων), levier.

Heben, v. a. σηκώνω, lever, hausser; élever; Geld —, μαζώνω ἄσπρα, λαμβάνω ἄσπρα, lever, toucher de l'argent; einen aus dem Sattel —, κρημνίζω τινὰ ἀπὸ τὴν σέλλαν τοῦ ἀλόγου, désarçonner q.; (μεταφ.) διώχνω τινὰ, ἀπὸ τὸν τόπον του, débusquer q.; einen Zweifel —, λύω μίαν ἀμφιβολίαν, lever une doute; v. i. es hebt mich, μοὶ ἔρχεται νὰ ξεράσω, le coeur me soulève.

Heber, m., ὁ σίφων, τὸ σιφώνιον, σιφοῦνι, siphon, larron, m.

Hebewinde, f., ἐργαλεῖον τῶν ἁμαξάδων μὲ τὸ ὁποῖον σηκώνουν τὸ ἁμάξι, cric, m.

Hebezeug, n., τὰ ἐργαλεῖα (μάλιστα τοῦ ἁμαξᾶ) διὰ σήκωσιν, tout ce qui sert à lever qc. (le levier, le cric, l'engin etc.).

Hebung, f., ἡ σήκωσις, τὸ σήκωμα, action f. de lever; s. Heben.

Hechel, f., ἡ λανάρα, τὸ κτένι μὲ τὸ ὁποῖον λαναρίζουν τὸ καννάβι ἢ τὸ λινάρι, séran, m.; fig. einen durch die Hechel ziehen, κατηγορῶ, κατακρίνω, ψέγω, censurer, critiquer.

Hecheln, v. a. λαναρίζω, sérancer; fig. einen —, s. Durchhecheln.

Hecht, m., ὁ λούκιος, ἡ στοῦκα, (ψάρι), brochet, m.

Hecke, f., ἡ φράκτη (ἀπὸ πράσινα δενδράκια), haie, f.; (von manchen Thieren und Vögeln), ἡ φωλεὰ, νέα πουλλιὰ, σκυλάκια, γατάκια κτλ., nichoir, m., couvée, f., des petits chiens, une chattée etc.; (Vogelhaus), μεγάλον κλωβίον διὰ πουλλιά, volière, f.

Hecken, v. a. (von Vögeln), κάμνω φωλεὰν καὶ ἐβγάζω νέα πουλλιά, faire le nid et couver; (von Katzen, Hunden, Mäusen rc.), γεννῶ, (λέγεται μάλιστα διὰ σκύλαις, γάταις, ποντίκια κτλ.), faire des petits, (se dit principalement des chiennes, des chattes, des souris etc.).

Heckgroschen, Heckthaler, Heckpfennig, m., μαγικὸν γροσσίκι, μαγικὸν ταλήριον κτλ. ὁποῦ φέρει κέρδος (καθὼς νομίζουν οἱ δεισιδαίμονες), pièce f. volante.

Heede, f., s. Werg.

Heer, n., τὸ στράτευμα, armée, f.

Heerbiene, f., s. Raubbiene.

Heerde, f., τὸ κοπάδι, (ἡ *ἀγέλη), troupeau, m.

Heerdenweise, adv. κατὰ κοπάδια, πλῆθος, par troupeau.

Heerflüchtig, adj. λειποτάκτης, ὁποῦ φεύγει ἀπὸ τὸ στράτευμα, qui déserte; der Heerflüchtige, ὁ λειποτάκτης, φυγάς, le déserteur.

Heerführer, m., ὁ στρατηγός, général, chef m. de l'armée.

Heergeräth, n., τὰ σκεύη τοῦ πολέμου, τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὸν πόλεμον (μάλιστα τοῦ

ὀφφικιάλου), attirail *m.* de guerre.

Heerpauke, *f.*, τὸ τύμπανον στρατιωτικόν, timbale, *f.*

Heerschaar, *f.*, κοπάδι στρατιωτῶν, troupe (des soldats), armée, *f.*

Heerschau, *f.*, ἀναθεώρησις τοῦ στρατεύματος, (milit.) la revue.

Heerstraße, *f.*, ἡ μεγάλη στράτα, grand-chemin, *m.*

Hefe, *f.*, *fig.* die — des Volks, ὁ χυδαῖος λαὸς, τὸ κοινὸν (καὶ ἀχρεῖον) πλῆθος, la lie du peuple.

Hefen, *f. pl.*, ἡ τρυγιά, τὸ κατακάθισμα τῆς πίβας, ἡ λάσπας, lie, levure, *f.*

Hefig, *adj.* γεμάτος τρυγιάν, ὁποῦ ἔχει ἀκόμη τὴν τρυγιάν, qui a de la lie.

Heft, *n. m.*, (Stiel), τὸ μανίκι (ἀπὸ μαχαίρι κτλ.), manche (d'un couteau etc.), *m.*

Heft, *n.* (*m.*), τὸ τετράδι, cahier, *m.*

Heftel, *m.*, τζιγκέλι, θηλειά, agrafe, *f.*, crochet, *m.*

Hefteln, *v. a.* θηλυκώνω, συνάπτω μὲ τζιγκέλι, agrafer, attacher avec des crochets.

Heften, *v. a.* ῥάπτω (μόνον χονδρικῶς), attacher, coudre; faufiler; ein Buch —, ῥάπτω ἕνα βιβλίον (χωρὶς δέσιμον), brocher un livre; die Augen auf etwas —, γυρίζω, προσηλώνω τὰ ὀμμάτια εἴς τι, fixer ses regards sur qc.

Heftig, *adj.* σφοδρὸς, ὁρμητικὸς, δυνατός, fort, violent, véhément; (hitzig, auffahrend), ὀξύθυμος, εὔκολος εἰς τὸ νὰ θυμώσῃ, impétueux, fougueux.

Heftigkeit, *f.*, ἡ σφοδρότης, ὁρμή, violence, véhémence, impétuosité, *f.*

Heftlade, *f.*, ἡ μηχανὴ τοῦ βιβλιοδέτου εἰς τὴν ὁποίαν ῥάπτει τὰ βιβλία, cousoir, *m.*

Heftpflaster, *n.*, ἔμπλαστρον ὁποῦ κολλᾷ, ἔμπλαστρον μόνον διὰ κόλλησιν, emplâtre *m.* glutinatif.

Hegen, *v. a.* τρέφω (μάλιστα ἐλάφια, ἄγρια γουρούνια εἰς τὸ δάσος), entretenir, nourrir (principalement: des cerfs, des sangliers, dans une forêt); Haß —, τρέφω ἢ ἔχω μῖσος, nourrir sa haine; Freundschaft —, ἔχω, φέρω φιλίαν, porter de l'amitié (à q.); Verdacht, Argwohn —, ἔχω ὑποψίαν, ὑποπτεύω, avoir soupçon, soupçonner.

Hegereiter, *m.*, s. Hägereiter.

Hegung, *f.*, ἡ θρέψις, τὸ θρέψιμον, entretien, *m.*, action *f.* de nourrir.

Hehler, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κρύπτει τὴν κλεψιὰν ἢ τοὺς κλέπτας, recéleur, *m.*

Hehr, *adj.* (ποιητικῶς) ὑψηλὸς, σεμνὸς, μεγαλοπρεπής, (poét.) auguste, grand, majestueux.

Hehrrauch, s. Höherauch.

Heide, *m.*, ὁ ἐθνικὸς, εἰδωλολάτρης, payen, *m.*

Heide, *f.*, τόπος ἀγεώργητος μὲ ἄκαρπα δενδράκια, bruyère, lande, brande, *f.*

Heidegrütze, *f.*, ξεφλουδισμένον καραμποσίτι, gruau *m.* de blé noir.

Heidekorn, *n.*, τὸ καραμποσίτι, (εἶδος γεννήματος), blé sarrasin, blé *m.* noir.

Heidelbeere, *f.*, ἡ μυρσίνη, (μαυροκούκουτζον), airelle, baie *f.* de mirtille.

Heidelerche, *f.*, εἶδος κορυδαλοῦ εἰς τὰ δάση, alouette *f.* des bois, farlouse, *f.*; s. Lerche.

Heidenthum, *n.*, ἡ θρησκεία τῶν ἐθνικῶν, εἰδωλολατρεία, paganisme, *m.*

Heidnisch, *adj.* ἐθνικὸς, εἰδωλολατρικός, payen (*adj.*).

Heiduck, *m.*, ὁ χαϊδοῦκος, πεζὸς στρατιώτης οὔγγρικος, heiduque (fantassin hongrois), *m*; δοῦλος ἄρχοντος οὔγγρικα φορεμένος, heiduque (au service d'un grand seigneur).

Heil, *n.*, ἡ σωτηρία, salut, *m.*; ἡ εὐτυχία, τὸ καλὸν, félicité, prospérité, *f.*

Heil, *adj.* μὴ πληγωμένος, qui est sans blessure; ἰατρευμένος (λέγεται διὰ πληγάς), guéri (*se dit* des blessures).

Heiland, *m.*, ὁ σωτήρ, ὁ Χριστός, le sauveur, Jésus-Christ.

Heilart, *f.*, τρόπος, μέθοδος τῆς ἰατρεύσεως, méthode *f.* de guérir.

Heilbar, *adj.* ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἰατρευθῇ, guérissable, curable.

Heilen, *v. a.* ἰατρεύω, guérir, traiter (un malade); *v. n.* ἰατρεύομαι, (λέγεται διὰ πλη-

γιάς), guérir, se guérir (se dit des plaies).

Heilig, *adj.* ἅγιος, ἱερός, saint, sacré; — sprechen, *συναριθμῶ τινὰ μὲ τοὺς ἁγίους*, canoniser q.

Heiligen, *v. a.* ἁγιάζω, sanctifier; ἀφιερώνω, consacrer.

Heilige, *m.*, ein Heiliger, ἕνα; ἅγιος, un Saint; eine Heilige, μία ἁγία, une Sainte.

Heiligenbild, *n.*, εἰκόνα ἁγίου, image *f.* d'un Saint.

Heiligkeit, *f.*, ἡ ἁγιότης, ἁγιοσύνη, sainteté, *f.*

Heiligmacher, *m.*, ὁ ἁγιάζων, ἁγιαστής, sanctificateur, *m.*

Heiligsprechung, *f.*, ἡ ἁγιοποίησις, συναρίθμησίς τινος μὲ τοὺς ἁγίους, canonisation, *f.*

Heiligthum, *n.*, τὸ ἱερὸν, τὸ ἅγιον, sanctuaire, *m.*; τὸ ἅγιον πρᾶγμα, λείψανον, chose sainte, relique, *f.*

Heiligung, *f.*, ὁ ἁγιασμός, sanctification, *f.*; ἀφιέρωσις, consécration, *f.*

Heilkraft, *f.*, ἰατρευτικὴ δύναμις, vertu *f.* d'un remède.

Heilkraut, *n.*, ἰατρευτικὸν βότανον, herbe *f.* médicinale.

Heilkunde, Heilkunst, *f.*, ἡ ἰατρικὴ, médecine, *f.*

Heillos, *adj.* ἀσεβὴς, ἄθεος, ἀχρεῖος, impie, méchant, scélérat.

Heillosigkeit, *f.*, ἡ ἀσέβεια, impiété, scélératesse, méchanceté, *f.*

Heilmittel, *n.*, τὸ ἰατρικόν, remède, *m.*

Heilsam, *adj.* ὠφέλιμος διὰ τὴν ὑγίειαν, ὑγιεινός, salubre; ὠφέλιμος, salutaire.

Heilsamkeit, *f.*, ἡ ὠφέλεια διὰ τὴν ὑγίειαν, salubrité, *f.*

Heilsordnung, *f.*, ἡ τάξις τῆς σωτηρίας, ordre *m.* de salut; ἡ κατήχησις, χριστιανικὴ διδασκαλία, catéchèse, *f.*

Heilung, *f.*, ἡ ἰάτρευσις, guérison, cure, *f.*

Heim, *adv.* εἰς τὸ σπῖτι, au logis, à la maison, chez soi; εἰς τὴν πατρίδα, dans la patrie.

Heimath, *f.*, ἡ πατρίδα, patrie, *f.*

Heimathlos, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει πατρίδα, πλανώμενος εἰς τὸν κόσμον, expatrié, vagabond.

Heime, *f.*, Heimchen, *n.*, ὁ γρύλλος, τζίντζιρας (εἰς τὰ σπίτια), grillon, *m.*

Heimfall, *m.*, ἡ ξαναπόκτησις ἑνὸς ὑποστατικοῦ κτλ., dévolution; ἀκληρία, déshérence, *f.*; ἐπιστροφή, réversion, *f.*; f. Heimfallen.

Heimfallen, *v. n.* γυρίζω ὀπίσω εἰς ἀπόκτησίν τινος, (οἷον ἕνα ὑποστατικὸν, μία ἐπαρχία ὁποῦ πίπτει εἰς τὴν ἐξουσίαν τινὸς (πρίγγιπος μάλιστα) μετὰ τὸν θάνατον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὰ ἔλαβαν πρῶτα ἀπὸ αὐτόν), tomber en dévolu, en déshérence.

Heimfällig, *adj.* (ὑποστατικὸν ἢ ἄλλο τι) ὁποῦ ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρίγγιπος μετὰ τὸν θάνατον ἐκείνου ὁποῦ τὸ ἔλαβε πρῶτα ἀπὸ αὐτόν, tombé en déshérence, dévolu; réversible.

Heimkehr, Heimkunft, *f.*, ὁ γυρισμὸς εἰς τὴν πατρίδα, retour *m.* dans la patrie, retour chez soi.

Heimlich, *adj.* κρυφὸς, μυστικός, secret, clandestin, caché; *adv.* κρυφὰ, κρυφίως, secrétement, en cachette, à la sourdine; σιγὰ, σιγανά, ψιθυρίζωντας εἰς τὸ αὐτί, bas, en chuchotant.

Heimlichkeit, *f.*, τὸ κρυφὸν, μυστικόν, secret, *m.*

Heimreise, *f.*, τὸ ταξίδι ὀπίσω εἰς τὴν πατρίδα, retour *m.* dans la patrie.

Heimstellen, f. Anheimstellen.

Heimsuchen, *v. a.* († besuchen), ἐπισκέπτομαι, visiter; (züchtigen), παιδεύω, τιμωρῶ, *fig.* visiter, châtier, punir.

Heimsuchung, *f.*, ἡ ἐπίσκεψις, visite, *f.*; ἡ παιδεία, τιμωρία, affliction, punition, *f.*, châtiment, *m.*; — Mariä, ἡ ἑορτὴ τῆς ἐπισκέψεως τῆς παναγίας, visitation *f.* de la Vierge.

Heimtücke, *f.*, κρυφὴ κακία, κακοτροπία, malice *f.* cachée.

Heimtückisch, *adj.* κακότροπος, πονηρὸς καὶ κακὸς, ἐπιβουλευτικός, malicieux, sournois.

Heimwärts, *adv.* (πηγαίνωντας) εἰς τὸ σπῖτι ἢ εἰς τὴν πατρίδα, (en allant) vers son logis ou vers sa patrie.

Heimweg, *m.*, ὁ γυρισμὸς εἰς τὸ σπίτι ἢ εἰς τὴν πατρίδα,

retour *m.* (à la maison ou dans la patrie).

Heimweh, *n.*, *ὑπέρμετρος πόθος τῆς πατρίδος*, mal *m.* du pays (désir excessif de revoir sa patrie).

Heirath, *f.*, *ὑπανδρεία*, mariage, *m.*

Heirathen, *v. a.* *ὑπανδρεύομαι*, *νυμφεύομαι* (*λέγεται κυριώτερα διὰ τοὺς ἄνδρας*), *v. a.* épouser; *v. n.* se marier.

Heirathsgut, *n.*, *προῖκα*, dot, *f.*

Heisch, s. Heiser.

Heischen, *v. a.* *ζητῶ*, *ἀπαιτῶ*, demander, exiger.

Heiser, *adj.* *βραχνός*, enroué; heiser werden, *βραχνιάζω*, s' enrouer.

Heiserkeit, *f.*, *ἡ βραχνάδα*, *τὸ βραχνίασμα*, enrouement, *m.*

Heiß, *adj.* *πολλὰ θερμὸς*, *πολλὰ ζεστός*, chaud, bien chaud.

Heißen, *v. a.* (nennen), *ὀνομάζω*, nommer, appeler; (befehlen), *προστάζω*, ordonner, commander; *v. n.* (genannt werden), *ὀνομάζομαι*, s'appeler, être appelé ou nommé; wie heißt das? *πῶς ὀνομάζεται αὐτό*; comment s'appelle cela? (bedeuten), *σημαίνω*, signifier, vouloir dire; was soll das heißen? *τί θὰ 'πῆ αὐτό*; que veut dire cela?

Heißhunger, *m.*, *ὑπερβολικὴ πεῖνα*, boulimie, faim *f.* canine.

Heißhungerig, *adj.* *ὁποῦ ἔχει ὑπερβολικὴν πεῖναν*, affamé, vorace.

Heiter, *adj.* *γαληνός*, (*μεταφ.*) *ἱλαρὸς*, *χαρούμενος*, (*ὁποῦ ἔχει καλὸν κέφι*), serein (*propr.* et *fig.*).

Heiterkeit, *f.*, *ἡ γαληνότης*, *γαληνία* (*τοῦ οὐρανοῦ*), *ἡ ἱλαρότης τοῦ πνεύματος*, (*τὸ καλὸν κέφι*), sérénité (*propr.* et *fig.*), *f.*

Heizen, *v. a.* *ζεσταίνω*, *ἀνάπτω τὴν σόμπαν*, chauffer.

Heizung, *f.*, *τὸ ζέσταμα*, chauffage, *f.*; *τὰ ξύλα διὰ τὸ ζέσταμα*, bois *m.* de chauffage.

Held, *m.*, *ὁ ἥρως*, *ἥρωας*, (*τὸ παλλικάρι*), héros, *m.*

Heldengedicht, *n.*, *ἐπικὸν ποίημα*, poëme *m.* épique, épopée, *f.*

Heldenmäßig, Heldenhaft, *adj.* *ἡρωϊκός*, héroïque.

Heldenmuth, *m.*, *ὁ ἡρωϊσμός*, heroïsme, *m.*; *ἡ ἀφοβία*, *ἀνδρεία*, courage, *m.*, intrépidité, *f.*

Heldenmüthig, *adj.* *ἡρωϊκός*, *ἄφοβος*, *ἀνδρεῖος*, héroïque, intrépide, courageux.

Heldenthat, *f.*, *ἡρωϊκὸν ἔργον*, *ἡρωϊκὸν κάμωμα*, *ὁ ἡρωϊσμός*, action héroïque, bravoure, *f.*

Heldin, *f.*, *ἡ ἡρώισσα*, héroine.

Helfen, *v. a.* einem, *βοηθῶ*, aider, secourir, assister q.; (dienlich, nützlich seyn), *χρησιμεύω*, *ὠφελῶ*, être utile, avantageux, servir.

Helfenbein, s. Elfenbein.

Helfer, *m.*, *ὁ βοηθός*, aide, assistant, *m.*

Helfershelfer, *m.*, *συνεργός τινος εἰς κακόν τι*, suppôt, *m.*

Hell, *adj.* *φωτεινός*, clair (*prop.* et *fig.*); *καθαρός*, pur, limpide; (von Tönen, von der Stimme), *καθαρός*, *ὁποῦ ἠχολογεῖ καλά*, *ἠχώδης*, sonore, net.

Hellblau, *adj.* *ἀνοικτο — γαλάζιος*, bleu clair.

Helldunkel, *n.*, *τὸ μονοχρώματον* (*εἰς τὴν ζωγραφίαν*, clair-obscur, *m.*

Helle, *f.*, *τὸ φωτεινόν*, *καθαρόν*, clarté, *f*, lustre, *m.*

Hellebarde, *f.*, *εἶδος λόγχης*, hallebarde, *f.*; *κοντάρι τοῦ καποράλου*, esponton, *m.*

Heller, *m.*, *ἡ πλέον μικροτέρα μονέδα* (*τῆς Γερμανίας*), *ἕνα ἄσπρον* (*ὁ ὀβολός*), denier, *m.*

Hellgelb, *adj.* *ἀνοικτο-κίτρινος*, aune clair.

Hellgrün, *adj.* *ἀνοικτο-πράσινος*, vert clair, vert gai.

Helligkeit, s. Helle.

Hellroth, *adj.* *ἀνοικτο-κόκκινος*, rouge clair.

Helm, *m.*, *ἡ περικεφαλαία*, casque, *m.*; (einer Destillirblase), *σκέπασμα τοῦ ἀλαμβίκου*, chape (d'un alambic), *f.*; — einer Axt, *μανίκι τοῦ τζεκουριοῦ*, manche *m.* d'une coignée.

Hemd, *n.*, *τὸ ὑποκάμισον*, chemise, *f.*

Hemdenknopf, *m.*, *κομβίον εἰς τὸ ὑποκάμισον*, bouton *m.* de poignet.

Hemmen, *v. a.* *ἐμποδίζω*, *κρατῶ*, *σταματῶ*, arrêter, retenir, empêcher; ein Rad —, *δένω ἕνα τροχὸν* (*τοῦ ἁμαξιοῦ*), enrayer une roue.

Hemmkette, *f.*, *ἡ ἁλυσίδα μὲ*

τὴν ὁποίαν δένουν τοὺς τροχοὺς, enrayure, *f.*

Hemmschuh, *m.*, ξύλον τι μὲ τὸ ὁποῖον ἐμποδίζουν τοὺς τροχοὺς τοῦ ἀμαξιοῦ, νὰ μὴ γυρίσουν, chien (pour arrêter les roues d'une voiture), *m.*

Hemmung, *f.*, τὸ ἐμπόδισμα, ἐμπόδιον, action *f.* d'arrêter etc., arrêt, empêchement, *m.*

Hengst, *m.*, τὸ ἀκέραιον ἄλογον, τὸ ἄτι, étalon, cheval *m.* entier.

Hengstfüllen, *n.*, πωλάρι ἀρσενικὸν, poulain *m.* mâle.

Henkel, *m.*, τὸ χεροῦλι (ἀγγείου), anse, oreille, *f.*, orillon, *m.*

Henkelkorb, Hebekorb, *m.*, καλάθι μὲ δύο χερούλια, panier à anses.

Henkeln, *v. a.* βάνω χεροῦλι, mettre des anses (à qc.).

Henkeltasse, *f.*, ἕνα φιλτζάνι μὲ χεροῦλι, tasse *f.* à anse.

Henkeltopf, *m.*, ἕνα τζουκάλι μὲ χεροῦλι ἀπ' ἐπάνω, pot *m.* à anse (qu'on porte au bras).

Henken, *v. a.* κρεμῶ, κρεμνῶ, κρεμάζω, pendre.

Henker, *m.*, ὁ δήμιος, (τουρκ. ὁ τζιλάτης), bourreau, *m.*

Henkersknecht, *m.*, δοῦλος τοῦ δημίου, valet *m.* du bourreau.

Henne, *f.*, ἡ ὄρνιθα, poule, *f.*

Her, *adv.* ἐδῶ, πρὸς τὰ ἐδῶ, ici, ça, de ce côté; komm her, kommen Sie her, ἔλα ἐδῶ, ἔλατε ἐδῶ, viens ici, venez ici, venez ça.

Herab, *adv.* ἐδῶ κάτω, en bas (de haut en bas).

Herab bringen, *v. a.* φέρω κάτω, porter en bas; (μεταφ.) ἀχαμνίζω, χαλνῶ, *fig.* gâter, détériorer; s. Herunter bringen.

Herabfahren, *v. a.* καταβαίνω μὲ ἁμάξι, descendre (en voiture); καταβαίνω μὲ ὁρμὴν, descendre très-vite, *ou* rapidement.

Herabfahrt, *f.*, κατάβασις (μὲ ἁμάξι), descente (en voiture), *f.*

Herabfallen, *v. n.* πίπτω κάτω, tomber en bas.

Herab fließen, = rinnen, *v. n.* ῥέω κάτω, τρέχω κάτω, couler en bas; découler.

Herabführen, *v. a.* ὁδηγῶ κάτω, καθοδηγῶ, mener en bas.

Herabgehen, *v. n.* πηγαίνω κάτω, καταβαίνω, descendre (en allant à pied).

Herabhängen, *v. n.* κρέμομαι κάτω, pendre (de haut en bas), descendre.

Herabheben, =langen, *v. a.* κατηβάζω, descendre (*v. a.*).

Herabhelfen, *v. a.* einem — (vom Pferde ꝛc.), βοηθῶ τινα νὰ κατέβῃ (ἀπὸ τὸ ἄλογον κτλ.), aider q. à descendre (du cheval etc.).

Herabkommen, *v. n.* ἔρχομαι κάτω, descendre (aller en bas).

Herab lassen, *v. a.* κατηβάζω (μάλιστα μὲ ἕνα σχοινί), descendre (*v. a.*) (*p. e.* moyennant une corde); sich —, καταβαίνω (οἷον· μὲ ἕνα σχοινί), descendre (*v. n.*) (*p. e.* en s'attachant à une corde); (μεταφ.) συγκαταβαίνω, *fig.* s'abaisser, descendre, condescendre.

Herablassend, *adj.* συγκαταβατικὸς, εὐμενὴς, *fig.* affable, populaire.

Herablassung, *f.*, ἡ συγκατάβασις, affabilité, popularité, *f.*

Herab nehmen, *v. a.* πέρνω κάτω, ἐβγάζω, descendre (*v. a.*), ôter.

Herabreißen, *v. a.* ἀφαρπάζω, ἀποσπῶ, arracher.

Herabschießen, *v. a.* ῥίπτω κάτω, σκοτώνω (οἷον· ἕνα πουλλὶ ἀπὸ τὸ δένδρον), μὲ τουφεκιὰν κτλ., abattre, faire tomber, tuer (*p. e.* un oiseau perché sur un arbre); *v. n.* ῥίπτομαι κάτω (ὡς ὁ ἀετὸς ἀπὸ τὸν ἀέρα), se précipiter, fondre (*p. e.* un aigle sur sa proie).

Herabsehen, *v. n.* βλέπω κάτω, regarder d'enhaut; auf einen —, (μεταφ.) κυτάζω μὲ καταφρόνησιν, καταφρονῶ, *fig.* regarder d'un oeil dédaigneux.

Herab senden, *v. a.* στέλλω κάτω, envoyer (en bas).

Herabsetzen, *v. a.* βάνω κάτω, κατηβάζω, baisser, mettre en bas; (den Preis), κατηβάζω τὴν τιμὴν (ἑνὸς πράγματος), baisser, diminuer le prix (d'une marchandise); einen —,

ταπεινώνω, καταφρονῶ, humilier, décrier, mépriser.

Herabspringen, v. n. πηδῶ κάτω, καταπηδῶ, sauter en bas.

Herabsteigen, v. n. καταβαίνω, descendre.

Herabstimmen, v. a. κατηβάζω τὸν τόνον (ἑνὸς μουσικοῦ ὀργάνου), abaisser le ton (d'un instrument de musique).

Herabstoßen, v. a. σπρώχνω κάτω, pousser en bas.

Herabstürzen, v. a. κρημνίζω, ῥίχνω κάτω, précipiter; v. n. πίπτω κάτω, se précipiter, tomber.

Herabträufen, =tröpfeln, v. n. στάζω, καταστάζω, dégoutter, distiller.

Herabwälzen, v. a. κυλίω κάτω, κατακυλίω, rouler en bas.

Herabwerfen, v. a. ῥίπτω (ῥίχνω) κάτω, jeter en bas.

Herabwürdigen, v. a. ταπεινώνω, καταφρονῶ, ravaler, avilir.

Herabziehen, v. a. σύρνω κάτω, τραβῶ κάτω, ἐβγάζω, tirer en bas.

Heraldik, f., ἡ σημειωτικὴ ἐπιστήμη, blason, m.; s. Wappenkunst.

Heran, adv. ἐδῶ κοντά, près, auprès, proche (en parlant d'un mouvement).

Heran kommen, v. n. ἔρχομαι πλησίον, πλησιάζω, avancer, approcher.

Heran nahen, sich, v. r. πλησιάζω, approcher, s'approcher.

Herannahung, f., ὁ πλησιασμός, approche, f.

Heranrücken, v. n. πλησιάζω, ἔρχομαι πλησιέστερα, approcher, s'approcher (peu-à-peu).

Heran schleichen, v. n. πλησιάζω σιγὰ σιγά, approcher doucement.

Heranwachsen, v. n. αὐξάνω, τρανεύω, grandir.

Herauf, adv. ἐδῶ ἐπάνω (λέγεται διὰ κίνησιν πρὸς ἐκεῖνον ὁποῦ ὁμιλεῖ), en haut (se dit d'un mouvement vers la personne qui parle).

Herauf bringen, v. a. φέρω ἐπάνω, porter en haut, faire monter.

Herauffahren, =gehen, =kommen, =reiten, =steigen, =treten, v. n. πηγαίνω ἐπάνω, ἔρχομαι ἐπάνω, ἀναβαίνω, monter.

Heraufziehen, v. a. σύρνω ἐπάνω, τραβῶ ἐπάνω, tirer en haut.

Heraus, adv. ἐδῶ ἔξω (λέγεται διὰ κίνησιν πρὸς ἐκεῖνον ὁποῦ ὁμιλεῖ), hors, dehors (se dit d'un mouvement vers la personne qui parle).

Herausarbeiten, sich, v. r. γλυτώνω (μὲ κόπον) ἀπὸ μίαν στενοχωρίαν, se tirer d'un embarras.

Herausbekommen, v. a. λαμβάνω ὀπίσω, λαμβάνω (ἀλλάζωντας ἄσπρα), avoir de retour (en changeant de l'argent).

Herausbringen, v. a. φέρω ἔξω, ἐβγάζω, porter, apporter, mener dehors; einen Fleck —, ἐβγάζω μίαν λέραν (ἀπό τι), ôter, faire en aller une tache; ein Geheimniß rc., εὑρίσκω, ξεσκεπάζω ἕνα μυστικὸν κτλ., découvrir, déterrer un secret etc.; ein Wort —, προφέρω ἕνα λόγον, proférer une parole.

Herausfahren, v. n. ἐβγαίνω μὲ ἁμάξι, μὲ καράβι, sortir, partir; ἐβγαίνω μὲ ὁρμήν (ἢ μὲ ἀπροσεξίαν), s'emporter, éclater, s'échapper.

Herausfallen, v. n. πίπτω ἔξω, ξεπίπτω, tomber dehors.

Herausfinden, v. a. εὑρίσκω μὲ τὸ νὰ γυρεύσω, ἐβγάζω, trouver (après avoir cherché); sich —, εὑρίσκω ἀπὸ ποῦ νὰ ἔβγω, trouver l'issue; (μεταφ.) καταλαμβάνω (ἕνα ἐμπερδευμένον πρᾶγμα), comprendre (une chose compliquée ou embrouillée).

Herausfordern, v. a. einen —, προκαλῶ εἰς μάχην, προκαλῶ εἰς μονομαχίαν, appeler (q.) en duel, défier (q.).

Herausforderung, f., ἡ πρόκλεσις εἰς μονομαχίαν, provocation, f., défi, m.

Herausgabe, f., ἡ ἔκδοσις, édition (d'un livre), f.

Herausgeben, v. a. δίδω ἔξω, δίδω ὀπίσω (ἀλλάζωντας ἄσπρα), rendre, donner de retour; ein Buch —, ἐκδίδω (ἕνα βιβλίον), publier (un livre).

Herausgeber, m., ὁ ἐκδότης (βιβλίου), éditeur, m.

Herausgehen, v. n. ἐβγαίνω ἔξω, sortir.

Heraushelfen, v. a. βοηθῶ τινὰ νὰ ἔβγῃ (ἀπὸ τόπον, ἀπὸ στενοχωρίαν), aider q. à sortir (d'un lieu), tirer q. d'un embarras.

Herausholen, v. a. ἐβγάζω ἔξω, tirer, faire sortir; s. Holen.

Herausjagen, v. a. διώχνω, chasser, mettre dehors.

Herauskommen, v. n. ἐβγαίνω ἔξω, ἐξέρχομαι, sortir; (von Büchern), ἐβγαίνει (τὸ βιβλίον), paraître, être publié; (bekannt werden), ἐβγαίνει εἰς τὸ κοινὸν, γίνεται γνωστόν, éclater, devenir public; dabey kommt nichts heraus, μὲ αὐτὸ δὲν ἐβγαίνει κέρδος, αὐτὸ δὲν ὠφελεῖ, il n'y a rien à gagner, à profiter; es kömmt auf eins heraus, εἶναι ὅλον ἕνα, εἶναι τὸ ἴδιον, cela revient au même.

Herauskriechen, v. n. ἑρπίζω, σύρνομαι ἔξω, sortir en rampant.

Herauskriegen, v. a. fam. ἐπιτυχαίνω νὰ ἐβγάλω, parvenir à retirer, à trouver qc.; (Geld), s. Herausbekommen.

Herauslassen, v. a. ἀφίνω νὰ ἔβγῃ, ἀφίνω ἔξω, laisser sortir, laisser échapper; sich —, λέγω, φανερώνω (τὴν γνώμην μου), se déclarer, dire (son opinion).

Heraus laufen, v. n. τρέχω ἔξω, ἐβγαίνω, ἐκρέω, courir dehors, s'écouler.

Herauslocken, v. a. ἐβγάζω μὲ πανουργίαν, μὲ κολακείαις (οἷον· ἕνα μυστικόν), tirer, arracher (un secret etc. à q.) par des ruses, à force de flatter etc.

Herausmüssen, v. n. εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ ἔβγω, être obligé de sortir; es muß heraus, πρέπει νὰ τὸ εἰπῶ χωρὶς ἄλλο, πρέπει νὰ τὸ μάθωμεν τί εἶναι, il faut le dire, le savoir.

Herausnehmen, v. a. πέρνω ἔξω, ἐβγάζω, tirer, prendre, retirer; fig. sich etwas oder zu viel herausnehmen, (μεταφ.) εἶμαι τολμηρὸς, ὁμιλῶ αὐθαδῶς, λαμβάνω πολλὴν ἐλευθερίαν, fig. s'émanciper, prendre trop de licence.

Herausplatzen, v. n. fam. (mit etwas), λέγω τι ἀστόχαστα, φανερώνω, trancher le mot.

Herausputzen, sich, v. r. στολίζομαι πολλὰ, s'agencer.

Herausreden, sich, v. r. προφασίζομαι, δικαιολογοῦμαι, se disculper.

Herausrecken, v. a. ἐκτείνω, ἐξαπλώνω ἔξω, ἐβγάζω ἔξω, avancer, tendre.

Herausreißen, v. a. ἐβγάζω μὲ βίαν ἢ ἁρπάζοντας, arracher.

Herausrinnen, v. n. ῥέω (τρέχω) ἔξω, ἐβγαίνω, s'écouler.

Herausrücken, v. a. ἐβγάζω ἔξω, κινῶ ἔξω (οἷον· σεντοῦκι κτλ.), avancer, faire sortir, traîner dehors (p. e. un coffre etc.); v. n. ἐβγαίνω ἔξω, sortir; mit etwas —, λέγω τι, φανερώνω τι (ὡς βιασμένος), dire qc., se déclarer (en étant forcé); mit dem Gelde —, ἐβγάζω τὴν σακκοῦλα, πληρώνω, tirer la bourse.

Heraussagen, v. a. λέγω φανερὰ, χωρὶς ἄλλο, dire, avouer.

Herausschütteln, v. a. τινάζω ἔξω, ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ τινάσω, secouer.

Herausseyn, v. n. εἶμαι ἔξω (ἀπὸ τὸ κρεββάτι), ἐσηκώθηκα, être hors du lit, s'être levé; εἶναι ἐβγαλμένον (οἷον· ἕνα καρφί, ἕνα δόντι), être retiré, arraché (p. e. un clou, une dent); (bekannt seyn), εἶναι φανερωμένον, εἶναι γνωστόν, être découvert, être connu, divulgué; das Buch ist noch nicht heraus, το βιβλίον ἀκόμη δὲν ἐβγῆκε, ce livre n'a pas encore paru.

Herausspringen, v. a. πηδῶ ἔξω, ἐκπηδῶ, sauter dehors, s'élancer.

Herausstehen, v. a. ἐξέχω, ἐβγαίνω, (οἷον· ἕνα σανίδι κτλ.), avancer (p. e. un clou d'une planche etc.).

Herausstoßen, v. a. σπρώχνω ἔξω, ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ σπρώξω, pousser, mettre ou jeter dehors.

Herausstreichen, v. a. ἐπαινῶ πολλά, vanter, prôner.

Heraustragen, v. a. φέρω ἔξω, κουβαλῶ ἔξω, porter dehors, emporter.

Heraustreiben, v. a. διώχνω ἔξω, chasser, expulser.

Herauswagen, sich, τολμῶ νὰ ἔβγω, oser sortir.

Herauswerfen, *v. a.* ῥίπτω (ῥίχνω) ἔξω, jeter dehors.

Herauswickeln, *v. a.* ξετυλίγω, ἐβγάζω ξετυλίγοντας, ξεπερδεύω, développer; débarrasser; sich —, ξεμπερδεύομαι ἀπὸ στενοχωρίαν, se tirer d'affaire.

Herauswollen, *v. n.* θέλω νὰ ἔβγω, vouloir sortir; nicht herauswollen mit der Sprache, δὲν θέλω νὰ φανερώσω, n'oser se déclarer, dissimuler.

Herausziehen, *v. a.* ἐβγάζω, τραβῶ ἔξω, tirer, retirer; sich —, ξεμπερδεύομαι (ἀπὸ στενοχωρίαν), se tirer d'affaire.

Herbe, *adj.* στυφὸς, ξυνὸς, (ὡσὰν πωρικὰ ὁποῦ δὲν εἶναι φθασμένα), âpre, âcre, acerbe.

Herbe, *f.*, ἡ στυφάδα, ξυνάδα, âprete, âcreté, *f.*

Herberge, *f.*, τὸ ξενοδοχεῖον, τόπος ὅπου κονεύουν ξένοι, auberge, hotellerie, *f.*; ἡ κατοικία, logement, *m.*

Herbergen, *v. a.* δέχομαι (ξένον) εἰς τὸ ὀσπίτι, δίδω κονάκι, loger (q.), recevoir (q.) dans son logement.

Herbestellen, Herbescheiden, *v. a.* διορίζω (τινα) νὰ ἔλθῃ, mander q.

Herbeten, *v. a.* λέγω προσευχὴν ἀπ' ἔξω, réciter (une prière); eine Rede, ein Gedicht rc. —, λέγω ἀπ' ἔξω ἕναν λόγον, ἕνα ποίημα κτλ. μὲ ἄνοστον τρόπον, réciter un discours, un poëme etc. d'une manière monotone.

Herbey, *adv.* ἐδῶ κοντὰ, πρὸς τὰ ἐδῶ, çà, ici, de ce coté; *int.* ἔλα ἐδῶ! ἐλᾶτε ἐδῶ! viens ici! venez ici!

Herbeybringen, *v. a.* φέρω πλησίον, φέρω κοντά, apporter, amener.

Herbey eilen, = laufen, = rennen, = springen, *v. n.* βιάζομαι, τρέχω κοντά, προστρέχω, accourir.

Herbey führen, *v. a.* φέρω ἐδῶ (μὲ τὸ ἁμάξι), charier, amener.

Herbeyfliegen, *v. a.* πετῶ πλησίον, πετῶ κοντά, venir en volant.

Herbeyführen, *v. a.* ὁδηγῶ πλησίον, ὁδηγῶ κοντά, amener, rapporter; zu Wagen, zu Schiffe —, φέρω πλησίον, φέρω κοντὰ μὲ ἁμάξι, μὲ καράβι, amener en voiture, en bateau.

Herbeyholen, *v. a.* πηγαίνω νὰ φέρω ἐδῶ, aller chercher, apporter.

Herbeykommen, =nahen, =rücken, *v. n.* ἔρχομαι κοντὰ, πλησιάζω, approcher, s'approcher.

Herbeyrufen, *v. a.* κράζω τινὰ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ, appeler, faire venir.

Herbeyschaffen, *v. a.* φέρω κοντὰ, κουβαλῶ κοντά, faire venir, apporter; προξενῶ, fournir, procurer.

Herbeyziehen, *v. a.* σύρνω κοντὰ, τραβῶ κοντά, attirer (*prop.* et *fig.*).

Herbitten, *v. a.* καλῶ τινα (εἰς ἐπίσκεψιν, εἰς γεῦμα κτλ.), inviter (q.) chez soi.

Herbringen, φέρω ἐδῶ, apporter, amener.

Herbst, *m.*, τὸ φθινόπωρον, automne, *m.* et *f.*; (Ernte), τὸ θέρος, moisson, *f.*; (Weinlese), ὁ τρύγος, τὸ τρύγημα, vendange, *f.*

Herbstlich, *adj.* φθινοπωρινός, d'automne, automnal.

Herbstluft, *f.*, φθινοπωρινὸς ἀέρας, air *m.* automnal.

Herbstmonath, *m.*, ὁ Σεπτέμβριος, (μὴν), mois *m.* de Septembre.

Herbstrose, *f.*, s. Malve.

Herbstwetter, *n.*, φθινοπωρινὸς καιρὸς (τοιοῦτος καιρὸς ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ φθινόπωρον), temps *m.* automnal.

Herbstzeit, *f.*, ὁ καιρὸς τοῦ φθινοπώρου, arrière-saison, *f.*

Herd, *m.*, ἡ ἑστία, παρεστιὰ, τόπος τῆς φωτίας εἰς τὸ μαγειρεῖον, foyer, âtre, *m.*

Herde, s. Heerde.

Herein, *adv.* ἐδῶ μέσα, dedans, en dedans; *int.* ἔλα μέσα, ἐλᾶτε μέσα, entrez!

Hereinbrechen, *v. n.* ὁρμῶ μέσα, faire irruption, entrer par force; πλησιάζω (μὲ ὁρμήν), s'approcher (avec véhémence).

Hereinbringen, *v. a.* φέρω μέσα, apporter, amener dedans.

Hereinbringen, *v. n.* ἐμβαίνω βιαστικὰ, ῥίπτομαι μέσα, διαπερνῶ μέσα, entrer par force, pénétrer.

Hereingehen, =kommen, =steigen, =treten, *v. n.* ἐμβαίνω, πηγαίνω μέσα, entrer.

Hereinlassen, *v. a.* ἀφίνω (τινὰ) νὰ ἔμβῃ, laisser entrer q.

Hereinnöthigen, *v. a.* ἀναγκάζω (τινὰ) νὰ ἔμβῃ (παρακαλῶντάς τον δηλαδή), prier ou obliger q. d'entrer.

Herfahren, *v. n.* ἔρχομαι (μὲ τὸ ἁμάξι ἢ μὲ τὸ πλοῖον), arriver (en voiture ou en bateau; *fig.* über einen —, μαλώνω τινὰ σοβαρά, rabrouer q.; *v. a.* φέρω ἐδῶ (μὲ ἁμάξι ἢ μὲ πλοῖον), amener (en voiture ou en bateau).

Herfließen, *v. n.* ῥέω (τρέχω) πρὸς τὰ ἐδῶ, couler (vers ce côté-ci); (μεταφ.) προέρχομαι, *fig.* prendre son origine, profluer, venir de ...

Herführen, *v. a.* ὁδηγῶ ἐδῶ, amener.

Hergang, *m.*, πλησιασμὸς, ἐρχομός, approche, venue, *f.*; (μεταφ.) κατάστασις, τρόπος πῶς ἔγινε ἢ συνέβηκε τι, état, *m.*, la manière dont une chose s'est faite.

Hergeben, *v. a.* δίδω (τι διὰ μίαν χρῆσιν, οἷον· ἄσπρα διὰ φοῦρνον κτλ.), donner, livrer, fournir.

Hergehen, *v. n.* πηγαίνω ἐδῶ, venir, s'approcher; — es geht da lustig her, εἶναι πολλὴ χαρὰ, εἶναι ξεφάντωσις ἐκεῖ, on s'y divertit fort bien, on y fait bonne chère; es geht darüber her, ἔκαμα πλέον ἀρχὴν (τῆς δουλειᾶς μου), j'y vais travailler, j'ai déjà commencé mon travail; es geht über mich her, ὁμιλοῦν δι' ἐμὲ, μὲ περιγελοῦν, on parle de moi, on se moque de moi, on se raille de moi.

Herhalten, *v. a.* ἁπλώνω (οἷον· τὸ χέρι), tendre, présenter (*p. e.* la main); — müssen, πρέπει νὰ πληρώσω, être obligé de payer; πρέπει νὰ ὑποφέρω τὴν παιδείαν, être obligé d'en porter la peine.

Herholen, *v. a.* πηγαίνω νὰ φέρω ἐδῶ, amener, aller chercher; πηγαίνω νὰ κράξω (τινά), aller pour inviter q., faire venir q.

Hering, s. Häring.

Herkommen, *v. n.* ἔρχομαι ἐδῶ, venir, s'approcher; προέρχομαι, παράγομαι, κατάγομαι, *fig.* venir, être issu, provenir, dériver.

Herkommen, *n.*, ἡ παραγωγή, dérivation, *f.*; s. Herkunft; (Gewohnheit), ἡ παλαιὰ συνήθεια (μάλιστα εἰς νόμους), *jur.* coutume, *f.*

Herkömmlich, *adj.* συνηθισμένος, ὁποῦ ἔγινε συνήθεια, qui est passé en coutume.

Herkunft, *f.*, τὸ γένος, ἡ καταγωγὴ ἀπὸ γένος τι, naissance, origine, extraction, *f.*

Herlangen, *v. a.* ἁπλώνω, δίδω, donner, apporter.

Herlassen, *v. a.* ἀφίνω τινὰ νὰ πηγαίνῃ ἐδῶ, permettre de venir.

Herlaufen, *v. n.* προστρέχω, accourir.

Herlegen, *v. a.* βάνω ἐδῶ, mettre en ce lieu-ci.

Herleihen, *v. a.* δανείζω, prêter.

Herleiten, *v. a.* παράγω, κατάγω, dériver, déduire.

Herleitung, *f.*, ἡ παραγωγὴ, καταγωγή, dérivation, *f.*

Herlesen, *v. a.* ἀναγινώσκω, διαβάζω ἔμπροσθέν τινος, lire (devant q.).

† **Herling**, *m.*, ἄφθαστον (ξυνὸν) σταφύλι, raisin *m.* vert.

Herlitze, *f.*, s. Kornelkirsche.

Hermachen, *v. a.* einem etwas, λέγω τινὸς ψεύματα, faire un conte à q., lui en faire accroire; sich —, *v. r.* über etwas, ῥίπτομαι (ῥίχνομαι) εἴς τι, ἀρχηνῶ, βάνω χέρι, se jeter sur qc., mettre la main à l'oeuvre; über einen —, περιγελῶ, περιπαίζω τινά, se moquer de q., railler q.; δέρνω τινά, rosser q.

Hermaphrodit, *m.*, s. Zwitter.

Hermelin, *n.*, τὸ κακοῦμι, (ζῶόν τι), hermine, *f.*

Hermelinpelz, *m.*, γοῦνα ἀπὸ κακούμια, pelisse *f.* d'hermine.

Hermüssen, *v. n.* εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ ἔλθω ἐδῶ, être forcé de venir.

Hernach, *adv.* μετὰ ταῦτα, ἔπειτα, ὕστερα, puis, après, après cela.

Hernehmen, *v. a.* πέρνω ἐδῶ, prendre; βάνω χέρι, ἀρχηνῶ μίαν δουλειάν, mettre la main à l'oeuvre; einen —, νουθετῶ τινὰ καλά, exhorter bien q.; μαλώνω, reprendre, reprimander q.; περιπαίζω, railler q.

Hernieder, adv. κάτω, πρὸς τὰ κάτω, en bas, à bas; s. Nieder, Herab, Herunter.

Hernieder fahren, kommen, v. n. καταβαίνω, descendre.

Heroisch, adj. ἡρωϊκός, héroïque.

Heroismus, m., ὁ ἡρωϊσμός, héroïsme, m.

Herold, m., ὁ κήρυξ (πολέμου καὶ εἰρήνης), héraut, m.

Heroldsstab, m., ἡ ῥάβδος τοῦ κήρυκος, caducée, m.

Herplappern, v. a. λέγω (προσευχὴν, λόγον κτλ.) χωρὶς στοχασμὸν, (μὲ τρόπον παπαγάλλου), dire, réciter (une prière, un discours) très vite (sans y penser).

Herr, m., ὁ κύριος, αὐθέντης, maître; monsieur, m.; Herr Alexander ꝛc., ὁ κύριος (ὁ κῦρ) Ἀλέξανδρος κτλ., monsieur Alexandre etc.; mein Herr, αὐθέντα μου, monsieur! meine Herren! αὐθένται (αὐθεντάδες μου), messieurs! (Hausherr), ὁ νοικοκύρης, maître de la maison; (Landesherr), ὁ ἡγεμὼν, πρίγγιψ, ἐξουσιαστὴς, prince, souverain, m.; vornehmer Herr, μεγάλος αὐθέντης, ἄρχων, (ἄρχωντας), seigneur, grand seigneur; der Herr, Gott der Herr, ὁ κύριος, ὁ θεός, le Seigneur, Dieu, m.; Herr seyn über etwas, κυριεύω, ἐξουσιάζω, être le maître de qc.; sein eigner Herr seyn, εἶμαι αὐτεξούσιος, ἀνεξάρτητος, être à soi-même, ne dépendre de personne.

Herrechnen, v. a. λογαριάζω τὸ ἕνα κοντὰ εἰς τὸ ἄλλο, compter, faire l'énumération de qc.

Herreichen, v. a. ἁπλώνω ἐδῶ, παραδίδω, δίδω, donner, présenter, tendre.

Herreise, f., τὸ ταξίδι δι' ἐδῶ, voyage vers ce lieu-ci, retour, m.

Herreisen, v. a. ταξιδεύω ἐδῶ, venir, retourner.

Herrendienst, m., δουλεία, δούλευσις εἰς αὐθέντην, service, m.

Herrengunst, f., εὔνοια μεγάλου ἄρχοντος, faveur f. des Grands.

Herrenhaus, n., τὸ ὀσπίτιον, ἡ κατοικία τοῦ αὐθέντου ἑνὸς ὑποστατικοῦ, maison f. seigneuriale.

Herrenhuter, Herrnhuther, m., Χερνχουτιανὸς, ἐγκάτοικος τῆς πολιτείας Χέρνχουτ εἰς τὴν Σαξωνίαν, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀκολουθεῖ τὴν τάξιν τῶν Χερνχουτιανῶν εἰς τὴν θρησκείαν, frère Morave, m., frère de l'unité.

Herrenleben, n., ἀρχοντικὴ ζωὴ, λαμπρὰ ζωὴ, bonne chère, f.

Herrenlos, adj. ὁποῦ δὲν ἔχει κύριον ἢ ἐξουσιαστὴν, sans maître; ὁποῦ δὲν ἔχει δούλευσιν, hors de service.

Herrisch, adj. αὐθεντικὸς, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ προστάζῃ, de ou en maître, de ou en seigneur, impérieux.

Herrlich, adj. λαμπρὸς, ἐξαίρετος, μεγαλοπρεπής, magnifique, splendide, pompeux.

Herrlichkeit, f., ἡ λαμπρότης, μεγαλοπρέπεια, magnificence, splendeur, f.; (als Titel): Ew. (Eure) —, ἡ εὐγένειά σας, votre Seigneurie, votre Grandeur.

Herrschaft, f., ἡ ἐξουσία, domination, puissance, f.; (eine Herrschaft), μιὰ μικρὴ ἐπαρχία ὑποκειμένη εἰς ξεχωριστὸν αὐθέντην ἢ ἄρχωντα, seigneurie, terre seigneuriale, f.; (in Beziehung auf die Dienerschaft), ὁ αὐθέντης καὶ ἡ κυρία, le maître et la maîtresse.

Herrschaftlich, adj. ἀρχοντικὸς, ὁποῦ ἀνήκει εἰς ἐξουσιαστὴν μιᾶς ἐπαρχίας, seigneurial.

Herrschen, v. n. κυριεύω, ἐξουσιάζω, βασιλεύω, dominer, régner.

Herrscher, m., ὁ ἐξουσιαστὴς, ὁ βασιλεύς, dominateur, souverain, m.

Herrscherin, f., ἡ ἐξουσιάστρια, ἡ βασίλισσα, dominatrice, souveraine, f.

Herrschsucht, f., ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐξουσίας, τῆς τυραννίας, envie f. de régner, esprit m. dominateur.

Herrschsüchtig, adj. ὁποῦ ἐπιθυμεῖ νὰ κυριεύῃ, καὶ νὰ βασιλεύῃ, impérieux, qui a envie de régner.

Herrücken, v. a. βάνω ἢ κινῶ πλησιέστερα (οἷον· τράπεζαν, σεντοῦκι κτλ.), approcher (p. e. une table, une

:aisse etc.); *v. n.* πλησιάζω, s'approcher.
:rühren, *v. n.* προέρχομαι, provenir, venir de . . ., dériver.
rsagen, *v. a.* λέγω ἐκ στήθους, λέγω ἀπ' ἔξω, réciter, lire.
schaffen, *v. a.* φέρω ἐδῶ, συνβαλῶ ἐδῶ, προξενῶ, apporter, faire venir, fournir.
schicken, Hersenden, *v. a.* στέλλω ἐδῶ, envoyer ici.
schieben, *v. a.* κινῶ πλησιέτερα (σπρώχνωνιας, οἷον· τράπεζαν, σεντοῦκι, ντουλάπι κτλ.), pousser par ici (p. une table, une caisse, une armoire).
schießen, *v. a.* et *n.* ῥίχνω πρὸς τὰ ἐδῶ (μὲ σαΐτταν, μὲ τουφέκι κτλ.), tirer de ce côté-ci; Geld —, δανείζω ἀσπρα (διὰ μίαν ἐπιχείρησιν), avancer, prêter; *v. n.* ῥίπτομαι, ὁρμῶ πρὸς τὰ ἐδῶ, s'élancer (vers ce côté-ci).
schlagen, *v. a.* κτυπῶ, δίδω να κτύπημα, frapper, porter un coup.
schleichen, *v. n.* sich —, *v. r.* πηγαίνω ἐδῶ κρυφίως ἢ σιγά, se couler, se glisser, se traîner ici.
schleppen, = schleichen, *v. a.* σύρω ἐδῶ, τραβῶ ἐδῶ, traîner ici.
schreiben, *v. n.* γράφω πρὸς τὸν ἐδῶ τόπον, écrire ici, mander; sich von etwas —, προέρχομαι, κατάγομαι, venir, provenir de qc.

Hersehen, *v. n.* βλέπω πρὸς τὰ ἐδῶ, γυρίζω τὰ ὀμμάτια ἐδῶ, regarder ici.
Herseyn, *v. n. fam.* aus einem Orte, εἶμαι γεννημένος εἰς ἕναν τόπον, être né dans quelque lieu; wo seyd ihr her, ἀπὸ ποῦ εἶσαι; d'où êtes-vous? über etwas —, βάνω χέρι εἴς τι, εἰς μίαν δουλειάν, mettre la main à l'oeuvre; ῥίπτομαι εἴς τι, se jeter sur qc; über einen —, κατηγορῶ, καταλαλῶ τινά, parler mal de q., calomnier.
Herstammeln, *v. a.* λέγω τραυλίζωντας, dire en balbutiant.
Hersetzen, *v. a.* βάνω ἐδῶ, placer, mettre ici; sich —, κάθομαι ἐδῶ, καθίζω ἐδῶ, se placer.
Herstammen, *v. n.* κατάγομαι (ἀπὸ ἕνα γένος), descendre (d'une famille); παράγομαι (οἷον· μία λέξις), *gramm.* dériver, venir.
Herstammung, *f.*, ἡ καταγωγή, descendance, *f.*; ἡ παραγωγή, dérivation, *f.*
Herstellen, *v. a.* βάνω ἐδῶ, mettre, placer ici; ἰατρεύω, rétablir, remettre.
Herstellung, *f.*, ἡ ἰάτρευσις, ξαναλαβή, rétablissement (de la santé), *m.*
Herstottern, *v. a.* s. Herstammeln.
Hertragen, *v. a.* φέρω ἐδῶ, apporter.
Hertreten, *v. n.* πλησιάζω, ἔρχομαι πλησιέστερα, s'approcher, avancer.
Herüber, *adv.* ἀπὸ πέρα πρὸς τὰ ἐδῶ, de ce côté-ci, endeçà.
Herum, *adv.* τριγύρω, τριγύρου, autour, à l'entour.
Herumbalgen, sich, *v. r.* κτυπειοῦμαι μὲ ἄλλον τινὰ ἢ μὲ ἄλλους, se chamailler.
Herum bringen, *v. a.* φέρω τριγύρου, porter autour; einen —, *fam.* καταπείθω τινὰ (μάλιστα μὲ πανουργίαν), persuader, porter q. à qc.
Herum drehen, *v. a.* γυρίζω τριγύρου, tourner.
Herum fahren, *v. a.* πηγαίνω τριγύρω (μὲ ἁμάξι ἢ μὲ καράβι), πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, aller autour, faire le tour de . . ., aller çà et là (en voiture ou en bateau).
Herum fliegen, *v. n.* πετῶ τριγύρω, πετῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, voltiger, voler çà et là.
Herum führen, *v. a.* ὁδηγῶ (πηγαίνω) τινὰ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, mener, conduire (q.) çà et là, promener q.
Herum gehen, *v. n.* πηγαίνω τριγύρου, πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, aller autour, aller çà et là; περιπατῶ, se promener; es geht eine Seuche, ein Gerücht ꝛc. —, εὑρίσκεται (εἰς τὸν τόπον) μία ἐπιδημία (κολλητικὴ ἀῤῥωστία), φέρεται (ᾄδεται) ὁ λόγος, il court une épidémie, un bruit etc.; das geht mir im Kopfe —, αὐτὸ μὲ κάμνει ἀνήσυχον, μοὶ προξενεῖ πολλὴν φροντίδα, cela me roule dans l'esprit, me donne de l'inquiétude; die Augen — gehen

lassen, γυρίζω τὰ ὀμμάτια ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, promener ses regards.

Herum holen, v. a. einen, περιπαίζω, πειράζω τινὰ μὲ λόγους, se moquer de q., railler q., se railler de q.

Herum hüpfen, v. n. πηδῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, πηδῶ τριγύρου, sautiller.

Herum irren, v. n. περιπλανῶμαι, περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, errer, aller errant.

Herum laufen, v. n. τρέχω τριγύρου, τρέχω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, περιφέρομαι, courir autour, courir çà et là, roder.

Herum liegen, v. n. κοίτομαι εἰς ἀταξίαν, être couché en désordre; die Kleider liegen herum, τὰ φορέματα εἶναι ῥιμμένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, les habits sont jetés çà et là.

Herum nehmen, v. a. πέρνω ἢ βάνω τριγύρου μου, mettre autour de soi; *fig.* einen —, μαλώνω τινά, reprimander q.; περιπαίζω, περιγελῶ, railler q.

Herum prügeln, v. a. δέρνω, rosser.

Herum reisen, v. n. ταξιδεύω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, courir le monde.

Herum reiten, v. n. πηγαίνω μὲ ἄλογον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, faire un tour à cheval.

Herumschicken, = senden, v. a. στέλλω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, envoyer (q.) de côté et d'autre.

Herumschießen, sich, v. r. μονομαχῶ μὲ πιστόλια, se battre à coups de pistolet; πολεμῶ (μὲ τὸν ἐχθρὸν) ῥίπτωντας τουφέκι, se battre (contre l'ennemi) à coups de fusil.

Herumschlagen, sich, v. r. κτυπειοῦμαι, πολεμῶ, μὲ ἄλλον τινὰ ἢ μὲ ἄλλους, se battre, s'entrebattre.

Herum schlendern, v. n. πηγαίνω εἰς περιδιάβασιν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, se promener (nonchalamment) çà et là.

Herumschweifen, v. n. τρέχω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, περιφέρομαι, courir çà et là, vagabonner.

Herum setzen, = stellen, v. a. βάνω (διάφορα πράγματα) ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, mettre, placer autour.

Herum spazieren, v. n. πηγαίνω εἰς περιδιάβασιν (κοινῶς· π. σεργιάνι) ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, se promener (çà et là)

Herum streichen, = streifen, v. n. περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, rôder, tournoyer.

Herumstören, v. a. (*fam.* =stänkern), πασπατεύω, χαλεύω, γυρεύω (ἀνακατώνωντας ὅλα), fouiller, fureter.

Herumtragen, v. a. φέρω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, porter çà et là; πωλῶ (πράγματα) περιπατῶντας εἰς τὴν στράταν, colporter.

Herumträger, m., λιανοπουλητὴς ὁποῦ ἔχει τὰ πράγματα μαζύ του εἰς ἕνα σεντοῦκι ἢ καλάθι, colporteur, m.

Herum treiben, v. a. διώχνω τριγύρου, κινῶ τριγύρου (οἷον· τροχὸν κτλ.), pousser autour, faire tourner (une roue etc.); sich —, περιπλανῶμαι, περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, courir çà et là, fainéanter.

Herum werfen, sich, v. r. κινοῦμαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (οἷον· εἰς τὸ κρεββάτι), s'agiter (p. e. étant au lit etc.).

Herum ziehen, v. n. πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, rôder le pays, rouler dans le monde.

Herunter, adv. ἐδῶ κάτω, πρὸς τὰ κάτω, en bas, à bas, à terre.

Herunter bringen, v. a. φέρω κάτω, porter en bas; (in Verfall bringen), βάνω (μίαν πραγμάτειαν κτλ.) εἰς ἀχαμνὴν κατάστασιν, χαλνῶ, détériorer, ruiner.

Herunter fahren, = gehen, v. n. καταβαίνω, descendre.

Herunter fallen, v. n. πίπτω κάτω, tomber.

Herunter kommen, v. n. ἔρχομαι κάτω, πηγαίνω κάτω, καταβαίνω, venir en bas, descendre; (in Verfall kommen), καταντῶ εἰς ἀχαμνὴν κατάστασιν, χαλνῶμαι, déchoir, aller en décadence, perdre son bien.

Herunter lassen, v. a. ἀφίνω (τινὰ) νὰ κατέβῃ, laisser descendre q.; καιηβάζω (τι μὲ σχοινὶ κτλ.), descendre q., moyennant une corde.

Herunter machen, v. a. (einen), μαλώνω (τινὰ) καλά, injurier, réprimander; (eine Sache), κατηγορῶ (ἕνα πρᾶγμα), καταφρονῶ, déprécier, dépriser, décrier.

Herunter nehmen, *v. a.* πέρνω κάτω, ἐβγάζω, descendre, ôter.
Herunter reißen, *v. a.* ἁρπάζω κάτω, arracher; (μεταφ.) μαλώνω, ὑβρίζω, *fig.* déchirer q. à belles dents.
Herunter schlagen, *v. a.* κτυπῶ κάτω, ἀφαιρῶ κτυπῶντας, abattre, faire tomber.
Herunter setzen, s. Herabsetzen.
Herunter steigen, *v. a.* καταβαίνω, descendre.
Herunter stoßen, *v. a.* σπρώχνω, ῥίπτω κάτω, pousser en bas, précipiter.
Herunter stürzen, *v. a.* ῥίπτω κάτω, précipiter; *v. n.* ῥίπτομαι, πίπτω κάτω, se précipiter, tomber.
Herunterwärts, *adv.* εἰς τὸν κατήφορον, vers le bas, en descendant.
Herunterwerfen, *v. a.* ῥίπτω (ῥίχνω) κάτω, jeter en bas.
Herunterziehen, *v. a.* σύρνω κάτω, ἐβγάζω, tirer en bas, ôter.
Hervor, *adv.* ἔξω (ἀπὸ μέσα πρὸς τὰ ἔξω), dehors, devant, en avant.
Hervor blicken, *v. n.* κυτάζω ἔξω, regarder dehors; (μεταφ.) φαίνομαι, δείχνομαι, paraître, se montrer.
Hervor brechen, *v. n.* ἐβγαίνω μὲ ὁρμὴν, δείχνομαι (αἰφνιδίως), sortir avec impétuosité, éclater, paraître.
Hervor bringen, *v. a.* γεννῶ, φύω (οἷον· ἡ γῆ τὰ φυτά), κάμνω, produire, faire naître.

Hervorbringung, *f.*, ἡ πρᾶξις τοῦ νὰ κάμῃ τις τι, production, action *f.* de produire.
Hervorgehen, *v. a.* πηγαίνω ἔξω, πηγαίνω εἰς τὸ φανερόν, sortir; (μεταφ.) προέρχομαι, provenir, résulter.
Hervorglänzen, *v. n.* λάμπω, φαίνομαι λαμπρότερος (μεταξὺ τῶν ἄλλων), reluire, briller (parmi les autres).
Hervor keimen, *v. n.* βλαστάνω, φυτρώνω, germer.
Hervor kommen, *v. n.* ἐβγαίνω ἔξω, ἐβγαίνω εἰς τὸ φανερὸν, φαίνομαι, sortir, se faire voir, paraître, naître.
Hervorleuchten, *v. n.* s. Hervorglänzen.
Hervorlocken, *v. n.* ἐβγάζω (μὲ κολακείαις), attirer (à force de flatter etc.).
Hervor ragen, *v. n.* ἐξέχω, ἐβγαίνω (οἷον· ἕνα δένδρον μεγαλήτερον κτλ.), avancer, passer, déborder.
Hervorsprossen, *v. n.* βλαστάνω, φυτρώνω, ἐβγαίνω (ἀπὸ τὴν γῆν), sortir, naître.
Hervorstechen, *v. n. fig.* φαίνομαι, δείχνομαι (λαμπρότερος κτλ.), paraître, briller (parmi les autres).
Hervor stehen, *v. n.* ἐξέχω, ἐβγαίνω, ἔξω (οἷον· μία πέτρα ἀπὸ τὸν τοῖχον κτλ.), avancer, saillir.
Hervor thun, sich —, ἐβγάζω ὄνομα εἰς τὸν κόσμον, δείχνομαι ἀνδρεῖος, se distinguer, se signaler.
Hervortreten, *v. n.* δείχνομαι, ἐβγαίνω, se présenter; sortir.

Hervorziehen, *v. n.* ἐβγάζω ἔξω, tirer dehors, faire sortir; (μεταφ.) προτιμῶ, distinguer (q.).
Herwärts, *adv.* πρὸς τὰ ἐδῶ, en deçà, de ce côté-ci.
Herweg, *m.*, ὁ δρόμος πρὸς τὰ ἐδῶ, ὁ γυρισμός, venir, retour, *m.*
Herweisen, *v. a.* δείχνω, montrer.
Herwerfen, *v. a.* ῥίπτω ἐδῶ, jeter vers ici.
Herz, *n.*, ἡ καρδία, (φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς), coeur (*prop.* et *fig.*), *m.*; (Muth), τὸ θάῤῥος, ἡ ἀφοβία, courage, *m.*; das liegt mir am Herzen, δι' αὐτὸ μὲ μέλει πολλά, cela me tient au coeur; von Herzen, von ganzem Herzen, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου, de tout mon coeur.
Herzählen, *v. a.* μετρῶ, ἀριθμῶ τὸ ἕνα κατόπιν εἰς τὸ ἄλλο, compter, dénombrer.
Herzbeklemmung, *f.*, στενοχωρία τῆς καρδίας, saisissement *m.* de coeur.
Herzbeutel, *m.*, τὸ περικάρδιον, péricarde, *m.*
Herzblatt, *n.*, τὸ στέρνον, κόκκαλον ὁποῦ σκεπάζει τὴν καρδίαν, brechet, sternon, *m.*; (μεταφ.) ὁ ἠγαπημένος, ἠγαπητός, ἡ ἠγαπημένη, l'ami (ou l'amie) du coeur.
Herzbrechend, *adj.* ὁποῦ κινεῖ τὴν καρδίαν, ἐλεεινός, touchant, attendrissant.
Herzchen, *n.*, (ἡ καρδίτζα), (petit coeur); mein Herzchen!

μάτια μου, ψυχή μου, mon coeur! mon petit coeur!
Herzdrücken, n., στενοχωρία, σφίξιμον τῆς καρδίας, serrement m. de coeur.
Herzeleid, n., ἡ λύπη τῆς καρδίας, μεγάλη λύπη, crève-coeur, chagrin, m.
Herzen, v. a. ἀγκαλιάζω καὶ φιλῶ, embrasser, baiser.
Herzensangst, f., ἡ στενοχωρία τῆς καρδίας, angoisse, f., saisissement m. du coeur.
Herzensfreund, m., ἐγκαρδιακὸς φίλος, οἰκειότατος φίλος, ami m. intime.
Herzenslust, Herzensfreude, f., χαρὰ τῆς καρδίας, μεγάλη χαρά, grande joie, f., plaisir m. extrême.
Herzgespann, n., ἡ καρδιαλγία, ὁ καρδιόπονος, cardialgie, f.
Herzgrube, f., τὸ μέρος τοῦ στήθους, ὑποκάτω εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἡ καρδία, creux m. de l'estomac.
Herzhaft, adj. ἄφοβος, θαῤῥαλέος, ἀνδρεῖος, courageux, intrépide, hardi.
Herzhaftigkeit, f., ἡ ἀφοβία, τὸ θάῤῥος, ἡ ἀνδρεία, courage, intrépidité.
Herzichen, v. a. σύρω ἐδῶ, τραβῶ ἐδῶ, tirer de ce côté-ci, attirer; — v. n. ἔρχομαι ἐδῶ νὰ κατοικήσω, ἐμβαίνω εἰς τὸ κονάκι ἐδῶ, venir s'établir ici.
Herzig, adj. ἠγαπητὸς, ἠγαπημένος, mignon, cher.
Herzinnig, adj. ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, de tout (mon, ton etc.) coeur.

Herzkammer, f., ἕνα ἀπὸ τὰ δύο κοῖλα τῆς καρδίας, ventricule (du coeur), m.
Herzkirsche, f., εἶδος μεγάλου γλυκοῦ κερασιοῦ, bigarreau, m.
Herzklopfen, n., ὁ κτύπος τῆς καρδίας, καρδιόκτυπος, palpitation, f.
Herzlich, adj. ἐγκαρδιακὸς, φιλικός, cordial, amical; adv. ἐκ καρδίας, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, cordialement, amicalement.
Herzog, m., ὁ ἡγεμών, ὁ Δοῦκας, duc, m.
Herzogin, f., ἡ ἡγεμόνησσα, ἡ Δούκισσα, duchesse, f.
Herzoglich, adj. ἡγεμονικός, ducal.
Herzogthum, n., ἐπαρχία ἐξουσιασμένη ἀπὸ ἡγεμόνα, ἀπὸ Δοῦκαν, (τὸ Δουκάτο, ἰταλ.), duché, m.
Herzschlächtig, (haarschlächtig), adj. ἀσθματικὸς, (λέγεται διὰ τὰ ἄλογα), poussif.
Herzstärkend, adj. ἐνδυναμωτικὸς διὰ τὴν καρδίαν, cordial, cardiaque.
Herzstärkung, f., τὸ ἐνδυναμωτικόν, un cordial, un cardiaque.
Herzstoß, m., κτύπημα εἰς τὴν καρδίαν, θανάσιμον κτύπημα, coup m. de grace; s. Gnadenstoß.
Herzu, adv. ἐδῶ κοντὰ, πρὸς τὰ ἐδῶ, ici, auprès; (s. Herbey).
Herzu eilen, v. n. βιάζομαι ἐδῶ, accourir.
Herzu nahen, treten, πλησιάζω, ἔρχομαι πλησίον, s'approcher.
Herzweh, n., ἡ καρδιαλγία, ὁ πόνος τῆς καρδίας, mal m. de coeur.
Herzwurzel, f., ῥίζα ὁποῦ χώνεται κατὰ κάθετον, pivot (d'une plante), m.
Hetze, f., τὸ κυνῆγι (μὲ τὰ σκυλιά), chasse à courre, grande chasse, f.; — ἡ θηριομαχία, combat m. de bêtes féroces.
Hetzen, v. a. κυνηγῶ (μὲ τὰ σκυλιά), vener, chasser, courre; (μεταφ.) ἐρεθίζω, ἀγριώνω, ἀνάπτω ἔχθραν, acharner, semer la discorde; die Hunde —, s. Anhetzen.
Hetzhund, m., σκυλὶ ὁποῦ κυνηγᾷ τὰ ἄγρια ζῶα, chien m. courant.
Hetzpeitsche, f., καμτζίκι κυνηγοῦ, fouet m. de chasseur.
Heu, n., τὰ ξηρὰ χόρτα (διὰ τροφὴν τῶν ζώων), (τὸ σανόν), foin, m.
Heuärnte, f., s. Heuernte.
Heubaum, m., τὸ μεγάλον δένδρον ὁποῦ βάνουν ἐπάνω εἰς τὰ χόρτα τὰ φορτωμένα εἰς τὸ ἁμάξι, arbre (que l'on met sur le chariot chargé de foin), m.
Heuboden, m., τὸ χορτοφυλάκιον, (ἀμπάρι), grenier à foin.
Heubund, n., δεμάτι χόρτα, botte f. de foin.
Heucheley, f., ἡ ὑπόκρισις, ὑποκρισία, hypocrisie, cagoterie, f.

Heucheln, v. n. ὑποκρίνομαι, faire l'hypocrite, feindre.
Heuchler, m., ὁ ὑποκριτής, hypocrite, cagot, cafard, m.
Heuchlerin f., ἡ ὑποκρίτησσα, hypocrite, cagote, cafarde, f.
Heuchlerisch, adj. ὑποκριτικὸς, ὑποκρινόμενος, hypocrite, cafard, cagot (adj.).
Heuer, adv. fam. ἐφέτος, φέτο, cette année.
Heuerig, adj. ἐφετινὸς, φετινός, de cette année.
Heuern, v. a. νοικιάζω, louer; f. Miethen.
Heuernte, f., ἡ χορτοκοπία, τὸ κόσσισμα τῶν χόρτων, fenaison, f.
Heugabel, f., τὸ δικράνι (μὲ τὸ ὁποῖον σηκώνουν τὰ χόρτα), fourche f. à faner.
Heulen, v. n. οὐρλιάζω, hurler; φωνάζω, crier; κλαίω, pleurer.
Heumonat, m., ὁ Ἰούλιος, (μήν), mois m. de Juillet.
Heupferd, n., ἡ ἀκρίδα, ὁ τζίντζιρας (ζωΰφιον), sauterelle, f.
Heurath, Heurathen, f. Heirath ꝛc.
Heuschober, m., σωρὸς ἀπὸ ξηρὰ χόρτα, meule, f.
Heuschrecke, f., ἡ ἀκρίδα, ὁ τζίντζιρας, sauterelle, f.
Heute, adv. σήμερον, σήμερα, aujourd'hui; — früh, — morgens, αὐτὸ τὸ πρωΐ, σημερὸν τὸ πρωΐ, ce matin; — Abend, ἀπόψε, ce soir.
Heutig, adj. σημερινός, d'aujourd'hui.
Heuwage, f., ἡ ζυγαριὰ διὰ τὰ (ξηρὰ) χόρτα, balance (pour peser le foin), f.
Hexe, f., ἡ μάγισσα, sorcière, f.
Hexen, v. n. μαγεύω, κάμνω μαγίαις, être sorcier (ou sorcière), user de sortilége.
Hexenmeister, m., μάγος, sorcier, m.
Hexerey, f., ἡ μαγεία, sorcellerie, f., ensorcellement, m.
Heyda! Heysa! εὖγε! χαρά! ἂς χαροῦμεν! eh! ah! çà! courage!
Hie, f. Hier.
Hieb, m., τὸ κτύπημα (μὲ σπαθὶ, μὲ καμτζίκι κτλ.), coup (d'épée, de fouet etc.); fig. einen Hieb (kleinen Rausch) haben, ὀλίγον ἐμέθυσα, avoir une pointe de vin.
Hiefhorn, n., τὸ κέρατον τοῦ κυνηγοῦ, cornet de chasseur, huchet, m.
Hier, adv. ἐδῶ, ici; hier und da, ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, çà et là.
Hieran, adv. ἐδῶ κοντά, ici près; εἰς αὐτὸ, εἰς αὐτά, en cela, à cela, y, en.
Hierauf, adv. ἐδῶ ἐπάνω, là-dessus; — ἐπάνω εἰς αὐτὸ, sur cela; — μετὰ ταῦτα, ἔπειτα, après cela, ensuite.
Hieraus, adv. ἐδῶ ἔξω, ici en dehors; — ἔξω ἀπὸ αὐτὸ, ἀπ' αὐτὸ, ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου, de cela, par cela, par là.
Hierbey, adv. κοντὰ εἰς τοῦτο, près de cela; μαζὺ μὲ αὐτό, ci-joint, avec cela.
Hierdurch, adv. ἀπ' ἐδῶ (ἀπερνῶντας), par ici, par là; — διὰ μέσου τούτου, par ce moyen, en, y.
Hierein, adv. ἐδῶ μέσα, ici dedans; — μέσα εἰς αὐτό, en cela, en ce lieu ci.
Hiergegen, adv. ἐναντίον εἰς αὐτό, contre cela, à cela, y.
Hierher, adv. ἐδῶ, εἰς τοῦτο τὸ μέρος, ici, çà, de ce côté.
Hierhin, adv. ἐκεῖ, εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, là, de ce côté là, y.
Hierin, adv. εἰς τοῦτο, en cela, y.
Hiermit, adv. μὲ τοῦτο, μαζὺ μὲ αὐτό, avec ceci, avec cela, ci-joint.
Hiernach, adv. μετὰ τοῦτο, μετὰ ταῦτα, après cela; κατὰ τοῦτο, selon, suivant (cette circonstance etc.).
Hiernächst, adv. κοντὰ εἰς αὐτό, tout près d'ici; ἔξω ἀπὸ τοῦτο, outre cela.
Hierneben, adv. κοντὰ εἰς αὐτὸ, ἐδῶ πλησίον, ici auprès; μαζὺ μὲ αὐτὸ, ἔξω ἀπὸ αὐτό, avec cela, ci-joint, outre cela.
Hiernieden, hienieden, adv. ἐδῶ κάτω, ici bas; ἐδῶ εἰς τὴν γῆν, dans ce bas monde.
Hierselbst, hieselbst, adv. ἐδῶ, ici.
Hierseyn, n., ἡ παρουσία ἐδῶ, présence, f., séjour m. en ce lieu-ci; f. Anwesenheit, Beyseyn.
Hierüber, adv. ἐπάνω εἰς τοῦτο, là-dessus, sur cela; — ἔξω ἀπὸ τοῦτο, πρὸς τούτοις, outre cela.
Hierum, adv. ἐδῶ εἰς τὰ πέριξ,

ici aux environs; *διὰ τοῦτο*, pour cela.
Hierunten, *adv.* *ἐδῶ κάτω*, ici bas.
Hierunter, *adv.* *ὑποκάτω εἰς τοῦτο*, ci-dessous, là-dessous.
Hiervon, *adv.* *ἀπὸ τοῦτο*, *ἀπ' αὐτό*, en, de cela; *περὶ τούτου*, de cela, en (lorsque on parle de qc.).
Hierwider, *adv.* *ἐναντίον εἰς αὐτό*, contre cela, à cela, y.
Hierzu, *adv.* *πρὸς τοῦτο*, *πρὸς τούτοις*, à cela, à ceci, y.
Hiesig, *adj.* *ἐντόπιος*, d'ici, de ce pays, de cette ville.
Hifthorn, f. Hiefhorn.
Himbeere, *f.*, *τὸ σμέουρον*, *βάτζινον*, framboise, *f.*
Himbeerstrauch, *m.*, *ἡ βατζινιά*, (*βάτος ἰδαῖος*), framboisier, *m.*
Himmel, *m.*, *ὁ οὐρανός*, ciel, *m.*; (*μεταφ.*) *ὁ παράδεισος*, le paradis (des bienheureux).
Himmelan, *adv.* *πρὸς τὸν οὐρανόν*, *εἰς τὸν οὐρανόν*, vers le ciel, jusqu' au ciel.
Himmelbett, *n.*, *κρεββάτι μὲ οὐρανόν*, lit *m.* à baldaquin.
Himmelblau, *adj.* *οὐρανογαλάζιος*, bleu céleste.
Himmelfahrt, *f.*, (Christi), *ἡ ἀνάληψις* (*τοῦ Χριστοῦ*), ascension (de Jésus-Christ), *f.*; Mariä Himmelfahrt, *ἡ κοίμησις τῆς Παναγίας*, assomption (de la Sainte Vierge), *f.*
Himmeln, *v. n. fam.* *ἀποθνήσκω*, mourir.
Himmelhoch, *adj.* *ὑψηλὸς ἕως εἰς τὸν οὐρανόν*, élevé jusqu' au ciel; einen — bitten, *παρακαλῶ τινὰ ἐνθέρμως*, conjurer q.
Himmelreich, *n.*, *ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν*, royaume *m.* des cieux.
Himmelschreyend, *adj.* *ὁποῦ φωνάζει εἰς τὸν οὐρανὸν δι' ἐκδίκησιν*, *ἀδικώτατος*, criant (révoltant).
Himmelskarte, *f.*, *ἀστρονομικὸς χάρτης* (*ὁποῦ παρασταίνει τὰ ἄστρα*), mappe *f.* céleste.
Himmelskörper, *m.*, *ἐπουράνιον σῶμα* (*ἥλιος*, *πλανήτης*, *ἄστρον*), corps *m.* céleste.
Himmelsgegend, f. Weltgegend.
Himmelskugel, *f.*, (*τεχνικὴ*) *σφαῖρα τοῦ οὐρανοῦ*, globe *m.* céleste.
Himmelsschlüssel, *m.*, f. Schlüsselblume.
Himmelsstrich, *m.*, *ἡ ζώνη* (*τῆς γῆς*), *τὸ κλίμα*, zône, *f.*, climat, *m.*
Himmelszeichen, *n.*, *σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ*, signe *m.* du zodiaque.
Himmelwärts, *adv.* *πρὸς τὸν οὐρανόν*, vers le ciel.
Himmelweit, *adv.* *πολλὰ μακρύς*, *μακρύτατος*, très-éloigné.
Himmlisch, *adj.* *οὐράνιος*, *ἐπουράνιος*, céleste.
Hin, *adv.* *ἐκεῖ*, *πρὸς τὰ ἐκεῖ*, *πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος*, là, en ce lieu là, y; — seyn, es ist hin, *ἐχάθηκε*, *ἐπῆγεν εἰς τὰ χαμένα*, il est perdu, c'en est fait; *ἀπέρασε*, il est passé; er ist hin, *αὐτὸς ἐχαλάσθηκε*, *εἶναι ὅλο χαλασμένος*, il est ruiné, c'en est fait de lui; *ἀπέθανε*, il est mort.
Hinab, *adv.* *ἐκεῖ κάτω*, en bas; *εἰς τὸν κατήφορον*, en pente *).
Hinab gehen, hinab steigen, *v. n.* *καταβαίνω*, descendre.
Hinab lassen, *v. a.* *κατηβάζω* (*μάλιστα μὲ ἕνα σχοινί*), descendre (moyennant une corde).
Hinab stürzen, *v. a.* *κρημνίζω κάτω*, précipiter; *v. n.* *κρημνίζομαι*, *ῥίπτομαι κάτω*, se précipiter.
Hinabwärts, *adv.* *πρὸς τὰ κάτω*, *εἰς τὸν κατήφορον*, vers le bas, en descendant.
Hinan, **Hinauf**, *adv.* *ἐκεῖ ἐπάνω*, *πρὸς τὰ ἐπάνω*, *εἰς τὸν ἀνήφορον*, en haut, vers le haut, en montant.
Hinauf gehen, — steigen, *ἀναβαίνω*, monter.
Hinauf heben, *v. a.* *σηκώνω ἐπάνω εἰς . . .*, *ἀνηβάζω*, lever qc. sur . . ., monter (*v. a.*).

*) Wegen der Zusammensetzungen mit „hinab, hinauf, hinaus, hinein," siehe die Zusammensetzungen mit „herab, herauf, heraus, herein," *ὅσον διὰ τὰ σύνθετα μὲ τὸ* hinab *κτλ.* *ἰδὲ* herab *κτλ.*, quant aux composés de hinab etc. voyez les composés de herab etc.

Hinaus, *adv.* ἔξω, ἐκεῖ ἔξω, dehors, en dehors, *int.*; πήγαινε, κρημνίσου ἀπ' ἐδῶ, va-t-en! hors d'ici.

Hinaus gehen, *v. n.* πηγαίνω ἔξω, ἐβγαίνω, sortir.

Hinaus jagen, *v. a.* διώχνω, ἀποδιώχνω, chasser.

Hinaus lassen, *v. a.* ἀφίνω (τινὰ) νὰ ἔβγῃ, laisser sortir.

Hinausleuchten, *v. a.* einem, φέγγω (εἰς) τινὰ ὁποῦ ἐβγαίνει, éclairer (à q.) qui sort.

Hinaussetzen, sich über etwas —, s. Wegsetzen.

Hinauswerfen, *v. a.* ῥίπτω ἔξω, mettre dehors, chasser.

Hinaus wollen, *v. n.* θέλω νὰ ἔβγω, avoir envie de sortir; (μεταφ.) ἔχω σκοπὸν εἴς τι, aboutir à qc.

Hinbringen, *v. a.* φέρω ἐκεῖ, φέρω τι εἴς τινα, porter, apporter (qc. à q.); die Zeit —, ἀπερνῶ τὸν καιρόν, passer le temps.

Hinderlich, *adj.* ἐμποδιστικός, qui empêche, embarrassant.

Hindern, *v. a.* ἐμποδίζω, empêcher.

Hinderniß, *n.*, τὸ ἐμπόδιον, empêchement, obstacle, *m.*

Hinderung, *f.*, τὸ ἐμπόδισμα, ὁ ἐμποδισμός, action *f.* d'empêcher, empêchement, *m.*

Hindin, *f.*, ἡ ἐλάφηνα, (λάφηνα), biche, *f.*

Hindurch, *adv.* πέρα πέρα, à travers; die ganze Zeit —, εἰς ὅλον ἐκεῖνον τὸν καιρόν, pendant tout ce temps; den ganzen Tag —, δι' ὅλην τὴν ἡμέραν, tout le long du jour.

Hinein, *adv.* μέσα, ἐκεῖ μέσα, dedans dans qc.

Hineinbringen, *v. a.* φέρω μέσα, βάνω μέσα, porter ou mener dedans, faire entrer.

Hinein gehen, — steigen, *v. a.* ἐμβαίνω, εἰςέρχομαι, entrer; (Platz haben), χωρῶ, entrer (avoir assez de place dans . . .).

Hinein leuchten, *v. a.* einem, φέγγω (εἰς) τινα ὁποῦ ἐμβαίνει, éclairer q. qui entre.

Hinein schaffen, *v. a.* βάνω μέσα, κουβαλῶ μέσα, porter, mettre dedans.

Hinein schieben, *v. a.* σπρώχνω μέσα, χώνω μέσα, pousser, fourrer dedans.

Hinein schlagen, *v. a.* κτυπῶ μέσα, ἐμπήγω, ficher, enfoncer, cogner.

Hineinschleichen *v. n.* und sich —, *v. r.* ἐμβαίνω κρυφίως, se glisser dans un lieu.

Hineinschlucken, *v. a.* καταπίνω, engloutir.

Hinein setzen, *v. a.* βάνω μέσα, mettre dedans, insérer.

Hinein sinken, *v. n.* βυθίζομαι μέσα (εἰς λάσπαις κτλ.), enfoncer (dans un bourbier etc.).

Hinein stoßen, *v. a.* σπρώχνω μέσα, pousser dedans, enfoncer (*v. a.*).

Hinein thun, *v. a.* βάνω μέσα, mettre dedans.

Hinein tragen, *v. a.* φέρω μέσα, κουβαλῶ μέσα, porter dedans.

Hinein ziehen, *v. a.* σύρω μέσα, τραβῶ μέσα, attirer dans : . .; *v. n.* ἐμβαίνω, entrer; s. Ziehen.

Hinfahren, *v. a.* φέρω ἐκεῖ (μὲ ἁμάξι), charier, voiturer, mener vers ou à . . .; *v. n.* πηγαίνω ἐκεῖ μὲ ἁμάξι, ἢ μὲ καράβι, aller (en voiture ou en bateau) vers ou à . . .; πηγαίνω εἰς τὰ χαμένα, χάνομαι, s'en aller, se perdre.

Hinfallen, *v. n.* πίπτω κατὰ γῆς, tomber (à terre).

Hinfällig, *adj.* ἀδύνατος, ἀσθενής, faible, fragile.

Hinfälligkeit, *f.*, ἡ ἀδυναμία, ἀσθένεια, faiblesse, fragilité, *f.*

Hinfliegen, *v. n.* πετῶ ἐκεῖ, voler vers . . .

Hinfliehen, *v. n.* φεύγω ἐκεῖ, fuir vers . . .; καταφεύγω, se réfugier; ἀπερνῶ, se passer.

Hinfließen, *v. n.* ῥέω (τρέχω) ἐκεῖ, couler, s'écouler.

Hinfort, † hinfüro, εἰς τὸ ἑξῆς, à l'avenir, désormais.

Hinführen, *v. n.* ὁδηγῶ (πηγαίνω τινὰ) ἐκεῖ, mener, conduire (vers . . .).

Hingang, *m.*, τὸ νὰ πηγαίνῃ τις ἐκεῖ, aller, *m.*; ὁ μισευμὸς δι' ἐκεῖ, départ, *m.*; (μεταφ.) ἡ τελευτή, ὁ θάνατος, décès, *m.*, mort, *f.*; den — für den Hergang haben, πηγαίνω χωρὶς νὰ ἐκτελέσω τίποτες, πηγαίνω ματαίως, avoir l'aller pour le venir.

Hingeben, *v. a.* δίδω, ἀφίνω, παραιτῶ (εἰς ἄλλον), don-

ner, céder, abandonner (qc. à q.).

Hingebung, *f.*, ἡ παραίτησις, abandon, *m.*

Hingegen, *adv.* ἐξ ἐναντίας, au contraire; ὅμως, mais.

Hingehen, *v. n.* πηγαίνω ἐκεῖ, aller là, y aller; ἀπερνῶ, passer, se passer, s'écouler; es mag so —, ἂς εἶναι, passe pour cela; etwas hingehen lassen, ἀφίνω τι χωρὶς νὰ τὸ ἐξετάξω, laisser une chose sans l'examiner, sans y regarder de près; es wird dir nicht so hingehen, δὲν θέλεις μείνῃ ἀπαίδευτος, θέλεις παιδευθῇ, tu ne l'auras pas fait impunément, tu n'en sera pas quitte à si bon marché.

Hingelangen, *v. n.* φθάνω, προφθάνω εἰς . . ., arriver, parvenir à . . .

Hingerathen, *v. n.* καταντῶ εἰς . . ., tomber en . . .

Hinhalten, *v. a.* ἁπλώνω (τὸ χέρι κτλ.), tendre, présenter (la main etc); einen mit leeren Hoffnungen —, χάμνω τινὸς ματαίας ἐλπίδας, ὑπόσχομαι πάντοτε καὶ δὲν δίδω, amuser q. par de vaines promesses.

Hinhängen, *v. a.* κρεμῶ ἐκεῖ, pendre, suspendre à . . .; etwas hinhängen lassen, ἀναβάλλω ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν, ἀμελῶ, différer qc. de temps en temps, négliger qc.

Hinhelfen, *v. n.* βοηθῶ τινὰ νὰ πηγαίνῃ ἐκεῖ, aider q. (pour qu' il arrive à un lieu); (zum Verderben), ἀφανίζω, χαλνῶ (τινα), perdre q.; sich (*dat.*) so (oder kümmerlich) hinhelfen, ζῶ, ἀπερνῶ μὲ στενοχωρίαν, vivre petitement, vivoter.

Hinkehren, *v. a.* γυρίζω (τι πρός . . ., tourner (qc.) vers . . .; σκουπίζω (τι) πρός . . ., balayer vers . . .

Hinken, *v. n.* εἶμαι χωλὸς, κουτζαίνω, boiter, clocher.

Hinkend, *adj.* χωλὸς, κουτζός, boiteux.

Hinknien, *v. n.* γονατίζω, se mettre à genoux.

Hinkommen, *v. n.* ἔρχομαι ἐκεῖ, πηγαίνω ἐκεῖ, venir, arriver; *fig.* wo ist das hingekommen? ποῦ ἐπάγησεν αὐτό; τί ἔγινε μὲ αὐτό; qu'est ce que cela est devenu?

Hinkriechen, *v. n.* ἑρπίζω ἐκεῖ, ramper vers . . .

Hinlangen, *v. a.* ἁπλώνω, δίδω (τινός τι), tendre, donner (qc. à q.); *v. n.* φθάνω (μὲ τὸ χέρι), atteindre (de la main) jusqu' à . . .; — φθάνει, εἶναι ἀρκετόν, suffire, être assez.

Hinlänglich, *adj.* ἀρκετὸς, ὁποῦ φθάνει, suffisant; *adv.* ἀρκετά, suffisamment, assez.

Hinlänglichkeit, *f.*, τὸ ἀρκετόν, suffisance, *f.*

Hinlassen, *v. a.* ἀφίνω (τινα) νὰ πηγαίνῃ ἐκεῖ, permettre d'y aller.

Hinlaufen, *v. n.* τρέχω ἐκεῖ, courir à . . . ou vers . . .

Hinlegen, *v. a.* βάνω (ἐκεῖ), mettre, placer; sich —, πλαγιάζω (ἐκεῖ), se coucher, s'étendre; *fam.* (krank werden), ἀῤῥωστῶ, tomber malade.

Hinnehmen, *v. n.* πέρνω, prendre.

Hinnen, von hinnen, *adv.* ἀπ' ἐδῶ, d'ici.

Hinraffen, *v. a.* ἁφαρπάζω (οἷον· ὁ θάνατος τοὺς ἀνθρώπους), enlever, emporter (comme la mort les hommes).

Hinrecken, *v. a.* ἁπλώνω, tendre, présenter; s. Recken.

Hinreichen, *v. a.* ἁπλώνω, δίδω, tendre, présenter; *v. n.* φθάνω (μὲ τὸ χέρι), atteindre, toucher à . . .; — φθάνει, εἶναι ἀρκετόν, suffire.

Hinreichend, s. Hinlänglich.

Hinreise, *f.*, ὁ μισευμὸς (δι' ἐκεῖ), voyage (vers un lieu), départ, *m.*

Hinreisen, *v. n.* μισεύω (δι' ἐκεῖ), partir pour . . .

Hinreißen, *v. a.* ἁφαρπάζω, ἁρπάζω, entraîner, enlever; (entzücken), ἀναρπάζω εἰς χαρὰν, εἰς ἔκστασιν, μαγεύω, ravir, enchanter.

Hinrichten, *v. a.* διευθύνω πρός . . ., diriger vers . . .; θανατώνω, βάνω εἰς θάνατον (τὸν κατάδικον), exécuter, supplicier, tuer; *fam.* ein Kleidungsstück ꝛc. —, χαλνῶ ἕνα φόρεμα, abîmer, gâter, user (un habit etc.).

Hinrichtung, *f.*, τὸ θανάτωμα, ὁ θανάτωσις τοῦ καταδίκου, exécution, *f.*

Hinrücken, *v. a.* βάνω πλησιέστερα, κινῶ πλησιέστερα,

(οἷον· τράπεζαν σκαμνὶ κτλ.), approcher (p. e. une table, une chaise etc.); v. n. πλησιάζω (μὲ τὸ σκαμνί μου), approcher, s'approcher (avec sa chaise).

Hinschaffen, v. a. φέρω ἐκεῖ, κουβαλῶ ἐκεῖ, transporter à . . .

Hinscheren, sich, v. n. pop. du kannst dich hinscheren, νὰ πηγαίνῃς ἐκεῖ σὲ λέγω χωρὶς ἄλλο, allez-y, vous dis-je.

Hinschicken, **Hinsenden**, v. a. στέλλω ἐκεῖ, envoyer.

Hinschieben, v. a. κινῶ ἐκεῖ (οἷον· τράπεζαν, σκαμνὶ κτλ.), pousser vers . . . (p. e. une table, une chaise etc.).

Hinschießen, v. a. et n. ῥίπτω (τουφέκι, σαΐτταν) ἐκεῖ, εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, tirer vers (l'autre côté); v. n. ῥίπτομαι μὲ ὁρμὴν (ἐκεῖ), s'élancer vers . . .

Hinschiffen, v. n. πηγαίνω ἐκεῖ μὲ καράβι, naviguer vers.

Hinschlagen, v. a. κτυπῶ, κάμνω ἕνα κτύπημα, frapper, porter un coup; v. n. πίπτω (βαρέως) κατὰ γῆς, tomber (rudement) par terre.

Hinschleichen, v. n. sich —, v. r. πηγαίνω κρυφίως ἢ σιγὰ (ἐκεῖ), se glisser vers . . .

Hinschleppen, v. a. σύρνω ἐκεῖ (κατὰ γῆς), traîner vers . . .; sich —, ἀπερνῶ τὴν ζωήν μου στενόχωρα, μὲ πολὺν κόπον, vivre petitement, vivoter.

Hinschleudern, v. a. σφενδονίζω, ῥίπτω (ἐκεῖ), fronder, ruer vers . . .

Hinschmeißen, v. a. et n. s. Hinwerfen, Hinfallen.

Hinschmieren, v. a. (μεταφ.) (γράφω ἄχαμνα καὶ ὀγλήγωρα, γράφω ἀμελῶς, écrire très-mal et très-vite, écrire négligemment, barbouiller.

Hinschreiben, v. a. γράφω δι' ἐκεῖ, δι' ἐκεῖνον τὸν τόπον, écrire à . . .; — γράφω, écrire, mettre en écrit.

Hinschwinden, v. n. ἀφανίζομαι, χαλνοῦμαι, s'évanouir.

Hinsehen, v. a. βλέπω, κυτάζω, regarder vers . . ., porter la vue vers . . .

Hinsehnen, sich, ποθῶ νὰ εἶμαι ἐκεῖ, désirer, avoir un grand désir d'y être.

Hinsetzen, v. a. βάνω ἐκεῖ, mettre, placer, poser; sich —, κάθομαι, καθίζω ἐκεῖ, s'y asseoir; — καθίζω, s'asseoir.

Hinsicht, f., ἡ ἀπόβλεψις, ἀναφορά, regard, égard, m.; in Hinsicht auf . . ., ἀποβλέποντας εἰς . . ., à l'égard de . . ., eu égard à . . .

Hinsinken, v. n. πίπτω κάτω ἀγάλ' ἀγάλια, se laisser tomber.

Hinstellen, v. a. βάνω ἐκεῖ, παρασταίνω, mettre, poser (en quelque lieu).

Hinsterben, v. n. ἀποθνήσκω, mourir.

Hinstrecken, v. a. ἐκτείνω, ἁπλώνω, tendre; sich —, ἐκτείνομαι, πλαγιάζω (κατὰ γῆς, εἰς τὰ χόρτα κτλ.), s'étendre (par terre, sur l'herbe etc.).

Hinstürzen, v. a. ῥίπτω (κατὰ γῆς), jeter (par terre); v. n. πίπτω κατὰ γῆς ἀπὸ μιᾶς, tomber par terre avec précipitation.

Hintan, adv. ὀπίσω, derrière, en arrière.

Hintansetzen, v. a. ἀμελῶ, δὲν ψηφῶ, ὀλιγοψηφῶ, négliger, mépriser.

Hintansetzung, f., ἡ ἀμέλεια, τὸ ὀλιγοψήφημα, négligence, f., mépris, m.

Hinten, adv. ὀπίσω, εἰς τὸ ὀπίσω μέρος, derrière.

Hinten drein, adv. κατόπιν, en arrière, après.

Hinten nach, adv. κατόπιν, derrière, après, μετὰ ταῦτα, ὕστερα, après cela; ἀργά, trop tard.

Hinter, prp. ὀπίσω εἰς . . ., ὀπίσω ἀπὸ . . ., derrière, après; — der Thüre stehen, στέκομαι ὀπίσω ἀπὸ τὴν θύραν, être derrière la porte; — die Thüre treten, πηγαίνω νὰ σταθῶ ὀπίσω εἰς τὴν θύραν, se placer derrière la porte.

Hintere, der, die, das, Hinterste, adj. ὀπισινός, de derrière, dernier.

Hinterbacke, f., die Hinterbacken, τὰ κωλομέρια, fesse, f., les fesses, f. pl.

Hinterbein, n., ὀπισινὸν ποδάρι (ζώου), pied m. de derrière; fig. auf die Hinterbeine treten, πέρνω ὀπίσω τὸν λόγον μου, ἀλλάζω τὴν γνώ-

μην μου, rétracter sa parole.

Hinterblieben, adj. όπου ὑπερέζησε, ἐπιζῶν μετὰ τὸν θάνατον (τῶν γονέων), survivant.

Hinterbringen, v. a. φέρω ὀπίσω, φέρω εἰς τὸ ὀπισινὸν μέρος, porter en arrière.

Hinterbringen, v. a. φέρω, δίδω τινὸς εἴδησιν (κρυφίως), rapporter, faire savoir, avertir (en secret).

Hinterdrein, adv. κατόπιν, après; — μετὰ ταῦτα, ὕστερα, après cela, après coup.

Hintere, m., ὁ κῶλος, (ὁμιλῶντας μὲ τιμήν), derrière, cul, m.

Hinter einander, adv. τὸ ἕνα κατόπιν εἰς τὸ ἄλλο, ὁ ἕνας κατόπιν εἰς τὸν ἄλλον κτλ., l'un après l'autre.

Hinteressen, v. a. τρώγω, καταπίνω, avaler.

Hinterflügel, m., ὀπισινὸν πτερὸν (μερικῶν ζωΰφίων, οἷον· πεταλοῦδαις), aile f. de derrière (p. e. d'un papillon).

Hinterfuß, m., τὸ ὀπισινὸν ποδάρι, pied m. de derrière; (s. auch Hinterbein).

Hintergebäude, n., τὸ ὄπισθεν κτίρειον, arrière-corps, bâtiment m. de derrière.

Hintergehen, v. n. πηγαίνω ὀπίσω, εἰς τὸ ὀπισινὸν μέρος (ἑνὸς ὀσπιτιοῦ κτλ.), aller en arrière, aller vers la partie de derrière (p. e. d'une maison).

Hintergéhen, v. a. γελῶ, ἀπατῶ, tromper, duper.

Hintergehung, f., τὸ γέλασμα, ἡ ἀπάτη, tromperie, duperie, f.

Hinterglied, n., (eines Satzes), ἡ ἐλάσσων τοῦ συλλογισμοῦ, (φιλοσ.), (philos.) conséquent, m.; (bey den Soldaten), ἡ ὀπισινὴ ἀράδα τῶν στρατιωτῶν, dernière file (de soldats), f.

Hintergrund, m., τὸ ὀπισινὸν μέρος (τοῦ θεάτρου), fond (du théâtre), m.; τὰ ὀπισινὰ μέρη (εἰς τὴν ζωγραφίαν), fond (d'un tableau), enfoncement, m.

Hinterhalt, m., ἡ ἐνέδρα, ἐπιβουλὴ (εἰς τὸν πόλεμον), embuscade, embûche.

Hinterhand, f., τὸ μετακάρπιον, ἡ ῥίζα τῆς χειρός, (anat.) métacarpe, m.; die Hinterhand haben, in der Hinterhand seyn, (im Kartenspiel): παίζω ὕστερα ἀπὸ ἄλλον (ὅταν παίζουν τὰ χαρτιά), n'être pas en main (au jeu de cartes), jouer après un autre.

Hinterhaupt, n., τὸ ὀπισινὸν μέρος τῆς κεφαλῆς, (anat.) occiput, m.

Hinterhaus, n., τὸ ὀπισινὸν ὀσπίτι, maison f. de derrière.

Hinterhof, m., ὀπισινὴ αὐλὴ (τοῦ ὀσπιτίου), arrière-cour, f.

Hinterlage, f., ἡ παρακαταθήκη, dépôt, m.

Hinterlassen, v. a. ἀφίνω (τινὰ) νὰ πηγαίνῃ ὀπίσω (εἰς τράπεζαν κτλ.), laisser aller q. derrière (p. e. derrière la table etc.).

Hinterlássen, v. a. ἀφίνω μετὰ τὸν θάνατόν μου, ἀφίνω κληρονομίαν, laisser (après sa mort); (Nachricht), ἀφίνω εἴδησιν (ὀπίσω μου), faire dire.

Hinterlassenschaft, f., s. Verlassenschaft.

Hinterlauf, m., (bey den Jägern), τὸ ὀπισινὸν ποδάρι (τοῦ ἐλαφιοῦ κτλ.), pied m. de derrière (d'un cerf etc.).

Hinterleder, n., τὸ πετσὶ τοῦ παπουτζιοῦ τριγύρου τῆς πτέρνας, quartier m. d'un soulier.

Hinterlegen, v. a. βάνω ὀπίσω, mettre en arrière.

Hinterlégen, v. a. βάνω εἰς παρακαταθήκην, déposer, consigner.

Hinterlist, f., ἡ πανουργία, πονηρία, ἐπιβουλή, ruse, fraude, finesse, f., artifice, m.

Hinterlistig, adj. πανοῦργος, πονηρός, ἐπιβουλευτικός, cauteleux, fin, insidieux.

Hinterquartier, n., s. Hinterleder.

Hinterrad, n., ὀπισινὸς τροχὸς (ἀμαξίου), roue f. de derrière.

Hinterrücks, adv. ἀπ' ὀπίσω, par derrière, en arrière; hinterrücks gehen, ἀναχωρῶ ὀπίσω, ὀπισθοπηγαίνω, aller à reculons.

Hintersaß, m., ὁ χωρικός, manant, m.

Hintersatz, m., (εἰς τὴν λογι-

κήν) ἢ ἐλάσσων, le conséquent.

Hintersitz, *m.*, ὀπισινὸν κάθισμα (εἰς τὸ ἀμάξι), fond (d'un carrosse).

Hintertheil, *n.*, τὸ ὄπισθεν, τὸ ὀπισινὸν μέρος, la partie de derrière; κῶλος (κατ' εὐφημισμὸν), le derrière, le cul; (des Schiffes), ἡ πρύμνη (τοῦ καραβιοῦ), (mar.) poupe, *f.*

Hinterthüre, *f.*, ἡ ὀπισινὴ θύρα, porte *f.* de derrière.

Hintertreffen, *n.*, τὸ ὀπισινὸν μέρος τοῦ στρατεύματος, ἡ ὀπισθοφυλακή, arrière-garde, *f.*

Hintertreiben, *v. a.* ἐμποδίζω, ἀποστρέφω, ἀπογυρίζω, empêcher, rompre (une affaire).

Hinterviertel, *n.*, (eines Rindes), τὸ ὀπισινὸν μηρὶ (τοῦ βοδίου), cuisse (d'un boeuf); (eines Hammels), (τοῦ κριαρίου), gigot *m.* de mouton.

Hinterwärts, *adv.* πρὸς τὰ ὄπισθεν μέρος, ἀπ' ὀπίσω, par derrière, en arrière.

Hinthun, *v. a.* βάνω ἐκεῖ, βάνω, mettre dans un endroit.

Hintragen, *v. a.* φέρω ἐκεῖ, φέρω (εἰς ἄλλον τόπον), porter vers . . .

Hintreiben, *v. a.* das Vieh, πηγαίνω τὰ ζῶα πρός . . ., mener le bétail vers . . .

Hintreten, *v. n.* πατῶ, στέκομαι (εἰς ἕνα μέρος), πλησιάζω, mettre le pied (en quelque endroit), s'avancer, se présenter.

Hintritt, *m.*, ἡ τελευτή, ὁ θάνατος, décès, *m.*, mort, *f.*

Hinüber, *adv.* ἐκεῖ πέρα, πρὸς τὰ ἐκεῖ πέρα, au-delà, de l'autre côté, par-delà.

Hinüber bringen, *v. a.* φέρω ἐκεῖ πέρα, transporter, passer de l'autre côté.

Hinüber gehen, fahren, reiten rc., *v. n.* πηγαίνω ἐκεῖ πέρα, περνῶ, ἀπερνῶ (πεζὸς, μὲ τὸ ἀμάξι, καββάλα), passer de l'autre côté (à pied, en voiture, à cheval etc.).

Hinüber springen, *v. n.* πηδῶ, ἀπερνῶ πηδῶντας, sauter de l'autre côté, passer en sautant, franchir.

Hinüber werfen, *v. a.* ῥίπτω ἐκεῖ πέρα, jeter au delà, par-dessus, outre.

Hinum, *adv.* τριγύρω, τριγύρου, autour; s. Herum.

Hin und her, ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, çà et là; — gehen, πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, πηγαίνω ἐμπρῶς καὶ ὀπίσω, aller ça et là, aller et venir.

Hinunter, *adv.* ἐκεῖ κάτω, πρὸς τὰ κάτω, εἰς τὸν κατήφορον, en bas, du haut en bas, en descendant; s. Hinab.

Hinunter fallen, *v. a.* πίπτω κάτω, tomber en bas.

Hinunter gehen, *v. n.* πηγαίνω κάτω, καταβαίνω, descendre.

Hinunter lassen, *v. a.* κατηβάζω (μάλιστα μὲ σχοινί), descendre (moyennant une corde).

Hinunter springen, *v. n.* πηδῶ κάτω, sauter en bas.

Hinunter stürzen, *v. a.* ῥίπτω κάτω, précipiter; *v. n.* ῥίπτομαι, πίπτω κάτω, se précipiter, tomber en bas.

Hinunterwärts, *adv.* εἰς τὸν κατήφορον, en descendant.

Hinwärts, *adv.* πρὸς τὰ ἐκεῖ, πρὸς ἐκεῖνον τὸν τόπον, vers l'autre côté, en allant vers.

Hinweg, *m.*, ὁ δρόμος πρὸς τὰ ἐκεῖ, πρὸς ἄλλον τόπον, chemin *m.* vers un lieu; s. auch Herweg.

Hinweg, *adv.* ἔξω, πρὸς ἄλλο μέρος, loin, arrière de là; *int.* ἄπαγε, φεύγα, retirez-vous, ôtez-vous de là; σήκωσαι τὸ ἀπ' ἐδῶ, ôtez-celà d'ici; sich —begeben, —gehen, —fliegen rc., s. Wegbegeben, Weggehen rc.

Hinweisen, *v. a.* δείχνω, παρασταίνω, montrer; einen —, δείχνω τινὸς τὸν δρόμον, montrer le chemin à q.; (μεταφ.) δείχνω, ἀναφέρω, *fig.* renvoyer.

Hinwerfen, *v. a.* ῥίπτω (τι εἰς κανένα μέρος), jeter (en quelque endroit); (μεταφ.) κάμνω ἀμελῶς, χωρὶς πολλὴν προσοχήν, faire qc. négligemment, sans attention.

Hinwieder, *adv.* πάλιν, τὸ ἀνάπαλιν, de nouveau; au contraire.

Hinzählen, *v. a.* μετρῶ (ἄσπρα) ἔμπροσθέν τινος, compter (de l'argent) devant q.

Hinziehen, *v. a.* σύρω, τραβῶ ἐκεῖ ἢ πρὸς ἕνα μέρος, tirer vers un endroit; *v. n.* ἐμβαίνω εἰς κονάκι, aller loger en quelque lieu; πηγαί-

νω εἰς ἕνα τόπον, φεύγω, μισεύω, s'en aller, partir; πηγαίνω ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου, aller l'un après l'autre, défiler.

Hinzu, adv. κοντὰ, πλησίον, (εἰς τὰ σύνθετα· πρός), près, à, (dans les compositions il signifie l'action d'ajouter, de joindre).

Hinzubauen, v. a. προσθέτω τι εἰς ἕνα κτίριον, ajouter à un bâtiment.

Hinzudenken, v. a. προσθέτω εἰς τὸν στοχασμόν μου, ajouter en pensée.

Hinzu eilen, v. a. προστρέχω, accourir.

Hinzufügen, v. a. προσθέτω, ajouter.

Hinzufügung, f., ἡ πρόσθεσις, προσθήκη, action d'ajouter, addition, f.

Hinzug, m., πορεία (στρατεύματος) εἰς, marche (d'une armée) vers . . .

Hinzu kommen, v. n. προσέρχομαι, survenir; προσθέτομαι, être ajouté.

Hinzu lassen, v. a. ἀφίνω νὰ προσέλθῃ, admettre, laisser approcher.

Hinzu schreiben, v. a. προσγράφω, προσθέτω εἰς γραφήν, ajouter en écrivant.

Hinzu setzen, hinzu thun, v. a. προσθέτω, ajouter, joindre.

Hinzuthun, n., ἡ πρόσθεσις, addition, f.; ohne mein Hinzuthun, χωρὶς τὴν βοήθειάν μου, sans ma participation.

Hinzu treten, v. n. προσέρχομαι, πλησιάζω, s'approcher, s'avancer.

Hinzuzählen, v. a. προσθέτω εἰς τὸν ἀριθμὸν, συναριθμῶ, ajouter en comptant, compter avec.

Hippe, f., τὸ κλαδευτήριον, serpe, serpette, f., faucillon, m.

Hirn, n., ὁ ἐγκέφαλος, τὰ μυελά, cerveau, m.

Hirnbohrer, m., τὸ τρέπανον, trépan, m.

Hirngespinnst, n., ματαία φαντασία, chimère, f.

Hirnhaut, f., Hirnhäutchen, n., περικράνιος μήνιγξ, τὸ δέρμα ὁποῦ περιτυλίγει τὸν ἐγκέφαλον, méninge, f.

Hirnlos, adj. χωρὶς μυελὰ, ἀστόχαστος, ἀνόητος, écervelé.

Hirnmark, n., τὰ μυελὰ τοῦ ἐγκεφάλου, moëlle, pulpe f. cérébrale.

Hirnschädel, m., Hirnschale, f., τὸ κρανίον, crâne, m.

Hirnwurst, f., λουκάνικον γεμισμένον μὲ κατακομματιασμένα κρέατα καὶ καπνισμένον, cervelas, m.

Hirnwuth, f., ἡ φρενῖτις, παραφροσύνη, frénesie, f.

Hirsch, m., τὸ ἐλάφι, (λάφι), ὁ ἔλαφος, cerf, m.

Hirschbock, m., τὸ ἀρσενικὸν ἐλάφι, cerf mâle, m.

Hirschbrunst, =brunst, f., ἡ ὄρεξις τοῦ ἐλαφιοῦ εἰς σμίξιν, ὁ καιρὸς τῆς σμίξεως τῶν ἐλαφιῶν, rut (du cerf), m.

Hirschfänger, m., σπαθὶ κοντὸν τοῦ κυνηγοῦ, couteau m. de chasse.

Hirschgeweih, n., τὰ κέρατα τοῦ ἐλαφιοῦ, bois, m., ramure, f.

Hirschhaut, f., τὸ δέρμα τοῦ ἐλαφιοῦ, peau f. de cerf.

Hirschhorn, n., σκόνη ἀπὸ ῥινισμένα κέρατα ἐλαφιῶν, râpure f. de corne de cerf.

Hirschkäfer, m., ὁ κάνθαρος, cerf-volant, m.

Hirschkalb, n., τὸ ἐλαφόπουλον, faon, m.

Hirschkuh, f., ἡ ἐλάφηνα (λάφηνα), ἡ ἔλαφος, biche, f.

Hirschleder, n., πετζὶ ἐλαφίσιον, peau (cuir m.) f. de cerf.

Hirschwildpret, n., ἐλαφίσιον κρέας, du cerf, m.

Hirse, f., τὸ κεγχρὶ (κιχρί), millet, mil, m.

Hirsekorn, n., ἕνα σπειρὶ ἀπὸ τὸ κεγχρί, grain m. de mil.

Hirt, m., ὁ ποιμὴν, βοσκὸς, pasteur, pâtre, m.; (Schafhirt), προβατοβοσκὸς, (χοινῶς· τζουπάνος), berger, m.; (Seelenhirt), (μεταφ.) ποιμὴν (ψυχῶν), πνευματικὸς, ἐφημέριος, pasteur, curé, m.

Hirtenamt, n., ἐπάγγελμα ἐφημερίου, ἐπισκόπου κτλ., fonction f. pastorale.

Hirtenbrief, m., ποιμενικὸν γράμμα, (δηλαδὴ· ἐπισκόπου ἢ μητροπολίτου), instruction f. pastorale.

Hirtenflöte, f., ὁ αὐλὸς (ἡ φλαοῦτα) τοῦ βοσκοῦ, (τοῦ τζουπάνου), chalumeau, m.

Hirtengedicht, n., ἐκλογὴ, εἰδύλλιον, ποίημα βουκολικὸν,

eglogue, idylle, *f.*, poëme bucolique.

Hirtenhaus, *n.*, *χαλύβα τοῦ βοσκοῦ*, (*τοῦ τζουπάνου*), maison *f.* du pâtre.

Hirtenhund, *m.*, *σκυλὶ ποιμενικὸν*, (*σκυλὶ τζουπάνου*), mâtin, *m.*

Hirtenleben, *n.*, *ἡ ποιμενικὴ ζωή*, *βουκολικὴ ζωή*, vie pastorale.

Hirtenstab, *m.*, *ποιμαντικὴ ῥάβδος* (*δεσπότου*), crosse (d' un évêque etc.), *f.*; *ματζοῦκα τοῦ τζουπάνου*, bâton *m.* de pâtre, de berger.

Hirtentasche, *f.*, *τὸ δισάκκι τοῦ βοσκοῦ*, (*ὁ τουρβάς*), panetière, *f.*

Hirtin, *f.*, *ἡ ποιμένισσα*, *ἡ βοσκὸς* (*ἡ βοσκοῦ*, *τζουπάνα*), bergère, bouvière, vachère, *f.*

Hissen, *v. a.* (bey den Schiffern), *ἀνηβάζω τὰ πανιὰ* (*εἰς τὰ καράβια*), hisser, palanquer.

Hißtau, *n.*, *τὸ σχοινὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἀνηβάζουν τὰ πανιὰ* (*εἰς τὰ καράβια*), câble, *m.*, drisse, *f.*

Historie, *f.*, *ἡ ἱστορία*, histoire, *f.*; s. Geschichte.

Historisch, *adj.* *ἱστορικός*, historique.

Hitzblatter, Hitzblase, *f.*, *ἕνα σπειρὶ* (*εἰς τὸ πρόσωπον κτλ.*) *ἀπὸ ζέσιν*, bouton, *m.*, échauboulure, échauffure, *f.*

Hitze, *f.*, *ἡ καῦσις*, *ἡ ζέσις*, *ζέστα*, chaleur, *f.*, chaud, *m.*; (*μεταφ.*) *ὁ ζῆλος*, *ἡ θερμότης*, ardeur, ferveur, *f.*; — *ὁ θυμός*, fougue, *f.*, emportement, *m.*

Hitzen, *v. n.* *ζεσταίνω*, *κάμνω ζέστα*, chauffer, échauffer.

Hitzig, *adj.* *ζεστὸς*, *θερμός*, chaud, ardent, brûlant; — *ἔνζηλος*, zélé; — *ἀράθυμος*, *εὔχολος εἰς θυμόν*, fougueux, emporté; — *ἀναμμένος ἀπὸ σαρκικὴν ὄρεξιν*, échauffé (amoureux).

Hobel, *m.*, *τὸ ῥουκάνι*, rabot, *m.*

Hobelbank, *f.*, *σκαμνὶ διὰ ῥουκάνισμα*, établi, *m.*

Hobeln, *v. a.* *ῥουκανίζω*, raboter.

Hobelspäne, *m. pl.*, *τὰ ῥουκανίσματα*, copeaux, *m. pl.*

Hoboe, *n.*, *εἶδος αὐλοῦ μουσικοῦ ὁποῦ ἔχει τὸν βαρύτονον*, haut-bois, (instrument), *m.*

Hoboist, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὸ Hoboe*, haut-bois (qui joue du haut-bois), *m.*; s. Hoboe.

Hoch, *adj.* *ὑψηλός*, haut, élevé; (erhaben, vornehm), *ὑψηλὸς*, *μεγάλος*, grand, d'un haut rang; ein hoher Berg, *ὑψηλὸν βουνόν*, une haute montagne, *f.*; ein hohes Fest, *μεγάλη ἑορτή*, une grande fête; eine hohe Person, *ὑποκείμενον τοῦ πρώτου βαθμοῦ*, *ὑποκείμενον βασιλικόν*, une personne de qualité, du premier rang.

Hochachtbar, *adj.* *πολλὰ τιμημένος*, *τιμιώτατος*, très-honorable.

Hochachtung, *f.*, *τὸ σέβας*, *ἡ τιμὴ* (*προσφερομένη εἰς τινα*), estime, considération, *f.*

Hochaltar, *m.*, *ὁ πρῶτος βωμὸς*, *τὸ πρῶτον ἅγιον βῆμα* (*μιᾶς ἐκκλησίας*), maître-autel, grand autel, *m.*

Hochamt, *n.*, *ἡ λειτουργία*, grand' messe, *f.*

Hochbeinig, *adj.* *ὁποῦ ἔχει ὑψηλὰ τὰ ποδάρια*, haut enjambé, haut monté.

Hochberühmt, *adj.* *ἐνδοξότατος*, très-célèbre.

Hochdeutsch, *adj.* (*ὑψηλο-γερμανικὰ*), *καθαρὰ γερμανικὰ* (*καθὼς εὑρίσκονται εἰς τὰ συγγράμματα τῶν καλῶν συγγραφέων*), haut-allemand.

Hochedel, Hochedelgeboren, *τιμιώτατος*, (*τίτλος διδόμενος εἰς τεχνίτας*), très-noble (titre qu'on donne aux artisans); Ew. (Euer) Hochedelgeboren, *ἡ τιμιότης σας*, vous (on ne s'en sert que dans le style épistolaire).

Hochehrwürdig, *adj.* *πανοσιώτατος*, vénérable, très-révérend (titre); Ew. (Euer) Hochehrwürden, *ἡ πανοσιότης σας*, votre Révérence.

Hochfürstlich, *adj.* *ἡγεμονικός*, Sérénissime; Ew. (Euer) Hochfürstliche Durchlaucht, *ἡ γαληνότης σας*, votre Altesse Sérénissime.

Hochgeboren, *adj.* *ἐκλαμπρότατος*, illustre (titre qu'on donne aux comtes); Ew. (Euer) Hochgeboren, *ἡ ἐκλαμπρότης σας* (*τίτλος διδόμενος εἰς κόμητας*), votre Excellence.

Hochgeehrt, *adj.* *τίμιος*, *τιμη-*

μένος, τιμιώτατος, ἐντιμώτατος, très-honoré.
Hochgelehrt, (hochgelahrt), *adj.* λογιώτατος, ἐλλογιμώτατος, très-savant.
Hochgelobt, *adj.* εὐλογημένος, béni.
Hochgeneigt, *adj.* εὐνοϊκώτατος, très-affectionné.
Hochgericht, *n.*, ὁ τόπος τῆς καταδίκης, ἡ κρεμαστεριά, justice, potence, *f.*, gibet, *m.*
Hochherzig, *adj.* μεγαλόψυχος, magnanime.
Hochland, *n.*, ὑψηλὸς τόπος ἢ βουνώδης, pays haut, *m.*
Hochländer, *m.*, κάτοικος εἰς τὰ βουνά, montagnard, *m.*
Hochlich, *adv.* πολλὰ, καταπολλά, très, fort.
Hochlöblich, *adj.* πολλὰ ἐπαινετός (τίτλος), très-louable (titre).
Hochmeister, *m.*, ὁ προεστὼς ἱππικοῦ (καβαλερικοῦ) τάγματος, Grand-Maître, *m.*
Hochmögend, *adj.* δυνατώτατος, (τίτλος τῆς πρὸ τοῦ κυβερνήσεως τῆς Ὀλλάνδας), haut et puissant; Ihre Hochmögenden, (πάλαι) ἡ ὑψηλοτάτη κυβέρνησις τῆς Ὀλλάνδας, leurs Hautes Puissances.
Hochmuth, *m.*, ἡ ὑπερηφάνεια, ὑψηλοφροσύνη, orgueil, *m.*
Hochmüthig, *adj.* ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, orgueilleux, arrogant.
Hochpreislich, *adj.* πολλὰ ἀξιοεπαίνετος, ἐκλαμπρότατος (τίτλος), très-louable, illustre.
Hochroth, *adj.* ἀνοικτο-κόκκινος, ponceau.
Hochschätzung, *f.*, τὸ σέβας, ἡ τιμὴ (προσφερομένη εἴς τινα), estime, considération, *f.*
Hochschwanger, *adj.* ἐγγαστρωμένη πλησίον εἰς τὴν γένναν, (femme) proche de son terme.
Hochselig, *adj.* μακαρίτης, feu, défunt.
Hochstämmig, *adj.* ὁποῦ ἔχει τὸν κορμὸν ὑψηλόν, de haute futaie, de haute tige.
Höchste, der, die, das, ὑψηλότατος, -οτάτη, -όταιον, le plus haut, la plus haute, suprême, souverain; der Höchste (Gott), ὁ Ὕψιστος, (ὁ Θεός), le Très-haut, (Dieu); höchst, *adv.* εἰς ἄκρον βαθμὸν, καταπολλὰ, ὑπερβολικά, souverainement, très.
Höchstens, *adv.* τὸ περισσότερον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, tout au plus.
Hochstift, *n.*, ἡ ἀρχιεπισκοπὴ, τὸ ἀρχιεπισκοπάτο, archevêché, *m.*; τὸ τάγμα τῶν κανονικῶν μιᾶς μητροπόλεως, grand chapitre *m.* d'une cathédrale.
Hochtrabend, *adj.* φουσκωμένος (εἰς τὰ λόγια), ampoulé; ὑψηλόφρων, καυχητικός, fastueux, hautain.
Hochverrath, *m.*, μεγάλη προδοσία, προδοσία τῆς πατρίδος, προδοσία κατὰ τοῦ βασιλέως, crime *m.* de haute trahison ou de lèse-majesté.
Hochverräther, *m.*, μεγάλος προδότης, προδότης τῆς πατρίδος ἢ κατὰ τοῦ βασιλέως, grand criminel *m.* coupable du crime de haute trahison.
Hochwald, *m.*, δάσος ὑψηλῶν δένδρων, futaie, *f.*, bois *m.* de haute futaie.
Hochweise, *adj.* φρονιμώτατος, σοφώτατος, très-sage.
Hochwild, -wildbret, *n.*, τὰ μεγάλα ἀγρίμια, δηλαδὴ ἐλάφια, ἄγρια γουρούνια, πέρδικες, φασιανοὶ κτλ.), les grandes bêtes (c'est à dire: les cerfs, les sangliers, et aussi les perdrix, les faisans etc.).
Hochwohledel, *adj.* τίμιος, τιμημένος, (τίτλος τις συνηθισμένος μόνον εἰς γράμματα κριτηρίου, καὶ κατώτερος ἀπὸ τὸ Hochedelgeboren), noble (titre donné par les tribunaux à des personnes d'un rang inférieur).
Hochwohlgeboren, *adj.* εὐγενέστατος, très noble (titre qu'on donne aux personnes nobles); Ew. (Euer) Hochwohlgeboren, ἡ εὐγενεία σας, (τίτλος διδόμενος εἰς τοὺς εὐγενεῖς), votre grandeur (en français on ne se sert pas de tels titres).
Hochwürden, Ew. (Euer) Hochwürden, ἡ πανιερότης σας, (ὁμοίως καὶ ἡ πανοσιότης σας), votre Révérence.
Hochwürdig, -digst, *adj.* πανιερώτατος, (ὁμοίως καὶ πανοσιώτατος), révérendissime, éminentissime.
Hochwürdige, *n.*, τὸ σεβασμιώτατον ἄζυμον (εἰς τὴν ἁγίαν

εὐχαριστίαν εἰς τοὺς Καϑολίκους), le saint sacrement.
Hochzeit, *f.*, ὁ γάμος, noce, *f.*, noces, *f. pl.*
Hochzeitbitter, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ καλεῖ εἰς τὸν γάμον, celui qui convie aux noces.
Hochzeiter, *m.*, s. Bräutigam.
Hochzeiterin, *f.*, s. Braut.
Hochzeitgast, *m.*, ὁ καλεσμένος εἰς τὸν γάμον, convié *m.* aux noces.
Hochzeitgedicht, *n.*, τὸ ἐπιϑαλάμιον, (ποίημα εἰς γάμον τινός), épithalame, *m.*
Hochzeitgeschenk, *n.*, χάρισμα, δῶρον διδόμενον εἰς τὸν γάμον τινός, présent *m.* de noces.
Hochzeitlich, *adj.* τοῦ γάμου, ἀνήκων εἰς γάμον, nuptial, de noces.
Hochzeitmutter, *f.*, μητέρα τῆς νεονύμφης, mère *f.* de l'épousée.
Hochzeitvater, *m.*, ὁ πατέρας τῆς νύμφης, (τῆς νεοϋπανδρευμένης), père *m.* de l'épousée.
Hochzuehrend, Hochzuverehrend, s. Hochgeehrt.
Hocke, *f.*, s. Bündel.
Hocken, *v. a. fam.* πέρνω ἢ βαστῶ τινὰ ἤ τι ἐπάνω εἰς τὴν ῥάχην ἢ εἰς τοὺς ὤμους, prendre ou porter q. ou qc. sur le dos ou sur les épaules; zu Hause —, *v. n.* κάϑομαι πάντοτε εἰς τὸ σπῆτι, être casanier.
Höcker, *m.*, ἡ καμποῦρα, bosse, *f.*
Höckerig, *adj.* ἄνισος, ἀνώμαλος, (οἷον· ὁ δρόμος), raboteux (*se dit* du chemin); — καμπούρης, bossu.
Hode, *m.* (*f.*), τὸ ὀρχίδι, ἀρχίδι, testicule, *m.*
Hodensack, *m.*, τὸ σακκουλάκι μὲ τὰ ὀρχίδια, ὁ ὀσχεός, bourses, *f. pl.*, scroton, *m.*
Hof, *m.*, ἡ αὐλὴ (τοῦ ὀσπιτίου καὶ τοῦ βασιλέως), cour (d'une maison et aussi d'un prince), *f.*; — um den Mond, κύκλος φωτοειδὴς τριγύρω τῆς σελήνης, couronne, *f.*, halo *m.* autour de la lune.
Hofarzt, Hofbäcker 2c., αὐλικὸς ἰατρός, αὐλικὸς ψωμᾶς κτλ., médecin, boulanger etc. de la cour.
Hofamt, *n.*, αὐλικὸν ἐπάγγελμα, charge *f.* à la cour.
Hofbediente, *m.*, αὐλικὸς ὑπηρέτης, αὐλικὸς δοῦλος, officier de la cour, domestique *m.* de la cour.
Hofcapelle, *f.*, αὐλικὸν παρακλήσιον, chapelle (petite église) du château; ὁμοίως· οἱ αὐλικοὶ μουσικοί, chapelle (de musiciens) de la cour.
Hofcavalier, *m.*, εὐγενὴς αὐλικός, gentilhomme *m.* de la cour.
Hofdame, *f.*, μία αὐλική, γυναῖκα ἢ ϑυγατέρα ἄρχοντος δουλεύουσα εἰς μίαν βασίλισσαν, dame de la cour, dame *f.* d'honneur.
Hofdienst, *m.*, ὑπηρεσία αὐλική, service, emploi *m.* à la cour; ἀγγαρεία, corvée, *f.*; s. Frohndienst.
Hoffart, *f.*, ἡ ὑπερηφάνεια, ὑψηλοφροσύνη, orgueil, faste, *m.*
Hoffärtig, *adj.* ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, orgueilleux, fastueux.
Hoffen, *v. a.* et *n.* ἐλπίζω, espérer.
Hoffentlich, *adv.* πιϑανῶς, καϑὼς ἐλπίζω, vraisemblablement, comme on espère.
Hoffnung, *f.*, ἡ ἐλπὶς, (ἐλπίδα), espérance, *f.*
Hoffnungslos, *adj.* ἀπελπισμένος, ὁποῦ δὲν ἔχει ἐλπίδα, sans espérance, désespéré.
Hoffnungslosigkeit, *f.*, ἡ ἀπελπισία, désespoir, *m.*
Hoffnungsvoll, *adj.* πλήρης ἐλπίδος, ὁποῦ δίδει ἐλπίδα, plein d'espérance.
Hoffourier, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ σημειώνει τὰ κονάκια τῶν αὐλικῶν τοῦ βασιλέως, fourrier *m.* de la cour.
Hoffräulein, *n.*, ἀρχοντοποῦλα αὐλική, fille *f.* d'honneur.
Hofgericht, *n.*, αὐλικὸν κριτήριον, cour *f.* supérieure de justice.
Hofgesinde, *n.*, αὐλικοὶ δοῦλοι καὶ δουλεύτραις, gens *pl.* de cour.
Hofgut, *n.*, αὐλικὸν ὑποστατικόν, domaine, *m.*
Hofhaltung, *f.*, ἡ αὐλή, δηλαδή· ὅλοι οἱ ἄνϑρωποι ἀνήκοντες εἰς βασιλικὴν αὐλήν, la cour (tous ceux qui appartiennent à la cour d'un roi); τόπος κατοικίας (βασιλέως), résidence (d'un roi).
Hofhund, *m.*, σκυλὶ ὁποῦ φυλάγει τὴν αὐλὴν τοῦ ὀσπι-

τίου, αὐλικὸν σκυλί, mâtin (qui garde la maison), *m.*

Hofieren, *v. n.* einem —, *κολακεύω μὲ ὑποκριτικὸν τρόπον*, faire sa cour à q.; *fam. κάμνω τὸ ἀναγκαῖον μου, πηγαίνω εἰς τὸ ἀναγκαῖον*, faire ses nécessités.

Hofjäger, *m.*, *αὐλικὸς κυνηγός*, veneur *m.* du prince.

Hofkammer, *f.*, *βουλή, διοίκησις τῶν εἰσοδημάτων τοῦ βασιλείου*, chambre *f.* des finances.

Hofkanzelley, *f.*, *αὐλικὴ καγγελλαρία*, chancellerie *f.* de la cour.

Hofkirche, *f.*, *αὐλικὴ ἐκκλησία*, église *f.* de la cour.

Hofküche, *f.*, *αὐλικὸν μαγειρεῖον*, cuisine *f.* de la cour.

Hoflager, *n.*, *τόπος κατοικίας (ἡγεμόνος. βασιλέως κτλ.)*, résidence (d'un prince), *f.*

Hofleben, *n.*, *αὐλικὴ ζωή*, vie *f.* de gens de cour.

Hofleute, *m. pl.*, *οἱ αὐλικοὶ (βασιλικοί)*, gens *pl.* de cour, courtisans, *m. pl*; (Hofgesinde), *ἡ ἄνθρωποι δουλεύοντες εἰς τὴν αὐλὴν ἑνὸς ὑποστατικοῦ*, gens *pl.* corvéables.

Höflich, *adj.* *πολιτικὸς (εἰς τὰ ἤθη)*, civil, honnête, poli, obligeant.

Höflichkeit, *f.*, *τὸ πολιτικόν*, civilité, politesse, honnêteté, *f.*

Höfling, *m.*, *ὁ αὐλικὸς, κόλαξ αὐλικὸς*, courtisan (flatteur, intrigant), *m.*

Hofmann, *m.*, *ὁ αὐλικὸς, ἄνθρωπος βασιλικῆς αὐλῆς*, courtisan, homme *m.* de cour.

Hofmännisch, *adj.* *αὐλικὸς, κατὰ τον τρόπον τῶν αὐλικῶν*, de cour, de courtisan.

Hofmarschall, *m.*, *ὁ ἐπιστάτης εἰς ταῖς τζερεμόνιαις της αὐλῆς*, maréchal *m.* de la cour.

Hofmeister, *m.*, *ὁ παιδαγωγός*, gouverneur, *m.*; — (auf einem Gute), *ἐπιστάτης εἰς τὴν οἰκονομίαν ἑνὸς ὑποστατικοῦ*, métayer, *m.*

Hofmeisterin, *f.*, *ἡ παιδαγωγὸς, παιδαγώγισσα*, gouvernante, *f.*

Hofmeistern, *v. a.* *ἐλέγχω, νουθετῶ*, censurer, faire le pédagogue.

Hofnarr, *m.*, *μπουφοῦνος, μασκαρὰς αὐλικός*, fou, bouffon *m.* de la cour.

Hofrath, *m.*, *αὐλικὸς συμβουλάτωρας*, conseiller *m.* de la cour.

Hofraum, *m.*, *ὁ τόπος τῆς αὐλῆς, ἡ αὐλὴ (τοῦ ὀσπιτίου)*, cour *f.* d'une maison.

Hofrichter, *m.*, *αὐλικὸς κριτής*, juge *m.* de la cour.

Hofschranze, *m.*, *ὁ αὐλικὸς, (ὁμιλῶντας μὲ καταφρόνησιν), αὐλικὸς ὑποκριτὴς ἢ ταπεινὸς κόλαξ*, courtisan (qui est vil flatteur ou intrigant), *m.*

Hofsitte, *f.*, *ἡ τάξις, ἡ συνήθεια εἰς μίαν (βασιλικὴν) αυλήν*, étiquette *f.* de la cour.

Hofsprache, *f.*, *ἡ γλῶσσα τῆς (βασιλικῆς) αὐλῆς*, langage *m.* de cour.

Hofstaat, *m.*, *ἡ αὐλή. ὅλοι οἱ αὐλικοὶ ἑνὸς βασιλέως*, cour *f.* (les gens et la splendeur de la cour).

Hoftag, *m.*, *ἡμέρα ἀγγαρείας, ἡμέρα εἰς τὴν ὁποῖαν οἱ χωριάται δουλεύουν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ αὐθέντου τοῦ χωρίου*, jour *m.* de corvée.

Hofthor, *n.*, *μεγάλη πόρτα σπιτιοῦ διὰ τὰ ἁμάξια*, porte-cochère, *f.*

Höhe, *f.*, *τὸ ὕψος*, hauteur, *f.*; (Anhöhe), *τὸ ὕψωμα, ὑψηλὸς τόπος*, lieu *m.* élevé, hauteur, éminence, *f.*

Hoheit, *f.*, *ἡ ὑψηλότης, μεγαλοπρέπεια*, élévation, grandeur, *f.*; (als Titel): Ew. (Euer) Hoheit, *ἡ ὑψηλότης σας*, votre Altesse.

Hohelied, *n.*, *τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων*, cantique *m.* des cantiques.

Hoheprießter, *m.*, *ὁ ἀρχιερεὺς (μάλιστα τῶν παλαιῶν Ἰσραηλιτῶν)*, pontife (des anciens Israélites), *m.*

Hoheprießterlich, *adj.* *ἀρχιερατικός*, pontifical, *m.*

Hoheprießterthum, *n.*, *ἡ ἀρχιερωσύνη*, pontificat, *m.*

Höher, *adj.* (*comp.* von hoch), *ὑψηλότερος*, plus haut; die Höhern, *ὑψηλότεροι, οἱ ἀνώτεροι, οἱ μεγάλοι*, les supérieurs.

Hohl, *adj.* *κοῖλος, κούφιος*, creux, vide; *βαθουλός*, creux, creusé; hohle Augen, *βουλιασμένα ὀμμάτια*, des yeux creux.

Hohläugig, *adj.* ὁποῦ ἔχει βουλιασμένα ὀμμάτια, qui a les yeux creux.

Hohlbohrer, *m.*, τὸ τριβέλι, tarière, *f.*

Höhle, *f.*, ἡ τρύπα, τὸ σπήλαιον, ἄντρον, creux, *m.*, caverne, grotte, *f.*, antre, *m.*; — eines wilden Thieres, σπήλαιον, φωλεὰ ἑνὸς ἀγρίου θηρίου, tanière, *f.*

Höhlen, *v. a.* βαθουλώνω, κάμνω βαθουλόν, creuser, caver.

Hohlgeschliffen, *adj.* κοῖλος, ἔγκοιλος, βαθουλὸς, (λέγεται διὰ γυαλιά), concave.

Hohlglas, *n.*, γυαλὶ ἔγκοιλον, βαθουλόν, verre *m.* concave.

Hohlkehle, *f.*, αὐλάκι εἰς στύλον ἢ εἰς τὸ ταβάνι, cavet, *m.*, cannelure, *f.*

Hohlmeißel, *m.*, τὸ σμιλάριον διὰ βαθούλωμα, gouge, *f.*, fermoir *m.* à nez rond.

Hohlspiegel, *m.*, κοῖλος καθρέπτης, ἔγκοιλος ἢ βαθουλὸς καθρέπτης, miroir *m.* concave.

Hohlunder, *m.*, ἡ σάμψυχος, κουφοξυλιά, sureau, *m.*; spanischer —, πασχαλιὰ (φυτόν), lilas, *m.*

Höhlung, *f.*, (das Höhlen), τὸ βαθούλωμα, action *f.* de creuser; (eine Höhlung), μία τρύπα, ἕνα μέρος βαθουλωμένον, τὸ βαθουλὸν, creux, *m.*, concavité, *f.*

Hohlweg, *m.*, δρόμος βαθουλὸς, δρόμος βαθὺς, λάκκος, cavée, *f.*, cavin, *m.*

Hohlziegel, *m.*, κοῖλον ἢ βαθουλὸν κεραμίδι, tuile creuse, noue, faitière, *f.*

Hohlzirkel, *m.*, σφαιρικὸς διαβήτης, compas *m.* sphérique.

Hohn, *m.*, τὸ περιγέλοιον, ἡ περίπαιξις, τὸ περιπαίγνιον, moquerie, *f.*, dédain, *m.*

Höhnen, *v. a.* περιγελῶ, περιπαίζω, se moquer, se railler de q.

Hohngelächter, *n.*, περιπαικτικὸν γέλοιον, ris moqueur, *m.*

Höhnisch, *adj.* περιπαικτικὸς, περιγελαστικός, moqueur, dédaigneux.

Hohnlache, *f.*, s. Hohngelächter.

Hohnlächeln, *v. n.* μειδιῶ (χαμογελῶ) μὲ περιπαικτικὸν τρόπον, ricaner.

Hohnnecken, *v. a.* πειράζω (τινὰ) νὰ τὸν περιγελάσω, berner, railler.

Hohnneckerey, *f.*, ἡ πείραξις, moquerie, *f.*

Hohnsprecher, *m.*, ὁ περιγελαστής, περιπαίκτης, railleur, *m.*

Höke, *f.*, Höker, *m.*, ὁ μεταπουλητής, ξαναπουλητής, (ὁ ματραπάζης), revendeur, regrattier, *m.*

Höken, Hökern, *v. n.* μεταπουλῶ, ξαναπουλῶ, (εἶμαι ματραπάζης), faire le revendeur ou la revendeuse.

Hökin, Hökerin, *f.*, ἡ μεταπουλήτρια, ξαναπουλήτρια, revendeuse, regrattière, *f.*

Hökerey, *f.*, Hökerkram, *m.*, ἡ μεταπούλησις, regratterie, *f.*

Hold, *adj.* εὐνοϊκὸς, ὁποῦ φέρει εὔνοιαν, affectionné, favorable; χαριτωμένος, gracieux.

Holder, s. Hohlunder.

Holdselig, *adj.* χαριτωμένος, gracieux, doux.

Holdseligkeit, *f.*, ἡ χάρις, grâce, douceur, *f.*

Holen, *v. a.* πηγαίνω καὶ πέρνω μαζύ μου, πηγαίνω νὰ πάρω, νὰ φέρω ἐδῶ, aller chercher, aller quérir, aller prendre; Athem holen, πέρνω τὴν ἀναπνοὴν, ἀναπνέω, ἀνασαίνω, respirer, prendre haleine.

Holfter, *f.*, Pistolenholfter, φηκάρι πιστόλας κοντὰ εἰς τὴν σέλλαν τοῦ ἀλόγου, fourreau *m.* de pistolet.

Holla! *int.* στάσου! ἄκουσαι, ἀκούσατε! hola! he! écoutez!

Holländerey, *f.*, χωρικὴ αὐλὴ εἰς τὴν ὁποῖαν τρέφουν ζῶα, métairie, vacherie, *f.*

Hölle, *f.*, ἡ κόλασις, ὁ ᾅδης, enfer, *m.*; *fam.* (hinter dem Ofen), τὸ διάστημα μεταξὺ τοῦ τοίχου καὶ τῆς σόμπας, espace *m.* entre le poêle et la muraille.

Höllenangst, *f.*, ὑπερβολικὴ στενοχωρία, angoisse *f.* mortelle.

Höllenbrand, *m.*, ἄνθρωπος ἄξιος τῆς κολάσεως, ἀχρειότατος, *fig.* tison *m.* d'enfer.

Höllenbrut, s. Teufelsbrut.

Höllenfahrt, *f.*, ἡ κατάβασις εἰς τὸν ᾅδην, descente *f.* aux enfers.

Höllenstein, *m.*, λίθος καυστικὸς (τὸν ὁποῖον μεταχειρί-

ζονται οἱ χειρουργοί), pierre *f.* infernale.

Höllisch, *adj.* τοῦ ᾅδου, τῆς κολάσεως, infernal.

Holm, *m.*, τὸ νησὶ (μάλιστα εἰς τὴν βαλτικὴν θάλασσαν), (petite) île (surtout dans la mer Baltique).

Holper *m.*, κάθε πρᾶγμα ἄνισον, οἷον· βῶλος ἀπὸ χῶμα, πέτρα κτλ., tout ce qui est inégal, *p. e.* une motte de terre, une pierre etc.

Holperig, *adj.* ἄνισος, ἀνώμαλος, γεμάτος βώλους χώματος, γεμάτος πέτραις κτλ. inégal, raboteux (*se dit* d' un chemin etc.); (μεταφ.) ἄνισος, ἀσύμφωνος, κακόφωνος, *fig.* inégal, qui choque les oreilles.

Holunke, f. Halunke.

Holz, *n.*, τὸ ξύλον, bois, *m.*; (Brennholz), τὰ ξύλα διὰ καύσιμον, bois de chauffage.

Holzamt, *n*, ἡ ἐπιτροπία διὰ τὴν πούλησιν τῶν ξύλων, gruerie, grairie, *f.*

Holzapfel, *m.*, ἄγριον (ξυνὸν) μῆλον, ἀγριόμηλον, pomme *f.* sauvage.

Holzapfelbaum, *m.*, ἀγριομηλεά, pommier *m.* sauvage.

Holzaxt, *f.*, ἡ ἀξίνη, τὸ τζεκοῦρι, cognée, hache, *f.*

Holzbauer, *m.*, χωριάτης ὁποῦ φέρει ξύλα εἰς μίαν πόλιν κτλ., paysan qui amene du bois dans une ville etc.

Holzbirn, *f.*, ἄγριον (ξυνὸν) ἀπίδι, poire *f.* sauvage.

Holzbock, *m.*, ἡ ξυλόμυγα, (ζωΰφιον ὁποῦ τρώγει τὰ ξύλα), capricorne (scarabée), *m.*; (Sägebock), f. Sägebock; (μεταφ.) ἀνδρεῖος ἄνθρωπος, ὁποῦ ὑποφέρει κάθε κόπον μὲ εὐκολίαν, *fig. fam.* homme *m.* robuste accoutumé à la fatigue etc.

Holzboden, *m.*, ἀμπάρι διὰ ξύλα, grenier *m.* au bois (de chauffage).

Hölzchen, *n.*, (kleines Gehölz), μικρὸν δάσος, petit bois, bocage, *m.*; (kleines Stück Holz), μικρὸν ξύλον, ξυλαράκι, brin *m.* de bois.

Holzen, *v. a.* κόπτω δένδρα εἰς τὸ δάσος, couper du bois (dans une forêt).

Hölzern, *adj.* ξύλινος, ξυλένιος, de bois; (μεταφ.) ἄνοστιος, *fig.* froid, sec.

Holzflöße, *f.*, πλεύσιμον ξύλων εἰς τὸ νερόν, flot, flottage, *m.*; (ein Floß), ἡ σχεδία, πλωτή, radeau *m.* de bois; f. Floß.

Holzgeld, *n.*, ἄσπρα διὰ τὰ ξύλα, argent *m.* pour le (bois de) chauffage.

Holzhacker, *m.*, ὁ ξυλοσχίστης, fendeur *m.* de bois.

Holzhäher, *m.*, ὁ κορακίας, ἡ γάϊλα, (πουλλί), espèce de geai.

Holzhandel, *m.*, ἡ πραγμάτεια μὲ ξύλα, trafic *m.* de bois.

Holzhändler, *m.*, πραγματευτὴς μὲ ξύλα, ξυλοπώλης, marchand *m.* de bois.

Holzhau, *m.*, τὸ μέρος τοῦ δάσους, ὁποῦ πρέπει νὰ κοπῇ, ἢ ὁποῦ κόπτεται ἀπὸ μιᾶς, abatage, *m.*, quantité *f.* de bois que l'on abat à la fois.

Holzhauer, *m.*, ξυλοκόπος, δενδροκόπος, bûcheron, *m.*

Holzhaufen, *m.*, σωρὸς ξύλων, pile *f.* de bois, tas *m.* de bois.

Holzhof, *m.*, ξυλαποθήκη, chantier, *m.*

Holzicht, *adj.* ξυλώδης, ὅμοιος μὲ ξύλον, σκληρὸς ὡσὰν ξύλον, boiseux, ligneux.

Holzkammer, *f.*, f. Holzstall.

Holzkirsche, *f.*, τὸ ἀγριοκέρασον, merise, *f.*

Holzkirschbaum, *m.*, ἀγριοκερασιά, merisier, *m.*

Holzmessen, *n.*, μέτρημα τῶν ξύλων μὲ τὸ σχοινίον, cordage, *m.*

Holzmesser, *m.*, ὁ μετρητὴς τῶν ξύλων, mouleur *m.* de bois.

Holzplatz, *m.*, τόπος διὰ ξύλα, τόπος τῶν ξύλων, chantier, *m.*, place *f.* au bois.

Holzschlag, *m.*, τὸ κόψιμον τῶν ξύλων, abatage, *m.*

Holzschläger, f. Holzhauer.

Holzschneider, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ χαρακώνει εἰκόναις κτλ. εἰς ξύλιναις πλάκαις, ὁ ξυλογλύφος, graveur *m.* en bois.

Holzschnitt, *m.*, εἰκόνα χαρακωμένη εἰς ξύλινην πλάκαν, gravure *f.* en bois.

Holzschuh, *m.*, ξύλινον παπουτζι, sabot, *m.*

Holzspan, *m.*, ξυλαράκι σχισμένον μικρόν, copeau, éclat, *m.*

Holzstall, *m.*, ξυλοφυλάκιον, ἀμπάρι διὰ ξύλα, bûcher, *m.*

Holzstoß, m., σωρὸς ξύλων (στειβασμένων), pile f. de bois.
Holztrank, m., πιοτὸν ἀπὸ ἰατρικὰ ξύλα, décoction f. de bois ou de racines.
Holzung, f., τὸ δάσος, bois, forêt, m.
Holzwaare, f., κάθε ξύλινον πρᾶγμα, οἷον· βουτζιὰ κτλ., ustensiles m. pl. de bois.
Holzwerk, n., τὰ ξύλα εἰς τὸ κτίρειον, bois, m., charpente, f.
Holzwurm, m., ἡ κάμπουρα, ὁ σκόρος, σκωλῆκι τι ὁποῦ τρώγει τὰ ξύλα, artison, perce-bois, m.
Honig, m., (n.), τὸ μέλι, miel, m.
Honigbau, m., ἡ μελισσοτροφία, éducation des abeilles, f.
Honiggeschwulst, f., μελικηρὶς (πρίσμα τι γεμάτον ἀπὸ ὕλην ὁμοίαν μὲ τὸ μέλι, (méd.) mélicéris, m.
Honigkuchen, m., πήτα ψημένη μὲ μέλι, gâteau m. de miel.
Honigscheibe, f., κηρύθρα μέλιτος, μελόπητα, rayon de miel, gaufre m. de miel.
Honigseim, m., μέλι καθαρόν, miel m. épuré.
Honigsüß, adj. γλυκὺς ὡσὰν τὸ μέλι, μελοειδής, doux comme miel, mielleux.
Honigthau, m., δροσιὰ γλυκεῖα ὁποῦ πίπτει τὸ πρωῒ εἰς τὰ φυτά, miélat, m.
Honorar, n., ἡ πληρωμὴ (τοῦ βιβλιοπώλου εἰς τὸν συγγραφέα διὰ τὸ σύγγραμμά του), honoraire, m.
Hop, int. ἐλαδὰ, κάμε, (ἐκφώνησις σημαίνουσα σήκωσίν τινος πράγματος), hop, hop!
Hopfen, m., ἡ χούμελη, φυτόν τι ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς τὴν μαύρην πῖβαν, houblon, m.
Hopfen, v. a. βάνω χούμελην εἰς τὴν πῖβαν, houblonner; s. Hopfen.
Hopfengarten, m., περιβόλι μὲ χούμελην, houblonnière, f.; s. Hopfen.
Hopfenkeimchen, n., βλαστάριον τῆς χούμελης, pousse f. de houblon; s. Hopfen.
Hopfenstange, f., μακρὸν ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον ἀκουμβοῦν τὸ φυτὸν τῆς χούμελης, perche f. de houblon; s. Hopfen.
Hörbar, adj. ἀκουστὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ ἀκούσῃ, ce qu'on peut entendre.
Horchen, v. n. ἀκούω κρυφίως, προσέχω τὸ αὐτί, écouter, être aux écoutes.
Horcher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ προσέχει τὸ αὐτὶ (κρυφίως), écouteur, m., celui qui écoute.
Horde, f., κοπάδι (μάλιστα βαρβάρων στρατιωτῶν), troupe (de barbares), f.; γένος (μάλιστα εἰς τὴν Ταταρίαν), horde (particulièrement de Tartares), m.; für: Hürde, s. Hürde.
Hören, v. a. et n. ἀκούω, ouïr, entendre, écouter; schwer —, δὲν ἀκούω καλὰ, ἔχω τὴν ἀκοὴν βαρεῖαν, avoir l'ouïe dure; (gehorchen), ὑπακούω, obéir.
Hörensagen, n., ἡ φήμη, ouï-dire, m.; ich habe es nur vom Hörensagen, ἤκουσα αὐτὸ μόνον ἀπὸ ἄλλους ὁποῦ τὸ εἶπαν, je ne le sais que par ouï-dire.
Hörer, m., ὁ ἀκούων, ἀκροατής, auditeur, m.
Horizont, m., ὁ ὁρίζων, horizon, m.
Horizontal, adj. ὁριζόντειος, horizontal.
Horn, n., (von Thieren), τὸ κέρας, κέρατον (ζώου), corne, f.; (Musik-Instrument), κέρατον (μουσικὸν ὄργανον), cor, cornet, m.; das Horn blasen, λαλῶ τὸ κέρατον, sonner du cor.
Hornarbeiter, m., ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει τὰ βοϊδοκέρατα, ouvrier m. en corne.
Hornband, m., δέσιμον βιβλίου μὲ πετζὶ σκληρὸν ὡσὰν κέρατον, reliure f. en parchemin relavé.
Hornbrechsler, m., ὁ τορνευτὴς ὁποῦ κάμνει διάφορα πράγματα ἀπὸ τὰ βοϊδοκέρατα, tourneur m. en corne.
Hörnern, adj. κερατένιος, de corne.
Hörnerträger, m., s. Hahnrey.
Horneule, f., κουκουβάγια μὲ κέρατα, hibou m. cornu.
Hornförmig, adj. κερατοειδής, ὁποῦ ἔχει σχῆμα κεράτου, en forme de corne.
Hornhaut, f., (im Auge), τὸ πρῶτον ἢ κερατοειδὲς πετζὶ τοῦ ὀμματίου, cornée (de l'oeil), f.; (an Händen oder Füßen), τύλος, σκληρὸν πετζὶ εἰς τὰ χέρια καὶ ποδάρια τῶν ἐργατῶν, durillon,

m, peau *f.* dure (aux mains ou aux pieds).

Hornicht, *adj.* *κερατοειδής*, corné, corneux.

Hornig, *adj.* *ὁποῦ ἔχει κέρατα, κερατωμένος*, cornu.

Hornkluft, *f.*, *σχίσμα εἰς τὸ ὀνύχι τοῦ ἀλόγου*, seime, *f.*

Hornklüftig, *adj.* *(ἄλογον) ὁποῦ ἔχει τὸ ὀνύχι σχισμένον*, (cheval) qui a l'ongle fendu.

Hornis, *f.*, *ἡ ἀνθρίνη, εἶδος μεγάλης σφῆκας*, frelon, *m.*

Hornung, *m.*, *ὁ Φεβρουάριος (μήν)*, Février, mois *m.* de Février.

Hornvieh, *n.*, *ζῶα μὲ κέρατα, μάλιστα βοΐδια καὶ ἀγελάδαις*, bêtes *f. pl.* à cornes.

Hornwerk, *n.*, *εἶδος ὀχυρώματος ἢ περιτειχίσματος*, (fortif.) ouvrage *m.* à corne.

Hörrohr, *n.*, *κέρατον ὁποῦ μεταχειρίζονται ἐκεῖνοι ὁποῦ δὲν ἀκούουν καλά*, cornet *m.* acoustique.

Hörsaal, *m.*, *τὸ ἀκροατήριον*, auditoire, *m.*

Horst, *m.*, (Dickicht), *πυκνὸν δάσος*, touffe *f.* d'arbres, buisson, *m.*; (Nest), *φωλεὰ ἀετοῦ ἢ γιερακιοῦ*, aire (d'un aigle ou d'un faucon), *f.*

Horsten, *v. n.* *κάμνω ἢ ἔχω φωλεάς, (λέγεται διὰ ἀετοὺς, γιεράκια κτλ.)*, airer, faire son nid.

† Hort, *m.*, *ὁ ὑπερασπιστής*, protecteur, appui, *m.*

Hose, *f.*, *ἕνα καδὶ (μάλιστα διὰ βούτυρον)*, tinette, *f.*

Hosen, *f. pl.*, *τὸ βρακί*, culotte, *f.*, chausses, *f. pl.* haut *m.* de chausses; ein paar Hosen, *ἕνα βρακί*, une culotte.

Hosenband, *n.*, *ἡ βρακοδέτη*, cordon *m.* des chausses; *ἡ καλτζοδέτη*, jarretière, *f.*

Hosenbund, *m.*, *τὸ ζωνάρι τοῦ βρακιοῦ, ἡ βρακοζώνη*, ceinture *f.* d'une culotte.

Hosenhebe, *f.*, *ἡ βρακοζώνη εἰς τὰ φράγκικα βρακιὰ, ὁποῦ ἀπερνᾷ ἐπάνω ἀπὸ τοὺς ὤμους*, bretelles, *f. pl.*

Hosenklappe, *f.*, Hosenlatz, *m.*, *τὸ ἐμπροσθινὸν σκέπασμα τοῦ βρακιοῦ*, patte, *f.*

Hosenschlitz, *m.*, *ἡ ἐμπροσθινὴ σχισμάδα τοῦ βρακιοῦ*, brayette, *f.*

Hosentasche, *f.*, *τζέπη τοῦ βρακιοῦ*, poche *f.* d'une culotte.

Hosenträger, *m.*, s. Hosenhebe.

Hospital, *n.*, *τὸ νοσοδοχεῖον, νοσοκομεῖον, ὁσπιτάλι*, hôpital, *m.*

Hostie, *f.*, *τὸ ἄζυμον ὁποῦ μεταχειρίζεται ἡ δυτικὴ (λατινικὴ) ἐκκλησία, εἰς τὴν ἁγίαν εὐχαριστίαν*, hostie, *f.*

Hott, *int.* *φωνὴ τῶν ἀμαξάδων ὅταν θέλουν νὰ γυρίσουν τὰ ἄλογα εἰς τὸ δεξιὸν μέρος*, hurhaut! (à droite).

Hub, *m.*, *ἡ σήκωσις*, action *f.* de lever; *(μεταφ.) τὸ πλέον καλλήτερον πρᾶγμα*, *fig.* élite, fleur, *m.*

Hübel, *m.*, Hübelchen, *n.*, *μικρὸν ὕψωμα*, bosse, *f.*; — *σπειρὶ εἰς τὸ πρόσωπον*, élevure, *f.*

Hübsch, *adj.* *εὔμορφος, ὡραῖος*, joli, beau.

Hucke *f.*, *pop.* s. Rücken; Bündel.

Hudeler, *m.*, s. Pfuscher.

Hudeley, *f.*, *ἡ πείραξις, ἐνόχλησις*, peine, tracasserie, *f.*, tourment, *m.*; s. Pfuscherey.

Hudeln, *v. a.* *πειράζω, ἐνοχλῶ*, tourmenter, chagriner; *v. n.* *δουλεύω ἀχαμνὰ, κάμνω ἀχαμνὴν δουλειάν*, bousiller.

Huf, *m.*, *τὸ ὀνύχι εἰς τὸ ποδάρι τοῦ ἀλόγου*, corne *f.* du pied, sabot, *m.*, ongle *f.* de cheval.

Hufe, *f.*, *μέτρον τι ἀγροῦ*, certaine mesure *f.* de terre contenant ordinairement trente acres.

Hufeisen, *n.*, *τὸ πέταλον τοῦ ἀλόγου*, fer (de cheval), *m.*

Huflattich, *m.*, *βηχίον χόρτον*, tussilage (plante), *m.*

Hufnagel, *m.*, *καρφὶ διὰ τὸ πέταλον τοῦ ἀλόγου*, clou *m.* à ferrer.

Hufschlag, *m.*, *ὁ ἦχος ἀπὸ τὰ πατήματα τοῦ ἀλόγου*, le bruit que fait un cheval de ses pieds en marchant; *τὰ πατήματα τοῦ ἀλόγου*, les coups des pieds d'un cheval qui marche; *τὸ ἴχνος τῶν ποδῶν τοῦ ἀλόγου*, piste *f.* d'un cheval.

Hufschmidt, *m.*, *χαλκεὺς ὁποῦ βάνει τὰ πέταλα*, maréchal *m.* ferrant.

Hüfte, *f.*, *τὸ ἰσχίον, ὁ γόφος*, hanche, *f.*

Hüftenlahm, *adj.* *κουτζὸς, (λέγεται διὰ τὰ ἄλογα)*, déhanché.

Hüfthorn, s. Hifthorn.

Hüftweh, n., ἡ ἰσχιὰς, πόνος εἰς τὰ ἰσχία, εἰς τοὺς γόφους, sciatique, f.
Hufzwang, m., στένευσις τῆς πτέρνας τοῦ ἀλόγου, encastelure, f.
Hufzwängig, adj. (ἄλογον) ὁποῦ ἔχει στενευμένην τὴν πτέρναν, encastelé.
Hügel, m., ὁ λόφος, μικρὸν βουνόν, colline, éminence, f.
Hügelig, adj. γεμάτος λόφους, plein de collines.
Huhn, n., τὸ ὀρνίθι, poule, f.
Hühnchen, n., τὸ ὀρνιθόπουλον, poulette, f., poussin, m.
Hühnerauge, n., ὁ τύλος εἰς τὰ δάκτυλα τῶν ποδῶν, ὁ ῥόζος, τὸ κότζι, cor (au pied).
Hühnerey, n., αὐγὸν ὄρνιθας, oeuf m. de poule.
Hühnergeyer, Hühnerweihe, m., ὁ ἰκτῖνος, ὄρνεον ὁποῦ ἁρπάζει τὰ ὀρνίθια, écoufle, fau-perdrieu, m.
Hühnerhaus, n., Hühnerstall, m., ὁ ὀρνιθὼν, τόπος ὅπου φυλάγουν τὰ ὀρνίθια, poulailler, m.
Hühnerhof, m., αὐλὴ εἰς τὴν ὁποῖαν εὑρίσκονται τὰ ὀρνίθια, basse-cour, f.
Hühnerhund, m., σκυλὶ διὰ κυνῆγι εἰς ταῖς πέρδικες, chien m. couchant.
Hühnersteige, f., σκάλα διὰ τὰ ὀρνίθια, échelle f. de poulailler.
Hui! int. ἐλαδὰ, κάμε ὀγλήγωρα, ça! vite! in einem Hui, εἰς μίαν στιγμὴν, εὐθύς, dans un moment, en un clin d'oeil.
Huld, f., ἡ χάρις, εὔνοια, grâce, faveur, f.
Huldigen, v. n. κάμνω τὸν ὅρκον τῆς ὑποταγῆς εἰς τὸν βασιλέα, prêter le serment de fidélité; (μεταφ.) σέβομαι, τιμῶ, rendre l'hommage.
Huldigung, f., ἡ παράταξις μὲ τὴν ὁποῖαν κάμνουν οἱ ὑποκείμενοι τὸν ὅρκον τῆς ὑποταγῆς εἰς τὸν βασιλέα των, solennité f. de la prestation du serment de fidélité à un souverain; (μεταφ.) τὸ σέβας, ἡ τιμὴ προσφερομένη εἴς τινα, hommage (prop. et fig.).
Huldigungseid, m., ὁ ὅρκος τῆς ὑποταγῆς, serment m. de fidélité.
Huldgöttinnen, f. pl., αἱ (τρεῖς) Χάριτες, les (trois) Grâces.
Hülfe, f., ἡ βοήθεια, secours, m., aide, assistance, f.; Hülfe leisten, φέρω βοήθειαν, βοηθῶ, aider, secourir q.
Hülfleistung, f., ἡ ἐξακολούθησις τῆς βοηθείας, ἡ βοήθεια, bons offices, m. pl., aide, f.
Hülflich, s. Behülflich.
Hülflos, adj. ἀβοήθητος, abandonné, sans secours, délaissé.
Hülflosigkeit, f., ἡ ἀβοηθησία, délaissement, m.
Hülfreich, adj. πρόθυμος εἰς τὸ νὰ βοηθήσῃ, secourable.
Hülfsbedürftig, adj. ὁποῦ ἔχει χρείαν βοηθείας, στενοχωρημένος, πτωχός, nécessiteux.
Hülfsgelder, n. pl., ἄσπρα διδόμενα εἰς βοήθειαν (μάλιστα διὰ πόλεμον), subsides, m. pl.
Hülfslaut, s. Selbstlaut.
Hülfsmittel, n., βοηθητικὸν μέσον, remède, moyen, expédient, m.
Hülfsquelle, f., τρόπος βοηθείας, ressource, f.
Hülfstruppen, m. pl., Hülfsvölker, n. pl., βοηθητικὰ στρατεύματα, troupes auxiliaires, f. pl.
Hülfswort, n., βοηθητικὸν ῥῆμα, verbe m. auxiliaire.
Hülle, f., τὸ σκέπασμα, περιτύλιγμα, converture, enveloppe, f.
Hüllen, v. a. σκεπάζω, περιτυλίγω, couvrir, envelopper.
Hülse, f., τὸ τζέφλιον τῶν ὀσπρίων, écale; gousse, cosse, f.
Hülsen, v. a. ἐβγάζω τὸ τζέφλιον, ξεφλουδίζω, écosser, écaler.
Hülsenfrucht, f., τὸ ὄσπριον, légume, m.
Hummel, f., ὁ κηφὴν, ἡ ἀγριομέλισσα, bourdon, m.
Hummer, m., ὁ ἀστακὸς, κάβουρας, homard, m.
Humor, m., ἡ διάθεσις τῆς ψυχῆς, (τουρκ. τὸ κέφι), humeur, f.
Humpe, Humpen, m., μεγάλον ποτῆρι (τῶν παλαιῶν Γερμανῶν), hanap, m.
Hund, m., ὁ σκύλος, τὸ σκυλὶ, ὁ κύων, chien, m.
Hündchen, n., τὸ σκυλάκι, petit chien, turquet, m.
Hundehaus, n., Hundehütte, f.,

Hundestall, *m.*, *καλύβα τοῦ σκυλιοῦ*, chenil, *m.*
Hundejunge, *m.*, *παιδὶ ὁποῦ ἔχει τὴν φροντίδα διὰ τὰ σκυλιὰ ἢ λαγωνικά*, valet *m.* qui a le soin des chiens; (*μεταφ.*) *ἕνας ἀχρεῖος, οὐτιδανός*, coquin *m.* miserable.
Hundeloch, *n.*, *τρύπα ἢ καλύβα δι' ἕνα σκυλί*, loge *f.* de chien; (Gefängniß), *φυλακὴ* (*στενὴ καὶ σκοτεινή*), cachot, *m.*
Hundert, *nu.* *ἑκατόν*, cent; ein Hundert, *n.*, *μία ἑκατοντάς*, une centaine.
Hundertfältig, Hundertfach, *adj.* *ἑκαντοταπλάσιος*, centuple.
Hundertjährig, *adj.* *ἑκατονταετής, ἑκατὸν χρόνων*, centenaire, séculaire.
Hundertste, *adj.* *ἑκατοστός*, centième.
Hundeschlag, *m.*, *σκοτωμὸς τῶν σκυλιῶν*, tuerie *f.* des chiens.
Hundeschläger, *m*, *ἐκεῖνος ὁποῦ σκοτώνει τὰ σκυλιά*, tueur *m.* des chiens.
Hündin, *f.*, *ἡ σκύλα*, chienne, *f.*
Hündisch, *adj.* *σκυλικὸς, κυνικός*, canin, de chien.
Hundsfott, *m.*, *ὁ οὐτιδανὸς, ἀχρειότατος, ψεύστης, σκύλος*, coquin, maraud, vaurien, *m.*
Hundsfötterey, *f.*, *ἡ ψευδιά*, coquinerie, *f.*; — *μικρὸν καὶ οὐτιδανὸν πρᾶγμα*, bagatelle, *f.*
Hundsföttisch, *adj.* *οὐτιδανὸς, ἀχρεῖος, ψεύστικος*, coquin (*adj.*).

Hundshunger, *m.*, *ἡ βουλιμία, ὑπερβολικὴ πεῖνα*, faim *f.* canine, boulimie, *f.*
Hundsstern, *m.*, *ὁ μέγας κύων, ὁ Σείριος* (*ἄστρον*), canicule, *f*, Sirius (étoile), *m.*
Hundstage, *m. pl.*, *αἱ κυνικαὶ ἡμέραι, τὸ κυνόκαυμα, εἰς τὴν μέσην τοῦ καλοκαιριοῦ*, canicule, *f.*, jours *m. pl.* caniculaires.
† Hüne, *f.*, *ὁ γίγας*, géant, *m.*
Hunger, *m.*, *ἡ πεῖνα, ὁ λιμός*, faim, *f.*
Hungerig, *adj.* *ὁποῦ πεινᾷ, πεινασμένος*, qui a faim, affamé; ich bin —, *πεινῶ*, j'ai faim.
Hungerleider, *m.*, *πολλὰ φιλάργυρος, ἀχρεῖος*, gredin, taquin, *m.*
Hungern, *v. n.* *πεινῶ, ὑποφέρω τὴν πεῖναν*, avoir faim, endurer la faim; es hungert mich, mich hungert, *πεινῶ, ἔχω πεῖναν* (*τώρα*), j'ai faim.
Hungersnoth, *f.*, *ὁ λιμὸς, ἡ πεῖνα, ἔλλειψις τῆς τροφῆς*, famine, *f.*
Hüpfen, *v. n.* *πηδῶ, ἀγαλλιάζω*, sauter, sautiller, frétiller.
Hürde, *f.*, *τὸ περίφραγμα* (*μάλιστα διὰ πρόβατα*), claie, clisse, *f.*; parc, *m.*
Hürden, *v. a.* *κάμνω περίφραγμα, περικυκλώνω μὲ περίφραγμα*, mettre des claies, parquer.
Hürdenschlag, *m.*, *ἡ περικύκλωσις μὲ περίφραγμα*, parcage, *m.*

Hure, *f.*, *ἡ πόρνη*, (*πουτάνα*), putain, garce, paillarde, *f.*
Huren, *v. n.* *πορνεύω*, paillarder; se prostituer.
Hurenhaus, *n.*, *τὸ πορνοβοσκεῖον*, (*πουτανόσπιτον*), bordel, *m.*
Hurenwirth, *m.*, *ὁ πορνοβοσκὸς, μαστρωπὸς*, (*πεζεβέγκης, τουρκ.*), maquereau, *m.*
Hurenwirthin, *f.*, *ἡ πορνοβόσκησσα*, (*πεζεβέγκη*), maquerelle, *f.*
Hurer, *m.*, *ὁ πόρνος, πορνευτής*, paillard, ribaud, *m.*
Hurerey, *f.*, *ἡ πορνεία*, fornication, paillardise, *f.*
Hurkind, *n.*, *παιδὶ πόρνης*, enfant *m.* d'une putain; *ὁ νόθος, μπάσταρδος*, bâtard, *m.*
Hurtig, *adj.* *ταχὺς, ὀγλήγωρος*, vite, prompt.
Hurtigkeit, *f.*, *ἡ ταχύτης, ὀγληγωράδα*, vitesse, promptitude, *f.*
Husar, *m.*, *ὁ οὐσσάρος, ἱππεὺς* (*στρατιώτης*) *οὔγγρος ἢ φορεμένος κατὰ τὸν οὔγγρικον τρόπον*, houssard, hussard, *m.*
Husch, *int.* *ταχέως, ὀγλήγωρα*, vite!
Husten, *m.*, *ὁ βῆχας*, toux, *f.*
Husten, *v. n.* *βήχω*, tousser.
Hut, *m.*, *τὸ σκιάδιον, τὸ καπέλο*, chapeau, *m.*; — einer Branntweinblase, *σκέπασμα τοῦ λαμβίκκου*, chape (d'un alambic), *f.*
Hut, *f.*, *ἡ προσοχὴ, προφύλαξις*, garde, *f.*; *βοσκὴ*, pâturage, *m.*; auf der Hut seyn, *προφυλάγομαι, προσέχω*,

être (ou se tenir) sur ses gardes.

Hüten, *v. a.* φυλάγω, garder; Vieh —, βόσκω ζῶα, mener paître le bétail, le garder; sich —, (vor etwas), φυλάγομαι, προφυλάγομαι (ἀπό τι), se garder (de qc.).

Hüter, *m.*, ὁ φύλαξ, φύλακας, garde, gardien, *m.*

Hutfeder, *f.*, πτερὸν ἐπάνω εἰς τὸ καπέλο, plumet, *m.*

Hutfutter, *n.*, τὸ ἐσώπανον τοῦ καπέλου, coiffe *f.* de chapeau.

Hutfutteral, *n.*, φηκάρι ἢ κουτὶ διὰ καπέλο, étui *m.* de chapeau.

Hutkopf, *m.*, τὸ κεφάλι τοῦ καπέλου, cul *m.* de chapeau.

Hutkrämpe, *f.*, τὰ πτερὰ τοῦ καπέλου, retroussis, *m.*

Hutmacher, *m.*, ὁ καπελᾶς, καπελοποιός, chapelier.

Hutschen, *v. n.* γλυστρῶ καθήμενος, σύρνομαι κατὰ γῆς (ὡσὰν τὰ μικρὰ παιδία), glisser, se traîner (étant assis par terre, comme les petits enfans).

Hütsche, *f.*, τὸ ὑποπόδιον, σκαμνάκι εἰς τὸ ὁποῖον ἀκουμβοῦν τὰ ποδάρια, marchepied, escabeau, *m.*

Hutschleife, *f.*, θηλειὰ ἢ σημεῖον ὁποῦ φοροῦν εἰς τὸ καπέλο (μάλιστα οἱ στρατιῶται), cocarde, *f.*

Hutschnur, *m.*, κορδέλα εἰς τὸ σκιάδιον (εἰς τὸ καπέλο), cordon *m.* de chapeau.

Hutstaffirer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ στολίζει ἢ σχηματίζει τὰ καπέλα, garnisseur *m.* de chapeaux.

Hutstülpe, *f.*, s. Hutkrämpe.

Hütte, *f.*, ἡ καλύβα, hutte, cabane, chaumière, *f.*; (beym Bergwesen), τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἀναλύουν τὰ μέταλλα τὰ ἐβγαλμένα ἀπὸ τὴν γῆν, forge, fonderie, *f.*

Hüttenarbeiter, *m.*, ἐργάτης ὁποῦ δουλεύει εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν μετάλλων, mineur *m.* qui travaille aux fonderies.

Hüttenkatze, *f.*, ὄχτηκας τις ἐκείνων ὁποῦ δουλεύουν εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν μετάλλων, espèce de phthisie *f.* des ouvriers de fonderie.

Hüttenmeister, *m.*, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν μετάλλων, inspecteur *m.* de fonderie.

Hüttenrauch, *m.*, τὸ ἀρσενικὸν, (φαρμάκι), arsenic *m.* blanc.

Hüttenwerk, *n.*, κατασκευὴ διὰ τὴν ἀνάλυσιν τῶν μετάλλων, fonderie, forge, *f.*

Hutung, *f.*, βοσκὴ, pâturage.

Hyacinth, *m.*, ὁ ὑάκινθος, λίθος πολύτιμος, hyacinthe, *f.*

Hyacinthe, *f.*, ἡ ὑάκινθος, τὸ ζουμπούλι, (λουλοῦδι), jacinthe, *f.*

Hyäne, *f.*, ὕαινα (ἄγριον θηρίον), hiène, *f.*

Hydraulik, *f.*, ἡ ὑδραυλική, hydraulique, *f.*

Hydrostatik, *f.*, ἡ ὑδροστατική, hydrostatique, *f.*

Hymne, *f.*, ὁ ὕμνος, ἡ ὑμνῳδία, hymne, *m.* et *f.*

Hyperbel, *f.*, ἡ ὑπερβολὴ (εἶδος καμπύλης γραμμῆς), (géom.) hyperbole, *f.*; — ἡ ὑπερβολὴ, ὑπερβολικὴ φράσις, (rhétor.) hyperbole, *f.*

Hyperbolisch, *adj.* ὑπερβολικός, hyperbolique.

Hypochondrie, *f.*, ἡ ὑποχονδρία, ὑποχονδριακὴ διάθεσις, maladie *f.* hypocondriaque.

Hypochondrisch, *adj.* ὑποχονδριακός, hypocondriaque.

Hypochondrist, *m.*, ἕνας ὑποχονδριακός, hypocondre, hypocondriaque, *f.*

Hypothek, *f.*, ἡ ὑποθήκη, ἀκίνητον καλὸν θεμένον εἰς ἐνέχυρον χρέους, hypothèque, *f.*

Hysterik, **Hysterie**, *f.*, τὸ ὑστερικὸν πάθος τῶν γυναικῶν, passion *f.* hystérique.

Hysterisch, *adj.* ὑστερικὴ (ὁποῦ ἔχει πάθος εἰς τὴν μήτραν), hystérique.

I.

Der Selbstlauter, (τὸ Ι φωνῆεν), I (voyelle).

I, **Je**, *int.* ἔ, ὤ (λέξις θαυμασμοῦ ὁμοίως καὶ ὀλίγου θυμοῦ), hé, eh! ho!

Jambe, *m.*, ἴαμβος, ïambe, *m.*

Jambisch, *adj.* ἰαμβικός, ïambique.

Ibisch, s. Eibisch.

Ich, *pron.* ἐγώ, je, moi.

Ideal, *n.*, ἰδέα τοῦ πλέον ἐξαιρετωτέρου, le beau idéal.

Idealisch, *adj.* ὁποῦ ὑφίσταται

Digitized by Google

εἰς τὴν ἰδέαν καὶ εἰς τὴν φαντασίαν μόνον, idéal.
Idee, f., ἡ ἰδέα, idée, f.
Idylle, f., εἰδύλλιον, idylle, f.
Igel, m., ὁ ἐχῖνος, σκαντζόχοιρος, hérisson, f.
Ihm, pron. αὐτῷ, ἐκείνῳ, εἰς αὐτὸν, εἰς ἐκεῖνον, εἰς αὐτὸ, εἰς ἐκεῖνο, lui, à lui.
Ihn, pron. αὐτὸν, ἐκεῖνον, le, lui.
Ihnen, pron. αὐτοῖς, αὐταῖς, εἰς αὐτοὺς, εἰς ἐκείνους, εἰς αὐτὰς, εἰς ἐκείνας, εἰς αὐτὰ, εἰς ἐκεῖνα, leur, à eux, à elles; — σᾶς, εἰς τοῦ λόγου σας, vous, à vous.
Ihr, pron. σεῖς, ἐσεῖς, vous; — αὐτῇ, ἐκείνῃ, εἰς αὐτήν, εἰς ἐκείνην, lui, à elle.
Ihr, Ihre, Ihr, pron. adj. (ἐδικός, -κή, -κόν) σας, votre; (ἐδικός, -κη, -κόν) της, d'elle (son, sa); (ἐδικός, -κή, -κόν) των, leur.
Ihrer, pron. αὐτῆς, ἐκείνης, d'elle; αὐτῶν, ἐκείνων, d'eux, d'elles.
Ihrethalben, Ihretwegen, Ihretwillen, pron. δι' αὐτήν, δι' αὐτοὺς, δι' αὐταῖς, δι' αὐτὰ, διὰ τὸ χατῆρι των, pour l'amour d'elle, d'eux, d'elles; — διὰ τοῦ λόγου σας, διὰ τὸ χατῆρι σας, pour l'amour de vous.
Ihrige, der, die, das, Ihrer, -e, -es, pron. ὁ ἐδικός ἡ ἐδική των, τὸ ἐδικόν των, le, la leur; — ὁ ἐδικός σας κτλ., le, la vôtre.
Ihro, pron. ἐδικός σας, ἐδικός της, son, sa; votre; Ihro Majestät, ἡ κραταιότης σας, ἡ κραταιότης της, Votre Majesté, Sa Majesté.
Ihrzen, v. a. fam. λέγω τινὸς Ihr (ὅπου εἶναι τιμιώτερον ἀπὸ τὸ Du, ἀλλὰ ταπεινότερον ἀπὸ τὸ Sie), parler à q. par Ihr (en Allemand, qui est moins honorable que Sie, mais un peu plus honnête que Du).
Illumination, f., ἡ φωτοχυσία, illumination, f.; — ὁ χρωματισμός, enluminure, f.
Illuminiren, v. a. κάμνω φωτοχυσίαν, illuminer; — χρωματίζω, enluminer.
Iltiß, m., ζῶον τι ὅμοιον μὲ τὸν μοσχοπόντικον, putois, m.
Im, In dem, εἰς τὸν, εἰς τό, dans le.
†Imbiß, m., τὸ πρόγευμα, dejeuner, m.; τὸ φαγί, manger, m., viande, f.
Immatriculiren, v. a. καταγράφω, γράφω εἰς τὸ κατάστιχον (μάλιστα τοὺς μαθητὰς εἰς ἀκαδημίαν), inscrire, immatriculer.
Immer, adv. πάντοτε, ἀεί, toujours; für —, auf —, διὰ πάντοτε, pour toujours.
Immerdar, auf —, adv. πάντοτε, toujours; διὰ πάντοτε, pour toujours.
Immerfort, adv. πάντοτε, ἀκατάπαυστα, ἀδιαλείπτως, toujours, sans cesse.
Immergrün, n., κληματὶς δαφνοειδής (φυτόν), pervenche (plante), f.
Immerhin, adv. πάντοτε, χωρὶς διακοπήν, toujours, sans interruption; — int. ἂς εἶναι, ἂς γένῃ, δὲν μὲ μέλει, à la bonne heure! soit!
Immerwährend, adj. παντοτινός, αἰώνιος, perpetuel, continuel, permanent.
Immittelst, adv. ἐν τῷ μεταξύ, ὡς τόσον, cependant, tandis que.
Imperativ, m., ἡ προστακτική (εἰς τὴν γραμματικήν), impératif, m.
Imperial, m., τὸ ἰμπεριάλι, νόμισμα χρυσοῦν τῆς Ῥωσσίας, impériale (monnaie d'or de Russie), f.
Imperial-Folio, n., τὸ πλέον μεγαλήτερον σχῆμα βιβλίου, grand-in-folio.
Imperial-Papier, n., τὸ πλέον μεγαλήτερον χαρτί, papier m. de la plus grande sorte.
Impfen, v. a. ἐμβολιάζω, φιλιάζω, enter, greffer; die Blattern —, ἐμφυλλίζω ταῖς εὐλογιαῖς, inoculer la petite vérole.
Impfung, f., τὸ ἐμβολίασμα, φιλίασμα, action f. d'enter, de greffer; ἐμφύλλισμα, inoculation, f.
In, prp. εἰς, ἐν, en, dans, à, au, à la etc.
Inbegriff, m., τὸ περιέχον, περιεχόμενον, contenu, m.; ἡ ἐπιτομή (βιβλίου), abrégé, extrait, m.; mit —, μαζὺ περιλαμβανόμενον, inclusivement.
Inbrunst, Inbrünstigkeit, f., ἡ προθυμία, θερμότης, ferveur, ardeur, f.

Inbrünstig, *adj.* πρόθυμος, ἔνζηλος, ἔνθερμος, fervent.
Inbelt, Innelt, *n.*, *fam.* πανὶ διὰ κρεββάτι μὲ πτερά, toile *f.* pour les lits de plume.
Indem, *conj.* ἐν ᾧ, ἀφ' οὗ, εἰς καιρὸν ὅπου, comme, quand, lorsque, puisque, parce que, tandisque; *adv.* s. Indessen.
Indessen, Indeß, *adv.* ἐν τῷ μεταξὺ, cependant, en attendant; *conj.* εἰς καιρὸν ὅπου, tandis que, pendant que.
Indicativ, *m.*, ἡ ὁριστικὴ (εἰς τὴν γραμματικὴν), (gramm.) indicatif, *m.*
Indig, Indigo, *m.*, τὸ λουλάκι, indigo, *m.*
Indigenat, *n.*, τὸ δίκαιον τῆς πολιτείας, indigénat, *m.*
Individuum, *n.*, ἄτομον (ἕνα ὑποκείμενον μόνον του), individu, *m.*
Indossent, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ βάνει τὸ τζίρο του (εἰς ἕνα βεξήλιον), endosseur, *m.*
Indossiren, *v. a.* βάνω τὸ τζίρο (εἰς ἕνα βεξήλιον), endosser.
Infant, *m.*, ἰνφάντης (υἱὸς ἢ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως τῆς Ἰσπανίας), infant, *m.*
Infantin, *f.*, ἰνφάντισσα (θυγάτηρ ἢ ἀδελφὴ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰσπανίας), infante, *f.*
Infanterie, *f.*, ὁ πεζὸς στρατὸς, τὸ πεζὸν στράτευμα, infanterie, *f.*
Infanterist, *m.*, πεζὸς στρατιώτης, fantassin, *m.*
Infel, Inful, *f.*, ἡ μίτρα ἐπισκόπου, μητροπολίτου, mitre, *f.*
Infulirt, *adj.* ὁποῦ ἔχει τὸ δίκαιον νὰ φορῇ μίτραν, qui a le droit de porter la mitre et la crosse.
Infinitiv, *m.*, τὸ ἀπαρέμφατον, ἡ ἀπαρέμφατος, (εἰς τὴν γραμματικὴν), (gramm.) infinitif, *m.*
Ingenieur, *m.*, ἀρχιτέκτων ὀχυρωμάτων, (ὁ μηχανικὸς ὁποῦ κατασκευάζει τὰ ὀχυρώματα εἰς τὸν πόλεμον), ingénieur, *m.*
Ingleichen, *adv.* ὁμοίως, παρομοίως, pareillement, de même, aussi.
Ingredienz, *f.*, Ingrediens, *n.*, τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὴν σύνθεσιν ἑνὸς πράγματος, ingrédient, *m.*
Ingrimm, *m.*, θυμὸς κρυμμένος εἰς τὴν καρδίαν, colère, rage *f.* secrète, cachée.
Ingwer, Ingber, *m.*, ἡ ζιγγίβερις, τὸ τζίνιζεβρον, gingembre, *m.*
Inhaber, *m.*, ὁ ἔχων, possesseur, *m.*; der — des Wechsels, ὁ ἔχων εἰς χεῖρας τὴν καμβιάλην (τὸ βεξήλιον), porteur *m.* d'une lettre de change.
Inhaftiren, s. Verhaften.
Inhalt, *m.*, τὸ περιεχόμενον, contenu, *m.*, teneur, *f.*; auch: Inhaltsverzeichniß, πίναξ βιβλίου, table *f.* des matières.
Injurie, *f.*, ὕβρις, injure, *f.*
Inländer, *m.*, ὁ ἐντόπιος, naturel, natif *m.* du pays.
Inländisch, *adj.* ἐντόπιος, du pays, indigène.
Inliegend, *adj.* περικεκλεισμένος, περικλεισμένος, inclus, ci-joint.
Inne behalten, κρατῶ, κρατῶ ὀπίσω, retenir, garder.
Inne haben, *v. a.* ἔχω, ἐξουσιάζω, ἔχω εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, avoir, tenir, posséder.
Inne halten, *v. n.* παύω, διακόπτω τὸν λόγον μου, τὴν δουλειάν μου, s'arrêter, cesser; sich — halten, μένσχω εἰς τὸ σπίτι, δὲν ἐβγαίνω, demeurer au logis, garder la chambre.
Inne stehen, στέκομαι (ἥσυχος, ἀκίνητος, λέγεται διὰ τὸ γλωσσίδι τῆς ζυγαριᾶς), être en équilibre.
Inne werden, *v. a.* καταλαμβάνω, ἐννοῶ, apercevoir, découvrir.
Innen, *adv.* μέσα, ἔνδον, dedans, en (au) dedans.
Innere, Innerste, (der, die, das), ἐσωτερικός, intérieur.
Innerhalb, *prp.* et *adv.* μέσα εἰς, ἐντός, en dedans, au dedans, dans l'intérieur; εἰς καιρὸν, εἰς τὸ διάστημα, en, dans, dans l'espace.
Innerlich, *adj.* ἐσωτερικός, intérieur, intrinsèque.
Innig, *adj.* ἔνθερμος, πρόθυμος, intime, cordial.
Innigkeit, *f.*, ἡ ἐνθερμότης, προθυμία, intimité, *f.*, sentiment *m.* vif et intérieur.
Innung, *f.*, κοινότης, ἕνωσις τεχνιτῶν, corps *m.* de métier, communauté, *f.*

Inoculation, *f.*, s. Impfung.
Inoculiren, s. Impfen.
Inquiriren, *v. a.* ἐρευνῶ διὰ ἔγκλημα, (jur.) informer.
Inquisit, *m.*, ὁ φυλακωμένος καὶ ἐξεταζόμενος ἀπὸ τὸν κριτήν, criminel (interrogé par le juge), *m.*
Inquisition, *f.*, ἔρευνα διὰ ἔγκλημα, (jur.) information, *f.*; — oder Inquisitionsgericht, τὸ κριτήριον τῆς ἱερᾶς ἐξετάσεως, inquisition, *f.*
Inquisitor, *m.*, κριτὴς τῆς ἱερᾶς ἐξετάσεως, ἰγκυιζίτωρ, inquisiteur, *m.*
Insaß, *m.*, κάτοικος (ἑνὸς τόπου), habitant, *m.*; κάτοικος εἰς ἕνα χωρίον, manant, *m.*
Insbesondere, *adv.* ξεχωριστά, μάλιστα, ἐξόχως, particulièrement.
Inschlitt, Inselt, *n.*, τὸ ὀξύγγι, ἀξύγγι, suif, *m.*
Inschrift, *f.*, ἡ ἐπιγραφή, τὸ ἐπίγραμμα (εἰς μνημεῖον κτλ.), inscription, *f.*
Insect, (Insekt), *n.*, τὸ ζωΰφιον, μαμούδι, insecte, *m.*
Insel, *f.*, τὸ νησί, ἡ νῆσος, île, *f.*
Inserat, *n.*, μία εἴδησις κτλ. βαλμένη εἰς ἐφημερίδα κτλ., article *m.* inséré.
Insgeheim, *adv.* κρυφίως, εἰς τὸ κρυφόν, en secret, secrètement.
Insgemein, *adj.* κοινῶς, γενικῶς, généralement.
Insgesammt, *adj. indecl.* ὅλοι μαζύ, tous ensemble.

Insiegel, *n.*, ἡ βοῦλλα, σφραγίς, cachet, sceau, scel, *m.*
Insignien, *f. pl.*, τὰ σημεῖα τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας, οἷον· ἡ κορώνα, τὸ σκῆπτρον κτλ. ὁμοίως καὶ ἄλλα σημεῖα ἀλληγορικά, insignes, *m. pl.*
Insolvent, *adj.* ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ πληρώσῃ, insolvable.
Insolvenz, *f.*, ἡ ἀδυναμία τινὸς εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ, insolvabilité, *f.*
Insonderheit, *adv.* ἐξόχως, μάλιστα, ξεχωριστά, surtout, particulièrement.
Inständig, *adj.* ἔνθερμος, instant; — bitten, παρακαλῶ ἐνθέρμως, ἱκετεύω, prier instamment, supplier.
Instanz, *f.*, κριτήριον, (jur.) instance, *f.*; die letzte (höchste) Instanz, τὸ τελευταῖον (ὕψιστον) κριτήριον, (ὁποῦ κάμνει τὴν τελευταίαν κρίσιν), la dernière instance.
Instehend, *adj.* μέλλων, ἐρχόμενος (μετ' ὀλίγον), prochain.
Inster, *n.*, τὸ μεσεντέριον (διὰ φαγί), fraise (de veau), *f.*
Instinct, *m.*, ἡ φυσικὴ ὁρμὴ (τοῦ ζώου μάλιστα, οἷον· εἰς τὸ νὰ γυρεύῃ τὴν τροφήν του, νὰ κάμνῃ φωλεὰν κτλ.), instinct, *m.*; (s. Naturtrieb).
Instrument, *n.*, τὸ ἐργαλεῖον, instrument, outil, *m.*; (musikalisches), μουσικὸν ὄργανον, (σήμαρμα), instrument (de musique).
Instrumentalmusik, *f.*, μουσικὴ ὀργανική, musique *f.* instrumentale.

Instrumentmacher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει μουσικὰ ὄργανα, faiseur *m.* d'instruments.
Insulaner, *m.*, ὁ νησιώτης, insulaire, *m.*
Insurgent, *m.*, ἐπαναστάτης, στασιαστής, insurgent, *m.*
Insurrection, *f.*, s. Aufstand.
Intendant, *n.*, ἐπιστάτης, intendant, *m.*
Interdict, *n.*, s. Verbot.
Integrale, *f.*, Integral, *n.*, (μαθημ.) ποσότης ἀθροισμένη τῶν ἀπειροστῶν, (mathém.) intégrale, *f.*
Integralrechnung, *f.*, (μαθημ.) λογαριασμὸς ἀθροιστικὸς τῶν ἀπειροστῶν, (mathém.) calcul *m.* intégral.
Integriren, *v. a.* (μαθημ.) ἀθροίζω εἰς μίαν πεπερασμένην ποσότητα τὰ ἀπειροστά, (mathém.) intégrer.
Interessant, *adj.* περίεργος, (δηλαδή· ὁποῦ κινεῖ τὴν περιέργειαν, τὴν προσοχὴν τοῦ ἀνθρώπου), intéressant.
Interesse, *n.*, τὸ ὄφελος, κέρδος, intérêt, profit, *m.*; — ἡ περιέργεια, τὸ περίεργον, intérêt (que l'on prend à qc.).
Interessen, *f. pl.*, τὸ διάφορον, intérêt, *m.*, les intérêts, *pl.*; Geld auf Interessen geben, δανείζω ἄσπρα μὲ τὸ διάφορον, mettre de l'argent à intérêt.
Interessent, *m.*, s. Theilnehmer, Theilhaber.

Interessiren, *v. a.* *κινῶ τὴν περιέργειαν, τὴν προσοχήν*, intéresser.

Interessirt, *adj.* *φιλοκερδής*, intéressé; — *μέτοχος*, intéressé (à quelque entreprise etc.).

Interjection, *f.*, *ἡ παρένθεσις, ἐκφώνησις*, (*εἰς τὴν γραμματικὴν*), (gramm.) interjection, *f.*

Intermezzo, *n.*, s. Zwischenspiel.

Internuncius, *m.*, *ὁ παρὰ τοῦ Πάπα ἀποστελλόμενος* (*ξεχωριστὸς*) *πρέσβυς*, internonce, *m.*

Interpunction, *f.*, *σημάδευσις μὲ τὰ διακριτικὰ σημεῖα* (*εἰς τὸ γράψιμον*), ponctuation, *f.*

Intervall, *n.*, (in der Musik), (*μουσ.*) *διάστημα δύο τόνων*, (mus.) intervalle, *m.*; s. auch Zwischenraum, Zwischenzeit.

Intoniren, s. Anstimmen.

Invalide, *m.*, *στρατιώτης ἀδύναμος διὰ πόλεμον* (*διὰ πληγὰς μάλιστα*), invalide, *m.*

Invalidenhaus, *n.*, *ὀσπιτάλι διὰ τοὺς στρατιώτας ὁποῦ ἔγιναν ἀδύναμοι διὰ πόλεμον*, hôtel *m.* des invalides.

Inventarium, *n.*, *ἡ ἀπογραφὴ τῶν ὑπαρχόντων τινός*, inventaire, *m.*

Inventiren, *v. a.* *ἀπογράφω τὰ ὑπάρχοντα τινὸς, τὰ πράγματα ἑνὸς πραγματευτοῦ κτλ.*, inventorier.

Inventur, *f.*, *ἡ ἀπογραφὴ τῶν πραγμάτων τοῦ πραγματευτοῦ*, inventaire (d'un marchand), *m.*

Inwendig, *adj.* *ἐσωτερικός*, intérieur; *adv.* *μέσα, ἀπὸ μέσα*, intérieurement, en dedans.

Inzwischen, *adv.* *ἐν τῷ μεταξὺ, ὡς τόσον*, cependant, néanmoins.

Irden, *adj.* *χωματένιος, πήλινος*, de terre.

Irdisch, *adj.* *γήϊνος, ἐπίγειος*, terrestre.

Irgend, *adv.* *ἴσως*, peut-être; *κατὰ τύχην*, par hasard; *σχεδόν*, à peu près.

Irgend einer, — -e, — -es, *κάποιος τις*, quelque, quelqu'un.

Irgendwo, *adv.* *εἰς κανένα μέρος*, quelque part, en quelque lieu.

Ironie, *f.*, s. Spott.

Ironisch, *adj.* *εἰρωνικός*, ironique.

Irre, *adj. indecl.* *λανθασμένος, συγχισμένος*, égaré, embarrassé; — gehen, *v. n.* *χάνω τὸν δρόμον μου, πλανῶμαι*, s'égarer, se fourvoyer; — machen, *v. a.* *συγχίζω* (*τινά*), *παραζαλίζω*, désorienter, dérouter; — reden, *v. n.* *παραλαλῶ*, rêver, radoter; — seyn, *v. n.* *λανθάνομαι*, se tromper; — werden, *v. n.* *συγχίζομαι, χάνω τὸ νόημα, δὲν καταλαμβάνω*, se brouiller, s'embarrasser, *fig.* perdre le fil.

Irre, *f.*, *ἡ πλάνη*, faux chemin; in der Irre herumgehen, *περιπλανῶμαι*, errer, aller errant.

Irregulär, *adj.* *ἀνώμαλος, ακανόνιστος*, irrégulier.

Irren, *v. n.* *πλανῶμαι*, errer; irren u. sich —, *v. r.* *λανθάνομαι, κάμνω λάθος*, errer, se tromper; herum irren, *περιπλανῶμαι*, aller en errant.

Irrereden, *n.*, *φανταστικὴ φλυαρία, παραλαλία*, délire, *m.*, rêverie, *f.*

Irrgang, *m.*, *λαβυρινθικὸς δρόμος*, tour *m.* d'un labyrinthe.

Irrgarten, *m.*, *ὁ λαβύρινθος, λαβυρινθικὸς κῆπος* (*μὲ δρόμους περιπλεγμένους ὥστε νὰ πλανεθῇ τις εἰς αὐτούς*), labyrinthe, *m.*

Irrgeist, *m.*, *ἄνθρωπος ἄπιστος ἢ ἄθρησκος*, fanatique, hétérodoxe.

Irrgläubig, *adj.* *ἑτερόδοξος, ὁποῦ πιστεύει ψευδῆ δόγματα*, hétérodoxe.

Irrgläubigkeit, *f.*, *ἡ ἑτεροδοξία*, hétérodoxie, *f.*

Irrig, *adj.* *λανθασμένος, λανθαστικός, ψευδής*, erroneux, faux.

Irrlehre, *f.*, *ἡ ψευδὴς διδασκαλία, τὸ ψευδὲς δόγμα, ἡ αἵρεσις*, doctrine erronée, fausse doctrine, *f.*

Irrlehrer, *m.*, *ὁ ψευδοδιδάσκαλος, αἱρετικός*, celui qui enseigne une doctrine erronée.

Irrlicht, *n.*, Irrwisch, *m.*, *ἐξάτμισις φλογώδης εἰς βαλτώδεις τόπους*, (*τὸ στοιχιό*), feu follet, ardent, *m.*

Irrstern, *m.*, s. Planet, Wandelstern.

Irrthum, *m.*, ἡ πλάνη, τὸ λάθος, erreur, *f.*
Irrung, *f.*, τὸ λάθος, σφάλμα, méprise, *f.*; (Zwist), διχόνοια, διαφορά, différent, *m.*
Irrwahn, *m.*, μία ψευδὴς γνώμη, ψευδοδοξία, erreur, *f.*, préjugé, *m.*
Irrweg, *m.*, ὁ ψευδὴς δρόμος, faux chemin, *m.*
Irrwisch, *m.*, s. Irrlicht.
Isabell-Farbe, *f.*, ἡ κοῦλα, χρῶμα μεταξὺ τοῦ ἄσπρου καὶ κιτρίνου, couleur *f.* isabelle.
Isegrimm, *m.*, (im Scherz), ἄνθρωπος ὁποῦ πάντοτε μαλώνει, αὐστηρότατος ἄνθρωπος, grondeur, grogneur, *m.*
Isopp, *m.*, ὁ ὕσσωπος, χόρτον ἀρωματικόν, hysope, *f.*
Itzt, s. Jetzt.

J.

Der Mitlauter, (τὸ Ι σύμφωνον), J (consonne), Jod.

Ja, *adv.* ναί, να'σκι, μάλιστα, oui; si; ja sogar, ναὶ μάλιστα, même.
Jacht, *f.*, ἡ σαεττία, καράβι μὲ πανιὰ καὶ κουπιά, yacht, *m.*
Jachzorn, s. Jähzorn.
Jacke, *f.*, τὸ γιλέκι, καμζόλα μὲ μανίκια, jaque, *f.*, corset, *m.*
Jacobs-Stab, *m.*, (Meßinstrument), ἀστρολάβιον, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον μετροῦν τὸ ὕψος τῶν ἄστρων, (astr.) arbalestrille, *f.*
Jagd, *f.*, τὸ κυνῆγι, chasse, *f.*; die hohe —, τὸ ὑψηλὸν κυνῆγι (τοῦτ' ἔστι· τὸ κυνῆγι τοῦ ἐλαφιοῦ καὶ τοῦ ἀγριοχοίρου), chasse *f.* à la grande bête, chasse du cerf et du sanglier; die niedere —, τὸ ταπεινὸν κυνῆγι (τοῦτ' ἔστι τὸ κυνῆγι τοῦ λύκου, τῆς ἀλωποῦς, τοῦ λαγωοῦ καὶ τῶν πτηνῶν), chasse du loup, du renard, du lièvre et du gibier; Jagd machen, auf etwas, κυνηγῶ, chasser, poursuivre.
Jagdbar, *adj.* καλὸς διὰ κυνῆγι, courable.
Jagdflinte, *f.*, τουφέκι διὰ τὸ κυνῆγι, fusil *m.* de chasse.
Jagdgerecht, *adj.* μαθημένος εἰς τὸ κυνῆγι, dressé à la chasse.
Jagdgerechtigkeit, *f.*, τὸ δίκαιον τοῦ κυνηγίου, droit *m.* de chasse.
Jagdgeschrey, *n.*, φωναῖς εἰς τὸ κυνῆγι, cri *m.* de chasse.
Jagdhaus, *n.*, σπιτόπουλον εἰς χρῆσιν κυνηγῶν, muette, *f.*
Jagdhorn, *n.*, κέρατον κυνηγοῦ, cor *m.* de chasse.
Jagdhund, *m.*, σκυλὶ διὰ κυνῆγι, chien *m.* de chasse.
Jagdkleid, *n.*, φόρεμα διὰ τὸ κυνῆγι, habit *m.* de chasse.
Jagdspieß, *m.*, σοῦβλα διὰ κυνῆγι, épieu, *m.*
Jagdtasche, *f.*, ἡ σακκοῦλα τοῦ κυνηγοῦ, gibeciere; carnassière, *f.*
Jagdtücher, *n. pl.*, τὰ πανιὰ μὲ τὰ ὁποῖα περικυκλώνουν οἱ κυνηγοὶ τὸ δάσος, les toiles, *f. pl.*
Jagdwesen, *n.*, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ κυνῆγι (τὸ βασιλικὸν μάλιστα), vénerie, *f.*
Jagdzeug, *n.*, s. Jägerzeug.
Jagen, *v. a.* κυνηγῶ, chasser, courir; *v. n.* τρέχω πολύ, courir très-vite; πηλαλῶ, galoper; (μεταφ.) βιάζομαι πολύ, hâter, se hâter.
Jäger, *m.*, ὁ κυνηγός, chasseur, *m.*
Jägerey, *f.*, ἡ τέχνη τοῦ κυνηγοῦ, chasse, vénerie, *f.*; — οἱ κυνηγοὶ (μάλιστα εἰς δούλευσιν βασιλέως), tous les officiers *m. pl.* de la vénerie.
Jägergarn, *n.*, δίκτυα διὰ τὸ κυνῆγι, rets, filet, *m.*
Jägerhof, *m.*, αὐλὴ κυνηγοῦ, vénerie, *f.*
Jägerhorn, *n.*, s. Jagdhorn.
Jägerkunst, *f.*, ἡ τέχνη τοῦ κυνηγοῦ, art *m.* du chasseur, vénerie, *f.*
Jägermäßig, *adj.* κυνηγητικὸς, κατὰ τὸν τρόπον τῶν κυνηγῶν, conforme à l'usage des chasseurs.
Jägermeister, *m.*, ὁ κυνηγὸς, ἐπιστάτης τῶν κυνηγῶν, maître *m.* de la vénerie.
Jägerrecht, *n.*, τὰ δίκαια τοῦ κυνηγοῦ, droit *m.* de chasseur; — der Hunde, φαγητὸν τῶν λαγωνικῶν ἀπὸ τὸ ἀγρίμι ὁποῦ ἐπίασαν αὐτά, curée, *f.*
Jägersprache, *f.*, ὁμιλία ἢ φράσεις ξεχωρισταὶ τῶν κυνηγῶν, terme *m.* de chasse.
Jägerzeug, *n.*, τὰ ἀναγκαῖα (μάλιστα τὰ πανιὰ καὶ δί-

κτυα) διὰ τὸ κυνῆγι, équipage *m.* de chasse.

Jähe, *adj.* (steil), κρημνώδης, ἔγκρημνος, roide (raide), escarpé; (schnell), ταχὺς, ὀγλήγωρος, prompt, vite; (plötzlich), αἰφνίδιος, ἔξαιφνος, subit, soudain.

Jähe, *f.*, κρημνώδης τόπος, pente *f.* escarpée.

Jaherr, *m.*, *fam.* ἐκεῖνος ὁποῦ συγκατανεύει εἰς κάθε πρᾶγμα (ὁποῦ λέγει πάντοτε ναί), homme *m.* qui opine du bonnet.

Jähling, *adj.* αἰφνίδιος, ἔξαιφνος, ἀνέλπιστος, subit, soudain.

Jählings, *adv.* αἰφνιδίως, ἔξαιφνα, subitement, soudainement.

Jahr, *n.*, τὸ ἔτος, ὁ χρόνος, an, *m.*, année, *f.*

Jahrbuch, *n.*, die Jahrbücher, τὸ χρονικὸν, τὰ χρονικά, annales, *f. pl.*, chronique, *f.*

Jahrgang, *m.*, ἀκέραιον ἔτος ἐφημερίδων ἢ ἄλλων περιοδικῶν συγγραμμάτων, année (de journaux etc.), *f.*

Jahrgedächtniß, *n.*, τὸ κατ᾽ ἔτος μνημονευτικὸν, ἡ κατ᾽ ἔτος ἐνθύμησις, anniversaire, *m.*

Jahrgeld, *n.*, χρονικὴ πληρωμὴ, χρονικὸς μισθὸς, pension, *f.*

Jahrgehalt, *m.*, χρονικὸς μισθὸς, salaire *m.* annuel.

Jahrhundert, *n.*, ἡ ἑκατονταετηρὶς, ἑκατὸν χρόνια, ὁ αἰών, siècle, *m.*

Jährig, *adj.* ἑνὸς χρόνου, d'un an.

Jährlich, *adj.* κατ᾽ ἔτος γινόμενος, κάθε χρόνον γινόμενος, annuel, anniversaire.

Jährling, *m.*, πωλάρι ἢ ἀρνὶ ἑνὸς χρόνου, poulain ou agneau *m.* d'un an.

Jahrmarkt, *m.*, ἡ πανήγυρις, τὸ πανηγύρι, (τουρκ. τὸ μπάζάρι), foire, *f.*

Jahrrechnung, *f.*, ὁ χρονικὸς λογαριασμός, compte *m.* annuel; ἐποχὴ, ὁ τρόπος τοῦ μετρεῖν τὰ ἔτη (οἷον· ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως κτλ.), ère, *f.*

Jahrstag, *m.*, ἡμέρα ἐπιστρέφουσα κάθε χρόνον, (οἷον· τὰ γενέθλια τινὸς, ὁ ἅγιος συνονόματος κτλ.), jour *m.* anniversaire.

Jahrszeit, *f.*, ὁ καιρὸς τοῦ χρόνου, saison, *f.*

Jahrtausend, *n.*, χιλιάδα χρόνων, χίλιοι χρόνοι, ἡ χιλιετία, millénaire, *m.*

Jahrwechsel, **Jahreswechsel**, *m.*, τὸ νέον ἔτος, renouvellement *m.* de l'année, nouvel an, *m.*

Jahrzahl, *m.*, ὁ χρόνος, τὸ ἔτος (ὁποῦ γράφεται ἢ λογαριάζεται), année, *f.*, an, *m.*; — auf Münzen, ἔτος ἐπιγραφῆς εἰς τὰ νομίσματα, millésime, *m.*

Jähzorn, *m.*, ἡ ἀραθυμία, εὐκολία εἰς θυμὸν, ὁ αἰφνίδιος θυμός, fougue, *f.*, emportement *m.* de colère.

Jähzornig, *adj.* ἀράθυμος, εὔκολος εἰς θυμὸν, ὁποῦ εὐθὺς θυμώνει, fougueux, (*fam.* qui a la tête près du bonnet).

Jalappe, *f.*, ἡ γιαλάπα, φυτὸν ἰατρικόν, jalap, *m.*

Jammer, *m.*, ὁ θρῆνος, παράπονος, plainte, lamentation, *f.*; ἡ λύπη, θλίψις, affliction, *f.*; ἡ δυστυχία, ἀθλιότης, ταλαιπωρία, calamité, misère, *f.*; (die fallende Sucht), ἡ ἐπιληψία, τὰ καλάτου, épilepsie, *f.*, mal *m.* caduc.

Jammergeschrey, *n.*, φωνὴ θρηνητικὴ, cris *m. pl.* lamentables.

Jämmerlich, *adj.* θρηνητικὸς, λυπηρός, lamentable, pitoyable; ἄθλιος, ταλαίπωρος, calamiteux, misérable.

Jammern, *v. n.* θρηνῶ, παραπονοῦμαι, se lamenter; *v. i.* es jammert mich, ἐλεῶ, ἔχω συλλύπησιν, λυποῦμαι, il me fait pitié, (il me fend le coeur).

Jammerthal, *n.*, (ἡ κοιλὰς τῶν θρήνων), ὁ κόσμος (γεμάτος λύπης), la vallée de larmes, le monde (plein de misère).

Jammervoll, *adj.* θρηνώδης, λυπηρός, rempli de lamentations, triste; ἀθλιώτατος, δυστυχέστατος, calamiteux, misérable.

Janitschar, *m.*, ὁ γιανιτζάρος, Janissaire, *m.*

Januar, **Jänner**, *m.*, ὁ Ἰανουάριος (μήν), Janvier, mois *m.* de Janvier.

Jasmin, *m.*, τὸ γιασουμί, (δενδράκι καὶ λουλοῦδι), jasmin, *m.*

Jaspis, *m.*, ὁ ἴασπις, ἡ ἰασπίδα, (λίθος), jaspe, *m.*

Jäten, s. Gäten.

Jungfernwachs, n., τὸ πλέον καθαρότερον κηρί, cire f. vierge.
Jungferschaft, f., ἡ παρθενία, virginité, f., fam. pucelage, m.; die Jungferschaft nehmen, ξεπαρθενεύω, ξεκορασεύω, déflorer, dépuceler.
Jungfrau, f., ἡ παρθένος, vierge, fam. pucelle, f.; die heilige Jungfrau, ἡ Παναγία, la Sainte Vierge.
Jungfräulich, adj. παρθενικός, virginal, de vierge.
Jungfrauschaft, (Jungferschaft), f., ἡ παρθενία, virginité, f.
Junggesell, m., ὁ νέος παρθένος, puceau, m.; νέος (ἢ καθ' ἕνας) ἀνύπανδρος, garçon, (homme non marié), m.
Junggesellenschaft, f., Junggesellenstand, m., ἡ παρθενία τῶν νέων ἀνθρώπων, pucelage, m.
Jüngling, m., ὁ νέος, νεανίσκος, adolescent, jeune homme, m.
Jünglingsjahre, f., Jünglingsalter, n., ἡ ἡλικία τοῦ νέου ἀπὸ δέκα τέσσαρες ἕως εἴκοσι πέντε χρόνους, adolescence, f.
Jüngst, adv. πρὸ ὀλίγου, nouvellement, dernièrement, l'autre jour.
Jüngste, der, die, das, νεώτατος, ὁ πλέον νεώτερος, le, la plus jeune; der jüngste Bruder, ὁ μικρότερος ἀδελφός, (frère) cadet, m.; der jüngste Tag, das jüngste Gericht, ἡ δευτέρα παρουσία τοῦ Χριστοῦ, le dernier jugement.
Junius, m., ὁ Ἰούνιος (μήν), Juin, mois de Juin, m.
Junker, m., τὸ ἀρχωντόπουλον, ὁ νέος εὐγενής, fils de gentilhomme, jeune gentilhomme, m.; ὁ εὐγενής (μάλιστα εἰς τὸ χωρίον), gentilhomme, m.
Jurisdiction, f., ἡ ἐξουσία τοῦ κριτηρίου, τόπος ὑποκείμενος εἰς ἕνα κριτήριον, juridiction, f.
Jurisprudenz, f., s. Rechtsgelehrsamkeit.
Jurist, m., ὁ νομικὸς, ὅστις ἠξεύρει τοὺς νόμους, juriste, jurisconsulte, m.; μαθητὴς ὁποῦ σπουδάζει τὰ νομικά, étudiant m. en droit.
Juristisch, adj. νομικὸς, ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὴν ἐπιστήμην τῶν νόμων, appartenant à la jurisprudence, juridique.
Just, adv. fam. ἴσια, κατ' εὐθεῖαν, justement, précisément, m.
Justiren, v. a. ἐξισάζω, διορθώνω, βάνω εἰς τάξιν (μάλιστα ἐργαλεῖα, μέτρα, οἷον ταῖς πήχαις κτλ.), ajuster, justifier (les caractères dans une fonderie).
Justiz, f., ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἐξακολούθησις τῆς δικαιοσύνης, justice, f.
Justizminister, m., ὑπουργὸς διὰ τὰ ἀνήκοντα τῆς δικαιοσύνης, ministre m. de justice.
Justizrath, m., συμβουλάτωρ τῆς δικαιοσύνης, conseiller m. de justice.
Juwel, n., πολύτιμος λίθος, τὸ τζοβαερικόν, joyau, bijou, m., pierre f. précieuse.
Juwelier, m., ὁ τζοβαερτζῆς, joaillier, m.

K.

Kabel, f., σχοινὶ ναυτικόν, câble, m.
Kabeljau, m., τὸ ὀνόψαρον, γαϊδαρόψαρον, cabillaud, cabeliau, m.
Kachel, f., τετράγωνον πήλινον διὰ σόμπαις ἢ φούρνους, carreau m. de poêle (ou de fourneau).
Kachelofen, m., φοῦρνος, σόμπα συνδεμένη ἀπὸ τετράγωνα πήλινα, poêle (ou fourneau) m. de poterie.
Käfer, m., ὁ κάνθαρος, ἀσκάθαρος, scarabée, escarbot, m.
Kaff, n., s. Spreu.
Kaffee, m., ὁ καφές, café, m.
Kaffeebaum, m., τὸ δένδρον τοῦ καφέ, cafier, m.
Kaffeebohne, f., ἕνα σπειρὶ τοῦ καφέ, café, m., graine f. de café.
Kaffeebret, n., πινάκι εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὸν καφέν, cabaret, m.
Kaffeegeschirr, -geräth, -zeug, n., ὅλα τὰ ἀγγεῖα τὰ χρειαζόμενα διὰ τὸν καφέν, service m. pour le café
Kaffeehaus, n., ὁ καφενές, café, m.

Kaffeekanne, *f.*, *ἀγγεῖον τοῦ καφὲ (ἀπὸ τὸ ὁποῖον κενοῦν τὸν καφέν)*, cafetière, *f.*

Kaffeekessel, *m.*, *καζάνι διὰ καφέν*, chaudron *m.* pour cuire du café.

Kaffeekocher, *m.*, *τέντζερες διὰ καφέν*, cafetière, *f.*, pot *m.* pour cuire du café.

Kaffeelöffel, *m.*, *μικρὸν χουλιάρι διὰ καφέν*, cuiller *f.* à café.

Kaffeemühle, *f.*, *χειρόμυλος διὰ καφέν*, moulin *m.* à café.

Kaffeesatz, *n.*, *ἀποστραγγίδι ἢ κατακάθισμα ἀπὸ καφέν*, marc *m.* de café.

Kaffeeschenk, *m.*, *ὁ καφενετζῆς, ὁποῦ ἔχει καφενέν*, cafetier. *m.*

Kaffeeschälchen, *n.*, s. Kaffeetasse.

Kaffeetasse, *f.*, *φιλτζάνι διὰ καφέν*, tasse *f.* à café.

Kaffeetisch, *m.*, *τραπέζι διὰ καφέν*, table à café.

Kaffeetrommel, (Kaffeepauke), *f.*, *τύμπανον ἢ κύλινδρος εἰς τὸν ὁποῖον καψαλίζουν τὸν καφέν*, tambour *m.* à rotir le café.

Kaffeeschwester, *f.*, *fam.* *γυναῖκα ὁποῦ πολλὰ ἀγαπᾷ τὸν καφέν*, grande amatrice *f.* de café.

Käfich, *m.*, *τὸ κλωβίον, κλουβίον*, cage, *f.*

Kahl, *adj.* *φαλακρός*, chauve; (*μεταφ.*) *γυμνωμένος, ὑστερημένος ἀπὸ χόρτα, ἀπὸ δένδρα*, dénué, privé d'herbe, d'arbres; eine kahle Entschuldigung, *ματαία πρόφασις, ψευδὴς πρόφασις*, une excuse frivole.

Kahlkopf, *m.*, *ὁ φαλακρός*, tête *f.* chauve, pelé, *m.*

Kahm, (Kahn), *m.*, *ἡ μοῦχλα ἐπάνω εἰς τὸ κρασί*, fleurs *f. pl.* (du vin).

Kahmen, *v. n.* *μουχλιάζω (λέγεται διὰ τὸ κρασί)*, se couvrir de fleurs (*se dit* du vin).

Kahmig, *adj.* *μουχλιασμένος*, couvert de fleurs.

Kahn, *m.*, *ἡ βάρκα, τὸ καΐκι, ψαράδικον πλοῖον*, nacelle, *f.*, esquif, canot, *m.*

Kai, *m.*, *περιγιάλι λιθόστρωτον εἰς τὸ ὁποῖον φορτώνουν καὶ ξεφορτώνουν τὰ καράβια*, quai, *m.*

Kaiser, *m.*, *ὁ αὐτοκράτωρ, βασιλεύς*, empereur, *m.*

Kaiserin, *f.*, *ἡ αὐτοκρατόρισσα, βασίλισσα*, impératrice, *f.*

Kaiserkrone, *f.*, *ἡ αὐτοκρατορικὴ κορώνα*, (*ὁμοίως φυτόν τι*), couronne *f.* impériale, (aussi fleur).

Kaiserlich, *adj.* *αὐτοκρατορικός, βασιλικός*, impérial.

Kaiserschnitt, *m.*, *ἡ ὑστεροτομία, χειρουργικὴ τομὴ τῆς μήτρας μιᾶς γυναικὸς ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ γεννήσῃ, διὰ νὰ ἐβγάλουν τὸ ἔμβρυον ζωντανόν*, opération *f.* césarienne.

Kaiserthum, *n.*, *βασίλειον αὐτοκράτορος*, empire, *m.*

Kaiserwahl, *f.*, *ἐκλογὴ αὐτοκράτορος*, élection *f.* d'un empereur.

Kaiserwürde, *f.*, *αὐτοκρατορικὸν ἀξίωμα*, dignité *f.* impériale.

Kajüte, *f.*, *ὁ ὀνδὰς τοῦ καπιτάνου εἰς τὸ καράβι*, cajute, *f.*

Kalb, *n.*, *τὸ μοσχάρι*, veau, *m.*; das Kalb in die Augen schlagen, (*μεταφ.*) *ἐγγίζω τινὰ λέγωντας τὴν ἀλήθειαν*, offenser q. en lui disant ses vérités; *pop.* ein Kalb machen, (im Scherz), *ξερνῶ*, vomir, dégobiller; das Kalb auslassen, *παίζω τρελούτζικα (μάλιστα πειράζωντας ἄλλους)*, folâtrer, badiner.

Kalben, *v. a.* *γεννῶ μοσχάρι*, vêler.

Kälberbraten, s. Kalbsbraten.

Kälberei, *f.*, *fam.* *παιδιακίσιον ἢ τρελούτζικον παιγνίδι*, enfantillage, *m.*, folâtrerie, *f.*

Kälbergekröse, *n.*, *τὰ (τὸ μεσεντέριον) ἔντερα τοῦ μοσχαριοῦ*, fraise *f.* de veau, *m.*

Kälbern, *v. n.* (Possen treiben), *κάμνω τρέλαις*, folâtrer, faire des folies; *pop.* (speyen), *ξερνῶ*, vomir.

Kälberstoß, Kalbsstoß, *m*, Kalbskeule, *f.*, *τὸ μηρὶ τοῦ μοσχαριοῦ*, longe *f.* de veau.

Kalbfell, *n.*, *τὸ δέρμα (πετζὶ) τοῦ μοσχαριοῦ*, peau *f.* de veau; dem Kalbfell folgen, (*μεταφ.*) *γίνομαι στρατιώτης*, se faire soldat.

Kalbfleisch, *n.*, *μοσχαρίσιον κρέας*, chair *f.* de veau; du veau.

Kalbleder, *n.*, *μοσχαρίσιον πετζί*, veau, cuir *m.* de veau.

Kalbsbraten, *n.*, *μοσχαρίσιον ψητόν*, du veau rôti.
Kalbskopf, *m.*, *κεφάλι μοσχαριοῦ*, tête *f.* de veau.
Kaldaunen, *f. pl.*, *τὰ ἔντερα*, tripes, *f. pl.*, tripe, tripaille, *f.*
Kalender, *m.*, *τὸ καλενδάριον*, calendrier, *m.*
Kalesche, *f.*, *ἁμάξι ἐλαφρὸν* (*διὰ σεργιάνι καὶ διὰ ταξίδια*), calèche, chaise *f.* roulante.
Kalfaterer, *m.*, *ὁ καλαφατιστής*, calfas, calfat, calfateur, *m.*
Kalfatern, *v. a.* *καλαφατίζω*, calfater.
Kalk, *m.*, *ὁ ἄσβεστος*, *ἀσβέστης*, (*ἡ ἀσβέστη*), chaux, *f.*
Kalkartig, *adj.* *ἀσβεστοειδής*, calcaire.
Kalkbrennen, *n.*, *τὸ καύσιμον* (*ψήσιμον*) *τοῦ ἀσβέστου*, cuite *f.* de chaux.
Kalkbrenner, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ καίει τὸν ἀσβέστην*, chaufournier, *m.*
Kalkbruch, *m.*, *λιθοτομεῖον ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν ταῖς ἀσβεστόπετραις*, carrière de pierres à chaux.
Kalken, *v. a.* *ἀνακατώνω ἀσβέστην καὶ ἄμμον*, mettre en chaux; *βάνω ἀσβέστην*, enduire de chaux.
Kalkofen, *m.*, *ὁ φοῦρνος εἰς τὸν ὁποῖον καίουν τὸν ἀσβέστην*, chaufour, *m.*
Kalkstein, *m.*, *ἡ ἀσβεστόπετρα*, pierre *f.* à chaux.
Kalkwasser, *n.*, *τὸ ἀσβεστόνερον*, eau *f.* de chaux.
Kalmank, (Calmank), *m.*, *εἶδος τζόχας ἀπὸ μαλλί*, calmande, *f.*
Kalmäuser, *m.*, *ἄνθρωπος βυθισμένος εἰς στοχασμούς*, *σιωπηλὸς*, *κατηφής*, rêveur, taciturne, cagou, *m.*; *φειδωλὸς*, *φιλάργυρος*, homme chiche, *m.*
Kalmus, *m.*, *καλάμι ἀρωματικόν*, acore, *m.*
Kalt, *adj.* *ψυχρὸς*, *κρύος*, froid.
Kaltblütig, *adj.* *ψυχρὸς*, *ὁποῦ ἔχει ψυχρὸν αἷμα*, *ἀναίσθητος*, froid, qui a du sang froid.
Kaltblütigkeit, *f.*, *τὸ ψυχρὸν αἷμα*, *ἡ ἀναισθησία*, sang froid, *m.*
Kälte, *f.*, *ἡ ψύχρα*, *κρυάδα*, *τὸ κρύον*, froid, *m.*, froideur (*prop.* et *fig.*), *f.*
Kälten, *v. a.* *κρυώνω*, *προξενῶ κρύον*, causer ou donner du froid.
Kaltsinnig, *adj.* *ψυχρὸς*, *ἀπαθὴς*, *ἀναίσθητος*, *ἀδιάφορος*, froid, indifférent.
Kaltsinnigkeit, *f.*, Kaltsinn, *m.*, *ἡ ψυχρότης*, *ἀναισθησία*, *ἀπάθία*, *ἀδιαφορία*, froideur, indifférence, apathie, *f.*
Kamaschen, *f. pl.*, *τὰ χολέβια*, *ἐπικνημίδια*, guêtres, *f. pl.*
Kameel, *n.*, *ἡ καμῆλα*, *ὁ κάμηλος*, chameau, *m.*
Kameelgarn, *n.*, *νῆμα ἀπὸ τρίχες γίδας*, poil *m.* filé de la chèvre d'Angora.
Kameelhaar, *n.*, *τρίχες καμήλου*, poil *m.* de chameau.
Kameelparder, *m.*, *ὁ καμηλοπάρδαλις*, (*ζῶον τῆς Ἀφρικῆς*), girafe, *f.*
Kameeltreiber, *m.*, *ὁ καμηλολάτης*, chamelier, *m.*
Kamelot, (Camelot), *m.*, *τὸ καμελότο*, *εἶδος τζόχας ἀπὸ τρίχες γίδας καὶ μετάξι*, camelot, *m.*
Kamerad, *m.*, *ὁ σύντροφος* (*συστρατιώτης*), camarade, *m.*
Kamille, *f.*, *τὸ χαμαίμηλον*, (*φυτόν*), camomille (plante), *f.*
Kamin, *m.*, *ὁ κάμινος*, *τὸ καμίνι* (*τουρκ. οὐτζάκι*), cheminée, *f.*
Kaminfeger, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ παστρεύει τὰ οὐτζάκια*, ramoneur *m.* de cheminée.
Kamisol, *n.*, *ἡ καμιζόλα*, camisole, veste, *f.*
Kamm, *m.*, *τὸ κτένι*, peigne, *m.*; (Hahnenkamm), *τὸ κορέλι τοῦ πετεινοῦ*, crête, *f.*; (des Pferdes, die Kammhaare), *ἡ τρίχες εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἀλόγου*, *ἡ χαίτη*, crinière, *f.* de cheval; (von Weintrauben), *τζάμπα*, rafle, *f.*
Kämmen, *v. a.* *κτενίζω*, peigner.
Kammer, *f.*, *ἡ κάμερα*, *ὁ κοιτών*, chambre, chambre *f.* à dormir; (Finanzkammer), *ἡ ἐπιτροπία τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων*, chambre *f.* de finances; (der Kanone), *τὸ κοίλωμα τοῦ κανονιοῦ*, *εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὸ μπαροῦτι*, culasse *f.* de canon.
Kammer-Collegium, *n.*, *ἡ ἐπιτροπία τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων*, chambre (de finances), *f.*
Kammerdiener, *m.*, *ὁ καμεριέ-*

Digitized by Google

ρης, δοῦλος ὁποῦ ἐνδύνει τὸν αὐθέντην κτλ., valet *m.* de chambre.
Kämmerer, *m.*, ὁ καμεριέρης, ἐπιστάτης εἰς τὰ βασιλικὰ εἰσοδήματα, directeur ou président de la chambre, trésorier, *m.*
Kämmerey, *f.*, ἡ ἐπιτροπία εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον, chambre, trésorerie, *f.*
Kammerfrau, *f.*, ἡ καμεριέρα, γυναῖκα ὁποῦ δουλεύει εἰς τὸν στολισμὸν τῆς κυρίας, femme *f.* de chambre.
Kammerfräulein, *n.*, ἀρχωντοποῦλα δουλεύουσα εἰς βασίλισσαν, fille *f.* d'honneur.
Kammergericht, *n.*, τὸ ὕψιστον κριτήριον (κυρίως· εἰς ὑποθέσεις τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων), chambre *f.* de justice.
Kammergut, *n.*, βασιλικὸν ὑποστατικόν, domaine, bien *m.* domanial.
Kammerherr, *m.*, ὁ καμεράρης, εὐγενὴς ὑπηρέτης βασιλέως, chambellan, *m.*
Kammerjungfer, *f.*, ἡ καμεριέρα, κορίτζι ὁποῦ δουλεύει εἰς τὸν στολισμὸν τῆς κυρίας, fille de chambre, demoiselle *f.* suivante.
Kammerjunker, *m.*, εὐγενὴς ὑπηρέτης βασιλέως (κατώτερος ἀπὸ Kammerherr), gentilhomme *m.* de la chambre.
Kammerkätzchen, *n.*, *fam.* καμεριέρα (πανουργούτζικη), soubrette, *f.*
Kammerlakey, *f.*, δοῦλος αὐλικός, laquais *m.* de la chambre.
Kammermagd, *f.*, δούλη ὁποῦ παστρεύει τὸν ὀνδὰν κτλ., chambrière, *f.*
Kammermädchen, *n.*, καμεριέρα, δούλη εἰς τὸν στολισμὸν τῆς κυρίας, fille de chambre, suivante, *f.*
Kammerrath, *m.*, συμβουλάτωρας τῆς βασιλικῆς κάμερας, conseiller *m.* de la chambre.
Kammertrauer, *f.*, πένθιμα φορέματα τὰ ὁποῖα φοροῦν οἱ αὐλικοὶ διὰ τὸν θάνατον ἑνὸς ξένου πρίγγιπος, petit deuil (à la cour d'un prince), *m.*
Kammertuch, *n.*, εἶδος πολλὰ λεπτοῦ καὶ καλοῦ πανιοῦ, toile *f.* de Cambray.
Kammfutter, Kammfutteral, *n.*, τὸ φηκάρι τοῦ κτενιοῦ, étui *m.* à peignes.
Kammhaar, *n.*, ἡ τρίχες εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἀλόγου, ἡ χαίτη, criniere, *f.*, crin *m.* de cheval.
Kammmacher, *m.*, ὁ κτενοποιός, peignier, *m.*
Kammrad, *n.*, τροχὸς μὲ δόντια κατὰ τρόπον κτενιοῦ, roue *f.* à dents.
Kammstrich, *m.*, κτένισμα, coup *m.* de peigne.
† Kämpe, *m.*, ἀθλητής, μαχητής, champion, *m.*
Kampf, *m.*, ὁ πόλεμος, ἡ μάχη, combat, *m.*
Kämpfen, *v. n.* πολεμῶ, μάχομαι, combattre.
Kämpfer, *m.*, ὁ πολεμητής, μαχητής, combattant, *m.*
Kampfplatz, *m.*, ὁ τόπος τῆς μαχης, champ *m.* de bataille; τόπος τῆς παλεύας (εἰς τὸ ἀμφιθέατρον κτλ.), arène, lice, *f.*
Kampfrichter, *m.*, κριτὴς τῶν ἄθλων, ἀθλοθέτης, juge *m.* du camp.
Kampher, *s.* Campher.
Kanarienvogel, *s.* Canarienvogel.
Kandelzucker, *m.*, *s.* Zuckerkand.
Kanefaß, *s.* Cannevaß.
Kaninchen, *n.*, τὸ κουνέλι, lapin, *m.*
Kaninchenbau, *m.*, τρύπα ἢ φωλεὰ τοῦ κουνελιοῦ εἰς τὴν γῆν, terrier *m.* de lapin.
Kaninchengehäge, *n.*, φράκτης διὰ κουνέλια, garenne, *f.*
Kaninchenwärter, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φυλάγει τὴν φωλεὰν τῶν κουνελιῶν, garennier, *m.*
Kanker, *m.*, *s.* Spinne.
Kankergespinnst, *n.*, *s.* Spinnewebe.
Kanne, *f.*, τὸ ἰμπρίκι (διὰ καφέν, ζῆθον, κτλ. ὁμοίως· ὁ κουβάς), pot (à café, à bière etc. aussi le seau), *m.*
Kannengießer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει ἰμπρίκια (ἀπὸ καλάϊ ἢ χαλκόν), potier *m.* d'étain; politischer —, ἀμαθὴς ὁποῦ θέλει νὰ κρίνῃ πολιτικὰς ὑποθέσεις, ψευδοπολιτικός, présumé politique, ignorant qui parle de politique.
Kannenkraut, *n.*, ἡ ἵππουρις, (φυτόν τι), queue *f.* de cheval, prêle, *f.*
Kanonade, *f.*, κανονάδα, πόλε-

μος μὲ κανόνια μόνον, canonnade, f.

Kanone, f., τὸ κανόνι, (τουρκ. τὸ τόπι), canon, m.

Kanonenkugel, f., βόλι διὰ κανόνια, boulet m. de canon.

Kanonenschuß, m., ἡ κανονιά, coup m. de canon.

Kanonier, m., ὁ κανονιέρης, (τουρκ. τοπντζῆς), canonnier, m.

Kanonieren, v. a. et n. ῥίπτω κανόνια, πολεμῶ μὲ κανόνια, canonner.

Kante, f., ἡ ἄκρα, ἡ γωνία, carne, f., bord, m., arête, f.; Kanten, τζίπκαις, μέρλα, dentelles, f. pl.

Kanthaken, m., ἀγκίστρι μεγάλον, ἀγκρύφι, grappin, renard.

Kanzel, f., ὁ ἄμβων, (ἄμβωνας), chaire, f.

Kanzelberedsamkeit, f., ἡ εὐγλωττία εἰς λόγους ἐκκλησιαστικούς, éloquence f. de la chaire.

Kanzeldeckel, m., κορυφὴ τοῦ ἄμβωνος, abat-voix, m.

Kanzelley, (Canzley), f., ἡ καγγελλαρία, chancellerie, f.

Kanzelleyschreiber, Kanzellist, m., γραμματικὸς εἰς τὴν καγγελλαρίαν, secrétaire, greffier, copiste m. de la chancellerie.

Kanzelleyschrift, f., εἶδος γραμμάτων γερμανικῶν ὁποῦ ὁμοιάζουν μὲ ἐκεῖνα τοῦ τύπου, caractère m. de chancellerie.

Kanzelleystyl, m., τὸ ὕφος συνηθισμένον εἰς τὴν καγγελλαρίαν καὶ εἰς τὰ κριτήρια, style m. du palais.

Kanzelredner, m., ὁ ἱεροκήρυξ, ὁποῦ κάμνει λόγους εἰς τὸν ἄμβωνα, prédicateur, m.

Kanzler, m., ὁ καγγελάριος, chancelier, m.

Kapaun, m., τὸ καπώνι, καπούνι, chapon, m.

Kapaunen, v. a. μουνουχίζω καπόνια, chaponner.

Kapellan, Kapelle, s. Capellan rc.

Kaper, m., ὁ κουρσάρος, (δηλαδὴ ἐκεῖνος ὁποῦ λαμβάνει τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὴν διοίκησιν νὰ πιάσῃ ἐχθρικὰ καράβια), capre, corsaire, m.

Kaper, f., ἡ κάππαρις, τὸ καππάριον, câpre, f.

Kapernstrauch, m., δένδρον ἢ δενδράκι ὁποῦ φέρει κάππαριν, câprier, m.

Käppchen, n., μικρὴ σκούφια, petit bonnet; (Wirbelkäppchen), μικρὴ σκούφια ὁποῦ σκεπάζει μόνον τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς (τουρκ. φέσι), calotte, f.

Kappe, f., (Kleid), τὸ γιουπούνι, φόρεμα ἕως τὰ ποδάρια, cape, f.; (Kopfbedeckung), μικρὴ σκούφια, petit bonnet, m., calotte, f.; (Kinderkappe), γιουπούνι διὰ μικρὰ παιδία, jaquette (des enfants); (an Schuhen), πετζὶ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ παπουτζιοῦ, pâton (de soulier), m.

Kappen, v. a. κόπτω (κυρίως τὰ σχοινιὰ τῆς ἄγκυρας), couper (le câble); Bäume —, ἀποκεφαλίζω δένδρα, étêter, écimer des arbres; einen Hahn —, μουνουχίζω πετεινόν, chaponner, châtrer un jeune coq.

Kappfenster, n., ὁ φεγγίτης, μικρὸν παράθυρον εἰς τὴν στέγην, lucarne, f.

Kappzaum, m., χαλινάρι διὰ ἄλογα ἀκαταδάμαστα, caveçon, m.

Kapsel, f., ἡ κάψα, θήκη, τὸ κουτί, capsule, boîte, f., étui, m.

Karat, n., τὸ καράτι τοῦ χρυσίου, carat (poids), m.

Karausche, f., εἶδος ὀψαριοῦ μικροῦ εἰς τὰ ποτάμια, corassin, carassin (poisson), m.

Karbatsche, f., τὸ καμτζίκι, τὸ βούνευρον, fouet de cuir, nerf m. de boeuf.

Karbatschen, v. a. δέρνω μὲ καμτζίκι, μὲ βούνευρον, fouetter, étriller.

Kardetsche, f., ἡ λανάρα, carde, f.

Kardetschen, v. a. λαναρίζω, carder.

Karde, Kardendistel, f., δίψακος (ὀνάκανθα διὰ τὸ λανάρισμα), chardon m. à carder.

Karfunkel, s. Karbunkel.

Karg, adj. φειδωλὸς, φιλάργυρος, chiche, mesquin.

Kargen v. n. φείδομαι, λυποῦμαι τὰ ἄσπρα, εἶμαι φειδωλὸς, φιλάργυρος, lésiner.

Kargheit, f., ἡ φειδωλότης, φιλαργυρία, lésine, f.

Kärglich, adj. ὀλίγος, μόλις

τόσον ὅπου φθάνει, mesquin, maigre.

Karnieß, n., ἡ κορωνὶς (εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικήν), corniche, f.

Karpfen, (Karpen), m., τὸ σαζάνι, (ψάρι), carpe, f.

Karre, f., ἁμαξάκι μὲ ἕναν τροχόν, brouette, f.

Karren, m., ἁμάξι μὲ δύω τροχοὺς δι' ἀγώγι, charrette, f.

Karren, v. n. τραβῶ, σύρνω ἕνα ἁμαξάκι, brouetter, tirer une charrette.

Karrengabel, f., τὰ δύο μακρὰ ξύλα εἰς ἕνα ἁμαξάκι μεταξὺ τῶν ὁποίων ζεύγουν τὸ ἄλογον, limons m. pl. de charrette, brancard, m.

Karrengaul, m., ἄλογον ἁμαξᾶ, ἄλογον ἀγωγιάτου, cheval m. de charrette, cheval de brancard.

Karrenschieber, m., ἐκεῖνος ὁποῦ τραβᾷ τὸ μονότροχον ἁμαξάκι, brouettier, m.

Kärrner, m., ἁμαξᾶς, ἀγωγιάτης, charretier, m.

Karst, m., ἡ δίκελλα, τὸ δικέλλι, hoyau, m., pioche, houe, f.

Karsten, v. a. σκάπτω, σκαλίζω μὲ δικέλλι, labourer avec le hoyau.

Kartätsche, f., δεμάτι μὲ καρφιὰ καὶ μολύβια ὁποῦ ῥίπτουν ἀπὸ τὸ κανόνι, cartouche, f.; mit Kartätschen geladen, γεμισμένος μὲ τέτοια μολύβια κτλ., chargé de mitraille ou à mitraille.

Karte, f., τὸ χαρτὶ (διὰ παιγνίδι), carte, f.; ὁμοίως χάρτης, γεωγραφικὴ χάρτα, carte (géographique).

Karten, v. a. διατάσσω, ἑτοιμάζω (μὲ κακὸν σκοπόν), concerter q.

Kartenblatt, n., ἕνα χαρτὶ (διὰ παιγνίδι), une (seule) carte.

Kartenmacher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει χαρτιὰ διὰ παιγνίδι, cartier, m.

Kartenpapier, n., χαρτὶ χονδρότερον καὶ πυκνότερον, carton, m.

Kartenspiel, n., τὸ παιγνίδι μὲ τὸ χαρτιά, jeu m. de cartes.

Kartenspieler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὰ χαρτιά, joueur m. de cartes.

Karthaune, f., τὸ πλέον μεγαλήτερον εἶδος τῶν κανονιῶν, gros canon, m.

Kartoffel, f., μῆλον τῆς γῆς, καρτόφελον, pomme de terre, patate, f.

Käse, m., τὸ τυρί, fromage, m.

Käseform, f., καλοῦπι διὰ τυριά, caserette, f.

Käsehändler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ τυριά, fromager, m.

Käsehaus, n., τὸ σπητάκι εἰς τὸ ὁποῖον στεγνώνουν τὰ τυριά, fromagerie, f.

Käsekuchen, m., πῆτα μὲ τυρί, talmouse, f.

Käsemade, f., σκωλῆκι εἰς τὸ τυρί, ver m. de fromage.

Käsemilbe, f., s. Milbe.

Käsen, v. n. πήζω, γίνομαι πηκτόγαλον, se cailler.

Käsicht, adj. ὅμοιος ὡσὰν τυρί, caseux, fromageux.

Kastanie, f., τὸ κάστανον, châtaigne, f.

Kastanienbaum, m., ἡ καστανιά, châtaignier, m.

Kastanienbraun, adj. ὁποῦ ἔχει χρῶμα καστάνου, châtain, m.

Kastanienwald, m., ὁ καστανότοπος, châtaignerie, f.

Kästchen, n., τὸ κιβώτιον, σεντουκάκι, κουτί, petite caisse, cassette, f.

Kasten, m., τὸ σεντοῦκι, caisse, f., coffre, m.; der Kasten Noah's, ἡ κιβωτὸς τοῦ Νωέ, arche f. de Noé.

Kasteyen, v. a. ἀπονεκρώνω μὲ νηστείαν, σκληραγωγίαν κτλ., macérer, mortifier.

Kasteyung, f., ἡ ἀπονέκρωσις, macération, mortification, f.

Kastrol, n., s. Casserolle.

Katalog, m., κατάλογος, catalogue, m.

Katarrh, m., ὁ κάταῤῥος, τὸ καιάῤῥο, τὸ συνάχι μὲ βραχνάδα, catarre, m.

Katarrhal=Fieber, n., θέρμη ἀπὸ κάταῤῥον, fièvre f. catarrhale.

Katarrhalisch, adj. καταῤῥοϊκὸς, καταῤῥώδης, catarrhal.

Katechet, m., ὁ κατηχητής, catéchiste, m.

Katechetisch, adj. κατηχητικός, catéchistique.

Katechisation, f., ἡ κατήχησις, τὰ κατήχισμα, action f. de catéchiser.

Katechisiren, n., κατηχίζω, (ἐξετάζω τὰ παιδία εἰς τὰ ἀνήκοντα τῆς θρησκείας), catéchiser.

Katechismus, m., ἡ κατήχησις, ὁ κατηχισμός, (βιβλίδιον περιέχον τας ἀρχὰς τῆς πί-

στεως ἢ καὶ μιᾶς ἐπιστήμης κατ' ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις), catéchisme, *m.*

Kater, *m.*, ὁ γάτος, (*αἴλουρος), matou, chat *m.* mâle.

Katheter, *n.*, ἡ καθέδρα, chaire, *f.*

Kathedral=Kirche, *f.*, ἡ μητρόπολις (ἐκκλησία), cathédrale, église *f.* cathédrale.

Katheter, *m.*, ὁ καθητὴρ, (ἐργαλεῖον χειρουργικὸν μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὸ κάτουρον ἀπὸ τὴν φοῦσκαν ἑνὸς ἀῤῥώστου), (chirurg.) cathéter, *m.*

Katholik, *m.*, ὁ Κατόλικος, Κατολίκος, catholique, *m.*

Katholisch, *adj.* κατόλικος, catholique.

Kattun, *m.*, πανὶ βαμβακινὸν καὶ χρωματισμένον, toile *f.* de coton.

Katzbalgen, sich —, *fam.* δέρνομαι, κτυπειοῦμαι μὲ ἄλλον, se chamailler.

Katzbalgerey, *f.*, *fam.* ὁ δαρμὸς μεταξὺ μερικῶν ὁποῦ μαλώνουν, chamaillis, *m.*

Kätzchen, *n.*, τὸ γατόπουλον, γατί, chaton, *m.*

Katze, *f.*, ὁ γάτος, ἡ γάτα, chat, *m.*; (Kieze), ἡ γάτα (τὸ θηλυκὸν μόνον), chatte, *f.*; (Geldkatze), σακκοῦλα πετζένια διὰ ἄσπρα τὴν ὁποίαν περιζώνουν ὡς ζωνάρι, gibecière (à argent), *f.*; (in einer Festung), ὀχύρωμα ἀπὸ χῶμα εἰς τὸ ὁποῖον σταίνουν κανόνια, (fortif.) cavalier, *m.*

Katzenauge, *n.*, (ὀμμάτι γάτας) τὸ ὀπάλι, πολύτιμος λίθος, oeil *m.* de chat, chatoyante (pierre précieuse), *f.*

Katzenbalg, *m.*, **Katzenfell**, *n.*, δέρμα γάτου, peau *f.* de chat.

Katzengold, *n.*, εἶδος ἡμιμετάλλου κιτρίνου ὡσὰν τὸ χρυσίον, mica *m.* jaune.

Katzenkraut, *n.*, εἶδος καλαμίνθης (φυτόν), herbe-au-chat, cataire, *f.*

Katzenloch, *n.*, τρύπα διὰ νὰ ἀπερνοῦν οἱ γάτοι, chatière, *f.*

Katzensilber, *n.*, εἶδος ἡμιμετάλλου ἄσπρου ὡσὰν τὸ ἀσῆμι, mica *m.* blanc.

Katzensprung, *m.*, πήδημα γάτου, saut *m.* de chat; (μεταφ.) πολλὰ μικρὸν διάστημα δρόμου, petit chemin, *m.*, quelques pas, *m. pl.*

Kauderwälsch, *adj.* διεφθαρμένος, ἀνακατωμένος (ὁμιλῶντας διὰ διάλεκτον), confus, corrompu (*en parlant* d'un dialecte).

Kauderwälsch, *n.*, διεφθαρμένη διάλεκτος, ἀνακατωμένη καὶ διεφθαρμένη γλῶσσα, baragouin, baragouinage, jargon, *m.*

Kauen, **Käuen**, *v. a.* μασσῶ, μασσειῶ, mâcher.

Kauern, *v. n.* sich —, *v. r.* κατακάθομαι διπλοπόδης, (μαζωγμένος), se blottir, s'accroupir.

Kauf, *m.*, ἡ ἀγορὰ, ὁ ψοῦνος, achat, marché, *m.*

Kaufbrief, *m.*, γράμμα ἀγορᾶς, μαρτυρία ἀγορᾶς, lettre *f.* d'achat, contrat *m.* de vente.

Kaufen, *v. a.* ἀγοράζω, ψωνίζω, (ψουνίζω), acheter.

Käufer, *m.*, ὁ ἀγοραστὴς, ψωνιστής, acheteur, chaland, *m.*

Kauffahrteyflotte, *f.*, στόλος (ἀρμάδα) πραγματευτικῶν πλοίων, flotte *f.* marchande.

Kauffahrteyschiff, *n.*, **Kauffahrer**, *m.*, πραγματευτικὸν πλοῖον (πραγμ. καράβι), vaisseau *m.* marchand.

Kaufhandel, *m.*, ἡ πραγμάτεια, τὸ ἐμπόριον, commerce, *m.*

Kaufhaus, *n.*, τὸ δημόσιον πραγματοφυλάκιον, (μαγαζίον), magasin *m.* public.

Kaufleute, *m.*, οἱ πραγματευταὶ, ἔμποροι, marchands, négociants, *m. pl.*

Käuflich, *adj.* ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἀγορασθῇ, νὰ ψωνισθῇ, qui peut s'acheter; *adv.* ἀγοράζωντας, ψωνίζωντας, par achat, à titre d'achat; käuflich an sich bringen, ἀγοράζω, ψωνίζω (ψουνίζω), acheter; — überlassen, πωλῶ, vendre.

Kauflustig, *adj.* πρόθυμος εἰς τὸ νὰ ἀγοράσῃ, qui a envie d'acheter.

Kaufmann, *m.*, ὁ πραγματευτὴς, ἔμπορος, marchand, négociant, commerçant, *m.*; — ὁ ἀγοραστὴς, ψωνιστής, acheteur, chaland, *m.*; s. Käufer.

Kaufmännisch, *adj.* πραγματευτικὸς, ἐμπορικὸς, marchand, mercantile.

Kaufmannschaft, *f.*, ἡ πραγμάτεια, ἐμπορία, commerce, *m.*; οἱ πραγματευταὶ, οἱ ἔμποροι, marchands, *m. pl.*, corps *m.* de marchands.

Digitized by Google

Kaufmannsbursche, *m.*, *παιδὶ πραγματευτοῦ, ἀρχάριος εἰς τὴν πραγμάτειαν*, apprenti *m.* marchand.

Kaufmannsdiener, *m.*, *δοῦλος πραγματευτοῦ*, commis *m.* de marchand.

Kaufmannsfrau, *f.*, *γυναῖκα πραγματευτοῦ*, femme *f.* de marchand.

Kaufmannsgut, *n.*, *πρᾶγμα ἀνῆκον εἰς πραγματευτήν*, marchandise, *f.*

Kaufschilling, *m.*, *ὁ ἀῤῥαβῶνας (διδόμενος εἰς ψοῦνον)*, arrhes, *f. pl.*

Kaularsch, *m.*, *pop.* *ὄρνιθα μὲ κολοβωμένην οὐράν*, poule *f.* sans queue.

Kaulbarsch, *m.*, *ὁ κωβιός, τὸ λιλίγγι, (ψάρι)*, petite perche *f.* de rivière.

Kaulkopf, *m.*, *βόϊτος, κοῖτος (ψάρι ὁποῦ ἔχει τὸ κεφάλι μεγαλήτερον ἀπὸ τὸ σῶμα)*, chabot (poisson), *m.*

Kaum, *adv.* *μόλις, μετὰ βίας*, à peine.

Kauz, *m.*, Käuzchen, *n.*, *ὁ (μικρὸς) μποῦφος, ἡ (μικρὴ) κουκουβάγια*, chouette, *f.*, chat-huant, *m.*; ein reicher Kauz, *ἕνας πλούσιος, πλουσιώτατος*, un gros richard; ein närrischer Kauz, *παράξενος ἄνθρωπος*, homme *m.* étrange; ein durchtriebener —, *πανουργούτζικος, διαβολισμένος*, fin matois, *m.*

Kaviar, (Caviar), *m.*, *τὸ χαβιάρι*, caviar, *m.*

Kebsehe, *f.*, *ἡ συνουσία μὲ παλλακίδα*, concubinage, *m.*

Kebsmann, *m.*, *ὁποῦ ἔχει συνουσίαν μὲ παλλακίδα*, concubinaire, *m.*; (*μεταφ.*) *ἀγαπητικός*, galan, *m.*

Kebsweib, *n.*, *ἡ παλλακὶς (παλλακίδα)*, concubine, *f.*

Keck, *adj.* *τολμηρός, αὐθάδης*, hardi, audacieux; — *ἀναίσχυντος, ἀδιάντροπος*, affronté.

Keckheit, *f.*, *ἡ τολμηρία, αὐθάδεια*, hardiesse, audace, *f.*; — *ἡ ἀναισχυντία, ἀδιαντροπία*, effronterie, *f.*

Kegel, *m.*, *ὁ πασσαλίσκος, ξυλάριον*, quille, *f.*; Kegel spielen, *παίζω τοὺς πασσαλίσκους*, jouer aux quilles; (s. Kegelspiel); — (in der Mathematik), *ὁ κῶνος*, cône, *m.*

Kegelbahn, *f.*, *τόπος εἰς τὸν ὁποῖον παίζουν τοὺς πασσαλίσκους*, quillier, *m.*; (s. Kegelspiel).

Kegelförmig, *adj.* *κωνοειδής, κωνικός*, cônique.

Kegeln, *v. n.* *παίζω τοὺς πασσαλίσκους*, jouer aux quilles; (s. Kegelspiel).

Kegelschnitt, *m.*, (*μαθημ.*) *ἡ κωνικὴ τομή*, (mathém.) section *f.* cônique.

Kegelschub, *m.*, s. Kegelbahn.

Kegelspiel, *n.*, *τὸ παιγνίδι τῶν πασσαλίσκων, (εἰς τὸ ὁποῖον ἔχουν ἐννέα ξυλάρια μαζὺ στημένα εἰς σχῆμα τετραγώνου καὶ ῥίπτουν εἰς αὐτὰ μίαν ξυλίνην σφαῖραν)*, jeu *m.* de quilles.

Kehldeckel, *m.*, *ἡ ἐπιγλωττὶς (ὁ σταφυλίτης)*, épiglotte, (luette), *f.*

Kehle, *f.*, *ὁ λάρυγξ, (λάρυγγας)*, gorge, *f.*, gosier, *m.*; (Hohlkehle), s. Hohlkehle.

Kehlen, *v. a.* *κάμνω αὐλάκια εἰς στύλον κτλ.*, canneler.

Kehlhobel, *m.*, *ῥουκάνι μὲ τὸ ὁποῖον κάμνουν αὐλάκια εἰς στύλους κτλ.*, mouchette, *f.*

Kehlriemen, *m.*, *λουρὶ ὑποκάτω εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἀλόγου*, sougorge, *f.*

Kehlsucht, *f.*, Bräune.

Kehlziegel, *m.*, *καμπύλον κεραμίδι, βαθουλὸν κεραμίδι*, noue, *f.*

Kehr, *f.*, s. Wendung.

Kehraus, *m.*, *εἶδος χοροῦ (μάλιστα εἰς τὸ τέλος τοῦ γάμου)*, branle (danse dernière dans un festin de noces), *m.*

Kehrbesen, *m.*, *ἡ σκοῦπα, τὸ φροκάλλι, (φεροκάλλι)*, balai, *m.*

Kehrbürste, *f.*, *ἡ βοῦρτζα*, brosse, *f.*, vergettes, *f. pl.*

Kehren, *v. a.* (fegen), *σαρώνω, σκουπίζω, φροκαλλίζω, (φλοκαλλίζω)*, balayer; brosser, vergeter.

Kehren, *v. a.* (wenden), *στρέφω, γυρίζω*, tourner; sich —, *στρέφομαι, γυρίζω, (γυρίζομαι)*, se tourner; nicht an etwas —, *δὲν ψηφῶ, δὲν κυτάζω*, ne pas se soucier de qc.

Kehricht, *n.*, *τὰ σκουπίσματα, σκουπίδια, σαρώματα*, balayures, *f. pl.*

Kehrmann, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ σκουπίζει τὴν αὐλὴν τοῦ ὁσπιτίου*, balayeur, *m.*

Jauchzen, *v. n.* *φωνάζω ἀπὸ χαρὰν, ἀγαλλιάζομαι, ἀγαλλιῶμαι*, jeter des cris de joie, se récrier de joie.

Jauchzen, *n.*, *αἱ κραυγαὶ (ἢ φωναῖς) τῆς χαρᾶς, τὸ ἀγαλλίασμα*, cris *m. pl.* de joie, jubilation, *f.*

Jawort, *n.*, *τὸ ναὶ, ἡ στέρξις (μιᾶς κόρης τὴν ὁποῖαν ζητεῖ τις διὰ γυναῖκα)*, consentement, *m.*, promesse *f.* (donnée par une fille à celui qui la recherche en mariage).

Je! *int.* *εὖγε! (φωνὴ θαυμασμοῦ)*, hé (exclamation d' admiration).

Je, *adv.* je — je, je — desto, *ὅσον — τόσον*, plus — plus; je zuweilen, *ἐνίοτε, μερικαῖς φοραῖς, πότε καὶ πότε*, quelque fois, de temps en temps; je zwey, je drey rc., *ἀπὸ δύο, ἀπὸ τρεῖς κτλ.*, deux à deux, trois à trois etc.; je nachdem —, *κατὰ —, ἀποβλέπωντας εἰς —*, à mesure que, selon que, suivant que.

Jedennoch, s. Dennoch.

Jeder, -e, -es, *pron.* *ἕκαστος, ἑκάστη, ἕκαστον, καθεῖς (καθένας) καθεμία, καθὲν (καθένα)*, chaque, chacun.

Jedermann, *κάθε ἄνθρωπος, πᾶς τις*, chacun, tout le monde.

Jederzeit, Jedesmal, *κάθε καιρὸν, κάθε φορὰν*, toujours, en tout temps, de tout temps.

Jedesmalig, *adj.* *ὁποῦ γίνεται κάθε φορὰν*, chaque, qui est ou se fait chaque fois.

Jedoch, *conj.* *μὲ ὅλον τοῦτο*, cependant, pourtant, toutefois.

Jedweder, Jeglicher, s. Jeder.

Jeher, von Jeher, *adv.* *ἀπὸ πάλαι, ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς καιροὺς, πάντοτε*, depuis les temps le plus reculés, toujours.

Je länger, je lieber, *n.*, (Pflanze), *τὸ περικλύμενον, ἀγιόκλημα, (φυτόν)*, chèvre-feuille, *m.*

Jemals, *adv.* *ποτέ*, jamais.

Jemand, *pron.* *τις, τινάς*, quelqu' un, quelqu' une, personne.

Jener, Jene, Jenes, *pron.* *ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο*, celui-là, celle-là, ce . . . là, cette . . . là, autre.

Jenner, s. Januar.

Jenseit, *prp.* *πέραν*, au-delà de.

Jenseitig, *adj.* *εἰς τὸ πέραν μέρος εὑρισκόμενος*, qui est au delà, qui est de l'autre côté.

Jenseits, *adv.* *πέρα, εἰς τὸ πέραν μέρος*, delà, au delà, de l'autre côté.

Jesuit, *m.*, *ὁ Γιεσουίτης, καλόγηρος τοῦ τάγματος τῆς συντροφίας τοῦ Ἰησοῦ*, Jésuite, *m.*

Jetzig, *adj.* *τωρινός*, d'à présent, actuel, présent.

Jetzt, *adj.* *τώρα, νῦν*, à présent, maintenant, actuellement.

Joch, *n.*, *ὁ ζυγός*, joug, *m.* *propr.* et *fig.*); ein Joch Ochsen, *ἕνα ζευγάρι βόδια*, une couple (ou paire) de boeufs; (einer Brücke), *ἡ καμάρα, τὸ δοξάρι τοῦ γεφυριοῦ*, palée, *f.*

Johannisbeere, *f.*, *τὸ φραγκοστάφυλον*, groseille, *f.*

Johannisbeerstrauch, *m.*, *ἡ φραγκοσταφυλιά*, groseiller, *m.*

Johannis-Brod, *n.*, *τὸ ξυλοκέρατον*, caroube, carouge, *m.*

Johannisbrodbaum, *m.*, *δένδρον ὁποῦ φέρει τὰ ξυλοκέρατα*, caroubier, *m.*

Johannisfest, *n.*, Johannistag, *m.*, *ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, τὰ ἁγιογιαννίτικα*, la Saint-Jean.

Johanniswürmchen, *n.*, *ἡ κωλοφωτιά, (ζωΰφιον)*, ver-luisant, *m.*

Jubel, *m.*, *τὸ ἀγαλλίασμα, μεγάλη χαρά*, jubilation, *f.*

Jubelbraut, *f.*, *γυναῖκα ὁποῦ ἑορτάζει τὴν ἡμέραν τῆς ὑπανδρείας της μετὰ πενῆντα χρόνους*, épouse *f.* jubilaire.

Jubelbräutigam, *m.*, *ἄνδρας ὁποῦ ἑορτάζει τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου του μετὰ πενῆντα χρόνους*, époux *m.* jubilaire.

Jubelfest, *n.*, Jubelfeyer, *f.*, *ὁ Ἰωβιλαῖος, ἑορτὴ γινομένη κάθε ἑκατὸν χρόνους (ἢ καὶ κάθε πενῆντα χρόνους)*, jubilé.

Jubelgesang, *m.*, *ὕμνος εἰς τὸν Ἰωβιλαῖον*, hymne jubilaire; *ὑμνῳδία χαρᾶς*, jubilation, *f.*

Jubelgeschrey, *n.*, *φωναῖς μεγάλης χαρᾶς*, cris *m. pl.* d' allégresse.

Jubelhochzeit, *f.*, *ὁ ἑορτασμὸς τοῦ γάμου πάλιν μετὰ πε-*

νῆντα χρόνους, nóces f. pl. jubilaires.
Jubeljahr, Jubiläum, n., ὁ ἰωβιλαῖος χρόνος (ἑορτὴ ὁποῦ γίνεται κάθε ἑκατὸν χρόνους), jubilé, m.
Jubiliren, v. n. φωνάζω ἀπὸ χαρὰν, ἀγαλλιῶμαι, faire des cris d'allégresse, triompher; v. a. (einen Beamten, einen Diener), ἀφίνω ἀπὸ τὴν δούλευσιν ἕναν ἀξιωματικὸν, ἕναν δοῦλον κτλ. διορίζωντάς του μίαν χρονικὴν πληρωμὴν, jubiler (un employé, un ancien domestique).
Juchart, Juchert, f., μέτρον τι τοῦ ἀγροῦ περιέχον ἑκατὸν ἢ καὶ περισσοτέρας ὀργυιὰς τετραγωνικάς, juchart (arpent de terre), m.
Juchten, Juften, m., πετζὶ κόκκινον καὶ μυριστικὸν τῆς Ῥωσσίας, roussi, cuir de roussi, m.
Jucken, v. n. κνήζω, προξενῶ φαγούραν, (τζούζω), demanger.
Jucken, n., ὁ κνησμὸς, ἡ φαγούρα, démangeaison, f.
Jucks, m., pop. s. Schmutz.
Jude, m., ὁ Ἑβραῖος, Ἰουδαῖος, juif, m.
Judenkirsche, f., τὸ ἀγραβάνι, ἁλικάκαβον, alkekengi, coqueret, m.
Judenpech, n., ἡ ἄσφαλτος, asphalte, m.
Judenschaft, f., ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι ἑνὸς τόπου μαζὺ, corps m. des Juifs (d'un lieu).
Judenschule, f., (σχολεῖον τῶν Ἑβραίων), ἡ συναγωγή, synagogne, f.
Judenstadt, Judengasse, f., μέρος πόλεως εἰς τὸ ὁποῖον κατοικοῦν οἱ Ἑβραῖοι, juiverie, f.
Judenthum, n., ἡ Ἑβραϊκὴ θρησκεία, ὁ ἰουδαϊσμός, judaïsme, m.
Jüdin, f., ἡ Ἑβραία, Ἰουδαία, juive, f.
Jüdisch, adj. ἑβραϊκὸς, ἰουδαϊκός, juif, judaïque.
Jugend, f., ἡ νεότης, νεαρὴ ἡλικία, jeunesse (le jeune âge), f.; (junge Leute), οἱ νέοι ἄνθρωποι, jeunesse (les jeunes gens), f.
Jugendalter, n., νεότης, νεαρὰ ἡλικία, le jeune âge.
Jugendblüthe, f., τὸ ἄνθος τῆς νεότητος, τῆς ἡλικίας, fleur f. de l'age.
Jugendfehler, m., σφάλμα συνηθισμένον εἰς τοὺς νέους, jeunesse (faute des jeunes gens), f.
Jugendfeuer, n., Jugendhitze, f., ἡ ζωηρότης τῶν νέων, fougue f. de la jeunesse.
Jugendjahre, n. pl., Jugendzeit, f., ἡ νεότης, ἡ νεαρὰ ἡλικία, jeunesse, f., jeune âge, m.
Jugendlich, adj. νέος, νεαρός, jeune; ὅμοιος μὲ νέον, semblable à un jeune homme.
Julius, m., ὁ Ἰούλιος (μήν), Juillet, mois de Juillet, m.
Jung, adj. νέος, jeune; — werden, fam. γεννῶμαι, naître.
Junge, m., τὸ παιδὶ (μικρὸν καὶ ἕως δώδεκα χρόνων), garçon, m.; (Lehrling), ἀργάριος (εἰς τεχνίτην), apprenti, m.
Junge, n., τὸ νέον, (νεογέννητον ζῶον), petit, m.; Junge werfen, — bekommen, γεννῶ (τὸ γερμανικὸν λέγεται μόνον διὰ τὰ ζῶα), faire des petits, mettre bas.
Jungemagd, f., δουλεύτρα (ὁποῦ ἔχει τὴν φροντίδα διὰ τὴν παστρικότητα τοῦ ὀνδᾶ κτλ.), fille f. de chambre.
Jünger, m., ὁ μαθητὴς (μάλιστα τοῦ Χριστοῦ), disciple, m.
Jungfer, f., ἡ παρθένος, παρθενοκόρη, vierge, fam. pucelle, f.; fille, demoiselle, f.
Jüngferlich, s. Jungfräulich.
Jungfernhonig, m., τὸ πλέον καθαρότερον μέλι, miel m. vierge.
Jungfernglas, s. Marienglas.
Jungfernkind, n., ὁ νόθος, μπάσταρδος, bâtard, m.
Jungfernkloster, n., μοναστῆρι διὰ καλογραῖς, couvent m. de filles.
Jungfernknecht, m., ὁ φιλογύνης, τρυφερὸς καὶ γυναικίσιος ἄνθρωπος, dameret, damoiseau, m.
Jungfernkranz, m., ὁ στέφανος μιᾶς παρθένου εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου της, couronne nuptiale, f.; (μεταφ.) ἡ παρθενία, virginité, f.
Jungfernöhl, n., τὸ πλέον καθαρότερον λάδι, huile f. vierge.
Jungfernstand, m., ἡ παρθενικὴ κατάστασις, παρθενία, état m. de fille, virginité, f.

Jungfernwachs, *n.*, *τὸ πλέον καθαρότερον κηρί*, cire *f.* vierge.

Jungferschaft, *f.*, *ἡ παρθενία*, virginité, *f.*, *fam.* pucelage, *m.*; die Jungferschaft nehmen, *ξεπαρθενεύω*, *ξεκορασεύω*, déflorer, dépuceler.

Jungfrau, *f.*, *ἡ παρθένος*, vierge, *fam.* pucelle, *f.*; die heilige Jungfrau, *ἡ Παναγία*, la Sainte Vierge.

Jungfräulich, *adj.* *παρθενικός*, virginal, de vierge.

Jungfrauschaft, (Jungferschaft), *f.*, *ἡ παρθενία*, virginité, *f.*

Junggesell, *m.*, *ὁ νέος παρθένος*, puceau, *m.*; *νέος* (*ἢ καθ' ἕνας*) *ἀνύπανδρος*, garçon, (homme non marié), *m.*

Junggesellenschaft, *f.*, Junggesellenstand, *m.*, *ἡ παρθενία τῶν νέων ἀνθρώπων*, pucelage, *m.*

Jüngling, *m.*, *ὁ νέος*, *νεανίσκος*, adolescent, jeune homme, *m.*

Jünglingsjahre, *f.*, Jünglingsalter, *n.*, *ἡ ἡλικία τοῦ νέου ἀπὸ δέκα τέσσαρες ἕως εἴκοσι πέντε χρόνους*, adolescence, *f.*

Jüngst, *adv.* *πρὸ ὀλίγου*, nouvellement, dernièrement, l'autre jour.

Jüngste, der, die, das, *νεώτατος*, *ὁ πλέον νεώτερος*, le, la plus jeune; der jüngste Bruder, *ὁ μικρότερος ἀδελφός*, (frère) cadet, *m.*; der jüngste Tag, das jüngste Gericht, *ἡ δευτέρα παρουσία τοῦ Χριστοῦ*, le dernier jugement.

Junius, *m.*, *ὁ Ἰούνιος* (*μήν*), Juin, mois de Juin, *m.*

Junker, *m.*, *τὸ ἀρχωντόπουλον*, *ὁ νέος εὐγενής*, fils de gentilhomme, jeune gentilhomme, *m.*; *ὁ εὐγενής* (*μάλιστα εἰς τὸ χωρίον*), gentilhomme, *m.*

Jurisdiction, *f.*, *ἡ ἐξουσία τοῦ κριτηρίου*, *τόπος ὑποκείμενος εἰς ἕνα κριτήριον*, juridiction, *f.*

Jurisprudenz, *f.*, s. Rechtsgelehrsamkeit.

Jurist, *m.*, *ὁ νομικὸς*, *ὅστις ἠξεύρει τοὺς νόμους*, juriste, jurisconsulte, *m.*; *μαθητὴς ὁποῦ σπουδάζει τὰ νομικά*, étudiant *m.* en droit.

Juristisch, *adj.* *νομικὸς*, *ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὴν ἐπιστήμην τῶν νόμων*, appartenant à la jurisprudence, juridique.

Just, *adv.* *fam.* *ἴσια*, *κατ' εὐθεῖαν*, justement, précisément, *m.*

Justiren, *v. a.* *ἐξισάζω*, *διορθώνω*, *βάνω εἰς τάξιν* (*μάλιστα ἐργαλεῖα*, *μέτρα*, *οἷον ταῖς πῆχαις κτλ.*), ajuster, justifier (les caractères dans une fonderie).

Justiz, *f.*, *ἡ δικαιοσύνη*, *ἡ ἐξακολούθησις τῆς δικαιοσύνης*, justice, *f.*

Justizminister, *m.*, *ὑπουργὸς διὰ τὰ ἀνήκοντα τῆς δικαιοσύνης*, ministre *m.* de justice.

Justizrath, *m.*, *συμβουλάτωρ τῆς δικαιοσύνης*, conseiller *m.* de justice.

Juwel, *n.*, *πολύτιμος λίθος*, *τὸ τζοβαερικόν*, joyau, bijou, *m.*, pierre *f.* précieuse.

Juwelier, *m.*, *ὁ τζοβαερτζῆς*, joaillier, *m.*

K.

Kabel, *f.*, *σχοινὶ ναυτικόν*, câble, *m.*

Kabeljau, *m.*, *τὸ ὀνόψαρον*, *γαϊδαρόψαρον*, cabillaud, cabeliau, *m.*

Kachel, *f.*, *τετράγωνον πήλινον διὰ σόμπαις ἢ φούρνους*, carreau *m.* de poêle (ou de fourneau).

Kachelofen, *m.*, *φοῦρνος*, *σόμπα συνδεμένη ἀπὸ τετράγωνα πήλινα*, poêle (ou fourneau) *m.* de poterie.

Käfer, *m.*, *ὁ κάνθαρος*, *ἀσκάθαρος*, scarabée, escarbot, *m.*

Kaff, *n.*, s. Spreu.

Kaffee, *m.*, *ὁ καφές*, café, *m.*

Kaffeebaum, *m.*, *τὸ δένδρον τοῦ καφέ*, cafier, *m.*

Kaffeebohne, *f.*, *ἕνα σπειρὶ τοῦ καφέ*, café, *m.*, graine *f.* de café.

Kaffeebret, *n.*, *πινάκι εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὸν καφέν*, cabaret, *m.*

Kaffeegeschirr, -geräth, -zeug, *n.*, *ὅλα τὰ ἀγγεῖα τὰ χρειαζόμενα διὰ τὸν καφέν*, service *m.* pour le café

Kaffeehaus, *n.*, *ὁ καφενές*, café, *m.*

Kaffeekanne, *f.*, ἀγγεῖον τοῦ καφέ (ἀπὸ τὸ ὁποῖον κενοῦν τὸν καφέν), cafetière, *f.*
Kaffeekessel, *m.*, καζάνι διὰ καφέν, chaudron *m.* pour cuire du café.
Kaffeekocher, *m.*, τέντζερες διὰ καφέν, cafetière, *f.*, pot *m.* pour cuire du café.
Kaffeelöffel, *m.*, μικρὸν χουλιάρι διὰ καφέν, cuiller *f.* à café.
Kaffeemühle, *f.*, χειρόμυλος διὰ καφέν, moulin *m.* à café.
Kaffeesatz, *n.*, ἀποστραγγίδι ἢ κατακάθισμα ἀπὸ καφέν, marc *m.* de café.
Kaffeeschenk, *m.*, ὁ κοφιαντζῆς, ὁποῦ ἔχει κοφιανέν, cafetier. *m.*
Kaffeeschälchen, *n.*, s. Kaffeetasse.
Kaffeetasse, *f.*, φιλντζάνι διὰ καφέν, tasse *f.* à café.
Kaffeetisch, *m.*, τραπέζι διὰ καφέν, table à café.
Kaffeetrommel, (Kaffeepauke), *f.*, τύμπανον ἢ κύλινδρος εἰς τὸν ὁποῖον καψαλίζουν τὸν καφέν, tambour *m.* à rotir le café.
Kaffeeschwester, *f.*, *fam.* γυναῖκα ὁποῦ πολλὰ ἀγαπᾷ τὸν καφέν, grande amatrice *f.* de café.
Käfich, *m.*, τὸ κλωβίον, κλουβίον, cage, *f.*
Kahl, *adj.* φαλακρός, chauve; (μεταφ.) γυμνωμένος, ὑστερημένος ἀπὸ χόρτα, ἀπὸ δένδρα, dénué, privé d'herbe, d'arbres; eine kahle Entschuldigung, ματαία πρόφασις, ψευδὴς πρόφασις, une excuse frivole.
Kahlkopf, *m.*, ὁ φαλακρός, tête *f.* chauve, pelé, *m.*
Kahm, (Kahn), *m.*, ἡ μοῦχλα ἐπάνω εἰς τὸ κρασί, fleurs *f. pl.* (du vin).
Kahmen, *v. n.* μουχλιάζω (λέγεται διὰ τὸ κρασί), se couvrir de fleurs (*se dit* du vin).
Kahmig, *adj.* μουχλιασμένος, couvert de fleurs.
Kahn, *m.*, ἡ βάρκα, τὸ καΐκι, ψαράδικον πλοῖον, nacelle, *f.*, esquif, canot, *m.*
Kai, *m.*, περιγιάλι λιθόστρωτον εἰς τὸ ὁποῖον φορτώνουν καὶ ξεφορτώνουν τὰ καράβια, quai, *m.*
Kaiser, *m.*, ὁ αὐτοκράτωρ, βασιλεύς, empereur, *m.*
Kaiserin, *f.*, ἡ αὐτοκρατόρισσα, βασίλισσα, impératrice, *f.*
Kaiserkrone, *f.*, ἡ αὐτοκρατορικὴ κορώνα, (ὁμοίως φυτόν τι), couronne *f.* impériale, (aussi fleur).
Kaiserlich, *adj.* αὐτοκρατορικὸς, βασιλικός, impérial.
Kaiserschnitt, *m.*, ἡ ὑστεροτομία, χειρουργικὴ τομὴ τῆς μήτρας μιᾶς γυναικὸς ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ γεννήσῃ, διὰ νὰ ἐβγάλουν τὸ ἔμβρυον ζωντανόν, opération *f.* césarienne.
Kaiserthum, *n.*, βασίλειον αὐτοκράτορος, empire, *m.*
Kaiserwahl, *f.*, ἐκλογὴ αὐτοκράτορος, élection *f.* d'un empereur.
Kaiserwürde, *f.*, αὐτοκρατορικὸν ἀξίωμα, dignité *f.* impériale.
Kajüte, *f.*, ὁ ὀνδᾶς τοῦ καπιτάνου εἰς τὸ καράβι, cajute, *f.*
Kalb, *n.*, τὸ μοσχάρι, veau, *m.*; das Kalb in die Augen schlagen, (μεταφ.) ἐγγίζω τινὰ λέγωντας τὴν ἀλήθειαν, offenser q. en lui disant ses vérités; *pop.* ein Kalb machen, (im Scherz), ξερνῶ, vomir, dégobiller; das Kalb auslassen, παίζω τρελούτζικα (μάλιστα πειράζωντας ἄλλους), folâtrer, badiner.
Kalben, *v. a.* γεννῶ μοσχάρι, vêler.
Kälberbraten, s. Kalbsbraten.
Kälberei, *f.*, *fam.* παιδιακίσιον ἢ τρελούτζικον παιγνίδι, enfantillage, *m.*, folâtrerie, *f.*
Kälbergekröse, *n.*, τὰ (τὸ μεσεντέριον) ἔντερα τοῦ μοσχαριοῦ, fraise *f.* de veau, *m.*
Kälbern, *v. n.* (Possen treiben), κάμνω τρέλαις, folâtrer, faire des folies; *pop.* (speyen), ξερνῶ, vomir.
Kälberstoß, Kalbsstoß, *m.*, Kalbskeule, *f.*, τὸ μηρὶ τοῦ μοσχαριοῦ, longe *f.* de veau.
Kalbfell, *n.*, τὸ δέρμα (πετζὶ) τοῦ μοσχαριοῦ, peau *f.* de veau; dem Kalbfell folgen, (μεταφ.) γίνομαι στρατιώτης, se faire soldat.
Kalbfleisch, *n.*, μοσχαρίσιον κρέας, chair *f.* de veau; du veau.
Kalbleder, *n.*, μοσχαρίσιον πετζί, veau, cuir *m.* de veau.

Kalbsbraten, *n.*, μοσχαρίσιον ψητόν, du veau rôti.
Kalbskopf, *m.*, κεφάλι μοσχαριοῦ, tête *f.* de veau.
Kaldaunen, *f. pl.*, τὰ ἔντερα, tripes, *f. pl.*, tripe, tripaille, *f.*
Kalender, *m.*, τὸ καλενδάριον, calendrier, *m.*
Kalesche, *f.*, ἁμάξι ἐλαφρὸν (διὰ σεργιάνι καὶ διὰ ταξίδια), calèche, chaise *f.* roulante.
Kalfaterer, *m.*, ὁ καλαφατιστής, calfas, calfat, calfateur, *m.*
Kalfatern, *v. a.* καλαφατίζω, calfater.
Kalk, *m.*, ὁ ἄσβεστος, ἀσβέστης, (ἡ ἀσβέστη), chaux, *f.*
Kalkartig, *adj.* ἀσβεστοειδής, calcaire.
Kalkbrennen, *n.*, τὸ καύσιμον (ψήσιμον) τοῦ ἀσβέστου, cuite *f.* de chaux.
Kalkbrenner, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ καίει τὸν ἀσβέστην, chaufournier, *m.*
Kalkbruch, *m.*, λιθοτομεῖον ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν ταῖς ἀσβεστόπετραις, carrière de pierres à chaux.
Kalken, *v. a.* ἀνακατώνω ἀσβέστην καὶ ἄμμον, mettre en chaux; βάνω ἀσβέστην, enduire de chaux.
Kalkofen, *m.*, ὁ φοῦρνος εἰς τὸν ὁποῖον καίουν τὸν ἀσβέστην, chaufour, *m.*
Kalkstein, *m.*, ἡ ἀσβεστόπετρα, pierre *f.* à chaux.
Kalkwasser, *n.*, τὸ ἀσβεστόνερον, eau *f.* de chaux.
Kalmank, (**Calmank**), *m.*, εἶδος τζόχας ἀπὸ μαλλί, calmande, *f.*
Kalmäuser, *m.*, ἄνθρωπος βυθισμένος εἰς στοχασμοὺς, σιωπηλὸς, κατηφής, rêveur, taciturne, cagou, *m.*; φειδωλὸς, φιλάργυρος, homme chiche, *m.*
Kalmus, *m.*, καλάμι ἀρωματικόν, acore, *m.*
Kalt, *adj.* ψυχρὸς, κρύος, froid.
Kaltblütig, *adj.* ψυχρὸς, ὁποῦ ἔχει ψυχρὸν αἷμα, ἀναίσθητος, froid, qui a du sang froid.
Kaltblütigkeit, *f.*, τὸ ψυχρὸν αἷμα, ἡ ἀναισθησία, sang froid, *m.*
Kälte, *f.*, ἡ ψύχρα, κρυάδα, τὸ κρύον, froid, *m.*, froideur (*prop.* et *fig.*), *f.*
Kälten, *v. a.* κρυώνω, προξενῶ κρύον, causer ou donner du froid.
Kaltsinnig, *adj.* ψυχρὸς, ἀπαθὴς, ἀναίσθητος, ἀδιάφορος, froid, indifférent.
Kaltsinnigkeit, *f.*, **Kaltsinn**, *m.*, ἡ ψυχρότης, ἀναισθησία, ἀπαθία, ἀδιαφορία, froideur, indifférence, apathie, *f.*
Kamaschen, *f. pl.*, τὰ γολέβια, ἐπικνημίδια, guêtres, *f. pl.*
Kameel, *n.*, ἡ καμῆλα, ὁ κάμηλος, chameau, *m.*
Kameelgarn, *n.*, νῆμα ἀπὸ τρίχες γίδας, poil *m.* filé de la chèvre d'Angora.
Kameelhaar, *n.*, τρίχες καμήλου, poil *m.* de chameau.
Kameelparder, *m.*, ὁ καμηλοπάρδαλις, (ζῶον τῆς Ἀφρικῆς), girafe, *f.*
Kameeltreiber, *m.*, ὁ καμηλολάτης, chamelier, *m.*
Kamelot, (**Camelot**), *m.*, τὸ καμελότο, εἶδος τζόχας ἀπὸ τρίχες γίδας καὶ μετάξι, camelot, *m.*
Kamerad, *m.*, ὁ σύντροφος (συστρατιώτης), camarade, *m.*
Kamille, *f.*, τὸ χαμαίμηλον, (φυτόν), camomille (plante), *f.*
Kamin, *m.*, ὁ κάμινος, τὸ καμίνι (τουρκ. οὐτζάκι), cheminée, *f.*
Kaminfeger, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ παστρεύει τὰ οὐτζάκια, ramoneur *m.* de cheminée.
Kamisol, *n.*, ἡ καμιζόλα, camisole, veste, *f.*
Kamm, *m.*, τὸ κτένι, peigne, *m.*; (**Hahnenkamm**), τὸ κορέλι τοῦ πετεινοῦ, crête, *f.*; (des **Pferdes**, die **Kammhaare**), ἡ τρίχες εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἀλόγου, ἡ χαίτη, crinière, *f.* de cheval; (von **Weintrauben**), τζάμπα, rafle, *f.*
Kämmen, *v. a.* κτενίζω, peigner.
Kammer, *f.*, ἡ κάμερα, ὁ κοιτών, chambre, chambre *f.* à dormir; (**Finanzkammer**), ἡ ἐπιτροπία τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων, chambre *f.* de finances; (der **Kanone**), τὸ κοίλωμα τοῦ κανονιοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὸ μπαροῦτι, culasse *f.* de canon.
Kammer-Collegium, *n.*, ἡ ἐπιτροπία τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων, chambre (de finances), *f.*
Kammerdiener, *m.*, ὁ καμεριέ-

ρης, δοῦλος ὁποῦ ἐνδύνει τὸν αὐθέντην κτλ., valet m. de chambre.
Kämmerer, m., ὁ καμεριέρης, ἐπιστάτης εἰς τὰ βασιλικὰ εἰσοδήματα, directeur ou président de la chambre, trésorier, m.
Kämmerey, f., ἡ ἐπιτροπία εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον, chambre, trésorerie, f.
Kammerfrau, f., ἡ καμεριέρα, γυναῖκα ὁποῦ δουλεύει εἰς τὸν στολισμὸν τῆς κυρίας, femme f. de chambre.
Kammerfräulein, n., ἀρχωντοποῦλα δουλεύουσα εἰς βασίλισσαν, fille f. d'honneur.
Kammergericht, n., τὸ ὕψιστον κριτήριον (κυρίως· εἰς ὑποθέσεις τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων), chambre f. de justice.
Kammergut, n., βασιλικὸν ὑποστατικόν, domaine, bien m. domanial.
Kammerherr, m., ὁ καμεράρης, εὐγενὴς ὑπηρέτης βασιλέως, chambellan, m.
Kammerjungfer, f., ἡ καμεριέρα, κορίτζι ὁποῦ δουλεύει εἰς τὸν στολισμὸν τῆς κυρίας, fille de chambre, demoiselle f. suivante.
Kammerjunker, m., εὐγενὴς ὑπηρέτης βασιλέως (κατώτερος ἀπὸ Kammerherr), gentilhomme m. de la chambre.
Kammerkätzchen, n., fam. καμεριέρα (πανουργούτζικη), soubrette, f.
Kammerlakey, f., δοῦλος αὐλικός, laquais m. de la chambre.
Kammermagd, f., δούλη ὁποῦ παστρεύει τὸν ὀνδὰν κτλ., chambrière, f.
Kammermädchen, n., καμεριέρα, δούλη εἰς τὸν στολισμὸν τῆς κυρίας, fille de chambre, suivante, f.
Kammerrath, m., συμβουλάτωρας τῆς βασιλικῆς κάμερας, conseiller m. de la chambre.
Kammertrauer, f., πένθιμα φορέματα τὰ ὁποῖα φοροῦν οἱ αὐλικοὶ διὰ τὸν θάνατον ἑνὸς ξένου πρίγγιπος, petit deuil (à la cour d'un prince), m.
Kammertuch, n., εἶδος πολλὰ λεπτοῦ καὶ καλοῦ πανιοῦ, toile f. de Cambray.
Kammfutter, Kammfutteral, n., τὸ φηκάρι τοῦ κτενιοῦ, étui m. à peignes.
Kammhaar, n., ἡ τρίχες εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἀλόγου, ἡ χαίτη, criniere, f., crin m. de cheval.
Kammmacher, m., ὁ κτενοποιός, peignier, m.
Kammrad, n., τροχὸς μὲ δόντια κατὰ τρόπον κτενιοῦ, roue f. à dents.
Kammstrich, m., κτένισμα, coup m. de peigne.
†Kämpe, m., ἀθλητής, μαχητής, champion, m.
Kampf, m., ὁ πόλεμος, ἡ μάχη, combat, m.
Kämpfen, v. n. πολεμῶ, μάχομαι, combattre.
Kämpfer, m., ὁ πολεμητής, μαχητής, combattant, m.
Kampfplatz, m., ὁ τόπος τῆς μάχης, champ m. de bataille; τόπος τῆς παλεύας (εἰς τὸ ἀμφιθέατρον κτλ.), arène, lice, f.
Kampfrichter, m., κριτὴς τῶν ἄθλων, ἀθλοθέτης, juge m. du camp.
Kampher, s. Campher.
Kanarienvogel, s. Canarienvogel.
Kandelzucker, m., s. Zuckerkand.
Kanefaß, s. Cannevaß.
Kaninchen, n., τὸ κουνέλι, lapin, m.
Kaninchenbau, m., τρύπα ἢ φωλεὰ τοῦ κουνελιοῦ εἰς τὴν γῆν, terrier m. de lapin.
Kaninchengehäge, n., φράκτης διὰ κουνέλια, garenne, f.
Kaninchenwärter, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φυλάγει τὴν φωλεὰν τῶν κουνελιῶν, garennier, m.
Kanker, m., s. Spinne.
Kankergespinnst, n., s. Spinnewebe.
Kanne, f., τὸ ἰμπρίκι (διὰ καφὲν, ζῆθον, κτλ. ὁμοίως· ὁ κουβάς), pot (à café, à bière etc. aussi le seau), m.
Kannengießer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει ἰμπρίκια (ἀπὸ καλάϊ ἢ χαλκόν), potier m. d'étain; politischer —, ἀμαθὴς ὁποῦ θέλει νὰ κρίνῃ πολιτικὰς ὑποθέσεις, ψευδοπολιτικός, présumé politique, ignorant qui parle de politique.
Kannenkraut, n., ἡ ἵππουρις, (φυτόν τι), queue f. de cheval, prêle, f.
Kanonade, f., κανονάδα, πόλε-

μος μὲ κανόνια μόνον, canonnade, f.
Kanone, f., τὸ κανόνι, (τουρκ. τὸ τόπι), canon, m.
Kanonenkugel, f., βόλι διὰ κανόνια, boulet m. de canon.
Kanonenschuß, m., ἡ κανονιά, coup m. de canon.
Kanonier, m., ὁ κανονιέρης, (τουρκ. τοπντζῆς), canonnier, m.
Kanonieren, v. a. et n. ῥίπτω κανόνια, πολεμῶ μὲ κανόνια, canonner.
Kante, f., ἡ ἄκρα, ἡ γωνία, carne, f., bord, m., arête, f.; Kanten, τζίπκαις, μέρλα, dentelles, f. pl.
Kanthaken, m., ἀγκίστρι μεγάλον, ἀγκρύφι, grappin, renard.
Kanzel, f., ὁ ἄμβων, (ἄμβωνας), chaire, f.
Kanzelberedsamkeit, f., ἡ εὐγλωττία εἰς λόγους ἐκκλησιαστικούς, éloquence f. de la chaire.
Kanzeldeckel, m., κορυφὴ τοῦ ἄμβωνος, abat-voix, m.
Kanzelley, (Canzley), f., ἡ καγγελλαρία, chancellerie, f.
Kanzelleyschreiber, Kanzellist, m., γραμματικὸς εἰς τὴν καγγελλαρίαν, secrétaire, greffier, copiste m. de la chancellerie.
Kanzelleyschrift, f., εἶδος γραμμάτων γερμανικῶν ὁποῦ ὁμοιάζουν μὲ ἐκεῖνα τοῦ τύπου, caractère m. de chancellerie.
Kanzelleystyl, m., τὸ ὕφος συνηθισμένον εἰς τὴν καγγελλαρίαν καὶ εἰς τὰ κριτήρια, style m. du palais.
Kanzelredner, m., ὁ ἱεροκήρυξ, ὁποῦ κάμνει λόγους εἰς τὸν ἄμβωνα, prédicateur, m.
Kanzler, m., ὁ καγγελάριος, chancelier, m.
Kapaun, m., τὸ καπώνι, καπούνι, chapon, m.
Kapaunen, v. a. μουνουχίζω καπόνια, chaponner.
Kapellan, Kapelle, s. Capellan ꝛc.
Kaper, m., ὁ κουρσάρος, (δηλαδὴ ἐκεῖνος ὁποῦ λαμβάνει τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὴν διοίκησιν νὰ πιάσῃ ἐχθρικὰ καράβια), capre, corsaire, m.
Kaper, f., ἡ κάππαρις, τὸ καππάριον, câpre, f.
Kapernstrauch, m., δένδρον ἢ δενδράκι ὁποῦ φέρει κάππαριν, câprier, m.
Käppchen, n., μικρὴ σκούφια, petit bonnet; (Wirbelkäppchen), μικρὴ σκούφια ὁποῦ σκεπάζει μόνον τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς (τουρκ. φέσι), calotte, f.
Kappe, f., (Kleid), τὸ γιουποῦνι, φόρεμα ἕως τὰ ποδάρια, cape, f.; (Kopfbedeckung), μικρὴ σκούφια, petit bonnet, m., calotte, f.; (Kinderkappe), γιουποῦνι διὰ μικρὰ παιδία, jaquette (des enfants); (an Schuhen), πετζὶ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ παπουτζιοῦ, pâton (de soulier), m.
Kappen, v. a. κόπτω (κυρίως· τὰ σχοινιὰ τῆς ἄγκυρας), couper (le câble); Bäume —, ἀποκεφαλίζω δένδρα, étêter, écimer des arbres; einen Hahn —, μουνουχίζω πετεινόν, chaponner, châtrer un jeune coq.
Kappfenster, n., ὁ φεγγίτης, μικρὸν παράθυρον εἰς τὴν στέγην, lucarne, f.
Kappzaum, m., χαλινάρι διὰ ἄλογα ἀκαταδάμαστα, cavesson, m.
Kapsel, f., ἡ κάψα, θήκη, τὸ κουτί, capsule, boîte, f., étui, m.
Karat, n., τὸ καράτι τοῦ χρυσίου, carat (poids), m.
Karausche, f., εἶδος ὀψαριοῦ μικροῦ εἰς τὰ ποτάμια, corassin, carassin (poisson), m.
Karbatsche, f., τὸ καμτζίκι, τὸ βούνευρον, fouet de cuir, nerf m. de boeuf.
Karbatschen, v. a. δέρνω μὲ καμτζίκι, μὲ βούνευρον, fouetter, étriller.
Kardetsche, f., ἡ λανάρα, carde, f.
Kardetschen, v. a. λαναρίζω, carder.
Karde, Kardendistel, f., δίψακος (ὀνάκανθα διὰ τὸ λανάρισμα), chardon m. à carder.
Karfunkel, s. Karbunkel.
Karg, adj. φειδωλὸς, φιλάργυρος, chiche, mesquin.
Kargen v. n. φείδομαι, λυποῦμαι τὰ ἄσπρα, εἶμαι φειδωλὸς, φιλάργυρος, lésiner.
Kargheit, f., ἡ φειδωλότης, φιλαργυρία, lésine, f.
Kärglich, adj. ὀλίγος, μόλις

τόσον ὅπου φθάνει, mesquin, maigre.

Karnies, n., ἡ κορωνὶς (εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικήν), corniche, f.

Karpfen, (Karpen), m., τὸ σαζάνι, (ψάρι), carpe, f.

Karre, f., ἁμαξάκι μὲ ἕναν τροχόν, brouette, f.

Karren, m., ἁμάξι μὲ δύω τροχοὺς δι' ἀγώγι, charrette, f.

Karren, v. n. τραβῶ, σύρνω ἕνα ἁμαξάκι, brouetter, tirer une charrette.

Karrengabel, f., τὰ δύο μακρὰ ξύλα εἰς ἕνα ἁμαξάκι μεταξὺ τῶν ὁποίων ζεύγουν τὸ ἄλογον, limons m. pl. de charrette, brancard, m.

Karrengaul, m., ἄλογον ἁμαξᾶ, ἄλογον ἀγωγιάτου, cheval m. de charrette, cheval de brancard.

Karrenschieber, m., ἐκεῖνος ὁποῦ τραβᾷ τὸ μονότροχον ἁμαξάκι, brouettier, m.

Kärrner, m., ἁμαξᾶς, ἀγωγιάτης, charretier, m.

Karst, m., ἡ δίκελλα, τὸ δικέλλι, hoyau, m., pioche, houe, f.

Karsten, v. a. σκάπτω, σκαλίζω μὲ δικέλλι, labourer avec le hoyau.

Kartätsche, f., δεμάτι μὲ χαρτιὰ καὶ μολύβια ὁποῦ ῥίπτουν ἀπὸ τὸ κανόνι, cartouche, f.; mit Kartätschen geladen, γεμισμένος μὲ τέτοια μολύβια κτλ., chargé de mitraille ou à mitraille.

Karte, f., τὸ χαρτὶ (διὰ παιγνίδι), carte, f.; ὁμοίως χάρτης, γεωγραφικὴ χάρτα, carte (géographique).

Karten, v. a. διατάσσω, ἑτοιμάζω (μὲ κακὸν σκοπόν), concerter q.

Kartenblatt, n., ἕνα χαρτὶ (διὰ παιγνίδι), une (seule) carte.

Kartenmacher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει χαρτιὰ διὰ παιγνίδι, cartier, m.

Kartenpapier, n., χαρτὶ χονδρότερον καὶ πυκνότερον, carton, m.

Kartenspiel, n., τὸ παιγνίδι μὲ τὸ χαρτιά, jeu m. de cartes.

Kartenspieler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὰ χαρτιά, joueur m. de cartes.

Karthaune, f., τὸ πλέον μεγαλήτερον εἶδος τῶν κανονιῶν, gros canon, m.

Kartoffel, f., μῆλον τῆς γῆς, καρτόφελον, pomme de terre, patate, f.

Käse, m., τὸ τυρί, fromage, m.

Käseform, f., καλοῦπι διὰ τυριά, caserette, f.

Käsehändler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ τυριά, fromager, m.

Käsehaus, n., τὸ σπητάκι εἰς τὸ ὁποῖον στεγνώνουν τὰ τυριά, fromagerie, f.

Käsekuchen, m., πῆτα μὲ τυρί, talmouse, f.

Käsemade, f., σκωλῆκι εἰς τὸ τυρί, ver m. de fromage.

Käsemilbe, f., s. Milbe.

Käsen, v. n. πήζω, γίνομαι πηκτόγαλον, se cailler.

Käsicht, adj. ὅμοιος ὡσὰν τυρί, caseux, fromageux.

Kastanie, f., τὸ κάστανον, châtaigne, f.

Kastanienbaum, m., ἡ καστανιά, châtaignier, m.

Kastanienbraun, adj. ὁποῦ ἔχει χρῶμα καστάνου, châtain, m.

Kastanienwald, m., ὁ καστανότοπος, châtaignerie, f.

Kästchen, n., τὸ κιβώτιον, σεντουκάκι, κουτί, petite caisse, cassette, f.

Kasten, m., τὸ σεντούκι, caisse, f., coffre, m.; der Kasten Noah's, ἡ κιβωτὸς τοῦ Νωέ, arche f. de Noé.

Kasteyen, v. a. ἀπονεκρώνω μὲ νηστείαν, σκληραγωγίαν κτλ., macérer, mortifier.

Kasteyung, f., ἡ ἀπονέκρωσις, macération, mortification, f.

Kastrol, n., s. Casserolle.

Katalog, m., κατάλογος, catalogue, m.

Katarrh, m., ὁ κατάῤῥος, τὸ καταῤῥο, τὸ συνάχι μὲ βραχνάδα, catarre, m.

Katarrhal-Fieber, n., θέρμη ἀπὸ κατάῤῥον, fièvre f. catarrhale.

Katarrhalisch, adj. καταῤῥοϊκός, καταῤῥώδης, catarrhal.

Katechet, m., ὁ κατηχητής, catéchiste, m.

Katechetisch, adj. κατηχητικός, catéchistique.

Katechisation, f., ἡ κατήχησις, τὰ κατήχισμα, action f. de catéchiser.

Katechisiren, n., κατηχίζω, (ἐξετάζω τὰ παιδία εἰς τὰ ἀνήκοντα τῆς θρησκείας), catéchiser.

Katechismus, m., ἡ κατήχησις, ὁ κατηχισμός, (βιβλίδιον περιέχον τὰς ἀρχὰς τῆς πί-

στεως ἢ καὶ μιᾶς ἐπιστήμης κατ' ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις), catéchisme, *m.*

Kater, *m.*, ὁ γάτος, (*αἴλουρος), matou, chat *m.* mâle.

Katheter, *n.*, ἡ καθέδρα, chaire, *f.*

Kathedral-Kirche, *f.*, ἡ μητρόπολις (ἐκκλησία), cathédrale, église *f.* cathédrale.

Katheter, *m.*, ὁ καθητὴρ, (ἐργαλεῖον χειρουργικὸν μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὸ κάτουρον ἀπὸ τὴν φοῦσκαν ἑνὸς ἀῤῥώστου), (chirurg.) cathéter, *m.*

Katholik, *m.*, ὁ Κατόλικος, Κατολίκος, catholique, *m.*

Katholisch, *adj.* κατόλικος, catholique.

Kattun, *m.*, πανὶ βαμβακινὸν καὶ χρωματισμένον, toile *f.* de coton.

Katzbalgen, sich —, *fam.* δέρνομαι, κτυπειοῦμαι μὲ ἄλλον, se chamailler.

Katzbalgerey, *f.*, *fam.* ὁ δαρμὸς μεταξὺ μερικῶν ὁποῦ μαλώνουν, chamaillis, *m.*

Kätzchen, *n.*, τὸ γατόπουλον, γατί, chaton, *m.*

Katze, *f.*, ὁ γάτος, ἡ γάτα, chat, *m.*; (Kieze), ἡ γάτα (τὸ θηλυκὸν μόνον), chatte, *f.*; (Geldkatze), σακκοῦλα πετζένια διὰ ἄσπρα τὴν ὁποίαν περιζώνουν ὡς ζωνάρι, gibecière (à argent), *f.*; (in einer Festung), ὀχύρωμα ἀπὸ χῶμα εἰς τὸ ὁποῖον σταίνουν κανόνια, (fortif.) cavalier, *m.*

Katzenauge, *n.*, (ὀμμάτι γάτας) τὸ ὀπάλι, πολύτιμος λίθος, oeil *m.* de chat, chatoyante (pierre précieuse), *f.*

Katzenbalg, *m.*, **Katzenfell**, *n.*, δέρμα γάτου, peau *f.* de chat.

Katzengold, *n.*, εἶδος ἡμιμετάλλου κιτρίνου ὡσὰν τὸ χρυσίον, mica *m.* jaune.

Katzenkraut, *n.*, εἶδος καλαμίνθης (φυτόν), herbe-au-chat, cataire, *f.*

Katzenloch, *n.*, τρύπα διὰ νὰ ἀπερνοῦν οἱ γάτοι, chatière, *f.*

Katzensilber, *n.*, εἶδος ἡμιμετάλλου ἄσπρου ὡσὰν τὸ ἀσήμι, mica *m.* blanc.

Katzensprung, *m.*, πήδημα γάτου, saut *m.* de chat; (μεταφ.) πολλὰ μικρὸν διάστημα δρόμου, petit chemin, *m.*, quelques pas, *m. pl.*

Kauderwälsch, *adj.* διεφθαρμένος, ἀνακατωμένος (ὁμιλῶντας διὰ διάλεκτον), confus, corrompu (*en parlant* d'un dialecte).

Kauderwälsch, *n.*, διεφθαρμένη διάλεκτος, ἀνακατωμένη καὶ διεφθαρμένη γλῶσσα, baragouin, baragouinage, jargon, *m.*

Kauen, **Käuen**, *v. a.* μασσῶ, μασσειῶ, mâcher.

Kauern, *v. n.* sich —, *v. r.* κατακάθομαι διπλοπόδης, (μαζωγμένος), se blottir, s'accroupir.

Kauf, *m.*, ἡ ἀγορὰ, ὁ ψοῦνος, achat, marché, *m.*

Kaufbrief, *m.*, γράμμα ἀγορᾶς, μαρτυρία ἀγορᾶς, lettre *f.* d'achat, contrat *m.* de vente.

Kaufen, *v. a.* ἀγοράζω, ψωνίζω, (ψουνίζω), acheter.

Käufer, *m.*, ὁ ἀγοραστὴς, ψωνιστὴς, acheteur, chaland, *m.*

Kauffahrteyflotte, *f.*, στόλος (ἀρμάδα) πραγματευτικῶν πλοίων, flotte *f.* marchande.

Kauffahrteyschiff, *n.*, **Kauffahrer**, *m.*, πραγματευτικὸν πλοῖον (πραγμ. καράβι), vaisseau *m.* marchand.

Kaufhandel, *m.*, ἡ πραγμάτεια, τὸ ἐμπόριον, commerce, *m.*

Kaufhaus, *n.*, τὸ δημόσιον πραγματοφυλάκιον, (μαγαζίον), magasin *m.* public.

Kaufleute, *m.*, οἱ πραγματευταὶ, ἔμποροι, marchands, négociants, *m. pl.*

Käuflich, *adj.* ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἀγορασθῇ, νὰ ψωνισθῇ, qui peut s'acheter; *adv.* ἀγοράζωντας, ψωνίζωντας, par achat, à titre d'achat; käuflich an sich bringen, ἀγοράζω, ψωνίζω (ψουνίζω), acheter; — überlassen, πωλῶ, vendre.

Kauflustig, *adj.* πρόθυμος εἰς τὸ νὰ ἀγοράσῃ, qui a envie d'acheter.

Kaufmann, *m.*, ὁ πραγματευτὴς, ἔμπορος, marchand, négociant, commerçant, *m.*; — ὁ ἀγοραστὴς, ψωνιστὴς, acheteur, chaland, *m.*; s. Käufer.

Kaufmännisch, *adj.* πραγματευτικὸς, ἐμπορικὸς, marchand, mercantile.

Kaufmannschaft, *f.*, ἡ πραγμάτεια, ἐμπορία, commerce, *m.*; οἱ πραγματευταὶ, οἱ ἔμποροι, marchands, *m. pl.*, corps *m.* de marchands.

Kaufmannsbursche, *m.*, *παιδὶ πραγματευτοῦ*, *ἀρχάριος εἰς την πραγμάτειαν*, apprenti m. marchand.

Kaufmannsdiener, *m.*, *δοῦλος πραγματευτοῦ*, commis *m.* de marchand.

Kaufmannsfrau, *f.*, *γυναῖκα πραγματευτοῦ*, femme *f.* de marchand.

Kaufmannsgut, *n.*, *πρᾶγμα ἀνῆκον εἰς πραγματευτήν*, marchandise, *f.*

Kaufschilling, *m.*, *ὁ ἀῤῥαβῶνας (διδόμενος εἰς ψοῦνον)*, arrhes, *f. pl.*

Kaularsch, *m.*, *pop.* *ὄρνιθα μὲ κολοβωμένην οὐράν*, poule *f.* sans queue.

Kaulbarsch, *m.*, *ὁ κωβιός*, *τὸ λιλίγγι*, (*ψάρι*), petite perche *f.* de rivière.

Kaulkopf, *m.*, *βόϊτος*, *κοῖτος (ψάρι ὁποῦ ἔχει τὸ κεφάλι μεγαλήτερον ἀπὸ τὸ σῶμα)*, chabot (poisson), *m.*

Kaum, *adv.* *μόλις*, *μετὰ βίας*, à peine.

Kauz, *m.*, **Käuzchen**, *n.*, *ὁ (μικρὸς) μπούφος*, *ἡ (μικρὴ) κουκουβάγια*, chouette, *f.*, chat-huant, *m.*; ein reicher Kauz, *ἕνας πλούσιος*, *πλουσιώτατος*, un gros richard; ein närrischer Kauz, *παράξενος ἄνθρωπος*, homme *m.* étrange; ein durchtriebener —, *πανουργούτζικος*, *διαβολισμένος*, fin matois, *m.*

Kaviar, (Caviar), *m.*, *τὸ χαβιάρι*, caviar, *m.*

Kebsehe, *f.*, *ἡ συνουσία μὲ παλλακίδα*, concubinage, *m.*

Kebsmann, *m.*, *ὁποῦ ἔχει συνουσίαν μὲ παλλακίδα*, concubinaire, *m.*; (*μεταφ.*) *ἀγαπητικός*, galan, *m.*

Kebsweib, *n.*, *ἡ παλλακὶς (παλλακίδα)*, concubine, *f.*

Keck, *adj.* *τολμηρός*, *αὐθάδης*, hardi, audacieux; — *ἀναίσχυντος*, *ἀδιάντροπος*, affronté.

Keckheit, *f.*, *ἡ τολμηρία*, *αὐθάδεια*, hardiesse, audace, *f.*; — *ἡ ἀναισχυντία*, *ἀδιαντροπία*, effronterie, *f.*

Kegel, *m.*, *ὁ πασσαλίσκος*, *ξυλάριον*, quille, *f.*; Kegel spielen, *παίζω τοὺς πασσαλίσκους*, jouer aux quilles; (s. Kegelspiel); — (in der Mathematik), *ὁ κῶνος*, cône, *m.*

Kegelbahn, *f.*, *τόπος εἰς τὸν ὁποῖον παίζουν τοὺς πασσαλίσκους*, quillier, *m.*; (s. Kegelspiel).

Kegelförmig, *adj.* *κωνοειδής*, *κωνικός*, cônique.

Kegeln, *v. n.* *παίζω τοὺς πασσαλίσκους*, jouer aux quilles; (s. Kegelspiel).

Kegelschnitt, *m.*, (*μαθημ.*) *ἡ κωνικὴ τομή*, (mathém.) section *f.* cônique.

Kegelschub, *m.*, s. Kegelbahn.

Kegelspiel, *n.*, *τὸ παιγνίδι τῶν πασσαλίσκων*, (*εἰς τὸ ὁποῖον ἔχουν ἐννέα ξυλάρια μαζὺ σταιμένα εἰς σχῆμα τετραγώνου καὶ ῥίπτουν εἰς αὐτὰ μίαν ξυλίνην σφαῖραν*), jeu *m.* de quilles.

Kehldeckel, *m.*, *ἡ ἐπιγλωττὶς (ὁ σταφυλίτης)*, épiglotte, (luette), *f.*

Kehle, *f.*, *ὁ λάρυγξ*, (*λάρυγγας*), gorge, *f.*, gosier, *m.*; (Hohlkehle), *f.* Hohlkehle.

Kehlen, *v. a.* *κάμνω αὐλάκια εἰς στύλον κτλ.*, canneler.

Kehlhobel, *m.*, *ῥουκάνι μὲ τὸ ὁποῖον κάμνουν αὐλάκια εἰς στύλους κτλ.*, mouchette, *f.*

Kehlriemen, *m.*, *λουρὶ ὑποκάτω εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἀλόγου*, sougorge, *f.*

Kehlsucht, *f.*, Bräune.

Kehlziegel, *m.*, *καμπύλον κεραμίδι*, *βαθουλὸν κεραμίδι*, noue, *f.*

Kehr, *f.*, s. Wendung.

Kehraus, *m.*, *εἶδος χοροῦ (μάλιστα εἰς τὸ τέλος τοῦ γάμου)*, branle (danse dernière dans un festin de noces), *m.*

Kehrbesen, *m.*, *ἡ σκοῦπα*, *τὸ φροκάλλι*, (*φεροκάλλι*), balai, *m.*

Kehrbürste, *f.*, *ἡ βοῦρτζα*, brosse, *f.*, vergettes, *f. pl.*

Kehren, *v. a.* (fegen), *σαρώνω*, *σκουπίζω*, *φροκαλλίζω*; (*φλοκαλλίζω*), balayer; brosser, vergeter.

Kehren, *v. a.* (wenden), *στρέφω*, *γυρίζω*, tourner; sich —, *στρέφομαι*, *γυρίζω*, (*γυρίζομαι*), se tourner; nicht an etwas —, *δὲν ψηφῶ*, *δὲν κυτάζω*, ne pas se soucier de qc.

Kehricht, *n.*, *τὰ σκουπίσματα*, *σκουπίδια*, *σαρώματα*, balayures, *f. pl.*

Kehrmann, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ σκουπίζει τὴν αὐλὴν τοῦ ὀσπιτίου*, balayeur, *m.*

Kehrseite, *f.*, (einer Münze), τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ νομίσματος, le revers (d'une monnaie).
Kehrwisch, *m.*, σκοῦπα φκιασμένη ἀπὸ πτερά, houssoir, *m.*, époussette, *f.*
Kehrzehent, *m.*, δόσιμον ἀπὸ τόσα δεμάτια εἰς καιρὸν τοῦ θέρους, champart, *m.*
Keichen, *v. n.* ἀνασαίνω, ἀναπνέω πυκνά, μὲ δυσκολίαν, haleter, souffler.
Keichhusten, *m.*, ὁ γαδαρόβηχας, βῆχάς τις πολλὰ βαρύς, coqueluche, quinte, *f.*
Keifen, *v. n. fam.* μαλώνω, γογγύζω, gronder, quereller.
Keil, *m.*, ἡ σφῆνα, coin, *m.*; — zum Holzspalten, σφῆνα διὰ σχίσιμον ξύλων, ébuard, *m.*
Keilen, *v. a.* κτυπῶ δυνατὰ ἐπάνω εἰς ἕνα καρφὶ κτλ. διὰ νὰ ἔμβῃ εἰς μίαν τρύπαν, cogner, affermir avec un coin; (μεταφ.) δέρνω καλά, *fam.* rosser, étriller.
Keiler, *m.*, ὁ ἄγριος χοῖρος, sanglier *m.* mâle.
Keilförmig, *adj.* σφηνοειδής, en forme de coin, (anat.) cunéiforme,
Keilhaue, *f.*, ἡ δίκελλα, τὸ δικέλλι, pic, *m.*, pioche, *f.*
Keim, *m.*, ὁ βλαστὸς, (δηλαδὴ ὁ πρῶτος βλαστὸς ὁποῦ ἐβγαίνει ἀπὸ τὸν σπόρον), germe, *m.*; *fig.* (μεταφ.) ἡ πρώτη ἀρχή, πηγή, *fig.* germe, *m.*
Keimen, *v. n.* βλασταίνω, φυτρώνω, germer.

Kein, keine, kein, Keiner, keine, keines, κανεῖς (κανένας), καμμία, κανὲν (κανένα), οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδέν, aucun, aucune, nul, nulle.
Keinerley, *adj. indecl.* καμμιᾶς λογῆς (μὲ ἄρνησιν), aucun, nul.
Keineswegs, *adv.* μὲ κανέναν τρόπον, οὐδαμῶς, οὐδόλως, aucunement, nullement.
Keinmal, *adv.* καμμίαν φορὰν (μὲ ἄρνησιν), jamais, point du tout.
Kelch, *m.*, τὸ ποτήριον (μάλιστα εἰς τὴν μετάληψιν), coupe, *f.*, calice, *m.*; (an Blumen), ἡ κάλυξ τῶν ἀνθῶν, calice des fleurs.
Kelchdeckel, -teller, *m.*, δισκάριον τοῦ (ἁγίου) ποτηρίου, patène; pale, *f.*; disque, *m.*
Kelle, *f.*, τὸ μουστρὶ, παχτρί, truelle, *f.*; ἡ χουλιάρα, cuiller, *f.*
Keller, *m.*, τὸ κατώγαιον, κελλάρι, (ποτροῦμι), cave, *f.*
Kelleresel, *m.*, s. Kellerwurm.
Kellerey, *m.*, ἡ ἐπιτροπία εἰς (βασιλικὸν) κελλάρι, οἱ ἄνθρωποι ἀνήκοντες εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιτροπίαν, sommellerie, échansonnerie, *f.*
Kellerhals, *m.*, ἡ κληματίδα, χαμαιδάφνη, (φυτόν), garou, bois gentil (plante), *m.*
Kellerloch, *n.*, τρύπα τοῦ κελλαριοῦ, soupirail, *m.*
Kellermeister, *m.*, ὁ ἐπιστάτης εἰς κελλάρι, sommelier, *m.*
Kellerwurm, *m.*, ὄνος ὁ πολύπους, ζωΰφιον μικρὸν μὲ πολλὰ ποδάρια, cloporte, *m.*

Kellner, *m.*, ὁ δοῦλος εἰς κρασοπουλητήν, sommelier, *m.*; δοῦλος εἰς κοφιανέν, garçon (d'un cafetier), *m.*
Kelter, *f.*, τὸ πιεστήριον, (μὲ τὸ ὁποῖον πιέζουν τὸ σταφύλια), pressoir, *m.*
Kelterer, Keltertreter, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κινεῖ τὸ πιεστήριον, pressureur, *m.*
Keltern, *v. a.* στύφω, θλίβω, πιέζω (τὰ σταφύλια), pressurer, *m.*
Kennbar, Kenntlich, *adj.* γνωστὸς, εὐγνώριστος, connaissable.
Kennen, *v. a.* γινώσκω, γνωρίζω, connaître.
Kenner, *m.*, ὁ γνωριστής, connaisseur, *m.*
Kennerin, *f.*, ἡ γνωρίστρια, connaissense, *f.*
Kenntniß, *f.*, ἡ γνῶσις, εἴδησις, connaissance, science, *f.*, savoir, *m.*
Kennung, *f.*, τὸ πρῶτον σημεῖον τῶν ὀδοντιῶν εἰς τὸ ἄλογον, fève, *f.*, germe *m.* de fève (d'un cheval).
Kennzeichen, *n.*, τὸ σημεῖον (ἀπὸ τὸ ὁποῖον γνωρίζεται ἕνα πρᾶγμα), marque, *f.*, signe, caractère, indice, *m.*
Kerbe, *f.*, ἡ χαραγματιά, σημεῖον ἐγχαραγμένον εἰς ξύλον κτλ., coche, entaille, *f.*
Kerbel, *m.*, τὸ χαιρέφυλλον (ἰταλ. τζερφόλιο), φυτόν, cerfeuil, (plante), *m*
Kerben, *v. a.* κάμνω χαραγματιαῖς, ἐγχαράττω σημεῖα (εἰς ἕνα ξύλον κτλ.), faire une coche, entailler; eine Münze

kerben, χάμνω ὀδοντωτὴν τὴν ἄκραν ἑνὸς νομίσματος, créneler une monnaie.

Kerbholz, n., τὸ ῥαβοῦσι, ξύλον εἰς τὸ ὁποῖον χαρακώνει τις σημεῖα, taille, f.

Kerker, m., ἡ φυλακή, prison, f., cachot, m.

Kerkermeister, m., ὁ φυλακάτωρας, geolier, m.

Kerl, m., ὁ ἄνθρωπος (μάλιστα ταπεινῆς καταστάσεως, λαμβάνεται ἐπὶ καλοῦ καὶ κακοῦ), homme (surtout de basse condition); ein braver, rechtschaffener Kerl, καλὸς, τιμημένος ἄνθρωπος, honnête homme, brave garçon, m.; ein schlechter Kerl, οὐτιδανὸς, ἀχρεῖος, ψεύστης, mauvais sujet, coquin, m.; mein Kerl, ὁ δοῦλος μου, mon valet.

Kermes, m., τὸ κρεμέζι, πρινοκόκκι, kermès, m.

Kern, m., τὸ κουκοῦτζι (ἀπὸ μῆλα, ἀπίδια κτλ.) καρύδια, pepin (d'une pomme, d'une poire), m; ἡ πέτρα, (ἀπὸ κεράσια, δαμάσκηνα κτλ.), noyau (d'une cerise, prûne etc.); (μεταφ.) τὸ πλέον ἐξαιρετώτερον ἀπὸ ἕνα εἶδος, τὸ ἄνθος, élite, fleur, m.

Kernbeißer, m., πουλλὶ τι ὁποῦ τρώγει λεπτόκαρα, gros-bec (oiseau), m.

Kernen, v. a. s. Körnen.

Kernfrucht, f., πωρικὸν ὁποῦ ἔχει κουκοῦτζια (ὡς τὰ μῆλα, τὰ ἀπίδια), fruit m. à pepin.

Kernhaft, adj. δυνατὸς, ἰσχυρὸς, fort, robuste; ἐνεργικὸς, énergique.

Kernig, adj. ὁποῦ ἔχει πολλὰ κουκοῦτζια, plein de pepins; (derb, dicht), δυνατὸς, ἰσχυρὸς, πυκνὸς, ferme, fort; (von Reden), δυνατὸς, ἐνεργητικὸς, énergique, emphatique.

Kernmehl, n., τὸ πλέον καλλήτερον ἀλεῦρι, fleur f. de farine.

Kernobst, n., πωρικὰ μὲ κουκοῦτζια μέσα, (οἷον τὰ μῆλα, τὰ ἀπίδια), fruits m. pl. à pepin.

Kernschuß, m., (in der Artillerie), ἡ κανονιὰ ὁριζοντείως γινομένη, (artill.) coup m. de but en blanc.

Kernspruch, m, τὸ ἀπόφθεγμα, λόγος ἐξαίρετος καὶ ἄξιος, sentence f. exquise.

Kerze, f., τὸ κηρὶ, ἡ λαμπάδα, cierge; chandelle, f.

Kerzenträger, m., λαμπαδοφόρος, porte-cierge, m.

Kessel, m., τὸ καζάνι, (ὁ *λέβης), chaudron, m.; (Abgrund), τὸ βάραθρον, βαθὺ μέρος μεταξὺ ὑψηλῶν βουνῶν, creux, m., fosse f. d' un gouffre.

Kesselflicker, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ξαναφκιάνει τὰ παλαιὰ καζάνια (καζαντζῆς), drouineur, m.

Kesselflickervolk, n., ἀχρεῖοι, οὐτιδανοὶ ἄνθρωποι, gens de sac et de corde.

Kesselmacher, Keßler, m., ὁ χαλκοτύπος (καζαντζῆς), chaudronnier, m.

Kesselhaken, m., ἡ κρεμάθρα, (σίδηρον ἀπὸ τὸ ὁποῖον κρεμνοῦν τὰ καζάνια), crémaillère, f.

Kettchen, n., ἀλυσιδάκι, chaînette, f.

Kette, f., ἡ ἄλυσος, ἀλυσίδα, chaîne, f.; (μεταφ.) ἀράδα, ἀδιάκοπος σειρὰ, suite, f., enchaînement, m.

Kettel, f., ἀγκίστρι ἢ μικρὴ ἀλυσίδα διὰ σφαλισμὸν τῆς θύρας ἀπὸ μέσα, chaînette, f., (pour fermer une porte par dedans).

Ketten, v. a. ἀλυσιδώνω, δένω μὲ ἀλυσίδαν, enchaîner, attacher; (μεταφ.) ἑνώνω, συνδένω, fig. enchaîner.

Kettenhund, m., σκυλὶ ὁποῦ βάνουν εἰς ἀλυσίδαν, chien m. d'attache.

Kettenkugel, f., βόλι συνδεμένον μὲ ἄλλο διὰ μέσου ἀλυσίδας, τὰ ὁποῖα ῥίπτονται ἀπὸ κανόνια, ange, boulet à deux têtes, boulet m. ramé.

Kettennaht, f., Kettenstich, m., ῥαφὴ εἰς σχῆμα ἀλύσου, point m. de chaînette.

Kettenrechnung, f., ἡ ἄλυσος (εἰς τὴν ἀριθμητικήν), arithmétique f. conjointe.

Ketzer, m., ὁ αἱρετικός, hérétique, m.

Ketzerey, f., ἡ αἵρεσις, hérésie, f.

Ketzergericht, n., τὸ κριτήριον τῶν αἱρέσεων (εἰς μερικοὺς τόπους τῶν Καθολίκων), inquisition, f.

Ketzerisch, adj. αἱρετικός, hérétique (adj.).

Keuchen, s. Keichen.

Keule, f., τὸ ῥόπαλον, (ἡ ματζοῦκα), massue, f.; (Mörselkeule), γουδοχέρι, ἰγδοκόπανον, pilon, m.; (von Vieh), τὸ ὀπισινὸν μηρὶ (γουρουνιοῦ, κριαρίου κτλ.), cuisse, f., (de cochon), gigot (de mouton etc.).

Keuler, s. Keiler.

Keusch, adj. ἁγνὸς, ἐγκρατὴς εἰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας, chaste, pudique.

Keuschbaum, m., ἡ ἀλυγαριὰ (ἀλυγαρία), (δένδράκι), agnus-castus, vitex, m.

Keuschheit, f., ἡ ἁγνότης, ἐγκράτεια, chasteté, pudicité, f.

Kibitz, m., πουλλί τι (εἶδος ἐρωδιοῦ), vanneau (oiseau), m.

Kichererbse, Kicher, f., τὸ ῥεβίθι, ῥοβίθι, pois m. chiche.

Kicks, m., (im Scherz), τὸ σφάλμα (μάλιστα ὅταν τις δὲν ἐπιτύχῃ νὰ κτυπήσῃ κτλ.), fam. coup manqué, faux coup, m.

Kiefer, f., (der Baum), ἡ πεύκη, κουκουναριά, pinastre, pin m. sauvage.

Kiefer, m., (Kinnbacken), τὸ κατασάγουνον, (ἡ σιαγών), mâchoire, f.; (an Fischen), s. Kiemen.

Kiefern, adj. τῆς πεύκης, ἀπὸ ξύλον τῆς πεύκης, de bois de pinastre.

Kieke, f., θερμάστρα, chaufferette, f.

Kiel, m., (Federkiel), τὸ κονδύλι ἀδούλευτον, tuyau, m., tige f. de plume; (Schiffskiel), ἡ μεγάλη γρεντὰ εἰς τὸν πάτον τοῦ καραβιοῦ, (mar.) quille, f.

Kielen, v. a. βάνω κονδύλια (ἀδούλευτα) εἰς τὸ κλαβίρι, emplumer.

Kielholen, v. a. ein Schiff —, γυρίζω τὸ καράβι εἰς τὸ ἕνα πλάγιον νὰ τὸ καλαφατίσουν, caréner, mettre en carène, donner carène à un vaisseau; einen —, ἀπερνῶ τινὰ δεμένον ἀπὸ ἕνα σχοινὶ ὑποκάτω τοῦ καραβίου (ὁποῦ εἶναι τιμωρία), donner la cale à q.

Kielschwein, n., Kielschwinne, f., ξύλον ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον στερεώνεται τὸ κατάρτι, (mar.) carlingue, f.

Kielwasser, n., τὸ σχίσμα τῆς θαλάσσης ὁποῦ κάμνει τὸ πλοῖον, (mar.) sillage, ouaiche, m.

Kiemen, f. pl., τὰ σπάραγχνα, βρόγχια (τοῦ ψαριοῦ), branchies des poissons, ouïes, f. pl.

Kien, m., τὸ δαδί, bois résineux, pin, m.

Kienöhl, n., λάδι ἀπὸ τὴν πεύκην, huile f. de pin.

Kienruß, m., καπνιὰ ἀπὸ δαδί, noir m. de fumée.

Kiepe, f., s. Tragkorb.

Kies, m., χονδρὸς ἄμμος ἀνακατωμένος μὲ χαλίκια, gravier, m.

Kiesel, Kieselstein, m., τὸ χαλίκι, (πέτρα), caillou, m.

† Kiesen, v. a. ἐκλέγω, choisir; s. Wählen.

Kiesig, adj. ἀμμώδης, ὁποῦ ἔχει χονδρὸν ἄμμον, graveleux.

Kieze, f., ἡ γάτα, (δηλαδή· τὸ θηλυκὸν μόνον), chatte, f.

Kimme, f., ἡ χαραγματιὰ εἰς τὸν πάτον τοῦ βουτζιοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνουν ἡ δούγιαις, entaillure, neille, f.

Kind, n., τὸ (μικρὸν) παιδί, βρέφος, νήπιον, enfant, m. (et f.); (im Mutterleibe), ἔμβρυον, embryon, fétus, m.

Kindbett, n., τὸ κρεββάτι τῆς λεχούσης, couche, f. pl.; ins — kommen, γεννῶ, accoucher (d'un enfant).

Kindbetterin, f., ἡ λεχοῦσα, accouchée, f.

Kinderblattern, f., αἱ εὐλογιαῖς, petite vérole, f.

Kinderey, f., παιδιακίσιον πρᾶγμα, οὐτιδανὸν πρᾶγμα, (μασκαραλίκι), enfantillage, m., puerilités, f. pl.

Kinderfrau, f., Kindermädchen, n., Kindermagd, Kinderwärterin, f., δουλεύτρα διὰ τὰ νήπια, διὰ τὰ μικρὰ παιδία, bonne, f.

Kinderhaft, s. Kindisch.

Kinderklapper, f., τὸ κρόταλον, μικρὸν κόκκαλον μὲ κουδούνια διὰ παιγνίδι τῶν νηπίων, hochet, m.

Kinderlehre, f., ἡ κατήχησις (τῶν μικρῶν παιδίων), catéchèse, f.

Kinderlehrer, m., διδάσκαλος μικρῶν παιδίων, catéchiste, m.

Kinderleicht, adj. fam. εὐκολώτατος, bien aisé.

Kinderlos, adj. ἄτεκνος, ὁποῦ

δὲν ἔχει παιδία, sans enfants.
Kinderlosigkeit, f., ἡ ἀτεκνία, manque m. d'enfants.
Kindermord, m., ἡ παιδοκτονία, παιδοφονία, infanticide (crime), m.
Kindermörder, m., ὁ παιδοκτόνος, infanticide (criminel), m.
Kindermörderin, Kindesmörderin, f., παιδοκτόνη, (μάλιστα ἐκείνη ὁποῦ φονεύει τὸ ἐδικόν της παιδί), infanticide (criminelle), f.
Kindermuhme, f., δουλεύτρα ὁποῦ ἔχει τὴν φροντίδα διὰ τὰ μικρὰ παιδία, bonne, mie, f.
Kindermutter, f., s. Hebamme.
Kindern, v. n. παίζω ὡσὰν τὰ μικρὰ παιδία, badiner (d'une manière puérile).
Kinderraub, m., ἁρπαγὴ παιδίων, rapt m. d'enfants.
Kinderpossen, m. pl., παιδιακίσια πράγματα, (μασκαραλίκια), puerilités, f. pl.
Kinderschule, f., σχολεῖον διὰ μικρὰ παιδία, petite école, f.
Kinderspiel, n., παιγνίδι νηπίων, μικρῶν παιδίων, jeu m. d'enfant, badinage, m.
Kinderspott, m., περιγέλοιον τῶν μικρῶν παιδίων, risée f. des enfants.
Kinderstube, f., ὀνδᾶς διὰ τὰ μικρὰ παιδία, chambre f. des enfants.
Kindertaufe, f., βάπτισμα τῶν μικρῶν παιδίων, baptême de petits enfants.
Kinderzeug, n., σπάργανα, φάσκιαις, layette, f.

Kinderzucht, f., ἡ ἀνατροφή, παιδαγωγία, éducation des enfants, pédagogie, f.
Kindesbeine, nur: (von Kindesbeinen an), παιδιόθεν, ἀπὸ τὴν πρώτην νεότητα, dès la plus tendre enfance.
Kindeskind, n., ὁ ἔγγονος, ἡ ἐγγόνη, petit-fils, m., petite fille, f.; Kindeskinder, τὰ ἐγγόνια, les petits fils, les petites filles.
Kindesnöthen, nur: in Kindesnöthen seyn, ἔχω τὰς ὠδῖνας, εἶμαι κοντὰ νὰ γεννήσω, être en travail d'enfant.
Kindespflicht, f., παιδικὸν χρέος, devoir m. de l'enfant.
Kindheit, f., ἡ νηπιότης, παιδικὴ ἡλικία, enfance, f.
Kindisch, adj. παιδιακίσιος, enfantin, puéril.
Kindlich, adj. παιδικὸς, filial; kindlicher Gehorsam, παιδικὴ ὑπακοή, obéissance f. filiale.
Kindschaft, f., (μεταφ. εἰς τοὺς θεολόγους) υἱοθεσία, filiation, f.
Kindtaufe, f., τὸ βάπτισμα μικροῦ παιδίου, baptême (d'un enfant), m.
Kindtaufen, n., Kindtaufschmaus, m., ξεφάντωσις διὰ τὸ βάπτισμα ἑνὸς παιδίου, baptême, repas m. de baptême.
Kinn, n., τὸ πηγοῦνι, menton, m.
Kinnbacken, m., τὸ κατασάγουνον, (ἡ *σιαγών), mâchoire, f.
Kinnkette, f., τὸ ψέλλιον τοῦ χαλινοῦ, ἡ μικρὴ ἀλυσίδα ὑποκάτω ἀπὸ τὸ κατασάγουνον τοῦ ἀλόγου, gourmette, f.
Kinnlade, f., s. Kinnbacken.
Kippe, f., στάσις ἑνὸς πράγματος εἰς τὴν ἄκραν (μιᾶς τραπέζης κτλ.) ὁποῦ εἶναι κοντὰ νὰ πέσῃ, état m. d'une chose qui est près de perdre l'équilibre et de tomber; auf der — stehen, εἶμαι κοντὰ νὰ πέσω, être près de tomber; (μεταφ.) εἶμαι κοντὰ νὰ χαλασθῶ (νὰ γένω μουφλούζης κτλ.), être sur le point d'être ruiné, (être près de faillir etc.).
Kippen, v. n. κλίνω τόσον ὥστε νὰ πέσω, κουνοῦμαι καὶ εἶμαι κοντὰ νὰ πέσω, faire la bascule, trébucher; v. a. σηκώνω καὶ κλίνω (οἷον ἕνα τζουκάλι κτλ.), soulever et pencher (p. e. un pot etc.); die Feder —, s. Abkippen.
Kipper, m., (Kipper u. Wipper), ἐκεῖνος ὁποῦ χωρίζει ταῖς ἄκραις τῶν φλουριῶν κτλ., billonneur, rogneur, m.
Kipperey, f., ἡ ψευδιὰ ἐκείνων ὁποῦ χωρίζουν ταῖς ἄκραις τῶν φλουριῶν, billonnage, m.
Kirche, f., ἡ ἐκκλησία, église, f.
Kirchenälteste, m., ὁ προεστὼς τῆς ἐκκλησίας, ancien m. (de l'église).
Kirchenamt, n., ἐπάγγελμα ἐκκλησιαστικόν, office, ministère ecclésiastique.
Kirchenbann, m., ὁ ἀφορισμός, excommunication, f.
Kirchenbuch, n., τὸ κατάστιχον τῆς ἐκκλησίας (εἰς τὸ ὁποῖον

Digitized by Google

σημειώνουν τὰ βαπτισμένα παιδία κτλ.), registre m. de la paroisse.
Kirchenbuße, f., μετάνοια ὁποῦ γίνεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν, amende f. honorable.
Kirchendieb, m., ὁ ἱερόσυλος, ὁποῦ κλέπτει τι ἀπὸ μίαν ἐκκλησίαν, voleur m. d'église.
Kirchendiebstahl, m., κλεψιὰ γενομένη εἰς ἐκκλησίαν, vol m. d'église.
Kirchendiener, m., ὑπηρέτης ἐκκλησίας, ministre m. de l'église.
Kirchendienst, m., ὑπηρεσία ἐκκλησιαστική, ministère m. ecclésiastique.
Kirchenfest, n., ἐκκλησιαστικὴ ἑορτή, fête f. fêtée.
Kirchengänger, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πηγαίνει εἰς τὴν ἐκκλησίαν, qui fréquente l'église.
Kirchengebet, n., προσευχὴ διωρισμένη ὁποῦ γίνεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν, prière f. publique.
Kirchengeräth, n., τὰ σκεύη τῆς ἐκκλησίας, vases sacrés m. pl. d'une église.
Kirchengericht, n., κριτήριον ἐκκλησιαστικόν, consistoire, m.
Kirchengesang, m., τὸ ψάλσιμον, chant m. de l'église; s. auch: Kirchenlied.
Kirchengeschichte, f., ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, histoire f. ecclésiastique.
Kirchenjahr, n., ἐκκλησιαστικὸν ἔτος, an m. ecclésiastique.
Kirchenlehrer, m., διδάσκαλος ἐκκλησιαστικός, docteur m. de l'église.
Kirchenlied, n., ᾆσμα ἐκκλησιαστικὸν, ψαλμῳδία, cantique, m.
Kirchenmusik, f., μουσικὴ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, musique f. d'église.
Kirchenordnung, f., ἐκκλησιαστικὴ τάξις, rituel, m.
Kirchenpfleger, m., s. Kirchenvorsteher.
Kirchenraub, m., ἡ ἱεροσυλία, sacrilége, m. (crime).
Kirchenräuber, m., ὁ ἱερόσυλος, ὁποῦ μὲ βίαν ἁρπάζει τι ἀπὸ μίαν ἐκκλησίαν, sacrilége, m. (criminel).
Kirchenrechnung, f., ὁ λογαριασμὸς τῶν εἰσοδημάτων μιᾶς ἐκκλησίας, compte m. des revenus d'une église.
Kirchenrecht, n., ἡ ἐκκλησιαστικοὶ νόμοι, ἐκκλησιαστικοὶ κανόνες, droit canon, droit m. ecclésiastique.
Kirchensänger, m., ψάλτης εἰς τὴν ἐκκλησίαν, chantre d'une église, machicot, m.
Kirchenschmuck, m., ὁ ἐκκλησιαστικὸς στολισμός, ornements, paremens m. pl. d'une église; τὰ ἱερατικά, ornements des prêtres.
Kirchenstaat, m., ἡ ἐπαρχία τοῦ πάπα, état m. de l'église.
Kirchenstrafe, f., τιμωρία ἐκκλησιαστική, censure f. ecclésiastique.
Kirchenstuhl, m., τὸ στασίδι, place, loge, f., siège (dans une église), m.
Kirchenväter, m. pl., οἱ ἅγιοι πατέρες τῆς ἐκκλησίας, les saints Pères (de l'église), m. pl.
Kirchenversammlung, f., ἡ (ἐκκλησιαστικὴ) σύνοδος, concile, synode, m.
Kirchenvorsteher, m., ὁ ἐπιστάτης ἢ προεστὼς μιᾶς ἐκκλησίας, marguillier, m.
Kirchfahrt, f., s. Pfarre.
Kirchgang, m., (einer Sechswöchnerin), αἱ εὐχαὶ ἢ ὁ σαραντισμὸς τῶν γυναικῶν ὁποῦ ἐγέννησαν, les relevailles, f. pl.
Kirchhof, m., τὸ κοιμητήριον, cimetière, m.
Kirchlich, adj. ἐκκλησιαστικός, ecclésiastique, de l'église.
Kirchmesse, f., χρονικὴ ἑορτὴ τῆς ἀφιερώσεως μιᾶς ἐκκλησίας, anniversaire m. de la dédicace d'une église; s. auch: Kirmeß.
Kirchner, m., ὁ οἰκονόμος τῆς ἐκκλησίας, ὁ σκευοφύλαξ, ἐκκλησιάρχης, sacristain, m.
Kirchspiel, n., ἡ παροικία, ἐνορία, paroisse, f.
Kirchsprengel, m., ἡ διοίκησις, ἐπαρχία ἐπισκόπου, diocèse, f.
Kirchthüre, f., ἡ θύρα τῆς ἐκκλησίας, porte f. de l'église.
Kirchthurm, m., ὁ πύργος μιᾶς ἐκκλησίας, τὸ καμπαναρειόν, clocher, m.
Kirchvater, m., s. Kirchenvorsteher.
Kirchweihe, f., ἡ ἀφιέρωσις μιᾶς ἐκκλησίας, dédicace f. d'une église; ἡ χρονικὴ ἑορτὴ τῆς ἀφιερώσεως, anniver-

saire m. de la dédicace d'une église.

Kirmeß, f., χρονικὴ πανήγυρις εἰς τὰ χωρία, εἰς τὴν ὁποίαν ξεφαντώνουν, fête f. du village.

Kirre adj. ἥμερος, συνηθισμένος εἰς τὸν ἄνθρωπον, privé, apprivoisé.

Kirren, v. a. ἡμερώνω (ἕνα ζῶον, ἕνα πουλλὶ, ὥστε νὰ συνηθίζῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον), apprivoiser; (μεταφ.) δελεάζω, ἕλκω (τραβῶ) μὲ ἀπάτην, appâter, leurrer, enjôler, séduire.

Kirschbaum, m., ἡ κερασιά, cerisier, m.

Kirschbrantwein, m., ῥακὴ ἀπὸ κεράσια, ratafia m. de cerises.

Kirsche, f., τὸ κέρασον, κεράσι, cerise, f.

Kirschkern, m., πέτρα κερασιοῦ, noyau m. de cerise.

Kirschkuchen, m., πῆτα ἀπὸ κεράσια, κερασόπητα, gâteau m. de cerises.

Kirschlorbeer, m., δαφνοκερασιά, laurier-cerise, m.

Kirschsaft, m., κερασόζωμον, jus m. de cerises.

Kissen, n., τὸ προσκέφαλον, μαξιλλάρι, coussin, m.

Kiste, f., ἡ κίστη, τὸ σεντοῦκι, caisse, f.

Kitt, m., ἡ πετρόκολλα, ciment, m.

Kittel, m., ἐπανωφόρεμα ἀπὸ χονδρὸν πανὶ (τῶν ἀμαξάδων κτλ.), souquenille, blaude, f.

Kitten, v. a. κολλῶ μὲ πετρόκολλαν, cimenter, mastiquer.

Kitzel, m., τὸ γαργάλισμα, chatouillement, m.; (μεταφ.) ὄρεξις, ἐπιθυμία, démangeaison, envie, f.

Kitzelig, adj. γαργαλιστικός, chatouilleux; kitzelig seyn, δὲν ἠμπορῶ νὰ ὑποφέρω τὸ γαργάλισμα, être chatouilleux; (schwierig), δύσκολος, κινδυνώδης, fig. épineux, périlleux.

Kitzeln, v. a. γαργαλίζω, chatouiller (prop. et fig.).

Kladde, f., τὰ καθημερινὸν κατάστιχον τοῦ πραγματευτοῦ, brouillon, m.

Klaffen, v. n. εἶναι μισοκλεισμένον, δὲν σφαλεῖ καλά, bâiller, s'entr'ouvrir, être entr'ouvert.

Kläffen, v. n. γαυγίζω συχνὰ (ὡσὰν τὰ μικρὰ σκυλιά), japper, clabauder.

Klafter, f., ἡ ὀργυιὰ, μέτρον ἀπὸ τρεῖς πήχαις ἢ ἕξ πόδας, brasse, toise, f.

Klaftern, v. a. μετρῶ (ξύλα κτλ.) κατὰ τὴν ὀργυιὰν, corder, mouler (du bois etc.), toiser.

Klagbar, adj. ὁποῦ ἐγκαλεῖ τινα εἰς κριτήριον, qui accuse q.; klagbar werden, ἐγκαλῶ εἰς κριτήριον, προσκλαίω, porter ses plaintes en justice.

Klage, f., τὸ παραπόνημα, ὁ παράπονος, plainte, lamentation, f.; (vor Gericht), ἡ ἐγκάλεσις εἰς κριτήριον, πρόσκλαυσις, plainte, complainte, instance, action, demande.

Klagefrau, f., Klageweib, n., μοιρολογίστρα, pleureuse, f.

Klagelied, n., ἡ θρηνῳδία, chanson f. lugubre, fam. jérémiade; (μεταφ.) τὸ παραπόνημα, lamentation, f.

Klagen, v. n. παραπονοῦμαι, se plaindre; (vor Gericht), ἐγκαλῶ εἰς κριτήριον, προσκλαίω, παραδίδω παράπονον εἰς τὸ κριτήριον, porter ses plaintes en justice, former une demande (contre q.); sich —, παραπονοῦμαι, εὑρίσκομαι ἀχαμνά, se trouver mal.

Kläger, m., ὁ ἐγκαλεστὴς, ὁ προσκλαίων, ὁ κατήγορος, demandeur, complaignant; accusateur, m.

Klaggedicht, n., ὁ ἔλεγος, τὸ ἐλεγεῖον, élegie, f.

Kläglich, adj. παραπονητικός, plaintif, lamentable; ἐλεεινὸς, θρηνητικὸς, ταλαίπωρος, pitoyable, déplorable, misérable.

Klagschrift, f., γράμμα ἐγκαλέσεως εἰς κριτήριον, plainte, demande f. judiciaire.

Klamm, adj. στενός, étroit; στενοχωρημένος, embarrassé; — σπάνιος, δυσκολοαπόκτητος, rare, difficile à trouver; (erstarrt), ἀκίνητος, ἀλύγιστος ἀπὸ τὸ κρύον (λέγεται μάλιστα διὰ τὰ δάκτυλα), roide, transi de froid (se dit surtout des doigts).

Klammer, f., ἡ περώνη, σίδηρον ἀγκιστρωτὸν διὰ στε-

ῥέωσίν τινος πράγματος, crampon, *m.*, agrafe, *f.*; — ὁμοίως· ξύλον σχισμένον μὲ τὸ ὁποῖον στερεώνουν τὰ πλυμένα πανιὰ κρεμασμένα εἰς σχοινί, fichoir, *m.*; παρένθεσις, crochet, *m.*

Klammern, *v. a.* στερεώνω μὲ περώνην, cramponner; f. Klammer.

Klang, *m.*, ὁ ἦχος, τόνος, son, ton, *m.*

Klappe, *f.*, σκέπασμα σηκωτὸν (οἷον· εἰς ταῖς τρύπαις μερικῶν μουσικῶν ὀργάνων ἀνέμου), clapet, *m.*, languette *f.* (d'une flûte etc.); (am Rocke), ἄκρα διπλωμένη φορέματος κτλ., rabat, rebord (d'un justaucorps); (Fallthüre), σηκωτὴ θύρα, trape, *f.*

Klappen, *v. n.* κροτῶ, κάμνω κτύπον (ὡσὰν ξύλα ὁποῦ κτυποῦνται), se fermer avec bruit, claquer.

Klapper, *f.*, τὸ κρόταλον, claquet, hochet, *m.*, cliquette, *f.*

Klapperjagd, *f.*, κυνῆγι μὲ κρόταλα, chasse *f.* à bruit, à claquet.

Klappermühle, *f.*, ὁ μύλος (ὁποῦ κάμνει πάντοτε κτύπον), moulinet, *m.*; (μεταφ.) φλύαρη, ὁποῦ δὲν παύει ποτὲ ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν, babillarde (dont la langue va comme un traquet de moulin), *f.*

Klappern, *v. n.* κροτῶ, κάμνω κρότον, κτύπον, (ὡς ὁ μύλος κτλ.), cliqueter, claquer, faire du bruit.

Klapperschlange, *f.*, τὸ κροταλόφιδον, (ὀφίδι τῆς Ἀμερικῆς), serpent *m.* à sonnettes.

Klapperstorch, *m.*, f. Storch.

Klapps, *m.*, *fam.* κτύπημα (ἐλαφρὸν) μὲ τὸ χέρι, claque, *f.*

Klappentisch, *m.*, διπλωτὴ τράπεζα (μὲ σηκωτὰ σανίδια εἰς τὰ δύο μέρη), table *f.* brisée, table à abatants.

Klar, *adj.* καθαρός, clair; σαφής, *fig.* clair, évident; (von der Stimme), λεπτὸς καὶ ὑψηλός (διὰ τὴν φωνήν), clair (en parlant de la voix).

Klären, *v. a.* καθαρίζω, clarifier, éclaircir; sich —, καθαρίζομαι, devenir clair; es klärt sich (das Wetter), ἀνοίγει ὁ καιρός, le temps s'éclaircit.

Klarheit, *f.*, τὸ φέγγος, clarté, *f.*; σαφήνεια, *fig.* clarté.

Klatsch, *m.*, κτύπημα (σφοδρὸν) μὲ τὸ χέρι, *fam.* claque, tape, *f.*; κρότος ἀπὸ ἕνα τοιοῦτον κτύπημα, bruit (d'une claque etc.); — (μεταφ.) φλυαρίαις, babil, caquet, *m.*

Klatsche, *f.*, ξύλον μὲ πετζὶ εἰς τὴν ἄκραν, μὲ τὸ ὁποῖον σκοτώνουν ταῖς μυῖαις, tue-mouches, *m.*; *fam.* γυνὴ φλύαρος, (φλύαρη), babillarde, jaseuse, rapporteuse.

Klatschen, *v. a.* κτυπῶ μὲ τὸ χέρι, μὲ τὴν παλάμην, claquer, frapper de la paume de la main; *v. n.* κροτῶ, κτυπῶ τὰ χέρια, claquer des mains; (ausschwatzen), φανερώνω φλυαρῶντας, λέγω κάθε πρᾶγμα ὁποῦ ἴδα ἢ ἤκουσα, bavarder, babiller, caqueter, rapporter, redire.

Klätscher, *m.*, **Klätscherin**, *f.*, ἕνας φλύαρος, μία φλύαρη (ὁποῦ φανερώνει (κρυφόν τι) φλυαρῶντας, ὁποῦ λέγει ὅλα ὅσα ἴδε καὶ ἤκουσε), babillard, jaseur, rapporteur, *m.*; babillarde, jaseuse, rapporteuse, *f.*

Klatscherey, *f.*, φλυαρίαις, bavarderie, jaserie, *f.*

Klatschhaft, *adj.* φλύαρος, ὁποῦ φανερώνει ὅλα, ὁποῦ λέγει ὅλα ὅσα ἴδε καὶ ἤκουσε, babillard, bavard.

Klatschrose, **Klapperrose**, *f.*, ἀγριοπαπαροῦνα, coquelicot, *m.*

Klauben, *v. a.* ξεφλουδίζω, ἐβγάζω μὲ τὰ νύχια τὸ τζέφλιον ἀπὸ ὄσπρια, τὸ κρέας ἀπὸ κόκκαλα κτλ., éplucher; ronger (un os etc.).

Klaue, *f.*, τὸ ὀνύχι, νύχι τῶν ἁρπακτικῶν ζώων καὶ πουλλιῶν, griffe, serre, *f.*

Klause, *f.*, τὸ ἀσκητήριον, κατοικία ἀσκητοῦ, reclusion, *f.*, ermitage, *m.*

Klausner, *m.*, ὁ ἀσκητής, ἐρημίτης, reclus, ermite, *m.*

Kleben, *v. a.* et *n.* κολλῶ, coller, attacher; tenir, s'attacher à qc.

Kleberig, *adj.* κολλητικός, γλίσχρος, ἰξώδης, gluant, visqueux, glutineux.

Kleck, (*fam.* **Klecks**), *m.*, τὸ λέρωμα, (μουτζούλωμα), tache, *f.*, (pâté, *m.*).

Klecken, *v. n.* λερώνω, μουρδαρεύω, (οἷον· χύνωντας

λάδι, μελάνη κτλ.), tacher, faire des taches, des pâtés; *fam.* das kleckt, φθάνει, εἶναι ἀρκετά, cela suffit.

Klee, *m.*, τὸ τρίφυλλον, τριφύλλι, trèfle, *m.*

Kleeblatt, *n.*, ἕνα τριφύλλι, φύλλον τοῦ τριφύλλου, feuille *f.* de trèfle.

Kleiben, s. Kleben.

Kleid, *n.*, τὸ φόρεμα, habit, vêtement, *m.*

Kleiden, *v. a.* ἐνδύνω, βάνω φόρεμα (εἰς ἄλλον), habiller, vêtir; sich —, ἐνδύνομαι, βάνω (τὰ φορέματά μου), s'habiller; (μεταφ.) πρέπει καλὰ, εἶναι εὐπρεπές, seoir.

Kleiderbürste, *f.*, ἡ βοῦρτζα διὰ φορέματα, brosse, *f.*, vergettes, *f. pl.*

Kleiderhandel, *m.*, μεταπούλησις παλαιῶν φορεμάτων, friperie, *f.*

Kleiderhändler, *m.*, μεταπουλητὴς παλαιῶν φορεμάτων, fripier, *m.*

Kleiderkammer, *f.*, τὸ φορεματοφυλάκιον, ὀνδὰς εἰς τὸν ὁποῖον φυλάγουν τὰ φορέματα, garde-robe, *f.*

Kleiderkrämer, *m.*, s. Kleiderhändler.

Kleidermotte, *f.*, ἡ βότρυδα, μόλιζα, teigne, gerce, *f.*

Kleiderordnung, *f.*, ἡ τάξις διὰ τὴν φορεσίαν, οἱ νόμοι διὰ τὴν φορεσίαν, règlement *m.* pour les habits.

Kleiderpracht, *f.*, ἡ πολυτέλεια, λαμπρότης εἰς τὰ φορέματα, luxe *m.* des habits.

Kleiderschrank, *m.*, ντουλάπι διὰ φορέματα, armoire, *f.*

Kleidertracht, *f.*, ὁ τρόπος τῆς φορεσίας, ἡ φορεσία, manière *f.* de s'habiller, mode, *f.*

Kleidertrödler, s. Kleiderhändler.

Kleidung, *f.*, τὰ φορέματα, ἡ φορεσία, τὸ ἔνδυμα, vêtement, habillement, *m.*

Klein, *adj.* μικρός petit; der Kleine, die Kleine, τὸ (μικρὸν) παιδί, τὸ (μικρὸν) κορίτζι, le petit, la petite; *fam.* von Klein auf, παιδιόθεν, ἀπὸ τὴν πρώτην νεότητα, dès la plus tendre enfance.

Kleinfügig, s. Geringfügig.

Kleingläubig, *adj.* ὀλιγόπιστος, de peu de foi.

Kleingläubigkeit, *f.*, ἡ ὀλιγοπιστία, petite foi, *f.*

Kleinhändler, *m.*, λιανοπουλητής, détailleur, *m.*

Kleinheit, *f.*, ἡ μικρότης, petitesse, *f.*

Kleinigkeit, *f.*, μικρὸν πρᾶγμα, μπαγατέλα), bagatelle, minutie, *f.*

Kleinkrämer, *m.*, s. Kleinhändler.

Kleinlaut, *adj.* ἀποκαρδιωμένος, ὁποῦ ἔχασε τὸ θάῤῥος, abattu, découragé.

Kleinlich, *adj.* μικρούτζικος, petit, mince; — μικροπρεπής, ἀνάξιος τιμημένου ἀνθρώπου, mesquin (indigne d'un homme d'honneur).

Kleinmuth, *m.*, Kleinmüthigkeit, *f.*, ἡ ὀλιγοψυχία, μικροψυχία, pusillanimité, *f.*, découragement, *m.*

Kleinmüthig, *adj.* ὀλιγόψυχος, μικρόψυχος, pusillanime, découragé.

Kleinod, *n.*, ἕνα πολύτιμον πρᾶγμα (οἷον· διαμάντι, μαργαριτάρι). τὸ τζοβαερικόν, joyau, bijou, *m.*

Kleinodien, *n. pl.*, s. Reichskleinodien.

Kleinschmidt, *m.*, σιδηρᾶς, taillandier, lormier, *m.*

Kleinstädter, *m.*, ἐγκάτοικος μικρῆς πόλεως, κωμοπολίτης, habitant d'une petite ville, petit bourgeois, *m.*

Kleinstädtisch, *adj.* κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν μικρῶν πόλεων, qui sent le petit bourgeois, commun.

Kleister, *m.*, ἡ ἀλευρόκολλα, colle *f.* d'amidon ou de farine.

Kleistern, *v. a.* κολλῶ μὲ ἀλευρόκολλαν, coller.

Klemme, *f.*, πιεστήριον (τῶν ξυλουργῶν κτλ.), sergent (des menuisiers etc.); (μεταφ.) ἡ στενοχωρία, gêne, presse, *f.*; (in der Klemme seyn), εἶμαι εἰς στενοχωρίαν, στενοχωροῦμαι, être à la gêne, être en presse.

Klemmen, *v. a.* ζουλήγω, σφίγγω, serrer, presser.

Klempner, *m.*, τεχνίτης ὁποῦ δουλεύει τὸν τενεκέν, ferblantier, *m.*

Klepper, *m.*, μικρὸν ἄλογον, bidet, genet, *m.*

Klette, *f.*, τὸ ξάνθιον, ἡ κωλιτζίδα, (φυτόν τι), glouteron, *m.*, bardane, *f.*

Klettern, *v. n.* ἀναβαίνω πιά-

γῶντας μὲ χέρια καὶ ποδάρια, grimper, gravir.

Kletterstange, *f.*, *κατάρτι στολισμένον μὲ διάφορα πράγματα ὁποῦ λαμβάνει ἐκεῖνος ὁποῦ ἀναβαίνει (χωρὶς σκάλαν ἢ σχοινί) εἰς αὐτό*, perche *f.* à grimper, mât *m.* de cocagne.

Kleye, *f.*, *τὰ πίτυρα*, son, *m.*

Kleyenbrod, *n.*, *ψωμὶ ἀπὸ ξαναλεσμένα πίτυρα*, pain *m.* de recoupe.

Kleyenmehl, *n.*, *ἀλεῦρι ἀπὸ τὰ ξαναλεσμένα πίτυρα*, recoupe, *f.*

Kleyig, s. Lehmig, Thonig.

Klima, *n.*, *τὸ κλίμα*, climat, *m.*

Klimmen, *v. n.* (poet.) s. Klettern.

Klimpern, *v. a.* *κουδουνίζω, κάμνω κτύπον (ὡσὰν ἄσπρα, κλειδιὰ κτλ.)*, faire un cliquetis; *παίζω ὀλίγον τὸ κλαβίρι, τὴν κιθάραν*, toucher un peu le clavecin, jouer un peu de la guitarre.

Klinge, *f.*, *ἡ λάμα*, lame, *f.*; — *τὸ σπαθί*, épée, *f.*

Klingel, *f.*, *τὸ κουδοῦνι*, sonnette, clochette, *f.*

Klingelbeutel, **Klingelsack**, *m.*, *σακκοῦλα μὲ κουδούνιον, εἰς τὴν ὁποίαν μαζώνουν ἐλεημοσύναις εἰς τὴν ἐκκλησίαν*, bourse *f.* pour la quête dans l'église.

Klingeln, *v. n.* *κουδουνίζω (μὲ κουδοῦνι)*, sonner (la clochette), tirer la sonnette.

Klingen, *v. n.* *ἠχῶ, ἀναδίδω ἦχον*, sonner, tinter; (von den Ohren), *βομβίζω (λέγεται διὰ τὰ αὐτιά)*, tinter (*se dit* des oreilles).

Klinke, *f.*, *τὸ μάνδαλον*, loquet, *m.*

Klinse, *f.*, *fam.* *χαραγματιά, σχασματιά*, fente, crevasse, *f.*

Klippe, *f.*, *ὁ σκόπελος, βράχος, τὸ σκόπελον, ἡ (μεγάλη) πέτρα*, écueil, *m.*

Klipper, *m.*, s. Klempner.

Klippern, *v. n.* *κτυπῶ μὲ σφυρί, κάμνω κτύπον κτυπῶντας μὲ σφυρί*, faire du bruit en frappant d'un marteau.

Klippig, *adj.* *γεμάτος σκοπέλους*, plein *m.* d'écueils.

Klippkrämer, s. Kleinkrämer.

Klirren, *v. n.* *βοῶ, κάμνω κτύπον (ὡς γυαλιά, σπαθιά, ἅλυσοι, ὁποῦ κτυποῦνται)*, faire un cliquetis (tel que celui de verres, d'épées, de chaînes).

Klitsch, *m.*, *fam.* *κτύπημα μὲ τὴν παλάμην (εἰς τὸν κῶλον)*, tape, claque, *f.*

Klitschen, *v. a.* *fam.* *κτυπῶ μὲ τὴν παλάμην (μάλιστα ἕνα μικρὸν παιδὶ εἰς τὸν κῶλον)*, taper, claquer (fesser un enfant).

Klitschig, *fam.* s. Klebrig, Kloßig, Teigicht.

Kloben, *m.*, *τὸ καροῦλι*, poulie, *f.*

Klöpfel (**Klöppel**), *m.*, (einer Glocke), *ὁ κόπανος (τῆς καμπάνας)*, battant (d'une cloche); s. auch Klöppel.

Klopfen, *v. a.* *κτυπῶ (οἷον τὸ κρέας διὰ νὰ τὸ ἁπαλύνω κτλ.)*, battre, frapper (*p. e.* la viande pour la rendre plus tendre etc.); *v. n.* an die Thüre —, *κτυπῶ εἰς τὴν θύραν*, heurter, frapper à la porte; das Herz klopft, *ἡ καρδία κτυπᾷ*, le coeur palpite.

Klopfer, *m.*, *τὸ σήμαντρον τῆς θύρας*, heurtoir, marteau *m.* de porte.

Klopffechter, *m.*, *ὁ ἀθλητής, ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὸ σπαθί*, bretteur; gladiateur, *m.*

Klopfhengst, *m.*, *ἄτι μουνουχισμένον τοῦ ὁποίου ἐστριφογυρίσαν τὰ ὀρχίδια*, cheval *m.* bistourné.

Klopfholz, *n.*, *ὁ κόπανος, ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον κοπανίζουν*, batte, *f.*, battoir, *m.*

Klopfjagen, *n.*, *κυνῆγι εἰς τὸ ὁποῖον κτυποῦν τὰ μικρὰ δάση, διὰ νὰ ἔβγουν τὰ θηρία*, battue, *f.*

Klöppel, *m.*, *ἕνα ξύλον στρόγγυλον καὶ μακρόν*, maillet, battoir, *m.*; *ἡ ματζοῦκα*, billot, tricot, *m.*, massue, *f.*; *ὁ κόπανος*, battant (de cloche); (zum Spitzenklöppeln), *ξυλαράκι μὲ τὸ ὁποῖον πλέκουν μέρλαις*, fuseau *m.* à faire de la dentelle.

Klöppeln, **Klöpfeln**, *v. a.* Spitzen —, *πλέκω μέρλαις, (σιρίτια, τζίπκα) μὲ ξυλαράκια φκιασμένα δι' αὐτὴν τὴν δουλειάν*, faire de la dentelle avec des fuseaux.

Kloß, *m.*, *βῶλος ἀπὸ χῶμα*, motte *f.* de terre; (eine Speise), *βῶλος ἀπὸ κοπανισμένον κρέας, ἀπὸ ἀλεῦρι, ἀπὸ*

ρύζι κτλ., boule *f.* de viande hachée, de pâte, de riz etc.
Klößchen, *n.*, μικρὸς βῶλος (ἀπὸ ἀλεῦρι κτλ.), boulette *f.* (de pâte etc.).
Kloßig, *adj.* λειψὸς (λέγεται μάλιστα διὰ τὸ ψωμὶ μισοψημένον μόνον), pâteux.
Kloster, *n.*, τὸ μοναστήριον, convent, monastère, cloître, *m.*
Klosterbruder, *m.*, ὁ ἱερομόναχος, καλόγηρος, religieux, moine, *m.*
Klosterfrau, Klosterschwester, *f.*, ἡ καλογρηά, religieuse, *f.*
Klostergelübde, *n.*, τάγμα, ὅρκος ὁποῦ κάμνει ὁ καλόγηρος ἢ ἡ καλογρηά, profession, *f.*
Klösterlich, *adj.* μοναστικός, claustral, monastique.
Klotz, *m.*, χονδρὸν καὶ ἀδούλευτον κομμάτι ξύλον, τὸ κούτζουρον, billot, bloc, *m.*; (μεταφ.) βούβαλος, (ἀχμάκης, κούτζουρον), *fig.* souche, bûche, *f.*
Kluft, *f.*, ἡ σχισμάδα (εἰς βουνὸν, πέτραν), fente, crevasse, *f.*; τὸ σπήλαιον, creux, *m.*, caverne, *f.*
Klüftig, *adj.* σχισμένος, qui a des fentes.
Klug, *adj.* γνωστικὸς, φρόνιμος, prudent, sage, sensé; *fam.* ich kann nicht klug werden aus der Sache, oder aus ihm, δὲν ἠμπορῶ νὰ καταλάβω τὸ πρᾶγμα, δὲν ἠξεύρω τί νὰ στοχασθῶ διὰ τὸ πρᾶγμα, ἢ δι' αὐτόν, je ne vois pas clair dans cette affaire, je ne sais que penser de cette chose ou de lui; *fam.* der kluge Mann, die kluge Frau, ὁ μάντις, ἡ μάντισσα, le devin, la devineresse.
Klügeln, *v. n.* φιλολογῶ, φιλοσοφῶ παραπολλὰ ψιλὰ, σοφίζομαι, raffiner, subtiliser.
Klügeley, *f.*, ἡ φιλολογία, ψιλὴ φιλοσοφία, τὸ σόφισμα, raffinement, *m.*, subtilité, *f.*
Klugheit, *f.*, ἡ γνῶσις, φρόνησις, φρονιμάδα, prudence, sagesse, *f.*
Klügler, *m.*, ὁ σοφιστής, raffineur, sophiste, *m.*
Klüglich, *adv.* γνωστικὰ, φρόνιμα, prudemment, sagement.
Klügling, *m.*, s. Naseweis.
Klump, *m.*, s. Kloß, Klumpen.
Klümpchen, *n.*, θρόμβος, μικρὸς βῶλος, petite masse, *f.*, grumeau, *m.*; ἕνα ὀλιγάκι, un peu.
Klumpen, *m.*, ὁ βῶλος, κάθε κομμάτι μεγάλον ἢ σωρὸς (ἀπὸ χῶμα, μέταλλον, πέτραν κτλ.), masse, *f.*, monceau, tas, *m.*
Klümperig, *adj.* θρομβώδης, κολλημένος μαζὺ, πηγμένος, grumeleux.
Klümpern, sich, μαζώνομαι εἰς θρόμβους, κολλῶ καὶ γίνομαι μικρὰ σπειριὰ (ὡσὰν τὸ ὑγρὸν ἀλεύρι), se grumeler; πήζω (ὡσὰν τὸ γάλα), se cailler.
Klumpfuß, *m.*, ποδάρι στραβωμένον ἢ κολοβὸν (ἀπὸ τὴν φύσιν), pied-bot, *m.*
Klunker, *f.*, *fam.* λάσπη προσκολλημένη (εἰς φόρεμα κτλ.), crotte, gringuenaude, *f.*; ἡ φοῦντα (καταφρονητικῶς), houppe (en parlant avec mépris), *f.*
Klystier, *n.*, τὸ κλυστῆρι, ἐγκλυστῆρι, clystère, lavement, *m.*
Klystieren, *v. a.* *fam.* βάνω κλυστῆρι, κλύζω, donner un lavement.
Klystierspritze, *f.*, σύριγξ (συρίγγα) διὰ κλυστῆρι, seringue, *f.*
Knäbchen, *n.*, παιδάκι, petit garçon, *m.*
Knabe, *m.*, τὸ παιδὶ (ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια ἕως δώδεκα ἢ δεκατέσσαρα), garçon (depuis le plus tendre âge jusqu' à celui de douze ou quatorze ans).
Knabenschänder, *m.*, παιδεραστής, pédéraste, *m.*
Knabenschänderey, *f.*, παιδεραστία, pédérastie, *f.*
Knack, *int.* φωνὴ εἰς μίμησιν τοῦ ἤχου ὁποῦ ἐβγάζει ἕνα ξύλον ὅταν τζακίζεται, crac.
Knack, *m.*, ἦχος τὸν ὁποῖον ἐβγάζει ἕνα ξύλον ὁποῦ τζακίζεται, craquement, crac, *m.*; τὸ τζάκισμα, fracture, cassure, *f.*
Knacken, *v. a.* τζακίζω (μάλιστα μὲ τὰ δόντια), casser (avec les dents); *v. n.* τρίζω (ὡσὰν ξύλα ὁποῦ τζακίζονται), craquer.
Knackwurst, *f.*, λουκάνικον λεπτὸν καπνισμένον, saucisson *m.* fumé.
Knall, *m.*, ὁ κρότος, ἡ βοὴ, ὁ

ἦχος σφοδρὸς καὶ αἰφνίδιος (ὡσὰν τοῦ τουφεκιοῦ, τοῦ κανονιοῦ κτλ.), fracas, éclat, bruit (d'un coup de fusil, de canon etc.).

Knallen, v. n. βροντῶ, ἐβγάζω κρότον, βοὴν μεγάλην καὶ αἰφνιδίαν (οἷον· τὸ κανόνι, τὸ τουφέκι κτλ.), faire du fracas, du bruit, éclater; mit der Peitsche —, κροτῶ μὲ τὸ καμτζίκι, faire claquer son fouet.

Knallgold, n., ὁ βροντῶν χρυσός, (χυμικόν τι πρᾶγμα), or m. fulminant.

Knapp, adj. στενὸς, σφικτός, étroit; (wenig), ὀλίγος, modique, chiche; sich knapp behelfen, ἀπερνῶ μὲ ὀλίγα, ἀπερνῶ στενόχωρα, vivre petitement, vivoter.

Knappe, m., δοῦλος ἱππέως εἰς τοὺς παλαιοὺς καιρούς, écuyer (au temps de l'ancienne chevalerie), m.; — δοῦλος εἰς τὰ μεταλλεῖα, mineur, ouvrier m. aux mines; δοῦλος εἰς μυλωνάρην, garçon-meunier, m.

Knarpeln, v. n. κρατζανίζω, ἐβγάζω ἦχον ὡσὰν κόκκαλα ὁποῦ τζακίζονται μὲ τὰ δόντια κτλ., croquer.

Knarre, f., τὸ κρόταλον, ξύλον τι ὁποῦ ἐβγάζει κρότον (ὁποῦ ἔχουν οἱ νυκτοφύλακες κτλ.), crecelle, f.

Knarren, v. n. τρίζω, ἐβγάζω ἦχον ὡσὰν θύρα ὁποῦ κινεῖται μὲ δυσκολίαν, craquer, crier (comme une porte etc.).

Knaster, m., εἶδος καπνοῦ (τουτουνιοῦ) καλοῦ, canastre, m.

Knasterbart, m., fam. ein alter —, ἕνας γέρων (μὲ γένεια σκληρά), vieux barbon, m.

Knastern, v. n. τρίζω, ἐβγάζω ἦχον ὅμοιον μὲ ἐκεῖνον ὅταν τινὰς πατεῖ τὸν ἄμμον, craqueter, faire du fracas, petiller.

Knäuel, m., τὸ κουβάρι (ἀπὸ νῆμα), peloton, m., pelote, f.

Knauf, m., τὸ ἐπιστύλιον, κουμβίον ἐπάνω εἰς ἕναν στύλον, chapiteau, m.

Knaupeln, v. a. et n. fam. ἐβγάζω μὲ τὰ νύχια ἢ μὲ τὰ δόντια (οἷον· τὸ κρέας ἀπὸ τὰ κόκκαλα κτλ.), grignoter, ronger (un os etc.).

Knauser, m., ὁ φιλάργυρος, φειδωλός, pince-maille, taquin, m.

Knauserey, f., ἡ φιλαργυρία, φειδωλότης, lésine, mesquinerie, f.

Knauserig, adj. φειδωλὸς, φιλάργυρος, mesquin, chiche.

Knausern, v. n. fam. εἶμαι φιλάργυρος, φείδομαι, lésiner.

Knebel, m., ξύλον ὁποῦ βάνουν (οἱ κλέπται μάλιστα) εἰς τὸ στόμα τινὸς, νὰ μὴ φωνάξῃ, bâillon, m.; ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον σφίγγουν ἕνα σχοινί, garrot, m.

Knebelbart, m., τὰ μουστάκια, moustache, f.

Knebeln, v. a. σφικτοδένω, garrotter; βάνω ἕνα ξύλον εἰς τὸ στόμα τινὸς, νὰ μὴ φωνάξῃ, bâillonner.

Knecht, m., ὁ δοῦλος, valet, m.; σκλάβος, serf, esclave, m.

Knechtisch, adj. δουλικὸς, σκλαβικός, servile.

Knechtschaft, f., ἡ δουλεία, σκλαβία, servitude, f., esclavage, m.

Kneif, m., στραβὸν μαχαίρι (μάλιστα τῶν παπουτζίδων), tranchet, emporte-pièce, m.

Kneifen, v. a. τζιμπῶ μὲ τὰ δάκτυλα, ἢ μὲ τὰ νύχια, pincer.

Kneipe, f., (Zange), τὸ τζιμπίδι, tenaille, f.; (fam. eine schlechte Schenke), ἀχαμνὸν καπηλεῖον, (εἰς τὸ ὁποῖον πηγαίνει μόνον τὸ κοινὸν πλῆθος), cabaret m. borgne, taverne, f.

Kneipen, s. Kneifen.

Kneipzange, f., τὸ τζιμπίδι (μάλιστα διὰ καρφιά), pince, f.

Kneller, m., vulg. ἀχαμνὸς καπνὸς (ἀχαμνὸν τουτοῦνι), mauvais tabac (à fumer), m.

Kneten, v. a. ζυμώνω, pétrir.

Knick, m., τὸ (μικρὸν) τζάκισμα, τὸ ῥαΐσμα, fam. fêlure, froissure, f.

Knicken, v. a. τζακίζω ὀλίγον μόνον (οἷον· ἕνα καλάμι), fêler, briser (p. e. un roseau etc.); v. n. τζακίζομαι, ῥαΐζομαι, se fêler, éclater; die Knie oder die Beine knicken mir, τὰ γόνατά μου λυγοῦν (ἀπὸ τὸ κούρασμα), mes genoux fléchissent (par l'excès de fatigue).

Knicker, m., ὁ φειδωλὸς, φι-

λάργυρος, pince-maille, ladre, m.

Knickerey, f., ἡ φειδωλότης, φιλαργυρία, lésine, ladrerie, f.

Knickerig, adj. φειδωλὸς, φιλάργυρος, chiche, mesquin, taquin.

Knickern, v. a. φείδομαι, εἶμαι φιλάργυρος, λυποῦμαι τὰ ἄσπρα, lésiner.

Knicks, m., τὸ τζάκισμα, ῥάϊσμα, fêlure, froissure, f.; fam. (Kniebeugung), τὸ προσκύνημα, ὑπόκλισις τοῦ γόνατος διὰ χαιρετισμόν, inclination, révérence, f.

Knie, n., τὸ γόνυ, γόνατον, genou, m.

Knieband, n., ἡ καλτζοδέτα, jarretière, f.

Kniebeuge, f., κλίσις ἐσωτερικὴ τοῦ γόνατος, ἡ κόξα, jarret, m.

Kniebeugung, f., ἡ γονυκλισία, genuflexion, f.

Kniegalgen, m., κρεμασταριὰ (ὁποῦ ἔχει τὸ σχῆμα τοῦ Γ), potence f. à bras.

Kniebügel, m., s. Knieriemen.

Knien, v. n. γονατίζω, être à genoux, s'agenouiller.

Kniegürtel, m., τὸ δέσιμον τοῦ (φραγκικοῦ) βρακιοῦ εἰς τὰ γόνατα, jarretière (de la culotte), f.

Kniekehle, f, s. Kniebeuge.

Knieriemen, m., τὸ ὑπογονάτιον, λουρὶ ὁποῦ βάνει ὁ παπουτζῆς ὑπὸ τὰ γόνατα, tire-pied, m.

Kniescheibe, f., τὸ καρύδι τοῦ γόνατος, (anat.) rotule, f.

Kniestück, n., εἰκόνα τινὸς ὁποῦ παρασταίνεται μόνον ἕως εἰς τὸ γόνατα, tableau m. qui ne représente une personne que jusqu' aux genoux.

Kniff, m., τὸ τζίμπημα, action f. de pincer; (μεταφ.) ἡ πανουργία, τὸ πανούργημα, μηχάνευμα, manigance, mauvaise ruse, f., artifice, m.

Knippchen, n., Knips, m., ὁ κονδυλισμὸς, κρότος μὲ τὰ δάκτυλα, claquement m. des doigts.

Knippschen, n. fam. ξυλιὰ εἰς τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων, coup m. de bâton sur les bouts des doigts.

Knirps, m., ἄνθρωπος κοντὸς, τζουτζές, τουρκ.), nagot, mirmidon, bout d'homme, m.

Knirschen, v. n. τρίζω (ὡς ὁ ἄμμος), craquer (comme le sable); die Zähne —, mit den Zähnen —, τρίζω τὰ δόντια, grincer les dents.

Knirschen, n., ὁ τρισμός, craquement, grincement, m.

Knistergold, n., πέταλα ἢ λεπτὰ φύλλα χρυσίου, clinquant, m.

Knittel, s. Knüttel.

Knistern, v. n. τρίζω (ὡς ὁ ἄμμος, ξύλα ὁποῦ καίουν κτλ.), craquer, pétiller.

Knittern, s. Knüllen.

Knoblauch, m., τὸ σκόρδον, σκόροδον, ail, m.

Knöchel, m., τὸ ἄρθρον, τὸ κόκκαλον ὁποῦ ἐξέχει εἰς τὴν κλείδωσιν (οἷον· εἰς τὸ ποδάρι), noeud, article, m., cheville, f.

Knöchelchen, n., κοκκαλάκι, petit os, osselet, m.

Knochen, m., τὸ κόκκαλον, (*ὀστέον, *ὀστοῦν), os, m.

Knochendreher, m., τορνευτὴς ὁποῦ δουλεύει τὸ ἐλεφάντινον, tourneur m. qui travaille en ivoire.

Knochenfraß, m., ἡ σαπρότης (τὸ σάπημα) τῶν κοκκάλων, (ἀῤῥωστία), carie, f.

Knochengebäude, n., Knochenbau, m., ἡ σύνθεσις τῶν κοκκάλων τοῦ ἀνθρώπου, τὸ σκέλετρον, jointure f. des os, squelette, m.

Knochenhart, adj. σκληρὸς ὡσὰν κόκκαλα, dur comme un os.

Knochenlehre, f., ἡ ὀστεολογία, ostéologie, f.

Knöchern, adj. κοκκαλένιος, d'os.

Knochig, adj. ὁποῦ ἔχει κόκκαλα, ossu; σκληρὸς ὡσὰν τὰ κόκκαλα, dur comme un os.

Knollen, m., βῶλος ἀπὸ χῶμα κτλ., masse, motte f. de terre etc.; τὸ φῦμα, φούσκωμα (μάλιστα εἰς ἕνα κόκκαλον), tuberosité, f., tubercule; ὁ ῥόζος, noeud m. aux arbres.

Knollig, adj. ὁποῦ ἔχει κόμβους ἢ ῥόζους, tubéreux.

Knopf, m., τὸ κομβίον, κουμβί, bouton, m.; (eines Stocks), κομβίον εἰς τὴν ῥάβδον (εἰς τὸ δεκανίκι), pomme f. d'une canne; (einer Nadel), κουμβὶ τῆς βελόνης, tête f. d'une épingle.

Knöpfchen, n., τὸ μικρὸν κουμβί, petit bouton, m.
Knöpfen, v. a. θηλυκώνω, κομβώνω, (κουμβώνω), boutonner.
Knopfgießer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ χυάνει μεταλλένια κομβιά, fondeur m. de boutons.
Knopfloch, n., τὸ θηλυκωτῆρι τῶν κομβιῶν, ἡ τρύπα διὰ τὸ κομβί, boutonnière, f.
Knopfmacher, m., ὁ κομβοποιός, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει μεταξωτὰ κομβιά, boutonnier, m.
Knopper, f., f. Gallapfel.
Knorpel, m., ὁ χόνδρος, τὸ τραγανόν, cartilage, m.
Knorpelig, adj. ὁποῦ ἔχει χόνδρον, ἢ τραγανόν, cartilagineux; ὀλίγον σκληρός, un peu dur.
Knorren, n., ὁ κόμβος, ῥόζος εἰς τὸ ξύλον, noeud (dans un arbre), m.; f. auch Knöchel.
Knorrig, adj. ὁποῦ ἔχει κόμβους ἢ ῥόζους, noueux.
Knospe, f., τὸ μάτι τοῦ δένδρου, (τὸ μπουμπούκι), bouton, bourgeon, m.
Knospen, v. n. ἐβγάζω μάτια (λέγεται διὰ τὰ φυτά), boutonner, bourgeonner.
Knöteln, v. a. κάμνω κόμβους, δένω κόμβους, faire de petits noeuds dans une couture etc.
Knoten, m., (dim. das Knötchen), ὁ κόμβος, noeud, m.; (im Holze), ὁ ῥόζος, noeud (dans le bois); (μεταφ.) τὸ ἐμπόδιον, ἡ δυσκολία, fig. noeud, difficulté.

Knotenperrücke, f., περοῦκα μὲ κόμβους μαλλιῶν ὁποῦ κρέμονται εἰς τοὺς ὤμους, perruque f. à noeuds.
Knotenstock, m., ῥάβδος μὲ ῥόζους, ματζοῦκα, canne f. à noeuds.
Knotig, adj. ὁποῦ ἔχει κόμβους ἢ ῥόζους, noueux.
Knüllen, v. a. ζουλήγω, χαλνῶ ζουλήγωντας (οἷον· χαρτί, πανί, μεταξωτά), chiffonner, mettre en tapon.
Knüpfen, v. a. κομβοδένω, δένω, nouer, lier (prop. et fig.).
Knurren, v. n. μουρμουρίζω, γογγύζω, gronder, murmurer.
Knüttel, m., χονδρὸν ξύλον, τὸ ῥόπαλον, ἡ ματζοῦκα, rondin, gourdin, tricot, m.
Knüttelverse, f., στίχοι ὁμοιοκατάληκτοι χωρὶς μέτρον (συνθεμένοι διὰ γέλοιον), ἀγαμνοὶ στίχοι, vers m. pl. burlesques; rimaille, f.
Kobalt, m., ὁ κόβαλτος, ἡμιμέταλλόν τι, cobalt, m.
Koben, m., ὁ γουρουνόσταυλος, σταῦλος διὰ γουρούνια, toit m. à cochons.
Kober, m., μικρὸν καλάθι ὁποῦ βαστοῦν εἰς τὸν ὦμον οἱ χωριάται κτλ., petit panier (que l'on porte au bras ou sur le dos), m.
Kobold, m., τὸ στοιχιόν (νομιζόμενον πνεῦμα τι ὑπογήϊνον), farfadet, m.
Koch, m., ὁ μάγειρος, μάγειρας, cuisinier, m.
Kochbuch, n., βιβλίον μαγειρευτικόν, livre m. de cuisine.

Kochen, v. n. βράζω, bouillir, cuire; μαγειρεύω, faire la cuisine, v. a.
Köcher, m., ἡ φαρέτρα, βελοθήκη, (φηκάρι διὰ σαΐταις), carquois, m.
Köchin, f., ἡ μαγείρισσα, cuisinière, f.
Kochkunst, f., ἡ μαγειρευτικὴ, τὸ μαγείρευμα, cuisine (art du cuisinier), f.
Kochlöffel, m., ἡ (μεγάλη ξυλίνη) χουλιάρα, cuiller f. à pot.
Kochsalz, n., τὸ κοινὸν ἅλας, sel m. commun.
Kochtopf, m., (thönerner), τὸ τζουκάλι, pot, m; (metallener), ὁ τέντζερες, marmite, f.
Köder, m., ἡ ἀπάτη, τὸ ἕλκυσμα, (*δέλεαρ), φαγὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἀπατοῦν πουλλιά, ψάρια κτλ.), amorce, appât, m.
Ködern, v. a. ἀπατῶ (πουλλιὰ, ψάρια κτλ.) μὲ φαγὶ, (μὲ ἕλκυσμα, μὲ δέλεαρ), amorcer, appâter.
Kofent, m., μισὴ πίβα, petite bière, f.
Koffer, m., τὸ σεπέτι, κοῦφαρον, coffre, m.
Kohl, m., τὸ λάχανον, (μαυρολάχανον), ἡ κράμβη, chou, m.
Kohle, f., τὸ κάρβουνον, charbon, m.
Kohlenbecken, n., f. Kohlenpfanne.
Kohlenbrenner, m., ὁ καρβουνάρης, charbonnier, m.
Kohlenbrennerey, f., τόπος ὅπου κατασκευάζουν κάρβουνα, charbonnière, f.
Kohlendampf, m., ἡ ἀτμίδες ἀπὸ κάρβουνα ἀναμμένα,

vapeur *f.* des charbons ardents.

Kohlenfeuer, *n.*, *κάρβουνα ἀναμμένα*, des charbons ardents, de la braise; *μαγκάλι μὲ κάρβουνα ἀναμμένα*, brasier, *m.*

Kohlenkorb, *m.*, *καλάθι διὰ κάρβουνα*, *καλάθι μὲ κάρβουνα*, banne, *f.*

Kohlenmeiler, *m.*, *στείβα ἀπὸ ξύλα τὴν ὁποίαν ἀνάπτει ὁ καρβουνάρης*, fourneau *m.* (de charbonnier).

Kohlenpfanne, *f.*, *ἡ γάστρα*, *θερμάστρα*, *τὸ μαγκάλι*, brasier, réchaud, *m.*

Kohlensäure *f.*, *ξυνὸν καρβονικὸν* (*εἰς τοὺς χημικούς*), (chim.) acide *m.* carbonique.

Kohlenstaub, *m.*, *σκόνη ἀπὸ κάρβουνα στουμπισμένα*, poussier, *m.*

Köhler, s. Kohlenbrenner.

Kohlfeuer, s. Kohlenfeuer.

Kohlgarten, *m.*, *περιβόλι μὲ λάχανα*, jardin *m.* potager.

Kohlgärtner, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ φυτεύει λάχανα*, jardinier *m.* potager.

Kohlkopf, *m.*, *ἕνα ἀκέραιον λάχανον*, pomme *f.* de chou.

Kohlmeise, *f.*, *ὁ μαυρούτζικος αἰγιθαλός*, charbonnière (oiseau), *f.*; s. Meise.

Kohlrabi, *m.*, *ἡ ῥαπανογογγύλη*, *φυτόν*, chou-rave, chou de Siam, *m.*

Kohlschwarz, *adj.* (*μαῦρος ὡσὰν κάρβουνα*) *ὁλο-μαῦρος*, *μαυρότατος*, noir comme du charbon, comme du jais.

Kohlstrunk, *m.*, *κοτζάνι ἀπὸ λάχανον*, trognon *m.* de chou.

Kolbe, *f.*, Kolben, *m.*, (Flintenkolbe), *τὸ κοντάκι τοῦ τουφεκιοῦ*, crosse *f.* (de fusil); (Keule), *τὸ ῥόπαλον*, *ἡ ματζοῦκα*, massue, *f.*; (Destillirkolben), *ὁ ἀλαμβῖκος*, (*τὸ ῥεμπίκι*), alambic, *m.*; (Rohr), *τὸ καλάμι*, masse (plante), *f.*

Kolbicht, *adj.* *χονδρὸς εἰς τὴν ἄκραν*, *ὅμοιος μὲ ῥόπαλον*, en forme de massue ou de bosse.

Kolibri, *m.*, *τὸ κόλιβρι*, *τὸ πλέον μικρότερον πουλλὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὴν γῆν*, colibri, *m.*

Kolik, *f.*, *ὁ κωλικόπονος*, colique, *f.*

Kolkrabe, (Golkrabe), *m.*, *ὁ κόραξ*, *κόρακας*, corbeau, *m.*

Koller, *m.*, (lederner), *καμιζόλα πετζένια*, collet *m.* (de buffle); (der Pferde), *ἡ ζάλη τῶν ἀλόγων*, vertigo (des chevaux), *m.*

Kollerig, *adj.* *ζαλισμένος*, (*λέγεται διὰ τὰ ἄλογα*), qui a le vertigo.

Kollern, *v. a.* *κυλίω*, rouler (*v. a.*); *v. n.* *κυλίομαι*, rouler (*v. n.*); (wie Truthühner), *φωνάζω* (*ὡσὰν τὰ μισίρκια*), glougloter (*se dit* du dindon); (im Bauche), *βορβορύζω* (*εἰς τὴν κοιλίαν*), faire des gargouillements; (von Pferden), *ζαλίζομαι*, *ἔχω ζάλην*, avoir le vertigo.

Kolon, *n.*, *ἡ μισοστιγμὴ* (*δηλαδὴ τὸ* (:) *εἰς τὰς γλῶσσας τῆς Εὐρώπης*, *καὶ* (·) *εἰς τὰ Ἑλληνικά*), deux points, *m. pl.*

Koloß, *m.*, *ὁ κολοσσός*, colosse, *m.*

Kolossal, Kolossalisch, *adj.* *κολοσσαῖος*, *ὑπερβολικὰ μεγάλος*, colossal.

Komet, *m.*, *ὁ κομήτης*, comète *f.*

Komiker, *m.*, *ὁ κωμικὸς* (*ποιητὴς καὶ κωμῳδός*), poète comique, acteur *m.* comique.

Komisch, *adj.* *κωμικὸς*, *γελοιώδης*, comique.

Komma, *n.*, *ἡ ὑποδιαστολὴ*, *δηλαδὴ τὸ* (,), virgule, *f.*

Kommen, *v. n.* *ἔρχομαι*, venir; davon —, *γλυτώνω*, se sauver; hinter etwas —, *καταλαμβάνω*, *μανθάνω* (*τι κρυφόν*), découvrir, déterrer qc.; um etwas —, *χάνω*, perdre qc., être privé de qc.; zu etwas —, *ἀποκτῶ*, *λαμβάνω*, gagner, acquérir qc.; auf etwas —, *ἐνθυμοῦμαι*, se souvenir de qc.; außer sich —, *πολλὰ θυμώνω*, *λυσσῶ*, se mettre en colère, enrager; (kosten), *κοστίζω*, *κοστάρω*, *ἔρχομαι*, coûter; er läßt es an sich —, *αὐτὸς δὲν βιάζεται* (*εἰς τὸ νὰ δουλεύσῃ*), il n'est pas trop empressé.

Komödiant, *m.*, *ὁ κωμῳδὸς*, (*κουμεδιάνος*), comédien, *m.*

Komödiantin, *f.*, *ἡ κωμῳδὸς*, (*κουμεδιάνα*), comédienne, *f.*

Komödie, *f.*, *ἡ κωμῳδία*, (*κουμέδια*), comédie, *f.*

Komödienhaus, *n.*, *τὸ θέατρον* (*δηλαδὴ τὸ ὀσπίτιον*), co-

médie (la maison où l'on joue), *f.*

Komödienzettel, *m.*, τὸ χαρτὶ περιέχον τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος, affiche *f.* de comédie.

König, *m.*, ὁ βασιλεὺς, ὁ ῥῆγας, roi, *m.*

Königin, *f.*, ἡ βασίλισσα, reine, *f.*; (im Schachspiele), ἡ βασίλισσα εἰς τὸ σαντρίκιον (σαντράτζι), dame (au jeu des échecs), *f.*

Königlich, *adj.* βασιλικός, royal.

Königreich, *n.*, ἡ βασιλεία, τὸ βασίλειον, royaume, *m.*

Königskrone, *f.*, ἡ βασιλικὴ κορώνα, couronne *f.* royale.

Königsmord, *m.*, βασιλοκτονία, régicide (crime), *m.*

Königsmörder, *m.*, βασιλοκτόνος, régicide (criminel), *m.*

Königswasser, *n.*, τὸ (βασιλικὸν) ἀσημόνερον, eau *f.* régale.

Königswürde, *f.*, **Königthum**, *n.*, ἡ βασιλικὴ ἀξία, dignité royale, royauté, *f.*

Können, *v. n.* δύναμαι, ἠμπορῶ, ἐμπορῶ, pouvoir; *fam.* (für: verstehen, wissen), deutsch, griechisch ꝛc. —, ἠξεύρω τὰ γερμανικὰ, τὰ ἑλληνικὰ κτλ., savoir l'allemand, le grec etc.; lesen, schreiben —, ἠξεύρω νὰ διαβάζω, νὰ γράφω, savoir lire, savoir écrire.

Kopal, *m.*, τὸ κοπάλι, κόμμι τι μυριστικὸν τῆς Ἀμερικῆς, copal, *m.*

Kopf, *m.*, ἡ κεφαλὴ, τὸ κεφάλι, tête, *f.*; (μεταφ.) πνεῦμα, κεφάλι, *fig.* tête, *f.*, génie, *m.*

Kopfarbeit, *f.*, δουλειὰ τοῦ πνεύματος, travail *m.* de la tête.

Kopfbinde, *f.*, δέσιμον τοῦ κεφαλιοῦ, bandeau, *m.*; (königliche), διάδημα βασιλικὸν, diadème, *m.*

Kopfbrechen, *n.*, (τζάκισμα κεφαλιοῦ) κόπος πολὺς διὰ τὸ κεφάλι, *fig.* casse-tête, *m.*

Kopfbrechend, *adj.* ὁποῦ τζακίζει τὸ κεφάλι, κοπιαστικὸς καὶ δύσκολος, très-difficile.

Köpfen, *v. a.* ἀποκεφαλίζω, décapiter, décoller; Bäume —, κόπτω τὴν κορυφὴν τῶν δένδρων, étêter (des arbres).

Kopfgeld, *n.*, **Kopfsteuer**, *f.*, δόσιμον κεφαλικὸν, (εἰς τὴν Τουρκίαν· χαράτζι), capitation, *f.*

Kopfgestell, *n.*, (eines Pferdes), ἡ κορυφαία τοῦ χαλινοῦ, têtière, *f.*

Kopfhänger, *m.*, ὁ ὑποκριτὴς, ὑποκρινόμενος εὐλαβὴς, bigot, hypocrite, cagot, *m.*

Kopfhängerey, *f.*, ἡ ὑπόκρισις, ὑποκρινομένη εὐλάβεια, cagoterie, bigoterie, *f.*

Kopfkissen, **Kopfküssen**, *n.*, τὸ προσκέφαλον, μαξιλλάρι, chevet, oreiller, *m.*

Kopfkohl, *m.*, τὸ κομβολάχανον, εἶδος λαχάνου, chou pommé, chou *m.* cabus.

Kopfnicken, *n.*, τὸ νεῦμα τῆς κεφαλῆς, inclination *f.* de tête.

Kopfnuß, *f.*, *fam.* γροθιὰ εἰς τὸ κεφάλι, taloche, *f.*

Kopfputz, *m.*, ὁ στολισμὸς τῆς κεφαλῆς, ornement *m.* de tête, coiffure, *f.*

Kopfsalat, *m.*, τὸ φυτὸν τῆς σαλάτας, laitue *f.* pommée.

Kopfscheu, *adj.* φοβισμένος, ὁποῦ φοβᾶται, ombrageux.

Kopfschmerz, *m.*, ὁ πονοκέφαλος, mal *m.* de tête.

Kopfschütteln, *n.*, τὸ τίναγμα τοῦ κεφαλιοῦ, secouement, branlement *m.* de tête.

Kopfstück, *n.*, τὸ εἰκοσάρι, (μονέδα), pièce *f.* de vingt kreuzer; κομμάτι μὲ τὸ κεφάλι (ἀπὸ ἕνα ψάρι), morceau *m.* de tête (d'un poisson).

Kopfzeug, *n.*, ἡ σκούφια (τῶν γυναικῶν), coiffer.

Koppe, *f.*, κορυφὴ (βουνοῦ), cime, *f.*, sommet, *m.*; κομβίον (βελόνης κτλ.), tête (d'épingle etc.).

Koppel, *f.*, (Hunde), δύο ἢ περισσότερα σκυλία μαζὺ δεμένα, couple, harde (de chiens); laisse (de lévriers), *f.*; (Pferde), περισσότερα ἄλογα μαζὺ δεμένα, plusieurs chevaux *m. pl.* attachés ensemble.

Koppeln, *v. a.* δένω μαζὺ (μάλιστα σκυλία), coupler, attacher ensemble.

Koppelriemen, *m.*, τὸ λουρὶ διὰ δέσιμον (τῶν σκυλιῶν), couple, harde, *f.*

Koppelweide, **Koppeltrift**, *f.*, κοινὴ βοσκὴ, communes, *f. pl.*

Koppen, *v. a.* κόπτω τὴν κορυφὴν τῶν δένδρων, écimer, étêter; *v. n.* (von Pfer=

den), δαγκάνω τὴν φάτνην, tiquer (des chevaux).
Koralle, f., τὸ κοράλλιον, corail, m.
Korallenfischer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ψαρεύει κοράλλια, corailleur, m.
Korallenfischerey, f., τὸ ψάρευμα τῶν κοραλλιῶν, pêche f. du corail.
Korb, m., τὸ καλάθι, panier, m., corbeille, f.; (μεταφ.) ἡ ἀνάνευσις, ἄρνησις, refus, m.; einen Korb geben, den Korb geben, ἀνανεύω, ἀποβάλλω τὴν παρακάλεσιν (μάλιστα τὴν ζήτησιν εἰς ὑπανδρείαν), refuser q., refuser une proposition de mariage.
Körbchen, n., τὸ καλαθάκι, petit panier, corbillon, m.
Korbmacher, m., ὁ καλαθᾶς, καλαθοποιός, vannier, m.
Koriander, m., τὸ κορίανδρον, ὁ κορίανδρος, (φυτόν), coriandre, f.
Korinthe, f., κορινθιακὴ σταφίδα, κουραντί, raisin m. de Corinthe.
Kork, m., ὁ φελλός, liége, m.
Korksohle, f., πατοῦνα ἀπὸ φελλόν, semelle f. de liége.
Korkstöpsel, m., τὸ στούμπωμα (ἀπὸ φελλόν), bouchon m. de liége.
Korkzieher, m., τὸ ἀγκίστρι μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὸ στούμπωμα ἀπὸ ἕνα ἀγγεῖον, tire-bouchon, m.
Korn, (ein Korn), ἕνα σπειρί, grain, m., graine, f.; (Getreide), τὰ γεννήματα, blé, m.; (Roggen), ἡ βρίζα, seigle, m.; (Visier), τὸ χανευτήριον (εἰς μερικὰ τουφέκια), mire, f., bouton, m., (d'une arme à feu); (bey Münzen), ἡ ποσότης τοῦ ἀσημιοῦ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχῃ μία μονέδα, loi (de monnaie), f.; etwas aufs — nehmen, ματιάζω, σημαδεύω μὲ τὸ τουφέκι κτλ, coucher qc. en joue.
Kornähre, f., τὸ ἀστάχυ, épi m. de blé.
Kornblume, f., ὁ κύανος, γαλάζιον λουλοῦδι γινόμενον μεταξὺ τῶν σιταριῶν, bluet, barbeau, m.
Kornboden, m., τὸ σιτοφυλάκιον, σιταροφυλάκιον, ἀμπάρι, grenier, m.
Kornbrand, m., ἡ ἐρυσίβη (φθορὰ τοῦ σίτου ὅταν φαίνονται τὰ σπειριὰ μαῦρα καὶ ὡσὰν κεκαυμένα), nielle, f.
Kornbrantwein, m., ῥακὴ ἐβγαλμένη ἀπὸ βρίζαν, eau f. de vie de grains.
Körnchen, n., μικρὸν σπειρὶ (σίτου κτλ.), grain, m.
Kornelkirsche, f., τὸ ξυλοκέρατον, cornouille, f.
Kornelkirschenbaum, m., ἡ ξυλοκερατιά, cornouiller, m.
Körnen, v. a. μεταβάλλω εἰς σπειριὰ (οἷον· τὸ μπαροῦτι), granuler, grenailler (le plomb etc.), grener (la poudre à canon).
Kornhandel, m., ἡ πραγμάτεια μὲ γεννήματα (μάλιστα μὲ σιτάρια καὶ βρίζαν), trafic m. de blé.
Kornhändler, m., ὁ πραγματευτὴς μὲ γεννήματα, ὁ σιταροπουλητής, marchand m. de blé.
Körnicht, adj. ὁποῦ ἔχει σχῆμα σπειριοῦ, qui ressemble à de petits grains.
Körnig, adj. ὁποῦ ἔχει σπειριά, ὁποῦ δὲν εἶναι κοῦφιον, grenu; (μεταφ.) καλός, bon; ἐνεργητικός, énergique.
Kornjude, m., s. Kornwucherer.
Kornwicke, f., ἄγριον βύκιον (φυτόν), vesce f. sauvage.
Kornwucherer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ πολλὰ ἀκριβὰ τὰ σιτάρια ἢ τὴν βρίζαν (μάλιστα ὅταν εἶναι ἔλλειψις εἰς αὐτά), accapareur, m.
Kornwurm, m., σκωλῆκι ὁποῦ τρώγει τὰ σιτάρια, charançon, m., calandre, f.
Körper, m., τὸ σῶμα, τὸ κορμί, corps, m.
Körperbau, m., σχηματισμὸς τοῦ σώματος, conformation f. du corps.
Körperkraft, f., σωματικὴ δύναμις, force f. du corps.
Körperlich, adj. σωματικός, corporel, matériel.
Körpermessung, f., στερεομετρία (μέρος τῆς γεωμετρίας), stéréométrie, f.
Körperwelt, f., ὁ σωματικὸς ἢ ὑλικὸς κόσμος, monde m. matériel.
Kosen, v. n. συνομιλῶ (μέ τινα φιλικῶς), jaser, causer.
Kost, f., ἡ τροφή, τὸ φαγί, aliment, m., nourriture, f.; ἡ πληρωμὴ διὰ τὴν τροφήν, διὰ τὸ φαγί, pension, f.
Kostbar, adj. ὁποῦ κοστάρει

πολὺ, ἀκριβός. coûteux, cher; πολύτιμος, précieux, magnifique.

Kostbarkeit, f., τὸ πολύτιμον, grande valeur, m.; ἕνα πολύτιμον πρᾶγμα, chose f. précieuse.

Kosten, f. pl., τὰ ἔξοδα, ἡ δαπάνη, dépens, frais, m. pl.

Kosten, v. n. κοστάρω, κοστίζω, coûter, revenir à tant.

Kosten, v. a. γεύομαι, δοκιμάζω, (τὸ φαγὶ ἢ τὸ πιοτόν), goûter, essayer, éprouver.

Kostenfrey, adj. ἐλεύθερος ἀπὸ τὰ ἔξοδα, défrayé.

Kostfrey, adj. ἐλεύθερος ἀπὸ τὰ ἔξοδα διὰ τὸ φαγί, qui a la table franche.

Kostgänger, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πληρώνει μίαν διωρισμένην ποσότητα διὰ τὸ φαγί, pensionnaire, m.

Kostgeld, n., ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ φαγὶ (κάθε ἑβδομάδα, κάθε μῆνα κτλ.), pension, f., (abonnement m. pour les frais de table).

Köstlich, adj. ἐξαίρετος, λαμπρός, précieux, excellent.

Kostspielig, adj. ἀκριβὸς, ὁποῦ κοστάρει πολύ, coûteux, dispendieux.

Kostverächter, m., nur: er ist kein —, αὐτὸς εἶναι εὐχαριστημένος μὲ κάθε φαγὶ, εἶναι πολυφάγος, il n'est pas difficile (en égard des mets), il est grand mangeur.

Koth, m., ἡ λάσπη, boue, fange, crotte, f.; ἡ λέρα, ordure, salissure, f.; τὰ σκατὰ (ὁμιλῶντας μὲ τιμήν), excrément, m.

Köthe, f., ἡ κλείδωσις κάτω εἰς τὸ ποδάρι τοῦ ἀλόγου, boulet (d'un cheval), m.; (der Schrank), s. Schrank.

Kothig, adj. λασπώδης, γεμάτος λάσπαις, boueux, fangeux, crotteux; ἄπαστρος, λερωμένος, sale.

Kotzen, v. n. vulg. βήχω, tousser; — ξερνῶ, vomir.

Krabbe, f., ὁ κάβουρας, τζαγανός, crabe, cancre, m.

Krabbeln, v. a. ξύω μὲ τὰ δάκτυλα χαδεύωντας, gratter légèrement.

Krach, m., ὁ κρότος, ὁ ἦχος (ἀπὸ πράγματα ὁποῦ τζακίζονται), bruit, crac, m.

Krachen, v. n. τρίζω, ἐβγάζω κρότον (οἷον· ἀπὸ πράγματα ὁποῦ τζακίζονται, ἀπὸ μεγάλαις πέτραις ὁποῦ πίπτουν κτλ.). craquer, éclater, faire du bruit.

Krachmandel, f., ἀμύγδαλον μὲ τὸ τζέφλιον, amande f. cassante.

Krächzen, v. n. ἀναστενάζω βαρέως (μάλιστα ἀπὸ ἔλλειψιν ἀναπνοῆς), gémir, geindre; (von Raben), κρώζω, φωνάζω (ὡς ὁ κόραξ), croasser.

Krächzen, n., ὁ βαρὺς ἀναστεναγμός, gémissement, m.; ὁ κρωγμὸς, (τὸ κρώξιμον), croassement, m.

Kracke, f., fam. ἀχρεῖον ἄλογον, criquet m., mazette, f.

Krackeel, m., vulg. s. Zank.

Kraft, f., ἡ δύναμις, ἰσχύς, force, vigueur, faculté, f.; δύναμις, ἐνέργεια, vertu, efficace, énergie, f.

Kräftig, adj. δυνατὸς, ἰσχυρός. fort, vigoureux; (nährend, stärkend), ἐνδυναμωτικός, θρεπτικός, fortifiant, nourrissant.

Kraftlos, adj. ἀδύναμος, ἀδύνατος, faible, épuisé.

Kraftlosigkeit, f., ἡ ἀδυναμία, ἔλλειψις τῶν δυνάμεων, faiblesse, f., épuisement, m.

Kraftmehl, n., τὸ ἄμυλον, ὁ καταστατός, amidon, m.

Kraftvoll, adj. δυνατὸς, ἰσχυρός, vigoureux, énergique.

Kragen, m., τὸ μέρος τοῦ φορέματος ὁποῦ εἶναι τριγύρου εἰς τὸν λαιμόν, (τουρκ. ὁ γιακᾶς), collet, rabat, m.

Kragstein, m., (ἀρχιτεκτ.) στήριγμα, πέτρα ὁποῦ ἐξέχει ἀπὸ τὸν τοῖχον, (archit.) console, f.

Krähe, f., ἡ κορώνη, κουροῦνα, καρακάξα, corneille, f.

Krähen, v. n. φωνάζω, (ὡς ὁ πετεινός), chanter, coqueliner.

Krähenauge, n., (ὀμμάτι κορώνης), καρύδι τι φαρμακερόν, (oeil de corneille), noix vomique, f.

Krahn, m., τὸ γεράνιον, μακρόν τι ξύλον, μὲ τὸ ὁποῖον σηκώνουν τὰ πράγματα ἀπὸ τὸ καράβι, grue, f., crone, m.

Kralle, f., τὸ ὀνύχι, νύχι (μικρῶν ζώων καὶ πουλλιῶν, οἷον· τοῦ γάτου κτλ.), griffe, serre, f.

Krallen, v. a. γρατζουνιάζω, λαβώνω μὲ τὸ νύχι, blesser avec les griffes, égratigner.

Digitized by Google

Kram, *m.*, ἡ πραγμάτεια (λιανοπουλησιοῦ), trafic, commerce *m.* en détail; (Sachen), τὰ πράγματα, choses, affaires, *f. pl.*

Krambude, *f.*, ἐργαστῆρι (ξύλινον) λιανοπουλητοῦ, boutique (d'un mercier), *f.*

Kramen, *v. n.* ἀνακατώνω γυρεύωντας τι, γυρεύω, remuer, fouiller (pour chercher qc. etc.); (handeln), πραγματεύω, πωλῶ λιανά, faire le métier de mercier.

Krämer, *m.*, ὁ λιανοπουλητής, mercier, détailleur, *m.*

Krämerey, *f.*, ἡ λιανοπούλησις, mercerie, *f.*

Krämergewicht, *n.*, τὸ πραγματευτικὸν ζύγι, poids *m.* des marchands; s. Handelsgewicht.

Kramerinnung, *f.*, ἑταιρία (ἕνωσις) τῶν πραγματευτῶν (λιανοπουλητῶν), corps *m.* des merciers, communauté *f.* des merciers.

Kramermeister, *m.*, προεστὼς τῆς ἑταιρίας τῶν λιανοπουλητῶν, maître du corps des merciers.

Kramladen, *m.*, ἐργαστῆρι λιανοπουλητοῦ, boutique (ou magazin) *f.* d'un mercier.

Krammetsvogel, *m.*, ἡ κίχλα, (πουλλί), grive, *f.*

Krampe, *f.*, ἀγκίστρι μεγάλον σιδηρένιον, crampon, *m.*

Krämpe, *f.*, τὰ πτερὰ τοῦ καπέλου, retroussis (d'un chapeau), *m.*

Krämpel, *f.*, ἡ λανάρα, carde, droussette, *f.*

Krämpeln, *v. a.* λαναρίζω, carder.

Krampf, *m.*, ὁ σπαραγμὸς (εἰς τὰ μέλη), crampe, *f.*, spasme, *m.*

Krampfader, *f.*, ὁ κιρσὸς, φούσκωμα φλέβας, varice, *f.*

Krampfartig, *adj.* ὅμοιος μὲ σπαραγμόν, spasmodique.

Krampfen, *v. a.* συσφίγγω (μὲ σπαραγμόν), étreindre, resserrer (par la crampe); sich —, συσφίγγομαι ἀπὸ σπαραγμόν, être resserré par des crampes, par des convulsions.

Krampfig, *adj.* σπαρακτικός, convulsif.

Krampfstillend, *adj.* ἀντισπασμωδικός, antispasmodique.

Kranich, *m.*, ὁ γερανὸς (πουλλί), grue (oiseau), *f.*

Krank, *adj.* ἄῤῥωστος, malade; — werden, ἀῤῥωστῶ, γίνομαι ἄῤῥωστος, tomber malade.

Kränkeln, *v. n.* εἶμαι ἀσθενής, (εἶμαι ζαΐφης), traîner, être maladif.

Kranken, *v. n.* εἶμαι ἄῤῥωστος, être malade.

Kränken, *v. a.* λυπίζω, προξενῶ λύπην, θλίβω, ἐγγίζω, mortifier, affliger, chagriner; sich —, *v. r.* λυποῦμαι, εἶμαι λυπημένος, s'affliger, se chagriner.

Krankenbett, **Krankenlager**, *n.*, ἡ κλίνη τοῦ ἀῤῥώστου, lit *m.* de malade; auf dem — liegen, εἶμαι πλαγιασμένος εἰς τὸ κρεββάτι δι' ἀῤῥωστίαν, être alité.

Krankenhaus, *n.*, τὸ νοσοκομεῖον, νοσοδοχεῖον, hôpital, *m.*

Krankenstube, *f.*, **Krankenzimmer**, *n.*, ὀνδᾶς ἀῤῥώστου ἢ ἀῤῥώστων, appartement *m.* du malade, infirmerie, *f.*

Krankenwärter, *m.*, -terin, *f.*, ὁ (ἡ) νοσοκόμος, ἐκεῖνος (ἐκείνη) ὁποῦ δουλεύει τὸν ἄῤῥωστον, garde-malade, *m.*; garde, *f.*; im Kloster, ὁ νοσοκόμος κτλ. εἰς τὸ μοναστῆρι, infirmier, *m.*; -ière, *f.*

Kranker, ein, der Kranke, ὁ ἄῤῥωστος, un malade.

Krankheit, *f.*, ἡ ἀῤῥωστία, νόσος, maladie, *f.*

Kränklich, *adj.* ἀσθενής, φιλάσθενος, (ζαΐφης), maladif, valétudinaire.

Kränklichkeit, *f.*, ἀσθένεια, ἀδυναμία, santé *f.* languissante.

Kränkung, *f.*, ἡ ἔγγιξις, mortification, *f.*, chagrin, *m.*; s. Kränken.

Kranz, *m.*, ὁ στέφανος, τὸ στεφάνι, (ἀπὸ κλαδιὰ ἢ λουλούδια), couronne, guirlande (de fleurs), *f.*; (ἀρχιτεκτ.) ἡ κορωνίς, (archit.) corniche, *f.*; (an Vorhängen rc.), στεφάνι διὰ στολισμὸν των παραθύρων κτλ., pente etc.

Kränzchen, *n.*, μικρὸς στέφανος, petite couronne, *f.*; (eine Gesellschaft), συναναστροφή, συμπόσιον, côterie, *f.*, cercle, *m.*

Kränzen, *v. a.* στεφανώνω, βάνω στέφανον, στολίζω μὲ στέφανον, couronner (de fleurs etc.).

Krapp, *m.*, τὸ ἐρυθρόδανον, ῥιζάρι (μὲ τὸ ὁποῖον βάφουν κόκκινα), garance, *f.*

Kratzbürste, *f.*, ξύστρα, βοῦρτζα σκληρή, gratte-boësse, *f.*

Kratze, *f.*, (zum Tuch), ἡ λανάρα, carde, *f.*; — oder Kratzeisen, *n.*, ξύστης, grattoir, *m.*, ratissoire, *f.*

Krätze, *f.*, (Krankheit), ἡ ψώρα, gale; teigne, *f.*; (Feilicht), τὰ ῥινίσματα, raclure, *f.*, déchet, *m.*

Kratzen, *v. a.* ξύνω, τζουγκριανίζω, γρατζουνιάζω, gratter, égratigner; (Tuch 2c. —), λαναρίζω, ξαίνω, carder.

Krätzer, *m.*, ξύστης, grattoir, *m.*; σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὸ στουπὶ ἀπὸ τὸ τουφέκι, tire-bourre, *m.*; (schlechter Wein), ἀχαμνὸν (ξυνὸν) κρασί, racle-boyau (mauvais vin), *m.*

Kratzfuß, *m.*, χαιρετισμὸς ὁποῦ γίνεται ξύωντας τὴν γῆν μὲ τὸ ποδάρι, révérence *f.* gauche (qui se fait en grattant la terre du pied).

Krätzig, *adj.* ψωριασμένος, galeux.

Krauen, *v. a.* ξύω ὀλίγον μὲ τὰ νύχια, gratter légèrement.

Kraus, *adj.* κατζαρὸς, σγουρός, crépu; frisé.

Krause, *f.*, (der Haare), τὸ κατζάρωμα, τὸ σγουρὸν (τῶν μαλλιῶν), frisure (de cheveux), *f*; (Halskrause), τὸ λαιμομάνδυλον (τῶν ἀνδρῶν), fraise, cravate, *f.*

Kräuseln, *v. a.* κατζαρώνω, βοστρυχίζω, friser.

Krausemünze, *f.*, ἡ κατζαρὴ μίνθη (ἀρωματικὸν φυτόν), menthe *f.* crépue.

Kraushaarig, *adj.* ὁποῦ ἔχει κατζαρὰ τὰ μαλλιά, qui a les cheveux crépus, moutonné.

Krauskopf, *m.*, ὁ κατζαρομάλλης, tète *f.* crépue ou moutonnée.

Kraut, *n.*, τὸ χόρτον, τὸ βότανον, herbe, *f.*; (Weißkohl), τὸ ἀσπρολάχανον, chou *m.* blanc.

Kräuterbuch, *n.*, βιβλίον περιέχον διάφορα χόρτα, herbier, *m.*

Kräuterfrau, *f.*, γυναῖκα ὁποῦ πωλεῖ διάφορα χόρτα, herbière, *f.*

Kräuterkäse, *m.*, τυρὶ μὲ ἀρωματικὰ χόρτα, fromage *m.* vert.

Kräuterkenner, -kundige, *m.*, ὁ βοτανιστής, ὁποῦ ἠξεύρει τὰ διάφορα χόρτα, herboriste, botaniste, *m.*

Kräuterkissen, Kräutersäckchen, *n.*, σακκοῦλα μὲ χόρτα ἰατρικά, (méd.) sachet, *m.*

Kräuterkunde, Kräuterwissenschaft, *f.*, ἡ βοτανική, ἐπιστήμη τῶν διαφόρων χόρτων, botanique, *f.*

Kräuterkundige, *m.*, s. Kräuterkenner.

Kräutermann, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ διάφορα βότανα, herboriste (qui vend des herbes), *m.*

Kräutersammlung, *f.*, συλλογὴ βοτάνων, collection *f.* d'herbes.

Kräutertrank, *m.*, ποτὸν ἀπὸ ἰατρικὰ χόρτα, infusion *f.* médicinale.

Kräuterwein, *m.*, κρασὶ μὲ ἰατρικὰ χόρτα, vin d'herbes, vin *m.* médicinal.

Krautgarten, *m.*, κῆπος μὲ λαχανικά, jardin *m.* potager.

Krautjunker, *m.*, εὐγενὴς εἰς τὸ χωρίον (ἀμαθὴς καὶ χωρικὸς εἰς τὰ ἤθη του), *fam.* planteur *m.* de choux.

Kreatur, s. Creatur.

Krebs, *m.*, ἡ καραβίδα, écrevisse, *f.*; (ein Geschwür), ὁ καρκῖνος, ἡ φάγουσα, (πάθος), cancer, chancre, carcinome, *m.*; (Sternbild und Zeichen des Thierkreises), ὁ καρκῖνος (ἄστρον καὶ ζώδιον τοῦ ζωδιακοῦ), (astr.) cancer, *m.*, écrevisse *f.* (signe du zodiaque et constellation).

Krebsartig, *adj.* καρκινώδης, ὅμοιος μὲ το πάθος καρκῖνος λεγόμενον, chancreux, carcinomateux.

Krebsaugen, *n. pl.*, ὀμμάτια καραβίδας, yeux *m. pl.* d'écrevisse.

Krebsen, *v. n.* πιάνω καραβίδαις, prendre des écrevisses.

Krebsgang, *m.*, *fig.* den Krebsgang gehen, πηγαίνω ἀνάποδα, χάμνω προκοπὴν ὡσὰν τὸν κάβουραν, aller à reculons, reculer.

Krebsschale (Krebsnase), *f.*, ὄστρακον, καύκαλον τῆς καραβίδας, écaille d'écrevisse, *f.*

Krebsschere, *f.*, *ἡ φοῦχτα τῆς καραβίδας*, patte d'écrevisse, pince *f.* d'écrevisses.

Kreide, *f.*, *τὸ ἄσπρον χῶμα ὁποῦ μεταχειρίζονται διὰ γράψιμον, τὸ τεμπεσῆρι, ἡ κρέδα*, craie, *f.*; *fam.* mit doppelter Kreide schreiben, *ἀπερνῶ περισσότερα ἀπὸ τὸ πρέπον εἰς τὸν λογαριασμόν*, surfaire q., lui demander trop; (in oder an) die Kreide kommen, *κάμνω χρέη, γίνομαι χρεώστης*, contracter, faire des dettes; auf die Kreide zehren, *τρώγω καὶ πίνω χωρὶς νὰ πληρώσω*, boire et manger à crédit.

Kreiden, *v. a.* *τρίβω μὲ τὸ τεμπεσῆρι*, blanchir avec de la craie; s. Kreide.

Kreidenweiß, *adj.* *ἄσπρος ὡσὰν τὸ τεμπεσῆρι*, blanc comme craie.

Kreis, *m.*, *ὁ κύκλος*, cercle, *f.*; (eines Landes), *ἐπαρχία*, cercle, département, *m.*

Kreischen, *v. n.* *φωνάζω δυνατὰ μὲ ψιλὴν φωνήν*, criailler.

Kreisel, *m.*, *ὁ βέμβιξ, στρόμβος, ἡ φοῦρλα*, sabot, *m.*, toupie, *f.*

Kreiseln, *v. a.* *παίζω τὴν φοῦρλαν*, saboter.

Kreisen, *v. n.* *γυρίζω εἰς κύκλον*, tourner, se tourner.

Kreisförmig, *adj.* *κυκλοειδής*, circulaire, orbiculaire.

Kreislauf, *m.*, *ἡ κυκλοφορία, ὁ γυρισμὸς εἰς κύκλον*, circulation, *f.*

Kreißen, *v. n.* *ἔχω τὰς ὠδῖνας, τοὺς πόνους τῆς γέννας*, être en travail d'enfant.

Kreisstadt, *f.*, *ἡ πρώτη πόλις μιᾶς ἐπαρχίας*, capitale *f.* d'un cercle.

Krempe, Krempe, s. Krämpe, Krämpeln.

Krepieren, *v. n.* *ψοφῶ*, crever, mourir.

Krepp, *m.*, Kreppe, *f.*, *εἶδος πανιοῦ λεπτοῦ μαλλίνου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μαύρου*, crêpe, *m.*

Kresse, *f.*, (Fisch), *ὁ κωβιός, γωβιός, (ψάρι)*, goujon (poisson), *m.*

Kresse, *f.*, (Pflanze), *ὁ κάρδαμος, ἡ καρδαμίνη, (φυτόν)*, cresson (plante), *m.*

Kreuz, *n.*, *ὁ σταυρός*, croix, *f.*; (Fensterkreuz), s. Fensterkreuz; (an Thieren), *τὰ ὀπίσθια τῶν ζώων*, croupe *f.* (d'un animal); (an Menschen), *ἡ ῥάχη μαζὺ μὲ τὰ πλευρά*, reins, *m. pl.*, croupion *m.* (d'un homme); (Noth, Trübsal), *ἡ θλίψις, στενοχωρία, δυστυχία*, affliction, peine, calamité, *f.*; zu Kreuze kriechen, *ὑποτάσσομαι, ταπεινώνομαι*, se soumettre, s'humilier.

Kreuzbrav, *adj.* *πολλὰ καλός, τιμημένος*, très-honnête.

Kreuzdorn, *m.*, *ἡ ἀγριοδαμασκηνιά*, nerprun, *m.*

Kreuzen, *v. n.* (von Schiffen), *τρέχω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (μὲ καράβια διὰ νὰ εὕρω τὸν ἐχθρὸν κτλ.)*, croiser (*v. n.*); *v. a.* *σταυρώνω, βάνω σταυρωτά*, croiser, mettre en croix; sich —, *v. r.* *κάμνω τὸν σταυρόν*, faire (le signe de) la croix; (sich durchkreuzen), *σταυρώνομαι (τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο)*, se croiser.

Kreuzer, *m.*, (eine Münze), *τὸ κραϋτζάριον*, kreuzer (monnaie), *m.*; (Schiff), *καράβι ὁποῦ περιτρέχει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ διὰ νὰ εὕρῃ τὸν ἐχθρὸν κτλ.*, croiseur, *m.*

Kreuzeserfindung, *f.*, *ἡ εὕρεσις τοῦ τιμίου σταυροῦ*, invention *f.* de la sainte croix.

Kreuzeserhöhung, *f.*, *ἡ ὕψωσις τοῦ τιμίου σταυροῦ*, exaltation *f.* de la sainte croix.

Kreuzfahne, *f.*, *ἡ σημαία τοῦ σταυροῦ*, gonfalon *m.* avec le signe de la croix.

Kreuzfahrer, *m.*, *ὁ σταυροφόρος (εἰς τὸν παλαιὸν καιρόν)*, croisé, *m.*; s. Kreuzzug.

Kreuzfahrt, *f.*, s. Kreuzzug.

Kreuzgang, *m.*, *τὸ σταυροδρόμι, στοὰ σταυρωτὴ (εἰς τὰ μοναστήρια)*, cloître, *m.*

Kreuzgewölbe, *n.*, *σταυροειδὴς θόλος*, voûte d'arête.

Kreuzhieb, *m.*, *σταυρωτὴ σπαθιά*, coup *m.* porté en croix.

Kreuzigen, *v. a.* *σταυρώνω, βάνω εἰς τον σταυρόν*, crucifier; das Fleisch —, *ἀπονεκρώνω τὸ σῶμα μου (μὲ νηστείαν κτλ.)*, mortifier sa chair; sich —, *v. r.* *κάμνω τὸν σταυρόν*, faire le signe de la croix.

Kreuzigung, *f.*, *ἡ σταύρωσις*, crucifiement, *m.*

Kreuzlahm, *adj.* *ξεγκουφιασμέ-*

νος, éreinté; — machen, ξεγκουφιάζω, éreinter.

Kreuzschnabel, Kreuzvogel, m., πουλλί τι όπου έχει τα δύο μέρη της μύτης του σταυρωτά, bec croisé (oiseau), m.

Kreuzschnitt, m., (χειρουργ.) σταυροειδής διακοπή, (chir.) incision f. cruciale.

Kreuzspinne, f., είδος αράχνου (παγιάγχου) όπου κάμνει τα ύφαμά του είς σχήμα τροχού, araignée f. porte-croix.

Kreuzträger, m., ό σταυροφόρος (είς παράταξιν), porte-croix, m.; (μεταφ.) ό δυστυχής, στενοχωρημένος, homme m. affligé de maux.

Kreuzweg, m., τὸ σταυροδρόμιον, chemin croisé, carrefour, m.

Kreuzweise, adv. σταυρωτά, είς σχήμα σταυρού, en croix, croisé.

Kreuzzug, m., ή έκστρατεία των σταυροφόρων (είς τον παλαιόν καιρόν, διά νά πάρουν τήν Ίερουσαλήμ), croisade, f.

Kricklich, adj. fam. όπου δέν είναι εύχαριστημένος, όπου έχει άμφιβολίαις είς κάθε πράγμα, morose, hargneux, pointilleux; (schwierig, bedenklich), δύσκολος, άμφίβολος, difficile, épineux.

Kriebelkrankheit, f., άρρωστία τις μέ πολλούς σπαραγμούς, maladie f. de Saint Guy.

Kriebeln, v. n. et i. είναι γεμάτον (σκωλήκια κτλ.), fourmiller (en parlant de vers etc.); (jucken), τρώγω, προξενώ φαγούραν, (τζούζω), fourmiller, picoter.

Kriechen, v. n. έρπω, έρπίζω, σύρνομαι κατά γής, ramper, se traîner (par terre); (μεταφ.) ταπεινώνομαι (ώς κόλακας), ramper (devant q.).

Kriechen, n., τὸ έρπισμα, rampement, m.

Kriechente, f., ή κερκιθαλίδα, είδος νήσσης (πάπιας), cercelle, f.

Krieg, m., ό πόλεμος, guerre, f.

Kriegen, v. n. πολεμώ, κάμνω πόλεμον, faire la guerre.

Kriegen, v. n. fam. λαμβάνω, prendre, saisir, recevoir; άποκτώ, gagner, obtenir.

Krieger, m., ό πολεμιστής, στρατιώτης, guerrier, m.

Kriegerisch, adj. πολεμικός, guerrier, belliqueux, martial.

Kriegsbaukunst, f., ή έπιστήμη της όχυρώσεως, architecture militaire, fortification, f.

Kriegsbaumeister, m., ό όχυρωτής, όπου ήξεύρει νά όχυρώνη τά κάστρα, (ό ίντζενίρος), ingénieur, m.

Kriegsbedürfnisse, n. pl., τά άναγκαία του πολέμου, munitions f. pl. de guerre.

Kriegscamerad, (-kamerad), m., ό συστρατιώτης, camarade m. de guerre.

Kriegskasse, f., τὸ πολεμικόν θησαυροφυλάκιον, ή κάσσα πολεμική, caisse f. militaire.

Kriegsdienst, m., ή δούλευσις είς τον πόλεμον, service m. militaire.

Kriegserklärung, f., ή μήνυσις του πολέμου, άποκήρυξις του πολέμου, déclaration f. de guerre.

Kriegsfeuer, n., (τὸ πυρ του πολέμου) ό πόλεμος (μεταφ.), (le feu de la guerre), la guerre (fig.).

Kriegsflotte, f., πολεμικός στόλος, πολεμική άρμάδα, armée f. navale.

Kriegsfuß, m., κατάστασις στρατεύματος προετοιμασμένου διά πόλεμον, pied m. de guerre.

Kriegsgebrauch, m., συνήθεια πολέμου, raison f. de guerre.

Kriegsgefangen, adj. αίχμάλωτος, (σκλαβωμένος είς τον πόλεμον), prisonnier de guerre.

Kriegsgeräth, n., τά σκεύη του πολέμου, équipage m. de guerre.

Kriegsgericht, n., τὸ πολεμικόν ή στρατιωτικόν κριτήριον, tribunal m. de guerre, cour f. martiale.

Kriegsgott, m., ό θεός του πολέμου, ό Άρης (είς τούς παλαιούς Έλληνας), Mars (le dieu de la guerre), m.

Kriegsheer, n., τὸ στράτευμα, ό στρατός, armée, f.

Kriegsheld, m., ό ήρως είς πόλεμον, (τὸ παλλικάρι), héros, guerrier, m.

† Kriegsknecht, m., ό στρατιώτης, soldat, m.

Kriegskosten, f. pl., τά έξοδα

τοῦ πολέμου, frais m. pl. de la guerre.
Kriegskunst, f., ἡ πολεμικὴ τέχνη, art m. militaire.
Kriegsleute, f. pl., οἱ στρατιῶται, gens pl. de guerre.
Kriegslist, f., τὸ στρατήγημα, πολεμικὸν μηχάνευμα ἢ τέχνευμα, stratagème, m.
Kriegsmacht, f., πολεμικὴ δύναμις, forces, f. pl., armée, f.
Kriegsmann, m., ὁ στρατιώτης, homme de guerre, militaire, soldat, m.
Kriegsminister, m., ὑπουργὸς τοῦ πολέμου, ministre m. de la guerre.
Kriegsoperation, f., πολεμικὸν ἐπιχείρημα, opération f. militaire.
Kriegsrath, m., πολεμικὸν συμβουλευτήριον (συνέλευσις στρατηγῶν διὰ νὰ συμβουλευθῶσι διὰ πολεμικὰς ὑποθέσεις), conseil m. de guerre; (eine Würde), πολεμικὸς συμβουλάτωρας, conseiller m. de guerre.
Kriegsrecht, n., οἱ πολεμικοὶ νόμοι, droit m. militaire; ἡ πολεμικὴ κρίσις, justice f. militaire.
Kriegsrüstung, f., ἡ ἑτοιμασία εἰς πόλεμον, armement, m., préparatifs m. pl. de guerre.
Kriegsschiff, n., πολεμικὸν πλοῖον, πολεμικὸν καράβι, vaisseau m. de guerre.
Kriegsschule, f., στρατιωτικὸν σχολεῖον, école f. militaire.
Kriegssteuer, f., δόσιμον διὰ πόλεμον, contribution, f., impôt m. (pour soutenir les frais de la guerre).
Kriegsvolk, n., οἱ στρατιῶται, soldats, m. pl., troupes, f. pl.
Kriegswesen, n., ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν πόλεμον, αἱ πολεμικαὶ ὑποθέσεις, les affaires f. pl. militaires, tout ce qui appartient à la guerre.
Kriegszucht, f., ἡ στρατιωτικὴ τάξις, στρατιωτικὴ παιδεία, discipline f. militaire.
Krimpen, v. a. μουσκεύω (τὸ ῥοῦχον) διὰ νὰ μαζωχθῇ, mouiller (le drap); sich —, v. r. μαζώνομαι, se rétrécir.
Kringel, m., s. Brezel.
Krinne, f., ἡ σχισμάδα, χαραγματιά, rainure, fente, f.
Krippe, f., ἡ φάτνη, τὸ παχνί, mangeoire; crèche, f.
Krippenbeißer, Krippensetzer, m., ἄλογον ὁποῦ δαγκάνει τὴν φάτνην, cheval qui a le tic, tiquer, m.
Krippenreiter, m., fam. ἐκεῖνος ὁποῦ περιφέρεται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ διὰ νὰ εὕρῃ φαγὶ ἐλεύθερον εἴς τινα, chercheur m. de franches lippées.
Kritik, f., ἡ κριτική, κρίσις εἰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας, critique, f.
Kritiker, m., κριτικός, ὁποῦ ἀνακρίνει (βιβλία κτλ.), critique, censeur, m.
Kritisch, adj. κριτικός, critique (adj.).
Kritisiren, v. a. et n. κρίνω, κάμνω κρίσιν ἢ ἀνάκρισιν (εἰς τέχνας ἢ ἐπιστήμας), critiquer; ἐλέγχω, ψέγω, blâmer, censurer.
Kritteln, v. n. κρίνω μὲ μικροπρεπῆ τρόπον, ἐλέγχω κάθε παραμικρὸν πρᾶγμα, critiquer d'une manière minutieuse.
Krittler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κρίνει μικροπρεπῶς, critique, gloseur, m.
Krittlich, s. Kricklich.
Kritzeln, v. a. et n. γράφω ἀχαμνὰ καὶ δυσκολοδιάβαστα, griffonner; die Feder kritzelt, τὸ κονδύλι τζουγκριανίζει, γράφει ἀχαμνά, la plume crie.
Krokodill, n. (m.), ὁ κροκόδειλος, crocodile, m.
Krone, f., ἡ (βασιλικὴ) κορώνα, (μεταφ.) ἡ βασιλικὴ ἐξουσία, τὸ βασίλειον, couronne (prop. et fig.); — eines Baumes, κορυφὴ ἑνὸς δένδρου, couronne d'un arbre; fig. sie ist die Krone der Frauen, αὐτὴ εἶναι ἡ πλέον ἐξαιρετωτέρα τῶν γυναικῶν, elle est la perle des femmes.
Krönen, v. a. κορωνιάζω, κορωνάρω, couronner (prop. et fig.).
Kronerbe, m., διάδοχος τῆς κορώνας ἢ τοῦ θρόνου, héritier m. de la couronne.
Krongold, n., τὸ ἀχαμνότερον χρυσίον, τῆς κατωτέρας τιμῆς, bas or, m.
Kronleuchter, m., τὸ πολυκάνδηλον, lustre, m.
Kronprinz, m., ὁ βασιλικὸς διάδοχος, διάδοχος τοῦ βασιλείου, prince m. royal.
Kronprinzessin, f., ἡ σύζυγος τοῦ βασιλικοῦ διαδόχου,

épouse *f.* du prince royal; ἡ διάδοχος τοῦ βασιλείου, héritière *f.* de la couronne.
Kronsbeere, *f.*, s. Preißelbeere.
Krönung, *f.*, ὁ κορωνιασμὸς, τὸ κορωνάρισμα, couronnement, *m.*
Kronwerk, *n.*, περιτείχωμα (ὀχύρωμα) εἰς σχῆμα κορώνας, (fortif.) ouvrage *m.* à couronne.
Kropf, *m.*, (bey Vögeln), ὁ πρόλοβος, ἡ γκοῦσα τῶν πουλιῶν, jabot, gosier, *m.*, poche (des oiseaux); (bey Menschen), τὸ χελωνάκι, οἱ χοιράδες, ἡ βρογχοκήλη, πρίσμα τοῦ λαιμοῦ, goître, *m.*, écrouelles (des hommes), *f. pl.*
Kropfgans, *f.*, ὁ πελεκάνος, (πουλλίον), pélican, *m.*
Kropfig, *adj.* ὁποῦ ἔχει χελωνάκι κτλ., goîtreux; (s. Kropf).
Kropftaube, *f.*, περιστερὰ μὲ πρόλοβον, μὲ γκοῦσαν, pigeon *m.* grand gosier.
Kröbs, s. Griebs.
Kröte, *f.*, ὁ φρῦνος, φύσαλος, κοινῶς· ὁ κούβακας, ἡ ζάμπα, μπράσκα, crapaud, *m.*
Krücke, *f.*, ἡ βακτηρία, πατερίτζα, bequille, potence, *f.*; (Ofenkrücke), τὸ κοντάρι μὲ τὸ ὁποῖον ἀνάπτουν τὰ καρβουνα, râble, *m.*
Krug, *m.*, ἡ στάμνα, ὑδρία, τὸ ἰμπρίκι, cruche, *f.*; (Schenke), τὸ καπηλεῖον, cabaret, *m.*
Krüger, *m.*, ὁ κάπηλος, (ὁποῦ πωλεῖ κρασί, πίβαν, ῥακήν), cabaretier, *m.*
Krume, *f.*, Krümchen, *n.*, ἡ ψίχα, mie, miette, *f.*
Krümelig, *adj.* ὁποῦ εὔκολα τρίβεται, τριμμένος, qui s'émie, qui s'émiette.
Krümeln, *v. n.* τρίβω (ψωμὶ κτλ.), κάμνω ψίχαις, émier, émietter.
Krumm, *adj.* στραβός, tortu, croche; καμπύλος, λυγισμένος, courbe, courbé; στρεβλὸς, στραβωμένος, κολπωτός, tortueux, sinueux.
Krummbeinig, *adj.* στραβοπόδαρος, qui a les jambes tortues, cagneux.
Krummdarm, *m.*, (ἀνατομ.) καμπύλον ἔντερον (εἰς τοὺς λαγόνας), (anat.) iléum, iléon, *m.*
Krümme, Krümmung, *f.*, ἡ στραβότης, τὸ στράβωμα, καμπύλωμα, λύγισμα, courbure, curvité, sinuosité, tortuosité, *f.*; — eines Flusses, στροφογύρισμα ποταμοῦ, coude *m.* d'une rivière.
Krümmen, *v. a.* στραβώνω, καμπυλώνω, λυγῶ, courber, tortuer, cambrer.
Krummholzöhl, (Krumbholzöhl), *n.*, λάδι ἀπὸ τὴν ἀγρίαν πεύκην, ἀπὸ τὴν ἀγριοκουκουναριάν, huile *f.* de pin de montagne.
Krummlinig, *adj.* (γεωμ.) καμπυλόγραμμος, (géom.) curviligne.
Krummstab, *m.*, ῥάβδος ποιμαντικὴ, πατερίτζα (ἐπισκόπου), crosse, *f.*
Krummstroh, *n.*, τὰ μικρὰ ἄχυρα, petite paille, *f.*
Krümpeln, s. Zerknittern.
Krüppel, *m.*, ὁ κολοβωμένος, homme *m.* estropié; χωλὸς, κουτζός, homme boiteux.
Krüppelig, *adj.* κολοβωμένος, ἀδύνατος (εἰς τὰ μέλη τοῦ σώματος), estropié, impotent; (von Bäumen), κολοβωμένος, ξηραμένος καὶ χαλασμένος, rabougri.
Kruste, *f.*, ἡ φλοῦδα (τοῦ ψωμιοῦ καὶ εἰς πληγὴν σφαλισμένην), croûte, *f.*
Krystall, *m.*, τὸ κρύσταλλον, cristal, *m.*
Krystallen, *adj.* κρυστάλλινος, κρυσταλλένιος, de cristal.
Krystallinisch, *adj.* κρυσταλλοειδής, de la nature du cristal.
Krystall-Linse, *f.*, τὸ κρυστάλλινον ὑγρὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, (anat.) cristallin, *m.*
Krystallisiren, *v. a.* κρυσταλλώνω, cristalliser; *v. n.* κρυσταλλώνομαι, se cristalliser.
Kübel, *m.*, τὸ καδί, βουτζί, baquet, *m.*
Kubikfuß, *m.*, κυβικὸς ποῦς (μέτρον), pied cube.
Kubikwurzel, *f.*, ἡ κυβικὴ ῥίζα, racine *f.* cube.
Kubikzahl, *f.*, ὁ κύβος, κυβικὸς ἀριθμός, cube, nombre *m.* cube.
Kubisch, *adj.* κυβικός, cubique.
Küche, *f.*, μαγειρεῖον, cuisine, *f.*; — τὸ μαγείρευμα, cuisine (action de cuire), *f.*; kalte Küche, κομμάτια ψη-

τοῦ κτλ. ψυχροῦ, viandes f. pl. froides.
Kuchen, m., ἡ πήτα, τὸ πλακούντιον, gâteau, m.
Kuchenbäcker, m., ὁ ψωμᾶς ὁποῦ κάμνει πήταις, pâtissier, m.
Küchengarten, m., περιβόλι μὲ λαχανικά, potager, jardin m. potager.
Küchengeschirr, Küchengeräth, n., ἀγγεῖον τοῦ μαγειρείου, ustensile m. de cuisine; — τὰ ἀγγεῖα τοῦ μαγειρείου, batterie f. de cuisine.
Küchengewächs, n., φυτὸν ἢ χόρτον τοῦ μαγειρείου, λαχανικόν, herbe f. potagère, légume, m.
Küchenjunge, m., παιδὶ ὁποῦ δουλεύει εἰς τὸ μαγειρεῖον, marmiton, m.
Küchenmeister, m., ὁ πρωτομάγειρος, chef m. de cuisine.
Küchenmesser, n., μαχαῖρι τοῦ μαγειρείου, couteau m. de cuisine.
Küchensalz, n., s. Kochsalz.
Küchenschrank, m., ντουλάπι εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν τὰ φαγητά, garde-manger, m.
Küchenschürze, f., ἡ ποδιά, τὸ διάζωμα διὰ τὸ μαγειρεῖον, tablier m. de cuisine.
Küchenzettel, m., ὁ κατάλογος τῶν μαγειρευμένων φαγητῶν, menu (d'un repas), m.
Küchlein, n., τὸ ὀρνιθόπουλον, poussin, m.
Kuckuck, s. Gukuck.
Kufe, f., τὸ καδί, βουτζί, cuve, f.; (am Schlitten), s. Schlittenkufe.
Küfer, s. Böttcher.
Kugel, f., ἡ σφαῖρα, boule, f.; (Kanonenkugel), τὸ βόλι διὰ τὰ κανόνια, boulet, m.; (Flintenkugel), ἡ μπάλλα τοῦ τουφεκιοῦ, balle, f.; Kugeln wechseln, μονομαχῶ μὲ πιστόλια, se battre au pistolet.
Kugelbahn, f., s. Kegelbahn.
Kugelbüchse, f., τουφέκι τοῦ ὁποίου τὸ καλάμι εἶναι ἀπὸ μέσα σκαλισμένον, arquebuse f. rayée.
Kugelform, f., σχῆμα σφαιροειδής, forme f. sphérique; — zu Flintenkugeln ꝛc., καλοῦπι μὲ τὸ ὁποῖον χύνουν τὰ μολύβια διὰ τουφέκια, moule m. à jeter des balles.
Kugelförmig, adj. σφαιρικὸς, σφαιροειδής, en forme de boule, sphérique.
Kugellack, n., κόκκινον χρῶμά τι εἰς βώλους φκιασμένον, laque f. en boules.
Kugellehr, n., τὸ καλοῦπι διὰ τὰ βόλια, passe-balle, passe-boulet, m.
Kugeln, v. a. κυλίω, rouler (v. a.); v. n. κυλίομαι, κυλιοῦμαι, rouler (v. n.); (kegeln), παίζω τοὺς πασσαλίσκους, jouer à la boule, aux quilles; s. Kegeln.
Kegelrund, adj. σφαιρικὸς, στρόγγυλος ὡσὰν σφαῖραν, tout rond, sphérique.
Kugelzieher, m., ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὴν μπάλλαν, tire-balle, m.
Kuh, f., ἡ ἀγελάδα, vache, f.
Kuheuter, n., τὰ βυζὶ τῆς ἀγελάδας, pis m. de vache.
Kuhfladen, Kuhmist, m., κοπριὰ ἀγελάδας, bouse, bonze, f.
Kuhhaar, n., τρίχες ἀγελάδας, poil m. de vache, bourre, f.
Kuhhaut, f., ἀγελαδινὸν δέρμα, peau f. de vache.
Kuhhirt, m., ὁ ἀγελαδοβοσκὸς, βουκόλος, vacher, m.
Kuhhirtin, f., ἡ ἀγελαδοβοσκοῦ, ἡ βουκόλος, vachère, f.
Kuhkalb, n., μοσχάρι θηλυκόν, veau femelle, m.
Kuhkäse, m., ἀγελαδινὸν τυρί, fromage m. de lait de vache.
Kühl, adj. ψυχρὸς, ψυχρούτζικος δροσερὸς, frais; adv. δροσερά, fraîchement.
Kühle, f., ἡ ψύχρα, δροσιά, fraîcheur, f., frais, m.
Kühlen, v. a. καταψυχραίνω, δροσίζω, rafraîchir.
Kühlend, adj. δροσιστικός, réfrigérant.
Kühlfaß, n., τὸ δροσιστικὸν ἀγγεῖον (διὰ ῥακήν), (chim.) réfrigérant, m.
Kühltrank, m., δροσιστικὸν ποτόν, potion f. réfrigérative.
Kühlung, f., τὸ καταψύχραμα, δρόσισμα, rafraîchissement, m.
Kuhmilch, f., ἀγελαδινὸν γάλα, lait m. de vache.
Kuhmist, m., ἀγελαδινὴ κοπριά, fiente (ou fumier m.) f. de vache.
Kühn, adj. τολμηρὸς, αὐθάδης, hardi, courageux.
Kühnheit, f., ἡ τόλμη, τολμηρία, αὐθάδεια, hardiesse, f.

Digitized by Google

Kühnlich, *adv.* τολμηρὰ, αὐθαδῶς, hardiment.
Kuhpocken, s. Schutzblattern.
Kuhschwanz, *m.*, οὐρὰ ἀγελάδας, queue *f.* de vache.
Kuhstall, *m.*, σταῦλος δι' ἀγελάδαις, étable *f.* à vaches.
Kuhweizen, *m.*, τὸ μελάμπυρον, φυτόν τι ὁποῦ τρώγουν αἱ ἀγελάδαις, blé de vache, mélampirum, *m.*
Kümmel, *m.*, τὸ κύμινον, cumin, *m.*
Kummer, *m.*, ἡ λύπη, θλίψις, chagrin, souci, *m.*, peine, *f.*
Kümmerlich, *adv.* θλιβερὸς, στενοχωρημένος, ταλαίπωρος, soucieux, misérable.
Kummerlos, *adj.* ἀλύπητος, sans chagrin, sans souci.
Kümmern, sich, λυποῦμαι, s'affliger, se mettre en peine; (sorgen), φροντίζω, avoir soin, prendre soin.
Kümmerniß, *f.*, ἡ λύπη, θλίψις, chagrin, souci, *m.*
Kummervoll, *adj.* λυπηρὸς, θλιβερός, plein de chagrin, de souci.
Kummet, *n.*, εἶδος ζυγοῦ ὁποῦ βάνουν εἰς τὸν λαιμὸν τῶν ἀλόγων τὰ ὁποῖα τραβοῦν φορτωμένα ἁμάξια, collier (d'un cheval de trait), *m.*
Kumpf, (**Kumpfen**), *m.*, εἶδος λεκάνης, jatte, *f.*
Kund, **Kundbar**, *adj.* γνωστὸς, γνωρισμένος, notoire, public, connu.
Kunde, *f.* (*m.*), **Kundmann**, *m.*, ὁ ἀγοραστής, (τουρκ. μουστερής), chaland, *m.*, pratique, *f.*
Kunde, *f.*, ἡ εἴδησις, γνῶσις, connaissance, notice, *f.*
Kundig, *adj.* μαθημένος, ἐπιστήμων, ὁποῦ ἔχει εἴδησιν, γνῶσιν, expert.
Kundmann, s. Kunde.
Kundschaft, *f.*, ἡ εἴδησις, connaissance, *f.*; (im Handel), οἱ ἀγορασταὶ, (τουρκ. οἱ μουστερήδες), chalandise, pratique, *f.*; (bey Handwerkern), τὸ μαρτυρικὸν γράμμα ὁποῦ λαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ τεχνίτου ὅτι ἠξεύρει τὴν τέχνην του, certificat *m.* d'un garçon de métier.
Kundschafter, *m.*, ὁ κατάσκοπος, (σπιοῦνος), espion, *m.*
Künftig, *adj.* μέλλων, ἐρχόμενος, futur, prochain; ins Künftige, εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον, εἰς τὸ ἑξῆς, à l'avenir, désormais, dorénavant.
Kunkel, *f.*, ἡ ἠλακάτη, ῥόκα διὰ γνέσιμον, quenouille, *f.*
Kunkellehen, *n.*, φέουδον ὁποῦ λαμβάνουν καὶ αἱ γυναῖκες, fief *m.* féminin.
Kunst, *f.*, ἡ τέχνη, art, *m.*; ἐπιτηδειότης, adresse, *f.*; χειροτέχνη, métier, profession, *f.*; μηχανὴ (μάλιστα ὑδραυλική), machine, machine *f.* hydraulique; die schwarze Kunst, ἡ μαγεία, magie noire, nécromance, *f.*; — ὁμοίως· εἶδος τι χαλκογραφίας (εἰς τὴν ὁποίαν δὲν φαίνονται αἱ γραμμαί), gravure *f.* en manière noire.
Kunstausdruck, *m.*, ἔκφρασις, λέξις τεχνική, terme *m.* technique.
Kunstdrechsler, *m.*, ὁ τεχνικὸς τορνευτὴς, (ὁποῦ δουλεύει τὸ ἐλεφάντινον), tabletier, *m.*
Künsteley, *f.*, ἡ μεγάλη λεπτομέρεια, (trop grand) raffinement, *m.*; s. Künsteln.
Künsteln, *v. n.* λεπτομερῶ, κάμνω τι μὲ παραπολλὴν καὶ ἄνοστην τέχνην, travailler avec trop de raffinement.
Kunstfeuer, *n.*, τεχνικαῖς φωτιαῖς (οἷον· φυσσέκι κτλ.), feu *m* d'artifice.
Kunstfleiß, *m.*, ἡ ἐπιμέλεια εἰς τὰς τέχνας, ἡ ἐπιδεξιότης, industrie, *f.*
Kunstgärtner, *m.*, τεχνικὰ μαθημένος κηπουρός, maître *m.* jardinier.
Kunstgenoß, **Kunstverwandt**, *m.*, σύντεχνος, συντεχνίτης, confrère *m.* qui exerce le même art.
Kunstgriff, *m.*, τὸ τέχνασμα, τέχνευμα, μηχάνευμα, adresse, *f.*, artifice, *m.*
Kunsthandel, *m.*, πραγμάτεια μὲ ζωγραφίαις καὶ χαλκογραμμέναις εἰκόνες, trafic *m.* d'estampes, de tableaux etc.
Kunsthändler, *m.*, ὁ πραγματευτὴς μὲ ζωγραφίαις κτλ., marchand *m.* d'estampes etc.
Kunstkammer, *f.*, συλλογὴ περιέργων (τεχνικῶν) πραγμάτων, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον τὰ φυλάγουν, cabinet *m.* de curiosités.
Künstler, *m.*, ὁ ἐλεύθερος τεχνίτης, οἷον· ζωγράφος, μουσικὸς κτλ., artiste, *m.*

Künstlich, *adj.* *τεχνικός*, fait avec art, artificiel.

Kunstmäßig, *adj.* *τεχνικὸς*, *κατὰ τοὺς νόμους τῆς τέχνης*, technique, selon les règles de l'art.

Kunstmeister, *m.*, *ὁ ἐπιστάτης εἰς μίαν ὑδραυλικὴν μηχανήν*, fontainier, maître fontainier.

Kunstrad, *m.*, *τροχὸς μιᾶς μηχανῆς ὑδραυλικῆς*, roue *f.* d'une machine hydraulique.

Kunstreich, *adj.* *πολύτεχνος*, *πολλὰ ἐπιτήδειος*, ingénieux, fait avec beaucoup d'art.

Kunstrichter, *m.*, *ὁ κριτὴς εἰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας*, critique, *m.*

Kunstrichtern, =richten, *v. a.* *ἀνακρίνω* (*πολλὰ λεπτομερῶς*), critiquer, censurer.

Kunstsachen, *f. pl.*, *ἔργα τῆς τέχνης* (*μάλιστα τῆς ζωγραφίας κτλ.*), ouvrages *m. pl.* de l'art.

Kunststück, *n.*, *τεχνικὸν ἔργον*, ouvrage *m.* fait avec art; (Taschenspielerkunststück), *μία τέχνη*, *ἕνα τέχνασμα*, tour *f.* d'adresse, tour *m.* de passe-passe, *m.*

Kunstwerk, *n.*, *πολύτεχνον ἔργον* (*δηλαδὴ ζωγραφία*, *ἄγαλμα κτλ.*), ouvrage *m.* de l'art.

Kunstwort, *n.*, *τεχνικὸς λόγος*, *τεχνικὴ φράσις*, terme technique, terme *m.* de l'art.

Küpe, *f.*, *καδί*, cuve, *f.*

Kupfer, *n.*, *ὁ χαλκὸς*, (*τουρκ.* *τὸ μπακῖρι. μπακοῦρι*), cuivre; (Kupferstich), *τὸ ἐκτύπωμα*, *ἡ χαλκογραμμένη εἰκόνα*, estampe, gravure, *f.*

Kupferbergwerk, *n.*, *μεταλλεῖον* (*λαγοῦμι*) *χαλκοῦ*, mine de cuivre, minière *f.* de cuivre.

Kupferblatt, *n.*, s. Kupferstich.

Kupferdrucker, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ τυπώνει τὰς χαλκογραμμένας εἰκόνας*, imprimeur *m.* en taille-douce.

Kupferfarbig, *adj.* *ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ χαλκοῦ*, de couleur de cuivre.

Kupfergeld, *n.*, *χαλκένιαις μονέδαις*, monnaie *f.* de cuivre.

Kupfergrün, *n.*, *ὁ ἰὸς τοῦ χαλκοῦ*, *τὸ γιῶμα*, vert *m.* de gris.

Kupferhammer, *m.*, *χαλκεῖον εἰς τὸ ὁποῖον σφυροκοπεῖται ὁ χαλκός*, forge *f.* à cuivre.

Kupferhandel, *m.*, *ἡ πραγμάτεια μὲ χαλκόν*, trafic *m.* en cuivre; (Kupferstichhandel), *πραγμάτεια μὲ χαλκογραμμέναις εἰκόνες*, trafic en tailles-douces.

Kupferhändler, s. Kupferstichhändler.

Kupfericht, *adj.* *χαλκοειδής*, *ὅμοιος μὲ χαλκόν*, cuivreux, qui ressemble à du cuivre.

Kupferig, *adj.* *χαλκοειδής*, cuivreux; (vom Gesicht), *κόκκινος* (*εἰς τὸ πρόσωπον*) *ἀπὸ πολλὰ σπειριά*, *fig.* couperosé.

Kupfern, *adj.* *χαλκοῦς*, *χάλκινος*, *χαλκένιος*, de cuivre

Kupferplatte, *f.*, *ἡ χαλκινὴ* (*χαλκένια*) *πλάκα*, plaque *f.* de cuivre; — für Kupferstecher, *διὰ τοὺς χαλκογράφους*, planche *f.* de cuivre.

Kupferroth, *adj.* *κόκκινος ὡσὰν τὸν χαλκόν*, de couleur de cuivre.

Kupferschmidt, *m.*, *ὁ χαλκεὺς*, *χαλκειὰς* (*ὁποῦ δουλεύει τὸν χαλκόν*), chaudronnier, *m.*

Kupferstecher, *m.*, *ὁ χαλκογράφος*, graveur *m.* (en taille-douce).

Kupferstecherkunst, *f.*, *ἡ χαλκογραφία*, gravure *f.* (en taille-douce), art *m.* de graver.

Kupferstich, *m.*, *χαλκογραμμένη εἰκόνα*, *ἐκτυπωμένη ἀπὸ χαλκένιαν πλάκαν*, (*εἰκὼν χαρτινή*), gravure, estampe, *f.*

Kupferstichhandel, *m.*, *πραγμάτεια μὲ χαλκογραμμέναις εἰκόνες*, trafic *m.* en tailles-douces.

Kupferstichhändler, *m.*, *ὁ πραγματευτὴς μὲ χαλκογραμμέναις εἰκόναις*, *εἰκονοπώλης*, marchand *m.* d'estampes.

Kupferwasser, *n.*, *ὁ χάλκανθος*, (*τουρκ.* *ἡ καραμπογιά*), couperose, *f.*

Kuppe, *f.*, *fam.* *ἡ ἄκρα*, bout, *m.*; (Fingerkuppe), *ἡ ἄκρα τοῦ δακτύλου*, bout du doigt; (Nadelkuppe), *τὸ κομβὶ τῆς καρφοβελόνης*, tête *f.* d'épingle.

Kuppel, *f.*, *ὁ θόλος*, (*τουρκ.* *ὁ κουμπές*), coupole, *f.*

Kuppeley, *f.*, *ἡ μαστρωπία*, (*προξένησις πορνείας*), *fam.* maquerellage, *m.*

Kuppeln, *v. a.* *συνδένω*, *ἑνώνω*, coupler; (s. Koppeln);

(als Kuppler), μαστρωπεύω, κάμνω τὸν μαστρωπόν, faire le maquereau (ou la maquerelle).

Kuppelpelz, m., (im Scherz), τὸ χάρισμα ὁποῦ λαμβάνει τις διὰ τὴν προξένησιν μιᾶς ὑπανδρείας, paraguante, f.

Kuppler, m., ὁ μαστρωπὸς, (τουρκ. πεζεβέγκης), maquereau, m.

Kupplerin, f., ἡ μαστρωπὴ, (τουρκ. πεζεβέγκησσα), maquerelle, entremetteuse, f.

Kúraß, m., ὁ (σιδηρένιος) θώραξ, cuirasse, f.

Kúrassier, Kúrassirer, m., ὁ θωρακοφόρος ἱππεύς, cuirassier, m.

Kurbel, f., τὸ χερούλι μὲ τὸ ὁποῖον γυρίζουν ἕναν τροχὸν κτλ., manivelle, f.

Kúrbiß, m., ἡ κολοκύνθη, τὸ κολοκύνθι, citrouille, f.

Kúrbißflasche, f., φλασκὶ ἐκ κολυκύνθης, calebasse, gourde, f.

Kúrschner, m., ὁ γούναρης, pelletier, m.

Kúrschnerhandwerk, n., ἡ τέχνη τοῦ γούναρη, (γούναρου), métier m. du pelletier, pelleterie, f.

Kurz, adj. βραχὺς, κοντός, court; (μεταφ.) σύντομος, bref, court, succinct, concis; eine kurze Sylbe, βραχεῖα συλλαβή, une syllabe brève, une brève; kurze Waaren, μικρὰ πράγματα, (οἷον· ταμπακέραις, δακτυλίδια, μαχαίρια, ψαλίδια κτλ.), de la quincaillerie; kurz angebunden, ἀράθυμος, ὁποῦ εὔκολα θυμώνει, qui a la tête près du bonnet; zu kurz kommen, χάνω, ἔχω ζημίαν, perdre, avoir du désavantage; den Kürzern ziehen, νικοῦμαι, χάνω, être vaincu, perdre; einen kurz halten, κατακρατῶ τινὰ, δὲν τοῦ ἀφίνω πολλὴν ἐλευθερίαν, tenir q. de court; kurz und gut, kurz um, κοντολογῆς, μὲ ἕναν λόγον, bref, en un mot.

Kurzathmig, adj. ἀσθματικὸς, ὁποῦ ἀναπνέει μὲ δυσκολίαν, asthmatique, qui a l' haleine courte.

Kurzbeinig, adj. κοντοπόδαρος, qui a les jambes courtes.

Kürze, f., ἡ βραχύτης, briéveté, f.; συντομία, concision, f.

Kurzgewehr, n., κοντάρι (λόγχη) τοῦ δεκάρχου (κοινῶς·) τοῦ καποράλου, hallebarde (du caporal), f.

Kürzlich, adv. ἐν συντομίᾳ, συντόμως, brièvement, en peu de mots; πρὸ ὀλίγου, νεωστί, depuis peu.

Kurzköpfig, adj. fam. ἀράθυμος, ὁποῦ εὔκολα θυμώνει, emporté, qui a la tête près du bonnet.

Kurzsichtig, adj. κοντόφθαλμος, qui a la vue courte.

Kurzsichtigkeit, f., ἡ κοντοφθαλμία, vue f. courte.

Kurzweile, f., τὸ διασκέδασμα, ἡ διατριβὴ καιροῦ, (τουρκ. ὁ ἐγλεντζές), passe-temps, m., badinerie, f., amusement, m.

Kurzweilen, v. a. ἀστεΐζομαι, κάμνω ἀστεϊσμοὺς, (κάμνω χωρατάδες), (τουρκ. ἐγλεντίζομαι), plaisanter, badiner.

Kurzweilig, adj. νόστιμος, ἀστεῖος, (τουρκ. ἐγλεντιστικός), plaisant, facétieux.

Kurzwildpret, n., τὰ ὀρχίδια τοῦ ἐλαφίου, (chass.) daintiers, m. pl.

Kuß, m., τὸ φίλημα, baiser, m.

Küssen, v. a. φιλῶ, baiser, donner un baiser, embrasser.

Küssen, n., τὸ φιλεῖν, τὰ φιλήματα, baisement, m.

Küssen, (Kissen), n., τὸ προσκέφαλον, μαξιλλάρι, coussin, m.

Küssenziehe, Küssenziche, f., τὸ περιτύλιγμα τοῦ προσκεφάλου, taie f. d'oreiller.

Küste, f., τὸ περιγιάλι, τὸ παραθαλάσσιον, côte, f., rivage, bord, m.

Küstenbewahrer, m., καράβι ὁποῦ φυλάγει τὰ παραθαλάσσια, garde-côte, m.

Küstenbewohner, m., κάτοικος παραθαλασσίου, riverain, m.

Küstenfahrer, m., καράβι διὰ ταξίδι παραθαλάσσιον, (mar.) cabotier, m.

Küstenfahrt, f., ταξίδι κοντὰ εἰς τὸ παραθαλάσσιον, cabotage, m.

Küster, m., ὁ οἰκονόμος τῆς ἐκκλησίας, ἐκκλησιάρχης, sacristain, m.

Kutsche, f., ἁμάξι (μὲ παράθυρα καὶ κλεισμένον), carrosse, m.

Kutschenbaum, m., τὸ μακρὸν ξύλον ὁποῦ ἑνώνει τὸ ὀπι-

σθεν μέρος τοῦ ἁμαξίου μὲ τὸ ἐμπροσθινόν, flèche f. de carrosse.

Kutschenfenster, n., γυαλὶ εἰς τὸ ἁμάξι, glace, vitre, f.

Kutschenhimmel, m., ἡ σκέπη τοῦ ἁμαξιοῦ, impériale, f.

Kutschenkasten, m., τὸ κλεισμένον μέρος τοῦ ἁμαξιοῦ εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι τὰ καθίσματα, corps m. de carrosse.

Kutschenkissen, n., μαξιλλάρι τοῦ ἁμαξίου, coussin m. de carrosse.

Kutschenriemen, m., τὸ λουρὶ, ζιγκὶ τοῦ ἁμαξιοῦ, soupente, f.

Kutschenschlag, m., Kutschenthür, f., ἡ θύρα τοῦ ἁμαξιοῦ, portière, f.

Kutscher, m., ὁ ἁμαξᾶς, cocher, m.

Kutscherbock, Kutschersitz, m., τὸ κάθισμα τοῦ ἁμαξᾶ, siége m. du cocher.

Kutschiren, v. a. et n. fam. πηγαίνω μὲ ἁμάξι, mener un carrosse; aller en carrosse.

Kutschpferd, n., ἄλογον ἁμαξιοῦ, cheval m. de carrosse.

Kütt, s. Kitt.

Kutte, f., τὸ ῥάσον τῶν καλογέρων, froc, m.

Kuttel, f., Kutteln, (pl.), Kuttelflecke, m. pl., τὰ ἔντερα (ἑνὸς σφαγμένου ζώου), tripes, tripailles, f. pl.

Kux, m., μέρος ἀπὸ ἕνα μεταλλεῖον (λαγοῦμι μεταλλοφόρον), portion f. d'une mine.

Kuxkränzler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ τὰ μέρη λεγόμενα, négociateur m. des mines; Kux, (s. Kux).

L.

Lab, n., ἡ πητυὰ, μαγιά, présure, f.

Labbe, f., pop. χεῖλος, lèvre, f.; τὸ στόμα, la bouche.

Laberdan, m., τὸ ὀνόψαρον (γαϊδαρόψαρον) ἁλατισμένον, morue f. salée.

Labbern, vulg. v. n. φλυαρῶ, bavarder, babiller.

Labberey, f., vulg. φλυαρία, bavardise, f., babil, m.

Laben, v. a. (Milch), πήζω τὸ γάλα, faire cailler le lait; sich —, πήζω, γίνομαι πηκτός, se cailler.

Laben, v. a. (erquicken), ἀναψύχω, δροσίζω, ἐνδυναμώνω, rafraîchir, récréer, réconforter; εὐφραίνω, τέρπω, réjouir, divertir.

Labend, adj. ἀναψυκτικὸς, ἐνδυναμωτικός, rafraîchissant, récréatif.

Labet, n., τὸ χάσιμον (εἰς μερικὰ παιγνίδια), la bête (dans quelques jeux); — werden, χάνω τὸ παιγνίδι, faire la bête.

Labetrank, m., δροσιστικὸν ποτόν, boisson f. rafraîchissante.

Labkraut, n., φυτόν τι ὁποῦ πήζει τὸ γάλα, caille-lait, m.

Laborant, m., ὁ χυμικός, chimiste, m.; ὁ ἀλχυμικός, alchimiste, m.

Laboratorium, n., τὸ ἐργαστήριον χυμικόν, laboratoire, m.

Laboriren, v. n. κάμνω χημικὰς ἐργασίας, faire des opérations chimiques; fig. fam. — an der Schwindsucht, ἔχω τὸν ὄχτηκα, εἶμαι ὀχτηκιάρης, être étique, hectique.

Labsal, n., Labung, f., τὸ δρόσισμα, ἡ ἐνδυνάμωσις, κάθε πρᾶγμα ὁποῦ ἐνδυναμώνει, rafraîchissement, soulagement, m.

Labyrinth, n., ὁ λαβύρινθος, labyrinthe, m.

Lache, f., (Pfütze), ὁ βάλτος, λάκκος γεμάτος ἀπὸ νερὸν, (μάλιστα ἀπὸ βροχήν), mare, f., bourbier, margouillis, m.

Lache, f., (Art des Lachens), τὸ γέλοιον, ὁ τρόπος τοῦ γέλωτος, rire, ris, m.

Lache, f., (an Bäumen), σημεῖον ἢ χαραγματιὰ εἰς δένδρον, (forest.) marque, f.

Lächeln, n., τὸ χαμογέλασμα, μειδίασμα, sourire, souris, m.

Lächeln, v. n. χαμογελῶ, μειδιῶ, sourire.

Lachen, v. a. (einen Baum), σημειάνω ἕνα δένδρον κάμνωντας χαραγματιάν, (forest.) marquer, écorcer (un arbre).

Lachen, v. n. γελῶ, rire.

Lachend, adj. fig. χαρίεις, χαρούμενος, εὐάρεστος, fig. riant.

Lachen, n., τὸ γέλοιον, rire, m.

Lacher, m., ὁ γελῶν, ἐκεῖνος ὁποῦ γελᾷ, rieur, m.

Lächerlich, *adj.* *γελοιώδης*, ridicule.

Lächern, *v. i.* es lächert mich, *μοῦ ἔρχεται νὰ γελάσω, μοὶ φαίνεται γελοιῶδες*, j'ai envie de rire, cela me fait rire.

Lachs, *m.*, *σαλαμόν ψάρι*, saumon, *m.*

Lachsfang, *m.*, *τὸ ψάρευμα τῶν σαλαμῶν ψαριῶν*, pêche *f.* du saumon.

Lachsforelle, *f.*, *εἶδος ἀπὸ θράσσαν ἢ χριστόψαρον*, truite *f.* saumonnée.

Lachtaube, *f.*, *τὸ ἰνδικὸν τρυγόνι*, tourterelle *f.* des Indes.

Lachter, *f.* (*n.*), *ἡ ὀργυιὰ, μέτρον ἓξ ποδῶν*, toise, *f.*

Lack, *m.*, (Blume), *τὸ κίτρινον λευκοῖον, μανουσάκι (λουλοῦδι)*, giroflée *f.* jaune.

Lack, *m.*, *τὸ βερνίκι (γυαλιστόν)*, laque, *f.*, vernis, *m.*; Lack, *n.*, (Siegellack), *τὸ βουλλοκέρι*, cire *f.* à cacheter.

Lackey, *m.*, *ὁ δοῦλος (μάλιστα ἑνὸς εὐγενοῦς)*, laquais, *m.*

Lackfirniß, *m.*, *βερνίκι*, laque, vernis *m.* de la Chine.

Lackiren, *v. a.* *βερνικώνω*, vernir.

Lackirer, *m.*, *ὁ βερνικωτής*, vernisseur, *m.*

Lackirung, *f.*, *τὸ βερνίκωμα*, vernisseur, *m.*

Lackmuß, *n.*, *γαλάζιον χρῶμα ἐβγαλμένον ἀπὸ ἡλιοτρόπιον*, couleur *f.* bleue tirée du tournesol.

Lackstock, *m.*, *φυτὸν ἢ δενδράκι τοῦ κιτρίνου λευκοίου*, giroflier *m.* jaune.

Lädchen, *n.*, *μικρὸν σεντοῦκι*, caissette; *μικρὸν ἐργαστήρι (πραγματευτοῦ)*, petite boutique, *f.*

Lade, *f.*, *τὸ σεντοῦκι (μάλιστα διὰ ὑποκάμισα κτλ.)*, caisse, *f.*, coffre, *m.*

Laden, *m.*, (Fensterladen), *σανιδένιον ἀντιπαράθυρον*, volet, contrevent, *m.*; (Gewölbe), *ἐργαστήριον πραγματευτοῦ*, boutique, *f.*, magasin, *m.*

Laden, *v. a.* *φορτώνω*, charger; (ein Gewehr), *γεμίζω (ἕνα τουφέκι)*, charger (une arme à feu); (einladen), *καλῶ (εἰς γεῦμα, εἰς δεῖπνον κτλ.)*, inviter, convier; vor Gericht —, *ἐγκαλῶ εἰς τὸ κριτήριον*, assigner, citer (q.); auf sich —, (jemandes Haß ꝛc.), *τραβῶ ἐπάνω μου (τὸ μῖσος τινὸς κτλ.)*, s'attirer (la haine de q. etc.).

Ladendiener, *m.*, *δοῦλος πραγματευτοῦ (ὁποῦ στέκεται εἰς τὸ ἐργαστῆρι)*, garçon *m.* de boutique.

Ladenhüter, *m.*, *fig.* *πρᾶγμα δυσκολοπώλητον*, garde-boutique, *m.*

Ladenjungfer, *f.*, Ladenmädchen, *n.*, *κοράσιον (κορίτζι) ὁποῦ δουλεύει εἰς τὸ ἐργαστῆρι νὰ πωλῇ πρᾶγμα*, fille *f.* de boutique.

Ladeschaufel, *f.*, *ἡ χουλιάρα μὲ τὴν ὁποίαν γεμίζουν τὰ κανόνια*, chargeoir, *m.*, cuiller *f.* à canon.

Ladestock, *m.*, *τὸ ξύλον ἢ σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον στουμπώνουν τὴν μπάλλαν εἰς τὸ τουφέκι (σιειβαδοῦρον)*, baguette (pour charger un fusil).

Ladung, *f.*, *ἡ φόρτωσις*, charge (action de charger), *f.*; *τὸ φόρτωμα*, charge (de voiture etc.), *f.*; — eines Schiffes, *φόρτωμα καραβίου*, cargaison, *f.*; — vor Gericht, *ἔγκλησις εἰς τὸ κριτήριον*, assignation, *f.*, ajournement, *m.*; (eines Gewehrs), *τὸ γέμισμα (τοῦ τουφεκιοῦ, τῆς πιστόλας, τοῦ κανονιοῦ)*, charge (d'une arme à feu, d'une pièce d'artillerie), *f.*

Laffe, *f.*, *ἕνας ἀνόητος, ἄνοστος*, sot, badaud, benêt, *m.*

Läffeln, *v. n.* *κολακεύω (γυναῖκα, μὲ ἄνοστον τρόπον)*, courtiser, cajoler (une femme).

Läffeley, *f.*, *ἡ (ἄνοστη) κολακεία*, amourette, cajolerie, *f.*

Laffete, *f.*, *τὸ ὑποπόδιον ἢ τὸ ἁμάξι τοῦ κανονιοῦ*, affût, *m.*

Läffler, *m.*, *(ἄνοστος) κολακευτὴς (εἰς γυναῖκας)*, muguet, galan, *m.*

Lage, *f.*, *ἡ θέσις, τοποθεσία*, situation, assiette, *f.*; (Schicht), *ἡ στεῖβα*, couche, assise, *f.*; (Stellung), *θέσις τοῦ σώματος*, posture, attitude, *f.*; (Zustand), *κατάστασις*, état, *m.*, situation, *f.*; (von Kanonenschüssen), *ἡ βολὴ, τὸ ῥίψιμον ὅλων τῶν κανονιῶν ὁποῦ στέκονται εἰς τὸ ἕνα μέρος τοῦ καρα-*

βιοῦ, mar. bordée *f.* (de canon); (Papier), *ἕνα τετράδι*, (*ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξ κόλλαις μαζύ*), cahier, *m.*, (d'un livre en feuilles).

Lägel, *n.*, *ἡ λαγῆνα, τὸ βαρέλι*, baril, *m.*

Lager, *n.*, (Bett), *ἡ κλίνη, τὸ κρεββάτι*), couche, *f.*, lit, *m.*; *τόπος ὅπου κεῖται ὁ λαγωὸς, τὸ ἐλάφι, τὸ ἄγριον γουροῦνι κτλ.*, reposée, *f.*, gîte, *m.*, forme (d'un lièvre), bauge (d'un sanglier), *f.*; (Waarenlager), *τὸ μαγαζίον, τὰ πράγματα εἰς τὸ μαγαζίον*, magasin, assortiment, *m.*; (Feldlager), *τὸ στρατόπεδον, ὁ κάμπος*, camp, *m.*; (Schicht), *μία στίβα* (*πέτραις κτλ.*), couche (de pierres etc.), *f.*

Lagerbaum, *m.*, *ξύλον ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἀκουμβοῦν τὰ βουτζιὰ εἰς τὸ ὑπόγειον*, chantier (dans une cave), *m.*

Lagerbier, *n.*, *πίβα φυλαγμένη εἰς τὸ κελλάρι.* (*ποτροῦμι*), bière *f.* de garde.

Lagerbuch, *n.*, *κατάστιχον τῶν χωραφιῶν ἑνὸς ὑποστατικοῦ*, cadastre, *m.*; *κατάστιχον τῶν πραγμάτων εἰς ἕνα μαγαζίον*, livre *m.* des assortiments.

Lagerholz, *n.*, *ξύλα κομμένα εἰς τὰ δάσος*, bois *m.* gisant; (Lagerbaum), s. Lagerbaum.

Lagern, *v. a.* *βάνω κατὰ γῆς*, coucher par terre; sich —, *v. r.* *κάθομαι ἢ πλαγιάζω κατὰ γῆς*, s'asseoir ou se coucher par terre; *βάνω στρατόπεδον, στρατοπεδεύω*, se camper, poser, asseoir un camp; das Getreide hat sich gelagert, *τὰ σιτάρια κτλ. ἐπλαγίασαν* (*ἀπὸ τὴν βροχήν*), les blés ont versé.

Lagerstatt, Lagerstätte, *f.*, *ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον πλαγιάζει τις, ἡ κλίνη, τὸ κρεββάτι*, lit, gîte, *m.*

Lagerzins, *m.*, *τὸ νοίκι δι' ἕνα μαγαζίον*, loyer *m.* de magasin.

Lahm, *adj.* *χωλὸς, κουτζός*, entrepris, boiteux.

Lähmen, *v. a.* *κάμνω χωλὸν, κάμνω κουτζόν*, entreprendre (rendre boiteux); *προξενῶ παράλυσιν*, paralyser (*prop.* et *fig.*).

Lähmung, *f.*, *ἡ παράλυσις*, paralysie, *f.*

Lahn, *m.*, *λεπτὰ πέταλα ἢ φύλλα μετάλλου, οἷον· χρυσίου, ἀσημιοῦ*, lame (d'or, d'argent), *f.*

Laib, s. Brod.

Laich, s. Leich.

Laie, *m.*, *ὁ λαϊκός*, lai, laïque; (*μεταφ.*) *ἀμάθητος*, qui n'est pas encore initié à qc.

Laienbruder, *m.*, *καλόγηρος ὁποῦ δὲν ἔχει τὸ ἱερατεῖον καὶ δουλεύει τοὺς ἄλλους*, frère *m.* lai.

Laienschwester, *f.*, *καλογρηὰ ὁποῦ δὲν ἔκαμε τὸ τάγμα καὶ δουλεύει ταῖς ἄλλαις*, soeur laie, converse, *f.*

Lake, *f.*, *ἡ ἁλμυράδα*, saumure, *f.*

Laken, *n.*, *τὸ ῥοῦχον*, drap, *m.*; — *τὸ πανὶ* (*τζιαρτζιάφι*), toile, *f.*, (drap de lit).

Lakonisch, *adj.* *λακωνικός*, laconique.

Lakrize, *f.*, *ἡ γλυκοῤῥίζα*, réglisse, *f.*

Lakrizensaft, *m.*, *τὸ ζουμὶ τῆς γλυκοῤῥίζης*, jus *m.* de réglisse.

Lallen, *v. n.* *τραυλίζω, τζευδίζω*, bégayer.

Lambertsnuß, *f.*, *λεπτόκαρον ἰταλικόν*, noisette *f.* de Lombardie.

Lamm, Lämmchen, *n.*, *τὸ ἀρνὶ, ἀρνάκι*, agneau, *m.*

Lammen, Lämmern, *v. n.* *γεννῶ ἀρνιά*, agneler, faire un agneau.

Lämmergeyer, *m.*, *ἀετὸς εἰς τὰς Ἄλπεις*, aigle *m.* des Alpes.

Lammfleisch, *n.*, *ἀρνίσιον κρέας*, de l'agneau.

Lammsbraten, *m.*, *ἀρνίσιον ψητόν*, de l'agneau rôti.

Lampe, *f.*, Lämpchen, *n.*, *ἡ κανδήλα, κανδηλάκι, κανδηλέρι*, lampe, *f.*; petite lampe, *f.*, lampion, *m.*

Lampenmann, Lampenputzer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ ἀνάπτει τὰ φανάρια*, lanternier, *m.*

Lamprete, *f.*, *ὁ τυφλῖνος, ἡ μύραινα*, (*ψάρι*), lamproie, *f.*

Land, *n.*, *ὁ τόπος*, terre, *f.*; — *ἡ γῆ, τὸ ἔδαφος*, terroir, sol, *m.*; — *ἡ χώρα, τὸ βασίλειον*, pays, *m.*, terre, *f.*; *ἡ ἐπαρχία*, province, *f.*; (Dorf), *τὸ χωρίον*, village, campagne; (im Gegensatz der See), *ἡ ξηρὰ, ἡ στερεά*, terre

f. ferme, continent, *m.*; zu Lande reisen, *πηγαίνω διὰ ξηρᾶς*, aller par terre.
Landadel, *m.*, *οἱ εὐγενεῖς εἰς τὰ χωρία*, noblesse *f.* de province, de campagne.
Landbau, *m.*, *ἡ γεωργική*, labourage, *m.*, agriculture, *f.*
Landbote, *m.*, *ἀπεσταλμένος ἐπίτροπος διὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν (εἰς τὴν Πολωνίαν)*, député *m.* de la noblesse à la diète (dans la Pologne).
Landcharte. s. Landkarte.
Ländchen, *n.*, *μικρὸς τόπος, μικρὴ χώρα*, petite terre, *f.*
Landedelmann, *m.*, *εὐγενὴς εἰς τὸ χωρίον*, gentilhomme *m.* de la campagne.
Landen, *v. n.* *ἀράζω, φθάνω εἰς τὴν γῆν*, aborder, descendre, débarquer, attérir.
Landenge, *f.*, *τὸ στενὸν τῆς γῆς, ὁ ἰσθμός*, isthme, *m.*
Ländereyen, *f. pl.*, *τόποι, χωράφια, χωρία*, terres, *f. pl.*, biens *m. pl.* de campagne.
Landesart, *f.*, *ἡ συνήθεια τοῦ τόπου*, coutume *f.* d'un pays.
Landesfürst, Landesherr, *m.*, *ὁ ἐξουσιαστὴς τοῦ τόπου, ἡγεμὼν, βασιλεύς*, prince regnant, souverain, *m.*
Landesgesetz, *n.*, *ὁ νόμος τοῦ τόπου*, loi *f.* d'un pays.
Landeshauptmann, *m.*, *ἐπιστάτης μιᾶς ἐπαρχίας*, capitaine (ou sénéchal) *m.* d'une province.
Landesherrlich, *adj.* *τοῦ ἐξουσιαστοῦ ἑνὸς τόπου, ἡγεμονικὸς, βασιλικός*, de prince, du souverain.
Landesherrschaft, *f.*, *ἡ ἐξουσία εἰς ἕναν τόπον*, souveraineté, *f.*; — *ὁ ἐξουσιαστὴς, ὁ βασιλεὺς, ἢ ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα*, souverain, *m.*, souveraine, *f.*
Landeshoheit, *f.*, *ἡ ὑψηλοτέρα ἐξουσία (οἷον· βασιλέως εἰς ἄλλον ἡγεμόνα κατώτερον)*, droit *m.* de souveraineté (*p. e.* d'un roi sur un prince d'un rang inférieur).
Landesmutter, *f.*, *ἡ ἡγεμόνισσα, βασίλισσα*, mère de la patrie, souveraine, *f.*
Landesregierung, *f.*, *ἡ διοίκησις τοῦ τόπου*, gouvernement *m.* d'un pays.
Landesschuld, *f.*, *χρέος ἑνὸς βασιλείου ἢ μιᾶς ἐπαρχίας*, dette *f.* nationale, dette publique.
Landessprache, *f.*, *ἡ γλῶσσα τοῦ τόπου*, langue *f.* du pays, idiome, *m.*
Landesvater, *m.*, *ὁ πατὴρ τῆς πατρίδος, (βασιλεύς)*, père du peuple, prince *m.* regnant.
Landesverweisung, *f.*, *ὁ ἐξορισμός*, bannissement, *m.*
Landesflüchtig, *adj.* *φυγὰς, ὁποῦ φεύγει ἀπὸ ἕναν τόπον*, fugitif.
Landfriede, *m.*, *ἡ δημοσία εἰρήνη, κοινὴ εἰρήνη*, paix *f.* publique, repos *m.* public.
Landgeistliche, *m.*, *ἐφημέριος εἰς τὸ χωρίον*, curé *m.* de village.
Landgericht, *n.*, *κριτήριον ἐπαρχίας*; tribunal *m.* suprême du pays.
Landgraf, *m.*, *ὁ λανδγράφιος, ἀξία μερικῶν ἡγεμόνων τῆς Γερμανίας*, landgrave, *m.*
Landgräfin, *f.*, *ἡ σύζυγος τοῦ λανδγραφίου*, landgravine, *f.*; s. Landgraf.
Landgrafschaft, *f.*, *ἐπαρχία, τόπος ἐξουσιασμένος ἀπὸ λανδγράφιον*, landgraviat, *m.*; s. Landgraf.
Landgut, *n.*, *τὸ ὑποστατικόν*, terre, campagne, *f.*
Landhandel, *m.*, *ἡ πραγματεία διὰ ξηρᾶς*, commerce *m.* par terre.
Landhaus, *n.*, *ὁσπίτιον εἰς ὑποστατικόν*, maison *f.* de campagne.
Landjunker, *m.*, *εὐγενὴς εἰς τὸ χωρίον*, gentilhomme campagnard.
Landkarte, *f.*, *ἡ γεωγραφικὴ χάρτα, ὁ γεωγραφικὸς πίναξ*, carte *f.* géographique.
Landkrämer, *m.*, *λιανοπουλητὴς εἰς ἕνα χωρίον*, mercier *m.* villageois.
Landkündig, *adj.* *ὁποῦ εἶναι παντοῦ γνωστόν*, notoire, connu.
Landkutsche, *f.*, *ἁμάξι πόστας μὲ τὸ ὁποῖον ἠμποροῦν νὰ πηγαίνουν οἱ ταξιδιῶται*, coche, *m.*
Landläufer, *m.*, *ἕνας περιπλανώμενος εἰς τὸν τόπον*, vagabond, *m.*
Landleben, *n.*, *ἡ χωρικὴ ζωὴ, ζωὴ εἰς τὸ χωρίον*, vie *f.* champêtre.
Landleute, *f. pl.*, *οἱ χωρικοί*,

χωριάται, gens de la campagne, campagnards, villageois, paysans, m. pl.
Ländlich, adj. χωρικός, champêtre, rustique; ländlich sittlich, (Sprichw.), κάθε τόπος ἔχει τὴν συνήθειάν του, chaque pays a sa guise.
Landluft, f., χωρικὸς ἀέρας, air m. de la campagne.
Landmacht, f., τὸ στράτευμα διὰ ξηρᾶς (ἡ δύναμις διὰ ξηρᾶς καὶ οὐχὶ διὰ θαλάσσης), forces, troupes f. pl. de terre.
Landmädchen, n., χωρικὸν κοράσιον (κορίτζι), fille f. campagnarde.
Landmann, m., ὁ χωρικός, χωριάτης, campagnard, villageois, paysan.
Landmesser, m., γεωμέτρης ὁποῦ μετρεῖ τὸν τόπον, arpenteur, m.
Land-Miliz, f., στράτευμα συναθροισμένον εἰς καιρὸν ἀνάγκης μόνον διὰ τὴν διαφέντευσιν τοῦ τόπου, milice, f.
Landmünze, f., ἡ μονέδα ἑνὸς τόπου, monnaie f. du pays.
Landpfarre, f., ἐφημερία χωρική, cure f. de village.
Landpfarrer, m., ἐφημέριος εἰς χωρίον, curé m. de village.
Landpfleger, m., κυβερνήτης ἑνὸς τόπου, préfet, gouverneur m. d'une province.
Landplage, f., κοινὸν κακὸν εἰς ἕναν τόπον (οἷον· πεῖνα, πανδοῦκλα κτλ.), fléau public.
Landrath, m., συμβουλάτωρας ἐπαρχίας, conseiller m. provincial.
Landrecht, n., οἱ νόμοι ἑνὸς τόπου, droit m. d'un pays.
Landregen, m., βροχὴ εἰς πολλὰ μέρη καὶ ἐπικρατοῦσα, pluie f. universelle.
Landreise, f., ταξίδι διὰ ξηρᾶς, voyage m. par terre; ὁδοιπορία εἰς τὸ χωρίον, tour m. à la campagne.
Landreiter, m., πάνοπλος ἱππεὺς ὁποῦ διατηρεῖ τὴν εὐταξίαν καὶ ἀσφάλειαν εἰς τὸν τόπον, gendarme, m.
Landrichter, m., κριτὴς ἐπαρχίας, juge m. provincial.
Landsaß, m., ὁ ἔχων εὐγενικὸν φέουδον (ὑποστατικὸν) καὶ διὰ τοῦτο ψῆφον εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν ἐπιτρόπων μιᾶς ἐπαρχίας, possesseur m. d'un fief noble ayant voix à la diète.
Landschaft, f., ὁ τόπος, ἡ ἐπαρχία, province, f.; (Landstände), οἱ συνέλευσις τῶν ἐπιτρόπων ἢ τῶν ἀπεσταλμένων ἀπὸ τὰς πολιτείας ἑνὸς τόπου, états m. pl. provinciaux, états d'un pays; ἔκτασις τόπου ὁποῦ βλέπει τις μὲ τὰ ὀμμάτια του, θεωρία τόπου, ζωγραφία ὁποῦ παρασταίνει τοιοῦτον τόπον (ὡς χωρία, δάση κτλ.), paysage, m.
Landschaftsmaler, m., ζωγράφος ὁποῦ ζωγραφίζει θεωρίας τόπων, paysagiste, m.
Landschreiber, m., γραμματικὸς εἰς τὴν καγγελαρίαν μιᾶς ἐπαρχίας, greffier m. provincial
Landschreiberey, f., καγγελαρία ἐπαρχίας, greffe m. provincial.
Landscheide, f., s. Gränze.
Landschule, f., σχολεῖον μιᾶς ἐπαρχίας, école f. publique; — σχολεῖον χωρίου, école f. de village.
Landschulmeister, m., ὁ διδάσκαλος χωρικοῦ σχολείου, magister m. du village.
Landsee, m., ἡ λίμνη, lac, m.
Landsitz, m., τὸ ὑποστατικὸν, (μάλιστα ἑνὸς εὐγενοῦς), maison de campagne, terre, f.
Landskind, n., ἕνας ἐντόπιος, naturel m. du pays.
†Landsknecht, m., στρατιώτης, lansquenet, m.
Landsmann, m., ὁ συμπατριώτης, συντοπίτης, compatriote, m.
Landsmännin, f, ἡ συμπατριώτισσα, συντοπίτισσα, compatriote, f.
Landsmannschaft, f., ποιότης τοῦ νὰ εἶναι τις συμπατριώτης τινός, qualité f. de compatriote; ἑταιρία συντοπιτῶν, συμπατριωτῶν (μάλιστα εἰς τὰ πανεπιστήμια), société f. de compatriotes (surtout dans les universités).
Landspitze, f., ἀκρωτήριον, ἄκρα γῆς τινος, cap, m., pointe de terre.
Landstadt, f., πόλις εἰς ἐπαρχίαν, ville f. municipale.
Landstand, m., ἀπεσταλμένος

ἐπίτροπος εἰς τὴν συνέλευσιν μιᾶς ἐπαρχίας ἢ ἑνὸς βασιλείου, membre m. des états d'une province ou d' un pays; die Landstände, ἐκεῖνοι οἱ ἐπίτροποι (ὡς ἓν σῶμα ἐπιθεωρούμενοι), les états, m. pl.

Landsterben, n., θανατικὸν, ἀῤῥωστία κολλητικὴ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀποθνήσκουν πολλοί, mortalité, f.

Landsteuer, f., δόσιμον ἀπὸ τὰ ἀκίνητα καλὰ, ἀπὸ τὰ χωράφια κτλ., impôt m. territorial, taille f. foncière.

Landstraße, f., ἡ μεγάλη στράτα, grand-chemin, m.

Landstreicher, m., ὁ περιπλανώμενος εἰς ἕναν τόπον, vagabond, m.

Landstrich, m., μέρος τόπου, τόπος, contrée, f., district, m.

Landstube, f., κριτήριον ἐπαρχίας, tribunal m. provincial.

Landsturm, m., συνέλευσις ὅλων τῶν κατοίκων ἑνὸς τόπου διὰ πόλεμον (εἰς καιρὸν ἀνάγκης), ban m. général.

Landtag, m., ἡ συνάθροισις ἢ συνέλευσις τῶν ἐπιτρόπων ἀπεσταλμένων ἀπὸ τὰς πόλεις ἑνὸς τόπου, diète, f.

Landtrauer, f., μαυροφορεσία (διὰ θάνατον τοῦ βασιλέως) εἰς ἕνα ὁλόκληρον βασίλειον, deuil m. général.

Landtruppen, m. pl., τὰ στρατεύματα διὰ ξηρᾶς, troupes f. pl. de terre.

Landüblich, adj. συνηθισμένος εἰς τὸν τόπον, reçu, introduit (dans un pays).

Landung, f., τὸ ἄραγμα, φθάσιμον εἰς τὴν γῆν, abord, arrivage, m.; (von Truppen), ἄραγμα στρατευμάτων, descente (de troupes), f.

Landverderblich, adj. ὀλέθριος δι' ὁλόκληρον τόπον, ruineux, pernicieux pour un pays.

Landvogt, m., ὁ κυβερνήτης τοῦ τόπου, gouverneur, grand-bailli, m.

Landvolk, n., οἱ χωρικοὶ, χωριάται, gens m. et f. pl. de village.

Landwärts, adv. πρὸς τὴν ξηρὰν, πρὸς τὸ περιγιάλι, vers la terre.

Landwehr, f., στράτευμα συναγμένον μόνον εἰς καιρὸν πολέμου, milice f. du pays.

Landwein, m., κρασὶ τοῦ τόπου, vin m. du pays.

Landwind, m., ἀέρας ὁποῦ φυσᾷ ἀπὸ τὸ περιγιάλι, mar. terral, m.

Landwirth, m., ὁ γεωργὸς, οἰκονόμος εἰς χωρίον, économe, agriculteur, m.

Landwirthschaft, f., ἡ γεωργικὴ, χωρικὴ οἰκονομία, économie f. rurale.

Landzoll, m., τελώνιον (γιεμπρούκι, τουρκ.) διὰ πράγματα ὁποῦ πηγαίνουν διὰ ξηρᾶς, péage, m.

Landzunge, f. Erdzunge.

Lang, adj. μακρὸς, long; (vom Körper), μεγάλος, ὑψηλὸς, τρανὸς (τὸ ἀνάστημα), grand, haut (de taille); (von der Zeit), μακρὺς, πολύς, (περὶ τοῦ καιροῦ), long (en parlant du temps).

Langarmig, adj μακρόχειρ, qui a les bras longs.

Langbärtig, adj. μακρογένης, qui a la barbe longue.

Langbeinig, adj. μακροπόδαρος, μακροπόδης, qui a les jambes longues, haut enjambé.

Lange, adv. πολὺν καιρὸν, long temps; er ist lange nicht so reich als ꝛc., οὐδόλως δὲν εἶναι τόσον πλούσιος ὡς κτλ., il s'en faut beaucoup qu' il soit aussi riche que etc.

Länge, f. τὸ μάκρος, ἡ ἔκτασις εἰς τὸ μάκρος, longueur, f; (in der Erdbeschreibung und Sternkunde), τὸ μῆκος (εἰς τὴν γεωγραφίαν καὶ ἀστρονομίαν), longitude, f.

Langen, v. a. ἁπλώνω, δίδω εἰς τὸ χέρι, apporter, donner dans la main; nach etwas —, ἐκτείνω τὸ χέρι νὰ πάρω τι, tendre la main pour prendre qc.; v. n. (reichen), φθάνω μὲ τὸ χέρι, atteindre de la main (jusqu' à); (hinreichend seyn), φθάνει, εἶναι ἀρκετόν, suffire, être suffisant; (mit etwas), ich lange mit diesem, μὲ φθάνει τοῦτο, ἔχω ἀρκετόν, cela me suffit, j'en ai assez.

Längenmaaß, n., μέτρον διὰ τὸ μῆκος, mesure f. de longueur.

Lange Weile, f., ἡ ἀηδία, (τουρκ. τὸ σεκλέτι), ennui, m.; — haben, βαρύνομαι (τουρκ. σεκλετίζομαι), s'ennuyer.

Langhals, *m.*, *ὁποῦ ἔχει τὸν λαιμὸν μακρόν*, qui a le cou long.

Langhärig, *adj.* *μακρομάλλης*, *μακρότριχος*, qui a les cheveux longs, qui a le poil long.

Länglich, *adj.* *παραμήκης*, *περισσότερον ἐκτεταμμένος εἰς τὸ μάκρος παρὰ εἰς τὸ πλάτος*, un peu long, oblong.

Langmuth, **Langmüthigkeit**, *f.*, *ἡ μακροθυμία*, *υπομονή*, longanimité, *f.*

Langmüthig, *adj.* *μακρόθυμος*, *ὑπομονητικός*, indulgent, patient.

Langohr, *n.*, (im Scherz), *ὁ γαΐδαρος*, *τὸ γαϊδοῦρι*, *fig.* âne, *m.*, bourrique, *f.*

Langöhrig, *adj.* *ὁποῦ ἔχει τὰ αὐτια μεγάλα*, qui a les oreilles longues, oreillard (cheval).

Längs, *prp.* *κατὰ τὸ μάκρος*, le long de; längs dem Flusse, *κατὰ τὸ μάκρος τοῦ ποταμοῦ*, *κοντὰ εἰς τὸν ποταμὸν ἀκολουθῶντας τὸν δρόμον του*, le long (au long) de la rivière.

Langsam, *adj.* *ἀργὸς*, *ὁποῦ ἀργεῖ*, *βραδύς*, lent, tardif; *adv.* *ἀργά*, *βραδέως*, *σιγά*, lentement, doucement; *ὀλίγον κατ' ὀλίγον*, peu à peu.

Langsamkeit, *f.*, *ἡ ἀργία*, *βραδύτης*, lenteur, longueur, *f.*

Langschläfer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ κοιμᾶται πολὺν καιρόν*, dormeur (qui dort longtemps), *m.*

Langschwänzig, *adj.* *μὲ μακρὰν οὐράν*, à longue queue.

Langsichtig, *adj.* *ἐκεῖνος ὁποῦ βλέπει μακρυά*, qui voit de loin.

Längst, *adv.* *πρὸ πολλοῦ*, depuis long-temps; (für: längs), s. Längs.

Längstens, *adv.* *τὸ πλέον ἀργότερον*, *ὄχι ἀργότερα παρὰ* —, au plus tard.

Längstlebende, *m.*, *ὁ ἐπιζῶν μετα τὸν θάνατον τῶν ἄλλων*, survivant, *m.*

Langweilig, *adj.* *ἀηδὴς*, (*τουρκ. σεκλετιστικός*), ennuyant, ennuyeux.

Langweilen, *v. a.* *προξενῶ ἀηδίαν*, (*τουρκ. σεκλετίζω*), ennuyer; sich —, *ἀηδίζομαι*, (*τουρκ. σεκλετίζομαι*), s'ennuyer.

Langwierig, *adj.* *πολυκαιρινὸς*, *ὁποῦ βαστᾷ πολὺν καιρόν*, long, de longue durée.

Langwierigkeit, *f.*, *ἡ πολυκαιρία*, longueur, longue durée, *f.*

Lanze, *f.*, *ἡ λόγχη*, *τὸ δόρυ*, *κοντάρι*, lance, *f.*

Lanzenbrechen, *n.*, *ἱππομαχία*, *μάχη μὲ λόγχην*, joûte (de chevaliers), *f.*

Lanzenreiter, **Lanzenträger**, *m.*, *λογχοφόρος*, lancier, *m.*

Lanzette, *f.*, *τὸ φλεβότομον*, (chirurg.) lancette, *f.*

Läppchen, *n.*, *κομματάκι πανὶ κτλ.*, *μικρὸν τζάντζαλον*, petite pièce *f.* de toile etc., guenillon, *m.*; (*ἀνατ.*) *μικρὸν λοβίον*, (anat.) lobule, *m.*

Lappalie, *f.*, s. Lapperey.

Lappen, *m.*, *τὸ ῥάκος*, *κομμάτι πανὶ ξεσχισμένον*, *τζάντζαλον*, lambeau, chiffon, *m.*; — der Lunge, der Leber, *λοβὸς τοῦ πνευμονίου*, *τοῦ σηκωτιοῦ*, lobe *m.* du poumon, du foie.

Lappen, *v. a.* s. Flicken.

Lapperey, *f.*, *μικρὸν πρᾶγμα*, (*μπαγατέλλα ἰταλ.*), bagatelle, vétille, *f.*

Läppern, *v. n.* *συχνοραυφῶ*, buvotter; *fam.* nach etwas —, *γλείφω τὰ χείλη ἀπὸ τὴν μεγάλην ὄρεξιν δι' ἕνα πρᾶγμα*, lècher les lèvres par trop d'envie de qc.

Läpperschuld, *f.*, *μικρὸν χρέος* (*ὁποῦ ἔγινε ὀλίγον κατ' ὀλίγον*), dette *f.* criarde.

Läpperweise, *adv. fam.* *ὀλίγον κατ' ὀλίγον*, chiquet à chiquet.

Lappig, *adj.* *ξεσχισμένος*, déchiré, déguenillé.

Läppisch, *adj.* *ἄνοστος*, *παιδιακίσιος*, fade, sot, pueril.

Lärche, *f.*, **Lärchenbaum**, *m.*, *ἡ ἀγριοπιτυά*, (*δένδρον*), mélèze, larix, *m.*

Lärchenschwamm, *m.*, *τὸ ἀγαρικόν*, *εἶδος μανιταρίου*, agaric, *m.*

Lärm, **Lärmen**, *m.*, *ὁ θόρυβος*, *κτύπος*, bruit, tapage, fracas, *m.*; Lärm schlagen, *κτυπῶ τὰ τύμπανα εἰς σημεῖον πυρκαϊᾶς ἢ τοῦ πλησιασμοῦ τῶν ἐχθρῶν*, donner l'alarme (en battant le tambour, en cas d'incendie ou de l'approche de l'ennemi).

Lärmen, v. n. θορυβῶ, κάμνω θόρυβον, κτύπον, faire du bruit, du tapage.

Lärmglocke, f., ἡ καμπάνα τὴν ὁποίαν κουδουνίζουν ὅταν εἶναι πυρκαϊὰ ἢ ὅταν πλησιάσῃ ὁ ἐχθρός, beffroi, tocsin, m.

Larve, f., ἡ προσωπίδα, masque, m; (von Insecten), ἡ κάμπια καὶ κάθε σκωλῆκι ὁποῦ ἀκόμι δὲν ἐμεταβλήθη εἰς πετούμενον ζωΰφιον.

Lasche, f., (am Schuhe), τὰ λουριὰ τοῦ παπουτζιοῦ, oreille f. de soulier; (Kerbe), ἡ χαραγματιά, chanteau, m., entaille, f.

Laschen, v. a. (einen Schuh), βάνω τὰ λουριὰ εἰς τὸ παποῦτζι, mettre l'oreille à un soulier; (kerben), κάμνω χαραγματιάν, entailler; (einen Baum), σημαδεύω (ἕνα δένδρον) μὲ χαραγματιάν, marquer, layer (un arbre).

Lase, (Lahse), f., τὸ ἰμπρίκι, cruche, f., broc, m.

Laß, adj. κουρασμένος, las, fatigué.

Laßeisen, n., τὸ φλεβότομον, lancette, f.

Lassen, v. a. ἀφίνω, laisser; (unterlassen), ἀφίνω, παραιτῶ, laisser, quitter, abandonner; (einem etwas —, überlassen), ἀφίνω, παραχωρῶ, (τι εἰς τινα), laisser, céder (qc. à q.); (zulassen, gestatten), ἀφίνω; δίδω τὴν ἄδειαν, permettre, souffrir; (veranlassen, als: machen lassen, φκιάνω (δηλαδή· βάνω τινὰ νὰ μοὶ φκιάσῃ), faire faire; schreiben lassen rc., βάνω τινὰ νὰ μοὶ γράψῃ κτλ., faire écrire etc.; Ader lassen, φλεβοτομῶ καὶ φλεβοτομοῦμαι, saigner et se faire saigner; es läßt sich machen rc., εἶναι τρόπος, ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ κάμῃ, cela se peut faire, on peut le faire; es läßt ihm gut, τὸν πρέπει καλά, cela lui sied bien; das läßt nicht, δὲν πρέπει, δὲν εἶναι πρέπον, εἶναι ἀπρεπές, cela n'est pas bienséant, cela n'est pas convenable; es läßt als ob —, φαίνεται ὡσὰν νὰ —, il a l'air de —, il semble que —.

Lässig, adj. ἀμελής, ὀκνηρός, (τουρκ. τεμπέλης), las, paresseux, négligent, nonchalant.

Lässigkeit, f., ἡ ἀμέλεια, négligence, nonchalance, f.

Läßlich, s. Erläßlich.

Laßreis, n., δενδράκι τοῦ δάσους ὁποῦ ἀφίνεται νὰ αὐξήσῃ, (forest.) lais, baliveau, m.

Last, f., τὸ βάρος, φόρτωμα, charge, f., fardeau, faix, m.; einem etwas zur Last legen, κατηγορῶ τινα δι' ἕνα πρᾶγμα, imputer qc. à q.; zur Last fallen, βαρύνω, ἐνοχλῶ, être à charge à q.; bürgerliche Lasten, τὰ δοσίματα τῶν πολιτῶν, les charges, les impôts, f. pl.

Lastbar, adj. τοῦ φορτώματος, de charge; lastbare Thiere, ζῶα φορτώματος, des bêtes f. pl. de somme, de charge.

Lasten, v. n. εἶμαι βαρύς, ἔχω πολὺ βάρος, peser (être pesant).

Laster, n., ἡ κακία, τὸ κακόν, vice, m.

Lästerer, m., ὁ βλάσφημος, blasphémateur, m.; συκοφάντης, καταλαλητής, calomniateur, m.

Lasterhaft, adj. κακὸς, κακότροπος, vicieux.

Lasterhaftigkeit, f., ἡ κακία, κακοτροπία, habitude f. au vice.

Lästerlich, adj. βλασφημικός, blasphématoire; κατάλαλος, calomnieux.

Lästermaul, n., Lästerzunge, f., ὁ κατήγορος, δυσφημιστής, calomniateur, m.

Lästern, v. a. βλασφημῶ, blasphémer; κατηγορῶ, καταλαλῶ, δυσφημίζω, calomnier, diffamer, médire.

Lästerschrift, f., δυσφημιστικὸν σύγγραμμα, libelle, m.

Lästersucht, f., κλίσις τινὸς εἰς τὸ νὰ καταλαλῇ τοὺς ἄλλους, médisance, f.

Lästerthat, f., τὸ κακούργημα, action f. infame.

Lästerung, f., ἡ βλασφημία, blasphème, m.; ἡ κατηγορία, κακολογία, δυσφημία, calomnie, f.

Lästig, adj. βαρὺς, βαρετὸς, ἐνοχλητικός, pesant, onéreux, incommode, à charge.

Lästigkeit, f., τὸ ἐνοχλητικόν, incommodité, f.

Lastpferd, *n.*, ἄλογον φορτώματος, sommier, *m.*

Lastschiff, *n.*, καράβι φορτώματος, vaisseau *m.* de transport.

Lastthier, *n.*, ζῶον φορτώματος, bête *f.* de somme.

Lastträger, *m.*, ὁ χαμάλης, βαστάζος, porte-faix, *m.*

Lastwagen, *m.*, ἁμάξι φορτώματος, ἁμάξι φορτωμένον, chariot *m.* de marchandise, chariot de bagage.

Lasur, Lasurstein, *m.*, πέτρα τις ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐβγάζουν ἕνα οὐρανογαλάζιον χρῶμα, azur, lapis *m.* lazuli.

Lasurblau, *adj.* οὐρανογαλάζιος, azuré.

Latein, *n.*, ἡ λατινικὴ γλῶσσα, τὰ λατινικά, latin, *m.*, latinité, *f.*

Lateiner, *m.*, ὁ λατῖνος (ὁποῦ ἠξεύρει τὰ λατινικά), latiniste, *m.*

Lateinisch, *adj.* λατινικός, latin.

Laterne, *f.*, τὸ φανάρι, lanterne, *f.*

Laternenmacher, *m.*, ὁ φαναρᾶς, φαναροποιός, lanternier (qui fait des lanternes), *m.*

Laternenpfahl, *m.*, παλοῦκι διὰ φανάρι, pal, pieu *m.* de lanterne.

Laternenträger, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ βαστᾶ φανάρι, celui qui porte une lanterne; (ein Insect), κάνθαρός τις τῆς Ἀμερικῆς ὁποῦ φέγγει τὴν νύκτα (σχεδὸν ὡσὰν κωλοφωτιά), porte-lanterne (insecte de l'Amérique).

Latte, *f.*, τὸ πέταυρον (σανίδι λεπτὸν, στενὸν καὶ μακρόν), latte, *f.*

Lattenwerk, *m.*, κάθε πρᾶγμα φκιασμένον ἀπὸ πέταυρα, οἷον· κάγγελλα κ. τ. ε., lattis, *m.*; s. Latte.

Lattich, *m.*, τὸ φυτὸν τῆς σαλάτας, laitue, *f.*

Latwerge, *f.*, τὸ ἔκλειγμα, ἰατρικὸν ἀνακατωμένον μὲ συροῦπι, διὰ γλείψιμον, électuaire, *m.*, confection, *f.*

Latz, *m.*, τὸ γιλέκι, καμιζόλα χωρὶς μανίκια, pourpoint, *m.*; (an Beinkleidern), τὸ ἐμπροσθινὸν σκέπασμα εἰς τὸ φράγκικον βρακί, patte (de la culotte), *f.*

Lau, *adj.* χλιαρός, χλιός, tiède; (μεταφ.) ἀμελής, *fig.* tiède.

Laub, *n.*, τὰ φύλλα τοῦ δένδρου ἢ τῶν δένδρων, feuillage, *m.*

Laube, *f.*, καλύβα κληματικὴ εἰς τὰ περιβόλια, feuillée *f.*, berceau, cabinet *m.* de verdure.

Lauberhütte, *f.*, ἡ σκηνή, καλύβα κληματικὴ τῶν Ἑβραίων εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοποιΐας, feuillée, *f.*

Lauberhüttenfest, *n.*, ἡ ἑορτὴ τῆς σκηνοποιΐας (εἰς τοὺς Ἑβραίους), fête *f.* des tabernacles.

Laubfrosch, *m.*, ὁ πράσινος βάτραχος (ὁποῦ κάθεται εἰς τὰ δένδρα), graisset, *m.*

Laubhütte s. Laube, Lauberhütte.

Laubholz, *n.*, δένδρα μὲ πλατειὰ φύλλα (οἷον· ἡ δρῦς, ἡ λεύκη, καστανιὰ κ. τ. ε.), arbres dont les feuilles sont larges (comme le chêne, le peuplier, le chataigner etc.).

Laubig, *adj.* ὁποῦ ἔχει φύλλα, feuillu, touffu.

Laubwerk, *n.*, στολισμὸς μὲ φύλλα, τὸ πλούμισμα, τὰ πλουμιστά, feuillage, *m.*

Lauch, *m.*, τὸ πρᾶσον (φυτόν), poireau, porreau *m.*

Lauer, *m.*, s. Tresterwein.

Lauer, *f.* nur: auf der Lauer stehen, στέκομαι καὶ προσμένω, παραμονεύω, être aux aguets, être aux écoutes.

Lauerer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ παραμονεύει, guetteur, *m.*

Lauern, *v. n.*, auf einen, auf etwas, παραμονεύω, guetter, épier q. ou qc.

Lauf, *m.*, ὁ δρόμος, τὸ τρέξιμον, course *f.*; (— des Wassers), τρ. τοῦ νεροῦ, cours, courant (de l'eau); (an Flinten, Pistolen), τὸ λαμνὶ τοῦ τουφεκιοῦ, τοῦ πιστολιοῦ, canon (d'une arme à feu); (bey den Jägern), τὸ ποδάρι τοῦ ἐλαφιοῦ, pied (d'un cerf), *m.*

Laufbahn, *f.*, τὸ στάδιον, ὁ δρόμος, carrière, lice, *f.*

Laufband, *n.*, Laufzaum, *m.*, δέμα μὲ τὸ ὁποῖον βαστοῦν τὰ μικρὰ παιδία ὅταν τὰ μανθάνουν νὰ περιπατήσουν, lisière, *f.*

Laufbank, *f.*, σκαμνὶ μὲ τροχοὺς εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὰ νήπια διὰ νὰ μάθουν νὰ περιπατήσουν, roulette *f.*, d'enfant.

Laufbursche, *m.*, παιδὶ τὸ ὁποῖον στέλλουν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ διὰ τινὰς ὑπηρεσίας, galopin, trottin, *m.*

Laufen, *v. n.*, *τρέχω*, courir; (fließen), *ῥέω*, *τρέχω*, couler; (läufisch seyn), *ἐπιθυμῶ τὴν σμίξιν* (*λέγεται διὰ τὰ θηλυκὰ τῶν ζώων*), être en chaleur, être chaude; davon —, *φεύγω*, s'enfuir, s'échapper; Gefahr —, *κινδυνεύω*, *εἶμαι εἰς κίνδυνον*, courir risque; das läuft auf eins hinaus, *αὐτὸ εἶναι τὸ ἴδιον*, *αὐτὸ εἶναι ὅλον ἕνα*, cela revient à un; das läuft wider —, *αὐτὸ εἶναι ἐναντίον εἰς* —, *εἶναι ἀσύμφωνον μὲ* —, cela est contraire à —, cela ne s'accorde pas avec —.

Laufen, *m.*, *τὸ τρέξιμον*, action de courir, course, *f.*

Laufend, *adj.* *τρέχων*, courant; der laufende Termin, *ἡ διορία τῆς πληρωμῆς*, le courant.

Laufer, Läufer, *m.*, *ὁ ταχυδρόμος*, *δρομεύς*, coureur *m.*; (in der Musik), *ταχεῖα ἀκολουθεία τῶν ἐφεξῆς τόνων*, (mus.) roulade *f.*; (in der Mühle), *ἡ ἄνω μυλόπετρα ὁποῦ περιστρέφεται*, meule *f.* courante; (im Schachspiel), *τὸ παιδὶ* (*εἰς τὸ παιγνίδι τοῦ σαντράτζ*), fou (au jeu des échecs), *m.*

Lauffeuer, *n.*, *ῥίψιμον τῶν τουφεκιῶν καὶ ἀράδαν τοῦ ἑνὸς κατόπιν τοῦ ἄλλου*, (milit.) feu *m.* roulant.

Laufgraben, *m.*, *τὸ χανδάκι* (*τῶν πολιορκητῶν*), (milit.) tranchée, *f.*

Laufhund, *m.*, *σκυλὶ διὰ κυνῆγι*, (chass.) chien *m.* courant.

Läufig, Läufisch, *adj.* *ὁποῦ ἔχει ὄρεξιν τοῦ θηλυκοῦ*, *ὁποῦ ἔχει ὄρεξιν τοῦ ἀρσενικοῦ*, (*λέγεται διὰ τὰ σκυλιὰ μάλιστα*), chaud, chaude, en chaleur.

Laufwagen, *m.*, *εἶδος μικροῦ ἁμαξιοῦ διὰ τὰ νήπια μὲ τὸ ὁποῖον μανθάνουν νὰ περιπατοῦν*, roulette (d'enfant).

Laufzeit, *f.*, *ὁ καιρὸς τῆς σμίξεως τῶν σκυλιῶν ἢ τῶν γάτων*, temps *m.* où les chiennes ou les chattes sont en chaleur.

Laufzettel, *m.*, *ἐγκύκλιον γράμμα*, lettre *f.* circulaire; (Laufpaß *m.*), *ἡ ἀποπομπή*, *ἄφεσις ἀπὸ τὴν δούλευσιν*, congé, *m.*

Lauge, *f.*, *ἡ ἀλισίβα*, *τὸ σταχτόνερον*, lessive, *f.*

Laugen, *v. a.* *βάνω εἰς τὴν ἀλισίβαν*, lessiver, mettre à la lessive.

Laugenartig, *adj.* *ἀλκαλινὸς*, *ὅμοιος μὲ ἀλισίβαν*, alcalin.

Laugenasche, *f.*, *ἡ στάχτη διὰ τὴν ἀλισίβαν*, charrée, *f.*

Laugenfaß, —zuber, *m.*, *καδὶ διὰ τὴν ἀλισίβαν*, cuvier, *m.*

Laugenkorb, *m.*, *καλάθι διὰ στράγγισμα* (*εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὴν ἀλισίβαν*), couloir *m.* passoire, *f.*

Laugensalz, *n.*, *τὸ ἄλκαλι* (*χυμικὴ λέξις*), alcali, alkali, *m.*

Läugnen s. Leugnen.

Lauigkeit, Laulichkeit, *f.*, *ἡ χλιότης*, *χλιαρότης*, tiédeur *f.*; (*μεταφ.*) *ἡ ἀμέλεια*, *fig.* tiédeur, *f.*

Laulich, *adj.* *ὀλίγον χλιαρὸς*, un peu tiède.

Laune, *f.*, *ἡ διάθεσις τοῦ νοός*, (*τουρκ. τὸ κέφι*), humeur, *f.*; *ποιητικὴ φαντασία*, fantaisie, *f.*; bey Laune seyn, *ἔχω κέφι*, *εἶμαι ἱλαρός*, être de bonne humeur; Launen, *pl.* *παράξεναις φαντασίαις*, *τὸ πεῖσμα*, des caprices, *m. pl.*, quinte, *f.*

Launig, *adj.* *ἀστεῖος*, *νόστιμος*, *ὁποῦ ἔχει πνεῦμα*, de bonne humeur, gaillard, qui a de l'esprit.

Launisch, *adj.* *πεισματικὸς*, *φανταστικὸς*, (*ὁποῦ ἔχει χαλασμένον τὸ κέφι*), capricieux, de mauvaise humeur.

Laurer s. Lauerer.

Laus, *f.*, *ἡ ψεῖρα* (*φθείρ*), pou, *m.*

Lausche, *f.*, *fam.* *ἡ παραμονή*, *τὸ παραμόνευμα*, aguets, *m. pl.*, écoutes, *f. pl.*

Lauschen, *v. n.* *παραμονεύω*, *παρατηρῶ κρυφίως*, *προσέχω τὸ αὐτί*, être aux écoutes, épier, guetter; im Bette —, *μένσκω εἰς τὸ κρεββάτι νὰ ἀναπαυθῶ ὀλίγον*, rester dans son lit, pour se reposer un peu.

Lausejunge, *m.*, *vulg.* *παιδὶ ἀχρεῖον καὶ οὐτιδανόν*, margajat, *m.*

Läusekamm, *m.*, *vulg.* *κτένι στενὸν διὰ τὸ ψείρισμα*, peigne *m.* à petites dents.

Lausekerl, *m.*, (*vulg.*), *ὁ ψειριάρης*, pouacre, frelampier, *m.*; (*μεταφ.*) *ὁ οὐτιδανὸς*, *ἀχρεῖος*, coquin, maroufle, *m.*

Läusekrankheit, s. Läusesucht.

Läusekraut, *n.*, *ἡ σταφὶς ἀγρία*, (*φυτὸν τι ὁποῦ χαλνᾶ ταῖς*

Digitized by Google

ψεῖραις), staphisaigre, herbe f. aux poux.

Lausen, v. a. vulg., ψειρίζω, ξεψειρίζω, épouiller; v. a. (μεταφ.) ἀργοπορῶ, chipoter, lanterner.

Läusepulver, n., σκόνη ὁποῦ χαλνᾷ ταῖς ψεῖραις, poudre f. contre les poux.

Lauser, m., vulg. ἐκεῖνος ὁποῦ ἀργοπορεῖ, lanternier, musard, m.; ἕνας φιλάργυρος, φειδωλός, vilain, gredin, mesquin, m.

Lauserey, vulg., n., πολλὴ ἀργοπορία, lanternerie, f.; φιλαργυρία, φειδωλότης, lesine, vilenie, f.; μικροπρέπεια, οὐτιδανὸν πρᾶγμα, bagatelle, vétille, f.

Läusesalbe, f., ἄλειφὴ ὁποῦ χαλνᾷ ταῖς ψεῖραις, onguent, m. contre les poux.

Läusesucht, f., ἡ φθειρίασις, τὸ ψειρίασμα (ἀῤῥωστία), maladie f. pédiculaire.

Läusewenzel, m., vulg., ὁ ψειριάρης, pouacre, m.; (schlechter Tabak), ἀχαμνὸς καπνός, (ἀχαμνὸν τουτοῦνι), mauvais tabac, petun, m.

Lausig, adj. vulg. ὁποῦ ἔχει ψεῖραις, ψειριάρης, pouilleux; (knickerig), φειδωλός, φιλάργυρος, vilain, mesquin; (elend, schlecht), ἀχαμνός, οὐτιδανός, misérable.

Laut, m., ὁ ἦχος, τόνος, ἡ φωνή, son, ton, m.

Laut, ὁποῦ γίνεται μὲ μεγάλην φωνήν, haut, qui se dit à haute voix; adv. μεγαλοφώνως, ὄχι σιγά, haut, à haute voix.

Lautbar, adj. φανερωμένος, public, notoire; lautbar werden, φανερώνομαι (εἰς τὸν κόσμον), être divulgué.

Laute, f., τὸ λαοῦτο, ὄργανον μουσικὸν ὅμοιον μὲ κιθάραν, luth, m.

Lauten, v. n. ἠχῶ, ἐβγάζω ἦχον, sonner, rendre un son; (von Schriften), περιέχει, διαλαμβάνει (τὸ γράμμα), contenir, dire (en parlant d'un écrit); die Worte des Gesetzes lauten also: ὁ νόμος διαλαμβάνει κατὰ λέξιν, ἢ τὸ λόγια τοῦ νόμου εἶναι τὰ ἐφεξῆς, la loi dit littéralement, ou la loi est conçue dans les termes suivants.

Läuten, v. n. κουδουνίζω τὴν καμπάναν, sonner (les cloches).

Lautenist, Lautenschläger, m., ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὸ λαοῦτο, joueur m. de luth; s. Laute.

Lauter, adj. καθαρὸς, χωρὶς ἀνακάτωσιν, pur, clair; adv. καθαρά, tout, pur; μόνον, ne . . . que.

Lauterkeit, f., ἡ καθαρότης, pureté (prop. et fig.).

Läutern, v. a. καθαρίζω, καθαρύνω, purifier, épurer, raffiner.

Läuterung, f., ὁ καθαρισμός, purification, f., raffinage, m.

Lauwarm, s. Lau.

Lauwine, f., μεγάλος σωρὸς χιονιοῦ ὁποῦ πίπτει ἀπὸ τὰ βουνά, lavange, avalange, f.

Lavendel, m., ἡ νάρδος (φυτὸν μυρισμικόν), lavande, f.

Lavette, s. Lafette.

Laviren, v. n. λοξοδρομῶ, βολτεξάρω, (mar.) louvoyer; (μεταφ.) πηγαίνω μὲ προσοχὴν, προσμένω τὸν ἁρμόδιον καιρόν, fig. fam. agir avec circonspection, attendre le moment favorable.

Laviren, v. a. ζωγραφίζω μὲ τὸ μαῦρον τῆς Κίνας, peindre au lavis.

Laxiren, v. a. δίδω καθαρτικόν, donner un remède laxatif; προξενῶ κίνησιν τῆς κοιλίας, purger; v. n. — oder zu — einnehmen, πέρνω καθαρτικόν, se purger, prendre médecine.

Laxir-Mittel, n., (Laxanz, f.), τὸ καθαρτικόν, remède m. laxatif, purgation, f.

Lazareth, n., τὸ νοσοκομεῖον, ὀσπιτάλι, hôpital, m.; — zur Quarantäne, τὸ λαζαρέτο, lazaret, m.

Leben, v. n. ζῶ, ἀπερνῶ (τὴν ζωήν), vivre.

Leben, n., ἡ ζωή, vie, f.; ὁ βίος, vie (description de la vie, biographie, f.); das Leben lang, mein Leben lang, δι' ὅλην τὴν ζωὴν, δι' ὅλην τὴν ζωήν μου, de ma vie, pendant toute ma vie; die Musik ist sein —, αὐτὸς ἀγαπᾷ πολλὰ τὴν μουσικήν, il aime la musique, c'est sa vie; (Lebhaftigkeit), ἡ ζωηρότης, vivacité, f.

Lebendig, Lebend, adj. ζωντανός, vivant, vif; (lebhaft), ζωηρός, fig. vif, plein de vivacité.

Leben lang, s. Leben.

Lebensart, *f.*, ὁ τρόπος τῆς ζωῆς, ὁ βίος —, manière *f.* de vivre; τὸ πολιτικόν, conduite, *f.*, savoir-vivre.

Lebensbalsam, *m.*, ζωοποιὸν βάλσαμον, baume *m.* de vie.

Lebensbeschreibung, *f.*, ἡ βιογραφία, περιγραφὴ τῆς ζωῆς (τινος), vie, biographie, *f.*

Lebensdauer, *f.*, ὁ καιρὸς τῆς ζωῆς, ὅσον καιρὸν βαστᾷ ἡ ζωή, durée *f.* de la vie.

Lebensfaden, *m.*, (ποιητικῶς) ἡ ζωή, αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς, trame *f.* des jours.

Lebensgefahr, *f.*, κίνδυνος ζωῆς, danger *m.* de la vie.

Lebensgeister, *f.*, τὸ ζωτικὰ πνεύματα, les esprits *m. pl.* vitaux ou animaux.

Lebensgeschichte, *f.*, s. Lebensbeschreibung.

Lebensgröße, *f.*, τὸ φυσικὸν ἀνάστημα, grandeur naturelle; ein Bildniß in —, μία εἰκόνα εἰς τὸ φυσικὸν ἀνάστημα τοῦ ἀνθρώπου, un portrait en grand.

Lebenskraft, *f.*, ἡ ζωτικὴ δύναμις, force *f.* vitale.

Lebenslang, *adv.* εἰς καιρὸν ζωῆς, toute sa vie, sa vie durant.

Lebenslänglich, *adj.* βιώσιμος, εἰς καιρὸν ζωῆς διωρισμένος, viager; *adv.* διὰ καιρὸν ζωῆς, à vie.

Lebenslauf, *m.*, ἡ ζωή, ὁ βίος, carrière, vie, *f.*; ἡ περιγραφὴ τῆς ζωῆς, βιογραφία, histoire de la vie, biographie, *f.*

Lebenslicht, *n.*, τὸ φῶς τῆς ζωῆς, *fig.* la vie; einem das — ausblasen, φονεύω, σκοτώνω, tuer (q.)

Lebensmittel, *n.*, Lebensmittel, *n. pl.* ἡ ζωοτροφία, τροφή, vivres, *m. pl.*, denrées, *f. pl.*

Lebensordnung, *f.*, ἡ δίαιτα, régime, *m.*, diète, *f.*

Lebensregel, *f.*, ὁ κανὼν τῆς ζωῆς, κανὼν τῆς διαίτας, régle *f.* de conduite, de la diète.

Lebenssaft, *m.*, s. Lebensgeister.

Lebenssatt, *adj.* ὁποῦ ἐβαρέθη ἀπὸ τὴν ζωήν, las de vivre.

Lebensstrafe, *f.*, ἡ καταδίκη, τιμωρία ἡ ποινὴ θανάτου, peine *f.* capitale, supplice, *f.*

Lebenswandel, *m.*, ἡ ζωή, τὸ φέρσιμον, vie, conduite, *f.*

Lebenszeit, *f.*, ὁ καιρὸς τῆς ζωῆς, temps *m.* de la vie.

Leber, *f.*, τὸ σηκότι (τὸ ἧπαρ), foie, *m.*

Leberfarben, *adj.* ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ σηκοτιοῦ, clair brun, couleur de musc.

Leberflecken, *m.*, κόκκινον σημεῖον εἰς τὸ πρόσωπον ἀπὸ ἀῤῥωστίαν εἰς τὸ σηκότι, tache *f.* de rousseur.

Leberkrankheit, *f.*, ἀῤῥωστία τοῦ σηκοτιοῦ, maladie *f.* de foie.

Leberreime, *m. pl.*, στίχοι κωμικοὶ διὰ τὸ σηκότι (ὁποῦ κάμνουν ἐπάνω εἰς τὸ γεῦμα), vers badins (que l'on fait pendant le repas).

Lebersucht, Leberentzündung, *f.*, ἡ ἡπατῖτις, φλόγωσις τοῦ σηκοτιοῦ, hépatite, inflammation *f.* de foie.

Leberwurst, *f.*, λουκάνικον μὲ σηκότι, boudin de foie, boudin *m.* blanc.

Lebewohl, *n.*, τὸ ἀποχαιρέτημα, adieu, *m.*; einem — sagen, ἀποχαιρετοῦμαι, faire ses derniers adieux à q.

Lebhaft, *adj.* ζωηρός, vif.

Lebhaftigkeit, *f.*, ἡ ζωηρότης, vivacité, *f.*

Lebkuchen, *m.*, ἡ μελόπητα, πῆτα μὲ μέλι, pain *m.* d'épice.

Lebküchner, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει μελόπηταις, pâtissier *m.* qui fait des pains d'épice.

Leblos, *adj.* ἄψυχος, inanimé, sans vie.

Leblosigkeit, *f.*, ἡ ἀψυχία, τὸ ἄψυχον, manque *m.* de vie.

Lebtage, *m. pl.* mein —, εἰς ὅλην τὴν ζωήν μου, de toute ma vie, de ma vie.

Lebzeiten, *f. pl.* nur: bey —, εἰς καιρὸν ὅπου ἔζη (ἔζουσε) ἐκεῖνος, ἐκείνη κτλ., du vivant (du, de la etc.).

Lechzen, *v. a.* διψῶ (πολλά), brûler de soif; nach etwas —, (μεταφ.) ποθῶ, ἔχω ἄκρον πόθον, *fig.* désirer ardemment, soupirer après qc.; nach Blute —, εἶμαι αἱμοβόρος, διψῶ τὸ αἷμα, être avide de sang, être sanguinaire.

Leck, *adj.* χαλασμένος, τρυπημένος, ὅπου ἐμβαίνει νερόν, (fendu, percé); — seyn (von Fässern), ἔχω σχισμάδα, τρύπαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν σταλάζει τὸ κρασὶ κτλ. (λέγεται διὰ βουτζιά, couler (se dit d'un tonneau); (von Schiffen), ἔχω τρύπαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν

ἐμβαίνει τὸ νερὸν (λέγεται διὰ τὰ πλοῖα), (mar.) faire eau, prendre eau.
Leck, m., ἡ τρύπα (εἰς ἕνα καράβι) ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐμβαίνει νερόν, (mar.) fente, voie f. d'eau.
Leckasie, f., ἡ ζημία προερχομένη ἀπὸ τὸ στάλαγμα τοῦ κρασιοῦ κτλ. ἀπὸ τὰ βουτζιά, perte f. de vin etc. qui s'enfuit d'un tonneau.
Lecken, v. n. στάζω, s'écouler, s'enfuir, dégoutter; ἐμβαίνει νερόν, (mar.) faire eau.
Lecken, v. a. γλείφω, lécher, lapper.
Lecker, adj. πολλὰ νόστιμος, — friand, délicat; ὁποῦ ἀγαπᾷ τὰ νόστιμα φαγητὰ, λαίμαργος, friand, gourmand.
Lecker, m., ὁ λαίμαργος, — friand, m.; ein junger —, νέος ἀδιάντροπος, un béjaune; γυναικολάτρης, damoiseau, m.; μεγάλη ὄρεξις (μάλιστα μιᾶς ἐγγαστρωμένης), envie, convoitise (d'une femme enceinte), f.
Leckerbissen, m., νόστιμον φαγὶ, ἐξαίρετον φαγί, morceau m. friand, friandise, f.
Leckerey, f., ἡ λαιμαργία, friandise, gourmandise, f.; Leckereyen, νόστιμα, ἐξαίρετα φαγητά, des morceaux friands, des friandises.
Leckerhaft, adj. λαίμαργος, — friand, gourmand; νόστιμος, ἐξαίρετος, friand, délicat.
Leckerhaftigkeit, f., ἡ λαιμαργία, friandise, gourmandise, f.
Leckermaul, n., ὁ λαίμαργος, ἡ λαίμαργος (—γη), friand, m., friande, f.
Leckwein, m., κρασὶ ὁποῦ χάνεται ἀπὸ τὸ βουτζὶ μὲ τὸ στάλαγμα, baquetures, f. pl.
Lection, f., τὸ μάθημα, leçon, f.
Leder, m., τὸ πετζὶ, cuir, m., peau, f.
Lederband, m., δέσιμον (βιβλίου) μὲ πετζί, reliure f. en veau ou en basane.
Lederbereiter, m., ὁ ταμπάκης, βυρσοδέψης, corroyeur, m.
Lederhandel, m., ἡ πραγμάτεια μὲ πετζί, commerce m. de peaux, peausserie, f.
Lederhändler, m., πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ πετζί, marchand m. de peaux.
Ledern, adj. πετζένιος, de cuir, de peau.
Ledig, adj. (leer, erledigt), ἄδειος, vide; ὁποῦ δὲν εἶναι φορτωμένος, qui n'est pas chargé; (unverheirathet), ἀνύπανδρος, ἄγαμος, libre, nonmarié.
Ledigkeit, f, τὸ ἄδειον, — vacance, f.; ἡ ἀγαμία, ἀνυπανδρία, célibat, m.
Lediglich, adv. μόνον, μοναχά, seulement, purement.
Leede, s. Lehde.
Leer, adj. ἄδειος, κούφιος, vide; (erledigt, nicht besetzt), ἄδειος, ὄχι πιασμένος, vacant; fig. ein leerer Kopf, κούφιον κεφάλι, ἕνας ἀμαθής, une tête vide; leere Worte, μάταια, περιττὰ λόγια, des paroles vaines; leer ausgehen, δὲν λαμβάνω τίποτες, rester les mains vides.
Leere, f., τὸ ἄδειον, vide, m.
Leeren, v. a. ἀδειάζω, κάμνω ἄδειον, vider.
Lefze, f., τὸ χεῖλος, lèvre, f.
Legat, n., δωρεὰ διωρισμένη εἴς τινα διὰ μέσου διαθήκης, legs, m.
Legat, m., ληγάτος (καρδινάλιος ἀπεσταλμένος εἰς τὴν διοίκησιν μιᾶς ἐπαρχίας παρὰ τοῦ πάπα), légat, m.
Legations-Rath, m., συμβουλάτωρας εἰς πρεσβείαν, conseiller m. d'ambassade.
Legations-Secretär, m., γραμματικὸς εἰς πρεσβείαν, secrétaire m. d'ambassade.
Legen, v. a. βάνω, πλαγιάζω, ἐξαπλώνω, mettre, placer, poser; Eyer —, γεννῶ αὐγά, pondre (des oeufs); einen Hengst —, μουνουχίζω ἕνα ἄτι, hongrer, châtrer (un cheval); sich —, πλαγιάζω, ἐξαπλώνομαι, se coucher, s'étendre; (μεταφ.) ἀῤῥωστῶ καὶ πλαγιάζω εἰς τὸ κρεββάτι, tomber malade, s'aliter, f.; (aufhören, still werden), παύω, ἀπερνῶ, cesser, s'apaiser.
Legende, f., τὸ συναξάριον, légende, f.; βιογραφία ἁγίου τινός, biographie f. d'un saint.
Legestachel, m., σουγλὶ μερικῶν ζωϋφίων μὲ τὸ ὁποῖον κάμνουν μίαν τρύπαν διὰ νὰ βάλουν τὸν σπόρον των εἰς αὐτήν, aiguillon m. de quelques insectes qui s'en servent pour faire un trou dans lequel ils cachent leurs oeufs.

Legezeit, *f.*, ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ὄρνιθες γεννοῦν τὰ αὐγά, ponte, *f.*
Legion, *f.*, ὁ λεγεών, στρατιωτικὸν τάγμα, légion, *f.*
Legiren, *v. a.* (Metalle), συμμίγω (μέταλλα, οἷον· χρυσίον μὲ ἀσήμι, ἀσήμι μὲ χαλκόν), allier (des métaux).
Legirung, *f.*, ἡ σύμμιξις, σμίξις (μετάλλων), alliage, *m.*; s. Legiren.
Lehde, *f.*, τόπος ἀγεώργητος, pièce *f.* de terre inculte.
Lehen, *n.*, τὸ φέουδον, fief, *m.*
Lehen, *f. pl.*, ἡ παράδοσις τοῦ φεούδου ἀπὸ τὸν ἐξουσιαστὴν αὐτοῦ, investiture *f.* (d'un fief); die Lehen nehmen, λαμβάνω ἕνα φέουδον ἀπὸ τὸν ἐξουσιαστήν του καὶ κάμνω δι' αὐτὸ τὸν ὅρκον τῆς ὑποταγῆς εἰς ἐκεῖνον, prendre l'investiture.
Lehenbar, Lehnbar, *adj.* ὑποκείμενος εἰς τὰ δίκαια τῶν φεούδων, ὁποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ λάβῃ ὡς φέουδον, mouvant, féodal.
Lehenbrief, Lehnbrief, Lehnsbrief, *m.*, γράμμα μαρτυρικὸν διὰ τὴν παράδοσιν ἑνὸς φεούδου εἴς τινα, lettres *f. pl.* d'investiture.
Lehenfrau, Lehnsfrau, *f.*, ἐκείνη ὁποῦ ἔχει ἕνα φέουδον, dame, femme *f.* fieffée.
Lehengeld, s. Lehensgebühr.
Lehenherr, Lehensherr, *m.*, ὁ ἐξουσιαστὴς ὁποῦ παραδίδει τὸ φέουδον εἴς τινα κατώτερόν του, seigneur *m.* féodal.
Lehensmann, *m.*, ὁ ὑποτελής, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ἕνα φέουδον ἀπό τινα ἀνώτερόν του, vassal, hommager, feudataire, *m.*
Lehenpferd, Lehenspferd, *n.*, ἄλογον ὁποῦ ἔχει νὰ τρέφῃ ἐκεῖνος ὁποῦ ἔλαβεν ἕνα φέουδον διὰ τὸν ἐξουσιαστὴν τοῦ φεούδου, cheval de vasselage, cheval *m.* de service.
Lehenrecht, Lehnrecht, *n.*, οἱ νόμοι τῶν φεούδων, droit *m.* féodal.
Lehensfolge, *f.*, διαδοχὴ εἰς ἕνα φέουδον, succession *f.* féodale.
Lehensgebühr, *f.*, τὰ ἄσπρα ὁποῦ πληρώνει ὁ ὑποτελὴς εἰς τὸν ἐξουσιαστὴν τοῦ φεούδου ἀπὸ τὸν ὁποῖον τὸ ἔλαβε, relief, *m.*
Lehenspflicht, *f.*, ὑποχρέωσις τοῦ ἔχοντος τὸ φέουδον εἰς τὸν ἐξουσιαστὴν ἀπὸ τὸν ὁποῖον τὸ ἔλαβε, devoir réciproque entre le seigneur et le vassal, *m.*
Lehenträger, *m.*, ὁ ὑποτελής, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει γεγραμμένον εἰς τὸ ὄνομά του ἕνα φέουδον (τοῦ ὁποίου τὴν χρῆσιν ἔχει ἄλλος τις), procureur, *m.*
Lehenwaare, *f.*, s. Lehensgebühr.
Lehenwesen, *n.*, τὰ περὶ τὰ φέουδα, féodalité, *f.*
Lehenzins, *m.*, χρονικὴ πληρωμὴ τοῦ ὑποτελοῦς εἰς τὸν ἐξουσιαστὴν τοῦ φεούδου, cens, *m.*
Lehm, *m.*, πηλός, κίτρινον παχὺ χῶμα (ἀπὸ τὸ ὁποῖον φκιάνουν τοῦβλα καὶ κεραμίδια), terre grasse, terre *f.* argileuse.
Lehmern, *adj.* ἀπὸ κίτρινον παχὺ χῶμα, de terre grasse; s. Lehm.
Lehmgrube, *f.*, λάκκος ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐβγάζουν τὸ κίτρινον παχὺ χῶμα, fosse *f.* d'où l' on tire la terre grasse; s. Lehm.
Lehmig, *adj.* πηλώδης, ὁποῦ ἔχει κίτρινον παχὺ χῶμα, mêlé de terre grasse; s. Lehm.
Lehmwand, *f.*, τοῖχος ἀπὸ πηλόν, ἀπὸ κίτρινον παχὺ χῶμα, mur *m.* de bauge, de bousillage; s. Lehm.
Lehmwerk, *n.*, κάθε πρᾶγμα φκιασμένον ἀπὸ πηλόν, bousillage, *m.* s. Lehm.
Lehne, *f.*, τὸ ἀκουμβιστῆρι (τοῦ σκαμνιοῦ), dos, dossier, *m.*; (der Abhang), ὁ κατήφορος τόπος, pente (d'une montagne).
Lehnen, *v. a.* ἀκουμβῶ (οἷον· ἕνα σανίδι εἰς τὸν τοῖχον κτλ.), appuyer (*p.* e. une planche contre la muraille etc.); sich —, ἀκουμβῶ (εἴς τι), s'appuyer (contre —, sur qc.).
Lehnen, s. Leihen.
Lehnlakey, s. Lohnlakey.
Lehnpferd, *n.*, s. Miethpferd.
Lehnstuhl, Lehnsessel, *m.*, σκαμνὶ μὲ ἀκουμβιστῆρι, fauteuil, *m.*
Lehramt, *n.*, ἐπάγγελμα διδασκάλου, emploi *m.* d'école ou d'église.

Lehrart, f., τρόπος τῆς παραδόσεως μιᾶς ἐπιστήμης, méthode (d'enseigner, de montrer), f.

Lehrbegierde, f, ἡ φιλομάθεια, envie f. d'apprendre.

Lehrbegierig, adj. φιλομαθής, désireux d'apprendre.

Lehrbegriff, m., τὸ σύστημα (ἐπιστήμης), système, m.

Lehrbrief, m., μαρτυρικὸν γράμμα διδόμενον εἰς τὸν ἀρχάριον μιᾶς τέχνης, ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν τὰ χρόνια τῆς μαθήσεώς του, lettre f. d'apprentissage.

Lehrbuch, n., βιβλίον περιέχον τὰς ἀρχὰς μιᾶς ἐπιστήμης, livre d'instruction, de science, m.

Lehrbursch, m., ὁ ἀρχάριος εἰς μίαν τέχνην, παιδὶ ὁποῦ μανθάνει μίαν τέχνην (ἢ καὶ τὴν πραγμάτειαν), apprenti, m.

Lehre, f., ἡ διδασκαλία, doctrine, f.; ἡ παράδοσις μιᾶς ἐπιστήμης ἢ τέχνης, instruction, leçon, f.; νουθεσία, συμβουλή, précepte, avis, m.; ὁ καιρὸς τὸν ὁποῖον ἀπερνᾷ τις μανθάνωντας μίαν τέχνην, apprentissage, m.; (Modell), τὸ καλοῦπι (εἰς τὸ ὁποῖον χύνουν μέταλλα κτλ.), patron, modèle, m.

Lehren, einem (einen) etwas, διδάσκω, παραδίδω ἐπιστήμην ἢ τέχνην, enseigner, instruire, montrer.

Lehrer, m., ὁ διδάσκαλος, précepteur, maître, m.

Lehrerin, f., ἡ διδασκάλισσα, femme qui enseigne, maîtresse, f.

Lehrgebäude, n., τὸ σύστημα (ἐπιστήμης), système, m.

Lehrgedicht, n., διδακτικὸν (διδασκαλικὸν) ποίημα, poëme didactique.

Lehrgeld, n., ἡ πληρωμὴ διὰ τὴν παράδοσιν (μιᾶς τέχνης), πληρωμὴ τοῦ ἀρχαρίου εἰς τὸν αὐθέντην μιᾶς πραγματείας, apprentissage (l'argent que paye l'apprenti à son maître), m.; τὸ διδασκαλιάτικον, honoraire m. du précepteur; fig. Lehrgeld geben, σωφρονίζομαι διὰ μέσου ζημίας ἐδικῆς μου, devenir sage à ses dépens.

Lehrherr, m., ὁ αὐθέντης μιᾶς πραγματείας ὁποῦ μανθάνει ἕναν ἀρχάριον, maître (qui montre son art à son apprenti), m.

Lehrjahre, n. pl., τὰ χρόνια τῆς μαθήσεως (τοῦ ἀρχαρίου εἰς τέχνην, εἰς πραγμάτειαν), apprentissage, m.

Lehrjunge, m., ὁ ἀρχάριος (εἰς τεχνίτην, οἷον· εἰς ῥάπτην, παπουτζῆν), apprenti, m.

Lehrling, m., ὁ ἀρχάριος, μαθητής, apprenti, écolier, m.

Lehrmeinung, f., δόγμα φιλοσοφικόν, dogme, m.

Lehrmeister, m., ὁ διδάσκαλος, maître, m.

Lehrmeisterin, f., ἡ διδασκάλισσα, maîtresse, f.

Lehrreich, adj. διδακτικός, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ τις νὰ μάθῃ πολλά, instructif.

Lehrsaal, m., τὸ ἀκροατήριον (ἀκαδημικοῦ διδασκάλου), auditoire, m.

Lehrsatz, m., τὸ δόγμα, ἡ γνώμη, thèse, f., dogme, m.; (in der Mathematik), τὸ θεώρημα, théorème, m.

Lehrstand, m., στάσις διδασκάλου, état m. de précepteur; οἱ διδάσκαλοι (οἱ παπάδες καὶ οἱ διδάσκαλοι τῶν σχολείων), état ecclésiastique ou de l'école.

Lehrstuhl, m., καθέδρα διδασκάλου, chaire (de professeur), f.; (μεταφ.) ἐπάγγελμα διδασκάλου, emploi de maître, de professeur, m.

Lehrstunde, f., ὥρα παραδόσεως (ἐπιστήμης), leçon, classe, f.

Lehrzeit, f., s. Lehrjahre.

Leib, m., τὸ κορμὶ, τὸ σῶμα, corps; ventre, m.

Leibarzt, m., πρῶτος ἰατρὸς ἡγεμόνος ἢ βασιλέως, médecin ordinaire (d'un prince etc.)

Leibbinde, f., τὸ ζωνάρι (μάλιστα τῶν ὀφφικιάλων), écharpe, f.

Leibchen, n., τὸ γιελέκι, ἡ καμιζόλα (γυναικῶν), corset, m.

Leib-Compagnie, f., ἡ πρώτη ἑκατονταρχία ἑνὸς τάγματος στρατιωτῶν ὑποκειμένη ἀμέσως εἰς τὸν στρατηγόν, colonelle, compagnie colonelle, f.

Leibeigen, adj. ὑποδουλωμένος, σκλάβος, serf, mortaillable.

Leibeigenschaft, f., ἡ δουλεία,

σκλαβία, servitude, *f.*, servage, *m.*
Leibesbeschaffenheit, *f.*, ἡ κατάστασις τοῦ σώματος, constitution, complexion, tempérament, *m.*
Leibesbürde, *f.*, s. Leibesfrucht.
Leibeserbe, *m.*, ὁ διάδοχος, κληρονόμος (δηλαδὴ· υἱὸς ἢ θυγατέρα), héritier *m.* naturel.
Leibesfrucht, *f.*, τὸ ἔμβρυον, (παιδὶ εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρός), fétus, fruit, embryon, *m.*
Leibesgaben, *f. pl.*, τὰ σωματικὰ χαρίσματα, dons *m. pl.* corporels.
Leibesgebrechen, *n.*, σωματικὸν ἐλάττωμα, vice, mal, défaut *m.* du corps.
Leibesgestalt, *f.*, ἡ μορφὴ τοῦ σώματος, τὸ σχῆμα τοῦ σώματος, figure du corps, taille, *f.*
Leibesgröße, *f.*, ἀνάστημα τοῦ σώματος, stature, *f.*
Leibeskraft, *f.*, ἡ σωματικὴ δύναμις, ἰσχύς, force, vigueur *f.* du corps.
Leibesleben, *n.*, (nur): bey Leibesleben, εἰς καιρὸν ζωῆς, durant la vie.
Leibessen, *n.*, τὸ πλέον ἠγαπητότερον φαγί, manger *m.* favori.
Leibesstärke, *f.*, ἡ σωματικὴ δύναμις, ἰσχύς, force *f.* du corps.
Leibesstrafe, *f.*, σωματικὴ τιμωρία, (οἷον· ξυλιαῖς), punition corporelle, peine *f.* afflictive.
Leibesübung, *f.*, σωματικὴ γύμνασις, exercice *m.* du corps.
Leibfarbe, *f.*, τὸ πλέον ἀρεστότερον χρῶμα, couleur *f.* favorite.
Leibfarben, s. Fleischfarben.
Leibgarde, *f.*, οἱ σωματοφύλακες, τὸ τάγμα τῶν σωματοφυλάκων, garde *f.* du corps.
Leibgedinge, *n.*, ἡ ἀντιπροῖκα, (αὐτὰ ὁποῦ διορίζει ὁ ἄνδρας εἰς τὴν γυναῖκα του, νὰ τὰ ἀπολαύσῃ μετὰ τὸν θάνατόν του), douaire, *m.*
Leibgürtel, *m.*, τὸ ζωνάρι, ceinture, *f.*
Leibhaft, Leibhaftig, *adj.* σωστὸς, ἀληθινός, (corporel) tout à fait le même; er ist der leibhafte Vater, αὐτὸς εἶναι ὅλο ὅμοιος μὲ τὸν πατέρα του, c'est son père tout craché; er ist der leibhafte Teufel, αὐτὸς εἶναι σωστὸς (ἢ ἀληθινὸς) διάβολος, c'est un diable incarné.
Leibjäger, *m.*, κυνηγὸς ἡγεμόνος ἢ βασιλέως, premier chasseur *m.* d'un prince.
Leibkutscher, *m.*, ἁμαξᾶς ἡγεμόνος ἢ βασιλέως, cocher *m.* ordinaire (d'un prince).
Leiblich, *adj.* σωματικός, corporel; — ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, germain (*en parlant* des frères et des soeurs).
Leib-Medicus, s. Leibarzt.
Leib-Regiment, *n.*, στρατιωτικὸν τάγμα ἡγεμόνος ἢ βασιλέως, régiment *m.* du prince, du roi etc.
Leibrente, *f.*, εἰσόδημα χρονικὸν ἀπὸ καπιτάλι διδόμενον μὲ διάφορον διὰ καιρὸν ζωῆς, rente *f.* viagère.
Leibrock, *m.*, φόρεμα (δι' ἄνδρα), justaucorps, *m.*; — der Geistlichen, στιχάριον (τῶν ἐκκλησιαστικῶν), soutane, *f.*
Leibschmerzen, *m. pl.*, Leibweh, *n.*, οἱ πόνοι τῆς κοιλίας, mal *m.* de ventre.
Leibschneiden, *n.*, κοιλιόπονος, κωλικόπονος σφοδρός, tranchées, *f. pl.*
Leibstuhl, *m.*, τὸ ἀναγκαῖον (δηλαδὴ· σκαμνὶ μὲ λαγῆναν), chaise *f.* percée.
Leibwache, *f.*, οἱ σωματοφύλακες, garde *f.* du corps.
Leibzucht, *f.*, s. Leibgedinge.
Leich, Laich, *m.*, τὰ αὐγὰ μαζὺ μὲ τὸν σπόρον (τῶν βατράχων, τῶν ψαριῶν), frai, *m.*
Leichdorn, *m.*, ὁ τύλος εἰς τὰ δάκτυλα τῶν ποδῶν, τὸ κότζι, cor *m.* au pieds.
Leiche, Laiche, *f.*, (der Fische), ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον τὰ ψάρια ἀφίνουν τὸν σπόρον καὶ τὰ αὐγά, frai (le temps du frai), *m.*
Leiche, *f.*, (ein todter Körper), νεκρὸν σῶμα, λείψανον, corps mort, cadavre, *m.*; (μεταφ.) ἐνταφιασμός, enterrement, *m.*
Leichen, Laichen, *v. n.* ῥίχνω τὸν σπόρον καὶ τὰ αὐγά, (λέγεται διὰ τὰ ψάρια), frayer (*en parlant* des poissons).
Leichenbegängniß, *n.*, ὁ ἐνταφιασμός (μὲ παράταξιν), funérailles, obsèques, *f. pl.*

Leichenbegleiter, *m.*, ὁ συνοδεύων τὸν νεκρὸν εἰς τὸν ἐνταφιασμόν, celui qui assiste à un convoi funèbre.
Leichenbegleitung, *f.*, ἡ συνοδία εἰς ἐνταφιασμόν, convoi *m.* funèbre.
Leichenbitter, *m.*, ὁ προσκαλῶν εἰς ἐνταφιασμόν, celui qui invite aux funérailles.
Leichenbuch, *n.*, βιβλίον εἰς τὸ ὁποῖον καταγράφουσι τοὺς ἀπεθαμένους, registre *m.* mortuaire.
Leichengedicht, *n.*, ἐπιτάφιον ποίημα, poëme *m.* funèbre.
Leichengerüst, *n.*, ἐπιτάφιον κτίρειον, μαυσωλεῖον, catafalque, *m.*, chapelle *f.* ardente.
Leichenpredigt, *f.*, ἐπιτάφιος λόγος εἰς τὴν ἐκκλησίαν, oraison *f.* funèbre (à l'église).
Leichenrede, *f.*, ἐπιτάφιος λόγος (κοντὰ εἰς τὸν τάφον), oraison *f.* funèbre (qui se fait auprès du tombeau).
Leichenstein, *m.*, ἐπιτάφιος λίθος, πέτρα ἐπάνω εἰς τὸν τάφον, tombe, *f.*
Leichenträger, *m.*, ο νεκροφόρος, ἐκεῖνος ὁποῦ φέρει τὸν νεκρὸν εἰς τὸν τάφον, porteur *m.* d'un corps mort.
Leichentuch, *n.*, ἐπιτάφιον πανί, (μὲ τὸ ὁποῖον σκεπάζουν τὸ νεκροκρέββατον), drap *m.* mortuaire, poêle, *m.*
Leichenwagen, *m.*, ἐπιτάφιον ἁμάξι, (μὲ τὸ ὁποῖον κομίζουν τὸν νεκρὸν εἰς τὸν τάφον), char *m.* funèbre.
Leichenzug, *m.*, ἡ παράταξις τοῦ ἐνταφιασμοῦ, deuil, convoi *m.* funèbre.
Leichnam, *m.*, τὸ νεκρὸν σῶμα, λείψανον, ὁ νεκρός, corps mort, cadavre, *m.*
Leicht, *adj.* (nicht schwer von Gewicht), ἐλαφρός, léger; (nicht schwer zu machen, εὔκολος, aisé, facile.
Leichtfertig, *adj.* πρόθυμος εἰς τὸ νὰ πειράζῃ ἄλλους, πειρακτικός, folâtre, méchant, (petit) fripon.
Leichtfertigkeit, *f.*, ἡ προθυμία εἰς πείραξιν, folâtrerie, *f.*
Leichtfüßig, *adj.* ἐλαφρὸς εἰς τὸ τρέξιμον, ἐλαφρόπους, léger (à la course); (μεταφ.) ἐλαφρόγνωμος, léger (*fig.*).
Leichtgläubig, *adj.* ὁποῦ εὔκολα πιστεύει, μωρόπιστος, crédule.
Leichtgläubigkeit, *f.*, ἡ μωροπιστία, crédulité, *f.*; s. Leichtgläubig.
Leichtigkeit, *f.*, ἡ ἐλαφρότης, légèreté, *f.*; — ἡ εὐκολία, facilité, *f.*; s. Leicht.
Leichtlich, *adv.* εὐκόλως, εὔκολα, aisément, facilement.
Leichtsinn, *m.*, Leichtsinnigkeit, *f.*, ἡ ἐλαφρογνωμία, légèreté, inconsidération, *f.*
Leichtsinnig, *adj.* ἐλαφρόγνωμος, ἐλαφρόνους, léger, volage.
Leichzeit, Leiche, *f.*, ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον τὰ ψάρια καὶ οἱ βάτραχοι ῥίχνουν τὸν σπόρον καὶ τὰ αὐγά των, frai (le temps du frai), *m.*
Leid, *adv.* es thut mir —, es ist mir —, μοὶ (μοῦ, μὲ) κακοφαίνεται, λυποῦμαι, je suis fâché.
Leid, *n.*, ἡ λύπη, peine, douleur, affliction, *f.*; (Trauer), τὰ πένθιμα φορέματα, deuil, *m.*; Leid tragen, φορῶ πένθιμα φορέματα, porter le deuil; einem etwas zu Leide thun, κάμνω τινὸς τι κακόν, faire du mal à q.; sich (*dat.*) ein Leids thun, σκοτώνομαι μόνος μου, se donner la mort.
Leiden, *v. a.* πάσχω, παθαίνω, ὑποφέρω, souffrir, endurer, supporter.
Leiden, *n.*, τὸ πάθος, πάθημα, souffrance, *f.*; — Christi, τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, la passion de Jésus-Christ.
Leidend, *adj.* πάσχων, souffrant; παθητικός, passif.
Leidenschaft, *f.*, τὸ πάθος (τῆς ψυχῆς, οἷον· ἡ λύπη, χαρά, ὁ θυμὸς κτλ.), passion, *f.*
Leidenschaftlich, *adj.* κυριευόμενος ἀπὸ πάθη, passionné; *adv.* μὲ πολὺ πάθος, ἐνθέρμως, passionnément.
Leidentlich, *adv.* sich — verhalten, ὑποφέρω μὲ ὑπομονήν, δὲν ἐναντιώνομαι, se tenir passif.
Leider! *int.* ἀλοίμονον, ἀλλοίμονον, helas! malheureusement.
Leidig, *adj.* δυσάρεστος, désagréable; κακορρίζικος, malheureux, misérable; βδελυρός, abominable.
Leidlich, *adj.* ὑπόφερτος, tolérable, passable.

Leidtragend, *adj.* *πένθιμα φορέματα φορῶν*, qui est en deuil.

Leidwesen, *n.*, *ἡ λύπη, θλίψις*, affliction, tristesse, *f.*, regret, *m.*

Leihen, *v. a.* *δανείζω*, prêter; (für: Borgen), s. Borgen, Entlehnen.

Leihhaus, *n.*, *ὁσπίτιον εἰς τὸ ὁποῖον δανείζουν ἄσπρα εἰς ἐνέχυρα*, lombard, mont *m.* de piété.

Leilaken, *n.*, s. Betttuch.

Leim, *m.*, *ἡ κόλλα* (*διὰ τὴν κόλλησιν*), colle, *f.*

Leimen, *v. a.* *κολλῶ*, (*κολνῶ*), coller.

Leimfarbe, *f.*, *χρῶμα διαλυμένον εἰς νερὸν ἀνακατωμένον μὲ κόμμι*, couleur *f.* en détrempe.

Leimen, *adj.* s. Lehmern.

Leimicht, *adj.* *ὁποῦ κολλᾷ, γλίσχρος, γλοιώδης*, glutineux.

Leimruthe, *f.*, *ἡ ἰξόβεργα*, gluau, *m.*

Leimtiegel, *m.*, *τηγανάκι διὰ κόλλαν*, poêle *f.* à colle.

Leimwasser, *n.*, *τὸ κολλόνερον*, eau *f.* de colle.

Lein, *m.*, *τὸ λινάρι*, lin, *m.*

Leine, *f.*, *τὸ σχοινί*, corde, *f.*, cordeau, *m.*

Leinen, *adj.* *λιναρικός*, de lin, de toile.

Leinenzeug, Leinengeräth, *n.*, *τὰ πανικὰ*, linge, *m.*

Leinkraut, *n.*, *τὸ ἄγριον λινάρι*, linaire, *m.*

Leinkuchen, *m.*, *βῶλος ἀπὸ στραγγισμένα λιναρόσπορα μαζωγμένος*, pain *m.* de lin.

Leinöhl, *n.*, *τὸ λιναρόλαδον*, huile *f.* de lin.

Leinsamen, *m.*, *τὸ λιναρόσπορον*, graine de lin, linette, *f.*

Leinwand, *f.*, *τὸ πανί*, toile, *f.*

Leinwanden, *adj.* *ἀπὸ πανὶ φκιασμένος*, de toile.

Leinwandhandel, *m.*, *ἡ πραγμάτεια μὲ πανί*, lingerie, toilerie, *f.*

Leinwandhändler, *m.*, *ὁ πραγματευτὴς μὲ πανί*, marchand de toiles, toilier, linger, *m.*

Leinweber, *m.*, *ὁ ὑφαντής*, tisserand, *m.*

Leise, *adj.* *ἐλαφρός*, bas; léger; eine leise Stimme, *χαμηλὴ φωνή*, une voix basse; ein leises Gehör haben, *ἔχω λεπτὴν τὴν ἀκοήν*, avoir l'ouie fine; leise reden, *ὁμιλῶ χαμηλὰ, μὲ χαμηλὴν φωνήν*, parler bas, tout bas.

Leisetreter, *m.*, *ὑποκριτὴς προσεκτικὸς εἰς τὰ ἔργα τῶν ἄλλων, κρυφὸς κατάσκοπος*, mouchard, espion, sournois, *m.*

Leiste, *f.*, *λεπτὸν σανίδι* (*ὁποῦ βάνεται εἰς τὴν ἄκραν τῆς τραπέζης, τῆς θύρας κτλ. διὰ στολισμόν*), listel, *m.*, bandelette, bordure, *f.*; (Tuchleiste), *ἡ ἄκρα τοῦ ῥούχου*, lisière (de drap), *f.*; (am menschlichen Körper), *τὸ ῥιζομέρι*, aine, *f.*

Leisten, *m.*, *τὸ καλοῦπι τοῦ παπουτζῆ*, forme (pour les souliers), *f.*

Leisten, *v. a.* *ἐκτελῶ, κάμνω*, faire, effectuer; Folge oder Gehorsam leisten, *πείθομαι, ὑπακούω*, obéir; Hülfe —, *βοηθῶ*, donner secours; Dienste —, *κάμνω δούλευσιν*, rendre service; Gesellschaft —, *κάμνω συναναστροφήν, συναναστρέφομαι*, tenir compagnie (à q.); einen Eid —, *κάμνω ὅρκον*, prêter serment.

Leistenbeule, *f.*, *βουβών, πρίσμα κακόχυμον εἰς τὸ ῥιζομέρι*, poulain, bubon, *m.*

Leistenbruch, *m.*, *βουβωνοκήλη, σπασμὸς εἰς τὸ ῥιζομέρι*, hernie inguinale, bubonocèle, *m.*

Leistenhobel, *m.*, *ῥουκάνι μὲ τὸ ὁποῖον ῥουκανίζουν τὰ λεπτὰ σανίδια λεγόμενα* Leiste, bouvet, *m.*; s. Leiste.

Leistenschneider, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὰ καλούπια διὰ τὸν παπουτζῆν*, formier, *m.*

Leistung, *f.*, *ἡ ἐκτέλεσις, ἐξακολούθησις*, action *f.* d'effectuer etc.; s. Leisten, *v. a.*

Leitband, *n.*, *τὸ δέμα μὲ τὸ ὁποῖον βαστοῦν τὰ μικρὰ παιδία ὅταν τὰ μανθάνουν νὰ περιπατήσουν*, lisière, *f.*

Leiten, *v. a.* *ὁδηγῶ, φέρω, πηγαίνω* (*τινὰ*), conduire, mener; (*μεταφ.*) *κυβερνῶ, διοικῶ*, guider, diriger, gouverner.

Leiter, *m.*, s. Führer.

Leiter, *f.*, *ἡ σηκωτὴ σκάλα*, échelle, *f.*

Leiterbaum, *m.*, *τὸ μεγάλον ξύλον ὁποῦ βαστᾷ τὰ κάγκελλα ἑνὸς ἀμαξιοῦ διὰ φόρτωμα*, arbre *m.* de la ridelle (d'un chariot).

Leitersprosse, *f.*, *τὸ σκαλοῦνι, ἡ σκαλοπάτη τῆς σηκωτῆς σκάλας*, échelon, *m.*

Leiterwagen, *m.*, *ἁμάξι μὲ κάγγελλα, χωρικὸν ἁμάξι, ἁμάξι διὰ φόρτωμα*, chariot *m.* à ridelles.

Leitfaden, *m.*, (*μεταφ.*) *ὁ ὁδηγὸς, ἡ ὁδηγία* (*εἰς ἐπιστήμην, εἰς τέχνην*), *fig.* guide, *m.*

Leithammel, *m.*, *τὸ κριάρι ὁποῦ βαστᾷ τὸ κουδοῦνι*, mouton porte-clochette, clocheman, *m.*

Leithund, *m.*, *σκυλὶ διὰ τὸ κυνῆγι ὁποῦ ἀκολουθεῖ τὸ ἴχνος τῶν θηρίων*, limier, *m.*

Leitstern, *m.*, *ἄστρον* (*μάλιστα τὸ πολικὸν*) *κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ ναῦται κυβερνοῦν τὸν δρόμον των*, étoile polaire, étoile *f.* du nord.

Leitung, *f.*, *ἡ ὁδηγία*, conduite, *f.*; *ἡ κυβέρνησις, διοίκησις*, direction, *f.*

Lenden, *f. pl.* *τὰ νεφρὰ, τὸ ἄνω μέρος τῶν μηρίων*, lombes, reins, *m. pl.*

Lendenlahm, *adj.* *ξενεφριασμένος, ἀδύνατος εἰς τὰ νεφρά*, déhanché, éreinté.

Lendenweh, *n.*, *πόνος εἰς τὰ νεφρά*, sciatique, *f.*

Lenken, *v. a.* *γυρίζω, κυβερνῶ* (*ἄλογον, ἁμάξι, καράβι*), tourner, braquer (un chariot), gouverner (un cheval, un vaisseau); (*μεταφ.*) *κυβερνῶ, διοικῶ*, diriger, gouverner.

Lenksam, *adj.* *εὐπειθὴς, ὑπήκοος*, docile, flexible.

Lenksamkeit, *f.*, *ἡ εὐπείθεια*, docilité, *f.*

Lenkseil, *n.*, **Lenkriemen**, *m.*, *τὸ σχοινίον ἢ τὸ λουρίον μὲ τὸ ὁποῖον κυβερνοῦν τὰ ἄλογα τοῦ ἁμαξιοῦ*, rêne (pour gouverner un cheval de trait), *f.*; (am Flaschenzuge) *σχοινίον εἰς τὸ πολύσπαστον* (*τῶν τεκτόνων*), écharpe (d'un polyspaste, d'un moufle), *f.*

Lenkung, *f.*, *τὸ γύρισμα, ἡ κυβέρνησις*, action *f.* de tourner etc.; s. Lenken.

Lenz, *m.*, *τὸ ἔαρ, ἡ ἄνοιξις*, printemps, *m.*

Lerche, *f.*, *ὁ κορυδαλὸς, τζουτζουλιάνος*, (*πουλλί*), alouette, *f.*

Lerchenbaum, *m.*, s. Lärche.

Lerchenfalk, *m.*, *γεράκι ὁποῦ κυνηγᾷ τοὺς τζουτζουλιάνους*, émérillon, *m.*

Lerchenfang, *m.*, **Lerchenstreichen**, *n.*, *τὸ πιάσιμον τῶν κορυδαλῶν, τζουτζουλιάνων*, chasse aux alouettes, chasse *f.* des alouettes à la tirasse.

Lerchengarn, *n.*, *δίκτυον μὲ τὸ ὁποῖον πιάνουν τοὺς κορυδαλοὺς*, (*τοὺς τζουτζουλιάνους*), filet *m.* aux alouettes, tirasse, *f.*

Lerchenschwamm, s. Lärchenschwamm.

Lernbegierde, *f.*, *ἡ φιλομάθεια*, envie *f.* d'apprendre, de s'instruire.

Lernbegierig, *adj.* *φιλομαθής*, désireux d'apprendre.

Lernen, *v. a.* *μανθάνω*, (*μαθαίνω*), apprendre, étudier.

Lese, *f.* s. Weinlese.

Lesebuch, *n.*, *βιβλίον δι' ἀνάγνωσιν* (*μάλιστα εἰς σχολεῖα*), livre *m.* de lecture (pour les écoliers etc.); *βιβλίον ὁποῦ διαβάζουν διὰ διατριβὴν καιροῦ*, livre amusant.

Lesen, *v. a.* (sammeln) *συλλέγω, μαζώνω*, ramasser, cueillir; (reinigen, aussuchen), *καθαρίζω, παστρεύω* (*οἷον· τὴν σαλάτα, τὰ λαχανικά*), trier, éplucher; (Aehren lesen), *σταχολογῶ*, glaner.

Lesen, *v. a.* et *n.* *ἀναγινώσκω, διαβάζω*, lire.

Lesen, *n.*, *ἀνάγνωσις, διάβασις*, lecture, *f.*

Lesepult, *n.*, *τὸ ἀναλόγιον, λογεῖον*, pupitre, *m.*

Leser, *m.*, *ὁ ἀναγνώστης* (*βιβλίου*), lecteur, *m.*; (Weinleser), s. Weinlese.

Leserin, *f.*, *ἡ ἀναγνώστρια*, lectrice, *f.*

Leserlich, *adj.* *εὐανάγνωστος, εὐκολοδιάβαστος*, lisible.

Lesezeit, s. Weinlese.

Letten, *m.*, *παχὺ χῶμα*, glaise, terre glaise, *f.*

Letter, *f.*, s. Buchstab.

Letzt, *adj.* *ὑστερινὸς, ἔσχατος*, dernier.

Letztens, **Letzthin**, *adv.* *πρὸ ὀλίγου*, dernièrement.

Letztwillig, *adj.* *ὁποῦ ἀνήκει εἰς διαθήκην*, testamentaire.

Leuchte, *f.*, (poet.), *τὸ φανάρι*, lanterne, *f.*; *ὁ φωστήρ*, corps *m.* lumineux.

Leuchten, *v. n.* *λάμπω*, luire, resplendir, reluire; einem —, *φέγγω*, éclairer q.

Leuchter, *m.*, *τὸ κηροπήγιον, ἡ λυχνία, τὸ λυχνάρι*, chandelier, *m.*

Leuchterstuhl, *m.*, τὸ κηροσκάμνι, ὁ λυχνοστάτης, guéridon, *m.*

Leuchtkugel, *f.*, σφαῖρα μὲ μπαροῦτι ἀναμμένη ὁποῦ ῥίχνεται εἰς τὸν ἀέρα διὰ νὰ φέγξῃ, balle *f.* luisante.

Leuchtthurm, *m.*, ὁ φανὸς, πύργος μὲ φανάρι εἰς τὸν λιμένα, phare, *m.*

Leugnen, *v. a.* ἀρνοῦμαι, δὲν ὁμολογῶ, nier, désavouer.

Leugnen, *n.*, ἡ ἄρνησις, désaveu, *m.*

Leumund, *m.*, ἡ φήμη, τὸ ὄνομα, renommée, *f.*, renom, *m.*; bösen — machen, δυσφημίζω, κατηγορῶ, κακολογῶ, calomnier, médire, décrier.

Leute, *f.*, *pl.* οἱ ἄνθρωποι, ὁ κόσμος, gens, personnes, *f. pl.*, monde, *m.*

Leuteschen, *adj.* δειλὸς, ὁποῦ φεύγει ἀπὸ τὴν συναναστροφὴν τῶν ἀνθρώπων, farouche, sauvage (qui fuit le monde).

Leutselig, *adj.* φιλάνθρωπος, εὐπροσήγορος, affable, humain.

Leutseligkeit, *f.*, ἡ φιλανθρωπία, εὐπροσηγορία, affabilité, humanité, *f.*

Leutnant, *m.*, ὁ ὑποεκατόνταρχος, (ὀφφικιάλος κατώτερος ἀπὸ τὸν καπιτάνον), lieutenant, *m.*

Levit, *m.*, ὁ Λευΐτης (εἰς τοὺς παλαιοὺς Ἰσραηλίτας), lévite, *m.*; einem den Leviten lesen, (μεταφ.) μαλώνω, ἐλέγχω, faire la leçon à q.

Levkoje, *f.*, τὸ μανουσάκι, λευκοῖον, (λουλοῦδι), giroflée, *f.*

Levkojen-Stock, *m.*, ἡ μανουσακιά, giroflier, pied *m.* de giroflée.

Lexicon (**Lexikon**), *n.*, s. Wörterbuch.

Leyer, *f.*, μουσικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον λαλοῦν γυρίζοντας ἕνα μανίκι, vielle, *f.*; ἡ λύρα (τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων), lyre, *f.*; es ist die alte Leyer, (μεταφ.) εἶναι πάντοτε τὸ ἴδιον, εἶναι ὅλα κατὰ τὸν παλαιὸν (ἄνοστον) τρόπον, *fig.* c'est toujours la même chanson, c'est une roue de vielle.

Leyermann, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὸ ὄργανον Leyer, vielleur, *m.*, s. Leyer.

Leyermädchen, *n.*, κορίτζι ὁποῦ λαλεῖ τὸ ὄργανον Leyer, vielleuse, *f.*, s. Leyer.

Leyern, *v. n.* λαλῶ τὸ ὄργανον Leyer, vieller, s. Leyer; (μεταφ.) ἀργῶ, ἀργοπορῶ, lambiner, lanterner; *fam.* einem die Ohren voll leyern, ἐνοχλῶ τινὰ (μὲ παντοτινὰ παραπονήματα κτλ.) rompre les oreilles à q., importuner q. (de plaintes continuelles etc.)

Licent, *m.*, s. Accise, Zoll.

Licentiat, *m.*, ἀξία τις ἀκαδημικὴ κατωτέρα ἀπὸ ἐκείνην τοῦ δόκτωρος, licencié, *m.*

Licht, *n.*, τὸ φῶς, lumière, clarté, *f.*; (Kerze), τὸ κηρὶ, ἡ λαμπάδα, bougie, *f.*; (Talglicht), τὸ ἀξουγγοκέρι, chandelle, *f.*; die Lichter (in einem Gemählde), τὰ φωτεινὰ μέρη (εἰς μίαν εἰκόνα), jours, clairs, *m. pl.*, lumières, *f. pl.*; einen hinter das Licht führen, ἀπατῶ, γελῶ (τινα), surprendre, duper, tromper q.; einem im Lichte stehen, ἐμποδίζω τινὸς τὸ φῶς (τοῦ ἡλίου κτλ.), (μεταφ.) ἐμποδίζω τὴν προχώρησίν τινος, être devant le jour de q. (*prop.* et *fig.*); etwas bey Lichte besehen, κυτάζω, ἐξετάζω τι μὲ προσοχὴν, examiner bien qc., y regarder de près.

Licht, *adj.* φωτεινός, clair; (von Farben), ἀνοικτός, clair (*en parlant* de couleurs); (nicht dicht), ἀραιὸς, rare, qui n'est pas étroit; ein lichter Platz im Walde, μέρος ἄδειον ἀπὸ δένδρα εἰς ἕνα δάσος, clairière, *f.*

Lichtarbeit, *f.*, ἡ δουλειὰ μὲ τὸ κηρί, veilles, *f. pl.*

Lichtblau, *adj.* ἀνοικτο-γαλάζιος, bleu clair.

Lichtbraun, *adj.* ἀνοικτο-μελανός, brun clair; s. Braun.

Lichten, im Lichten, τὸ ἀνοικτὸν μέρος (ἑνὸς παραθύρου κτλ.), jour (d'une fenêtre etc.), *m.* à jour.

Lichten, *v. a.* den Anker, σηκώνω τὴν ἄγκυραν, lever l'ancre; ein Schiff —, ξεφορτώνω ἕνα καράβι, alléger un vaisseau; einen Wald —, ἀραιώνω ἕνα δάσος, (κόπτω δένδρα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ δάσος), éclaircir un bois.

Lichter, *m.*, βάρκα διὰ ξεφόρτωμα τῶν μεγάλων καραβιῶν, (mar.) allége, *f.*

Lichterloh, *adv.* μὲ μεγάλην φλόγα, tout en feu, en flamme.

Lichtform, *f.*, καλοῦπι διὰ κηριά, moule *m.* à chandelle.
Lichtfuchs, *m.*, ἄλογον ὁποῦ ἔχει χρῶμα ἀλωποῦς ἀνοικτόν, alezan clair, *m.*
Lichtgelb, *adj.* ἀνοικτο-κίτρινος, jaune clair.
Lichtgießer, Lichtzieher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει κηριά (ἡ ἀξουγγοκέρια), chandelier, maître chandelier.
Lichtgrau, *adj.* ἀνοικτο-ψαρός, gris clair; s. Grau.
Lichthut, *m.*, τὸ σβυστῆρι, χωνὶ μὲ τὸ ὁποῖον σβύνουν τὸ κηρί, éteignoir, *n.*
Lichtknecht, *m.*, τὸ κηροδοχεῖον, (μικρὴ πλάκα εἰς τὴν ὁποῖαν βάνουν τὰ ἀπομένοντα μικρὰ μέρη τῶν κηριῶν), binet, *m.*
Lichtmesse, *f.*, ἡ ὑπαπαντή, la chandeleur.
Lichtputze, Lichtscheere, *f.*, τὸ ψαλιδοκέρι, mouchettes, *f. pl.*
Lichtputzer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ξεφτιλίζει (μάλιστα εἰς τὰ θέατρα), moucheur *m.* de chandelles.
Lichtroth, *adj.* ἀνοικτο-κόκκινος, rouge clair.
Lichtrose, *f.*, τὸ τοῦ λύχνου κάρκαδον, champignon *m.* de lampe.
Lichtscheu, *adj.* ὁποῦ φοβεῖται τὰ φῶς, qui craint le jour.
Lichtschirm, *m.*, τὸ παραπέτασμα κατὰ τοῦ κηριοῦ, garde-vue, *m.*
Lichtschnuppe, *f.*, ἡ ἄκρα κεκαυμένη τοῦ φτιλιοῦ, bout brûlé *m.* de la mèche d'une chandelle; τὰ ξεφτιλίσματα, mouchure, *f.*
Lichtstrahl, *m.*, ἡ ἀκτῖνα τοῦ φωτός, rayon *m.* de lumière.
Lichtvoll, *adj.* φωτεινός, lumineux; σαφής, clair, évident.
Lieb, *adj.* ἠγαπημένος, cher, aimé; es ist mir lieb, χαίρομαι, j'en suis bien aise; lieb haben, ἀγαπῶ, aimer; der liebe Gott, ὁ (ἀγαθός) Θεός, le bon Dieu; das liebe Brod, τὸ ψωμί, le pain.
Liebäugeln, *v. n.* ῥίχνω ἐρωτικὰ βλέμματα, faire les yeux doux.
Liebchen, *n.*, ἡ ἠγαπημένη, amante *f.*; mein Liebchen! ἀγαπητή μου, μάτια μου, m'amour, m'amie.
Liebden, Ew. (Eure) Liebden, (ἡ ἀγάπη σας) τίτλος τὸν ὁποῖον μεταχειρίζονται οἱ συγγενεῖς ἑνὸς βασιλέως μεταξύ των, votre dilection (titre).
Liebe, *f.*, ἡ ἀγάπη, amour (en général), *m.*; ὁ ἔρως, amour (entre les deux sexes).
Liebeln, *v. n.* ἀγαπῶ μὲ ἔρωτα ἀκατάστατον, être volage dans d'amour.
Lieben, *v. a.* ἀγαπῶ, aimer.
Liebenswürdig, *adj.* ἀξιαγάπητος, ἀξιοέραστος, aimable.
Liebenswürdigkeit, *f.*, τὸ ἀξιαγάπητον, ἀξιοέραστον, amabilité, *f.*
Lieber, *adv.* καλλήτερα, mieux; ich will lieber, ἀγαπῶ καλλήτερα, j'aime mieux.
Liebesblick, *m.*, ἐρωτικὸν βλέμμα, regard *m.* amoureux.
Liebesbrief, *m.*, ἐρωτικὸν γράμμα, lettre *f.* amoureuse.
Liebesdienst, *m.*, χάρις (γινομένη δι' ἀγάπην τινός), charité, *f.*; bon office, *m.*
Liebeserklärung, *f.*, φανέρωσις τῆς ἀγάπης, déclaration *f.* d'amour.
Liebesfieber, *n.*, (ἡ ἐρωτικὴ θέρμη), ἡ ἐρωτικὴ μανία, ὁ ἔρως, fièvre amoureuse.
Liebesgeschichte, *f.*, ἐρωτικὴ ἱστορία, histoire amoureuse, *f.*
Liebesgott, *m.*, ὁ Θεός τοῦ ἔρωτος, ὁ Ἔρως, Amour, Cupidon, *m.*
Liebesgöttin, *f.*, ἡ Θεὰ τοῦ ἔρωτος, ἡ Ἀφροδίτη, Vénus, déesse *f.* de l'amour.
Liebeshandel, *m.*, ἐρωτικὴ ὑπόθεσις, galanterie, amourette, *f.*
Liebeskrankheit, *f.*, ἐρωτικὴ ἀῤῥωστία, mal *m.* érotique.
Liebesmahl, *n.*, ἀγάπη, δηλαδὴ γεῦμα κοινὸν εἰς τοὺς πρώτους Χριστιανούς, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ πλουσιώτεροι ἐφίλευον τοὺς πτωχούς, agape (des premiers chrétiens), *f.*; *fig.* das — Christi, (μεταφ.) τὸ δεῖπνον τοῦ Κυρίου, ἡ ἁγία εὐχαριστία, la sainte cène.
Liebespaar, *n.*, (ἐρωτικὸν ζευγάρι), ὁ ἀγαπητικὸς μὲ τὴν ἀγαπητικήν του, couple *m.* d'amants.
Liebespfand, *n.*, ἐνέχυρον τῆς ἀγάπης, gage *m.* d'amour, *m.*
Liebestrank, *m.*, φίλτρον, philtre, *m.*
Liebeswerk, *n.*, ἔργον ἀγάπης, oeuvre *f.* de charité.
Lieb gewinnen, *v. a.* ἀρχηνῶ νὰ ἀγαπῶ, εὑρίσκω ἄξιον ἀγάπης, prendre q. en affection.

Lieb haben, v. a. ἀγαπῶ, φέρω ἢ τρέφω ἀγάπην, aimer, nourrir de l'amitié (pour q.).
Liebhaber, m., ὁ ἀγαπητικός, amant, amoureux, m.; (einer Sache), ὁ ἐραστὴς, φίλος (εἰς ἐπιστήμην, τέχνην), amateur, m.
Liebhaberey, f., ἡ ξεχωριστὴ ἀγάπη, (διὰ τέχνην, δι' ἐπιστήμην, διὰ ζωγραφίας, τζοβαερικὰ κτλ.), curiosité, f., amour, m.
Liebhaberin, f., ἡ ἀγαπητικὴ, ἡ ἐράστρια, φίλη (εἰς τέχνην, ἐπιστήμην κτλ.), amante; amatrice, f.
Liebkosen, v. a. κολακεύω, χαδεύω, caresser.
Liebkosung, f., ἡ κολακεία, τὸ χάδευμα, τὰ χάδια, χαΐδια, caresse, f.
Lieblich, adj. γλυκὺς, νόστιμος, doux, délicieux; εὐάρεστος, agréable.
Lieblichkeit, f., ἡ γλυκύτης, νοστιμάδα, εὐαρέσκεια, douceur, délicatesse, suavité.
Liebling, m., ὁ ἠγαπημένος, ἠγαπητός, favori, m.
Lieblings-, (in Zusammensetzungen), ἠγαπητότερος, favori; z. B. Lieblingsfarbe, f., τὸ ἠγαπητότερον χρῶμα (ὁποῦ ἀγαπᾷ τις περισσότερον ἀπὸ τὰ ἄλλα), la couleur favorite.
Lieblos, adj. χωρὶς ἀγάπην, ἀφιλάνθρωπος, ἄσπλαγχνος, dur, impitoyable.
Lieblosigkeit, f., ἡ ἀσπλαγχνία, dureté f. de coeur, manque m. de charité.
Liebreich, adj. πλήρης ἀγάπης, φιλάνθρωπος, φιλικός, gracieux, doux, charitable.
Liebreiz, m., τὰ θέλγητρα ἐρωτικὰ, θέλγητρα (ὡραιότης) ὁποῦ προξενοῦν ἔρωτα, attraits, charmes, m. pl.
Liebreizend, adv. θελκτικὸς, ὡραῖος, ὁποῦ παρακινεῖ εἰς ἔρωτα, charmant, attrayant.
Liebschaft, f., ἔρως, amours, f. pl., inclination; ἐρωτικὴ συναναστροφή, amourette, f.
Liebste, (der, die, das), ὁ, ἡ, τὸ πλέον ἠγαπητότερος, -τοιέρα, -τοιερον, le plus aimé, la plus aimée.
Liebste, f., ἡ ἠγαπημένη, ἀγαπητικὴ, amante, maîtresse, f.; Ihre Frau Liebste, ἡ σύζυγός σας, madame votre épouse, f.
Liebste, m., ein Liebster, ὁ ἀγαπητικός, amant, m.; der Herr Liebste, Ihr Herr Liebster, ὁ σύζυγός σας, monsieur votre époux, m.
Lied, n, τὸ ᾆσμα, chanson, f., air, chant, m.; (geistliches), ἡ ψαλμῳδία, cantique, m.; (weltliches), τὸ τραγοῦδι, chanson, f.
Liedchen, n., τὸ τραγουδάκι, chansonnette, f.
Liederbuch, n., βιβλίον μὲ τραγούδια, livre m. de chansons, d'airs.
Liederdichter, m., ποιητὴς ψαλμῳδιῶν ἢ τραγουδιῶν, chansonnier, m.
Liederlich, adj. ἄτακτος, ἄσωτος, ἀσελγὴς, dissolu, débauché, libertin; (schlecht, gering), ἀχαμνὸς, οὐτιδανός, bas, léger; (faul, nachlässig), ἀμελὴς, ὀκνηρός, négligent, nonchalant.
Liederlichkeit, f., ἡ ἀταξία, ἀσωτία, ἀσέλγεια, débauche, dissolution, f., libertinage.
Liefern, v. a. προξενῶ, livrer, fournir; eine Schlacht —, κάμνω μάχην, livrer, donner bataille.
Lieferant, m., ἐκεῖνος ὁποῦ προξενεῖ τὰ ἀναγκαῖα (μάλιστα δι' ἕνα στράτευμα), fournisseur, pourvoyeur, m.
Lieferung, f., ἡ προξένησις, ἡ παράδοσις, livraison (l'action de livrer), fourniture, f.; τόσα ὅσα παραδίδονται μαζύ, livraison (une livraison), f.
Liegen, v. n. κεῖμαι, κοίτομαι, εἶμαι πλαγιασμένος, coucher, être couché, être étendu; (von Häusern, Oertern, Ländern), εὑρίσκεται, στέκεται, κεῖται (λέγεται διὰ σπίτια, τόπους), être, être situé; hier liegt (begraben), ἐνταῦθα κεῖται (εἰς τὸν τάφον), ci gît; es liegt mir auf der Brust, ἔχω φλέγμα ὁποῦ μοῦ βαρύνει τὸ στῆθος, j'ai la poitrine engagée, oppressée; es liegt mir in den Beinen, in allen Gliedern, ἔχω ἕνα βάρος, μίαν ἀδυναμίαν εἰς τὰ ποδάρια, εἰς ὅλα τὰ μέλη, j'ai une langueur, une pesanteur dans les jambes, dans tous les membres; über

den Büchern ꝛc. liegen, ἐπιμελοῦμαι ἀδιάκοπα εἰς τὰ βιβλία κτλ., passer toute la journée à lire, à étudier etc.; liegen lassen, ἀφίνω, δὲν σηκώνω, δὲν πέρνω, laisser qc., ne pas ramasser, ne pas emporter qc.; ἀφίνω ἀτελείωτον, laisser, abandonner qc., ne plus s'occuper de qc.; es liegt mir daran —, μὲ μέλει δι' αὐτό —, il m'importe, cela m'interesse; es liegt nicht an mir, dir ꝛc., δὲν εἶναι ἐδικόν μου, ἐδικόν σου κτλ. σφάλμα, ἐγὼ δὲν εἶμαι αἴτιος κτλ., ce n'est pas ma faute, ta faute etc., il ne tient pas à moi, à toi etc.; es liegt nichts daran, δὲν κάμνει τίποτες, n'importe.

Lieutenant, *m.*, s. Leutnant.

Lilie, *f.*, τὸ κρῖνον, ζαμπάκι, (λουλοῦδι), lis, *m.*

Lilienweiß, *adj.* ἄσπρος ὡσὰν τὰ κρῖνα, blanc comme un lis.

Limonade, *f.*, ἡ λεμονάδα, limonade, *f.*

Limonie, Limone, *f.*, τὸ λεμόνι, limon (fruit), *m.*

Limonien-Baum, *m.*, λεμονιά, limonnier (arbre), *m.*

Linde, *f.*, ἡ φίλυρα, φιλουριά, τὸ φλαμοῦρι, tilleul, *m.*

Lindenbast, *n.*, ἡ λεπτὴ φλοῦδα τῆς φιλύρας, tille, *f.*

Lindenblüthe, *f.*, ἄνθος φιλύρας, fleur *f.* de tilleul.

Lindern, *v. a.* ἐλαφρύνω, ἐλαφρώνω, adoucir, soulager.

Linderung, *f.*, ἡ ἐλάφρωσις, adoucissement, soulagement, *m.*

Lindwurm, *m.*, ὁ δράκων, δράκος, dragon, *m.*

Lineamente, *n. pl.*, τὰ (φυσικὰ) σχήματα τοῦ προσώπου, linéaments, traits *m. pl.* du visage.

Lineal, *n.*, ὁ κανών (κοινῶς· τὸ λινίρι), règle, *f.*

Linie, *f*, ἡ γραμμή, ligne, *f.*

Linienblatt, *n.*, φύλλον χαρτὶ μὲ χονδραῖς μαῦραις γραμμαῖς, transparent, *m.*

Linienschiff, *n.*, καράβι τῆς λίνιας, μεγάλον πολεμικὸν καράβι, vaisseau *m.* de ligne.

Linientruppen, *m. pl.*, οἱ τακτικοὶ (στρατιῶται), troupes *f. pl.* de ligne.

Liniren, *v. a.* κάμνω γραμμαῖς, (λινίρω), régler, tirer des lignes.

Link, *adj.* ἀριστερὸς, (τουρκ. ζερβός), gauche; linke (unrechte) Seite eines Zeuges, τὸ ἀνάποδον μέρος μιᾶς τζόχας, envers *m.* (d'une étoffe).

Linkisch, *adj. fam.* ἀνεπιδέξιος, *fig.* gauche.

Links, *adv.* εἰς τὴν ἀριστεράν, à gauche; — seyn, εἶμαι ζερβοχέρης, être gaucher.

Linse, *f.*, ἡ φακή, lentille, *f.*; ὁμοίως· κάθε πρᾶγμα ὁποῦ ἔχει σχῆμα φακῆς, (aussi: tout ce qui a la forme d'une lentille).

Linsenförmig, *adj.* φακοειδής, lenticulaire.

Linsenglas, *f.*, φακοειδὲς γυαλί, lentille; loupe, *f.*

Lippe, *f.*, τὸ χεῖλος, lèvre, babine (des animaux), *f.*; die Lippen, τὰ χείλη, les lèvres.

Lippenlaut, *m.*, γράμμα προφερόμενον μὲ τὰ χείλη, (ὡσὰν τὸ β, π, μ, φ), lettre *f.* labiale.

Lispeln, *v. n.* ψελλίζω (δὲν προφέρω καθαρὰ τὸ σ), siffler (en prononçant une s); ψιθυρίζω, chuchoter; (ποιητ.) μουρμουρίζω (διὰ τὰ φύλλα τῶν δένδρων κινούμενα ἀπὸ τὸν ἀέρα, (poét.) murmurer, gazouiller.

Lispeln, *n.*, τὸ ψέλλισμα, sifflement, *m.*; τὸ ψιθύρισμα, chuchoterie, *f.*; (νόστιμον) μουρμούρισμα, doux murmure, gazouillement, *m.*

List, *f.*, ἡ πανουργία, πονηρία, ruse, finesse, *f.*, artifice, *m.*

Liste, *f.*, ὁ κατάλογος (ὀνομάτων ὁμοίως καὶ διὰ τὰ νούμερα ὁποῦ ἐβγαίνουν εἰς τὴν λοταρίαν), liste, *f.*, rôle, *m.*; — der Gefangenen, κατάλογος τῶν φυλακωμένων, écrou, *m.*

Listig, *adj.* πανοῦργος, πονηρὸς, rusé, fin, artificieux.

Litaney, *f.*, ἡ λιτανεία, (εἶδος ψαλμῳδίας). litanie, *f.*; (μεταφ.) λιτανεία (ἄνοστη καὶ πολλὰ ἐκτεταμένη ὁμιλία), kyrielle, *f.*

Literarisch, *adj.* ὁποῦ ἀνήκει εἰς γράμματα (συγγραφέων), littéraire.

Literator, *m.*, φιλολόγος (ὁποῦ ἔχει εἴδησιν διὰ τὰ βιβλία τῶν παλαιῶν καὶ νεωτέρων συγγραφέων), littérateur, *m.*

Literatur, *f.*, φιλολογία (εἴδησις διὰ τὰ βιβλία κτλ.) καὶ αὐτὰ τὰ βιβλία ὁποῦ εὑρίσκονται εἰς μίαν γλῶσσαν ἢ ἐπιστήμην), littérature, *f.*

Liturgie, *f.*, ἡ λειτουργία (δηλαδὴ ἡ τάξις τῆς λατρείας), liturgie, *f.*

Litze, *f.*, γαϊτάνι, κορδέλλα (διὰ στολισμὸν εἰς φορέματα τῶν ὀφφικιάλων), cordon, cordonnet, *m.*

Livree, *f.*, φόρεμα δούλου (ἀρχοντικοῦ), livrée, *f.*, couleurs, *f. pl.*

Livreebedienter, *m.*, δοῦλος (ἀρχοντικός), laquais, *m.*

Lob, *n.*, ὁ ἔπαινος, louange, *f.*

Loben, *v. a.* ἐπαινῶ, louer.

Lobenswürdig, *adj.* ἄξιος ἐπαίνου, ἀξιοεπαίνετος, louable.

Lobeserhebung, *f.*, ὁ ἔπαινος, τὸ ἐγκώμιον, louange, *f.*,

Lobgedicht, *n.*, ποίημα εἰς ἔπαινόν τινος, ἐγκωμιαστικὸν ποίημα, ἐγκώμιον, éloge, panégyrique *m.* en vers.

Lobgesang, *m.*, Loblied, *n.*, ὁ ὕμνος, ἡ ὑμνῳδία, hymne, *f.* et *m.*, cantique, *m.*

Löblich, *adj.* ἀξιοεπαίνετος, ἐπαινετός, louable; ἔντιμος, ἔνδοξος (ὡς ὄνομα τιμῆς), honorable, illustre.

Lobpreisen, *v. a.* ἐπαινῶ πολλά, prôner, vanter.

Lobrede, *f.*, λόγος εἰς ἔπαινόν τινος, πανηγυρικός, éloge, panégyrique, *m.*

Lobredner, *m.*, ὁ πανηγυριστής, panégyriste, *m.*

Lobsingen, *v. a.* ᾄδω τοὺς ἐπαίνους τινὸς, ὑμνολογῶ, ὑμνῳδῶ, chanter les louanges de q.

Lobspruch, *m.*, ὁ ἔπαινος, τὸ ἐγκώμιον, éloge, *m.*, louange, *f.*

Loch, *n.*, ἡ τρύπα, trou, *m.*; (Kerker), φυλακὴ (σκοτεινὴ καὶ ἀχαμνή), cachot, *m.*; *fam.* auf dem letzten Loche pfeifen, εἶμαι κοντὰ νὰ ἀποθάνω, être à l'extrémité.

Löchelchen, *n.*, μικρὴ τρύπα, τρυπίτζα, petit trou, *m.*

Lochen, *v. a.* τρυπῶ, κάμνω τρύπαν, trouer.

Löcherig, *adj.* τρυπημένος, ὁποῦ ἔχει τρύπαις, troué, percé.

Lochsäge, *f.*, μικρὸν πριόνι (εἰς σχῆμα ῥινιοῦ), égohine, *f.*

Locke, *f.*, ὁ πλόκαμος, μαλλιὰ σγουρὰ καὶ στριφογυρισμένα, boucle, *f.*, anneau, *m.*

Locken, *v. a.* δελεάζω ἑλκύζω μὲ ἀπάτην, appâter, piper; (μεταφ.) ἑλκύζω μὲ κολακείαις, ἀπατῶ, leurrer, attraire; κράζω (ὀρνίθια, περιστέρια κτλ.), appeler (des poules, des pigeons etc.).

Locken, *v. a.* (kräuseln), κατζαρώνω, στριφογυρίζω τὰ μαλλιὰ νὰ γένουν σγουρὰ καὶ κρικωτά, boucler, mettre en boucles (les cheveux).

Locker, *adj.* ἐλαφρὸς, ἁπαλὸς, ὄχι σφικτὸς, ἀραιός, lâche, léger, tendre, qui n'est pas épais, qui n'est pas serré; (μεταφ.) ἄτακτος, ἄσωτος, libertin, débauché.

Lockig, *adj.* κατζαρὸς, στριφογυρισμένος, σγουρός, κρικωτός, bouclé, annelé.

Lockpfeife, *f.*, αὐλὸς δι' ἀπάτην τῶν πουλλιῶν, appeau, *m.*

Lockspeise, *f.*, τὸ δέλεαρ, ἡ ἀπάτη (διὰ τὰ πουλλιά), appât, leurre, *m.*

Lockstimme, *f.*, φωνὴ τοῦ κράχτου (s. Lockvogel), voix *f.* de l'appelant; (μεταφ.) ἑλκυστικὴ, ἀπατηλὴ φωνή, voix séduisante.

Lockvogel, *m.*, τὸ πουλλὶ ὁποῦ ἕλκει τὰ ἄλλα διὰ νὰ πέσουν εἰς τὴν παγίδα, ὁ κράχτης, appeau, appelant, *m.*

Lodern, *v. n.* καίω μὲ μεγάλην φλόγα, ἀναβαίνει ἡ φλόγα, flamber.

Löffel, *m.*, τὸ χουλιάρι, cuillère, cuiller, *f.*

Löffelente, *f.*, εἶδος πάπιας μὲ φαρδυὰν μύτην, souchet, *m.*

Löffeley, s. Läffeley.

Löffelgans, *f.*, ὁ πελεκάνος, (πουλλί), cuillier, pelican, *m.*, spatule, *f.*

Löffelkraut, *f.*, ἡ χουλιαριά, (φυτόν), herbe *f.* aux cuillers, cochléaria, *m.*

Löffeln, *v. n.* τρώγω μὲ τὸ χουλιάρι, manger avec la cuiller.

Löffeln, s. Läffeln.

Logarithmus, *m.*, (μαθημ.) λογάριθμος, logarithme, *m.*

Logik, *f.*, ἡ λογική, logique, *f.*

Logisch, *adj.* et *adv.* λογικὸς, κατὰ τὴν λογικήν, logique; logiquement.

Lohe, *f.*, ἡ (μεγάλη) φλόγα, (grande) flamme, *f.*; (Gärberlohe), σκόνη βαλανιδιοῦ μὲ τὴν ὁποίαν ἐργάζουν τὰ τομάρια, tan, *m.*

Lohen, v. a. δουλεύω τὸ τομάρι μὲ τὴν σκόνην τοῦ βαλανιδιοῦ, tanner.
Lohgar, adj. ἐργασμένος μὲ τὴν σκόνην τοῦ βαλανιδιοῦ, tanné.
Lohgärber, m., ὁ ταμπάκης, βυρσοδέψης, tanneur, m.
Lohgrube, f., ὁ λάκκος εἰς τὸν ὁποῖον οἱ ταμπάκηδες ἐργάζουν τὰ τομάρια, fosse f. à tan.
Lohkuchen, m., βῶλος κατασκευασμένος ἀπὸ τὴν σκόνην τοῦ βαλανιδιοῦ, motte (de tannée) f. à brûler.
Lohmühle, f., μύλος εἰς τὸν ὁποῖον κατασκευάζεται ἡ σκόνη τοῦ βαλανιδιοῦ (διὰ τὸ ἔργασμα τῶν τομαριῶν), moulin m. à tan.
Lohn, m., ὁ μισθὸς, gages, m. pl., salaire, m., paye, f.; ἡ ἀνταμειβή, récompense, rétribution, f.
Lohnarbeiter, m., μισθωτὸς ἐργάτης, mercenaire, m.
Lohnbediente, m., μισθωτὸς (νοικιασμένος) δοῦλος, valet m. de louage.
Lohnen, v. a. μισθώνω, δίδω μισθὸν, ἀνταμείβω, payer, gager, récompenser.
Lohnkutsche, f., ἁμάξι διὰ νοίκιασμα, carrosse de louage, fiacre, m.
Lohnkutscher, m., ἁμαξᾶς διὰ νοίκιασμα, cocher m. de fiacre.
Lohnlakey, m., s. Lohnbediente.
Löhnung, f., ὁ μισθὸς (τῶν στρατιωτῶν), prêt, m., paye, f.

Lombard, m., s. Leihhaus.
Loos, n., ὁ κλῆρος, λαχνός, lot, m.; (μεταφ.) ἡ τύχη, μοῖρα, sort (prop. et fig.), m.; (in der Lotterie), ἕνα νούμερο, μπιλέτο εἰς τὴν λοταρίαν, billet m. de loterie; das Große —, τὸ πλέον μεγαλήτερον κέρδος εἰς τὴν λοταρίαν, le gros lot.
Loosen, v. a. ῥίχνω τὸν λαχνόν, tirer au sort.
Lorbeerbaum, m., ἡ δάφνη, laurier (arbre), m.
Lorbeerblatt, n., φύλλον δάφνης, feuille f. de laurier.
Lorbeere, f., ἡ δαφνὶς, τὸ δαφνίδι, (πωρικὸν τῆς δάφνης), baie ou graine f. de laurier; fig. Lorbeer, m., Lorbeern, pl., δάφνη (μεταφ.), des lauriers.
Lorbeerkranz, m., στέφανος ἀπὸ δάφνην, couronne f. de laurier.
Lorbeerkraut, n., κληματίδα, χαμαιδάφνη, lauréole, f.
Lorbeerzweig, m., κλωνάρι ἀπὸ δάφνην, branche f. de laurier.
Los, adj. λυμένος, ὁποῦ δὲν εἶναι δεμένος, lâche, relâché, delâché; ἐλεύθερος, libre.
Losbinden, v. a. λύω (αὐτὸ ὁποῦ εἶναι δεμένον), délier, défaire, détacher.
Losbrechen, v. a. ἐβγάζω τζακίζωντας, rompre, détacher par force); v. n. ὁρμῶ, fig. débonder.
Losbrennen, v. a. ῥίπτω κανόνι, δίδω φωτιὰν εἰς τὸ κανόνι, tirer, décharger (un canon).
Löschblatt, n., φύλλον χαρτὶ ὁποῦ πίνει τὸ μελάνι, feuillet m. de papier brouillard.
Löschbrand, m., δαυλὸς σβυμένος, tison m. éteint.
Löschen, v. a. σβύνω (κηρί, φωτίαν), éteindre (une chandelle, le feu); Kalk —, σβύνω τὸν ἀσβέστην, éteindre de la chaux; den Durst —, σβύνω τὴν δίψαν, éteindre, étancher la soif; ein Schiff —, ξεφορτώνω ἕνα καράβι, décharger un vaisseau; die Waaren —, ἐβγάζω τὰ πράγματα ἀπὸ τὸ καράβι, debarquer les marchandises.
Löschhorn, n., τὸ σβυστῆρι (χωνὶ μὲ τὸ ὁποῖον σβύνουν τὸ κηρί), éteignoir, m.
Löschpapier, n., χαρτὶ ὁποῦ πίνει τὸ μελάνι, papier m. brouillard.
Losdrücken, v. a. (das Gewehr), ῥίπτω τουφέκι ἢ πιστόλαν (τραβῶντας τὸ σκάνδαλον), tirer, lâcher (une arme à feu).
Lose, adj. ξεκολλημένος, ὁποῦ δὲν εἶναι στερεὸν, lâche, détaché (s. Los); fig. (schelmisch), πανοῦργος, διαβολικὸς, πειραχτικὸς, folâtre, malicieux; ein loser Schelm, πανουργούτζικον παιδί, petit fripon, m.; ein loses Mädchen, πανουργούτζικον κορίτζι, μικρὴ διαβόλισσα (ἐπὶ καλοῦ), petite friponne, f.; ein loses Maul haben, εἶμαι ἀδιάντροπος, ὁμιλῶ μὲ

ἀδιαντροπίαν, être (avoir) une méchante langue.

Lösegeld, *n.*, *τὸ λύτρον, ἡ τιμὴ τῆς ἐξαγοράσεως ἑνὸς αἰχμαλώτου*, rançon, *f.*

Lösen, *v. a.* *λύω*, délier, dénouer, défaire; (auflösen, vernichten), *χαλνῶ, ἀφανίζω*, dissoudre, détruire; eine Aufgabe, ein Räthsel —, *λύω ἕνα πρόβλημα, ἕνα αἴνιγμα*, résoudre un problême, deviner le mot d'une énigme; (loskaufen), *λυτρώνω, ἐξαγοράζω*, racheter, rançonner; Geld —, *κερδαίνω ἄσπρα (πωλῶντάς τι)*, tirer *ou* faire de l'argent; eine Kanone —, *ῥίπτω κανόνι*, tirer, décharger un canon; *fig. fam.* du wirst etwas lösen, *θέλεις παιδευθῇ, θὰ φάγῃς ξύλον*, tu en sera puni, tu gagneras des coups.

Losfahren, *v. n.* auf einen, *ῥίπτομαι εἰς τινα, ὁρμῶ*, fondre, se jeter sur q.

Losgeben, *v. a.* *δίδω τὴν ἐλευθερίαν (εἰς σκλάβον)*, élargir, affranchir; (einen Lehrburschen), *κάμνω βοηθὸν τὸ παιδὶ ἀφ' οὗ ἀπέρασεν ὁ καιρὸς τῆς μαθήσεώς του*, passer (un apprenti) garçon.

Losgehen, *v. n.* *ξεκολλοῦμαι, πίπτω*, se détâcher, se dejoindre; (von Gewehren), *ῥίπτομαι, πέρνω φωτιὰν (ὡς τὸ τουφέκι ὅταν ῥιφθῇ ἀπὸ ἀπροσεξίαν)*, se débander, lâcher se dit d'une arme à feu; *fig. fam.* (für: anfangen), *ἀρχηνῶ, ἀρχίζω*, commencer; auf einen —, *πηγαίνω κατ' ἐπάνω τινός*, s' approcher pour attaquer q.

Loshelfen, *v. a* einem, *βοηθῶ τινὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπό τι*, aider q. à se dégager de qc.

Loskaufen, *v. a.* *ἐξαγοράζω (σκλάβον, αἰχμάλωτον)*, racheter, rançonner.

Loskommen, *v. n.* *γλυτώνω, ξεμπερδεύομαι*, se dégager; (aus dem Gefängniß), *ἀφίνομαι ἀπὸ τὴν φυλακήν*, être délivré, élargi de la prison.

Loslassen, *v. a.* *ἀφίνω, δὲν κρατῶ περισσότερον*, lâcher, ne plus retenir; *ἀφίνω ἐλεύθερον, ἐλευθερώνω*, lâcher, relâcher, délivrer, élargir; den Hund auf einen —, *ἀφίνω τὸ σκυλὶ κατ' ἐπάνω τινός*, lâcher le chien contre q.

Loslassung, *f.*, *ἡ ἄφεσις (ἀπὸ τὴν φυλακήν), ἐλευθέρωσις*, élargissement, *m.*, délivrance, *f.*

Loslügen, sich, *v. r.* *γλυτώνω ἀπό τι διὰ μέσου ψευμάτων*, se dégager de qc. à force de mentir.

Losmachen, *v. a.* *ξεκολλῶ, ἐβγάζω αὐτὸ ὁποῦ εἶναι κολλημένον ἢ καρφωμένον*, détacher, dégager, déserrer; *ἐλευθερώνω, ξεμπερδεύω*, délivrer, débarrasser.

Losreißen, *v. a.* *ξεκολλῶ μὲ βίαν, ἀποσπῶ, ἀφαρπάζω*, arracher, détacher; sich —, *(μεταφ.) ξεμπερδεύομαι*, s' arracher.

Lossagen, sich, *v. r.* von etwas, *παραιτῶ, κάμνω παραίτησιν, ἀφίνω τι*, se dédire, se désister de qc., renoncer à qc.

Lossagung, *f.*, *παραίτησις*, désistement, renonciation, *f.*

Losschießen, *v. a.* et *n.* *ῥίπτω (τουφέκι κτλ.)*, tirer, décharger; *v. n.* auf einen, *ῥίπτομαι ἐπάνω εἰς τινά*, s'élancer sur q.

Losschlagen, *v. a.* *ἐβγάζω κτυπῶντας, ξεκολλῶ κτυπῶντας*, détacher à force de frapper; *v. n.* *κτυπῶ ὁ πρῶτος, κτυπῶ, δέρνω*, frapper le premier, porter le premier coup; (von Waaren), *πωλῶ μὲ κάθε τιμήν*, vendre à tout prix.

Losschließen, *v. a.* *λύω ἀπὸ τὰ σίδηρα, ἀπὸ τοὺς δεσμούς*, déchainer, détacher.

Losschneiden, *v. a.* *ἐβγάζω κόπτοντας ἢ χωρίζοντας (ἕνα πρᾶγμα δεμένον)*, défaire en coupant.

Los seyn, *v. n.* *εἶμαι λυμένος*, être détaché; *fig.* der Teufel ist los, *εἶναι μεγάλη σύγχυσις, μεγάλη (διαβολικὴ) ταραχή*, le diable est aux vaches.

Lossprechen, *v. a.* *ἀπολύω, ἐλευθερώνω ἀπὸ τὴν παιδείαν, ἀποφασίζω ἐλεύθερον*, absoudre, décharger; einen Lehrling —, (bey Handwerkern), *δίδω τὴν μαρτυρίαν εἰς τὸν ἀρχάριον ὅτι ἐτελείωσαν τὰ χρόνια τῆς μαθήσεώς του*, déclarer (un apprenti) sorti d'apprentissage.

Lossprechung, *f.*, ἡ ἀπόλυσις, ἐλευθέρωσις ἀπὸ τὴν παιδείαν, absolution, décharge, *f.*; s. Lossprechen.

Lostrennen, s. Abtrennen.

Losung, *f.*, ἡ συνθήκη, τὸ σύνθημα, ὁ συμφωνημένος λόγος ἢ ἄλλο τι σημεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον γνωρίζονται οἱ στρατιῶται μεταξύ των, signal, mot, *m.*; (bey Jägern) — des Rothwildes, κόπρος ἐλάφου, fumées, torches, *f. pl.*; — des Schwarzwildes, κόπρος ἀγριοχοίρου, laissées, *f. pl.*

Lösung, *f.*, ἡ λύσις, action de délier etc. solution, *f.*; (des Geschützes), τὸ ῥίψιμον τῶν κανονιῶν, décharge (du canon), *f.*; (Loskaufung), ἡ λύτρωσις, ἐξαγόρασις (σκλάβου, αἰχμαλώτου), rançon, *f.*

Loswerden, *v. a.* γλυτώνω ἀπό τινα ἢ ἀπό τι, se défaire de qc. ou de q.; eine Waare —, πωλῶ, ἐπιτυχαίνω νὰ πωλήσω, débiter, vendre une marchandise.

Losziehen, *v. a.* ἐβγάζω ἢ ξεκολλῶ τραβῶντας, détacher en tirant; *v. a.* auf einen —, κατηγορῶ, καταλαλῶ, κακολογῶ, se déchaîner contre q.

Loth, *n.*, τὸ λότι, ἡ μισὴ οὐγγιά, demi-once, *f.*; (Bleyloth), τὸ μολύβι διὰ μέτρημα, plomb, *m.*; (zum Löthen), ἡ χρυσόκολλα, soudure, *f.*

Löthe, **Löthung**, *f.*, τὸ κόλλημα τῶν μετάλλων, action de souder, soudure, *f.*

Löthen, *v. a.* κολλῶ μέταλλα, souder.

Löthig, *adj.* ὁποῦ ζυγιάζει μισὴν οὐγγιάν, d'une demi-once; löthiges Gold, καθαρὸν χρυσίον, de l'or *m.* fin.

Löthkolben, *m.*, σίδηρον πυρωμένον ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς τὴν κόλλησιν τοῦ χρυσίου, soudoir, *m.*

Lothperlen, *f. pl.* τὰ πλέον μικρότερα μαργαριτάρια, semence *f.* de perles

Lothrecht, *adj.* καταχάθετος, à plomb.

Löthrohr, *n.*, μασοῦρι ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς τὴν κόλλησιν τοῦ χρυσίου, tuyau à souder, chalumeau, *m.*

Lothse, **Lothsmann**, *m.*, ὁδηγὸς τῶν καραβιῶν εἰς τὸν λιμένα, lamaneur, pilote-côtier, *m.*

Lothsgeld, *n.*, ὁ μισθὸς τοῦ ὁδηγοῦ τῶν καραβιῶν εἰς τὸν λιμένα, lamanage, *m.*

Lotterbube, *m.*, ἀχρεῖος ἄνθρωπος, οὐτιδανός, ψεύστης, gredin, gavache, coquin, *m.*

Lotterie, *f.*, ἡ λοταρία, loterie, *f.*

Lotterieloos, *n.*, πόλιτζα, μπιλέτο τῆς λοταρίας, billet *m.* de loterie, *f.*

Löwe, *m.*, τὸ λεοντάρι, ὁ λέων, lion, *m.*

Löwenhündchen, *n.*, μικρὸν σκυλὶ μὲ μακραῖς τρίχες εἰς τὸν λαιμόν, chien-lion, *m.*

Löwenzahn, *m.*, λεόντοδον, (φυτόν τι), dent-de-lion (plante), *f.*

Löwin, *f.*, ἡ λέαινα, lionne, *f.*

Luchs, *m.*, ὁ λύγξ, ζῶον ὁποῦ παρομοιάζει τὸν ἀγριόγατον, lynx, loup-cervier, *m.*

Luchsaugen, *f.*, ὀμμάτια λυγκὸς, ὀμμάτια ὀξυδερκέστατα, yeux, *m. pl.* de lynx (*prop.* et *fig.*)

Lücke, *f.*, ἡ σχισμάδα, χαραγματιά. τὸ χάσμα, — vide, fente, brèche, *f.*; τόπος εἰς ἕνα σύγγραμμα ὅπου λείπει τι, lacune (dans un écrit), *f.*

Lückenbüßer, *m.*, κάθε πρᾶγμα ὁποῦ βάνουν εἰς τόπον ἄλλου τινός ὁποῦ λείπει, remplissage, *m.*; (in Versen), λέξις περιττὴ εἰς στίχον (τὴν ὁποίαν βάνουν μόνον διὰ νὰ ἀναπληρώσουν τὸ μέτρον τοῦ στίχου), cheville, *f.*

Lückig, *adj.* ἐλλειπὴς, ὁποῦ ἔχει σχισμάδαις, χάσματα, qui a des vides, des brèches.

Luder, *n.*, τὸ ψοφίμι, charogne, *f.*; (von Pferden), τὸ κρέας (τοῦ ζωντανοῦ ἀλόγου), chair (*en parlant* d'un cheval), *f.*; (Köder), τὸ δέλεαρ, ἡ ἀπάτη, τὸ κρέας βαλμένον εἰς ἀπάτην ἀγρίου ζώου, appât (pour les bêtes sauvages), *m.*; (*pop.* eine Hure), μιὰ πόρνη, πουτάνα, garce, carogne, *f.*; im Luder liegen, *pop.*, ἀπερνῶ ἄσωτα, κάμνω ἀταξίαις, ἀσωτίαις, vivre dans la débauche.

Ludern, *v. a.* βάνω ψοφίμι εἰς ἕνα μέρος διὰ νὰ ἑλκύσω (ἢ νὰ ἀπατήσω) τοὺς λύκους κτλ., mettre des morceaux de charogne dans un endroit pour attirer les loups etc.

Ludern, *v. n.* (*pop.*), ἀπερνῶ ἄσωτα, ἄτακτα, κάμνω ἀταξίαις, πηγαίνω εἰς πόρναις κτλ., vivre dans la débauche.

Luft, *f.*, *ὁ ἀέρας*, *ἀήρ*, air; vent, *m.*

Luftball, (**Luftballon**), *m.*, *σφαῖρα ἀεροστατικὴ*, *σφαῖρα ὁποῦ ἀναβαίνει εἰς τὸν ἀέρα*, ballon aérostatique, aérostat, *m.*, montgolfière, *f.*

Luftblase, *f.*, *φοῦσκα ἀπὸ ἀέρα*, bulle *f.* d'air.

Lüftchen, *n.*, *ἐλαφρὸς ἀέρας*, souffle de vent, brin *m.* d'air.

Lüften, *v. a.* *ἀερίζω*, *βάνω εἰς τὸν ἀέρα*, aérer, éventer, mettre au vent; *λύω ὀλίγον* (*τὸ σφιχτὰ δεμένον*), lâcher, relâcher un peu; *σηκώνω ὀλίγον*, soulever un peu.

Lufterscheinung, *f.*, *τὸ ἀερικὸν φαινόμενον*, *μετέωρον*, phénomène, météore, *m.*

Lufthimmel, *m.*, *s.* Luftkreis.

Luftig, *adj.* *ἀερώδης*, aéré; aérien; (*μεταφ.*) *ἐλαφρόγνωμος*, *ἐλαφρόνους*, volage, léger.

Luftkreis, *m.*, *ἡ ἀτμοσφαῖρα*, atmosphère, f.

Luftkugel, *f.*, *ὁ ἀιολιπίλος*, *σφαῖρα ἀπὸ μέταλλον μὲ στενὴν τρύπαν*, *ἀπὸ τὴν ὁποῖαν*, *ἀφ' οὗ γεμίσθῇ ἀπὸ νερὸν καὶ ζεσταθῇ*, *ἐβγαίνουν αἱ ἀτμίδες ὡς ἄνεμος*, éolipile, *m.*

Luftkunde, *f.*, *ἡ ἀερολογία*, aérologie, *f.*

Luftleer, *adj.* *ἄδειος ἀπὸ ἀέρα*, vide.

Luftloch, *n.*, *ὁ φεγγίτης* (*εἰς ποτροῦμι*), soupirail, *m.*

Luftmesser, *m.*, *τὸ ἀερόμετρον*, aéromètre, *m.*

Luftpumpe, *f.*, *ἡ πνευματικὴ ἀντλία*, machine *f.* pneumatique.

Luftraum, *m.*, *ἀερικὸν διάστημα*, *ἡ ἀτμοσφαῖρα*, espace *m.* rempli d'air, atmosphère, *f.*

Luftreise, **Luftfahrt**, *f.*, *ταξίδι*, *ἀνάβασις εἰς τὸν ἀέρα* (*μὲ σφαῖραν ἀεροστατικήν*), voyage *m.* aérien, ascension, *f.*

Luftröhre, *f.*, *κανάλι διὰ τὸν ἀέρα*, tuyau *m.* par lequel passe l'air; (im Körper), *ἡ τραχεῖα ἀρτηρία*, (anat.) trachée artère, *f.*, sifflet, *m.*

Luftsäule, *f.*, *στύλος ἀέρος*, colonne *f.* d'air.

Luftsäure, *f.*, *τὸ ἀερικὸν ὀξὺ*, *τὸ ἀερόξυδον*, (*χυμ.*), acide méphitique, air fixe, *m.*

Luftschicht, *f.*, *στεῖβα ἀέρος*, couche *f.* d'air.

Luftschiff, *n.*, *ἀερικὸν πλοῖον*, *ὁ ἀεροστάτης*, *μηχανὴ μὲ τὴν ὁποίαν ἀναβαίνομεν εἰς τὸν ἀέρα*, aérostat, *m.*

Luftschiffer, *m.*, *ὁ ἀεροναύτης*, aéronaute, *m.*

Luftschifffahrt, *f.*, *ἡ ἀεροναυτική*, aérostation, *f.*

Luftschloß, *n.*, (*καστέλι εἰς τὸν ἀέρα*), *ματαία φαντασία*, *fig.* chimère, *f.*

Luftspringer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει τεχνικὰ πηδήματα* (*κοινῶς· πεχλιβάνος*), sauteur, cabrioleur, *m.*

Luftsprung, *m.*, *μεγάλον ἢ ὑψηλὸν πήδημα*, saut *m.* en l'air, cabriole, gambade, *f.*

Luftstreich, *m.*, *κτύπημα εἰς τὸν αέρα*, *μάταιον κτύπημα*, coup *m.* porté en l'air, coup vain.

Luftzeichen, *n.*, *τὸ μετέωρον*, *ἀερικὸν φαινόμενον*, météore, phénomène, *m.*

Luftzieher, *m.*, *τὸ ἀνεμιστῆρι*, *τροχὸς μὲ τὸν ὁποῖον ἐμβαίνει ἀέρας εἰς τόπον σφαλισμένον*, ventilateur, *m.*

Luftzug, *m.*, *τὸ τράβηγμα τοῦ ἀέρος*, courant *m.* d'air.

Lug, *m.*, *τὸ ψεῦδος*, mensonge, *m.*, menterie, *f.*

Lüge, *f.*, *τὸ ψεῦμα*, *ψεῦδος*, mensonge, *m.*; einen Lügen strafen, *ψεύστην ἀποδείχνω τινα*, démentir q., donner un démenti à q.

Lügen, *v. a.* *ψεύδομαι*, *ψευματῶ*, mentir.

Lügenhaft, *adj.* *ψευδής*, faux, qui n'est pas vrai; *ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ ψεύδεται*, mensonger, menteur.

Lügenmaul, *n.*, *fam.* *ὁ ψευδολόγος*, *ὁποῦ λέγει πολλὰ ψεύματα*, franc menteur, *m.*

Lügner, *m.*, *ὁ ψεύστης*, *ὁποῦ ψεύδεται*, menteur, *m.*

Lügnerin, *f.*, *ἡ ψεύστρια*, menteuse, *f.*

Lügnerisch, *adj.* *πρόθυμος εἰς τὸ νὰ ψεύδεται*, mensonger, menteur.

Luke, *f.*, *ὁ φεγγίτης*, lucarne, *f.*; (in Schiffen), *τρύπα εἰς τὴν κουβέρταν τοῦ καραβίου*, *διὰ τῆς ὁποίας καταβαίνουν*, (mar.) écoutille, *f.*

Lümmel, *m.*, *ὁ ἀπολίτευτος*, *ἀπαίδευτος*, *χονδροειδέστατος*, *βούβαλος*, lourdaud, rustre, grossier, *m.*

Lump, *m.*, *fam.* ὁ πάμπτωχος, ζήτουλας, (*καταφρονητικῶς*), gueux, gredin, *m.*; (Knicker), ὁ φιλάργυρος, φειδωλός, pince-maille, taquin, *m.*

Lumpen, *m.*, τὸ παλαιόπανον, ξεσχισμένον πανὶ, τζάντζαλον, chiffon, haillon, torchon, *m.*

Lumpen, *v. a. fam.* (*κατηγορῶ ὡς φειδωλόν*), (traiter q. avec mépris); (*vulg.*) er läßt sich nicht lumpen, δὲν εἶναι φειδωλὸς, εἶναι ἐλευθέριος, il n'est pas chiche.

Lumpengeld, *n.*, *vulg.* s. Spottgeld.

Lumpengesindel, Lumpenpack, Lumpenvolk, *n.*, διαβολόσπορα, πάμπτωχοι καὶ οὐτιδανοὶ ἄνθρωποι, canaille, racaille, *f.*

Lumpenhund, Lumpenkerl, *m.*, *pop.* ἕνας ἀχρεῖος, οὐτιδανός, ἀχρειότατος, un vaurien, *m.*

Lumpensammler, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ συνάζει τὰ παλαιόπανα διὰ τὸ χαρτόμυλον, chiffonnier, *m.*

Lumpenzucker, *m.*, ζάχαρη ἀδούλευτη, barboute, *f.*, sucre noir, *m.*

Lumperey, *f.*, οὐτιδανὸν πρᾶγμα, vétille, bagatelle, *f.*

Lumpicht, *adj.* ταλαίπωρος, πτωχούτζικος, misérable, pauvre; οὐτιδανὸς, ἀνάξιος, mesquin, indigne.

Lumpig, *adj.* ξεσχισμένος (ὁμιλῶντας διὰ πανιὰ καὶ φορέματα), déguenillé, déchiré.

Lunge, *f.*, τὸ πνευμόνι, πλημόνι (ὁ *πνεύμων), poumon; mou (de veau ou d'agneau), *m.*

Lungenentzündung, *f.*, ἡ φλόγωσις τοῦ πνεύμονος, péripneumonie, *f.*

Lungenflügel, *m. pl.* οἱ λοβοὶ τοῦ πνευμονίου, lobes *m. pl.* du poumon.

Lungengeschwür, *n.*, ἀπόστημα εἰς τὸ πλημόνι, vomique, *f.*

Lungenhieb, *m.*, (im Scherz), ὁ ἔλεγχος, ἡ μέμψις, ὁ ψόγος, critique, censure, *f.*; κτύπημα μὲ τὸ νύχι, coup *m.* de patte.

Lungenkraut, *n.*, ἡ πνευμονιὰς (*φυτόν τι*), pulmonaire, *f.*, (plante).

Lungenmoos, *n.*, Lungenflechte, *f.*, λιχῆνα (*τῶν δένδρων*) ἰατρικὴ τὸ διὰ πλημόνι, lichen, *m*, pulmonaire *f.* de chêne.

Lungenmuß, *n.*, φαγὶ ἀπὸ κατακομματιασμένα (*μοσχαρίσια*) πλημόνια, hachis *m.* de mou de veau.

Lungensucht, *f.*, ἡ φθίσις, ὁ ὄχτηκας, pulmonie, phthisie, *f.*

Lungensüchtig, *adj.* φθισικὸς, ὀχτηκιάρης, pulmonique, phthisique.

Lünse, *f.*, τὸ καρφὶ ὁποῦ ἐμποδίζει τὸν τροχὸν τοῦ ἀμαξιοῦ νὰ μὴν ἔβγῃ, esse, *f.*

Lunte, *f.*, τὸ φτίλι, φιτίλι (*τοῦ τοπιτζῆ*), mèche, *f.*; Lunte riechen, καταλαμβάνω τι κρυφὸν, μίαν κρυφὴν ἐπιβουλὴν, *fig.* éventer (découvrir) la mèche.

Lust, *f.* ἡ χαρὰ, τέρψις. (*τουρκ.* ὁ ἐγλεντζές), plaisir, divertissement, *m.*, réjouissance, *f.*; (Neigung), ἡ ὄρεξις, ἐπιθυμία, προθυμία, envie, *f.*, désir, *m.*

Lustbarkeit, *f.*, ἡ χαρὰ, ξεφάντωσις, divertissement, *m.*, rejouissance, fête, *f.*

Lustdirne, *f.*, ἡ πόρνη (*κατ' εὐφημισμόν*), fille *f.* de joie.

Lüsten, *v. i.* es lüstet mich nach — ἔχω ὄρεξιν, ἐπιθυμίαν, πόθον εἰς —, j'ai envie de —.

Lüstern, *adj.* ὁποῦ ἔχει ὄρεξιν, ὁποῦ ἐπιθυμεῖ, convoiteux, qui a envie.

Lüsternheit, *f.*, ἡ μεγάλη ἐπιθυμία, μεγάλη ὄρεξις, convoitise, cupidité, *f.*

Lustfahrt, *f.*, περιδιάβασις (*σεργιάνι*) μὲ ἁμάξι ἢ μὲ καράβι, promenade *f.* en voiture *ou* par eau.

Lustfeuer, *n.*, φωτιὰ χαρᾶς, feu *m.* de réjouissance.

Lustgarten, *m.*, κῆπος διὰ χαρὰν, διὰ περιδιάβασιν, (*διὰ σεργιάνι*), jardin, *m.* de plaisance.

Lusthaus, *n.*, ὀσπίτιον διὰ εὐφρανσιν, (*διὰ ἐγλεντζέν*), *τουρκ.* τὸ κιόσκι, maison *f.* de plaisance.

Lustig, *adj.* χαρούμενος, joyeux, gai, enjoué, gaillard; (ergötzend), χαροποιὸς, εὐφραντικός, plaisant, divertissant, réjouissant.

Lustigkeit, *f.*, ἡ χαρὰ, ἱλαρότης, enjouement, *m.*, gaieté, gaillardise, *f.*

Lustigmacher, *m.*, ὁ ἀστεϊζόμενος, ὁποῦ χωρατεύει, — plaisant, *m.*; ὁ ἀρλεκῖνος, μπουφοῦνος, bouffon, arlequin, *m.*

Lustreise, *f.*, *ταξίδι διὰ τέρψιν*, (*διὰ σεργιάνι*), voyage *m.* de plaisir, de divertissement.

Lustschloß, *n.*, *παλάτιον διὰ τέρψιν* (*διὰ σεργιάνι*), château *m.* de plaisance.

Lustseuche, *f.*, *τὰ ἀφροδίσια, τὸ ἀφροδισιακὸν κακὸν*, (*κοινῶς· ἡ μαλαφράντζα*), vérole, maladie *f.* vénérienne.

Lustspiel, *n.*, *ἡ κωμῳδία*, comédie, *f.*

Lustspieldichter, *m*, *ὁ κωμῳδοποιός*, auteur *f.* d'une comédie ou de comédies.

Lustwald, *m.*, -wäldchen, *n.*, *δάσος διὰ τέρψιν*, (*διὰ σεργιάνι*), bocage, bosquet, *m.*

Lustwandeln, *v. n.* *πηγαίνω εἰς περιδιάβασιν*, (*κάμνω σεργιάνι, πηγαίνω σεργιάνι*), se promener.

Lutheraner, *m.*, *ὁ λουτεράνος*, Luthérien, *m.*

Lutherisch, *adj.* *λουτεράνος, λουτεράνικος*, luthérien (*adj.*).

Lutherthum, *n.*, *λουτερανισμός*, luthéranisme, *m.*

Lutter, *m.*, *ῥακὴ πρώτη καὶ καθαρὰ ὁποῦ ἐβγαίνει ἀπὸ τὸν ἀλαμβίκον*, eau-de-vie *f.* de la première distillation.

Lyrisch, *adj.* *λυρικός*, lyrique.

M.

Maal, Maaß, s. Mahl, Maß.

Mache, *f.*, *fam.* *ἡ δουλειά*, travail, *m.*; *ὁ τρόπος*, façon, *f.*; einen in die Mache nehmen, *ἐλέγχω, μαλώνω τινὰ σοβαρά*, reprimander q. sévèrement, lui faire la leçon.

Machen, *v. a.* *κάμνω, φκιάνω, ποιῶ, κατασκευάζω*, faire, produire, fabriquer, apprêter; einen glücklich, unglücklich rc. —, *κάμνω τινα εὐτυχῆν, δυστυχῆν κτλ.*, rendre q. heureux, malheureux etc.; einen zum Richter rc. —, *κάμνω τινὰ κριτὴν κτλ*, faire (nommer) q. juge etc.; Geld —, *κάμνω, φκιάνω μονέδαις*, faire, frapper de la monnaie; (*μεταφ.*) *κερδαίνω, ἀποκτῶ ἄσπρα*, *fig.* gagner de l'argent; den Kaufmann, den Herrn rc. —, *κάμνω τὸν πραγματευτὴν, τὸν ἄρχοντα κτλ.*, faire le marchand, trancher du seigneur etc.; sich —, *γίνομαι, φκιάνομαι, κατασκευάζομαι*, se faire, se rendre, devenir; sich krank —, *ἐμπίπτω εἰς μίαν ἀῤῥωστίαν* (*μὲ πταίσιμον ἐδικόν μου*), contracter une maladie; (für: sich krank stellen), *κάμνω τὸν ἄῤῥωστον*, se faire malade; an einen —, *γυρίζω εἴς τινα, ἐπιστρέφομαι εἴς τινα*, s'adresser à q.; sich an oder über einen —, *καταιρέχω, ἐγγίζω τινά*, entreprendre q., se mettre après q.; über etwas —, *βάνω χέρι, ἀρχηνῶ νὰ δουλεύω*, se mettre à faire qc., entreprendre qc.; sich davon —, *φεύγω* (*κρυφίως*), s'enfuir (à la sourdine); sich (*dat.*) nichts aus einer Sache —, *δὲν ψηφῶ, δὲν κυτάζω* (*ἕνα πρᾶγμα*), *δὲν μοὶ μέλει* (*δι' ἕνα πρᾶγμα*), ne pas faire grand cas de qc., ne s'en soucier guère.

Macherey, *f.*, Machwerk, *n.*, *ἡ δουλειὰ*, (*καταφρονητικῶς*), ouvrage (*en parlant* avec mépris), *m.*

Macherlohn, *n.*, *ὁ μισθὸς διὰ τὴν δουλειὰν* (*μάλιστα τοῦ ῥάπτου, τοῦ παπουτζῆ*), façon, *f.*

Macht, *f.*, *ἡ δύναμις*, force, puissance, *f.*; *ἡ ἐξουσία*, pouvoir, *m.*, autorité, *f.*; (Kriegsmacht), *στρατεύματα*, forces, troupes, *f. pl.*

Machthaber, *m.*, *ὁ ἔχων τὴν δύναμιν, ἐξουσιαστής*, celui qui est revêtu du pouvoir suprême, qui a la puissance, souverain, *m.*

Mächtig, *adj.* *δυνατὸς, ὁποῦ ἔχει δύναμιν*, puissant; fort.

Machtspruch, *m.*, *ἀναντίῤῥητος ἀπόφασις, προσταγή*, décision *f.* faite par autorité.

Machwerk, *n.*, s. Macherey.

Machtwort, *n.*, *ἐμφατικὸς λόγος, ἐνεργητικὸς λόγος*, parole *f.* emphatique.

Maculatur, *f.* (*n.*), *ἄχρηστον χαρτὶ*, (*μάλιστα ἀπὸ παλαιὰ βιβλία*), maculature, *f.*; ein Buch zu — machen, *ξεκάμνω, χαλνῶ ἕνα βιβλίον νὰ πωλήσω τὰ φύλλα του ὡς παλαιὰ χαρτία*, mettre un livre à la rame.

Mädchen, *n.*, *τὸ κοράσιον, κορίτζι*, fille, *f.*

Made, *f.*, *τὸ μικρὸν σκωλῆκι*, (petit) ver, *m.*

Madig, *adj.* *γεμάτος ἀπὸ μικρὰ σκωλήκια*, plein de (petits) vers.
Magazin, *n.*, *τὸ μαγαζίον, μαγαζί*, magasin, *m.*
Magd, *f.*, *ἡ δούλη, δουλεύτρα*, servante, *f.*
Magen, *m.*, *τὸ στομάχι*, estomac, ventricule (des animaux ruminants), *m.*
Magendrücken, *n.*, *βάρος εἰς τὸ στομάχι*, cardialgie, *f.*
Magenhusten, *m.*, *βῆχας στομαχικός*, toux *f.* stomacale, épigastrique.
Magenkrampf, *m.*, *ὁ σπαραγμὸς εἰς τὸ στομάχι*, spasme *m.* d'estomac.
Magenkrankheit, *f.*, *ἀῤῥωστία τοῦ στομαχίου*, mal, *m.*, maladie *f.* d'estomac.
Magenkratzer, *m.*, *fam.* *ἀχαμνὸν καὶ ξυνὸν κρασί*, racle-boyau (mauvais vin), *m.*
Magenmund, *m.*, *τὸ στόμα τοῦ στομαχιοῦ*, (*ἡ ἀνοιγμάδα διὰ τῆς ὁποίας ἐμβαίνει τὸ φαγί*), orifice *m.* de l'estomac.
Magenpflaster, *n.*, *ἔμπλαστρον διὰ τὸ στομάχι*, emplâtre *m.* stomacal.
Magenpulver, *n.*, *σκόνη* (*ἰατρικὴ*) *διὰ τὸ στομάχι*, poudre *f.* stomacale.
Magensaft, *m.*, *ὁ χυλὸς εἰς τὸ στομάχι*, suc *m.* gastrique.
Magenschmerzen, *m. pl.*, Magenweh, *n.*, *πόνοι εἰς τὸ στομάχι*, douleur *f.* dans l'estomac.
Magenstärkend, *adj.* *ἐνδυναμωτικὸς διὰ τὸ στομάχι*, stomacal, stomachique.
Magentrank, *m.*, *ἰατρικὸν ποτὸν διὰ τὸ στομάχι*, potion *f.* stomacale.
Magentropfen, *m. pl.*, *σταλαγματιαὶ διὰ τὸ στομάχι*, gouttes *f. pl.* stomacales.
Magenwasser, *n.*, *στομαχικὸν νερὸν, εἶδος ῥακῆς*, eau *f.* stomacale.
Magenwurst, *f.*, *λουκάνικον ἀπὸ γουρουνίσιον στομάχι*, andouille *f.* à la couenne.
Mager, *adj.* *λιγνὸς, ἄσαρκος, ξεραγκιανὸς*, maigre, décharné, atténué; (ärmlich), *ὀλίγος, πτωχούτζικος*, peu, chetif, pauvre.
Magerkeit, *f.*, *ἡ λιγνότης, λιγνάδα*, maigreur, *f.*
Magie, *f.*, s. Zauberey.
Magier, *m.*, *μάγος* (*δηλαδὴ ἱερεὺς τῶν παλαιῶν Περσῶν*), mage, *m.*
Magisch, s. Zauberisch.
Magister, *m.*, *ὁ μαγίστρος*, (*ἀκαδημικὴ ἀξία κυρίως σημαίνουσα διδάσκαλον φιλοσοφίας*), maître-ès-arts, *m.*
Magistrat, *m.*, *οἱ κριταὶ, τὸ κριτήριον, ἡ διοικηταὶ μιᾶς πόλεως*, magistrat, *m.*
Magistratsperson, *f.*, *κριτὴς, εἷς ἐκ τῶν διοικητῶν μιᾶς πόλεως*, membre *m.* du magistrat.
Magnaten, *m. pl.*, *οἱ μεγιστάνες, μεγιστάνοι*, magnats, *m. pl.*
Magnet, *m.*, *ὁ μαγνήτης*, aimant, *m.*
Magnetisch, *adj.* *μαγνητικός*, magnétique.
Magnetisiren, *v. a.* *μαγνητίζω*, aimanter, magnétiser (un malade).
Magnetismus, *m.*, *ὁ μαγνητισμός*, magnétisme, *m.*
Magnetnadel, *f.*, *μαγνητικὴ βελόνη*, aiguille *f.* aimantée.
Magsamen, *m.*, s. Mohn.
Mähen, *v. a.* *κοσσίζω, κόπτω τα χόρτα*, faucher.
Mähen, *n.*, *τὸ κόσσισμα*, action *f.* de faucher.
Mäher, Mähder, *m.*, *ὁ κοσσιστής*, faucheur, *m.*
Mäherlohn, *n.*, *πληρωμὴ διὰ τὸ κόσσισμα*, fauchage, *m.*
Mahl, *n.*, (Gastmahl), *τὸ γεῦμα, τὸ συμπόσιον*, repas, festin, *m.*; (— oder Maal): *τὸ σημεῖον*, marque, *f.*; (auf der Haut), *ἡ ἐλιὰ, σημεῖον εἰς τὸ δέρμα*, envie, *f.*
Mahlen, *v. a.* (*part.* gemahlen), *ἀλέθω*, moudre.
Mahlen, Mahler ꝛc., s. Malen ꝛc.
Mahlgast, *m.*, *ἐκεῖνο, ὁποῦ φέρει σιτάρι κτλ. εἰς τὸν μύλον, διὰ νὰ τὸ ἀλέσουν*, chaland (d'un meunier), *m.*
Mahlgeld, *n.*, Mahlgroschen, *m.*, *ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ ἄλεσμα*, mouture, *f.*, droit *m.* de moulage.
Mahlmühle, *f.*, *μύλος διὰ σιτάρια* (*γεννήματα*) moulin *m.* à blé.
Mahlschatz, *m.*, *ἡ προῖκα*, dot, *f.*
Mahlzeit, *f.*, *τὸ γεῦμα*, repas; diner, *m.*; *τὸ δεῖπνον*, souper, *m.*; gesegnete Mahlzeit,

μετὰ τῆς ὑγιείας σας τὸ γεῦμα (ἢ τὸ δεῖπνον), bien vous fasse! (le diner, le souper).
Mähne, f., ἡ χαίτη, αἱ μεγάλαι τρίχες εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ λέοντος καὶ τοῦ ἀλόγου, crinière, f., crins, m. pl.
Mahnen, v. a. ζητῶ τὴν πληρωμήν, νουθετῶ τινὰ νὰ πληρώσῃ, demander un payement à q., sommer q. à payer.
Mahner, m., ὁ ζητητής, ἐκεῖνος ὁποῦ ζητεῖ τὴν πληρωμήν, demandeur, m.
Mahometaner, s. Mohammedaner.
Mährchen, n., τὸ παραμύθιον, fable, f., conte, m.
Mähre, f., ἀχαμνὸν ἄλογον, rosse, haridelle, f.; — fam. τὸ ἄλογον, cheval, m.
Mai, m., ὁ Μάϊος (μήν), Mai, mois m. de Mai; s. auch May.
Maier, s. Meier.
Mais, m., σιτάρι (λεγόμενον) τούρκικον, maïs, blé m. de Turquie.
Maitresse, f., ἡ παλλακὶς, παλλακίδα, ἀγαπητική, maîtresse, concubine, f.
Majestät, f., ἡ μεγαλοπρέπεια, majesté, f.; Ew. (Eure) Majestät, ἡ μεγαλειότης σας, κραταιότης σας, votre Majesté.
Majestätisch, adj. μεγαλοπρεπής, majestueux.
Majestätsverbrechen, n., ἔγκλημα βαρὺ κατὰ τοῦ βασιλέως, crime m. de lèse majesté.
Majestätsverbrecher, m., ἔνοχος ἐγκλήματος κατὰ τοῦ βασιλέως, criminel m. de lèse-majesté.
Major, m., ὁ μαϊόρος, (στρατιωτικὸν ἀξίωμα), major, m.
Majoran, m., τὸ ἀμάρακον, σιάψυχον, ἡ πέρσα, μαντζουράνα, (φυτόν), marjolaine (plante), f.
Majorenn, adj. s. Mündig.
Majorennität, f., s. Mündigkeit.
Makel, m., τὸ ἐλάττωμα, tache, f., défaut, m.
Mäkeln, v. n. (tadeln), ἐλέγχω, κατηγορῶ, ψεγαδιάζω, critiquer, censurer, trouver à redire; (als Mäkler), κάμνω τὸν μεσίτην ἐμπορίου, εἶμαι σενσάλης, faire le courtier.
Mäkler, m., ὁ μεσίτης ἐμπορίου, σενσάλης, courtier, m.
Mäklerlohn, n.. Mäklergebühren, f. pl., ἡ πληρωμὴ τοῦ μεσίτου, τοῦ σενσάλου, τὰ σενσαλιάτικα, courtage, m., censerie, f.
Makrele, f., τὸ σγομβρί, (ψάρι), maquereau (poisson), m.
Makrone, f., μεγάλον κάστανον, macaron, m.
Mal, n., φορά, fois; (ein Mal, einmal), μία φορά, μίαν φοράν, une fois; zwey Mal, zweymal, δύο φοραῖς, deux fois; drey Mal, τρεῖς φοραῖς κτλ., trois fois etc.; zum ersten Male, πρώτην φοράν, pour la première fois; auf ein Mal, ἀπὸ μιᾶς, ἔξαφνα, à la fois, tout d'un coup; für dieses Mal, δι' αὐτὴν την φοράν, pour cette fois, pour ce coup.
Malachit, m., ὁ μαλαχίτης, εἶδος λίθου, malachite (pierre), f.
Malaga, m., κρασὶ ἀπὸ τὸ Μάλαγα εἰς τὴν Ἰσπανίαν, malaga, vin de Malaga, m.
Malen, v. a. ζωγραφίζω, peindre.
Maler, m., ὁ ζωγράφος, peintre, m.
Malerey, f., ἡ ζωγραφία, peinture, f.
Malerisch, adj. ζωγραφικός, pittoresque.
Malerkunst, f., ἡ ζωγραφική, ζωγραφία, peinture, f., art m. de la peinture.
Malter, n., μέτρον τι μεγάλον διὰ σιτάρια, maldre (mesure de blé).
Malvasier, m., ἡ μαλβαζία, κρασὶ μονεμβασιάτικον, malvoisie, f.
Malve, f., ἡ μολόχα, μαλάχη, mauve, f.
Malz, n., κριθάρι προετοιμασμένον διὰ πίβαν, (διὰ ζύθον), malt, m., drèche, f.
Malzdarre, f., τόπος (φοῦρνος) εἰς τὸ κριθάρι τὸ προετοιμασμένον διὰ πίβαν, four m. à sécher le malt.
Malzen, v. a. προετοιμάζω τὸ κριθάρι διὰ τὴν πίβαν, faire du malt.
Malzer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ προετοιμάζει τὸ κριθάρι διὰ τὴν πίβαν, celui qui fait le malt.
Malztenne, f., ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἐξαπλώνουν τὸ κριθάρι ὁποῦ προετοιμάζεται διὰ πίβαν, germoir, m.

Mama, *f.*, ἡ *μάνα*, *μητέρα*, maman, *f.*

Mämme, *f.*, feige —, ἕνας δειλὸς, ἄκαρδος, φοβιτζιάρης, poltron, lâche, *m.*

Mammeluck, *m.*, ὁ μαμελοῦκος (εἰς τὴν Αἴγυπτον), mameluc, *m.*; (Abtrünniger), ἀποστάτης, renegat, apostate, *m.*

Mammon, *m.*, ὁ μαμμῶν, τὰ πλούτη (τούτου τοῦ κόσμου), trésors, *m. pl.*, richesses *f. pl.* du monde.

Man, *pron.* τις, τινάς, on, l'on; man sagt, λέγεται, λέγουν οἱ ἄνθρωποι, on dit; man muß, πρέπει, il faut; wenn man will, ἂν θέλῃ τινὰς, si l'on veut.

Mancher, =e, =es, *pron.* μερικὸς, -ή, -όν, tel, telle, plusieurs, plus d'un; Mancher Mensch denkt, glaubt 2c., μερικοὶ ἄνθρωποι στοχάζονται, πιστεύουν κτλ., εἶναι ἄνθρωποι ὁποῦ στοχάζονται, tel homme pense, croit etc., il y a des hommes qui pensent etc.

Mancherley, *adj. indecl.* διαφόρων λογιῶν, divers, différent, plusieurs.

Manchmal, *adv.* ἐνίοτε, μερικαῖς φοραῖς, quelquefois.

Mandat, *n.*, ἡ προσταγὴ (βασιλικὴ), mandement, mandat, *m.*

Mandel, *n.* (*f.*), ἡ δεκαπενταριά, quinzaine, *f.*

Mandel, *f.*, τὸ ἀμύγδαλον, amande, *f*; gebrannte —, ζαχαρομύγδαλον, praline, *f.*; am Halse, τὰ ἀμύγδαλα, βαλανίδια (εἰς τὸν λαιμόν), les amygdales, *f. pl.*; *fam.* die Mandeln haben, ἔχω τὰ ἀμύγδαλα (τοῦ λαιμοῦ) φουσκωμένα, avoir les amygdales enflées.

Mandelbaum, *m.*, ἡ ἀμυγδαλιά, amandier, *m.*

Mandelholz, *n.*, Mandel, *f.*, s. Mangelholz, Mangel.

Mandelkern, *m.*, ἀμύγδαλον, amande, *f.*

Mandelmilch, *f.*, ὁ θιάσος, πιοτὸν ἀπὸ συντετριμμένα ἀμύγδαλα, amandé, *m.*

Mandeln, *v. n.* βάνω τὰ δέματα τῶν γεννημάτων κατὰ δεκαπενταριαῖς, entasser les gerbes par quinzaines.

Mandelöhl, *n.*, ἀμυγδαλόλαδον, huile *f.* d'amandes.

Mandoline, *f.*, εἶδος κιθάρας, mandore (espèce de luth), *f.*

Manen, *m. pl.*, αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν, (καὶ ποιητικῶς ἡ ψυχὴ τινὸς μακαρίτου), manes, *m. pl.*

Mangel, *m.*, (Fehler), τὸ ἐλάττωμα, manque, defaut, *m.*; ἡ ἔλλειψις, disette, indigence, privation; aus — an . . ., ἀπὸ ἔλλειψιν τοῦ (τῆς, τῶν . . .), faute de —.

Mangel, Mange, *f.*, μηχανὴ μὲ τὴν ὁποίαν πιέζουν καὶ γυαλίζουν τὰ πανιά, calandre, *f.*

Mangelhaft, *adj.* ἐλλειπής, ὁποῦ ἔχει ἐλαττώματα, défectueux, imparfait.

Mangelhaftigkeit, *f.*, τὸ ἐλλειπές, défectuosité, *f.*

Mangelholz, *n.*, τὸ ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον πιέζουν καὶ γυαλίζουν τὰ πανιά, rouleau (d'une calandre), *m.*

Mangeln, Mangen, *v. a.* πιέζω καὶ γυαλίζω τὰ πανιά, calandrer.

Mangeln, *v. n.* λείπω, manquer; es mangelt mir an —, λείπω ἀπὸ —, ἔχω ἔλλειψιν ἀπὸ —, je manque de —.

Mangkorn, *n.*, σιτάρι καὶ βρίζα ἀνακατωμένα, méteil, *m.*

Manichäer, *m.*, ὁ Μανιχαῖος, (αἵρεσίς τις), manichéen, *m.*; (im Scherz), ὁ ζητητὴς τῆς πληρωμῆς, *fig. fam.* créancier (qui demande d'être payé); s. Mahner.

Manier, *f.*, ὁ τρόπος, manière, façon, *f.*; — νόστιμος τρόπος, bonne grâce; πολιτικὸν φέρσιμον, manières honnêtes, politesse, *f.*

Manierlich, *adj.* νόστιμος, πολιτικός, poli, civil, honnête.

Manifest, *n.*, ἡ φανέρωσις, δηλωτικὸν γράμμα (βασιλέως), manifeste, *m.*

Mann, *m.*, ὁ ἄνθρωπος, ἀνήρ, ἄνδρας, homme (en le distinguant de la femme), *m.*; (Ehemann), ἄνδρας (ὁποῦ ἔχει γυναῖκα), mari, époux, *m.*; (Soldat), ἄνθρωπος (στρατιώτης), homme, soldat, *m.*; tausend Mann, χίλιοι ἄνθρωποι (στρατιῶται), mille hommes.

Manna, *n.*, τὸ μάννα, ῥετζίνη τις ἰατρική, manne, *f.*

Mannbar, *adj.* ἔφηβος, ὁποῦ ἔφθασεν εἰς τὴν (ἀνδρικὴν) ἡλικίαν, pubère; ἀνδρεῖος, ἰσχυρός, viril, fort; (von

Mädchen), ἁρμοδία διὰ νὰ ὑπανδρευθῇ, nubile.

Mannbarkeit, *f.*, ἥβη, (ἀνδρικὴ) ἡλικία, puberté, *f.*; ἡ ἀνδρεία, ἰσχὺς, δύναμις, virilité, force, *f.*; — ἡ ἡλικία εἰς τὴν ὁποῖαν μία κόρη δύναται νὰ ὑπανδρευθῇ, âge *m.* nubile.

Männchen, *n.*, τὸ ἀνθρωπάριον, petit homme, bout *m.* d'homme; liebes Männchen, ἠγαπητέ μου ἄνδρα, mon ami (mon cher mari); (von kleinen Thieren, den Vögeln etc.), τὸ ἀρσενικὸν εἰς μικρὰ ζῶα, πουλλιὰ κτλ., le mâle (*en parlant* de petits animaux, des oiseaux etc.).

Mannhaft, *adj.* ἀνδρεῖος, δυνατός, ἰσχυρός, viril, vigoureux, courageux.

Mannhaftigkeit, *f.*, ἡ ἀνδρεία, courage mâle, vaillance, *f.*

Mannheit, *f.*, ἡ ἀνδρότης, virilité, masulinité, *f.*

Mannigfaltig, *adj.* διάφορος, διαφορετικὸς, πολυποίκιλος, divers, différent, varié.

Mannigfaltigkeit, *f.*, ἡ διαφορετικότης, πολυποικιλία, variétés, diversité, *f.*

† Männiglich, *adj. indecl.* ὅλοι, ἅπαντες, tous, tout le monde.

Männin, *f.*, (in der Bibel), ἡ γυνὴ, γυναῖκα, femme, *f.*

Männlich, *adj.* ἀνδρικὸς, ἀνδρεῖος, viril, mâle; (in der Sprachlehre), ἀρσενικὸς (εἰς τὴν γραμματικὴν), (gramm.) masculin.

Männlichkeit, *f.*, ἡ ἀνδρότης, masculinité, *f.*; ἀνδρεία, virilité, force, vaillance, *f.*

Mannsalter, *n.*, ἀνδρικὴ ἡλικία, âge *m.* viril.

Mannsbild, *n.*, *fam.* ἀρσενικὸν ὑποκείμενον, homme, *m.*

Mannschaft, *f.*, οἱ στρατιῶται, hommes, *m. pl.*, troupes, *f. pl.*; οἱ ναῦται εἰς ἕνα καράβι, équipage (d'un vaisseau), *m.*

Mannskleid, *n.*, φόρεμα ἀνδρὸς, ἀνδρικὸν φόρεμα, habit *m.* d'homme.

Mannsleute, *f. pl.*, οἱ ἄνδρες, les hommes (en les distinguant des femmes), *m. pl.*

Mannsname, *m.*, ὄνομα ἀνδρός, nom *m.* d'homme.

Mannsperson, *f.*, ἀρσενικὸν ὑποκείμενον, homme, *m.*

Mannsrock, *m.*, ἀνδρικὸν φόρεμα (ὁποῦ φθάνει ἕως τὰ γόνατα), justaucorps, *m.*

Mannsschneider, *m.*, ῥάπτης διὰ φορέματα ἀνδρῶν, tailleur *m.* pour hommes.

Mannsschuster, *m.*, παπουτζῆς ἢ ὑποδηματᾶς δι' ἄνδρας, cordonnier *m.* pour hommes.

Mannsstamm, *m.*, ὁ τῶν ἀνδρῶν κλῶνος μιᾶς γενεαλογίας, souche mâle, race mâle, *f.*

Mannsucht, *f.*, ἡ ὑπερβολικὴ ἐπιθυμία (μιᾶς κόρης) διὰ νὰ ὑπανδρευθῇ, trop grand désir d'être mariée.

Mannsüchtig, *adj.* (κόρη) ὁποῦ ἔχει μεγάλον πόθον νὰ ὑπανδρευθῇ, qui désire (ardemment) d'être mariée.

Mannszucht, *f.*, ἡ εὐταξία στρατιωτική, discipline *f.* militaire.

Manntoll, *adj.* (κόρη) ὁποῦ τρελαίνεται ἀπὸ τὸν ἔρωτα διὰ τοὺς ἄνδρας, νυμφομανής, (fille ou femme) qui aime les hommes à la fureur.

Manntollheit, *f.*, νυμφομανία, ἐρωτικὴ μανία διὰ τοὺς ἄνδρας, fureur *f.* utérine.

Mannweib, *n.*, ἀνδρογυναῖκα (γυναῖκα ὁποῦ ἔχει ἀνδρικὸν πρόσωπον, ἀνδρικοὺς τρόπους κτλ.), virago, femme *f.* hommasse.

Manschen, *v. n. fam.* ἀνακατώνω ἄπαστρον νερὸν, ἀνακατώνω λάσπην, βρέχομαι ἀνακατώνωντας νερὸν, patrouiller, se mouiller à force de patrouiller.

Manschette, *f.*, ἀκροπρεπίδιον, πανὶ μὲ μέρλαις (μὲ τζίπκαις) τριγύρου εἰς τὸ χέρι, manchette, *f.*

Mantel, *m.*, τὸ ἐπανοφώρι, (τουρκ. ὁ γιεπαντζῆς, ἰταλ. τὸ μαντέλον), manteau, *m.*; den Mantel nach dem Winde hängen, προσαρμόζομαι εἰς τὰ περιστατικὰ (μάλιστα νὰ κερδήσω τὴν εὔνοιαν τινός), s'accommoder aux circonstances (surtout pour gagner la faveur de q.).

Mäntelchen, *n.*, μικρὸν ἐπανωφόρι, mantelet, *m.*

Mantelsack, *m.*, πετζένιον δισάκκι, porte-manteau, *m.*

Manufactur, *f.*, τὸ ἐργόχειρον, ἡ φαμπρίκα, manufacture, *f*

Manuscript, n., τὸ χειρόγραφον, (μάλιστα τὸ διωρισμένον διὰ τὸν τύπον), manuscrit, m.; (imprim.) copie, f.

Marder, m., τὸ κουνάβι, martre, fouine, f.

Märgel, m., χῶμα τι παχὺ μὲ τὸ ὁποῖον κοπρίζουν τοὺς ἀγρούς, marne, f.

Marienbad, n., ἀναβραστὸν νερὸν ἢ ἄμμος ζεστὸς εἰς τὸν ὁποῖον βάνουν οἱ χυμικοὶ ἕνα ἀγγεῖον διὰ νὰ βράσῃ αὐτὸ ὁποῦ περιέχει, (chim.) bain-marie, f.

Marienbild, n., εἰκόνα τῆς Παναγίας, image f. de Notre-Dame.

Marienglas, n., ὁ κατοπτρικὸς λίθος, πέτρα τις διαφανής, pierre f. spéculaire.

Mark n., ὁ μυελὸς εἰς τὰ κοκκαλα, moëlle (des os); (in Bäumen), ὁ μυελὸς, ἡ ψύχα (τινῶν) δένδρων, moëlle des arbres.

Mark, f. ὁ ὅρος, τὸ σύνορον, frontière, f., limites f. pl.; (ein Gewicht), ζύγι τι (μισὸν φοῦντι) μάλιστα διὰ χρυσίον καὶ ἀργύριον, marc (poids de huit onces).

Marke f., τὸ σημεῖον, ἡ μάρκα, marque, fiche, f.

Marken, v. a. σημειώνω, βάνω σημεῖον, marquer.

Marketender, m., —rin, f., ὀψοπώλης, —λησσα, εἰς τὸ στράτευμα, (ὁποῦ πωλεῖ κρασὶ, πίβαν, ῥακὴν κτλ.), vivandier, m., —ère, f.

Marketendern, v. n. πωλῶ κρασὶ κτλ. εἰς τὸ στράτευμα, faire le vivandier ou la vivandière.

Markgraf, m., ὁ μαρκγράφιος, ὄνομα ἀξίας μερικῶν ἡγεμόνων εἰς τὴν Γερμανίαν, margrave, m.

Markgräfin, f., ἡ σύζυγος τοῦ μαρκγραφίου, margrave, f. s. Markgraf.

Markgrafschaft, f., τόπος τὸν ὁποῖον ὁρίζει ὁ μαρκγράφιος. margraviat, m.; s. Markgraf.

Markig, adj. μυελώδης, γεμάτος ἀπὸ μυελόν, moëlleux.

Markscheidekunst, f., ἡ γεωμετρικὴ ἐπιστημη τοῦ λεγομένου Markscheider, géométrie f. souterraine.

Markscheider, m., γεωμέτρης ὁποῦ μετρεῖ ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰ ὑπογήϊνα μεταλλεῖα, celui qui mesure les mines.

Markstein, m., πέτρα θεμένη εἰς τὰ σύνορα, borne, f.

Markstorte, f., εἶδος πήτας μὲ μυελόν, tourte f. de moëlle.

Markt, m., ἡ ἀγορὰ, (τουρκ. τὸ μπαζάρι), marché, m.; (der Platz), ἡ ἀγορὰ, (ἰταλ. ἡ πιάτζα), place (du marché), f.; πανηγύρι, (μπαζάρι), foire, f.

Markten, v. a. ἀγοράζω, ψωνίζω, marchander, acheter.

Marktflecken, m., ἡ κωμόπολις, μικρὴ πολιτεία, bourg, m.

Marktgeld, n., ἄσπρα διωρισμένα διὰ τὸν ψοῦνον εἰς τὴν ἀγοράν, argent m. pour faire ses provisions au marché.

Marktkorb, m., καλάθι (ἐκείνων ὁποῦ πηγαίνουν εἰς τὴν ἀγοράν) mannequin, m.

Marktleute, m. pl. ἐκεῖνοι (ἐκεῖναι) ὁποῦ πηγαίνουν εἰς τὴν ἀγορὰν ἢ εἰς τὰ πανηγύρια, gens f. pl. qui vont au marché ou à la foire.

Marktmeister, m., ὁ ἐπιστάτης εἰς τὴν ἀγοράν, préposé m. pour la police du marché; s. Markt.

Marktplatz, m., ἡ ἀγορὰ, ὁ τόπος τῆς ἀγορᾶς, (ἰταλ. ἡ πιάτζα), marché, m., place, f.

Marktpreis, m., ἡ τιμὴ τῶν πραγμάτων εἰς τὴν ἀγοράν, (εἰς τὸ μπαζάρι), cours du marché, prix m. courant.

Marktschiff, n., βάρκα ὁποῦ φέρει πράγματα διὰ τὴν ἀγορὰν, (διὰ τὸ μπαζάρι), coche m. d'eau.

Marktschreyer, m., ὁ ἀγύρτης, τζιαρλατάνος, (μάλιστα κοινὸς ἰατρὸς, ὁποῦ πωλεῖ ἰατρικὰ εἰς τὸ μπαζάρι), charlatan, m.

Marktschreyerey, f., ἡ ἀγυρτία, τζιαρλατανία, charlatanerie, f.; s. Marktschreyer.

Markttag, m., ἡμέρα ἀγορᾶς, (ἡμέρα μπαζαριοῦ), jour m. de marché.

Marmor, m., τὸ μάρμαρον, marbre, m.

Marmorband, n., δέσιμον βιβλίου μαρμαρωμένον, reliure f. marbrée.

Marmorbruch, m., Marmorgrube, f., τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἐβγάνουν μάρμαρον, marbrière, f.

Marmoriren, v. a. μαρμαρώνω, χρωματίζω ὡσὰν μάρμαρον, marbrer.

Marmorn, *adj.* μαρμαρινὸς, μαρμαρένιος, de marbre.

Marode, *adj. fam.* κουρασμένος, ἀδύναμος, las, fatigué, épuisé.

Marodeur, *m.*, (franz.) ὁ λεηλατῶν (κουρσεύων) χωρὶς ἄδειαν, maraudeur, *m.*

Marodiren, *v. a.* λεηλατῶ (κουρσεύω) χωρὶς ἄδειαν τοῦ στρατηγοῦ, marauder.

Marrone, *f.*, εἶδος μεγάλου καστάνου, marron, *m.*

Mars, *m.*, Ἄρης (θεὸς τοῦ πολέμου καὶ πλανήτης), Mars dieu de la guerre et planète).

Marsch, *m.*, τὸ κίνημα τοῦ στρατεύματος, ἡ πορεία τοῦ στρατεύματος, marche, *f.*; (auf der Trommel, in Musik), σημεῖον τῆς πορείας ὁποῦ δίδουν κτυπῶντας τὰ τύμπανα, μουσικὸν κομμάτι ὁποῦ παίζουν εἰς τὴν πορείαν, (mus.) marche.

Marschall, *m.*, ὁ πρωτοστράτωρ, ἀξία τις μερικῶν ὑψηλοτέρων στρατηγῶν, maréchal, *m.*

Marschallstab, *m.*, ῥάβδος (ὡς σημεῖον τῆς ἀξίας) τοῦ πρωτοστράτωρος), bâton *m.* de maréchal.

Marschfertig, *adj.* ἕτοιμος διὰ τὸ κίνημα, διὰ τὴν πορείαν, prêt à marcher.

Marschiren, *v. n.* κινῶ, (λέγεται διὰ στρατεύματα), marcher.

Marschland, *n.*, τόπος ὑγρὸς καὶ βαλτώδης, pays *m.* de marais; —länder, *m.*, κάτοικος τοιούτου τόπου, habitant *m.* d'un tel pays.

Marschsegel, *n.*, τὸ μεγάλον πανὶ εἰς τὸ μεγάλον κατάρτι τοῦ καραβιοῦ, (ἰταλ. ἡ μαέστρα), (mar.) hunier, *m.*

Marstall, *m.*, τὸ ἀχοῦρι (βασιλικὸν ἢ καὶ δημόσιον), écurie *f.* d'un prince ou d'une ville.

Marter, *f.*, τὸ βάσανον, τὸ βάσανα, tourment, *m.*, peine; s. Folter.

Marterbank, *f.*, τὸ σκαμνὶ εἰς τὸ ὁποῖον δένουν τὸν κατάδικον νὰ τὸν βασανίσουν, τὸ βασανιστήριον, chevalet, *m.*; (μεταφ.) τὰ βάσανα, les tourments, *m. pl.*

Marterholz, *n. fig.* ἐκεῖνος ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον ῥίπτονται ὅλα τὰ βάρη; ὁποῦ ἔχει νὰ δουλεύῃ ἀδιακόπως, souffre-douleur, *m.*

Martern, *v. a.* βασανίζω, tourmenter; donner la torture.

Märterthum, *n.*, s. Märtyrerthum.

Märtertod, *m.*, s. Märtyrertod.

Marterwoche, *f.*, *fam.* ἡ μεγάλη ἑβδομάδα, semaine *f.* sainte.

Martialisch, *adj.* πολεμικὸς, ἀνδρεῖος, martial.

Märtyrer, *m.*, ὁ μάρτυς, μάρτυρας (διὰ τὴν πίστιν), martyr, *m.*

Märtyrerkrone, *f. fig.* (στέφανος μάρτυρος) μαρτύριον (διὰ τὴν πίστιν), couronne *f.* de martyr.

Märtyrerthum, *n.*, τὸ μαρτύριον (διὰ τὴν πίστιν), martyre, *m.*

Märtyrertod, *m.*, θάνατος μάρτυρος, τὸ μαρτύριον, mort *m.* de martyr.

Märtyrin, *f.*, ἡ μαρτύρησσα (διὰ τὴν πίστιν), martyre, *f.*

Marunke, *f.*, εἶδος μεγάλου δαμασκήνου, sorte *f.* de grosses prunes.

März, *f.*, ὁ Μάρτιος (μήν), Mars, mois *m.* de Mars.

Märzen, *v. a.* ἀποχωρίζω, βάνω κατὰ μέρος, (κυρίως λέγεται διὰ τὰ πρόβατα, τὰ ὁποῖα ἀποχωρίζουν εἰς τὸν Μάρτιον μῆνα), séparer, mettre à part (*se dit* des brebis qu'on sépare des autres au mois de Mars); s. Ausmärzen.

Marzipan, *m.*, ὁ μαρσαπᾶς, γλύκυσμά τι ἀπὸ ἀμύγδαλα κοπανισμένα καὶ ζάχαρην, massepain, *m.*

Masche, *f.*, ἕνας κρίκος ἢ μία τρύπα εἰς δίκτυον, (ὁμοίως εἰς τὸ πλέξιμον τῶν τζουραπιῶν), maille, *f.*

Maschine, *f.*, ἡ μηχανὴ, (μηχανικὴ κατασκευή), machine, *f.*

Maschinenmäßig, *adj.* μηχανικὸς, μὲ τρόπον μηχανικόν, machinal.

Maschinenmeister, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει τὴν ἐπιτροπίαν διὰ τὰς μηχανὰς εἰς τὸ θέατρον, machiniste (d'un théâtre).

Maser, *f.*, (im Holze), βέργα ἢ ἀράδα χρωματισμένη εἰς ξύλον, madrure, *f.*

Maserícht, *adj.* βεργωμένος, ἀραδωτὸς, (λέγεται διὰ ξύλα), madré.

Masern, *f.*, (Krankheit), ἡ ἔλεραις, ἡ κοκκίνη ἀῤῥωστία (τῶν μικρῶν παιδιῶν), rougeole, *f.*

Maske, *f.*; ἡ προσωπίδα, τὸ προσωπίδι, masque *m.*
Maskenball, *m.*, μπάλος (χορὸς) μὲ προσωπίδια (μασκαράδα), mascarade, *f.*
Maskiren, *v. a.* βάνω προσωπίδι, masquer; (μεταφ.) σκεπάζω, κρύπτω, *fig.* masquer (cacher, couvrir).
Maß, *n.*, τὸ μέτρον, mesure, *f.*; μέτρον τι (διὰ κρασὶ κτλ. ἐμπεριέχον 96 δακτύλους κυβικούς), pot (de vin etc.), *m.*
† Maßen, *prp.* ἐπειδή, vu que.
Maßgabe, Maßgebung, *f.*, nur: nach Maßgabe, κατὰ, ἀναλόγως εἰς, à mesure, suivant, à proportion.
Maßholder, Maßerle, *f.*, εἶδος ἀσφενδάνου ἢ σφενδάμνου (δένδρον εἰς τὰ δάση), espèce *f.* d'érable.
Mäßig, *adj.* μέτριος, modéré; — ἐγκρατής, sobre, tempérant, abstinent; μέτριος, μεσσαῖος, médiocre, modique.
Mäßigen, *v. a.* μετριάζω, modérer; σμικρύνω, ἐλαφρύνω, diminuer, adoucir.
Mäßigkeit, *f.*, ἡ ἐγκράτεια, tempérance, sobriété, *f.*; ἡ μετριότης, médiocrité, *f.*
Mäßigung, *f.*, τὸ μετρίασμα, ὁ μετριασμός, modération, action *f.* de modérer; — ἡ μετριότης, μετριοφροσύνη, modération, retenue, *f.*
Maßlieben, Maslieben, *f.*, ἡ ἀμάρανθος, τὸ σταθόρι (εἶδος λουλουδιοῦ), marguerite, paquerette, *f.* (fleur).
Maßregel, *f.*, τὸ μέτρον, mesure, *f.*; ich nehme meine Maßregeln, πέρνω τὰ μέτρα μου, κάμνω διατάξεις, je prends mes mesures.
Maßstab, *m.*, τὸ μέτρον (διὰ μέτρημα), bâton *m.* etc. qui sert de mesure; (auf Landkarten ꝛc.), σκάλα, μέτρον (εἰς γεωγραφικὸν πίνακα σημειωμένον), échelle (dans une carte géographique etc.).
Masse, *f.*, ἡ ὕλη, masse, *f*; ἕνας σωρός, ἕνα μεγάλον ἀδούλευτον κομμάτι, tas, monceau, *m.*, grande pièce *f.* de bois, de pierre etc.
Massiv, *adj.* ἀπὸ τὴν αὐτὴν ὕλην κατασκευασμένος, ὁλόκληρος, massif; — massives Gold, καθαρὸν χρυσίον, de l'or massif; ein massives Haus, στερεὸν σπῖτι, ὅλο κτισμένον ἀπὸ πέτραις, une maison massive (toute construite de pierres); *fig.* (grob, unhöflich), ἀπολίτευτος, χονδροήθης, massif, impoli, grossier.
Mast, Mastbaum, *m.*, τὸ κατάρτι, mât, *m.*
Mast, Mastung, *f.*, ἡ τροφὴ (τῶν ζώων διὰ νὰ παχαίνουν), engrais, *m.*
Mastdarm, *m.*, τὸ ὀρθὸν ἔντερον, ἔντερον τοῦ κώλου, boyau *m.* culier.
Mästen, *v. a.* παχύνω, κάμνω παχύν, engraisser.
Mastix, *m.*, ἡ μαστίχη, mastic, *m.*
Mastix-Baum, *m.*, σχῖνος, μαστιχιά, lentisque, *m.*
Mastkorb, *m.*, τὸ καρχήσιον, κοινῶς· ἡ γάμπια, τὸ καπάσι, (mar.) hune, *f.*
Mastlos, *adj.* χωρὶς κατάρτια, démâté.
Mastochse, *m.*, βόδι παχύ, boeuf *m.* gras, ou engraissé.
Mastvieh, *n.*, ζῶα παχυὰ ἢ ὁποῦ παχαίνουν, bétail *m.* gras ou engraissé.
Matador, *m.*, ὁ ματαδόρος εἰς τὸ παιγνίδι τῆς ὕμβρας, matador, *m.*; (μεταφ.) ἕνας πλουσιώτατος, homme *m.* considérable, très-riche.
Material, *n.*, ἡ ὕλη (ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατασκευάζουν ἕνα πρᾶγμα), la matière (dont on fait qc.).
Materialien, *n. pl.*, ἡ ὕλη διὰ τὸ κτίσιμον τῶν ὀσπιτιῶν, οἷον· πέτραις, ξύλα κτλ. ὁμοίως διὰ συγγράμματα κτλ., matériaux *m. pl.* (pour bâtir une maison, pour composer un livre etc).
Materialismus, *m.*, ἡ γνώμη ἐκείνων ὁποῦ νομίζοιν ὅτι δὲν εἶναι ψυχὴ καὶ πνεῦμα, ἀλλὰ ὅτι ὅλα εἶναι ὑλικά, matérialisme, *m.*
Materialist, *m.*, πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ καφὲν, ζάχαρην, τζάϊ, ῥύζι κτλ., droguiste, *m.*; φιλόσοφος ὁποῦ δέχεται μόνον τὴν ὕπαρξιν τῆς ὕλης (καὶ οὐχὶ τῶν ψυχῶν), matérialiste, *m.*
Materialwaaren, *f. pl.*, πράγματα διὰ τὴν καθημερινὴν χρῆσιν, οἷον· καφὲς, τζάϊ, ζάχαρη, πιπέρι κτλ., drogues, *f. pl.*, droguerie, *f.*
Materie, *f.*, ἡ ὕλη, matière,

f.; — ἡ ὑπόθεσις ἑνὸς λόγου, ποιήματος, συγγράμματος, sujet *m.* (d'un discours, d'un poëme, d'un ouvrage); (Eiter), τὸ ἔμπυον, matière, *f.*, pus, *m.*

Mathematik, *f.*, ἡ μαθηματική, τὰ μαθηματικά, mathématiques, *f. pl.*

Mathematiker, *m.*, ὁ μαθηματικός, mathématicien, *m.*

Mathematisch, *adj.* μαθηματικός, mathématique.

Matratze, *f.*, τὸ στρῶμα, matelas, *m.*

Matrikel, *f.*, κατάστιχον εἰς τὸ ὁποῖον γράφονται τὰ ὀνόματα τῶν μαθητῶν εἰς μίαν ἀκαδημίαν, matricule, *f.*

Matrize, *f.*, τὸ μικρὸν καλοῦπι εἰς τὸ ὁποῖον χύνουν τὰ ψηφία τοῦ τύπου, matrice (du fondeur de lettres), *f.*

Matrone, *f.*, τιμημένη γυναῖκα (μάλιστα παλαιά), matrone, *f.*

Matrose, *m.*, ὁ ναύτης, δοῦλος εἰς καράβι, matelot, *m.*

Matsch, *m.*, το χάσιμον τοῦ παιγνιδιοῦ (εἰς τὸ πικέτο τὸ μπιλιάρδο κτλ.), capot *m.* (au piquet, au billard etc.); τὸ ῥίξιμον ὀκτὼ ἢ ἐννέα πασσαλίσκων (εἰς τὸ παιγνίδι τῶν πασσαλίσκων), capot (au jeu de quilles, quand on renverse huit ou neuf quilles d'un seul coup).

Matschen, *v. a.* κερδαίνω, νικῶ σωστά (εἰς τὸ πικέτο, εἰς τὰ μπιλιάρδο κτλ.), faire capot (au piquet etc.); ῥίπτω ὀκτὼ ἢ ἐννέα πασσαλίσκους, renverser huit ou neuf quilles d'un seul coup.

Matt, *adj.* κουρασμένος, ἀδυνατισμένος, ἀδύναμος, ἀδύνατος, las, fatigué, harassé, épuisé, affaibli; (vom Glase, Gold, Silber rc.), γιωμένος, ὁποῦ δὲν γυαλίζει, (*en parlant* du verre, de l'or, de l'argent etc) mat, terne; mattes Wasser, χλιαρόν νερόν, ὁποῦ δὲν εἶναι ταζέδικον, de l'eau tiède; matter Wein, ἀχαμνὸν κρασί, χωρὶς φωτιάν, du vin fade, sans feu; (im Schachspiele), μάτ, ὅταν πιασθῇ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ σαντράτζι, mat (au jeu des échecs).

Matte, *f.*, ἡ ψάθα, natte, *f.*; (für Wiese), s. Wiese.

Mattigkeit, *f.*, ὁ κουρασμός, ἡ ἀδυναμία, langueur, faiblesse, *f.*

Mauen, *v. n.* μιουρίζω, νιαουρίζω (ὡς ὁ γάτος), miauler.

Mauen, *n.*, τὸ μιούρισμα, νιαούρισμα, miaulement, *m.*

Mauer, *f.*, ὁ τοῖχος, τὸ τεῖχος, mur, *m.*, muraille, *f.*

Mauerbrecher, *m.*, ὁ κριός, μηχανὴ τῶν παλαιῶν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐκρήμνιζον τὰ τείχη εἰς τὸν πόλεμον, bélier (des anciens), *m.*

Mauerkelle, *f.*, τὸ μουστρί, παχτρί, truelle, *f.*

Mauerkraut, *n.*, ἡ ποτηροπλύταις, δηρίταις, τὸ ἐλξίνι, (φυτόν), pariétaire (plante), *f.*

Mauerkrone, *f.*, στέφανος τειχικὸς (εἰς τοὺς παλαιοὺς Ῥωμαίους), couronne *f.* murale (chez les anciens Romains).

Mauermeister, *m.*, μάστορας τῶν τοιχοκτίστων, maître-maçon.

Mauern, *v. a.* κτίζω τοῖχον, maçonner.

Mauerschwalbe, *f.*, χελιδῶνι ὁποῦ κάμνει τὴν φωλεάν εἰς τὸν τοῖχον, hirondelle *f.* des murailles, apode, *m.*

Mauerstein, *m.*, τὸ τοῦβλον, brique, *f.*

Mauerwerk, *n.*, τὰ κτίσματα ἀπὸ πέτραις, οἱ τοῖχοι, maçonnerie, *f.*, murailles, *f. pl.*, murs, *m. pl.*

Mauerziegel, s. Mauerstein.

Mauke, *f.*, πάθος ἀλόγου εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι σχισμένα τὰ γόνατά του καὶ ἐβγάζουν ἔμπυον, malandres, arêtes, *f. pl.*

Maul, *n.*, τὸ στόμα, bouche, *f.*, mufle (de boeuf, de lion etc), *m.*; *fam.* ein großes Maul haben, ἔχω μεγάλον στόμα, avoir la bouche grande; (μεταφ.) καυχῶμαι, μεγαληγορῶ, se vanter, faire la fanfaron; sich (*dat.*) kein Blatt vor das Maul nehmen, ὁμιλῶ ἐλεύθερα καὶ χωρὶς φόβον, parler sans ménager personne, sans aucune crainte; das Maul halten, σιωπῶ, se taire.

Maulaffe, *m.*, *vulg.* ὁ χάχας, ὁποῦ στέκεται μὲ χάσκον στόμα, badaud, musard, *m.*; Maulaffen feil haben, στέκομαι καὶ κυτάζω μὲ ἀνόητον τρόπον, badauder.

Maulbeerbaum, m., συκαμινιά, mûrier, m.
Maulbeere, f., τὸ συκάμινον, mûre, f.
Mäulchen, n., τὸ στοματάκι, petite bouche, f.; fam. (Kuß), τὸ φίλημα, baiser, m.
Maulchrist, m., ὑποκριτής, ὑποκρινόμενος χριστιανός, faux chrétien, hypocrite, f.
Maulen, v. n. μουλώνω, σιωπῶ διὰ πεῖσμα, bouder, faire la moue.
Maulesel, m., τὸ μουλάρι, mulet, m.
Mauleselin, f., ἡ μουλάρα, mule, f.
Mauleseltreiber, m., ὁ βουρδουνάρης, muletier, m.
Maulfaul, adj. σιωπηλὸς, ὁποῦ δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα, taciturne qui n'aime pas à parler.
Maulheld, m., fam. καυχητὴς, καυχησιάρης, ὁποῦ λέγει μόνον ὅτι εἶναι ἀνδρεῖος, fanfaron, rodomont, hableur, m.
Maulkorb, m., ὁ φιμὸς, σκέπασμα σιδηρένιον ἢ χαλκένιον ὁποῦ βάνουν εἰς τὸ στόμα τῶν ἀλόγων νὰ μὴ δαγκάσουν, muselière, f.
Maulmacher, m., vulg. φλύαρος, ματαιολόγος, ὁποῦ ὑπόσχεται πολὺ καὶ δὲν κρατεῖ τίποτες, jaseur, parleur, qui promet bien des choses mais qui ne tient pas sa parole.
Maulschelle, f., τὸ ῥάπισμα, ὁ πάτζος, soufflet, m.
Maulthier, n., τὸ μουλάρι, mulet, m.
Maultrommel, m., ἡ μιαμβῶ (ὄργανόν τι τζελικένιον εἰς σχῆμα λύρας, ὁποῦ πιάνουν μὲ τὰ δόντια καὶ κτυποῦν μὲ τὸ δάκτυλον τὸ γλωσσίδι ὁποῦ ἔχει εἰς τὴν μέσην), guimbarde, trompe, f.
Maultuch, n., μανδύλι διὰ περιτύλιγμα τοῦ στόματος, mentonnière, f.
Maulwerk, n., fam. η ὁμιλία, don m. de parler; sie hat ein gutes Maulwerk, αὐτὴ ὁμιλεῖ πολὺ, ὁμιλεῖ ἐλεύθερα καὶ αὐθαδῶς, elle a la langue bien pendue, bien affilée.
Maulwurf, m., ὁ τυφλοπόντικος, τὸ τυφλοπόντικον, taupe, f.
Maulwurfsfalle, f., παγίδα μὲ τὴν ὁποῖαν πιάνουν τὸν τυφλοπόντικον, taupière, f.
Maulwurfshaufen, =hügel, m., σωρὸς χῶμα τὸν ὁποῖον σηκώνει τὸ τυφλοπόντικον, taupinée, taupinière, f.
Maurer, m., ὁ τοιχοκτίστης, (τουρκ. τοβαρντζῆς), maçon, m.
Maus, f., τὸ ποντίκι, ὁ ποντικός, souris, f.
Mauschel, vulg. ὁ Ἑβραῖος (καταφρονητικῶς), juif (en parlant avec mépris), m.
Mause, f., τὸ ἄλλαγμα τῶν πτερῶν εἰς τὰ πουλλιά, mue, f.
Mäusedorn, m., ἡ μυάκανθα, μυστάγκαθα, (φυτόν), brusc, houx frelon, housson, m.
Mäusedreck, m., vulg. ἡ κοπριὰ τῶν ποντικῶν, crotte f. de souris.
Mäusefahl, =falb, =farbig, adj. ὁποῦ ἔχει χρῶμα ποντικιοῦ, couleur gris de souris.
Mausefalle, f., ἡ ξυλόγατα διὰ ποντίκια, souricière, f.
Mausefarbe, f., χρῶμα ποντικιοῦ, couleur f. gris de souris.
Mäusegift, n., φαρμάκι διὰ ποντίκια, τὸ ἀρσενικόν, mort f. aux rats.
Mausekatze, f., γάτος ἢ γάτα ὁποῦ πιάνει πολλὰ ποντίκια, chat m. bon aux souris.
Mauseloch, n., τρύπα ποντικιοῦ, trou m. de souris.
Mausen, v. a. πιάνω ποντίκια (λέγεται διὰ τοὺς γάτους), prendre des souris; (stehlen), κλέπτω (κρυφίως), voler, dérober.
Mausen, sich, v. r. ἀλλάζω τὰ πτερά, muer, être en mue.
Mäusenest, n., φωλεὰ ποντικῶν, nid m. de souris.
Mäuseöhrchen, n., ἡ μυοσώτη, μυοσωτὶς, (χόρτον τι), myosotis, oreille de souris, piloselle (plante), f.
Mausetodt, adj. fam. σωστὰ ἀπεθαμένος, ὅλο νεκρός, roide (raide) mort.
Mausig machen, sich, fam. εἶμαι τολμηρὸς, αὐθάδης, πέρνω παραπολλὴν ἐλευθερίαν, faire le fendant, l'insolent, lever la tête.
Mauth, f., τὸ τελώνιον, κουμέρκι, (τουρκ. γιεμπροῦκι), péage, m., douane, f.
Mauthbeamte, m., ὁ τελώνης, κουμερκιάρης, douanier, m.
May, (Mai), m., ὁ Μάϊος (μήν), Mai, mois m. de Mai.

Mayblume, *f.*, =blümchen, *n.*, *τὸ ἐφήμερον, μικρὸν ἄσπρον λουλοῦδι εἰς τὸν Μάϊον*, muguet, *m.*

Maye, *f.*, Maybaum, *m.*, *κλαδὶ πράσινον (τῆς σημύδας) τὸ ὁποῖον βάνουν εἰς τὴν πόρταν τῶν ὁσπιτίων εἰς τὸν Μάϊον μῆνα*, mai, bouleau, *m.*

Mayfisch, *m.*, *ἡ θρῆσσα, (ψάρι)*, alôse (poisson), *f.*

Maykäfer, *m.*, *ὁ κάνθαρος, ἀσκάθαρος (εἰς τὸν Μάϊον)*, hanneton, *m.*

Mechanik, *f.*, *ἡ μηχανική*, mécanique, *f.*

Mechaniker, *m.*, *ὁ μηχανικός*, mécanicien, *m.*

Mechanisch, *adj.* *μηχανικός*, mécanique.

Mechanismus, *m.*, *ὁ μηχανισμός*, mécanisme, *m.*

Meckern, *v. n.* *φωνάζω (ὡσὰν γίδα)*, crier (de la chèvre et du bouc); *fig. fam.* *τρέμω τὴν φωνὴν (τραγουδῶντας)*, chevroter.

Medaille, *f.*, *τὸ νόμισμα, ἡ μονέδα εἰς τιμήν τινος φκιασμένη*, médaille, *f.*

Medianoktav, *n.*, *μεγάλον ὄγδοον σχῆμα (βιβλίου)*, grand-in-octavo.

Medianpapier, *n.*, *μεγάλον χαρτί, μεγάλη κόλα*, grand papier, grand papier raisin, *m.*

Medicin, *f.*, *ἡ ἰατρική*, médecine, *f.*; *ἰατρικόν*, remède, *m.*

Mediciner, *m.*, *ὁποῦ σπουδάζει τὴν ἰατρικήν, ἰατρός*, étudiant *m.* en médecine.

Mediciniren, *v. n.* *πέρνω ἰατρικά*, médeciner, être dans les remèdes.

Medicinisch, *adj.* *ἰατρικὸς, ἀνήκων εἰς τὴν ἰατρικήν*, médical.

Medicus, *m.*, s. Arzt.

Meditation, *f.*, *ἡ μελέτη*, méditation, *f.*

Meditiren, *v. n.* et *a.* *μελετῶ*, méditer.

Meer, *n.*, *ἡ θάλασσα*, mer, *f.*

Meeraal, *m.*, *κόγγρος, ἐγχέλυ θαλάσσιον*, congre (poisson de mer), *m.*

Meeradler, *m.*, *θαλάσσιος ἀετός*, aigle de mer, huard, *m.*

Meerbusen, *m.*, *κόλπος θαλάσσης*, golfe, *m.*

Meerenge, *f.*, *στενὸν θαλάσσης*, détroit, canal, *m.*

Meeresgrund, *m.*, *πάτος θαλάσσης*, fond *m.* de la mer.

Meeresstille, *f.*, *ἡσυχία θαλάσσης*, calme *m.* de la mer, bonace, *f.*

Meereswoge, **Meereswelle**, *f.*, *κῦμα θαλάσσης*, onde *f.* de la mer.

Meerfenchel, *m.*, *ἡ βατὶς, παραθαλάσσιον φυτόν τι*, fenouil *m.* marin (plante).

Meerfrau, *f.*, =fräulein, *n.*, *θαλασσία γυναῖκα, σειρῆνα, (εἰς τὰ παραμύθια)*, sirène (dans la mythologie), *f.*

Meergott, *m.*, *ὁ θεὸς τῆς θαλάσσης, ὁ Ποσειδῶν, (εἰς τοὺς παλαιοὺς Ἕλληνας)*, Neptune, *m.*

Meergras, *n.*, *τὸ φῦκος, φυτὸν ὁποῦ γίνεται εἰς τὴν θάλασσαν*, algue, *f.*, varré, varech, *m.*

Meergrün, *adj.* *πράσινος ὡσὰν τὴν θάλασσαν*, vert de mer, céladon.

Meerkalb, s. Seekalb.

Meerkatze, *f.*, *μαϊμοῦ μὲ μεγάλην οὐρὰν, ὁ κερκοπίθηκος*, marmot, sagouin, *m.*

Meerlinse, *f.*, *φακὴ βαλτώδης, φυτὸν ὁποῦ γίνεται εἰς βαλτώδη νερά*, lentille *f.* d'eau *ou* de marais.

Meerlöwe, *m.*, s. Seelöwe.

Meermann, **Meermensch**, *m.*, *θαλάσσιος ἄνθρωπος (εἰς τὰ παραμύθια)*, homme marin, Triton, *m.*

Meerrettig, *m.*, *τὸ χρένον, (ῥίζα τις πολλὰ δριμεῖα)*, raifort *m.* sauvage.

Meerschaum, *m.*, *ἀφρὸς θαλάσσης*, écume *f.* de mer; *χῶμα τι διὰ λουλέδες*, pierre *f.* à calumet.

Meerschaumen, *adj.* *ἀπὸ τὸ χῶμα λεγόμενον ἀφρὸς θαλάσσης*, fait de pierre à calumet.

Meerschwein, *n.*, *ὁ δελφῖνος, τὸ δελφῖνι, (ψάρι)*, marsouin, *m.*

Meerschweinchen, *n.*, *ἰνδικὸν γουρουνάκι, (ζῶον τι, κυρίως εἶδος ποντικοῦ ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ γουροῦνι κατὰ τὸ σχῆμα)*, cochon *m.* d'Inde ou d'eau.

Meerstrudel, *m.*, *θαλάσσιος στρόβιλος*, remole, *f.*

Meerufer, *n.*, *τὸ περιγιάλι τῆς θαλάσσης*, bord, rivage, *m.*

Meerweib, *n.*, *θαλασσία γυναῖ-*

κα, (εἰς τὰ παραμύθια), sirène, f.

Meerwunder, n., θαλάσσιον τέρας, monstre marin; (μεταφ.) ἕνα θαῦμα, πολλὰ θαυμαστὸν πρᾶγμα, miracle, m.

Meerzwiebel, f., τὸ σκυλοκρόμμυον, scille, f.

Mehl, n., τὸ ἀλεῦρι, farine, f.

Mehlbeere, f., κουκί τι κόκκινον ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ δάση, baie f. de viorne.

Mehlbeutel, m., κρησέρα, εἶδος κοσκίνου διὰ τὸ ἀλεῦρι, bluteau, m.

Mehlbrey, m., φαγὶ ἀπὸ γάλα καὶ ἀλεῦρι διὰ μικρὰ παιδία, κουρκοῦτι, bouillie, f.

Mehlhändler, m., ὁ ἀλευροπώλης, farinier, m.

Mehlig, adj. ἀλευρώδης, farineux.

Mehlkasten, m., σεντοῦκι δι' ἀλεῦρι, farinière, f.

Mehlkleister, m., ἡ ἀλευρόκολλα, colle f. de farine.

Mehlkloß, m., βῶλος ἀπὸ ἀλεῦρι, (φαγί), boule f. de pâte.

Mehlmus, n., s. Mehlbrey.

Mehlsack, m., σακκὶ δι' ἀλεῦρι, sac m. à farine; σακκὶ μὲ ἀλεῦρι, sac de farine.

Mehlspeise, f., τὸ ζυμαρικόν, mets m. de farine.

Mehlstaub, m., κονιορτὸς ἀπὸ ἀλεῦρι, poussière f. de farine; σκόνη (ἄσπρη) διὰ τὰ μαλλιά, poudre f. à poudrer.

Mehlthau, m., ἡ ἐρυσίβη, τὸ μελερίασμα, φθορὰ τοῦ σίτου, nielle; rouille, f.

Mehlwurm, m., σκωλῆκι τοῦ ἀλευριοῦ, ver m. de la farine.

Mehr, adv. περισσότερον, πλεῖον, πλέον, plus, de plus, d'avantage; adj. περισσότερος, -τέρα, -τερον, plus de.

Mehren, v. a. αὐξάνω, augmenter; s. Vermehren.

Mehrentheils, adv. τὸ περισσότερον μέρος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, pour la plupart.

Mehrere, adj. (pl.), περισσότεροι, plusieurs.

Mehrheit, f., οἱ περισσότεροι, pluralité, f.

Mehrmalig, adj. ὁποῦ γίνεται περισσοτέραις φοραῖς, fréquent.

Mehrmals, adv. περισσότεραις φοραῖς, plusieurs fois.

Meiden, v. a. ἀποφεύγω, ἐκκλίνω, éviter, fuir; ἐγκρατεύομαι ἀπό τι, s'abstenir de qc.

Meier, m., ἐπίτροπος εἰς ἕνα ὑποστατικόν, métayer, m.

Meierey, f., Meierhof, m., ὑποστατικὸν ὁποῦ κυβερνεῖται ἀπὸ ἐπίτροπον, métairie, f.; ὁσπίτιον εἰς τὸ χωρίον ὅπου ἔχουν ἀγελάδαις καὶ πωλοῦν γάλα, vacherie, laiterie, f.

Meile, f., τὸ μίλι, mille, m., lieue, f.

Meilensäule, f., στύλος σταιμένος διὰ σημεῖον τοῦ μιλιοῦ, colonne f. milliaire.

Meilenstein, m., πέτρα θεμένη διὰ σημεῖον τοῦ μιλιοῦ, pierre f. miliaire.

Meilenzeiger, m., στύλος ὁποῦ δείχνει πόσα μίλια εἶναι τὸ διάστημα εἰς διαφόρους τόπους, milliaire, m; — πίναξ ὁποῦ γράφει τὸ διάστημα διαφόρων τόπων, (géogr.) échelle, f.

Meiler, m., σωρὸς ἀπὸ ξύλα σκεπασμένος μὲ χῶμα, τὸν ὁποῖον ἀνάπτουν διὰ νὰ γένουν κάρβουνα τὰ ξύλα, fourneau (de charbonnier), m.

Mein, meine, mein, pron. μου, ἐδικός (ἰδικός) μου, ἐδική μου, ἐδικόν μου, mon, ma.

Mein! int. fam. παρακαλῶ, γιὰ ὄνομα θεοῦ, eh! je vous prie, de grâce.

Meineid, m., ἡ ψευδορκία, parjure, m.

Meineidig, adj. ψεύδορκος, parjure (adj.).

Meinen, v. a. νομίζω, στοχάζομαι, εἶμαι τῆς γνώμης, penser, croire, être de l'opinion; einen —, ὁμιλῶ διά τινα, parler de q.; es gut mit einem —, ἔχω καλὸν σκοπὸν, θέλω νὰ κάμω καλόν εἴς τινα, vouloir du bien à q.

Meinerseits, adv. ἐκ μέρους μου, de ma part.

Meinethalben, Meinetwegen, δι' ἐμὲ, ἐμοῦ χάριν, (διὰ τὸ χατῆρι μου), pour moi, pour l'amour de moi, à cause de moi.

Meinethalben, Meinetwegen, int. δὲν μοὶ μέλει, ἂς εἶναι, à la bonne heure! soit!

Meinige, der, die, das, ὁ ἐδικός (ἰδικός) μου, ἡ ἐδική μου, τὸ ἐδικόν μου, le mien, la mienne; die Meinigen, οἱ ἐδικοί μου, οἱ συγγενεῖς μου,

τὰ παιδία μου, les miens, mes parens, mes enfans, *m.pl.*

Meinung, *f.*, ἡ γνώμη, ὁ στοχασμός, opinion, *f.*, sentiment, avis, *m.*; σκοπός, intention, *f.*; einem seine — sagen, λέγω τινὸς τὴν γνώμην μου (δηλαδή· τὸν μαλώνω), dire à q. son fait.

Meischen, *v. a.* χύνω βραστὸν νερὸν εἰς τὸ κριθάρι τὸ προετοιμασμένον διὰ τὴν πίβαν, rompre la trempe (terme de brasseur).

Meise, *f.*, ὁ μελαγκόρυφος, αἰγιθαλὸς, μελισσοφάγος, (πουλλί τι), mésange, *f.*

Meisenkasten, *m.*, παγίδα διὰ τοὺς αἰγιθαλούς, trébuchet, *m.*; s. Meise.

Meißel, *m.*, τὸ γλυφεῖον, ἡ σμίλα, (σμίγλα), τὸ σμιλάριον, ciseau, *m.*

Meißel, *f.* et *m*, μοτὸς διὰ τὰς πληγάς, (chirurg.) tente, *f.*

Meißeln, *v. a.* δουλεύω μὲ τὸ σμιλάριον, travailler avec le ciseau.

Meist, *adj.* πλεῖστος, le plus; die meisten, οἱ πλεῖστοι, οἱ περισσότεροι, la plupart; das meiste Geld, τὰ πλεῖστα χρήματα (τὰ περισσότερα ἄσπρα), la plupart de l'argent; die meisten Menschen, οἱ πλεῖστοι ἢ οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι, la plupart des hommes.

Meist, Meistens, Meistentheils, *adv.* τὸ περισσότερον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, pour la plupart.

Meistbietend, *adj.* ὁποῦ δίδει τὸ περισσότερον, le plus offrant; den Meistbietenden etwas verkaufen, πωλῶ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ δίδει τὸ περισσότερον, πωλῶ εἰς δημιοπρασίαν, vendre qc. au plus offrant, vendre qc. à l'encan.

Meister, *m.*, ὁ μάστορας, μαστόρης, maître, *m.*

Meisterhaft, *adj.* μαστορικὸς, τέλειος, ἐξαίρετος, de maître, parfait, achevé.

Meisterhand, *f.*, μαστορικὸν χέρι, ἐπιτηδειότατον χέρι, main *f.* de maître.

Meistern, *v. a.* κρίνω, ἐλέγχω, ψέγω, maîtriser, critiquer, censurer.

Meisterrecht, *n.*, τὸ δίκαιον τοῦ μαστόρου, maîtrise, *f.*

Meistersänger, *m.*, ποιητὴς εἰς τοὺς μέσους αἰῶνας τῆς Γερμανίας, maître-chantre, troubadour, *m.*

Meisterschaft, *f.*, ἀξία μαστορική, maîtrise, *f.*

Meisterstreich, (μεταφ.) ἐξαίρετον πολιτικὸν μηχάνευμα, coup *m.* de maître.

Meisterstück, *n.*, μαστορικὸν ἔργον, ἐντελέστατον ἔργον, chef d'oeuvre, *m.*

Melancholie, *f.*, ἡ μελαγχολία, mélancolie, *f.*

Melancholisch *adj.* μελαγχολικός, mélancolique.

Melde, *f.*, ἡ ἀτράφαξις, τὸ χρυσολάχανον, (φυτόν), arroche, bonne-dame (plante), *f.*

Melden, *v. a.* μηνύω, φανερώνω, annoncer, avertir; ἀναφέρω, δίδω εἴδησιν, faire rapport, rapporter; sich —, (bey einem) παρασταίνομαι, παῤῥησιάζομαι (εἴς τινα), se présenter, s'adresser (à q.); sich — lassen, λέγω τὸ ὄνομά μου (διὰ να ἔμβω εἴς τινα), se faire annoncer.

Meldung, *f.*, τὸ μήνυμα, ἡ φανέρωσις, mention, *f.*

Meliren, s. Mengen, Mischen.

Melisse, *f.*, τὸ μελισσόχορτον, μελισσόφυλλον, mélisse (plante), *f.*

Melk, *adj.* eine melke Kuh, ἀγελάδα ὁποῦ δίδει γάλα, une vache qui donne du lait.

Melken, *v. a.* ἀρμέγω, ἀμέλγω, traire.

Melker, *m.*, —kerin, *f.*, ἐκεῖνος, ἐκείνη ὁποῦ ἀρμέγει, celui, celle qui trait les vaches etc.

Melkfaß, *n.*, Melkeimer, *m.*, ἀγγεῖον ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἀρμέγουν τὴν ἀγελάδαν, baquet *m.* à traire.

Melkkuh, *f.*, ἀγελάδα ὁποῦ δίδει γάλα, vache *f.* à lait.

Melodie, *f.*, ἡ μελῳδία, mélodie, *f.*

Melodisch, *adj.* μελῳδικός, mélodieux.

Melone, *f.*, τὸ πεπόνι, melon, *m.*

Melonenbeet, *n.*, ὁ πεπονότοπος, melonière, *f.*

Melonenkern, *m.*, σπειρὶ, σπόρος πεπονιοῦ, graine *f.* de melon.

Melonenschale, *f.*, πεπονόφλουδον, pelure, peau *f.* de melon.

Memorial, *n.*, γράμμα περιέχον ζήτησιν εἰς κριτήριον, mémoire, *m.*
Memoriren, *v. a.* ἐκστηθίζω, μανθάνω ἀπ' ἔξω, apprendre par coeur.
Menge, *f.*, τὸ πλῆθος, quantité, multitude, foule, *f.*
Mengen, *v. a.* ἀνακατώνω, συμμίγω, σμίγω, mêler, mélanger; sich —, in etwas, ἀνακατώνομαι εἴς τι, se mêler, s'ingérer de qc.
Mengsel, *n.*, τὸ ἀνακάτωμα, ἡ ἀνακατωσία, σύμμιξις, σμίξις, mélange, *m.*
Mennig, *m.*, μίλτος, ἄμμιον, (τουρκ. σιλκιέν), minium, *m.*
Mensch, *m.*, ὁ ἄνθρωπος, homme, *m.*
Mensch, *n.*, γυναῖκα ταπεινῆς καταστάσεως, femme ou fille *f.* de basse condition; ἡ δούλη, δουλεύτρα, servante, *f.*; ἡ πόρνη, πουτάνα, garce, *f.*
Menschenalter, *n.*, αἰὼν ἀνθρώπου, âge *m.* d'homme; γενεὰ ἀνθρώπων, génération, *f.*
Menschenblut, *n.*, αἷμα ἀνθρώπου, αἷμα ἀνθρώπινον, sang *m.* humain.
Menschenfeind, *m.*, ὁ μισάνθρωπος, misantrope, *m.*
Menschenfeindlich, *adj.* μισάνθρωπος, μισανθρωπικός, misantrope (*adj.*)
Menschenfresser, *m.*, ἀνθρωποφάγος, anthropophage, *m*
Menschenfreund, *m.*, ὁ φιλάνθρωπος, philantrope, *m.*
Menschenfreundlich, *adj.* φιλάνθρωπος, φιλανθρωπικός, humain, philantropique.
Menschenfreundlichkeit, *f.*, φιλανθρωπία, humanité, *f.*
Menschenfurcht, *f.*, ὁ φόβος τῶν ἀνθρώπων, crainte *f.* des hommes.
Menschenhand, *f.*, ἀνθρώπινον χέρι, main *f.* d'homme.
Menschenhaß, *m.*, ἡ μισανθρωπία, misantropie, *f.*
Menschenkind, *n.*, παιδὶ ἀνθρώπου, ἄνθρωπος, homme, *m.*
Menschenliebe, *f.*, ἡ φιλανθρωπία, humanité, philantropie, *f.*
Menschenmöglich, *adj.* δυνατὸς δι' ἄνθρωπον, *fam.* possible.
Menschenraub, *m.*, ἁρπαγὴ ἀνθρώπου (παιδίου, κόρης), rapt, *f.*
Menschensatzung, *f.*, ἀνθρώπινον (μάταιον) δόγμα, (vaine) opinion ou institution *f.* humaine.
Menschenscheu, *adj.* ὁποῦ φοβεῖται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ὁποῦ ἀποφεύγει τὴν συναναστροφὴν τῶν ἀνθρώπων, farouche, anthropophobe.
Menschenscheu, *f.*, ἀνθρωποφοβία, anthropophobie, *f.*
Menschensohn, *m.*, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, fils *m.* de l' homme.
Menschenstimme, *f.*, ἀνθρωπίνη φωνή, voix *f.* humaine.
Menschenverstand, *m.*, ἀνθρώπινος νοῦς, ἀνθρώπινον νόημα, τὸ νοητικὸν τοῦ ἀνθρώπου, entendement humain, sens commun, bon sens, *m.*
Menschenwerk, *n.*, ἔργον ἀνθρώπων, ouvrage *m.* d' hommes.
Menschheit, *f.*, ἡ ἀνθρωπότης, humanité, *f.*
Menschlich, *adj.* ἀνθρώπινος, — humain; φιλάνθρωπος, εὔσπλαγχνος, humain, qui a le coeur humain.
Menschlichkeit, *f.*, ἡ φιλανθρωπία, εὐσπλαγχνία, humanité, charité, *f.*
Menschwerdung, *f.*, ἡ σάρκωσις (τοῦ Χριστοῦ), incarnation, *f.*
Mensur, *f.*, μέτρον (μουσικὸν καὶ τοῦ γλύπτου), (mus. et sculpt.) mesure, *f.*
Mergel, s. Märgel.
Merken, *v. a.* (bezeichnen), σημειώνω (τὰ βουτζιά, ντέγγια κτλ.), marquer; (bemerken), παρατηρῶ, καταλαμβάνω, ἐννοῶ, remarquer, s'apercevoir, sentir; (im Gedächtniß behalten), ἐνθυμοῦμαι, φυλάγω εἰς τὴν ἐνθύμησίν μου, retenir, garder qc., en sa mémoire; auf etwas —, δίδω προσοχὴν, προσέχω (τὸν νοῦν) εἴς τι, faire attention à qc.; sich (*dat.*) nichts — lassen, καμώνομαι πῶς δὲν ἐκατάλαβα τίποτες, ne faire semblant de rien.
Merklich, Merkbar, *adj.* αἰσθητὸς, ὁποῦ φαίνεται, apercevable, perceptible; φανερὸς, μεγάλος, considérable.
Merkmahl, *n.*, τὸ σημεῖον, marque, *m.*, signe, indice, *m.*
Merkwürdig, *adj.* ἀξιοσημείωτος, ἀξιοενθύμητος, remarquable.
Merkwürdigkeit, *f.*, τὸ ἀξιοσημείωτον, ἀξιοενθύμητον, chose *f.* remarquable.

Merle, s. Amsel.

Merz, Merzen, s. März, Märzen.

Meßamt, n., ἡ λειτουργία, messe, f.

Meßbar, adj. μετρητὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ μετρηθῇ, mesurable.

Meßbuch, n., βιβλίον περιέχον τὴν λειτουργίαν, missel, m.

Meßdiener, m., ἀκόλουθος ὁποῦ ὑπηρετεῖ εἰς τὴν λειτουργίαν, acolyte, m.

Messe, f., (in der Kirche), ἡ λειτουργία, messe, f.; (im Handel), ἡ πανήγυρις, τὸ πανηγύρι, (τουρκ. μπαζάρι), foire, f.

Messen, v. a. μετρῶ, mesurer; mit der Elle —, μετρῶ μὲ πῆχην, mesurer à l'aune, auner; Holz —, μετρῶ ξύλα, ἂν εἶναι σωστά. corder, mouler du bois; sich mit einem —, τολμῶ νὰ παρομοιασθῶ μὲ τινὰ ἢ καὶ νὰ ἐναντιωθῶ εἰς τινα, se mesurer avec q.

Messer, n., τὸ μαχαίρι, couteau, m.

Messer, m., ὁ μετρητής, mesureur, m.

Messerbesteck, n., θήκη (φηκάρι) μὲ μαχαίρι καὶ πηροῦνι, étui m. de couteau, coutelière, f.

Messerheft, n., τὸ μανίκι τοῦ μαχαιριοῦ, manche m. de couteau.

Messerklinge, f., ἡ λάμα τοῦ μαχαιριοῦ, lame f. de couteau.

Messerlohn, Meßgeld, m., πληρωμὴ διὰ τὸ μέτρημα, mesurage, m.

Messerrücken, m., ἡ ῥάχη τοῦ μαχαιριοῦ, dos, fort m. de couteau.

Messerscheide, f., φηκάρι τοῦ μαχαιριοῦ, gaine f. de couteau.

Messerschmidt, m., ὁ μαχαιρᾶς, μαχαιροποιός, coutelier, m.

Messerspitze, f., ἡ μύτη τοῦ μαχαιριοῦ, pointe f. de couteau.

Messerstich, σουγλιὰ μὲ τὸ μαχαίρι, coup m. de couteau.

Meßfreyheit, f., ἐλευθερία πανηγύρεως, (ἐλ. μπαζαριοῦ), franchise f. de la foire.

Meßgeschenk, n., χάρισμα εἰς καιρὸν πανηγυρίου, (κοινῶς μπαζάρι), foire, f.

Meßgewand, n., τὸ φελώνιον, φόρεμα ὁποῦ βάνει ὁ παπᾶς ὅταν λειτουργεῖ, chasuble, f.

Meßgut, n., πρᾶγμα ὁποῦ φέρουν εἰς πανηγυριν (εἰς μπαζάρι), marchandises f. pl. destinées pour la foire.

Meßhemd, n., στιχάριον, aube, f.; s. Chorhemd.

Messias, m., ὁ μεσσίας, Messie, m.

Messing, n., ο κίτρινος χαλκὸς, πάφυλας, laiton, cuivre m. jaune.

Messingdraht, m., σύρμα ἀπὸ πάφυλαν, fil m. d'archal.

Messingen, adj. ἀπὸ πάφυλαν κατασκευασμένος, de laiton, de cuivre jaune.

Meßkette, f., ἁλυσίδα διὰ μέτρησιν (τοῦ γεωμέτρου), chaine f. d'arpenteur.

Meßkunst, Meßkunde, f., ἡ γεωμετρία, géométrie, f.

Meßkünstler, m., γεωμέτρης, géomètre, m.

Meßleute, m. pl. fam., ἄνθρωποι (πραγματευταὶ) ὁποῦ πηγαίνουν (ἢ εὑρίσκονται) εἰς μίαν πανήγυριν, marchands m. pl. forains.

Meßner, m., ὁ οἰκονόμος τῆς ἐκκλησίας, ἐκκλησιάρχης, sacristain, m.

Meßopfer, n., ἡ λειτουργία, sacrifice m. de la messe.

Meßruthe, f., ὀργυιὰ διὰ μέτρησιν (τοῦ γεωμέτρου), verge, perche, toise, f.

Meßschnur, f., χορδὴ ἢ σχοινίον διὰ μέτρημα (τοῦ γεωμέτρου), corde f. d'arpenteur ou d'ingénieur.

Meßtisch, m., —tischchen, n., τραπεζάκι τοῦ γεωμέτρου, planchette, f.

Meßtuch, m., πανὶ εἰς τὸ ὁποῖον βάνει ὁ ἱερεὺς τὸ ποτήριον, ἀὴρ λεγόμενον, corporal, m.

Meßwoche, f., ἑβδομάδα πανηγύρεως, (μπαζαριοῦ), semaine f. de la foire.

Meßzeit, f., καιρὸς τῆς πανηγύρεως, temps m. de la foire.

Mestize, m., —zin, f., ὁ γεννημένος (ἡ γεννημένη) ἀπὸ Εὐρωπαῖον καὶ Ἰνδιάναν, ἢ ἀπὸ Ἰνδιάνον καὶ Εὐρωπαίαν, métis, m., métisse, f.

Metall, n., τὸ μέταλλον, métal, m.

Metallarbeiter, *m.*, *τεχνίτης ὁποῦ δουλεύει μέταλλα, μεταλλουργός*, celui qui travaille en métaux.
Metallasche, *f.*, *στάχτη μεταλλική*, centre métallique.
Metallen, *adj.* *μεταλλινός*, de métal, de fonte.
Metallisch, Metallartig, *adj.* *μεταλλικὸς, μεταλλοειδής*, métallique.
Metallurgie, *f.*, *ἡ μεταλλουργία, (ἐπιστήμη ἢ γνῶσις τῶν μετάλλων)*, métallurgie, *f.*
Metapher, *f.*, *ἡ μεταφορά*, métaphore, *f.*
Metaphorisch, *adj.* *μεταφορικός*, métaphorique.
Metaphysik, *f.*, *ἡ μεταφυσικὴ, τὰ μεταφυσικά*, métaphysique, *f.*
Metaphysiker, *m.*, *ὁ μεταφυσικὸς φιλόσοφος*, métaphysicien, *m.*
Metaphysisch, *adj.* *μεταφυσικός*, métaphysique.
Meth, *m.*, *τὸ ὑδρόμελι*, hydromel, *m.*
Methode, *f.*, *ἡ μέθοδος*, méthode, *f.*
Methodisch, *adj.* *μεθοδικός*, méthodique.
Metonymie, *f.*, *μετωνυμία*, métonymie.
Metrum, *n.*, s. Sylbenmaß.
Mette, *f.*, *ὁ ὄρθρος*, matines, *f. pl.*, messe du matin, *f.*
Mettwurst, *f.*, *λουκάνικον*, andouille, mortadelle, *f.*
Metze, *f.*, *μέτρον τι διὰ σιτάρια, βρίζαν κτλ. τὸ δέκατον ἕκτον μέρος τοῦ λεγομένου* Scheffel, minot, *m.*; (schlechtes Weib), *ἀχρεῖα γυναῖκα, πόρνη, πουτάνα*, putain, garce, *f.*
Metzeley, *f.*, *ἡ σφαγὴ, αἱματοχυσία, ὁ κτόνος, σκοτωμός*, massacre, *m.*, tuerie, *f.*
Metzeln, *v. a.* *σκοτώνω (πολλοὺς εἰς τὴν μάχην)*, tuer, massacrer.
Metzen, *v. a.* *πέρνω ἕνα μέρος διωρισμένον ἀπὸ τὸ σιτάρι κτλ. ὡς μισθὸν διὰ τὸ ἄλεσμα*, prendre la mouture ou le minage.
Metzgen, s. Schlachten.
Metzger, *m.*, *ὁ μακελλάρης, (τουρκ. χασάπης)*, boucher, *m.*
Metzig, *f.*, s. Fleischbank.
Meuchelmord, *m.*, *ὁ φόνος, ἡ δολοφονία*, assassinat, *m.*
Meuchelmörder, *m.*, *ὁ φονεὺς, δολοφόνος*, assassin, *m.*
Meuchelmörderisch, *adj.* *δολοφονικὸς, ὁποῦ φονεύει μὲ δόλον*, assassin (*adj.*)
Meuchlings, *adv.* *δολοφονικῶς*, de guet-apens.
Meute, *f.*, *κοπάδι ἀπὸ κυνηγητικὰ σκυλία*, meute, *f.*
Meuterey, *f.*, *ἡ ἐπανάστασις, συνομωσία*, mutinerie, sédition, *f.*
Meutmacher, *f.*, *ὁ αἴτιος ἐπαναστάσεως, ἐπαναστάτης, συνομώτης*, mutin, *m.*
Mewe, *f.*, *ὁ λάρος, πουλλὶ θαλάσσιον*, muette, *f.*
Miauen, *v. n.* *μιαουρίζω, νιαουρίζω (ὡς ὁ γάτος)*, miauler.
Mich, *pron.* *μὲ, ἐμὲ, ἐμένα*, me, moi.
Mieder, *n.*, *τὸ γιελέκι, κοντὴ χαμιζόλα γυναικῶν*, corset, *m.*
Miene, *f.*, *σχῆμα προσώπου, νεῦμα*, mine, *f.*, air, *m.*; — machen, *δείχνω πῶς* —, faire mine de —.
Miethe, *f.*, *τὸ ἐνοίκιον, νοίκι*, louage, loyer, *m.*
Miethen, *v. a.* *νοικιάζω, πέρνω μὲ τὸ νοίκι*, louer, prendre à louage; ein Dienstmädchen —, *νοικιάζω, πέρνω εἰς τὴν δούλευσίν μου μίαν δουλεύτραν*, retenir une servante; einen Wagen —, (*νοικιάζω*) *πέρνω ἕνα ἁμάξι*, arrêter une voiture; ein Schiff —, *ναυλώνω (ἕνα καράβι)*, affréter un vaisseau.
Miethgeld, *n.*, *ὁ ἀῤῥαβῶνας (διδόμενος εἰς δούλους ἢ δουλεύτραις ὁποῦ ἐμβαίνουν εἰς δούλευσιν)*, arrhes, *f. pl.*
Miethkutsche, *f.*, *ἁμάξι διὰ νοίκιασμα*, carrosse de louage, fiacre, *m.*
Miethkutscher, *m.*, *ἁμαξᾶς διὰ νοικίασμια*, cocher de louage fiacre, *m.*
Miethleute, *m. pl.*, *οἱ νοικιασταί*, les locataires, *m. pl.*
Miethmann, *m.*, *ὁ νοικιαστὴς νοικάτωρας*, locataire, *m.*
Miethpferd, *n.*, *ἄλογον διὰ νοίκιασμα*, cheval *m.* de louage.
Miethweise, *adv.* *μὲ τὸ νοίκι*, à louage.
Miethzins, *m.*, *τὸ ἐνοίκιον, νοίκι, ἡ πληρωμὴ διὰ τὸ νοίκι*, loyer, *m.*
Mikroskop, *n.*, *μικροσκόπιον*, microscope, *m.*
Milbe, *f.*, *μικρότατον ζωΰφιον ὁποῦ γίνεται εἰς τὸ τυρί*, mite, *f.*

Milch, *f.*, *τὸ γάλα*, lait, *m.*; — der Fische, *γαλακτίς*, *γαλατζίδα τῶν ψαρίων*, laite, laitance, *f.*
Milchasch, *m.*, *μεγάλον πινάκιον (μεσοῦρα) διὰ γάλα*, terrine *f.* au lait.
Milchbart, *m.*, *τὸ χνοῦδι*, *τὰ πρῶτα γένεια*, — poil follet, duvet, *m.*; *νέος ὁποῦ ἔχει τὰ πρῶτα γένεια*, *νέος ἀμαθής*, jeune niais, *m.*
Milchbrey, *m.*, *φαγὶ ἀπὸ ἀλεύρι καὶ γάλα μαζὺ βρασμένον*, *κουρκοῦτι*, bouillie *f.* au lait.
Milchbruder, *m.*, *ἀδελφὸς συγγάλακτος*, *ὁμογάλακτος*, frère *m.* de lait.
Milchcur, *f.*, *μεταχείρισις γάλακτος διὰ ἰάτρευσιν*, lait, *m.*
Milchfarbe, *f.*, *χρῶμα γάλακτος*, couleur *f.* de lait.
Milchflor, *m.*, *εἶδος δικτυοειδοῦς πανίου λεπτοῦ*, crêpe lisse, *m.*
Milchfrau, *f.*, Milchmädchen, *n.*, *γυναῖκα ἢ κορίτζι ὁποῦ πωλεῖ γάλα*, laitière, *f.*
Milchgefäß, *n.*, *ἀγγεῖον διὰ γάλα*, vaisseau *m.* au lait; (im Körper), *ἀγγεῖον ὁποῦ φέρει χυλόν*, (anat.) vaisseau *m.* chylifère.
Milchhaar, *n.*, *χνοῦδι*, poil follet, duvet, *m.*
Milchicht, *adj.* *γαλατινὸς*, *ὅμοιος μὲ τὸ γάλα*, laiteux, qui ressemble au lait.
Milchkanne, *f.*, *ἰμπρίκι διὰ γάλα*, pot *m.* au lait.
Milchkeller, *m.*, *κελλάρι (μποτροῦμι) εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν τὸ γάλα*, cave au lait, laiterie, *f.*
Milchkübel, *m.*, *κάδι διὰ γάλα*, baquet *m.* au lait.
Milchmus, *n.*, s. Milchbrey.
Milchnapf, *m.*, *πινάκιον (μεσοῦρα) διὰ γάλα*, écuelle *f.* au lait.
Milchner, Milcher, *m.*, *ψάρι ὁποῦ ἔχει γαλακτίδα*, poisson *m.* laité.
Milchrahm, *m.*, *ἡ κορυφὴ τοῦ γάλακτος*, *τὸ ἀθόγαλον*, (*τουρκ. καϊμάκι*), crême, *f.*
Milchsaft, *m.*, *ὁ χυλός*, chyle, *m.*
Milchsäure, *f.*, *τὸ ὀξὺ γαλακτινόν*, (chim.) acide *m.* laitique.
Milchsauger, *m.*, s. Nachtschwalbe.
Milchschauer, *m.*, *ἀνατριχιασμὸς τῆς λεχούσης ὁποῦ τῆς ἔρχεται μὲ τὸ γάλα*, frisson *m.* de lait.
Milchschwester, *f.*, *ἀδελφὴ συγγάλακτος*, *ἀδελφὴ ὁμογάλακτος*, soeur *f.* de lait.
Milchschorf, *m.*, *οἱ ἀχῶρες τῶν νηπίων ὁποῦ βυζάνουν*, (méd.) les achores, *m. pl.*
Milchspeise, *f.*, *φαγὶ ἀπὸ γάλα*, laitage, *m.*
Milchstraße, *f.*, *ὁ γαλαξίας (εἰς τὸν οὐρανόν)*, (astron.) voie *f.* lactée.
Milchsuppe, *f.*, *σοῦπα μὲ γάλα*, soupe *f.* au lait.
Milchtopf, *m.*, *τζουκάλι διὰ γάλα*, pot *m.* au lait.
Milchzahn, *m.*, Milchzähne, *f.*, *τὰ πρῶτα δόντια ὁποῦ ἔρχονται εἰς τὰ παιδία*, dent *f.* de lait.
Milchzucker, *m.*, *γαλακτοζάχαρον*, sucre *m.* de lait.
Milde, *adj.* (weich, zart), *ἁπαλὸς*, *τρυφερός*, tendre; (still, sanft) *ἥμερος*, *πρᾶος*, doux, bénin; (nicht streng), *εὐμενής*, *ὁποῦ δὲν εἶναι αὐστηρός*, doux, indulgent; (freundlich), *φιλικὸς*, *εὐπροσήγορος*, doux, affable; (wohlthätig), *εὐεργετικός*, charitable; milde Luft, *χλιαρὸς ἀέρας*, *μήτε κρύος*, *μήτε ζεστός*, un air doux, agréable.
Milde, *f.*, *ἡ ἁπαλότης*, tendreté, *f.*; *ἡ πραότης*, douceur, indulgence, *f.*; *εὐεργεσία*, charité, *f.*
Mildern, *v. a.* *ἐλαφρύνω*, *ἐλαφρώνω*, *μετριάζω*, adoucir, modifier, mitiger, modérer.
Milderung, *f.*, *ἡ ἐλάφρωσις*, *μετρίασις*, adoucissement, *m.*, modification, modération, *f.*
Mildherzig, *adj.* *ὁποῦ ἔχει τρυφερὰν τὴν καρδίαν*, qui a le coeur tendre.
Mildherzigkeit, *f.*, *τρυφερότης τῆς καρδίας*, tendresse *f.* de coeur.
Mildthätig, *adj.* *εὐεργετικός*, charitable.
Mildthätigkeit, *f.*, *ἡ εὐεργεσία*, charité, *f.*
Militär, *n.*, *οἱ στρατιῶται*, le militaire.
Militärisch, *adj.* *στρατιωτικός*, militaire (*adj.*).
Miliz, *f.*, *τὸ στράτευμα (μάλιστα συναγμένον μόνον εἰς καιρὸν πολέμου)*, milice, *f.*
Million, *f.*, *τὸ μιλλιοῦνι*, million, *m.*
Millionär, *m.*, *πλούσιος ὁποῦ ἔχει ἕνα μιλλιοῦνι ἢ καὶ περισσότερα*, millionaire, *m.*

Milz, f., ἡ σπλῆνα, rate, f.
Milzsucht, f., ἡ ὑποχονδρία, τὸ ὑποχονδριχὸν, τὸ ὑποχονδριακὸν κακὸν, mal m. de rate, maladie f. hypocondriaque.
Milzsüchtig, adj. ὑποχονδριακός, sujet m. au mal de rate, hypocondriaque.
Minder, adj. ὀλιγώτερος, moindre, plus petit; adv. ὀλιγώτερον, moins.
Minderjährig, adj. ἀνήλικος, mineur.
Minderjährigkeit, f., ἡ ἡλικία τοῦ ἀνηλίκου, minorité, f.
Mindeste, (der, die, das), adj. ὁ, ἡ, τὸ πλέον ὀλιγώτερος, — ωτέρα, — ώτερον, le, la moindre.
Mindestens, adv. τὸ ὀλιγώτερον, τοὐλάχιστον, au moins, pour le moins.
Mine, f., ὁ ὑπόνομος, (κοινῶς· τὸ λαγοῦμι, τουρκ.), mine (dans les siéges), f.
Minenkammer, f., φοῦρνος, τόπος εἰς τὸν ὑπόνομον ἔνθα βάνουν τὸ μπαροῦτι, fourneau (de la mine), f.
Mineral, f., τὸ ὀρυκτὸν, (οἷον· πέτρα, μέταλλον κτλ.), minéral, m., Mineralien, pl. τὰ ὀρυκτά, les minéraux.
Mineralisch, adj. ὀρυκτός, minéral.
Mineralog, m., ὁ ὀρυκτογνώστης, ὀρυκτολόγος, minéralogiste, m.
Mineralogie, f., ἡ ὀρυκτολογία, minéralogie, f.
Mineralogisch, adj. ὀρυκτολογικός, mineralogique.
Mineral-Reich, n., τὰ ὀρυκτὰ (ὅλα ὅσα ἐβγάζουν ἀπὸ τὴν γῆν, οἷον· πέτραις, μέταλλα, κτλ.), règne m. minéral.
Mineralwasser, n., νερὸν ὁποῦ ἔχει μέρη μετάλλων, θειάφι κτλ., eau f. minérale.
Miniatur, f., μικρὴ ζωγραφία, μικρὴ εἰκόνα, (μικρωτέρα ἀπὸ τὸ φυσικόν), miniature, f.
Miniaturmaler, m., ζωγράφος ὁποῦ ζωγραφίζει μικραῖς εἰκόναις, peintre m. en miniature.
Miniren, v. a. σκάπτω ὑπονόμους, (σκ. λαγούμια), miner.
Minirer, m., ὁ ὑπορυγας, ἐκεῖνος ὁποῦ σκάπτει τὸν ὑπόνομον, (τὸ λαγοῦμι) καὶ τὸν ἀνάπτει, (ὁ λαγουμιντζῆς, τουρκ.), mineur, m.
Minister, m., ὁ ὑπουργὸς, (κοινῶς· μινίστρος), ministre, m.
Ministerium, n., οἱ ὑπουργοὶ, (μινίστροι), τὸ σῶμα τῶν ὑπουργῶν, ministère, m.
Minne, f., ὁ ἔρως, (poét.) amour, m.
Minnesänger, m., ἐρωτικὸς ποιητὴς (εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν τῆς Γερμανίας), poëte qui faisait des poésies galantes, troubadour, m.
Minnesold, Minnelohn, m., (poét.) ἀνταμειβὴ τοῦ ἔρωτος, ἀνταγάπη, gages m. pl. de l'amour.
Minute, f., λεπτὸν πρῶτον (ἑξηκοστὸν μέρος τῆς ὥρας), κοινῶς· μινοῦτον, minute, f.
Minutenuhr, f., ὡρολόγιον (ὧρα) ὁποῦ δείχνει τὰ λεπτὰ πρῶτα, horloge m. ou montre f. à minutes.
Minutenzeiger, m., ἡ βελόνη ὁποῦ δείχνει τὰ λεπτὰ πρῶτα εἰς τὸ ὡρολόγιον, aiguille f. des minutes; s. Minute.
Mir, pron. μοὶ, ἐμοὶ, εἰς ἐμὲ, εἰς ἐμένα, me, moi, à moi.
Mischbar, adj. μικτὸς, σμικτὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ σμιχθῇ, miscible.
Mischen, v. a. ἀνακατώνω, συμμίγω, σμίγω, mêler, mélanger; sich —, v. n. ἀνακατώνομαι, σμίγομαι, se mêler; in eine Sache —, ἀνακατώνομαι εἰς μίαν ὑπόθεσιν, se mêler, s'ingérer de qc., se fourrer dans qc.
Mischmasch, m., ἡ ἀνακάτωσις, ἐμπερδευσία, σύγχυσις, mélange, m., confusion, f.
Mischung, f., τὸ ἀνακάτωμα, ἡ μίξις, σμίξις, mélange, m., mixtion, f.
Miserere, n., s. Darmgicht.
Mispel, f., τὸ μέσπιλον, (νέσπουρον), nèfle, f.
Mispelbaum, m., ἡ μεσπιλιὰ, (νεσπουριά), néflier, m.
Mißbehagen, n., δυσαρέσκεια, déplaisir, m.
Mißbieten, v. a. προσφέρω τιμὴν κατωτέραν ἀπὸ τὸ πρέπον, (πραγματεύωντας δι' ἕνα πρᾶγμα), mésoffrir.
Mißbilligen, v. a. ἀποδοκιμάζω, δὲν ἐπαινῶ, κατηγορῶ, désaprouver.
Mißbilligung, f., ἡ ἀποδοκίμασις, désapprobation, f.
Mißbrauch, m., ἡ κατάχρησις, μεταχείρισις εἰς κακὸν, abus.

Mißbrauchen, v. a. καταχρῶμαι, μεταχειρίζομαι εἰς κακόν, abuser (de qc.)
Mißcredit, m., ἡ ἔλλειψις τῆς ἐμπιστοσύνης, discrédit, m., défaveur, f.; in Mißcredit kommen, δυσφημίζομαι, ἔχω κακὸν ὄνομα, être discrédité.
Mißdeuten, v. a. παρεξηγῶ, ἐξηγῶ στραβὰ, ἀχαμνὰ, ἀνάποδα, interpréter ou expliquer mal.
Mißdeutung, f., ἡ παρεξήγησις, fausse ou mauvaise explication, f.
Missen, v. a. λείπω ἀπὸ τι, δὲν ἔχω, se passer de qc., être privé de qc.; ich kann das missen, ἠμπορῶ νὰ ἀπεράσω χωρὶς αὐτὸ, δὲν ἔχω χρείαν ἀπὸ αὐτό, je puis m'en passer, je n'en ai pas besoin.
Missethat, f., τὸ κακούργημα, crime, delit, m.; ἁμαρτία, pêché, m.
Missethäter, m., ὁ κακοῦργος, κακοποιός, malfaiteur, criminel, m.
Mißfall, m., δυσάρεστον συμβὰν, accident m. facheux; γέννα πρὶν τοῦ καιροῦ, ἀπόβαλμα, fausse-couche, f.
Mißfallen, v. n. δυσαρεστῶ, δὲν ἀρέσκω, déplaire, choquer.
Mißfallen, n., ἡ δυσαρέσκεια, déplaisir, m.
Mißfällig, adj. δυσάρεστος, désagréable.
Mißgebären, v. n. γεννῶ παράκαιρα, ἀποβῥίπτω, ἀποβάλλω τὸ παιδί, faire une fausse-couche, avorter.
Mißgebot, n., τιμὴ ὀλίγη προσφερομένη δι' ἕνα πρᾶγμα, mésoffre, f.; ein Mißgebot thun, προσφέρω τιμὴν κατωτέραν παρὰ ὁποῦ ἀξίζει τὸ πρᾶγμα, mésoffrir.
Mißgeburt, f., τὸ τέρας, τεράστιον, (παιδὶ παρὰ φύσιν γεννημένον), monstre, m.
Mißgeschick, n., ἡ δυστυχία, κακὴ μοῖρα, mauvaise fortune, fatalité, f.
Mißgeschöpf, n., τὸ τέρας, πλάσμα ἄσχημον καὶ παραφύσικον, créature f. difforme, monstre, m.
Mißgestalt, f., ἄσχημη μορφὴ, στραβωμένη μορφή, difformité, f.
Mißglücken, v. i. ἀποτυχαίνει, δὲν ἐπιτυχαίνει, manquer, ne pas réussir.
Mißgönnen, v. a. φθονῶ, envier, porter envie, être jaloux de —.
Mißgreifen, v. n. λανθάνομαι πιάνωντας, πιάνω ἄλλο παρὰ ὁποῦ ἠθέλησα, — se méprendre; λανθάνομαι, κάμνω λάθος, se tromper, commettre une erreur.
Mißgriff, m., τὸ λάθος, méprise, erreur, f.
Mißgunst, f., ὁ φθόνος, envie, jalousie, f.
Mißgünstig, adj. φθονερός, envieux, jaloux.
Mißhällig, = hellig, adj. ἀσύμφωνος, διχόνους, en dissension, qui n'est pas d'accord.
Mißhälligkeit, = helligkeit, f., ἡ ἀσυμφωνία, διχόνοια, dissension, f.
Mißhandeln, v. a. κακομεταχειρίζομαι. ἀδικῶ, βλάπτω, maltraiter; v. n. ἁμαρτάνω, κάμνω ἁμαρτίαν, pécher, commettre un péché.
Mißhandlung, f., ἡ κακομεταχείρισις, mauvais traitement, m.
Mißheirath, f., ὑπανδρεία μὲ ὑποκείμενον κατωτέρας καταστάσεως, mésalliance, f.
Mißhellig, s. Mißhällig.
Mißjahr, n., χρόνος ἄκαρπος, ἀκαρπία, année f. stérile.
Mißkennen, s. Verkennen.
Mißklang, Mißlaut, m., ἡ κακοφωνία, dissonance, f.
Mißlaunisch, adj. δύσθυμος, σκυθρωπὸς (ὁποῦ δὲν ἔχει κέφι), de mauvaise humeur.
Mißlautend, adj. κακόφωνος, dissonant.
Mißleiten, v. a. παροδηγῶ, ὁδηγῶ εἰς κακὸν δρόμον, (μάλιστα μεταφ.), méconduire, fourvoyer.
Mißlich, v. a. δύσκολος, ἀμφίβολος, κινδυνώδης, douteux, incertain, hasardeux.
Mißlichkeit, f., ἡ δυσκολία, ἀμφιβολία, τὸ κινδυνῶδες, incertitude, difficulté, f., hasard, m.
Mißlingen, v. n. es mißlingt mir, v. i. δεν ἐπιτυχαίνω, ἀποτυχαίνω, manquer, ne pas réussir.
Mißmuth, m., ἡ σκυθρωπία, (τὸ κακὸν κέφι, χαλασμένον κέφι), chagrin, m., mélancolie, f.
Mißmüthig, adj. σκυθρωπὸς, (ὁποῦ ἔχει χαλασμένον κέφι), chagrin, mélancolique.

Mißrathen, *v. n.* δὲν γίνομαι καλὰ, δὲν ἐπιτυχαίνω, manquer, ne pas réussir.

Mißrathen, *v. a.* ξεσυμβουλεύω, dissuader, déconseiller.

Mißstand, *m.*, ἀπρέπεια, ἡ μὴ εὐπρέπεια, messéance, *f.*

Mißton, *m.*, ἡ κακοφωνία, ἀσυμφωνία (εἰς μουσικὴν), dissonance, *f.*, faux ton, *m.*

Mißtönen, *v. n.* ἔχω κακοφωνίαν, ἀσυμφωνίαν, εἶναι ἀσύμφωνον (μουσ.), sonner mal, être dissonant.

Mißtrauen, *n.*, ἡ δυσπιστία, ὑποψεία, méfiance, défiance, *f.*

Mißtrauen, *v. n.* einem, δυσπιστῶ, ὑποπτεύω, se méfier, se défier de —.

Mißtrauisch, *adj.* δύσπιστος, ὕποπτος, ὁποῦ δὲν πιστεύει τινά, méfiant, défiant.

Mißvergnügen, *n.*, ἡ ἀπαρέσκεια, ἀνευχαρίστησις, mécontentement, déplaisir, *m.*

Mißvergnügt, *adj.* ἀνευχάριστος, δυσευχάριστος, mécontent, mal-content.

Mißverhältniß, *n.*, ἔλλειψις ἀναλογίας, ἀνισότης, disproportion, *f.*

Mißverstand, *m.*, Mißverständniß, *n.*, τὸ λάθος, (ὅταν τις δὲν καταλαμβάνει καλὰ τὸ νόημα, καὶ ὅταν δὲν καταλαμβάνει ὁ ἕνας τὸν ἄλλον), mal-entendu, *m.*; =verständniß (Zwist), ἡ διχόνοια, mésintelligence, *f.*

Mißverstehen, *v. a.* δὲν καταλαμβάνω καλὰ, καταλαμβάνω ἀνάποδα, λανθάνομαι εἰς τὸ νόημα, entendre mal.

Mißwachs, *m.*, ἡ ἀκαρπία, stérilité, année *f.* sterile.

Mist, *m.*, ἡ κοπριά, fumier; engrais, *m.*

Mistbeet, *n.*, πρασιὰ μὲ κοπριὰν, χῶμα ἀνακατωμένον μὲ κοπριὰν διὰ φύτευσιν μερικῶν φυτῶν, (jardin.) couche, *f.*

Mistel, *f.*, ὁ ἰξός, gui, *m.*

Misteldrossel, *f.*, εἶδος κίχλας (πουλλί), draine (oiseau), *f.*

Misten, *v. n.* κοπρίζω, χέζω (ὁμιλῶντας διὰ ζῶα), fienter; *v. a.* κοπρίζω (τὸ χωράφι), fumer.

Mistfink, *m.*, *pop. fig.* μουρδάρης, ἄπαστρον παιδὶ ἢ κορίτζι, souillon, crasseux, *m.*, crasseuse, *f.*

Mistgabel, *f.*, τριχράνι (διχράνι) διὰ τὴν κοπριάν, fourche *f.* à fumier.

Mistgauche, *f.*, νερὸν κοπριᾶς, νερὸν κοπρισμένον, eau *f.* de fumier.

Mistgrube, *f.*, ὁ λάκκος διὰ τὴν κοπριάν, fosse *f.* à fumier.

Misthaufen, *m.*, σωρὸς κοπριᾶς, fumier, tas *m.* de fumier.

Mistig, *adj.* γεμάτος κοπριάν, plein de fumier.

Mistkäfer, *m.*, κάνθαρος (ἀσκάθαρος) εἰς τὴν κοπριάν, fouille-merde, *m.*

Mistpfütze, *f.*, λάκκος ἢ αὐλάκι μὲ νερὸν κοπριᾶς, marouillis, *m.*, mare, *f.*

Mistwagen, Mistkarren, *m.*, ἁμάξι φορτωμένον μὲ κοπριάν, chariot *m.* à fumier.

Mit, *prp.* μετὰ, μὲ, (σύν). *adv.* μαζύ, avec, par, de, à, au, en, sous, sur, etc.

Mitarbeiter, *m.*, σύντροφος εἰς μίαν δουλειάν, collaborateur, *m.*

Mitbegriffen, *adj.* μαζὺ περιλαμβανόμενος, y compris; *adv.* μαζὺ περιλαμβάνωντας, inclusivement.

Mitbelehnen, *v. a.* παραδίδω τινὸς ἕνα φέουδον μαζὺ μὲ ἄλλον τινα, donner le parage.

Mitbelehnte, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ μαζὺ μὲ ἄλλον λαμβάνει ἕνα φέουδον, parageau, parageur, *m.*

Mitbelehnung, *f.*, παράδοσις φεούδου εἴς τινα μαζὺ μὲ ἄλλον, parage, *m.*

Mitbesitz, *m.*, κτῆσις, ἀπόκτησις μαζὺ μὲ ἄλλον τινα, possession *f.* commune.

Mitbesitzer, *m.*, ὁ συνοικοκύρης, copropriétaire, *m.*

Mitbevollmächtigter, *m.*, ὁ συμπληρεξούσιος, concommissaire, *m.*

Mitbewerber, *m.*, ὁ συνάμιλλος, ὅστις ζητεῖ ἀξίωμα μαζὺ μὲ ἄλλον, compétiteur, *m.*

Mitbringen, *v. a.* φέρω μαζύ, apporter, amener.

Mitbruder, *m.*, ὁ συνάδελφος, σύντροφος, confrère, *m.*

Mitbuhler, *m.*, s. Nebenbuhler.

Mitbürger, *m.*, ὁ συμπολίτης, concitoyen, *m.*

Mitchrist, *m.*, ὁ συγχριστιανός, frère *m.* en Jésus-Christ.

Miteigenthümer, *m.*, s. Mitbesitzer.

Miteinander, *adj. indecl.* ὁ ἕνας μαζὺ μὲ τὸν ἄλλον, l'un avec l'autre; *adv.* μαζύ, ensemble.

Mitempfindung, *f.*, s. Mitgefühl.

Miterbe, *m.*, ὁ συγκληρονόμος, cohéritier, *m.*

Mitessen, *v. a.* et *n.* τρώγω μαζύ, manger avec —.

Mitesser, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει μαζύ, compagnon *m.* de table; — σκωλῆκι τι λεπιότατον εἰς τὸ δέρμα τῶν μικρῶν παιδιῶν, crinon (ver), *m.*

Mitfahren, *v. n.* πηγαίνω μαζὺ εἰς τὸ ἁμάξι ἢ εἰς τὸ καράβι, aller avec q. en voiture ou en bateau; einem übel —, s. Mitspielen.

Mitfolgen, *v. n.* ἀκολουθῶ μαζύ, suivre avec —.

Mitfühlend, *adj.* συμπαθητικός, sympathisant.

Mitgabe, Mitgift, *f.*, ἡ προῖκα, dot, *f.*

Mitgeben, *v. a.* δίδω μαζὺ, δίδω νὰ πάρῃ τις μαζύ του, donner avec —, donner qc. à q. (qui part pour quelque lieu etc.); δίδω προῖκα, προικίζω, donner en dot, doter.

Mitgefühl, *n.*, ἡ συμπαθία, συμπαθητικὴ αἴσθησις, sympathie, *f.*

Mitgehen, *v. n.* πηγαίνω μαζύ, aller avec —; *fam.* etwas mitgehen heißen, κλέπτω τι κρυφίως, dérober qc. (secrètement); *fam.* das geht noch mit, πηγαίνει, εἶναι ἔτζι ἔτζι, passe, c'est passable.

Mitgehülfe, *m.*, ὁ συμβοηθός, aide, *m.*

Mitgenoß, *m.*, ὁ σύντροφος, compagnon, associé, consort, *m.*

Mitgenossin, *f.*, ἡ συντρόφισσα, compagne, *f.*

Mitgesell, *m.*, σύνδουλος εἰς τεχνίτην, camarade, compagnon, *m.*

Mitgift, *f.*, s. Mitgabe.

Mitglied, *n.*, τὸ μέλος μιᾶς συντροφίας, ἑταιρίας, ἀκαδημίας κτλ., membre (d'une société etc.).

Mithalten, *v. a.* κρατῶ μαζύ, tenir qc. avec q.; ἔχω εἰς συντροφίαν μὲ ἄλλον ἢ μὲ ἄλλους, avoir qc. en compagnie avec q., être de la partie.

Mithelfer, *m.*, ὁ συμβοηθός, aide, *m.*

Mitherrschaft, *f.*, συνδιοίκησις, corrégence, *f.*

Mithin, *adv.* ἀκολούθως, ἑπομένως, par conséquent, conséquemment.

Mithridat, *m.*, εἶδος θηριακῆς, ἀντιφάρμακον, mithridate, *m.*

Mitinhaber, *m.*, s. Mitbesitzer.

Mitknecht, *m.*, ὁ σύνδουλος, camarade (dans le service), *m.*

Mitkommen, *v. n.* ἔρχομαι μαζὺ, πηγαίνω μαζύ, venir avec q. ou avec qc.

Mitlaufen, *v. n.* τρέχω μαζύ, courir avec —; *fam.* πηγαίνει, εἶναι ὑπόφερτον, passer, être passable.

Mitlauter, Mitlaut, *m.*, τὸ σύμφωνον (εἰς τὴν γραμματικήν), consonne, *f.*

Mitleid, Mitleiden, *n.*, ἡ συλλύπησις, συμπόνεσις, τὸ συμπάθειον, compassion, pitié, *f.*

Mitleiden, *v. n.* πάσχω (παθαίνω) μαζί, souffrir avec q.

Mitleidenheit, *f.*, πάθος, πάθημα μαζὺ μὲ ἄλλον, sympathie, souffrance *f.* commune.

Mitleidenswürdig, Mitleidenswerth, *adv.* ἄξιος συλλυπήσεως, digne de compassion.

Mitleidig, *adj.* ὁποῦ συλλυπεῖται, εὔσπλαγχνος, compatissant.

Mitmachen, *v. a.* κάμνω μαζύ, faire qc. avec q.; μετέχω εἴς τι (εἰς ἕνα παιγνίδι κτλ.), être de la partie; *v n.* (μεταφ.) ἀσωτεύω, ἀσελγῶ μαζὺ μὲ ἄλλους, donner aussi dans la débauche; πορνεύω, vivre dans la débauche, se prostituer.

Mitmeister, *m.*, ὁ συμμάστωρας, confrère *m.* de métier.

Mitmensch, *m.*, ὁ πλησίον, prochain, *m.*

Mitnehmen, *v. a.* πέρνω μαζύ, prendre avec ou sur soi, emporter; (entkräften), ἀδυνατίζω, affaiblir, épuiser.

Mitnichten, *adv.* οὐδ' ὅλως, οὐδαμῶς, τελείως — δὲν, καθ' ὅλου δὲν, point du tout.

Mitrechnen, *v. a.* λογαριάζω μαζὺ, περιλαμβάνω εἰς τὸν

λογαριασμόν, comprendre dans le compte.
Mitregent, m., ὁ συνδιοικητὴς (βασιλείου), corrégent, m.
Mitregentschaft, f., ἡ συνδιοίκησις, corrégence, f.
Mitreisen, v. n. ταξιδεύω μαζύ, voyager avec q.
Mitreisende, m., ein Mitreisender, ὁ συνοδοιπόρος, συνταξιδιώτης, compagnon m. de voyage.
Mitschicken, v. a. στέλλω μαζύ, envoyer avec —.
Mitschuldig, adj. συνένοχος, συμπταίστης, complice, m. f.
Mitschuldner, m., ὁ συγχρεώστης, codébiteur, coobligé.
Mitschüler, m., ὁ συμμαθητής, condisciple, m.
Mitsingen, v. a. et n. ψάλλω μαζύ, τραγουδῶ μαζύ, chanter avec —.
Mitspeisen, v. a. συγγευματίζω, chanter avec —; συνδειπνῶ, souper avec —.
Mitspielen, v. a. παίζω μαζύ, jouer avec —, être de la partie; einem —, κακομεταχειρίζομαι, maltraiter.
Mittag, m., τὸ μεσημέρι, midi, m.; (Süden), ἡ μεσημβρία, ὁ νότος, le midi, le sud; zu Mittag essen, γευματίζω, diner.
Mittägig, adj. μεσημερινός, de midi; μεσημβριακὸς, νότειος, méridional, austral.
Mittagsessen, Mittagsbrod, n, τὸ γεῦμα, dîner, m.
Mittagskreis, m., ὁ μεσημβρινὸς, μεσημβριακὸς κύκλος, méridien, m.
Mittagslinie, f., ἡ μεσημβρινὴ γραμμή, méridienne, f.
Mittagsmahl, n., Mittagsmahlzeit, f., s. Mittagsessen.
Mittagsruhe, f., Mittagsschlaf, m., ὕπνος μετὰ τὰ γεῦμα, méridienne (sieste), f.; Mittagsruhe halten, κοιμῶμαι μετὰ τὸ γεῦμα, faire la méridienne.
Mittagsseite, f., τὸ μεσημβρινὸν μέρος, τὸ νότειον μέρος, côté du midi, côté m. méridional.
Mittagssonne, f., ὁ ἥλιος εἰς τὸ μεσημέρι, soleil du midi, en plein midi; ὁ ἥλιος μεσημβρινός, le soleil quand il est du côté méridional.
Mittagsstunde, f., ὥρα μεσημερινή, heure f. de midi.
Mittagstisch, m., τὸ γεῦμα, dîner, m.; den Mittagstisch haben bei jemanden, γευματίζω κάθε ἡμέραν εἴς τινα, ἔχω γεῦμα ἐλεύθερον κάθε ἡμέραν, dîner chez q. tous les jours.
Mittagswind, m., ὁ μεσημβρινὸς ἄνεμος, νότειος ἄνεμος, νότειος ἀέρας, vent m. du midi, sud, m.
Mittagwärts, adv. πρὸς μεσημβρίαν, πρὸς νότον, vers le midi, du côté du midi.
Mitte, f., ἡ μέση, τὸ μέσον μέρος, milieu; centre, m.
Mittel, n., τὸ μέσον, moyen, expédient, m.; τὸ ἰατρικόν, remède, m.; (Mitte), ἡ μέση, milieu, m.; s. Mitte.
Mittelalter, n., ὁ μέσος αἰὼν, μεσσαῖος αἰὼν, (εἰς τὴν ἱστορίαν), moyen âge (dans l'histoire), m.; — ἡ μέση ἢ μεσσαία ἡλικία (τοῦ ἀνθρώπου), moyen âge (d'un homme).
Mittelbar, adj. ἔμμεσος, médiat; adv. ἐμμέσως, διὰ μέσου ἄλλου τινὸς, διὰ μεσίτου, médiatement.
Mittelding, n., μεσσαῖον πρᾶγμα (μεταξὺ δύο ἄλλων), milieu, m.
Mittelfell, n., τὸ μεσόφραγμα (μεμβράνα ὁποῦ διαιρεῖ τὸ στῆθος εἰς δύο μέρη), (anat.) médiastin, m.
Mittelfinger, m, ὁ μέσος δάκτυλος, doigt m. du milieu.
Mittelfleisch, n., ὁ περίναιος, τὸ περίναιον, τὸ διάστημα μεταξὺ τοῦ κώλου καὶ τῶν αἰδοίων, perinée, m.
Mittelgattung, f., μέσον εἶδος, μεσσαῖον εἶδος, moyenne sorte, f.
Mittelgröße, f., μέσον ἢ μεσσαῖον μέγεθος, μέτριον μέγεθος, moyenne grandeur, f.
Mittelländisch, adj. μεσόγειος, méditerranée; das =ländische Meer, ἡ μεσόγαιος θάλασσα, la mer méditerranée.
Mittelloch, n., (im Billiard), ἡ τρύπα εἰς τὴν μέσην τοῦ μπιλιάρδου, blouse f. du milieu.
Mittelmann, m., ἄνθρωπος μετρίας καταστάσεως, homme m. du moyen état.
Mittelmäßig, adj. μεσσαῖος, μέτριος, médiocre.
Mittelmäßigkeit, f., ἡ μετριότης, médiocrité, f.

Mittelmast, *m.*, τὸ *μεσσαῖον κατάρτι, εἰς τὴν μέσην τοῦ καραβιοῦ*, mât de maître, grand mât, *m.*

Mittelmauer, *f.*, s. **Mittelwand**.

Mittelmehl, *n.*, *μεσσαῖον ἀλεῦρι (σμικτὸν ἀπὸ σιτάρι καὶ βρίζαν)*, seconde farine *f.* de gruau.

Mittelpunkt, *n.*, τὸ *κέντρον (τοῦ κύκλου, τῆς σφαίρας κτλ.)*, centre, *m.*

Mittelsalz, *n.*, *μεσσαῖον ἅλας (εἰς τὴν χυμικήν)*, sel *m.* neutre.

Mittelschlag, *m.*, s. **Mittelgattung**.

Mittelsmann, *m.*, **Mittelsperson**, *f.*, ὁ *μεσίτης*, médiateur, *m.*, médiatrice, *f.*

Mittelsorte, *f.*, *μεσσαῖον εἶδος, μεσσαῖον σόρτο)*, moyenne *f.* sorte.

Mittelst, *prp. διὰ μέσου*, moyennant, au moyen de.

Mittelstand, *m.*, ἡ *μεσσαῖα κατάστασις, μετρία κατάστασις*, moyen état, *m.*

Mittelste, der, die, das, ὁ *μέσος*, ἡ *μέση*, τὸ *μέσον*, moyen, du milieu.

Mittelstimme, *m.*, ἡ *μεσσαία φωνὴ (δηλαδὴ μεταξὺ τοῦ βαρυτόνου καὶ τῆς ὑψηλῆς φωνῆς)*, voix *f.* qui tient le milieu entre le dessus et la basse-contre; die hohe —, *ἄλτος (φωνὴ μουσικῆς βαθυτέρα ἀπὸ τὴν πλέον λεπτοτέραν)*, haute-contre, *f.*; die tiefe —, *τόνος φωνῆς μεταξὺ τῆς ἀνιούσης καὶ κατιούσης*, basse-taille, *f.*

Mittelstraße, *f.*, ὁ *μέσος δρόμος*, chemin, *m.* du milieu; (*μεταφ.*) ἡ *μετριότης*, *fig.* le milieu, la voie du milieu.

Mittelstück, *n.*, τὸ *μέσον κομμάτι, μέσον μέρος*, pièce *f.* du milieu, morceau *m.* de milieu.

Mitteltreffen, *n.*, ἡ *μέση τοῦ στρατεύματος (τοῦ τεταγμένου διὰ τὴν μάχην)*, (milit.) corps *m.* de bataille.

Mitteltuch, *n.*, *μεσσαῖον ἢ μέτριον ῥοῦχον*, drap *m.* moyen.

Mittelwand, *f.*, τὸ *μεσότοιχον, τοῖχος μεταξὺ δύο ὀσπιτιῶν κτλ.*, mur *m.* mitoyen, mur de refend.

Mittelweg, *m.*, ὁ *μέσος δρόμος*, ἡ *μέση ὁδός*, voie *f.* du milieu.

Mittelwort, *n.*, ἡ *μετοχή*, participe, *m.*

Mitten, *adv. εἰς τὴν μέσην, μέσα*, au milieu; mitten durch, *διὰ μέσου, καθ' εὐθεῖαν, πέρα πέρα*, par le milieu, au travers de —.

Mitternacht, *f.*, τὰ *μεσάνυκτα*, τὸ *μεσονύκτιον*, minuit, *m.*; (Norden), τὰ *μεσάνυκτα*, ὁ *βορέας*, septentrion, nord, *m.*

Mitternächtig, **Mitternächtlich**, *adj. μεσονύκτιος*, de minuit.

Mitternachtsstunde, *f.*, *ὥρα τοῦ μεσονυκτίου*, heure *f.* de minuit.

Mitternachtswind, *m.*, s. **Nordwind**.

Mittheilen, *v. a. συγκοινωνῶ, μεταδίδω*, communiquer.

Mittheilung, *f.*, ἡ *συγκοινωνία, μετάδοσις*, communication, *f.*

Mittler, *m.*, ὁ *μεσίτης*, (*μάλιστα· ὁ σωτὴρ, ὁ Χριστός*), médiateur, *m.*, (le sauveur, Jésus-Christ).

Mittlere, (der, die, das), *adj. μέσος, μέση, μέσον*, moyen, du milieu.

Mittler Weile, *adv. ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ ἀναμεταξύ*, en attendant, cependant.

Mittwoche, *f.*, (**Mittwoch**, *m.*), ἡ *τετράδη*, mercredi, *m.*

Mitunter, *adv. ἀνάμεσα εἰς τὰ ἄλλα*, entre les autres; *ἐνίοτε, μερικαῖς φοραῖς*, quelque fois, de temps en temps.

Mitursache, *f.*, ἡ *συναιτία*, τὸ *συναίτιον*, cause *f.* coopérante.

Mitverbrecher, *m.*, ὁ *συνένοχος, συμπταίστης, μέτοχος εἰς τὸ κακούργημα*, complice, *f.*

Mitverschworne, *m.*, ein **Mitverschworner**, ὁ *συνομώτης*, l'un des conjurés.

Mitweinen, *v. n. κλαίω μαζὺ, συγκλαίω*, pleurer aussi.

Mitwirken, *v. n. συνεργῶ*, coopérer, concourir.

Mitwirkung, *f.*, ἡ *συνέργεια*, coopération, *f.*

Mitwissen, *n.*, *εἴδησις (μυστικοῦ τινὸς) μαζὺ μὲ ἄλλους*, connaissance (de quelque secret), *f.*; ohne mein —, *χωρὶς τὴν γνῶσιν μου, χωρὶς εἴδησίν μου*, à mon insçu.

Mitziehen, *v. n. πηγαίνω μαζὺ μὲ ἄλλους (εἰς ἄλλο κονάκι, εἰς ἄλλην πόλιν κτλ.)*, aller, marcher avec les autres (dans

une autre maison, dans une autre ville etc.); *v. a.* τραβῶ μαζὺ μὲ ἄλλους, tirer avec les autres.

Mixtur, *f.*, τὸ μίγμα, ἡ σύμμιξις, σμίξις, τὸ σμίξιμον, mixtion, *f.*, mélange, *m.*

Mobiliarvermögen, *n.*, τὰ κινητὰ καλά, biens *m. pl.* mobiliers.

Mobilien, *n. pl.*, τὰ κινητὰ καλὰ, τὰ σκεύη τοῦ ὁσπιτίου, meubles, *m. pl.*

Mode, *f.*, ἡ μόδα, συνήθεια, mode, coutume, *f.*

Modehändler, *m.*, πραγματευτὴς μὲ πράγματα τῆς μόδας, marchand *m.* de modes.

Model, *m.*, τὸ καλοῦπι (εἰς τὸ ὁποῖον χύνουν μέταλλα κτλ.), moule, *m.*

Modelirer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ τυπώνει τὰ μεταξωτά, gaufreur, *m.*

Modell, *n.*, τὸ παράδειγμα, πρωτότυπον, modèle, *m.*

Modeln, (modelliren), *v. a.* σχηματίζω, δίδω σχῆμα, μορφώνω, modéler.

Modeltuch, *n.*, μανδύλι μὲ παραδείγματα διὰ τὸ κέντημα, modèle (des couturières etc.), *m.*

Modenarr, *n.*, ἄνθρωπος ὁποῦ μιμεῖται κάθε μόδαν (μάλιστα μὲ παράξενον τρόπον), *fam.* modiste, *m.*

Moder, *m.*, τὸ σάπημα, pourriture, *f.*; ἡ μοῦχλα, chancissure, *f.*; λάσπη, λοῦνη, bourbe, *f.*, limon, *m.*

Moderig, *adj.* σάπιος, pourri; μουχλιασμένος, chanci, moisi.

Modern, *v. n.* σαπίζω, μουχλιάζω, pourrir, se pourrir.

Modern, *adj.* νεώτερος, νεωτερικός, moderne.

Modesucht, *f.*, ἡ ὑπερβολικὴ ἐπιθυμία τῆς νέας μόδας, passion *f.* de la mode.

Modetracht, *f.*, φορεσία κατὰ τὴν μόδαν, costume *m.* à la mode.

Modisch, *adj.* τῆς μόδας, ὁποῦ εἶναι ἢ γίνεται κατὰ τὴν μόδαν, à la mode.

Mögen, *v. n.* ἔχω ὄρεξιν, ἐπιθυμῶ, θέλω, avoir envie, désirer; — δύναμαι, ἠμπορῶ, pouvoir.

Möglich, *adj.* δυνατὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ γένῃ, possible.

Möglichkeit, *f.*, τὸ δυνατόν, possibilité, *f.*

Mohammedaner, *m.*, μαομετάνος, Mahométan, *m.*

Mohammedanisch, *adj.* μαομετάνικος, Mahométan, (*adj.*).

Mohn, *m.*, ἡ παπαροῦνα, ὁ μήκων, pavot, *m.*

Mohnsaft, *m.*, ζουμὶ παπαροῦνας, suc *m.* de pavot; ὄπιον, ἀφιόνι, opium, *m.*

Mohnsamen, *m.*, ὁ σπόρος τῆς παπαροῦνας, graine *f.* de pavot.

Mohr, *m.*, ὁ ἀράπης, More, Maure; Nègre, *m.*

Mohr, *m.*, (ein Zeug), εἶδος μεταξωτοῦ, moire (étoffe de soie), *m.*

Möhre, *f.*, τὸ δαυκίον, (ῥίζα), carotte.

Mohrenkopf, *m.*, ἄλογον μὲ μαῦρον κεφάλι, cheval *m.* cap de more.

Mohrin, *m.*, ἡ ἀράπισσα, Moresque; Négresse, *f.*

Mohrisch, *adj.* ἀράπικος, moresque.

Mohrrübe, s. **Möhre**.

Molch, *m.*, ἡ σαλαμάνδρα, εἶδος γουστερίτζας, Salamandre, *f.*, mouron, sourd, *m.*

Molken, *f. pl.*, ὁ ὀῤῥὸς τοῦ γάλακτος, petit-lait, *m.*

Molkencur, *f.*, ἰάτρευσις διὰ μέσου τοῦ ὀῤῥοῦ τοῦ γάλακτος, petit-lait (que l'on prend comme remède), *m.*

Molkendieb, *m.*, ἡ πεταλίδα, πεταλροῦδα, papillon, *m.*

Molkig, *adj.* ὀῤῥώδης, séreux.

Monarch, *m.*, ὁ μονάρχης, μόναρχος, monarque, *m.*

Monarchie, *f.*, ἡ μοναρχία, monarchie, *f.*

Monarchin, *f.*, ἡ μονάρχησσα, souveraine *f.* absolue.

Monarchisch, *adj.* μοναρχικός, monarchique.

Monat, (**Monath**), *m.*, ὁ μήν, μῆνας, mois, *m.*

Monatlich, *adj.* μηνιαῖος, ce qui se fait tous les mois; *adv.* κάθε μῆνα, par mois, tous les mois.

Monatsfluß, *m.*, monatliche Reinigung, *f.*, τὰ καταμήνια τῶν γυναικῶν, ἡ τάξις τῶν γυναικῶν, mois, *m. pl.*, règles, *f. pl.*

Monatsgeld, *n.*, μηνιάτικον, mois (argent qu'on donne tous les mois), *m.*

Monatsrose, *f.*, εἶδος τριανταφύλλου ὁποῦ ἀνθεῖ εἰς ὅλο

τὸ καλοκαίρι ἕως εἰς το φθινόπωρον, rose f. qui fleurit pendant tout l'été jusque en automne.

Monatsschrift, f., μηνιαία ἐφημερὶς, περιοδικὸν σύγγραμμα ὁποῦ ἐβγαίνει κάθε μῆνα, journal (qui paraît chaque mois), m.

Mönch, m., ὁ καλόγηρος, ἱερομόναχος, moine, religieux, m.; (ein Vogel), ποταμίδα ἢ ὑπολαΐδα μὲ μαῦρον κεφάλι (πουλλί), fauvette f. à tête noire (oiseau).

Möncherey, f., καλογηρικαὶ ὑποθέσεις, moinerie, f.

Mönchisch, adj. καλογερικός, monacal, monastique.

Mönchsbogen, (auch: Mönch), m, (in der Druckerey, κόλα τυπωμένη μόνον ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, feuille qui n'est imprimée que d'un côté, feinte, f.

Mönchskappe, f., ἡ κουκοῦλα τοῦ καλογήρου, capuchon, m.

Mönchskloster, n., μοναστήρι καλογήρων, monastère, m.

Mönchskutte, f., τὸ ῥάσον, froc, m.

Mönchsleben, n., ἡ καλογηρικὴ ζωή, vie f. monacale ou monastique.

Mönchsorden, m., καλογηρικὸν τάγμα, ordre m. monacal.

Mönchsschrift, f., τὰ γοτθικὰ ψηφία, (τὰ ψηφία τῶν καλογήρων τῆς Γερμανίας εἰς τοὺς μέσους αἰῶνας), caractère m. gothique.

Mönchsstand, m., ἡ καλογηρικὴ στάσις, καλογηρικὴ κατάστασις, monachisme, état m. monacal.

Mönchswesen, n., ἡ κατάστασις καὶ αἱ ὑποθέσεις τῶν καλογήρων, moinerie, f., monachisme, m.

Mond, m., ἡ σελήνη, τὸ φεγγάρι, lune, f.

Mondauge, n., (von Pferden), ὀμμάτι σεληνιακὸν (τυφλόν), oeil lunatique.

Mondjahr, n., σεληνιακὸς χρόνος (περιέχων 354 ἡμέραις), année f. lunaire (de 354 jours).

Mondenmonat, m., σεληνιακὸς μὴν ἀπὸ μίαν νουμηνίαν ἕως τὴν ἄλλην, mois lunaire, m.

Mondfinsterniß, n., ἔκλειψις σελήνης, éclipse f. de la lune.

Mondkalb, n., s. Monkalb.

Mondlicht, Mondenlicht, n., Mondschein, m., τὸ φῶς τῆς σελήνης, (τοῦ φεγγαριοῦ), clair m. de lune.

Mondsucht, f., σεληνιασμός, mal m. de lune.

Mondsbrüche, s. Mondsveränderung, f.

Mondsüchtig, adj. σεληνιακὸς, σεληνιαζόμενος, ὑπνοβάτης, νυκτοβάτης, lunatique.

Mondsveränderung, f., ἡ φάσις τῆς σελήνης, μεταβολὴ τῆς σελήνης, phase de la lune. lunaison, f.

Mondsviertel, n., τὸ τέταρτον τῆς σελήνης, quartier m. de la lune.

Monkalb, n., τὸ ψευδοέμβρυον, κομμάτι κρέας ἀσχημάτιστον ὁποῦ γεννοῦν ἐνίοτε αἱ γυναῖκες, mole, f., faux-germe. m.

Monstranz, f., τὸ ἀρτοφόριον, κιβώριον, (εἰς τὴν ἐκκλησίαν), soleil, ostensoir, m.

Monstrum, n., s. Mißgeburt, Ungeheuer.

Montag, m., ἡ δευτέρα, lundi, m.

Montiren, v. a. προβλέπω τοὺς στρατιώτας μὲ φορέματα, équiper, monter (les soldats).

Montur, f., στρατιωτικὸν φόρεμα, uniforme, m.

Moor, n., ὁ βάλτος, βαλτώδης τόπος, marais, maréage, m.

Moorig, adj. βαλτώδης, marécageux.

Moos, n., τὸ βρύον, ἡ μοῦσκλα (εἰς τοὺς κορμοὺς τῶν δένδρων), mousse, f.

Moosig, adj. σκεπασμένον μὲ βρύον, μὲ μοῦσκλαν, moussu.

Moosrose, f., τριαντάφυλλον βρυοειδὲς, rose f. moussue.

Mops, m., Möpschen, n., μικρὸν σκυλὶ μὲ κουτζομύτην, mopse, m.

Mopsgesicht, n., πρόσωπον ὅμοιον μὲ τὴν μοῦρην τοῦ σκυλίου λεγομένου Mops, fam. visage m. de contrebande.

Mopsnase, f., κουτζομύτη, ζουληγμένη μύτη, fig. nez m. camus.

Moral, f., ἡ ἠθική, morale, f.

Moralisch, adj. ἠθικός, moral.

Moralisiren, v. n. φιλοσοφῶ ἠθικῶς ἢ διὰ ἠθικὰς ὑποθέσεις, moraliser.

Moralist, m., ὁ ἠθικὸς φιλό-

σοφος, ἠθικὸς διδάσκαλος, moraliste, *m.*
Morast, *m.*, ὁ βάλτος, marais, marécage, *m.*; ἡ λάσπη, λούνη, bourbe, fange, *f.*
Morastig, *adj.* βαλτώδης, marécageux; λασπώδης, bourbeux, fangeux.
Morchel, *f.*, εἶδος μανιταριοῦ μαύρου μικροῦ, morille, *f.*
Mord, *m.*, φόνος, meurtre, homicide, *m.*
Mordbrenner, *m.*, ὁ ἀνάπτης, ὁποῦ ἀνάπτει ὀσπίτια, incendiaire, *m.*
Mordbrand, *m.*, πυρκαϊὰ ἀναμμένη ἀπὸ ἀνάπτην, incendie *m.* causé par un incendiaire.
Morden, *v. a.* et *n.* φονεύω, σκοτώνω, faire un meurtre; tuer, assassiner.
Mörder, *m.*, ὁ φονεὺς, φονευτής, meurtrier, homicide, *m.*
Mörderin, *f.*, ἡ φονεύτρια, meurtrière, *f.*
Mördergrube, *f.*, κρυψάνα φονέων, τόπος ὅπου κρύπτονται φονεῖς, coupe-gorge, *m.*
Mörderisch, *adj.* φονευτικὸς, μὲ τρόπον φονέος, meurtrier (*adj.*).
Mörderlich, *adj. fig. fam.* ὑπερβολικός, excessif; ein mörderliches Geschrey, ὑπερβολικὴ κραυγὴ (ὡσὰν νὰ σκοτωθῇ τις), cri *m.* au meurtre; — schreien, φωνάζω φοβερά, crier à tue-tête.
Mordgeschichte, *f.*, ἱστορία φόνου, histoire *f.* d'un meurtre.
Mordgeschrey, *n.*, κραυγὴ μεγάλη, (ὡσὰν νὰ πλακωθῇ τις ἀπὸ φονέα), cri *m.* au meurtre.
Mordgeselle, *m.*, (βοηθὸς φονέος), φονεύς, (aide *m.* d'un meurtrier), meurtrier, *m.*
Mordgewehr, *n.*, θανατηφόρον ὅπλον (ἅρμα), armes *f. pl.* meurtrières.
Mordkeller, *m.*, Mordgrube, (Casematte), *f.*, ὑπόγειον μὲ κανόνια ὅπου διαφεντεύουν τὸν λάκκον ἑνὸς κάστρου, (fortif.) casemate, *f.*
Mordlust, *f.*, ἐπιθυμία φόνου, avidité *f.* de sang.
Mordnest, *n.*, s. Mördergrube.
Mordthat, *f.*, ὁ φόνος, meurtre, homicide, assassinat, *m.*
Mordweg, *m.*, *fam.* πολλὰ ἀγαμνὸς καὶ λασπώδης δρόμος, chemin *m.* rompu.
Morgen, *m.*, τὸ πρωΐ; πουρνό, matin, *m.*, matinée, *f.*; (Osten), ἡ ἀνατολή, orient, levant, est, *m.*
Morgen, *adv.* αὔριον, demain.
Morgenandacht, *f.*, s. Morgengebet
Morgenbrod, *n.*, τὸ πρόγευμα, (τουρκ. καχαλτί), déjeuner; s. Frühstück.
Morgend, *adj.* αὐρινός, de demain; der morgende Tag, ἡ αὔριον, ἡ ἐρχομένη ἡμέρα, le lendemain.
Morgendämmerung, *f.*, ἡ χάραγη τῆς ἡμέρας, aube, *f.*, point *m.* du jour.
Morgendlich, *adj.* τοῦ πρωΐ, τοῦ πουρνοῦ, matinal.
Morgengabe, *f.*, τὸ δῶρον τοῦ νέου ὑπανδρευμένου εἰς τὴν γυναῖκα του τὸ πρωῒ μετὰ τὸν γάμον, présent *m.* que le marié fait à son épouse le lendemain de sa nôce.
Morgengebet, *n.*, Morgensegen, *m.*, ἡ προσευχὴ εἰς τὸ πρωΐ, prière *f.* du matin.
Morgengesang, *m.*, s. Morgenlied.
Morgenland, *n.*, die Morgenländer, ἀνατολικὸς τόπος, οἱ ἀνατολικοὶ τόποι, ἡ ἀνατολή, Orient, Levant, *m.*, les pays orientaux.
Morgenländer, *m.*, ἐγκάτοικος ἀνατολικοῦ τόπου, Levantin, Oriental, *m.*
Morgenländisch, *adj.* ἀνατολικός, oriental.
Morgenlied, *n.*, ψαλμῳδία τὸ πρωΐ, cantique *m.* du matin.
Morgenluft, *f.*, ἀέρας εἰς τὸ πρωΐ, εἰς τὸ πουρνό, air du matin, frais *m.* du matin.
Morgenroth, *n.*, Morgenröthe, *f.*, ἡ αὐγή, ἠώς, aurore, *f.*
Morgenschlaf, *m.*, ὕπνος τὸ πρωΐ, sommeil *m.* du matin.
Morgensegen, *m.*, s. Morgengebet.
Morgenseite, *f.*, τὸ ἀνατολικὸν μέρος, côté de l'orient, côté oriental.
Morgensonne, *f.*, ὁ ἥλιος τὸ πρωΐ, soleil *m.* de la matinée; ὁ ἀνατολικὸς ἥλιος, soleil levant.
Morgenständchen, *n.*, συμφωνία μουσικὴ διδομένη τὸ πρωῒ ὑποκάτω εἰς τὰ παράθυρα τινός, aubade, *f.*
Morgenstern, *m.*, ὁ αὐγερινός, étoile *f.* du matin.

Morgenstunde, *f.*, ὥρα τοῦ πρωΐ, τὸ πρωΐ, heure *f.* du matin.
Morgenthau, *m.*, δροσιὰ εἰς τὸ πρωΐ, rosée *f.* du matin.
Morgentraum, *m.*, ὄνειρον εἰς τὸ πρωΐ, songe *m.* du matin.
Morgenwärts, *adv.* πρὸς τὴν ἀνατολήν, vers l'orient.
Morgenwind, *m.*, ἀνατολικὸς ἄνεμος, ἀνατολικὸς ἀέρας, vent *m.* d'est, vent d'amont.
Morgenzeit, *f.*, ὁ καιρὸς τοῦ πρωΐ, τὸ πρωΐ, matinée, *f.*
Morsch, *adj.* et *adv.* εὔθραυστος, μισοσάπιος, ὁποῦ τζακίζεται ἢ συντρίβεται εὔκολα (ὡσὰν τὰ παλαιὰ ξύλα), mou, molle; frêle.
Morselle, *f.*, μικρὴ πλάκα ἀπὸ ζάχαριν καὶ ἰατρικόν τι κατασκευασμένη, (méd.) tablette, *f.*
Mörsel, *m.*, τὸ γουδίον, γουδί, mortier, *m.*
Mörselkeule, *f.*, κόπανος διὰ τὸ γουδί, pilon, *m.*
Mörser, *m.*, (Feuermörser), μορτάριον, κανόνι κοντὸν μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτουν μπόμπαις, mortier (à bombes), *m.*
Mörtel, *m.*, ἄμμος ἀνακατωμένος μὲ ἀσβέστην, mortier, béton, *m.*
Mörtelkelle, *f.*, τὸ μυστρὶ, παγτρί, truelle, *f.*
Mosaische Arbeit, f. Musiv.
Moschee, *f.*, τὸ ντζαμί, mosquée, *f.*
Moschus, *m.*, ὁ μόσχος (ὁποῦ μυρίζει), musc, *m.*
Moschusratte, *f.*, Moschusthier, f. Bisamratte, Bisamthier.

Most, *m.*, ὁ μοῦστος, moût, *m.*
Möstrich, *m.*, f. Senf.
Motion, *f.*, *fam.* ἡ κίνησις, mouvement, exercice, *m.*; — πρόβλημα διὰ νόμον κτλ. μάλιστα εἰς τὸ παρλαμέντον τῆς Ἀγγλίας, motion, *f.*
Motette, *f.*, ᾆσμα τι ἐκ διαφόρων φωνῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, (mus.) motet, *m.*
Motte, *f.*, ἡ βότρυδα, μόλτζα, teigne, gerce, *f.*
Mottenfressig, *adj.* φαγωμένος ἀπὸ βότρυδαις, rongé des teignes.
Mucke, *f.*, κρυφὸν πεῖσμα, κρυφὴ κακία, caprice, *m.*, malice *f.* cachée.
Mücke, *f.*, τὸ κουνοῦπι, ὁ κώνωψ, cousin, *m.*, mouche, *f.*
Mucken, *v. n.* βάνω πεῖσμα, εἶμαι πεισματικός, être capricieux, avoir des caprices; Mucke nicht! σιώπα, μὴ λέγεις μήτε γρύ, tais-toi! chut! *v. i.* es muckt, πονεῖ ὀλίγον, il fait mal, il cause quelque douleur.
Mucker, *m.*, ψευδοευλαβὴς, ὑποκριτὴς, πεισματικός, sournois, caffard, *m.*
Muckisch, *adj.* πεισματικός, ὁποῦ βάνει πεῖσμα καὶ σιωπᾷ, sournois, boudeur.
Mucksen, *v. n. fam.* nicht mucksen, σιωπῶ, δὲν λέγω μήτε γρύ, se taire, ne pas dire mot, ne pas souffler.
Müde, *adj.* κοπιασμένος, κουρασμένος, las, fatigué; müde werden, κουράζομαι, ἀποσταίνω, se lasser; einer Sache müde werden, βαρύνομαι ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα, se lasser de qc; ich bin es müde, ἐβαρέθηκα, j'en suis las, je suis las de —.
Müdigkeit, *f.*, ὁ κουρασμὸς, τὸ κούρασμα, lassitude, *f.*
Muff, *m.*, μεγάλον χειρόκτι, γοῦνα εἰς τὴν ὁποίαν κρύπτουν τὰ χέρια εἰς τὸν χειμῶνα), manchon, *m.*
Muffel, *m.*, ῥύγχος, μούτζουνον ζώου (ὁποῦ παρασταίνουν ἐνίοτε εἰς τὰ αὐλάκια τῆς σκέπης), (archit.) mufle, *m.*; *fig.* — oder Muffelgesicht, *n.*, πρόσωπον ὅμοιον μὲ τέτοιον μούτζουνον, moufle, moullard, *m.*
Muffel, *f.*, τὸ σκέπασμα τοῦ χωνευτηρίου (εἰς τὴν χυμικήν), (chim.) moufle, *m.*
Muffeln *v. n. fam.* μασσῶ, μὲ τα χείλη κλεισμένα (μάλιστα χωρὶς δόντια), mâchonner.
Muffen, Müffen, *v. n.* βρωμᾷ (λέγεται μάλιστα διὰ κρέας μισοσάπιον), corner, sentir le relent, le remugle.
Müffig, muffig, *adj.* βρωμερὸς, qui corne, qui sent le relent.
Mühe, *f.*, ὁ κόπος, peine, *f.*; sich (*dat.*) — geben, λαμβάνω τὸν κόπον, κοπιάζω, se donner de la peine, prendre la peine.
Mühen, sich, *v. r.* f. Bemühen.
Mühevoll, *adj.* κοπιαστικός, difficile, pénible.
Mühlarzt, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἠξεύρει νὰ κτίζῃ μύλους, μυλοκτίστης, constructeur *m.* de moulins.

Mühle, *f.*, ὁ μύλος, moulin, *m.*; (das Mühlenspiel), τὰ τριόδι, (παιγνίδι), mérelle, marelle, *f.*

Mühlgast, s. Mahlgast.

Mühlknappe, Mühlbursche, *m.*, βοηθὸς ἢ δοῦλος τοῦ μυλωνᾶ, garçon-meunier, *m.*

Mühlgang, *m.*, μυλόπετρα καὶ τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτήν, meule, *f.*

Mühlrad, *n.*, τροχὸς μύλου, roue *f.* de moulin.

Mühlstein, *m.*, ἡ μυλόπετρα, meule, *f.*

Mühltrichter, *m.*, χώνη, εἰς τὴν ὁποῖαν βάνουν τὰ σιτάρια νὰ ἀλέθουν ὕστερα, trémie, *f.*

Muhme, *f.*, ἡ θεία, tante, *f.*; ὁμοίως· ἡ ἐξαδέλφη, cousine, *f.*; συγγένησσα, parente, *f.*; (Kinderwärterin), δουλεύτρα διὰ μικρὰ παιδία, mie, *f.*

Mühsam, *adj.* κοπιαστικός, pénible, difficile.

Mühselig, *adj.* κοπιαστικός, ὁποῦ ἔχει πολλοὺς κόπους, pénible, fatigant; ἄθλιος, misérable, malheureux.

Mühseligkeit, *f.*, ὑπερβολικὸς κόπος, ταλαιπωρία, peine *f.* excessive, misère.

Mühwaltung, *f.*, ὁ κόπος (εἰς ἐπιτροπίαν μιᾶς ὑποθέσεως), peine (que l'on prend de qc.), *f.*

Mulde, *f.*, ἀγγεῖον ξύλινον βαθουλὸν (ὁ τεχνές), mai, *m.*, jatte, *f.*

Müller, *m.*, ὁ μυλωνᾶς, (μυλωνάρης), meunier, *m.*

Mulm, *m.*, συντριμμένον χῶμα, συντριμμέναις πέτραις, menu gravois, *m.*

Mulmig, *adj.* τριμμένος, συντριμμένος, (λέγεται διὰ χῶμα, πέτραις κτλ.), broyé, grugé, reduit en poudre (*se dit* de terre, de pierres etc.).

Multiplication, *f.*, ὁ πολλαπλασιασμός, multiplication, *f.*

Multiplicator, *m.*, ὁ πολλαπλασιαστής, multiplicateur, *m.*

Multipliciren, *v. a.* πολλαπλασιάζω, multiplier.

Mumie, *f.*, ἡ μούμια, momie, *f.*

Mumme, *f.*, εἶδος πίβας πολλὰ δυνατῆς καὶ γλυκῆς, espèce de bière très-forte et douce (de Brunsvic).

Mummeln, *v. n fam.* μασσαλίζω (μασσῶ μὲ δυσκολίαν ἢ χωρὶς δόντια) mâchonner.

Mummerey, *f.*, ἡ περιτύλιξις, σκέπασις, (μὲ τρόπον νὰ μὴ γνωρισθῇ τις), momerie, (μεταφ.) ἡ προσποίησις, πρόφασις, feinte, dissimulation, *f.*

† Mummeschanz, *m.*, ἡ μασκαράδα, χορὸς μὲ προσωπεῖα, mascarade, *f.*

Mund, *m.*, τὸ στόμα, bouche, *f.*

Mundart, *f.*, ἡ διάλεκτος, dialecte, *m.*

Mündel, *m.*, ὀρφανὸς ὑποτεταγμένος εἰς ἐπίτροπον, pupille, *m.*

Mündel, *f.*, ὀρφανὴ ὑποτεταγμένη εἰς ἐπίτροπον, pupille, *f.*

Mündig, *adj.* ἔφηβος, ὁποῦ ἔφθασεν εἰς τὴν νόμιμον ἡλικίαν νὰ γένῃ αὐτεξούσιος, majeur.

Mündigkeit, *f.*, ἡ ἐφηβία, νόμιμος ἡλικία, majorité, *f.*; s. Mündig.

Mundiren, *v. a.* ἀντιγράφω, κάμνω ἴσον, mettre au net, grossoyer.

Mundkoch, *m.*, ὁ πρωτομάγειρος, cuisinier *m.* de la bouche.

Mundleim, *m.*, κόλλα τὴν ὁποίαν βρέχουν μόνον μὲ τὸ στόμα, colle *f.* à bouche.

Mündlich, *adj.* ὁποῦ γίνεται διὰ στόματος, qui se dit de bouche; *adv.* ἐκ στόματος, de bouche.

Mundloch, *n.*, (an der Kanone), τὸ στόμα τοῦ κανονιοῦ, embouchure (d'un canon), *f.*

Mundpomade, *f.*, ἀλειφὴ μυρισμικὴ διὰ τὰ χείλη, pommade *f.* pour les lèvres.

Mundportion, *f.*, μερίδιον φαγητοῦ (ὅσον τρώγει τις ἀπὸ μιᾶς), ration, place *f.* de bouche.

Mundschenk, *m.*, ὁ οἰνοχόος (βασιλέως, ἡγεμόνος), échanson, *m.*

Mundstück, *n.*, τὸ στόμιον (εἰς μουσικὸν ὄργανον ἀνέμου, εἰς τζιμποῦκι), embouchoir, *m.*, anche, *f.*; — am Gebisse, στόμιον τοῦ χαλινοῦ, τὸ σίδηρον ὁποῦ ἐμβαίνει εἰς τὸ στόμα τοῦ ἀλόγου, embouchure (d'une bride), *f.*

Mündung, *f.*, τὸ ἄνοιγμα, ἡ ἀνοιγμάδα, ouverture, *f.*; eines Flusses, στόμα ποταμοῦ, (μπογάζι, τουρκ.), embouchure, bouche (d'une rivière), *f.*; (einer Kanone), στόμα

κανονιοῦ, embouchure (d'un canon).
Mundvoll, ein, *ἕνα στόμα γεμάτον*, bouchée, *f.*
Mundwerk, *n.*, ein gutes Mundwerk haben, *ὁμιλῶ πολλά, ὁμ. ἐλεύθερα, φλυαρῶ*, avoir la langue bien pendue.
Munkeln, *v. n. fam. μουρμουρίζω, ὁμιλῶ σιγά*, parler sourdement de qc.
Munition, *f.*, *τὰ ἀναγκαῖα διὰ πόλεμον, (μάλιστα τὸ μπαροῦτι, τὰ βόλια καὶ μολύβια)*, munition, *f.*
Münster, *m.*, *ἡ μητρόπολη, ἐκκλησία μητροπόλεως*, cathédrale, *f.*, dôme, *m.*
Munter, *adj.* *ἔξυπνος*, éveillé; *ζωηρός*, gai, alerte, vif.
Munterkeit, *f.*, *ἡ ἐξυπνότης*, qualité d'être éveillé; *ἡ ζωηρότης*, vivacité, allégresse, *f.*
Münz-Cabinet, *n.*, *συλλογὴ σπανίων νομισμάτων (μονέδων)*, cabinet *m.* de médailles.
Münze, *f.*, *τὸ νόμισμα, ἡ μονέδα*, monnaie, *f.*; *ὁ τόπος ὅπου κόπτουν μονέδαις*, monnaie (lieu où l'on bat la monnaie); (ein Kraut), *ἡ μίνθη, ἡδύοσμος (χόρτον)*, menthe (plante), *f.*
Münzen, *v. a.* *κόπτω (φκιάνω) νόμισμα (μονέδαν)*, monnayer, battre monnaie; es ist auf mich, dich rc. gemünzt, *ἔχουν (ἢ ἔχει) σκόπον νὰ ἐγγίξουν (νὰ ἐγγίξῃ) ἐμέ, ἐσὲ κτλ. ὁ λόγος ἀποβλέπει εἰς ἐμέ, εἰς ἐσὲ κτλ.*, c'est à moi, à vous (à toi) etc. qu'on en veut, cela me regarde, cela vous regarde etc.
Münzer, *m.*, *ἀργυροκόπος, ἐκεῖνος ὁποῦ κόπτει (φκιάνει) νομίσματα, (μονέδαις)*, monnayeur, *m.*
Münzfuß, *m.*, *ὁ νόμος ὁποῦ διορίζει πόσον ἄργυρον (ἀσῆμι) πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ νόμισμα, (ἡ μονέδα)*, titre *m.* des monnaies.
Münzkenner, *m.*, *ὁ νομισματολόγος, γνωριστὴς νομισμάτων (μονέδων)*, connaisseur *m.* de médailles.
Münzkenntniß, *f.*, *ἡ νομισματολογία, γνῶσις τῶν νομισμάτων, (μονέδων)*, connaissance *f.* de médailles.
Münzwardein, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ δοκιμάζει τὸ νόμισμα, (τὴν μονέδαν)*, essayeur, *m.*
Münzwesen, *n.*, *ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν νομισμάτων (μονέδων)*, monnayage, *m.*
Münzwissenschaft, Münzkunde, *f.*, *ἡ νομισματολογία, νομισματικὴ ἐπιστήμη*, science *f.* numismatique; s. Münze.
Münzzeichen, *n.*, *σημεῖον εἰς τὸ νόμισμα, ὁποῦ δείχνει, ποῖος καὶ ποῦ τὸ ἔκοψε*, déferent, *m.*
Mürbe, *adj.* *ἁπαλὸς (ὡς τὸ κρέας, τὰ πωρικά, σάπια ξύλα), εὔθραυστος*, tendre, mou, qui se brise aisément, frêle, fragile; *(μεταφ.) ταπεινωμένος, καταδαμασμένος*, *fig.* humilié, soumis.
Murmeln, *v. n.* *μουρμουρίζω*, — murmurer; *ψιθυρίζω*, chuchoter.
Murmelthier, *n.*, *ἡ μαρμότα, εἶδος ποντικοῦ χονδροῦ εἰς τὰ βουνὰ (μάλιστα εἰς τοὺς Ἄλπες)*, marmotte, *f.*
Murren, *v. n.* *μουρμουρίζω, γογγύζω*, murmurer, gronder.
Mürrisch, *adj.* *ὁποῦ γογγύζει, αὐστηρός, σκυθρωπός*, grondeur, grogneur; mürrisches Wesen, *ἡ αὐστηρότης, σκυθρωπότης*, grognerie, gronderie, *f.*
Mus, s. Muß.
Muschel, *f.*, *ἡ κογχύλη, ὁ κοχλιός, ἡ ἀχυβάδα*, coquille, moule, *f.*
Muschelförmig, *adj.* *κογχλιοειδής, ὅμοιος μὲ ἀχυβάδαν*, en forme de coquille.
Muschellinie, *f.*, *(γεωμ.) κογχοειδὴς (γραμμή)*, (géom.) conchoïde, *f.*
Muschelschale, *f.*, *τὸ τζέφλιον τοῦ κοχλιοῦ*, coquille, conque, *f.*
Muschelwerk, *n.*, *στολισμὸς (σπηλαίου κτλ.) μὲ τζέφλια κογχλιῶν*, coquillage, *m.*
Muse, *f.*, *ἡ Μοῦσα*, Muse, *f.*
Muselmann, *m.*, *μουσουλμάνος*, musulman, *m.*
Musenberg, *m.*, *τὸ βουνὸν τῶν Μουσῶν, ὁ Παρνασσός*, Parnasse, *m.*
Musensohn, *m.*, *υἱὸς τῶν Μουσῶν, (μεταφ.) ποιητής*, — élève d'Apollon, poète, *m.*; *μαθητὴς εἰς ἀκαδημίαν*, *fig. fam.* étudiant, *m.*

Museum, n., μουσεῖον, musée, m.
Musiciren, v. n. fam. παίζω τὰ μούσικα, κάμνω μουσικήν, faire de la musique.
Musik, f., μουσική, musique, f.
Musikalisch, adj. μουσικός, musical.
Musikant, m., ὁ μουσικὸς, (μάλιστα ὁ κοινὸς, ὁποῦ παίζει εἰς τὰ χωρία), violon, (musicien de cabaret), ménétrier, m.
Musiker, (Musicus), m., ὁ μουσικός, musicien, m.
Musiv-Arbeit, f., δουλειὰ μετὰ μουσείου ἢ μετὰ ψηφίδων, mosaïque, f.
Muskate, f., τὸ μοσχοκάρυδον, muscade, f.
Muskateller, m., εἶδος τι σταφυλιῶν, (μοσχοστάφυλα), muscat, raisin muscat, m.
Muskateller-Birn, f., τὸ μοσχάπιδον, εἶδος ἀπιδιῶν, muscadelle, f.
Muskatenbaum, m., ἡ μοσχοκαρυδιά, muscadier, m.
Muskaten-Blume, f., ἄνθος τοῦ μοσχοκαρυδιοῦ, macis, m.
Muskaten-Nuß, f., τὸ μοσχοκάρυδον, muscade, noix muscade, f.
Muskatwein, m., s. Muskateller.
Muskel, m., ὁ μυὼν, τὸ ποντικάκι (εἰς τὸ σῶμα), muscle, m.
Muskete, f., τὸ μουσκέτο, εἶδος παλαιοῦ τουφεκιοῦ, mousquet, m.
Musketier, m., στρατιώτης ὁποῦ ἔχει τουφέκι, mousquetaire, m.

Muskus, s. Bisam, Moschus.
Muß, (Mus), n., φαγὶ ἀπὸ ἀλεύρι καὶ γάλα μαζὺ βρασμένον, ἀπὸ ῥίζι καὶ γάλα κτλ. (τὸ κουρκοῦτι), bouillie, f.
Muß, n., ἡ ἀνάγκη, contrainte, nécessité, f.
Muße, f., ἡ ἄδεια, σχολὴ, καιρὸς ἐλεύθερος ἀπὸ δουλειὰν, loisir, m.; mit — μὲ ἄνεσιν, à loisir.
Müssen, v. n. πρέπει, εἶμαι ἀναγκασμένος, falloir, devoir, être obligé.
Müßig, adj. ἀργὸς, ὁποῦ εἶναι χωρὶς δουλειὰν, oisif, oiseux.
Müßiggang, m., ἡ ἀργία, ὀκνηρία, oisiveté, fainéantise, f.
Müßiggänger, m., ὁ ἀργὸς, ὀκνηρός, fainéant, m.
Muster, n., (Beyspiel), τὸ παράδειγμα, modèle, exemplaire, m.; (von Tuch, Zeug rc.), ἡ μόστρα (ἀπὸ ῥοῦχα, μεταξωτὰ κτλ.), échantillon, m., montre, f.
Musterkarte, f., ἡ μόστραις, βιβλίον μὲ μόστραις, montre, carte f. à échantillon.
Musterhaft, adj. παραδειγματικός, exemplaire (adj.)
Mustern, v. a. ἐρευνῶ, ἐξετάζω, ἐπιθεωρῶ, faire une revue de qc.; die Soldaten —, ἀναθεωρῶ τὸ στράτευμα, faire la revue, passer en revue.
Musterrolle, f., κατάστιχον ὁποῦ περιέχει τὰ ὀνόματα τῶν στρατιωτῶν, (milit.) rôle, m.
Musterschreiber, m., ὁ γραμματικὸς εἰς ἕνα στρατιωτικὸν τάγμα, contrôleur (d'une (compagnie), m.

Musterung, f., ἡ ἀναθεώρησις τοῦ στρατεύματος, revue, f.
Muth, m., τὸ θάῤῥος, ἡ ἀφοβία, courage, m.; wohl zu Muthe seyn, δὲν φοβοῦμαι, εἶμαι ἥσυχος, avoir courage, être tranquille, être de bonne humeur; nicht wohl zu Muthe seyn, φοβοῦμαι, ἔχω φόβον, εἶμαι ἀνήσυχος, avoir peur, craindre, être inquiet, être en peine; ich weiß, wie einem dabey zu Muthe ist, ἠξεύρω εἰς ποίαν κατάστασιν εἶναι τινὰς μὲ αὐτὸ (ἠξεύρω πῶς κτυπᾷ ἡ καρδία κτλ.), je sais ce qu'en vaut l'aune.
Muthig, adj. θαῤῥαλέος, ἄφοβος, courageux.
Muthlos, adj. ἄκαρδος, ὁποῦ φοβεῖται, δειλός, découragé.
Muthlosigkeit, f., ἡ δειλία, ἀκαρδία, découragement, m.
Muthmaßen, v. a. συμπεραίνω, στοχάζομαι, présumer, conjecturer, se douter de qc.
Muthmaßlich, adj πιθανὸς, νομιζόμενος, probable, présumable.
Muthmaßung, f., τὸ συμπέρασμα, conjecture, présomption, f.
Muthwille, m., ἡ ἀποκοτία, σερπετιά, méchanceté, f.; προθυμία τινὸς εἰς τὸ νὰ πειράζῃ ἄλλους, mièvrerie, folâtrerie, f.
Muthwillig, adj. ἀπόκοτος, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ πειράζῃ ἄλλους, mièvre, espiègle, folâtre; adv. ἀπόκοτα, (vorsätzlich), ἐξεπίτηδες, ἐπὶ ταὐτοῦ, μὲ σκοπόν, à dessein.

Mutter, f., ἡ μήτηρ, μητέρα, mère (prop. et fig.); (Gebärmutter), ἡ μήτρα, ὑστέρα, matrice, f.; (Schraubenmutter), τὸ θηλυκὸν τῆς βίδας, écrou, m.; (Hefen), ἡ τρυγιαῖς, lie, f.

Mutterbeschwerung, f., τὸ ὑστερικὸν πάθος, τὰ μητρικὰ πάθη, mal m. de mère, mal hystérique.

Mutterbiene, f., ἡ μητέρα (βασίλισσα) τῶν μελισσῶν, mère abeille, f.

Mutterbruder, m., ὁ μητράδελφος, θεῖος, oncle m. maternel.

Mütterchen, n., καλὴ μητέρα (κολακευτικῶς), bonne mère, chère mère, f.; altes —, μία γρηά, bonne vieille, f.

Mutterfüllen, n., θηλυκὸν πωλάρι, νέα φοράδα, pouliche, f.

Mutterherz, n., μητρικὴ καρδία, coeur m. maternel.

Mutterkalb, n., μοσχάρι θηλυκὸν, νέα ἀγελάδα, veau femelle, f.

Mutterkind, n., fam. παιδὶ μητρὸς, ἄνθρωπος, (enfant m. de mère) homme, m.

Mutterkirche, f., πρώτη ἢ κορυφαία ἐκκλησία εἰς τὴν ἐνορίαν, église mère, f.

Mutterkorn, n., σιτάρι ἢ ἄλλο γέννημα χαλασμένον καὶ μαῦρον, ergot, blé cornu, m.

Mutterkrebs, Muter, m., καραβίδα, ὁποῦ ἄλλαξε τὸ τζέφλιον, écrevisse f. qui mue; (Krankheit), καρκῖνος τῆς μήτρας, (πάθος), carcinome, cancer m. dans la matrice.

Mutterkuchen, m. s. Nachgeburt.

Mutterlamm, n., ἀρνὶ θηλυκόν, agneau femelle, f.

Mutterland, n., ὁ τόπος τῆς γεννήσεως, ἡ πατρίδα, mère patrie, f.

Mutterleib, m., ἡ κοιλία τῆς μητρός, ventre m. de la mère.

Mütterlich, adj. μητρικός, maternel.

Mutterliebe, f., μητρικὴ ἀγάπη, amour maternel.

Mutterlos, adj. ὀρφανὸς ὁποῦ δὲν ἔχει πλέον μητέρα, sans mère.

Muttermahl (=maal), n., ἡ ἐλαιά (σημεῖον ὁποῦ ἔχει τις εἰς τὸ σῶμα ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρός), envie, f.

Muttermilch, f., τὸ γάλα τῆς μητρός, lait m. de la mère.

Muttermord, m., ἡ μητροκτονία, μητροφονία, parricide (meurtre de la mère), m.

Muttermörder, m., ὁ μητροκτόνος, μητροφόνος, parricide (meurtrier de sa mère), m.

Mutternackend, adj. fam. ὅλο γυμνός, tout nu.

Mutterpfennige, f., (ἄσπρα ὁποῦ ἔλαβέ τις ἀπὸ τὴν μητέρα του), (argent m. que la mère donne à son fils); er hat Mutterpfennige, ἔχει ἄσπρα ἀρκετά, il est bien pourvu d'argent.

Mutterpferd, n., ἡ φοράδα, (μάλιστα ὁποῦ ἐγέννησε πωλάρι), cavalle, jument f. poulinière.

Mutterschaf, n., θηλυκὸν τοῦ προβάτου, προβατίνα, (μάλιστα ὁποῦ ἐγέννησε ἀρνί), brebis qui a déjà agnelé.

Mutterschaft, f., τὸ νὰ εἶναι μητέρα, maternité, f.

Mutterscheide, f., τὸ κτένι τοῦ γυναικείου μορίου, (anat.) vagin, m.

Mutterschwein, n., ἡ γουροῦνα, σκρόφα, truie; laie, f.

Mutterschwester, f., ἡ μητραδέλφη, θεία, tante f. maternelle.

Muttersöhnchen, n., fam. παιδὶ χαλασμένον ἀπὸ τὴν πολλὴν τρυφερότητα τῆς μητρός, enfant m. gâté.

Muttersprache, f., ἡ μητρικὴ γλῶσσα, langue f. maternelle.

Muttertheil, n., κληρονομία ἀπὸ τὸ μέρος τῆς μητρός, patrimoine m. maternel.

Mutterwitz, m., φυσικὴ ἀγχίνοια, φυσικὸν πνεῦμα, génie naturel, m.

Mutterwuth, f., ἡ νυμφομανία, ὑπερβολικὴ ὄρεξις γυναῖκας διὰ συνουσίαν), fureur utérine, hystéromanie, f.

Mütze, f., (dim. Mützchen), ἡ σκούφια, bonnet (d'homme et de femme), m.; τὸ καλπάκι, bonnet d'homme; σκούφια (γυναῖκας), coiffe, f.

Mützenmacher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει σκούφιαις ἢ καλπάκια, bonnetier, m.

Myriade, m., ἡ μυριὰς, μυριάδα, myriade, f.

Myrrhe, f., ἡ μύῤῥα, σμύρνη, myrrhe, f.

Myrthe, f., ὁ μύρτος, myrte, m.

Myrthenkranz, m., στέφανος ἀπὸ μύρτον, couronne f. de myrte.

Mystiker, m., ὁ μυστικὸς, ὅστις ζητεῖ μυστικὰ νοήματα εἰς τὴν θείαν γραφὴν, mystique, m.

Mystik, f., (der Mysticismus), ἡ μυστικὴ, τὰ δόγματα τῶν μυστικῶν, mysticisme, m.; s. Mystiker.

Mystisch, adj. μυστικός, mystique (adj.).

Mytholog, m., ὁ μυθολόγος, mythologiste, mythologue, m.

Mythologie, f., ἡ μυθολογία, mythologie, f.

Mythologisch, adj. μυθολογικός, mythologique.

N.

Nabe, f., η πλήμνη (ἡ μέση) τοῦ τροχοῦ, moyeu, m.

Nabel, m., ὁ ὀμφαλός, nombril, m.

Nabelbruch, m., ἡ ὀμφαλοκήλη, σπάσιμον εἰς τὸν ὀμφαλόν, herni f. ombilicale.

Nabelschnur, f., σχοινίον ὀμφαλοῦ, cordon m. ombilical.

Nach, prop. μετὰ, ὕστερα ἀπό —, après; κατά —, d'après, selon, suivant; εἰς, πρός, vers, à, au; adv. ἔπειτα, ὕστερα, après, ensuite.

Nachäffen, v. a. μιμοῦμαι (μὲ ἄνοστον τρόπον), contrefaire, singer.

Nachäffung, f., ἡ μίμησις (μὲ ἄνοστον τρόπον), singerie, f.

Nachahmen, v. a. einem oder etwas, μιμοῦμαι, imiter.

Nachahmer, m., ὁ μιμητής, imitateur, m.

Nachahmlich, adj. μιμητός, imitable.

Nachahmung, f., ἡ μίμησις, imitation, f.

Nacharbeiten, v. a. einem, δουλεύω ὕστερα ἀπὸ ἄλλον, διορθώνω τὴν δουλειὰν τοῦ ἄλλου, travailler après un autre, corriger le travail d'un autre.

Nacharten, v. n. γίνομαι ὅμοιος μέ —, ὁμοιάζω, ressembler à q.; tenir de q.

Nachbar, m., ὁ γείτων, γείτονας, voisin, m.

Nachbarin, f., ἡ γειτόνισσα, voisine, f.

Nachbarlich, adj. γειτονικός, de voisin, en voisin.

Nachbarschaft, f., ἡ γειτονία, voisinage, m.

Nachbeten, v. a. λέγω μίαν προσευχὴν τὴν ὁποίαν ἕνας ἄλλος εἶπε πρῶτα, répéter les mots d'une prière prononcée par un autre; (μεταφ.) μεταλέγω, λέγω (χωρὶς στόχασιν) τὸ ἴδιον ὁποῦ εἶπεν ἄλλος τις, répéter (ce que disent les autres) sans y réfléchir.

Nachbeter, m., ἐκεῖνος ὁποῦ λέγει (χωρὶς στόχασιν) τὰ ἴδια ὁποῦ εἶπεν ἄλλος τις, celui qui ne fait que répéter ce qu'a dit un autre; ὀπαδὸς ἀνόητος, adhérent m. aveugle (d'un dogme etc.)

Nachbier, n., ἡ δευτέρα (ἀχαμνότερη) πίβα, petite bière, f.

Nachbild, n., τὸ ἴσον, εἰκόνα ὁμοία μὲ ἄλλην φκιασμένη, copie, f.

Nachbilden, v. a. σχηματίζω τι κατὰ ἕνα πρωτότυπον, μιμοῦμαι, copier.

Nachbildung, f., ἡ μίμησις (πρωτοτύπου τινός), action de copier; copie, f.

Nachbleiben, v. n. ἀπομένω, — rester; die Uhr bleibt nach, τὸ ὡρολόγιον (ἡ ὥρα) πηγαίνει ὀπίσω ἢ ἀργά, la pendule ou la montre retarde.

Nachbrechen, v. n. τζακίζομαι πάλιν ὕστερα, se rompre après qc.

Nachbringen, v. a. φέρω ὕστερα ἢ μετὰ ταῦτα, porter qc. à q. (qui est allé en avant),

Nachdem, adv. μετὰ ταῦτα, ὕστερα, après cela, après, ensuite; conj. ἀφ' οὗ, après que; ἀποβλέπωντας εἰς —, selon que, en égard de, suivant que.

Nachdenken, v. n. einer Sache, oder über eine Sache, στοχάζομαι, συλλογίζομαι δι' ἕνα πρᾶγμα, μελετῶ, réfléchir, penser, songer à qc., méditer.

Nachdenken, n., ἡ στόχασις, σκέψις, μελέτη, réflexion, méditation, f.

Nachdenkend, adj. στοχαστικὸς, ὁποῦ συλλογίζεται, μελετᾶ, méditatif, pensif.

Nachdenklich, adj. ἄξιος στοχάσεως ἢ σκέψεως, ἄξιος μελέτης, digne de reflexion; κριτικός, κινδυνώδης, périlleux.

Nachdruck, *m.*, *ἡ ἔμφασις, ἐνέργεια*, force, vigueur; énergie, emphase, *f.*; (— der Bücher), *ἡ ἄδικος μετατύπωσις βιβλίων*, contrefaction, contrefaçon (d'un livre).

Nachdrucken, *v. a.* *μετατυπώνω* (*ἕνα βιβλίον*) *ἀδίκως*, contrefaire (un livre).

Nachdrucker, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ μετατυπώνει βιβλίον ἀδίκως*, contrefacteur, *m.*

Nachdrücklich, *adj*, *ἐμφατικὸς, ἐνεργητικός*, emphatique, énergique, vigoureux.

Nacheifer, *m.*, =eiferung, *f.*, *ἅμιλλα, ζῆλος εἰς μίμησιν, μίμησις μὲ ζῆλον*, émulation, *f.*

Nacheifern, *v. a.* einem, *μιμοῦμαι μὲ ζῆλον*, avoir de l'émulation, tâcher d'égaler q.

Nacheilen, *v. n.* einem, *τρέχω κατόπιν τινός*, courir après, poursuivre q.

Nacheinander, *adv.* *ὁ ἕνας ὕστερα ἀπὸ τὸν ἄλλον, ἡ μία ὕστερα ἀπὸ τὴν ἄλλην κτλ.*, de suite, l'un après l'autre.

Nachen, *m.*, *ἡ βάρκα, τὸ καΐκι*, nacelle, barque, *f.*

Nacherbe, *m.*, *κληρονόμος διωρισμένος εἰς τόπον τινὸς ἄλλου ἂν τύχῃ λείψῃ νὰ αὐτός*, héritier *m.* substitué.

Nachernte, *f*, *δεύτερον θέρος, ὑστερινὸν θέρος*, arrière-moisson, *f.*

Nachessen, *v. a.* *τρώγω μετά τι, ὕστερα ἀπό τι*, manger qc. après —.

Nachessen, *n.*, *τὰ τρωγάλια, ἐπιφορήματα, φαγὶ τὸ ὁποῖον φέρουν εἰς τὸ τέλος τοῦ γεύματος*, dessert, *m.*

Nachfallen, *v. n.* *πίπτω ὕστερα ἀπό τι, κατόπιν εἴς τι*, tomber après qc.

Nachfliegen, *v. n.* *πετῶ κατόπιν εἰς* —, voler après qc.

Nachfolge, *f.*, (in der Regierung 2c.) *ἡ διαδοχή*, succession, *f.*; *ἡ μίμησις*, imitation, *f.*

Nachfolgen, *v. n.* *ἀκολουθῶ*, suivre; *μιμοῦμαι*, imiter; (in der Regierung 2c.), *ἀκολουθῶ εἰς τὴν διοίκησιν κτλ.* *εἶμαι διάδοχος*, succéder.

Nachfolger, *m.*, — *ὁ διάδοχος*, successeur, *m.*; *ὁ ἀκόλουθος, ὀπαδός*, adhérent, sectateur, *m.*

Nachfordern, *v. n.* *ζητῶ ὕστερα, μετὰ ταῦτα, παρ' ἀπάνω*, demander par dessus, en outre.

Nachforderung, *f.*, *ζήτημα πλέον τῶν προτέρων ζητημάτων*, subrécot, *m.*

Nachforschen, *v. a.* *ἐρευνῶ, ἐξετάζω*, s'enquérir, s'informer, rechercher.

Nachforschung, *f.*, *ἡ ἔρευνα, ἐξέτασις*, recherche, perquisition, enquête *f.*

Nachfrage, *f.*, *ἡ ἐρώτησις, ζήτησις*, recherche, demande, *f.*

Nachfragen, *v. a.* *ἐρωτῶ, ζητῶ*, demander, s'informer.

Nachfüllen, *v. a.* *γεμίζω*, remplir.

Nachgeben, *v. a.* *δίδω ἔπειτα, δίδω πρὸς τὰ ἄλλα*, ajouter (à ce qu'on a donné); *v. n.* *ξετεντώνομαι, ὑποχωρῶ* (*οἷον· ἕνα σχοινί κτλ.*), se détendre, se relâcher; (einem andern), *ὑποχωρῶ, ὑποτάσσομαι εἰς τὴν γνώμην τινός*, céder, déférer, se rendre aux volontés de q.; (einwilligen), *δέχομαι, στέργω, συγκατανεύω*, condescendre, se laisser fléchir, consentir.

Nachgeben, *n.*, Nachgebung, *f.*, *ἡ στέρξις, συγκατάνευσις*, condescendence, déférence, *f.*

Nachgeboren, *adj.* *ὀψίγονος, ὁ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του γεννηθείς*, posthume, *m.*

Nachgeburt, *f.*, *τὸ χόριον, τὰ πετζιὰ εἰς τὰ ὁποῖα τὸ βρέφος ἦτον τυλιγμένον εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρός*, arrière-faix, *m.*, secondines, *f. pl.*

Nachgehen, *v. a.* *πηγαίνω κατόπιν, ἀκολουθῶ*, suivre q., marcher après q.; (seinen Geschäften), *ἀκολουθῶ τὰς ὑποθέσεις, καταγίνομαι εἰς τὰς ὑποθέσεις μου*, vaquer à ses affaires; (dem Spiele, dem Trunke 2c.), *εἶμαι δεδομένος εἰς τὸ παιγνίδι, εἰς τὴν μέθην κτλ.*, être adonné au jeu, au vin etc.

Nachgehends, *adv.* *μετὰ ταῦτα, ὕστερα, ἔπειτα*, après, après cela.

Nachgeschmack, *m.*, *ἀνοστία, ἀχαμνὴ γεῦσις τὴν ὁποίαν ἀφίνει ἕνα ποτὸν ἢ ἕνα φαγὶ εἰς τὸ στόμα*, goût *m.* qui reste de qc., déboire, *m.*

Nachgiebig, *adj.* *ὁποῦ εὔκολα συγκατανεύει, στέργει*, condescendant, déférant.

Nachgiebigkeit, *f.*, *ἡ εὐκολία τινὸς εἰς τὸ νὰ συγκατανεύσῃ*, condescendance, déférence; *f.*

Digitized by Google

Nachgraben, *v. a.* σκάπτω διὰ να εὕρω (οἷον· παραχωμένα πράγματα, μέταλλα κτλ.), suivre (ou chercher) en creusant, fouiller.
Nachgrübeln, *v. a.* ἐρευνῶ, ἐξετάζω συλλογιζόμενος, subtiliser.
Nachguß, *m.*, ἀπογέμισμα, remplage, *m.*
Nachhall, *m.*, ἡ ἀντιβοή, ἠχώ, écho, retentissement, *m.*
Nachhallen, *v. n.* ἀντιβοῶ, ἀντηχῶ, résonner, retentir.
Nachhängen, *v. n.* δίδομαι εἰς —, ἔχω κλίσιν εἰς —, καταγίνομαι εἰς —, se laisser aller à —, se livrer à —, s'adonner à —.
Nachhauen, *v. a.* (im Fechten), κτυπῶ μὲ τὸ σπαθὶ ἐμποδίζωντας πρῶτα τὸ κτύπημα τοῦ ἐναντίου, (escrim.) frapper de l'épée après avoir paré le coup; (von der Reiterei), κατατρέχω τὸν φεύγοντα ἐχθρὸν μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι), (*en parlant* de la cavalerie) poursuivre l'ennemi le sabre à la main.
Nachhelfen, *v. n.* βοηθῶ εἰς τὴν προκοπήν, εἰς τὴν προχώρησιν, aider q. à avancer, faire avancer qc.
Nachher, *adv.* ἔπειτα, μετὰ ταῦτα, après, après cela, ensuite.
Nachherbst, *m.*, τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου, arrière-saison, *f.*
Nachherig, *adj.* ὁ, ἡ, τὸ ὕστερον, posterieur, suivant.
Nachholen, *v. a.* πηγαίνω νὰ πάρω (τι ὕστερα ἀπὸ ἄλλο τι ὁποῦ ἐπῆρα πρῶτα), aller prendre (qc. après qc. qu'on avait pris auparavant); (das Versäumte), ἀναπληρώνω, διορθώνω, κάμνω (αὐτὸ ὁποῦ ἀμέλησα πρῶτα), réparer (une faute, ce qu'on avait négligé etc.).
Nachhut, *f.*, τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ στρατεύματος, arrière-garde, *f.*
Nachjagen, *v. a.* κυνηγῶ· (φυσικῶς καὶ μεταφ.), poursuivre (*prop.* et *fig.*).
Nachklang, *m.*, ἡ ἀντιβοή, ἀντηχὼ (ἀπὸ καμπάναν, χόρδαν), retentissement, résonnement, *m.*
Nachklingen, *v. n.* ἀντιβοῶ, ἀντηχῶ, résonner, retentir.
Nachkommen, *m. pl.*, οἱ μεταγενέστεροι, descendants, *m. pl.*
Nachkommen, *v. n.* ἔρχομαι ὕστερα, venir après, suivre; (einem Befehle), ἀκολουθῶ μίαν προσταγήν. obéir à un ordre, exécuter un ordre.
Nachkommenschaft, *f.*, οἱ μεταγενέστεροι, ἡ ἀπογονία, postérité, *f.*
Nachkömmling, *m.*, ὁ μεταγενέστερος), rejeton, *m.*
Nachlaß, *m.*, τὰ ὑπάρχοντα, ὁποῦ ἀφίνει τις μετὰ τὸν θάνατόν του, ce que q. laisse après sa sa mort; ἡ κληρονομία, succession, *f.*, héritage, *m*; (an einer Summe), ξεπεσμὸς (ἀπὸ μίαν ποσότητα), rabais, *m.*, remise *f.* (d'une somme); (einer Strafe), ἄφεσις, συγχώρησις (τιμωρίας), rémission (d'une peine); (Aufhören, Verminderung), παῦσις, ὀλιγόστευσις, cessation, *f.*, relâche, *m.*
Nachlassen, *v. a.* ἀφίνω ὀπίσω μου, laisser (qc. en arrière); ἀφίνω μετὰ τὸν θάνατον μου, ἀφίνω κληρονομίαν, laisser en mourant, laisser une succession; (etwas gespanntes), ξετεντώνω, ἀφίνω, ἀχαμνίζω, relâcher (ce qui était tendu); (am Preise), ἀφίνω, κατηβάζω, ξεπέφτω (ἀπὸ τὴν τιμὴν ἑνὸς πράγματος), rabattre, relâcher qc. du prix; *v. n.* ξετεντώνομαι, ἀχαμνίζομαι, se relâcher, se débander; (aufhören, sich vermindern), παύω, ὀλιγοστεύω, cesser, se diminuer.
Nachlassenschaft, *f.* Nachlaß
Nachlässig, *adj.* ἀμελής, négligent, nonchalant.
Nachlässigkeit, *f.*, ἡ ἀμέλεια, négligence, nonchalance.
Nachlaufen, *v. n.* τρέχω κατόπιν, κυνηγῶ, courir après q. ou après qc.
Nachleben, *v. n.* (einem Befehle ꝛc.), ἐξακολουθῶ μίαν προσταγήν, se conformer, obéir à un ordre.
Nachlebend, *adj.* die Nachlebenden, οἱ ὑπεζῶντες, οἱ ἀπομένοντες ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατόν τινος, les survivants, *m. pl.*
Nachlese, *f.*, τὸ σταχολόγημα, glanage, *m.*; σύναξις τῶν

σταφυλιῶν ὁποῦ ἀπόμειναν μετὰ τὸν τρύγον, grappillage, *m.*

Nachlesen, *v. a.* σταχολογῶ, glaner; συνάζω τὰ σταφύλια ὁποῦ ἔμειναν μετὰ τὸν τρύγον, grappiller; etwas —, διαβάζω τι, lire qc.

Nachliefern, *v. a.* παραδίδω ἢ στέλλω εἴς τινα ἐκεῖνο ὁποῦ ἀκόμη ἔλλειπε, parfournir.

Nachmachen, *v. a.* μιμοῦμαι (τὸ ἔργον, τὴν τέχνην τινός), imiter, contrefaire.

Nachmalen, *v. a.* ἀντιγράφω ζωγραφίαν, copier (un tableau).

Nachmalig, *adj.* ὕστερα γινόμενος, suivant, postérieur.

Nachmals, *adv.* μετὰ ταῦτα, ἔπειτα, ὕστερα, puis, après, ensuite.

Nachmessen, *v. a.* ξαναμετρῶ, remesurer.

Nachmittag, *m.*, τὸ ἀπόγευμα, ὁ καιρὸς μετὰ τὸ μεσημέρι, après-midi, *m.*, l'après-dînée, *f.*

Nachmittägig, *adj.* ὁποῦ γίνεται μετὰ τὸ μεσημέρι, d'après-midi.

Nachmittags, *adv.* μετὰ τὸ μεσημέρι, τὸ ἀπόγευμα, après-midi.

Nachräumen, *v. a.* einem etwas, βάνω εἰς τάξιν τὰ ἀφιμένα εἰς ἀταξίαν ἀπὸ ἄλλον τινα, arranger ce qu'un autre a laissé en désordre.

Nachrechnen, *v. a.* ξαναλογαριάζω, recompter, examiner un compte.

Nachrede, *f.*, (üble —), ἡ δυσφημία, κακὴ φήμη, κατηγορία, blâme, *m.*, médisance, mauvaise réputation, *f.*

Nachreden, *v. a.* μεταλέγω, λέγω αὐτὸ ὁποῦ μοι εἶπέ τις, redire; einem übel —, κακοφημίζω, δυσφημίζω, κατηγορῶ, parler mal, médire de q.

Nachreisen, *v. n.* ἀκολουθῶ τινα εἰς τὸ ταξίδι, suivre, poursuivre q. (qui est parti).

Nachreiten, *v. n.* ἀκολουθῶ ἱππεύωντας, ἀκολουθῶ μὲ ἄλογον, suivre, poursuivre q. à cheval.

Nachrennen, *v. n.* τρέχω κατόπιν, ἀκολουθῶ τρέχωντας, courir après q. ou après qc.

Nachreue, *f.*, ἡ ἀργὴ μεταμέλεια, ἀργὴ μετάνοια, repentir *m.* tardif.

Nachricht, *f.*, ἡ εἴδησις, avis, avertissement, *m.*, nouvelle, relation, *f.*

Nachrichter, *m.*, ὁ δήμιος, (τουρκ. τζιλάτης), maître des hautes oeuvres, bourreau, *m.*

Nachrichtlich, *adv.* zur Nachricht, εἰς εἴδησιν, pour avis.

Nachrücken, *v. n.* ἀκολουθῶ (μὲ στράτευμα), suivre (avec une armée).

Nachruf, *m.*, ἀποχαιρετισμὸς εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἐμίσευσε, mots *m. pl.* adressés à q. qui est parti, adieu *m.* qu'on lui dit après son départ; φήμη, ὄνομα ὁποῦ ἔχει τις μετὰ τὸν θάνατόν του, renommée, *f.*, renom (après la mort), *m.*

Nachrufen, *v. n.* einem, φωνάζω εἴς τινα ὁποῦ ἀναχώρησε, crier après q.

Nachruhm, *m.*, ἡ δόξα (ἐπιμένουσα μετὰ τὸν θάνατόν τινος), renommée, (bonne) réputation, *f.*, renom (après la mort), *m.*

Nachrühmen, *v. a.* einem etwas, ἐπαινῶ τι εἴς τινα ὁποῦ ἐμίσευσε ἢ ἀπέθανε, dire qc. à la louange de q. (après son départ ou après sa mort).

Nachsagen, *v. a.* μεταλέγω, ξαναλέγω, redire; — λέγω διά τινά τι, dire qc. de q.

Nachsatz, *m.*, τὸ ἑπόμενον (εἰς ἕναν λόγον), conséquent, *m.*, conclusion, *f.*; ἡ ἐλάσσων εἰς τὸν συλλογισμὸν, (φιλοσ.), (en logique) mineure, *f.*

Nachschallen, *v. n.* ἀντιβοῶ, ἠχολογῶ, retentir, résonner.

Nachschicken, *v. a.* στέλλω ὕστερα, στ. μετὰ ταῦτα, envoyer après; στέλλω κατόπιν τινός, envoyer après q.

Nachschießen, *v. a.* προσθέτω, ajouter; (Geld), δίδω πάλιν ἄσπρα, donner de nouveau de l'argent, suppléer à une somme; — ὁμοίως· ξαναμετρῶ τὰ ἄσπρα, recompter (de l'argent) par jets; — *v. n.* ῥίπτω κατόπιν τινὸς τουφέκι κτλ., tirer après q.; — πίπτω κατόπιν τινὸς (οἷον· ἕνας σωρὸς ἄμμου), tomber après (*p. e.* un tas de sable).

Nachschlagen, *v. a.* Geld, φκιάνω μονέδαν κατὰ τὸν τύ-

που μιᾶς ἄλλης, contrefaire (une pièce de monnaie); in einem Buche, *γυρεύω τι εἰς ἕνα βιβλίον*, chercher qc. dans un livre.

Nachschleichen, *v. n.* *πηγαίνω κρυφίως ἢ σιγὰ κατόπιν τινός*, suivre secrétement.

Nachschleppen, *v. a.* *σύρνω, τραβῶ κατόπιν*, traîner après.

Nachschlüssel, *m.*, *τὸ ἀντικλείδι*, fausse-clef, *m.*

Nachschmecken, *v. n.* *ἀφίνει* (*τὸ πιοτὸν κτλ.*) *μίαν ἀχαμνὴν γεῦσιν εἰς τὸ στόμα*, laisser un mauvais goût dans la bouche (*se dit* des boissons etc.).

Nachschreiben, *v. a.* *γράφω αὐτὰ ὁποῦ ὑπαγορεύει τις*, écrire sous la dictée de q.

Nachschreyen, *v. n.* *φωνάζω κατόπιν τινός*, crier après q.

Nachschrift, *f.*, *προσθήκη εἰς τὸ τέλος μιᾶς γραφῆς*, postscriptum, *m.*, apostille, *f.*

Nachschuß, *m.*, *ἡ προσθήκη εἰς μίαν ποσότητα ἀσπρῶν*, supplément *m* d'une somme.

Nachschwimmen, *v. n.* *ἀκολουθῶ τινα κολυμβῶντας*, suivre q. à la nage.

Nachsegeln, *v. a.* *ακολουθῶ μὲ καράβι*, faire voile après un autre vaisseau, le poursuivre.

Nachsehen, *v. a.* *κυτάζω*, regarder; (etwas durchsehen), *ἐξετάζω* (*ἕνα σύγγραμμα, τὴν δουλειάν τινος κτλ.*), faire la revision de qc.; *v. n.* einem —, *παραβλέπω, δὲν ἐλέγχω*, avoir de l'indulgence pour q., pardonner qc. à q.

Nachsehen, *n.*, *ἐξέτασις*, revision, *f.*; *παράβλεψις, συγχώρησις*, indulgence; das leere — haben, *δὲν ἔχω ἄλλο τίποτες ἔξω ἀπὸ τὴν θεωρίαν, ἀφανίσθη ἡ ἐλπίς μου*, n'avoir que la vue, être frustré de ses espérances.

Nachsenden, *v. a.* s. Nachschicken.

Nachsetzen, *v. a.* *ψηφῶ ὀλιγώτερον, δὲν ψηφῶ τόσον ὅσον ἄλλο τι, νομίζω κατώτερον*, déprécier, dépriser; *v. n.* einem, *κυνηγῶ, τρέχω κατόπιν*, poursuivre q.

Nachsicht, *f.*, *ἡ παράβλεψις, συγκατάβασις*, indulgence, *f.*; *ἀναβολή* délai, *m.*

Nachsichtig, *adj.* *ὁποῦ παραβλέπει τὰ σφάλματά τινος, συγκαταβατικός*, indulgent.

Nachsinnen, *v. n.* *μελετῶ, σκέπτομαι, ἐρευνῶ, ἐξετάζω*, méditer (qc.) rêver, réfléchir (sur qc.).

Nachsinnen, *n.*, *ἡ σκέψις, μελέτη, ἔρευνα*, méditation, *f.*

Nachsommer, *m.*, *τὸ τέλος τοῦ καλοκαιριοῦ*, été St. Denis, été St. Martin, *m.*

Nachspähen, *v. a.* s. Nachforschen.

Nachspiel, *n.*, *μικρωτέρα κωμῳδία τὴν ὁποίαν παίζουν ὕστερα ἀπὸ μίαν ἄλλην*, petite pièce, farce, *f.*

Nachspotten, *v. n.* *μιμοῦμαι τοὺς λόγους τινὸς μὲ περιγελαστικὸν τρόπον*, contrefaire q. (surtout sa façon de parler).

Nachsprechen, *v. n.* *μεταλέγω τὰ λόγιά τινος, λέγω πάλιν αὐτὰ ὁποῦ μοι λέγει τις*, répéter (les paroles de q.).

Nachspringen, *v. n.* *πηδῶ κατόπιν*, sauter après q.

Nachspüren, *v. n.* einem Wilde, *γυρεύω τα ἴχνη ἑνὸς ζώου*, quêter une bête; *ἐρευνῶ, ἐξετάζω, γυρεύω*, rechercher, scruter qc.

Nächst, *adj.* *πλησιέστατος, ὁ πλέον πλησιέστερος, ὁ πλέον συμμότερος*, le, la plus proche, prochain; die nächste Woche, *τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα*, la semaine prochaine; der nächste Weg, *ὁ πλέον συμμότερος δρόμος*, le chemin le plus court; der nächste Preis, *ἡ πλέον κατωτέρα τιμή*, le dernier prix.

Nächst, *adv.* *μετ' ὀλίγον καιρόν*, en peu de temps, bientôt; *prp.* *ὕστερα ἀπό* —, après; nächst Gott, *μετὰ τοῦ θεοῦ, σὺν θεῷ*, après Dieu.

Nachstand, s. Rückstand.

Nächste, *m.*, *ὁ πλησίον*, prochain; mein Nächster, *ὁ πλησίον μου*, mon prochain.

Nachstechen, *v. a.* *ἀντιγράφω μίαν χαλκογραμμένην εἰκόνα*, contrefaire par le burin.

Nachstehen, *v. n.* *εὑρίσκω τόπον ὕστερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους*, avoir place après les autres; *ἀκολουθῶ*, suivre; einem —, *εἶμαι κατώτερος ἀπό τινα* (*εἰς μίαν ἐπιστήμην, εἰς μίαν τέχνην κτλ.*), céder à q. en qc., être in-

férieur à q. (dans une science, dans un art etc.).
Nachstehend, *adj.* ἀκόλουθος, ὁ, ἡ, τὸ ἑξῆς, ἐφεξῆς, suivant, ce qui suit.
Nachstellen, *v. n.* ἐπιβουλεύω, χάμνω ἐπιβουλήν, dresser des embûches, tendre des piéges à q.; *v. a.* eine Uhr —, γυρίζω ὀπίσω τὴν βελόνην μιᾶς ὥρας, retarder une montre.
Nachstellung, *f.*, ἡ ἐπιβουλή, embûche, *f.*, piége, *m.*
Nächstens, *adv.* μετ' ὀλίγον καιρὸν, bientôt, dans peu.
Nachsteuer, *f.*, προσθήκη εἰς τὸν δασμὸν, δεύτερος δασμὸς ὕστερα ἀπὸ ἄλλον, surtaxe, *f.*, taillon, *m.*
Nachsteuern, *v. a.* πληρώνω πάλιν δασμὸν ὕστερα ἀπὸ ἄλλον, payer la surtaxe ou le taillon.
Nachstich, *m.*, ἡ κόπια μιᾶς χαλκογραμμένης εἰκόνας, gravure contrefaite, copie, *f.*
Nachstoppeln, *v. a.* σταχολογῶ (ὀλίγα μόνον), glaner.
Nachstoßen, *v. a.* et *n.* σπρώχνω ἀκόμη (μίαν φορὰν), pousser encore (une fois); (im Fechten), κτυπῶ (μὲ τὴν μύτην τοῦ σπαθιοῦ) ἐμποδίζωντας τὸ κτύπημα τοῦ ἐναντίου, porter un coup (de la pointe de l'épée) après avoir paré le coup de l'adversaire.
Nachstreben, *v. n.* προσπαθῶ, πασχίζω νὰ ἀποκτήσω, aspirer à qc., ambitionner, rechercher qc.

Nachstreben, *n.*, Nachstrebung, *f.*, ἡ προσπάθησις, πάσχισις, recherche, *f.*
Nachstürzen, *v. n.* κρημνίζομαι, πίπτω ὕστερα ἀπό τι, s'abattre, s'écrouler après qc.
Nachsuchen, *v. a.* ἐρευνῶ, γυρεύω, rechercher, faire des perquisitions; ζητῶ, demander
Nachsuchung, *f.*, ἡ ἔρευνα, recherche, perquisition, *f.*; ἡ ζήτησις, demande, *f.*
Nacht, *f.*, ἡ νὺξ, νύκτα, nuit, *f.*; es wird —, νυκτιάζει, il se fait nuit; es ist —, εἶναι νύκτα, ἐνυκτίασε πλέον, il fait nuit; gute Nacht, καλὴ νύκτα σου, bon soir et bonne nuit; bey Nacht, in der Nacht (des Nachts), τὴν νύκτα, de nuit.
Nachtarbeit, *f.*, ἡ δουλειὰ εἰς τὴν νύκτα, veilles, *f. pl.*
Nachtarbeiter, *m.*, ἐκεῖνος, ὁποῦ δουλεύει τὴν νύκτα, celui qui travaille de nuit; ἐκεῖνος ὁποῦ ἀδειάζει τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν νύκτα, vidangeur, *m.*
Nachten, *v. i.* νυκτιάζει, se faire nuit.
Nachtessen, *n.*, τὸ δεῖπνον, souper, *m.*
Nachteule, *f.*, ἡ κουκουβάγια, ὁ μποῦφος, (ἡ *γλαύξ), hibou, *m.*
Nachtfalter, *m.*, s. Nachtvogel.
Nachtfrost, *m.*, ψύχρα (παγωσιὰ) γινομένη τὴν νύκτα, gelée *f.* de nuit.
Nachtgeschirr, *n.*, τὸ κατουρολάγηνον, pot *m.* de chambre.
Nachtgleiche, *f.*, ἰσημερία, équinoxe, *m.*
Nachthaube, *f.*, νυκτερινὴ σκούφια (τῶν γυναικῶν), cornette de nuit, dormeuse, *f.*
Nachtheil, *m.*, ἡ ζημία, βλάβη, préjudice, désavantage, détriment, *m.*
Nachtheilig, *adj.* ζημιώδης, βλαβερὸς, ἐπιζήμιος, préjudiciable, désavantageux.
Nachtherberge, *f.*, s. Nachtlager, *n.*
Nachthun, *v. a.* μιμοῦμαι (τὰς πράξεις τινός), imiter (les actions de q.).
Nachtigall, *f.*, τὸ ἀηδόνι, rossignol, *m.*
Nachtisch, *m.*, τὰ τρωγάλια, ἐπιφορήματα, πωρικὰ καὶ γλυκίσματα ὁποῦ τρώγουν εἰς τὸ τέλος τοῦ γεύματος ἢ τοῦ δείπνου, dessert, *m.*
Nachtkleid, *n.*, νυκτερινὸν φόρεμα, déshabillé, *m.*
Nachtlager, *n.*, κατάλυμα νυκτὸς διὰ τοὺς ὁδοιπόρους, κονάκι εἰς τὸ ὁποῖον κοιμᾶται ὁ ὁδοιπόρος, couchée, *f.*, gîte, *m.*
Nachtlampe, *f.*, νυκτερινὴ κανδήλα, lampe de veille, veilleuse, *f.*
Nächtlich, *adj.* νυκτερινός, nocturne.
Nachtlicht, *n.*, νυκτερινὸν κηρί, chandelle ou bougie *f.* de veille.
Nachtmahl, *n.*, τὸ κυριακὸν δεῖπνον, ἡ ἁγία εὐχαριστία, la sainte cène, *f.*

Nachtmännchen, *n.*, *ἐφιάλτης*, incube, *m.*; s. Alp.
Nachtmusik, *f.*, *μουσικὴ ἐν καιρῷ νυκτός*, sérénade, *f.*
Nachtmütze, *f.*, *τὸ νυκτερινὸν καλπάκι*, bonnet *m.* de nuit.
Nachtquartier, *n.*, s. Nachtlager.
Nachtrab, *m.*, *ἡ ὀπισθοφυλακή, τὸ ὀπισινὸν μέρος τοῦ στρατεύματος*, arrière-garde, *f.*
Nachtrabe, *m.*, s. Nachtschwalbe.
Nachtrachten, s. Nachstreben.
Nachtrag, *m.*, *προσθήκη εἰς σύγγραμμα*, supplément, *m.*; — *πληρωμὴ χρέους ὁποῦ ἀπέμεινε*, payement *m.* du restant.
Nachtragen, *v. a.* einem etwas, *φέρω τι κατόπιν τινός*, porter qc. après q.; (*μεταφ.*) *μνησικακῶ, ἔχω μνησικακίαν*, la garder à q.; — (ergänzen), *προσθέτω τι εἰς ἕνα σύγγραμμα, ἀναπληρῶ τὰ ἐλλειπῆ μέρη*, suppléer; (eine Zahlung —), *πληρώνω τὸ ἐπίλοιπον*, payer le restant.
Nachtreten, *v. n.* *ἀκολουθῶ* (*ὡς ὁ δοῦλος τὸν αὐθέντην*), suivre q. (comme le laquais qui suit son maître).
Nachtschatten, *m.*, *ὁ στρύχνος*, (*φυτόν*), morelle, *f.*, solanum, *m.*, (plante).
Nachtschwalbe, *f.*, *ὁ αἰγοθήλης*, (*πουλλί τι νυκτερινόν*), hirondelle *f.* de nuit.
Nachtschwärmer, *m.*, *ὁποῦ ἀπερνᾷ τὴν νύκτα μὲ συμπόσια, ὁποῦ περιφέρεται τὴν νύκτα εἰς τοὺς δρόμους*, coureur *m.* de nuit.
Nachtschweiß, *m.*, *νυκτερινὸς ἵδρωτας*, sueur *f.* de nuit.
Nachtsitzen, *n.*, *τὸ κάθισμα εἰς τὴν δουλειὰν τὴν νύκτα, ἡ ἀγρυπνία*, veilles, *f. pl.*
Nachtstück, *n.*, *ζωγραφία παρασταίνουσα νυκτερινὴν ὑπόθεσιν*, (peint.) nuit, *f.*
Nachtstuhl, *m.*, *τὸ ἀναγκαῖον* (*κινητόν*), chaise *f.* percée.
Nachttisch, *m.*, *τραπεζάκι μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸν στολισμὸν τῶν γυναικῶν*, toilette, *f.*
Nachttopf, *m.*, s. Nachtgeschirr.
Nachtviole, *f.*, *νυκτερινὸν ἴον*, (*νυκτερινὸν ἴτζιον, λουλοῦδι*), julienne (fleur), *f.*
Nachtvogel, *m.*, *νυκτερινὸν πουλλί*, oiseau *m.* de nuit; — *ὁμοίως νυκτερινὴ πεταλοῦδα, νυκτερινὴ φαρφάλα*, phalène, *f.*
Nachtwache, *f.*, *ἡ ἀγρυπνία*, veille, *f.*; — *φυλακάτωρες στρατιῶται ὁποῦ περιπατοῦν τὴν νύκτα*, guet, *m.*
Nachtwächter, *m.*, *ὁ νυκτοφύλαξ, νυκτερινὸς φύλαξ*, garde *m.* de nuit.
Nachtwandler, *m.*, *ὁ ὑπνοβάτης, ἄνθρωπος ὁποῦ περιπατεῖ κοιμώμενος*, noctambule, somnambule, *m.*
Nachtwandrer, *m.*, *νυκτερινὸς ὁδοιπόρος*, voyageur *m.* qui marche de nuit.
Nachtweibchen, *n.*, *ὑπόκοιτος* (*νομιζόμενος δαίμων ὁποῦ λαμβάνει γυναικεῖαν μορφὴν διὰ νὰ συνουσιασθῇ μὲ τοὺς ἄνδρας*), succube, *m.*
Nachtzeit, *f.*, *ὁ καιρὸς τῆς νυκτός, νυκτερινὸς καιρός*, temps *m.* de la nuit.
Nachtzeug, *n.*, *τὰ νυκτερινὰ φορέματα*, hardes *f. pl.* de nuit.
Nachwachsen, *v. n.* *αὐξάνω ὕστερα πάλιν, ξαναβλασταίνω*, revenir, repousser.
Nachwägen, Nachwiegen, *v. a.* *ζυγιάζω πάλιν, ξαναζυγιάζω*, repeser.
Nachwandeln, *v. n.* *ἀκολουθῶ, πηγαίνω κατόπιν*, suivre, marcher après q.; (*μεταφ.*) *ἀκολουθῶ τὰς προσταγὰς τινός, τὰς νουθεσίας τινός*, *fig.* obéir aux ordres de q., suivre les avis de q.
Nachweh, *n.*, Nachwehen, *pl.*, *οἱ πόνοι* (*ὠδῖναι*) *ὕστερα ἀπὸ τὴν γένναν*, douleurs *f. pl.* après l'enfantement; — *τὰ πάθη ὁποῦ ἀφίνει μία ἀῤῥωστία ἀφ' οὗ ἀπέρασε*, ressentiment *m.* de quelque maladie; (*μεταφ.*) *ἡ ἀργὴ μεταμέλεια*, *fig.* repentir après le fait.
Nachweisen, *v. a.* *δεικνύω, δείχνω*, montrer, faire voir; *ἀναπέμπω, ἀναφέρω τινὰ* (*εἰς ἄλλο μέρος ἑνὸς βιβλίου*), renvoyer (le lecteur).
Nachweisung, *f.*, *παραπομπὴ* (*ὅταν ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρῃ τὸν ἀναγνώστην εἰς ἄλλο μέρος τοῦ βιβλίου*), renvoi, *m.*
Nachwelt, *f.*, *οἱ μεταγενέστεροι*, postérité, *m.*
Nachwerfen, *v. a.* *ῥίπτω κατόπιν τινός*, jeter après; *fam.* sich einem —, (*μεταφ.*) *προσκολλοῦμαι εἰς τινα* (*ἀπὸ τι-*

Digitized by Google

φλὸν ἔρωτα), s'attacher à q. aveuglé par un fol amour.

Nachwinter, *m.*, *δεύτερος χειμῶνας, κρύον καὶ παγωσιὰ εἰς τὴν ἄνοιξιν*, hiver *m.* tardif.

Nachwuchs, *m.*, *ἐκεῖνο* (*φυτὸν, βλαστάρι κτλ.*) *ὁποῦ ξαναυξάνει*, recru, *m.*, revenue, *f.*; (*μεταφ.*) *οἱ νέοι*, *fig.* les jeunes gens.

Nachwünschen, *v. a.* *εὔχομαι* (*εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἔφυγε, ὁποῦ ἐμίσευσε, ὁποῦ ἀπέθανε*), faire des voeux (pour q. qui est parti, ou qui est mort).

Nachzahlen, *v. a.* *πληρώνω ὕστερα, πληρώνω μετ' ἔπειτα*, payer après, payer le restant.

Nachzählen, *v. a.* *ἀριθμῶ πάλιν, ξαναριθμῶ*, compter de nouveau.

Nachzeichnen, *v. a.* *σχεδιάζω ζωγραφίαν κατὰ ἕνα πρωτότυπον, ἀντιγράφω ζωγραφίαν*, dessiner d'après un modèle, copier.

Nachzeichnung, *f.*, *σχεδίασμα ζωγραφίας κατὰ ἕνα πρωτότυπον*, copie (d'un dessin), *f.*

Nachziehen, *v. a.* *σύρνω, τραβῶ κατόπιν μου ἢ μαζύ μου*, entrainer, tirer après soi; *v. n.* *πηγαίνω κατόπιν, ἀκολουθῶ*, aller après, suivre.

Nachzug, Nachtrab, *m.*, *ἡ ὀπισθοφυλακὴ, τὸ ὀπισινὸν μέρος τοῦ στρατεύματος*, arrière-garde, *f.*; *ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀκολουθοῦν, ὁποῦ πηγαίνουν κατόπιν*, suite, queue, *f.*

Nachzügler, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ ἀκολουθεῖ ἕνα στράτευμα μόνον διὰ νὰ λεηλατήσῃ* (*νὰ κουρσεύσῃ*), traineur, maraudeur, *m.*

Nacken, *m.*, *ὁ τράχηλος, σβέρκος*, chignon, *m.*, nuque, *f.*; *fig.* einem auf dem Nacken seyn, (*μεταφ.*) *κυνάζω σοβαρὰ ὅλα ὅσα κάμνει τις, δὲν τοῦ ἀφίνω πολλὴν ἐλευθερίαν*, être aux trousses de q., surveiller q.

Nacket, Nackt, Nackend, (Nackig), *adj.* *γυμνός*, nu (*prop.* et *fig.*).

Nacktheit, *f.*, *ἡ γυμνότης*, nudité, *f.*

Nadel, *f.*, (Stecknadel), *ἡ βελόνη, ἡ κομβοβελόνη, καρφίτζα*, épingle, *f.*; (Nähnadel), *ἡ βελόνη* (*διὰ ῥάψιμον*), aiguille, *f.*; (an Bäumen), *τὰ στενὰ φύλλα τῆς ἐλάτης, τῆς πιτυᾶς*, (botan.) feuille *f.* aciculaire.

Nadelbüchse, *f.*, *ἡ βελονοθήκη*, aiguillier; étui *m.* à épingles.

Nadelgeld, *n.*, *δῶρον ὁποῦ δίδει τινὰς κάθε χρόνον εἰς τὴν γυναῖκα του διὰ στολισμόν της*, épingles, *f. pl.*

Nadelholz, *n.*, *δένδρα μὲ στενὰ φύλλα*, (*οἷον· ἡ ἐλάτη, ἡ πιτυά*), arbres *m. pl.* à feuilles aciculaires.

Nadelkissen, *n.*, *προσκεφαλάκι διὰ βελόναις*, pelote, *f.*, peloton, *m.*

Nadelkopf, *m.*, *τὸ κομβὶ τῆς βελόνης*, tête *f.* d'épingle.

Nadelöhr, *n.*, *ἡ τρύπα τῆς βελόνης*, trou d'aiguille, chas, *m.*

Nadelspitze, *f.*, *ἡ μύτη τῆς βελόνης*, pointe *f.* d'une aiguille, d'une épingle.

Nadler, *m.*, *ὁ βελονᾶς, βελονοποιός*, aiguillier, épinglier, *m.*

Nagel, *m.*, (von Eisen), *τὸ καρφί*, clou, *m.*; (hölzerner), *ξύλινον καρφί*, cheville, *f.*; (f. Pflock); (an den Fingern und Zehen), *τὸ ὀνύχι, νύχι* (*εἰς τὰ δάκτυλα*), ongle (des doigts), *f.*

Nagelfell, *n.*, *ἄσπρον πετσὶ εἰς τὸ μάτι τοῦ ἀλόγου*, onglée, *f.*

Nägelein, f. Gewürznägelein.

Nagelfest, *adj.* *στερεωμένος μὲ καρφιὰ, καρφωμένος*, cloué, fermé à clous.

Nagelgeschwür, *n.*, *ἡ παρονυχίδα, ἀπόστημα εἰς τὸ ὀνύχι τοῦ δακτύλου*, panaris, *m.*

Nagelkopf, *m.*, *τὸ κομβὶ τοῦ καρφιοῦ*, tête *f.* d'un clou.

Nägelmaale, *n. pl.*, *τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ*, stigmates, *m. pl.*

Nageln, *v. a.* *καρφώνω*, clouer.

Nagelneu, *adj.* *ὅλο καινούριος*, *fam.* tout battant neuf.

Nagelschmidt, *m.*, *ὁ καρφᾶς, καρφοποιός*, cloutier, *m.*

Nagen, *v. a.* *τρώγω, ἀποτρώγω* (*μὲ τὰ δόντια*), ronger.

Nahe, *adj.* *ὁποῦ εἶναι πλησίον, κοντὰ, συμμά*, proche, voisin, contigu; ein naher Verwandter, *πλησίον συγγενής*, proche parent, *m*; *συμμά*, proche, près.

Nähe, *f.*, *ἡ πλησιότης, τὸ ὀλί–*

γον διάστημα, proximité, f., voisinage, m.

Nahen, v. n. sich —, v. r. πλησιάζω, ἔρχομαι πλησίον, approcher, s'approcher

Nähen, v. a. ῥάπτω, coudre.

Nähen, n., τὸ ῥάψιμον, action de coudre, couture, f.

Näher, adj. πλησιέστερος, συμμώτερος, plus proche; adv. πλησιέστερα, συμμώτερα, plus proche (adv.), plus près.

Näherkauf, m., Näherrecht, n., τὸ δίκαιον τῆς πρώτης ἀγοράσεως, τὸ προνόμιον νὰ ἀγοράσῃ τις τι πρωτήτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον, retrait conventionnel droit m. de retenue, de retrait.

Nähern, v. a. πλησιάζω, βάνω πλησιέστερα, συμμώτερα, approcher, avancer; sich —, v. n. πλησιάζω, ἔρχομαι πλησιέστερα, approcher (v n.), s'approcher.

Näherung, f., ὁ πλησιασμός, τὸ πλησίασμα, approche, f.; (εἰς τὰ μαθηματικά) πλησιασμός, approximation, f.

Nähkissen, n., προσκεφαλάκι διὰ ῥάψιμον, carreau, m.

Nahme 2c., s. Name 2c.

Nähnadel, f., ἡ βελόνη διὰ ῥάψιμον, aiguille (à coudre).

Nähpult, n., σεντουκάκι (εἰς σχῆμα ἀναλογίου) διὰ τὸ ῥάψιμον, carreau (d'une couturière), m.

Nährahm, m., ὁ μάγγανος διὰ ῥάψιμον, métier (de couturière), m.

Nähren, v. a. τρέφω, nourrir, alimenter, entretenir; sich τρέφομαι, κερδαίνω τὸ ψωμί μου, se nourrir, vivre, subsister.

Nahrhaft, adj. θρεπτικός, nourrissant, alimenteux, substantiel; ein —ter Ort, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον πολλοὶ κερδαίνουν τὸ ψωμί των, lieu où l'on trouve à gagner sa vie.

Nahrhaftigkeit, f., τὸ θρεπτικόν, qualité f. de ce qui est nourrissant.

Nähring, m., δακτυλήθρα ἀνοικτὴ ἄνωθεν, dé m. sans fond.

Nahrlos, adj. ἄτροφος, ὁποῦ δὲν τρέφει, qui n'est pas nourrissant; nahrlose Zeit, καιρὸς δύσκολος, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ ἄνθρωποι δύσκολα εὑρίσκουν τὸ ψωμί των, temps m. pl. difficiles, fâcheux.

Nahrlosigkeit, f., ἡ ἀτροφία, manque m. de nourriture; δυσκολία, στενοχωρία, difficulté f. de subsister, de gagner sa vie.

Nährstand, m., (ἡ τρέφουσα κατάστασις) οἱ χωριάται καὶ τεχνῖται, tiers-état, m.

Nahrung, f., ἡ τροφή, nourriture, f.; ἡ ζωοτροφία, vivres, m. pl.; δουλεια (τέχνη, πραγματεια κτλ.) μὲ τὴν ὁποίαν κερδαίνει τις τὸ ψωμί του, travail (métier, trafic etc.) par lequel q. gagne sa vie.

Nahrungsmittel, n., τὸ μέσον τροφῆς, ἡ τροφή, ζωοτροφία, aliment, m., nourriture, f.

Nahrungssaft, m., θρεπτικὸν ζουμί, ὁ χυλός, suc m. nourricier.

Nahrungssorge, f., φροντίδα διὰ τὴν τροφήν, διὰ τὸν τρόπον πῶς νὰ ἐβγάλῃ τις τὸ ψωμί του, soin m. de la vie.

Nähschule, f., σχολεῖον εἰς τὸ ὁποῖον τὰ κορίτζια μανθάνουν νὰ ῥάπτουν, école f. où l'on enseigne la couture.

Nähseide, f., μετάξι διὰ ῥάψιμον, soie f. torse.

Naht, f., ἡ ῥαφή, couture, f.; (anat.) suture, f.

Nähterey, f., τὸ ῥάψιμον, couture, f., point, m.

Nähterin, f., ἡ ῥάπτισσα, couturière, f.

Nähtisch, m., τραπέζι διὰ ῥάψιμον, table f. de couturière.

Nähzeug, n., τὰ χρειαζόμενα διὰ τὸ ῥάψιμον, attirail m. de couturière.

Name, m., τὸ ὄνομα, nom, m.; sich (dat.) einen Namen machen, ἐβγάζω ὄνομα (εἰς τὸν κόσμον), se faire un nom.

Namenlos, adj. ἀνονόμαστος, sans nom; ἀνώνυμος, anonyme; — ἀνεκδιήγητος, indicible.

Namenregister, Namenverzeichniß, n., κατάλογος ὀνομάτων, liste, f., rôle, m., nomenclature, f.

Namenstag, m., ὁ ἅγιος συνονόματος, fête f. d'une personne.

Namensvetter, m., fam. ὁποῦ ἔχει τὸ ἴδιον ὄνομα μὲ ἄλ-

λόν τινα, qui a le même nom qu'un autre.

Namenszug, *m.*, μονοκονδυλιά, μονόγραμμα, chiffre, monogramme, *m.*

Namentlich, *adv.* ὀνομαστὶ, μὲ τὸ ὄνομα, nommément.

Namhaft, *adj.* μεγάλος, ἀξιόλογος, considérable, renommé; namhaft machen, ὀνομάζω, φανερώνω, nommer.

Nämlich, (nehmlich), *adv.* δηλαδὴ, τοῦτ' ἔστι, c'est-à-dire, savoir.

Nämliche, (der, die, das), *adj.* ὁ ἴδιος, ἡ ἰδία, τὸ ἴδιον, le, la même.

Napf, *m.*, τὸ τρυβλίον, βαθουλωτὸν πιάτο, écuelle, terrine, *f.*

Naphta, *m.*, ἡ νάφθα, εἶδος ἀσφάλτου, naphte, *f.*

Narbe, *f.*, ἡ οὐλὴ, τὸ σημάδι ὁποῦ μνήσκει ἀπὸ μίαν πληγὴν, cicatrice, marque (d'une plaie), *f.*; (bey den Gärbern), τὸ ἐξωτερικὸν μέρος τοῦ πετζιοῦ, (tann.) fleur *f.* du cuir.

Narben, *v. n.* sich —, *v. r.* σφαλίζομαι, σκεπάζομαι μὲ πετζὶ (λέγεται διὰ πληγάς), se cicatriser; *v. a.* (bey den Gärbern), ξύω ταῖς τρίχες ἀπὸ τὸ πετζὶ, (tann.) ôter le poil du cuir.

Narbenseite, *f.*, τὸ ἐξωτερικὸν μέρος τοῦ πετζιοῦ (εἰς τὸ ὁποῖον ἦταν ἡ τρίχες), fleur *f.* du cuir.

Narbig, *adj.* ὁποῦ ἔχει οὐλὰς (ἢ σημάδια ἀπὸ πληγάς), cicatrisé; narbiges Leder, σπειρωτὸν πετζὶ, cuir *m.* à grain.

Narcisse, s. Narzisse.

Narde, *f.*, Narden, *m.*, ἡ νάρδος (φυτόν), nard, *m.*

Narr, *m.*, ὁ μωρὸς, τρελὸς, ζουρλὸς, παλαβὸς, fou, sot, *m.*; (Spaßmacher), ὁ γελωτοποιὸς, μπουφοῦνος, μασχαρᾶς, bouffon, *m.*; sich (*dat.*) einen Narren an einer Sache gefressen haben, τρελαίνομαι ἐπάνω εἰς ἕνα πρᾶγμα, ἀγαπῶ ἕως τὴν τρελάδα, être fou de qc.

Narren, *v. n.* κάμνω τὸν τρελὸν, φέρνομαι ὡς τρελός, faire le fou, goguenarder; *v. a.* περιπαίζω, περιγελῶ, se jouer de q., turlupiner q.

Narrenhaft, Narrenmäßig, *adj.* et *adv.* μωρὸς, τρελὸς μὲ τρελὸν τρόπον, fou, comme fou.

Narrenhaus, *n.*, ἐσπιτάλι διὰ τοὺς μωροὺς (τρελοὺς, παλαβούς), hôpital *m.* des fous, petites-maisons, *f. pl.*

Narrenkappe, *f.*, σκοῦφια γελωτοποιοῦ (μπουφοῦνου), bonnet *m.* de fou.

Narrenkolbe, *f.*, ῥαβδὶ (μπαστοῦνι) τοῦ γελωτοποιοῦ, (τοῦ μπουφοῦνου), marotte, *f.*

Narrenposse, *f.*, τρελὸν πρᾶγμα, τρέλα (μασχαραλίκι, τουρκ.), folie, sottise, bouffonnerie, *f.*

Narrenseil, *n.*, *fig. fam.* einen am —seile herumführen, περιπαίζω τινὰ μὲ ματαίας ἐλπίδας, mener q. par le nez.

Narrenstreich, *m.*, τρελὸν κάμωμα, τρέλα, action folle, folie, extravagance, *f.*

Narrentheidung, *f.*, μωρολογία, τρελὰ λόγια, paroles folles, sottises, *f. pl.*

Narrheit, *f.*, ἡ μωρία, τρέλα, τρελάδα, μανία, folie, démence, sottise, manie, *f.*

Närrin, *f.*, ἡ μωρὴ, τρελὴ, folle, sotte, *f.*

Närrisch, *adj.* μωρὸς, τρελὸς, παλαβός, fou, extravagant; — παράξενος, γελοιώδης, étrange, ridicule; närrisch werden, γίνομαι μωρὸς, τρελὸς, μωραίνομαι, τρελαίνομαι, devenir fou, perdre l'esprit.

Narval, *m.*, ὁ θαλάσσιος μονόκερως, εἶδος κήτους, narval, *m.*

Narzisse, *f.*, ὁ νάρκισσος, τὸ ματζικόροδον, (λουλοῦδι), narcisse, *f.*

Naschen, *v. n.* et *n.* τρώγω κρυφίως (κλεφτάτα), κλέπτω φαγητὰ (ἀπὸ λαιμαργίαν), goûter (secrètement) par friandise.

Näscher, *m.*, ὁ λαίμαργος, friand, *m.*

Näscherey, *f.*, ἡ λαιμαργία, friandise, *f.*; — φαγητὸν νόστιμον (διὰ λαίμαργον), friandise, *f.*, morceau *m.* friand.

Naschhaft, Naschig, *adj.* λαίμαργος, friand, qui aime à goûter par friandise.

Naschhaftigkeit, *f.*, ἡ λαιμαργία, friandise, *f.*

Naschwerk, *n.*, νόστιμα φαγητὰ

(διὰ λαιμάργους), γλυκίσματα, friandises, *f. pl.*
Nase, *f.*, ἡ μύτη, nez; (μεταφ.) σκληρὸς ἔλεγχος, réprimande sévère, reproche, *f*; sich (*dat.*) die — begießen, *vulg.* μεθύω, μεθῶ, s'enivrer, se soûler; einem — eine drehen, ἀπατῶ ἢ γελῶ τινα λέγωντάς τον ψεύματα, faire accroire qc. à q.
Nasehorn, Nashorn, *n.*, ὁ ῥινόκερως, rhinocéros, *m.*
Nasenbein, *n.*, τὸ κόκκαλον τῆς μύτης, (anat.) vomer, *m.*
Nasenbluten, *n.*, αἱμοῤῥαγία τῆς μύτης, saignement *m.* de nez; Nasenbluten haben, ἡ μύτη μου ἐβγάζει αἷμα, saigner du nez.
Nasengeruch, *m.*, βρῶμα τῆς μύτης, punaisie, *f.*
Nasengeschwür, *n.*, ἀπόστημα εἰς τὴν μύτην, ἡ ὄζαινα, ulcère au nez, ozène, *m.*
Nasengewächs, *n.*, πολύπους (κομμάτι κρέας ὁποῦ γίνεται) εἰς τὰ ῥουθούνια, polype (au nez), *m.*
Nasenlaut, *m.*, φωνῆεν ὁποῦ προφέρεται διὰ τῆς μύτης (ὡς τὸ *m.*, *n.* εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν), son *m.* nasal.
Nasenloch, *n.*, τὸ ῥουθοῦνι, narine (de l'homme), *f.*; naseau (de l'animal), *m.*
Nasenquetsche, *f.*, νεκροσέντουκον μὲ χαμηλὸν σκέπασμα, cercueil *m.* plat.
Nasenrümpfen, *n.*, τὸ ζάρωμα τῆς μύτης, σήκωμα τοῦ χείλους (ἀπὸ καταφρόνησιν), ricanement, *m.*
Nasenspitze, (Nasenkuppe), *f.*, ἄκρα τὴν μύτης, bout *m.* du nez.
Nasenstüber, *m.*, ὁ κονδυλισμός, ἡ σκορδομυτιά, nasarde, chiquenaude, *f.*
Nasentuch, s. Schnupftuch.
Naseweis, *adj.* πολλὰ περίεργος, ἀδιάντροπος, ἀναίσχυντος, trop curieux, suffisant, impertinent.
Naseweisheit, *f.*, ἡ παραπολλὴ περιέργεια, ἀδιαντροπία, curiosité impertinente, suffisante.
Nashorn, s. Nasehorn.
Naß, *adj.* βρεγμένος, βρεμμένος, ὑγρός, humide, mouillé; (μεταφ.) μεθυσμένος, ivre.
Nässe, *f.*, ἡ ὑγρότης, ὑγράδα, humidité, *f.*
Nässen, *v. n.* ἐβγάζει ὑγράδα, στάζει, σταλάζει, suinter.
Näßlich, *adj.* ὀλίγον ὑγρός, ὑγρούτζικος, un peu humide, un peu mouillé.
Nation, *f.*, τὸ γένος, ἔθνος, nation, *f.*
National, *adj.* ἀνήκων εἰς ἕνα γένος, τοῦ γένους, τοῦ ἔθνους, national.
Nationalcharakter, *m.*, χαρακτὴρ τοῦ γένους, caractère *m.* national.
Nationalversammlung, *f.*, συνέλευσις τῶν ἐπιτρόπων τοῦ γένους, assemblée *f.* nationale.
Nativität, *f.*, τὸ ὡροσκόπιον, (ἡ στάσις τῶν πλανητῶν εἰς τὴν ὥραν τῆς γεννήσεως τινός), nativité, *f.*; einem die Nativität stellen, βάνω τὸ ὡροσκόπιον τινός, μαντεύω ἀπὸ τὸ ὡροσκόπιόν του, dresser la nativité de q., tirer l'horoscope de q.
Natter, *f.*, ἡ ἀσπίδα, εἶδος ὀφιδιοῦ φαρμακεροῦ, aspic, *m.*; vipère, *f.*
Natterzunge, *f.*, γλῶσσα ὀφιδιοῦ, langue *f.* de vipère; (μεταφ.) κακὴ γλῶσσα, ὁποῦ κατηγορεῖ, *fig.* langue d'aspic (qui calomnie); (eine Pflanze), ὀφιόγλωσσον (φυτόν), ophioglosse, langue *f.* de serpent (plante).
Natur, *f.*, ἡ φύσις, nature, *f.*; (Leibesbeschaffenheit), τὸ φυσικὸν, ἡ φυσικὴ κατάστασις τοῦ σώματος, naturel, tempérament, *m.*, complexion, *f.*
Naturalien, *f.*, περίεργα πράγματα τῆς φύσεως, curiosités *f. pl.* naturelles.
Naturalien-Cabinet, *n.*, συλλογὴ περιέργων πραγμάτων φυσικῶν, cabinet *m.* d'histoire naturelle.
Naturalisiren, *v. a.* δίδω εἰς τινα τὸ προνόμια τῶν ἐντοπίων, naturaliser.
Naturalismus, *m.*, δόγμα ἐκείνων, ὁποῦ πιστεύουν μόνον εἰς τὴν φιλοσοφικὴν φυσικὴν θρησκείαν, naturalisme, *m.*
Naturalist, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει θεὸν ἀλλὰ δὲν δέχεται τὴν θεῖαν γραφήν, naturaliste (philosophe naturaliste), *m.*
Naturbegebenheit, *f.*, φυσικὸν συμβεβηκὸς, φυσικὸν φαινόμενον, phénomène, *m.*

Naturell, n., ἡ φυσικὴ κατάστασις τοῦ σώματος, τὸ φυσικόν, naturel, m.
Naturforscher, Naturkundige, m., ὁ φυσικὸς, γνωριστὴς τῆς φύσεως, naturaliste, physicien, m.
Naturgabe, f., φυσικὸν χάρισμα, φυσικὴ ἐπιτηδειότης, talent m. naturel.
Naturgeschichte, f., ἡ φυσικὴ ἱστορία, histoire f. naturelle.
Naturgesetz, n., ὁ νόμος τῆς φύσεως, φυσικὸς νόμος, loi f. de la nature.
Naturkind, n., s. Naturmensch.
Naturkraft, f., ἡ δύναμις τῆς φύσεως, force f. naturelle.
Naturkunde, -kenntniß, f., εἴδησις διὰ τὰ τῆς φύσεως, physique, f.
Naturlehre, f., ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη, physique. f.
Natürlich, adj. φυσικός, naturel, physique; (ungezwungen), χωρὶς τέχνην, εἰλικρινής, naturel, naïf; ein natürliches Kind, νόθος, μπάσταρδος, enfant naturel, bâtard, m.
Naturmensch, m., ἄνθρωπος τῆς φύσεως, ὁποῦ εἶναι τοιοῦτος καθὼς τὸν γεννᾶ ἡ φύσις, homme m. naturel.
Naturrecht, n., τὰ φυσικὰ δίκαια, φυσικὰ νομικά, droit m. de nature, droit naturel.
Naturreich, n., ὅλα τὰ περιεχόμενα εἰς τὴν φύσιν (δηλαδὴ τὰ ζῶα, τὰ φυτά, ὀρυκτά), règne m. de la nature.
Naturspiel, m., παιγνίδι τῆς φύσεως, jeu, m.
Naturtrieb, m., φυσικὴ ὁρμή, φυσικὴ ὄρεξις, instinct, m.
Naturwissenschaft, f., ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη, science, connaissance f. de la nature.
Nebel, m., ἡ καταχνιά, καταχνιά, ὁμίχλη, brouillard, m.
Nebelig, adj. καταχνιώδης, nébuleux.
Nebelkrähe, f., ἡ κορώνη, καρακάξα, corneille f. emmantelée.
Nebeln, v. i. κάμνει καταχνιὰν, faire du brouillard.
Neben, prop. κοντὰ, συμμὰ εἰς ..., près, auprès, à côté de.
Neben an, adv. πλησίον, κοντά, συμμά, à côté, de côté, tout proche.
Nebenabsicht, f., ξεχωριστὸς σκοπὸς, κρυμμένος σκοπός, vue f. secondaire, vue secrète.
Nebenallee, f., δρόμος μὲ δένδρα κοντὰ εἰς ἄλλον, contre-allée, f.
Nebenarbeit, f., τὸ πάρεργον, ἔργον ὁποῦ γίνεται κοντὰ εἰς ἄλλο, ouvrage m. qu'on fait à loisir, ouvrage accessoire.
Nebenartikel, m., ξεχωριστὸν ἄρθρον, article m. séparé.
Nebenast, m., κλαδὶ κοντὰ εἰς ἄλλο, branche f. à coté d'un autre.
Nebenausgabe, f., ξεχωριστὰ (μικρότερα) ἔξοδα, extraordinaire, m.
Nebenbegriff, m., συνακόλουθος ἰδέα, idée f. accessoire.
Nebenbuhler, m., ὁ ἀντίζηλος, ἀντεραστής, συνεραστής, rival, concurrent, compétiteur, m.
Nebenbuhlerin, f., ἡ ἀντίζηλος, (ἀντίζηλη), ἀντεράστρια, συνεράστρια, rivale, f.
Nebending, n., s. Nebensache.
Nebeneinander, adv. τὸ ἕνα κοντὰ εἰς τὸ ἄλλο, ὁ ἕνας κοντὰ εἰς τὸν ἄλλον κτλ., l'un à côté de l'autre.
Nebeneinkünfte, f., ξεχωριστὰ, τυχερὰ εἰσοδήματα, casuel, m., émoluments, m. pl.
Nebenessen, n., φαγητὸν ὁποῦ βάνουν εἰς τὴν τράπεζαν μαζὺ μὲ τὴν σοῦπαν, hors d'oeuvre, m.
Nebenfrage, f., ἡ συνακόλουθος ἐρώτησις, ὁποῦ γίνεται κατ' εὐκαιρίαν μὲ μίαν ἄλλην, question f. incidente, que l'on fait par occasion.
Nebengang, m., δρόμος κοντὰ εἰς ἄλλον, contre-allée. f.; (im Bergbau), φλέβα μεταλλικὴ κοντὰ εἰς μίαν ἄλλην, petit filon (d'une mine), m.
Nebengasse, f., πλατεῖα (τουρκ. σοκκάκι) κοντὰ εἰς μίαν ἄλλην, rue f. voisine.
Nebengebäude, n., κτίριον στεκόμενον κατὰ μέρος ἢ κοντὰ εἰς ἕνα μεγαλήτερον, aile f., pavillon, m., bâtiment voisin.
Nebengeschäft, n., ξεχωριστὴ (μικροτέρα) ὑπόθεσις, occupation f. extraordinaire.
Nebengeschöpf, n., πλάσμα μαζὺ μὲ ἄλλα κτισμένον, créature f. coexistante.
Nebengewinn, m., κέρδος ξεχωριστον (μικρότερον), gain, profit m. accidentel.

Nebenhandlung, *f.*, ἐπεισόδιον, épisode, *f.*

Nebenhaus, *n.*, σπῖτι γειτονικόν, maison *f.* voisine.

Nebenher, *adv.* κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα, μαζὺ μὲ τὰ ἄλλα, à côté, en passant.

Nebenlinie, *f.*, γραμμὴ κοντά εἰς μίαν ἄλλην, — ligne à côté d'une autre; ἡ κατὰ μέρος σειρὰ, ἀράδα) τῆς γενεᾶς (οἷον· οἱ μεταγενέστεροι τοῦ ἀδελφοῦ κτλ.), ligne *f.* collatérales.

Nebenlehen, *n.*, φέουδον ὑποκείμενον εἰς ἄλλο φέουδον, arrière-fief, *n.*

Nebenmann, *m.*, στρατιώτης ὁποῦ στέκεται κοντὰ εἰς ἄλλον, soldat *m.* qui est à côté d'un autre dans le rang.

Nebenmensch, *m.*, ὁ πλησίον, prochain, *m.*

Nebenmond, *m.*, ἡ παρασελήνη, (εἰκόνα τῆς σελήνης φαινομένη εἰς τὰ σύννεφα ἐνίοτε κοντά εἰς τὴν ἀληθινὴν σελήνην), parasélène, *f.*

Nebennieren, *f. pl.* τὰ μικρότερα νεφρά, reins *m. pl.* succenturiaux.

Nebenperson, *f.*, κατώτερον ὑποκείμενον, ὄχι τὸ κορυφαῖον, personne *f.* subordonnée.

Nebenpunkt, *m.*, ἄρθρον δευτεραῖον ἢ συνακόλουθον, ὄχι τὸ κορυφαῖον, point *m.* secondaire.

Nebenrolle, *f.*, κατώτερον πρόσωπον (ὄχι τὸ πλέον ἐξοχώτερον) ὁποῦ ἔχει τις νὰ παραστήσῃ εἰς τὸ θέατρον, rôle *m.* subordonné.

Nebensache, *f.*, κατωτέρα ὑπόθεσις, ὄχι ἡ κυρία ὑπόθεσις, chose *f.* de moindre importance, chose indifférente.

Nebensonne, *f.*, ὁ παρήλιος, (εἰκόνα ἡλίου φαινομένη ἐνίοτε κοντά εἰς τὸν ἀληθινὸν ἥλιον), parélie, *f.*

Nebenstraße, *f.*, στράτα εὑρισκομένη κοντὰ εἰς μίαν ἄλλην, rue *f.* voisine.

Nebenstube, *f.*, ὀνδὰς εὑρισκόμενος κοντὰ εἰς ἄλλον, chambre *f.* contiguë.

Nebenstunde, *f.*, ἐλευθέρα ὥρα, ἄδειος καιρὸς, heure de loisir, heure *f.* perdue.

Nebenthür, *f.*, θύρα εὑρισκομένη κοντὰ εἰς ἄλλην, porte *f.* à côté d'une autre; κρυφὴ θύρα, porte secrète.

Nebentisch, *m.*, δευτέρα τράπεζα, seconde table, *f.*

Nebentreppe, *f.*, ξεχωριστὴ σκάλα, escalier *m.* dégagé.

Nebenumstand, *m.*, μία ἄλλη περίστασις, συνακόλουθος περίστασις, circonstance accessoire, *f.*, incident, *m.*

Nebenursache, *f.*, ἡ συνακόλουθος αἰτία, αἰτία εὑρισκομένη μαζὺ μὲ ἄλλην, ὄχι ἡ κυρία αἰτία, raison *f.* secondaire.

Nebenvortheil, *m.*, συνακόλουθον ἢ τυχερὸν ὄφελος, avantage indirect ou accidentel.

Nebenweg, *m.*, δρόμος κοντὰ εἰς ἄλλον, chemin *m.* à côté d'un autre; (μεταφ.) πλάγιος δρόμος, détour, *m.*, voie *f.* indirecte.

Nebenwerk, *n.*, τὸ πάρεργον, ἔργον ὁποῦ γίνεται μαζὺ μὲ ἄλλο, hors d'oeuvre, accessoire, *m.*

Nebenwort, *n.*, τὸ ἐπίῤῥημα (εἰς τὴν γραμματικὴν), (gramm.) adverbe, *m.*

Nebenzimmer, *n.*, s. Nebenstube.

Nebenzweck, *m.*, δευτεραῖος (ὄχι ὁ κορυφαῖος) σκοπός, but secondaire.

Nebenzweig, *m.*, κλωνάρι κοντὰ εἰς ἄλλο, rejeton à côté d'un autre.

Nebst, *prop.* μαζὺ μέ, avec.

Necken, *v. a.* πειράζω, agacer; ἐνοχλῶ, harceler.

Neckerey, *f.*, τὸ πείρασμα, ἡ πείραξις, agacerie, *f.*

Neckisch, *adj.* γελοιώδης, χωρατευτικός, drôle, plaisant.

Neffe, *m.*, ὁ ἀνεψιός, neveu, *m.*

Neger, *m.*, ὁ μαῦρος (ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν, μαυρότερος ἀπὸ Ἀράπην), nègre, *m.*

Negerin, *f.*, ἡ μαύρη (ἀπὸ τὴν Ἀφρικήν), négresse, *f.*

Nehmen, *v. a.* πέρνω, prendre; einen bey der Hand —, πέρνω τινὰ ἀπὸ τὸ χέρι, prendre qc. par la main; etwas auf sich —, πέρνω τι ἐπάνω μου, se charger de qc.; Schaden —, λαβώνομαι, πληγώνομαι, se blesser, être blessé; sich (*dat.*) die Mühe —, λαμβάνω τὸν κόπον, prendre la peine; etwas übel —, πέρνω τι εἰς κακὸν, μὲ κακοφαίνεται, prendre qc. en mauvaise part.

Nehmer, *m. fam.* ἐκεῖνος ὁποῦ πέρνει, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει κλίσιν νὰ πάρῃ γυναῖκα, preneur, épousant, *m.*

Nehmlich, s. Nähmlich.

Neid, *m.*, ὁ φθόνος, envie, jalousie, *f.*

Neiden, s. Beneiden.

Neider, *m.*, ὁ φθονῶν, ἐκεῖνος ὁποῦ φθονεῖ, envieux, *m.*

Neidhart (*fam.* Neidhammel), *m.*, ἄνθρωπος πολλὰ φθονερός, homme *m.* fort envieux.

Neidisch, *adj.* φθονερὸς, ὁποῦ φθονεῖ, envieux, jaloux.

Neidnagel (Nietnagel), *m.*, ἡ ἀντζίδα (μικρὸν πετζὶ χωρισμένον κοντὰ εἰς τὸ νύχι τοῦ δακτύλου), envie (au doigt), *f.*

Neige, *f.*, ὀλίγον φαγὶ ἢ πιοτὸν ἐπίλοιπον, baissière, *f.*, reste, *m.*; *fig.* es geht mit ihm auf die —, εἶναι κοντὰ νὰ τελειώσῃ, (νὰ χαλασθῇ, νὰ ἀποθάνῃ), il va en déclinant.

Neigen, *v. a.* κλίνω, λυγίζω, βάνω πλαγίως, pencher, incliner, baisser; sich —, κλίνω, σκύπτω, κάμνω προσκύνησιν, — pencher, se pencher; s'incliner (devant q.); ἔχω κλίσιν, κλίνω εἰς... incliner à qc. avoir du penchant pour qc.

Neigung, *f.*, ἡ κλίσις, πλαγία στάσις, pente, inclinaison, *f.*; (μεταφ.) ἡ κλίσις, ὄρεξις, ἐπιθυμία, inclination, *f.*, penchant, *m.*

Nein, *adv.* ὄχι, non.

Nektar, *m.*, τὸ νέκταρ (πιοτὸν τῶν θεῶν κατὰ τὴν μυθολογίαν), nectar, *m.*

Nelke, *f.*, τὸ καρυόφυλλον, (Würznelke), oeillet, *m.*; s. Würznelke.

Nelkenflor, *f.*, συλλογὴ ἀνθούντων καρυοφύλλων, assortiment *m.* d'oeillets en fleur.

Nelkenöhl, *n.*, λάδι ἀπὸ καρυοφυλλα, essence *f.* de girofle.

Nelkensenker, *m.*, βλαστάρι γαροφύλλου, oeilleton, *m.*

Nelkenstock, *m.*, ἡ καρυοφυλλιά, (γαροφυλλιά), pied *m.* d'oeillet.

Nennen, *v. a.* ὀνομάζω, nommer, appeler.

Nenner, *m.*, (in der Rechenkunst), ὁ παρονομαστὴς (εἰς τὴν ἀριθμητικήν), (arithm.) dénominateur, *m.*

Nennwort, *n.*, τὸ ὄνομα (εἰς τὴν γραμματικήν), (gramm.) nom, *m.*

Nerv, *m.* (Nerve, *f.*), τὸ νεῦρον, nerf, *m.*

Nervenfieber, *n.*, νευρώδης θέρμη, fièvre *f.* nerveuse.

Nervenkrankheit, *m.*, νευρώδης ἀῤῥωστία, maladie *f.* nerveuse.

Nervenschlag, *m.*, νευρώδης ἀποπληξία, apoplexie *f.* nervale.

Nervenstärkend, *adj.* ἐνδυναμωτικὸς διὰ τὰ νεῦρα, nervin.

Nerven-System, *n.*, τὸ νευρῶδες σύστημα, genre *m.* nerveux.

Nervenwärzchen, *n. pl.* αἱ θηλαὶ (αἱ λεπταὶ ἄκραι) τῶν νεύρων, papilles *f. pl.* des nerfs.

Nervig, *adj.* νευρώδης, nerveux; δυνατὸς, ἰσχυρός, fort, nerveux, robuste.

Nessel, *f.*, ἡ τζικνίδα, τζουκνίδα, ortie, *f.*

Nesselfieber, *n.*, Nesselsucht, *f.*, ἡ λοιμικὴ θέρμη, fièvre *f.* ortiée.

Nesseltuch, *n.*, ἡ μουσσελίνα, mousseline, *f.*

Nest, *n.*, ἡ φωλεά, nid, *m.*; — eines Raubvogels, φωλεὰ ἁρπακτικοῦ ὀρνέου, aire (d' un oiseau de proie), *f.*; *fig. fam.* (ἀχαμνὸν) κρεββάτι, lit, *m.*, couche, *f.*; πολίχνιον, μικρὰ (ἀχρεία) πόλις, bicoque, *f.*

Nestel, *f.*, (*m.*), ἡ κορδέλλα, τὸ γαϊτάνι, aiguillette, *f.*, lacet, *m.*

Nestey, *n.*, τὸ πρόσαυγον, nichet, *m.*

Nestelstift, *m.*, βελόνη εἰς τὴν ἄκραν τῆς κορδέλλας, ferret, *m.*

Nestküchelchen, *n.*, τὸ τελευταῖον ὀρνιθόπουλον τὸ ὁποῖον ἐβγῆκε, culot, *m.*; (μεταφ.) (auch Nesthäkchen), τελευταῖον (ἠγαπημένον) παιδάκι; *fig.* culot (*en parlant* d'un enfant), *m.*

Nestling, *m.*, μικρὸν πουλλὶ εἰς τὴν φωλεάν, oiseau *m.* niais.

Nett, *adj.* ὡραῖος, εὔμορφος, νόστιμος, net, propre, élégant.

Nettigkeit, *f.*, ἡ ὡραιότης, εὐμορφία, νοστιμότης, netteté, propreté, élégance, *f.*

Netto, *adv.* σωστά (ὁμιλῶντας διὰ λογαριασμοὺς, διὰ τιμὴν πραγμάτων), justement, net.

Netz, *n.*, *τὸ δίκτυον*, filet, rets, panneau, *m.*; (im Bauche), *τὸ ἐπίπλοον* (*εἰς τὴν κοιλίαν*), épiploon, *m.*; (von Kälbern, Lämmern), *ἐπίπλοον* (*μοσχαρίσιον, ἀρνίσιον*), crépine (de veau, d'agneau), *f.*

Netzbruch, *m.*, *ἐπιπλοοκήλη, σπασμὸς τοῦ ἐπιπλόου*, épiplocèle, *f.*

Netzen, *v. a.* *βρέχω*, mouiller, arroser.

Netzförmig, *adj.* *δικτυοειδής*, rétiforme, réticulaire.

Netzhaut, *f.*, Netzhäutchen, *n.*, (im Auge), *ἡ δικτυοειδὴς χιτὼν, τὸ λεπτὸν πετζὶ εἰς τὸ πλέον ἐνδότερον μέρος τοῦ ὀφθαλμοῦ*, rétine, *f.*

Neu, *adj.* *νέος, καινούριος*, nouveau, neuf, frais, récent, moderne; ein neues Kleid, *ἕνα νέον φόρεμα*, un habit neuf; eine neue Magd, *καινούρια δουλεύτρα*, une nouvelle servante. Die Neuern, *οἱ νεώτεροι* (*οἱ τωρινοί*), les modernes, *m. pl.*

Neuaufgelegt, *adj.* *νεοτυπωμένος, ἐκ δευτέρου τυπωμένος*, réimprimé.

Neubacken, *adj.* *νεοψημένος*, frais, tendre; neubackenes Brod, *σύνωρον ψωμί*, (*se dit* du pain).

Neubruch, *m.*, Neuland, *n.*, *γῆ νεο-ἐργασμένη*, novale.

Neue, *n.*, *τὸ νέον* (*κοινῶς· μαντάτον*), nouveauté, *f.*, nouveau, *m.*; was giebt es Neues? *τί νέα;* (*τί μαντάτα;*) qu'il a-t-il de nouveau?

Neuerdings, *adv.* *ἐκ δευτέρου*, de nouveau; *πρὸ ὀλίγου, νεωστί*, nouvellement.

Neuerer, *m.*, *ὁ νεωτεριστής*, novateur, *m.*

Neuerlich, *adv.* *νεωστί, πρὸ ὀλίγου*, nouvellement, depuis peu.

Neuerung, *f.*, *ὁ νεωτερισμὸς, καινούρια μεταβολὴ* (*ἀλλ' ὄχι καλή*), innovation, nouveauté, *f.*

Neuerungssucht, *f.*, *ἡ ἐπιθυμία διὰ νεωτερισμόν*, manie *f.* d'innover; (in der Sprache), *νεολογισμὸς*, néologisme, *m.*

Neugeboren, *adj.* *νεογεννημένος, νεογέννητος*, nouveau-né.

Neugier, Neugierde, *f.*, *ἡ περιέργεια*, curiosité, *f.*

Neugierig, *adj.* *περίεργος*, curieux.

Neuheit, *f.*, *τὸ νέον, τὸ καινούριον*, nouveauté, *f.*

Neuigkeit, *f.*, *τὸ νέον, ἡ νέα εἴδησις*, nouvelle, nouveauté, *f.*

Neujahr, *n.*, *τὸ νέον ἔτος*, nouvel an, *m.*

Neujahrsgeschenk, *n.*, *δῶρον διδόμενον εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ νέου ἔτους*, étrennes, *f. pl.*

Neujahrstag, *m.*, *ἡ ἡμέρα τοῦ νέου ἔτους*, jour *m.* de l'an.

Neujahrswunsch, *m.*, *εὐχὴ εἰς τὸ νέον ἔτος*, souhait *m.* de bonne année.

Neulich, *adj.* *πρὸ ὀλίγου γενόμενος*, dernier; *adv.* *νεωστί, πρὸ ὀλίγου*, dernièrement, nouvellement.

Neuling, *m.*, *ὁ ἀρχάριος, ἀμαθής*, novice (dans un art etc.), *m. f.*

Neumodisch, *adj.* *κατὰ τὴν νέαν μόδαν κατασκευασμένος*, nouveau, de *ou* à la nouvelle mode.

Neumond, *m.*, *ἡ νεομηνία, τὸ νέον φεγγάρι*, nouvelle lune, *f.*

Neun, *nu.* *ἐννέα*, (*ἐννεά*), neuf.

Neunauge, *f.*, *ὁ τυφλῖνος, ἡ μύραινα*, (*ψάρι*), lamproie, *f.*

Neune, *f.*, Neuner, *m.*, *τὰ ἐννέα*, neuf, *m.*

Neuneck, *n.*, *ἐννεάγωνον*, ennéagone, *m.*

Neunerley, *adj. indecl.* *ἐννέα λογιῶν*, de neuf sortes.

Neunfach, -fältig, *adj.* *ἐννεαπλάσιος*, neuf fois autant.

Neunhundert, *nu.* *ἐννεακόσιοι, —αι* (*αις*), *—α*, neuf cent.

Neunjährig, *adj.* *ἐννεαετής, ἐννέα χρόνων*, de neuf ans.

Neunmal, *adv.* *ἐννέα φοραῖς*, neuf fois.

Neunmalig, *adj.* *ὁποῦ γίνεται ἐννέα φοραῖς*, qui se fait neuf fois.

Neunmonatlich, *adj.* *ἐννεάμηνος, ἐννέα μηνῶν*, de neuf mois.

Neunstündlich, *adj.* *ἐννέα ὡρῶν*, de neuf heures.

Neuntägig, *adj.* *ἐννεαήμερος, ἐννέα ἡμερῶν*, de neuf jours.

Neuntausend, *nu.* *ἐννέα χιλιάδες*, neuf mille.

Neunte, *adj.* *ἔννατος*, neuvième; der — (des Monats), *ἡ ἐννέα* (*τοῦ μηνός*), le neuf (du mois).

Neuntehalb, *adj. indecl.* *ὀκτὼ ἥμισυ, ὀκτὼ καὶ μισόν*, huit et demi.

Neuntel, *n.*, *τὸ ἔννατον* (*μέρος*), *ἐνναημόριον*, un neuvième.

Neuntödter, *m.*, εἶδος γιερακιοῦ (μικροτέρου), lanier, *m.*
Neunzehn, *nu.* δεκαεννέα, (δεκαεννεά), dix-neuf.
Neunzehnte, *adj.* δέκατος ἔννατος, dix-neuvième; der — (des Monats), ἡ δέκα ἐννεὰ (τοῦ μηνός), le dix-neuf (du mois).
Neunzig, *nu.* ἐννενήκοντα, ἐνvενηντα, quatre-vingt dix, nonante.
Neunziger, *m.*, ἐννενηνταετὴς, nonagénaire, *m.*; (im Piketspiel), ἐννενῆντα ὁποῦ μετρᾶ τις ἀντὶ τριάντα (εἰς τὸ παιγνίδι τὸ λεγόμενον πικέτο), repic (au jeu de piquet), *m.*
Neunzigjährig, *adj.* ἐννενηνταετής, ἐννενῆντα χρόνων, nonagénaire (*adj.*).
Neunzigste, *adj.* ἐννενηκοστός, quatre-vingt dixième, nonantième.
Neustadt, *f.*, νέα πόλις, ville *f.* neuve.
Neutral, *adj.* οὐδέτερος, ἀδιάφορος (εἰς τὸν πόλεμον δύο δυνάμεων), neutre.
Neutralität, *f.*, ἡ οὐδετερότης, neutralité, *f.*
Neutrum, *n.*, οὐδέτερον (ὄνομα καὶ ῥῆμα, εἰς τὴν γραμμ.), (gramm.) nom neutre; verbe neutre, *m.*
Nicht, *adv.* δέν, ne, ne pas, ne point; nicht nur — sondern auch, ὄχι μόνον — ἀλλὰ καὶ, non seulement — mais (aussi).
Nicht, *n.*, στάχτη ἀντιμωνίου θηλυκοῦ, τουτία, (σκόνη τις ἰατρική), spode, tutie, *f.*
Nichtachtung, *f.*, ἡ ἀμέλεια, négligence, *f.*; ἡ καταφρόνησις, mépris, *m.*
Nichtarzt, *m.*, ὁ μὴ ὢν ἰατρὸς, ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν εἶναι ἰατρός, celui qui n'est pas médecin.
Nichtbefolgung, *f.*, ἡ μὴ γενομένη ἐξακολούθησις, inexécution, *f.*
Nichte, *f.*, ἡ ἀνεψιά (ἀδελφιδῆ), nièce, *f.*
Nichterfüllung, *f.*, ἡ μὴ γενομένη ἐκτέλεσις ἢ ἀποπλήρωσις, négligence *f.* de ne pas remplir sa promesse.
Nichterscheinung, *f.*, ἀπείθεια εἰς ἐγκάλεσιν κριτηρίου, contumace, *f.*, défaut, *m.*
Nichtig, *adj.* οὐδετιποτένιος, μάταιος, ἄκυρος, nul, vain, frivole.
Nichtigkeit, *f.*, ἡ οὐδένεια, nullité, *f.*; τὸ μάταιον, la frivolité, vanité.
Nichts, τίποτες — δὲν, οὐδέν, rien, néant, *m.*
Nichts desto weniger, *adv.* (οὐδὲν ἧττον) μὲ ὅλον τοῦτο, néaumoins.
Nichtseyn, *n.*, τὸ μὴ ὑπάρχειν, τὸ νὰ μὴ ὑπάρχῃ τι, non-être, *m.*, non-existence, *f.*
Nichtsbedeutend, *adj.* ὁποῦ δὲν σημαίνει τίποτες, qui ne signifie rien; s. Unbedeutend.
Nichtsnützig, *adj.* ἀνωφελής, inutile.
Nichtswürdig, *adj.* οὐδενὸς ἄξιος, οὐτιδανός, de rien, de néant, vil, futile.
Nichtswürdigkeit, *f.*, τὸ οὐτιδανόν, vileté, futilité, *f.*
Nichtvollziehung, *f.*, ἡ μὴ ἐκτέλεσις, inexécution, *f.*
Nickel, *m.*, *pop.* ἀχρεῖα πόρνη, garce, guenipe, *f.*
Nickel, *m.*, (ein Halbmetall), ἡμιμέταλλόν τι περιέχον ἀρσενικόν, nickel (demi-métal).
Nicken, *v. n.* νεύω (μὲ τὸ κεφάλι), faire signe de la tête; (schlummern), κοιμοῦμαι ὀλίγον (καθήμενος), sommeiller (étant assis).
Nie, Niemals, *adv.* οὐδέποτε, χαμμίαν φοράν, jamais.
Nieder, *adv.* κάτω, κατὰ γῆς, à bas.
Niederbeugen, *v. a.* λυγίζω, λυγῶ κατὰ γῆς, courber, baisser; (μεταφ.) θλίβω, συνθλίβω, κόπτω τὴν καρδίαν, affliger, accabler, décourager.
Niederbrechen, *v. a.* χαλνῶ τζακίζωντας, τζακίζω καὶ ῥίπτω κατὰ γῆς, abattre, démolir.
Niederbrennen, *v. a.* κατακαίω ἕως τὸ θεμέλιον, brûler de fond en comble, reduire en cendres; *v. n.* κατακαίομαι, être reduit en cendres.
Niederbücken, sich, *v. n.* σκύπτω κάτω, se baisser.
Niederdonnern, *v. a.* ῥίπτω κάτω (ὡς μὲ κεραυνὸν), foudroyer, (*prop.* et *fig.*)
Niederdrücken, *v. a.* καταθλίβω, σφίγγω κάτω, fouler; (μεταφ.) συνθλίβω, κόπτω τὴν καρδίαν, déprimer, affliger.
Niedere, *adj.* χαμηλός, bas; ταπεινός, *fig.* bas, humble.
Niederfahren, *v. n.* καταβαίνω μὲ ὁρμὴν, descendre (impétueusement); *v. a.* ῥίπτω κάτω σπρώχνωντας μὲ τὸ ἀ-

μάξι, renverser, (en heurtant avec une voiture).

Niederfallen, *v. n.* *πίπτω κάτω*, tomber; auf die Knie —, *πίπτω εἰς τὸ γόνατα*, se mettre à genoux, se prosterner.

Niedergang, *m.*, *ἡ δύσις (τοῦ ἡλίου κτλ.)*, *τὸ δυτικὸν μέρος*, couchant, *m.*

Niedergerichte, *n. pl.* *τὸ κατώτερον κριτήριον*, basse justice, *f.*

Niedergeschlagen, *adj.* *λυπημένος*, *συντεθλιμμένος*, *μελαγχολικός*, abattu, triste, mélancolique.

Niedergeschlagenheit, *f.*, *ἡ λύπη*, *θλίψις*, abattement, *m.*, tristesse, *f.*

Niederhauen, *v. a.* *κόπτω κάτω (οἷον· δένδρα)*; abattre (des arbres etc.); *σκοτώνω κόπτωντας μὲ σπαθί*, massacrer, sabrer.

Niederhocken, Niederkauern, *v. n.* *κάθομαι διπλοπόδης*, s'accroupir, se blottir.

Niederknien, *v. n.* *γονατίζω*, s'agenouiller.

Niederkommen, *v. n.* *γεννῶ*. mit einem Kinde —, *γεννῶ ἕνα παιδί*, accoucher.

Niederkunft, *f.*, *ἡ γέννα*, accouchement, *m.*

Niederlage, *f.*, (eines Heeres), *ἡ ἧττα*, *ὁ χαλασμὸς ἑνὸς στρατεύματος*, défaite, déroute, *f.*; (von Waaren), *τὸ μαγαζίον*, *μαγαζί*, dépôt, magasin, *m.*; (für durchgehende Waaren), *ἀποθήκη διὰ πράγματα ὁποῦ μεταφέρονται εἰς ἄλλους τόπους*, entrepôt, *m.*

Niederlassen, *v. a.* *ἀφήνω κάτω*, *κατηβάζω (οἷον· ἕναν περδέν)*, descendre, baisser (*p. e.* un rideau); sich —, *καταβαίνω*, — descendre; (*v. n.*) *καθίζω*, s'asseoir; *στερεώνω τὴν κατοικίαν μου εἰς ἕναν τόπον*, s'établir, se fixer, se domicilier en quelque lieu.

Niederlassung, *f.*, *ἡ κατήβασις*, descente (qc.) *f.*; *ἡ κατάβασις*, descente (de q.), *f.*; *ἡ στερέωσις κατοικίας εἰς ἕναν τόπον*, établissement (de q. en quelque lieu), *m.*; *ἡ ἀποικία*, établissement, *m.*, colonie, *f.*

Niederlegen, *v. a.* *βάνω κάτω*, *βάνω κατὰ γῆς*, mettre bas, mettre à terre, coucher; *βάνω εἰς παρακαταθήκην*, déposer; ein Amt —, *παραιτῶ ἕνα ἐπάγγελμα*, se démettre d'un emploi; die Krone —, *παραιτῶ τὴν κορώναν*, abdiquer la couronne; sich —, *v. r.* *πλαγιάζω*, se coucher.

Niederlegung, *f.*, *τὸ νὰ βάνῃ τίς τι κάτω*, action *f.* de mettre bas etc.; *ἡ παράδοσις εἰς φύλαξιν*, *εἰς παρακαταθήκην*, consignation (d'une somme etc.); — des Amtes, *ἡ παραίτησις τοῦ ἐπαγγέλματος*, démission (d'une charge), *f.*; — der Krone, *παραίτησις τῆς κορώνας*, abdication, *f.*

Niedermachen, *v. a.* *fig.* *σκοτώνω (εἰς τὸν πόλεμον μάλιστα)*, tuer, massacrer, faire main basse.

Niedermetzeln, *v. a.* *σκοτώνω*, *ἀφανίζω (εἰς τὸν πόλεμον)*, massacrer, tuer.

Niederreißen, *v. a.* *ῥίπτω κάτω*, *χαλνῶ (οἷον· ἕνα ὁσπίτιον)*, abattre, démolir, renverser.

Niederreißung, *f.*, Niederreißen, *n.*, *χαλασμός (ὁσπιτίου κτλ.)*, démolition, *f.*, renversement, *m.*

Niederreiten, *v. a.* *ῥίπτω κατὰ γῆς τρέχωντας μὲ τὸ ἄλογον κατ' ἐπάνω*, renverser en allant à cheval.

Niederrennen, *v. a.* *ῥίπτω κατὰ γῆς τρέχωντας κατ' ἐπάνω*, renverser en courant.

Niedersäbeln, *v. a.* *σκοτώνω κόπτωντας μὲ τὸ σπαθί*, sabrer.

Niedersaufen, *s.* Niedertrinken.

Niederschießen, *v. a.* *σκοτώνω μὲ τουφεκιὰν*, *μὲ σαΐτταν κτλ.*, tuer d'un coup de fusil etc.; Mauern rc. —, *χαλνῶ μὲ κανονιαῖς*, abattre (des murailles etc.) à coups de canons; *v. n.* *ῥίπτομαι κάτω*, *καταβαίνω μὲ ὁρμὴν (οἷον· ὁ ἀετὸς ἀπὸ τὸν ἀέρα)*, se précipiter, fondre d'en haut (*p. e.* un aigle).

Niederschlag, *m.*, *ἡ κατακρήμνισις*, *καταβύθισις*, *τὸ κατακάθισμα τῶν μεταλλικῶν μορίων εἰς ἕνα ὑγρὸν κτλ.*, (chim.), précipitation, *f.*, précipité, *m.*

Niederschlagen, *v. a.* *κτυπῶ κάτω*, abattre; *κατηβάζω*, baisser; (*μεταφ.*) *θλίβω*, *λυπίζω*, *κόπτω τὴν καρδίαν*, affliger, décourager; (die Hitze, die

Wallung), κόπτω τὴν βράσιν τοῦ αἵματος, καταπραΰνω, tempérer, calmer (l'effervescence du sang); (in der Chemie), καταβυθίζω, κάμνω νὰ κατακαθίσουν τὰ μεταλλικὰ μόρια εἰς ἕνα ὑγρόν, (chim.) précipiter; v. n. πίπτω κατὰ γῆς μὲ ὁρμήν, tomber rudement.

Niederschlagend, adj. ὁποῦ κόπτει τὴν καρδίαν, ὁποῦ θλίβει, affligeant, decourageant; =des Mittel, n., καταπραϋντικὸν ἰατρικόν, remède tempérant.

Niederschreiben, v. a. καταγράφω, mettre ou coucher par écrit.

Niedersenken, v. a. κατηβάζω, abaisser, baisser.

Niedersetzen, v. a. βάνω κάτω, βάνω κατὰ γῆς, mettre à terre, mettre bas; sich —, καθίζω, s'asseoir.

Niedersinken, v n. πίπτω κάτω (ἀγαλ' ἀγάλια), tomber, se laisser tomber; κατακαθίζω ἀπὸ τὸ βάρος, s'affaisser.

Niedersitzen, v. n. καθίζω, s' asseoir.

Niedersteigen, v. n. καταβαίνω, descendre.

Niederstoßen, v. a. σπρώχνω κάτω, σπρώχνω κατὰ γῆς, — renverser; σκοτώνω τρυπῶντας μὲ σπαθὶ κτλ., tuer, poignarder.

Niederstrecken, v. n. ἐξαπλώνω (τινὰ) κατὰ γῆς, (μάλιστα σκοτώνωντάς τον), étendre (q.) par terre (*surtout* en le tuant).

Niederstürzen, v. a. ῥίπτω κατὰ γῆς, précipiter, renverser; v. n. ῥίπτομαι, πίπτω κατὰ γῆς (μὲ ὁρμήν), tomber, s' abattre.

Niederträchtig, adj. οὐτιδανός, ποταπός, ἀχρεῖος, bas, vil, lâche.

Niederträchtigkeit, f., ἡ οὐτιδανότης, ἀχρειότης, bassesse, lâcheté, f.

Niedertreten, v. n. καταπατῶ, fouler; die Schuhe —, στραβοπατῶ τὰ παπούτζια, χαλνῶ τὰ παπούτζια εἰς τὴν πτέρναν, éculer les souliers.

Niedertrinken, v. a. (pop. Niedersaufen), einen, πίνω μαζὺ μέ τινα ἕως νὰ μεθύσῃ ὁ ἄλλος, achever q., le mettre sous la table.

Niederung, f., χαμηλὸς τόπος, lieu bas, m., partie f. basse d'une contrée.

Niederwärts, adv. πρὸς τὰ κάτω, εἰς τὸν κατήφορον, vers le bas, en descendant.

Niederwerfen, v. a. ῥίπτω κάτω, ῥίπτω κατὰ γῆς, jeter à terre, terrasser, renverser.

Niederziehen, v. a. σύρνω κάτω, τραβῶ κάτω, tirer en bas, tirer par terre.

Niedlich, adj. ὡραῖος, εὔμορφος, νόστιμος, (λέγεται κυρίως διὰ μικρὰ πράγματα), mignon, joli, élégant.

Niedlichkeit, f., ἡ ὡραιότης, νοστιμότης, mignardise, élégance, f.

Niedrig, adj. χαμηλός, bas; (μεταφ.) ταπεινός, οὐτιδανός, bas, vil.

Niedrigkeit, f., ἡ χαμηλότης, bassesse, f.; ἡ ταπεινότης, οὐτιδανότης, fig. bassesse, vileté, f.

Niemals, s. Nie.

Niemand, οὐδείς, κανεὶς (κανένας) — δέν, personne, nul, aucun.

Niere, f., τὸ νεφρόν, rein; eßbare — (einiger Thiere), νεφρὸν (μερικῶν ζώων, ὁποῦ τρώγεται), rognon, m.

Nierenbraten, m., Nierenstück, n., ψητὸν μὲ τὸ νεφρόν, longe f. de veau.

Nierenkrankheit, f., νεφρῖτις, ἀῤῥωστία νεφρητική, maladie des reins, nephrétique, f.

Nierenstein, m., πέτρα εἰς τὰ νεφρά, pierre f. dans les reins.

Nieseln, v. n. ὁμιλῶ μὲ τὴν μύτην, nasiller.

Niesen, v. n. πταρνίζομαι, éternuer.

Nieswurz, f., ὁ ἐλλέβορος, ἡ σκάρφη, ellébore, m.

Nießbrauch, m., ἡ χρῆσις τῶν εἰσοδημάτων ἑνὸς ὑποστατικοῦ, ὀσπιτίου κτλ. ὁποῦ ἀνήκει εἰς ἄλλον τινα, usufruit, m.

Niete, f., καρφὶ μικρόν, rivet, m., rivure, f.; (in der Lotterie), ἄδειον νούμερον, ὁποῦ χάνει (εἰς τὴν λοταρίαν), blanc, billet m. blanc de loterie.

Nieten, v. a. στερεώνω μὲ μικρὰ καρφιά, river.

Niethammer, m., σφυρὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἐμπήγουν τὰ μικρὰ καρφία, marteau m. à river.

Nietnagel, s. Neidnagel.
Nimmer, Nimmermehr, *adv.* οὐ δέποτε, οὐδεπώποτε, καμμίαν φορὰν — δέν, jamais.
Nimmersatt, *m.*, *fam.* ὁ ἀχόρταστος, homme *m.* insatiable.
Nippen, *v. a.* et *n.* συχνορουφῶ, πίνω ὀλίγον μόνον, buvoter, siroter.
Nirgend, Nirgends, *adv.* πουθενὰ — δέν, εἰς κανέναν τόπον, εἰς κανένα μέρος — δέν, nulle part, en aucun lieu.
Nische, *f.*, s. Blende.
Nisse, *f.*, ἡ κόνιδα τῶν ψειρῶν, lente, *f.*
Nisten, *v. n.* φωλεύω, κάμνω φωλεάν, nicher.
Nix, *m.*, τὸ στοιχιὸν, πνεῦμα ἢ δαιμόνιον νομιζόμενον εἰς τὰ ποτάμια, ondin, *m.*
Nixe, *f.*, γυναικεῖον πνεῦμα ἢ δαιμόνιον νομιζόμενον εἰς τὰ ποτάμια, ondine, *f.*
Noch, *conj.* ἀκόμη, ἀκόμα, ἔτι, encore; — nicht, ἀκόμη δὲν, pas encore; weder —, s. Weder.
Nochmalig, *adj.* ὁποῦ γίνεται πάλιν, répété, réitéré, itératif.
Nochmals, *adv.* πάλιν, ἀκόμη μίαν φορὰν, ἄλλην μίαν φοράν, encore une fois, de nouveau.
Nomaden, *m. pl.*, νομάδες, ἔθνη περιφερόμενα ἀπὸ τόπον εἰς τόπον μὲ τὰ κοπάδια των, peuples *m. pl.* nomades.
Nominativ, *m.*, ἡ ὀνομαστικὴ (εἰς τὴν γραμμ.), (gramm.) nominatif, *m.*
Nonne, *f.*, ἡ καλογρηὰ, (ἱερομονάχη), religieuse, *f.*
Nonnenkloster, *n.*, μοναστήριον καλογρηῶν, couvent *m.* de filles.
Noppen, *v. a.* κουρεύω ταῖς ἄκραις τρίχες εἰς τὸ ῥοῦχον, noper, éplucher.
Nord, Norden, *m.*, ὁ βορέας, τὸ βόρειον μέρος, ἡ ἄρκτος, nord, septentrion, *m.*
Nordisch, *adj.* βόρειος, du nord; die nordischen Mächte, αἱ δυνάμεις εἰς τὸν βορέαν, (ἐννοοῦνται ἡ Ῥωσσία, ἡ Σουεκία καὶ ἡ Δανεμάρκα), les puissances du nord, (c'est à dire: la Russie, la Suède et le Danemarc).
Nördlich, *adj.* βόρειος, βορειάτικος, du nord, boréal, septentrional.
Nordlicht, *n.*, Nordschein, *m.*, φαινόμενόν τι φωτεινὸν τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν βορέαν ὅμοιον μὲ τὴν χαραγὴν τῆς ἡμέρας, aurore *f.* boréale.
Nordost, *m.*, τὸ ἀνατολικο-βόρειον μέρος, nord est, *m.*; ὁ ἀνατολικο-βόρειος ἀέρας, le nord-est (vent du n. e.).
Nordöstlich, *adj.* ἀνατολικο-βόρειος, du nord-est.
Nordpol, *m.*, ὁ ἀρκτικὸς πόλος, βόρειος πόλος, pôle *m.* arctique.
Nordsee, *f.*, ἡ βόρειος θάλασσα, ἡ γερμανικὴ θάλασσα, mer *f.* du nord.
Nordseite, *f.*, τὸ βόρειον μέρος, côté *m.* du nord.
Nordstern, *m.*, τὸ ἄστρον τοῦ (ἀρκτικοῦ) πόλου, étoile *f.* polaire.
Nordwest, *m.*, τὸ δυτικο-βόρειον μέρος, nord-ouest, *m.*; ὁ δυτικο-βόρειος ἀέρας, le nord-ouest (vent du n. o.).
Nordwestlich, *adj.* δυτικο-βόρειος, du nord-ouest.
Nordwind, *m.*, ὁ βορέας, ὁ βόρειος ἀέρας, le vent du nord, le nord (*poet.* borée, aquilon, *m.*).
Nörz, *m.*, ἡ νοῦρκα, (ζῶον ὁμοιάζον μὲ κουνάβι), espèce de martre *f.* des bois.
Nößel, *n.*, μέτρον τι διὰ ὑγρὰ (περιέχον μισὴν ὀκκά), chopine, *f.*
Notarius, Notar, *m.*, ὁ νοτάριος, notaire, *m.*
Note, *f.*, ἡ σημείωσις, τὸ σχόλιον, note, remarque, *f.*; (Musiknote), νότα μουσικὴ, note (de musique), *f.*
Notenbuch, *n.*, βιβλίον μουσικὸν μὲ νόταις, livre *m.* de musique.
Notenpapier, *n.*, χαρτὶ διὰ νόταις μουσικαῖς, papier *m.* de musique.
Notenschreiber, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀντιγράφει μουσικὰ κομμάτια μὲ νόταις, noteur, *m.*
Noth, *f.*, ἡ ἀνάγκη, nécessité, *f.*, besoin, *m.*; (Bedrängniß), ἡ στενοχωρία, θλίψις, peine, urgence, *f.*; (Dürftigkeit), (ἄκρα) πτωχεία, indigence, *f.*; (Gefahr), κίνδυνος, danger, péril, *m.*
Noth, *adv.* ἀνάγκη, nécessaire; es thut —, εἶναι ἀνάγκη, il

est nécessaire; *fam.* es thut mir —, *πρέπει νὰ πάγω εἰς τὸ ἀναγκαῖον*, il me prend un besoin.
Nothanker, *m.*, *ἄγκυρα τὴν ὁποίαν ῥίπτουν εἰς καιρὸν ἀνάγκης*, ancre *f.* de la cale.
Nothbrunnen, *m.*, *νεροφυλάκιον διὰ καιρὸν πυρκαϊᾶς*, reservoir *m.* pour les incendies.
Nothdringend, *adj.* *πολλὰ ἀναγκαῖος*, urgent.
Nothdurft, *f.*, *ἡ ἀνάγκη*, *τὰ ἀναγκαῖα*, *ἡ χρεία*, nécessité *f.*, besoin, *m.*, le nécessaire; seine Nothdurft verrichten, *κάμνω τὸ ἀναγκαῖον μου*, *πηγαίνω εἰς τὸ ἀναγκαῖον* (*ὁμιλῶντας μὲ τιμήν*), faire ses nécessités.
Nothdürftig, *adj.* *τόσον ὅσον χρειάζεται, ὅσον εἶναι ἀνάγκη*, suffisant (en cas de besoin); *πτωχός*, nécessiteux, indigent; s. Dürftig.
Notherbe, *m.*, *νομικὸς κληρονόμος*, légitimaire, *m.*
Nothfall, *m.*, nur: im Nothfall, *εἰς καιρὸν ἀνάγκης*, en cas de besoin.
Nothhelfer, *m.*, *βοηθὸς εἰς καιρὸν ἀνάγκης*, aide *m.* au besoin.
Nothhülfe, *f.*, *βοήθεια εἰς καιρὸν ἀνάγκης*, aide *f.* au besoin.
Nothgedrungen, *adj.* *βιασμένος ἀπὸ τὴν (ἄκραν) ἀνάγκην*, contraint par la nécessité.
Nöthig, *adj.* *ἀναγκαῖος*, nécessaire.
Nöthigen, *v. a.* *ἀναγκάζω*, contraindre, obliger, forcer; zum Essen —, *βιάζω τινὰ νὰ φάγῃ* (*δηλαδή· μὲ παρακαλέσεις*), prier, inviter q. à manger.
Nöthigung, *f.*, *ὁ ἀναγκασμός*, contrainte, *f.*
Nothleidend, *adj.* *στενοχωρημένος, εὑρισκόμενος εἰς στενοχωρίαν*, qui souffre, qui est en danger; *πτωχός*, nécessiteux, indigent.
Nothlüge, *f.*, *ψεῦμα εἰς καιρὸν ἀνάγκης ἢ στενοχωρίας*, mensonge *m.* officieux.
Nothnagel, *m.*, *fam.* *τὸ τελευταῖον ὁποῦ ἀπομένει εἰς τινα, καταφυγὴ εἰς καιρὸν ἀνάγκης*, le pis-aller.
Nothpeinlich, *adj.* das nothpeinliche Halsgericht, *ἡ καταδίκασις εἰς θάνατον ἑνὸς κακοποιοῦ*, condamnation (solennelle) à la peine de mort.
Nothpfennig, *m.*, *ἄσπρα φυλαγμένα διὰ καιρὸν ἀνάγκης*, argent *m.* de reserve.
Nothschuß, *m.*, *κανονιὰ εἰς σημεῖον ἄκρου κινδύνου*, coup *m.* de détresse.
Nothstall, *m.*, *μηχανή τις εἰς τὴν ὁποίαν βάνουν τὰ ἄλογα ὅταν τὰ καλιγώνουν*, (maréch.) travail, *m.*
Nothtaufe, *f.*, *βάπτισμα παιδίου ὁποῦ γίνεται ἀπὸ λαϊκὸν εἰς καιρὸν ἀνάγκης*, ondoiement, *m.*
Nothwehr, *f.*, *ἡ διαφέντευσις ἀναγκαία εἰς κίνδυνον ζωῆς*, défense, résistance *f.* à son corps défendant.
Nothwendig, *adj.* *ἀναγκαῖος*, nécessaire.
Nothwendigkeit, *f.*, *ἡ ἀνάγκη*, nécessité, *f.*
Nothwerk, *n.*, *ἔργον ἀνάγκης*, ouvrage *m.* pressé, oeuvre *f.* de nécessité.
Nothzucht, Nothzüchtigung, *f.*, *ἡ βία, διαφθορὰ κόρης ἢ γυναῖκας μὲ βίαν*, viol, violement, *m.*
Nothzüchtigen, *v. a.* *κάμνω βίαν εἰς κόρην ἢ γυναῖκα, τὴν βιάζω εἰς συνουσίαν*, violer, forcer (une fille, une femme).
Notiren, *v. a.* *σημειώνω*, noter.
Notiz, *f.*, *ἡ εἴδησις*, notice, connaissance, *f.*; Notiz nehmen, (von einer Sache), *προσέχω* (*εἰς ἕνα πρᾶγμα*), prendre connaissance de q.; *κάμνω σημείωσιν* (*δι' ἕνα πρ.*), noter q.
Notorisch, *adj.* *φανερὸς, γνωστός*, notoire
November, *m.*, *ὁ Νοέμβριος* (*μήν*), Novembre, *m.*
Nu, im Nu, *εἰς μίαν στιγμὴν, εἰς μίαν ῥοπὴν ὀφθαλμοῦ*, dans un instant, en un clin d'oeil.
Nüchtern, *adj.* *νηστικὸς, ὁποῦ ἀκόμη δὲν ἔφαγε*, à jeun; (nicht betrunken), *ἀμέθυστος, ὁποῦ δὲν εἶναι μεθυσμένος*, désenivré; *σώφρων, μέτριος εἰς τὸ φαγοπότιον*, sobre; — werden, *ξεμεθύω*, désenivrer (*v. n.*).
Nüchternheit, *f.*, *ἡ κατάστασις ἐκείνου ὁποῦ δὲν ἔφαγε*, état *m.* de celui qui est à

jeun; ἡ ἀμεθυσία, état de celui qui est désenivré; μετριότης εἰς τὸ φαγοπότιον, sobriété, f.

Nudel, f., ὁ φιδές, (φαγί), vermicelle, f.; (für Gänse 2c.), ζυμάρι μὲ τὸ ὁποῖον τρέφουν ταῖς χῆνες κτλ., pâtée (pour les oies etc.).

Nudelholz, n., ξύλον ἢ κύλινδρος διὰ φιδέν, rouleau m. pour faire des vermicelles.

Nudeln, v. a. (Gänse), παχύνω χῆναις βιάζωντάς ταις νὰ καταπιοῦν βώλους ἀπὸ ἀλεύρι, donner des pâtons aux oies.

Null, f., τὸ μηδενικὸν (σημεῖον ἀριθμητικὸν), (ἡ νοῦλλα), zéro, m.

Null, adj. — und nichtig, ἄκυρος, nul.

Numeriren, v. a. ἀριθμῶ, (arithm.) nombrer; σημειώνω μὲ ἀριθμοὺς (μὲ νούμερα), numéroter.

Nummer, f., ὁ ἀριθμὸς, τὸ νούμερον, numéro, m.

Nun, adv. τώρα, νῦν, à présent, maintenant, présentement, actuellement; int. ἔλα, κάμε, eh bien! or sus!

Nunmehr, adv. τώρα, κατὰ τὸ παρόν, à présent, maintenant.

Nunmehrig, adj. παρών, τωρινός, d'à présent, actuel.

Nuntius, m., ἀποκρισάριος (νούντζιος) τοῦ Πάπα, nonce, m.

Nur, conj. μόνον, seulement, ne ... que; nicht nur —, sondern auch, ὄχι μόνον ... ἀλλὰ καὶ, non seulement ..., mais encore; — adv. τώρα μόνον, il n'y a qu'un moment; er ist nur gekommen, τώρα μόνον (αὐτὴν τὴν στιγμὴν μόνον) ἦλθε, il ne fait que d'arriver.

Nuß, f., τὸ καρύδι, noix, f.

Nußbaum, m., ἡ καρυδιά, noyer, m.

Nußbaumen, =bäumen, adv. ἀπὸ ξύλον τῆς καρυδιᾶς, de bois de noyer.

Nußfarben, Nußbraun, adj. ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ ξύλου τῆς καρυδιᾶς, couleur de bois de noyer.

Nußhacker, =häher, m., δρυοκολάπτης, καρυδοφάγος, (πουλλί), casse-noix (oiseau), m.

Nußkern, m., τὸ καρύδι ἐβγαλμένον ἀπὸ τὸ τζέφλιον, cerneau, m.

Nußknacker, m., τζιμπίδι τι μὲ τὸ ὁποῖον τζακίζουν τὰ λεπτόκαρα, casse-noisette, f.

Nußöhl, n., τὸ καρυδόλαδον, huile f. de noix.

Nußschale, f., die grüne —, τὸ πράσινον ἐξώτζεφλον τῶν καρυδίων, brou, m.; die harte —, τὸ καρυδότζεφλον, coque f. de noix.

Nuth, f., χαραγματιὰ εἰς σανίδι διὰ νὰ ἔμβῃ εἰς αὐτὴν ἄλλο σανίδι, rainure, f.

Nutzanwendung, f., ἡ ἠθικὴ ἐφαρμογή, application, morale (d'une fable), f.

Nutzbar, adj. εὔχρηστος, χρήσιμος, καλὸς εἰς χρῆσιν, utile, avantageux.

Nutzen, Nützen, v. n. ὠφελῶ, être utile, être avantageux; v. a. ὠφελοῦμαι, μεταχειρίζομαι εἰς χρῆσιν μου, profiter (de qc.), mettre (qc.) à profit, faire usage (de qc.).

Nutzen, m., τὸ ὄφελος, ἡ ὠφέλεια, χρῆσις, utilité, f., avantage, profit, usage, m.

Nutzholz, n., ξύλον διὰ κτίσιμον, bois vif, bois exploitable.

Nützlich, adj. ὠφέλιμος, utile.

Nützlichkeit, f., ἡ ὠφελιμότης, utilité, f.

Nutzlos, adj. ἀνωφελὴς, ἄχρηστος, inutile, infructueux.

Nutznießer, m., ὁ ἀπολαύων τῶν εἰσοδημάτων ἑνὸς ὑποστατικοῦ ὁποῦ ἀνήκει εἰς ἄλλον τινά, usufruitier, m.

Nutznießung, f., ἡ χρῆσις τῶν εἰσοδημάτων ἑνὸς ὑποστατικοῦ, ὁσπιτίου κτλ. ὁποῦ ἀνήκει εἰς ἄλλον, usufruit, usage, m., jouissance, f.

Nutzung, f., ἡ χρῆσις, μεταχείρισις, usage, m.

Nymphe, f., ἡ νύμφη, (ἡμιθέα (εἰς τὰ δάση ἢ εἰς τὰ νερὰ, κατὰ τὴν μυθολογίαν), nymphe, f.

O.

O! ὦ! oh! ah!

Ob, conj. ἄν, si; que.

Obacht, f., ἡ προσοχή, soin, m., garde, f.; in Obacht nehmen, προσέχω, παρατηρῶ, prendre garde (à qc.), observer.

Obbemeldet, *adj.* ἄνω εἰρημένος, προειρημένος, susdit, ci-dessus mentionné.

Obdach, *n.*, ἡ σκέπη, toit, *m.*; κάθε τόπος σκεπασμένος, couvert, *m.*; κονάκι, logement, *m.*

Obelisk, *m.*, ὁ ὀβελίσκος, στύλος ὑψηλὸς τετραγωνικός, obélisque, *m.*

Oben, *adv.* ἄνω, ἐπάνω, en haut, au haut; dessus, au-dessus.

Oben an, *adv.* εἰς τὸ ἄνω μέρος, au haut bout, en haut; *fig.* εἰς τὴν δεξιάν, à la droite; — gehen, πηγαίνω εἰς τὴν δεξιάν τινος, avoir le pas, avoir la main.

Obenein, **Obendrein**, *adv.* παραπάνω, ἔξω ἀπὸ τοῦτο, πρὸς τούτοις, par dessus, par dessus le marché, en outre.

Obenhin, *adv. fig.* κατ' ἐπιφάνειαν, ἀμελῶς, χωρὶς προσοχήν, superficiellement.

Ober, (der, die, das) obere, *adj.* ἀνώτερος, haut, supérieur; die Obern, ἀνώτεροι, προεστῶτες, les supérieurs.

Ober, *m*, (in der Karte), ὁ πρῶτος φάντης (εἰς τὸ παιγνίδι τῶν χαρτιῶν εἰς τὴν Γερμανίαν), le premier valet (dans les cartes en Allemagne).

Ober=, (εἰς τὰ σύνθετα σημαίνει)· πρῶτος, ἀνώτερος, ἀρχι —, (dans les mots composés signifie): premier, haut, grand, supérieur, (archi —).

Oberadmiral, *m.*, ὁ ἀρχιναύαρχος, amiral général, *m.*

Oberalte, **Oberälteste**, *m.*, προεστὼς εἰς συντροφίαν τεχνιτῶν, ancien (d'un corps d'artisans), *m.*

Oberamt, *n.*, ἀνώτερον κριτήριον τοῦ ὁποίου ὁ κριτὴς εἶναι ὁ λεγόμενος Oberamtmann, grand-bailliage, *m.*

Oberamtmann, *m.*, πρῶτος ἐπίτροπος βασιλικὸς καὶ κριτὴς εἰς μίαν ἐπαρχίαν, grand-bailli, *m.*

Oberaufseher, *m.*, πρῶτος ἐπιστάτης, surintendant, *m.*

Oberaufsicht, *f.*, πρώτη ἐπιστασία, surintendance, *f.*

Oberbefehl, *m.*, ἡ ἡγεμονία, ἀρχιστρατηγία, commandement *m.* en chef.

Oberbefehlshaber, *m.*, ὁ ἡγεμών, ἀρχιστράτηγος, ὁ κυβερνήτης ἐπαρχίας, commandant *m.* en chef.

Oberbein, s. Ueberbein.

Oberbett, *n.*, πάπλωμα, lit *m.* de dessus.

Oberchirurgus, *m.*, ὁ πρῶτος χειρουργός, chirurgien major, *m.*

Obere, *m.*, ὁ ἀνώτερος, προεστώς, ἐπιστάτης, supérieur, *m.*

Obereinnehmer, *m.*, πρῶτος εἰςπράκτωρ (λογοθέτης) τῶν βασιλικῶν εἰσοδημάτων, receveur *m.* général.

Oberfeldherr, *m.*, ἀρχιστράτηγος, général *m.* en chef.

Oberfläche, *f.*, ἡ ἐπιφάνεια, ἐπιπολή, superficie, surface, *f.*

Oberflächlich, *adj.* ἐπιπόλαιος, κατ' ἐπιφάνειαν, superficiel; *adv.* ἀμελῶς, χωρὶς προσοχήν, superficiellement.

Oberforstamt, *n.*, τὸ πρῶτον κριτήριον εἰς τὰς ὑποθέσεις ὁποῦ ἀνήκουν εἰς τὰ δάση, gruerie, gruirie, *f.*

Oberförster, *m.*, πρῶτος ἐπιστάτης εἰς ἕνα δάσος καὶ εἰς τὸ κυνήγια, grand-forestier, *m.*

Oberforstmeister, *m.*, πρῶτος ἐπιστάτης εἰς τὰ δάση καὶ εἰς τὰ κυνήγια μιᾶς ἐπαρχίας, grand-maitre des forêts.

Oberfuß, *m.*, τὸ ἄνω μέρος τοῦ ποδός, coude-pied, *m.*

Obergericht, *n.*, πρῶτον κριτήριον, cour *f.* supérieure; die Obergerichte, τὸ δίκαιον τῆς κρίσεως ἐπὶ ζωῇ καὶ θανάτου, haute justice, *f.*

Obergesell, *m.*, ὁ πρῶτος δοῦλος εἰς τεχνίτην, maitre-garçon, *m.*

Obergewehr, *n.*, τὰ ἄνωθεν ὅπλα, δηλαδὴ· τὸ τουφέκι, ἡ λόγχη, hautes armes, *f. pl.*

Oberhalb, *prp.* et *adv.* εἰς τὸ ἄνω μέρος, παραπάνω ἀπὸ . . ., au-dessus (de), par-delà.

Oberhand, *f.*, τὸ ἔξω μέρος τῆς χειρός, le dessus de la main; (Uebergewicht, Vorzug), ἡ ὑπεροχή, *fig.* le dessus, la main, la préférence; die Oberhand behalten, νικῶ, μένω νικητής, avoir le dessus.

Oberhaupt, *n.*, ὁ πρῶτος, ἡγε-

μὼν, κυβερνήτης, ἀρχηγός, chef, m.

Oberhaus, n., τὸ ἄνω μέρος τοῦ ὀσπιτίου, haut m. d'une maison; (in England), ἡ συνέλευσις τῶν ἀρχόντων, τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ Παρλαμέντου τῆς Ἀγγλίας, chambre f. haute (du parlement d'Angleterre).

Oberhaut, f., -häutchen, n., (ἀνατομ.) ἡ ἐπιδερμίς, (anat.) surpeau, f., épiderme, m.

Oberhemd, n., φινώτερον ὑποκάμισον, ὁποῦ βάνουν ἐπάνω εἰς τὸ ἄλλο τὸ κοινότερον, chemise f. de dessus.

Oberherr, m., ὁ ἡγεμὼν, ἀνώτερος ἐξουσιαστὴς, μονάρχης, souverain, m.

Oberherrschaft, f., ἡ ἡγεμονία, ἀνωτέρα ἐξουσία, souveraineté, f.

Oberhofgericht, n., τὸ πρῶτον αὐλικὸν κριτήριον, cour f. supérieure de justice.

Oberhofmeister, m., πρῶτος ἐπίτροπος ὀσπιτίου, grand-maître d'hôtel, m.

Oberhofprediger, m., πρῶτος ἱεροκήρυξ (πρῶτος παπᾶς) τῆς αὐλῆς, premier prédicateur m. de la cour.

Oberhofrichter, m., πρῶτος αὐλικὸς κριτὴς, juge m. de la cour supérieure de justice.

Oberholz, n., τὰ ὑψηλότερα δένδρα εἰς τὰ δάση, bois m. de haute futaie.

Oberkellner, m., πρῶτος κελλάρης, premier sommelier, m.

Oberjägermeister, m., πρῶτος ἐπιστάτης τῶν κυνηγῶν, grand-veneur, m.

Oberkleid, n., τὸ ἐπανωφόρεμα, justaucorps, surtout, m.

Oberkopf, m., τὸ ἄνω μέρος τῆς κεφαλῆς, haut m. de la tête.

Oberküchenmeister, m., πρῶτος ἐπιστάτης τῶν (αὐλικῶν) μαγείρων, grand-maître de la cuisine.

Oberland, n., ὁ ἀνώτερος, ὑψηλότερος τόπος, haut pays, m.

Oberländer, m., ἐγκάτοικος ὑψηλοτέρου τόπου, celui qui est du haut pays.

Oberleder, n., τὸ ἄνω πετζὶ τοῦ παπουτζιοῦ, empeigne, f.

Oberlehen, n., τὸ ἀνώτερον ἢ κυριεύον φέουδον, fief m. dominant.

Oberlehnsherr, m., ὁ πρῶτος ἐξουσιαστὴς ἐπάνω εἰς τὰ φέουδα, seigneur suzerain, m.

Oberlehnsherrlichkeit, f., ἡ ἐξουσία τοῦ λεγομένου Oberlehnsherr, suzeraineté, f.

Oberleib, m., τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος, haut du corps.

Oberlippe, Oberlefze, f., τὸ ἄνω χεῖλος, lèvre f. de dessus.

Obermeister, m., ὁ πρῶτος μάστορας εἰς μίαν συντροφίαν τεχνιτῶν, maître juré, m.

Ober-Officier, m., ἀνώτερος ὀφφικιάλος, haut officier, m.

Oberparlament, n., s. Oberhaus.

Oberpfarrer, m., ὁ πρῶτος ἐφημέριος, premier pasteur, curé m. primitif.

Oberpriester, m., πρῶτος ἱερεὺς, ἀρχιερεὺς, πρωτόπαπας, archiprêtre, pontife, m.

Oberrichter, m., πρῶτος κριτής, juge m. supérieur.

Oberrinde, f., ἡ ἄνω φλοῦδα (τοῦ ψωμιοῦ), croûte f. de dessus.

Oberrock, m., s. Ueberrock.

Obersatz, m., ἡ μείζων εἰς τὸν συλλογισμόν, la majeure (d'un syllogisme).

Oberschenkel, m., τὸ ἄνω μέρος τοῦ μηρίου, haut m. de la cuisse.

Oberschlächtig, s. Ueberschlächtig.

Oberschwelle, f., τὸ ἀνώφλιον, linteau, m.

Obersitz, m., ὁ τιμιώτερος τόπος (μεταξὺ ἀνθρώπων ὁποῦ κάθονται), place d'honneur, première place (à une table etc.).

Oberste, adj. ἀνώτερος, ὁ, ἡ, τὸ ἄνωθεν, supérieur, haut.

Oberste, (Obrist), m., ὁ χιλίαρχος, ταγματάρχης, (κολονέλος), colonel, m.

Oberstlieutnant, Oberstleutnant, m., ὑποχιλίαρχος, ὑποταγματάρχης, lieutenant-colonel, m.

Oberstwachtmeister, m., ὁ μαΐόρος εἰς τὸ ἱππικόν, major m. de cavalerie.

Obertheil, m., τὸ ἄνω μέρος, partie f. supérieure, dessus, haut, m.

Obervormund, m., πρῶτος ἐπίτροπος (εἰς ὀρφανόν), premier tuteur, tuteur m. honoraire.

Obervorsteher, m., πρῶτος ἐπιστάτης, intendant, premier directeur, m.

Oberwähnt, adj. ἄνω εἰρημέ-

νος, προειρημένος, susdit, ci-dessus mentionné.

Oberwärts, *adv. ἀπ' ἐπάνω, ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος*, au-dessus, par-dessus.

Oberwelt, *f., ἡ οἰκουμένη, ἡ γῆ (εἰς ἀντίθεσιν τοῦ ὑποχθονίου τόπου)*, monde *m.* sublunaire (la terre, la demeure des vivants).

Oberzahn, *m., ἀνώτερον δόντι*, dent *f.* de dessus; die Oberzähne, *τὰ ἄνω δόντια*, les dents de dessus.

Oberzeug, *n., τζόχα (εἰς ἀντίθεσιν τοῦ ἐσωπάνου)*, étoffe, *f.*

Obgedacht, Obgemeldet, Obgenannt, *adj. ἄνω εἰρημένος, προειρημένος*, susdit, ci-dessus mentionné.

Obgleich, Obschon, Obwohl, Obzwar, *conj. μὲ ὅλον ὅτι, (μὲ ὅλον ὁποῦ), ἀγκαλὰ καὶ, καίπερ*, quoique, bien que.

Obhut, *f., ἡ ὑπεράσπισις, σκέπασις*, garde, *f.*

Obig, *adj. ὁ, ἡ, τὸ ἄνωθεν, ἄνω εἰρημένος, προειρημένος*, ci-dessus mentionné, susdit.

Oblate, *f., τὸ βουλλίνι, μπολλίνι*, oublie, *f.*, pain *m.* à cacheter.

Obliegen, *v. n.* (einer Sache), *καταγίνομαι, ἐπιμελοῦμαι (εἰς μίαν ὑπόθεσιν)*, s'occuper, travailler à qc.; *v. i.* es liegt mir, dir 2c. ob, *εἶναι χρέος μου, χρέος σου κτλ.*, il est de mon devoir, de ton devoir etc.

Obliegenheit, *f., τὸ χρέος, τὸ καθῆκον*, devoir, *m.*, obligation, *f.*

Obligation, *f.*, s. Schuldverschreibung, Schuldschein.

Obrigkeit, *f., τὸ κριτήριον ὁποῦ ἐξουσιάζει μίαν πόλιν*, les supérieurs, le magistrat.

Obrigkeitlich, *adj. τοῦ κριτηρίου, τῶν ἐξουσιαστῶν*, du magistrat; eine =liche Person, *f., ἄρχωντας διωρισμένος εἰς τὸ κριτήριον*, un magistrat; =liche Würde, *f., ἀξίωμα κριτοῦ*, magistrature, *f.*

Obrist, s. Oberste, *m.*

Obschon, s. Obgleich.

Obsicht, s. Aufsicht, *f.*

Obsiegen, *v. n. νικῶ, μένω νικητής*, vaincre, remporter la victoire.

Obst, *n., τὰ πωρικὰ, (ὀπωρικά)*, fruit, fruitage, *m.*

Obstbaum, *m., δένδρον καρποφόρον*, arbre fruitier, *m.*

Obstgarten, *m., περιβόλι μὲ δένδρα καρποφόρα*, fruitier, verger, *m.*

Obsthandel, *m., πούλησις πωρικῶν*, trafic *m.* en fruitage.

Obsthändler, *m., ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ πωρικά*, marchand qui trafique en fruitage.

Obsthöke, *m.*, =hökin, *f., μεταπουλητὴς καὶ μεταπουλήτρια πωρικῶν*, fruitier, *m.*; fruitière, *f.*

Obstjahr, *n.*, ein gutes —, *χρόνος καρποφόρος εἰς πωρικά*, an *m.* fertile en fruits.

Obstkammer, *f., τόπος ὅπου διατηροῦνται τὰ πωρικά*, fruiterie, *f.*

Obstwein, *m., ἡ σίκερα, πιοτὸν ἐβγαλμένον ἀπὸ μῆλα καὶ ἀπίδια*, cidre, poiré *m.* vineux.

Obstzeit, *f., καιρὸς τῶν πωρικῶν*, saison *f.* des fruits.

Obwalten, *v. n. εὑρίσκομαι, ὑπάρχω*, se trouver, exister.

Obwaltend, *adj. εὑρισκόμενος*, qui se trouve, existant; aus obwaltenden Gründen, *διὰ τὰ αἴτια ὁποῦ εὑρίσκονται, διὰ ἐκεῖνα τὰ αἴτια*, par raison de quoi.

Obwohl, s. Obgleich.

Ocean, *m., ὁ ὠκεανὸς, ἡ μεγάλη θάλασσα*, océan, *m.*

Ocher, *m., ἡ ὤχρα, χρῶμα τι κίτρινον*, ocre, *f.*

Ochs, (Ochse), *m., τὸ βοΐδι, βόδι*, boeuf, *m.*; *fig. pop. βούβαλος, ἀνόητος*, une sotte bête.

Ochsenfleisch, *n., βόδιον κρέας*, du boeuf.

Ochsenhaut, *f., βόδιον δέρμα*, peau *f.* de boeuf.

Ochsenhirt, *m., ὁ βουκόλος, βουδοβοσκός*, bouvier, *m.*

Ochsenkopf, *m., κεφάλι βοϊδιοῦ*, tête *f.* de boeuf; *(μεταφ.) βούβαλος, ἀνόητος, (αχμάκης)*, *fig. pop.* un boeuf.

Ochsenmäßig, *adj. pop. πολλὰ ἀνόητος, ὡς βούβαλος*, bête (*adj.*); *χονδροειδής*, lourd, *m.*

Ochsenpost, *f., πόστια μὲ βόδια*, poste *f.* aux boeufs; mit der Ochsenpost fahren, *(μεταφ.) πηγαίνω ἀργὰ, ἀργοπορῶ*, aller fort lentement.

Ochsenstall, *m., ὁ βοϊδόσταυλος,*

étable *m.* aux boeufs, bouverie, *f.*

Ochsenziemer, *m.*, τὸ βούνευρον, βουδόνευρον, nerf *m.* de boeuf.

Ochsenzunge, *f.*, γλῶσσα βοδιοῦ, langue *f.* de boeuf; (ein Kraut), τὸ βούγλωσσον, βοϊδόγλωσσον, (χέριον τι), (botan.) buglosse.

Octav, *n.*, Octav-Band, *m.*, βιβλίον εἰς σχῆμα ὄγδοον, in-octavo.

Octave, *f.*, ἡ ὀγδόη, οἱ βαθμοὶ διὰ πασῶν, τὸ ἑπτάφωνον (εἰς τὴν μουσικήν), (mus.) octave, *f.*

October, *m.*, ὁ Ὀκτώβριος (μήν), Octobre, *m.*

Oculieren, s. Impfen.

Oculist, *m.*, s. Augenarzt.

Ode, *f.*, ᾠδή, ode, *f.*

Oede, *adj.* ἔρημος, desert, désolé, vide.

Odem, s. Athem.

Oder, *conj.* ἤ, ἤτοι, εἴτε (ἤτε), ou; entweder . . ., oder, ἤ . . . ἤ, ἤτε . . . ἤτε, ou . . . ou.

Ofen, *m.*, ἡ σόμπα, poêle, fourneau, *m.*; (Backofen, Ziegelofen), ὁ φοῦρνος, four, *m.*

Ofenbank, *f.*, σκαμνὶ κοντὰ εἰς τὴν σόμπαν, banquette *f.* du poêle.

Ofengabel, *f.*, κοντάρι (μὲ διχράνι εἰς τὴν ἄκραν) μὲ τὸ ὁποῖον βάνουν τὰ ξύλα εἰς τὸν φοῦρνον, fourgon, *m.*

Ofenloch, *n.*, ἡ τρύπα τοῦ φούρνου ἢ τῆς σόμπας, bouche, gueule *f.* du fourneau.

Ofenrohr, *n.*, Ofenröhre, *f.*, ὁ σωλήν, τὸ μασσοῦρι τῆς σόμπας, ὁ καπνοδόχος τῆς σόμπας, tuyau *m.* du fourneau.

Ofenthür, *f.*, ἡ θύρα τῆς σόμπας, porte *f.* de fourneau.

Ofenwisch, *m.*, τὸ φουρνόπανον, πανὶ μὲ τὸ ὁποῖον παστρεύουν τὸν φοῦρνον, écouvillon, *m.*

Offen, *adj.* ἀνοικτός, ouvert; (aufrichtig), εἰλικρινής, ὁποῦ ἀνοίγει τὴν καρδίαν του, ouvert, franc, sincère; offener Brief, χρυσόβουλλον βασιλέως (μὲ τὸ ὁποῖον χαρίζεται τινὸς ἕνα πρόνομιον), lettres *f. pl.* patentes.

Offenbar, *adj.* φανερός, manifeste, notoire, évident.

Offenbaren, *v. a.* φανερώνω, ἀποκαλύπτω, manifester, révéler, découvrir.

Offenbarung, *f.*, ἡ φανέρωσις, manifestation, *f.*; göttliche —, θεία ἀποκάλυψις, révélation, *f.*

Offenheit, *f.*, ἡ εἰλικρίνεια, sincérité, franchise, *f.*

Offenherzig, *adj.* εἰλικρινής, ὁποῦ δὲν κρύπτει τίποτες, ὁποῦ ὁμιλεῖ ἐλεύθερα, ouvert, ingénu, franc, sincère.

Offenherzigkeit, *f.*, ἡ εἰλικρίνεια, ingénuité, franchise, *f.*

Oeffentlich, *adj.* δημόσιος, κοινὸς εἰς ὅλους, ὁποῦ γίνεται εἰς τὸ φανερόν, public.

Oeffentlichkeit, *f.*, τὸ νὰ εἶναι τι κοινὸν εἰς ὅλους, τὸ νὰ γένῃ τι εἰς τὸ φανερόν, publicité, *f.*

Officiant, *m.*, ὁ ἔχων ἐπάγγελμα τι κατώτερον, fonctionnaire, subalterne, *m.*

Officier, *m.*, ὁ ὀφφικιάλος, officier, *m.*

Offizin, *f.*, τὸ ἐργαστήριον, μάλιστα ἡ τυπογραφία, τὸ φαρμακοπωλεῖον, (ἡ ἀποτέκα), τὸ βιβλιοπωλεῖον, imprimerie; apothicairerie; librairie, *f.*

Oeffnen, *v. a.* ἀνοίγω, ouvrir; sich öffnen, ἀνοίγω (*v. n.*), s'ouvrir; den Leib —, κινῶ τὴν κοιλίαν, désopiler, lâcher (le ventre).

Oeffnung, *f.*, τὸ ἄνοιγμα, ἡ ἀνοιγμάδα, ouverture, *f.*; ἡ τρύπα, trou, *m.*; Oeffnung haben, ἔχω τὸ ἀναγκαῖον μου, ἠμπορῶ νὰ πηγαίνω εἰς τὸ ἀναγκαῖον, avoir le ventre libre, faire ses nécessités.

Oft, *adv.* συχνά, συχνάκις, πολλάκις, souvent, fréquemment.

Oefter, Oftmalig, *adj.* συχνός, συχνότερος, fréquent; *adv.* συχνότερα, plus souvent.

Oefters, Oftmals, *adv.* συχνά, περισσαῖς φοραῖς, souvent, plusieurs fois.

Oheim, *m.*, ὁ θεῖος, (ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός), oncle, *m.*

Oehl, *n.*, τὸ λάδι, (ἔλαιον), huile, *f.*

Oehlbaum, *m.*, ἡ ἐλαιά, τὸ δένδρον τῆς ἐλαίας, olivier, *m.*

Oehlbeere, *f.*, ἡ ἐλαία, ἐλαιά, olive, *f.*

Oehlberg, *m.*, ὁ ἐλαιών, τὸ ὄρος

τῶν ἐλαιῶν, jardin m. des olives.
Oehlen, v. a. ἀλείφω μὲ λάδι, huiler.
Oehlfarbe, f., χρῶμα ἀνακατωμένον μὲ λάδι, βερνίκι, couleur f. détrempée et broyée avec de l'huile.
Oehlflasche, f., Oehlgefäß, n., Oehlkrug, m., λαδερόν, huilier (vaisseau à huile), m.
Oehlfleck, =flecken, m., ἡ λαδιά, λέρα ἀπὸ λάδι, tache f. d'huile.
Oehlgötze, m., ὁ βούβαλος, ἀνόητος, ὅμοιος μὲ εἴδωλον ἄψυχον, câlin, dadais, m.
Oehlhandel, m., ἡ πραγμάτεια μὲ λάδι, trafic m. en huile.
Oehlhändler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ λάδι, ὁ λαδοπωλητής, ἐλαιοπώλης, marchand m. d'huile.
Oehlig, adj. λαδερὸς, ἐλαιώδης, huileux, oléagineux.
Oehlkuchen, m., πῆτα μὲ ἐλαιαῖς, πῆτα μὲ λάδι κατασκευασμένη, gâteau m. d'olives; gâteau à l'huile; (aus der Mühle), βῶλος ἀπὸ τὰ τζέφλια τῶν ἐλαιῶν ἢ ἄλλων φυτῶν λαδερῶν ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔβγαλαν τὸ λάδι, pain m. de colza.
Oehlmalerey, f., ζωγραφία μὲ χρώματα ἀνακατωμένα μὲ λάδι (ἢ μὲ βερνίκι), peinture f. à l'huile.
Oehlmühle, f., μύλος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐβγάζουν λάδι ἀπὸ ἐλαιαῖς, ἢ ἀπὸ ἄλλα φυτὰ λαδερά, ὁ ἐλαιόμυλος, moulin m. à huile.
Oehlmüller, Oehlschläger, m., ὁ μυλωνὰς εἰς ἐλαιόμυλον, huilier, m.; s. Oehlmühle.
Oehlrettig, m., εἶδος ῥαπάνου ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν λάδι, olivète, f.
Oehlruß, m., καπνιὰ ἀπὸ καντήλαις, noir m. de lampe.
Oehltráber, =träster, f. pl., τὰ ἐλαιότρυγα, τζέφλια τῶν ἐλαιῶν, grignons d'olives, m. pl., amurgue, f.
Oehlung, f., τὸ ἄλειμμα μὲ λάδι, action f. d'huiler; letzte —, τὸ εὐχέλαιον (εἰς τοὺς καθολίκους), extrême onction, f.
Oehlzweig, m., χλωνάρι ἐλαιᾶς, rameau m. d'olivier.
Ohm, Ohme, f., μέτρον διὰ κρασὶ (βουτζὶ περιέχον 27½ πόδας κυβικοὺς τοῦ Παρισίου ἢ 1000 ὑποδεκάμετρα κυβικά), muid (ou un kilolitre), m.
Ohne, prp. χωρὶς, δίχα, ἄνευ, sans.
Ohnerachtet, Ohngeachtet, s. Ungeachtet.
Ohngefähr, s. Ungefähr.
Ohnmacht, f., ἡ ἀδυναμία, faiblesse, impuissance, f.; ἡ λειποθυμία, λιγοθυμία, défaillance, pâmoison, évanouissement, m.; in Ohnmacht liegen, εἶμαι εἰς λειποθυμίαν, être évanoui, être en défaillance; in Ohnmacht fallen, πίπτω εἰς λειποθυμίαν, λειποθυμῶ, tomber en pâmoison, s'évanouir, se pâmer.
Ohnmächtig, adj. ἀδύνατος, ἀδύναμος, impuissant, faible; λειποθυμημένος, évanoui, pâmé; ohnmächtig werden, s. in Ohnmacht fallen.
Ohr, n., τὸ αὐτὶ, ὠτίον, oreille, f.; (μεταφ.) ἀκοή, ouie, f.; (in einem Buche), φύλλον (εἰς ἕνα βιβλίον) διπλωμένον εἰς τὴν ἄκραν, oreille (dans un livre); fam. sich (dat.) etwas hinter die Ohren schreiben, σημειώνω τι, ἐνθυμοῦμαι, se graver qc. dans la mémoire, ne pas l'oublier; er hat es hinter den Ohren, εἶναι πανοῦργος, πονηρὸς, διαβολικός, c'est un fin matois.
Oehr, n., ἡ τρύπα (μάλιστα τῆς βελόνης), βελονότρυπα, trou (d'aiguille), m.; (an einem Gefäße), χεροῦλι, μανίκι, anse, oreille, f.
Ohrband, s. Ortband.
Ohrenbeichte, f., ἡ ἐξομολόγησις, confession f. auriculaire.
Ohrenbläser, m., fam. (ὁ ψιθυριστής), ἐκεῖνος ὁποῦ κρυφίως φέρει εἴδησιν, (μάλιστα μὲ σκοπὸν κατηγορίας), rapporteur, m.
Ohrenbrausen, n., ἡ βοὴ ἢ ὁ συριγμὸς τοῦ αὐτιοῦ, bourdonnement m. d'oreille.
Ohrengehenk, Ohrengehänge, n., τὸ σκωλαρίκι, pendant m. d'oreille.
Ohrenklingen, n., τὸ βόμβισμα, κουδούνισμα τοῦ αὐτιοῦ, tintement m. d'oreille.
Ohrenschmalz, n., κυψέλη, κηρίον ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ

αὐτιά, cire f. des oreilles, cérumen, m.
Ohrenzeuge, m., αὐτήκοος μάρτυς, témoin m. auriculaire.
Ohrenzwang, m., ὁ πόνος εἰς τὸ αὐτί, ἡ ὠταλγία, mal m. d'oreille, otalgie, f.
Ohreule, f., s. Uhu.
Ohrfeige, f., τὸ ῥάπισμα, (κοινῶς· ὁ πάτζος), soufflet, m.
Ohrfinger, m., ὁ μικρὸς δάκτυλος, τὸ μικρὸν δάκτυλον, doigt m. auriculaire.
Ohrläppchen, n., ἡ ἄκρα τοῦ αὐτιοῦ, bout m. de l'oreille.
Ohrling, Oehrling, m., s. Ohrwurm.
Ohrlöffel, m., ἡ ὠτογλυφίδα (τὸ χιλάλι, τουρκ.), cure-oreille, m.
Ohrring, m., τὸ σχωλαρίκι, boucle f. d'oreille.
Ohrwurm, Oehrling, m., ζωΰφιόν τι ὅμοιον μὲ μυρμῆγκι, ὁποῦ ἐνίοτε ἐμβαίνει εἰς τὸ αὐτί, perce-oreille, f.
Oekonom, m., ὁ οἰκονόμος, γεωργός, économe, agriculteur, m.
Oekonomie, f., ἡ οἰκονομία, γεωργική, économie, agriculture, f.; καλὴ οἰκονομία, κυβέρνησις, (bonne) économie, f, ménage, m.
Oekonomisch, adj. οἰκονομικός, économique, ménager.
Oleander, m., ῥοδοδάφνη, νηρίον, oléandre, m.
Olive, f., ἡ ἐλαία, ἐλαιά, olive, f.
Olivenernte, Olivenlese, f., θέρος τῶν ἐλαιῶν, olivaison, f.
Olivenfarbe, f., χρῶμα ἐλαιᾶς, couleur f. d'olive.
Olivenfarbig, adj. ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τῆς ἐλαιᾶς, de couleur d'olive, olivâtre.
Olivenkern, m., πέτρα ἐλαιᾶς, noyau m. d'olive.
Olympiade, f., ὀλυμπιὰς (περίοδος τεσσάρων ἐτῶν), olympiade, f.
Onyx, Onyxstein, m., ὁ ὄνυξ, (τουρκ. τὸ σουλειμάνι, λίθος τις πολύτιμος), onyx, m.
Opal, m., τὸ ὀπάλι, λίθος τις πολύτιμος, πολυχρώματος, opale (pierre précieuse), f.
Oper, f., δρᾶμα μουσικὸν, (κωμῳδία ἢ τραγῳδία μὲ τραγούδια), opéra (la pièce), f.
Operist, m., s. Opernsänger.
Operngucker, m., τουρμπίνι μικρὸν διὰ τὸ θέατρον, lorgnette f. d'opéra.
Opernhaus, n., τὸ θέατρον (κυρίως διὰ δράματα μουσικά), opéra (la maison), m.
Opernsänger, m., τραγουδιστὴς εἰς δράματα μουσικά, chanteur m. de l'opéra.
Opernsängerin, f., τραγουδίστρια εἰς δράματα μουσικά, chanteuse f. de l'opéra.
Operment, n., ἀρσενικὸν κίτρινον, orpiment, m.
Opfer, n., ἡ θυσία, sacrifice, m., victime, f.; προσφορά, offrande, oblation, f.
Opferaltar, n., βωμὸς διὰ θυσίας, τὸ θυσιαστήριον, autel m. des holocaustes.
Opfergeld, n., ἡ προσφορά, (ἄσπρα διδόμενα εἰς τὴν ἐκκλησίαν), offrande, f.
Opfern, v. a. θυσιάζω, sacrifier, immoler; προσφέρω, δίδω (ὡς δῶρον εἰς τὴν ἐκκλησίαν), offrir, f.
Opfern, n., Opferung, f., τὸ θυσίασμα, ὁ θυσιασμός, sacrifice, m., offerte, f.
Opferpriester, m., ὁ ἱερεὺς ὁποῦ θυσιάζει, θύτης, θυσιαστής, sacrificateur, m.
Opferschale, f., κρατὴρ διὰ θυσίαν, patère, f.
Opferthier, n., ζῶον διωρισμένον εἰς θυσίαν, victime, f.
Opium, n., τὸ ὄπιον, ἀφιόνι, opium, m.
Opponent, m., ὁ ἀντιλέγων εἰς μίαν ἀκαδημιακὴν φιλονεικίαν, argumentant, m.
Optik, f., ἡ ὀπτικὴ ἐπιστήμη, optique, f.
Optikus, m., μηχανικὸς καταγινόμενος εἰς τὴν ὀπτικήν, opticien, m.
Optisch, adj. ὀπτικός, optique.
Orakel, n., ὁ χρησμὸς, τὸ μαντεῖον, oracle, m.
Orange, f., τὸ νεράντζι, orange, f.
Orangenbaum, m., ἡ νεραντζιά, oranger, m.
Orangenblüthe, f., ἄνθος τῆς νεραντζιᾶς, fleur f. d'orange.
Orangenfarben, Orangengelb, adj. κίτρινος ὡσὰν τὰ νεράντζια, orangé, m.
Orangerie, f., τόπος ὅπου φυλάγουν νεραντζιαῖς, ἡ νεραντζιαῖς, orangerie, f., orangers, m. pl.
Oration, f., s. Rede.
Oratorium, n., μουσικόν τι κομμάτι ὁποῦ ψάλλουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, (mus.) oratorio, m.

Digitized by Google

Orchester, *n.*, ἡ ὀρχήστρα, τόπος τῶν μουσικῶν εἰς τὸ θέατρον, orchestre, *f.* et *m.* (le lieu); οἱ μουσικοὶ ὁποῦ παίζουν ἐκεῖ, orchestre (les musiciens).

Orden, *m.*, τὸ τάγμα (ἱππικὸν ἢ μοναστικόν), ordre *m.* (de chevalerie et religieux).

Ordensband, *n.*, κορδέλλα τάγματος ἱππικοῦ, ordre, cordon, ruban, *m.*

Ordensbruder, ὁ ἱερομόναχος, καλόγηρος, frère religieux.

Ordensgeistliche, *m.*, παπᾶς καὶ ἱερομόναχος, religieux.

Ordensgelübde, *n.*, μοναστικὸν τάγμα, voeu, *m.*, profession, *f.*

Ordensgesellschaft, *f.*, ἀδελφάτον, συναγωγὴ ἐκκλησιασική, congrégation, *f.*

Ordenskette, *f.*, ἀλυσίδα (χρυσῆ) ἱππικοῦ τάγματος, collier, *m.*

Ordenskleid, *n.*, φόρεμα τάγματος ἱππικοῦ, habit *m.* de l'ordre; φόρεμα (ῥάσον) τάγματος μοναστικοῦ, habit religieux, habit régulier.

Ordenskreuz, *n.*, σταυρὸς ἱππικοῦ τάγματος, croix (d'un ordre), *f.*

Ordensmeister, *m.*, προεστὼς, ἐπιστάτης ἱππικοῦ τάγματος, grand-maître d'un ordre.

Ordensregel, *f.*, κανὼν μοναστικοῦ (ἢ καὶ ἱππικοῦ) τάγματος, règle (d'un ordre), *f.*

Ordensritter, *m.*, ἱππεὺς (καβαλλέρης) ἑνὸς ἱππικοῦ τάγματος, chevalier de l'ordre.

Ordensschwester, *f.*, ἡ ἱερομονάχη, καλογρηά, soeur *f.* religieuse.

Ordensstern, *m.*, Ordenszeichen, *f.* σημεῖον τάγματος ἱππικοῦ, ordre (les insignes de l'ordre), *m.*

Ordentlich, *adj.* τακτικὸς, διατεταγμένος, régulier, réglé, arrangé; (gewöhnlich), συνηθισμένος, ordinaire.

Ordinanz, *f.*, στρατιώτης ὁποῦ ὑπηρετεῖ τὸν στρατηγὸν εἰς στρατιωτικὰς ὑποθέσεις, (milit.) ordonnance, *f.*

Ordiniren, *v. a.* διατάσσω, ordonner; (einen Geistlichen), χειροτονῶ, ord. (un prêtre).

Ordinirung, Ordination, *f.*, ἡ χειροτονία, ordination, *f.*

Ordnen, *v. a.* διατάσσω, βάνω εἰς τάξιν, ranger, arranger, disposer, ordonner.

Ordnung, *f.*, ἡ τάξις, ordre, *m.*; ἡ διαταξις, arrangement, *m.*, disposition, *f.*

Organ, *n.*, τὸ ὄργανον (τοῦ σώματος μάλιστα), organe, *m.*

Organisation, *f.*, ὁ ὀργανισμός, organisation, *f.*

Organisch, *adj.* ὀργανικός, organique.

Organisiren, *v. a.* ὀργανίζω, διατάσσω, βάνω εἰς τάξιν, organiser.

Organist, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὰ ὄργανα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, organiste. *m.*

Orgel, *f.*, τὰ ὄργανα (μουσικὰ) εἰς τὴν ἐκκλησίαν, orgue, *m.*, orgues, *f. pl.*

Orgelbauer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει τὰ ὄργανα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, facteur *m.* d'orgues.

Orgelchor, *n.*, τόπος (εἰς τὴν ἐκκλησίαν) ὁποῦ στέκονται τὰ ὄργανα, orgues, *f. pl.*, tribune, *f.*

Orgeln, *v. n. fam.* παίζω τὰ ὄργανα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, juer de l'orgue.

Orgelpfeife, *f.*, αὐλὸς εἰς τὰ ὄργανα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, tuyau *m.* d'orgues.

Orgelregister, *n.*, Orgelzug, *m.*, γνώμων τοῦ ὀργάνου μουσικοῦ (εἰς τὴν ἐκκλησίαν), jeu *m.* d'orgues.

Orgelwerk, *n.*; τὰ ὄργανα (εἰς τὴν ἐκκλησίαν), orgues, *f. pl.*

Orient, *m.*, ἡ ἀνατολὴ, οἱ τόποι τῆς ἀνατολῆς, orient, *m.*

Orientalisch, *adj.* ἀνατολικός, oriental.

Orientiren, *v. n.* sich —, καταλαμβάνω, λαμβάνω καθαρὰν ἰδέαν διὰ μίαν ὑπόθεσιν, s'orienter.

Original, *n.*, τὸ πρωτότυπον, original, *adj.*

Originell, *adj.* ἀπαρομοίαστος, original, qui n'a point de semblable; (μεταφ.) παράξενος, étrange.

Orkan, *m.*, ἡ θύελλα, ἀνεμοζάλη, φουρτοῦνα, ouragan, *m.*

Ornat, *m.*, φορέματα διὰ παράταξιν, habit *m.* de cérémonie; (von Geistlichen), τὰ ἱερατικά, φορέματα ὁποῦ βάνει ὁ παπᾶς ὅταν λειτουργεῖ κτλ., ornemens, *m. pl.* (de prêtre etc.)

Ort, *m.*, ὁ τόπος, lieu, endroit, *m.*, place, *f.*; ich meines Orts, ἐγὼ ἐκ μέρους μου, ὅσον εἰς ἐμέ, quant à moi, pour moi.

Ort, *m. n.* σουγλὶ, τζαγκαρόσουβλον, alène, *f.*; τὸ τέταρτον, un quart.
Ortband, *n.*, τὸ σίδηρον ἢ ἄλλο τι εἰς την μύτην τοῦ φηκαριοῦ, bouterolle, *m.*
Ortbeschreibung, *f.*, ἡ τοπογραφία, topographie, *f.*
Oertchen, *n.*, μικρὸς τόπος, petit lieu.
Orthodox, *s.* Rechtgläubig.
Orthographie, *f.*, *s.* Rechtschreibung.
Orthographisch, *adj.* ὀρθογραφικός, orthographique.
Oertlich, *adj.* τοπικός, local.
Ortolan, *m.*, ὁ συκοφᾶς, (πουλλί), ortolan, *m.*
Ortschaft, *f.*, ὁ τόπος, ἡ ἐπαρχία, canton, district, *m.*; τὸ χωρίον, πολίχνιον, village, *m.*, petite ville, *f.*
Ortscheit, *n.*, τὸ ξύλον τοῦ ἁμαξιοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον δένονται τὰ λουριὰ τῶν ἀλόγων, palonnier, *m.*
Ortsthaler, **Ortsgulden**, *m.*, τέταρτον ταληρίου, φιορινίου, quart *m.* d'écu, de florin.
Ost, **Osten**, *m.*, ἡ ανατολὴ, τὸ ἀνατολικὸν μέρος, est, levant, orient, *m.*
Osterabend, *m.*, ἡ παραμονὴ τοῦ πάσχα, veille *f.* de pâques.
Osterdienstag, *m.*, ἡ τρίτη ἑορτὴ τοῦ πάσχα, mardi *m.* de pâques.
Osterey, *n.*, αὐγὸν πασχαλιάτικον, oeuf *m.* de pâques.
Osterfest, *n.*, τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τοῦ πάσχα, τὰ λαμπρὰ, λαμπρόσχολα, fête *f.* de pâques; paque, *f.*
Osterfladen, *m.*, πήτα διὰ τὸ πάσχα, flan, gâteau *m.* de pâques.
Osterlamm, *n.*, ἀρνὶ ὁποῦ ἔτρωγαν οἱ παλαιοὶ Ἰσραηλῖται εἰς τὸ πάσχα, agneau *m.* pascal, paque, *f.*
Oesterlich, *adj.* τοῦ πάσχα, πασχαλιάτικος, pascal, de pâques.
Osterluzey, *f.*, ἡ ἀριστολοχία (φυτόν τι), aristoloche, *m.* (plante).
Ostermontag, *m.*, ἡ δευτέρα ἑορτὴ τοῦ πάσχα, lundi *m.* de pâques.
Ostern, *pl.* (der Christen), τὸ πάσχα, τὰ λαμπρὰ (τῶν χριστιανῶν), pâque ou pâques, *m.*, pâques, *f. pl.*; (der Juden), τὸ πάσχα (τῶν Ἑβραίων), pâque, *f.*
Ostersonntag, *m.*, ἡ κυριακὴ τοῦ πάσχα, πρώτη ἑορτὴ τοῦ πάσχα, dimanche *m.* de pâques, premier jour de pâques.
Ostertag, *m.*, ἡμέρα τοῦ πάσχα, jour *m.* de pâques.
Osterwoche, *f.*, ἡ ἑβδομάδα τοῦ πάσχα, (εἰς τὴν ὁποῖαν ἀρχηνᾷ τὸ πάσχα), semaine *f.* de pâques.
Oestlich, *adj.* ἀνατολικός, d'est, du côté d'orient.
Ostwärts, *adv.* πρὸς τὴν ἀνατολὴν, vers l'est.
Ostwind, *m.*, ἀνατολικὸς ἀέρας, vent d'est, vent *m.* d'amont.
Otter, *f.*, (Fischotter), ἡ ἐνυδρὶς, λόντρα (ζῶον ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ κουνάβι), loutre, *f.*; (eine Schlangenart), ἡ ἔχιδνα, (ὄχεντρα), εἶδος ὀφιδιοῦ, vipère, *f.*
Otterngezücht, *n.*, γεννήματα ἐχιδνῶν (διαβολόσπορα), engeance *f.* de vipère.
Oval (Eyrund), *adj.* ὠοειδὴς, ovales.
Oxthoft, *n.*, μέτρον τι διὰ κρασὶ, βουτζὶ μεγάλον (περιέχον ἕως 60 ὀκκάδες), oxhoft (mesure de vin), *m.*

P.

Paar, *n.*, τὸ ζευγάρι, paire, *f.*, couple, *f.* et *m.*; (Ehepaar), τὸ ἀνδρόγυνον, couple (le mari et la femme), *m.*; ein Paar Stiefeln, ἕνα ζευγάρι ὑποδήματα κτλ., une paire de bottes etc.; (für: etliche), ὀλίγοι, μερικοὶ, peu, quelques; zu Paaren treiben, καταδαμάζω, νικῶ, dompter, soumettre.
Paaren, *v. a.* ζευγαριάζω, κάμνω ζευγάρι, apparier, accoupler; sich —, σμίγομαι, συνουσιάζω, (λέγεται διὰ τὰ πουλλιὰ μάλιστα), s'apparier, s'accoupler (*se dit surtout des oiseaux*).
Paarweise, *adv.* κατὰ ζευγάρια, deux à deux, par paires.
Pabst, *m.*, ὁ πάπας, le pape.
Päbstler, *m.*, *s.* Papist.
Päbstlich, *adj.* τοῦ πάπα, ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὸν πάπαν, papal.

Pabstthum, n., τὸ ἀξίωμα τοῦ πάπα, papauté, f.; ὁ παπισμός, papisme, m.

Pabstwahl, f., ἡ ἐκλογὴ τοῦ πάπα, élection f. du pape.

Pacht, m., νοικίασμα ὑποστατικοῦ (ἢ ὀσπιτίου), τὸ πάτωμα, bail, m., ferme, f.

Pachtbauer, m., χωριάτης ὁποῦ ἐπῆρε εἰς ἐνοίκιον τὸ ὑποστατικὸν ἑνὸς μὴ εὐγενοῦς, paysan qui est fermier d'un bien roturier.

Pachten, v. a. νοικιάζω, πέρνω εἰς νοίκι ἕνα ὑποστατικὸν (πακτώνω), prendre à ferme, affermer.

Pachter, m., ὁ νοικιαστὴς ὑποστατικοῦ, (ὁποῦ πληρώνει κάθε χρόνον ἀπὸ μίαν διωρισμένην ποσότητα εἰς τὸν αὐθέντην τοῦ ὑποστατικοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἀπολαμβάνει τὰ εἰσοδήματα), fermier.

Pachtgeld, n., τὰ ἄσπρα ὁποῦ πληρώνει κάθε χρόνον ὁ νοικιαστὴς ἑνὸς ὑποστατικοῦ εἰς τὸν αὐθέντην ἐκείνου, fermage, m.

Pachtgut, n., ὑποστατικὸν νοικιασμένον, ferme, f.

Pachtlustig, adj. ὁποῦ ἐπιθυμεῖ νὰ νοικιάσῃ ἕνα ὑποστατικόν, qui a envie de prendre à ferme.

Pachtschilling, m., s. Pachtgeld.

Pachtweise, adv. εἰς νοίκι, μὲ νοίκι, à ferme, à bail.

Pack, m. (n.), τὸ δέμα, δεμάτι, paquet, ballot, m.

Pack, n., (s. Pack, m.), ἀχρεῖοι ἄνθρωποι, οὐτιδανοί, ὁ ὄχλος, canaille, racaille, f.

Packen, (fassen), v. a. πιάνω, (μὲ τὸ χέρι, μὲ τὰ δόντια), prendre, saisir; (einpacken), μαζώνω, περιτυλίγω, βάνω εἰς σεντοῦκι, εἰς σεπέτι, empaqueter, emballer, encaisser; sich —, φεύγω, ἀναχωρῶ, s'en aller, détaler; pack dich! κρημνίσου ἀπ' ἐδῶ, va-t-en!

Packer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ μαζώνει, ὁποῦ περιτυλίγει τὸ πρᾶγμα, emballeur, m.

Packet, Packchen, n., τὸ δεμάτι, δεματάκι, paquet, m.

Packetboot, n., καράβι ὁποῦ φέρει γράμματα, paquetbot, m.

Packhaus, n., τὸ ἀμπάρι, μαγαζίον, magasiu, m.

Packhof, m., ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον φέρουν τὸ πρᾶγμα ὁποῦ ἔχει νὰ πληρώσῃ κουμέρκι, (γιεμπροῦκι), la douane.

Packknecht, m., δοῦλος ἁμαξᾶ ὁποῦ φορτώνει πρᾶγμα, goujat, m.

Packleinwand, f., χονδρὸν πανὶ διὰ περιτύλιγμα, serpillière, toile f. d'emballage.

Packnadel, f., ἡ σακκοράφα, carrelet, m.

Packpapier, n., χονδρὸν χαρτὶ διὰ περιτύλιγμα, papier m. vanant.

Packpferd, n., ἄλογον φορτώματος, cheval m. de bât ou de somme.

Packsattel, m., τὸ σαγμάρι, σαμμάρι, bât, m.

Packstock, m., ῥόπαλον (ματζοῦκα) μὲ τὸ ὁποῖον σφίγγουν τὰ σχοινιὰ τῶν δεμάτων, bille, f., loup (des libraires), m.

Packtuch, n., s. Packleinwand.

Packwagen, m., ἀμάξι διὰ φόρτωμα ἢ φορτωμένον, chariot m. de bagage.

Pädagog, m., s. Erzieher.

Pädagogisch, adj. παιδαγωγικὸς, pédagogique.

Pädagogium, n., παιδαγωγεῖον, pédagogie, f., établissement m. d'éducation.

Pact, m., (Pactum), s. Vertrag.

Page, m., ἀρχοντόπουλον, δουλεῦον εἰς βασιλέα, (τουρκ. ἰτζογλάνης), page, f.

Paginiren, v. a. σημειώνω τὰς σελίδας ἑνὸς βιβλίου, numéroter les pages d'un livre.

Pagode, f., ναὸς εἰδώλων εἰς τὴν Ἰνδίαν, μικρὸν ἄγαλμα μὲ κεφάλι κινητόν, pagode, f.

Paladin, m., ἱππεὺς (καβαλλέρης) εἰς τοὺς παλαιοὺς καιροὺς τῆς Γερμανίας καὶ Γαλλίας, Paladin, m.

Palatin, m., ὁ παλατῖνος, κυβερνήτης βασιλικὸς εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, Palatin (d'Hongrie), m.; (für Frauenzimmer), δέσιμον ἀπὸ γοῦναν ὁποῦ φοροῦν αἱ γυναῖκες τριγύρου τοῦ λαιμοῦ, palatine, f.

Pallasch, m., τὸ σπαθὶ (τῶν κοινῶν στρατιωτῶν), sabre, m.

Pallast, Palast, m., τὸ παλάτιον, palais, m.

Pallisade, Palissade, f., παλοῦκι, διὰ περίφραγμα κάστρου εἰς πόλεμον, palissade, f.

Palmbaum, *m.*, **Palme**, *f.*, ἡ φοινικια, (χουρμαδιά), palmier, *m.*

Palme, *f.*, **Palmzweig**, *m.*, κλαδὶ τῆς φοινικιᾶς, (τῆς χουρμαδιᾶς), τὸ βάϊον, palme, *f.*

Palme, *f.*, **Palmkätzchen**, *n.*, τὰ μάτια τοῦ ἀμπελιοῦ, boutons *m. pl.* de vigne; μερικὰ ἄνθη φυτῶν ὁποῦ ἔχουν ἁπαλαῖς τρίχες ὡς ἡ οὐρὰ τοῦ γάτου, chats, chatons, *m. pl.*

Palmsonntag, *m.*, ἡ κυριακὴ τῶν βαΐων, dimanche *m.* des rameaux, paques *f. pl.* fleuries.

Palmzweig, *m.*, κλαδὶ φοίνικος, βάϊον, palme (rameau du palmeir), *f.*

Panacee, *f.*, ἡ πανακεία, ἰατρικὸν διὰ πολλὰ πάθη κοινόν, panacée, *f.*

Pandekten, *f. pl.* αἱ πανδέκται, les pandectes, *f. pl.*

Pandore, *f.*, εἶδος κιθάρας μεγάλης, mandore, *f.*

Panele, *f.*, **Panelwerk**, *n.*, s. **Täfelwerk**.

Panier, *n.*, ἡ σημαία, (τουρκ. τὸ μπαϊράκι), bannière, *f.*

Panster, **Pansterrad**, *n.*, μεγάλος τροχὸς μύλου, grande roue (d'un moulin) *f.* à volets.

Panther, *m.*, **Pantherthier**, *n.*, ἡ πανθέρα, ὁ πάνθηρ (ζῶον ἄγριον), panthère, *f.*

Pantoffel, *m.*, τὸ παποῦτζι ἐλαφρὸν ὁποῦ φοροῦν εἰς τὸ σπίτι), pantoufle, *f.*

Pantoffelholz, *n.*, ὁ φελλός, liége, *m.*

Pantomime, *f.*, ἡ παντόμιμος, παράστασις (δράματος) μὲ σχήματα μόνον, pantomime, *f.*

Panzer, *m.*, ὁ θώραξ, ἡ σιδηροφορεσία, cuirasse, *f.*

Panzerhandschuh, *m.*, σιδηρένιον χειρόκτι, gantelet, *m.*

Panzerhemd, *n.*, τὸ σιδηρυποκάμισον, ἀλυσίκροτον, cotte *f.* de maille.

Panzerkette, *f.*, ἀλυσίδα ἀπὸ μικρὰ κρικέλια (διὰ στολισμόν), chaine *f.* à maille.

Panzern, *v. a.* ὁπλίζω μὲ θώρακα, βάνω σιδηροφορεσίαν, armer d'une cuirasse, cuirasser.

Panzerthier, *n.*, ζῶον τι τετράποδον τῆς Ἀμερικῆς σκεπασμένον μὲ σκληρὰ λέπια, armadille, tatou, encoubert, *m.*

Päonie, *f.*, ἡ παιωνία, (χόρτον), pivoine, *f.* (plante).

Papa, *m.*, ὁ πατὴρ, πατέρας, (λέξις τῶν νηπίων), papa, père, *m.*

Papagey, *m.*, ὁ παπαγάλλος, perroquet, *m.*

Papern, *v. n.* s. **Plappern**, **Plaudern**.

Papier, *n.*, τὸ χαρτί, papier, *m.*

Papieren, *adj.* ἀπὸ χαρτί, de papier.

Papiergeld, *n.*, μονέδα ἀπὸ χαρτὶ, χαρτὶ ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς τόπον μονέδας, papier-monnaie, *m.*

Papierhandel, *m.*, ἡ πραγματεία μὲ χαρτί, papeterie, *f.*

Papierhändler, *m.*, ὁ πραγματευτης μὲ χαρτὶ, χαρτοπώλης, marchand *m.* papetier.

Papierlaus, *f.*, ζωΰφιον τι ὅμοιον μὲ ψεῖραν ὁποῦ τρώγει τὸ χαρτί, pou *m.* pulsateur.

Papiermühle, *f.*, ὁ χαρτόμυλος, μύλος εἰς τὸν ὁποῖον κατασκευάζουν τὸ χαρτί, moulin *m.* à papier, papeterie, *f.*

Papiermüller, *m.*, ὁ χαρτομυλονᾶς, χαρτοποιός, papetier (propriétaire d'un moulin à papier), *m.*

Papierscheere, *f.*, τὸ ψαλίδι διὰ χαρτί, ciseaux *m. pl.* à papier.

Papierspäne, *m. pl.* ἀποκόμματα ἀπὸ χαρτί, rognures *f. pl.* de papier.

Papist, *m.*, ὁ παπιστάνος, papiste, *m.*

Papistisch, *adj.* παπιστάνικος, papistique.

Pappe, *f.*, (**Brey**), τὸ κουρκοῦτι, bouillie (de farine), *f.*

Pappe, *f.*, χαρτὶ χονδρὸν καὶ δυνατόν, carton, *m.*

Pappel, *f.*, **Pappelbaum**, *m.*, ἡ λεύκη, ἡ αἴγειρος, (δένδρον), peuplier, *m.*

Pappel, *f.*, (**Malve**), μολόχα, μαλάχη, mauve, *f.*

Pappen, *v. n.* τρώγω, (λέξις τῶν νηπίων), manger (mot d'enfant).

Pappen, *v. a.* κολλῶ μαζὺ χαρτί, coller, cartonner.

Pappen, *adj.* κατασκευασμένος ἀπὸ χονδρὸν καὶ δυνατὸν χαρτί, de carton.

Pappendeckel, *m.*, σκέπασμα ἀπὸ χονδρὸν καὶ δυνατὸν χαρτὶ, couvercle *m.* de carton; χαρτὶ χονδρὸν καὶ δυνατὸν (διὰ δέσιμον βιβλίων κτλ.), carton, *m.*

Pappenkasten, *m.*, **Pappenschachtel**, *f.*, κουτὶ ἀπὸ χονδρὸν χαρτί, boite *f.* de carton.

Pappenstiel, *m.*, *fam.* *πολλὰ μικρὴ τιμὴ* (*πράγματος*), bagatelle (prix très-vil), *f.*
Papst rc., s. Pabst rc.
Par, Paren, s. Paar, Paaren.
Parade, *f.*, *ἡ ἐπίδειξις*, parade, *f.*; *παράταξις*, parade, procession, *f.*; *ἡ μεγαλοπρέπεια*, *λαμπρότης*, parade, magnificence, splendeur, *f.*; (Wachtparade), *τὸ ἀλλάγιον*, *ἡ ἀλλαγὴ τῶν στρατιωτῶν φυλακῶν ὁποῦ γίνεται μὲ παράταξιν*, parade (des soldats qui montent la garde).
Parade=Pferd, *n.*, *ἄλογον δι' ἐπίδειξιν*, cheval *m.* de parade.
Parade=Platz, *m.*, *ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον συναθροίζονται οἱ στρατιῶται διὰ τὸ ἀλλάγιον*, place *f.* de la parade; s. Parade.
Parade=Zimmer, *n.*, *ὀνδᾶς λαμπρὸς δι' ἐπίδειξιν*, chambre *f.* de parade.
Paradies, *n.*, *ὁ παράδεισος*, paradis, *m.*; (im Schauspielhause), *ὁ πλέον ὑψηλότερος τόπος εἰς τὸ θέατρον διὰ τὸ κοινὸν πλῆθος*, paradis (au théâtre).
Paradies=Apfel, *m.*, *εἶδος μήλου κοκκίνου*, pomme *f.* de paradis.
Paradiesfeige, *f.*, *σῦκον τοῦ Ἀδάμ*, banane, figue d'Adam, *f.*
Paradiesvogel, *m.*, *ὄρνεον παραδείσου* (*πουλλί τι τῆς Ἰνδίας*), oiseau *m.* de paradis.
Paradiren, *v. n.* *κάμνω ἐπίδειξιν*, faire parade; ein Pferd paradiren lassen, *βάνω το ἄλογον νὰ κάμῃ μικρὰ πηδήματα δι' ἐπίδειξιν*, faire parader un cheval.
Parallel, *adj.* *παράλληλος*, parallèle (*adj.*).
Parallellinie, *f.*, *ἡ παράλληλος γραμμή*, parallèle, *f.*
Parallellinial, *n.*, *λινίρι διὰ παραλλήλους γραμμάς*, règle *f.* pour tirer des parallèles.
Parasol, *m.*, s. Sonnenschirm.
Parchent, s. Barchent.
Parce, *f.*, *ἡ μοῖρα*, (*μία ἀπὸ τὰς τρεῖς μοίρας εἰς τὴν μυθολογίαν*), (mythol.) Parque, *f.*
Parder, s. Panther.
Pardon, *m.*, *ἡ ἄδεια ἢ συγχώρησις διδομένη εἰς κατάδικον*, pardon, *m.*; *ἄδεια ζωῆς διδομένη εἰς αἰχμάλωτον*, quartier, *m.*
Pardoniren, *v. a.* *συγχωρῶ*, *δίδω ἄδειαν ζωῆς*, pardonner, faire grâce.
Parentation, *f.*, *ὁ ἐπιτάφιος λόγος*, oraison *f.* funèbre.
Parenthese, *f.*, *ἡ παρένθεσις*, parenthèse, *f.*; *τὸ σημεῖον τῆς παρενθέσεως*, parenthèse (signe de la p.).
Parforcejagd, *f.*, *μεγάλον κυνήγι*, grande chasse, *f.*
Pari, *adv.* *ἴσον*, *ἴσα* (*λέγεται διὰ τὴν τιμὴν τῶν νομισμάτων κτλ.*), au pair.
Pari, *n.*, *τὸ ἴσον* (*τῆς τιμῆς τῶν νομισμάτων κτλ.*), pair, *m.*
Pariren, *v. a.* (auspariren), *διαφεντεύομαι ἀπὸ ἕνα κτύπημα*, *ἐμποδίζω ἕνα κτύπημα μὲ το σπαθί*, parer (à un coup); *v. n.* *fam.* (gehorchen), *ὑποτάσσομαι*, *πείθομαι*, *ὑπακούω*, obéir; (wetten), *βάνω στίχημα*, parier, gager.
Parlament, *n.*, *τὸ Παρλαμέντον τῆς Ἀγγλίας*, parlement *m.* d'Angleterre; *εἶδος κριτηρίων πρὸ τοῦ εἰς τὴν Γαλλίαν*, parlement (ci-devant) en France.
Parmesankäse, *f.*, *εἶδος τυριοῦ ἰταλικοῦ*, (*κυρίως τῆς Πάρμας*), parmesan, *m.*
Parodie, *f.*, *παρῳδία*, parodie, *f.*
Parodiren, *v. a.* *κάμνω παρῳδίαν*, parodier.
Parole, *f.*, *ἡ συνθήκη*, *τὸ σύνθημα*, (*λέξις συμφωνημένη μὲ τὴν ὁποίαν οἱ στρατιῶται γνωρίζονται μεταξύ των*), mot du guet, mot, ordre, *m.*
Paroli, *n.*, (*εἴς τινα παιγνίδια*) *ποσότης διπλὴ τῆς προτέρας*, paroli, *m.*
Part, *m.*, (bey Processen), *τὸ μέρος*, *ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει κρισολόγημα*, partie, *f.*
Partey, (Parthey), *f.*, *τὸ μέρος*, *ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι τῆς ἰδίας γνώμης*, parti, *m.*; *ἡ φατρία*, partie, faction, *f.*; *τάγμα στρατιωτῶν ἑκουσίων*, corps *m.* de volontaires.
Parteygänger, *m.*, *ὀπαδὸς μιᾶς φατρίας*, partisan, *m.*; *στρατιώτης ἀπὸ ἕνα τάγμα ἑκούσιον*, (milit.) volontaire, *m.*
Parteygeist, *m.*, *πνεῦμα φατρίας*, esprit *m.* de parti.
Parteyisch, Parteylich, *adj.* *προσωπολήπτης*, *ὁποῦ προτιμᾷ*

τὸ ἕνα μέρος ἀδίκως, partial.

Parteylichkeit, f., ἡ προσωποληψία (κοινῶς· τὸ χατῆρι), partialité, f.

Parteylos, s. Unparteyisch.

Partie, (Parthie), f., τὸ μέρος, μερίδιον, part, partie, f.; ἡ παρτίδα (εἰς πράγματα, εἰς παιγνίδια), partie (des marchandises), partie (de jeu); ἡ ὑπανδρεία, parti (personne à marier), m.

Partisan (franz.), m., ὁ ὀπαδὸς, ἀκόλουθος, partisan, m.

Partisane, f., εἶδος λόγχης ἢ κονταριοῦ, pertuisane, f.; s. Hellebarde.

Partitur, f., σύνθεσις μουσικὴ, ὁποῦ περιέχει ὅλας τὰς φωνὰς, αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν εἰς ἕνα μουσικὸν κομμάτι, (mus.) partition, f.

Pasch, m., ῥίψιμον ὅταν τρεῖς κύβοι (ἢ καὶ δύο μόνον) ἔχουν τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, rafle, f.

Paschen, v. n. ῥίπτω (ῥίχνω) ἢ παίζω τοὺς κύβους (τὰ ζάρια), jouer aux dés; (von Waaren), ἐμβάζω κρυφίως ἐμποδισμένον πρᾶγμα, faire la contrebande.

Pasquill, n., σύγγραμμα ὑβριστικὸν, pasquinade, f., libelle, m.

Pasquillant, m., συγγραφεὺς συγγράμματος ὑβριστικοῦ, libelliste, f.

Paß, m., τὸ πασαπόρτον, διαβητήριον γράμμα, passeport, m.; enger Paß, στενὸν πέρασμα (μεταξὺ βουνῶν), pas, passage, défilé, m.; (von Pferden), περιπάτημα τοῦ ἀλόγου πολλὰ ἥσυχον, (ὅταν κινεῖ τὰ ποδάρια τοῦ ἑνὸς μέρους μαζύ), amble, m.

Passagier, m., ὁ διαβάτης, ἐκεῖνος ὁποῦ πηγαίνει μὲ ἁμάξι ἢ μὲ καράβι, passager, m.

Passatwind, m., ἄνεμός τις εἰς τὴν ἰνδικὴν θάλασσαν, ὁποῦ φυσᾷ τὸν μισὸν χρόνον ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος καὶ τὸν μισὸν ἀπὸ τὸ ἐνάντιον μέρος, mousson, f.

Passen, v. n. (im Spiele), δὲν παίζω, κάθομαι χωρὶς νὰ παίξω, (au jeu) passer; (warten), προσμένω, attendre; (sich schicken), ἁρμόζω, être juste, s'accorder, cadrer.

Paßgang, m., περιπάτημα ἥσυχον τοῦ ἀλόγου, (ὅταν κινεῖ τὰ ποδάρια τοῦ ἑνὸς μέρους μαζύ), amble, m.

Paßgänger, m., ἄλογον ὁποῦ κινεῖ τὰ ποδάρια τοῦ ἑνὸς μέρους μαζύ, cheval m. qui va l'amble.

Passiren, v. n. περνῶ, ἀπερνῶ, passer; (erträglich seyn), εἶναι ὑποφερτὸν, εἶναι ἀρκετὰ καλὸν, être passable, être passablement bien; (sich zutragen), γίνεται, συμβαίνει, arriver, se faire.

Passirzettel, m., χαρτὶ ὁποῦ δίδει τὴν ἄδειαν νὰ περάσῃ ἕνα πρᾶγμα ἀνενόχλητον, passe-avant, m.

Passion, f., τὸ πάθος (ψυχικὸν, οἷον ἡ χαρὰ, λύπη κτλ.), passion, f.; (für Leiden überhaupt), τὸ πάθος, πάθημα, mal, m., souffrance, f.; s. Leiden.

Passions-Blume, f., (τὸ ἄνθος τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ), λουλοῦδι τι, granadille, grenadille, fleur f. de la passion.

Paste, f., ψεύτικη πολύτιμη πέτρα κατασκευασμένη ἀπὸ γυαλί, pierre f. artificielle faite de verre coloré.

Pastell, m., τὸ παστέλι, κομμάτι χρώματος τῶν ζωγράφων σχηματισμένον ὡσὰν τὸ μολυβοκόνδυλον, pastel, m.

Pastell-Gemählde, n., ζωγραφία μὲ τὸ παστέλι, pastel (portrait ou tableau), m.; s. Pastell.

Pastellmahlerey, f., ἡ ζωγραφικὴ τέχνη μὲ τὰ παστέλια, peinture f. en pastel.

Pastete, f., τὸ ἀρτόκρεας (ζυμαρικόν τι γεμισμένον μὲ λιανισμένον κρέας, κοινῶς· τὸ παστίτζι), pâté, m.

Pastetenbäcker, m., ψωμᾶς ὁποῦ φκιάνει παστίτζια, pâtissier, m.; s. Pastete.

Pastetenboden, m., τὸ κάτω μέρος τοῦ παστιτζίου, abaisse, f.; s. Pastete.

Pastetendeckel, m., τὸ σκέπασμα τοῦ παστιτζίου, le dessus du pâté; s. Pastete.

Pastinake, f., τὸ καβούτζι, λαυνὸν λάχανον, panais, m.

Pastor, m., ὁ ἐφημέριος εἰς ἐκκλησίαν, ὁ παπᾶς, pasteur, m.

Pastorin, f., ἡ παπαδιά, femme f. du pasteur.

Patent, n., χρυσόβουλλον βασιλικὸν μὲ τὸ ὁποῖον λαμ-

βάνει τις ἕνα προνόμιον, patente, f., brevet, m.

Pater, m., ὁ παπᾶς, père, curé, m.; ὁ ἱερομόναχος, καλόγηρος, père, religieux, m.

Paternoster, n., τὸ πάτερ ἡμῶν, patenôtre, m.; τὸ κομβολόγιον, chapelet, m.

Pathe, m., ὁ ἀνάδοχος, νουνός, parrain, m.; — τὸ ἀναδεξίμιον παιδί, filleul, m.

Pathe, f., ἡ ἀνάδοχος, νουνά, marraine, f.; — τὸ ἀναδεξίμιον κορίτζι, filleule, f.

Pathengeld, Pathengeschenk, n., δῶρον τοῦ νουνοῦ ἢ τῆς νουνᾶς διδόμενον εἰς τὸ ἀναδεξίμι, présent m. de baptême.

Pathetisch, adj. παθητικός, ὁποῦ κινεῖ τὰ πάθη, pathétique.

Patient, m., ὁ ἄῤῥωστος, le malade.

Patientin, f., ἡ ἀῤῥώστη, la malade.

Patriarch, m., ὁ πατριάρχης, patriarche, m.

Patriarchalisch, adj. πατριαρχικός, patriarcal.

Patriarchat, n., ἀξίωμα πατριάρχου, patriarcat, m.

Patriot, m., ὁ πατριώτης, φίλος τῆς πατρίδος, patriot, m.

Patriotisch, adj. πατριωτικός, patriotique.

Patrize, f., τὸ τζελίκι εἰς τὸ ὁποῖον χαρακώνουν τοὺς τυπογραφικοὺς χαρακτῆρας, poinçon (de fondeur de caractères), m.

Patrolle, Patrulle, (Patrouille, franz.), ἡ νυκτερινὴ περιπατοῦσα φυλακὴ τῶν στρατιωτῶν, οἱ περίπολοι, patrouille, f.

Patrolliren, v. n. περιπατῶ τὴν νύκτα, (λέγεται διὰ τὴν νυκτερινὴν φυλακὴν τῶν στρατιωτῶν), patrouiller, faire la patrouille.

Patron, m., ὁ πάτρων, patron, m.; — προστάτης, ὑπερασπιστής, protecteur, m.; eines Schiffs, s. Schiffspatron; — ein sauberer Patron, vulg. παστρικὸς ἄνθρωπος (εἰρωνικῶς), un beau, un bon drôle.

Patronat, n., τὸ δίκαιον νὰ ἐκλέγῃ τις τὸν ἐφημέριον διὰ μίαν ἐκκλησίαν, patronage, m.

Patrone, f., τὸ καλοῦπι εἰς τὸ ὁποῖον χύνουν μέταλλα, moule, m.; λεπτὸν σανίδι τρυπημένον διὰ μέσου τοῦ ὁποίου χρωματίζουν τὰ χαρτιὰ κτλ., patron (modèle), m.; (der Soldaten), τὸ χαρτὶ ὁποῦ περιέχει τὸ μπαροῦτι καὶ τὸ μολύβι διὰ γέμισμα τοῦ τουφεκιοῦ, τὸ φυσέκι, cartouche, f.; (zu Kanonen), χαρτοῦζι, φυσέκι, (κοντὶ παρόμοιον διὰ τὰ κανόνια), gargousse, f.

Patronin, f., ἡ προστάτισσα, ὑπερασπίστρια, patronne, protectrice, f.

Patrontasche, f., ὁ τουρβὰς τῶν στρατιωτῶν (εἰς τὸν ὁποῖον ἔχουν τὰ χαρτιὰ μὲ τὸ μπαροῦτι κτλ.), giberne, f., cartouchier, m.

Patsche, f., λάσπαις πολλαῖς, boue, fange, f.; (μεταφ.) μεγάλη στενοχωρία, ζημία, fig. grand embarras, dommage, m.

Patsche, f., Patschhändchen, Patschchen, n., τὸ χεράκι (κολακευτικὰ ὁμιλῶντας), fam. petite main, menotte, f.

Patschen, v. n. περιπατῶ εἰς πολλαῖς λάσπαις, patauger.

Patzig, adj. ἀδιάντροπος καὶ ἀπολίτευτος, impertinent; ἀράθυμος, ὁποῦ εὐθὺς θυμώνει, fougueux.

Pauke, f., τὸ τύμπανον, (τουρκ. τὸ τουμπουλέκι), timbale, f.

Pauken, v. n. κτυπῶ τὰ τύμπανα, (τὰ τουμπουλέκια), battre des timbales; v. a. (μεταφ.), κτυπῶ, δέρνω, rosser.

Pauker, m., ὁ τυμπανιστής, (τουρκ. τουμπουλεκτζής), timbalier, m.

Pauschen, s. Bauschen.

Pause, f., ἡ παῦσις (εἰς τὴν μουσικήν), pause, f.

Pausiren, v. n. κάμνω παῦσιν εἰς τὴν μουσικήν, pauser, faire une pause.

Pavian, s. Bavian.

Pech, n., ἡ πίσσα, poix, f.

Pechbaum, m., δένδρον ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐργάζουν πίσσαν, οἷον ἡ πεύκη, pin, m.

Pechdraht, m., τὸ κηρωμένον νῆμα ὁποῦ μεταχειρίζονται οἱ παπουτζῆδες, ligneul, m.

Pechen, s. Pichen.

Pechfackel, f., λαμπάδα ἀπὸ πίσσαν, torche, f.

Pechhütte, f., ὀσπίτιον εἰς τὸ ὁποῖον κατασκευάζουν τὴν πίσσαν, poisserie, f.

Pechkappe, Pechhaube, *f.*, *καλπάκι μὲ πίσσαν ἀλειμμένον*, calotte *f.* poissée.

Pechkranz, *m.*, *δεμάτι ἄχυρα μὲ πίσσαν ἀλειμμένον*, cercle *m.* goudronné.

Pechnelke, *f.*, *εἶδος καρυοφύλλου γλίσχρου*, attrape-mouche, *f.*

Pechpfanne, *f.*, *ἀγγεῖον μὲ πίσσαν ἀναμμένην διὰ φέγξιν*, falot, *m.*

Pechschwarz, *adj.* *ὅλο μαῦρος*, noir comme du jais.

Pechtanne, *f.*, *ἡ πεύκη*, *κουκουναριὰ*, (*δένδρον*), sapin *m.* rouge.

Pedal, *n.*, *τὸ πεδάλι τοῦ ὀργάνου μουσικοῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν*, (*τὸ μέρος ὁποῦ πατεῖ ὁ ὀργανιστὴς μὲ τὰ ποδάρια*), pédale, *f.*, pédales, *pl.*

Pedant, *m.*, *παιδαγωγὸς ἢ διδάσκαλος σχολείου αὐστηρὸς καὶ σοβαρός*, pédant (maître d'école), *m.*; *σοφὸς ἄνοστος καὶ παράξενος*, pédant (homme pédantesque), *m.*

Pedanterey, *f.*, *ἄνοστος τρόπος διδασκαλίας*, pédanterie, *f.*

Pedantisch, *adj.* *ἄνοστος καὶ σοβαρὸς εἰς μικροπρεπῆ πράγματα*, pédantesque.

Pedell, *m.*, *ὑπηρέτης ἀκαδημικὸς* (*μάλιστα εἰς ὑποθέσεις κριτηρίου*), bedeau; massier, porte-verge, *m.*

Pein, *f.*, *ὁ μεγάλος πόνος*, *τὸ βάσανον*, tourment, *m.*, douleur, peine, *f.*

Peinigen, *v. a.* *βασανίζω*, *τυραννῶ*, tourmenter, bourreler.

Peiniger, *m.*, *ὁ βασανιστής*, bourreau, *m.*

Peinigung, *f.*, *τὸ βασάνισμα*, *ὁ βασανισμός*, tourment, *m.*; *s.* Pein.

Peinlich, *adj.* *ὁποῦ πονεῖ πολλά*, *βασανιστικὸς*, *ἀνυπόφερτος*, tourmentant, pénible, insupportable; das peinliche Gericht, *τὸ κριτήριον ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου*, justice *f.* criminelle, tribunal *m.* criminel; die peinliche Frage, *τὰ βάσανα τοῦ καταδίκου*, question (torture), *f.*; peinlich befragen, *βασανίζω ἕναν κατάδικον*, *τὸν ἐξετάζω εἰς τὰ βάσανα*, donner la question.

Peitsche, *f.*, *τὸ καμτζίκι*, fouet, *m.*

Peitschen, *v. a.* *δέρνω μὲ καμτζίκι ἢ μὲ βέργαις*, fouetter.

Pelikan, *m.*, *ὁ πελεκὰν*, *πελεκάνος*, (*πουλλί*), pélican (oiseau), *m.*; (bey den Zahnärzten), *εἶδος δοντάγρας*, pélican (d'un dentiste), *m.*

Pelz, *m.*, *ἡ γοῦνα*, fourrure, pelisse, *f.*

Pelzen, *v. a.* *ἐγκεντρώνω*, *ἐμφυλλίζω*, enter, greffer; *vulg.* *δέρνω*, rosser.

Pelzhandel, *m.*, *πραγματεία μὲ γουναρικά*, pelleterie, *f.*

Pelzhändler, *m.*, *πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ γουναρικά*, marchand *m.* pelletier.

Pelzmantel, *m.*, *ἐπαναφόρεμα μὲ γοῦναις*, manteau *m.* fourré.

Pelzmütze, *f.*, *καλπάκι ἢ σκούφια μὲ γοῦναν*, bonnet *m.* fourré.

Pelzstiefel, *m.*, *ὑπόδημα μὲ γοῦναν*, botte *f.* fourrée.

Pelzwaare, *f.*, =werk, *n.*, *γουναρικά*, pelleterie, fourrures, *f. pl.*

Pendel, *m.*, *τὸ ἐκκρεμές*, pendule, *m.*

Pennal, *n.*, *ἡ καλαμοθήκη*, *κουτὶ διὰ τὰ κονδύλια*, étui *m.* à plumes.

Peonie, *s.* Päonie.

Pergament, *n.*, *ἡ μεμβράνα*, *περγαμηνὴ*, *τὸ χαρτάρι*, parchemin, *m.*

Pergamenten, *adj.* *ἀπὸ μεμβράναν*, *ἀπὸ περγαμηνὴν*, de parchemin.

Pergamentmacher, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει τὰς περγαμηνάς*, parcheminier, *m.*

Perle, *f.*, *τὸ μαργαριτάρι*, perle, *f.*

Perlenfang, *m.*, Perlenfischerey, *f.*, *τὸ ψάρευμα τῶν μαργαριταριῶν*, pêche *f.* de perles.

Perlenfarbe, *f.*, *χρῶμα μαργαριταριῶν*, gris *m.* de perle.

Perlenfarbig, *adj.* *ἄσπρος ὡσὰν τὰ μαργαριτάρια*, gris de perle (*adj.*).

Perlenfischer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ ψαρεύει μαργαριτάρια*, pêcheur *m.* de perles.

Perlenmuschel, *f.*, *τὸ κογχύλιον εἰς τὸ ὁποῖον γίνονται τὰ μαργαριτάρια*, coquille *f.* de perles.

Perlenmutter, *f.*, *τὸ ἐσωτερικὸν μέρος τοῦ κογχυλίου εἰς τὸ ὁποῖον γίνονται τὰ μαρ-*

γαριτάρια, τὸ συνδέφι, nacre de perle, nacre, f.
Perlenschnur, f., ἁρμάθα ἀπὸ μαργιτάρια, fil m. de perles.
Perlgerste, Perlengraupe, f., ξεφλουδισμένον κριθάρι εἰς σχῆμα μικρῶν μαργαριταριῶν, orge m. perlé.
Perlhirse, f., τὸ λιθόσπερμα, (φυτόν τι), grémil, m.
Perlhuhn, n., ἡ μελεαγρίδα, εἶδος ὄρνιθας, pintade, f.
Peroriren, v. n. κάμνω λόγον (μάλιστα εἰς τὰ σχολεῖα διὰ γύμνασιν), pérorer (surtout dans un collége).
Perpendikel, m., ἡ κάθετος γραμμή, perpendiculaire, f.; (an der Uhr), (ἡ σιδηρένια βέργα εἰς τὰ μεγάλα ὡρολόγια ὁποῦ κινεῖται ἀκατάπαυστα), perpendicule, m.
Perpendikular, adj. κάθετος, ὀρθός, perpendiculaire.
Perrücke, Perrucke, f., ἡ περοῦκα, ψευδοκόμη, perruque, f.
Perrückenkopf, Perrückenstock, m., ξύλον εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὴν περοῦκαν, tête f. à perruque.
Perrückenmacher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει περοῦκαις, ὁ τριχοκοσμητής, φενακιστής, perruquier, m.
Person, f., τὸ πρόσωπον, ὑποκείμενον, personne, f., sujet, m.; die Personen, τὰ ὑποκείμενα, (οἱ ὀνομάτοι), les personnes.
Personalien, f. pl., αἱ προσωπικαὶ περιστάσεις, personnalités, f. pl.
Personificiren, v. a. παρασταίνω ὡς πρόσωπον, προσωποποιῶ, personnifier.
Persönlich, adj. προσωπικός, personnel; adv. αὐτοπροσώπως, personnellement.
Persönlichkeit, f., τὸ προσωπικόν, personnalité, f.; Persönlichkeiten, προσωπικαὶ εἰρωνεῖαι, προσωπικαὶ κατηγορίαι, personnalités (ironies), f. pl.
Perspectiv, n., τὸ τηλεσκόπιον, κοινῶς· τουρμπίνι, lunette f. d'approche.
Perspective, f., τὸ μέρος τῆς ὀπτικῆς, ὁποῦ παρασταίνει τὰ ὑποκείμενα τοιαῦτα καθὼς φαίνονται εἰς ἕνα διωρισμένον διάστημα, perspective, f.
Perspectivisch, adj. ὁποῦ παρασταίνεται οὕτως καθὼς φαίνεται εἰς ἕνα διωρισμένον διάστημα, perspectif.
Pest, Pestilenz, f., ἡ πανώλη, πανοῦκλα, (σκουρδοῦλα), peste, contagion, f.
Pestarzt, m., ἰατρὸς εἰς καιρὸν πανώλης, médecin m. pour les pestiférés.
Pestbeule, f., ἡ θανατουλίδα, τὸ μαυροτήγανον, charbon, bubon m. pestilentiel.
Pestessig, m., ξύδι ἀρωματικὸν διὰ προφύλαξιν ἀπὸ τὴν πανώλην, vinaigre m. de quatre voleurs.
Pesthaus, n., ὁσπιτάλι διὰ τοὺς πανουκλιασμένους, hôpital m. pour les pestiférés.
Pestilenz, f., s. Pest.
Pestilenzialisch, adj. τῆς πανώλης, τῆς πανοῦκλας, pestilentiel.
Pestmänner, m. pl., νεκροθάπται εἰς καιρὸν πανοῦκλας, corbeaux, m. pl.
Petarde, f., μηχανή τις γεμισμένη μὲ μπαροῦτι, μὲ τὴν ὁποίαν χαλνοῦν τὰς πόρτας τοῦ κάστρου, pétard, m.
Petersilie, f., τὸ πετροσέλινον, μακεδονίσι, (χόρτον), persil, m.
Petschaft, Petschier, n., ἡ βοῦλλα, cachet, m.
Petschaftstecher, Petschierstecher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ χαρακώνει ταῖς βοῦλλαις, graveur m. de cachets.
Petschieren, v. a. βουλλώνω, cacheter.
Petschierring, m., δακτυλίδι μὲ βοῦλλαν, anneau m. à cacheter.
Petz, m., ὄνομα ὁποῦ δίδουν εἰς τὰς ἀρκούδας, nom m. qu'on donne aux ours.
Pfad, m., ἡ μονοπάτη, ὁ δρόμος, sentier, m.
Pfaff, m., ὁ (ἀχαμνὸς, ἀνάξιος) παπᾶς, prêtre, moine, (en parlant avec mépris), m.
Pfaffenbaum, m., Pfaffenholz, Pfaffenhütchen, n., ὁ ἀνώνυμος, (δενδράκι), fusain, m.
Pfafferey, f., παπαδικαὶ ἢ καλογηρικαὶ ὑπόθεσεις, moinerie, f.
Pfahl, m., τὸ παλοῦκι, pieu, poteau, m.
Pfahlbau, m., παλούκια ἐμπηγμένα εἰς τὴν γῆν, pilotage, m.
Pfählen, v. a. ἐμπήγω παλού-

κια, περιφράζω μὲ παλούκια, garnir de pieux, piloter, palissader; (spießen), παλουκώνω, empaler.

Pfahlwerk, n., περίφραγμα κάστρου μὲ παλούκια, (fortif.) palissade, f.

Pfahlwurzel, f., ῥίζα ὁποῦ χώνεται κατὰ κάθετον, pivot, m.

Pfalzgraf, m., ὁ παλατῖνος κόμης, ἀξία τις γερμανικῶν ἡγεμόνων, comte m. palatin.

Pfalzgrafschaft, f., ἐπαρχία ἐξουσιαζομένη ἀπὸ παλατῖνον κόμητα, palatinat, m.; s. Pfalzgraf.

Pfand, n., τὸ ἐνέχυρον, (τουρκ. ἀμανέτι), gage, m.

Pfandbrief, m., ὁμολογία ὑποθήκης, ὁμολογία μὲ τὴν ὁποίαν βάνει τις τὸ ὀσπίτι του κτλ. εἰς ἐνέχυρον διὰ δανεισμένα ἄσπρα, hypothèque, f.

Pfänden, v. a. πέρνω (ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ κριτηρίου) τὰ πράγματα τοῦ χρεώστου ὅταν δὲν πληρώσῃ, exécuter q., saisir les meubles de q.

Pfänderspiel, n., παιγνίδι τι, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχασε δίδει τι εἰς ἐνέχυρον, jeu m. au gage touché; ein — spielen, oder: Pfänder spielen, παίζω ἕνα τοιοῦτο παιγνίδι, jouer au gage touché.

Pfandinhaber, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἔλαβεν ἕνα ἐνέχυρον διὰ ἄσπρα ὁποῦ ἐδάνεισε, engagiste, m.

Pfandhaus, n., ὀσπίτιον εἰς τὸ ὁποῖον δανείζουν ἄσπρα δι' ἐνέχυρον, lombard, m.

Pfandschilling, m., ἄσπρα δανεισμένα δι' ἐνέχυρον, prêt m. qu'on fait sur gage.

Pfandspiel, n., s. Pfänderspiel.

Pfandverschreibung, f., s. Pfandbrief.

Pfändung, f., τὸ πάρσιμον τῶν πραγμάτων τοῦ χρεώστου κτλ., exécution, saisie-gagerie, f.; s. Pfänden.

Pfanne, f., τὸ τηγάνι, poêle, f.; (am Gewehr), ἡ φάλια, bassinet (d'une arme à feu); (eines Knochens), κοτύλη, γλήνη (κοκκάλου, τὸ κοίλωμα εἰς τὸ ὁποῖον ἐμβαίνει ἡ ἄκρα τοῦ κοκκάλου), (anat.) cotyle, m., glène, f.

Pfännchen, n., τὸ τηγανάκι, poêlon, m., petite poêle, f.

Pfannenschmidt, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὰ τηγάνια, poêlier, m.

Pfannenstiel, m., τὸ μανίκι τοῦ τηγανιοῦ, queue f. de poêle.

Pfannkuchen, m., εἶδος πήτας τηγανισμένης, beignet, m.

Pfarre, f., ἐνορία, cure, paroisse, f.; (Pfarrhaus), ἡ κατοικία τοῦ ἐφημερίου, cure, maison f. curiale.

Pfarrer, m., ὁ ἐφημέριος (εἰς ἐκκλησίαν), curé; ministre, pasteur, m.

Pfarrerin, f., γυνὴ ἐφημερίου, femme f. du pasteur.

Pfarrgebühren, f. pl., τὰ ἀνήκοντα ὁποῦ ἔχουν οἱ ἐνορῖται νὰ δώσουν εἰς τὸν ἐφημέριόν των, droit m. curial, rétribution, f.

Pfarrgemeine, f., ἡ ἐνορία, οἱ κάτοικοι εἰς αὐτήν, paroisse (les habitants), f.

Pfarrgenoß, m., s. Pfarrkind.

Pfarrhaus, n., τὸ ὀσπίτιον τοῦ ἐφημερίου, maison curiale.

Pfarrkind, n., ὁ ἐνορίτης, ἡ ἐνορίτισσα, paroissien, m.; -ienne, f.

Pfarrkirche, f., ἡ ἐκκλησία τῆς ἐνορίας, église f. paroissiale, paroisse, f.

Pfarrwohnung, s. Pfarrhaus.

Pfau, m., τὸ παῶνι, παγῶνι, ὁ ταὼς, (πουλλί), paon, m.

Pfauchen, v. n. (von Katzen), φυσσῶ μὲ θυμὸν (ὡς ὁ θυμωμένος γάτος), souffler, siffler (se dit des chats en colère).

Pfauenauge, n., ὀμμάτι παωνιοῦ, oeil-de-paon, m.; (ein Schmetterling), πεταλοῦδα τις ὁποῦ ἔχει εἰς τὰ πτερὰ σημεῖα ὅμοια ὡσὰν ἐκεῖνα εἰς τὴν οὐρὰν τοῦ παωνιοῦ, espèce de papillon, m.

Pfauenfeder, f., πτερὸν παωνιοῦ, plume f. de paon.

Pfauenschwanz, m., οὐρὰ παωνιοῦ, queue f. de paon.

Pfauhenne, f., τὸ θηλυκὸν τοῦ παωνιοῦ, paonne, f.

Pfautaube, f., περιστερά τις μὲ πλατεῖαν οὐράν, pigeon paon, m.

Pfeffer, m., τὸ πιπέρι, poivre, m.

Pfefferbaum, m., ἡ πιπεριά, το πιπερόδενδρον, poivrier (arbre), m.

Pfefferbrühe, f., πιπεράτον, poivrade, f.

Pfefferbüchse, f., κουτὶ διὰ πιπέρι κουτὶ μὲ πιπέρι, poivrier, m.
Pfeffergurke, f., ἀγγουράκι ξυδάτον, cornichon, m.
Pfefferkraut, n., ἡ θροβὴ, θύμβη, κόνυζα, (χόρτον τι), passe-rage, f., lépidium, m.
Pfefferkuchen, m., τὸ μελοκόρικον, πῆτα μὲ μέλι καὶ πιπέρι, pain m. d'épice.
Pfeffermünze, f., ἡ πιπερινὴ μίνθη (χόρτον μυριστικόν), menthe f. poivrée.
Pfeffern, v. a. πιπερώνω, βάνω πιπέρι, poivrer; gepfeffert, πιπερωμένος, poivré; (μεταφ.) πολλὰ ἀκριβός, fig. poivré, extrêmement cher.
Pfeffernüßchen, n., μελοκόρικον εἰς σχῆμα καρυδιοῦ, petit pain m. d'épice en forme de noisette.
Pfeffervogel, Pfefferfresser, m., ὁ πιπεροφάγος, πουλλὶ τῆς Ἀμερικῆς λεγόμενον τοῦκαν, toucan (oiseau), m.
Pfeife, f., ὁ αὐλὸς, ἡ συρίστρα, σφυρίστρα, sifflet, m.; ἡ φλογέρα, fifre, m., flûte, f.; (Tabakspfeife), τὸ τζιμποῦκι, pipe, f.; an der Orgel, s. Orgelpfeife.
Pfeifen, v. n. αὐλῶ, συρίζω, σφυρίζω, λαλῶ τὴν φλογέραν, siffler, jouer de la flûte.
Pfeifenkopf, m., (τουρκ.) ὁ λουλές, tête f. de pipe, fourneau n. de pipe.
Pfeifenräumer, m., σύρμα ἢ ἄλλο τι μὲ τὸ ὁποῖον παστρεύουν τὸ τζιμποῦκι, cure-pipe, m.
Pfeifenrohr, n., τὸ τζιμποῦκι (χωρὶς τὸν λουλέν), tuyau m. de pipe.
Pfeifenstopfer, m., στούμπωμα μὲ τὸ ὁποῖον γεμίζουν τὸ τζιμποῦκι, tampon, m.
Pfeifer, m., ὁ αὐλητὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὴν φλογέραν, fifre, m.
Pfeil, m., ἡ σαΐττα, τὸ βέλος, flèche, f. trait, dard, m.
Pfeiler, m., ἡ κολώνα. ὁ στύλος (τετράγωνος, ἑξάγωνος, ὀκτάγωνος κτλ.), pilier, m.
Pfeilerspiegel, m., καθρέπτης μεγάλος ἀνάμεσα εἰς δύο παράθυρα, trumeau, m.
Pfeilschuß, m., ῥίψιμον σαΐττας, σαϊττιά, coup m. de flèche.
Pfennig, m., τὸ φέννιγκον, μικρὴ χαλκινὴ μονέδα, (ὁ παρᾶς, τουρκ.), fenin, m.
Pferch, m., ἡ κοπριὰ, (κυρίως τῶν προβάτων), fiente (surtout des brebis), f.
Pferche, f., περίφραγμα διὰ τὰ πρόβατα εἰς τὸν κάμπον, parc, m.
Pferchen, v. n. κάμνω κοπριὰν, (χέζω, λέγεται διὰ τὰ ζῶα), fienter; v. a. σφαλῶ εἰς περίφραγμα (τὰ πρόβατα), faire parquer (les brebis).
Pferd, n., τὸ ἄλογον, ὁ ἵππος, cheval, m.
Pferdeapfel, m., κοπριὰ, σβουνιὰ ἀλόγου, crottin m. de cheval.
Pferdearbeit, f., δουλειὰ ἀλόγου, travail m. de cheval; fig. πολλὰ βαρεῖα δουλειὰ, πολὺς κόπος, travail m. pénible.
Pferdearzt, m., ὁ ἱππίατρος, ἰατρὸς διὰ τὰ ἄλογα, maréchal-ferrant, vétérinaire, m.
Pferdebremse, f., κανδυλοσβύστης, ἀλογόμυγα, taon, m.
Pferdedecke, f., τὸ χάσδιον, σκέπασμα δι' ἄλογον, caparaçon, m., housse, f.
Pferdedieb, m., κλέπτης ὁποῦ ἔκλεψεν ἄλογον, voleur m. de chevaux.
Pferdefleisch, n., ἀλογίσιον κρέας, chair f. de cheval.
Pferdegeschirr, n., τὰ λουριὰ διὰ ἄλογον ἁμαξιοῦ, harnais, m.
Pferdehaar, n., ἡ ἀλογότριχα, ἡ ἀλογότριχες, crin m. de cheval.
Pferdehandel, m., πραγματεία μὲ ἄλογα, commerce de chevaux, maquignonnage, m.
Pferdehändler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πραγματεύει μὲ ἄλογα, ἱπποπώλης, marchand de chevaux, maquignon, m.
Pferdehuf, m., τὸ ὀνύχι τοῦ ἀλόγου, corne f. du pied de cheval, sabot, m.
Pferdeknecht, m., ὁ ἱπποκόμος, σεήζης (τουρκ.), palefrenier, m.
Pferdekopf, m., κεφάλι ἀλόγου, tête f. de cheval.
Pferdemarkt, m., ἀγορὰ (μπαζάρι) ὅπου πωλοῦν ἄλογα, marché m. aux chevaux.
Pferdemist, m., κοπριὰ ἀλόγου, fumier m. de cheval.
Pferdenuß, f., εἶδος καρυδιοῦ μεγάλου, sorte de noix f. fort grosse.
Pferderennen, n., ἱπποδρομία, course f. de chevaux.

Pferdeschwanz, *m.*, *οὐρὰ ἀλόγου*, queue *f.* de cheval.
Pferdeschweif, *m.*, s. Roßschweif.
Pferdeschwemme, *f.*, *τόπος ὅπου λούονται τὰ ἄλογα*, gué, *m.*
Pferdestall, *m.*, *τὸ ἀχοῦρι*, *ἱπποστάσιον*, écurie, *f.*
Pferdeverleiher, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ νοικιάζει (δίδει μὲ νοῖκι) ἄλογα*, loueur *m.* de chevaux.
Pferdezeug, *n.*, s. Pferdegeschirr.
Pferdezucht, *f.*, *ἡ ἱπποτροφία*, haras, *m.*
Pfetzen, *v. a.* s. Zwicken.
Pfiff, *m.*, *τὸ σύριγμα*, *σφύριγμα*, coup *m.* de sifflet; (List), *ἡ πανουργία*, *τὸ τέχνευμα*, *μηχάνευμα*, finesse, ruse, *f.*
Pfifferling, *m.*, *μικρόν τι μανιτάρι*, amanite poivrée, *f.*; das ist keinen — werth, *αὐτὸ δὲν ἀξίζει τίποτες*, cela ne vaut pas un zeste.
Pfiffig, *adj.* *πανοῦργος*, *πονηρός*, *διαβολικός*, rusé, fin.
Pfingsten, *pl.* Pfingstfest, *n.*, *ἡ πεντηκοστή*, *ἑορτὴ τῆς πεντηκοστῆς*, pentecôte, fête *f.* de la pentecôte.
Pfingsttag, *m.*, *ἡμέρα πεντηκοστῆς*, jour *m.* de pentecôte.
Pfingstvogel, *m.*, *τὸ χλωρίον*, (*πουλλί τι*), merle *m.* doré.
Pfipps, Pipps, *m.*, *ἡ τζίφνα* (*εἰς ταῖς ὄρνιθαις*), pépie, *f.*
Pfirsichbaum, *m.*, *ἡ ῥοδακινιά*, pêcher, *m.*
Pfirsichblüthe, *f.*, *τὸ ἄνθος τῆς ῥοδακινιᾶς*, fleur *f.* du pêcher.
Pfirsichbranntwein, *m.*, *ῥοζόλι ἀπὸ ῥοδακινοκούκουτζα*, persicot, *m.*
Pfirsiche, Pfirsche, *f.*, *τὸ ῥοδάκινον*, pêche, *f.*
Pfirsichkern, *m.*, *τὸ ῥοδακινοκούκουτζον*, noyau *m.* de pêche.
Pflanze, *f.*, *τὸ φυτόν*, plante, *f.*
Pflanzen, *v. a.* *φυτεύω*, planter.
Pflanzenreich, *n.*, *τὰ φυτά*, règne *m.* végétal.
Pflanzer, *m.*, *ὁ φυτεύων*, *φυτευτής*. *ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει χωράφια φυτευμένα μὲ καλαμοζάχαρην κτλ.*, planteur, *m.*
Pflanzschule, *f.*, *φύτευμα δένδρων*, pepinière, *f.*; (*μεταφ.*) *φυτευτήριον*, *προετοιμαστήριον* (*διὰ διδασκάλους*, *διὰ στρατιώτας*, *διὰ μουσικοὺς κτλ.*), seminaire, *m.*
Pflanzstadt, *f.*, *ἡ ἀποικία*, *πόλις κτισμένη ἀπὸ ἀποίκους*, colonie; habitation, *f.*
Pflanzung, *f.*, *κατασκευὴ διὰ φυτά* (*μάλιστα τὰ χωράφια φυτευμένα μὲ καλαμοζάχαρην*, *καπνὸν κτλ.*), plantation, *f.*, plantage, *m.*; *ἀποικία*, colonie, *f.*
Pflaster, *n.*, *τὸ λιθόστρωμα*, *λιθόστρωτος τόπος*, (*τουρκ. τὸ καλντιρίμι*), pavé, *m.*; (auf Wunden), *τὸ ἔμπλαστρον*, emplâtre, *m.*
Pflasterer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ στρώνει τὸν δρόμον μὲ πέτραις*, paveur, *m.*
Pflastern, *v. a.* *στρώνω μὲ πέτραις*, paver.
Pflasterstein, *m.*, *πέτρα διὰ στρώσιμον*, pavé, *m.* (pierre pour en paver le chemin).
Pflastertreter, *m.*, *ἄνθρωπος ὁποῦ περιπατεῖ ἀργὸς εἰς τοὺς δρόμους*, *ὀκνηρός*, *ἀκάματος*, batteur *m.* de pavé.
Pflaum, *m.*, s. Flaumfeder.
Pflaume, *f.*, *τὸ δαμάσκηνον*, prune, *f.*; gedörrte, gebackene —, *ξηρὸν δαμάσκηνον*, prune *f.* sèche, pruneau, *m.*
Pflaumenbaum, *m.* *ἡ δαμασκηνιά*, prunier, *m.*
Pflaumengarten, *m.*, *τόπος πεφυτευμένος ἀπὸ δαμασκηνιαῖς*, prunelaie, *f.*
Pflaumenkern, *m.*, *τὸ δαμασκηνοκούκουτζον*, noyau *m.* de prune.
Pflaumenmuß, *n.*, *φαγὶ ἀπὸ δαμάσκηνα βρασμένα καὶ συντριμμένα*, marmelade *f.* de prunes.
Pflege, *f.*, *ἡ φροντίδα ἢ ἐπιμέλεια* (*δι' ἀῤῥώστους*, *δια μικρὰ παιδία*, *διὰ γέροντας ἀδυνάτους*), soin, entretien, *m.*; *ἐπιτροπία*, curatelle, *f.*; *τόπος*, *τὰ περίχωρα*, *ἐπαρχία*, district, territoire, canton, *m.*
Pflegeältern, =eltern, *f.*, *ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀνατρέφουν ψυχοπαίδι*, *οἱ τροφεῖς*, ceux qui servent de père et de mère à un enfant étranger.
Pflegekind, *n.*, *τρόφιμον παιδί*, *ψυχοπαίδι*, pupille *m.* et *f.* nourrisson, *m.*
Pflegemutter, *f.*, *ἐκείνη ὁποῦ ἀνατρέφει ψυχοπαίδι*, (*ἡ ψυχομάνα*), mère nourricière.

Pflegen, *v. n.* συνηθίζω, εἶμαι συνηθισμένος, être accoutumé à..., avoir accoutumé de..., avoir coutume de...; *v. n.* φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι, soigner; διοικῶ, administrer; der Ruhe —, ἡσυχάζω, ἀναπαύομαι, prendre son repos, ses aises; Umgang —, ἔχω συναναστροφὴν, συναναστρέφομαι, entretenir commerce (avec q.); der Güte —, κάμνω συμβιβασμὸν φιλικὸν, χωρὶς λογοτριβὴν, traiter d'un accommodement à l'amiable; sich —, ἀναπαύομαι, τρώγω καὶ πίνω καλά, se choyer, prendre ses aises, faire bonne chère.

Pfleger, *m.*, ὁ ἐπίτροπος, διοικητής, administrateur, curateur, *m.*

Pflegesohn, *m.*, τὸ ψυχοπαίδι, παιδὶ ἀνατρεφόμενον ἀπὸ τινα, pupille, nourrisson, *m.*

Pflegetochter, *f.*, κόρη ἀνατρεφομένη ἀπὸ τινα, pupille, *f.*

Pflegevater, *m.*, ὁ τροφεὺς, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀνατρέφει ψυχοπαίδι, père nourricier, *m.*

Pflegling, *m.*, παιδὶ ἀνατρεφόμενον, nourrisson, *m.*

Pflegung, *f.*, ἡ ἀνατροφὴ, φροντίδα, ἐπιμέλεια, action *f.* de soigner, soin, *m.*; ἡ ἐπιτροπία, διοίκησις, administration, *f.*

Pflicht, *f.*, τὸ χρέος, ἡ ὑποχρέωσις, devoir, *m.*, obligation, *f.*

Pflichtbar, Pflichtig, *adj.* ὑποχρεωμένος, obligé à qc.

Pflichtmäßig, *adj.* ὁποῦ ἀπαιτεῖ τὸ χρέος, conforme à son devoir; *adv.* κατὰ τὸ χρέος, conformément à son devoir.

Pflichttheil, *m.*, νόμιμον μέρος κληρονομίας, légitime, *f.*

Pflichtvergessen, *adj.* ὁποῦ δὲν κάμνει τὸ χρέος του, qui oublie son devoir.

Pflichtvergessenheit, *f.*, ἡ ἀμέλεια τοῦ χρέους τινὸς εἰς τὸ ἐπάγγελμα, prévarication, *f.*

Pflichtwidrig, *adj.* et *adv.* ἐναντίον τοῦ χρέους, contre le devoir.

Pflock, *m.*, ὁ πάσσαλος, τὸ ξύλινον καρφί, cheville, *f.*, piquet, *m.*

Pflöcken, *v. a.* στερεώνω μὲ ξύλινα καρφιά, ficher des chevilles, des piquets.

Pflücken, *v. a.* (Blumen), ἀποσπῶ, μαζώνω (λουλούδια), cueillir (des fleurs); (Vögel), μαδειῶ, ἐβγάζω τὰ πτερὰ (τοῦ πουλλιοῦ), plumer (des oiseaux).

Pflug, *m.*, τὸ ἀλέτρι, ἄροτρον, charrue, *f.*

Pflugeisen, Pflugmesser, *n.*, τὸ ὑνὶ τοῦ ἀλετριοῦ, coutre, *m.*

Pflügen, *v. a.* ἀροτρεύω, laboureur, *m.*

Pflüger, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀροτρεύει, ὁ γεωργός, laboureur.

Pflugochs, *m.*, βόδι ὁποῦ ἀροτρεύει, boeuf *m.* de labour.

Pflugreute, *f.*, τὸ ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον παστρεύουν τὸ ἀλέτρι ὅταν γεμίσῃ ἀπὸ χῶμα, curoir, curon, *m.*

Pflugschar, *f.*, τὸ ὑνὶ τοῦ ἀλετριοῦ, soc, *m.*

Pflugsterze, *f.*, τὸ μανίκι τοῦ ἀλετριοῦ, versoir, *m.*

Pforte (*dim.* Pförtchen, *n.*), *f.*, ἡ θύρα, πόρτα, porte, *f.*

Pförtner, *m.*, ὁ θυρωρὸς, πορτάρης, portier, *m.*; (die untere Magenöffnung), πυλωρὸς, ἡ κάτωθεν τρύπα τοῦ στομάχου, (anat.) pylore, *m.*

Pfoste, *f.*, χονδρὸν σανίδι, poteau, *m.*; (Thürpfoste), ὁ παραστάτης τῆς θύρας, poteau de porte.

Pfote, *f.*, (*dim.* Pfötchen, *n.*), τὸ ποδάρι (μικρῶν ζώων, οἷον· τῶν σκυλιῶν, γάτων, λαγωῶν), patte, *f.*

Pfriem, *m.*, Pfrieme, *f.*, τὸ σουβλὶ, σουγλὶ (τοῦ παπουτζῆ), alène, *f.*

Pfriemenkraut, *n.*, τὰ σπαρτίον, (φυτόν), genêt, *m.*

Pfropfen, Pfropf, *m.*, τὸ στούμπωμα, bouchon, *m.*

Pfropfen, *v. a.* ἐγκεντρώνω, ἐμφυλλίζω, φιλιάζω, ἐμβολιάζω, μπολιάζω, enter, greffer.

Pfropfmesser, *n.*, μαχαίρι διὰ τὸ μπόλιασμα, greffoir, entoir, *m.*

Pfropfreis, *n.*, βλαστάρι ὁποῦ ἐμβολιάζουν, greffe, ente, *f.*

Pfropfzieher, *m.*, ἀγκίστρι μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὸ στούμπωμα, tire-bouchon, *m.*

Pfründe, *f.*, εἰσόδημα ἐκκλησιαστικὸν ἀπὸ κανένα ὀφφίκιον, ὡς τῶν κανονικῶν, benéfice, *m.*, prébende, *f.*

Pfründner, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει εἰσόδημα ἐκκλησιαστικόν, bénéficier, prébendé, *m.*
Pfuchzen, *v. n.* φυσσῶ ἀπὸ θυμὸν (λέγεται διὰ τὸν γάτον), souffler, siffler de colère (*se dit* des chats).
Pfuhl, *m.*, ὁ βάλτος, mare, *f.*
Pfühl, *m.*, τὸ προσκέφαλον, μαξιλλάρι, traversin, chevet, *m.*
Pfui, *int.* φεῦ, ἄπαγε, ὤφου, fi! fi donc!
Pfund, *n.*, τὸ φοῦντι, livre, *f.*; (μεταφ.) τάλαντον, χάρισμα φυσικὸν; ἐπιτηδειότης, *fig.* talent, *m.*
Pfündig, *adj.* ὁποῦ ζυγιάζει ἕνα φοῦντι, d'une livre.
Pfundleder, *n.*, χονδρὸν πετζὶ (διὰ πατοῦναις τῶν παπουτζιῶν), cuir fort, gros cuir, *m.*
Pfundsohle, *f.*, πατοῦνα ἀπὸ χονδρὸν πετζί, semelle *f.* faite de gros cuir.
Pfundweise, *adv.* κατὰ φούντια, à la livre.
Pfuschen, *v. n.* δουλεύω εἰς μίαν τέχνην, χωρὶς νὰ ἔχω τὸ δίκαιον, exercer une profession sans en avoir le droit; δουλεύω ἀχαμνά, bousiller, faire mauvais ouvrage.
Pfuscher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει εἰς μίαν τέχνην χωρὶς νὰ ἔχει τὸ δίκαιον, chambrelan, *m.*; ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει ἀχαμνά, bousilleur, gâte-pâte, *m.*
Pfuscherey, *f.*, ἀχαμνὴ δουλειά, ἀχαμνὰ δουλευμένον πρᾶγμα, bousillage, *m.*

Pfütze, *f.*, ὁ βόρβορος, βουρκότοπος, flaque, *f.*, bourbier, *m.*; ἡ μπάρα, τόπος μὲ μαζωγμένον βροχόνερον, mare, *f.*
Pfütznaß, *adj. vulg.* ὅλο βρεγμένος, tout mouillé.
Phänomen, *n.*, τὸ φαινόμενον, phénomène, *m.*
Phantasie ꝛc., *f.* Fantasie ꝛc.
Pharaons-Maus, *-Ratte*, *f.*, ὁ ἰχνεύμων, ποντικός τις εἰς τὴν Αἴγυπτον, rat *m.* de Pharaon, ichneumon, *m.*
Pharisäer, *m.*, ὁ Φαρισαῖος, Pharisien, *m.*
Philister, *m.*, ὁ Φιλισταῖος, Philistin, *m.*; (μεταφ.) κοινὸς πολίτης, τεχνίτης, simple bourgeois, artisan, *m.*
Philosoph, *m.*, ὁ φιλόσοφος, philosophe, *m.*
Philosophie, *f.*, ἡ φιλοσοφία, philosophie, *f.*
Philosophiren, *v. n.* φιλοσοφῶ, philosopher.
Philosophisch, *adj.* φιλοσοφικός, philosophique.
Physik, *f.*, ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη, physique, *f.*
Physikalisch, *adj.* φυσικός, physique (*adj.*).
Physiker, *m.*, ὁ φυσικὸς, γνωριστὴς τῆς φύσεως, physicien, *m.*
Physiognom, *m.*, ὁ φυσιογνώμων, physionomiste, *m.*
Physiognomie, *f.*, ἡ φυσιογνωμία, physiognomie, -gnomonie, *f.*; (auch: Physionomie), τὸ πρόσωπον, τὰ σχήματα τοῦ προσώπου, physionomie, *f.*, traits, *m. pl.*

Physiognomisch, *adj.* φυσιογνωμικός, physiognomonique.
Physisch, *adj.* φυσικός, physique.
Physiolog, *m.*, φυσιολόγος, physiologiste, *m.*
Physiologie, *f.*, φυσιολογία, physiologie, *f.*
Physiologisch, *adj.* φυσιολογικός, physiologique.
Piaster, *m.*, (spanischer), πιάστρα (νόμισμα τῆς Ἰσπανίας), piastre (monnaie d'Espagne); (türkischer), γρόσι τῆς Τουρκίας, piastre (monnaie de Turquie), *m.*
Pichen, *v. n.* πισσώνω, poisser, empoisser.
Pickelhering, *m.*, ὁ ἀρλεκῖνος, μπουφοῦνος, (μασκαράς), bouffon, arlequin, *m.*
Pickelhaube, *f.*, ἡ περικεφαλαία (κοινοῦ στρατιώτου), morion, pot *m.* en tête.
Picken, *n. a.* et *n.* τζιμπῶ (ὡσὰν τὰ πουλλιά), becqueter.
Picknik, *n.*, ὁ ἔρανος, συμπόσιον ἢ δεῖπνον εἰς τὸ ὁποῖον καθ' ἕνας πληρώνει τὸ μερίδιόν του, pique-nique, *m.*
Pietist, *m.*, ἄνθρωπος πολλὰ εὐλαβής, homme très-dévot, plein de dévotion; ὑποκρινόμενος εὐλαβής, béat, faux dévot, *m.*
Pietisterey, *f.*, ἡ ὑποκρινομένη εὐλάβεια, bigoterie, *f.*
Pik, (in der Karte), τὸ μπαστοῦνι (εἰς τὰ χαρτιὰ διὰ παιγνίδι), pique (au jeu de cartes), *f.*
Pike, *f.*, ἡ λόγχη, κοντάρι μακρόν, pique, lance, *f.*

Pikenier, m., ὁ λογχοφόρος, piquier, m.

Piket, n., ἱππεῖς (καβαλάροι) τεταγμένοι διὰ φύλαξιν ἑνὸς τόπου, (milit.) piquet, m.; (ein Spiel), τὸ πικέτο, παιγνίδι τι εἰς τὰ χαρτιά, jeu m. de piquet.

Pilger, Pilgrim, m., ὁ προσκυνητής, (τουρκ.) χατζῆς, pélerin, m.

Pilgerin, f., ἡ προσκυνήτρια, (τουρκ.) χατζήδενα, pélerine, f.

Pilgerschaft, Pilgrimschaft, Pilgerfahrt, f., ὁδοιπορία διὰ προσκύνημα εἰς ἅγιον τόπον, (τουρκ.) τὸ χατζηλίκι, pélerinage, m.

Pilgerstab, m., ῥάβδος (μπαστοῦνι) τοῦ χατζῆ, bourdon, m.

Pilgertasche, f., τουρβὰς τοῦ χατζῆ, panetière, f.

Pille, f., τὸ καταπότιον, χάπι, pilule, f.

Pilz, m., s. Bilz.

Pimpelmeise, f., ὁ γαλάζιος αἰγιθαλός (πουλλί), mésange bleue; s. Meise.

Pimpernuß, f., τὸ πιστάκι, φιστῆκι (ἄγριον), pistache f. sauvage.

Pimpernußbaum, m., ἡ (ἀγρία) πιστακιά, φιστηκιά, pistachier m. sauvage.

Pimpinelle, (Pimpernelle), f., τὸ τεύκριον, ὁ χερήτης, (φυτόν τι), pimprenelle, f.

Pinie, f., Pinienbaum, m., ἡ ἰταλικὴ πεύκη, ἰταλικὴ κουκουναριά, pin-pignier, m.

Pinie, f., Pinienkern, m., κουκκὶ τῆς ἰταλικῆς πεύκης, pignon, m.

Pinsel, m., ὁ ζωγραφικὸς κάλαμος, τὸ γραφεῖον, ἡ βοῦρτζα τοῦ ζωγράφου, pinceau, m.; (μεταφ.) ἕνας ἁπλὸς, (ἀχμάκης), dandin, nigaud, m.

Pinseln, v. a. χρωματίζω, peinturer, barbouiller; v. n. κλαίω, θρηνῶ, se lamenter, pleurer.

Pinselstiel, m., τὸ μανίκι τοῦ γραφείου, τῆς βοῦρτζας τῶν ζωγράφων, hampe, f.

Pinte, f., μέτρον τι (γαλλικὸν) διὰ τὰ ὑγρὰ (μισὴ ὀκκά), pinte (mesure), f.

Pipe, f., βουτζὶ στενὸν καὶ κυλινδρικὸν διὰ κρασί, pipe (futaille), f.

Pipen, v. n. φωνάζω (λέγεται διὰ τὰ ὀρνίθια κτλ.), pioler.

Pipps, m., s. Pfipps.

Pique, Piquet, s. Pike, Piket.

Pirolt, m., τὸ χλωρίον, (πουλλί), merle m. doré.

Pisse, f., τὸ κάτουρον, pissat, m., urine, f.

Pissen, v. n. κατουρῶ, pisser.

Pißtopf, m., τὸ κατουρολάγηνον, pot m. de chambre.

Pistazie, f., τὸ πιστάκι, φιστῆκι, pistache, f.

Pistazienbaum, m., ἡ πιστακιά, φιστηκιά, pistachier, m.

Pistole, f., Pistol, n., ἡ πιστόλα, τὸ πιστόλι, pistolet, m.

Pistole, f., (Münze), ἡ πιστόλα, (χρυσῆ μονέδα), pistole (monnaie), f.

Pistolenholfter, f., θήκη (φηκάρι) τῆς πιστόλας, fourreau m. de pistolet.

Pistolenschuß, m., ἡ πιστολιά, coup m. de pistolet.

Placat, n., γράμμα κολλημένον εἰς τὰς τριόδους εἰς εἴδησιν πάντων, placard, m., affiche, f.

Placken, Plackern, v. n. ῥίπτω τουφέκι ἄτακτα (καὶ ὄχι μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους στρατιώτας), tirailler.

Placken, v. a. παιδεύω, τυραννῶ, tourmenter, vexer; sich —, παιδεύομαι, τραβῶ πολὺν κόπον, se tourmenter, se peiner.

Placker, m., (Flintenschuß), ἄτακτη τουφεκιά, coup (de fusil) m. à contre-temps.

Placker, m., (Plager), ἐκεῖνος ὁποῦ θλίβει, τυραννεῖ, concussionaire, m.

Plackerey, f., ἡ θλίψις, ἐνόχλησις, τυραννία, tourment, tracas, m., concussion, f.

Plage, f., τὸ βάσανον, ὁ πολὺς κόπος, tourment, m., peine, f.; (Landplage), f., ἕνα κακὸν, ἕνα κοινὸν πάθος (οἷον· χάλαζα, πλημμύρα, κτλ.), fig. fléau.

Plagegeist, m., ὁ ἐνοχλητής, importun, m.

Plagen, v. a. βασανίζω, παιδεύω, τυραννῶ, ἐνοχλῶ, tourmenter, importuner, incommoder, tyranniser.

Plageteufel, Plager, m., s. Plagegeist.

Plan, m., ὁ σκοπὸς, πλάνος, plan, dessein, m.; τὸ σχεδίασμα, plan, dessin, m.

Plan, *adj.* ἴσος, ἐπίπεδος, uni, (plain); φανερὸς, σαφής, clair, évident.
Pläne, *f.*, s. Ebene, Fläche.
Planet, *m.*, ὁ πλανήτης, planète, *f.*
Planetenbahn, *f.*, δρόμος πλανήτου, orbite *f.* d'une planète.
Planieren, *v. a.* ἰσιώνω, ἰσιάζω, planer; (bey den Buchbindern), βρέχω τὸ χαρτὶ μὲ κολλόνερον, laver, coller (le papier).
Planke, *f.*, σανίδι μεγάλον καὶ στερεόν, planche, *f.*, ais, *m.*; (Verschlag, Wand), ὁ περδὲς, ἡ φράκτη ἀπὸ σανίδια, cloison *f.* de planches.
Plänkeln, *v. a.* ῥίπτω τουφέκι, πολεμῶ μὲ τουφεκιαῖς (εἰς τὴν ἀρχὴν μιᾶς μάχης), tirailler.
Planschen, **Plantschen**, *n. a.* παίζω ταράζωντας τὸ νερὸν (ὡσὰν τὰ μικρὰ παιδία), gargouiller.
Plapperer, *m.*, **Plappermaul**, *n.*, **Plappertasche**, *f. fam.* ὁ (παντοτεινὸς) φλύαρος, (παντοτεινὴ) φλύαρη, babillard, caqueteur, *m.*, babillarde, caqueteuse, *f.*
Plapperey, *f.*, ἡ φλυαρία, babil, caquet, *m.*
Plapperhaft, *adj.* φλύαρος, ὁποῦ ἀγαπᾶ νὰ φλυαρῇ, babillard (*adj.*).
Plapperhaftigkeit, *f.*, ἡ ἀγάπη τῆς φλυαρίας, bavarderie, *f.*
Plappern, *v. n.* φλυαρῶ, babiller, caqueter, bavarder.
Plärren, *v. n.* φωνάζω πολύ, crier; κλαίω, θρηνῶ, criailler, pleurer.
Platanus, *m.*, πλάτανος (δένδρον), platane (arbre), *m.*
Platina, *f.*, ἡ πλάτινα, τὸ ἄσπρον χρυσίον, (μέταλλόν τι), platine, *f.*, or blanc, *m.*
Plätschern, *v. a.* ταράζω τὸ νερόν, remuer l'eau, gargouiller; μουρμουρίζω, (ὡς μία πηγή), murmurer, ruisseler (comme une source).
Platt, *adj.* ἴσιος, πλατὺς, φαρδύς, plat; ἄνοστος, *fig.* plat, fade.
Plattdeutsch, *adj.* γερμανικὴ διάλεκτος τῆς κάτω Γερμανίας, bas allemand.
Platte, *f.*, ἡ πλάκα, plaque, lame, planche (de cuivre etc.) plat, *m.*; (geschorner Kopf), ἡ κουρὰ, κουρευμένον κεφάλι τῶν καλογήρων (εἰς τοὺς κατολίκους), tonsure, couronne (des moines catholiques), *f.*; (kahler Kopf), ἡ φαλακράδα, tête *f.* chauve.
Platteisen, *n.*, **Plätte**, *f.*, τὸ σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον σιδηρώνουν τὰ πανιά, fer à repasser, carreau, *m.*
Platteise, *f.*, ὁ ῥόμβος, τὸ σιάκι (ψάρι), carrelet, *m.*, plie *f.* (poisson).
Platten, **Plätten**, *v. a.* ἰσιώνω, ἰσιάζω, κάμνω ἴσιον, aplatir, aplanir; σιδηρώνω τὰ πανιά, repasser du linge etc.; δουλεύω τὰ μέταλλα εἰς βέργαις καὶ πλάκαις, laminer.
Platterdings, *adj.* ἐξάπαντος, χωρὶς ἄλλο, absolument.
Plattfisch, *m.*, s. Platteise.
Plattlaus, s. Filzlaus.
Plättmühle, *f.*, μηχανὴ μὲ τὴν ὁποίαν δουλεύουν μέταλλα εἰς βέργαις καὶ πλάκαις, laminoir, *m.*
Plattnase, *f.*, ζουληγμένη μύτη, ζουλομύτη, nez *m.* plat.
Plättwäsche, *f.*, πανιὰ ἢ πλυστικὰ διωρισμένα νὰ σιδηρωθοῦν, linge *m.* à repasser.
Platz, *m.*, ὁ τόπος, place, *f.*; (ein Fladen), λειψόπητα, galette, *f.*; **Platz machen**, κάμνω τόπον, δίδω τόπον, ὑποχωρῶ, faire place.
Platz-Adjutant, *m.*, ὑπουργὸς τοῦ κυβερνήτου ἑνὸς κάστρου, aide-major *m.* de la place.
Platzbüchse, *f.*, κλαδάκι ἀπὸ κουφοξυλιὰν μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν κρότον τὰ μικρὰ παιδία ἐμπήγωντας εἰς αὐτὸ ἕνα στοῦπωμα, cannonière (des enfans), *f.*
Platzen, *v. n.* σκάζω, σκάνω, crever, se crever; ἐβγάζω κρότον, faire éclater, produire un éclat.
Plätzer, *m.*, κτύπημα μὲ τὴν παλάμην (εἰς τὸν κῶλον), fessée, claque, *f.*
Plätzern, *v. a. fam.* κτυπῶ μὲ τὴν πάλαμην (μάλιστα τὸν κῶλον), claquer (frapper de la paume).
Platzgold, s. Knallgold.
Platzhalter, *m.*, ὁ τοποτηρητής, tenant, *m.*
Platz-Major, *m.*, ὁ Μαϊόρος εἰς ἕνα κάστρον, major *m.* de la place.

Platzregen, m., μεγάλη καὶ δυνατὴ βροχὴ, ἀψιὰ βροχή, giboulée, ondée, guilée, lavasse, f.
Plauderer, m., ὁ φλύαρος, πολυλογάς, causeur, jaseur, m.
Plauderey, f., ἡ φλυαρία, causerie, f., babil, caquet, m.
Plauderhaft, adj. φλύαρος, ὁποῦ φανερώνει τὰ κρυφὰ μὲ τὴν φλυαρίαν του, causeur, babillard indiscret.
Plauderhaftigkeit, ἡ ἀγάπη τῆς φλυαρίας, intempérance f. de langue.
Plaudermaul, n., s. Plauderer.
Plaudern, v. n. φλυαρῶ, causer, babiller, jaser; φανερώνω τὰ κρυφὰ φλυαρῶντας, redire.
Plaudertasche, f., ἕνας φλύαρος, babillard, m; μία φλύαρη, babillarde, f.
Plötze, f., ὁ λευκίσκος (μικρὸν ἄσπρον ψάρι εἰς τὰ ποτάμια), gardon (poisson), m.
Plötzlich, adj. αἰφνίδιος, ἔξαφνος, soudain, subit; adv. αἰφνιδίως, ἔξαφνα, soudainement, subitement.
Pluderhosen, f., (pl.) μακρὸν καὶ πολλὰ φαρδὺ βρακί, pantalon m. fort large.
Plump, int. φωνὴ εἰς μίμησιν τοῦ ἤχου ὁποῦ γίνεται ὅταν πέσῃ τι εἰς τὸ νερόν, crac! (mot pour exprimer le bruit que fait une chose en tombant dans l'eau).
Plump, adj. (grob), χονδρὸς, ἀκαλλώπιστος, grossier, lourd; ἀπολίτευτος, grossier, impoli.
Plumpen, v. n. ἐβγάζω ἦχον ἢ κρότον (ὡς πράγματα ὁποῦ πίπτουν εἰς τὸ νερόν), faire un bruit sourd (tel qu'une chose qui tombe dans l'eau); πίπτω, tomber; (vulg. für pumpen), s. Pumpen.
Plumpheit, f., ἡ χονδρότης, χονδροσύνη, grossièreté, lourderie, f.; ἡ ἀπολιτευσία, grossièreté, impolitesse, f.
Plunder, Plunderkram, m., παλαιὰ καὶ ἄχρηστα πράγματα, vetille; bagatelle, f.
Plunderkammer, f., τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ῥίπτουν τὰ παλαιὰ καὶ ἄχρηστα πράγματα, décharge, f.
Plündern, v. n. λεηλατῶ, κουρσεύω, piller, saccager.
Plünderung, f., τὸ λεηλάτημα, κούρσευμα, pillage, saccagement, m.
Plural, m., ὁ πληθυντικὸς (εἰς τὴν γραμμ.), (gramm.) pluriel, m.
Plüsch, m., πράγμα τι μαλλινὸν ὅμοιον σχεδὸν μὲ κατηφέν, peluche, f.
Pöbel, m., ὁ ὄχλος, τὸ κοινὸν πλῆθος, οἱ χυδαῖοι, populace, f., menu peuple, bas peuple, m.
Pöbelhaft, adj. χυδαϊκὸς, κοινὸς, ἀχρεῖος, populaire, bas.
Pöbelsprache, f., ἡ χυδαϊκὴ διάλεκτος, ἡ ὁμιλία τοῦ κοινοῦ πλήθους, langage m. du bas peuple.
Pöbelvolk, n., s. Pöbel.
Pochen, v. a. et n. κτυπῶ, frapper, heurter; τζακίζω κτυπῶντας, στουμπίζω; casser, briser, broyer; συντρίβω (τὰ μεταλλεῖα), bocarder (la mine); auf etwas —, ὑπερηφανεύομαι, ὑψηλοφρονῶ δι' ἕνα πραγμα, μεγαληγορῶ, se vanter, se glorifier, se targuer de qc.
Pocher, m., (beym Bergbaue), ἐκεῖνος ὁποῦ συντρίβει τὰ μεταλλεῖα, (τὰ ματέμια), bocardeur, m.; (Prahler), μεγαλήγορος, υψηλόφρων, καυχησιάρης, rodomont, fanfaron, hableur, m.
Pochmühle, f., Pochwerk, n., μηχανὴ μὲ τὴν ὁποίαν στουμπίζουν τὰ μεταλλεῖα, bocard, m.
Pocke, f., Pocken, αἱ (ἡ) εὐλογιαῖς, petite vérole, f.
Pockennarbe, Pockengrube, f., σημεῖον ἀπομένον ἀπὸ ταῖς εὐλογιαῖς, marque f. de petite vérole.
Pockennarbig, Pockengrübig, adj. ὁποῦ ἔχει σημεῖα ἀπὸ ταῖς εὐλογιαῖς, marqué de petite vérole.
Podagra, n., ἡ ποδάγρα, goutte, f.
Podagrisch, adj. ποδαγρικὸς, podagre, goutteux (adj.).
Podagrist, m., ὁ ποδαγρικὸς, ἄῤῥωστος ἀπὸ ποδάγραις, podagre, goutteux, m.
Poesie, f., ἡ ποίησις, ποιητική, poésie, f.
Poet, m., ὁ ποιητής, poëte, m.
Poetik, f., ἡ ποιητικη, art m. poétique.
Poetisch, adj. ποιητικός, poétique.
Pokal, m., τὸ (μεγάλον) ποτήριον (χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν), bocal, m.

Pökel, m., ἁρμή, σαλαμοῦρα, saumure, f.
Pökelfleisch, n., κρέας ἁλατισμένον, φυλαγμένον εἰς ἁλμύραν, salé, m.
Pokuliren, fam. v. n. πίνω πολὺ κρασὶ (εἰς ἕνα συμπόσιον), boire à l'excès.
Pol, m., ὁ πόλος, pôle, m.
Polar-Kreis, Polar-Zirkel, m., ὁ πολικὸς κύκλος, cercle m. polaire.
Polar-Stern, m., τὸ πολικὸν ἄστρον, étoile f. polaire.
Poley, m., ὁ βλήχων, γλήχων, τὸ φλισκοῦνι, (χόρτον), pouliot (plante), m.
Polhöhe, f., τὸ ὕψος τοῦ πόλου, élévation ou hauteur f. du pôle.
Poliren, v. a. γυαλίζω, κάμνω γυαλιστὸν (οἷον· μέταλλα, γυαλιὰ κτλ.), polir, lisser, fourbir, brunir.
Polirer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει γυαλιστὰ τὰ μέταλλα κτλ., polisseur, brunisseur, m.
Polir-Stahl, m., τὸ γυαλιστῆρι διὰ τὰ μέταλλα, polissoir, brunissoir, m.
Polir-Zahn, Glätt-Zahn, m., δόντι διὰ γυάλισμα τοῦ χαρτιοῦ, dent f. de loup.
Polirung, Politur, f., τὸ γυάλισμα, poli, m., polissure, brunissure, f.
Politik, f., ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη, politique, f.
Politisch, adj. πολιτικός, (μεταφ.) πανοῦργος, διαβολικός, politique (adj.).
Polizey, f., ἡ ἐπιτροπία διὰ τὴν εὐταξίαν εἰς μίαν πόλιν, ἀστυνομία, police, f.
Polizey-Beamter, m., ἀξιωματικὸς, ὀφφικιάλος εἰς τὴν ἐπιτροπίαν διὰ τὴν εὐταξίαν, agent m. de la police.
Polizey-Bediente, m., δοῦλος τῆς ἐπιτροπίας διὰ τὴν εὐταξίαν, officier m. de la police.
Polizey-Meister, m., ἐπιστάτης τῆς ἀστυνομίας, lieutenant m. de police.
Polizey-Ordnung, f., ἡ τάξις τῆς ἀστυνομίας, règlement m. de police.
Polize, f., (bey den Kaufleuten), ἡ πόλιτζα, (commerc.) police, f.
Pollmehl, n., τὸ ἀλεῦρι ὁποῦ ἐβγαίνει ἀπὸ τὰ ξαναλεσμένα πίτυρα, grosse farine, recoupe, f.
Polster, n., τὸ προσκέφαλον, μαξιλλάρι (γεμισμένον ἀπὸ τρίχες καὶ ὄχι ἀπὸ πτερά), coussin, carreau, matelas, m.
Polstern, v. a. στρώνω, γεμίζω (ἀπὸ τρίχες, ἀπὸ μαλλὶ κτλ.), matelasser, rembourrer.
Polterabend, m., fam. ἡ παραμονὴ τοῦ γάμου, veille f. de noces, charivari, m.
Poltergeist, m., τὸ στοιχιὸν, πνεῦμα νομιζόμενον ὁποῦ ἐνοχλεῖ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὰ σπίτια, lutin, m.
Polterkammer, f., τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ῥίπτουν κάθε χαλασμένον καὶ ἄχρηστον πρᾶγμα, décharge, f.
Poltern, v. n. κάμνω κτύπον, faire du bruit, du fracas; — γογγύζω, μαλώνω, gronder, tempêter.
Polygamie, f., ἡ πολυγαμία, polygamie, f.
Polyp, m., ὁ πολύπους, τὸ ὀκταπόδι, polype (animal), m.; — πάθος τι, ἐπίφυσις κρέατος (εἰς τὰ ῥουθούνια, κοντὰ εἰς τὴν καρδίαν κτλ.), polype (dans le nez, au coeur etc.).
Pomeranze, f., τὸ νεράντζι, orange (amère), f.; süße —, τὸ πορτογάλλι, orange (douce), f.
Pomeranzenbaum, m., ἡ νεραντζιά, oranger (qui porte des oranges amères), m.; süßer —, ἡ πορτογαλλιά, oranger (qui porte des oranges douces).
Pomeranzenschale, f., το νεραντζόϊζεφλον, écorce f. d'orange.
Pommer, m., ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν Πομερανίαν, Pomeranien, m.; εἶδος σκυλίου μεγάλου καὶ μαλλιαροῦ, roquet (chien), m.
Pomp, m., ἡ λαμπρότης, μεγαλοπρέπεια, pompe, magnificence, f.
Pomphaft, adj. λαμπρὸς, μεγαλοπρεπής, pompeux.
Popanz, m., ὁ μπαοῦς, βαμβακόγηρος, μαμοῦνας, (νομιζόμενον πνεῦμα ἢ τέρας μὲ τὸ ὁποῖον φοβίζουν τὰ μικρὰ παιδία), épouvantail, moine m. bourru.
Pope, m., παπᾶς ῥοῦσσος, pope, prêtre m. russe.
Populär, adj. δημόσιος, κοι-

νός, populaire; ἀρεστὸς εἰς τὸ πλῆθος, agréable au vulgaire.
Popularität, f., ἡ εὔνοια ἢ ἀγάπη τοῦ πλήθους, popularité, f.
Porcellan, s. Porzellan.
Porphyr, m., ὁ πόρφυρος, εἶδος λίθου κοκκίνου, porphyre, m.
Porphyren, adj. πορφυροῦς, πορφυρένιος, de porphyre.
Port, m., s. Hafen.
Portal, n., ἡ ὡραία πύλη, μεγαλοπρεπὴς θύρα μὲ καλλωπίσματα, portail, m; τὸ πρόσωπον μιᾶς ἐκκλησίας, ἑνὸς θεάτρου, face f. d'une église, d'un théâtre.
Portechaise, f., (franz.), τὸ φορεῖον, chaise f. à porteurs; s. Sänfte.
Porto, n., ἡ πληρωμὴ διὰ τὰ στάλσιμον τῶν γραμμάτων μὲ τὴν πόσταν, port (de lettres), m.
Porträt, n., ἡ εἰκόνα (ζωγραφισμένη) ἀνθρώπου, portrait, m.
Porträt-Maler, m., ζωγράφος ὁποῦ κάμνει εἰκόνες ἀνθρώπων, εἰκονογράφος, peintre m. de portraits.
Portulack, m., ἡ ἀνδράχνη, ἀνδράκλα, τὰ τρέβλα, ἡ γλυστρίδα, (χόρτον), pourpier, m.
Porzellan, n., πορτζελάνα, τὸ φαρφουρί, φερφερί, porcelaine, f.
Porzellanen, adj. φαρφουρένιος, φαρφουρίτικος, de porcelaine.
Porzellan-Erde, f., τὸ χῶμα ἀπὸ τὸ ὁποῖον φκιάνουν τὸ φαρφουρί, terre f. à porcelaine.
Posament, n., τὸ σειρίτι, passement, m.
Posamentirer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὰ σειρίτια, passementier, m.
Posaune, f., ἡ σάλπιγξ (εἶδος τρουμπέτας), saquebute, f.
Posaunen, v. n. σαλπίζω, sonner de la saquebute.
Posaunenbläser, Posauner, m., ὁ σαλπιγκτής, celui qui sonne de la saquebute.
Positiv, adj. θετικός, positif; — διωρισμένος, déterminé; — καταφατικὸς (φιλοσ. καὶ μαθημ.), (philos. et math.) affirmatif, positif.
Positiv, n., εἶδος μικροῦ ὀργάνου μουσικοῦ μὲ αὐλοὺς (ὅμοιον μὲ τὰ μεγάλα ὄργανα εἰς τὰς ἐκκλησίας), orgue portatif, positif, m.
Positur, f., s. Stellung.
Posse, f., γελοιώδης διήγησις (τουρκ. μασχαραλίκι), facétie, badinerie, f.; κωμῳδία πολλὰ γελοιώδης, farce, f.
Possen! int. τίποτες, τέτοια πράγματα, ψεύματα, bagatelles! chansons!
Possen, m., τέχνευμα διὰ πείραξιν τινός, tour, m., pièce, niche, f.; einem einen Possen spielen, παίζω τινὸς ἕνα παιγνίδι, jouer un tour etc. à q.
Possenmacher, Possenreißer, m., ὁ γελωτοποιός, μπουφοῦνος, μασχαράς, bouffon, badin, m.
Possenspiel, n., παιγνίδι διὰ γέλοιον, jeu m. fait pour rire; κωμῳδία πολλὰ γελοιώδης, farce, f.; — μασχαραλίκι, bagatelle, f.
Possierlich, adj. γελοιώδης καὶ νόστιμος, plaisant, drôle, burlesque.
Possierlichkeit, f., τὸ γελοιῶδες καὶ νόστιμον, le burlesque.
Post, f., (Geldpost), μία ποσότης ἀσπρῶν (χρημάτων), article, m., partie, somme, f.
Post, f., ἡ πόστα, la poste; die fahrende —, ἡ πόστα, τὸ ἀμάξι τῆς πόστας, chariot m. de poste; die reitende —, ὁ ταχυδρόμος (πόστα διὰ γράμματα μόνον), courrier, m.; (Nachricht), εἴδησις, nouvelle, f.
Postamt, n., ἡ ἐπιστασία τῆς πόστας, bureau m. des postes.
Postbeamte, Postbediente, f., ὑπηρέτης τῆς πόστας, officier ou commis m. de poste.
Postbedienung, f., ὑπηρεσία εἰς τὴν πόσταν, emploi m. à la poste
Postbothe, m., ὁ ποστιλιόνος, postillon, m.
Postement, n., ἡ βάσις στύλου ἢ ἀγάλματος, base, f., piédestal.
Posten, m., ὁ τόπος (φυλαγμένος ἀπὸ στρατιῶτας), οἱ στρατιῶται ὁποῦ φυλάγουν ἕναν τόπον, (milit.) poste, m.; — τὸ ἐπάγγελμα, ὀφφίκιον, emploi, m.; (Geldposten), ποσότης ἀσπρῶν (χρημάτων), partie, somme, f., article, m.; (von Waa-

ren), ποσότης (παρτίδα) πραγμάτων, partie (de marchandises).

Postfrey, adj. ἐλεύθερος ἀπὸ τὴν πληρωμὴν διὰ τὴν κομιδὴν τῶν γραμμάτων, franc de port; -freyheit, f., ἐλευθέρωσις ἀπὸ ἐκείνην τὴν πληρωμὴν, franchise f. de port de lettres.

Postgeld, n., ἡ πληρωμὴ διὰ τὴν πόσταν, frais m. pl. de poste; ἡ πληρωμὴ διὰ τὴν κομιδὴν τῶν γραμμάτων, port m. de lettres.

Posthalter, m., s. Postmeister.

Posthaus, n., τὸ ὀσπίτιον τῆς πόστας, ἡ πόστα, poste (maison de la poste), f.

Posthorn, n., τὸ κέρατον τοῦ ποστιλιόνου, cornet m. de postillon.

Postille, f., βιβλίον περιέχον διδαχὰς ἐκκλησιαστικάς, sermonnaire, m.

Postillion, f., ὁ ποστιλιώνος, postillon, m.

Postkalesche, f., ἁμάξι ἐλαφρὸν τῆς πόστας, calèche ou chaise f. de poste.

Postkarte, f., (Landkarte), γεωγραφικὴ χάρτα παρασταίνουσα τοὺς δρόμους τῆς πόστας, carte f. des postes; (über die Briefe), τὸ χαρτὶ εἰς τὸ ὁποῖον γράφονται τὰ γράμματα εἰς τὴν πόσταν, liste f. des lettres.

Postknecht, m., s. Postillion.

Postkutsche, f., ἁμάξι (φορτωμένον) τῆς πόστας, diligence, f.

Postmeister, m., ὁ ἐπιστάτης εἰς τὰ ἁμάξια καὶ τὰ ἄλογα τῆς πόστας, maître m. de poste.

Posto fassen, πέρνω, κυριεύω (μὲ στρατιώτας) ἕναν τόπον (οἷον ἕνα ὕψωμα, ἕνα βουνόν), prendre poste; (μεταφ.) στερεώνομαι (εἰς ἕνα ἐπάγγελμα κτλ.), fig. prendre poste, s'affermir.

Postordnung, f., ἡ τάξις τῆς πόστας, règlement m. pour les postes.

Postpapier, n., χαρτὶ καλὸν διὰ γράμματα, χαρτὶ τῆς πόστας, papier m. de poste, papier fin.

Postpferd, n., ἄλογον τῆς πόστας, cheval m. de poste.

Postsäule, f., στύλος ὁποῦ ἔχει γραμμένα τὰ διαστήματα τῶν τόπων, colonne f. itinéraire.

Postschein, m., ἔγγραφος μαρτυρία τῆς πόστας, quittance, f., certificat m. de poste.

Postschiff, n., καράβι ὁποῦ κομίζει γράμματα, coche d'eau; paquebot, m.

Postschreiber, m., γραμματικὸς τῆς πόστας, sécrétaire m. de la poste.

Postscript, n., Nachschrift, f., προσθήκη εἰς τὸ τέλος τῆς γραφῆς, postscriptum, m.

Post-Station, f., ὁ σταθμὸς τῆς πόστας, μία πόστα, poste, f., relais, m.

Post-Straße, f., ἡ στράτα τῆς πόστας, grande route, f., chemin m. des postes.

Posttag, m., ἡμέρα τῆς πόστας, jour m. de poste.

Postverwalter, m., ὁ διοικητὴς τῆς πόστας, administrateur m. des postes.

Postwagen, m., ἁμάξι τῆς πόστας, chariot m. de poste.

Postwechsel, m., τόπος τῆς ἀλλαγῆς τῶν ἀλόγων (διὰ τὴν πόσταν), relais (de poste), m.

Postweg, m., s. Poststraße.

Postwesen, n., ὅλα τὰ ἀνήκοντα τῆς πόστας, affaires f. pl. concernant les postes.

Postzeichen, n., σημεῖον ἢ βοῦλλα τῆς πόστας, timbre, m.

Postzug, m., ζεῦγμα (τέσσαρα ἢ ἕξ ἄλογα μαζὺ ζευγμένα), attelage (de quatre ou six chevaux).

Potage, f., (franz.), ἡ σοῦπα, potage, m.

Potagelöffel, f., χουλιάρα μὲ τὴν ὁποίαν βάνουν τὴν σοῦπαν εἰς τὰ πιάτα, cuiller f. à potage.

Potentat, m., ὁ ἐξουσιαστὴς, μονάρχης, potentat, souverain, m.

Pottasche, f., ἡ ποτάσα, ἅλας τι ἀλκαλινόν, potasse, f.

Pottfisch, m., ὁ φυσητήρ, εἶδος μεγάλου κήτους, cachalot, m.

Potz! Potz tausend! (Potz Henker! Potz Wetter), int. ὢ τὸν διάβολον! ὢ νὰ χαθῇ! ὢ τοῦ θαύματος! dame! parblen! peste! diable!

Präbende, f., s. Pfründe.

†Pracher, m., ὁ πτωχὸς, ζήτουλας, pauvre, mendiant, m.

Prachern, s. Betteln.

Pracht, f., ἡ λαμπρότης, μεγαλοπρέπεια, pompe, magnificence, f.

Prachtausgabe, *f.*, ἔκδοσις πολλὰ λαμπρὴ, édition *f.* de luxe.

Prachthimmel, *m.*, οὐρανὸς (σκέπη) ἐπάνω εἰς θρόνον βασιλικόν, dais, *m.*

Prächtig, *adj.* λαμπρὸς, μεγαλοπρεπής, pompeux, magnifique, superbe.

Prachtkegel, *m.*, ὁ ὀβελίσκος, obélisque, *m.*

Prachtwerk, *n.*, βιβλίον λαμπρότατον (στολισμένον μὲ ἐξαίρετα εἰκονίσματα κτλ.), livre *m.* de luxe.

Prachtzimmer, *n.*, λαμπρὰ στολισμένος ὀνδᾶς, chambre *f.* de parade.

Präcipitat, *n.*, κατακρήμνισμα χυμικόν, (chim.) précipité, *m.*

Präcipitiren, *v. a.* κατακρημνίζω, κάμνω νὰ κατακάθηται ἕνα μέταλλον ἀναλυμένον εἰς ἕνα ὑγρὸν, (χυμ.), (chim.) précipiter.

Prädestination, *f.*, ὁ προορισμὸς (τοῦ θεοῦ), prédestination, *f.*

Prädicat, *n.*, τὸ κατηγορούμενον, ἡ (ποιότης τὴν ὁποίαν λέγομεν ὅτι τὴν ἔχει ἕνα πρᾶγμα), attribut, *m.*

Prädicant, *m.*, s. Prediger.

Prägen, *v. a.* χαρακώνω, κόπτω μονέδαν, frapper, battre de la monnaie; *fig.* ins Gedächtniß prägen, ἐντυπώνω εἰς τὸν νοῦν, empreindre, imprimer dans la mémoire.

Prägestock, *m.*, Prägeeisen, *n.*, τὸ σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον χαρακώνουν τὴν μονέδαν, matrice (des monnayeurs), *f.*

Prahlen, *v. n.* καυχῶμαι, μεγαληγορῶ, faire parade, se vanter, faire des rodomontades.

Prahler, *m.*, ὁ καυχητὴς, καυχησιάρης, μεγαλήγορος, rodomont, fanfaron, hableur, *m.*

Prahlerey, *f.*, ἡ καύχησις, μεγαληγορία, ostentation, rodomontade, hablerie, *f.*

Prahlerisch, Prahlhaft, *adj.* καυχητικὸς, μεγαλήγορος, fanfaron, glorieux.

Prahlhans, *m.*, *vulg.* s. Prahler.

Prahlsucht, *f.*, ἡ κλίσις εἰς καύχησιν, εἰς μεγαληγορίαν, ostentation, *f.*

Prahm, *m.*, τὸ πορθμεῖον, βάρκα μὲ τὴν ὁποίαν ἀπερνοῦν ἁμάξια ἀπὸ ἕναν ποταμόν, prame (navire), *f.*

Praktik, *f.*, ἡ πρᾶξις, πρακτική, pratique, *f.*

Praktiziren, *v. a.* βάνω εἰς πρᾶξιν, ἐξακολουθῶ, pratiquer; (als Arzt), εἶμαι ἰατρὸς, ἰατρεύω ἀῤῥώστους, faire la profession de médecin; (als Advocat), εἶμαι συνήγορος, πρόδικος, (ἀβουκάτος), faire la profession d'avocat.

Praktikus, *m.*, ὁ πρακτικὸς, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει τὰ ἔργα ἀνήκοντα εἰς μίαν ἐπιστήμην, praticien, *m.*; (Arzt), ἰατρὸς ὁποῦ ἰατρεύει ἀῤῥώστους, médecin (praticien), *m.*

Praktisch, *adj.* πρακτικός, pratique, *adj.*; *adv.* ἐμπράκτως, εἰς τὴν πρᾶξιν, pratique, *adv.*

Prälat, *m.*, μεγάλος ἐκκλησιαστικὸς, οἷον· μητροπολίτης, ἐπίσκοπος, ἡγούμενος, prélat, *m.*; =latur, *f.*, ἀξίωμα τοιούτου ἐκκλησιαστικοῦ, prélature, *f.*

Prall, *adj.* πολλὰ τεντωμένος, σφικτὰ γεμισμένος, fort tendu, bouffi.

Prallen, *v. n.* ἀναπηδῶ, ῥίπτομαι ὀπίσω, bondir, rebondir.

Prämie, *f.*, τὸ βραβεῖον, prime, *f.*

Prangen, *v. n.* κάμνω ἐπίδειξιν, δείχνομαι λαμπρὰ, εἶμαι στολισμένος, briller, faire parade, paraître.

Pranger, *m.*, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον δένουν ἕναν κατάδικον ἀπὸ τὸν λαιμὸν μὲ μίαν σιδηρένιαν κρικέλλαν, carcan, poteau, *m.*

Pränumerant, *m.*, ὁ συνδρομητὴς (διὰ βιβλίον ὁποῦ τυπώνεται κτλ.) ὁποῦ πληρώνει πρωτήτερα, souscripteur (qui paye d'avance), abonné, *m.*

Pränumeration, *f.*, ἡ συνδρομὴ (διὰ βιβλίον κτλ.) ὁποῦ γίνεται πληρώνωντας πρωτήτερα, souscription, *f.*, abonnement, *m.*

Pränumeriren, *v. a.* ὑπογράφομαι (ὡς συνδρομητὴς) καὶ πληρώνω πρωτήτερα, souscrire (et payer d'avance), s'abonner.

Präposition, *f.*, s. Vorwort.

Präsent, *n.*, s. Geschenk.

Präsentiren, *v. a.* (darbieten, überreichen), παρασταίνω, προσφέρω, présenter; das Gewehr präsentiren, παρα-

στaίνω ὀρθὸν τὸ τουφέκι (εἰς τιμὴν τινὸς μεγάλου), présenter les armes.

Praſer, m., ὁ πρᾶσος, εἶδος χρυσολίθου, prime (pierre précieuse), f.

Präſident, m., ὁ πρόεδρος, προκάθεδρος, président, m.

Präſidiren, v. n. προεδρεύω, présider.

Praß, m., fam. τὰ ἀχαμνὰ ἢ ἄχρηστα πράγματα, rebut, fretin, m.

Praſſelgold, n., ſ. Knallgold.

Praſſeln, v. n. τρίζω, ἐβγάζω ἦχον ὡσὰν κλαδιὰ ὁποῦ τζακίζονται, ξύλα ὑγρὰ ὁποῦ καίουν κτλ. (γραιζανίζω), craqueter; petiller.

Praſſen, v. n. ἀπερνῶ λαμπρὰ, τρώγω καὶ πίνω λαμπρὰ καὶ ἄμετρα, faire la débauche.

Praſſer, m., ὁ ἄτακτος ὁποῦ δαπανᾷ πολὺ εἰς καλὰ φαγητὰ καὶ πιοτά, débauché, (grand gourmand), m.

Präſtiren, v. a. ſ. Leiſten.

Praxis, f., ἡ πρᾶξις, pratique, f.

Prätendent, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ζητεῖ (μάλιστα ἕνα βασίλειον) νομίζωντας ὅτι ἔχει δίκαιον δι' αὐτό, prétendant, m.

Predigen, v. n. διδάσκω, κηρύττω τὸν θεῖον λόγον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, prêcher; fig. νουθετῶ, ἑρμηνεύω, sermonner.

Prediger, m., ὁ ἱεροκήρυξ, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει λόγον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, prédicateur, prêcheur, m.

Predigt, f., ἡ διδαχὴ, ὁ (ἱερὸς) λόγος, sermon, prêche, m.

Predigtamt, n., ἐπάγγελμα ἱεροκήρυκος, ministère ecclésiastique; ſ. Prediger.

Predigtbuch, n., βιβλίον περιέχον διδαχάς, sermonnaire, m.; ſ. Predigt.

Preis, m., ἡ τιμὴ (πράγματος διὰ πούλησιν), prix, m., valeur, f.; (Belohnung), τὸ βραβεῖον, ἡ ἀνταμειβή, prix, m., récompense, f.; (Lob), ὁ ἔπαινος, louange, m.

Preis-Courant, m., (die Preis-courante), χαρτὶ περιέχον τὰς τιμὰς διαφόρων πραγμάτων, prix-courant, m.

Preisfrage, Preisaufgabe, f., ἐρώτησις προβαλμένη (ἀπὸ ἀκαδημίαν) διὰ λύσιν μὲ ὑπόσχεσιν βραβείου, question f. proposée pour le prix.

Preiſelbeere, Preißelbeere, f., κόκκινόν τι κουκούτζι ξυνὸν ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ δάση καὶ τρώγεται εἰς τόπον σαλάτας, airelle f. rouge.

Preiſen, v. a. ἐπαινῶ, δοξάζω, louer, exalter.

Preisgeben, v. a. ἀφίνω, παραδίδω (ὡς λάφυρα), laisser à l'abandon; ſich —, παραδίδομαι (εἰς κατηγορίαν τῶν ἄλλων, ἢ εἰς τὴν θέλησιν τῶν ἀσώτων, ὡς μία πόρνη), s'exposer (à la médisance), exposer son honneur, se prostituer.

Preislich, adj. ἐπαινετὸς, estimable, louable.

Preisſchrift, f., σύγγραμμα ὁποῦ ἔλαβεν ἕνα βραβεῖον ἀπὸ μίαν ἀκαδημίαν, pièce f. qui a remporté le prix.

Preiswürdig, adj. ἀξιοεπαίνετος, digne de louange.

Prelle, f., Fuchsprelle, πανὶ μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτουν ἐπάνω ταῖς ἀλωπαῖς, toile f. à berner (des renards).

Prellen, v. a. ῥίπτω ἐπάνω (οἷον μίαν ἀλωποῦ μὲ ἕνα πανί), berner (p. e. un renard); (μεταφ.) γελῶ, ἀπατῶ, duper, tromper.

Preller, m., κτύπημα μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτεταί τι ὀπίσω, bricole, f.; (μεταφ.) ψεύστης, ὁποῦ γελᾷ τινα, fourbe, fripon, m.

Prellſchuß, m., πήδημα βολιοῦ ὁποῦ ῥίπτεται ἀπὸ τὸ κανόνι πλαγίως εἰς τὴν γῆν, ricochet, m.

Preſſe, f., τὸ πιεστήριον (μάλιστα τοῦ τυπογράφου), (impr.) presse, f.; πιεστήριον (διὰ σταφύλια), pressoir, m.; τὸ γυάλισμα (τοῦ ῥούχου ἀπὸ τὸ πιεστήριον), lustre, cati, apprêt (du drap), m.

Preſſen, v. a. πιέζω, σφίγγω, presser; στραγγίζω, pressurer; γυαλίζω (μαλλινὰ ῥοῦχα, μεταξωτὰ κτλ.), catir (du drap, des étoffes de soie etc.); (μεταφ.) θλίβω, στενοχωρῶ, fig. presser, tourmenter, vexer.

Preßfreyheit, f., ἡ ἐλευθερία

τοῦ νὰ τυπώνῃ τις τὸ ὅ τι θέλει, ἐλευθερία τοῦ τύπου, liberté f. de la presse.
Preßglanz, m., τὸ γυάλισμα τῶν ῥούχων καὶ τῶν μεταξωτῶν ὁποῦ λαμβάνουν ἀπὸ τὸ πιεστήριον, lustre, cati, m.
Preßspäne, f., εἶδος χονδροῦ χαρτιοῦ μεταξὺ τοῦ ὁποίου σφίγγουν τὰ ῥοῦχα, διὰ νὰ γένουν γυαλιστά, cartons (dont on se sert pour catir le drap), m. pl.
Prickeln, v. a. σουγλίζω (ὡς μικραῖς βελόναις), pointer, piquer, picoter.
Priester, m., ὁ ἱερεὺς, παπᾶς, prêtre, m.
Priesteramt, n., ἡ ἱερωσύνη, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱερέως (τοῦ παπᾶ), prêtrise, f., sacerdoce, f.
Priesterin, f., ἡ ἱέρισσα, παπαδιά, prêtresse, f.
Priesterlich, adj. ἱερατικὸς, παπαδικός, sacerdotal.
Priesterrock, m., ἱερατικὸν φόρεμα, παπαδικὸν φόρεμα, habit m. sacerdotal, soutane, f.
Priesterschaft, f., οἱ ἱερεῖς, οἱ παπάδες, clergé, m.
Priesterstand, m., ἡ στάσις ἱερέως, στάσις παπᾶ, prêtrise, f., état m. de prêtre.
Priesterthum, n., ἡ ἱερωσύνη, τὸ ἱερατεῖον, (ἐπάγγελμα τοῦ παπᾶ), prêtrise, f.
Priesterweihe, f., ἡ χειροτονία, ordination, f.
Primaner, m., μαθητὴς τῆς πρώτης τάξεως εἰς τὰ μεγάλα σχολεῖα, écolier m. de la première classe.
Primas, m., ὁ πρῶτος ἀρχιεπίσκοπος, πρῶτος μητροπολίτης, primat, m; Primat, n., τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ, primatie, f.
Prime, (Prima), f., (in Schulen), ἡ πρώτη τάξις τῶν μαθητῶν εἰς τὰ μεγάλα σχολεῖα, première classe f. des écoliers dans un collége, f.; (im Fechten), τὸ πρῶτον σχῆμα ἐκείνου ὁποῦ πολεμεῖ τὸ σπαθί, (escr.) prime, f.
Principal, m., ὁ αὐθέντης (μιᾶς πραγματείας μάλιστα), principal, maître, m.
Principalin, f., ἡ κυρία, maîtresse, directrice, f.
Prinz, m., ὁ πρίγγιψ, πρίγγιπας, ἡγεμών, prince, f.
Prinzessin, f., ἡ πριγγίπισσα, ἡγεμόνισσα, (πριντζέζα), princesse, f.
Prinzessinsteuer, f., προῖκα πριγγιπίσσης, trousseau (d'une princesse), m.
Prinzlich, adj. τοῦ πρίγγιπος, ἡγεμονικός, de prince.
Prinzmetall, n., σμίξις τις μεταλλικὴ φαινομένη ὡσὰν χρυσίον, similor, m.
Prior, m., καθηγούμενος, προεστὼς μοναστηρίου, (κατώτερος ἀπὸ ἡγούμενον), prieur, m.
Priorat, n., ἀξίωμα καθηγουμένου ἢ καθηγουμενήσσης, prieuré, m.
Priorin, f., καθηγουμένησσα, ἐπιστάτησσα μοναστηρίου καλογρηῶν, (κατωτέρα ἀπὸ ἡγουμένησσαν), prieure, f.
Prise, f., (Tabak), μία πρέζα ταμπάκου, prise (de tabac), f.; (zur See), ἡ ἅλωσις, τὸ πιάσιμον (καραβιοῦ κτλ.), (mar.) prise (d'un vaisseau etc.).
Prisma, n., τὸ πρίσμα (μαθημ.), prisme, m.
Prismatisch, adj. πρισματικὸς, (μάθημα.), prismatique.
Pritsche, f., ξύλον πλατὺ εἰς σχῆμα σπαθιοῦ, ξύλινον σπαθί, batte, f., battoir, m.; — ξύλινον κρεββάτι στρατιωτῶν, lit de corps m. de garde; κάθισμα ὀπίσω εἰς μίαν σάνιαν, siége m. sur le derrière d'un traîneau.
Privat, adj. ἰδιωτικὸς, κατ' ἰδίαν εὑρισκόμενος, μὴ δημόσιος, privé; — ξεχωριστός, particulier.
Privatisiren, v. n. ἀπερνῶ χωρὶς δημόσιον ἐπάγγελμα, vivre en particulier.
Privatleben, n., ἡ κατ' ἰδίαν ζωὴ, ζωὴ ξεχωρισμένη ἀπὸ δημόσια ἐπαγγέλματα, vie f. privée.
Privatmann, m., Privatperson, f., ὁ ἰδιώτης, ὁ μὴ ἔχων δημόσιον ἐπάγγελμα, une personne privée, un particulier.
Privatstunde, f., ξεχωριστὴ ὥρα (μαθήματος), leçon privée, leçon particulière.
Privatunterricht, m., ξεχωριστὸν μαθήτευμα, (εἰς τὸ ὀσπίτιον καὶ ὄχι εἰς τὸ σχολεῖον), des leçons f. pl. particulières,

(qui se donnent à la maison).

Privet, *n.*, τὸ ἀναγκαῖον (ὁμιλῶντας μὲ τιμήν), privé, *m.*, commodités, *f. pl.*; s. Abtritt.

Privilegiren, *v. a.* δίδω προνόμιον, privilégier.

Privilegium, *n.*, τὸ προνόμιον, privilége, *m.*

Probat, (s. Bewährt), *adj.* δοκιμασμένος, ἀποδεδειγμένος μὲ τὴν δοκιμήν, δόκιμος, éprouvé, démontré par l'expérience.

Probe, *f.*, ἡ δοκιμή, essai, *m.*, épreuve, *f*; (von Tuch ꝛc.), μία μόστρα ἀπὸ ῥοῦχα κτλ., échantillon, *m.*, montre, *f.*

Probeblatt, *n.*, φύλλον ἐκτυπωμένον διὰ δοκιμήν, *impr.* épreuve, *f.*

Probehaltig, *adj.* δόκιμος, καλός, à l'épreuve.

Probejahr, *n.*, χρόνος δοκιμῆς ἐκείνου ὁποῦ θέλει γένη καλόγηρος ἢ ἐκείνης ὁποῦ θέλει γένη καλογρηά, noviciat, *m.*, année *f.* de probation.

Proben, *v. a.* δοκιμάζω, essayer, éprouver.

Probepredigt, *f.*, διδαχὴ γινομένη διὰ δοκιμήν, sermon *m.* d'épreuve.

Probeschuß, *m.*, τουφεκιὰ διὰ δοκιμήν, coup *m.* d'épreuve.

Probesilber, *n.*, δόκιμον ἀσήμι, καλὸν ἀσήμι, argent d'essai, argent *m.* de juste aloi.

Probestück, *n.*, κομμάτι διὰ δοκιμήν, pièce *f.* d'essai; — ἡ δοκιμή, essai, *m.*, épreuve, *f.*

Probiren, *v. a.* δοκιμάζω, éprouver, essayer; ein Theaterstück, eine Musik ꝛc. —, ἐπαναλαμβάνω, κάμνω δοκιμὴν κωμῳδίας, μουσικῆς κτλ., répéter une pièce de théâtre, un concert de musique etc.

Probirer, *m.*, ὁ δοκιμαστής, essayeur, *m.*

Probirnadel, *f.*, βελόνη δοκιμαστικὴ (διὰ χρυσίον), aiguille *f.* d'essai.

Probirstein, *m.*, πέτρα δοκιμῆς, (διὰ χρυσίον καὶ ἀσήμι), pierre *f.* de touche.

Probirwage, *f.*, ζυγαριὰ διὰ δοκιμὴν χρυσίου καὶ ἀσημιοῦ, balance *f.* d'essai.

Problem, *n.*, τὸ πρόβλημα, problème, *m.*; — ἀμφίβολον πρᾶγμα, chose *f.* douteuse, incertaine.

Problematisch, *adj.* προβληματικός, problématique; — ἀμφίβολος, douteux, incertain.

Probst, *m.*, προστάτης, προεστὼς ἐκκλησιαστικός, prévôt, *m.*

Probstey, *f.*, ἡ κατοικία τοῦ προστάτου, prévôté, *m.*; s. Probst.

Procent, *n.*, τὰ ἑκατόν, pour cent; ein, zwey ꝛc. Procent, ἕνα, δύω κτλ. τὰ ἑκατὸν διάφορον ἢ κέρδος, un, deux etc. pour cent (d'intérêt ou de gain).

Procediren, *v. n.* s. Verfahren.

Proceß, *m.*, λογοτριβὴ εἰς κριτήριον, τὸ κρισολόγημα, procès, litige, *m.*, cause, *f.*; chemischer —, χυμικὴ μετιχείρισις, (chim.) procédé, *m.*

Procession, *f.*, ἡ παράταξις, ἄνθρωποι ὁποῦ πηγαίνουν εἰς παράταξιν, procession, *f.*; — ἡ λιτανεία, procession ecclésiastique.

Processiren, *v. n.* ἔχω λογοτριβὴν ἢ κρισολόγημα, plaider (contre q.), être en procès.

Proceßkosten, *f. pl.*, τὰ ἔξοδα διὰ τὸ κρισολόγημα, frais de procès, dépens, *m. pl.*

Proclamation, *f.*, ἡ φανέρωσις, μήνυσις, proclamation, *f.*

Proclamator, *m.*, (Auctionator), ἐπίτροπος εἰς δημοπρασίαν, commissaire *m.* d'une vente publique.

Proclamiren, *v. a.* φανερώνω, μηνύω εἰς τὸ κοινόν, proclamer.

Procura, *f.*, ἡ ἐπιτροπία διδομένη εἰς πληρεξούσιον, procuration, *f.*

Procurator, *m.*, ἐπίτροπος εἰς μίαν ὑπόθεσιν, ἐπιστάτης, procureur, *m.*

Procuriren, *v. a.* s. Verschaffen.

Produciren, *v. a.* s. Hervorbringen, Erzeugen.

Product, *n.*, τὸ ἔργον, πρᾶγμα προερχόμενον ἀπὸ φύσιν ἢ ἀπὸ τέχνην ἀνθρώπου, τὸ προϊόν, production, *f.*; — (in der Multiplication), τὸ παραγόμενον, (arithm.) produit, *m.*

Product, *m.*, κτυπήματα μὲ βέργαις εἰς τὸν κῶλον (τῶν μικρῶν παιδιῶν), fouet, *m.*, fessée, *f.*

Profan, *adj.* βέβηλος. λαϊκός, κοσμικός, profane.
Profaniren, *v. a.* s. Entweihen.
Profeß, *f.*, τὸ μοναστικὸν τάγμα, ὁ ὅρκος τῆς μοναστικῆς ζωῆς τὸν ὁποῖον κάμνει ὁ καλόγηρος ἢ ἡ καλογρηά, profession (d'un religieux, ou d'une religieuse).
Profession, *f.*, τὸ ἐπάγγελμα, ἡ τέχνη, profession, *f.*, métier, *m.*
Professionist, *m.*, ὁ χειροτεχνίτης, χειροτέχνης, artisan, *m.*
Professor, *m.*, ὁ προφέσσωρ, ἀκαδημικὸς διδάσκαλος, professeur, *m.*
Professur, *f.*, ἐπάγγελμα προφέσσωρος ἢ ἀκαδημικοῦ διδασκάλου, chaire *f.* de professeur.
Profil, *n.*, ζωγραφία παρασταίνουσα τὸ πρόσωπόν τινος ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος (τὸ δεξιὸν ἢ τὸ ἀριστερόν), profil, portrait en profil, *m.*; (in der Baukunst), παράστασις κτιρίου τινός κατὰ διακοπήν, (archit.) profil d'une maison.
Profit, *m.*, τὸ κέρδος, profit, *m.*
Profitiren, *v. n.* κερδαίνω, ὠφελοῦμαι, profiter.
Profoß, *m.*, ὁ φυλακάτωρας καὶ δήμιος (τζιλάτης) τῶν στρατιωτῶν, (milit.) prévôt, sergent *m.* à baguette.
Programm, *n.*, τὸ πρόγραμμα, programme, *m.*
Progressen, *m. pl.* s. Fortschritt.
Progression, *f.*, ἡ πρόοδος, (εἰς τὴν ἀριθμητικήν), progression, *f.*

Project, *n.*, s. Entwurf.
Projectmacher, *m.*, ἄνθρωπος ὁποῦ βάνει σκοποὺς παραξένους καὶ φανταστικούς, faiseur *m.* de projets.
Prolog, *m.*, πρόλογος, prologue, *m.*
Prolongiren, *v. a.* ἀναβάλλω (τὴν διορίαν τῆς πληρωμῆς μιᾶς καμβιάλης κτλ.) atermoyer.
Promotion, *f.*, ὁ ἀναβιβασμὸς εἰς βαθμὸν τιμῆς, εἰς ἀξίωμα, promotion, *f.*, avancement, *m.*
Promoviren, *v. a.* ἀναβιβάζω εἰς βαθμὸν τιμῆς, εἰς ἀξίωμα, promouvoir, avancer q.; *v. n.* ἀναβαίνω εἰς βαθμὸν τιμῆς, εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ δόκτωρος, prendre ses degrés, le grade de docteur.
Prophet, *m.*, ὁ προφήτης, prophète, *m.*
Prophetin, *f.*, ἡ προφήτισσα, prophétesse, *f.*
Prophetisch, *adj.* προφητικός, prophétique.
Prophezeien, *v. a.* et *n.* προφητεύω, prophétiser.
Prophezeiung, *f.*, ἡ προφητεία, prophétie, *f.*
Proportion, *f.*, ἡ ἀναλογία, proportion, *f.*
Proportion, Proportionirlich, *adj.* ἀναλογικὸς, σύμμετρος, proportionné.
Propst, s. Probst.
Prosa, *f.*, πεζὸς λόγος, prose, *f.*
Prosaiker, Prosaist, *m.*, συγγραφεὺς εἰς πεζὸν λόγον, πεζογράφος, prosateur, *m.*

Prosaisch, *adj.* εἰς πεζὸν λόγον γεγραμμένος, prosaïque, en prose; (μεταφ.) καθημερινός, ἄνοστος, ordinaire, sans esprit.
Proselyt, *m.*, ὁ προσήλυτος, prosélyte, *m.*
Prosodie, *f.*, ἡ προσῳδία, prosodie, *f.*
Prospect, *m.*, ἡ θεωρία, τὸ θέαμα, ὅλα ὅσα βλέπει τις θεωρῶντας ἀπὸ ἕναν τόπον, vue, *f.*
Prostituiren, s. Beschimpfen, Entehren.
Prostitution, *f.*, s. Beschimpfung, Entehrung.
Protection, *f.*, s. Schutz.
Protector, *m.*, s. Beschützer.
Protegiren, s. Beschützen.
Protest, *m.*, τὸ προτέστον, protêt, *m.*
Protestant, *m.*, ὁ προτεστάντης, (ἐννοοῦνται οἱ Λουτεράνοι καὶ οἱ Ῥεφορμάτοι), protestant, *m.*
Protestantisch, *adj.* προτεσταντικός, protestant (*adj.*)
Protestiren, *v. a.* et *n.* ἐναντιώνομαι, δὲν δέχομαι, ἀποβάλλω, protester; προτεστάρω (μίαν καμβιάλην), faire protester (une lettre de change).
Protokoll, *n.*, τὸ πρωτόκολλον, ἡ καταγραφὴ τῶν πράξεων γενομένων εἰς κριτήριον, registre, procès-verbal, *m.*
Protokolliren, *v. n.* γράφω εἰς τὸ πρωτόκολλον, enregistrer.
Protzen, *v. n. fam.* μουλώνω, χολιάζω, bouder; *v. a.* βάνω τὸ κανόνι εἰς τὸ ἁμάξι,

(artill.) affûter, monter un canon; s. Aufprotzen.

Protzig, *adj.* *πεισματικὸς καὶ ὑπερήφανος*, insolent, impertinent.

Protzkette, *f.*, *ἁλυσίδα μὲ τὴν ὁποίαν τὸ κανόνι συνδέεται μὲ τὸ ἀμαξάκι*, (artill.) chaîne *f.* de l'avant-train.

Protznagel, *m.*, *καρφὶ ὁποῦ συνδένει τὸ κανόνι μὲ τὸ ἀμαξάκι*, (artill.) cheville *f.* ouvrière.

Protzwagen, *m.*, *τὸ ἀμάξι τοῦ κανονιοῦ*, (artill.) avant-train, *m.*

Proviant, *m.*, *ἡ ζωοτροφία (διὰ τὸ στράτευμα εἰς τὸν πόλεμον)*, vivres, *m. pl.*, provisions *f. pl.* de bouche.

Provianthaus, *n.*, *μαγαζίον διὰ τὴν ζωοτροφίαν*, magasin *m.* de vivres.

Proviantmeister, Proviantverwalter, *m.*, *ἐπίτροπος εἰς τὴν ζωοτροφίαν*, munitionnaire, *m.*

Provinz, *f.*, *ἡ ἐπαρχία*, province, *f.*

Provinzial, *m.*, *προεστὼς ὅλων τῶν μοναστηρίων μιᾶς ἐπαρχίας*, (père) provincial, *m.*

Provision, *f.*, *τὸ διάφορον ὁποῦ λαμβάνει ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγοράζει ἢ πουλεῖ τι διὰ λογαριασμόν τινος, τὸ προβιζιόνι*, commission, *f.*, droit *m.* de commission.

Provisor, *m.*, *ἐπίτροπος εἰς φαρμακοπωλεῖον (εἰς ἀποτέκαν)*, maître-garçon *m.* d'une pharmacie.

Prozeß, s. Proceß.

Prudel, Brudel, *m.*, *ἀτμίδες ἀπὸ νερὸν ὁποῦ βράζει*, vapeurs *f. pl.* de l'eau bouillante.

Prudeln, Brudeln, *v. n.* *βράζω καὶ ἐβγάζω ἀτμίδες*, bouillonner.

Prüfen, *v. a.* *ἐξετάζω, δοκιμάζω*, éprouver, essayer, examiner.

Prüfung, *f.*, *ἡ ἐξέτασις, δοκιμή*, épreuve, *f.*, examen, *m.*

Prügel, *m.*, *ἕνα ξύλον χονδρὸν, μπαστοῦνι*, rondin, gourdin, bâton, *m.*; die Prügel, (*pl.*) *ἡ ξυλιαῖς*, coups *m. pl.* de bâton; du wirst Prügel bekommen, *θὰ φάγῃς ξυλιαῖς, θὰ φάγῃς ξύλον*, tu auras des coups de bâton.

Prügeln, *v. a.* *δέρνω*, battre, rosser.

Prünelle, Brünelle, *f.*, *εἶδος δαμασκήνου ξεφλουδισμένου καὶ στεγνωμένου*, brignole, *f.* (prune *f.* pelée et séchée).

Prunk, *m.*, *ἡ λαμπρότης, μεγαλοπρέπεια, ἐπίδειξις*, faste, *m.*, parade, pompe, *f.*

Prunken, *v. n.* *κάμνω ἐπίδειξιν, δείχνομαι λαμπρά*, briller, faire parade, paraître.

Psalm, *m.*, *ὁ ψαλμός*, psaume, *m.*

Psalmist, *m.*, *ὁ ψαλμῳδός (δηλαδὴ ὁ Δαβίδ)*, Psalmiste, *m.*

Psalter, *m.*, Psalmbuch, *n.*, *τὸ ψαλτήριον, βιβλίον τῶν ψαλμῶν (τοῦ Δαβίδ)*, psautier, *m.*

Ptisane, *f.*, *ἡ πτισάνη, ἰατρικὸν ποτόν*, tisane, *f.*

Publication, *f.*, *ἡ φανέρωσις εἰς τὸ κοινὸν, κοινοποίησις*, publication, *f.*

Publiciren, *v. a.* *φανερώνω εἰς τὸ κοινὸν, κοινοποιῶ*, publier.

Publicum, *n.*, *τὸ κοινὸν, τὸ δημόσιον*, public (en général), *m.*; *οἱ ἀναγνῶσται ἑνὸς βιβλίου*, le public, les lecteurs (d'un livre); *οἱ θεαταὶ ἑνὸς δράματος*, le public, les spectateurs (d'une pièce de théâtre).

Pudding, *m.*, *εἶδος φαγητοῦ ἀπὸ ἀλεύρι καὶ λιανισμένα κρέατα ἢ σταφίδαις*, pouding, *m.*

Pudel, *m.*, *εἶδος σκυλιοῦ μὲ κατζαραῖς τρίχες ὡσὰν τὸ μαλλὶ τοῦ προβάτου*, barbet, *m.*; (Fehler), (*μεταφ.*) *τὸ σφάλμα*, faute, bévue, *f.*

Pudelmütze, *f.*, *σκούφια μὲ γοῦναν*, bonnet *m.* fourré.

Pudeln, *v. n. fam.* *κάμνω σφάλμα, λανθάνομαι*, faire une faute, une bévue.

Pudelnärrisch, *adj.* *πολλὰ γελοιώδης*, fort plaisant, très-comique.

Puder, *m.*, *ἡ ἄσπρη σκόνη διὰ τὰ μαλλιά*, poudre (à poudrer).

Puderbüchse, Puderschachtel, *f.*, *κουτὶ μὲ ἄσπρην σκόνην διὰ τὰ μαλλιά*, boîte *f.* à poudrer.

Pudermantel, *m.*, *περιτύλιγμα ἀπὸ πανὶ ἐκείνου (ἢ ἐκείνης) ὁποῦ βάνει ἄσπρην σκόνην εἰς τὰ μαλλιά του (της)*, peignoir, *m.*

Pudern, *v. a.* *βάνω ἄσπρην σκόνην εἰς τὰ μαλλιά*, poudrer.

Puderpüster, *m.*, *μικρὸν φυσοῦνι μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτουν ποιὲ τὴν ἄσπρην σκόνην εἰς τὰ μαλλιά*, zest, *m.*
Puderquast, *m.*, *φοῦντα μὲ τὴν ὁποίαν ῥίπτουν τὴν ἄσπρην σκόνην εἰς τὰ μαλλιά*, houppe, *f.*
Puff, *int.* *φωνὴ εἰς μίμησιν τοῦ ἤχου ὅταν ῥίπτει τις τουφέκι*, pouf.
Puff, *m.*, *τὸ κτύπημα*, *ἡ γροθιά*, coup (de poing) *m.*, gourmade, *f.*
Puffen, *v. a.* *κτυπῶ μὲ τὸν γρόθον, δίδω γροθιαῖς*, gourmer, battre.
Puffer, *m.*, *μικρὴ πιστόλα*, pistolet *m.* de poche.
Puls, *m.*, *ὁ σφυγμός*, pouls, *m.*
Pulsader, *f.*, *ἡ ἀρτηρία*, artère, *f.*
Pulsschlag, *m.*, *ὁ σφυγμός*, *τὸ κτύπημα τοῦ σφυγμοῦ*, pulsation, *f.*, battement *m.* du pouls.
Pult, *n.*, *τὸ λογεῖον*, *ἀναλόγιον*, pupitre, *m.*; *τράπεζα μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, διὰ τὸ γράψιμον (τὸ σκριτόριον)*, secrétaire, *m.*; (in der Kirche), *ἀναλόγιον εἰς τὴν ἐκκλησίαν*, lutrin, *m.*
Pulver, *n.*, (Schießpulver), *τὸ μπαροῦτι*, poudre (à canon), *f.*; (zur Arzney, zum Räuchern rc.), *ἡ σκόνη*, poudre (pour servir de médecine, pour parfumer etc.),
Pulverflasche, *f.*, *φλασκὶ μὲ μπαροῦτι*, fourniment, *m.*
Pulverhorn, *n.* *κέρα*, *κτον μὲ μπαροῦτι*, pulverin, *m.*, poire *f.* à poudre; corne *f.* à amorcer.
Pulverisiren, Pülvern, *v. a.* *μεταβάλλω εἰς σκόνην*, pulvériser; (*μεταφ.*) *ἀφανίζω ὁλοτελῶς*, détruire entièrement, pulvériser.
Pulverkammer, *f.*, (in der Mine), *ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον βάνουν τὸ μπαροῦτι εἰς τὸ λαγοῦμι*, fourneau (dans une mine), *m.*; (im Schiffe), *ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον φυλάγουν τὸ μπαροῦτι εἰς τὸ καράβι*, Sainte-barbe, *f.*
Pulvermühle, *f.*, *μύλος εἰς τὸν ὁποῖον φκιάνουν μπαροῦτι*, moulin *m.* à poudre.
Pulvermüller, *m.*, *μυλωνᾶς ὁποῦ φκιάνει μπαροῦτι*, poudrier, *m.*
Pulverthurm, *m.*, Pulvermagazin, *n.*, *μαγαζίον μπαρουτιοῦ*, magasin *m.* de poudre.
Pulvertonne, *f.*, Pulverfaß, *n.*, *βουτζὶ διὰ μπαροῦτι ἢ μὲ μπαροῦτι*, baril *m.* à poudre, baril de poudre.
Pulverwagen, *m.*, *ἁμάξι διὰ μπαροῦτι ἢ μὲ μπαροῦτι*, caisson *m.* à poudre.
Pulverwurst, *f.*, *τύλιγμα μακρὸν καὶ λεπτὸν μὲ μπαροῦτι μὲ τὸ ὁποῖον ἀνάπτουν τὸ λαγοῦμι*, saucisse (des mineurs), *f.*
Pumpe, *f.*, *ἡ ἀντλία*, *μηχανὴ μὲ τὴν ὁποίαν ἐβγάζουν τὸ νερὸν ἀπὸ ἕνα πηγάδι κτλ.*, pompe, *f.*
Pumpen, *v. a.* *ἀντλῶ*, *ἐβγάζω νερὸν μὲ τὴν ἀντλίαν*, pomper; s. Pumpe.
Pumpenschwengel, *m.*, *τὸ μανίκι τῆς ἀντλίας*, bascule, brimbale, *f.*; s. Pumpe.
Pumpenstock, Pumpenstempel, *m.*, *ὁ ἔμβολος, σίδηρον ἢ ξύλον ὁποῦ καταβάζουν καὶ σηκώνουν εἰς τὴν ἀντλίαν*, piston, *m.*, verge *f.* de pompe; s. Pumpe.
Pumpenwerk, *n.*, *μηχανὴ ὑδραυλική, κατασκευὴ μὲ ἀντλίαν, ἀντλία*, machine hydraulique, pompe, *f.*; s. Pumpe.
Pumpernickel, *m.*, *εἶδός τι μαύρου ψωμίου*, pompernickel, *m.*
Punkt, *m.*, *ἡ στιγμή*; *τὸ σημεῖον*, *ποῦγκτον*, point, *m.*; (im Schreiben), *ἡ τελεία*, point (à la fin d'une période); (Artikel), *τὸ ἄρθρον*, *ὁ ποῦγκτος*, point, article, *m.*
Punktirbuch, *n.*, *βιβλίον γεωμαντικόν*, livre *m.* de géomance.
Punktiren, *v. a.* *κάμνω στιγμὰς ἢ σημεῖα (ποῦγκτα)*, *σημειώνω μὲ στιγμάς*, ponctuer, pointer, pointiller; *εὑρίσκω μὲ τὴν γεωμαντείαν*, trouver par la géomance, *f.*
Punktirkunst, *f.*, *γεωμαντεία*, géomance, *f.*
Pünktlich, *adj.* *ἐξηκριβωμένος*, *ὁποῦ ἀποπληρώνει αὐτὸ ὁποῦ ὑπόσχεται*, ponctuel, exact, précis.
Pünktlichkeit, *f.*, *ἡ ἀκρίβεια (εἰς τὴν ἀποπλήρωσιν τῶν ὑποσχέσεων)*, ponctualité, exactitude, *f.*

Punktur, *f.*, *ἡ σημείωσις μὲ στιγμάς*, pointure, *f.*

Punsch, *m.*, *τὸ ποῦντζι, πιοτὸν ἀπὸ λεμόνια, ζάχαρην, τζάϊ καὶ ῥακήν*, ponche, *m.*

Punschlöffel, *m.*, *χουλιάρι διὰ τὸ ποῦντζι*, cuiller *f.* à ponche; s. Punsch.

Punschnapf, *m.*, =schale, =terrine, *f.*, *ἀγγεῖον διὰ ποῦντζι*, jatte *f.* à ponche; s. Punsch.

Puppe, *f.*, *ἡ κοῦκλα, τὸ νινίον*, poupée, *f.*; (von Schmetterlingen), *ἡ χρυσαλίδα*, chrysalide, nymphe, *f.*

Puppenspiel, *n.*, *παιγνίδι μὲ κοῦκλαις*, jeu *m.* de petits enfans avec des poupées; *κωμῳδία ὁποῦ παρασταίνεται μὲ κοῦκλαις*, les marionnettes, *f. pl.*

Purganz, *f.*, *τὸ καθαρτικὸν*, purgatif, *m.*, purgation, *f.*

Purgieren, *v. a.* *δίδω καθαρτικόν*, purger; *v. n.* *πέρνω καθαρτικόν*, se purger, prendre médecine.

Purgierend, *adj.* *καθαρτικός*, purgatif (*adj.*).

Purgierpulver, *n.*, *καθαρτικὴ σκόνη*, poudre *f.* purgative.

Purgiermittel, *n.*, *τὸ καθαρτικόν*, purgatif, *m.*

Purgiertrank, *m.*, *καθαρτικὸν πιοτόν*, potion *f.* purgative.

Purpur, *m.*, *ἡ πορφύρα*, pourpre, *m.*

Purpurfarben, Purpurroth, Purpurn, *adj.* *πορφυροῦς, πορφυρένιος*, pourpré, purpurin.

Purpurkleid, *n.*, *πορφυροῦν φόρεμα*, pourpre, habit *m.* de pourpre.

Purpurschnecke, *f.*, *ἡ πορφύρα, ὁ κογχλιὸς ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔπερναν οἱ παλαιοὶ τὸ πορφυροῦν χρῶμα*, pourpre (coquille), *f.*

Purzeln, s. Burzeln.

Püster, *m.*, s. Puderpüster.

Putz, *m.*, *ὁ στολισμὸς, τὰ στολίδια*, parure, *f.*, ornement, atour, *m.*

Putzen, *v. a.* (schmücken), *στολίζω*, parer, orner, atourner; (reinigen), *γυαλίζω, κάμνω γυαλιστὸν, παστρεύω*, nettoyer, polir, fourbir; die Schuhe —, *παστρεύω (ξελασπώνω) τὰ παπούτζια*, décrotter les souliers; (das Licht), *ξεφτιλίζω τὸ κηρί*, moucher la chandelle; den Bart —, *μπαρμπερίζω*, faire la barbe; die Bäume —, *κλαδεύω τὰ δένδρα*, élaguer les arbres.

Putzhändlerin, *f.*, *πραγματεύτρια μὲ σκούφιαις καὶ ἄλλον στολισμὸν διὰ γυναῖκας*, marchande *f.* de modes.

Putzmacherin, *f.*, *ἐκείνη ὁποῦ φκιάνει σκούφιαις καὶ ἄλλον στολισμὸν διὰ γυναῖκας*, coiffeuse, *m.*

Putzscheere, Lichtputze, *f.*, *τὸ ψαλιδοκέρι*, mouchettes, *f. pl.*

Putztisch, *m.*, *τραπεζάκι διὰ στολισμὸν τῶν γυναικῶν*, toilette, *f.*

Putzzimmer, *n.*, *ὀνδᾶς στολισμένος*, chambre *f.* de parade.

Pyrol, *m.*, s. Pfingstvogel.

Q.

Quaal, s. Qual.

Quabbe, s. Quappe.

Quabbelig, *adj. fam.* *παχὺς παχουλοῦτζικος*, dodu, potelé.

Quabbeln, *v. a.* *τρέμω (ὡς ἡ κοιλία ἑνὸς παχέως ἀνθρώπου ἢ καὶ ζώου)*, trembler (comme la panse d'un homme ou d'un animal).

Quackeley, *f. fam.* *δυσκολίαι ἢ ἀμφιβολίαι ὁποῦ κάμνει τις χωρὶς αἰτίαν*, micmac, *m.*

Quackeln, *v. a. fam.* *εἶμαι ἀμφίβολος, εὑρίσκω δυσκολίαις εἰς κάθε πρᾶγμα, ἔχω πολλαῖς ἀμφιβολίαις*, être toujours irrésolu, faire des difficultés dans la moindre chose.

Quacksalber, *m.*, *ἀγαμνὸς καὶ ἀμαθὴς ἰατρὸς, τζιαρλατάνος*, charlatan, *m.*

Quacksalberey, *f.*, *ἄγαμνὰ ἰατρικὰ ἀπὸ ἀμαθὴν ἰατρόν*, charlatanerie, *f.*

Quacksalbern, *v. n.* *κάμνω τὸν ἰατρὸν χωρὶς καμμίαν γνῶσιν*, faire le charlatan; *δίδω ἢ πέρνω πάντοτε ἰατρικά*, donner ou prendre des remèdes sans cesse.

Quader, Quaderstein, *m.*, *τετραγωνικὴ πέτρα μεγάλη*, pierre *f.* de taille, carreau, *m.*

Quadrant, *m.*, *τὸ τεταρτημόριον τοῦ κύκλου*, quart *m.* de cercle.

Quadrat, *n.*, *τὸ τετράγωνον*, carré, *m.*

Quadratfuß, =schuh, *m.*, *ποῖς (μέτρον) τετραγωνικὸς*, pied *m.* carré.

Quadratur, *f.*, *ὁ τετραγωνισμός (γεωμετρ.)*, quadrature, *f.*; (von Planeten), *διάστημα πλανήτου, ὅταν ἀπέχει ἀπὸ τὸν ἥλιον ἕνα τεταρτημόριον τοῦ ζωδιακοῦ*, quadrature *f.* d'une planète.

Quadratmeile, *f.*, *μίλι τετραγωνικόν*, lieue (mille) carrée.

Quadratwurzel, *f.*, *ἡ τετραγωνικὴ ῥίζα*, racine *f.* carrée.

Quadratzahl, *f.*, *τετραγωνικὸς ἀριθμὸς, τετράγωνον*, nombre *m.* carré.

Quadratzoll, *m.*, *δάκτυλος (μέτρον) τετραγωνικός*, pouce *m.* en carré.

Quadriren, *v. a.* *τετραγωνίζω*, carrer.

Quadrupel, *m.*, *τὸ τετραπλοῦν, τετραπλάσιον*, quadruple, *m.*

Quaken, *v. n.* *βοῶ, φωνάζω (ὡς οἱ βάτραχοι)*, coasser.

Quäken, *v. n.* *γαυγίζω μὲ ψιλὴν φωνὴν (ἂς τὰ μικρὰ σκυλία)*, glapir.

Quäker, *m.*, *Κουάκερος (Τρέμων, μάλιστα, εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Ἀμερικὴν)*, quaker, trembleur, *m.*

Qual, *f.*, *τὸ βάσανον, μαρτύριον*, tourment, martyre, *m.*, peine, *f.*

Quälen, *v. a.* *βασανίζω*, tourmenter.

Quäler, Quälgeist, *m.*, *ὁ βασανιστὴς, ἐνοχλητής*, celui (ou celle) qui tourmente q.

Qualm, *m.*, *πυκνὸς καπνός, πυκναῖς ἀτμίδες*, fumée, vapeur *f.* épaisse.

Qualmen, *v. n.* *ἀναβαίνει πυκνὸς καπνὸς*, fumer, exhaler, (des vapeurs épaisses); *v. a.* *κάμνω μεγάλον καπνὸν (τραβῶντας τζιμποῦκι)*, faire une grande fumée (en fumant une pipe).

Qualster, *m.*, *fam.* *φλέγμα πηκτὸν, πτύσμα φλεγματῶδες*, flegme, crachat *m.* glaireux.

Qualstern, *v. n.* *fam.* *πτύω πολὺ φλέγμα*, jeter, cracher beaucoup de flegme.

Quantsweise, *adv.* *προφασιστικὰ, κατὰ πρόφασιν*, par faux semblant, pour la forme.

Quappe, *f.*, *εἶδος ψαριοῦ εἰς τὰ ποτάμια*, lotte, barbotte, *f.* (poisson).

Quarantaine, *f.*, *τὸ σαρανταήμερον (ὁποῦ μένει τις εἰς τὸ λαζαρέτον), ἡ καραντῖνα*, quarantaine, *f.*

Quarg, Quark, *m.*, *τὸ πηκτόγαλον*, caillé épuré, fromage *m.* mou; *fig. fam.* (untaugliches Zeug), *ἄχρηστον πρᾶγμα, οὐτιδανὸν πρᾶγμα*, vetille, chose *f.* de néant.

Quargkäse, *m.*, *τυρὶ ἁπαλὸν, ἀπὸ πηκτόγαλον*, fromage *m.* à la pie.

Quarren, *v. n.* *φωνάζω (ὡσὰν τὰ μικρὰ παιδιὰ ὁποῦ βάνουν πεῖσμα)*, piailler.

Quart, *n.*, *τὸ τέταρτον*, quart, *m.*; *ἕνα μέτρον διὰ κρασί, (τὸ μπουτέλι)*, quarte, *f.*; (von Büchern), *σχῆμα βιβλίου εἰς τέταρτον*, in-quarto.

Quartal, *n.*, *τὸ τρίμηνον*, quartier (trois mois), *m.*

Quartan=Fieber, *n.*, *θέρμη τεταρτήμερος*, fièvre *f.* quarte.

Quartant, Quartband, *m.*, *βιβλίον εἰς τέταρτον*, livre *m.* in-quarto.

Quartblatt, *n.*, *ἕνα φύλλον χαρτὶ εἰς τέταρτον, ἕνα τέταρτον τῆς κόλλας*, feuille *f.* in-quarto.

Quarte, *f.*, (in der Musik), *τὸ τετράφωνον, διὰ τεσσάρων*, (mus.) quarte, *f.*; (im Fechten), *τὸ τέταρτον σχῆμα ἐκείνου ὁποῦ πολεμεῖ τὰ σπαθί*, (escrim.) quarte, *f.*; (in Schulen), *ἡ τετάρτη κλάσσις εἰς τὰ μεγάλα σχολεῖα*, (école ou collége) quatrième, *f.*

Quartett, *n.*, *μουσικὴ τὴν ὁποῖαν παίζουν τέσσαρες μαζὺ ἢ καὶ τραγοῦδι τὸ ὁποῖον τραγουδοῦν τέσσαρες*, (mus.) quatuor, *m.*

Quartier, *n.*, *τὸ τεταρτημόριον (μιᾶς πόλεως), τουρκ. ὁ μαχαλᾶς*, quartier (d'une ville), *m.*; (ein Maaß), *ἕνα μέτρον διὰ κρασί, (τὸ μπουτέλι)*, quarte (mesure), *f.*; (am Schuh), *τὸ πετζὶ ὁποῦ εἶναι τριγύρω τῆς πτέρνας τοῦ παπουτζιοῦ*, quartier (de soulier), *m.*; (Wohnung), *τὸ κονάκι*, logement, logis, *m.*; Quartier geben, *συγχωρῶ, χαρίζω τὴν ζωὴν τοῦ αἰχμαλώτου*, (milit.) donner, faire quartier.

Quartieren, *v. a.* *δίδω κονάκια, διορίζω κονάκια (εἰς στρατιώτας)*, loger (des soldats).

Quartiermeister, m., ὁ ἐπίτροπος εἰς τὰ κονάκια τῶν στρατιωτῶν), maréchal des logis, quartier-mestre, m.

Quartierzettel, m., πόλιτζα διὰ κονάκι, bulletin, m.

Quartseite, f., μία σελίδα, ἕνα κατηβατὸν εἰς τέταρτον, page f. in-quarto.

Quarz, m., πέτρα τις σκληρή, quartz, m.

Quarzig adj. γεμάτος πέτραις λεγόμεναις Quarz, quartzeux.

Quast, m., Quaste, f., ἡ φοῦντα, houpe, touffette, f.

Quatember, m, νηστεία κάθε τρεῖς μῆνας (εἰς τοὺς Καθολίκους), quatre-temps, m.; δόσιμον ὁποῦ πληρώνεται κάθε τρεῖς μῆνας εἰς μερικοὺς τόπους, quartier (taxe payable tous les trois mois).

Quatschen, v. n. fam. ἐβγάζω ἦχον (τοιοῦτον ὡς πανιὰ βρεμμένα ὁποῦ πίπτουν κατὰ γῆς κτλ.), faire un bruit (tel que celui du linge mouillé qui tombe par terre etc).

Quecke, f., Queckengras, n., τὸ πολύγωνον, (χόρτον τι), chien-dent (plante), m.

Quecksilber, n., ὁ ὑδράργυρος, (διάργυρος), vif-argent, mercure, m.

Quehle, f., τὸ χερομάνδυλον, χειρόμακτρον, essuie-main, m.

Quelle, f., ἡ πηγή, source, fontaine, f.

Quellen, v. n. ἀναβρύω, πηγάζω, sourdre, jaillir; φουσκώνω ἀπὸ τὸ μόσχευμα (ὡς τὶ ῥοβίθια, φασούλια κτλ.), renfler; v. a. μοσχεύω (ῥοβίθι κτλ.) νὰ φουσκώσῃ, faire renfler.

Quellwasser, n., νερὸν ἀπὸ πηγήν, eau de source, eau f. de fontaine.

Quendel, m., ἡ δεναΐδα φυτὸν, τὸ ἕρπυλλον, serpolet, m.

Quentchen, n., τὸ τέταρτον τοῦ λοτιοῦ, drachme (poids), f.; f. Loth.

Quer, adj. πλάγιος, ὁποῦ σταυρώνει ἄλλο τι, de travers, transversal; —durch, adj. διὰ, διὰ μέσου, transversalement, à travers de...; —über gehen, σταυρώνω, διαπερνῶ, traverser.

Queraxt, f., δίστομον τζεκοῦρι, δίστομος πέλεκυς, besaiguë, f.

Querbalken, m., πλάγιος δοκὸς, πλαγία γρεντά, poutre en travers, traverse, f.

Quere, f., τὸ πλάγιον, travers, m.; in die Quere, der Quere, πλαγίως, de travers, transversalement, de biais; fig. ἀνάποδα, ἐνάντια, à rebours, à contresens.

Querfeldein, adv. πλαγίως, τὰ πλάγια, à travers champs; ἐνάντια, ἀνάποδα, contrairement, à rebours.

Querflöte, f., ἡ φλαοῦτα (τὴν ὁποίαν λαλοῦν βάνωντάς την πλαγίως εἰς τὰ χείλη), flûte f. traversière.

Quergasse, f., πλαγία πλατεία, (πλάγιον σοκκάκι), rue f. de traverse.

Querholz, n., ξύλον πλαγίως βαλμένον, traverse, f.

Querl, m., ξύλον μὲ καρφιὰ μὲ τὸ ὁποῖον ἀνακατώνουν μερικὰ φαγητά, moulinet, m.

Querlen, v. a. ἀνακατώνω ἕνα φαγὶ, (οἷον· τὸ ῥύζι) γυρίζωντας αὐτὸ τὸ ξύλον, remuer avec le moulinet.

Querlinie, f, πλαγία γραμμὴ, (ὁποῦ σταυρώνει ἄλλην μίαν γραμμήν), ligne f. transversale.

Querpfeife, f., μικρὴ (πλαγία) φλαοῦτα τῶν στρατιωτῶν, fifre (instrument), m.

Querpfeifer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὴν μικρὴν (πλαγίαν) φλαοῦταν, ὁ αὐλητής, fifre (qui joue de l'instrument), m.

Quersack, m., τὸ δισάκκι, besace, f.

Quersattel, m., σέλλα διὰ γυναῖκας, selle f. pour femme.

Querstrich, m., πλαγία γραμμὴ, πλαγία κονδυλιά, ligne f. transversale; (μεταφ.) ἐμπόδιον ἀπροσδόκητον, empêchement, obstacle m. inopiné.

Quer über, adv. πλαγίως, de travers, à travers; ἀντικρὺ, ἀντίκρυ, vis-à-vis.

Quetsche, f., (κάθε πρᾶγμα ὁποῦ ζουλήγει), (toute chose qui serre, qui presse); (μεταφ.) ἡ στενοχωρία, fig. fam. embarras, m.

Quetschen, v. a. ζουλίγω, σφίγγω, πιέζω, serrer, presser, froisser, meurtrir.

Quetschung, f., πληγὴ ἀπὸ ζούλημα, froissure, meurtrissure, contusion, f.

Quieken, *v. a.* φωνάζω μὲ ψιλὴν φωνὴν (οἷον· τὰ γουρουνόπουλα κτλ.), crier (comme un petit cochon etc.).

Quinte, *f.*, (in der Musik), τὸ πεντάγωνον, διὰ πέντε, (mus.) quinte, *f.*; (auf der Geige), ἡ λεπτοτέρα χορδὴ τοῦ βιολιοῦ (ἡ λεγομένη πέμπτη), chanterelle; (in Schulen), ἡ πέμπτη κλάσσις (εἰς τὰ μεγαλήτερα σχολεῖα), (école ou collége) cinquième, *f.*

Quintett, *n.*, μουσικὴ, τὴν ὁποῖαν παίζουν πέντε μαζί, (mus.) pièce *f.* à cinq parties.

Quirl, f. Querl.

Quitt, *adj. indecl.* quitt seyn, ξεριάζομαι, être quitte; wir sind quitt, ξεξεριάσθημεν (ξεξεριασθήκαμεν), δὲν χρεωστοῦμεν τίποτες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, nous voilà quitte à quitte.

Quitte, *f.*, Quittenapfel, *m.*, τὸ κυδώνιον, coin (fruit), *m.*; wilde —, ἀγριοκυδώνιον, cognasse, *f.*

Quittenbaum, *m.*, ἡ κυδωνιά, cognassier, *m.*

Quittengelb, *adj.* (κίτρινος ὡς κυδώνιον) ὅλο κίτρινος, jaune comme un coin.

Quittenlatwerge, *f.*, Quittenmus, *n.*, τὸ κυδωνάτον (γλύκισμα), cotignac, *m.*

Quittieren, *v. a.* einen —, ἐξοφλίζω, δίδω ὑπογραφὴν τῆς περιλαβῆς, quittancer, décharger (q.), donner quittance (à q.); etwas —, ἀφίνω, δὲν καταγίνομαι πλέον, quitter qc., ne plus s'en occuper; den Dienst —, ἀφίνω τὴν δούλευσιν, ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν δούλευσιν, quitter le service de q.

Quittung, *f.*, γράμμα ἐξοφλιστικὸν, ἔγγραφος μαρτυρία τῆς περιλαβῆς, quittance, décharge, *f.*, acquit, reçu, *m.*

Quitze, f. Eberäsche.

Quodlibet, *n.*, ζωγραφία παρασταίνουσα διάφορα πράγματα μαζὺ ἀνακατωμένα, coq-à-l'ane, quolibet, *m.*; (Mischmasch), μία ἀνακατωσιά, mélange, *m.*, confusion, *f.*

Quotient, *m.*, τὸ πηλίκον (εἰς τὴν διαίρεσιν ἀριθμητικὴν), (aritm.) quotient, *m.*

R.

Raa, f. Rah.

Rabat, *m.*, ὁ ξεπεσμὸς (ἀπὸ μίαν ποσότητα), rabais, *m.*

Rabatte, *f.*, ἄκρα τοῦ φορέματος ἀναδιπλωμένη, revers (d'un habit); (im Garten), τὸ πέριξ τῆς πρασιᾶς περιβολίου, (jardin.) plate-bande, *f.*

Rabattiren, *v. a.* κατηβάζω (ἀπὸ τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος), ξεπέφτω, rabattre, déduire.

Rabbiner, *m.*, ὁ Ῥαββὶ, Ῥαββῖνος, (τῶν Ἑβραίων), rabbin, *m.*

Rabe, *m.*, ὁ κόραξ, κόρακας, corbeau, *m.*

Rabenaas, *n.*, ψοφίμι (διὰ φαγὶ κοράκων), charogne (bonne pour les corbeaux), *f.*; *fig. vulg.* ἀχρεία πόρνη, carogne, *f.*

Rabenältern, -eltern, *m. pl.* βάρβαροι, ἀπάνθρωποι γονεῖς, parents *m. pl.* dénaturés.

Rabenkrähe, *f.*, ἡ μαύρη κορώνη, μαύρη καρακάξα, corneille *f.* noire.

Rabenmutter, *f.*, (κορακικὴ μητέρα), ἀχαμνὴ ἄσπλαγχνη μητέρα, mère *f.* dénaturée, inhumaine.

Rabenschwarz, *adj.* (μαῦρος ὡς ὁ κόραξ) ὅλο μαῦρος, noir comme un corbeau.

Rabenstein, *m.*, ὁ τόπος τῆς καταδίκης, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποκεφαλίζουν τοὺς καταδίκους, lieu *m.* du supplice.

Rabenvater, *m.*, (κορακικὸς πατέρας), ἀχαμνὸς, ἄσπλαγχνος πατέρας, père dénaturé, inhumain.

Rabulist, *m.*, ψεύστης, μάλιστα πρόδικος (ἀβουκάτος) ὁποῦ κάμνει πολλαῖς ψευδιαῖς, chicaneur, *m.*

Rache, *f.*, ἡ ἐκδίκησις, vengeance, *f.*

Rächen, *v. a.* ἐκδικῶ, venger; sich —, *v. r.* ἐκδικοῦμαι, se venger (de q.).

Rachen, *m.*, τὸ στόμα (μερικῶν μεγάλων ἀγρίων ζώων καὶ ψαριῶν οἷον· τοῦ λέοντος κτλ.), gueule (d'un lion etc.)

Rächer, *m.*, ὁ ἐκδικητής, vengeur, *m.*

Rächerin, f., ἡ ἐκδικήτρια, vengeresse, f.

Rachgier, Rachsucht, f., ἐπιθυμία τῆς ἐκδικήσεως, μνησικακία, esprit f. de vengeance, ressentiment, m.

Rachgierig, Rachsüchtig, adj. ὁποῦ ἐπιθυμεῖ ἐκδίκησιν, μνησίκακος, vindicatif.

Racker, m., pop. ὁ γδάρτης, écorcheur, m; (Schimpfwort), σκύλος, σκυλλὶ, κανάλια, infame, chien, m., canaille, f.

Racket, n., ἀφετὴρ τῆς σφαίρας, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτουν τὴν σφαῖραν, raquette, f.

Rackete, f., τὸ φυσσέκι, fusée, f.

Racketenstab, Racketenstock, m., τὸ ξύλον τοῦ φυσσεκιοῦ, baguette f. de fusée.

Rad, n., ὁ τροχός, roue, f.

Radberge, Radeberge, f., ἁμαξάκι μονότροχον (μὲ τὸ ὁποῖον κουβαλοῦν χῶμα, ἄμμον κτλ.), brouette (pour transporter de la terre, du sable etc.)

Rädchen, n., ὁ τροχίσκος, μικρὸς τροχός, petite rue, f.

Radebrechen, v. a. θανατώνω μὲ τὸν τροχὸν (ἕναν κατάδικον), rouer; eine Sprache —, ὁμιλῶ ἀχαμνὰ ἢ στραβὰ μίαν διάλεκτον, écorcher une langue.

Radehaue, f., ἡ δίκελλα, hoyau, m.

Rädeln, v. a. δένω σφικτά, lier, fortement.

Rädelsführer, m., ὁ πρῶτος αἴτιος (εἰς ἐπανάστασιν μάλιστα), chef m. d'emeute, boutefeu, m.

Rademacher, m., ὁ ἁμαξοποιός, charron, m.

Raden, m., τὸ μελάνθιον (φυτόν τι), ivraie, f.

Rädern, v. a. θανατώνω μὲ τὸν τροχὸν (ἕναν κατάδικον), rouer, rompre.

Radfelge, Radefelge, f., ἡ ἄψις τοῦ τροχοῦ, jante, f.

Radieren, v. a. ξύω, ἀποξύω γραμμένον τι μὲ τὸ κονδυλομάχαιρον), gratter, raturer; in Kupfer —, χαρακώνω εἰς τὸν χαλκὸν μὲ ἀσημόνερον, graver à l'eau forte.

Radiermesser, n., κονδυλομάχαιρον διὰ ξύσιμον, grattoir, m.

Radiernadel, f., εἶδος βελόνης τῶν χαλκογράφων μὲ τὴν ὁποίαν χαρακώνουν εἰς τὸν χαλκόν, pointe (du graveur), f; s. Radieren.

Radieß, m., Radieschen, n., τὸ ῥεπανάκι, radis, m.

Radlinie, f., ἡ κυκλοΐς, κυκλοΐδα (εἰς τὴν ὑψηλὴν γεωμετρίαν), (géom.) cycloïde, f.

Radschiene, f., σιδηρένιον δέσιμον τριγύρω τοῦ τροχοῦ, bande f. de roue.

Radspeiche, f., ἡ ἀκτῖνα τοῦ τροχοῦ, rais, m.

Radsperre, f., ἁλυσίδα μὲ τὴν ὁποίαν ἐμποδίζουν τὸν τροχὸν τοῦ ἁμαξιοῦ, enrayure, f.

Radspur, f., τὸ ἴχνος τοῦ τροχοῦ, ornière, f.

Räderwerk, n., οἱ τροχοὶ εἰς ἕνα ὡρολόγιον, rouage, m.

Raffen, v. a. ἁρπάζω, ἀφαρπάζω εἰς τὴν βίαν, rafler.

Raffinade, f., τὸ καθάρισμα τῆς ζάχαρης, καθαρισμένη ζάχαρη, raffinage, m.

Raffinieren, v. a. (läutern), καθαρίζω, raffiner; (μεταφ.) στοχάζομαι, συλλογίζομαι ψιλά, raffiner (sur qc.).

Raffzahn, m., μεγάλον δόντι μυτερόν, crochet, m.

Rah, f., (Segelstange), ἀντέννα τοῦ καραβιοῦ, (mar.) vergue, f.

Rahm, m, ἡ κορυφὴ τοῦ γάλακτος, τὸ ἀνθόγαλον, (τουρκ. τὸ καϊμάκι), crème, f.

Rahmen, m., τὸ περιβάσιον, περβάζι, cadre, m., bordure, f.; (Stickrahmen), ὁ μάγγανος, métier (de brodeuse), m.

Rahmen, v. a. einen Hasen, πιάνω μόνον μερικαῖς τρίχες τοῦ λαγωοῦ μὲ τὰ δόντια, (λέγεται διὰ σκυλιά), bourrer.

Rahmen. v. a. abrahmen, ἐβγάζω τὴν κορυφὴν τοῦ γάλακτος, écrémer.

Rahnig, adj. λεπτὸς καὶ τρανὸς ὁμιλῶντας δι' ἄλογα), grêle, délié, effilé (se dit des chevaux).

Rahsegel, n., τὸ μεγάλο πανὶ τοῦ μεσσαίου καταρτιοῦ, voile carrée, grande voile, f.

Rain, m., τὰ πέρατα τοῦ ἀγροῦ, στενὴ ἀράδα μὲ χόρτα ὁποῦ χωρίζει τοὺς ἀγρούς, raie, lisière, f.

Ralle, f., εἶδος ὀρτυκιοῦ, râle (oiseau), m.

Rammblock, m., Ramme, f., ὁ ὕπερος, τὸ κόπανον μὲ τὸ ὁποῖον ἐμπήγουν τὰ μεγάλα

παλούκια εἰς τὴν γῆν, déclic, mouton, *m.*

Rammeln, *v. n.* (von Hasen ꝛc.), *σμίγομαι, συνουσιάζω, (λέγεται μάλιστα διὰ λαγωούς)*, bouquiner (*se dit* des lièvres etc.), être en chaleur (des chats etc.); für rammeln: s. Rammen.

Rammelzeit, *f.*, *ὁ καιρὸς τῆς σμίξεως τῶν λαγωῶν*, temps *m.* où les lievres etc. sont en chaleur.

Rammen, *v. a.* *ἐμπήγω μὲ ἕνα βαρὺ κόπανον (μεγάλα παλούκια εἰς τὴν γῆν)*, enfoncer avec le mouton.

Rammler, *m.*, *ὁ λαγωὸς, (τὸ ἀρσενικὸν)*, rouquet, bouquin, *m.*; *τὸ κριάρι*, bélier, *m.*; *ὁ γάτος*, matou (chat mâle), *m.*

Rand, *m.*, *ἡ ἄκρα, τὸ χεῖλος*, bord, *m.*, bordure, *f.*; (in Büchern), *τὸ περιθώριον τοῦ βιβλίου*, marge, *f.*

Rändern, *v. a.* *κάμνω ἄκραν ὀδοντωτὴν (δοντιασμένην)*, créneler (une monnaie).

Rand-Glosse, *f.*, *σχόλιον εἰς τὸ περιθώριον ἑνὸς βιβλίου*, apostille, glosse *f.* marginale.

Rändig, *adj.* gerändert, *ὀδοντωτὸς, (δοντιασμένος), ὁποῦ ἔχει ἄκραν ὀδοντωτήν*, crénelé.

Randleiste, *f.*, *ἐξώχειλον, χεῖλος ὑψηλόν*, languette, *f.*, rebord, *m.*

Ranft, *m*, *ἄκρα κομμένη ἀπὸ ψωμί*, croûte, *f.*, chanteau *m.* de pain.

Rang, *m.*, *ὁ βαθμὸς τῆς ἀξίας, τῆς τιμῆς, ἡ ἀξία*, rang, *m.*, dignité, *f.*

Range, *m.*, *παιδὶ ἄτακτον καὶ ἀνυπήκοον*, *fam.* garnement, *m.*

Rangordnung, *f.*, *τάξις τῶν βαθμῶν τῆς τιμῆς*, règlement *m.* de rangs.

Rangsucht, *f.*, *φιλοτιμία νὰ λάβῃ τις ἕναν ὑψηλὸν βαθμόν*, ambition *f.* de tenir un rang élevé.

Rank, *m.*, *κακὸν μηχάνευμα*, intrigue, chicane, *f.*; einem einen Rang ablaufen, *παίζω τινος ἕνα (κακὸν) παιγνίδι*, jouer un tour à q.

Ranken, *m.*, Ranke, *f.*, *λεπτὸν κλωνάρι*, branche, main (de vigne), vrille, *f.*

Ranken, sich, *v. r.* *περιτυλίγομαι, (λέγεται διὰ λεπτὰ κλωνάρια)*, se tortiller (*se dit* des branches etc.).

Ränkevoll, *adj.* *πανοῦργος, ὁποῦ κάμνει κακὰ μηχανεύματα*, intrigant.

Ranunkel, *f*, *τὸ βατράχιον (φυτόν τι)*, renoncule, *f.*

Ränzel, Ranzen, *m.*, *τὸ δισάκκι, ὁ τουρβάς*, bougette, *f.*, havre-sac, *m.*; Ranzen (*μεταφ.*) *ἡ κοιλία*, *fig. vulg.* panse, *f.*

Ranzen, *v. n.* *περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (νὰ κάμω ἀταξίαις)*, courir çà et là (pour faire le polisson); *σμίγομαι, συνουσιάζω (ὁμιλῶντας διὰ σκυλιά)*, être en amour, en chaleur.

Ranzig, *adj.* *ταγγός*, rance.

Ranzion, *f.*, *τὸ λύτρον, ἡ πληρωμὴ διὰ τὴν ἐλευθερίαν ἑνὸς αἰχμαλώτου*, rançon, *f*; s. Lösegeld, *n.*

Ranzioniren, *v. a.* *ἐξαγοράζω (αἰχμάλωτον, σκλάβον)*, rançonner.

Rappe, *m.*, *μαῦρον ἄλογον*, cheval *m.* moreau.

Rappe, *f.*, *πάθος τι εἰς τὰ γόνατα τῶν ἀλόγων*, râpes, solandres, *f. pl.* (maladie des chevaux).

Rappelköpfisch, *adj. fam.* *θυμωμένος*, têtu, revêche, bourru.

Rappeln, *v. n.* et *i.* *εἶμαι κομμάτι τρελός*, *fig.* avoir un coup de hache.

Rappier, *n.*, *σπαθὶ μὲ ἕνα κομβίον εἰς τὴν ἄκραν καὶ ὁποῦ δὲν κόπτει, ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς γύμνασιν*, fleuret, *m.*

Rappen, *v. a.* *ἁρπάζω μὲ πολλὴν βίαν*, rafler.

Rappuse, *f.*, *ἡ ἁρπαγή*, *fam.* pillage, *m.*

Rapunzel, *m.*, Rapünzchen, *n.*, *λάχανόν τι διὰ σαλάταν*, raiponce, *f.*

Rar, *adj.* (selten), *σπάνιος*, rare.

Rarität, *f.*, *τὸ σπάνιον, ἕνα σπάνιον πρᾶγμα*, rareté, *f.*, s. Seltenheit.

Rasch, *adj.* *ταχύς, γλήγωρος*, vite, prompt; *ὁρμητικὸς, ζωηρός*, impétueux, vif.

Rasch, *m*, *εἶδος μαλλινῆς τζόχας*, ras (étoffe), *m.*

Raschheit, *f.*, *ἡ ταχύτης, γληγωράδα*, vitesse, promptitude, *f.*; *ἡ ὁρμητικότης*, impétuosité, *f.*

Rasen, m., κομμάτι γῆς σκεπασμένον μὲ πράσινα χόρτα, ἡ πρασιά, gazon, m.

Rasen v. n. μαίνομαι, λυσσῶ, être en fureur, être enragé; (im Fieber), παραφρονῶ, ἔχω φαντασίαις (εἰς τὴν θέρμην), être en délire, en frénesie (dans la fièvre).

Rasenbank, f., σκαμνὶ ἀπὸ χῶμα σκεπασμένον μὲ πράσινα χόρτα, banc ou siége m. de gazon.

Rasend, adj. μανιακὸς, λυσσασμένος, enragé, furieux.

Rasenplatz, m., Rasenstück, n., τόπος σκεπασμένος μὲ πράσινα χόρτα, parterre de gazon, boulingrin, m.

Raserey, f., ἡ μανία, λύσσα, fureur, rage, f.

Rasiren, v. a. ξουραφίζω, μπαρμπερίζω, raser, faire la barbe; eine Festung —, χαλνῶ, κατεδαφίζω τὰ ὀχυρώματα ἑνὸς κάστρου, raser une place forte.

Rasirmesser, n., τὸ ξυράφι, ξουράφι, rasoir, m.

Raspel, f., ῥινὶ χονδρὸν διὰ ξύλα, râpe, f.

Raspelhaus, n., ὀσπίτιον παιδείας ἢ τιμωρίας, maison f. de force.

Raspeln, v. a. ξύω, ῥινίζω (μάλιστα ξύλα), racler.

Raspelspäne, f., τὰ ῥινίσματα (ἀπὸ ξύλα), raclure, f.

Rassel, f., τὸ κρόταλον, ξύλον ὁποῦ ταράζουν διὰ νὰ ἐβγάλῃ κρότον, crécelle, f.

Rasseln, v. n. κροτῶ, κάμνω κρότον (ὡσὰν ἁλυσίδαις καὶ ἄλλα παρόμοια), faire du bruit (tel que celui de chaînes etc.).

Rasseln, n., ὁ κρότος (ἀπὸ ἁλυσίδαις κτλ.), bruit (p. e. des chaînes etc.).

Rast, f., ἡ ἡσυχία, ἀνάπαυσις, repos, m., cesse, f.

Rasten, v. n. ἡσυχάζω, ἀναπαύομαι, reposer, se reposer.

Rastlos, adj. ἀκατάπαυστος, ἀκοπίαστος, sans repos, sans relache.

Rasttag, m., ἡμέρα ἀναπαύσεως (εἰς ταξίδι), jour m. de repos.

Rath, m., ἡ συμβουλή, conseil, avis, m.; (Hülfe), βοήθεια, τρόπος βοηθείας, secours, expédient, m.; (Raths-versammlung), τὸ συμβούλιον, συμβουλευτήριον, conseil (assamblée), m.; einen um — fragen, ζητῶ συμβουλὴν ἀπό τινα, demander conseil à q., consulter; zu Rathe halten, φείδομαι, δὲν δαπανῶ, φυλάγω, ménager.

Rath, m., (ein Rath), ὁ συμβουλευτὴς, συμβουλάτωρας, conseiller, m.

Rathen, v. a. συμβουλεύω, conseiller, donner un conseil; v. n. συμπεραίνω, κάμνω συμπέρασμα, deviner.

Rathfragen, v. n. ζητῶ συμβουλὴν, συμβουλεύομαι, demander conseil (à q.), consulter (q.).

Rathgeber, m., ὁ συμβουλεύων, ἐκεῖνος ὁποῦ δίδει συμβουλὴν, conseiller, qui donne des conseils, m.

Rathhaus, n., τὸ κριτήριον, (δηλαδὴ τὸ ὀσπίτιον), maison f. de ville, hôtel m. de ville.

Räthin, f., γυναῖκα συμβουλάτωρος, conseillère, f.

Rathmann, m., ἄνθρωπος τοῦ κριτηρίου, κριτὴς, membre m. d'un conseil ou d'un magistrat.

Rathsam, adj. ὠφέλιμος, utile, convenable; (sparsam), φειδωλός, ménager, économe; rathsam umgehen mit etwas, φείδομαι, δὲν δαπανῶ, φυλάγω, ménager qc.

Rathsamkeit, f., ἡ ὠφελιμότης, utilité, f.

Rathsbothe, m., ἀποστελλάρης κριτηρίου, δοῦλος κριτηρίου ὁποῦ ἐγκαλεῖ εἰς κριτήριον, messager m. du conseil, du magistrat.

Rathschlag, m., ἡ συμβουλὴ, conseil, avis, m.

Rathschlagen, v. n. συμβουλεύομαι, délibérer.

Rathschluß, m., ἡ ἀπόφασις, décret, m.; ὁ προορισμὸς (τοῦ θεοῦ), prédestination f., décret m. de Dieu.

Raths-Collegium, n., συνάθροισις κριτηρίου ἢ συμβουλευτηρίου, assamblée f. du conseil, le conseil.

Rathsdiener, m., δοῦλος κριτηρίου, huissier, sergent, m.

Räthsel, n., τὸ αἴνιγμα, énigme, m.

Räthselhaft, adj. αἰνιγματώδης, αἰνιγματικός, énigmatique.

Rathsglied, n., Rathsherr, m., Rathsperson, f., μέλος τοῦ κριτηρίου, κριτής, membre m. du conseil, du sénat, sénateur, m.

Rathsschluß, m., ἀπόφασις κριτηρίου, arrêt m. du sénat, sénatus consulte, m.

Rathsschreiber, m., γραμματικὸς κριτηρίου, greffier m. de la ville.

Rathsstube, f., ὁ ὀνδᾶς τοῦ κριτηρίου, chambre f. du conseil.

Rathsversammlung, f., συνάθροισις κριτηρίου ἢ συμβουλευτηρίου, conseil, m., audience, f.

Rathswahl, f., ἡ ἐκλογὴ τῶν κριτῶν, élection f. des magistrats.

Rathswechsel, m., ἡ ἀλλαγὴ τῶν κριτῶν, changement m. des magistrats.

Ratification, f., ἡ κύρωσις, ἐπικύρωσις, ratification, f.

Ratificiren, v. a. κυρῶ, ἐπικυρῶ, ratifier.

Ration, f., τὸ μερίδιον τῆς ζωοτροφίας διὰ τὰ ἄλογα (τῶν στρατιωτῶν), ration (de fourrage).

Ratsche, f., κρόταλον, crécelle, f.

Ratze, Ratte, f., ὁ μεγάλος ποντικός, rat, m.

Ratzenfalle, f., παγίδα διὰ μεγάλους ποντικούς, ratière, f.

Ratzenfänger, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πιάνει τοὺς μεγάλους ποντικούς, preneur m. de rats.

Ratzengift, Ratzenpulver, n., φαρμάκι διὰ μεγάλους ποντικούς, mort f. aux rats.

Ratzennest, n., φωλεὰ μεγάλων ποντικῶν, nid m. de rats.

Ratzenschwanz, m., οὐρὰ μεγάλων ποντικῶν, queue f. de rat.

Raub, m., ἡ ἁρπαγὴ, κλεψιὰ μὲ βίαν γινομένη, rapine, f.; (Beute), τὰ λάφυρα, proie, f.

Raubbiene, f., ἀγριομέλισσα (ὁποῦ ἁρπάζει τὸ μέλι τῶν ἄλλων), abeille f. rapace.

Rauben, v. a. ἁρπάζω, κλέπτω μὲ βίαν, ravir, voler; στερῶ, ὑστερῶ, priver (q. de qc.), ôter (qc. à q.).

Rauben, n., ἡ ἁρπαγὴ, ὁ ἁρπαγμός, rapine, f., brigandage, m.

Räuber, m., ὁ κλέπτης (εἰς τὰ δάση, εἰς τὰ βουνά), brigand, m.; (am Lichte), σχισμένον μέρος εἰς τὸ φιτίλι τοῦ κηριοῦ, ὁποῦ τὸ χαλνᾶ ὅταν καίῃ, larron (à la chandelle), m.

Räuberbande, f., κοπάδι κλεπτῶν, troupe de brigands, bande f. de voleurs.

Räuberhöhle, f., s. Raubnest, n.

Räuberisch, adj. ἁρπακτικός, κλεπτικός, de brigand, de voleur.

Raubfisch, m., ἁρπακτικὸν ψάρι, poisson m. vorace.

Raubgesindel, n., κλέπται, brigands, voleurs, m. pl.

Raubgier, Raubbegierde, Raubbegierigkeit, f., ἡ ἐπιθυμία τῆς ἁρπαγῆς, rapacité, f.

Raubgierig, adj. ἁρπακτικός, ὁποῦ ἐπιθυμεῖ νὰ ἁρπάζῃ, rapace.

Raubhöhle, f., Raubnest, n., κρυψῶνα κλεπτῶν, σπήλαιον κλεπτῶν, repaire m. de brigands.

Raubschiff, n., καράβι πειράτου, κουρσάρου, corsaire, m.

Raubschloß, n., φρούριον (καστέλι) κλεπτῶν, château m. de brigands.

Raubsucht, f., ἡ ἐπιθυμία τῆς ἁρπαγῆς, rapacité, f.

Raubsüchtig, adj. ὁποῦ ἐπιθυμεῖ νὰ ἁρπάζῃ, ἁρπακτικός, rapace.

Raubthier, n., ἁρπακτικὸν θηρίον, animal m. rapace.

Raubvogel, m., ἁρπακτικὸν πουλλί, oiseau m. de proie.

Rauch, adj. μαλλιαρὸς, σκεπασμένος μὲ τρίχες ἢ μὲ πτερά, velu, pelu; fam. das Rauche herauskehren, μεταχειρίζομαι τινὰ μὲ αὐστηρότητα, δείχνομαι αὐστηρός, traiter q. avec rigueur, ne pas l'épargner.

Rauch, m., ὁ καπνός, fumée, f.

Rauchaltar, m., βωμὸς διὰ θυμιάματα, autel m. des parfums.

Rauchen, v. n. καπνίζω, fumer; v. a. (Tabak), πίνω καπνὸν, τραβῶ καπνὸν, (τραβῶ τζιμποῦκι), fumer (une pipe etc.).

Raucher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ συνηθίζει νὰ πίνῃ καπνόν, fumeur (de tabac), m.

Räucherig, adj. καπνισμένος, μαυρισμένος ἀπὸ καπνόν,

enfumé; — ὁποῦ βρομᾷ ἀπὸ καπνόν, qui sent la fumée.
Räucherkammer, f., καμάρα (κάμερα) εἰς τὴν ὁποίαν καπνίζουν κρέας καὶ λουκάνικα, chambre f. à fumer.
Räucherkerze, f., -kerzchen, n., μικρὸν κηρὶ συνθεμένον ἀπὸ διάφορα ἀρώματα ὁποῦ ἐβγάζουν εὐώδη (μυριστικὸν) καπνόν, pastille, f.
Räuchern, v. a. καπνίζω, μαυρίζω μὲ καπνόν, fumer, enfumer; — καπνίζω, στεγνώνω εἰς καπνόν, fumer (de la viande etc.); (mit Wohlgerüchen), εὐωδιάζω, καπνίζω, θυμιάζω, parfumer, encenser.
Räucherpfanne, f., s. Rauchfaß.
Räucherpulver, n., εὐώδης σκόνη, σκόνη διὰ εὐώδη καπνισμόν, poudre f. à parfumer.
Räucherwerk, n., κάθε λογῆς εὐώδη καπνίσματα, θυμιάματα, parfum, encens, m.
Rauchfang, m., ὁ καπνοδόχος, (τουρκ. τὸ οὐτζάκι), cheminée, f.
Rauchfaß, n., τὸ θυμιατήριον, encensoir, m.
Rauchfüßig, adj. ὁποῦ ἔχει τὰ ποδάρια σκεπασμένα μὲ τρίχες ἢ μὲ πτερά, pattu, qui a les pieds velus, pelus.
Rauchgelb, adj. κίτρινος ὡσὰν νὰ εἶναι ἀπὸ καπνόν, jaune par la fumée.
Rauchhandel, m., ἡ πραγματεία μὲ γουναρικά, trafic m. en pelleterie.
Rauchhändler, m., ὁ πραγματευτὴς μὲ γουναρικά, γουναρης, fourreur, marchand m. pelletier.
Rauchig, adj. καπνώδης, καπνερός, qui fume, enfumé.
Rauchleder, n., τὸ κορδοβάνι, cordouan, m.
Rauchloch, n., τρύπα ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐβγαίνει ὁ καπνός, trou m. à fumée.
Rauchpfanne, f., τὸ θυμιατήριον, encensoir, m.
Rauchschwalbe, f., χελιδόνι ὁποῦ κάμνει τὴν φωλεάν της εἰς τοὺς καπνοδόχους, hirondelle f. de cheminée.
Rauchtabak, m., ὁ καπνὸς, (τουρκ. τὸ τουτοῦνι), tabac m. à fumer.
Rauchtopas, m., τοπάζι καπνισμένον, topaze f. enfumée.
Rauchwerk, n., τὰ γουναρικά, fourrure, pelleterie, f.
Raude, Räude, f., ἡ ψώρα (μάλιστα τῶν ζώων), gale, rogne, f.
Räudig, adj. ψωριασμένος, galeux, rogneux.
Raufbold, m., ἐκεῖνος ὁποῦ προκαλεῖ ἄλλους εἰς μονομαχίαν, φιλόμαχος, bretteur, ferrailleur, m.
Raufdegen, m., σπαθὶ μεγάλον, brette, f.
Raufe, f., ἡ λανάρα, drége (pour égrener le lin); (im Pferdestalle), κάγκελλα εἰς τὰ ὁποῖα βάνουν τὰ χορτάρια διὰ τὰ ἄλογα, εἰς τὸ ἀχοῦρι, râtelier, m.
Räufeln, v. a. λαναρίζω (τὸ λινάρι), dréger (le lin).
Raufen, v. a. τραβῶ ἀπὸ τὰ μαλλιά, tirer (par les cheveux); ἀποσπῶ, ἐβγάζω, ἁρπάζω, arracher, tirer; sich —, v. r. κτυπειοῦμαι μὲ ἄλλον, se battre, se chamailler.
Raufer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κτυπειέται συχνὰ μὲ ἄλλους, φιλόμαχος, bretteur, ferrailleur, m.
Raufwolle, f., μαλλὶ ὁποῦ πίπτει μόνον του ἀπὸ τὰ πρόβατα, pelure, bourre f. lanice.
Raufzange, f., μεγάλο τζιμπίδι, grosse tenaille, f.
Raugraf, m., ἀξία τις κομήτων εἰς τὴν παλαιὰν Γερμανίαν, Raugrave, m.
Rauh, adj. (nicht glatt), τραχύς, rude; ἄνισος καὶ σκληρός, inégal, dur; (vom Wetter, Wind), ἄχρειος, δυσάρεστος, κρύος καὶ βροχερός, désagréable, froid et pluvieux (en parlant du temps); (von Menschen), αὐστηρός, σοβαρὸς, σκληρός, âpre, dur, austère, sévère; (heiser), βραχνός, rauque.
Rauhen, v. a. (Leder), δουλεύω τὸ πετζὶ νὰ γένῃ κορδοβάνι, préparer les cordouans; (Tuch), λαναρίζω, ξαίνω τὸ ῥοῦχον, lainer (le drap).
Rauhfrost, m., s. Rauhreif.
Rauhfutter, n., τροφὴ τῶν ζώων, ἀπὸ ξηρὰ χόρτα καὶ ἄχυρα, nourriture du bétail qui consiste en foin et en paille.
Rauhigkeit, f., ἡ τραχύτης, rudesse, âpreté, f.; σκληρότης, dureté, f.; τὸ ἄχρειον,

δυσάρεστον, κρύον, le désagréable, le froid, la rigueur (du temps); ἡ αὐστηρότης, austérité, sévérité, rigueur, *f.*; βραχνάδα, enrouement, *m.*

Rauhreif, *m.*, ἡ πάχνη (κολλημένη εἰς τὰ κλαδιὰ τῶν δένδρων), givre, *m.*

Rauke, *f.*, ἡ ῥόκα, τὸ εὔζωμον, (φυτόν), roquette (plante), *f.*

Raum, *m.*, τὸ διάστημα, espace, *f.*; ὁ εὐρύχωρος τόπος, ὁ τόπος, lieu, *m.*, place, capacité, *f.*; (im Schiffe, s. Schiffsraum).

Räumen, *v. a.* βάνω εἰς τάξιν (ταῖς τράπεζαις κτλ.), mettre en ordre, arranger (les tables etc.); ἀδειάζω (τὸν ὀνδᾶν), ἐβγάζω ταῖς τράπεζαις κτλ., vider (la chambre), ôter les tables etc.; (reinigen), καθαρίζω, παστρεύω, curer, nettoyer; einen Ort —, ἀφίνω, παραιτῶ ἕναν τόπον (μάλιστα εἰς τὸν πόλεμον), évacuer une place; das Feld —, ἀφίνω τὸν κάμπον τοῦ πολέμου, τραβειοῦμαι ὀπίσω, quitter le champ de bataille, se retirer.

Räumen, *n.*, Räumung, *f.*, τὸ ἔβγαλμα, action *f.* de vider; καθάρισμα, πάστρευμα, action de nettoyer; ἡ παραίτησις, évacuation, *f.*

Räumlich, *adj.* τοπικὸς, ὁποῦ ἀνήκει εἰς διάστημα, de l'espace, du lieu.

Räumnadel, *f.*, βελόνη μὲ τὴν ὁποίαν οἱ κανονιέροι (τουπντζῆδες) παστρεύουν τὴν φάλιαν τοῦ κανονιοῦ, (artill.) dégorgeoir, *m.*

Raunen, *v. a.* ψιθυρίζω, chuchoter.

Raupe, *f.*, ἡ κάμπη, κάμπια, chenille, *f.*

Raupennest, *n.*, φωλεὰ ἀπὸ κάμπιαις, paquet *m.* de chenilles.

Raupentödter, *m.*, σφῆκα τις ὁποῦ σκοτώνει ταῖς κάμπιαις, ichneumon (espèce de guêpe), *m.*

Rausch, *m.*, ἡ μέθη, ivresse (*prop.* et *fig.*).

Räuschchen, *n.*, ὀλίγη μέθη, pointe *f.* de vin.

Rauschen, *v. n.* βοῶ, κάμνω κτύπον (ὡσὰν τὰ φύλλα τῶν δένδρων εἰς τὸν ἀέρα, νερὸν ὁποῦ πίπτει ἀπὸ ἕνα ὕψος κτλ.), faire du bruit (comme les feuilles des arbres, l'eau d'une cascade etc.).

Rauschgelb, *n.*, τὸ ἀρσενικὸν κόκκινον, réalgal, *m.*

Rauschgold, *n.*, πέταλον χάλκινον κίτρινον ὡσὰν τὸ χρυσίον, clinquant *m.* d'or.

Räuspern, sich, ξηροβήχω, βήχω πρὸ τοῦ νὰ φτύσω, tousser légèrement en crachant.

Raute, *f.*, (Pflanze), τὸ πήγανον, (φυτόν), rue (plante), *f.*; (Fensterglas), ἕνα γυαλὶ εἰς τὰ παράθυρα, carreau, *m.*; (Rhombus), ὁ ῥόμβος (εἰς τὴν γεωμετρίαν), losange, *f.*, rhombe, *m.*

Rautenförmig, *adj.* ῥομβοειδής, losangé, en losange, en rhombe.

Rautenglas, *n.*, πολύεδρον (γυαλί), polyèdre, *m.*

Rautenkranz, *m.*, στέφανος ἀπὸ φύλλα πηγάνου, couronne *f.* de rue.

Rebe, *f.*, τὸ κλῆμα τοῦ ἀμπελιοῦ, cep *m.* de vigne.

Rebell, *m.*, ὁ ἀποστάτης, ἐπαναστάτης, rebelle, *m.*

Rebellion, *f.*, ἡ ἀποστασία, ἐπανάστασις, rebellion, *f.*

Rebelliren, *v. n.* ἀποστατῶ, κάμνω ἐπανάστασιν, se rebeller.

Rebellisch, *adj.* ὁποῦ ἀποστατεῖ, ἀποστατῶν, rebelle (*adj.*).

Rebenlaub, *n.*, s. Weinlaub.

Rebenmesser, Rebmesser, *n.*, τὸ κλαδευτήριον, serpette, *f.*

Rebensaft, *m.*, (μεταφ.) τὸ κρασί, ὁ οἶνος, *fig.* vin, jus *m.* de la treille.

Rebenstock, s. Weinstock.

Rebhuhn, *n.*, ἡ πέρδικα, τὸ περδίκι, perdrix, *f.*

Rebschoß, *m.*, κλωνάρι εἰς τὸ κλῆμα τοῦ ἀμπελιοῦ, bourgeon *m.* de vigne.

Recensent, *m.*, ὁ κριτικὸς (ὁποῦ κρίνει ἢ λέγει τὴν γνώμην του διὰ βιβλία ὁποῦ ἐβγῆκαν), ἀνακριτής, critique, censeur, *m.*

Recension, *f.*, ἡ κρίσις (βιβλίων ὁποῦ ἐβγῆκαν), ἀνάκρισις, critique, analyse *f.* critique.

Recensiren, *v. a.* κρίνω ἕνα βιβλίον ὁποῦ ἐβγῆκε, critiquer, censurer.

Recept, *n.*, ἡ ῥετζέτα, recette, ordonnance, *f.*

Receß, m., εἰρηνικὴ συμφωνία (μεταξὺ ἐκείνων ὁποῦ ἔχουν λογοτριβὴν εἰς κριτήριον), recez, m.
Rechen, m., ἡ τζουγκράνα, râteau, m.
Rechen, v. a. μαζώνω μὲ τὴν τζουγκράναν, râteler.
Rechenbret, n., ὁ ἄβακὸς, τὸ ἀβάκιον, tablette f. à calculer.
Rechenbuch, n., βιβλίον ἀριθμητικὸν ὁποῦ παραδίδει τὴν ἀριθμητικὴν, τοὺς λογαριασμοὺς, livre m. d'arithmétique.
Rechenfehler, m., λάθος εἰς λογαριασμόν, mécompte, m.
Rechenkunst, f., ἡ ἀριθμητικὴ, οἱ λογαριασμοί, arithmétique, f.
Rechenmeister, m., διδάσκαλος τῆς ἀριθμητικῆς, διδάσκαλος εἰς τοὺς λογαριασμούς, maître m. d'arithmétique.
Rechenpfennig, m., ψῆφος, ψηφίον, μικρὴ πλάκα σχηματισμένη ὡς μονέδα, jeton, m.
Rechenschaft, f., ἀπόκρισις ἐκείνου ὁποῦ ἐξετάζεται, compte, m., raison, f.; zur — ziehen, ζητῶ ἀπόκρισιν, ζητῶ λογαριασμόν, demander compte à q., tirer raison de q.
Rechenstäbchen, n. pl., ξυλαράκια ὁποῦ χρησιμεύουν διὰ τοὺς λογαριασμούς, baguettes f. pl. à calculer, à faire des calculs.
Rechenstunde, f., μάθημα, παράδοσις τῆς ἀριθμητικῆς, leçon f. d'arithmétique.
Rechentafel, f., πλάκα διὰ λογαριασμούς, table f. à calculer.
Rechnen, v. a. et n. λογαριάζω, compter, calculer; auf etwas —, λογαριάζω εἰς τι, ἐλπίζω εἰς τι, compter, faire fond sur qc.
Rechner, m., ὁ λογαριαστής, calculateur, m.
Rechnung, f., ὁ λογαριασμός, compte, calcul, m.
Rechnungsführer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει τοὺς λογαριασμοὺς, ὁ γραμματικὸς εἰς πραγμάτειαν κτλ., comptable, teneur m. de livres etc.
Rechnungskammer, f., ἡ ἐπιτροπία εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων, chambre f. des comptes.
Rechnungswesen, n., ὅλα ὅσα ἀνήκουν εἰς τοὺς λογαριασμοὺς, οἱ λογαριασμοί, affaires f. pl. de compte.
Recht, adj. δεξιός, droit; die rechte Hand, τὸ δεξιὸν χέρι, la main droite, la droite; (richtig), ὀρθὸς, ἀληθινὸς, σωστός, juste, vrai, bon, véritable; (gerecht), δίκαιος, νόμιμος, juste, légitime, convenable.
Recht, adv. ὀρθὰ, σωστά, juste, justement; πολλὰ, σφοδρά, fort, très.
Recht, n., τὸ δίκαιον, le droit, ce qui est juste; (Gesetze), οἱ νόμοι, le droit, les loix f. pl.; die Rechte, pl. (Rechtsgelehrsamkeit), ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, ἐπιστήμη τῶν νόμων, τὰ νομικά, le droit, la jurisprudence; Sie haben Recht, ἔχεις δίκαιον, vous avez raison; Recht sprechen, κρίνω, ἀποφασίζω εἰς κριτήριον, prononcer (un arrêt), une sentence; die Rechte studieren, σπουδάζω τὴν νομικὴν ἐπιστήμην, étudier le droit ou en droit.
Rechteck, n., παραλληλόγραμμον ὀρθογώνιον, (γεωμετρ.), (géom.) rectangle, m.
Rechten, v. n. κάμνω λογοτριβήν, plaider, être en procès; φιλονεικῶ, disputer.
Rechtfertigen, v. a. δικαιολογῶ, ἀπολογῶ, justifier, disculper.
Rechtfertigung, f., ἡ δικαιολογία, ἀπολογία, justification, f.
Rechtgläubig, adj. ὀρθόδοξος, orthodoxe.
Rechtgläubigkeit, f., ἡ ὀρθοδοξία, orthodoxie, f.
Rechthaber, m., ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ φιλονεικῇ, φιλόνεικος, ergoteur, m.
Rechthaberey, f., ἡ κλίσις εἰς φιλονεικίαν, ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ ἔχῃ τις δίκαιον εἰς κάθε πρᾶγμα, ergoterie, f.
Rechtlich, adj. νόμιμος, légitime; καλὸς, τιμημένος, honnête, loyal.
Rechtlichkeit, f., τιμημένον, φέρσιμον, χρηστότης, probité, honnêteté, loyauté, f.
Rechtmäßig, adj. νόμιμος, légitime.
Rechtmäßigkeit, f., ἡ νομιμότης, légitimité, f.
Rechts, adv. δεξιόθεν, εἰς τὴν δεξιάν, à droite, sur la droite.

Quadratfuß, -schuh, m., ποῦς (μέτρον) τετραγωνικὸς, pied m. carré.

Quadratur, f., ὁ τετραγωνισμός (γεωμετρ.), quadrature, f.; (von Planeten), διάστημα πλανήτου, ὅταν ἀπέχει ἀπὸ τὸν ἥλιον ἕνα τεταρτημόριον τοῦ ζωδιακοῦ, quadrature f. d'une planète.

Quadratmeile, f., μίλι τετραγωνικόν, lieue (mille) carrée.

Quadratwurzel, f., ἡ τετραγωνικὴ ῥίζα, racine f. carrée.

Quadratzahl, f., τετραγωνικὸς ἀριθμὸς, τετράγωνον, nombre m. carré.

Quadratzoll, m., δάκτυλος (μέτρον) τετραγωνικός, pouce m. en carré.

Quadriren, v. a. τετραγωνίζω, carrer.

Quadrupel, m., τὸ τετραπλοῦν, τετραπλάσιον, quadruple, m.

Quaken, v. n. βοῶ, φωνάζω (ὡς οἱ βάτραχοι), coasser.

Quäken, v. n. γαυγίζω μὲ ψιλὴν φωνὴν (ὡς τὰ μικρὰ σκυλία), glapir.

Quäker, m., Κουάκερος (Τρέμων, μάλιστα, εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Ἀμερικὴν), quaker, trembleur, m.

Qual, f., τὸ βάσανον, μαρτύριον, tourment, martyre, m., peine, f.

Quälen, v. a. βασανίζω, tourmenter.

Quäler, Quälgeist, m., ὁ βασανιστής, ἐνοχλητής, celui (ou celle) qui tourmente q.

Qualm, m., πυκνὸς καπνός, πυκναῖς ἀτμίδες, fumée, vapeur f. épaisse.

Qualmen, v. n. ἀναβαίνει πυκνὸς καπνὸς, fumer, exhaler, (des vapeurs épaisses); v. a. κάμνω μεγάλον καπνὸν (τραβῶντας τζιμποῦκι), faire une grande fumée (en fumant une pipe).

Qualster, m., fam. φλέγμα πηκτὸν, πτύσμα φλεγματῶδες, flegme, crachat m. glaireux.

Qualstern, v. n. fam. πτύω πολὺ φλέγμα, jeter, cracher beaucoup de flegme.

Quantsweise, adv. προφασιστικὰ, κατὰ πρόφασιν, par faux semblant, pour la forme.

Quappe, f., εἶδος ψαριοῦ εἰς τὰ ποτάμια, lotte, barbotte, f. (poisson).

Quarantaine, f., τὸ σαρανταήμερον (ὁποῦ μένσκει τις εἰς τὸ λαζαρέτον), ἡ καραντῖνα, quarantaine, f.

Quarg, Quark, m., τὸ πηκτόγαλον, caillé épuré, fromage m. mou; fig. fam. (untaugliches Zeug), ἄχρηστον πρᾶγμα, οὐτιδανὸν πρᾶγμα, vetille, chose f. de néant.

Quargkäse, m., τυρὶ ἀπαλὸν, ἀπὸ πηκτόγαλον, fromage m. à la pie.

Quarren, v. n. φωνάζω (ὡσὰν τὰ μικρὰ παιδιὰ ὁποῦ βάνουν πεῖσμα), piailler.

Quart, n., τὸ τέταρτον, quart, m.; ἕνα μέτρον διὰ κρασί, (τὸ μπουτέλι), quarte, f.; (von Büchern), σχῆμα βιβλίου εἰς τέταρτον, in-quarto.

Quartal, n., τὸ τρίμηνον, quartier (trois mois), m.

Quartan-Fieber, n., θέρμη τεταρταῖος, fièvre f. quarte.

Quartant, Quartband, m., βιβλίον εἰς τέταρτον, livre m. in-quarto.

Quartblatt, n., ἕνα φύλλον χαρτὶ εἰς τέταρτον, ἕνα τέταρτον τῆς κόλλας, feuille f. in-quarto.

Quarte, f., (in der Musik), τὸ τετράφωνον, διὰ τεσσάρων, (mus.) quarte, f.; (im Fechten), τὸ τέταρτον σχῆμα ἐκεῖνου ὁποῦ πολεμεῖ τὰ σπαθί, (escrim.) quarte, f.; (in Schulen), ἡ τετάρτη κλάσσις εἰς τὰ μεγάλα σχολεῖα, (école ou collége) quatrième, f.

Quartett, n., μουσικὴ τὴν ὁποῖαν παίζουν τέσσαρες μαζὺ ἢ καὶ τραγοῦδι τὸ ὁποῖον τραγουδοῦν τέσσαρες, (mus.) quatuor, m.

Quartier, n., τὸ τεταρτημόριον (μιᾶς πόλεως), τουρκ. ὁ μαχαλᾶς, quartier (d'une ville), m.; (ein Maaß), ἕνα μέτρον διὰ κρασί, (τὸ μπουτέλι), quarte (mesure), f.; (am Schuh), τὸ πετζὶ ὁποῦ εἶναι τριγύρω τῆς πτέρνας τοῦ παπουτζιοῦ, quartier (de soulier), m.; (Wohnung), τὸ κονάκι, logement, logis, m.; Quartier geben, συγχωρῶ, χαρίζω τὴν ζωὴν τοῦ αἰχμαλώτου, (milit.) donner, faire quartier.

Quartieren, v. a. δίδω κονάκια, διορίζω κονάκια (εἰς στρατιώτας), loger (des soldats).

Quartiermeister, *m.*, ὁ ἐπίτροπος εἰς τὰ κονάκια τῶν στρατιωτῶν), maréchal des logis, quartier-mestre, *m.*

Quartierzettel, *m.*, πόλιτζα διὰ κονάκι, bulletin, *m.*

Quartseite, *f.*, μία σελίδα, ἕνα κατηβατὸν εἰς τέταρτον, page *f.* in-quarto.

Quarz, *m.*, πέτρα τις σκληρή, quartz, *m.*

Quarzig *adj.* γεμάτος πέτραις λεγόμεναις Quarz, quartzeux.

Quast, *m.*, **Quaste**, *f.*, ἡ φοῦντα, houpe, touffette, *f.*

Quatember, *m*, νηστεία κάθε τρεῖς μῆνας (εἰς τοὺς Καθολίκους), quatre-temps, *m.*; δόσιμον ὁποῦ πληρώνεται κάθε τρεῖς μῆνας εἰς μερικοὺς τόπους, quartier (taxe payable tous les trois mois).

Quatschen, *v. n. fam.* ἐβγάζω ἦχον (τοιοῦτον ὡς πανιὰ βρεμμένα ὁποῦ πίπτουν κατὰ γῆς κτλ.), faire un bruit (tel que celui du linge mouillé qui tombe par terre etc).

Quecke, *f.*, **Queckengras**, *n.*, τὸ πολύγωνον, (χόρτον τι), chien-dent (plante), *m.*

Quecksilber, *n.*, ὁ ὑδράργυρος, (διάργυρος), vif-argent, mercure, *m.*

Quehle, *f.*, τὸ χερομάνδυλον, χειρόμακτρον, essuie-main, *m.*

Quelle, *f.*, ἡ πηγή, source, fontaine, *f.*

Quellen, *v. n.* ἀναβρύω, πηγάζω, sourdre, jaillir; φουσκώνω ἀπὸ τὸ μόσχευμα (ὡς τὶ ῥοβίθια, φασούλια κτλ.), renfler; *v. a.* μοσχεύω (ῥοβίθι κτλ.) νὰ φουσκώσῃ, faire renfler.

Quellwasser, *n.*, νερὸν ἀπὸ πηγήν, eau de source, eau *f.* de fontaine.

Quendel, *m.*, ἡ δεναΐδα φυτὸν, τὸ ἕρπυλλον, serpolet, *m.*

Quentchen, *n.*, τὸ τέταρτον τοῦ λοτιοῦ, drachme (poids), *f.*; f. Loth.

Quer, *adj.* πλάγιος, ὁποῦ σταυρώνει ἄλλο τι, de travers, transversal; —durch, *adj.* διὰ, διὰ μέσου, transversalement, à travers de...; —über gehen, σταυρώνω, διαπερνῶ, traverser.

Queraxt, *f.*, δίστομον τζεκοῦρι, δίστομος πέλεκυς, besaiguë, *f.*

Querbalken, *m.*, πλάγιος δοκὸς, πλαγία γρεντά, poutre en travers, traverse, *f.*

Quere, *f.*, τὸ πλάγιον, travers, *m.*; in die Quere, der Quere, πλαγίως, de travers, transversalement, de biais; *fig.* ἀνάποδα, ἐνάντια, à rebours, à contresens.

Querfeldein, *adv.* πλαγίως, τὰ πλάγια, à travers champs; ἐνάντια, ἀνάποδα, contrairement, à rebours.

Querflöte, *f.*, ἡ φλαοῦτα (τὴν ὁποίαν λαλοῦν βάνωντάς την πλαγίως εἰς τὰ χείλη), flûte *f.* traversière.

Quergasse, *f.*, πλαγία πλατεία, (πλάγιον σοκκάκι), rue *f.* de traverse.

Querholz, *n.*, ξύλον πλαγίως βαλμένον, traverse, *f.*

Querl, *m.*, ξύλον μὲ χαρφιὰ μὲ τὸ ὁποῖον ἀνακατώνουν μερικὰ φαγητά, moulinet, *m.*

Querlen, *v. a.* ἀνακατώνω ἕνα φαγὶ, (οἷον· τὸ ῥύζι) γυρίζωντας αὐτὸ τὸ ξύλον, remuer avec le moulinet.

Querlinie, *f*, πλαγία γραμμὴ, (ὁποῦ σταυρώνει ἄλλην μίαν γραμμήν), ligne *f.* transversale.

Querpfeife, *f.*, μικρὴ (πλαγία) φλαοῦτα τῶν στρατιωτῶν, fifre (instrument), *m.*

Querpfeifer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὴν μικρὴν (πλαγίαν) φλαοῦταν, ὁ αὐλητής, fifre (qui joue de l'instrument), *m.*

Quersack, *m.*, τὸ δισάκκι, besace, *f.*

Quersattel, *m.*, σέλλα διὰ γυναῖκας, selle *f.* pour femme.

Querstrich, *m.*, πλαγία γραμμὴ, πλαγία κονδυλιά, ligne *f.* transversale; (μεταφ.) ἐμπόδιον ἀπροσδόκητον, empêchement, obstacle *m.* inopiné.

Quer über, *adv.* πλαγίως, de travers, à travers; ἀντικρὺ, ἀντίκρυ, vis-à-vis.

Quetsche, *f.*, (κάθε πρᾶγμα ὁποῦ ζουλήγει), (toute chose qui serre, qui presse); (μεταφ.) ἡ στενοχωρία, *fig. fam.* embarras, *m.*

Quetschen, *v. a.* ζουλίγω, σφίγγω, πιέζω, serrer, presser, froisser, meurtrir.

Quetschung, *f.*, πληγὴ ἀπὸ ζούληγμα, froissure, meurtrissure, contusion, *f.*

Quieken, *v. a.* φωνάζω μὲ ψιλὴν φωνὴν (οἷον· τὰ γουρουνόπουλα κτλ.), crier (comme un petit cochon etc.).
Quinte, *f.*, (in der Musik), τὸ πεντάφωνον, διὰ πέντε, (mus.) quinte, *f.*; (auf der Geige), ἡ λεπτοτέρα χορδὴ τοῦ βιολιοῦ (ἡ λεγομένη πέμπτη), chanterelle; (in Schulen), ἡ πέμπτη κλάσσις (εἰς τὰ μεγαλήτερα σχολεῖα), (école ou collége) cinquième, *f.*
Quintett, *n.*, μουσικὴ, τὴν ὁποῖαν παίζουν πέντε μαζύ, (mus.) pièce *f.* à cinq parties.
Quirl, f. Querl.
Quitt, *adj. indecl.* quitt seyn, τεριάζομαι, être quitte; wir sind quitt, ἐτεριάσθημεν (ἐτεριασθήκαμεν), δὲν χρεωστοῦμεν τίποτες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, nous voilà quitte à quitte.
Quitte, *f.*, Quittenapfel, *m.*, τὸ κυδώνιον, coin (fruit), *m.*; wilde —, ἀγριοκυδώνιον, cognasse, *f.*
Quittenbaum, *m.*, ἡ κυδωνιά, cognassier, *m.*
Quittengelb, *adj.* (κίτρινος ὡς κυδώνιον) ὅλο κίτρινος, jaune comme un coin.
Quittenlatwerge, *f.*, Quittenmus, *n.*, τὸ κυδωνάτον (γλύκισμα), cotignac, *m.*
Quittieren, *v. a.* einen —, ἐξοφλίζω, δίδω ὑπογραφὴν τῆς περιλαβῆς, quittancer, décharger (q.), donner quittance (à q.); etwas —, ἀφίνω, δὲν καταγίνομαι πλέον, quitter qc., ne plus s'en occuper; den Dienst —, ἀφίνω τὴν δούλευσιν, ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν δούλευσιν, quitter le service de q.
Quittung, *f.*, γράμμα ἐξοφλιστικὸν, ἔγγραφος μαρτυρία τῆς περιλαβῆς, quittance, décharge, *f.*, acquit, reçu, *m.*
Quitze, f. Eberäsche.
Quodlibet, *n.*, ζωγραφία παρασταίνουσα διάφορα πράγματα μαζὺ ἀνακατωμένα, coq-à-l'ane, quolibet, *m.*; (Mischmasch), μία ἀνακατωσιά, mélange, *m.*, confusion, *f.*
Quotient, *m.*, τὸ πηλίκον (εἰς τὴν διαίρεσιν ἀριθμητικὴν), (aritm.) quotient, *m.*

R.

Raa, f. Rah.
Rabat, *m.*, ὁ ξεπεσμὸς (ἀπὸ μίαν ποσότητα), rabais, *m.*
Rabatte, *f.*, ἄκρα τοῦ φορέματος ἀναδιπλωμένη, revers (d'un habit); (im Garten), τὸ πέριξ τῆς πρασιᾶς περιβολίου, (jardin.) plate-bande, *f.*
Rabattiren, *v. a.* κατηβάζω (ἀπὸ τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος), ξεπέφτω, rabattre, déduire.
Rabbiner, *m.*, ὁ Ῥαββὶ, Ῥαββῖνος, (τῶν Ἑβραίων), rabbin, *m.*
Rabe, *m.*, ὁ κόραξ, κόρακας, corbeau, *m.*
Rabenaas, *n.*, ψοφίμι (διὰ φαγὶ κοράκων), charogne (bonne pour les corbeaux), *f.*; *fig. vulg.* ἀχρεία πόρνη, carogne, *f.*
Rabenältern, -eltern, *m. pl.* βάρβαροι, ἀπάνθρωποι γονεῖς, parents *m. pl.* dénaturés.
Rabenkrähe, *f.*, ἡ μαύρη κορώνη, μαύρη καρακάξα, corneille *f.* noire.
Rabenmutter, *f.*, (κορακικὴ μητέρα), ἀχαμνὴ ἄσπλαγχνη μητέρα, mère *f.* dénaturée, inhumaine.
Rabenschwarz, *adj.* (μαῦρος ὡς ὁ κόραξ) ὅλο μαῦρος, noir comme un corbeau.
Rabenstein, *m.*, ὁ τόπος τῆς καταδίκης, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποκεφαλίζουν τοὺς καταδίκους, lieu *m.* du supplice.
Rabenvater, *m.*, (κορακικὸς πατέρας), ἀχαμνὸς, ἄσπλαγχνος πατέρας, père dénaturé, inhumain.
Rabulist, *m.*, ψεύστης, μάλιστα πρόδικος (ἀβουκάτος) ὁποῦ κάμνει πολλαῖς ψευδιαῖς, chicaneur, *m.*
Rache, *f.*, ἡ ἐκδίκησις, vengeance, *f.*
Rächen, *v. a.* ἐκδικῶ, venger; sich —, *v. r.* ἐκδικοῦμαι, se venger (de q.).
Rachen, *m.*, τὸ στόμα (μερικῶν μεγάλων ἀγρίων ζώων καὶ ψαριῶν οἷον· τοῦ λέοντος κτλ.), gueule (d'un lion etc.)
Rächer, *m.*, ὁ ἐκδικητής, vengeur, *m.*

Rächerin, *f.*, ἡ ἐκδικήτρια, vengeresse, *f.*
Rachgier, Rachsucht, *f.*, ἐπιθυμία τῆς ἐκδικήσεως, μνησικακία, esprit *f.* de vengeance, ressentiment, *m.*
Rachgierig, Rachsüchtig, *adj.* ὁποῦ ἐπιθυμεῖ ἐκδίκησιν, μνησίκακος, vindicatif.
Racker, *m.*, *pop.* ὁ γδάρτης, écorcheur, *m*; (Schimpfwort), σκύλος, σκυλί, κανάλια, infame, chien, *m.*, canaille, *f.*
Racket, *n.*, ἀφετὴρ τῆς σφαίρας, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτουν τὴν σφαῖραν, raquette, *f.*
Rackete, *f.*, τὸ φυσσέκι, fusée, *f.*
Racketenstab, Racketenstock, *m.*, τὸ ξύλον τοῦ φυσσεκιοῦ, baguette *f.* de fusée.
Rad, *n.*, ὁ τροχός, roue, *f.*
Radberge, Radeberge, *f.*, ἁμαξάκι μονότροχον (μὲ τὸ ὁποῖον κουβαλοῦν χῶμα, ἄμμον κτλ.), brouette (pour transporter de la terre, du sable etc.)
Rädchen, *n.*, ὁ τροχίσκος, μικρὸς τροχός, petite rue, *f.*
Radebrechen, *v. a.* θανατώνω μὲ τὸν τροχὸν (ἕναν κατάδικον), rouer; eine Sprache —, ὁμιλῶ ἀχαμνὰ ἢ στραβὰ μίαν διάλεκτον, écorcher une langue.
Radehaue, *f.*, ἡ δίκελλα, hoyau, *m.*
Rädeln, *v. a.* δένω σφικτά, lier, fortement.
Rädelsführer, *m.*, ὁ πρῶτος αἴτιος (εἰς ἐπανάστασιν μάλιστα), chef *m.* d'emeute, boutefeu, *m.*
Radenmacher, *m.*, ὁ ἁμαξοποιός, charron, *m.*
Raden, *m.*, τὸ μελάνθιον (φυτόν τι), ivraie, *f.*
Rädern, *v. a.* θανατώνω μὲ τὸν τροχὸν (ἕναν κατάδικον), rouer, rompre.
Radfelge, Radefelge, *f.*, ἡ ἀψὶς τοῦ τροχοῦ, jante, *f.*
Radieren, *v. a.* ξύω, ἀποξύω γραμμένον τι μὲ τὸ κονδυλομάχαιρον), gratter, raturer; in Kupfer —, χαρακώνω εἰς τὸν χαλκὸν μὲ ἀσημόνερον, graver à l'eau forte.
Radiermesser, *n.*, κονδυλομάχαιρον διὰ ξύσιμον, grattoir, *m.*
Radiernadel, *f.*, εἶδος βελόνης τῶν χαλκογράφων μὲ τὴν ὁποίαν χαρακώνουν εἰς τὸν χαλκόν, pointe (du graveur), *f.*; *f.* Radieren.
Radieß, *m.*, Radießchen, *n.*, τὸ ῥεπανάκι, radis, *m.*
Radlinie, *f.*, ἡ κυκλοΐς, κυκλοΐδα (εἰς τὴν ὑψηλὴν γεωμετρίαν), (géom.) cycloïde, *f.*
Radschiene, *f.*, σιδηρένιον δέσιμον τριγύρω τοῦ τροχοῦ, bande *f.* de roue.
Radspeiche, *f.*, ἡ ἀκτῖνα τοῦ τροχοῦ, rais, *m.*
Radsperre, *f.*, ἁλυσίδα μὲ τὴν ὁποίαν ἐμποδίζουν τὸν τροχὸν τοῦ ἁμαξιοῦ, enrayure, *f.*
Radspur, *f.*, τὸ ἴχνος τοῦ τροχοῦ, ornière, *f.*
Räderwerk, *n.*, οἱ τροχοὶ εἰς ἕνα ὡρολόγιον, rouage, *m.*
Raffen, *v. a.* ἁρπάζω, ἀναρπάζω εἰς τὴν βίαν, rafler.
Raffinade, *f.*, τὸ καθάρισμα τῆς ζάχαρης, καθαρισμένη ζάχαρη, raffinage, *m.*
Raffinieren, *v. a.* (läutern), καθαρίζω, raffiner; (μεταφ.) στοχάζομαι, συλλογίζομαι ψιλά, raffiner (sur qc.).
Raffzahn, *m.*, μεγάλον δόντι μυτερόν, crochet, *m.*
Rah, *f.*, (Segelstange), ἀντέννα τοῦ καραβιοῦ, (mar.) vergue, *f.*
Rahm, *m*, ἡ κορυφὴ τοῦ γάλακτος, τὸ ἀνθόγαλον, (τουρκ. τὸ καϊμάκι), crème, *f.*
Rahmen, *m.*, τὸ περιβάσιον, περβάζι, cadre, *m.*, bordure, *f.*; (Stickrahmen), ὁ μάγγανος, métier (de brodeuse), *m.*
Rahmen, *v. a.* einen Hasen, πιάνω μόνον μερικαῖς τρίχες τοῦ λαγωοῦ μὲ τὰ δόντια, (λέγεται διὰ σκυλιά), bourrer.
Rahmen. *v. a.* abrahmen, ἐβγάζω τὴν κορυφὴν τοῦ γάλακτος, écrêmer.
Rahnig, *adj.* λεπτὸς καὶ τρανὸς ὁμιλῶντας δι' ἄλογα), grêle, délié, effilé (*se dit* des chevaux).
Rahsegel, *n.*, τὸ μεγάλο πανὶ τοῦ μεσσαίου καταρτιοῦ, voile carrée, grande voile, *f.*
Rain, *m.*, τὰ πέρατα τοῦ ἀγροῦ, στενὴ ἀράδα μὲ χόρτα ὁποῦ χωρίζει τοὺς ἀγρούς, raie, lisière, *f.*
Ralle, *f.*, εἶδος ὀρτυκιοῦ, râle (oiseau), *m.*
Rammblock, *m.*, Ramme, *f.*, ὁ ὕπερος, τὸ κόπανον μὲ τὸ ὁποῖον ἐμπήγουν τὰ μεγάλα

παλούκια εἰς τὴν γῆν, déclic, mouton, m.

Rammeln, v. n. (von Hasen rc.), σμίγομαι, συνουσιάζω, (λέγεται μάλιστα διὰ λαγωούς), bouquiner (*se dit* des lièvres etc.), être en chaleur (des chats etc.); für rammeln: s. Rammen.

Rammelzeit, f., ὁ καιρὸς τῆς σμίξεως τῶν λαγωῶν, temps m. où les lievres etc. sont en chaleur.

Rammen, v. a. ἐμπήγω μὲ ἕνα βαρὺ κόπανον (μεγάλα παλούκια εἰς τὴν γῆν), enfoncer avec le mouton.

Rammler, m., ὁ λαγωὸς, (τὸ ἀρσενικὸν), rouquet, bouquin, m.; τὸ κριάρι, bélier, m.; ὁ γάτος, matou (chat mâle), m.

Rand, m., ἡ ἄκρα, τὸ χεῖλος, bord, m., bordure, f.; (in Büchern), τὸ περιθώριον τοῦ βιβλίου, marge, f.

Rändern, v. a. κάμνω ἄκραν ὀδοντωτὴν (δοντιασμένην), créneler (une monnaie).

Rand-Glosse, f., σχόλιον εἰς τὸ περιθώριον ἑνὸς βιβλίου, apostille, glosse f. marginale.

Rändig, adj. gerändert, ὀδοντωτὸς, (δοντιασμένος), ὁποῦ ἔχει ἄκραν ὀδοντωτήν, crénelé.

Randleiste, f., ἐξώχειλον, χεῖλος ὑψηλόν, languette, f., rebord, m.

Ranft, m., ἄκρα κομμένη ἀπὸ ψωμί, croûte, f., chanteau m. de pain.

Rang, m., ὁ βαθμὸς τῆς ἀξίας, τῆς τιμῆς, ἡ ἀξία, rang, m., dignité, f.

Range, m., παιδὶ ἄτακτον καὶ ἀνυπήκοον, fam. garnement, m.

Rangordnung, f., τάξις τῶν βαθμῶν τῆς τιμῆς, règlement m. de rangs.

Rangsucht, f., φιλοτιμία νὰ λάβῃ τις ἕναν ὑψηλὸν βαθμόν, ambition f. de tenir un rang élevé.

Rank, m., κακὸν μηχάνευμα, intrigue, chicane, f.; einem einen Rang ablaufen, παίζω τινος ἕνα (κακὸν) παιγνίδι, jouer un tour à q.

Ranken, m., Ranke, f., λεπτὸν κλωνάρι, branche, main (de vigne), vrille, f.

Ranken, sich, v. r. περιτυλίγομαι, (λέγεται διὰ λεπτὰ κλωνάρια), se tortiller (*se dit* des branches etc.).

Ränkevoll, adj. πανοῦργος, ὁποῦ κάμνει κακὰ μηχανεύματα, intrigant.

Ranunkel, f., τὸ βατράχιον (φυτόν τι), renoncule, f.

Ränzel, Ranzen, m., τὸ δισάκκι, ὁ τουρβάς, bougette, f., havre-sac, m.; Ranzen (μεταφ.) ἡ κοιλία, fig. vulg. panse, f.

Ranzen, v. n. περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (νὰ κάμω ἀταξίαις), courir çà et là (pour faire le polisson); σμίγομαι, συνουσιάζω (ὁμιλῶντας διὰ σκυλιά), être en amour, en chaleur.

Ranzig, adj. ταγγός, rance.

Ranzion, f., τὸ λύτρον, ἡ πληρωμὴ διὰ τὴν ἐλευθερίαν ἑνὸς αἰχμαλώτου, rançon, f; s. Lösegeld, n.

Ranzioniren, v. a. ἐξαγοράζω (αἰχμάλωτον, σκλάβον), rançonner.

Rappe, m., μαῦρον ἄλογον, cheval m. moreau.

Rappe, f., πάθος τι εἰς τὰ γόνατα τῶν ἀλόγων, râpes, solandres, f. pl. (maladie des chevaux).

Rappelköpfisch, adj. fam. θυμωμένος, têtu, revêche, bourru.

Rappeln, v. n. et i. εἶμαι κομμάτι τρελός, fig. avoir un coup de hache.

Rappier, n., σπαθὶ μὲ ἕνα κομβίον εἰς τὴν ἄκραν καὶ ὁποῦ δὲν κόπτει, ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς γύμνασιν, fleuret, m.

Rappen, v. a. ἁρπάζω μὲ πολλὴν βίαν, rafler.

Rappuse, f., ἡ ἁρπαγή, fam. pillage, m.

Rapunzel, m., Rapünzchen, n., λάχανόν τι διὰ σαλάταν, raiponce, f.

Rar, adj. (selten), σπάνιος, rare.

Rarität, f., τὸ σπάνιον, ἕνα σπάνιον πρᾶγμα, rareté, f., s. Seltenheit.

Rasch, adj. ταχύς, γλήγωρος, vite, prompt; ὁρμητικὸς, ζωηρός, impétueux, vif.

Rasch, m., εἶδος μαλλινῆς τζόχας, ras (étoffe), m.

Raschheit, f., ἡ ταχύτης, ἡ γληγωράδα, vitesse, promptitude, f.; ἡ ὁρμητικότης, impétuosité, f.

Rasen, m., κομμάτι γῆς σκεπασμένον μὲ πράσινα χόρτα, ἡ πρασιά, gazon, m.
Rasen v. n. μαίνομαι, λυσσῶ, être en fureur, être enragé; (im Fieber), παραφρονῶ, ἔχω φαντασίαις (εἰς τὴν θέρμην), être en délire, en frénesie (dans la fièvre).
Rasenbank, f., σκαμνὶ ἀπὸ χῶμα σκεπασμένον μὲ πράσινα χόρτα, banc ou siége m. de gazon.
Rasend, adj. μανιακὸς, λυσσασμένος, enragé, furieux.
Rasenplatz, m., Rasenstück, n., τόπος σκεπασμένος μὲ πράσινα χόρτα, parterre de gazon, boulingrin, m.
Raserey, f., ἡ μανία, λύσσα, fureur, rage, f.
Rasiren, v. a. ξουραφίζω, μπαρμπερίζω, raser, faire la barbe; eine Festung —, χαλνῶ, κατεδαφίζω τὰ ὀχυρώματα ἑνὸς κάστρου, raser une place forte.
Rasirmesser, n., τὸ ξυράφι, ξουράφι, rasoir, m.
Raspel, f., ῥινὶ χονδρὸν διὰ ξύλα, râpe, f.
Raspelhaus, n., ὀσπίτιον παιδείας ἢ τιμωρίας, maison f. de force.
Raspeln, v. a. ξύω, ῥινίζω (μάλιστα ξύλα), racler.
Raspelspäne, f., τὰ ῥινίσματα (ἀπὸ ξύλα), raclure, f.
Rassel, f., τὸ κρόταλον, ξύλον ὁποῦ ταράζουν διὰ νὰ ἐβγάλη κρότον, crécelle, f.
Rasseln, v. n. κροτῶ, κάμνω κρότον (ὡσὰν ἀλυσίδαις καὶ ἄλλα παρόμοια), faire du bruit (tel que celui de chaînes etc.).
Rasseln, n., ὁ κρότος (ἀπὸ ἀλυσίδαις κτλ.), bruit (p. e. des chaînes etc.).
Rast, f., ἡ ἡσυχία, ἀνάπαυσις, repos, m., cesse, f.
Rasten, v. n. ἡσυχάζω, ἀναπαύομαι, reposer, se reposer.
Rastlos, adj. ἀκατάπαυστος, ἀκοπίαστος, sans repos, sans relache.
Rasttag, m., ἡμέρα ἀναπαύσεως (εἰς ταξίδι), jour m. de repos.
Rath, m., ἡ συμβουλή, conseil, avis, m.; (Hülfe), βοήθεια, τρόπος βοηθείας, secours, expédient, m.; (Raths-versammlung), τὸ συμβούλιον, συμβουλευτήριον, conseil (assamblée), m.; einen um — fragen, ζητῶ συμβουλὴν ἀπὸ τινα, demander conseil à q., consulter; zu Rathe halten, φείδομαι, δὲν δαπανῶ, φυλάγω, ménager.
Rath, m., (ein Rath), ὁ συμβουλευτὴς, συμβουλάτωρας, conseiller, m.
Rathen, v. a. συμβουλεύω, conseiller, donner un conseil; v. n. συμπεραίνω, κάμνω συμπέρασμα, deviner.
Rathfragen, v. n. ζητῶ συμβουλὴν, συμβουλεύομαι, demander conseil (à q.), consulter (q.).
Rathgeber, m., ὁ συμβουλεύων, ἐκεῖνος ὁποῦ δίδει συμβουλήν, conseiller, qui donne des conseils, m.
Rathhaus, n., τὸ κριτήριον, (δηλαδὴ τὸ ὀσπίτιον), maison f. de ville, hôtel m. de ville.
Räthin, f., γυναῖκα συμβουλάτωρος, conseillère, f.
Rathmann, m., ἄνθρωπος τοῦ κριτηρίου, κριτὴς, membre m. d'un conseil ou d'un magistrat.
Rathsam, adj. ὠφέλιμος, utile, convenable; (sparsam), φειδωλός, ménager, économe; rathsam umgehen mit etwas, φείδομαι, δὲν δαπανῶ, φυλάγω, ménager qc.
Rathsamkeit, f., ἡ ὠφελιμότης, utilité, f.
Rathsbothe, m., ἀποστελλάρης κριτηρίου, δοῦλος κριτηρίου ὁποῦ ἐγκαλεῖ εἰς κριτήριον, messager m. du conseil, du magistrat.
Rathschlag, m., ἡ συμβουλή, conseil, avis, m.
Rathschlagen, v. n. συμβουλεύομαι, délibérer.
Rathschluß, m., ἡ ἀπόφασις, décret, m.; ὁ προορισμὸς (τοῦ Θεοῦ), prédestination f., décret m. de Dieu.
Raths-Collegium, n., συνάθροισις κριτηρίου ἢ συμβουλευτηρίου, assamblée f. du conseil, le conseil.
Rathsdiener, m., δοῦλος κριτηρίου, huissier, sergent, m.
Räthsel, n., τὰ αἴνιγμα, énigme, m.
Räthselhaft, adj. αἰνιγματώδης, αἰνιγματικός, énigmatique.

Rathsglied, *n.*, Rathsherr, *m.*, Rathsperson, *f.*, *μέλος τοῦ κριτηρίου*, *κριτής*, membre *m.* du conseil, du sénat, sénateur, *m.*

Rathsschluß, *m.*, *ἀπόφασις κριτηρίου*, arrêt *m.* du sénat, sénatus consulte, *m.*

Rathsschreiber, *m.*, *γραμματικὸς κριτηρίου*, greffier *m.* de la ville.

Rathsstube, *f.*, *ὁ ὀνδᾶς τοῦ κριτηρίου*, chambre *f.* du conseil.

Rathsversammlung, *f.*, *συνάθροισις κριτηρίου ἢ συμβουλευτηρίου*, conseil, *m.*, audience, *f.*

Rathswahl, *f.*, *ἡ ἐκλογὴ τῶν κριτῶν*, élection *f.* des magistrats.

Rathswechsel, *m.*, *ἡ ἀλλαγὴ τῶν κριτῶν*, changement *m.* des magistrats.

Ratification, *f.*, *ἡ κύρωσις*, *ἐπικύρωσις*, ratification, *f.*

Ratificiren, *v. a.* *κυρῶ*, *ἐπικυρῶ*, ratifier.

Ration, *f.*, *τὸ μερίδιον τῆς ζωοτροφίας διὰ τὰ ἄλογα* (*τῶν στρατιωτῶν*), ration (de fourrage).

Ratsche, *f.*, *κρόταλον*, crécelle, *f.*

Ratze, Ratte, *f.*, *ὁ μεγάλος ποντικός*, rat, *m.*

Ratzenfalle, *f.*, *παγίδα διὰ μεγάλους ποντικούς*, ratière, *f.*

Ratzenfänger, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ πιάνει τοὺς μεγάλους ποντικούς*, preneur *m.* de rats.

Ratzengift, Ratzenpulver, *n.*, *φαρμάκι διὰ μεγάλους ποντικούς*, mort *f.* aux rats.

Ratzennest, *n.*, *φωλεὰ μεγάλων ποντικῶν*, nid *m.* de rats.

Ratzenschwanz, *m.*, *οὐρὰ μεγάλων ποντικῶν*, queue *f.* de rat.

Raub, *m.*, *ἡ ἁρπαγή*, *κλεψιὰ μὲ βίαν γινομένη*, rapine, *f.*; (Beute), *τὰ λάφυρα*, proie, *f.*

Raubbiene, *f.*, *ἀγριομέλισσα* (*ὁποῦ ἁρπάζει τὸ μέλι τῶν ἄλλων*), abeille *f.* rapace.

Rauben, *v. a.* *ἁρπάζω*, *κλέπτω μὲ βίαν*, ravir, voler; *στερῶ*, *ὑστερῶ*, priver (q. de qc.), ôter (qc. à q.).

Rauben, *n.*, *ἡ ἁρπαγή*, *ὁ ἁρπαγμός*, rapine, *f.*, brigandage, *m.*

Räuber, *m.*, *ὁ κλέπτης* (*εἰς τὰ δάση*, *εἰς τὰ βουνά*), brigand, *m.*; (am Lichte), *σχισμένον μέρος εἰς τὸ φιτίλι τοῦ κηριοῦ*, *ὁποῦ τὸ χαλνᾶ ὅταν καίῃ*, larron (à la chandelle), *m.*

Räuberbande, *f.*, *κοπάδι κλεπτῶν*, troupe de brigands, bande *f.* de voleurs.

Räuberhöhle, *f.*, s. Raubnest, *n.*

Räuberisch, *adj.* *ἁρπακτικός*, *κλεπτικός*, de brigand, de voleur.

Raubfisch, *m.*, *ἁρπακτικὸν ψάρι*, poisson *m.* vorace.

Raubgesindel, *n.*, *κλέπται*, brigands, voleurs, *m. pl.*

Raubgier, Raubbegierde, Raubbegierigkeit, *f.*, *ἡ ἐπιθυμία τῆς ἁρπαγῆς*, rapacité, *f.*

Raubgierig, *adj.* *ἁρπακτικός*, *ὁποῦ ἐπιθυμεῖ νὰ ἁρπάζῃ*, rapace.

Raubhöhle, *f.*, Raubnest, *n.*, *κρυψάνα κλεπτῶν*, *σπήλαιον κλεπτῶν*, repaire *m.* de brigands.

Raubschiff, *n.*, *καράβι πειράτου*, *κουρσάρου*, corsaire, *m.*

Raubschloß, *n.*, *φρούριον* (*καστέλι*) *κλεπτῶν*, château *m.* de brigands.

Raubsucht, *f.*, *ἡ ἐπιθυμία τῆς ἁρπαγῆς*, rapacité, *f.*

Raubsüchtig, *adj.* *ὁποῦ ἐπιθυμεῖ νὰ ἁρπάζῃ*, *ἁρπακτικός*, rapace.

Raubthier, *n.*, *ἁρπακτικὸν θηρίον*, animal *m.* rapace.

Raubvogel, *m.*, *ἁρπακτικὸν πουλλί*, oiseau *m.* de proie.

Rauch, *adj.* *μαλλιαρός*, *σκεπασμένος μὲ τρίχες ἢ μὲ πτερά*, velu, pelu; *fam.* das Rauche herauskehren, *μεταχειρίζομαι τινὰ μὲ αὐστηρότητα*, *δείχνομαι αὐστηρός*, traiter q. avec rigueur, ne pas l'épargner.

Rauch, *m.*, *ὁ καπνός*, fumée, *f.*

Rauchaltar, *m.*, *βωμὸς διὰ θυμιάματα*, autel *m.* des parfums.

Rauchen, *v. n.* *καπνίζω*, fumer; *v. a.* (Tabak), *πίνω καπνόν*, *τραβῶ καπνόν*, (*τραβῶ τζιμποῦκι*), fumer (une pipe etc.).

Raucher, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ συνηθίζει νὰ πίνῃ καπνόν*, fumeur (de tabac), *m.*

Räucherig, *adj.* *καπνισμένος*, *μαυρισμένος ἀπὸ καπνόν*,

enfumé; — ὁποῦ βρομᾷ ἀπὸ καπνόν, qui sent la fumée.
Räucherkammer, f., καμάρα (κάμερα) εἰς τὴν ὁποίαν καπνίζουν κρέας καὶ λουκάνικα, chambre f. à fumer.
Räucherkerze, f., =kerzchen, n., μικρὸν κηρὶ συνθεμένον ἀπὸ διάφορα ἀρώματα ὁποῦ ἐβγάζουν εὐώδη (μυρισικὸν) καπνόν, pastille, f.
Räuchern, v. a. καπνίζω, μαυρίζω μὲ καπνόν, fumer, enfumer; — καπνίζω, στεγνώνω εἰς καπνόν, fumer (de la viande etc.); (mit Wohlgerüchen), εὐωδιάζω, καπνίζω, θυμιάζω, parfumer, encenser.
Räucherpfanne, f., s. Rauchfaß.
Räucherpulver, n., εὐώδης σκόνη, σκόνη διὰ εὐώδη καπνισμόν, poudre f. à parfumer.
Räucherwerk, n., κάθε λογῆς εὐώδη καπνίσματα, θυμιάματα, parfum, encens, m.
Rauchfang, m., ὁ καπνοδόχος, (τουρκ. τὸ ὀυτζάκι), cheminée, f.
Rauchfaß, n., τὸ θυμιατήριον, encensoir, m.
Rauchfüßig, adj. ὁποῦ ἔχει τὰ ποδάρια σκεπασμένα μὲ τρίχες ἢ μὲ πτερὰ, pattu, qui a les pieds velus, pelus.
Rauchgelb, adj. κίτρινος ὡσὰν νὰ εἶναι ἀπὸ καπνόν, jaune par la fumée.
Rauchhandel, m., ἡ πραγματεία μὲ γουναρικά, trafic m. en pelleterie.
Rauchhändler, m., ὁ πραγματευτὴς μὲ γουναρικὰ, γούναρης, fourreur, marchand m. pelletier.
Rauchig, adj. καπνώδης, καπνερός, qui fume, enfumé.
Rauchleder, n., τὸ κορδοβάνι, cordouan, m.
Rauchloch, n., τρύπα ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐβγαίνει ὁ καπνός, trou m. à fumée.
Rauchpfanne, f., τὸ θυμιατήριον, encensoir, m.
Rauchschwalbe, f., χελιδόνι ὁποῦ κάμνει τὴν φωλεάν της εἰς τοὺς καπνοδόχους, hirondelle f. de cheminée.
Rauchtabak, m., ὁ καπνὸς, (τουρκ. τὸ τουτοῦνι), tabac m. à fumer.
Rauchtopas, m., τοπάζι καπνισμένον, topaze f. enfumée.
Rauchwerk, n., τὰ γουναρικά, fourrure, pelleterie, f.
Raude, Räude, f., ἡ ψώρα (μάλιστα τῶν ζώων), gale, rogne, f.
Räudig, adj. ψωριασμένος, galeux, rogneux.
Raufbold, m., ἐκεῖνος ὁποῦ προκαλεῖ ἄλλους εἰς μονομαχίαν, φιλόμαχος, bretteur, ferrailleur, m.
Raufdegen, m., σπαθὶ μεγάλον, brette, f.
Raufe, f., ἡ λανάρα, drége (pour égrener le lin); (im Pferdestalle), κάγκελλα εἰς τὰ ὁποῖα βάνουν τὰ χορτάρια διὰ τὰ ἄλογα, εἰς τὸ ἀχοῦρι, râtelier, m.
Räufeln, v. a. λαναρίζω (τὸ λινάρι), dréger (le lin).
Raufen, v. a. τραβῶ ἀπὸ τὰ μαλλιά, tirer (par les cheveux); ἀποσπῶ, ἐβγάζω, ἁρπάζω, arracher, tirer; sich —, v. r. κτυπειοῦμαι μὲ ἄλλον, se battre, se chamailler.
Raufer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κτυπειέται συχνὰ μὲ ἄλλους, φιλόμαχος, bretteur, ferrailleur, m.
Raufwolle, f., μαλλὶ ὁποῦ πίπτει μόνον του ἀπὸ τὰ πρόβατα, pelure, bourre f. lanice.
Raufzange, f., μεγάλο τζιμπίδι, grosse tenaille, f.
Raugraf, m., ἀξία τις κομήτων εἰς τὴν παλαιὰν Γερμανίαν, Raugrave, m.
Rauh, adj. (nicht glatt), τραχύς, rude; ἄνισος καὶ σκληρός, inégal, dur; (vom Wetter, Wind), ἀχρεῖος, δυσάρεστος, κρύος καὶ βροχερός, désagréable, froid et pluvieux (en parlant du temps); (von Menschen), αὐστηρός, σοβαρὸς, σκληρός, âpre, dur, austère, sévère; (heiser), βραχνός, rauque.
Rauhen, v. a. (Leder), δουλεύω τὸ πετζὶ νὰ γένῃ κορδοβάνι, préparer les cordouans; (Tuch), λαναρίζω, ξαίνω τὸ ῥοῦχον, lainer (le drap).
Rauhfrost, m., s. Rauhreif.
Rauhfutter, n., τροφὴ τῶν ζώων, ἀπὸ ξηρὰ χόρτα καὶ ἄχυρα, nourriture du bétail qui consiste en foin et en paille.
Rauhigkeit, f., ἡ τραχύτης, rudesse, âpreté, f.; σκληρότης, dureté, f.; τὸ ἀχρεῖον,

δυσάρεστον, κρύον, le désagréable, le froid, la rigueur (du temps); ἡ αὐστηρότης, austérité, sévérité, rigueur, f.; βραχνάδα, enrouement, m.

Rauhreif, m., ἡ πάχνη (κολλημένη εἰς τὰ κλαδιὰ τῶν δένδρων), givre, m.

Rauke, f., ἡ ῥόκα, τὸ εὔζωμον, (φυτόν), roquette (plante), f.

Raum, m., τὸ διάστημα, espace, f.; ὁ εὐρύχωρος τόπος, ὁ τόπος, lieu, m., place, capacité, f.; (im Schiffe, s. Schiffsraum).

Räumen, v. a. βάνω εἰς τάξιν (ταῖς τράπεζαις κτλ.), mettre en ordre, arranger (les tables etc.); ἀδειάζω (τὸν ὀνδᾶν), ἐβγάζω ταῖς τράπεζαις κτλ., vider (la chambre), ôter les tables etc.; (reinigen), καθαρίζω, παστρεύω, curer, nettoyer; einen Ort —, ἀφίνω, παραιτῶ ἕναν τόπον (μάλιστα εἰς τὸν πόλεμον), évacuer une place; das Feld —, ἀφίνω τὸν κάμπον τοῦ πολέμου, τραβειοῦμαι ὀπίσω, quitter le champ de bataille, se retirer.

Räumen, n., Räumung, f., τὸ ἔβγαλμα, action f. de vider; καθάρισμα, πάστρευμα, action de nettoyer; ἡ παραίτησις, évacuation, f.

Räumlich, adj. τοπικὸς, ὁποῦ ἀνήκει εἰς διάστημα, de l'espace, du lieu.

Räumnadel, f., βελόνη μὲ τὴν ὁποίαν οἱ κανονιέροι (τοπντζῆδες) παστρεύουν τὴν φάλιαν τοῦ κανονιοῦ, (artill.) dégorgeoir, m.

Raunen, v. a. ψιθυρίζω, chuchoter.

Raupe, f., ἡ κάμπη, κάμπια, chenille, f.

Raupennest, n., φωλεὰ ἀπὸ κάμπιαις, paquet m. de chenilles.

Raupentödter, m., σφῆκα τις ὁποῦ σκοτώνει ταῖς κάμπιαις, ichneumon (espèce de guêpe), m.

Rausch, m., ἡ μέθη, ivresse (prop. et fig.).

Räuschchen, n., ὀλίγη μέθη, pointe f. de vin.

Rauschen, v. n. βοῶ, κάμνω κτύπον (ὡσὰν τὰ φύλλα τῶν δένδρων εἰς τὸν ἀέρα, νερὸν ὁποῦ πίπτει ἀπὸ ἕνα ὕψος κτλ.), faire du bruit (comme les feuilles des arbres, l'eau d'une cascade etc.).

Rauschgelb, n., τὸ ἀρσενικὸν κόκκινον, réalgal, m.

Rauschgold, n., πέταλον χάλκινον κίτρινον ὡσὰν τὸ χρυσίον, clinquant m. d'or.

Räuspern, sich, ξηροβήχω, βήχω πρὸ τοῦ νὰ φτύσω, tousser légèrement en crachant.

Raute, f., (Pflanze), τὸ πήγανον, (φυτόν), rue (plante), f.; (Fensterglas), ἕνα γυαλὶ εἰς τὰ παράθυρα, carreau, m.; (Rhombus), ὁ ῥόμβος (εἰς τὴν γεωμετρίαν), losange, f., rhombe, m.

Rautenförmig, adj. ῥομβοειδὴς, losangé, en losange, en rhombe.

Rautenglas, n., πολύεδρον (γυαλί), polyèdre, m.

Rautenkranz, m., στέφανος ἀπὸ φύλλα πηγάνου, couronne f. de rue.

Rebe, f., τὸ κλῆμα τοῦ ἀμπελιοῦ, cep m. de vigne.

Rebell, m., ὁ ἀποστάτης, ἐπαναστάτης, rebelle, m.

Rebellion, f., ἡ ἀποστασία, ἐπανάστασις, rebellion, f.

Rebelliren, v. n. ἀποστατῶ, κάμνω ἐπανάστασιν, se rebeller.

Rebellisch, adj. ὁποῦ ἀποστατεῖ, ἀποστατῶν, rebelle (adj.).

Rebenlaub, n., s. Weinlaub.

Rebenmesser, Rebmesser, n., τὸ κλαδευτήριον, serpette, f.

Rebensaft, m., (μεταφ.) τὸ κρασὶ, ὁ οἶνος, fig. vin, jus m. de la treille.

Rebenstock, s. Weinstock.

Rebhuhn, n., ἡ πέρδικα, τὸ περδίκι, perdrix, f.

Rebschoß, m., κλωνάρι εἰς τὸ κλῆμα τοῦ ἀμπελιοῦ, bourgeon m. de vigne.

Recensent, m., ὁ κριτικὸς (ὁποῦ κρίνει ἢ λέγει τὴν γνώμην του διὰ βιβλία ὁποῦ ἐβγῆκαν), ἀνακριτὴς, critique, censeur, m.

Recension, f., ἡ κρίσις (βιβλίων ὁποῦ ἐβγῆκαν), ἀνάκρισις, critique, analyse f. critique.

Recensiren, v. a. κρίνω ἕνα βιβλίον ὁποῦ ἐβγῆκε, critiquer, censurer.

Recept, n., ἡ ῥετζέτα, recette, ordonnance, f.

Recess, *m.*, εἰρηνικὴ συμφωνία (μεταξὺ ἐκείνων ὁποῦ ἔχουν λογοτριβὴν εἰς κριτήριον), recez, *m.*
Rechen, *m.*, ἡ τζουγκράνα, râteau, *m.*
Rechen, *v. a.* μαζώνω μὲ τὴν τζουγκράναν, râteler.
Rechenbret, *n.*, ὁ ἄβακὸς, τὸ ἀβάκιον, tablette *f.* à calculer.
Rechenbuch, *n.*, βιβλίον ἀριθμητικὸν ὁποῦ παραδίδει τὴν ἀριθμητικὴν, τοὺς λογαριασμοὺς, livre *m.* d'arithmétique.
Rechenfehler, *m.*, λάθος εἰς λογαριασμόν, mécompte, *m.*
Rechenkunst, *f.*, ἡ ἀριθμητικὴ, οἱ λογαριασμοί, arithmétique, *f.*
Rechenmeister, *m.*, διδάσκαλος τῆς ἀριθμητικῆς, διδάσκαλος εἰς τοὺς λογαριασμούς, maître *m.* d'arithmétique.
Rechenpfennig, *m.*, ψῆφος, ψηφίον, μικρὴ πλάκα σχηματισμένη ὡς μονέδα, jeton, *m.*
Rechenschaft, *f.*, ἀπόκρισις ἐκείνου ὁποῦ ἐξετάζεται, compte, *m.*, raison, *f.*; zur — ziehen, ζητῶ ἀπόκρισιν, ζητῶ λογαριασμόν, demander compte à q., tirer raison de q.
Rechenstäbchen, *n. pl.*, ξυλαράκια ὁποῦ χρησιμεύουν διὰ τοὺς λογαριασμούς, baguettes *f. pl.* à calculer, à faire des calculs.
Rechenstunde, *f.*, μάθημα, παράδοσις τῆς ἀριθμητικῆς, leçon *f.* d'arithmétique.
Rechentafel, *f.*, πλάκα διὰ λογαριασμοὺς, table *f.* à calculer.
Rechnen, *v. a.* et *n.* λογαριάζω, compter, calculer; auf etwas —, λογαριάζω εἴς τι, ἐλπίζω εἴς τι, compter, faire fond sur qc.
Rechner, *m.*, ὁ λογαριαστής, calculateur, *m.*
Rechnung, *f.*, ὁ λογαριασμός, compte, calcul, *m.*
Rechnungsführer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει τοὺς λογαριασμοὺς, ὁ γραμματικὸς εἰς πραγμάτειαν κτλ., comptable, teneur *m.* de livres etc.
Rechnungskammer, *f.*, ἡ ἐπιτροπία εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων, chambre *f.* des comptes.
Rechnungswesen, *n.*, ὅλα ὅσα ἀνήκουν εἰς τοὺς λογαριασμοὺς, οἱ λογαριασμοί, affaires *f. pl.* de compte.
Recht, *adj.* δεξιός, droit; die rechte Hand, τὸ δεξιὸν χέρι, la main droite, la droite; (richtig), ὀρθὸς, ἀληθινὸς, σωστός, juste, vrai, bon, véritable; (gerecht), δίκαιος, νόμιμος, juste, légitime, convenable.
Recht, *adv.* ὀρθὰ, σωστά, juste, justement; πολλὰ, σφοδρά, fort, très.
Recht, *n.*, τὸ δίκαιον, le droit, ce qui est juste; (Gesetze), οἱ νόμοι, le droit, les loix *f. pl.*; die Rechte, *pl.* (Rechtsgelehrsamkeit), ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, ἐπιστήμη τῶν νόμων, τὰ νομικά, le droit, la jurisprudence; Sie haben Recht, ἔχετε δίκαιον, vous avez raison; Recht sprechen, κρίνω, ἀποφασίζω εἰς κριτήριον, prononcer (un arrêt), une sentence; die Rechte studieren, σπουδάζω τὴν νομικὴν ἐπιστήμην, étudier le droit ou en droit.
Rechteck, *n.*, παραλληλόγραμμον ὀρθογώνιον, (γεωμετρ.), (géom.) rectangle, *m.*
Rechten, *v. n.* κάμνω λογοτριβήν, plaider, être en procès; φιλονεικῶ, disputer.
Rechtfertigen, *v. a.* δικαιολογῶ, ἀπολογῶ, justifier, disculper.
Rechtfertigung, *f.*, ἡ δικαιολογία, ἀπολογία, justification, *f.*
Rechtgläubig, *adj.* ὀρθόδοξος, orthodoxe.
Rechtgläubigkeit, *f.*, ἡ ὀρθοδοξία, orthodoxie, *f.*
Rechthaber, *m.*, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ φιλονεικῇ, φιλόνεικος, ergoteur, *m.*
Rechthaberey, *f.*, ἡ κλίσις εἰς φιλονεικίαν, ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ ἔχῃ τις δίκαιον εἰς κάθε πρᾶγμα, ergoterie, *f.*
Rechtlich, *adj.* νόμιμος, légitime; καλὸς, τιμημένος, honnête, loyal.
Rechtlichkeit, *f.*, τιμημένον, φρόνιμον, χρηστότης, probité, honnêteté, loyauté, *f.*
Rechtmäßig, *adj.* νόμιμος, légitime.
Rechtmäßigkeit, *f.*, ἡ νομιμότης, légitimité, *f.*
Rechts, *adv.* δεξιόθεν, εἰς τὴν δεξιάν, à droite, sur la droite.

Rechtschaffen, *adj.* καλὸς, ὀρθὸς, δίκαιος, τιμημένος, honnête, loyal.

Rechtschaffenheit, *f.*, ἡ καλοσύνη, ὀρθότης, δικαιοσύνη, probité, droiture, *f.*

Rechtschreibung, *f.*, ἡ ὀρθογραφία, orthographe, *f.*

Rechtserfahren, *adj.* ἔμπειρος εἰς τὰ νομικά, versé dans le droit.

Rechtsfall, *m.*, ὑπόθεσις κρίσεως ἢ λογοτριβῆς, ἡ λογοτριβὴ, cas de droit, fait de justice, procès, *m.*

Rechtsgang, *m.*, τάξις τῶν νόμων εἰς τὰς λογοτριβάς, procédure (en droit), *f.*

Rechtsgelehrsamkeit, Rechtsgelahrtheit, *f.*, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, jurisprudence, *f.*

Rechtsgelehrter, *m.*, ὁ νομικὸς, νομοδιδάσκαλος, jurisconsulte, juriste, *m.*

Rechtshandel, *m.*, ὑπόθεσις κρίσεως νομικῆς, ἡ λογοτριβὴ, τὸ κρισολόγημα, procès, *m.*, cause, affaire, *f.*

Rechtskraft, Rechtsgültigkeit, *f.*, τὸ κῦρος κατὰ τοὺς νόμους. ἡ νομιμότης, validité, *f.*

Rechtskräftig, Rechtsgültig, *adj.* νόμιμος, ὁποῦ ἔχει κῦρος εἰς τοὺς νόμους, qui a force de loi, valable, valide.

Rechtsmittel, *n.*, νόμιμον μέσον, νόμιμος τρόπος, remède *m.* de droit.

Rechtspflege, *f.*, ἡ διοίκησις ἢ ἐξακολούθησις τῆς δικαιοσύνης, administration *f.* de la justice.

Recht sprechen, *s.* Recht, *n.*

Rechtssache, *f.*, ὑπόθεσις εἰς κριτήριον, λογοτριβὴ, τὸ κρισολόγημα, ἡ δίκη, affaire *f.* de justice, cas de droit, procès, *m.*

Rechtsspruch, *m.*, ἀπόφασις κριτοῦ, sentence, *f.*, jugement, arrêt, décret, *m.*

Rechtsstreit, *m.*, κρισολόγημα, δίκη, litige, procès, *m.*

Rechtsverständig, *adj.* ὁποῦ ἠξεύρει τοὺς νόμους, ἔμπειρος εἰς τοὺς νόμους, versé dans le droit.

Rechtwinkelig, *adj.* ὀρθογώνιος, rectangle, rectangulaire.

Rechtswissenschaft, *f.*, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, ἐπιστήμη τῶν νόμων, le droit, la jurisprudence.

Recidiv, *n.*, ἡ ξαναῤῥώστησις, rechute, *f.*; *s.* Rückfall, *m.*

Recipient, *m.*, τὸ ἐκδοχεῖον, (εἰς τὴν χυμικὴν), récipient, *m.*

Recitativ, *n.*, εἶδος ᾄσματος (μάλιστα εἰς τὰ μουσικὰ δράματα) μὴ ὑποκειμένου εἰς μέτρον, τὸ ῥετζιτατίβον, (mus.) récitatif, récit, *m.*

Recken, *v. a.* ἐκτείνω, τεντώνω, étendre, alonger, tirer; sich —, ἐκτείνομαι (ὡς μετὰ τὸν ὕπνον), s'étendre.

Recognosciren, *v. n.* περιέρχομαι ἐξετάζωντας (τὰ περίχωρα εἰς τὸν πόλεμον μάλιστα), reconnaitre, aller à la découverte.

Recrut, *m.*, νεοσύλλεκτος στρατιώτης, homme *m.* de recrue.

Recrutiren, *v. a.* συλλέγω ἢ συνάζω νέους στρατιώτας, recruter, faire des recrues.

Recrutirung, *f.*, συλλογὴ νέων στρατιωτῶν, recrue, *f.*

Rectificiren, *v. a.* διορθώνω. ἐπισταλάζω, ξαναλαμπικάρω, (χυμ.), rectifier.

Rector, *m.*, ὁ προεστὼς, ἐπιστάτης ἀκαδημίας ἢ σχολείου, recteur, *m.*

Rectorat, *n.*, ἡ ἐπιστασία εἰς ἀκαδημίαν ἢ σχολεῖον, rectorat, *m.*

Rede, *f.*, ἡ ὁμιλία, ὁ λόγος, parole, *f.*; μιὰ ὁμιλία, ἕνας λόγος, un discours, une harangue; (Gerücht), ἡ φήμη, bruit, *m.*; eine Rede halten, κάμνω λόγον, βάνω λόγον, faire, prononcer un discours; es geht die Rede, ᾄδεται ὁ λόγος, τρέχει ἡ φήμη, λέγεται, le bruit court.

Redekunst, *f.*, ἡ ῥητορική, rhétorique, *f.*

Reden, *v. a.* et *n.* ὁμιλῶ, parler.

Reden, *n.*, ἡ ὁμιλία, parler, discours, langage, *m.*

Redensart, *f.*, ἡ φράσις, τρόπος τῆς ὁμιλίας, phrase, locution, *f.*

Redesatz, *m.*, περίοδος (εἰς τὴν ὁμιλίαν), période, *f.*

Redetheil, *m.*, μέρος τοῦ λόγου, (γραμματ.), (gramm.) partie *f.* d'oraison.

Redeübung, *f.*, γύμνασις ῥητορική, acte *m.* oratoire.

Redlich, *adj.* καλὸς, δίκαιος, τιμημένος, εἰλικρινής, droit, loyal, honnête.

Redlichkeit, *f.*, *ἡ εἰλικρίνεια*, *δίκαιον φέρσιμον*, droiture, loyauté, probité, *f.*

Redner, *m.*, *ὁ ῥήτωρ*, (*ῥήτωρας*), orateur, *m.*

Rednerisch, *adj.* *ῥητορικός*, oratoire.

Rednerstuhl, *m.*, *καθέδρα ῥήτορος*, chaire, tribune, *f.*

Redselig, *adj.* *ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ ὁμιλῇ*, *πολύλογος*, disert, qui aime à parler.

Redseligkeit, *f.*, *ἡ ἀγάπη τινὸς εἰς τὸ νὰ ὁμιλῇ*, loquacité, *f.*

Redoute, *f.*, *χορὸς μὲ προσωπίδες*, redoute (bal masqué), *f.*; *ὀχύρωμα χωριστὸν* (*εἰς τὸν κάμπον*), (milit.) redoute, *f.*

Reede, *f.*, *παραθαλάσσιον*, *περιγιάλι ὅπου ἠμποροῦν τὰ καράβια νὰ ἀράξουν*, rade, *f.*

Reeder, *m.*, *καραβοκύρης ὁποῦ ναυλώνει τὸ καράβι του εἴς τινα*, agréeur; fréteur, *m.*

Reederey, *f.*, *τὸ ναύλωμα*, équipement, *m.*; *συντροφία διὰ τὸν λογαριασμὸν τῆς ὁποίας φορτώνεται ἕνα καράβι*, associés fréteurs, *m. pl.*

Refectorium, *n.*, *τὸ τραπεζαρεῖον* (*εἰς τὰ μοναστήρια*), réfectoire, *m.*

Referendar, *m.*, *ὁ ῥεφερενδάριος*, *ἀναφορεύς*, referendaire, *m.*

Referiren, *v. a.* *ἀναφέρω*, *δίδω εἴδησιν*, référer, rapporter.

Reff, *n.*, *καλάθι τῶν βαστάζων*, crochets *m. pl.* de portefaix.

Reflectiren, *v. a.* (zurückwerfen), *ἀντανακλῶ τὸ φῶς*, réfléchir (la lumière); *v. n.* (nachdenken, überlegen) *συλλογίζομαι*, *σκέπτομαι*, réfléchir (*v. n.*).

Reflexion, *f.*, (der Lichtstrahlen), *ἡ ἀντανάκλασις*, réfléchissement, *m.*, réflexion, *f.*; (das Nachdenken), *ἡ σκέψις*, réflexion, *f.*

Reform, *f.*, *ἡ διόρθωσις*, *μεταβολὴ διὰ διόρθωσιν*, réforme, *f.*

Reformation, *f.*, *ἡ διόρθωσις τῆς πίστεως*, réforme, réformation, *f.*

Reformiren, *v. a.* *διορθώνω καὶ μεταβάλλω*, réformer.

Refraction, *f.*, *ἡ διάκλασις*, réfraction, *f.*; s. Strahlenberechnung.

Regal, *n.*, (*pl.* Regale), *σανίδα εἰς τὴν ὁποίαν βάνουν βιβλία ἢ ἄλλα πράγματα*, tablettes, *f. pl.*; — oder Regalzug (in der Orgel), *εἷς τῶν σωλήνων τοῦ μουσικοῦ ὀργάνου* (*εἰς τὴν ἐκκλησίαν*) régale, *f.*

Regale, *n.*, (*pl.* Regalien), *προνόμιον βασιλέως*, régale, *f.*

Regal-Papier, *n.*, (*βασιλικὸν χαρτί*), *πολλὰ μεγάλον χαρτί*, papier royal, *m.*

Rege, *adj.* *κινούμενος*, *ἐνεργητικός*, *ἔξυπνος*, en mouvement; rege machen, *κινῶ*, *βάνω εἰς κίνησιν*, mouvoir, mettre en mouvement.

Regel, *f.*, *ὁ κανών*, *κανόνας*, règle, *f.*

Regellos, *adj.* *ἀκανόνιστος*, *χωρὶς κανόνα*, irrégulier, sans règle.

Regellosigkeit, *f.*, *τὸ ἀκανόνιστον*, irrégularité, *f.*

Regelmäßig, *adj.* *κανονικός*, *κατὰ τὸν κανόνα*, régulier.

Regelmäßigkeit, *f.*, *τὸ κανονικόν*, régularité, *f.*

Regen, *v. a.* *κινῶ*, *βάνω εἰς κίνησιν*, mouvoir, mettre en mouvement.

Regen, *m.*, *ἡ βροχή*, pluie, *f.*

Regenbach, *m.*, *ὁ χείμαῤῥος*, *ῥυάκι ἀπὸ βροχήν*, torrent, *m.*, ravine, *f.*

Regenbogen, *m.*, *τὸ τόξον τοῦ οὐρανοῦ*, *οὐράνιον τόξον*, (*ἡ δόξα τοῦ οὐρανοῦ*), arc-en-ciel, *m.*

Regengalle, *f. fam.* *μέρος ἀτελείωτον οὐρανίου τόξου*, partie *f.* d'un arc-en-ciel.

Regenguß, *m.*, *μεγάλη βροχὴ αἰφνίδιος καὶ ἀπεραστική*, giboulée, ondée, *f.*

Regenhaft, *adj.* *βροχερός*, pluvieux.

Regenkleid, *n.*, *ἐπανωφόρεμα διὰ τὴν βροχήν*, rédingote, cape, *f.*

Regenschauer, *m.*, s. Regenguß.

Regenschirm, *m.*, *ἡ ὀμβρέλλα*, *σκιάδιον κατὰ τῆς βροχῆς*, parapluie, *m.*

Regent, *m.*, *ὁ ἐξουσιαστής*, *διοικητής*, *κυβερνητής*, régent, *m.*; *μονάρχης*, souverain, *m.*

Regentag, *m.*, *ἡμέρα βροχερή*, jour *m.* pluvieux.

Regentropfen, *m.*, *σταλαγματιὰ βροχῆς*, goutte *f.* de pluie.

Regentschaft, *f.*, *ἡ ἐπιτροπία ἑνὸς βασιλείου εἰς καιρὸν ὁποῦ ὁ διάδοχος εἶναι ἀνήλικος*, régence, *f.*

Regenwasser, *n.*, *νερὸν ἀπὸ βροχήν*, *βροχόνερον*, eau *f.* de pluie.

Regenwetter, *n.*, βροχερὸς καιρὸς, βροχαῖς, temps *m.* pluvieux.

Regenwolke, βροχερὸν σύννεφον, nuée *f.* pluvieuse.

Regenwurm, *m.*, σχωλῆκι ἄσπρον καὶ λεπτὸν εὑρισκόμενον εἰς τὴν γῆν, ver *m.* de terre.

Regieren, *v. a.* κυβερνῶ, διοικῶ, gouverner; βασιλεύω, εἶμαι βασιλεύς, régner.

Regierer, *s.* Beherrscher.

Regierung, *f.*, ἡ διοίκησις, κυβέρνησις, gouvernement, règne, *m.*

Regierungsart, Regierungsform, Regierungsverfassung, *f.*, ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως, forme *f.* de gouvernement.

Regierungsrath, *m.*, συμβουλάτωρας τῆς διοικήσεως, conseiller *m.* à la régence.

Regiment, *n.*, ἡ κυβέρνησις, gouvernement, *m.*; ein Regiment Soldaten, ἕνα τάγμα στρατιωτῶν (χιλίων ἢ περισσοτέρων), (milit.) régiment, *m.*

Regiments-Feldscher, *m.*, πρῶτος χειρουργὸς εἰς ἕνα τάγμα στρατιωτῶν, chirurgien-major, *m.*

Regiments-Quartiermeister, *m.*, ὁ πρῶτος ἐπίτροπος εἰς τὰ κονάκια τῶν στρατιωτῶν ἑνὸς τάγματος, maréchal *m.* de logis.

Regimentsstück, *n.*, κανόνι ἐλαφρότερον τάγματος στρατιωτῶν, canon *m.* d'un régiment.

Regiments-Tambour, *m.*, ὁ πρῶτος τυμπανιστὴς ἑνὸς στρατιωτικοῦ τάγματος, tambour-major, *m.*

Regimentsunkosten, *f. pl. fig. fam.* auf — leben, ἀπερνῶ (τρέφομαι) μὲ τὰ ἔξοδα τῶν ἄλλων, vivre sur le commun.

Register, *n.*, πίναξ βιβλίου, table (des matières), *f.*; ἕνα κατάστιχον, registre, *m.*; (in der Orgel), γνώμων τοῦ ὀργάνου μουσικοῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, jeu d'orgues, registre, *m.*

Register-Schiff, *n.*, ἰσπανικὸν (σπανιόλικον) καράβι ὁποῦ πηγαίνει εἰς τὴν Ἀμερικὴν μὲ βασιλικὴν ἄδειαν, vaisseau *m.* de registre.

Registrator, *m.*, γραμματεὺς (γραμματικὸς) κριτηρίου, registraire, greffier, *m.*

Registriren, *v. a.* γράφω, καταγράφω (εἰς κατάστιχον κριτηρίου), enregistrer.

Regnen, *v. i.* es regnet, βρέχει, pleuvoir; il pleut.

Regnerisch, Regnicht, *adj.* βροχερός, pluvieux.

Regreß, *m.*, ἡ ζήτησις τῆς ἀντιπληρωμῆς, recours, *m.*; Regreß nehmen an einen, ξαναζητῶ ἀπό τινα τὴν ἀντιπλήρωσιν μιᾶς ζημίας, avoir son recours sur q.

Regsam, *adj.* ὁποῦ εἶναι εἰς κίνησιν, ἐνεργητικός, actif.

Regulär, *adj.* κανονικὸς, ὁμαλός, régulier.

Regulieren, *v. a.* βάνω εἰς τάξιν, διορθώνω, régler.

Regung, *f.*, ἡ κίνησις (τῆς ψυχῆς, τῆς καρδίας), mouvement, *m.*

Reh, *n.*, τὸ ζορκάδι, ζαρκάδι, chevreuil, *m.*

Rehbock, *m.*, ζορκάδι ἀρσενικὸν, chevreuil (mâle), *m.*

Rehe, *f.*, τὸ πιάσιμον τῶν ἀλόγων, (πάθος τι), fourbure (maladie de cheval), *f.*

Rehe, *adj.* πιασμένος (λέγεται διὰ τὰ ἄλογα), fourbu.

Rehfarben, *adj.* ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ ζορκαδιοῦ, fauve.

Rehfuß, *m.*, ποδάρι ζορκαδιοῦ, pied *m.* de chevreuil.

Rehhaar, *n.*, τρίχες ζορκαδιοῦ, poil *m.* de chevreuil.

Rehkalb, *n.*, μικρὸν ζορκάδι, chevrillard, *m.*

Rehkeule, *f.*, μηρὶ ζορκαδιοῦ, cuisset *m.* de chevreuil.

Rehrücken, Rehziemer, *m.*, τὸ μέρος τῆς ῥάχης τοῦ ζορκαδιοῦ, cimier *m.* de chevreuil.

Rehziege, *f.*, ζορκάδι θηλυκὸν, chevrette, *f.*

Reibe, *f.*, Reibeisen, *n.*, ἡ ξύστρα, râpe, *f.*

Reiben, *v. a.* τρίβω, frotter; Farben —, συντρίβω, τρίβω τὰ χρώματα, broyer des couleurs.

Reiben, *n.*, Reibung, *f.*, ἡ τρίψις, τὸ τρίψιμον, frottement, *m.*, friction, *f.*

Reibestein, *m.*, πέτρα εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ζωγράφοι τρίβουν τὰ χρώματα, marbre, *m.*, molette, *f.*

Reich, *n.*, τὸ βασίλειον, ἡ βασιλεία, empire, royaume, *m.*

Reich, *adj.* πλούσιος, riche.

Reichen, *v. a.* einem etwas, ἁπλώνω (εἰς) τινα τι, tendre, présenter, donner (qc. à q.),

v. n. sich erstrecken, *ἐκτείνομαι, ἐξαπλώνομαι, φθάνει* (*ἢ φθάνει*) *ἕως*... (*ὁμιλῶντας διὰ τουφέκι κτλ.*), s'étendre, aller jusqu' à ...; porter (*en parlant* d'un fusil etc.); (genug seyn), *φθάνει, εἶναι ἀρκετόν*, suffire; *v. a.* *ἔχω ἀρκετά*, avoir assez.

Reichhaltig, *adj.* *ὁποῦ περιέχει πλῆθος, πλουσιοπάροχος*, riche (qui contient beaucoup).

Reichlich, *adj.* *πλουσιοπάροχος, εὑρισκόμενος εἰς πλῆθος*, suffisant, abondant.

Reichsabschied, *m.*, *ἀπόφασις γενομένη πρὸ τοῦ ἀπὸ τοὺς ἡγεμόνας τῆς Γερμανίας*, recès *m.* de l'empire.

Reichsacht, *f.*, *προγαφὴ γενομένη πρὸ τοῦ δι' ἀποφάσεως τῶν ἡγεμόνων τῆς Γερμανίας*, ban *m.* de l'empire.

Reichsadel, *m.*, *οἱ εὐγενεῖς τοῦ* (*πρὸ τοῦ*) *γερμανικοῦ βασιλείου*, noblesse *f.* immédiate de l'empire.

Reichsadler, *m.*, *ὁ ἀετὸς* (*ὡς σημεῖον*) *τοῦ πρὸ τοῦ γερμανικοῦ βασιλείου*, aigle *f.* impériale.

Reichsapfel, *m.*, *ἡ σφαῖρα μὲ σταυρὸν* (*ὡς σημεῖον τῆς βασιλικῆς δυνάμεως*), globe *m.* impérial.

Reichsfrey, *adj.* *ἐλεύθερος καὶ ὑποκείμενος μόνον εἰς τὸν* (*πρὸ τοῦ*) *βασιλέα τῆς Γερμανίας*, immédiat.

Reichsfürst, *m.*, *ἡγεμὼν τοῦ γερμανικοῦ βασιλείου*, prince *m.* de l'empire; =fürstin, *f.*, *ἡγεμόνισσα τοῦ γερμανικοῦ βασιλείου*, princesse *f.* de l'empire.

Reichsfuß, *m.*, *ἡ τιμὴ τῶν νομισμάτων κατὰ τοὺς νόμους τοῦ* (*πρὸ τοῦ*) *γερμανικοῦ βασιλείου*, titre *m.* des monnaies de l'empire.

Reichsgeschichte, *f.*, *ἱστορία τοῦ γερμανικοῦ βασιλείου*, histoire *f.* de l'empire.

Reichsgraf, *m.*, *κόμης τοῦ γερμανικοῦ βασιλείου*, comte *m.* de l'empire; =gräfin, *f.*, *κόντησσα τοῦ γερμανικοῦ βασιλείου*, comtesse *f.* de l'empire.

Reichsgulden, *m.*, *τὸ φιορίνι*, florin *m.* de l'empire.

Reichshistorie, *f.*, s. Reichsgeschichte.

Reichshofrath, *m.*, *αὐλικὸν βουλευτήριον τοῦ* (*πρὸ τοῦ γερμανικοῦ βασιλείου*, conseil *m.* aulique de l'empire.

Reichskleinodien, *f.*, *τὰ σημεῖα τῆς βασιλικῆς δυναμέως τοῦ* (*πρὸ τοῦ*) *βασιλέως τῆς Γερμανίας*, (*δηλαδή· τὸ σκῆπτρον, ἡ σφαῖρα μὲ τὸν σταυρὸν κτλ.*), ornements *m. pl.* de l'empire.

Reichskrieg, *m.*, *πόλεμος κοινὸς τοῦ γερμανικοῦ βασιλείου*, guerre *f.* de l'empire.

Reichspost, *f.*, *ἡ πόστα τοῦ γερμανικοῦ βασιλείου*, poste *f.* de l'empire.

Reichspostmeister, *m.*, *ἐπίτροπος τῆς πόστας τοῦ γερμανικοῦ βασιλείου*, maître des postes impériales, *m.*

Reichsstadt, *f.*, (freye —), *ἐλευθέρα πόλις τῆς Γερμανίας*, ville *f.* (libre) impériale.

Reichsstand, *m.*, *ἕνα μέλος τοῦ βασιλείου* (*τοῦ γερμανικοῦ μάλιστα*), état *m.* de l'empire.

Reichstag, *m.*, *συνάθροισις τῶν πρεσβύων ἀπὸ τὰ μέλη ἑνὸς βασιλείου*, diète *f.* de l'empire, *ou* du royaume.

Reichsthaler, *m.*, *τὸ ταλήριον, τάλαρον*, rixdaler, *m.*, rixdale, *f.*

Reichstruppen, *m. pl.* *τὰ στρατεύματα τοῦ γερμανικοῦ βασιλείου*, troupes *f. pl.* de l'empire.

Reichsverfassung, *f.*, *ἡ διάταξις ἑνὸς βασιλείου*, constitution *f.* de l'empire.

Reichsverweser, *m.*, *ἐπίτροπος βασιλείου* (*εἰς καιρὸν ὅπου λείπει ὁ βασιλεύς*), vicaire de l'empire; régent, *m.*

Reichszepter, *m.*, *σκῆπτρον τοῦ* (*γερμανικοῦ*) *βασιλείου* sceptre *m.* de l'empire.

Reichthum, *m.*, *ὁ πλοῦτος*, richesse, *f.*

Reif, *m.*, *ἡ πάχνη*, gelée *f.* blanche, frimas, *m.*

Reif, Reifen, *m.*, *τὸ στεφάνι* (*σιδηρένιον ἢ ξύλινον*), cerceau, cercle, *m.*

Reif, *adj.* *ὥριμος, φθασμένος*, mûr.

Reife, *f.*, *ἡ ὡριμότης*, maturité, *f.*

Reifen, *v. n.* *ὡριμάζω, φθάνω*, mûrir; *v. a.* *κάμνω νὰ φθάσῃ*, faire mûrir.

Reifen, Reifeln, *v. a.* χαρακώνω, κάμνω χαραγματιαῖς, canneler; rayer.

Reifen, *v. i.* es reift, κάμνει πάχνην, παχνίζει, faire de la gelée blanche, du frimas.

Reiflich, *adj.* ἱκανὸς, σωστός, *fig.* mûr; reifliche Ueberlegung, ἱκανὴ, σωστὴ σκέψις, considération *f.* mûre.

Reifrock, *m.*, μπουφάνι (τῶν γυναικῶν), panier, *m.*

Reigen, s. Reihen.

Reihe, *f.*, ἡ ἀράδα, σειρά, rang, *m.*, rangée, file; suite; enfilade; série, *f.*; die Reihe ist an mir, dir ꝛc., ἡ ἀράδα εἶναι εἰς ἐμὲ, εἰς ἐσὲ κτλ. εἶναι ἡ ἀράδα μου, σου κτλ., c'est mon tour, ton tour etc.

Reihen, Reigen, Reihentanz, *m.*, ὁ χορὸς (εἰς ἀράδαις), branle (danse), *m.*

Reihen, *v. a.* βάνω κατ' ἀράδαις, ranger; Perlen —, ὁρμαθιάζω μαργαριτάρια, enfiler des perles.

Reiher, Reiger, *m.*, ὁ ἐρωδιὸς, (πουλλί), héron, *m.*

Reiherbeize, *f.*, κυνῆγι τοῦ ἐρωδιοῦ, chasse *f.* du héron.

Reiherbusch, *m.*, φοῦντα ἀπὸ πτερὰ ἐρωδιοῦ, masse *f.* de héron.

Reiherfeder, *f.*, πτερὸν ἐρωδιοῦ, plume *f.* de héron.

Reim, *m.*, ἡ ὁμοιοκατάληξις, rime, *f.*; ὁ ὁμοιοκατάληκτος στίχος, (ἰταλ. ῥίμα), vers *m.* rimé.

Reimen, *v. a.* κάμνω ὁμοιοκαταλήκτους στίχους, rimer (*v. n.*); *v. n.* auch: sich —, ὁμοιοκαταλήγω, rimer (*v. n.*); *fig.* sich —, (μεταφ.) συμφωνῶ, s'accorder.

Reimer, Reimschmid, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει ὁμοιοκαταλήκτους στίχους (ἀνόστους καὶ χωρὶς πνεῦμα ποιητικόν), rimeur, rimailleur, *m.*

Reimfrey, Reimlos, *adj.* χωρὶς ὁμοιοκατάληξιν, non-rimé, blanc.

Reimsylbe, *f.*, ὁμοιοκατάληκτος συλλαβή, rime, *f.*

Rein, *adj.* καθαρός, pur; παστρικός, net, propre.

Reinheit, *f.*, ἡ καθαρότης, pureté, *f.*

Reinigen, *v. a.* καθαρίζω, purifier; παστρεύω, nettoyer; (Metalle, Zucker) —, καθαρίζω (μέταλλα, ζάχαρην), affiner; (den Leib) —, καθαρίζω (τὸ σῶμα μὲ καθαρτικά), (med.) purger.

Reinigkeit, *f.*, ἡ καθαρότης, pureté, *f.*; παστρικότης, netteté, propreté, *f.*

Reinigung, *f.*, ὁ καθαρισμὸς, τὸ καθάρισμα, purification, *f.*; πάστρευμα, ἡ πάστρευσις, nettoyement, *m.*; Mariä Reinigung, ἡ ὑπαπαντή, (la fête de) la purification, la chandeleur. s. Reinigen.

Reinigungseid, *m.*, ὅρκος μὲ τὸν ὁποῖον καθαρίζεταί τις ἀπὸ ἕνα ἔγκλημα, purgation *f.*, canonique.

Reinlich, *adj.* παστρικός, propre, net.

Reinlichkeit, *f.*, ἡ παστρικότης, propreté, netteté, *f.*

Reis, *m.*, τὸ ῥύζι, riz, ris, *m.*

Reis, Reischen, *n.*, τὸ κλωνάρι, κλωναράκι, scion, *m.*

Reisbrey, *m.*, φαγὶ ἀπὸ γάλα καὶ ῥύζι, bouillie *f.*, de riz.

Reisbund, Reisbündel, *n.*, δεμάτι ξηρὰ κλωνάρια, δεμάτι κλαδιά, fagot, cotret, *m.*, bourrée, *f.*

Reise, *f.*, ἡ ὁδοιπορία, τὸ ταξίδι, voyage; tour, *m.*; glückliche Reise! καλὸν κατευόδιον, bon voyage!

Reisebeschreiber, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ γράφει τὴν ἱστορίαν μιᾶς ὁδοιπορίας, ὁ περιηγητής, relationnaire, voyagiste, *m.*

Reisebeschreibung, *f.*, ἡ περιγραφὴ ὁδοιπορίας, περιήγησις, relation *f.* d'un voyage, voyage, *m.*

Reisebett, *m.*, κρεββάτι δι' ὁδοιπορίαν, lit *m.* de voyage. Reisebuch, *n.*, ὁδηγός (βιβλίον διὰ τοὺς ὁδοιπόρους), guide *m.* des voyageurs; ὁδοιπορικὸν βιβλίον, itinéraire, *m.*

Reisefertig, *adj.* ἕτοιμος εἰς τὸ νὰ μισεύσῃ, prêt à partir.

Reisegefährte, *m.*, ὁ συνοδοιπόρος, compagnon *m.* de voyage.

Reisegeld, *n.*, ἄσπρα δι' ὁδοιπορίαν, διὰ ταξίδι, argent qu'il faut pour faire un voyage, viatique, *m.*

Reisegeräth, *n.*, τὰ σκεύη ἢ τὰ ἀναγκαῖα δι' ὁδοιπόρον, bagage (d'un voyageur), *m.*;

Reisegesellschaft, *f.*, οἱ συνο-

δοιπόροι, compagnie *f.* de voyage.
Reisekarte, *f.*, *γεωγραφικὴ χάρτα δι' ὁδοιπόρους*, carte *f.*, itinéraire.
Reisekasten, *m.*, *κουτὶ περιέχον μερικὰ ἀναγκαῖα διὰ ταξίδι*, nécessaire, *m.*
Reisekleid, *n.*, *ὁδοιπορικὸν φόρεμα*, habit *m.*, de voyage.
Reisekosten, *f.*, *τὰ ἔξοδα τῆς ἐδοιπορίας, τοῦ ταξιδιοῦ*, frais *m. pl.* de voyage.
Reisekutsche, *f.*, *ἁμάξι ὁδοιπορικόν*, carrosse *m.* de voyage.
Reisemantel, *m.*, *ἐπανωφόρεμα δι' ὁδοιπορίαν*, manteau *m.* de voyage.
Reisen, *v. n.* *ὁδοιπόρῶ, ταξιδεύω, κάμνω ταξίδι*, voyager, faire voyage.
Reisen, *n.*, *τὸ ὁδοιπόρημα, ταξίδευμα*, action *f.* de voyager, voyages, *m. pl.*
Reisende, *m.*, ein Reisender, *ὁ ὁδοιπόρος, ταξιδιώτης*, voyageur, *n.*; passager, *m.*
Reisepaß, *m.*, *τὸ πασσαπόρτο δι' ὁδοιπόρον*, (*πάσσόσι*), passe-port, *m.*
Reiserock, *m.*, *ταξιδιωτικὸν φόρεμα*, surtout, *m.*
Reisetasche, *f.*, *δισάκκι ὁδοιπόρου*, sacoche, *f.*
Reisewagen, *m.*, *ἁμάξι ὁδοιπορικόν*, voiture *f.* de voyage.
Reisholz, Reisig, *m.*, *ξηρὰ κλωνάρια, ξηρα κλαδάκια* (*διὰ καύσιμον*), ramilles, *f. pl.*
Reismuß, s. Reisbrey.
†Reisige, *m.*, *ἱππεὺς στρατιώτης* (*κοινός*), (simple) cavalerie, *m.*; der reisige Zeug, *τὸ ἱππικόν*, cavalerie, *f.*
Reißbley, *n.*, *μολύβι διὰ μολυβοκόνδυλα*, crayon *m.* de mine.
Reißbret, *n.*, *σανίδι ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἐξαπλώνουν τὸ χαρτὶ διὰ ζωγραφικὰ ἢ γεωμετρικὰ σχεδιάσματα*, table *f.* à dessiner, à crayonner.
Reißen, *v. a.* *σχίζω, ξεσχίζω*, déchirer, rompre; (wegreißen, fortreißen), *ἁρπάζω, ἀφαρπάζω*, arracher, emporter; einen Hengst —, *μουνουχίζω ἕνα ἄτι*, châtrer, hongrer un cheval; einen Fisch —, *ἐξεντερίζω ἕνα ψάρι*, éventrer un poisson; (zeichnen), *σχεδιάζω* (*μὲ μολυβοκόνδυλον κτλ.*), crayonner, dessiner; *fig.* dahin —, *ἀναρπάζω* (*εἰς ἔκστασιν, εἰς χαράν, εἰς ἀταξίας κτλ.*) ravir, emporter, *v. n.* *σχίζομαι*, se déchirer, se fendre, *χαλνοῦμαι* (*λέγεται διὰ φορέματα κτλ.*) s'user (en parlant des habits), *v. i.* es reißt, *πονεῖ ἀπὸ ῥευματισμόν*), causer des tiraillements, des rhumatismes; es reißt mich in den Zähnen, *πονοῦν τὰ δόντιά μου*, j'ai mal aux dents; es reißt mich im Leibe, *ἔχω χολικὸν πάθος, κοιλιόπονον*, j'ai des tranchées; man reißt sich um diese Waare, *οἱ ἀγορασταὶ στρημώνονται διὰ νὰ ἀγοράσουν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα*, la presse est à cette marchandise.
Reißen, *n.*, *τὸ ἅρπαγμα, ὁ ἀφαρπαγμός*, arrachement, ravissement, *m.* (Zeichnen), *τὸ σχεδίασμα*, action de crayonner, de dessiner; (in den Zähnen, im Leibe), *πόνος εἰς τὰ δόντια, εἰς τὴν κοιλίαν κτλ.* *ὁ ῥευματισμός*, mal *m.* aux dents, tranchées *f. pl.* etc. rhumatisme, *m.*
Reißend, *adj.* *ἀφαρπακτικός, ὁρμητικός*, qui emporte, qui arrache etc.; ein reißender Strom, *ὁρμητικὸς ποταμός*, un torrent rapide; ein reißendes Thier, *ἕνα ἄγριον, ἁρπακτικὸν ζῶον*, une bête féroce
Reißer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ σχεδιάζει*, dessinateur, *m.*; *ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον οἱ ξυλουργοὶ χαραχώνουν τὰ σανίδια*, rouannette, *f.*
Reißfeder, *f.*, *εἶδος γραφείου διὰ γεωμετρικὰ σχεδιάσματα*, plume *f.* à dessiner, tire-ligne, *m.*
Reißkohle, *f.*, *κάρβουνον διὰ σχεδιάσματα ζωγράφων*, crayon *n.* de charbon, charbon *m.* de saule, *m.*; Reißschiene, *f.*, *κανὼν* (*λινίρι*) *διὰ γεωμετρικὰ σχεδιάσματα*, règle *f.*
Reißzeug, *m.*, *κουτὶ μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ γεωμετρικὰ σχεδιάσματα*, étui *m.* de mathématique.
Reitbahn, *f.*, *ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον γυμνάζονται ἐκεῖνοι ὁποῦ μανθάνουν νὰ ἱπ-*

πεύουν, τὸ ἱπποδρόμιον, manège, *m.*

Reiten, *v. n. et adj.* ἱππεύω, καβαλικεύω, πηγαίνω καβάλα, être à cheval, aller à cheval, monter à cheval, monter.

Reiten, *n.*, τὸ ἵππευμα, (καβαλίκευμα), action *f.* d'aller à cheval.

Reiter, *m.*, ὁ ἱππεὺς, καβαλάρης, cavalier, *m.*; spanischer —, παρκάνι (ξύλον σταυρωτόν), cheval *m.* de frise.

Reiterey, *f.*, τὸ ἵππευμα, (καβαλίκευμα), façon *f.* d'être à cheval; (Cavallerie), τὸ ἱππικὸν, (ἡ καβαλαρία), cavalerie, *f.*

Reitersalbe, *f.*, ἀλειφὴ κατὰ τῆς ψώρας, onguent *m.* gris.

Reiterwache, *f.*, ἱππεῖς (καβαλάροι) ὁποῦ φυλάγουν ἕναν τόπον (μάλιστα τὸ στρατόπεδον), garde *f.* de cavalerie; vedette, *f.*

Reitgerte, *f.*, καμτζίκι μικρὸν ἢ βέργα τοῦ ἱππέως, gaule, houssine, *f.*

Reithaus, *m.*, s. Reitbahn.

Reitknecht, *m.*, ὁ ἱπποκόμος, σεήζης, palefrenier, *m.*

Reitkunst, *f.*, ἡ ἱππευτικὴ, ἱππεία, (τὸ καβαλίκευμα), équitation, *f.*

Reitlings, *adv.* καβαλικευτά, à chevauchons, à califourchon.

Reitpeitsche, *f.*, καμτζίκι ἱππέως (καβαλάρου), gaule, houssine, *f.*

Reitochs, *m.*, ταῦρος (βίδι ἀκέραιον), taureau, *m.*

Reitpferd, *n.*, ἄλογον τῆς σέλλας, ἄλογον διὰ καβαλλίκευμα, cheval *m.* de selle.

Reitrock, *m.*, φόρεμα διὰ καβαλίκευμα, casaque, *f.*; (für Frauenzimmer), τρανὸν φουστάνι (διὰ γυναῖκες ὁποῦ ἱππεύουν), devantière, *f.*

Reitschule, *f.*, γυμνάσιον διὰ τὸ καβαλίκευμα, manége, *m.*

Reitstall, *m.*, ἀχοῦρι εἰς τὸ ὁποῖον ἔχουν τὰ ἄλογα μὲ τὰ ὁποῖα γυμνάζονται οἱ ἀρχάριοι εἰς τὴν ἱππευτικήν. (für Reitbahn), s. Reitbahn.

Reitstiefel, *m.*, ὑπόδημα διὰ καβαλίκευμα, botte *f.* de cavalier, botte forte.

Reitzeug, *n.*, τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ καβαλίκευμα, harnais, *m.*

Reiz, *m.*, (Erregung), τὸ ἐρέθισμα, ἡ παρακίνησις, irritation, *f.*; (das Anziehende), τὸ θέλγητρον, τὸ ἑλκυστικόν, charme, appas, attrait, *m.*

Reizbar, *adj.* εὐκολοερέθιστος, ὁποῦ εὔκολα ἐρεθίζεται, irritable; εὔκωλος εἰς τὸ νὰ θυμώσῃ, fougueux.

Reizbarkeit, *f.*, τὸ εὐκολοερέθιστον, irritabilité, *f.*

Reizen, *v. a.* (erregen), ἐρεθίζω, παρακινῶ, irriter, provoquer, exciter, aiguillonner, animer; (anlocken), ἑλκύω, τραβῶ, attirer; (einnehmen), θέλγω, (μαγεύω τὴν καρδίαν), charmer.

Reizend, *adj.* θελκτικὸς, ὡραῖος, εὔμορφος, νόστιμος, charmant, attrayant.

Reizlos, *adj.* χωρὶς θέλγητρα, ἄνοστος, sans charmes.

Reizung, *f.*, τὸ ἐρέθισμα, ὁ ἐρεθισμός, irritation, *f.* aiguillon, *m.*

Rejolen, s. Riolen.

Rekel, *m.*, *pop.* ἕνας ἀπολίτευτος, ἀπαίδευτος, χονδροειδέστατος, palot, rustre, *m.*

Relegiren, *v. a.* ἐξορίζω (μάλιστα μαθητὴν ἀπὸ τὸ σχολεῖον ἢ ἀπὸ τὴν ἀκαδημίαν), reléguer.

Religion, *f.*, ἡ θρησκεία, ἡ πίστις, religion, *f.*

Religionsduldung, *f.*, ἀνεξιθρησκεία, tolérance, *f.*

Religionseifer, *m.*, ὁ ζῆλος διὰ τὴν θρησκείαν, zèle *m.* pour la religion.

Religionsfreiheit, *f.*, ἐλευθερία τῆς θρησκείας, τῆς πίστεως, exercice *m.* libre de la religion.

Religionskrieg, *m.*, πόλεμος διὰ τὴν θρησκείαν, διὰ τὴν πίστιν, guerre *f.* de religion.

Religions-Parthey, *f.*, μέρος ὁμόθρησκον ἢ ὁμόπιστον, partie *f.* en matière de religion.

Religionsspötter, *m.*, κατήγορος ἢ περιγελαστὴς τῆς πίστεως, libertin, (qui se moque de la religion), *m.*

Religionsstreit, *m.*, φιλονεικία ὑπὲρ θρησκείας ἢ πίστεως, controverse, *f.*

Religionstrennung, f., σχίσμα εἰς τὴν θρησκείαν, schisme, f.
Religionsübung, f., ἡ λατρεία, ἡ ἐξακολούθησις τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν θρησκείαν, exercice m. de la religion.
Religionsverwandter, m., ὁμόθρησκος, ὁμόπιστος, qui est de la même religion.
Religionszwang, m., ἐμπόδιον τῆς θρησκείας, ἐμποδισμένη ἐλευθερία τῆς πίστεως, contrainte f. dans l'exercice de la religion.
Religiös, adv. εὐλαβής, εὐσεβής, religieux, pieux.
Religiose, m., s. Ordensgeistlicher.
Religiosität, f., ἡ εὐσέβεια, piété, f.
Reliquie, f., λείψανον (μάλιστα ἁγίου τινός), relique, f.
Reliquien-Kästchen, n., ἡ λειψανοθήκη, reliquaire, m.
Remise, f., s. Schuppen.
Remittiren, s. Uebersenden, Ueberschicken, Zurücksenden, Zurückschicken.
Renegat, m., ὁ ἀποστάτης (ἀπὸ τὴν πίστιν), renegat, m.
Renette, f., Renettenapfel, m., εἶδος μήλου, reinette, f.
Rennbahn, f., τὸ στάδιον, ἱπποδρόμιον, carrière, lice, f.
Rennen, v. n. τρέχω, courir; v. a. einem den Degen durch den Leib —, τρυπῶ τινὰ μὲ τὸ σπαθί, passer l'épée au travers du corps à q.
Renner, m., ἄλογον ταχυδρόμον, coursier, m.
Rennschiff, n., πλοῖον ταχυδρόμον, corvette, f., yacht, m.
Rennschlitten, m., σάνια ὁποῦ κινεῖται ὀγλήγωρα, (σάνια διὰ σεργιάνι), s. Schlitten, traîneau m. de course.
Rennstein, s. Rinnstein.
Rennthier, n., ὁ ἱππέλαφος, εἶδος ἐλαφιοῦ εἰς τὰ βόρεια μέρη, renne, m.
Renommist, m., καυχησιάρης, ὁποῦ κάμνει ἐπίδειξιν (ὑποκρινομένου) ἡρωϊσμοῦ, bretteur, brétailleur, m.
Rente, f., χρονικὸν εἰσόδημα (ἀπὸ καπιτάλι μὲ διάφορον), rente, f.
Renteney, f., Rentamt, n., Rentkammer, f., ἡ ἐπιτροπία τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων, bureau m. de finances.
Rentenirer, Rentirer, Rentner, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει χρονικὸν εἰσόδημα ἀπὸ διάφορον καπιταλιοῦ, rentier, m.
Rentiren, v. a. (einbringen), φέρω (εἰσοδήματα), rendre, rapporter.
Rentkammer, f., s. Renteney.
Rentmeister, m., ὁ ἐπίτροπος τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων, trésorier, m.
Reparatur, f., s. Ausbesserung.
Repariren, v. a. s. Ausbessern.
Repertorium, n., ἡ ἀπογραφή, ὁ πίναξ, répertoire, m.
Repetent, m., διδάσκαλος ὁποῦ ἐπαναλαμβάνει μὲ τοὺς μαθητὰς τὰ μαθήματά των, répétiteur, m.
Repetiren, v. a. (wiederholen) ἐπαναλαμβάνω, ξαναδευτερώνω, répéter.
Repetir-Uhr, f., ὡρολόγιον ὁποῦ κτυπᾷ τὰς ὥρας, (κοινῶς· ὡρ. μὲ τὸ ῥεπετίρι), montre f. à répétition.
Replik, f., (Gegenantwort), ἡ ἀνταπόκρισις, replique, f.
Repositorium, n., (Bücherbret), σανίδι διὰ καλοθεσίαν βιβλίων, tablettes, f. pl.
Repphuhn, n., s. Rebhuhn.
Repressalien, f., ἐκδίκησις πολεμική, ἀντιλαφυραγωγία, ἀντικούρσευμα, représailles, f. pl.
Republik, f., ἐλευθέρα πολιτεία, (ἀριστοκρατία ἢ δημοκρατία). κοινῶς· ῥεπούμπλικα, république, f.
Republikaner, m., ἄνθρωπος ἐλευθέρας πολιτείας, (ῥεπουμπλικάνος), républicain m.
Republikanisch, adj. ἀριστοκρατικὸς ἢ δημοκρατικὸς, (ῥεπουμπλικάνικος), républicain, (adj.)
Rescript, n., ἀπόκρισις βασιλέως εἰς τὴν παρακάλεσιν ἑνὸς ὑποτακτικοῦ του, rescrit.
Reservat, n., s. Vorbehalt.
Reserve, f., σῶμα στρατιωτικὸν φυλαττόμενον διὰ ξεχωριστὴν χρῆσιν, réserve f., corps m. de réserve.
Resident, m., ὁ ῥεζιδέντος, εἶδος πρέσβυος κατωτέρου, résident, m.
Residenz, f., ἡ βασιλεύουσα, κατοικία τοῦ βασιλέως ἢ ἡγεμόνος, résidence, f.
Residiren, v. n. κατοικῶ, ἔχω τὴν κατοικίαν μου, résider.
Resolut, s. Entschlossen.

Resolution, *f.*, s. Entschluß, Beschluß.
Resolviren, s. Entschließen, Beschließen.
Resonanz, *f.*, Resonanzboden, *m.*, *σανίδι λεπτὸν εἰς τὸ κλαβῆρι κτλ. ὁποῦ αὐξάνει τὸν τόνον*, résonnance, table, *f.*
Respect, *m.*, *τὸ σέβας*, respect, *m.*
Respectiren, *v. a.* *σέβομαι, τιμῶ*, respecter; einen Wechsel —, *δέχομαι μίαν χαμβιάλην* (*ἕνα βέξηλον*), honorer une lettre de change.
Respect-Tag, *m.*, *ἡμέρα ἀναβολῆς* (*εἰς τὴν πληρωμὴν μιᾶς χαμβιάλης*, jour *m.* de grâce, jour de faveur.
Respondent, *m.*, *ὁ ἀνταποκριτής* (*εἰς ἀκαδημικὰς φιλονεικίας*), répondant, soutenant, *m.*
Rest, *m.*, *τὸ ἐπίλοιπον, αὐτὸ ὁποῦ ἀπομένει*, reste, restant, résidu, *m.*; (Rückstand), *ἐπίλοιπον τοῦ χρέους, τὸ χρεοστούμενον*, reliquat, restant, arrérage m.; *fig.* einem den — geben, *προξενῶ θάνατον, σκοτώνω τινά*, donner le reste à q., achever q.; er hat den —, *εἶναι ὅλο χαλασμένος εἰς τὴν ὑγίειαν του*, sa santé est délabrée, ruinée; *εἶναι ὅλο μεθυσμένος*, il est enivré, soûl.
Restant, *m.*, *χρεώστης, ὁποῦ ἀπέμεινε χρεώστης*, reliquataire, *m.*
Restiren, Resten, *v. a. et. n.* *μένω χρεώστης*, rester, être en reste.
Retirade, *f.*, *ἀναχωρισμὸς* (*στρατεύματος νικημένου*), retraite, *f.* s. Rückzug
Retiriren, *v. n.* und: sich —, *v. r.* *ἀναχωρῶ, τραβειοῦμαι ὀπίσω*, se retirer.
Retorte, *f.*, *ἀγγεῖον μὲ στενὸν λαιμὸν διὰ τὸ ἀλαμπικάρισμα*, retorte, cornue, *f.*
Retze, *f.*, *ἀρσενικὸν σκυλί, σκύλος*, chien (mâle), m.
Retten, *v. a.* *ἐλευθερώνω* (*ἀπὸ κίνδυνον, ἀπὸ θάνατον*). *λυτρώνω*, sauver, délivrer; sich —, *ἐλευθερώνομαι, γλυτώνω*, se sauver.
Retter, *m.*, *ὁ ἐλευθερωτής, λυτρωτής*, sauveur, libérateur, *m.*
Rettig, *m.*, *τὸ ῥάπανον, ῥαπάνι*, raifort, *m.*
Rettung, *f.*, *ἡ ἐλευθέρωσις, λύτρωσις, γλύτωσις*, délivrance, *f.*
Reue, *f.*, *ἡ μεταμέλεια, μετάνοια*, repentir, regret, *m.*
Reuen, *v. i.* es reuet mich, *μεταμέλει με, μετανοῶ*, regretter, avoir regret, se repentir.
Reuig, Reuevoll, *adj.* *ὁποῦ μετανοεῖ*, repentant.
Reukauf, *m.*, *τὰ ἄσπρα ὁποῦ πληρώνει ἐκεῖνος ὅστις δὲν πέρνει τὸ πρᾶγμα, διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ὁποίου ἐσυμφώνησε*, dédit, *m.*, folle enchère, *f.*
Reuse, *f*, *εἶδος δικτύου πλεγμένου ἀπὸ βέργαις*, natte, *f.*
Reute, Reuthacke, *f.*, *ἡ δίκελλα, τὸ δικέλλι, σκαλευτῆρι*, houe, *f.*
Reuten, *v. a.* *σκαλεύω, ξεριζώνω*, déraciner, extirper.
Reuthaue, s. Reute.
Reuvoll, s. Reuig.
Reverenz, *f.*, *m.*, *ταπεινὴ προσκύνησις*, révérence, *f.* s. Verbeugung.
Revers, *m.*, *ἡ ὑποχρέωσις, γράμμα μὲ τὸ ὁποῖον ὑποχρεώνεταί τις*, revers, *m.*; *ἀμοιβαία ὑπόσχεσις, ἀμοιβαία ὑποχρέωσις*, contre-lettre; contre-promesse, *f.*, (Rückseite einer Münze), *τὸ ὀπισινὸν μέρος τοῦ νομίσματος*, (*τῆς μονέδας*), le revers (d'une monnaie).
Reversiren, sich, *v. r.* *ὑποχρεώνομαι διὰ γράμματος*, donner une contre-lettre, une contre-promesse.
Revidiren, *v. a.* s. durchsehen.
Revier, *n.*, *ἕνα μέρος ἑνὸς δάσους* (*μάλιστα διὰ τὸ κυνῆγι*), varenne, *f.*; *ὁ τόπος, τὰ περίχωρα*, contrée, *f.*, district, *m.*
Revieren, *v. n.* *τρέχω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ νὰ εὕρω τὸ ἴχνος ἑνὸς θηρίου*, (*λέγεται διὰ τὰ σκυλιά*), fureter, fouler.
Revision, *f.*, s. Durchsicht.
Revolution, *f.*, *μεταβολὴ πολιτική, ἀνατροπή*, revolution, *f.*
Rhabarber, *m.*, *τὸ ῥαμπάρμπαρον, ῥεβέντι*, rhubarbe, *f.*
Rhapontik, *f.*, *τὸ κενταύριον μέγα*, (*ῥίζα τις διὰ σαλάταν*), rapontic, *m.*
Rhede, s. Reede.

Rheinwein, *m.*, κρασὶ ἀπὸ τὰ μέρη τοῦ Ῥήνου ποτάμου, vin *m.* du Rhin.
Ribbe, s. Rippe.
Richtbeil, *n.*, τὸ τζεκοῦρι, μὲ τὸ ὁποῖον ἀποκεφαλίζουν τὸν κατάδικον, hache *f.* du bourreau.
Richtbley, *n.*, ἡ στάθμη, μολύβι κρεμάμενον ἀπὸ ἕνα σχοινί, plomb, *m.*
Richten, *v. a.* σταίνω, διευθύνω, γυρίζω, dresser, diriger, tourner; ein Geschütz —, διευθύνω, γυρίζω ἕνα κανόνι, braquer, pointer un canon; empor —, σηκώνω, dresser, élever; (urtheilen), κρίνω, juger; etwas ins Werk —, βάνω εἰς πρᾶξιν, ἐξακολουθῶ, ἐκτελῶ, venir à bout de qc., effectuer, achever; einen —, (vom Scharfrichter), ἀποκεφαλίζω, justicier, supplicier, exécuter; sich — nach einem, προσαρμόζομαι εἰς τὴν θέλησίν τινος, se régler sur q., s'accommoder à l'humeur de q.
Richter, *m.*, ὁ κριτής, juge, *m.*
Richteramt, *n.*, ἐπάγγελμα κριτοῦ, judicature, *f.*
Richterlich, *adj.* τοῦ κριτοῦ, de juge; richterlicher Ausspruch, ἀπόφασις κριτοῦ, sentence, *f.*, arrêt, *m.*
Richtern, *v. a.* κρίνω ψιλὰ, μὲ πολλὴν ἀκρίβειαν, μὲ μικροπρεπῆ τρόπον, critiquer, censurer.
Richterstube, *f.*, ὀνδᾶς τοῦ κριτηρίου, salle *f.*, d'audience.
Richterstuhl, *m.*, καθέδρα κριτοῦ, siége, tribunal, *m.*
Richtig, *adj.* ὀρθὸς, ἀληθινὸς, ὁποῦ δὲν ἔχει λάθος, droit, juste, exact, bon; juste, exactement, sans faute; *adv.* ὀρθῶς, ἀληθινὰ, χωρὶς λάθος, καλὰ, μάλιστα, καλὰ λέγεις, bon, juste, vous avez raison.
Richtigkeit, *f*, τὸ ὀρθὸν, ἀληθινόν, justesse, exactitude, précision, *f.*; es hat seine Richtigkeit, καλὸν εἶναι, ἔχει τὸν τόπον του, c'est juste, c'est bon.
Richtkeil, *m.*, ἡ σφῆνα μὲ τὴν ὁποίαν σηκώνουν καὶ κατηβάζουν τὸ κανόνι, (artill.) coin de mire, chevet, *m.*
Richtmaaß, *n.*, s. Eichmaß.
Richtplatz, *m.*, ὁ τόπος τῆς καταδίκης, lieu *m.* de supplice.
Richtscheit, *n.*, ὁ γνώμων, ὀρθογώνιον σανιδάκι μὲ τὸ ὁποῖον οἱ τέκτονες βάνουν ὀρθὰ τὸν τοῖχον, règle (des charpentiers), *f.*
Richtschnur, *f.*, σχοινὶ ὁποῦ μεταχειρίζονται οἱ τέκτονες ὡς στάθμην, cordeau, *m.*; (μεταφ.) κανὼν, κανόνας, *fig.* règle, *f.*, modèle, exemple, *m.*
Richtschwert, *n.*, σπαθὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἀποκεφαλίζουν τὸν κατάδικον, glaive (du bourreau), *m.*
Richtstatt, Richtstätte, *f.*, s. Richtplatz, *m.*
Ricke, *f.*, (bei den Jägern), τὸ θηλυκὸν τοῦ ζορκαδιοῦ, chevrette, *f.*
Riechen, *v. a.* μυρίζω, αἰσθάνομαι μυρωδιὰν ἢ βρώμαν, ὀσφραίνομαι, sentir, flairer qc.; *v. n.* μυρίζω, ἀναδίδω μυρωδιὰν ἢ βρώμαν, sentir (bon ou mauvais); (für: stinken), βρομῶ, puer, sentir mauvais.
Riechfläschchen, *n.*, φιαλάκι μὲ μυρωδικά, flacon, *m.*
Riecher, *m.*, (*pop.*), ἡ μύτη (ταπεινῶς καὶ καταφρονητικῶς), nez, *m.*
Riefe, *f.*, ἡ χαραγματιά, cannelure, *f.*
Riefen, Riefeln, s. Reifen, Reifeln.
Riegel, *m.*, ὁ σύρτης, verrou, *m.*
Riegelschloß, *n.*, κλειδωνιὰ μὲ σύρτην, serrure *f.* à pêne.
Riemen, *m.*, τὸ λουρί, courroie, *f.*
Riemer, *m.*, ὁ λουρᾶς, ceinturier, *m.*
Riese, *m.*, ὁ γίγας, γίγαντας, géant, *m.*
Rieseln, *v. n.* τρέχω, πίπτω μὲ μουρμούρισμα (ὡς μία πηγή, κτλ.), ruisseler.
Riesenförmig, Riesenmäßig, *adj.* γιγαντιαῖος, γιγαντικός, gigantesque, colossal.
Riesin, *f.*, ἡ γιγάντισσα, géante, *f.*
Rieß, *n.*, ἕνα καδέρνον χαρτὶ, (εἴκοσι τεστέδες, 480 ἢ 500 κόλλαις), rame (de papier), *f.*
Rieth, Riethgras, *n.*, ὁ σχοῖνος, τὸ βροῦλλον, σπάρτον, (φυτόν), roseau *m.* de ma-

rais, canne, *f.*; laiche, *f.*;
Riff, *n.*, ἡ ξέρες (σωρὸς ἄμμου καὶ σκόπελοι εἰς τὴν θάλασσαν), banc *m.* de sable et de pierre, *m.*
Riffel, *f.*, ἡ λανάρα, τὸ κτένι διὰ τὸ καννάβι καὶ λινάρι, drége, *f.*
Riffeln, *v. a.* λαναρίζω, κτενίζω (καννάβι καὶ λινάρι), dréger; einen —, (μεταφ.) κάμνω τινὰ πολιτικώτερον καὶ φρονιμώτερον, déniaiser, dépayser q.
Rigolen, s. Riolen.
Rind, *n.*, τὸ βόδι ἢ ἡ ἀγελάδα, bête *f.* à cornes, boeuf *m.* ou vache, *f.*
Rinde, *f.*, ἡ φλοῦδα, écorce, *f.*; (von Brod) φλοῦδα ψωμιοῦ, croûte *f.* de pain.
Rinderbraten, Rindsbraten, *m.*, βόδιον ψητόν, du boeuf rôti.
Rindern, *v. n.* die Kuh rindert, ἡ ἀγελάδα ἐπιθυμεῖ τὸν ταῦρον, la vache est en chaleur; die Kuh hat gerindert, ὁμοίως· ἡ ἀγελάδα εἶναι ἐγγαστρωμένη, la vache est pleine.
Rindfleisch, *n.*, βόδιον κρέας, du boeuf.
Rindsleder, *n.*, βόδιον πετζί, cuir *m.* de boeuf.
Rindvieh, *n.*, τὰ βόδια, ἡ ἀγελάδαις, gros bétail, *m.*; *vulg.* ein —, ἕνας βούβαλος, ἀνόητος, κούτζουρον, gros butor, bête, *f.*
Ring, *m.*, τὸ δακτυλίδι, anneau, *m.*; (Reifen), τὸ στεφάνι, cercle, anneau, *m.*; (an einer Kette), ἡ κρικέλλα, chaînon, *m.*
Ringel, *m.*, ἡ κρικέλλα, τὸ στεφανάκι, petit anneau, annelet, *m.*
Ringelblume *f.*, ἡ μαργαρίτα, λουλοῦδι, souci (fleur), *m.*
Ringelig, *adj.* στριφογυρισμένος, annelé.
Ringeln, *v. a.* στριφογυρίζω (τὰ μαλλιά), boucler (les cheveux).
Ringelreim, Ringelgedicht, *n.*, ποίημά τι συνθεμένον ἀπὸ δεκατρεῖς σίχους, rondeau, *m.*
Ringelrennen, s. Ringrennen.
Ringeltaube, *f.*, εἶδος περιστερᾶς μελαχρινῆς μὲ ἄσπρον κύκλον τριγύρου τοῦ λαιμοῦ, pigeon à collier; ramier, *m.*
Ringen, *v. n.* παλαίω, παλεύω, lutter; *fig.* mit dem Tode —, lutter contre la mort, être à l'agonie; *v. a.* nasse Wäsche —, στραγγίζω τὰ πλυμμένα πανία, tordre (le linge mouillé).
Ringen, *n.*, τὸ πάλευμα, lutte, *f.*; τὸ στράγγισμα, action *f.* de tordre (le linge).
Ringer, *m.*, ὁ παλαιστής, lutteur, *m.*
Ringfinger, *m.*, ὁ τέταρτος δάκτυλος, doigt *m.* annulaire.
Ringförmig, *adj.* στεφανοειδής, ὅμοιος μὲ στεφάνι, annulaire.
Ringfutter, Ringkästchen, *n.*, κουτὶ διὰ δακτυλίδι, δακτυλιοθήκη, baguier, *m.*
Ringkragen, *m.*, πλάκα χρυσωμένη τὴν ὁποίαν φοροῦν εἰς τὸν λαιμὸν οἱ ὀφφικιάλοι τῆς πεζούρας, hausse-col, *m.*
Ringmauer, *f.*, περίφραγμα μὲ τοῖχον, τοῖχος ὁποῦ περικλύει, mur *m.* de clôture.
Ringrennen, *n.*, τὸ στεφανοδρόμιον, παιγνίδι τι εἰς τὸ ὁποῖον κτυποῦν μὲ λόγχαις ἕνα κρίκον κρεμάμενον, course *f.* de bague.
Rings-herum, Rings umher, *adv.* τριγύρω, τριγύρου, autour, tout autour, à l'entour.
Rinne, *f.*, (Dachrinne), αὐλάκι διὰ τοῦ ὁποίου στάζει ἡ βροχὴ ἀπὸ τὴν στέγην, τὸ κατάκλυστρον, gouttière, *f.*; (in einer Säule), χαραγματιὰ εἰς στύλον, cannelure, *f.*; (Gassenrinne), αὐλάκι διὰ τοῦ ὁποίου ἐβγαίνει τὸ νερὸν τῆς βροχῆς ἀπὸ τὰ σοκκάκια, ὁ νεροχύτης, égout, canal, *m.*
Rinnen, *v. a.* ῥέω, τρέχω, ruisseler, couler.
Rinnleiste, *f.*, στολισμός τις εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ στύλου εἰς σχῆμα στεφανιοῦ, (archit.) cymaise, doucine, *f.*
Rinnstein, *m.*, ὁ νεροχύτης, αὐλάκι διὰ τὰ ἄπαστρα νερὰ εἰς τὸ σοκκάκι, culière, *f.*
Riolen, *v. a.* κάμνω αὐλάκια εἰς τὴν γῆν, effondrer.
Rippe, *f.*, τὸ πλευρὸν (τοῦ σώματος, ὁμοίως· τοῦ καραβιοῦ), côte, *f.* (du corps et d'un navire).

Rippeln, sich, (fam.) κινοῦμαι, σηκώνομαι, branler, remuer.
Rippen, v. a. χαρακώνω, κάμνω χαραγματιαῖς, canneler.
Rippenbr..ten, m., μοσχαρίσια πλευράκια ψητά, cô'elettes f. pl. de veau.
Rippenfell, n., τὸ πλευρὸν (μεμβράνα). (anat.) plevre, f.
Rippenstoß, m., κτύπημα εἰς τὰ πλευρά, coup m. dans le flanc.
Rippenstück, n., πλευρὸν ζώου (μάλιστα μοσχαριοῦ), haut côté, m.
Rispe, f., πολλὰ ἄνθη εἰς ἕνα καλάμι, panicule, m.
Riß, m., ἡ σχισμάδα, déchirure, fente, crevasse, f.; (Zeichnung), τὸ σχεδίασμα ζωγράφου, ἡ ἰχνογραφία, plan, dessin, m.
Rissig, adj. σχισμένος, γεμάτος σχισμάδαις, fêlé, crevassé, gercé.
Rist, m., (bey Pferden), τὸ πλατάρι τοῦ ἀλόγου, garrot (du cheval), m.; (an der Hand), ὁ καρπὸς, ἡ ῥίζα τῆς χειρός, carpe, poignet, m.; (am Fuße), τὰ ἄνω μέρος τοῦ ποδός, coude-pied (de l'homme), m.
Ritt, m., ἕνα ἵππευμα, ἕνα καβαλίκευμα, (ἕνα σεργιάνι ἢ ταξίδι ὁποῦ γίνεται καβάλα), tour m. à cheval, cavalcade, f.
Ritter, m., (eines Ordens), ἱππεὺς τάγματος, καβαλέρης, chevalier, m.; ὁ ἱππεὺς, καβαλάρης, ἐκεῖνος ὁποῦ ἱππεύει, (καβαλικεύει), cavalier (qui est à cheval); arme Ritter (ein Gebäck), εἶδος ζυμαρικοῦ τηγανισμένου, beignets, m. pl.; er bäckt arme Ritter, αὐτὸς εἶναι πάμπτωχος, il tire le diable par la queue (il est très-pauvre).
Ritterakademie, f., ἀκαδημία ἢ σχολεῖον διὰ νέους εὐγενεῖς, académie, f.
Rittergeschichte, f., ἱστορία διὰ ἱππεῖς εὐγενικούς (τοῦ παλαιοῦ καιροῦ), histoire f. de chevalerie.
Rittergut, n., ὑποστατικὸν μεγάλον ἀρχοντικόν, terre f. noble.
Ritterlich, adj. ὁποῦ ἀνήκει εἰς ἱππέα, (εἰς καβαλέρην), de chevalier, chevaleresque; (tapfer), ἀνδρεῖος, vaillant, brave.
Ritterorden, m., ἱππικὸν τάγμα, καβαλερικὸν τάγμα, ordre m. de chevalerie.
Ritterpferd, n., ἄλογον ἱππέως (εὐγενικοῦ), cheval m. de chevalier; ὑποχρέωσις νὰ δουλεύῃ τις εἰς τὸν πόλεμον μὲ ἄλογον ἐδικόν του, obligation f. d'un vassal de servir à la guerre à cheval et à ses propres frais; ὑποχρέωσις νὰ πληρώσῃ δι' αὐτὸ μίαν διωρισμένην ποσότητα, écuage, m.
Rittersaal, m., σάλα διὰ συνάθροισιν εὐγενῶν ἱππέων, salle f. des chevaliers.
Ritterschaft, f., ἀξία εὐγενικοῦ ἱππέως, chevalerie, f.; ἡ εὐγενεῖς ἱππεῖς, οἱ καβαλέροι, les chevaliers, m. pl., la noblesse.
Ritterschlag, m., ἀναβιβασμὸς εἰς ἀξίαν ἱππέως (καβαλέρου) ὁποῦ γίνεται μὲ ἕνα ἐλαφρὸν κτύπημα τοῦ πλάτους τοῦ σπαθιοῦ εἰς ταῖς πλάταις, reception f. d'un chevalier.
Rittersitz, m., κατοικία εὐγενοῦς ἱππέως (καβαλέρου) εἰς ἕνα ὑποστατικόν, siége, château m. d'un chevalier.
Ritterspiel, n., παιγνίδι ἱππικόν, ἱππομαχία, μάχη εὐγενῶν ἱππέων διὰ γύμνασιν, tournoi, m.
Ritterspern, m., πτερνιστήριον ἱππέως, (μαχμούζι καβαλέρου), éperon m. de chevalier; (eine Pflanze), τὸ δελφίνιον, (φυτόν τι), pied m. d'alouette (plante), f.
Ritterstand, m., ἡ ἀξία εὐγενοῦς ἱππέως, chevalerie, f., rang m. d'un chevalier; οἱ εὐγενεῖς, les chevaliers, m. pl., la noblesse.
Ritterzug, m., ἐκστρατεία ἱππέως εὐγενοῦς εἰς τὸν πόλεμον, croisade, f.
Rittlings, s. Reitlings.
Rittmeister, m., καπιτάνος εἰς τὸ ἱππικὸν, (εἰς τὴν καβαλαρίαν), capitaine m. de cavalerie.
Ritz, m., Ritze, f., ἡ σχισμάδα, χαραγματιά, fente, fêlure; τζουγκράνισμα, égratignure, f.
Ritzen, v. a. γρατζουνιάζω, τζουγκρανίζω, érailler, entamer, égratigner.
Ritzig, adj. ὁποῦ ἔχει σχισμάδαις, fêlé; s. Rissig.

Robbe, m., ἡ φωκὴ, φώκια, chien m. de mer.
Roche, m., (ein Fisch), ἡ βατὶς, τὸ σιάκι, ἡ ῥίνα, (ψάρι), raie (poisson), f.; (oder: Rochen, im Schachspiele), ὁ πύργος εἰς τὸ σατράτζι, tour (au jeu des échecs), f.
Röcheln, v. n. ἀγκομαχῶ, ῥέγχω, ῥουχαλίζω (ὡς ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι εἰς ἀγωνίαν), râler.
Röcheln, n., τὸ ἀγκομάχισμα, ῥουχάλισμα, râlement, m.
Rock, m., (dim. Röckchen), τὸ φόρεμα, robe, f., justaucorps, m; (Weiberrock), τὸ φουστάνι, jupe, f.
Rocken, Spinnrocken, m., ἡ ἠλακάτη, ῥόκα διὰ γνέσιμον, quenouille, f.
Rocken, Roggen, m., ἡ βρίζα, σεκάλη, seigle, m.
Rockenbrod, n., ψωμὶ ἀπὸ βρίζαν, pain m. de seigle.
Rockenmehl, n., ἀλεύρι ἀπὸ βρίζαν, farine f. de seigle.
Rodeland, n., γῆ νεοεργασμένη, terre f. nouvellement défrichée.
Roden, s. Reuten.
Roden, m., (beim Rindvieh), τὸ τέταρτον στομάχι εἰς τὰ βόδια, la caillette, l'abomasus (des bêtes à cornes), m.
Rogen, m., τὰ αὐγὰ τῶν ψαριῶν, oeufs m. pl. de poisson.
Rogener, m., ψάρι ὁποῦ ἔχει αὐγά, θηλυκὸν τοῦ ψαριοῦ, poisson m. oeuvé.
Roggen, s. Rocken (das zweyte).
Roh, adj. (unbearbeitet), ἀδούλευτος, brut, écru; (ungekocht), ὠμός, cru (qui n'est pas cuit); (von Sitten), ἀπαίδευτος, ἀπολίτευτος, σκληρὸς, ἄγριος, βάρβαρος, rude, grossier, barbare; rohe Bücher, βιβλία ἄδεια, σκέτα, des livres en blanc ou en feuilles.
Roheisen, s. Gußeisen.
Rohheit, f., ἡ ὠμότης, crudité, f.; σκληρότης, ἀγριότης, βαρβαρότης, rudesse, grossièreté, barbarie, f.
Rohr, n., τὸ καλάμι, roseau, m.; τὸ δεκανίκι, μπαστοῦνι, canne, f.; (Röhre), σωλὴν, μασοῦρι, tuyau, m.; (an einer Flinte rc.), λάμα (τοῦ τουφεκιοῦ κτλ.), canon (d'un fusil etc.); (Feuerrohr), τουφέκι, arquebuse, f., fusil, m.
Rohrdommel, f., εἶδος ἐρωδιοῦ, (πουλλί), butor (oiseau), m.
Röhre, f., τὸ κανάλι, μασοῦρι, ὁ σωλὴν, tuyau, conduit, canal, m.; (Röhrbein, n.), κόκκαλον κοῦφιον, ἄδειον, os m. creux.
Rohrflechte, Rohrmatte, f., ψάθα πλεγμένη ἀπὸ καλάμια, natte f. de roseaux.
Rohrflöte, f., αὐλὸς συνθεμένος ἀπὸ καλάμια, chalumeau, m.
Röhrkasten, m., νεροδοχεῖον, ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἐμβαίνουν σωλῆνες (μασούρια) μὲ νερόν, réservoir, m.
Röhrmeister, Röhrenmeister, m., ἐπιστάτης εἰς τοὺς ὑδραγωγούς, fontenier, m.
Rohrpfeife, f., s. Rohrflöte.
Rohrsperling, m., σπουγίτι εὑρισκόμενον εἰς τὰ καλάμια, moineau m. de roseaux.
Rohrstuhl, m., σκαμνὶ πλεγμένον ἀπὸ καλάμια, siége m. de canne.
Röhrwasser, n., νερὸν ὁποῦ ἔρχεται μὲ σωλῆνες, μὲ κανάλια, eau f. de fontaine.
Rollbett, n., κρεββάτι μὲ μικροὺς τροχοὺς, ἐπάνω εἰς τοὺς ὁποίους κινεῖται, lit m. à roulettes.
Rolle, f., τὸ καρούλι, poulie, f.; (Walze), ὁ κύλινδρος, ξύλον χονδρὸν καὶ στρόγγυλον, rouleau, m., roulette, f.; (Wäsche zu rollen), πιεστήριον μὲ τὸ ὁποῖον γυαλίζουν τὰ νεοπλυμένα πανιά, calandre, f.; (von Papier, Taback rc.), ἕνα τύλιγμα (ἀπὸ χαρτὶ, τουτοῦνι κτλ.), rouleau (de papier, de tabac etc.); (in einem Schauspiele), πρόσωπον ὁποῦ παρασταίνει τις εἰς τὸ θέατρον, rôle, personnage, m; (Musterrolle), κατάστιχον περιέχον τὰ ὀνόματα τῶν στρατιωτῶν, (milit.) liste, f.
Rollen, v. n. κυλίομαι, κυλινδοῦμαι, rouler (v. n.); (der Donner rollt), ἡ βροντὴ ἠχολογεῖ, (κοινῶς μπουμπουνίζει ὁ οὐρανός), le tonnerre gronde.
Rollen, v. a. κυλίω, κυλινδῶ, rouler (v. n.); (Wäsche —), γυαλίζω νεοπλυμένα πανιὰ μὲ τὸ πιεστήριον, calandrer (du linge); (zusammen rollen),

τυλίγω, περιτυλίγω, rouler, mettre en rouleau.

Rollentabak, *m.*, *καπνὸς τυλιγμένος εἰς τυλίγματα*, tabac *m.* en rouleau.

Rollholz, *n.*, *ξύλον χονδρὸν καὶ στρόγγυλον (εἰς τὸ ὁποῖον τυλίγουν τὰ νεοπλυμένα πανιὰ ὅταν τὰ γυαλίζουν)*, rouleau, rouloir, *m.*

Rollhandtuch, *n.*, Rollquehle, *f.*, *χειρόμακτρον, χειρομάνδυλον (ὁποῦ μεταχειρίζονται ἐκεῖνοι οἵτινες γυαλίζουν τὰ νεοπλυμένα πανιά)*, touaille, *f.*

Rollkammer, *f.*, *ὁ τόπος ὅπου ἔχουν τὸ πιεστήριον διὰ τὰ νεοπλυμένα πανιά*, chambre *f.* à calander.

Rollstuhl, *m.*, *σκαμνὶ μὲ τροχοὺς ἀπὸ κάτω*, fauteuil *m.* à roulettes.

Rollvorhang, *m.*, *παραπέτασμα (μπερδές) τοῦ ἁμαξιοῦ*, store, *f.*

Rollwagen, *m.*, *ἁμαξάκι χωρὶς πάτον εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν τὰ μικρὰ παιδία ὅταν τὰ μανθάνουν νὰ περιπατήσουν*, chaise roulante, roulette *f.* d'enfant.

Rollzeit, *f.*, *s.* Brunstzeit.

Roman, *m.*, *πεπλασμένη (ἐρωτικὴ) ἱστορία, κοινῶς· ῥομάντζα*, roman, *m.*

Romanhaft, *adj.* *φανταστικὸς, μυθικός*, romanesque.

Romanendichter, -schreiber, *m.*, *ποιητὴς ἢ συγγραφεὶς ἐρωτικῶν ἱστοριῶν*, romaniste, romancier, *m.*

Romantisch, *adj.* *ἐξαίρετος, νόστιμος, (λέγεται διὰ τοποθεσίας μάλιστα)*, romantique.

Romanze, *f.*, *ποίημα περιέχον ἐρωτικόν τι συμβεβηκός*, romance, *f.*

Römer, *m.*, *εἶδος μεγάλου ποτηρίου διὰ κρασί*, espèce de (grand) verre à vin, *f.*

Rose, *f.*, (*dim.* Röschen, *n.*), *τὸ τριαντάφυλλον*, rose, *f.*; (Krankheit), *τὸ ἀνεμοπύρωμα, ἐρυσίπελας*, érysipèle, *f.*

Rosenblatt, *n.*, *φύλλον τριανταφύλλου*, feuille *f.* de rose.

Rosenbusch, *m.*, *πυκνὴ τριανταφυλλιά*, rosier *m.* en buisson; *μικρὸν δάσος ἀπὸ τριανταφυλλιαῖς*, roseraie, *f.*

Rosenessig, *m.*, *τὸ τριανταφυλλόξυδον*, vinaigre *m.* rosat.

Rosenfarbe, *f.*, *χρῶμα τριανταφύλλου*, couleur *f.* de rose.

Rosenfarben, *adj.* *ὁποῦ ἔχει χρῶμα τριανταφύλλου*, couleur de rose (*adj.*), rosé.

Rosenfest, *n.*, *ἑορτὴ εἰς τὴν ὁποίαν στολίζουν ἕνα κοράσιον μὲ τριαντάφυλλα εἰς ἀνταμειβὴν τῆς ἀρετῆς της*, fête *f.* de roses.

Rosengarten, *m.*, *περιβόλι μὲ τριαντάφυλλα*, roseraie, *f.*

Rosenhecke, *f.*, *φράκτη ἀπὸ τριανταφυλλιαῖς*, haie *f.* de rosiers.

Rosenholz, *n.*, *ξύλον τριανταφυλλιᾶς, ῥοδόξυλον*, bois *m.* de rosier.

Rosenhonig, *m.*, (*n.*) *μέλι ἀπὸ τριαντάφυλλα, πολλὰ νόστιμον μέλι*, miel *m.* rosat.

Rosenknospe, *f.*, *μάτι τριανταφύλλου*, bouton, *m.*

Rosenkranz, *m.*, *στέφανος ἀπὸ τριαντάφυλλα*, couronne *f.* de roses; (zum Beten), *τὸ κουμβολόγιον*, rosaire, chapelet, *m.*

Rosenmädchen, *n.*, *κοράσιον τὸ ὁποῖον στολίζεται μὲ ἕνα στεφάνι ἀπὸ τριαντάφυλλα εἰς ἀνταμειβὴν τῆς ἀρετῆς της*, rosière, *f.*

Rosenmonat, *m.*, *ὁ μῆνας τῶν τριανταφύλλων, ὁ Μάϊος καὶ ὁ Ἰούνιος*, mois *m.* de roses, les mois de Mai et de Juin.

Rosenöhl, *n.*, *τὸ τριανταφυλλόλαδον, ῥοδόλαδον*, huile *f.* rosat.

Rosenroth, *n.*, *κόκκινος ὡσὰν τὰ τριαντάφυλλα*, vermeil comme la rose, rosé.

Rosenstock, *m.*, *ἡ τριανταφυλλιά*, rosier, *m.*

Rosenwange, *f.*, (poet.), *κόκκινον μάγουλον*, *fig.* joue *f.* teinte de rose.

Rosenwasser, *n.*, *τριανταφυλλόνερον, ῥοδόνερον*, eau rose, *f.*

Rosenzucker, *m.*, *ῥοδοζάχαρη*, sucre *m.* rosat.

Rosette, *f.*, *διαμάντι κατασκευασμένον εἰς σχῆμα τριανταφύλλου*, diamant *m.* rose.

Rosig, *adj.* (poet.), *κόκκινος ὡσὰν τὰ τριαντάφυλλα*, rosé.

Rosine, *f.*, *ἡ σταφίδα*, raisin *m.* sec; kleine —, *κορινθικὴ σταφίδα, κουραντί*, raisin *m.* de Corinthe.

Rosinfarben, Rosenroth, *adj.* *κόκκινος ὡσὰν τὰ τριαντάφυλλα*, vermeil comme la rose.

Rosmarin, Roßmarin, *m.*, τὸ δένδρολίβανον, (φυτόν), romarin, *m.*

Roß, *n.*, τὸ ἄλογον, ὁ ἵππος, cheval, courrier, *m.*

Roßapfel, *m.*, κοπριὰ ἀλόγου, crottin *m.* de cheval.

Roßarzney, *f.*, ἰατρικὸν δι' ἄλογα, armand, *m.*

Roßarzt, *m.*, ἰατρὸς δι' ἄλογα, ἱππίατρος, vétérinaire, hippiatre, *m.*

Rossen, *v. n.* ποθῶ τὴν σμίξιν μὲ τὸ ἄτι, (λέγεται διὰ τὴν φοράδα), être en chaleur (*se dit* de la jument).

Roßhaar, *n.*, ἀλογότριχα, crin *m.* de cheval.

Roßhändler, Roßkamm, Roßtäuscher, *m.*, πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ ἄλογα, ἱπποπώλης, maquignon, *m.*

Rossig *adj.* ὁποῦ ἐπιθυμεῖ τὴν σμίξιν μὲ τὸ ἄτι, (λέγεται διὰ τὴν φοράδα), qui est en chaleur (*se dit* de la jument).

Roßkäfer, *m.*, κάνθαρος (ἀσκάθαρος) εὑρισκόμενος εἰς τὴν κοπριάν, fouille-merde, *m.*

Roßkastanie, *f.*, τὸ ἀγριοκάστανον, marron *m.* d'Inde.

Roßmühle, *f.*, μύλος κινούμενος ἀπὸ ἄλογα, moulin *m.* à chevaux.

Roßschweif, *m.*, οὐρὰ ἀλόγου, οὐρὰ ἵππου, queue *f.* de cheval; (bey den Türken), τὸ τούγι τῶν Τούρκων, toug, touc (étendard Turc), *m.*

Roßtäuscher, s. Roßhändler.

Rost, *m.*, (am Eisen), ἡ σκουριά, ὁ ἰὸς τοῦ σιδήρου, rouille, *f.*; (zum Braten), ἡ ἐσχάρα, grille, *f.*, gril, *m.*

Rostbraten, *m.*, ψητὸν φκιασμένον ἐπάνω εἰς τὴν ἐσχάραν, charbonnée, carbonnade, grillade, *f.*

Röste, *f.*, τόπος ὅπου μοσχεύουν τὸ λινάρι, routoir, *m.*

Rosten, *v. n.* σκουριάζω, se rouiller, s'enrouiller.

Rösten, *v. a.* (Fleisch), ψήνω (κυρίως ἐπάνω εἰς τὴν ἐσχάραν), griller; Flachs —, μοσχεύω λινάρι, rouir (du lin).

Rostig, *adj.* σκουριασμένος, rouillé, enrouillé.

Rostral, *n.*, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον τραβοῦν ἀπὸ μιᾶς πέντε γραμμαῖς διὰ ταῖς νόταις ταῖς μουσικαῖς, patte, *f.*

Roth, *adj.* κόκκινος, ἐρυθρός rouge, vermeil; πυῤῥός, ξανθοκόκκινος, roux.

Rothauge, *f.*, εἶδος μικροῦ ψαριοῦ εἰς τὰ ποτάμια, gordon, rouge (poisson), *m.*

Rothbäckig, *adj.* ὁποῦ ἔχει κόκκινα μάγουλα, qui a les joues vermeilles.

Rothbart, *m.*, κόκκινα (πυῤῥὰ) γένεια, barbe *f.* rousse.

Rothbärtig, *adj.* κοκκινογένης, qui a la barbe rousse.

Rothbraun, *adj.* μαυροκόκκινος, rouge-brun.

Rothbuche, *f.*, ἡ κοκκίνη ὀξύα, (δένδρον εἰς τὰ δάση), hêtre *m.* rouge.

Rothbüchen, *adj.* ἀπὸ τὴν κοκκίνην ὀξύαν, du bois de hêtre rouge.

Röthe, *f.*, τὸ κόκκινον, ἡ κοκκινάδα, rougé, *m.*, rougeur; rousseur, *f.*; (Färberröthe), ἐρυθρόδανον, garance, *f.*

Röthel, *m.*, κόκκινον χῶμα μὲ τὸ ὁποῖον γράφουν, craie rouge, arcanée, *f.*

Rötheln, *f. pl.* ἡ κοκκῖνα ὁποῦ ἐβγαίνει εἰς τὰ παιδιά, ἡ ἴλερη, rougeole, *f.*

Röthen, *v. a.* κοκκινίζω, κάμνω κόκκινον, rougir (*v. a.*).

Rothfeder, *f.*, ὁ ἐρυθρῖνος, ἡ τριγλή, (ψάρι), rose, rosière, *f.*, rouget, *m.* (poissons).

Rothfichte, *f.*, s. Tanne.

Rothfink, s. Dompfaff.

Rothfleckig, *adj.* ὁποῦ ἔχει κόκκινα σημεῖα, (οἷον μερικὰ μῆλα), tacheté de rouge.

Rothfuchs, *m.*, ἄλογον ὁποῦ ἔχει χρῶμα ἀλωποῦς, alezan clair, alezan brûlé.

Rothgärber, *m.*, ὁ βυρσοδέψης, ταμπάκης, tanneur, *m.*

Rothgießer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει ἀγγεῖα ἀπὸ χαλκόν, fondeur *m.* en cuivre, en bronze.

Rothhaarig, *adj.* κοκκινομάλλης, roux.

Rothkehlchen, *n.*, ὁ ἐρυθρεύς, πετρίτης, (μικρὸν πουλλὶ μὲ κόκκινον στῆθος), rouge-gorge, *m.*

Rothkopf, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει κόκκινα μαλλιά, κοκκινομάλλης, rousseau, *m.*

Rothlauf, *m.*, τὸ ἀνεμοπύρωμα, ἐρυσίπελας, érysipèle, *m.* et *f.*

Röthlich, *adj.* κοκκινοῦτζικος, rougeâtre; roussâtre.

Digitized by Google

Rothschimmel, m., ἄλογον μὲ ὄσπραις καὶ κόκκιναις τρίχες ἀνακατωμέναις, rouan, m.
Rothschwanz, m., μικρὸν πουλλὶ τι μὲ κόκκινην οὐράν, rouge-queue (oiseau), m.
Rothspecht, m., ὁ κόκκινος δρυοκολάπτης, (πουλλί), cul-rouge (oiseau), m.; s. Specht.
Rothstein, m., κόκκινον χῶμα, rubrique, craie f. rouge; s. Röthel.
Rothstift, m., γραφεῖον ἀπὸ τὸ κόκκινον χῶμα (διὰ σχεδιάσματα ζωγράφων), crayon m. rouge.
Rothtanne, f., ἡ ἀγριοκουκουναριὰ, κόκκινη ἐλάτη, sapin, m.
Rothwälsch, adj. τὰ κορακιστικὰ, κορακιστικὴ ὁμιλία, γύφτικη ὁμιλία, argot, m.
Rothwild, = wildbret, n., (τὰ κόκκινα θηρία), τὰ ἐλάφια καὶ τὰ ζορκάδια, les bêtes fauves, f.
Rothwurst, f., λουκάνικον γεμισμένον μὲ πηκτὸν αἷμα, boudin, m.
Rotte, f., τὸ κοπάδι (κλεπτῶν μάλιστα), bande, troupe (de voleurs); στάσις, φατρία (συνομωτῶν), faction, ligue, f.; (bey den Soldaten), τρεῖς στρατιῶται εἰς μίαν ἀράδαν, file f. de trois soldats.
Rotten, sich, Rottieren, sich, συναθροίζομαι (διὰ ἐπανάστασιν), s'assembler, s'attrouper (pour conspirer etc.)
Rottenweise, adv. (bey den Soldaten), κατὰ ἀράδαις ἀπὸ τρεῖς στρατιώτας εἰς τὴν ἀράδα, ἀνὰ τρεῖς, par files.
Rottierer, m., ὁ ἐπαναστάτης, factieux, m.
Rottierung, f., Rotten, n., ἡ συνάθροισις διὰ ἐπανάστασιν, attroupement, m.
Rottmeister, m., ὁ καποράλης, caporal, m.
Rotz, m., ἡ μύξα, morve, f.; μύξα (πάθος τῶν ἀλόγων), morve (maladie des chevaux).
Rotzig, adj. (ἄλογον) ὁποῦ παθαίνει ἀπὸ τὴν μύξαν, morveux.
Rotzlöffel, m., Rotznase, f., Rotzbube, m. pop. ὁ μυξιάρης, morveux, nez m. morveux.
Rübe, f., ἡ γογγύλη, (ῥίζα καὶ φυτόν), rave, f.; gelbe —, δαυκίον, carotte, f.; rothe —, κοκκινογούλι, παντζάρι, betterave, f.
Rubel, m., τὸ ῥοῦβλον, νόμισμα (μονέδα) τῆς Ῥωσσίας, rouble, m.
Rübensamen, m., ὁ σπόρος τῆς γογγύλης, graine f. de rave.
Rübesamen, Rübsamen, m., ἡ ἀγρία γογγύλη, navette, f., colzat, m.
Rubin, m., τὸ ῥουμπίνι, (πολύτιμος λίθος), rubis, m.
Rubinfluß, m., ψεύτικον ῥουμπίνι φκιασμένον ἀπὸ γυαλί, fluor m. de rubis.
Rüböhl, n., λάδι ἀπὸ τὴν ἀγρίαν γογγύλην, huile f. de navette.
Rubriciren, v. a. σημειώνω μὲ ἐπανωγραφαῖς, coter.
Rubrik, f., ἐπανωγραφὴ εἰς κεφάλαιον, παράγραφον κτλ. rubrique, f.
Ruchlos, adj. ἀσεβὴς, ἄνομος, κακός, scélérat, impie.
Ruchlosigkeit, f., ἡ ἀσέβεια, ἀνομία, κακία, impiété, scélératesse, f.
Ruchtbar, adj. φανερὸς, γνωστὸς, ébruité, divulgué; ruchtbar werden, φανερώνομαι εἰς τὸ κοινόν, s'ébruiter.
Ruck, m., τὸ (ἔξαφνον) τίναγμα, τράβηγμα, κτύπημα, σπρώξιμον, coup, m., secousse, f.; — mit dem Zügel, τάραγμα ἔξαφνον μὲ τὸ χαλινάρι, saccade, escavessade, f.
Rückblick, m., ὀμματιά εἰς τὰ ὀπίσω (εἰς τὰ ἀπερασμένα), regard m. en arrière.
Rückbürge, m., ὁ ἀντεγγυητὴς, ἐγγυητὴς διὰ τὸν ἐγγυητὴν, arrière-garant, m.
Rückbürgschaft, f., ἡ ἀντεγγυησία, ἐγγυησία διὰ τὸν ἐγγυητήν, arrière-caution, f.
Rücken, m., (Rückgrat), ἡ ῥάχη, ὁ νῶτος, dos, m.; auf den Rücken, ἐπάνω εἰς τὴν ῥάχην, sur les dos; auf den Rücken oder hinter den Rücken, ὀπίσω εἰς τὴν ῥάχην, derrière le dos, en arrière; hinter dem Rücken, ὀπίσω ἀπὸ τὴν ῥάχην, derrière le dos; (μεταφ.) εἰς τὴν ἀπουσίαν τινός, en absence de q., à l'insçu de q.; etwas mit dem — ansehen müssen, ἀναγκάζομαι νὰ παραιτήσω, νὰ ἀφίσω τι, être contraint de quitter, d'abandonner qc.
Rücken, v. a. κινῶ (ὀλίγον, οἷον· μίαν τράπεζαν, ἕνα

σκαμνί), remuer, pousser, tirer; v. n. κινῶ (ἀπὸ τὸν τόπον, οἷον· τὸ στράτευμα), partir, avancer (en parlant d'une armée).

Rückenhalt, m., (μεταφ.) fig. appui, m., protections, f. pl; βοήθεια, ἡ ἀσφάλεια, σιγουράδα, sûreté, reserve, f.

Rückenlehne, Rücklehne, τὸ ἀκουμβιστῆρι τοῦ σκαμνιοῦ, dossier, m.

Rückenmark, n., ὁ μυελὸς τῆς ῥάχης, moëlle épinière ou spinale

Rückenschmerz, m., πόνος εἰς τὴν ῥάχην, mal m. de dos.

Rückerinnerung, f., ἀνάμνησις, ἐνθύμησις, reminiscence, ressouvenir, m.

Rückfall, m., παλινδρομὴ ἀῤῥωστίας, ξαναῤῥώστησις, rechute, recidive, f.

Rückfällig, adj. ὁποῦ γυρίζει ὀπίσω εἰς ἄλλον τινα (οἷον· μία κληρονομία), reversible.

Rückfracht, f., φόρτωμα ὁποῦ λαμβάνει ὁ ἀμαξᾶς γυρίζωντας ὀπίσω, charge f. de retour.

Rückgang, m., ὁ γυρισμός, retour.

Rückgängig, adj. ὁποῦ πηγαίνει ἀνάποδα, ὁποῦ δὲν προχωρεῖ, (s. auch rückläufig), rétrograde; rückgängig machen, ἐμποδίζω, κάμνω νὰ μὴ γένῃ, faire échouer; — werden, ἐμποδίζομαι, δὲν γίνομαι, δὲν ἐξακολουθοῦμαι, échouer, ne pas avoir lieu.

Rückgrat, m., (n.), ἡ ῥάχη, τὰ κόκκαλα τῆς ῥάχης, épine du dos, échine, f.

Rückhalt, m., ἡ διαφύλαξις, reserve, f.; obstacle, m., ohne Rückhalt, (χωρὶς προφύλαξιν), χωρὶς ἐμπόδιον, ἀνεμποδίστως, sans reserve, sans retenue.

Rückkauf, m., ἡ ἀναγωγὴ, ἄδεια τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ ἀγοραστὴς νὰ μὴ δεχθῇ τὸ πρᾶγμα, ὅταν ἔχει αἰτίαν τινὰ νόμιμον, (jur.) retrait, m.

Rückkehr, Rückkunft, f., ὁ γυρισμὸς, ἡ ἐπιστροφὴ, retour, m.

Rückläufig, adv. ὀπισθοπόρος, ὁποῦ πηγαίνει ὀπίσω, rétrograde.

Rücklings, adv. ὀπισθόκωλα, ἐπὶ πόδα, en arrière, à reculons; ἀνάσκελα, à la renverse; (von hinten), ἀπὸ ὀπίσω, par derrière.

Rückmarsch, m., ὁ γυρισμὸς, ἡ ἐπιστροφὴ (στρατεύματος), retour (d'une armée), m. retraite, f.

Rückreise, f., ὁ γυρισμὸς, ἡ ἐπιστροφὴ (ταξιδιώτου), retour (d'un voyage).

Rückseite, f., τὸ ὄπισθεν, τὸ ὀπισινὸν μέρος, la partie de derrière; — einer Münze, τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ νομίσματος, revers, m. (d'une monnaie); — eines Blattes, τὸ ὄπισθεν μέρος, ἡ δευτέρα σελίδα μιᾶς κόλλας, le dos d'une feuille.

Rücksicht, f., ἡ ἀπόβλεψις, égard, m., considération, f.; — auf etwas nehmen, ἀποβλέπω εἴς τι, κυτάζω; avoir égard à qc.; in Rücksicht, ἀποβλέπωντας εἰς —, en égard à..., à l'égard de..; in dieser Rücksicht, ἀποβλέπωντας εἰς τοῦτο, à cet égard.

Rücksitz, m., τὸ ὀπισινὸν κάθισμα εἰς τὸ ἀμάξι, siége m. dans le fond d'un carrosse; ὁμοίως· τὸ ἐμπροσθινὸν κάθισμα, ὅπου κάθεται τις ἔχωντας τὴν ῥάχην τοῦ γυρισμένην πρὸς τὸν ἀμαξᾶν, siége sur le devant d'un carrosse.

Rücksprache, f., ἡ συνομιλία (διὰ μίαν ὑπόθεσιν), pourparler, m., conférence, f.; Rücksprache nehmen, συνομιλῶ (μέ τινα διὰ μίαν ὑπόθεσιν), conférer avec q.

Rückstand, m., τὸ ἐπίλοιπον, χρέος ὁποῦ ἔμεινε ἀπλήρωτον, reste, residu, restant; reliquat, arrérage, m.

Rückständig, adj. ἐπίλοιπος, ἀπομένων, χρεωστούμενος, restant, redevable.

Rückstellig, s. Rückgängig, Rückständig.

Rückwand, f., ὁ ὄπισθεν τοῖχος, dossier, m.

Rückwärts, (zurück), adv. ὀπισθόκωλα, ἐπὶ πόδα, en arrière, à reculons; Rückwärts gehen, πηγαίνω ὀπισθόκωλα, πηγαίνω ὀπίσω, ἀναχωρῶ, reculer, rétrograder.

Rückweg, m., ὁ δρόμος εἰς τὸν γυρισμὸν, ὁ γυρισμὸς, ἡ ἐπιστροφὴ, retour, m.

Digitized by Google

Rückwechsel, m., ἀνταλλαγή, (ἀντιβεξήλιον, ἰταλ. ῥικάμπιο), rechange.
Rückzug, m., ὁ γυρισμὸς, ἡ ἐπιστροφή, ἡ ἀναχώρησις (νικημένου στρατεύματος), retraite (d'une armée), f.;
Rüde, m., σκύλος μεγάλος (τὸ ἀρσενικόν), grand chien mâle.
Rudel, n., ἕνα κοπάδι (ἐλάφια, ζορκάδια κτλ.), harde, f.
Ruder, n., τὸ κωπίον, κουπί, rame, f.; aviron, m.
Ruderbank, f., τὸ σκαμνὶ τῶν κωπηλατῶν, banc (des rameurs), m.
Ruderer, Ruderknecht, m., ὁ κωπηλάτης, rameur, vogueur, m.
Rudermeister, m., ὁ ἐπιστάτης εἰς τοὺς κωπηλάτας, comite, m.
Rudern, v. n. κωπηλατῶ, ramer, voguer.
Ruderschiff, n., καράβι μὲ κωπιὰ, κάτεργον, vaisseau ou bâtiment m. à rames.
Ruderschlag, m., τὸ κωπηλάτημα, palade, f.
Ruderstange, f., τὸ κοντάρι μὲ τὸ ὁποῖον κινοῦν τὰς μικρὰς βάρκας εἰς τοὺς ποταμούς, aviron, m.
Ruf, m., φωνὴ, φώνασμα, cri, m.; ἡ φήμη, τὸ ὄνομα (ὁποῦ ἔχει τις εἰς τὸν κόσμον), réputation, renommée, f.; (zu einem Amte), τὸ κάλεσμα, ἡ κλῆσις εἰς ἕνα ἐπάγγελμα, vocation, f.
Rufen, v. a. κράζω, καλῶ, appeler; v. n. φωνάζω, crier.
Rüge, f., ἡ ἐγκάλεσις (εἰς κριτήριον), accusation, dénonciation, f.; (Untersuchung), ἡ ἐξέτασις (εἰς κριτήριον), inquisition, information, f.; (Tadel), ἔλεγχος σοβαρὸς, κατηγορία, critique sévère, censure, f.
Rügen, v. a. ἐλέγχω, κατηγορῶ, accuser, blâmer, taxer; (strafen), παιδεύω, punir.
Ruhe, f., ἡ ἡσυχία, ἀνάπαυσις, repos, relâche, f.; (μεταφ.) ὁ ὕπνος, fig. repos, sommeil, m.; ὁ θάνατος, mort, f.
Ruhebank, f., σκαμνὶ δι' ἀνάπαυσιν, banc m. à reposer.
Ruhen, v. n. ἡσυχάζω, ἀναπαύομαι, reposer, se reposer; παύω, cesser; fig. hier ruht (auf Grabschriften), ἐνταῦθα κεῖται, ci-gît.
Ruheplatz, m., τόπος ἀναπαύσεως, lieu de repos, m.
Ruhepunkt, m., τὸ ὑπομόχλιον, point d'appui, appui, m.; τόπος ἢ καιρὸς ἀναπαύσεως, lieu ou temps m. de repos.
Ruhestätte, f., τόπος ἀναπαύσεως, lieu m. de repos; (Grab), ὁ τάφος, fig. tombeau, m.
Ruhetag, m., ἡμέρα ἀναπαύσεως, jour m. de repos.
Ruhig, adj. ἥσυχος, tranquille, paisible, calme.
Ruhm, m., ἡ δόξα, gloire, f.
Ruhmbegierde, Ruhmgier, f., ἡ φιλοδοξία, désir m. de gloire, ambition, f.
Ruhmbegierig, Ruhmgierig, adj. φιλόδοξος, ambitieux.
Rühmen, v. a. δοξάζω, ἐπαινῶ, vanter; sich —, καυχῶμαι, se vanter, se glorifier.
Rühmlich, adj. ἔνδοξος, ἐπαινετὸς, glorieux, louable.
Ruhmredig, adj. μεγαλήγορος, καυχησιάρης, glorieux, vain.
Ruhmredigkeit, f., ἡ μεγαληγορία, καύχησις, vanterie, jactance, f.
Ruhmsucht, f., ἡ (ἄμετρος) φιλοδοξία, désir immodéré de gloire, ambition, f.
Ruhmsüchtig, adj. (ἀμέτρως) φιλόδοξος, avide de gloire, ambitieux.
Ruhmvoll, adj. ἔνδοξος, glorieux, couvert de gloire.
Ruhmwürdig, adj. ἀξιοδόξαστος, ἀξιοεπαίνετος, ἐπαινετός, digne de gloire, digne de louange.
Ruhr, f., ἡ κίνησις (τῆς κοιλίας), λειεντερία, diarrhée, (très-violente), f.; (rothe Ruhr), ἡ δυσεντερία, λειεντερία αἱματώδης, dyssenterie, f.
Rühren, v. a. et n. ἐγγίζω (μὲ τὸ χέρι κτλ.), toucher de la main etc. (s. Anrühren Berühren,); (umrühren), ἀνακατώνω, remuer; (herrühren), προέρχομαι, venir (s. Herrühren); die Trommel rühren, κτυπῶ, battre le tambour, la caisse; (das Herz), κινῶ (τὴν καρδίαν), toucher, attendrir; sich rühren, κινοῦμαι, se mouvoir, se remuer; (μεταφ.) εἶμαι ἐπιμελὴς, δουλεύω πολύ, être diligent, travailler avec vigueur; vom Blitze gerührt

werden, ἀστροπελεκοῦμαι, κεραυνοῦμαι, être frappé de la foudre, du tonnerre; vom Schlage gerührt werden, πιάνομαι ἀπὸ ἀποπληξίαν, πιάνει ἀποπληξία, être frappé d'apoplexie.

Rührend, *adj.* ὁποῦ κινεῖ (τὴν καρδίαν), touchant.

Rührey, *m.*, αὐγὰ τηγανισμένα καὶ ἀνακατωμένα, oeuf *m.* brouillé.

Rührkelle, *f.*, Rührlöffel, *m.*, ξύλινον χουλιάρι δι' ἀνακάτωμα τῶν φαγητῶν, cuiller *f.* à pot.

Rührung, *f.*, ἡ κίνησις (τῆς καρδίας), émotion, *f.*, attendrissement; (der Trommel), τὸ κτύπημα τοῦ τυμπάνου, action *f.* de battre le tambour.

Ruin, *m.*, ὁ χαλασμὸς, ἡ φθορὰ, ὁ ἀφανισμὸς, ruine, perte, *f.*

Ruine, *f.*, (gewöhnl. *pl.* die Ruinen), τὰ ἐρείπια, τὰ ἐπίλοιπα ἀπὸ χαλασμένα ὀσπίτια κτλ. ruine, *f.*, les ruines *f. pl.*

Rülps, *m.*, *pop.* ὁ ἐρευγμὸς, τὸ ῥεύξιμον, rot, *m.*

Rülpsen, *v. n. pop.* ῥεύγομαι, roter.

Rummel, *m.*, (Haufen), ὁ σωρὸς, amas, tas, *m.*; (Plunder), σωρὸς ἀπὸ παλαιὰ ἄχρηστα πράγματα, vetille, *f.*; (Lärm), ὁ θόρυβος, κτύπος, bruit, vacarme, *m.*; (im Piketspiele), ποῦντο εἰς τὸ παιγνίδι τῶν χαρτιῶν λεγόμενον πικέτο, (au jeu du piquet) point, *m.*

Rumor, *m.*, ὁ θόρυβος, κτύπος, rumeur, *f.*; tapage, bruit, *m.*

Rumoren, *v. n.* θορυβῶ, κάμνω θόρυβον, κτύπον, faire du bruit.

Rumpelkammer, *f.* Plunderkammer.

Rumpelkasten, *m.*, σεντοῦκι διὰ φύλαξιν παλαιῶν καὶ χαλασμένων πραγμάτων, coffre *m.* aux vieux ustensiles; (μεταφ.) ἀχαμνὸν καὶ παλαιὸν ἀμάξι, ἀχαμνὸν καὶ χαλασμένον κλαβῆρι, *fig. fam.* vieux carrosse (très-lourd), *m.*

Rumpelmette, *f. pl.*, (εἰς τοὺς καθολίκους) ὁ ὄρθρος ὁποῦ ψάλλεται τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν τετράδην, τὴν πέμπτην καὶ τὴν παρασκευὴν τῆς μεγάλης ἑβδομάδος, (église cathol.) ténèbres, *f. pl.*

Rumpeln, *v. n.* κάμνω κτύπον ὅμοιον ὡσὰν οἱ τρόχοι ἑνὸς φορτωμένου ἀμαξιοῦ ἐπάνω εἰς πετρώδη δρόμον, faire du bruit, du fracas (comme les roues d'une voiture très-chargée font sur le pavé); τρίβω, *vulg.* frotter; *f.* Reiben.

Rumpf, *m.*, τὸ κορμὶ, τὸ σῶμα (καθ' αὑτὸ χωρὶς τὰ μέλη), tronc (du corps) *m.*; eines Schiffs, τὸ σῶμα τοῦ πλοίου (τὸ πλοῖον χωρὶς τὰ κατάρτια, τὰ πανιὰ καὶ σχοινιά), carcasse *f.* d'un vaisseau.

Rümpfen, *v. a.* die Nase —, στροφογυρίζω τὴν μύτην, κάμνω τὰ μοῦτρα, (ἀπὸ καταφρόνησιν), rechigner, faire la moue.

Rund, *adj.* στρόγγυλος, rond.

Runde, *f.*, τὸ στρόγγυλον, ἡ στρογγυλότης, le rond; (bey den Soldaten), ὁ περίπολος, ἡ φυλακὴ τῆς νυκτὸς ὁποῦ περιέρχεται τὴν νύκτα, τουρκ. τὸ κόλι, (milit.) ronde, *f.*

Ründen, *v. a.* κάμνω στρόγγυλον, στρογγυλόνω, arrondir.

Rundgesang, *m.*, τραγοῦδι ὁποῦ τραγουδοῦν περισσοὶ κατὰ τὴν ἀράδαν, chanson *f.* à la ronde.

Rundlich, *adj.* ὀλίγον στρόγγυλος, rondelet.

Rundsäule, *f.*, (Cylinder), ὁ κύλινδρος, cylindre, *m.*

Rundschnur, *f.*, (τουρκ.) γαϊτάνι, ganse, *f.*

Rundung, Ründung, *f.*, ἡ στρογγυλότης, rondeur, *f.*; τὸ στρογγύλωμα, arrondissement, *m.*

Runge, *f.*, ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον ἐμποδίζουν τοὺς τροχοὺς τοῦ ἀμαξιοῦ, enrayoir, *m.*

Rungschale, Rungstock, *m.*, ὑποστήριγμα τοῦ ἄξωνος (εἰς τὰ ἀμάξια), lisoir, *m.*

Runkel, Runkelrübe, *f.*, τὸ κοκκινογούλι, παντζάρι, (ῥίζα καὶ φυτόν), rave, *f.*

Runken, *m.*, *fam.*, μεγάλον κομμάτι (μάλιστα ψωμί), bribe, *f.*, chanteau, *m.*

Runzel, *f.*, ἡ ζαρωματιά, ride, *f.*; pli, *m.*

Runzelig, *adj.* ζαρωμένος, ridé, ratatiné, sillonné.

Runzeln, v. a. ζαρώνω, rider, froncer; die Stirne —, ζαρώνω τὰ ὀφρύδια, συνοφρυοῦμαι, froncer le sourcil.

Rupfen, v. a. μαδειῶ, μαδῶ, tirer, arracher; eine Gans ꝛc. —, plumer une oie.

Ruppig, adj. ἀχαμνὸς, χαλασμένος, πτωχούτζικος, deguénillé, mesquin, chétif.

Ruprecht, m., Knecht —, νομιζόμενον φάντασμα μὲ τὸ ὁποῖον φοβίζουν τὰ μικρὰ παιδία, ὁ καρκανάκος, le moine bourru.

Ruß, m., ἡ καπνιά, suie, f.

Rußbutte, f., κουτὶ μὲ καπνιὰν, boîte f. de noir de fumée.

Rüssel, m., ὁ ῥύγχος, ἡ μούρη (τοῦ χοίρου), groin; boutoir (d'un sanglier) m.; (des Elephanten), ἡ προβοσκίδα τοῦ ἐλέφαντος, trompe, f.

Rüsselkäfer, m., κάνθαρός τις μὲ μακρὰν μύτην, scarabée m. à trompe.

Rußig, adj. γεμάτος καπνιὰν, μαυρισμένος ἀπὸ καπνιὰν, plein de suie, noirci de suie.

Rüstbaum, m., μακρὸν ξύλον ἢ παλοῦκι διὰ σανίδωμα, échasse f. d'échafaud.

Rüsten, v. a. ἑτοιμάζω, préparer, apprêter; ὁπλίζω, ἁρματώνω, armer; sich —, ὁπλίζομαι, ἑτοιμάζομαι εἰς πόλεμον, s'armer, armer (v. n.)

†Rüste, f., die Sonne geht zu —, ὁ ἥλιος βασιλεύει, le soleil se couche.

Rüster, f., ἡ πτελέα, φτελιὰ, (δένδρον), orme, m.

Rüstig, adj. δυνατὸς, ἰσχυρός, vigoureux, fort, robuste.

Rüstigkeit, f., ἡ δύναμις, ἰσχύς, vigoureux, fort, robuste.

Rüstkammer, f., ὁπλοφυλάκιον, ἁρματοφυλάκιον, magasin m. d'armes.

Rüstloch, n., ἡ τρύπα εἰς τὸν τοῖχον εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνουν τὰ παλούκια ὁποῦ βαστοῦν τὸ σανίδωμα τῶν τοιχοκτίστων, trou m. de boulin.

Rüsttag, m., ἡμέρα προετοιμασίας (παρασκευὴ εἰς τὰ εὐαγγέλια), (jour m. des préparatifs), veille f. du sabbat (dans l'histoire de l'évangile).

Rüstung, f., τὸ ὅπλισμα, ἁρμάτωμα, armure, f. armement, m.; (eines Kriegers), ἡ ἁρματωσία, σιδηροφορεσία, armure, f., les armes f. pl. la cuirasse, le harnais; (eine Art Bogengeschoß), εἶδος τόξου μεγάλου, μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτουν σαΐταις, (grande) arbalète.

Rüstwagen, m., ἁμάξι φορτώματος (διὰ στράτευμα), chariot m. de bagage.

Rüstzeug, n., μία μηχανή, machine, f.

Ruthe, f., ἡ ῥάβδος, βέργα, verge, f.; einem Kinde die Ruthe geben, δέρνω ἕνα μικρὸν παιδὶ μὲ βέργαις, fouetter, fesser un enfant; (Längenmaß), ἡ ὀργυιὰ, μέτρον δέκα, δώδεκα ἢ καὶ δεκαπέντε ποδῶν, perche, verge, f. (mesure); (Schwanz der Hunde), ἡ οὐρὰ τοῦ σκύλου, queue (de chien), f.; (Zeugungsglied), ἡ σάρκα (τοῦ ἀνδρὸς), ἡ ψωλή, (λέγεται καὶ διὰ τὰ ζῶα) verge, f. membre viril (de l'homme et aussi des animaux).

Rutschen, v. n. γλυστρῶ, δὲν στέκομαι στερεά, couler, glisser; κωλοσύρνομαι, σύρνομαι κατὰ γῆς, se traîner par terre.

Rütteln, v. a. ταράζω, τινάζω, remuer, secouer; (vom Wagen) (διὰ τὸ ἁμάξι) ταράζω, cahoter.

Rütteln, n., τὸ τάραγμα, τίναγμα, remuage, secouement; cahotage, m.

Rüttstroh, n., ἄχυρα συντετριμμένα, paille f. froissée, petite paille, f.

S.

Saal, m., ἡ σάλα, salle, f.

Saame, s. Same.

Saat, f., τὰ σπαρτά, semailles, f. pl., semence, f.

Saatfeld, n., χωράφι σπαρμένον, champ m. ensemencé.

Saatkorn, n., σιτάρι, βρίζα, κριθάρι κτλ. ὁποῦ σπέρνουν, semence, f., blé m. de semence.

Saatkrähe, *f.*, εἶδος κορώνης, (χαρακάξας), freux, *m.* corneille *f.* moissonneuse.
Saatzeit, *f.*, ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον σπέρνουν, semailles, *f. pl.*
Sabbath, *m.*, τὸ σάββατον τῶν Ἑβραίων), sabbat, *m.*
Sabbern, Sabbertuch, *vulg.* s. Geifer, Geifertuch.
Säbel, *m.*, τὸ (στραβὸν) σπαθί, sabre, *m.*
Säbeln, *v. a.* κόπτω, κτυπῶ μὲ τὸ σπαθί, sabrer.
Säbenbaum, *m.*, ἡ σαβινιά, εἶδος δένδρου, sabine, *f.*, sabinier, *m.*
Sache, *f.*, τὸ πρᾶγμα, chose, *f.*, (Geschäft), ἡ ὑπόθεσις, affaire, *f.*; (Rechtshandel), ὑπόθεσις εἰς κριτήριον, λογοτριβή, κρισολόγημα, cause, *f.*, procès, *m.*; Sachen, (*pl.*) τὰ πράγματα, les choses; ῥοῦχα, φορέματα, les hardes, *f. pl.*
Sächelchen, *n. pl.*, μικρὰ πράγματα, petites choses, *f. pl.*
Sachfällig, *adj.* ὁποῦ χάνει εἰς τὸ κρισολόγημα, qui perd sa cause.
Sachkundige, s. Sachverständige.
Sachregister, *n.*, πίναξ τῶν πραγμάτων περιεχομένων εἰς ἕνα βιβλίον, table *f.* des matières.
Sacht, *adj.* ἀργός, ὁποῦ πηγαίνει ἀγάλ' ἀγάλια, lent; *adv.* ἀγάλ' ἀγάλια, ἀργά, σιγανά, lentement, doucement.
Sachverständige, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἠξεύρει σωστὰ ἕνα πρᾶγμα, connaisseur, *m.*
Sachwalter, *m.*, ὁ πρόδικος, ἀβουκάτος, procureur, avocat, *m.*
Sack, *m.*, τὸ σακκί, sac, *m.*; (Tasche, Beutel), ἡ σακκοῦλα, τζέπη, poche, bourse, *f.*
Säckchen, *n.*, ἡ σακκοῦλα, μικρὸν σακκί, sachet, *m.*, pochette, *f.*
Säckel, s. Seckel.
Sacken, *v. a.* βάνω εἰς τὸ σακκί, mettre dans un sac, ensacher.
Sacken, sich, *v. r.* φουσκώνω, (ὡσὰν φορέματα φουσκωμένα), faire des poches; (vom Winde), πιάνομαι σφαλειοῦμαι (ὡς ὁ ἀέρας εἰς ἕνα τόπον), s'engouffrer (*se dit* du vent).
Säcken, *v. a.* einen Missethäter, βάνω ἕνα κατάδικον εἰς ἕνα σακκὶ καὶ τὸν πνίγω εἰς τὸ νερόν, mettre un criminel dans un sac et le noyer.
Sackgarn, *n.*, δίκτυον διὰ πιάσιμον πουλλιῶν, tonnelle; pochette, *f.*
Sackgeige, *f.*, μικρὸν βιολί, poche (d'un maître de danse), *f.*
Sackleinwand, *f.*, χονδρὸν πανὶ διὰ σακκιά, grosse toile, *f.*
Sackpfeife, *f.*, ἡ ἀσκοτζαμποῦνα, ὁ ἀσκαυλός, (ἡ γκάϊδα), cornemuse, musette, *f.*
Sackpfeifer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὸν ἀσκαυλόν, joueur *m.* de cornemuse.
Sackpistole, *f.*, Sackpuffer, *m.*, μικρὸν πιστόλι ὁποῦ τραβοῦν εἰς τὴν τζέπην, pistolet *m.* de poche.
Sackträger, *m.*, ὁ χαμάλης, βαστάζος, porteur *m.* de sacs. s. Lastträger.
Sackuhr, *f.*, s. Taschenuhr, *f.*
Sacrament, *n.*, τὸ ἅγιον μυστήριον, sacrament, *m.*
Sacramentiren, *pop. v. n.* λέγω κατάραις, φωνάζω πολύ, ὑβρίζω, sacrer, jurer, pester.
Sacramentlich, *adj.* μυστηριώδης, sacramental.
Sacristan, *m.*, ὁ σκευοφύλαξ (τῆς ἐκκλησίας), ἐκκλησιάρχης, sacristain, *m.*
Sacristey, *f.*, τὸ ἱεροφυλάκιον, ἁγιαστήριον, ἄδυτον, sacristie, *f.*
Säcularisiren, *v. a.* μεταβάλλω εἰς λαϊκόν, séculariser.
Sadebaum, *m.*, s. Säbenbaum.
Sadrach, *m.*, *pop.* ἄνθρωπος ἢ γυναῖκα ὁποῦ μαλώνει πάντοτε, homme, *m.* querelleur, femme querelleuse.
Säemann, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ σπέρνει, semeur, *m.*
Säen, *v. a.* σπέρνω, σπείρω, semer, ensemencer.
Säetuch, *n.*, σακκὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει τὸν σπόρον ἐκεῖνος ὁποῦ σπέρνει, semoir, *m.*
Säezeit, s. Saatzeit.
Saffian, *m.*, τὸ σαχτιάνι, maroquin, *m.*
Saflor, *m.*, κρόκος νόθος, (φυτόν τι), safre; safran bâtard, *m.*

Safran, *m.*, ὁ κρόκος, (ζαφρᾶς), safran, crocus, *m.*
Safrangelb, *adj.* κίτρινος ὡσὰν τὸν κρόκον, jaune comme safran, safrané.
Saft, *m.*, τὸ ζουμὶ, suc; jus, *m.*; ὁ χυλὸς, χυμός, humeur (dans le corps), *f.*; — (der Bäume), ὀπὸς, χυλὸς τῶν δένδρων, sève *f.* des arbres.
Saftfarbe, *f.*, χρῶμα ἐβγαλμένον ἀπὸ φυτά, couleur *f.* verte.
Saftgrün, *adj.* βαθὺ πράσινος, vert de vessie; vert *m.* d'iris.
Saftig, *adj.* ζουμερὸς, ὁποῦ ἔχει ζουμὶ, succulant; (μεταφ.) ἀπρεπὴς, ἐναντίος εἰς τὰ καλὰ ἤθη, ἄτιμος, *fig.* sale, gras.
Saftigkeit, *f.*, τὸ ζουμερὸν, qualité *f.* de ce qui est succulent etc.
Saftlos, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει ζουμὶ, qui n'a point de suc; ἄνοστος, fade, insipide.
Sage, *f.*, ἡ φήμη, ὁ λόγος, μῦθος, dire, bruit, *m.*, tradition, *f.*
Säge, *f.*, τὸ πριόνι, scie, *f.*
Sägeblatt, *n.*, ἡ λάμα τοῦ πριονιοῦ, feuille *f.* d'une scie.
Sägebock, *m.*, σταυρωτὰ ξύλα, ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα βάνουν ἐκεῖνο τὸ ξύλον ὁποῦ πριονίζουν, tréteau *m.* de scieur.
Sägefisch, *m.*, τὸ πριόνιον, ψάρι μὲ μύτην δοντιασμένην ὡσὰν πριόνι, scie (poisson), *f.*
Sägemühle, *f.*, μύλος ὁποῦ πριονίζει σανίδια, moulin *m.* à scie.
Sagen, *v. a.* λέγω, dire; man sagt, λέγεται, on dit; es hat nichts zu sagen, δὲν κάμνει τίποτες, cela ne fait rien.
Sägen, *v. a.* πριονίζω, scier.
Sägen, *n.*, τὸ πριόνισμα, sciage, *m.*
Säger, *m.*, ὁ πριονιστής, scieur, *m.*
Sägeschmidt, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει πριόνια, ὁ πριονοποιός, faiseur de scies, taillandier, *m.*
Sägespäne, *f.*, τὰ πριονίσματα, sciure, *f.*
Sago, *m.*, τὸ σάγο, (μυελὸς δένδρου ἰνδικοῦ τὸν ὁποῖον μεταχειριζόμεθα εἰς φαγί), sagou, *m.*
Sahl, s. Saal.
Sahlband, *n.*, Sahlleiste, *f.*, ἡ ἄκρα τοῦ ῥούχου ἢ πανιοῦ, lisière (du drap), *f.*
Sahlweide, *f.*, εἶδος ἰτέας, (ἐτιᾶς), petit saule, *m.*
Sahne, *f.*, ἡ κορυφὴ τοῦ γάλακτος, τὸ ἀθόγαλον, (τουρκ. τὸ καϊμάκι), crême, *f.*
Sahnenbrezel, *f.*, πῆτα μὲ καϊμάκι σχηματισμένη ὡς τὸ ψηφίον 8, craquelin *m.* à la crême.
Sahnenfrau, *f.*, γυναῖκα ὁποῦ πωλεῖ γάλα, cremière, *f.*
Sahnenkäse, *m.*, τυρὶ ἀπὸ καϊμάκι, fromage *m.* à la crême.
Sahnenkuchen, *m.*, πῆτα μὲ καϊμάκι φκιασμένη, gâteau *m.* à la crême.
Saite, *f.*, ἡ χόρδα, χορδή, corde, *f.*
Saiten-Instrument, *n.*, μουσικὸν ὄργανον μὲ χόρδαις (οἷον· τὸ κλαβῆρι, βιολὶ, ἡ κιθάρα), instrument *m.* à cordes.
Saitenspiel, *n.*, ἡ μουσικὴ μὲ ὄργανα ὁποῦ ἔχουν χόρδαις, jeu *m.* d'instruments à cordes.
Salamander, *m.*, ἡ σαλαμάνδρα, εἶδος γουστερίτζας, salamandre, *f.*, sourd, *m.*
Salar, Salarium, *n.*, s. Besoldung.
Salariren, *v. a.* s. Besolden.
Salat, *m.*, ἡ σαλάτα, salade, *f.*
Salatschüssel, *f.*, πινάκιον διὰ τὴν σαλάταν, saladière, *f.*
Salbader, *m.*, ὁ φλύαρος, μωρολόγος, ravaudeur, hableur, *m.*
Salbaderey, *f.*, ἡ φλυαρία, μωρολογία, bavardise, ravauderie, *f.*
Salband, s. Sahlband.
Salbe, *f.*, ἡ ἄλειψη, τὸ ἄλειμμα, onguent, *m.*
Salben, *v. a.* ἀλείφω, oindre, embaumer; einen König —, χρίζω βασιλέα, sacrer un roi.
Salbey, *f.*, ἡ ἀλισφακιά, φλασκομηλιά, (φυτόν), sauge, *f.*
Salböhl, *n.*, τὸ ἱερὸν ἔλαιον, les saintes huiles, *f. pl.*
Salbung, *f.*, ἡ ἄλειψις, onction, *f.*; — eines Königs, ἡ ἁγία χρίσις (βασιλέως), sacre, *m.*; (μεταφ.) ζῆλος δι' εὐλάβειαν, εὐλάβεια, *fig.* onction.
Saldiren, *v. a.* πληρώνω ἕναν

λογαριασμὸν, ξεπληρώνω, solder (un compte).
Saldo, m., ἡ πληρωμὴ ἑνὸς λογαριασμοῦ, solde (d'un compte), f.
Saline, f., s. Salzwerk.
Salm, m., σαλαμὸν ψάρι, saumon, m.
Salmiak, m., ὁ ἀμμονιακός, (τουρκ. τὸ νησσατῆρι), sel ammoniac, m.
Salpeter, m., τὸ νίτρον, salpêtre, nitre, m.
Salpeterartig, adj. νιτροειδής, nitreux.
Salpetergeist, m., σπίριτον νίτρου, esprit m. de nitre.
Salpeterhütte, f., τόπος ὅπου κατασκευάζουν νίτρον, salpetrière, f.
Salpetersäure, f., τὸ ὀξὺ τοῦ νίτρου, νιτρόξυδον, acide m. nitreux.
Salpetersieder, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει νίτρον, salpêtrier, m.
Salpetersiederey, f., s. Salpeterhütte.
Salpetrig, adj. νιτρώδης, nitreux.
Salter (Psalter), m., τὸ τρίτον στομάχι τῶν ἀναμασσούντων ζώων, le feuillet, le psautier, le livre (des bêtes ruminantes).
Salutiren, v. a. χαιρετῶ, ἀποδείχνω τιμὴν εἴς τινα (μὲ κίνησιν τοῦ τουφεκιοῦ, τοῦ σπαθιοῦ ἢ μὲ κανονιαῖς), (milit.) saluer.
Salve, f., δίψιμον τουφεκιῶν, salve, décharge, f.
Salvegarde, f., s. Schutzwache.
Salz, n., τὸ ἅλας, sel, m.
Salzbrühe, f., ἡ ἁρμὴ, σαλαμοῦρα, saumure, f.
Salzbrunnen, m., πηγὴ ἁλμυρή, πηγάδι ἁλμυρόν, puits m. salé.
Salzen, v. a. ἁλατίζω, saler.
Salzfactor, m., ἐπιστάτης εἰς τὰ ἁλοπήγια, ὁμοίως· ὀφφικιάλος τῆς ἀποθήκης τοῦ ἅλατος, inspecteur m. des salines, grenetier, m.
Salzfaß, n., ἡ ἁλατοθήκη, ἁλατοκοῦτι, salière, f.
Salzhandel, m., πώλημα ἅλατος, saunage, m.
Salzhändler, m., ἁλατοπώλης, saunier.
Salzig, adj. ἁλμυρὸς, ἁρμυρὸς, salé; salin, salant.
Salzigkeit, f., τὸ ἁλμυρόν, salure, f.
Salzkorn, n., ἕνα σπειρὶ ἅλατος, grain m. de sel.
Salzkothe, f., ἡ ἁλικὴ, τὸ ἁλοπήγιον, τόπος ὅπου φκιάνουν ἅλας, saline, saunerie, f.
Salzkraut, n., ἁρμυρὸν φυτὸν λεγόμενον κάλι, kali, m., soude, f.
Salzlache, f., ἁλμυρὸς βάλτος, re, f.
Salzlake, f., ἡ ἁρμὴ, σαλαμοῦρα, ἁλμυράδα, saumumarais m. salant.
Salzmeste, f., ξυλίνη ἁλατοθήκη, saloir, m., saunière, f.
Salzquelle, f., ἁλμυρὴ πηγὴ, source f. salée.
Salzsäure, f., τὸ ἁλικὸν ὀξύ, acide du sel, acide m. muriatique.
Salzschank, m., ἡ λιανοπούλησις τοῦ ἅλατος, regrat m. de sel.
Salzschenk, m., λιανοπουλητὴς ἅλατος, regrattier, m.
Salzschreiber, m., γραμματικὸς εἰς κατασκευὴν ἅλατος, greffier m. de saline.
Salzsee, m., λίμνη μὲ ἁρμυρὸν νερόν, lac m. salant.
Salzsieder, m., ὁ ἁλατοπήκτης, ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει ἅλας, saunier, m.
Salzsiederey, f., τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κατασκευάζουν ἅλας, saunerie, f.
Salzsole, f., τὸ ἁρμυρὸν νερὸν (εἰς πηγάδια), eau f. salée.
Salzsteuer, f., δόσιμον ὁποῦ πληρώνουν ἀπὸ τὸ ἅλας, gabelle, f., droit m. de salage.
Salzwage, f., κύλινδρος γυαλένιος μὲ τὸν ὁποῖον δοκιμάζουν τὸ ἁρμυρὸν νερόν, pèse-liqueur, m.
Salzwasser, n., ἁρμυρὸν νερόν, eau f. salée.
Salzwerk, n., κατασκευὴ διὰ νὰ ἐβγάλουν ἅλας ἀπὸ ἁρμυρὸν πηγαδίσιον νερόν, ἁλατοπήγιον, saline, saunerie, f.
Same, m., ὁ σπόρος, semence, graine, f.; der männliche — (von Menschen u. Thieren), σπ. ζωτικός, sperme m.; (die Saat), τὰ σπαρτά, semailles, f. pl.
Samenfluß, m., ἡ γονόῤῥοια, (πάθος ἀφροδίσιον), gonorrhée, f.
Samengefäß, n., ἀγγεῖον σπερματικόν, (anat.) vaisseaux m. pl. spermatiques.

Samengehäuse, n., Samenkapsel, f., ἡ κάψη (τῶν φυτῶν) ὁποῦ περιέχει τὸν σπόρον, (botan.) péricarpe, m.
Samenkorn, n., ἕνα σπειρὶ ὁποῦ σπέρνουν, graine, f.
Samenstaub, m., ἡ σπερματικὴ σκόνη, ὁ σπόρος (τῶν φυτῶν), (botan.) poussière, f.
Samenthierchen, n., σπερματικὸν ζωΐφιον, animalcule m. spermatique.
Sämerey, f., gewöhnl. pl. Sämereyen, σπόρος φυτῶν διαφόρων λογιῶν, semences, f. pl.
Sämisch, adj. κατασκευασμένος ὡς τὰ δέρματα τῶν ἀγριογιδῶν, apprêté à la chamois.
Sämischgärber, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει τὸ πετζὶ ὅμοιον ὡσὰν ἐκεῖνο τῶν ἀγριογιδῶν, chamoiseur, m.
Sammeln, v. a. συνάζω, συλλέγω, συναθροίζω, μαζώνω, recueillir, rassembler, ramasser; sich sammeln, συναθροίζομαι, μαζώνομαι, se rassembler; (sich fassen), ἡσυχάζω, ἔρχομαι εἰς τὸν ἑαυτόν μου, se recueillir.
Sammelplatz, m., τόπος συναθροίσεως, rendez-vous, quartier m. d'assemblage.
Sammet, m., ὁ κατηφές, velours, m.
Sammetartig, adj. ὅμοιος μὲ κατηφέν, velouté.
Sammetband, n., χορδέλλα ἀπὸ κατηφέν, ruban m. velouté.
Sammetbürste, f., βοῦρτζα διὰ κατηφέν, brosse f. à velours.
Sammeten, adj. κατηφένιος, de velours.
Sammetfabrik, f., φαμπρίκα διὰ κατηφέν, fabrique f. de velours.
Sammetkleid, n., Sammetrock, m., κατηφένιον φόρεμα, habit m. de velours.
Sammetweber, m., ὑφαντὴς ὁποῦ ὑφαίνει κατηφέν, tisserand m. en velours.
Sammler, m., ὁ συναθροιστής, ἐκεῖνος ὁποῦ συνάζει, μαζώνει, collecteur, qui recueillit, qui rassemble; (aus Büchern), ἐκεῖνος ὁποῦ συναθροίζει ἐκ διαφόρων συγγραμμάτων, compilateur, m.
Sammlung, f., ἡ συνάθροισις, συλλογή, σύλλεξις, collection, f., recueil, m.
Samstag, s. Sonnabend.
Samt, prép. μαζὺ μέ, avec; samt und sonders, ὅλοι μαζύ, ὅλοι ὅσοι εἶναι, tous ensemble, tous tant qu'ils sont.
Sämmtlich, adj. ὅλος μαζύ, ἅπας, tout, tous, tous ensemble; die sämmtlichen Werke Platons ꝛc., ἅπαντα τοῦ Πλάτωνος κτλ., les oeuvres complettes de Platon etc.
Sanct, adj. indecl. ἅγιος, saint; s. Heilig.
Sand, m., ὁ ἄμμος, sable, m.
Sandarach, m., ἡ σανδαράχη, sandaraque, m.
Sandart, m., s. Sander.
Sandbank, f., σωρὸς μεγάλος ἄμμου εἰς τὴν θάλασσαν, ὁ ἄμμος, ἡ ξερές, banc m. de sable, banc.
Sandbeere, f., ἀρκτοστάφυλον, φυτόν τι στυπτικόν, bousserolle, f., raisin m. d'ours.
Sandberg, m., βουνὸν ἀπὸ ἄμμον, montagne f. de sable.
Sandbüchse, f., ἡ ἀμμοθήκη, τὸ ἀμμοκοῦτι, sablier, poudrier., m.
Sandel, m., Sandelholz, n., τὸ κοκκινόξυλον, (εὐῶδες ξύλον τῆς Ἰνδίας), sandal, m.
Sanden, v. a. σκεπάζω μὲ ἄμμον, sabler.
Sander, m., εἶδος λουκιοῦ ἢ στοῦκας, (ψάρι ποταμίσιον), ammodyte (poisson), m.
Sandgrube, f., λάκκος ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐβγάζουν ἄμμον, sablière, sablonnière, f.
Sandgrund, m., θεμέλιον, ἔδαφος ἀμμῶδες, terrain sablonneux, fond m. de sable.
Sandhase, m., ὁ ἄσπρος λαγωός, lièvre m. blanc.
Sandhaufen, m., σωρὸς ἄμμου, tas m. de sable.
Sandhügel, m., λόφος ἄμμου, colline f. de sable.
Sandig, adj. ἀμμώδης, sablonneux, sableux.
Sandinsel, f., νησίον ἀπὸ ἄμμον, javeau, m.
Sandkorn, n., ἕνα σπειρὶ ἄμμου, grain m. de sable.
Sandmann, m., ἄνθρωπος ὁποῦ πωλεῖ ἄμμον, sablonnier, m.; fig. fam. der Sandmann kömmt, πλησιάζει ὁ ὕπνος, νυστάζω, les paupières s' appesantissent.
Sandreiter, m., (im Scherz), ἱππεὺς (καβαλάρης) ὁποῦ

ἔπεσεν ἀπὸ τὰ ἄλογίν του, cavalier m. démonté.
Sandschimmel, m., ἄσπρον ἄλογον μὲ σμικταῖς μαύραις τρίχες, cheval m. blanc sale.
Sandstein, m., ἀμμώδης πέτρα, grès, m.
Sanduhr, f., ὡρολόγιον ἐξ ἄμμου, sable, sablier, m.
Sandwüste, f., ἀμμώδης ἐρημία, désert m. sablonneux.
Sanft, adj. (weich, zart), ἁπαλὸς, τρυφερός, doux, tendre, mou; (μεταφ.) πρᾶος, ἥμερος, ἥσυχος, fig. doux, bénin.
Sänfte, f., τὸ φορεῖον, (εἶδος σκαμνιοῦ ἢ κρεββατιοῦ εἰς τὸ ὁποῖον κάθεται ἢ πλαγιάζει τις, καὶ τὸν βαστάζουν δύο ἢ καὶ περισσότεροι ἄνθρωποι), (τουρκ. ταχτρεβάνι), chaise; litière, f.
Sänftenträger, m., ἐκεῖνος ὁποῦ βαστάζει τὸ φορεῖον, (τουρκ. ταχτρεβαντζῆς), porteur de chaise, porteur, m.
Sanftmuth, f., ἡ πραότης, ἡμερότης, douceur, m.
Sanftmüthig, adj. πρᾶος, ἥμερος, doux, débonnaire
Sanftmüthigkeit, f., s. Sanftmuth.
Sang, m., τὸ ᾆσμα, chant, m., chanson, f.
Sänger, m., (in der Kirche), ὁ ψάλτης, chantre, m.; (jeder andre Sänger), ὁ τραγουδιστής, chanteur, m.; (für: Dichter), ὁ ποιητής, poète, m.
Sängerin, f., ἡ ψάλτρια, chantre, f.; — ἡ τραγουδίστρια, chanteuse, f.; — ἡ ποιήτρια, (femme) poète, m.
Sanguinisch, adj. (αἱματώδης), ζωηρὸς, πύρινος, ἀκατάστατος, sanguin.
Sappe, f., (franz.), ὁ ὑπόνομας, τὸ λαγοῦμι, sape, f.
Sappiren, v. a. σκάπτω, ξεσκάπτω, saper.
Sapperment, Sapperlot, vulg. int. ὢ τὸν διάβολον! ὢ νὰ χαθῇ! (μπρέ), parbleu!
Sapphir, Saphir, m., ὁ σάπφειρος, τὸ ζαφίρι, λίθος πολύτιμος, saphir, m.
Sardelle, f., ἡ μαρίδα, σαρδέλλα, τὸ σαρδέλλι, (ψάρι), sardine, f., anchois, m.
Sarder, Sardonier, m., σαρδώνειος λίθος, sardoine, f.
Sarg, m., τὸ νεκροκράββατον, νεκροσέντουκον, cercueil, m.
Sarraß, m., vulg. τὸ σπαθί, brette, sabre, f.
Sarsaparille, f., ἡ σαπαρίνα, (φυτόν τι ἰατρικόν), salsepareille, f.
Sarsche, f., σάγηνον πανί, serge, f.
Sarter, m., (im Schiffsbaue), παράδειγμα καραβιοῦ, κατὰ τὸ ὁποῖον φκιάνουν ἕνα καράβι, gabari, gabarit, m.
Sassafraß, m., δένδρον τι τῆς Ἀμερικῆς, sassafras (arbre), m.
Satan, m., ὁ σατανᾶς, διάβολος, satan, diable, m.
Satanisch, adj. σατανικὸς, διαβολικός, diabolique.
Satt, adj. χορτάτος, χορτασμένος, rassasié; ich bin eines Dinges satt, ἐβαρέθηκα ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα, je suis rassasié, las de qc.; sich satt essen, χορταίνω, τρώγω ἕως νὰ χορτάσω, se rassasier, manger son soûl; ich kann mich nicht satt sehen, hören ꝛc., δὲν ἠμπορῶ νὰ παύσω ἀπὸ τὸ νὰ κυτάξω, νὰ ἀκούσω κτλ., je ne puis assez voir, entendre etc.
Sattel, m., ἡ σέλλα, selle, f.; — einer Nuß, διάφραγμα τοῦ καρυδίου, zeste m. d'une noix; — einer Geige, ὁ μαγὰς, τὸ μαγάδιον, chevalet m. d'un violon.
Sattelbaum, Sattelbogen, m., τὸ ἐμπροσθινὸν καὶ ὀπισινὸν τόξον τῆς σέλλας, ἡ κούρβη, arçon, m.
Satteldecke, f., ἐπίβλημα ἢ σκέπασμα τοῦ ἀλόγου, χάσδιον, housse, f.
Sattelgurt, m., τὸ ζωνάρι τῆς σέλλας, sangle, f.
Sattelhölzer, n. pl., ξύλα ὁποῦ ὑποστηρίζουν τὴν στέγην, empanons, m. pl.
Sattelknecht, m., ὁ δοῦλος εἰς τὸ ἀχοῦρι, σεήζης, palefrenier, m.
Sattelknopf, m., τὸ κουμβίον τῆς σέλλας, pommeau m. de la selle.
Sattelkissen, n., μαξιλλάρι τῆς σέλλας, panneau; coussinet m. de selle.
Satteln, v. a. σελλώνω, seller.
Sattelpferd, n., ἄλογον τῆς σέλλας, cheval m. de selle; — ἄλογον ζευγμένον εἰς τὸ ἁμάξι, εἰς τὸ ὁποῖον κάθεται ὁ ποστιλιόνος, porteur, m.

Satteltasche, *f.*, *σακκοῦλα κοντὰ εἰς τὴν σέλλαν*, bougette, *f.*
Sattelzeug, *n.*, *ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ σελλῶμα τοῦ ἀλόγου*, la selle et tout ce qui en dépend.
Sattheit, *f.*, *ἡ χόρτασις*, *χορτασία*, rassasiement, *m.*
Sättigen, *v. a.* *χορταίνω*, *κάμνω νὰ χορτάσῃ τις*, rassasier, (chém.) saturer.
Sättigung, *f.*, *ἡ χόρτασις*, rassasiement, *m.*; *πλησμονὴ ὑγροῦ*, (chém.) saturation, *f.*
Sattler, *m.*, *ὁ σελλάρης*, sellier, *m.*
Sattsam, *adj.* *ἀρκετός*, suffisant.
Saturey, *f.*, *ἡ θρούβη*, *θύμβη*, *κόνυζα* (*χόρτον*), sarriette (plante), *f.*
Satyr, *m.*, *ὁ σάτυρος*, satyre, *m.*
Satyre, *f.*, *σατυρικὸν ποίημα*, satire, *f.*
Satyriker, *m.*, *σατυρικὸς ποιητής*, poète *m.* satirique.
Satyrisch, *adj.* *σατυρικός*, *εἰρωνικός*, satirique.
Satyrisiren, *v. n.* *περιγελῶ*, *εἰρωνεύω*, satiriser.
Satz, *m.*, (Sprung), *τὸ πήδημα*, élan, saut, *m.*; (Bodensatz), *τὸ κατακάθισμα οἷον· ἀπὸ καφὲν κτλ.*, sédiment, marc (de café), *m.*; (Einsatz im Spiele), *τὰ ἄσπρα ὁποῦ βάνει τις εἰς τὸ παιγνίδι*, jeu, enjeu, *m.*, mise, *f.*; (Fischbrut), *τὰ νέα ψαράκια*, nourrain, alevin, *m.*; (Redesatz), *ἡ θέσις*, *ὁ λόγος*, thèse, proposition, *f.*; (in der Druckerey), *σύνθεσις τῶν χαρακτήρων τοῦ τύπου*, (imprim.) composition, *f.*
Satzhase, *m.*, *θηλυκὸν τοῦ λαγωοῦ*, hase, *f.*
Satzung, *f.*, *τὸ δόγμα*, *ἡ γνώμη*, dogme, *m.*, doctrine, *f.*; *ὁ κανών*, *νόμος*, constitution, loi, *f.*
Sau, *f.*, *ἡ γουρούνα*, *σκρόφα*, truie, laie, *f.*; *pop* (*μεταφ.*) *ἄπαστρη γυναῖκα*, *σκρόφα*, salope, *f.*; — (Tintenfleck), *ἡ μουντζοῦρα*, pâté, *m.*, tache d'encre.
Sauber, *adj.* *καθαρός*, *παστρικός*, net, propre; (*εἰρωνικῶς*) *παστρικός*, (par ironie) beau, joli.
Sauberkeit, *f.*, *ἡ καθαρότης*, *παστρικότης*, netteté, propreté, *f.*
Säubern, *v. a.* *καθαρίζω*, *παστρεύω*, nettoyer.
Säuberung, *f.*, *ὁ καθαρισμός*, *τὸ καθάρισμα*, *ἡ πάστρευσις*, nettoiement, *m.*
Saubohne, *f.*, *ἄγριον φασοῦλι*, fève *f.* de marais.
Sauborste, *f.*, *ἡ γουρουνότριχα*, soie *f.* de cochon.
Saudistel, *f.*, *εἶδος ἀπὸ γομαράγκαθα*, palais de lièvre, laiteron, *m.*
Sauen, *v. n.* *pop.* *λερώνω*, *μουρδαρεύω*, faire des cochonneries; *λέγω ἄσχημα*, *αἰσχρὰ λόγια*, dire des saletés.
Sauer, *adj.* *ξυνός*, aigre, sur; (*εἰς τὴν χημικὴν*) *ὀξύ*, *ξυνός*, (chim.) acide; beschwerlich), *δύσκολος*, *βαρετός*, pénible, difficile; (mürrisch), *σκυθρωπός*, *αὐστηρός*, refrogné; sauer sehen, *κάμνω αὐστηρὸν πρόσωπον*, se refrogner, faire la mine, rechigner; sich (*dat.*) es sauer werden lassen, *κοπιάζω πολύ*, *τραβῶ πολὺν κόπον*, travailler bien, ne pas épargner sa peine.
Sauerampfer, *m.*, *ἡ ὀξαλίς*, *ξυνίθρα*, (*χόρτον*), oseille, *f.*
Sauerbraten, *m.*, *ξυνὸν ψητόν*, *ψητὸν μὲ ξύδι*, rôti *m.* vinaigré.
Sauerbrunnen, *m.*, *ξυνὸν πηγαδίσιον νερὸν ἰατρικόν*, eaux *f. pl.* minérales.
Sauerey, *f.*, *pop.* *τὸ μουρδάρευμα*, cochonnerie, saleté, *f.*
Sauerhonig, *m.*, *ὀξύμελι*, *ξυνόμελι*, oxymel, *m.*
Sauerklee, *m.*, *ξυνὸν τρίφυλλον*, petite oseille, *f.*, trèfle *m.* aigre.
Sauerkraut, *n.*, -kohl, *m.*, *ξυνὸν λάχανον*, *ξυνολάχανον*, choux surs, choux *m. pl.* confits au sel.
Säuerlich, *adj.* *ὀλίγον ξυνός*, *ξυνούτζικος*, aigret, aigrelet.
Sauern, *v. n.* *ξυνίζω*, *γίνομαι ξυνός*, *ξυνίζομαι*, s'aigrir, devenir aigre.
Säuern, *v. a.* *ξυνίζω*, *κάμνω ξυνόν*, aigrir, rendre aigre; — *βάνω προζύμι*, mettre du levain (dans la pâte).
Sauersichtig, *adj.* *ὁποῦ ἔχει τὸ πρόσωπον αὐστηρόν*, rechigné, refrogné.

Digitized by Google

Sauerstoff, m., (εἰς τὴν χημικὴν) τὸ ὀξυγόνον, oxygène, m.
Sauersüß, adj. ξυνογλυκὺς, γλυκόξυνος, aigre-doux.
Sauerteig, m., τὸ προζίμι, levain, m.
Sauertöpfisch, s. Sauersichtig.
Sauertopf, m., fam. σκυθρωπὶς ἄνθρωπος, μελαγχολικὸς, αὐστηρός, boudeur, rêveur, qui se refrogne toujours.
Sauerwasser, n., s. Sauerbrunnen.
Saufen, v. a. πίνω (λέγεται διὰ τὰ ζῶα καὶ διὰ τοὺς μεθύστακας), boire (se dit des animaux et des ivrognes).
Saufen, n., Sauferey, f., ἡ ἀμετρία εἰς τὸ πίνειν, ivrognerie, f.
Säufer, (pop. Saufbruder), m., ὁ οἰνοπότης, κρασοπινὰς, μεθύστακας, buveur, biberon, ivrogne, m.
Saufgelag, n., συμπόσιον ἀμέτρων οἰνοποτῶν, compagnie f. de buveurs.
Saugamme, f., ἡ βυζάστρα, τιθήνη, τροφός, nourrice, f.
Saugen, v. a. βυζάνω (μάλιστα τὸ γάλα), sucer; téter.
Säugen, v. a. βυζάνω τὸ παιδὶ, δίδω τὸ βυζί, allaiter.
Saugerüssel, m., προβοσκίδα μερικῶν ζωϋφιῶν, μὲ τὴν ὁποῖαν βυζάνουν τὰ ὑγρά, trompe (de quelques insectes), f.
Säugethier, Säugthier, n., ζῶον ὁποῦ τρέφει τὰ μικρά του μὲ τὰ βυζιά, animal m. à mamelles.
Saugewerk, n., ἀντλία ὁποῦ τραβᾷ, ὁποῦ σύρνει, (καὶ ὁποῦ δὲν ἐνεργεῖ μὲ σπρώξιμον), pompe f. aspirante.
Säugling, m., τὸ βρέφος, νήπιον, (ὁποῦ ἀκόμι βυζάνει), enfant à la mamelle; nourrisson, m.
Sauhirt, m., s. Schweinhirt.
Sauhund, Saubeller, m., σκυλὶ διὰ κυνῆγι τῶν ἀγρίων γουρουνιῶν, aboyeur, alan, m.; pop. =hund, (μεταφ.) μουρδάρης, pouacre, m.; ἄσωτος, ἀσελγής, débauché, paillard, m.
Säuisch, adj. pop. ἄπαστρος, λερωμένος, μουρδάρης, sale, salope, mal-propre.
Saujagd, Sauhetze, f., κυνῆγι ἀγρίων γουρουνιῶν, chasse f. du sanglier.
Saulache, f., λάσπη ὅπου κυλιέται ὁ ἀγριόχοιρος, souille, f., souil, m.
Säule, f., ὁ στύλος, ἡ κολῶνα, colonne, f.
Sauleder, n., γουρουνίσιον πετζί, peau f. de porc, de cochon; pop. (als Schimpfwort), σκρόφα, μουρδάρισσα, pouacre, salope, f.; ἀχρεῖα, πόρνη, πουτάνα, garce, paillarde, f.
Säulenfuß, m., τὰ ποδάρι τοῦ στύλου, base f. de la colonne.
Säulengang, m., στοὰ μὲ στύλους, ἀράδα στύλων, κολωνάτα, colonnade, f.
Säulenordnung, f., τάξις στύλων ἀρχιτεκτονική, ordre m. d'architecture.
Säulenschaft, m., τὸ κορμὶ τοῦ στύλου, fût m. de la colonne.
Säulenstuhl, m., ἡ βάσις τοῦ στύλου, τὸ βάθρον, piédestal, m.
Säulenweite, f., τὸ διάστημα μεταξὺ τῶν στύλων, entrecolonne, f., entrecolonnement, m.
Saum, m., ἡ ἄκρα, τὸ κράσπεδον, ourlet, bord, m.
Säumen, v. a. στρίπτω, πιπιλώνω, ourler, border.
Säumen, v. n. ἀργοπορῶ, tarder.
Säumig, adj. ἀργὸς, ὁποῦ ἀργοπορεῖ, négligent, lent.
Saumpferd, n., ἄλογον φορτώματος, cheval de somme, sommier, m.
Saumsattel, m., τὸ σαγμάρι, σαμμάρι, bât, m.
Saumselig, adj. ἀργὸς, ὁποῦ ἀργοπορεῖ, ἀμελὴς, lent, négligent.
Saumseligkeit, f., ἡ ἀργοπορία, ἀμέλεια, lenteur, négligence, f.
Saumthier, n., ζῶον φορτώματος, bête f. de somme, sommier, m.
Säure, f., ἡ ξυνίτης, ξυνάδα, aigreur, acidité, f.; (εἰς τὴν χημικὴν) τὸ ὀξὺ, τὸ ξυνόν, (chim.) acide, m.
Saurüssel, m., ὁ ῥύγχος, ἡ μούρη τοῦ γουρουνιοῦ, groin, boutoir, m.
Saus, m., nur: im Saus und Brause leben, ἀπερνᾷ λαμ-

πρὰ, τρώγω καὶ πίνω καλὰ, faire gogaille, vivre dans la débauche.
ausschneider, m., ἐκεῖνος ὁποῦ μουνουχίζει τὰ γουρούνια, châtreur m. de cochons.
säuseln, v. n. μουρμουρίζω (ὡς ὁ ἐλαφρὸς ἀέρας εἰς τὰ δένδρα), murmurer (comme le zéphyr etc.).
Sausen, v. a. βοῶ, (ὡς ὁ σφοδρὸς ἀέρας), bruire, siffler.
Sausen, n., ἡ βοὴ τοῦ ἀέρος, sifflement (du vent), m.
Sausewind, m., σφοδρὸς ἀέρας ὁποῦ βοᾷ, vent m. qui siffle; (μεταφ.) ἕνας ἐλαφρόγνωμος, ἀκατάστατος, fig. fam. brailleur, m.
Sauspieß, m., τὸ προβόλιον, κοντάρι μὲ τὸ ὁποῖον σκοτώνει ὁ κυνηγὸς τὸ ἄγριον γουροῦνι, épieu, m.
Saustall, m., s. Schweinstall.
Scapulier, n., ἡ ἐπώμιον τῶν καλογήρων, scapulaire, m.
Scepter, s. Zepter.
Schabe, f., (Insect), μικρόν τι ζωΰφιον μὲ δεκατέσσαρα ποδάρια, ὁ σάρακας, teigne (insecte), f.
Schabe, f., (Werkzeug), ἡ ξύστρα, racloir, m.
Schabe, Krätze, f., ἡ ψώρα, gale, f.
Schabemesser, n., μαχαίρι διὰ ξύσιμον, couteau m. à racler.
Schaben, v. a. ξύω (μὲ μαχαίρι κτλ.), racler, ratisser.
Schabernack, m., fam. παιγνίδι, πείραξις, frasque, méchanceté, f.; einem einen — thun, παίζω τινὰ ἕνα (κακὸν) παιγνίδι, faire une méchanceté à q.
Schäbig, adj. ψωριασμένος, teigneux, galeux; ὅλο χαλασμένος (λέγεται διὰ τὰ φορέματα), tout usé.
Schabracke, f., σκέπασμα ἀλόγου, τὰ χάσδιον, housse, f.
Schabsel, n., τὰ ἀποξύσματα, raclure, ratissure, f.
Schach, m., ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας ἢ ἄλλων ἀνατολικῶν τόπων, roi m. de Perse et d'autres pays orientaux.
Schach, n., s. Schachspiel.
Schachbret, n., ἡ τράπεζα τοῦ σαντρικιοῦ, échiquier, m.
† Schächer, m., ὁ λῃστής, κλέπτης, larron, brigand, m.; armer —, ὁ δυστυχής, καϊμένος, un pauvre hère.
Schacher, m., ἡ λιανοπούλησις (τῶν Ἑβραίων μάλιστα), petit trafic (particulièrement des juifs), m.
Schachern, v. n. κάμνω λιανοπούλησιν, πραγματεύω μὲ μικρὰ καὶ παλαιὰ πράγματα, (ὡς οἱ πτωχοὶ Ἑβραῖοι), faire un petit trafic.
Schachmatt, adj. (im Schachspiele), μάτ, σιαχρούχ, (λέξις εἰς τὸ σαντράτζι ὁποῦ σημαίνει ὅτι ἐχάθη τὸ παιγνίδι), échec et mat; (sehr schwach), πολλὰ ἀδύνατος, faible, épuisé de forces.
Schachspiel, n., τὸ σαντράτζι, σαντρίκι, (παιγνίδι), jeu m. des échecs.
Schachspieler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὸ σαντράτζι, joueur m. aux échecs.
Schacht, m., λάκκος ἐσκαμμένος καταχαθέτως εἰς τὴν γῆν, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου καταβαίνουν εἰς τὸ μεταλλεῖον, (εἰς τὸ λαγοῦμι), puits, m., bure, f.
Schachtel, f., τὸ κουτὶ (ξύλινον, ἢ ἀπὸ χονδρὸν χαρτί), boîte, f.
Schachtelhalm, m., ἡ ἵππουρις, (φυτόν τι), prêle, f.
Schachtelmacher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει (ξύλινα κουτία), faiseur m. de boîtes.
Schachteln, v. a. τρίβω ἢ γυαλίζω μὲ τὴν ἵππουριν, frotter, polir avec de la prêle.
Schächten, v. a. σφάζω, (λέγεται μόνον διὰ τοὺς μακελλάρους τῶν Ἑβραίων), tuer (se dit des bouchers juifs); fig. fam. (μεταφ.) γελῶ, ἀπατῶ, tromper, duper.
Schächter, m., ὁ μακελλάρης, χασάπης τῶν Ἑβραίων, boucher (des juifs), m.
Schacke, f., s. Schecke.
Schadbar, s. Schadhaft.
Schade (Schaden), m., ἡ ζημία, βλάβη, dommage, m., perte, f.; (Wunde), μία πληγή, plaie, f.; ἕνα πάθος, un mal; es ist —, εἶναι κρίμα, c'est dommage.
Schaden, v. a. ζημιώνω, βλάπτω, nuire, porter dommage; es schadet nichts, δὲν πειράζει, n'importe.
Schädel ꝛc., s. Schedel ꝛc.
Schadenfreude, f., ἡ χαιρεκακία, joie f. maligne.

Schadenfroh, *adj.* *χαιρέκακος*, qui se réjouit du mal d'autrui.

Schadhaft, *adj.* *ζημιωμένος*, *χαλασμένος*, endommagé, gâté.

Schädlich, *adj.* *ἐπιζήμιος*, *ἐπιβλαβής*, *βλαβερός*, nuisible, pernicieux, malin.

Schädlichkeit, *f.*, *τὸ ἐπιζήμιον*, *βλαβερόν*, malignité, *f.*

Schadlos, *adj.* *ἀζημίωτος*, *ἀβλαβής*, indemnisé, dédommagé; einen schadlos halten, *ξεζημιώνω*, *ἀντιπληρώνω τὴν ζημίαν τινός*, indemniser, dédommager.

Schadloshaltung, *f.*, *ἡ ξεζημίωσις*, *ἀντιπληρωμὴ τῆς ζημίας*, indemnité, dédommagement, *m.*

Schadlosigkeit, *f.*, *ἡ ἀβλάβεια*, *ἐλευθερία ἀπὸ ζημίαν*, état *m.* de celui qui a été dédommagé.

Schaf, *n.*, *τὸ πρόβατον*, brebis, *f.* (*fig.* ouaille, *f.*)

Schafblattern, *f.*, *ἡ λύμη τῶν προβάτων*, clavelée, *f.*, claveau, *m.*

Schafbock, *m.*, *τὸ κριάρι*, bélier, *m.*

Schäfchen, *n.*, *τὸ προβατάκι*, petite brebis, *f.*; (an Weiden 2c.) *τὰ ἄνθη εἰς ταῖς ἐτιαῖς κτλ. ὁποῦ ὁμοιάζουν μὲ τὸ μαλλὶ τῶν προβάτων*, chatons (des arbres), *m pl.*; (am Himmel), *πλῆθος μικρὰ σύννεφα*, des moutons (au ciel), *m. pl.*; er hat sein Schäfchen geschoren, er hat sein Schäfchen ins Trockne gebracht, *αὐτὸς ἀπόκτησε ἀρκετὸν πλοῦτον*, il est à couvert, il pond sur ses oeufs.

Schäfer, *m.*, *ὁ προβατοβοσκός*, *τζουπάνος*), berger, *m.*

Schäferey, *f.*, *κοπάδι προβάτων ὁποῦ βόσκει ἕνας προβατοβοσκός*, bergerie, *f.*

Schäfergedicht, *n.*, *ποίημα βουκολικόν*, *εἰδύλλιον*, idylle, eclogue, *f.*

Schäferhund, *m.*, *σκυλὶ προβατοβοσκοῦ*, mâtin, *m.*

Schäferin, *f.*, *ἡ προβατοβοσκοῦ*, *τζουπάνα*, bergère, *f.*

Schäferspiel, *n.*, *ποιμενικὸν ἢ βουκολικὸν δρᾶμα*, pastorale, *f.*

Schäferstab, *m.*, *ῥάβδος ποιμαντική*, *ματζοῦκα τοῦ τζουπάνου*, houlette, *f.*

Schäferstunde, *f.*, *ὥρα τῆς χαρᾶς τῶν ἐρωτευμένων*, *fig.* heure *f.* du berger.

Schäfertasche, *f.*, *τὸ δισάκκι τοῦ προβατοβοσκοῦ*, panetière, *f.*

Schaffen, *v. a.* (*part.* geschaffet), *φέρω*, *κουβαλῶ*, porter, transporter; einem etwas —, *προξενῶ εἴς τινα τι*, (*οἷον· ἄσπρα*, *πρᾶγμα κτλ.*), procurer, faire avoir (qc. à q.), pourvoir (q. de qc.); zu schaffen haben, mit einer Sache, mit einem, *ἔχω δουλειὰν μὲ τινά*, *μὲ τι*, *καταγίνομαι εἴς τι*, avoir à faire, être occupé.

Schaffen, *v. n.* (*part.* geschaffen), *πλάττω*, *πλάζω*, créer.

Schaffell, *n.*, *δέρμα προβάτου*, peau *f.* de brebis.

Schaffleisch, *n.*, *προβατίσιον κρέας*, chair *f.* de brebis.

Schaffner, *m.*, *ὁ ἐπίτροπος εἰς ἁμάξια φορτώματος καὶ τῆς πόστας*, pourvoyeur, administrateur; commissionnaire des voituriers et des voitures de poste.

Schafgarbe, *f.*, *τὸ μυριόφυλλον*, *ἡ ἀχιλλεία*, (*χόρτον*), achillée, millefeuille, *f.*

Schafhürde, *m.*, *περίφραγμα διὰ πρόβατα*, parc *m.* de brebis.

Schafhusten, *m.*, *ξεροβῆχας*, toux *f.* sèche.

Schafkameel, *m.*, *προβατοκαμήλα*, *ζῶον τῆς Ἀμερικῆς*, pacos, *m.* vigogne (animal du Pérou), *f.*

Schafkäse, *m.*, *τυρὶ ἀπὸ γάλα προβάτων*, fromage *m.* de lait de brebis.

Schaflamm, *n.*, *ἀρνὶ θηλυκόν*, agneau femelle, *f.*

Schaflaus, *f.*, *ἡ σκυλόμυγα ἢ προβατόμυγα*, pou *m.* de brebis, tique, *f.*

Schafleder, *n.*, *προβατίσιον πετζί*, basane, *f.*

Schaflorber, *f.*, *ἡ κοπριὰ τοῦ προβάτου*, crottin *m.* de brebis.

Schafmutter, *f.*, *ἡ προβαίνα*, *θηλυκὸν πρόβατον ὁποῦ ἐγέννησε*, brebis portière, mère-brebis, *f.*

Schafpelz, *m.*, *ἡ προβατόγουνα*, *γοῦνα ἀπὸ πρόβατον*, fourrure *f.* de peau de mouton.

Schafpocken, *f.*, *s.* Schafblattern.

Schafschur, f., τὸ κούρευμα τῶν προβάτων, tonte, f.
Schafskopf, m., κεφάλι προβάτου, tête f. de brebis; (von Menschen), ἕνας ἀνόητος, βούβαλος, (ἀχμάκης), niais, benêt, m.
Schafstall, m., ὁ σταῦλος τῶν προβάτων, ἡ μάνδρα, bergerie, f., bercail, m.
Schaft, m., τὸ ξύλον (τῆς λόγχης, τοῦ τουφεκιοῦ), fût, m., monture, f.; (am Stiefel), τὸ μέρος τοῦ υποδήματος ὁποῦ εἶναι τριγύρου τῆς κνήμης, tige (d'une botte), f.; (einer Säule), τὸ κορμὶ τοῦ στύλου, fût d'une colonne.
Schäften, v. a. (eine Flinte), βάνω τὸ κοντάκι εἰς τὸ τουφέκι, monter (un fusil).
Schafthalm, m, Schaftheu, n., s. Schachtelhalm.
Schafweide, f., βοσκὴ τῶν προβάτων, pacage m. pour les brebis.
Schafzecke, f., s. Schaflaus, f.
Schafzucht, f., ἀνατροφὴ προβάτων, entretien m. de brebis.
Schäker, m., ὁ γελωτοποιὸς, ἀστεῖος, ὁποῦ ἀγαπᾶ νὰ χωρατεύῃ, badin, plaisant, folâtre.
Schäkerey, f., ὁ ἀστεϊσμὸς, χωρατάς, badinage, m. folâtrerie, f.
Schäkern, v. n. ἀστεΐζομαι, χωρατεύω, badiner, folâtrer.
Schal, adj. ἄνοστος (φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς), fade, insipide (prop. et fig.)

Schälchen, n., τὸ φιλντζάνι, tasse, petite tasse, f.
Schale, f., (von Bäumen, Früchten), ἡ φλοῦδα, écorce (des arbres); pelure, peau (des fruits); (von Eyern, Schalthieren), τὸ τζέφλιον, écale; coque, écaille; coquille, f.; (zum Trinken), τὸ φιλντζάνι, coupe, tasse, f.; (Schüssel) écuelle, f.
Schälen, v. a. ξεφλουδίζω, écorcer (un arbre); peler (des pommes etc.); écaler (des noix).
Schälhengst, m., s. Beschäler.
Schalk, m., ὁ πανοῦργος, πονηρὸς, διαβολικὸς, ψεύστης, rusé, fripon, m.
Schalkhaft, adj. πανοῦργος, πονηρὸς, διαβολικός, fripon, fourbe.
Schalkheit, f., ἡ πανουργία, διαβολιά, friponnerie, ruse, f.
Schalksknecht, m, s. Schalk.
Schalksnarr m., ὁ γελωτοποιὸς, (μπουφοῦνος, μασκαράς), bouffon, f.
Schall, m., ὁ ἦχος, τόνος, son, m.
Schallen, v. n. ἠχολογῶ, ἐβγάζω ἦχον ἢ τόνον, sonner, résonner, retentir.
Schallloch, n., παράθυρον εἰς τὸ καμπαναρειὸν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγαίνει ὁ ἦχος τῆς καμπάνας ὅταν τὴν κουδουνίζουν, ouïe (dans un clocher.) f.
Schalmen, v. a. σημειώνω ἕνα δένδρον μὲ χαραγματιαῖς, layer, marquer (un arbre).
Schalmey, f., ἡ φλογέρα, ὁ αὐλὸς τοῦ τζουπάνου, chalumeau, m.
Schalotte, f., τὸ σκορδόπρασον, εἶδος σκόρδου, échalotte, f.
Schalten, v. n. (mit etwas), διατάσσω, διοικῶ, κυβερνῶ, disposer (de qc)
Schalthier, n., τὸ ὄστρακον, κάθε ζῶον ὁποῦ ἔχει τζέφλιον ὡς τὰ ὀστρίδια, αἱ χελῶναις κτλ., animal m. à coquille ou à écaille; die Schalthiere, τὰ ὀστρακόδερμα, les crustacés, testacés, m. pl.
Schaltjahr, n, ὁ δίσεκτος χρόνος, année f. bissextile.
Schaltmonat, m., ἐμβολιμαῖος μῆνας, mois m. intercalaire.
Schalttag, m., ἐμβολιμαία ἡμέρα, (τὴν ὁποίαν προσθέτουν εἰς τὸν φεβρουάριον εἰς δισέκτους χρόνους), bissexte, jour m. intercalaire.
Schaluppe, f., βάρκα, καΐκι, chaloupe, f.
Scham, f., ἡ ἐντροπὴ, αἰδώς, honte, pudeur, f.; (Schamtheile), τὰ αἰδοῖα, les parties honteuses, f. pl.
Schambein, n., τὸ κόκκαλον ἐπάνω ἀπὸ τὰ αἰδοῖα, (anat.) os, m. pubis.
Schambeule, f., βουβὼν, παραδάγκαλον, bubon, m.
Schämel, s. Schemel.
Schämen, sich, v. r. ἐντρέπομαι, αἰσχύνομαι, avoir honte.
Schamglied, n., τὸ αἰδοῖον, ἡ σάρκα τοῦ ἀνδρός, membre m. viril.

Schamhaft, *adj.* ἐντροπαλός, pudique, pudibond.

Schamhaftigkeit, *f.*, ἡ αἰδώς, τὸ ἐντροπαλόν, pudeur, *f.*

Schamlefze, *f.*, τὰ πτερυγώματα, ἡ μυρτοχειλίδες, δύο μικρὰ πτερίδια ὁποῦ εἶναι εἰς τὰ χείλη τῆς μήτρας, ailes, lèvres, *f. pl.*

Schamlos, *adj.* ἀναίσχυντος, ἀδιάντροπος, impudent, sans honte, sans pudeur.

Schamlosigkeit, *f.*, ἡ ἀναισχυντία, ἀδιαντροπία, impudence, *f.*

Schamroth, *adj.* κοκκινισμένος ἀπὸ ἐντροπήν, rouge de honte.

Schamröthe, *f.*, τὸ κοκκίνισμα ἀπὸ ἐντροπήν, rougeur, pudeur, *f.*

Schandbalg, *m.*, Schandhure, *f. pop.* ἀχρεία πόρνη, vilaine, prostituée, *f.*

Schandbube, *m.*, *pop.* ἕνας ἀχρειότατος, κακότροπος, infame, scélérat, *m.*

Schanddeckel, *m.*, (σκέπασμα τῆς ἐντροπῆς), sie nimmt den Mann nur zum Schanddeckel, αὐτὴ ἐπῆρε τὸν ἄνδρα μόνον διὰ νὰ κρύψῃ καλήτερα ταῖς ἀταξίαις της, (couverture *f.* pour cacher sa honte); elle ne s'est mariée que pour mieux cacher ses débauches.

Schande, *f.*, ἡ ἐντροπή, αἰσχύνη, ἀτιμία, honte; infamie, ignominie, des honneurs, *f.*; zu Schanden machen, χαλνῶ, gâter; ein Pferd zu Schanden reiten, χαλνῶ ἕνα ἄλογον καβαλικεύωντας, harasser un cheval; sich zu Schanden arbeiten, χαλνῶμαι ἀπὸ τὴν πολλὴν δουλειάν, se tuer à force de travailler.

Schänden, *v. a.* ἀτιμάζω, ἐντροπιάζω, déshonorer, prostituer; (verunstalten), ἀσχημίζω, défigurer; (ein Mädchen), ξεπαρθενεύω μίαν κόρην, violer une fille, abuser d'une fille.

Schandfleck, *m.*, λέρα μεγάλη, (grande) tache, *f.*; ἡ ἐντροπή, αἰσχύνη, τὸ ὄνειδος, opprobre, *m.*, flétrissure, (*fig.*) tache, *f.*

Schandgeld, *n.*, πληρωμὴ πολλὰ ὀλίγη προσφερομένη δι' ἕνα πρᾶγμα, vil prix, *m.*

Schandhure, *f.*, *pop.* s. Schandbalg.

Schändlich, *adj.* ἄτιμος, ἐντροπιαστικός, αἰσχρός, honteux, ignominieux, infame.

Schändlichkeit, *f.*, ἡ ἀτιμία, ἐντροπή, αἰσχρότης, turpitude, infamie, *f.*

Schandmaul, *n.*, *pop.* δυσφημιστικὴ ἢ κατηγορικὴ γλῶσσα, ἀχρεία γλῶσσα κατηγόρου, langue *f.* de vipère, mauvaise langue.

Schandpfahl, *m.*, Schandsäule, *f.*, στύλος ἀτιμίας (εἰς τὸν ὁποῖον δένουν τὸν κατάδικον ἀπὸ τὸν λαιμόν), poteau, carcan, *m.*

Schandschrift, *f.*, δυσφημιστικὸν γράμμα, libelle, *f.*

Schandthat, *f.*, αἰσχρὸν κάμωμα, κακούργημα, infamie (action infame), *f.*

Schändung, *f.*, τὸ ἀτίμασμα, ἐντροπίασμα, action *f.* de déshonorer etc.; (eines Mädchen), τὸ ξεπαρθένευμα, viol, *m.*

Schank, *m.*, ἡ λιανοπούλησις (εἰς κρασί, πίβαν, ῥακήν), vente *f.* à pot et à pinte.

Schanze, *f.*, τὸ χαράκωμα, ὀχύρωμα ἀπὸ χῶμα, fort; retranchement, *m.*; *fig. fam.* etwas in die — schlagen, exposer, hasarder, risquer qc.

Schanzgräber, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ σκάπτει τὸ χῶμα διὰ τὰ ὀχυρώματα, pionnier, *m.*

Schanzkleid, *n.*, τὸ καστέλλωμα, πανὶ μὲ τὸ ὁποῖον περιτυλίγουν τὸ κάτεργον εἰς καιρὸν τῆς μάχης, διὰ νὰ μὴν ἰδοῦν οἱ ἐχθροὶ τι γίνεται μέσα, (mar.) bastingue; pavesade, *f.*

Schanzkorb, *m.*, καλάθι μεγάλον γεμᾶτον ἀπὸ χῶμα ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς τὰς πολιορκίας ὡς σκέπην διὰ τοὺς στρατιώτας, gabion, *m.*

Schanzzeug, *n.*, τὰ ἐργαλεῖα ἐκείνων ὁποῦ κάμνουν ὀχυρώματα ἀπὸ χῶμα, outils *m. pl.* des travailleurs, des pionniers.

Schar, *f.*, κοπάδι (στρατιωτῶν), troupe (des soldats), *f. pl.*; πλῆθος, foule, *f.*

Scharben, *v. a.* κατακομματιάζω, λιανίζω, ξύω, tacher, couper (en petits morceaux).

Scharbock, *m.*, τὸ σκορβοῦτον, (πάθος), scorbut, *m.*

Scharf, *adj.* ὁποῦ κόπτει καλὰ ἢ σουγλίζει, κοπτερός, μυτερός, tranchant; aigu; (beizend, fressend), δριμύς, ὁποῦ τζιμπᾷ, ὁποῦ τρώγει (οἷον· τὸ ὀξίδι, τὸ ἀσημόνερον), acre, âpre, fort, piquant; (strenge), σοβαρὸς, αὐστηρός, rude, sévère, rigoureux; (vom Verstande), ὀξύνους, ἀγχίνους, subtil, fin; pénétrant; (von Tönen), δριμὺς, ὀξὺς, ψιλός, aigu (*en parlant* d'un ton); (genau), ἐξηκριβωμένος, ἀκριβής, exact; — laden, γεμίζω (τὸ τουφέκι κτλ. μὲ μπαροῦτι καὶ μολίβι, charger à balle.

Schärfe, *f.*, τὸ κοπτερὸν, μυτερὸν, tranchant, taillant, fil, *m.*; (von Flüssigkeiten), ἡ δριμύτης, ποιότης τῶν ὑγρῶν ὁποῦ τζιμποῦν, ὁποῦ τρώγουν, âcreté, acrimonie, *f.*; (Strenge), ἡ σοβαρότης, αὐστηρότης, rigueur, sévérité; (Genauigkeit), ἡ ἀκρίβεια, τὸ ἐξηκριβωμένον, exactitude, *f.*

Schärfen, *v. a.* (wetzen), ἀκονῶ, aiguiser, affiler; (als: eine Strafe —), αὐξάνω μίαν τιμωρίαν, κάμνω σκληροτέραν τὴν τιμωρίαν, aggraver, augmenter la peine.

Scharfrichter, *m.*, ὁ δήμιος, (τουρκ. τζιλάτης), bourreau, maître des hautes oeuvres, exécuteur, *m.*

Scharfschütz, *m.*, πολεμικὸς κυνηγὸς ὁποῦ ματιάζει ῥίπτωντας τουφέκι, tireur, *m.*

Scharfsichtig, *adj.* ὀξυδερκής, ὁποῦ βλέπει καλά, qui a la vue perçante; (μεταφ.) ἀγχίνους, sagace, clairvoyant.

Scharfsichtigkeit, *f.*, ἡ ὀξυδέρκεια, vue *f.* perçante; (μεταφ.) ἀγχίνοια, clairvoyance, pénétration, *f.*

Scharfsinn, *m.*, =sinnigkeit, ἀγχίνοια, ὀξύτης τοῦ πνεύματος, πολὺ πνεῦμα, διαπεραστικὸν πνεῦμα, sagacité, pénétration, *f.*

Scharfsinnig, *adj.* ἀγχίνους, ὁποῦ ἔχει πνεῦμα, ὁποῦ καταλαμβάνει εὔκολα, ingénieux, pénétrant.

Schärfung, *f.*, τὸ ἀκόνισμα, aiguisement, *m.* f. Schärfen.

Scharlach, *m.*, τὸ σκαρλάτο, χρῶμα κόκκινον ζωνιανὸν, écarlate, *f.*

Scharlachbeere, *f.*, τὸ κρεμέζι, πρινοκόκκι, graine *f.* de cochenille *ou* de kermés.

Scharlachen, *adj.* σκαρλατένιος, d'écarlate; f. Scharlach.

Scharlachfarbe, *f.*, τὸ χρῶμα σκαρλάτου, écarlate, *f.*; f. Scharlach.

Scharlachfieber, *n.*, ἡ σκαρλατίνα, πυρετὸς ὁποῦ ἔρχεται μὲ κόκκινα ἐξανθήματα, fièvre *f.* scarlatine.

Scharlachroth, *adj.* σκαρλατινὸς, κόκκινος ὡσὰν σκαρλάτο, rouge d'écarlate.

Scharley, *m.*, ἡ ἀγρία ἀλισφακιά, ormin (plante), *f.*

Scharmützel, *m.*, μικρὴ μάχη, escarmouche, *f.*

Scharmuziren, *v. n.* μάχομαι (λέγεται διὰ τὴν μάχην ὀλίγων ὁποῦ μάχονται μὲ τὸ σπαθὶ, μὲ πιστόλαις κτλ.) ἀκροβολίζομαι, escarmoucher.

Schärpe, *f.*, ζωνάρι διὰ στολισμὸν (μάλιστα τῶν ὀφφικιάλων), écharpe, *f.*

Scharre, *f.*, ἐργαλεῖον διὰ ξύσιμον, ἡ ξύστρα, ratissoire, *f.* racloir, *m.*

Scharren, *v. a.* ξύω, ἀποξύω (μὲ ἕνα σίδηρον), gratter, ratisser; *fig.* zusammen —, μαζώνω (ἄσπρα μὲ φειδωλότητα), amasser (de l'argent) à force de lésiner.

Scharschmid, *m.*, ὁ σιδηρᾶς, taillandier, *m.*

Scharte, *f.*, ἡ χαραγματιὰ εἰς τὴν ἀθέραν τοῦ μαχαιριοῦ ἢ τοῦ σπαθιοῦ, dent, brèche, *f.*; ὁμοίως· φυτόν τι, sarrette, serrette (plante), *f.*

Scharteke, *f.*, ἀχαμνὸν βιβλίδιον, méchante brochure, *f.* chétif bouquin, *m.*

Schartig, *adj.* ὁποῦ ἔχει χαραγματιαῖς ἢ δόντια, ébréché; f. Scharte.

Scharwache, *f.*, ἡ νυκτερινὴ φυλακὴ τῶν στρατιωτῶν ὁποῦ περιπατεῖ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, patrouille, *f.* guet, *m.*

Scharwächter, *m.*, ἕνας ἀπὸ τὴν νυκτερινὴν φυλακὴν τῶν στρατιωτῶν, archer *m.* du guet.

Scharweise, adv. κατὰ κοπάδια, ἀγεληδόν, par troupes, en foule.
Schatten, m., ὁ ἴσκιος, ἡ σκιά, ombre, f.
Schattenbild, n., ἰσκιώδης εἰκόνα, ἴσκιος, fantôme, m.
Schattenhut, m., s. Sonnenhut.
Schattenriß, m., μαύρη εἰκόνα σχεδιασμένη κατὰ τὸν ἴσκιον τοῦ προσώπου τινός, silhouette, f.
Schattenspiel, n., εἶδος φαναριοῦ μὲ τὸ ὁποῖον παρασταίνονται ἰσκιώδεις εἰκόνες εἰς τὸν τοῖχον, ἢ εἰς ἕνα πανί, ombres f. pl. chinoises.
Schattieren, v. a. παρασταίνω τὸν ἴσκιον καὶ τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῶν χρωμάτων εἰς τὴν ζωγραφίαν, ombrer; nuancer.
Schattierung, f., ἡ παράστασις τῶν ἰσκίων ἢ τῶν διαφόρων βαθμῶν τῶν χρωμάτων εἰς τὴν ζωγραφίαν, nuance, f.
Schattig, adj. ἰσκιώδης, ombragé.
Schatulle, f., κιβώτιον, κουτὶ (διὰ ἄσπρα), cassette, f.
Schatz, m., ὁ θησαυρός, trésor (prop. et fig.), m.; fig. ὁ ἠγαπημένος, ἡ ἠγαπημένη, ἀγαπητική, amant, m.; amante, f.; mein Schatz, mein Schätzchen! ἠγαπημένε μου, ἠγαπημένη μου, mon cher, ma chère; mon ami, m'amie.
Schätzbar, adj. ἀξιοτίμητος, πολύτιμος, estimable.
Schätzbarkeit, f., τὸ ἀξιοτίμητον, πολύτιμον, prix, m., valeur, f.
Schätzen, v. a. τιμῶ, σέβομαι, estimer, honorer; (halten, meinen), νομίζω, estimer, penser, croire; — (den Preis bestimmen), διορίζω τὴν τιμὴν τῶν πραγμάτων, estimer, priser.
Schätzer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ διορίζει τὴν τιμὴν τῶν πραγμάτων, taxateur, priseur, m.
Schatzgeld, n., ἄσπρα φυλαγμένα ὡς θησαυρός, argent m. mignon.
Schatzgräber, m., ἐκεῖνος ὁποῦ γυρεύει θησαυροὺς παραχωμένους εἰς τὴν γῆν, chercheur m. de trésors cachés.
Schatzkammer, f., τὸ θησαυροφυλάκιον, trésor, chambre du trésor, m.
Schatzmeister, m., ὁ θησαυροφύλαξ, trésorier, m.
Schatzung, f., τὸ δόσιμον, ὁ δασμός, φόρος, impôt, m., contribution, f.
Schätzung, f., ἡ τίμησις, estime, f.; ὁ διορισμὸς τῆς τιμῆς, estimation, évaluation, taxe, prisée, f.
Schau, f., ἡ ἐπίδειξις, vue, f.; zur Schau ausstellen, παρασταίνω εἰς ἐπίδειξιν, νὰ τὸ ἰδῇ ὁ κόσμος, exposer à la vue.
Schaubhut, m., μεγάλον καπέλο ἀπὸ ἄχυρα, (grand) chapeau m. de paille.
Schaubrod, n., ὁ ἄρτος τῆς προθέσεως (εἰς τοὺς παλαιοὺς Ἑβραίους), pain m. de proposition.
Schaubühne, f., τὸ θέατρον, théâtre, m.
Schauder, m., ὁ ἀνατριχιασμός, ὁ τρόμος, frisson, frissonnement, m., horreur, f.
Schauderhaft, adj. ἀνατριχιαστικός, τρομερός, horrible.
Schaudern, v. n. ἀνατριχιάζω, τρέμω, φρίττω, frissonner, frémir.
Schauen, v. a. βλέπω, κυτάζω, voir, regarder.
Schauer, m., (Wagenschauer), τὸ ἁμαξοστάσιον, σκέπη ὑποκάτω εἰς τὴν ὁποῖαν φυλάγουν τὰ ἁμάξια, remise, f., hangar, m.
Schauer, m., (vom Regen), βροχὴ αἰφνίδιος καὶ ἀπερασιική, guilée, f.; (Schrecken), ὁ ἀνατριχιασμός, τρόμος, horreur, f., frémissement, m.; (vom Fieber), ἡ ἀνατριχίλα εἰς τὴν θέρμην, τουρτοῦρα, frisson, frissonnement, m.
Schauer, m., (Seher), ὁ θεατής, spectateur, m.; s. Zuschauer.
Schauerig, -erlich, adj. ἀνατριχιαστικός, ὁποῦ προξενεῖ ἀνατριχιασμὸν ἢ φόβον, qui fait frissonner, horrible; (weniger kalt), ὄχι τόσον κρύος, ὀλίγον ζεστότερος, moins froid, où l'on est à couvert, à l'abri.
Schauern, v. n. ἀνατριχιάζω, τρέμω, frissonner, tressaillir.
Schauervoll, adj. ἀνατριχιαστικός, τρομερός, φοβερός, effroyable, horrible.

Schauessen, *n.*, φαγὶ δι' ἐπίδειξιν μόνον καὶ διὰ στολισμὸν τῆς τραπέζης; plat *m.* de parade.

Schaufel, *f.*, τὸ φτυάρι, pelle, *f.*; (am Ruder), ἡ πλατεῖα ἄκρα τοῦ κωπιοῦ, pale (d'une rame), *f.*

Schaufeln, *v. a.* ἀνακατώνω μὲ τὸ φτυάρι, δουλεύω μὲ τὸ φτυάρι, travailler avec la pelle.

Schaugeld, *n.*, s. Schaumünze.

Schaukel, *f.*, ἡ κούνια, (δηλαδὴ σανίδι ἢ σχοινὶ μὲ τὸ ὁποῖον κουνειοῦνται), brandilloire; escarpolette, *f.*

Schaukeln, *v. a.* κουνῶ, brandiller, balancer; *v. n.* auch: sich schaukeln, κουνοῦμαι, κουνειοῦμαι, se brandiller, se balancer.

Schaukeln, *n.*, τὸ κούνημα, brandillement, *m.*

Schaum, *m.*, ὁ ἀφρός, écume; mousse, *m.*

Schäumen, *v. n.* ἀφρίζω, écumer; mousser.

Schaumig, *adj.* ἀφρώδης, ἀφρισμένος, écumeux; mousseux.

Schaumkelle, *f.*, Schaumlöffel, *m.*, ἡ χουλιάρα διὰ τὸ ξάφρισμα, τὸ τρυποχουλιάρι, écumoire, *f.*

Schaumünze, *f.*, νόμισμα (μονέδα) εἰς τιμήν τινος, ἢ εἰς ἐνθύμησιν ἑνὸς πράγματος, médaille, *f.*

Schauplatz, *m.*, τὸ θέατρον, ἡ σκηνή, theâtre, *m.*; scène, *f.*

Schauspiel, *n.*, τὸ δρᾶμα, (ἡ κωμῳδία καὶ τραγῳδία), pièce *f.* de théâtre; ἕνα δρᾶμα μέσον τῆς τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας, drame, *m.*

Schauspieldichter, *m.*, ποιητὴς δραματικός, δραματουργός, poète *m.* dramatique.

Schauspieler, *m.*, ὁ κωμῳδός, (κουμεδιάνος), ὑποκριτής, acteur, comédien, *m.*

Schauspielerin, *f.*, ἡ κωμῳδός, (κουμεδιάνα), actrice, comédienne, *f.*

Schauspielhaus, *n.*, τὸ θέατρον, τὸ ὀσπίτιον περιέχον τὸ θέατρον, theâtre (la maison où l'on joue), *m.*

Schauspielkunst, *f.*, ἡ δραματικὴ τέχνη, art *m.* dramatique.

Schaustück, *n.*, s. Schaumünze.

Schecke, *f.*, ἄλογον ποικιλοχρώματον, μαῦρον καὶ ἄσπρον, cheval *m.* pie.

Scheckig, *adj.* ποικιλοχρώματος, πολυποίκιλος, παρδαλός, bariolé, bigarré.

Schedel, *m.*, τὸ κρανίον, crâne, *m.*

Schedelbohrer, *m.*, τὸ τρέπανον (μὲ τὸ ὁποῖον οἱ χειρουργοὶ τρυποῦν τὸ κρανίον), (chir.) trépan, *m.*

Schedelstätte, *f.*, (in der Bibel), τόπος κρανίων, Γολγαθᾶ ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Χριστός, calvaire, *m.*

Scheffel, *m.*, τὸ μόδιον, μέτρον τι διὰ σιτάρια, boisseau, *m.*

Scheffeln, *v. n.* ἔχω πολλὰ σπειριὰ (λέγεται διὰ τὰ σιτάρια), foisonner, rendre (bien des graines).

Scheel, Scheere ꝛc., s. Schel, Schere ꝛc.

Scheibe, *f.*, ὁ δίσκος, τὸ δισκάριον, rond, disque, *m.*; — oder Scheibchen, φελὶ στρογγυλὸν (ἀπὸ λεμόνι κτλ.), rouelle (de citron etc.), *f.*

Scheibenhonig, *m.*, μέλι ἀπὸ κηρύθραν, ἀπὸ μελόπηταν, miel *m.* en rayon.

Scheibenschießen, *n.*, γύμνασις (τῶν πολιτῶν μάλιστα) ὁποῦ ῥίπτουν τουφέκι εἰς ἕνα δίσκον, exercice de tirer au but, jeu *m.* d'arquebuse.

Scheibenschütz, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ῥίπτει εἰς ἕνα δίσκον διὰ γύμνασιν, chevalier *m.* de l'arquebuse.

Scheibig, *adj.* σχισμένος εἰς στρογγυλὰ κομμάτια, par ou en rouelles.

Scheide, *f.*, ἡ θήκη, τὸ φηκάρι (τοῦ μαχαιριοῦ κτλ.), fourreau (d'épée), *m.*, gaîne, *f.*

Scheidebrief, *m.*, γράμμα διαζυγίου, lettre *f.* de divorce.

Scheidekunst, *f.*, ἡ χυμική, χημική, chimie, *f.*

Scheidekünstler, *m.*, ὁ χυμικός, χημικός, chimiste, *m.*

Scheidemünze, *f.*, μικρὴ ἢ λιανὴ μονέδα, monnaie, petite monnaie, *f.*

Scheiden, *v. a.* χωρίζω, séparer; Metalle —, χωρίζω μέταλλα μὲ τὸ νὰ τὰ ἀναλύσω, séparer les métaux (en les fondant); (Eheleute —), χωρίζω τὸ ἀνδρόγυνον, διαζεύγω, séparer (deux époux), les démarier; sich — lassen,

διαζεύγομαι, se démarier; v. n. χωρίζομαι, ἀναχωρῶ, se séparer, se quitter.
Scheiden, n., ὁ χωρισμός, séparation, f.; ἡ ἀναχώρησις, départ, m.
Scheidewand, f., τὸ μεσότοιχον, μεσοτοίχιον, mur m. de séparation, cloison, f.
Scheidewasser, n., τὸ ἀσημόνερον, eau f. forte.
Scheideweg, m., σταυροδρόμι, chemin m. fourchu.
Scheidung, f., ὁ χωρισμός, séparation, f.; (Ehescheidung), χωρισμὸς τοῦ ἀνδρογύνου, τὸ διαζύγιον, divorce, m.
Schein, m., (Glanz), ἡ φέγξις, λάμψις, τὸ φῶς, lueur, clarté, lumière, f.; (Anschein), τὸ φαινόμενον, apparence, f.; (Quittung, Empfangschein), ἡ ὁμολογία τῆς περιλαβῆς, acquit, m, quittance, f.; reçu, récépissé, m.; (Schuldschein), ὁμολογία τοῦ χρέους, obligation, f.; (schriftliche Bescheinigung), μαρτυρία (μαρτυρικὸν γράμμα), certificat, attestat, m.; nach dem Scheine, κατὰ τὸ φαινόμενον, καθὼς φαίνεται, selon les apparences; zum Scheine, διὰ πρόφασιν, pour la forme.
Scheinbar, adj. φαινόμενος, apparent; πιθανός, spécieux, plausible.
Scheinbarkeit, f., τὸ φαινόμενον, ἡ πιθανότης, apparence, f.
Scheinchrist, m., ὑποκρινόμενος χριστιανός, faux chrétien, m.

Scheinen, v. n. (leuchten), φέγγω, λάμπω, luire, éclairer; (scheinbar seyn), φαίνομαι, paraître, sembler; es scheint mir, μοὶ (μὲ) φαίνεται, il me semble.
Scheinfreund, m., ὑποκρινόμενος ἢ ψευδὴς φίλος, faux ami, m.
Scheingrund, m., ψευδὴς αἰτία, ψευδὴς ἀπόδειξις, raison f. spécieuse.
Scheinheilig, adj. ὑποκρινόμενος εὐλαβὴς, ψευδοευλαβὴς, ὑποκριτής, faux dévot, bigot, hypocrite, m.
Scheinheiligkeit, f., ἡ ψευδοευλάβεια, hypocrisie, tartuferie, f.
Scheinkauf, m., ψευδὴς ψοῦνος, ὁποῦ γίνεται μόνον διὰ πρόφασιν, achat m. simulé.
Scheintod, m, φαινόμενος θάνατος, ἀσφυξία, mort f. apparente, asphyxie, f.
Scheintodt, adj. ὁποῦ φαίνεται νὰ εἶναι νεκρὸς (καὶ δὲν εἶναι), qui paraît être mort.
Scheiße, f., pop. τὰ σκατά, merde, f.; τὸ χέσιμον, chiûre, foire, f.
Scheißen, v. a. et n. pop. χέζω, chier.
Scheißerey, f., pop. τὸ χέσιμον, cacade, f.; (μεταφ.) ἀχρεῖον, οὐτιδανὸν πρᾶγμα, fig. chose de rien, vetille, f.
Scheißhaus, n., pop. s. Abtritt.
Scheißkerl, m., pop. ἀχρεῖος, οὐτιδανὸς ἄνθρωπος, homme m. misérable, lâche.
Scheit, n., ἕνα ξύλον, κομμάτι ξύλου, bûche, f.

Scheitel, f. m., ἡ κορυφὴ (τῆς κεφαλῆς), sommet m. de la tête; μαλλιὰ ξεχωρισμένα εἰς τὰ δύο μέρη τῆς κεφαλῆς, raie (des cheveux), f.
Scheiteln, v. a. die Haare, ξεχωρίζω τὰ μαλλιὰ εἰς τὰ δύο μέρη τῆς κεφαλῆς, séparer les cheveux, coiffer en raie.
Scheitelpunkt, m., ἡ κορυφὴ, τὸ μέρος τοῦ οὐρανοῦ κατὰ κορυφῆς εὑρισκόμενον, point f. vertical.
Scheitelrecht, adj. κατακάθετος εἰς τὸν ὁρίζοντα, vertical.
Scheiterhaufen, m., ἡ πυρά, ὁ σωρὸς ξύλων ἀναμμένων, bûcher, m.
Scheitern, v. n. τζακίζομαι, καραβοτζακίζομαι, ναυαγοῦμαι, briser, se briser, faire naufrage; (μεταφ.) δὲν ἐπιτυχαίνω, fig. échouer.
Scheitholz, n., ξύλα σχισμένα διὰ καύσιμον, bois m. de quartier.
Schel, (Scheel), adj. στραβὸς, louche, bigle; schel sehen zu etwas, βλέπω μὲ φθόνον, στραβοβλέπω ἀπὸ φθόνον, faire mauvaise mine à qc., regarder qc. avec envie.
Schelfe, f., τὸ τζέφλιον, ἡ φλοῦδα, pelure, écosse, f.; ὁμοίως κομμάτι λεπτὸν σχισμένον ἀπὸ πωρικὸν κτλ, rouelle (d'un fruit etc.), f.
Schelfen, Schelfern, v. n. σχίζω εἰς κομμάτια, peler; écosser; écaler; s. Schälen; sich —, σχίζομαι, se peler, s'écaler, s'écailler.

Schelle, *f.*, *τὸ κουδούνιον*, *κουδοῦνι*, sonnette, clochette, *f.*, grelot, *m.*; — (Fußschelle, Handschelle), *ἡ πέδη*, *χειροπέδη*, ceps, fers *m. pl.* aux mains et aux pieds; (in der Karte), *ἕνα ἀπὸ τὰ τέσσαρα εἴδη τῶν γερμανικῶν χαρτιῶν διὰ παιγνίδι, ὁποῦ λέγεται κουδούνια*, carreau (dans les cartes de l'Allemagne).

Schellen, *v. a.* *κουδουνίζω*, *τραβῶ τὸ κουδοῦνι*, sonner, tirer la sonnette.

Schellengeläut, *n.*, *κουδούνια ὁποῦ βάνουν εἰς τὸν λαιμὸν τῶν ἀλόγων, μάλιστα ἐκείνων ὁποῦ τραβοῦν ταῖς σάνιας*, harnais *m.* à grelots.

Schellenkappe, *f.*, *σκούφια μὲ κουδούνια ὁποῦ ἐφοροῦσαν οἱ γελωτοποιοί*, marotte, *f.*

Schellenschlitten, *m.*, *μία σάνια μὲ κουδούνια*, traineau *m.* à grelots; s. Schlitten.

Schellfisch, *m.*, *εἶδος σκομβρίου ἢ σγομβρίου*, (*ψάρι*), aigrefin, *m.*

Schellkraut, *n.*, Schellwurz, *f.*, *ἡ χελιδονία*, (*φυτόν τι*), chélidoine, éclaire, *f.*

Schellack, *m.*, *εἶδος κόμμι*, gomme-laque en tablettes.

Schelm, *m.*, *ὁ ψεύστης*, *οὐτιδανὸς*, *ἀχρεῖος*, fripon, coquin, fourbe, *m.*; loser Schelm, *πανουργούτζικος*, *διαβολισμένος*, (en badinant) petit fripon; der arme —! *ὁ χαϊμένος*, le pauvre garçon!

Schelmerey, *f.*, *ἡ ψευδιά*, friponnerie, fourberie, malice, *f.*; — *ἡ πείραξις*, folâtrerie, *f.*

Schelmisch, *adj.* *ψεύστικος*, *διαβολισμένος*, fripon, fourbe, méchant; *ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ πειράζῃ ἄλλους*, folâtre, espiègle.

Schelmstreich, *m.*, Schelmstück, *n.*, *μία ψευδιά*, *ἀχρεῖον*, *οὐτιδανὸν ἔργον*, fourberie, malice, *f.*

Schelten, *v. a.* *μαλώνω*, *ὑβρίζω*, injurier, reprimander, gronder.

Scheltwort, *n.*, *ὑβριστικὴ λέξις*, parole injurieuse, injure, *f.*

Scherbeutel, *m.*, *σακκοῦλα μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ ξουράφισμα*, trousse *f.* de barbier.

Schemel, *m.*, *ὑποπόδιον*, *μικρὸν σκαμνί*, escabeau, *m.*, escabelle, *f.*

Schenk, *m.*, *ὁ λιανοπουλητὴς ὁποῦ πωλεῖ κρασὶ*, *πίβαν*, *ῥακὴν κτλ.*, cabaretier, tavernier, *m.*; *οἰνοχόος*, échanson, *m.*

Schenke, *f.*, *τὸ καπηλεῖον*, *καπηλειὸν*, cabaret, *m.*, taverne, *f.*

Schenkel, *m.*, *τὸ μηρίον*, *μηρί*, cuisse; jambe, *f.*; (an Dreyecken), *τὸ σκέλος* (*τοῦ τριγώνου*, *εἰς τὴν γεωμετρίαν*), (géom.) côté (d'un triangle), *m.*

Schenken, *v. a.* *χαρίζω*, *δίδω δωρεάν*, donner, faire présent (de qc. à q.); (eingießen), *κερνῶ*, verser (à boire); (als Schenk), *πωλῶ λιανὰ κρασὶ*, *πίβαν*, *ῥακὴν κτλ.*, tenir cabaret, vendre à pot et à pinte; das Leben —, *συγχωρῶ* (*τὸν κατάδικον*), pardonner, faire grâce (de la vie); einem Kinde —, *δίδω τὸ βυζί* (*εἰς τὸ νήπιον*), allaiter un enfant.

Schenkgerechtigkeit, *f.*, *τὸ δίκαιον ὁποῦ ἔχει τις νὰ πωλῇ λιανὰ κρασὶ κτλ.*, droit *m.* de tenir cabaret.

Schenktisch, *m.*, *τράπεζα εἰς τὴν ὁποίαν κερνοῦν τὸ κρασὶ, τὴν πίβαν κτλ.*, buffet, *m.*

Schenkung, *f.*, *τὸ χάρισμα*, présent, *m.*; donation, *f.*

Scherbe, *f.*, *κομμάτι τζακισμένον ἀπὸ τζουκάλι*, *πιάτο κτλ.*, têt, tesson, *m.*

Scherben, Scherbel, *m.*, *τὸ τζουκάλι*, pot, *m.*

Schere, *f.*, *τὸ ψαλίδι*, ciseaux, *m. pl.*

Scheren, *v. a.* *κουρεύω*, tondre, raser; (beym Weber), *διάζομαι*, ourdir; den Bart —, *ξουραφίζω*, *μπαρμπερίζω*, faire la barbe; *fig.* einen —, (belästigen), *ἐνοχλῶ*, *προξενῶ πολὺν κόπον*, vexer, tourmenter, importuner q.; (durch Reden ꝛc. —), *πειράζω μὲ λόγια*, *περιπαίζω*, railler q.; sein Schäfchen scheren, *κερδαίνω κρυφίως*, *κάμνω κέρδος εἰς τὸ κρυφόν*, gagner en secret, faire un gain secret; sich scheren, *κουρεύομαι*, se tondre; sich den Bart scheren, *ξουραφίζομαι*, *μπαρμπερίζομαι*, se faire la barbe; *pop.* sich aus dem Wege (oder: seiner Wege,

fort) scheren, *φεύγω*, *ἀναχωρῶ*, s'en aller, faire place; schier dich fort, *χρημνίσου ἀπ' ἐδῶ*, va-t-en; *pop.* das schiert mich nichts, ich schere mich nichts darum, *δὲν μὲ μέλει δι' αὐτό*, je ne m'en soucie pas, je m'en moque.

Scheren, *n.*, *τὸ κούρευμα*, (*μπαρμπέρισμα*), tonte; rasure; — *ἡ ἐνόχλησις*, *πείραξις* (*ὁμοίως· μὲ λόγια*), vexation, raillerie, *f.*

Scherenschleifer, *m.*, *ὁ ἀκονιστής*, *ἐκεῖνος ὁποῦ ἀκονᾷ ψαλίδια*, *μαχαίρια κτλ.*, émouleur; gagne-petit, *m.*

Scherer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ κουρεύει*, tondeur, *m.*

Schererey, *f.*, *fam.* *ἡ ἐνόχλησις*, *πείραξις*, vexation, tracasserie, *f.*

Scherflein, *n.*, *ἡ πλέον μικροτέρα* (*παλαιὰ*) *μονέδα*, *ὁ ὀβολός*, obole, maille, *f.*

Scherge, *m.*, *ὁ δοῦλος τοῦ κριτηρίου*, archer, sergent, *m.*; — *ὁμοίως· δοῦλος τυράννου*, *δήμιος*, (*τουρκ. τζιλάτης*), satellite d'un tyran, bourreau, *m.*

Schermesser, *n.*, *τὸ ξουράφι*, *ξυράφι*, rasoir, *m.*

Scherwenzel, *m.*, *τὸ παιδὶ εἰς τὰ γερμανικὰ χαρτιὰ διὰ παιγνίδι*, valet (au jeu de cartes), *m.*; *fam.* (*μεταφ.*) *ἄνθρωπος ἕτοιμος νὰ κάμνῃ κάθε δουλειάν*, Jean *m.* qui fait tout.

Scherwolle, *f.*, *τὸ μαλλὶ κουρευμένον*, bourre tontice, tonture, *f.*

Scherz, *m.*, *ὁ ἀστεϊσμός*, *χωρατᾶς*, plaisanterie, *f.*, badinage, *m.*; im Scherz, zum Scherz, *ἀστεϊζόμενος*, *χωρατεύωντας*, *διὰ χωρατᾶν*, pour plaisanter, pour rire.

Scherzen, *v. n.* *ἀστεΐζομαι*, *χωρατεύω*, plaisanter, badiner.

Scherzgedicht, *n.*, *κωμικὸν ποίημα*, poëme *m.* comique.

Scherzhaft, *adj.* *ἀστεϊζόμενος*, *ὁποῦ χωρατεύει*, *ἀστεῖος*, *χωρατευτικός*, badin, plaisant.

Scherzhaftigkeit, *f.*, *ἡ προθυμία τινὸς εἰς τὸ νὰ χωρατεύῃ*, esprit *m.* de plaisanterie.

Scherzrede, *f.*, *ἀστεῖος λόγος*, *χωρατᾶς*, mot *m.* pour rire.

Scherzweise, *adj.* *ἀστείως*, *διὰ χωρατᾶν*, par raillerie, pour rire.

Schetter, *m.*, *εἶδος χονδροῦ πανιοῦ* (*κηρωμένου*), bougran, *m.*

Scheu, *adj.* *δειλός*, *ὁποῦ φοβεῖται*, timide, craintif, peureux.

Scheu, *f.*, *ὁ φόβος*, peur, *f.*; — *ἡ ἀποστροφή*, aversion, *f.*; s. Abscheu.

Scheuchen, *v. a.* *φοβίζω*, *κυνηγῶ*, *ἀποδιώχνω φοβίζωντας*, épouvanter.

Scheuen, sich, *v. r.* *φοβοῦμαι*, *ξηπάζομαι*, avoir peur, craindre; — *ἀποστρέφομαι*, *ἀναγουλιάζω*; *σιχαίνομαι*, avoir en aversion, en horreur.

Scheuer, Scheune, *f.*, *τὸ σιταροφυλάκιον*, *τὸ ἀμπάρι*, grange, *f.*

Scheuerfaß, *n.*, *καδὶ διὰ πλύσιμον* (*διὰ τὰ σκεύη τοῦ μαγειρίου*), lavoir, *m.*

Scheuerfrau, Scheuermagd, *f.*, *ἐκείνη ὁποῦ πασιρεύει τὰ ἀγγεῖα*, écureuse, *f.*

Scheuerlappen, *m.*, *τὸ παλαιόπανον*, *ἡ παιζαβοῦρα*, lavette, *f.*

Scheuern, *v. a.* *πλύνω καὶ τρίβω μὲ ἄμμον*, écurer, nettoyer.

Scheuersand, *m.*, *ἄμμος διὰ πλύσιμον*, sablon, *m.*

Scheuerwisch, *m.*, *δεμάτι ἄχυρα διὰ πλύσιμον*, torchon, *m.*

Scheuleder, *n.*, *ἀντήλιον*, *πετζὶ ὁποῦ βάνουν πλαγίως εἰς τὰ ὀμμάτια τῶν ἀλόγων τοῦ ἁμαξιοῦ*, oeillere, *f.*, lunettes, *f. pl.*

Scheune, *f.*, s. Scheuer.

Scheusal, *n.*, *τὸ βδέλυγμα*, *βδέλυκτρον*, *σιχαμερὸν πρᾶγμα*, horreur, chose qui fait horreur, objet *m.* d'horreur.

Scheußlich, *adj.* *βδελυρός*, *σιχαμερός*, *ἀσχημότατος*, hideux, affreux, horrible.

Scheußlichkeit, *f.*, *τὸ βδελυρὸν*, *ἡ πλέον μεγαλητέρα ἀσχημότης*, extrême laideur, horreur, *f.*

Scheve, (Schäbe), *f.*, *φρύγανον καννάβιοῦ*, chenevotte, *f.*

Schicht, *f.*, *ἡ ἀράδα*, *στεῖβα ἀπὸ χῶμα*, *πέτραις κτλ.*, lit, *m.*, couche (de pierres etc.), *f.*; (im Bergbau), *ἡ δουλειὰ μιᾶς ἡμέρας εἰς τὰ μεταλλεῖα*, tâche, journée (des mineurs); — machen, *ἀφίνω*

τὴν δουλειάν μου, παύω, cesser de travailler.

Schichten, v. a. χωρίζω, διαμοιράζω, partager, séparer; (in Schichten legen), βάνω, εἰς ἀράδαις, κατ' ἀράδαις, στειβάζω, ranger, mettre par lits, par couches.

Schichtmeister, m., ὁ ἐπιστάτης εἰς τὴν καθημερινὴν δουλειὰν εἰς τὰ μεταλλεῖα, conducteur m. des mines.

Schichtweise, κατ' ἀράδαις, κατὰ στείβας, par lits, par couches.

Schick, m., ἡ εὐπρέπεια, bienséance, f.

Schicken, v. a. στέλλω, στέλνω, envoyer; (von Gott), διατάζω, διορίζω (λέγεται διὰ τὸν Θεόν), disposer (en parlant de dieu); sich zu etwas —, εἶμαι ἐπιτήδειος εἰς τι, εἰς μίαν δουλειάν, κτλ., être propre, être habile, avoir l'adresse de faire qc.; (zu etwas sich bereiten), προετοιμάζομαι εἴς τι, εἰς μίαν δουλειάν, se préparer à qc.; (in einen), προσαρμόζομαι εἰς τὸ κέφι τινὸς, κάμνω τὸ ὅ τι θέλει, s'accommoder à l'humeur de q.; (in etwas, καταλαμβάνω πῶς ἔχω νὰ κάμω, s'orienter, comprendre comment faire qc.; (schicklich seyn), es schickt sich, εἶναι πρέπον, εἶναι εὐπρεπές, être convenable, bienséant.

Schicklich, adj. ἁρμόδιος, πρέπων, εὐπρεπής, convenable, bienséant.

Schicklichkeit, f., ἡ ἁρμοδιότης, τὸ πρέπον, ἡ εὐπρέπεια, convenance, f.

Schicksal, n., ἡ τύχη, ἡ μοῖρα, εἱμαρμένη, sort, destin, m., destinée, f.

Schickung, f., ἡ στάλσις, τὸ στάλσιμον, envoi, m.; (Schicksal), ἡ τύχη, μοῖρα, destinée, f.; (— Gottes), ὁ θεῖος προορισμός, providence, f. coup m. de la providence.

Schieben, v. a. κινῶ (οἷον· ἕνα βαρὺ σεντοῦκι, ἀμάξι) σπρώχνωνιας ἀπ' ὀπίσω, pousser (en avant, p. e. une caisse, une charrette etc.); in den Ofen —, βάνω εἰς τὸν φοῦρνον, enfourner; fig. die Schuld auf einen schieben, ῥίπτω τὸ πταίσιμον εἴς τινα, κατηγορῶ, rejeter la faute sur q.; sich —, κινοῦμαι, στραβώνομαι, se mouvoir, glisser, se déranger.

Schieber, m., ὁ σύρτης, targette, coulisse, f.; μικρὴ πλάκα, μικρὸν σανίδι ὁποῦ ἀνοίγει ἢ σφαλεῖ σύρνωντας, toute planche f. que l'on tire (pour fermer ou ouvrir qc.); ἄνθρωπος ὁποῦ σπρώχνει τι ἀπ' ὀπίσω, pousseur, m.

Schiebkarren, Schiebekarren, m., s. Schubkarren.

Schiedsmann, Schiedsrichter, m., ὁ μεσίτης, κριτὴς αἱρετὸς εἰς μίαν φιλονεικίαν, arbitre; compromissaire, m.

Schiedsspruch, m., ἡ ἀπόφασις τοῦ κριτοῦ αἱρετοῦ, arbitrage, m.

Schief, adj. πλάγιος, στραβὸς, στραβωμένος, λοξός, oblique, qui est de biais, tortu.

Schiefe, f., τὸ πλάγιον, στραβόν, ἡ λοξότης, obliquité, f.

Schiefer, m., εἶδος πέτρας μαύρης τὴν ὁποίαν σχίζουν εἰς λεπταῖς πλάκαις, ἡ ἀρδωσία, ardoise, f.; (Splitter), ἡ ἀγκίδα, κομματάκι σχισμένον ἀπὸ ξύλον ἢ κόκκαλον, écharde; esquille, f.

Schieferblau, n., τὸ βαθὺ γαλάζιον, bleu d'ardoise.

Schieferbruch, m., τόπος ὅπου εὑρίσκουν τὴν ἀρδωσίαν, ardoisière, f.; s. Schiefer.

Schieferdach, n., σκέπη ἀπὸ πλάκαις τῆς ἀρδωσίας, toit m. couvert d'ardoise; s. Schiefer.

Schieferdecker, m., ἐκεῖνος ὁποῦ σκεπάζει (τὰς ἐκκλησίας, τὰ καμπαναριὰ) μὲ πλάκαις ἀρδωσίας, couvreur, m.; s. Schiefer.

Schiefericht, adj. ὁποῦ εὔκολα σχίζεται εἰς λεπταῖς πλάκαις, qui se fend aisément comme l'ardoise.

Schieferig, adj. τῆς ἀρδωσίας, d'ardoise; s. Schiefer.

Schiefern, sich, v. r. σχίζομαι, χωρίζομαι εἰς λεπταῖς πλάκαις, se séparer par feuilles, s'écailler; (von Kno=

chen), σχίζομαι (ὡς ἕνα κόκκαλον σάπιον), (chir.) s'exfolier.

Schieferplatte, Schiefertafel, f., πλάκα ἀρδωσίας, table f. d'ardoise; s. Schiefer.

Schieferschwarz, n., μαῦρον τι χρῶμα, μαῦρον ἀρδωσίας, noir m. de schiste, s. Schiefer.

Schieferweiß, n., ἄσπρον τι χρῶμα, ψιμμύθιον, ἀσπράδι, blanc m. de plomb feuilleté.

Schiefmäulig, adj. στραβόστομος, qui a la bouche tortue.

Schielen, v. n. στραβοβλέπω, εἶμαι ἀλλήθωρος, être louche; nach etwas —, κυτάζω κρυφὰ διά τι, guigner qc.

Schielend, adj. ἀλλήθωρος, louche, bigle.

Schienbein, n., τὸ κόκκαλον τῆς κνήμης, (ὁποῦ εἶναι μεταξὺ τοῦ γόνατος καὶ τοῦ ποδός), os m. de la jambe, (anat.) tibia, m.

Schiene, f., (am Rade), σιδηρένιος στέφανος τριγύρω τοῦ τροχοῦ, bande, f.; (für Arm- oder Beinbrüche), σανιδάκι λεπτὸν μὲ τὸ ὁποῖον δένουν οἱ χειρουργοὶ τὰ τζακισμένα χέρια ἢ ποδάρια, ὁ σκινδαλμός, (chir.) éclisse, attelle, f.

Schienen, v. a. (Räder), βάνω σιδηρένια στεφάνια εἰς τροχούς, garnir de bandes de fer; (einen Arm, ein Bein), δένω ἕνα τζακισμένον χέρι ἢ ποδάρι μὲ λεπτὰ σανιδάκια, (βάνω τοὺς σκινδαλμούς), éclisser.

Schiennagel, m., καρφὶ διὰ τὰ σιδηρένια στεφάνια τῶν τροχῶν, clou m. à bande.

Schier, adv. σχεδόν, presque, à peu près.

Schierling, m., τὸ κώνειον, (φυτὸν φαρμακερόν), cigüe, f.

Schießen, v. a. et n. ῥίπτω (σαΐτταν, τουφέκι, πιστόλαν κτλ.) tirer, décharger; lancer, darder; v. n. ῥίπτομαι, ὁρμῶ, s'élancer, se jeter; (von Pflanzen), αὐξάνω, φυτρώνω, croître, pousser; (als Wasser rc.), ῥίπτομαι μὲ ὁρμὴν (ὡς τὸ νερὸν κτλ.) jaillir (en parlant de l'eau etc.); — lassen, (als: den Zügel), ἀφίνω τὸ χαλινάρι, lâcher (la bride); fig. fam. er ist in sie geschossen, αὐτὸς εἶναι ὅλο ἐρωτευμένος εἰς αὐτήν, il est épris d'amour pour elle.

Schießen, n., τὸ ῥίψιμον (τῶν τουφεκιῶν κτλ.), action f. de tirer etc.

Schießgewehr, n., τὸ τουφέκι, ἡ πιστόλα, arme f. à feu.

Schießgraben, m., Schießhaus, n., τόπος (ἢ ὁσπίτιον) ὅπου ῥίπτουν τουφέκια ἢ σαΐτταις διὰ γύμνασιν ἢ διὰ παιγνίδι, jeu m. d'arquebuse, maison f. de tireurs.

Schießloch, n., τρύπα εἰς τὸν τοῖχον ἀπὸ τὴν ὁποίαν ῥίπτουν τουφέκια εἰς τὸν ἐχθρόν, canonnière, f.; (auf Schiffen), τρύπα διὰ τὸ κανόνι εἰς τὸ καράβι, (mar.) sabord, m.

Schießpulver, n., μπαροῦτι, poudre f. à canon.

Schießscharte, f., ἡ τρύπα εἰς τὸν τοῖχον ἢ εἰς τὰ ὀχυρώματα εἰς τὴν ὁποίαν βάνουν τὰ κανόνια, embrasure, meurtrière.

Schießtasche, f., s. Jagdtasche.

Schiff, n., τὸ καράβι, πλοῖον, vaisseau, navire m.; (einer Kirche), τὸ καράβι τῆς ἐκκλησίας, τὸ μέρος ἀπὸ τὴν θύραν ἕως εἰς τὸν τόπον τῶν ψαλτῶν, nef (d'une église), f.; (Weberschiff), ἡ σαΐτα τῶν ὑφανιάδων, navette, f.

Schiffbar, adj. ναυσίπορος, πλεύσιμος, ὅπου ἠμποροῦν νὰ πηγαίνουν καράβια, navigable.

Schiffbau, m., τὸ κτίσιμον τῶν καραβιῶν, καραβοκτίσιμον, ἡ ναυπηγία, construction f. des vaisseaux.

Schiffbaukunst, f., ἡ τέχνη τῆς κτίσεως τῶν καραβιῶν, ἡ τέχνη τῆς ναυπηγίας, architecture f. navale.

Schiffbesen, m., σκοῦπα διὰ καράβι, goret, m., écoupée, f.

Schiffbruch, m., τὸ καραβοτζάκισμα, ναυάγιον, naufrage, m.; — leiden, ναυαγῶ, καραβοτζακίζομαι, faire naufrage.

Schiffbrüchig, adj. καραβοτζακισμένος, ναυαγός, naufragé.

Schiffbrücke, *f.*, *γεφύρι συνθεμένον ἀπὸ πλοῖα*, pont *m.* de bateaux.
Schiffchen, *n.*, *μικρὸν πλοῖον*, petit bateau, *m.*; *ἡ σαΐτα τοῦ ὑφαντοῦ*, navette (de tisserand), *f.*
Schiffen, *v. n.* *ταξιδεύω, πλέω, κάμνω πανιά*, naviguer.
Schiffer, *m.*, *ὁ ναύτης*, navigateur, marinier, *m.*; *ὁ καραβοκύρης*, maître *m.* d'un vaisseau.
Schifferhosen, *f.*, *βρακὶ (φαρδὺ) ναύτου*, chausses *f. pl.* à la matelote, pantalon, *m.*
Schifferlohn, *m.*, *ὁ μισθὸς τοῦ ναύτου*, batelage, naulage, *m.*
Schiffahrer, *m.*, *ὁ ναύτης, ταξιδιώτης*, marinier, navigateur, *m.*
Schifffahrt, *f.*, *τὸ πλεύσιμον, ταξίδι, ἡ ναυτιλία*, navigation, *f.*
Schifffracht, *f.*, *ὁ ναῦλος*, fret, *m.*
Schiffgeräthe, *n.*, *τὰ σκεύη τοῦ καραβιοῦ*, apparaux, agrès, *m. pl.*
Schiffknecht, *m.*, *δοῦλος εἰς καράβι, κοινὸς ναύτης*, garçon *m.* batelier.
Schiffkorb, *m.*, s. Mastkorb.
Schifflast, *f.*, *φόρτωμα καραβιοῦ ἀπὸ τέσσαρες χιλιάδες φούντια*, laste (poids de deux tonneaux), *m.*
Schiffleute, *f.*, *οἱ ναῦται*, bateliers, marins, *m. pl.*
Schiffmühle, *f.*, *μύλος στεκόμενος εἰς ἕνα καράβι*, moulin *m.* sur bateau.
Schiffpfund, *n.*, *ἕνα ζύγι ἀπὸ τριακόσια φούντια*, schippond (poids de 300 livres), *m.*
Schiffreich, *adj.* *ὁποῦ ἔχει πολλὰ καράβια*, où il passe beaucoup de vaisseaux.
Schiffs-Capitain, *m.*, *καπιτάνος καραβιοῦ, ναύκληρος*, capitaine *m.* de vaisseau.
Schiffsflotte, *f.*, *ὁ στόλος, ἡ ἀρμάδα*, flotte, *f.*
Schiffsladung, *f.*, *φόρτωμα καραβιοῦ*, cargaison, *f.*
Schiffspatron, -herr, *m.*, *ὁ αὐθέντης τοῦ καραβιοῦ, καραβοκύρης*, maître ou patron *m.* de vaisseau.
Schiffsraum, *m.*, *τὸ βαθύτερον μέρος τοῦ καραβιοῦ, ἡ καρίνα*, fond *m.* de cale.
Schiffsschnabel, *m.*, *τὸ σπεροῦνι, ἡ μύτη τοῦ καραβιοῦ*, poulaine, *f.*, éperon, *m.*
Schiffsspiegel, *m.*, *ἡ εἰκόνα ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν πρύμνην τοῦ καραβιοῦ*, fronton, miroir, *m.*
Schiffsvolk, *m.*, *οἱ ἄνθρωποι τοῦ καραβιοῦ, οἱ ναῦται*, équipage, *m.*
Schiffswerft, *n.*, *ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κτίζουν τὰ καράβια*, chantier, *m.*
Schiffszimmermann, *m.*, *ὁ τέκτων, ξυλοκόπος τοῦ καραβιοῦ, τοῦ πλοίου*, maître de hache, charpentier *m.* de vaisseau.
Schiffszwieback, *m.*, *τὸ παξιμάδι*, biscuit *m.* de mer.
Schifftheer, *m.*, *τὸ κατράνι*, goudron, *m.*
Schiffwurm, *m.*, *σκωλῆκι τι ὁποῦ τρυπᾷ τὰ καράβια*, perceur, taret, *m.*
Schiffzoll, *m.*, *κουμέρκι (γιεμπροῦκι) ἀπὸ καράβια*, péage, *m.*
Schild, *m.*, *ἡ ἀσπὶς, σκέπασμα σιδηροῦν, χαλκοῦν κτλ. ὁποῦ ἐμεταχειρίζοντο οἱ παλαιοὶ εἰς τὸν πόλεμον*, bouclier, *m.*; (*μεταφ.*) *ἡ ὑπεράσπισις, διαφέντευσις*, protection, *f.*
Schild, *n.*, *σημεῖον πραγματευτοῦ, τεχνίτου κτλ. (ὁποῦ βάνουν εἰς τὰς θύρας τῶν ὀσπιτιῶν*, enseigne, *f.*; — einiger Insekten, *τὸ σκληρὸν στῆθος μερικῶν ἐντόμων*, corselet (de quelques insectes).
Schilderey, *f.*, *ἡ ζωγραφία*, peinture, *f.*, tableau, *m.*
Schilderhaus, *n.*, *καλύβα διὰ τὸν φύλακα, (τὸν στρατιώτην ὁποῦ ἔχει τὴν φυλακήν)*, guérite, *f.*
Schildern, *v. a.* *περιγράφω, παρασταίνω*, peindre, dépeindre, décrire.
Schildern, *v. n.* *ἔχω τὴν φυλακὴν, στέκομαι ὡς φύλαξ*, faire sentinelle.
Schilderung, *f.*, *ἡ περιγραφή, παράστασις*, peinture, description, *f.*
Schildhalter, *m.*, *ὁ ὑποστηρίζων τὴν ἀσπίδα, (λέγονται οὕτως τὰ ζῶα κτλ. ὁποῦ*

ζωγραφίζονται εἰς τὰ σημεῖα τὰ βασιλικὰ ὡς κρατοῦντα αὐτὰ τὰ σημεῖα), (blason.) support, tenant, m.

Schildknapp, Schildträger, m., δοῦλος ἱππέως εὐγενοῦς ε'ς τὸν παλαιὸν καιρὸν, ἀσπιδοφόρος, écuyer, m.

Schildkröte, f., ἡ χελώνη, tortue, f.

Schildkröten, adj. ἀπὸ τὸ κόκκαλον ἢ τζέφλιον τῆς χελώνης, d'écaille.

Schildkrötenschale, f., Schildpadd, n., τὸ τζέφλιον τῆς χελώνης, écaille, f.

Schildlaus, f., ζωυφιόν τι ὅμοιον μὲ κόρυζαν ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὸ κρεμέζι, coccus, kermès, m.

Schildwache, f., ὁ φύλαξ, φύλακας, στρατιώτης ὁποῦ φυλάττει, (λατιν. ἰταλ. βιγλάτωρας), factionnaire, m; φυλακὴ, faction, sentinelle, f.; Schildwache stehen, στέκομαι ὡς φύλαξ, φυλάττω, être en faction, en sentinelle, faire sentinelle.

Schildzapfen, m., ὁ στροφεὺς τοῦ κανονιοῦ (καρφὶ εἰς τὸ ὁποῖον γυρίζει τὸ κανόνι), (artill.) tourillon, m.

Schilf, n., τὸ καλάμι, τὰ καλάμια, roseau, m; les roseaux, pl.

Schilfmeer, n., (in der Bibel), ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα, la mer rouge.

Schilfrohr, n., s. Schilf.

Schillertaffet, m., ταφετὰς ὁποῦ φαίνεται μὲ διάφορα χρώματα ὅταν τις τὸν κυτάξῃ πλαγίως, taffetas m. changeant.

Schilling, m., τὸ σίλλιγγον, νόμισμά τι εἰς τὰ βόρεια μέρη τῆς Γερμανίας, καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, schelling; escalin, m.

Schimmel, m., (Pferd), ἄσπρον ἄλογον, λευκὸς ἵππος, cheval n. blanc; (auf Brod ꝛc.), ἡ μοῦχλα, moisi, m., moisissure, chancissure, f.

Schimmelig, adj. μουχλιασμένος, moisi, chanci.

Schimmeln, v. n. μουχλιάζω, moisir, chancir, se moisir, se chancir.

Schimmer, m, ἡ φέγξις, λάμψις, lueur, splendeur, f, éclat, m.

Schimmern, v. n. φέγγω, λάμπω, γυαλίζω, ἀστράπτω, luire, reluire, briller.

Schimmern, n., τὸ φέγξιμον, τὸ γυάλισμα, lueur, f., éclat, m.

Schimpf, m., ἡ ὕβρις, τὸ ὄνειδος, ἡ ἐντροπὴ, ἀτιμία, affront, outrage, m. injure, f. opprobre, m.

Schimpfen, v. a. ὑβρίζω, ὀνειδίζω, injurier, dire des injures.

Schimpflich, adj. ὑβριστικὸς, ἐντροπιαστικὸς, ἄτιμος, injurieux, outrageux; ignominieux, honteux.

Schimpfrede, f., ὑβριστικὴ ὁμιλία, discours m. injurieux.

Schimpfwort, n., ὑβριστικὸς λόγος, ὑβριστικὴ λέξις, mot injurieux, injure, f.

Schindanger, m., τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ῥίπτουν καὶ παραχώνουν τὰ ψοφίμια, voirie, écorcherie, f.

Schindel, f., ὁ σχίδαξ, λεπτὸν σανιδάκι μὲ τὸ ὁποῖον σκεπάζουν τὰ σπίτια, bardeau, m, échandole, f.; (bey den Wundärzten), λεπτὸν σανιδάκι μὲ τὸ ὁποῖον οἱ χειρουργοὶ δένουν τὰ τζακισμένα χέρια ἢ ποδάρια, ὁ σχινδαλμός, (chir.) éclisse, f.

Schindelbach, n., σκέπη ἀπὸ λεπτὰ σανιδάκια, toit, m. de bardeaux.

Schindeln, v. a. δένω ἕνα τζακισμένον χέρι ἢ ποδάρι μὲ λεπτὰ σανιδάκια, (μὲ σχινδαλμούς), (chir.) éclisser.

Schinden, v. a. γδέρνω, écorcher.

Schinder, m., ὁ γδάρτης, ἐκεῖνος ὁποῦ γδέρνει τὰ ψοφίμια, écorcheur; ὁ δήμιος, τζιλάτης, (καταφρονητικῶς), bourreau, m.; (Quäler, Peiniger), ὁ βασανιστὴς, τύραννος, fig. écorcheur, concussionnaire, m.

Schinderey, m., ὁ τόπος ὅπου γδέρνουν τὰ ψοφίμια, écorcherie, f.; τὸ βασάνισμα, ἡ τυραννία, extorsion, concussion, f.

Schinderkarren, m., ἁμάξι τοῦ γδάρτου, charrette f. de bourreau.

Schinderknecht, m., δοῦλος τοῦ γδάρτου, (τοῦ δημίου, τζιλάτου), valet m. de bourreau.

Schindmähre, f., ἄλογον ἀχαμνὸν, (καλὸν νὰ γδαρθῇ), mazette, rosse, haridelle, f.

Schinken, m., τὸ χοιρομέρι, jambon, m.

Schippe, f., τὸ φτυάρι, pelle, f.

Schippen, v. a. ῥίπτω χῶμα κτλ. μὲ τὸ φτυάρι, travailler avec la pelle.

Schirm, m., τὸ παραπέτασμα, (κάθε πρᾶγμα ὁποῦ σκεπάζει ἀπό τι), paravent; écran; garde-vue, m.; (Sonnenschirm, Regenschirm) ἡ ὀμβρέλλα, ὀμπρέλλα, parasol, parapluie, m.; (Schutz), ἡ ὑπεράσπισις, διαφέντευσις, fig. protection, f.

Schirmdach, n., ἡ ἀνεμοσκέπη, auvent, avant-toit, m.

Schirmen, s. Beschirmen.

Schirmpalme, f., εἶδος φοινικιᾶς (χουρμαδιᾶς) μὲ πλατυὰ φύλλα, espèce de palme f. à feuilles larges.

Schirrkammer, f., ὁ τόπος ὅπου φυλάγουν τὰ ἀνήκοντα διὰ τὸ ζεῦξιμον τῶν ἀλόγων, sellerie, f.

Schirrmeister, m., ὁ ἐπιστάτης εἰς τὰ φορτωμένα ἁμάξια τοῦ στρατεύματος, maître des harnais, conducteur m. des chariots de bagage.

Schlacht, f., ἡ μάχη, (μπατάλια, ἰταλ.), bataille, f., combat, m.

Schlachtbank, f., τὸ μακελλεῖον, boucherie, f.; (μεταφ.) ἡ αἱματοχυσία, ὁ σκοτωμός, fig. boucherie, tuerie, f., carnage, m.

Schlachten, v. a. σφάζω, σκοτώνω (ζῶα), tuer, égorger.

Schlächter, m., ὁ μακελλάρης, (τουρκ. χασάπης), boucher, m.

Schlachtfeld, n., ὁ κάμπος τῆς μάχης, (τῆς μπατάλιας), champ m. de bataille.

Schlachthaus, n., σπῆτι ὅπου σφάζουν τὰ ζῶα, τὸ μακελλεῖον, tuérie, f.

Schlachtmesser, n., μαχαίρι τοῦ μακελλάρου, (τοῦ χασάπη), couteau m. de boucher.

Schlachtopfer, n., τὰ θῦμα, ζῶον διωρισμένον εἰς θυσίαν, victime, f.

Schlachtordnung, f., ἡ τάξις τῶν στρατιωτῶν εἰς τὴν μάχην, ordre m. de bataille.

Schlachtschwert, n., μεγάλον καὶ βαρὺ σπαθὶ, (ὁποῦ ἐμεταχειρίζοντο εἰς τὴν μάχην εἰς τὸν παλαιὸν καιρόν), espadon, m.

Schlachtvieh, n., ζῶα διωρισμένα νὰ σφαχθοῦν, bêtes f. pl. de boucherie.

Schlacke, f., ἡ σκουριὰ (ἀπὸ τὸ πυρωμένον σίδηρον ὅταν σφυροκοπεῖται), scorie, écume, crasse, f.

Schlackig, adj. ὁποῦ ἔχει σκουριαῖς, qui a de la scorie; (naß, kothig), λασπώδης, βρεμμένος, fangeux, mouillé, humide.

Schlackwurst, f., λουκάνικον γεμισμένον μὲ λιανισμένα κρέατα, saucisson, m., andouille, f.

Schlaf, m., ὁ ὕπνος, sommeil, m.

Schläfe, m. pl., τὰ μηλύγγια, ὁ κρόταφος, les tempes, f. pl.

Schlafen, v. n. κοιμῶμαι, dormir; coucher.

Schlafen, n., τὸ κοιμᾶσθαι, ὁ ὕπνος, le sommeil (l'action de dormir).

Schläfer, m., ὁ ὑπνιάρης, dormeur, m.; die =ferin, ἡ ὑπνιάρησσα, dormeuse, f.

Schläfern, v. i. es schläfert mich, νυστάζω, j'ai sommeil.

Schlaff, adj. ἀπολυμένος, ὁποῦ δὲν εἶναι τεντωμένος, lâche, relâché; — ἀδύνατος, ἀδύναμος, ἀχαμνὸς, flasque, faible.

Schlaffheit, f., τὸ ἀπολυμένον, τὸ μὴ τεντωμένον, relâchement, m.; — ἡ ἀδυναμία, faiblesse, f.

Schlafgeld, n., πληρωμὴ διὰ τὸ κονάκι εἰς μίαν νύκτα, gîte, m.

Schlafgemach, Schlafzimmer, n., Schlafkammer, f., ὁ κοιτὼν, ὁ ὀνδὰς ὅπου κοιμοῦνται, chambre f. à coucher.

Schlafgesell, Schlafkamerad, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κοιμᾶται μαζὺ μέ τινα, ὁ συγκοιμητής, compagnon de lit, coucheur, m.

Schlafkrankheit, f., s. Schlafsucht.

Schlaflos, adj. ἄϋπνος, privé de sommeil, sans dormir.

Schlaflosigkeit, f., ἡ ἀϋπνία, insomnie, f.

Schlafmütze, f., τὸ νυκτερινὸν καλπάκι, bonnet m. de nuit; (von Menschen), ὁ ὑπνιάρης,

ὀκνηρὸς, ἀμελής, *fig.* lendore, *m.* et *f.*

Schlafpelz, *m.*, νυκτερινὸν φόρεμα μὲ γοῦναν, robe *f.* de chambre fourrée.

Schlafratz, *m.*, -ratze, *f.*, εἶδος ποντικοῦ ὁποῦ κοιμᾶται τὸν χειμῶνα, loir, *m.*

Schläfrig, Schläferig, *adj.* ὁποῦ νυστάζει, assoupi; *fig.* ἀργὸς, ἀμελὴς, ὀκνηρὸς, lent, négligent, paresseux; schläfrig seyn, νυστάζω, avoir sommeil.

Schläfrigkeit, Schläferigkeit, *f.*, ἡ νύσταξις, τὸ νύσταγμα, assoupissement, *m.*; — ἡ ἀμέλεια, ὀκνηρία, lenteur, indolence, *f.*

Schlafrock, *m.*, νυκτερινὸν φόρεμα, σπιτικὸν φόρεμα, robe *f.* de chambre.

Schlafstelle, *f.*, τόπος ὅπου κοιμᾶταί τις, couche, *f.*, gîte, *m.*

Schlafsucht, *f.*, ἡ ληθαργία, τὸ ἀποκάρωμα, léthargie, *f.*

Schlaftrank, *m.*, πιοτὸν ὑπνοφόρον, ὑπνωτικόν, potion *f.* somnifère.

Schlaftrunk, *m.*, ποτῆρι κρασὶ, πίβα κτλ. πρὸ τοῦ ὕπνου, coup *m.* qu'on boit avant de se coucher.

Schlaftrunken, *adj.* ὁποῦ νυστάζει πολὺ, μισοκοιμωμένος, assoupi, accablé de sommeil.

Schlafwandler, s. Nachtwandler.

Schlafzeit, *f.*, ὁ καιρὸς τοῦ ὕπνου, temps *m.* de dormir.

Schlafzimmer, *n.*, s. Schlafgemach.

Schlag, *m.*, τὸ κτύπημα, coup, *m.*; — eines Pferdes, κλατζημα (τοῦ ἀλόγου), ruade (d'un cheval); — des Pulses), σφυγμός, battement (du pouls), *m.*; (einer Münze), τὸ τύπωμα, ὁ τύπος (μιᾶς μονέδας), coin (d'une monnaie), *m.*, empreinte, *f.*; (Kutschenschlag), ἡ θύρα τοῦ ἁμαξιοῦ, portière, *f.*; (der Nachtigall, Wachtel *rc.*), τὸ κηλάδημα τοῦ ἀηδονιοῦ, τοῦ ὀρτυκιοῦ κτλ., le chant du rossignol, de la caille etc.; (Art, Gattung), τὸ εἶδος, γένος, espèce, race, sorte, *f.*; (Schlagfluß), ἡ ἀποπληξία, apoplexie, *f.*; Schläge, (Prügel), κτυπήματα, ξυλιαῖς, coups, coups *pl.* de bâton.

Schlagader, *f.*, s. Pulsader.

Schlagbalsam, *m.*, βάλσαμον διὰ τὴν ἀποπληξίαν, baume *m.* anti-apoplectique.

Schlagbaum, *m.*, μοχλὸς σηκωτὸς (μάλιστα κοντὰ εἰς τὴν πόρταν τῆς πόλεως), barrière, *f.*

Schlagbrücke, *f.*, s. Zugbrücke.

Schläge, s. Schlag.

Schlägefaul, *adj.* ὀκνηρότατος, ἀναίσθητος εἰς ξυλιαῖς, ὁποῦ δὲν διορθώνεται μὲ ξυλιαῖς, endurci aux coups.

Schlägel, *m.*, ὁ κόπανος, σφυρὶ ξύλινον, maillet, battoir, *m.*; (bey geschlachtetem Vieh), τὸ μηρὶ σφαγμένου ζώου, cuisse, *f.*

Schlagen, *v. a.* κτυπῶ, frapper, battre; Geld —, κόπτω νόμισμα (μονέδαν), battre monnaie; Holz schlagen, κόπτω δένδρα, abattre du bois, des arbres; die Trommel —, κτυπῶ τὸ τύμπανον, battre le tambour; den Feind —, κτυπῶ, νικῶ τὸν ἐχθρόν, battre, vaincre, défaire l'ennemi; einem eine Ader —, φλεβοτομῶ τινὰ, saigner q.; etwas in Papier, in ein Tuch schlagen, τυλίγω εἰς χαρτὶ, εἰς ἕνα μανδύλι, περιτυλίγω μὲ χαρτὶ, μὲ ἕνα μανδύλι, envelopper qc. dans du papier, dans un mouchoir; die Arme in einander —, σταυρώνω τὰ χέρια, croiser les bras; *fig.* die Kosten auf die Waare schlagen, αὐξάνω τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος, διὰ τὰ ἔξοδα, πωλῶ ἀκριβώτερα, se prévaloir de ses frais sur les marchandises; die Zinsen zum Capital —, προσθέτω τὸ διάφορον εἰς τὸ καπιτάλι, joindre les intérêts aux principal; etwas in den Wind —, ἀμελῶ, δὲν ψηφῶ, ἀλησμονῶ, négliger (qc.), ne pas faire cas, ne se soucier (de qc.); sich (*dat.*) etwas aus dem Sinne —, ἐβγάζω τι ἀπὸ τὸν νοῦν μου, δὲν στοχάζομαι πλέον δι' αὐτό, chasser qc. de son esprit. *v. n.* πίπτω μὲ ὁρμὴν, tomber (rudement); das Herz schlägt, ἡ καρδία κτυπᾶ, le coeur bat, palpite; die Stunde schlägt, κτυπᾶ ἡ ὥρα, l'heure sonne;

(von der Nachtigall ꝛc.), *κηλαδῶ (ὡς τὸ ἀηδόνι κτλ.)*, chanter; aus der Art —, *ἐκτρέπομαι τοῦ γένους, γίνομαι χειρότερος*, dégénérer; sich —, *κτυπειοῦμαι*, se battre; *μάχομαι*, combattre; *μονομαχῶ*, se battre en duel; zu einem —, *στέκομαι εἰς τὸ μέρος τινός*, embrasser le parti de q.; sich rechts, links —, *γυρίζω εἰς τὴν δεξιὰν, εἰς τὴν ἀριστερὰν*, prendre à droite, à gauche.

Schlagen, *n.*, *τὸ κτύπημα (τὸ κτυπᾶν)*, action *f.* de frapper etc.; *τὸ κηλάδημα (τοῦ ἀηδονιοῦ κτλ.)*, chant *m.* du rossignol etc.; s. Schlagen, *v. a.*; — eines Pferdes, *κλώτζημα*, ruade, *f.*

Schläger, *m.*, *ὁ φιλόμαχος*, bretteur, ferrailleur, *m.*

Schlägerey, *f.*, *τὸ μάλωμα, ὁ καυγᾶς, ὅταν κτυπειοῦνται ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον*, batterie, mêlée, *f.*

Schlägeschatz, *m.*, (Schlägelschatz), *δόσιμον διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ κοψίματος τῆς μονέδας*, seigneuriage, rendage, *m.*; *δόσιμον διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ζήθου*, brassage, *m.*

Schlagfaß, *n.*, *βουτζὶ διὰ καφὲν, ζάχαρην κτλ.*, baril (à café, à sucre etc.), *m.*

Schlagfluß, *m.*, *ὁ ἀποπληξία*, apoplexie, *f.*

Schlagholz, *n.*, *δένδρα διωρισμένα νὰ κοποῦν*, bois *m.* taillis.

Schlagloth, *n.*, *ἡ κόλλα διὰ μέταλλα, χρυσόκολλα*, soudure *f.* forte, paillon *m.* de soudure.

Schlagregen, *m.*, *ῥαγδαῖα βροχὴ*, ondée, lavasse, *f.*; s. Platzregen.

Schlagschatten, *m.*, (in der Malerey), *ὁ ἴσκιος, ἡ παράστασις τοῦ ἰσκίου εἰς τὴν ζωγραφίαν*, ombrage, *m.*

Schlagschatz, s. Schlägeschatz.

Schlagtaube, *f.*, *περιστέρι εἰς περιστερῶνα*, pigeon *m.* de volière.

Schlaguhr, Schlageuhr, *m.*, *ὡρολόγιον ὁποῦ κτυπᾷ ταῖς ὥραις*, horloge *f.* sonnante.

Schlagwerk, Schlagewerk, *n.*, *οἱ τροχοὶ τοῦ ὡρολογίου ὁποῦ κτυπᾷ ταῖς ὥραις*, sonnerie, *f.*

Schlagwasser, *n.*, *οὐγγρικον νερὸν, ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς λειποθυμίας κτλ.*, eau *f.* anti-apoplectique.

Schlamm, *m.*, *ἡ λάσπη, λούνη*, limon, *m.*, bourbe, vase, *f.*

Schlammbeißer, -beißker, *m.*, *ὁ κωβιὸς, γωβιὸς, (ψάρι)*, loche *f.* d'étang (poisson).

Schlämmen, *v. n.* *ἐβγάζω τὴν λούνην ἀπὸ μίαν λίμνην*, débourber, curer.

Schlämmen, Schlemmen, *v. n.* *λαιμαργῶ, κοιλιοδουλῶ*, crapuler, goinfrer.

Schlämmer, Schlemmer, *m.*, *ὁ λαίμαργος, κοιλιόδουλος*, débauché, goinfre, *m.*

Schlämmerey, Schlemmerey, *f.*, *ἡ λαιμαργία, κοιλιοδουλεία*, crapule, goinfrerie, débauche, *f.*

Schlammig, *adj.* *λασπώδης, λουνώδης*, limonneux, vaseux, bourbeux.

Schlampampen, *vulg.* s. Schlämmen, Schlemmen.

Schlampe, *f.*, *pop.* *ἄπαστρη γυναῖκα, βρομερὰ, ῥυπαρὴ, μουρδάρησσα*, salope, gaupe, *f.*

Schlampen, *v. n. pop.* *εἶμαι ἄπαστρος, λερωμένος, μουρδάρης*, être salope.

Schlange, *f.*, *τὸ ὀφίδιον, φίδι*, serpent, *m.*, couleuvre, *f.*

Schlängeln, sich, *κινοῦμαι ὀφιδωτὰ, σύρνομαι ὡσὰν φίδι*, serpenter.

Schlangenbiß, Schlangenstich, *m.*, *τὸ ὀφιδοδάγκασμα*, morsure *f.* d'un serpent.

Schlangenförmig, *adj.* *ὀφιδοειδὴς, ὀφιδωτὸς*, en forme de serpent, en serpentant.

Schlangenhaar, *n.*, *ὀφίδια ἀντὶς διὰ μαλλιὰ (ὡς αἱ Ἐριννύες)*, chevelure *f.* de serpents (celle des Furies).

Schlangenhaut, *f.*, Schlangenbalg, *m.*, *τὸ ὀφιδόδερμα*, peau, dépouille *f.* de serpent.

Schlangenholz, *n.*, *τὸ ὀφιδόξυλον*, bois *m.* de couleuvre.

Schlangenkopf, *m.*, *κεφάλι ὀφιδιοῦ*, tête *f.* de serpent.

Schlangenlinie, *f.*, *ὀφιδωτὴ γραμμὴ*, ligne *f.* sinueuse.

Schlangenspritze, Schlauchspritze, *f.*, *συρίγγα (διὰ πυρκαϊὰν) μὲ μακρὸν καὶ στενὸν ἀσκὸν*, serpent (pour les incendies), *m.*

Schlangenstein, *m.*, *ὁ ὀφίτης*,

εἶδος μαρμάρου, marbre m. ophite.

Schlangenträger, Schlangenmann, m., (Sternbild), ὁ ὀφιοῦχος, (συνάστρισις), (astron.) serpentaire, f.

Schlangenwurz, f., ἡ ὀφιόῤῥιζα, (φυτόν τι), scorzonère (plante), f.

Schlangenzunge, f., γλῶσσα ὀφιδιοῦ, — ὀφιόγλωσσον, χόρτον), langue f. de serpent.

Schlank, adj. τρανὸς καὶ λεπτός, délié, grêle, menu.

Schlapp, s. Schlaff.

Schlappe, f., fam. ἡ ἧττα, σκοτωμὸς πολλῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν μάχην, échec, m., défaite; μεγάλη ζημία, grande perte, f.

Schlappen, v. a. γλείφω, laper.

Schlappen, v. n. κρέμομαι ἄτακτα (ὡς φορέματα), pendiller (nonchalamment).

Schlaraffe, m., fam. ἀμελὴς ἄνθρωπος, ἀργὸς, (τεμπέλης), cagnard, fainéant, m.

Schlaraffengesicht, n., fam. ἄσχημον πρόσωπον, (ἄσχημη μούρη), visage m. de contrebande.

Schlaraffenland, n., ἡ Οὐτοπία, τόπος μυθικὸς, παράδεισος τῶν ὀκνηρῶν, pays m. de cocagne, Utopie, f.

Schlarfen, v. n. περιπατῶ σύρνωντας τὸ ποδάρι κατὰ γῆς, marcher en traînant les pieds.

Schlau, adj. πανοῦργος, πονηρὸς, διαβολικὸς, fin, rusé, adroit.

Schlauch, m., ὁ ἀσκὸς, τὸ ἀσκί, outre, f.

Schlaudern, v. n. fam. εἶμαι πολλὰ ἀμελής, être fort négligent.

Schlauheit, f., ἡ πανουργία, πονηρία, ruse, finesse, f.

Schlaukopf, m., ἕνας πανοῦργος, πονηρὸς, διαβολικὸς, fin matois, m.

Schlecht, adj. (nicht gut), ἀχαμνὸς, ἀχρεῖος, mauvais; bas, vil; (einfach), ἁπλὸς, ἀστόλιστος, ἀτέχνευτος, simple, sans ornement.

Schlechterdings, adv. χωρὶς ἄλλο, ἐξάπαντος, absolument; déterminément.

Schlechtweg, adv. ἁπλῶς, χωρὶς πολυλογίαν, sans façon, simplement.

Schlecker, m., ὁ λαίμαργος ὁποῦ ἀγαπᾶ τὰ νόστιμα φαγητά, friand, m.

Schleckerey, f., ἡ λαιμαργία, friandise, f.

Schleckerhaft, adj. λαίμαργος, friand (adj.).

Schleckern, v. n. εἶμαι λαίμαργος, être friand.

Schlehe, f., τὸ ἀγριοδαμάσκηνον, prunelle, f.

Schlehenbaum, Schlehendorn, m., ἡ ἀγριοδαμασκηνιά, prunellier, m.

Schlehenwein, m., σίκερα ἀπὸ ἀγριοδαμάσκηνα, vin m. de prunelles.

Schleichen, v. n. περιπατῶ σιγὰ καὶ ἀργά, marcher doucement; sich —, ἐμβαίνω σιγὰ (χωρὶς νὰ μὲ καταλάβῃ τις), entrer doucement, se glisser.

Schleichendes Fieber, n., ἀργὴ ἢ βραδεῖα θέρμη, fièvre f. lente.

Schleicher, m., ὁ ὑποκριτὴς, κρυφὸς πανοῦργος, chattemite, f., sournois, m.

Schleichhandel, m., τὸ κρυφὸν ἔμβασμα ἐμποδισμένων πραγμάτων, contrebande, f.

Schleichhändler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἐμβάζει κρυφίως ἐμποδισμένα πράγματα, contrebandier, m.

Schleichweg, m., κρυφὸς δρόμος, chemin m. détourné; (μεταφ.) κρυφὸν μηχάνευμα, voie f. indirecte.

Schleifbank, f., τὸ σκαμνὶ τοῦ ἀκονιστοῦ μαζὺ μὲ τὰ ἀνήκοντα διὰ τὸ ἀκόνισμα, banc m. à émoudre.

Schleife, f., ἡ θηλειά, noeud (de ruban), noeud m. coulant; (Hutschleife), θηλειὰ ἢ φοῦντα ὁποῦ βάνουν εἰς τὸ καπέλο, ganse; cocarde, f.; (Waaren zu schleifen), εἶδος σάνιας μὲ τὴν ὁποίαν κομίζουν πρᾶγμα, traîneau, m.

Schleifen, v. a. (part. geschleift), σύρνω, τραβῶ (κατὰ γῆς), traîner (par terre); (eine Festung 2c.), χαλνῶ τὰ ὀχυρώματα ἑνὸς κάστρου, démolir, raser (une forteresse); (schlingen), τυλίγω, περιτυλίγω, entortiller; (in der Musik), Noten schleifen, συνδένω δύω τόνους, ἀπερ-

νὰ ἀπὸ τὸν ἕναν τόνον εἰς τὸν ἄλλον μὲ νόστιμον τρόπον, (mus.) couler une note.
Schleifen, v. a. (part. geschliffen), ἀκονῶ, émoudre, aiguiser, affiler; — γυαλίζω, κάμνω γυαλιστόν, polir (le verre).
Schleifer, m., ὁ ἀκονιστής, émouleur, m.; τὸ συρτὸν (εἰς τὴν μουσικὴν) καὶ βῆμα συρτὸν (εἰς τὸν χορόν), (mus. et danse) coulé, m.
Schleifkanne, f., μεγάλον ἀγγεῖον διὰ μπίραν, τὸ ἰμπρίκι, broc, m.
Schleifmühle, f., μύλος ὁποῦ ἀκονᾷ, (εἰς τὸν ὁποῖον τὸ νερὸν γυρίζει τὰ μεγάλα ἀκόνια), moulin m. à émoudre.
Schleiffel, n., Schleiffpäne, f., τὰ ἀκονίσματα, τὰ ἀποτρίμματα ὁποῦ πίπτουν ἀπὸ τὰ ἐργαλεῖα ὁποῦ ἀκονοῦν, ferre d émouleur, moulée, f.
Schleifstein, m., τὸ ἀκόνι, queux.
Schleiftrog, m., καδὶ μὲ νερὸν εἰς τὸ ὁποῖον γυρίζει τὸ ἀκόνι, auget, m.
Schleifweg, s. Schleichweg.
Schleihe, f., ὁ ψύλων, ἡ τίγκα, (μικρὸν ψάρι), tanche (poisson), f.
Schleim, m., τὸ φλέγμα, flegme, m., pituite, glaire, f.
Schleimdrüse, f., φλεγματώδης ἀδήν, φλεγματῶδες βαλανίδιον, glande f. pituitaire ou muqueuse.
Schleimen, v. n. κάμνω, ἐβγάζω φλέγμα, causer du flegme, de la pituite; v. a. καθαρίζω, παστρεύω ἀπὸ τὸ φλέγμα, ôter le flegme.
Schleimig, adj. φλεγματώδης, pituiteux, glaireux.
Schleiße, f., κομμάτι ξύλον λεπτὸν σχισμένον, copeau, m., éclisse, f.
Schleißen, v. a. σχίζω (ξύλα εἰς λεπτὰ κομμάτια), fendre en long (le bois); Federn —, σχίζω πτερὰ (διὰ τὰ προσκέφαλα), ébarber des plumes.
Schlemmen, Schlemmer, s. Schlämmen, Schlämmer.
Schlender, m., φόρεμα γυναικεῖον ὁποῦ σύρνεται κατὰ γῆς, φόρεμα μὲ μεγάλην οὐράν, robe f. traînante.
Schlendergang, m., ἀργὸν καὶ ἀμελὲς περιπάτημα, allure f. d'un homme négligent.
Schlendern, v. n. περιπατῶ ἀργὰ καὶ ἀμελῶς, marcher à pas lents.
Schlendrian, Schlendergang, m., παλαιὰ καὶ ἀχαμνὴ συνήθεια, trantran, m., routine, f.
Schlenkern, v. a. τινάζω (τὸ χέρι ἢ τὸ ποδάρι), secouer, remuer, brandiller (les jambes); ῥίπτω, ῥίχνω, lancer.
Schleppe, f., οὐρὰ εἰς (γυναικεῖον) φόρεμα, τὸ μέρος τοῦ φορέματος ὁποῦ σύρνεται κατὰ γῆς, queue f. (d'une robe traînante).
Schleppen, v. n. σύρνω, τραβῶ κατὰ γῆς, traîner; sich —, σύρνομαι μὲ κόπον, se traîner (avec peine); sich mit einer Krankheit —, πάσχω πολὺν καιρὸν ἀπὸ μίαν ἀῤῥωστίαν, δὲν ἠμπορῶ νὰ γλυτώσω ἀπὸ αὐτήν, être incommodé depuis longtemps d'une maladie.
Schleppenträger, m., ἐκεῖνος ὁποῦ βαστᾷ τὴν οὐρὰν τοῦ φορέματος μιᾶς βασιλίσσης κτλ., portequeue, m.
Schleppkleid, n., φόρεμα (γυναικεῖον) μὲ οὐράν, φόρεμα ὁποῦ σύρνεται κατὰ γῆς, robe f. traînante.
Schleppnetz, n., δίκτυον ὁποῦ σύρνουν κατὰ τὸ μάκρος τοῦ ποταμοῦ, traîneau (pour la pêche), m.
Schlepptau, n., σχοινὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἕνα καράβι σύρνει κατόπιν του ἕνα ἄλλο, traîne, haussière, f.
Schleuder, m., ἡ σφενδόνη, fronde, f.
Schleuderer, m., ὁ σφενδονιστής, frondeur, m.; (von Kaufleuten), πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ τὸ πρᾶγμα του μὲ ζημίαν, μόνον διὰ νὰ λάβῃ ἄσπρα, fig. gâte-métier, m.
Schleudern, v. a. σφενδονίζω, fronder; ῥίπτω, jeter, lancer; v. n. (mit den Waaren), πωλῶ μὲ ζημίαν μόνον νὰ λάβω ἄσπρα, mévendre, faire le gâte-métier; (mit der Arbeit), κάμνω τὴν δουλειάν μου ὀγλήγωρα καὶ ἀμελῶς, travailler à dépêche-compagnon, bousiller.
Schleunig, adj. ταχύς, ὀγλήγωρος, prompt, subit, soudain.

Schleuse, *f.*, ὁ καταῤῥάκτης, περίφραγμα ποταμοῦ ὁποῦ ἀνοίγεται καὶ σφαλίζεται, écluse, *f.*; ὑπογήϊνος νερο-χύτης, cloaque, *f.*

Schleusenmeister, *m.*, ὁ ἐπιστάτης εἰς τοὺς καταῤῥάκτας, garde-écluse, *m.*, s. Schleuse.

Schleyer, *m.*, τὸ κάλυμμα (τοῦ προσώπου διὰ γυναῖκας, τουρκ. ὁ μαχραμάς), voile, *m.*

Schleyern, s. Verschleyern.

Schlich, *m.*, Schlichte, *f.*, (bey den Webern), ἡ κόλλα τῶν ὑφαντάδων, (tisser.) chas, m.

Schlich, *m.*, (im Bergbau), μεταλλεῖα (τουρκ. ματέμια) συντριμμένα ἀνακατωμένα μὲ νερόν, (mine) schlich, *m.*

Schliche, *m. pl.* κρυφὰ περιπατήματα, κρυφοὶ δρόμοι, détours, chemins *m. pl.* secrets; (*μεταφ.*) μηχανεύματα, πανουργίαις, διαβολιαῖς, menées, intrigues, *f. pl.*

Schlicht, *adj.* ἴσιος, ἁπλὸς, ἀτέχνευτος, uni, lisse, sans ornements; *fig.* der schlichte Menschenverstand, ὁ φυσικὸς (καὶ καλὸς) νοῦς τοῦ ἀνθρώπου, le sens commun.

Schichte, *f.*, (der Schlich), ἡ κόλλα τῶν ὑφαντάδων, (lisser.) chas, *m.*

Schlichten, *v. a.* ἰσιώνω, ἰσάζω, κάμνω ἴσιον, καθομαλίζω, unir, égaler, lisser; διατάσσω, arranger; (einen Streit), τελειώνω μίαν λογοτριβὴν, ξαναφιλιώνω ἐκείνους ὁποῦ μαλώνουν, accommoder, terminer, vider un différent.

Schlichthobel, *m.*, ῥουκάνι (μὲ τὸ ὁποῖον ἰσιώνουν), varlope, *f.*

Schlichtung, *f.*, ὁ ἰσασμός, action *f.* d'unir etc.; ἡ τελείωσις μιᾶς λογοτριβῆς, ἡ ξαναφιλίωσις, accommodement, *m.*

Schlick, *m.*, λάσπη χονδρὴ καὶ γλίσχρη, limon *m.* très-épais et tenace.

Schliefen, *v. n.* γλιστρῶ, σέρνομαι κατὰ γῆς γλιστρῶντας (ὡς ὀφίδια, γουστερίτζαις κτλ.), se glisser, se fourrer dans...

Schliefig, *adj.* (vom Brod), λειψὸς, ὅταν τὸ ψωμὶ δὲν εἶναι ἀρκετὰ ψημένον), pâteux; (vom Käse), ἁπαλὸς καὶ παχὺς (λέγεται διὰ τὸ τυρί), mou et gras.

Schließen, *v. a.* κλείω, σφαλῶ, σφαλίζω, fermer, clorre; (in Ketten), βάνω εἰς σίδηρα, σιδηροδένω, enchaîner; (enden), τελειώνω, finir, terminer; (einen Vertrag, Frieden), κλείω, ἀποφασίζω μίαν συμφωνίαν, εἰρήνην, conclure (un traité, une paix); *v. n.* σφαλῶ, κλείω, fermer, joindre; (zu Pferde), σφίγγω (τὸ ἄλογον) καλὰ μὲ τὰ γόνατα, serrer le cheval; (einen Schluß ziehen), συμπεραίνω, συλλογίζομαι, conclure, inférer, juger; sich —, τελειώνω, ἔχω τέλος, se terminer, finir.

Schließer, *m.*, ὁ φυλακάτωρας, ὁποῦ σφαλίζει τὴν φυλακήν), geolier, *m.*

Schließgeld, *m.*, ἄσπρα διδόμενα εἰς τὸν φυλακάτωρα ἀπὸ τὸν φυλακωμένον ὅταν τὸν ἀφίσῃ ἐλεύθερον, geolage, *m.*

Schließlich, *adv.* εἰς τὸ τέλος, τέλος πάντων, finalement, enfin.

Schließnagel, *m.*, τὸ καρφὶ ὁποῦ συνδένει τοὺς ἐμπροσθινοὺς τροχοὺς μὲ τὸ ἁμάξι, cheville *f.* ouvrière.

Schließung, *f.*, τὸ κλείσιμον, σφάλισμα, action *f.* de fermer etc., s. Schließen.

Schlimm, *adv.* κακὸς, ἀχαμνός, mauvais, méchant; *adv.* κακὰ, ἀχαμνά, mal; es ist mir schlimm (übel), ἔχω ἀναγοῦλαν, μοὶ ἔρχεται νὰ ξεράσω, j'ai mal au coeur.

Schlingbaum, *m.*, ἡ κλημαξίδα, (δένδρον), viorne, *f.*

Schlinge, *f.*, ἡ θηλειά, τὸ βρόχιον, lacet, lacs, *m.*; (*μεταφ.*) ἡ παγίδα, ἐπιβουλή, *fig.* piége, *m.*

Schlingel, *m.*, ὁ ἀχρεῖος, οὐτιδανός, χονδροειδέσιατος, maroufle, rustre, *m.*

Schlingeley, *f.*, χονδροειδέστατον φέρσιμον, ânerie, grossièreté, *f.*

Schlingelhaft, *adv.* ἀπολίτευτος, χονδροειδέστατος, rustre, grossier.

Schlingen (schlucken), *v. a.* καταπίνω, avaler.

Schlingen, (winden), *v. a.* τυλίγω, περιτυλίγω, περιπλέκω, entrelacer, entortiller.

Schlingpflanze, *f.*, κάθε φυτὸν ὁποῦ περιτυλίγεται τριγύρου τῶν δένδρων, toute plante *f.* qui s'entortille autour d'un arbre.

Schlitten, *f.*, ἡ σάνια (ἁμάξι μὲ δύο μακρὰ ξύλα εἰς τόπον τῶν τροχῶν ὁποῦ σύρεται ἐπάνω εἰς τὸν πάγον ἢ εἰς τὰ χιόνια), traîneau, *m.*

Schlittenbahn, *f.*, δρόμος καλὸς διὰ σάνιαις, chemin *m.* propre à aller en traîneau, *s.* Schlitten.

Schlittenbaum, *m.*, Schlittenbäume, (*pl.*) τὰ δύο μακρὰ ξύλα εἰς τὰ ὁποῖα στέκεται ἡ σάνια, arbre *m.* du traîneau, *s.* Schlitten.

Schlittenfahrt, *f.*, σεργιάνι μὲ σάνιαις, course de traîneaux, partie *f.* en traîneaux.

Schlittenkufe, *f.*, *s.* Schlittenbaum.

Schlittschuh, *m.*, εἶδος σιδηρενίων σανδαλιῶν μὲ τὰ ὁποῖα γλιστρᾶ τις ὀγληγωρότατα ἐπάνω εἰς τὸν πάγον, patin, *m.*; Schlittschuh fahren, laufen, τρέχω ἢ γλιστρῶ εἰς τὸν πάγον μὲ ἐκεῖνα τὰ σιδηρένια σανδάλια, patiner.

Schlitz, *m.*, ἡ σχισμάδα, taillade, fente, *f.*

Schlitzen, *v. a.* σχίζω (οἷον· τὸ κονδύλι, ἕνα καλάμι κτλ.), taillader, fendre.

Schloß, *n.*, (zum Schließen), ἡ κλειδωνιὰ, κλειδαριά, τὸ κλεῖστρον, serrure, *f.*; (Gebäude), τὸ παλάτιον, château, palais, *m.*; τὸ φρούριον, καστέλι, fort, *m.* forteresse, *f.*; (Flintenschloß), ἡ πλάκα μὲ τὸν λύκον καὶ τὸ τζακμάκι τοῦ τουφεκιοῦ, ὁ ταπανιζᾶς, platine, *f.*, ressort *m.* (d'une arme à feu).

Schloße, *f.*, μικρὸν χαλάζι, grêle, *f.*, grêlon, *m.*

Schloßen, *v. i.* χαλαζώνει, grêler.

Schlossenwetter, *n.*, βροχὴ μὲ χαλάζι, orage *m.* mêlé de grêle.

Schlosser, (Schlösser), *m.*, ὁ κλειδαρᾶς, κλειδοποιός, serrurier, *m.*

Schloßgarten, *m.*, κῆπος ἑνὸς παλατίου, jardin, *m.* du château.

Schloßhof, *m.*, αὐλὴ εἰς παλάτιον, cour *f.* du château.

Schloßnagel, *s.* Schließnagel.

Schloßriegel, *m.*, ὁ σύρτης τῆς κλειδαριᾶς, pêne, *m.*

Schloßthurm, *m.*, πύργος, (τουρώνι) εἰς παλάτιον ἢ εἰς φρούριον, tour *f.* du château.

Schlot, *m.*, ὁ καπνοδόχος, (τὸ οὐτζάκι), tuyau *m.* de cheminée.

Schlotfeger, *m.*, *s.* Schornsteinfeger.

Schlotterig, *adj.* ὁποῦ κουνεῖται, ὁποῦ δὲν εἶναι στερεόν, branlant, lâche; ἄπαστρος, ἀμελὴς (εἰς τὰ φορέματά του), négligent et sale.

Schlottermilch, *f.*, τὸ πηκτόγαλον, lait *m.* caillé et écrémé.

Schlottern, *v. a.* κουνοῦμαι, κλονίζω, τρέμω, branler, pendiller.

Schlucht, *f.*, *s.* Schluft.

Schluchzen, *v. n.* κλαίω σφοδρὰ, κλαίω μὲ διακεκομμένην φωνὴν, κόπτεται ἡ φωνὴ ἀπὸ τὸ κλαύσιμον, (ἀναλουκτουκιάζω), sangloter.

Schluchzen, *n.*, τὸ σφοδρὸν κλαύσιμον, les sanglots, *m. pl.*

Schluchzen, *m.*, *s.* Schlucken.

Schluck, *m.*, μία ῥουφάτα, gorgée, *f.*, coup, trait, *m.*

Schlucken, *m.*, ὁ λύγξ, λύξιγκας, λούξιγκας, hoquet, *m.*

Schlucken, *v. a.* et *n.* καταπίνω, avaler.

Schlucker, *m.*, ein armer —, ἕνας δυστυχὴς, καϊμένος, un pauvre diable, *m.*

Schluft, *f.*, στενὸς δρόμος μέσα εἰς τὰ βουνὰ, βαθουλὸς δρόμος, λάκκος, défilé, *m.* fondrière, *f.*

Schlummer, *m.*, ἐλαφρὸς ὕπνος, γλυκὺς ὕπνος, sommeil *m.* léger.

Schlummern, *v. n.* κοιμοῦμαι ἐλαφρὰ, κοιμοῦμαι γλυκὰ, sommeiller.

Schlumpe, *f.*, *vulg.* ἄπαστρη,

λερωμένη γυναῖκα. μουρδάρησσα, salope, gaupe, f.
Schlumpig, adj. vulg. ἄπαστρος, λερωμένος, ἀμελὴς (εἰς τὴν φορεσίαν), salope.
Schlund, m., ὁ λάρυγξ, λάρυγγας, φάρυγξ, gosier, (Feuerschlund), στόμα τοῦ κανονιοῦ, τὸ κανόνι, canon, m. pièce d'artillerie; (Höhle, Abgrund), τὸ βάραθρον, βόθρον, ἡ ἄβυσσος, gouffre, abîme, m.
Schlüpfen, Schlupfen, v. n. γλιστρῶ, ξεγλιστρῶ, glisser, se glisser, se couler.
Schlupfloch, n., ἡ κρυψάνα, κρύπτρα, trou, recoin, m., cachette, f.
Schlüpfrig, adj. γλιστερός, glissant; (μεταφ.) κινδυνώδης, épineux, dangereux; ἀσελγὴς, ὁποῦ παρακινεῖ εἰς ἀσέλγειαν, ὁποῦ ἀνάπτει τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας, obscène.
Schlüpfrigkeit, f., τὸ γλιστερόν, qualité f. de ce qui est glissant; τὸ κινδυνῶδες, l'épineux, m.; ἡ ἀσέλγεια, obscénité, f.
Schlupfwespe, f., εἶδος σφῆκας ὁποῦ σκοτώνει ταῖς κάμπιαις, ichneumon (insecte), m.
Schlupfwinkel, m., κρυφὸς τόπος, ἡ κρύπτρα, κρυψάνα, cachette, f.; repaire, m.
Schlurfen, Schlürfen, v. a. et n. ῥοφῶ, ῥουφῶ, humer.
Schluß, m., (Ende), τὸ τέλος, ἡ τελείωσις, conclusion, f., fin, m.; (Folgerung), τὸ συμπέρασμα, ὁ συλλογισμός, conclusion, conséquence, f.; syllogisme, m.; (Beschluß), ἡ ἀπόφασις, arrêté, décret, m.; (im Reiten), τὸ σφίξιμον, tenue (à cheval), f.; einen guten Schluß haben, σφίγγω καλὰ τὸ ἄλογον μὲ τὰ γόνατα, serrer bien le cheval.
Schlüssel, m., τὸ κλειδί, clef (prop. et fig.) f.
Schlüsselbart, m., τὸ δόντι τοῦ κλειδιοῦ, panneton, m.
Schlüsselbein, n., τὸ κατακλεῖδες (κόκκαλον ὁποῦ συνδένει τὸ στέρνον μὲ ταῖς πλάταις), (anat.) clavicule, f.
Schlüsselblech, Schlüsselschild, n., πλάκα εἰς τὴν κλειδωνιὰν τῆς θύρας, platine (de serrure), f.
Schlüsselblume, f., μικρόν τι λουλοῦδι εἰς τα λιβάδια, primevère, f.
Schlüsselbüchse, f., κλειδὶ βαθουλὸν ὁποῦ γεμίζουν μὲ μπαροῦτι καὶ τὸ ἀνάπτουν, clef f. à tirer.
Schlüsselbund, n., δεμάτι ἀπὸ κλειδιὰ συνδεδεμένα, trousseau m. de clefs.
Schlüsselgeld, n., χάρισμα ὁποῦ δίδει ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγόρασεν ἕνα ὁσπίτιον εἰς τὴν νοικοκυρὰν ἀφ' οὗ περιλάβῃ τὸ κλειδὶ τοῦ ὁσπιτιοῦ, épingles, f. pl.
Schlüsselloch, n., ἡ τρύπα τῆς κλειδαριᾶς διὰ τὸ κλειδί, trou m. de la serrure.
Schlüsselring, m., ἡ κρικέλλα τοῦ κλειδιοῦ, anneau m. de clef.
Schlüsselrohr, n., ἡ λάμα τοῦ κλειδιοῦ, tige f. de la clef.
Schlußfolge, f., s. Folgerung.
Schlüssig, adj. ἀποφασισμένος, resolu; ich bin schlüssig, ἀπεφάσισα, j'ai resolu.
Schlußnagel, s. Schließnagel.
Schlußpunkt, m., ἡ στιγμὴ, τελεία, f. point m. final.
Schlußrede, f., ὁ ἐπίλογος, épilogue, m.; (Vernunftschluß), τὸ συμπέρασμα, ὁ συλλογισμός, syllogisme, m.
Schlußreim, m., οἱ τελευταῖοι στίχοι (εἰς ἕνα τραγοῦδι) refrain, m.
Schlußstein, m., ἡ πέτρα εἰς τὴν μέσην τοῦ θόλου, ὁποῦ κλείει τὸν θόλον, (archit.) clausoir, m. clef, f.
Schmach, f., ἡ ἐντροπὴ, τὸ ὄνειδος, ἡ ὕβρις, outrage, affront, m. ignominie, f.
Schmachten, v. n. διψῶ, avoir soif; ἔχω πολὺν πόθον, désirer ardemment; πάσχω, ἀπερνῶ δυστυχῶς, languir.
Schmachtend, adj. (ὁποῦ ἔχει πολὺν πόθον) ἀδύνατος, ἀσθενής, languissant, langoureux.
Schmächtig, adj. λιγνός. λεπτὸς εἰς τὴν μέσην, grêle, menu, effilé.
Schmack, m., s. Sumach.
Schmackhaft, adj. νόστιμος (διὰ τὴν γεῦσιν), savoureux, de bon goût.

Schmackhaftigkeit, *f.*, τὸ νόστιμον, ἡ νοστιμότης, saveur, *f.*, bon goût.
Schmaddern, *v. n.* *fam.* γράφω ἄχαμνα, μουντζουρώνω, barbouiller.
Schmähen, *v. a.* ὑβρίζω, ὀνειδίζω, κατηγορῶ, invectiver, injurier.
Schmählich, *adj.* ἐντροπιαστικὸς, ἄτιμος, ignominieux, injurieux, outrageux; δυστυχὴς, ταλαίπωρος, misérable, malheureux.
Schmähschrift, *f.*, ὑβριστικὸν σύγγραμμα, libelle, *m.*
Schmähsucht, *f.*, ἡ ἐπιθυμία νὰ κακολογῇ τις, ἡ κακολογία, médisance, *f.*
Schmähsüchtig, *adj.* κακολόγος, κατήγορος, médisant.
Schmähwort, *n.*, ὑβριστικὸς λόγος, mot *m.* injurieux, parole *f.* injurieuse.
Schmal, *adj.* στενὸς, (ὁποῦ δὲν εἶναι πλατύς), étroit; (μεταφ.) ὀλίγος, menu, peu.
Schmälen, *v. n.* (auf einen), μαλώνω, γογγύζω, gronder, quereller q.
Schmälen, *n.*, gronderie, criaillerie, *f.*
Schmälern, *v. a.* ὀλιγοστεύω, amoindrir, diminuer; die Ehre —, ὀλιγοστεύω τὴν τιμὴν, ἀτιμάζω, ravaler la réputation de q.; die Rechte —, ἀδικῶ, ζημιώνω τὰ δίκαιά τινος, donner atteinte aux priviléges de q.
Schmälerung, *f.*, ἡ ὀλιγόστευσις, diminution, *f.*; (der Ehre), ἡ ἀδικία, τὸ ἀδίκημα, atteinte *f.* à l'honneur de q.; (der Rechte), ἡ ἀδικία, τὸ ἀδίκημα, atteinte aux priviléges de q.
Schmalhans, *m.*, (nur); *fam.* bey ihm ist Schmalhans Küchenmeister, ἐκεῖνος δὲν ἔχει ψωμὶ νὰ τρώγῃ, εἶναι πάμπτωχος, (ἑορτάζει τοὺς ἁγίους ἀναργύρους), il est très-pauvre (il tire le diable par la queue).
Schmalte, *f.*, s. Schmelz.
Schmalthier, *n.*, (bey den Jägern), ἐλάφι ἢ ζορκάδι ἑνὸς χρόνου, faon *m.* de biche ou de chevrette d'un an.
Schmalz, *n.*, ἀναλυμένον γουρουνίσιον πάχος, graisse *f.* fondue.
Schmalzbirn, *f.*, εἶδος ἀπιδιοῦ πολλὰ ζουμεροῦ, beurré, *m.*
Schmalzen, *v. a.* βάνω πάχος (εἰς τὸ φαγὶ), κατασκευάζω μὲ πάχος, rendre gras, apprêter avec de la graisse fondue.
Schmant, *m.*, s. Rahm, Sahne.
Schmaragd, *m.*, τὸ σμαράγδι, émeraude, *f.*
Schmaragden, *adj.* σμαραγδινός, d'émeraude.
Schmarotzen, *v. n.* κάμνω τὸν παράσιτον, écornifler.
Schmarotzer, *m.*, ὁ παράσιτος, ὁποῦ κολακεύει τινὰ μόνον διὰ νὰ ἔχῃ τὸ φαγὶ ἀπ' αὐτόν, écornifleur, parasite, *m.*
Schmarotzerpflanze, *f.*, παρασιτικὸν φυτὸν, (ὁποῦ γίνεται ἐπάνω εἰς ἄλλα φυτά), plante, *f.* parasite.
Schmarre, *f.*, λαβωματιὰ εἰς τὸ πρόσωπον, οὐλὴ ἀπὸ μίαν τέτοιαν λαβωματιάν, balafre, estafilade, *f.*
Schmasche, *f.*, (s. Masche); (Lammsfell), ἀρνίσιον δέρμα, agnelin, *m.*
Schmatz, *m.*, *fam.* τὸ φίλημα, baiser, *m.*
Schmatzen, *v. a.* *fam.* φιλῶ, δίδω φίλημα, baiser, donner un baiser.
Schmätzen, *v. n.* τρώγω κάμνωντας κρότον μὲ τὰ χείλη καὶ μὲ τὴν γλῶσσαν, faire du bruit avec les lèvres et la langue en mangeant.
Schmauch, *m.*, πυκνὸς καπνός, fumée *f.* épaisse.
Schmauchen, *v. n.* καπνίζω, fumer, enfumer; *v. a.* πίνω καπνὸν, τραβῶ καπνὸν, (τζιμποῦκι), fumer (du tabac).
Schmaucher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ πίνῃ καπνόν, fumeur, *m.*
Schmauchfeuer, *n.*, φωτία μὲ πολὺν καπνόν, feu *m.* qui fait beaucoup de fumée.
Schmaus, *m.*, γεῦμα ἢ δεῖπνον λαμπρὸν, συμπόσιον, (τουρκ. τὸ ζιαφέτι), banquet, festin, repas, *m.*
Schmausen, *v. a.* τρώγω καὶ πίνω λαμπρὰ, ξεφαντώνω, (τουρκ. κάμνω ζιαφέτι), faire bonne chère, banqueter.
Schmauser, *m.*, ὁ λαίμαργος, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ τρώγῃ καὶ

νὰ πίνῃ λαμπρά, friand, gourmand, *m.*

Schmauserey, *f.*, ἡ λαιμαργία, ἀγάπη διὰ τὰ νόστιμα φαγητά, friandise, gourmandise, *f.*, (der Schmaus), s. Schmaus.

Schmecken, *v. a.* γεύομαι (εὑρίσκω τὴν γεῦσιν), goûter; *v. n.* ἔχω γεῦσιν (νοστιμάδαν), avoir du goût, avoir de la saveur; wohl, gut —, νοστιμεύω, être de bon goût; nach etwas —, ἔχει (ἕνα πρᾶγμα), γεῦσιν ἀπό τι, avoir le goût de qc., sentir qc.

Schmeer, *m.*, τὸ (γουρουνίσιον) πάχος, panne, *f.*

Schmeerbauch, *m*, χονδρὴ κοιλία, panse *f.* grosse; (der Unterleib), ἡ κοιλία, abdomen, bas ventre, *m.*

Schmeicheley, *f.*, ἡ κολακεία, flatterie, *f.*

Schmeichelhaft, *adj.* κολακευτικός, flatteur (*adj.*)

Schmeicheln, *v. a.* κολακεύω, flatter, caresser; sich (*dat.*) —, κολακεύομαι, ἐλπίζω, se flatter, espérer,

Schmeicheln, *n.*, τὸ κολάκευμα, action *f.* de flatter.

Schmeichler, *m*, ὁ κόλαξ, κολακευτής, flatteur, *m*; =rin, *f.*, κολακεύτρια, flatteuse, *f.*

Schmeidig, s. Geschmeidig.

Schmeißen, *v. a.* ῥίπτω, ῥίχνω, jeter, lancer; (von Pferden), κλωτζῶ, κλουτζῶ, ruer; (von Fliegen, rc.), λερώνω μὲ τὰ χέσματα, chier (se dit des mouches).

Schmeißfliege, *f.*, εἶδος μεγάλης μυίας ὁποῦ βάνει σκωλήκια εἰς τὸ κρέας, mouche *f.* à vers.

Schmelz, *m.*, ὁ σμάλτος, (σμάγδος), τὸ ἔγκαυμα, émail, *m.*

Schmelzbar, *adj.* ὁποῦ δύναται νὰ ἀναλυθῇ, fusible.

Schmelzbutter, *f.*, ἀναλυμένον βούτυρον, beurre *m.* fondu.

Schmelzen, *v. a.* ἀναλύω (μέταλλα, κηρὶ, βούτυρον κτλ.), fondre, liquéfier; *v. n.* ἀναλύομαι, fondre, se fondre, se liquéfier.

Schmelzer, *m.*, ἐκεῖνος, ὁποῦ ἀναλύει τὰ μέταλλα, χωνευτὴς τῶν μετάλλων, fondeur, *m.*

Schmelzhütte, *f.*, τόπος ὅπου χωνεύουν μέταλλα, fonderie, *f.*

Schmelzkunst, *f.*, ἡ χυμικὴ (τῶν μετάλλων), art *m.* de fondre.

Schmelzmaler, *m.*, ζωγράφος ὁποῦ ζωγραφίζει εἰς τὸν σμάλτον, peintre *m.* en émail.

Schmelzmalerey, *f.*, ἡ ζωγραφία εἰς τὸν σμάλτον, peinture *f.* en émail.

Schmelzofen, *f.*, ὁ φοῦρνος εἰς τὸν ὁποῖον χωνεύουν τὰ μέταλλα, fournaise, *f.*

Schmelztiegel, *m.*, τὸ χωνευτήριον (διὰ μέταλλα), creuset, *m.*

Schmelzung, *f.*, ἡ ἀνάλυσις, χώνευσις (τῶν μετάλλων), fonte, *f.*

Schmelzwerk, *n.*, στολισμὸς μὲ σμάλτον, émail, *m.*, émaillure, *f.*

Schmergel, *m.*, τὸ σμερίλιον, λίθος τις μὲ τὸν ὁποῖον τρίβουν οἱ χρυσοχόοι τὰ μέταλλα, éméri, *m.*

Schmerle, *f.*, ὁ κωβιός, γωβιός, (ποταμίσιον ψάρι), loche, lotte-franche (poisson), *f.*

Schmerz, *m.*, ὁ πόνος, douleur, *f.*, mal, *m.*

Schmerzen, *v. n.* πονῶ, causer de la douleur, faire mal; es schmerzt, πονεῖ, il fait mal; *fig.* es schmerzt mich, daß —, λυποῦμαι ὅτι..., j'ai bien du chagrin que...

Schmerzhaft, schmerzlich, *adj.* ὁποῦ πονεῖ, ἐπίπονος, douloureux, cuisant; λυπηρός, affligeant, chagrinant.

Schmerzlos, *adj.* ἄπονος, χωρὶς πόνον, sans douleur.

Schmetterling, *m.*, ἡ πεταλίδα, πεταλοῦδα, papillon, *m.*

Schmettern, *v. n* ἐβγάζω δριμὺν ἦχον (οἷον· ἡ σάλπιγξ), rendre un son aigu et très-éclatant (comme la trompette); *v. a.* συντρίβω, τζακίζω, fracasser, s. Zerschmettern.

Schmid, (Schmidt), *m.*, ὁ χαλκεύς, χαλκειάς, σιδηρᾶς, forgeron, maréchal, *m.*

Schmiede, *f.*, τὸ χαλκεῖον, ἐργαστῆρι τοῦ χαλκέως, forge, *f.*

Schmiedebalg, *m.*, τὸ φυσσοῦνι τοῦ χαλκέως, soufflet *m.* de forge.

Schmiedeesse, *f.*, τὸ καμίνι (οὐτζάκι) τοῦ χαλκέως, chaufferie, *f.*

Schmiedehammer, *m.*, τὸ σφυρὶ τοῦ χαλκέως, marteau *m.* de forge.

Schmiedeknecht, -geselle, *m.*, ὁ δοῦλος τοῦ χαλκέως, compagnon *m.* de maréchal.

Schmiedekohle, *f.*, κάρβουνον διὰ χάλκευμα, charbon *m.* de forge.

Schmiedemeister, *m.*, μάστωρας χαλκεύς, maître *m.* forgeron.

Schmieden, *v. n.* χαλκεύω, σφυροκοπῶ, forger; in Ketten —, βάνω εἰς τὰ σίδηρα, mettre dans les fers, à la chaîne.

Schmiedezange, *f.*, τὸ τζιμπίδι τοῦ χαλκέως, tenaille *f.* de forgeron, de maréchal.

Schmiege, *f.*, τὸ πλάγιον, στραβωμένον, le biais; (Winkelmaß), ὁ γνώμων, sauterelle, équerre *f.* pliante.

Schmiegen, *v. a.* λυγίζω, λυγῶ, plier, courber; sich —, λυγίζομαι, se plier; (*μεταφ.*) ταπεινώνομαι, ὑποτάσσομαι ταπεινά, plier, s'humilier, se soumettre.

Schmiegung, *f.*, τὸ λύγισμα, ὁ λυγισμός, action f. de plier.

Schmiele, *f.*, ὁ σχοῖνος, τὸ βροῦλλον, σπάρτον, jonc, *m.*

Schmierbuch, *n.*, τὸ καθημερινὸν κατάστιχον τῶν πραγματευτῶν, brouillon (des marchands), *m.*

Schmierbüchse, *f.*, κουτὶ μὲ κατράνι, boîte *f.* à graisse.

Schmiere, *f.*, ἡ λέρα, τὸ λέρωμα, graisse, *f.*; (Schuhschmiere), ἀλειφὴ διὰ μαυρισμα τῶν ὑποδημάτων, graisse à frotter les souliers.

Schmieren, *v. a.* ἀλειφὴ (μὲ λάδι, μὲ πάχος κτλ.), oindre, graisser, frotter (avec de l'huile, de la graisse etc.); *fig.* den Wein —, δολώνω τὸ κρασί, frelater le vin; *fam.* einen, oder: einem die Hände —, κάμνω κρυφὸν χάρισμα, φθείρω μὲ χαρίσματα, graisser la patte à q.; (prügeln), δέρνω, μοσκεύω, frotter les épaules à q., rosser.

Schmierer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ γράφει ἀχαμνὰ καὶ ἀμελῶς, barbouilleur, *m.*; οὐτιδανὸς συγγραφεύς, écrivailleur, *m.*

Schmiererey, *f.*, ἀχαμνὸν καὶ οὐτιδανὸν γράψιμον, barbouillage, *m.*

Schmierig, *adj.* ἀλειμμένος μὲ πάχος, μὲ λάδι κτλ., gras, graissé; λερωμένος, ἄπαστρος, sale, crasseux.

Schmierkäse, *f.*, ἁπαλὸν τυρί, fromage *m.* mou, fromage à la pie.

Schmiersalbe, *f.*, ἡ ἀλειφή, onguent, *m.*

Schmierwolle, *f.*, ἄπαστρον μαλλί, laine *f.* crasse.

Schminkbohne, *f.*, τὸ φασοῦλι, faséole, *f.*

Schminke, *f.*, τὸ φκιασίδι, (φτιασίδι), fard, *m.*

Schminken, *v. a.* βάνω φκιασίδι, (φτιασίδι) (δηλαδὴ εἰς ἄλλον ἢ ἄλλην), farder; sich —, βάνω φκιασίδι (ἐγὼ μόνος μου), se farder.

Schminkfleckchen, *n.*, κομμάτι κατηφὲν μὲ τὸ ὁποῖον βάνουν τὸ φκιασίδι, crepon *m.* rouge.

Schminkpflästerchen, *n.*, μοῦσσα (τὴν ὁποίαν βάνουν αἱ γυναῖκες εἰς τὸ πρόσωπον), mouche, *f.*

Schmiß, *m.*, *fam.* τὸ κτύπημα, coup, *m.*

Schmitze, *f.*, τὸ ἄκρον τοῦ καμτζικιοῦ, touche (du fouet), *f.*

Schmollen, *v. n.* χολιάζω, καkιώνω, δὲν ὁμιλῶ διὰ κρυφὸν θυμὸν, (διὰ χαλασμένον κέφι), bouder.

Schmollwinkel, *m.*, τόπος ὅπου κάθεται τις ἥσυχος καὶ σιωπηλός, boudoir, *m.*

Schmoren, *v. a.* ψήνω εἰς ἕνα τηγάνι σκεπασμένον, ψήνω μὲ βούτυρον, cuire à la daube, à l'étuvée.

Schmu, *m.*, *vulg.* κέρδος (ἀποκτημένον μὲ ψευδιαῖς), grimelinage, *m.*

Schmuck, *m.*, ὁ στολισμὸς, τὰ στολίδια, ornement, *m.*, ornements, *pl.* parure, *f.*; τὰ τζοβαερικά, joyaux, bijoux, *m. pl.*; (priesterlicher), τὰ ἱερατικά, ornements de prêtre.

Schmuck, *adj*, *fam.* εὔμορφος, νόστιμος, joli, joliet.
Schmücken, *v. a.* στολίζω, orner, parer, embellir.
Schmuckkästchen, *n.*, κουτὶ μὲ τζοβαερικά. écrin, baguier, *m.*
Schmudeley, *f.*, *vulg.* s. Schmutz.
Schmuggeln, *v. a.* et *n.* ἐμβάζω κρυφίως ἐμποδισμένον πρᾶγμα, faire la contrebande.
Schmuggler, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐμβάζει κρυφίως ἐμποδισμένον πρᾶγμα, contrebandier, *m.*
Schmunzeln, *v. n.* *fam.* χαμογελῶ, μειδιῶ, (μὲ τρόπον τινα ἄνοστον), sourire.
Schmutz, *m.*, ἡ λέρα, ἀπαστρία, saleté, salissure, ordure, *f.*
Schmutzen, *v. n.* λερώνομαι, se salir, être salissant.
Schmutzig, *adj.* λερωμένος, ἄπαστρος, (μεταφ.) αἰσχρὸς, ἄτιμος, ἀσελγής, sale, crasseux, mal-propre.
Schmutztitel, *m.*, ξεχωριστὸς τίτλος εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ξεχωριστῶν μερῶν ἑνὸς βιβλίου, avant-titre, *m.*, fausse-page, *f.*
Schnabel, *m.*, ὁ ῥύγχος, ἡ μύτη (τῶν πουλλιῶν); bec, *m.*; eines Schiffes, ἡ μύτη τῆς πρώρης (τοῦ καραβίου), éperon *m.* (d'un navire).
Schnabelieren, *v. a.* (im Scherz), τρώγω (μὲ καλὴν ὄρεξιν), manger, jouer de la mâchoire.
Schnäbeln, sich, φιλοῦμαι μὲ τὴν μύτην, (λέγεται διὰ τὰ περιστέρια κτλ.), se becqueter; (μεταφ.) συχνοφιλῶ, se baisotter.
Schnake, *f.*, (Insect), εἶδος κουνουπιοῦ μεγάλου, cousin, moucheron, *m*, tipule, *f.*
Schnake, *f.*, (ein Scherz), ὁ ἀστεϊσμός, χωρατᾶς, plaisanterie, facétie, *f.*
Schnakisch, *adj.* ἀστεῖος, γελοιώδης, plaisant, drôle.
Schnalle, *f.*, ἡ βοῦκλα, κόψα, τὸ θηλυκωτήριον (τῶν παπουτζιῶν κτλ.), boucle, *f.*
Schnallen, *v. a.* θηληκώνω μὲ βοῦκλαν, μὲ κόψαν, boucler.
Schnallendorn, *m.*, τὸ ἀγκάθι τῆς βοῦκλας, ardillon, *m.*; s. Schnalle.
Schnalzen, *v. a.* κροτῶ, ἐβγάζω κρότον μὲ τὴν γλῶσσαν, claquer (de la langue).
Schnappen, *v. n.* ἐβγάζω κρότον (οἷον· μία κλειδαριὰ ὁποῦ σφαλνᾷ μὲ ὁρμήν), se débander, faire un bruit en se débandant (ou en se fermant); nach etwas —, ὁρμῶ εἴς τι μὲ τὸ στόμα ἀνοικτὸν, χάπτω, happer qc.
Schnäpper, *m.*, ὁ φλεβότομος, τὸ φλεβότομον, (chir.) flamme, *f.*; (eine Art Armbrust), εἶδος τόξου μικρωτέρου μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτουν σαΐτταις, arbalète à jalet, à flèche.
Schnapphahn, *m*, ὁ κλέφτης (μάλιστα εἰς τὰ δάση), chenapan, bandit, *m.*
Schnapps, Schnapp, *int.* φωνὴ εἰς μίμησιν τοῦ ἤχου τῆς κλειδαριᾶς ὁποῦ σφαλνᾷ μὲ ὁρμὴν κτλ.), crac; (μεταφ.) ἔξαφνα, tout-à-coup.
Schnapps, *m.*, *fam.* ἡ ῥακή, brandevin, *m.*
Schnappsack, *m.*, τὸ δισάκκι, canapsa, *m.*
Schnappsen, *v. n.* *fam.* πίνω ῥακήν, boire du brandevin.
Schnarchen, *v. n.* ῥέγχω, ῥουχανίζω, ῥουχαλίζω, ronfler.
Schnarcher, *m.*, ὁ ῥουχανιστής, ronfleur, *m.*
Schnarre, *f.*, τὸ κρόταλον, (ξύλον ὁποῦ ἐβγάζει δριμὺν τόνον ὅταν τὸ γυρίσουν ὀγλήγωρα), crécelle, *f.*
Schnarren, *v. n.* κάμνω κρότον μὲ τὸ κρόταλον, sonner la crécelle; s. Schnarre; (im Reden), ψελλίζω, δὲν προφέρω καθαρὰ τὸ ρ, parler gras, grasseyer.
Schnattern, *v. n.* φωνάζω (ὡς ἡ χῆνα, ἡ πάπια), barboter; — ὁμιλῶ ὀγλήγωρα (καὶ ἀστόχαστα), φλυαρῶ, babiller, caqueter.
Schnauben, *v. n.* ἀνασαίνω, ἀναπνέω μὲ ὁρμὴν, φυσσῶ, souffler, haleter; s'ébrouer, ronfler. *v. a.* die Nase —, ξεμυξίζω τὴν μύτην, moucher (le nez).
Schnaufen, *v. n.* ἀνασαίνω, ἀναπνέω βαρυὰ, φυσσῶ, respirer avec difficulté, haleter.
Schnauze, *f.*, (dim. Schnäuzchen, *n.*), τὸ στόμα, ἡ μουρη, τὸ μούτζουνον τῶν ζώων, museau; mufle; groin, *m.*; (an Gefäßen), ἡ μύτη εἰς με-

ρικὰ ἀγγεῖα, bec (d'une lampe etc.), m.
Schnäuzen, v. a. (die Nase), ξεμυξίζω, ἐβγάζω τὴν μύξαν, moucher (le nez); das Licht —, ξεφτιλίζω τὸ κηρί, moucher la chandelle; fam. einen —, (betriegen), γελῶ, ἀπατῶ, tromper, duper.
Schnecke, f., ὁ σάλιαγκος, limas, m.; ὁ κοχλίας, κοχλιός, limaçon, m.
Schneckenberg, m., βουνὸν κοχλιοειδὲς, ἑλικοειδές, petite montagne avec des allées en spirale.
Schneckengang, m., fig. περιπάτημα ἀργὸν, ἡ ἀργοπορία, pas m. de tortue.
Schneckenhaus, n., τὸ τζέφλι τοῦ κοχλιοῦ, coquille f. des escargots, des limaçons.
Schneckenlinie, f., ἡ σπεῖρα, ἑλικοειδὴς γραμμὴ, (τυλιγμένη ὡσὰν το φίδι), spirale, spire, f.
Schneckenpost, f, (ἡ πόστα τοῦ κοχλιοῦ), (voiture à la tortue); mit der Schneckenpost gehen, πηγαίνω πολλὰ ἀργὰ, ἀργοπορῶ, aller très-lentement.
Schneckentreppe, s. Wendeltreppe.
Schnee, f., τὸ χιόνι, neige, f.
Schneeammer, f. (m.), συκοφᾶς ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὸν χειμῶνα, embérise f. d'hiver.
Schneebahn, s. Schlittenbahn.
Schneeball, m., βῶλος μαζωγμένος ἀπὸ χιόνι, pelote f. de neige; (Blume), ἄνθος τι ἄσπρον, campanule f. blanche.
Schneeflocke, f., στουπὶ χιόνι, flocon m. de neige.
Schneegebirge, n., βουνὰ σκεπασμένα μὲ χιόνι, montagnes f. pl. couvertes de neige.
Schneegestöber, n., καιρὸς μὲ πολλὰ χιόνια, τὸ πολὺ χιόνισμα, neige menue (poussée par le vent), f.
Schneeglöckchen, n., τὸ λευκὸν ἴον, (ἄσπρον ἴτζιον), λουλούδι τι, perce-neige(fleur).f.
Schneehuhn, n., ἡ ἄσπρη πέρδικα, poule de neige, gélinotte blanche.
Schneeig, adj. χιονώδης, χιονερός, neigeux.
Schneelauwine, f., σωρὸς χιόνι ὁποῦ πίπτει ἀπὸ τὰ βουνά, lavange, avalanche, f.
Schneeschuh, m., εἶδος ὑποδήματος μὲ ἕνα φαρδὺ καὶ λεπτὸν σανίδι ὑποκάτω, μὲ τὸ ὁποῖον τρέχουν, (εἰς τοὺς βορείους τόπους) ἐπάνω εἰς τὰ χιόνια, raquette, f.
Schneewasser, n., τὸ χιονόνερον, eau f. de neige.
Schneeweiß, adj. ἄσπρος ὡσὰν το χιόνι, blanc comme neige.
Schneewetter, n., καιρὸς μὲ πολλὰ χιόνια, τὸ πολὺ χιόνισμα, temps m. neigeux.
Schneewolke, f., χιονῶδες σύννεφον, nuage m. chargé de neige.
Schneide, f., ἡ ἀθέρα τοῦ μαχαιριοῦ, τοῦ σπαθιοῦ κτλ. (τὸ μέρος ὁποῦ κόπτει), tranchant, taillant, fil, m.
Schneideln, Schneiteln, v. a. κόπτω τὰ κλαδιὰ τῶν δένδρων, κλαδολογῶ, élaguer, émonder, ébrancher.
Schneidemesser, n., μαχαίρι τῶν βουτζάδων μὲ τὸ ὁποῖον κόπτουν τὰ ξύλα, plane, doloire (des tonneliers), f.
Schneidemühle, f., εἶδος μύλου ἢ μηχανῆς ὁποῦ πριονίζει σανίδια, moulin m. à scie.
Schneiden, v. a. κόπτω, χωρίζω, couper, trancher, tailler; (sägen), πριονίζω, scier; (in Holz, Stein 2c.), γλύφω, χαρακώνω, ἐγχαράττω, graver (en bois, sur des pierres etc.); (verschneiden, Thiere), μουνουχίζω (ζῶα), châtrer (des animaux); Bienenstöcke —, ἐβγάζω τὸ μέλι ἀπὸ τὴν μελισσῶνα, châtrer les ruches; (Bäume), κόπτω τὰ κλαδιὰ τῶν δένδρων, κλαδολογῶ, ébrancher, émonder; Gras, Getreide —, κόπτω χόρτα, γεννήματα, θερίζω, faucher; couper les blés; es schneidet mich im Leibe, ἔχω πόνον εἰς τὴν κοιλίαν, κωλικόπονον, j'ai des tranchées; jemanden schneiden, (ihn ums Geld bringen), γελῶ τινα, τὸν τρώγω τὰ ἄσπρα, tromper, duper q.; fam. Geld —, sich (dat.) eine Pfeife schneiden, κερδαίνω (κρυφίως καὶ μὲ ἄδικον τρόπον), faire du profit, émolumenter.
Schneidend, adj. ὁποῦ κόπτει, tranchant, affilé; — δριμὺς, σφοδρός, cuisant, perçant;

schneidende Reden, δαγκαστικὰ λόγια, paroles *f. pl.* mordicantes.

Schneider, *m.*, ὁ ῥάπτης, (ῥάφτης), tailleur, *m.*; (in Kartenspielen) — seyn oder werden, χάνω διπλᾶ (εἰς μερικὰ παιγνίδια τῶν χαρτιῶν), être capot.

Schneiderey, *f.*, ἡ ῥαπτικὴ τέχνη, métier *m.* de tailleur.

Schneidergeselle, *m.*, δοῦλος ῥάπτου, compagnon *m.* tailleur.

Schneidermeister, *m.*, ὁ ῥάπτης μάστωρας, maître *m.* tailleur.

Schneidern, *v. n. fam.* κάμνω, (φκιάνω) φορέματα, εἶμαι ῥάπτης, faire le métier de tailleur.

Schneidezahn, *m.*, die -zähne, *pl.*, τὰ κοπτερὰ δόντια, dents *f. pl.* incisives.

Schneiteln, s. Schneideln.

Schnell, *adj.* ταχὺς, ὀγλήγωρος, vite, prompt, rapide.

Schnellen, *v. a.* ῥίπτω (διὰ μέσου ἐλαστικοῦ τινὸς πράγματος, οἷον· τοῦ τόξου, τοῦ δακτύλου λυγισμένου κτλ.), lancer (moyennant quelque force élastique); *fam.* (betriegen), γελῶ, ἀπατῶ, tromper, frauder; — *v. n.* ῥίπτομαι, ξαναπηδῶ, faire ressort, trébucher.

Schneller, *m.*, τὸ ῥίψιμον, action *f.* de lancer; (s. Schnellen); — ὁ κονδυλισμὸς, ἡ σκορδομυτιά, chiquenaude, croquignole, *f.*

Schnellgalgen, *m.*, εἶδος κρεμαστεριᾶς (μάλιστα διὰ τιμωρίαν στρατιωτῶν), estrapade, *f.*

Schnelligkeit, *f.*, ἡ ταχύτης, ὀγληγωρότης, ὀγληγωράδα, vitesse, rapidité, promptitude, *f.*

Schnellkraft, *f.*, ἡ ἐλαστικὴ δύναμις, élasticité, *f.*, ressort, *m.*

Schnellkugel, *f.*, -kügelchen, -käulchen, *n.*, μικρὴ σφαῖρα ἀπὸ μάρμαρον ἢ πηλὸν (παιγνίδι τῶν μικρῶν παιδιῶν), chique, *f.*

Schnellwage, *f.*, ἡ στατῆρα, τὸ καντάρι, peson, crochet, *m.*, romaine, *f.*

Schnepfe, *f.*, ὁ σκολόπαξ, ἡ ξυλόκοτα, bécasse, *f.*

Schnepfendreck, *m.*, κοπριὰ ξυλόκοτας, merde *f.* de bécasse.

Schneppe, *f.*, (zur Trauer), κάλυμμα μαῦρον τρίγωνον ὁποῦ φορεῖ μία χήρα εἰς τὸ μέτωπον εἰς τὸν πρῶτον καιρὸν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός της, pointe *f.* noire de la coiffe d'une veuve qui porte le grand deuil; (an Gefäßen), μύτη εἰς τὰ ἀγγεῖα (οἷον· εἰς τὸ τζουκάλι κτλ.), bec (d'un pot etc.), *m.*

Schnepper, s. Schnäpper.

Schneyen, *v. i.* es schneyet, χιονίζει, neiger; il neige.

Schnickschnack, *m.*, *fam.* φλυαρίαις, μωρολογίαις, verbiage, galimatias.

Schnieben, s. Schnauben.

Schniegeln, *v. a.* στολίζω (παραπολλά), atinter.

Schniffeln, s. Schnüffeln.

Schnippchen, *n.*, ὁ κονδυλισμὸς, κρότος ὁποῦ γίνεται κτυπῶντας τὸν μέσον ἢ τὸν πρῶτον δάκτυλον εἰς τὸν μεγάλον, claquement *m.* des doigts.

Schnippeln, Schnipfeln, Schnippern, *v. a. fam.* κόπτω εἰς μικρὰ κομμάτια, κατακομματιάζω (πανὶ, χαρτὶ κτλ.), couper en petits morceaux, dépecer.

Schnippen, *v. n.* (mit dem Finger), κάμνω κονδυλισμὸν, ἐβγάζω κρότον κτυπῶντας τὸν πρῶτον ἢ τὸν μέσον δάκτυλον εἰς τὸν μεγάλον, claquer des doigts; (schnellen), ῥίπτω (κτυπῶντας μὲ τὸν δάκτυλον λυγισμένον), lancer (avec le doigt courbé); (zerschneiden), κατακομματιάζω, dépecer.

Schnippisch, *adj.* ἀκατάδεκτος, δριμὺς εἰς τὴν ὁμιλίαν, brusque, dédaigneux; eine schnippische Antwort, δαγκαστικὴ ἀπόκρισις, δριμεῖα ἀπόκρισις, réponse brusque et mordicante; ein schnippisches Mädchen, ἀκατάδεκτον κορίτζι, ὁποῦ δίδει δαγκαστικὴν ἀπόκρισιν, fille brusque, impertinente.

Schnirkel, s. Schnörkel.

Schnitt, *m.*, τὸ κόψιμον, coupe, taille, *f.*; πληγὴ ἀπὸ κόψιμον μαχαιρίου κτλ., coupure, incision, *f.*; (abgeschnittenes Stück), ἕνα κομ-

μάτι ἀποκομμένον, morceau m. coupé, tranche, f.; (eines Buches), ἡ κόψις τοῦ βιβλίου, tranche f. d'un livre; fig. fam. seinen — machen, (μεταφ.) κάμνω μικρὸν (ἄδικον) κέρδος, faire ses orges, griveler, émolumenter.

Schnitte, f., Schnittchen, n., ἕνα κομμάτι ἀποκομμένον, ἕνα φελί (κρέας, ψωμί), tranche f. de viande, de pain.

Schnitter, m., ὁ θεριστής, moissonneur, m.

Schnitterin, f., ἡ θερίστρια, moissonneuse, f.

Schnitthobel, m., εἶδος ῥουκανιοῦ τῶν βιβλιοδέτων, couteau m. à rogner.

Schnittlauch, m., τὸ πρᾶσον, cive, civette, f.

Schnittmesser, n., μεγάλον μαχαίρι δίστομον τῶν βουτζάδων, doloire (des tonnelier), f.

Schnitz, m., ἀποκομμένον κομμάτι, φελί, tranche, rouelle, f.

Schnitzbank, Schneidebank, f., σκαμνὶ (τῶν βουτζάδων) διὰ κόψιμον ξύλων, selle f. à tailler (des tonneliers).

Schnitzel, m. pl., τὰ ἀποκόμματα (ἀπὸ ῥοῦχον, πανί, χαρτί κτλ.), rognure, retaille, f.

Schnitzeln, v. a. et n. κατακομματιάζω, tailler, couper, découper.

Schnitzen, v. a. σχηματίζω κόπτωντας (οἷον· ἕνα ξύλον), γλύφω, πλουμίζω, couper, tailler; sculpter.

Schnitzer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ σχηματίζει κόπτωντας, ὁ γλύπτης, sculpteur, m.; (Fehler), τὸ σφάλμα, λάθος, (μάλιστα εἰς τὴν γλῶσσαν), faute, bévue, f.

Schnitzern, v. n. κάμνω σφάλματα, κάμνω λάθη (εἰς τὴν γλῶσσαν), pécher contre les règles de la grammaire.

Schnitzmesser, n., s. Schnittmesser.

Schnitzwerk, n., τὰ πλουμισιά, sculpture, f.

Schnöde, adj. ὑβριστικὸς, ἐγγικτικός, dédaigneux, outrageant; (schlecht), οὐτιδανὸς, ἀχρεῖος, ἀνάξιος, vain, frivole, vil, chétif.

Schnödigkeit, f., τὸ ἐγγικτικόν, manières f. pl. dédaigneuses; τὸ ἀνάξιον, ἡ ἀχρειότης, indignité, vileté, f.

Schnoppern, v. n. fam. ὀσφραίνομαι, flairer.

Schnörkel, m., ἕλιξ, ἑλικοειδὴς στολισμὸς τοῦ ἐπιστυλίου, (archit.) enroulement, m., volute, f.; fig. fam. ἀστεϊσμὸς, χωρατᾶς, plaisanterie, drôlerie, f.

Schnuffeln, Schnüffeln, v. n. ὀσφραίνομαι, μυρίζω, βάνω τὴν μύτην εἰς τι (ὡσὰν τὰ σκυλιά), renifler.

Schnupfen, m., τὸ συνάχι, ἡ συνάγχη, rhume, m.; den — haben, ἔχω συνάχι, être enrhumé.

Schnupfen, v. a. τραβῶ εἰς τὴν μύτην, prendre par le nez; Tabak —, πέρνω ταμπάκον, prendre du tabac.

Schnupfer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ συνηθίζει νὰ πέρνῃ ταμπάκον, preneur m. de tabac.

Schnupftabak, m., ὁ ταμπάκος (τῆς μύτης), tabac m. en poudre.

Schnupftabaksdose, ἡ ταμπακέρα, tabatière, f.

Schnupftuch, n., τὸ μανδύλι, μανδύλι τῆς μύτης, mouchoir, m.

Schnuppe, f., τὸ φτίλι κεκαυμένον τοῦ κηριοῦ, lumignon, moucheron, m.; τὸ ξεφτίλισμα, mouchure f. de chandelle.

†Schnur, f., (Schwiegertochter) ἡ νύμφη, ὡς πρὸς τὸν πενθερὸν καὶ πενθερὰν αὐτῆς, bru, belle-fille, f.

Schnur, f., ἡ κορδέλλα, τὸ γαϊτάνι, cordon, m., corde, f.; τὸ (λεπτὸν) σχοινί, ficelle, f; eine — Perlen, μία ἁρμάθα μαργαριτάρια, un fil de perles.

Schnürband, n., γαϊτάνι μὲ τὸ ὁποῖον αἱ γυναῖκες σφίγγουν τὸ φουστάνι εἰς τὴν μέσην των, lacet, m., aiguillette, f.

Schnürbrust, f., (στηθόδεσμον) γιελέκι, καμιζόλα χωρὶς μανίκια) μὲ ψαροκόκκαλα ὁποῦ βάνουν αἱ γυναῖκες (εἰς τὴν Εὐρώπην· ἰταλ. ὁ μποῦστος), corps de jupe, corset, m.

Schnürchen, n., μικρὴ κορδέλλα, μικρὸν γαϊτάνι, cordonnet, m, cordelette, f.

Schnüren, v. a. σφίγγω μὲ

κορδέλλαν, μὲ σχοινὶ, δένω σφιχτά, lacer, corder, lier, serrer.
Schnurgerade, adj. ὀλορθός, tout droit, aligné; adv. κατ' εὐθεῖαν, à la ligne, au cordeau.
Schnürleib, m., s. Schnürbrust.
Schnürloch, n., τρύπα διὰ τὸ γαϊτάνι μὲ τὸ ὁποῖον αἱ γυναῖκες σφίγγουν τὸ γιελέκι, oeillet, m.
Schnürnadel, f., βελόνη μὲ τὴν ὁποίαν αἱ γυναῖκες ἀπερνοῦν τὸ γαϊτάνι εἰς ταῖς τρύπαις τοῦ γιελεκιοῦ, aiguillette, f; s. Schnürbrust.
Schnürnestel, m., s. Schnürband.
Schnurrbart, m., τὸ μουστάκι, τὸ μουστάκια (μυστάκια), moustache, f.
Schnurre, f., (der Wächter), τὸ κρόταλον (τῶν νυκτοφυλάκων), crécelle, f.; (scherzhafte Erzählung), γελοιώδης διήγησις, κωμικὴ διήγησις, ἀστεϊσμός, conte m. à rire, plaisanterie, f.
Schnurren, v. n. βομβίζω, μουρμουρίζω, (ὡς οἱ τροχοὶ διὰ γρέσιμον, οἱ κάνθαροι εἰς πέταγμα, ὁ γάτος κτλ.), faire un bruit aigre; bourdonner; rouer (se dit des chats); v. n. vulg. ζητῶ ἐλεημοσύνην, mendier.
Schnurren, n., τὸ βόμβισμα, μουρμούρισμα, bourdonnement, m.; s. Schnurren.
Schnurrig, adj. fam. γελοιώδης, κωμικός, drôle, plaisant, croustilleux.
Schnurrpfeiferey, -pfeife, f., οὐτιδανὸν πρᾶγμα, πρᾶγμα ὀλίγης τιμῆς, bagatelle, f., colifichet, brimborion, f.; ἀστεϊσμὸς, χωρατᾶς, plaisanterie, baliverne, f.
Schnürstiefel, m. pl., ὑποδήματα ὁποῦ σφίγγονται μὲ κορδέλλαις, brodequins, m. pl.
Schnürstift, m., βελόνη εἰς τὴν ἄκραν τῆς κορδέλλας μὲ τὴν ὁποίαν σφίγγουν αἱ γυναῖκες τὸ γιελέκι, ferret m. d'aiguillette.
Schnürsenkel, m., s. Schnürband.
Schnurstracks, adv. κατ' εὐθεῖαν, tout droit, directement.
Schober, m., σωρὸς (ξηρὰ χόρτα), tas, monceau, m.; meule (de foin), f.
Schobern, v. a. κάμνω σωροὺς, ἐπισωρεύω (ξηρὰ χόρτα), mettre en meules, entasser.
Schock, n., μία ἑξηνταριά, soixantaine, f.
Schocken, v. a. εὐφορῶ, εὐκαρπῶ, ἔχω πολλὰ σπειριὰ (λέγεται διὰ τὰ γεννήματα), rendre bien (se dit du blé).
Schockholz, n., ξηρὰ κλαδιὰ συνδεμένα κατὰ ἑξηνταριαῖς, bois m. de compte.
Schokolate, f., τὸ τζοκολάτον, chocolat, m.
Schokolatenkanne, f., ἀγγεῖον διὰ τζοκολάτον (ἀπὸ τὸ ὁποῖον κερνοῦν τὸ τζοκολάτον), chocolatière, f.
Schokolatensuppe, f., σοῦπα μὲ τζοκολάτον, soupe f. de chocolat.
Schokolatentafel, f., μία πλάκα τζοκολάτου, tablette f. de chocolat.
Schokolatentasse, f., φιλιτζάνι διὰ τζοκολάτον, tasse f. à chocolat.
Schofel, m., vulg. ἀχαμνὸν πρᾶγμα, rebut, fretin, m.
Schofelig, Schofel, adj. vulg. ἀχαμνός, οὐτιδανὸς, ἄχρηστος, mauvais, chétif, misérable.
Schöffe, s. Schöppe.
Scholar, s. Schüler.
Scholarch, m., ὁ σχολάρχης, ἐπιστάτης σχολείου, inspecteur m. d'une école.
Scholastik, f., σχολαστικὴ (φιλοσοφία), scolastique, f.
Scholastiker, m., ὁ σχολαστικός, scolastique, m.
Scholastisch, adj. σχολαστικός, scolastique (adj.).
Scholiast, m., ὁ σχολιαστής, scoliaste, commentateur, m.
Scholle, f., βῶλος γῆς, κομμάτι χῶμα, motte (de terre), f.; (Eisscholle), κομμάτι ἢ πλάκα ἀπὸ πάγον, glaçon, m.
Scholle, f., (ein Fisch), ἡ γλῶσσα, (ψάρι), sole (poisson), f.
Schon, adv. ἤδη, πλέον, déjà.
Schön, adj. ὡραῖος, εὔμορφος, καλός, beau, bel, joli.
Schönblind, adj. πάθος τι περιοδικὸν εἰς τὰ μάτια τῶν ἀλόγων, lunatique (en parlant des yeux d'un cheval).
Schöndruck, m., τὸ πρῶτον μέρος τῆς τυπωμένης κόλας, (imprim.) prime, f.
Schöne, f., μία ὡραία, εὔμορφη, καλὴ, une belle; (Schön-

heit), ἡ ὡραιότης, εὐμορφία, εὐμορφάδα, beauté, f.

Schonen, v. a. φείδομαι, δὲν δαπανῶ, ménager, épargner; δὲν βλάπτω, δὲν χαλνῶ, épargner (se garder de gâter) qc.

Schönfahrsegel, n., τὸ μεγάλο πανὶ τοῦ καταρτιοῦ, (mar.) cape, f.

Schönfärber, m., βαφεὺς (βαφειὰς) ὁποῦ βάφει μὲ διάφορα χρώματα; teinturier m. du grand teint; =färberey, f., βάψιμον μὲ διάφορα χρώματα, grand teint, m.

Schönfleckchen, =pflaster, =pflästerchen, n., s. Schminkpflästerchen.

Schöngeist, m., (ὡραῖον πνεῦμα) ποιητής, νόστιμος συγγραφεὺς κτλ., bel esprit; =geisterey, f., ὑπερβολικὴ σπουδή τινὸς εἰς τὰς ὡραίας ἐπιστήμας, affectation f. de bel esprit.

Schönheit, f., ἡ ὡραιότης, εὐμορφία, εὐμορφάδα, beauté, f.; (eine Schöne), μία ὡραία, εὔμορφη, καλή, une belle.

Schönheitsmittel, n., μέσον καλλωπιστικὸν, κοσμητικόν, cosmétique, m.

Schönschreiber, m., καλλιγράφος, calligraphe, m.

Schooß, m., τὰ γόνατα τοῦ καθημένου, giron; etwas auf den Schooß legen, βάνω τι ἐπάνω εἰς τὰ γόνατα, mettre qc. sur ses genoux; (μεταφ.) ὁ κόλπος, sein, m.; (am Kleide), τὸ μέρος τοῦ φορέματος ὁποῦ σκεπάζει τὰ μηρία, ἡ ποδιὰ τοῦ φορέματος, basque, f. fig. die Hände in den — legen, κάθομαι ἄεργος, demeurer sans rien faire.

Schooßhund, m., =hündchen, n., μικρὸν σκυλὶ (μάλιστα τοιοῦτον ὁποῦ ἀγαποῦν αἱ γυναῖκες), babiche, f., babichon, m.

Schooßkind, n., τὸ πλέον ἠγαπητότερον παιδί, mignon, m., mignonne, f.

Schooßsünde, f., ἁμαρτία εἰς τὴν ὁποίαν κλίνει τις τὸ περισσότερον, péché m. mignon.

Schopf, m., ὁ λόφος (ἀπὸ μαλλιὰ ἀπὸ πτερὰ), τὸ τζουλοῦφι, toupet, m., touffe f. de cheveux, huppe f. (de quelques oiseaux).

Schöpfbrunnen, m., τὸ πηγάδι (ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὸ νερὸν μὲ ἕναν κουβάν), puits m. à seau.

Schöpfe, f., μέρος τοῦ ποταμοῦ ὅπου ἐβγάζουν νερόν, endroit m. du rivage où l'on puise de l'eau d'une rivière.

Schöpfeimer, m., κουβὰς μὲ τὸν ὁποῖον ἐβγάζουν νερόν, seau m. à puiser.

Schöpfen, v. a. ἀντλῶ, ἐβγάζω νερόν, puiser, tirer; Luft, Athem —, πέρνω ἀέρα, ἀναπνέω, prendre l'air, prendre haleine; Hoffnung —, λαμβάνω ἐλπίδα, concevoir de l'espérance; Verdacht —, ὑποπτεύω, concevoir du soupçon.

Schöpfer, m., ὁ πλάστης, créateur, m.

Schöpferisch, adj. πλαστικὸς, ὁποῦ πλάττει, créateur (adj.)

Schöpfgelte, f., (μικρὸν) ἀγγεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὸ νερόν, baquet m. à puiser.

Schöpfkelle, f., χουλιάρα μὲ τὴν ὁποίαν ἐβγάζουν νερόν, puisoir, m.

Schöpfrad, n., ἀντλητήριος τροχός (μὲ τὸν ὁποῖον ἐβγάζουν νερόν), roue f. à godets, roue pour tirer l'eau.

Schöpfung, f., ἡ πλάσις (τοῦ κόσμου), création, f.; fig. ὁ κόσμος, τὸ πᾶν, le monde, l'univers, m.

Schöppe, m., συγκάθεδρος κριτηρίου, échevin, m.

Schoppen, m., τὸ ἁμαξοστάσιον, ὁ ἁμαξὼν (σκέπη ὑποκάτω τῆς ὁποίας βάνουν τὰ ἁμάξια), hangar, m., remise, f.; (ein — Wein), μισὴ φιάλα (μισὸν μπουτέλι) κρασί, une chopine de vin.

Schöppenstuhl, m., κριτήριον ὁποῦ ἀποφασίζει τὰς μεγάλας ὑποθέσεις, conseil m. de jurisconsultes (qui prononcent des sentences).

Schöps, m., κριάρι μουνουχισμένον, mouton, m.; (μεταφ.) ἀνόητος, βούβαλος, (ἀχμάκης), niais, nigaud, m.

Schöpsenbraten, *m.*, *κριαρίσιον ψητόν*, du mouton rôti.
Schöpsenfleisch, *n.*, *κριαρίσιον κρέας*, du mouton.
Schorf, *m.*, (auf einer Wunde), *ἡ φλοῦδα (ἐπάνω εἰς πληγήν)*, escarre, croûte, *f.*; (Grind auf dem Kopfe), *ἡ χασσίδα*, gale, teigne, *f.*
Schorfig, *adj.* *χασσιδιάρης*, galeux, teigneux.
Schörl, *m.*, *ὁ κυανίτης*, *εἶδος λίθου*, (minér.) schirl, schorl, *m.*
Schornstein, Schorstein, *m.*, *ὁ καπνοδόχος*, (*τὸ οὐτζάκι*, *τουρκ.*), cheminée, *f.*
Schornsteinfeger, Schorsteinfeger, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ παστρεύει τοὺς καπνοδόχους*, (*τὰ οὐτζάκια*), ramoneur, *m.*
Schoß, s. Schooß.
Schoß, *m.*, (Schößling), *ὁ βλαστὸς*, *τὸ βλαστάρι*, rejeton, *m.*; (Stockwerk), *τὸ πάτωμα*, étage, *n.*; (Abgabe), *τὸ δόσιμον*, impôts, taille, *f.*
Schoßbar, s. Schoßpflichtig.
Schossen, *v. n.* *βλαστάνω*, pousser, germer.
Schösser, *m.*, *ὁ εἰσπράκτωρ*, *ἐκεῖνος ὁποῦ περιλαμβάνει τὰ δοσίματα*, receveur *m.* d'impôts.
Schoßfrey, *adj.* *ἐλεύθερος ἀπὸ δοσίματα*, franc de taxe, de taille.
Schößling, *m.*, Schoßreis, *n.*, *ὁ βλαστὸς*, *τὸ βλαστάριον*, jet, rejeton, *m.*
Schoßpflichtig, *adj.* *ὑποχρεωμένος εἰς δοσίματα*, taillable.
Schote, *f.*, *τὸ τζέφλιον τῶν ὀσπρίων*, cosse, gousse, *f.*
Schotendorn, *m.*, *τὸ ἀληθινὸν ἀκάκιον*, *φυτὸν ὀσπριοφόρον*, acacia, *m.*
Schotenerbsen, *f.*, (*pl. f.*) *τὸ πίσον*, *ὁ ἀρακᾶς* (*γκρόχος*), *τὸ πιζέλι*, pois *m. pl.* en cosse, pois verts.
Schraffieren, *v. a.* *χάμνω σταυροειδεῖς γραμμὰς εἰς τὸ σχεδίασμα μιᾶς εἰκόνας κτλ.*), (peint.) hacher.
Schraffierung, *f.*, *αἱ σταυροειδεῖς γραμμαὶ εἰς τὸ σχεδίασμα μιᾶς ζωγραφίας κτλ.*, (peint.) hachure, *f.*
Schräge, *adj.* *πλάγιος*, *λοξὸς*, *ὄχι ὀρθός*, oblique; *adv.* *πλαγίως*, obliquement, de biais.
Schräge, *f.*, *τὸ πλάγιον*, *ἡ λοξότης*, obliquité, *f.*
Schrägemaß, *n.*, *λινίρι διπλὸν μὲ τὸ ὁποῖον τραβοῦν γραμμὰς πλαγίως τὴν μίαν πρὸς τὴν ἄλλην*, sauterelle, équerre *f.* pliante.
Schragen, *m.*, (s. Gestell), ein Schragen Holz, *τρεῖς στίβαις ξύλα ἡ μία ἐπάνω εἰς τὴν ἄλλην*, trois cordes *f. pl.* de bois.
Schramme, *f.*, *πληγὴ ἀπὸ τζουγκράνισμα*, *οὐλὴ ἢ σημεῖον ἀπὸ πληγήν*, (*μάλιστα εἰς τὸ πρόσωπον*), éraflure, égratignure; balafre, *f.*
Schrammen, *v. a.* *λαβώνω τὸ δέρμα ὀλίγον*, érailler, égratigner.
Schrammschuß, *m.*, s. Streifschuß.
Schrank, *m.*, *τὸ ἀρμάριον*, *δουλάπι*, armoire, *f.*
Schranken, *f.*, (*pl. f.*) *περίφραγμα ἀπὸ καγγελλα*, barrières, *f. pl.*; *στάδιον περιφραγμένον διὰ γυμναστικοὺς ἀγῶνας*, lice, *f.*; (*μεταφ.*) *ὁ περιορισμὸς*, *ὁ ὅρος*, bornes, limites, *f. pl.*; *τόπος περιφραγμένος ὅπου κάθονται οἱ κριταί*, barre, *f.*
Schränken, *v. a.* *σταυρώνω*, *βάνω σταυρωτά*, mettre de travers, en croix, croiser.
Schrape, *f.*, *ἡ ξύστρα*, *σίδηρον διὰ ξύσιμον*, racloir, *m.*
Schrapen, *v. a.* *ξύω* (*μὲ ἕνα σίδηρον*), racler.
Schraube, *f.*, *ἡ βίδα* (** ὁ κοχλίας*, *στροφεύς*), vis, *f.*; *fig.* die Worte auf Schrauben setzen, *ὁμιλῶ ἀμφιλόγως*, *μεταχειρίζομαι λόγους ἀμφιβόλους*, *ὁποῦ ἔχουν διπλὸν νόημα*, parler ambigûment.
Schrauben, *v. a.* *στερεώνω μὲ βίδαν*, *γυρίζω τὴν βίδαν*, tourner la vis, visser, serrer à vis; jemanden —, *περιγελῶ*, *περιπαίζω*, berner, railler q.
Schraubenbohrer, *m.*, *τὸ τρυβέλι*, *ἡ ἀρίδα*, taraud, *m.*
Schraubenförmig, *adj.* *ὁποῦ ἔχει σχῆμα βίδας*, *στριφογυρισμένος ὡς ἡ βίδα*, en forme de vis.
Schraubengang, *m.*, -gewinde,

n., μία χαραγματιὰ εἰς τὴν βίδαν, pas m. de la vis.
Schraubenmutter, f., ἡ τρύπα εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνει ἡ βίδα, écrou, m.
Schraubenzieher, m., ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν ταῖς μικραῖς βίδαις, tournevis, m.
Schraubenzwinge, f., πιεστήριον μὲ τὸ ὁποῖον σφίγγουν τὰ σανίδια μαζὺ κολλημένα, maître sergent, m.
Schraubstock, m., σφικτήριον, ἐργαλεῖον σιδηρένιον τῶν τεχνιτῶν μὲ τὸ ὁποῖον κρατοῦν σφικτὰ τὰ σίδηρα ὁποῦ ῥινίζουν κτλ., étau, m.
Schreck, m., ὁ τρόμος, ἡ ἔκπληξις, effroi, m., frayeur, f.; fam. τὸ σχίσιμον, ἡ σχισμάδα, τὸ ῥάϊσμα, fente, crevasse, fêlure, f.
Schreckbild, n., τὸ φόβιστρον, épouvantail, m.
Schrecken, v. a. φοβίζω, τρομάζω, χάμνω φόβον, effrayer, épouvanter, terrifier.
Schrecken, m., (n.), ὁ τρόμος, ἡ τρομάρα, ἡ ἔκπληξις, effroi, m., frayeur, épouvante, terreur, f.
Schreckhaft, adj. δειλὸς, ὁποῦ εὔκολα φοβεῖται ἢ σκιάζεται, timide, peureux, craintif.
Schrecklich, adj. φοβερὸς, τρομερός, terrible, épouvantable, effroyable.
Schrecklichkeit, f., τὸ φοβερὸν, τρομερὸν, horreur, énormité, f.
Schrecknis, f., s. Schrecken.
Schreckschuß, m., κανονιὰ ἢ τουφεκιὰ εἰς τὸν ἀέρα (μόνον νὰ κάμῃ φόβον), coup m. tiré en l'air pour faire peur.
Schreibart, f., ὁ τρόπος τοῦ γραψίματος, manière d'écrire, écriture, f.; τὸ ὕφος, style, m.
Schreibebuch, n., βιβλίον διὰ γράψιμον (τοῦ ἀρχαρίου), cahier, m.
Schreibgebühr, f., ἡ πληρωμὴ διὰ τὴν ἀντιγραφήν, salaire m. de copiste.
Schreibekitzel, m., s. Schreibsucht.
Schreibekunst, f., ἡ τέχνη τοῦ γράφειν, τὸ γράψιμον, art m. d'écrire.
Schreibemeister, m., διδάσκαλος εἰς τὸ γράψιμον, maître m. à écrire.
Schreiben, v. a. et n., γράφω, écrire.
Schreiben, n., τὸ γράψιμον, action f. d'écrire; ἡ γραφὴ, τὸ γράμμα, écrit, m. lettre, f.
Schreibepult, n., τραπεζάκι (ἢ καὶ μικρὸν σεντοῦκι) κατασκευασμένον διὰ γράψιμον, pupitre, m.
Schreiber, m., ὁ γραφεὺς, écrivain, m.; (in Kanzeleyen 2c.), ὁ γραμματικὸς, γραμματεύς, copiste, clerc, commis, scribe, m.
Schreiberey, f., τὸ γράψιμον, τὰ γραψίματα, écriture, f. écrits, m. pl.
Schreibeschrank, m., ντουλάπι περιέχον ὅλα τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ γράψιμον, bureau, sécretaire, m.
Schreibfeder, f., τὸ κονδύλι, plume f. à écrire.
Schreibfehler, m., λάθος εἰς τὸ γράψιμον, faute f. de copiste, faute d'orthographe.
Schreibpapier, n., χαρτὶ διὰ τὸ γράψιμον, papier m. à écrire.
Schreibschule, f., σχολεῖον διὰ γράψιμον, école à écrire.
Schreibselig, adj. πολυγράφος, qui écrit beaucoup, polygraphe.
Schreibstube, f., ὁ ὀνδᾶς εἰς τὸν ὁποῖον ὁ πραγματευτὴς δουλεύει μὲ τοὺς γραμματικούς του, (ἰταλ. τὸ σκριττόριον, κοντόρι), comptoir, m.; τόπος (ὀνδᾶς) εἰς τὸν ὁποῖον δουλεύει ὁ νοτάριος ἢ ὁ συνήγορος, étude (d'un notaire, d'un avocat), f.; καγκελλαρία, greffe, m.
Schreibtafel, f., βιβλιάριον σημειώσεως (μὲ μεμβράνας διὰ σημείωσιν διαφόρων πραγμάτων), tablettes, f. pl.; (Schiefertafel), πλάκα ἀπὸ ἀρδωσίαν, feuille f. f. d'ardoise, s. Schiefertafel.
Schreibtisch, m., τράπεζα διὰ γράψιμον, table f. à écrire.
Schreibzeug, n., τὸ καλαμάρι, écritoire.
Schrein, m., s. Schrank.
Schreiner, m., s. Tischler.

Schreiten, v. n. χάμνω βήματα, πηγαίνω, faire des pas, marcher.
Schrey, m., ἡ κραυγή, cri, m.
Schreyen, v. n. φωνάζω, crier, s'écrier; criailler.
Schreyen, n., τὸ φώνασμα, cris, m. pl., criaillerie, f.
Schreyer, m, ἐκεῖνος ὁποῦ φωνάζει, crieur; criard, m.
Schreyhals, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φωνάζει πολύ, braillard, criailleur. m.; μικρὸν παιδὶ ὁποῦ κλαίει πολύ, enfant m. criailleur.
Schrift, f., τὸ γράψιμον, écriture, f.; (ein Werk), τὸ σύγγραμμα, πόνημα, écrit, ouvrage, m.; (in der Druckerey), οἱ τύποι (εἰς τὴν τυπογραφίαν), οἱ χαρακτῆρες, τὰ γράμματα, (imprim.) caractère, m., lettres, f. pl.; die heilige Schrift, ἡ θεία γραφή, ἁγία γραφή, écriture sainte, écriture, f.
Schriften, f., (pl. f.) τὰ συγγράμματα, πονήματα, les écrits, les oeuvres, m. pl.; οἱ χαρακτῆρες τυπογραφικοί, les caractères (d'imprimerie), m. pl., les lettres, f. pl.
Schriftgelehrte, m., ὁ γραμματεύς, (ὁ μαθημένος εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως), (dans la bible) scribe, m.
Schriftgießer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ χύνει τοὺς τυπογραφικοὺς χαρακτῆρας, (ὁ τυποχύτης), fondeur m. de lettres.
Schriftgießerey, f., ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον χύνουν τοὺς τυπογραφικοὺς χαρακτῆρας, fonderie f. de caractères; ἡ τέχνη τῆς χύσεως τῶν τυπογραφικῶν χαρακτήρων, (ἡ τυποχυσία), art m. de fondre des caractères.
Schriftkasten, m., τὸ κουτὶ εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται οἱ τυπογραφικοὶ χαρακτῆρες, (imprim.) casse, f.
Schriftlich, adj. γεγραμμένος, γραμμένος, écrit (adj.); adv. διὰ γράμματος, par écrit.
Schriftmäßig, adj. σύμφωνος μὲ τὴν θείαν γραφήν, conforme à la sainte écriture.
Schriftsaß, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ὑπόκειται μόνον εἰς τὸ ἀνώτερον κριτήριον τοῦ τόπου, personne f. ressortissante à la cour supérieure de justice; =sässig, adj. ὁ ἔχων τοῦτο τὸ πρωτεῖον, qui jouit de ce privilége.
Schriftsetzer, m., ὁ στοιχειοθέτης, τυποθέτης, (imprim.) compositeur, m.
Schriftsteller, m., ὁ συγγραφεύς, auteur, écrivain, m.
Schriftstellerey, f., τὸ συγγράφειν βιβλία, ἡ βιβλιογραφία, composition f. de livres.
Schriftstellerisch, adj. τοῦ συγγραφέως, συγγραφικός, littéraire, d'auteur, d'écrivain.
Schriftstellern, v. n. fam. συγγράφω βιβλία, εἶμαι συγγραφεύς, composer des livres.
Schriftverfälscher, m., νοθευτής, ψευδογράφος, faussaire, f.
Schriftzeichen, n., χαρακτήρ, γράμμα, caractère, m. lettre, f.
Schritt, m., τὸ βῆμα, πάτημα, ἡ πατημασιά, pas, m.; (μεταφ.) φέρσιμον, τρόπος μεταχειρίσεως, démarche, f.
Schrittschuh, s. Schlittschuh.
Schrittzähler, Schrittmesser, m., τὸ ὁδόμετρον, (ἐργαλεῖον τὸ ὁποῖον μετρεῖ πόσα βήματα χάμνει τις), comptepas, m.
Schroff, adj. κρημνώδης, ἐγκρημνος, escarpé; σκληρος, τραχύς, rude, raboteux.
Schröpfen, v. a. βάνω βεντούζαις, scarifier; (μεταφ.) ὑστερῶ τινὰ τὰ ἄσπρα (πωλῶντας ἀκριβά κτλ.), écorcher, surfaire; das Getreide —, κόπτω τὰ καλάμια τῶν σιταριῶν, ὅταν εἶναι παραπολλὰ πυκνά, effaner effioler (les blés).
Schröpfkopf, m., Schröpfhorn, n., ἡ βεντούζα, ventouse, f., cornet, m.
Schrot, m., τὰ σατζιμάδια, οἱ σατζαμάδες, dragée (pour tirer); (vom Getreide), γεννήματα χονδρικῶς ἀλεσμένα, blé m. égrugé; (von Münzen), ἡ ποσότης τοῦ χρυσίου ἢ ἀσημιοῦ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχῃ μία μονέδα, juste poids m. (de l'or ou de l'argent) m.

d'une monnaie; *fig.* ein Mann von altem Schrot und Korn, *ἄνθρωπος καλὸς καὶ τιμημένος* (*κατὰ τὰ καλὰ ἤθη τῶν ἀρχαίων*), homme *m.* de la vieille roche.

Schrotbeutel, *m.*, *σακκοῦλα μὲ σατζιμάδια*, sachet *m.* à dragée.

Schrotbüchse, *f.*, *τουφέκι γεμισμένον μὲ σατζιμάδια*, (*διὰ κυνῆγι μικρῶν ζώων ἢ πουλιῶν*), arquebuse *f.* de chasse.

Schrote, *f.*, *ἡ ἄκρα τοῦ πανιοῦ ἢ ῥούχου*, lisière (du linge, du drap), *f.*

Schroten, *v. a.* (auf der Mühle), *ἀλέθω χονδρικῶς*, égruger; (zerhacken, zersägen), *κατακομματιάζω*, *πριονίζω*, couper, rogner, tailler, scier; (Fässer ꝛc.), *κατηβάζω βουτζιὰ κτλ. εἰς τὸ ποτροῦμι*, descendre (*v. a.*) à la cave, encaver.

Schröter, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ κατηβάζει βουτζιὰ κτλ. εἰς τὸ ποτροῦμι*, encaveur, *m.*; (Hirschkäfer), *ὁ κάνθαρος*, *ἀσκάθαρος* (*μεγάλος ὁποῦ ἔχει κέρατα*), cerf-volant, *m.* (insecte).

Schrotleiter, *m.*, *εἶδος σκάλας μὲ τὴν ὁποίαν ἀνηβάζουν βουτζιὰ κτλ. εἰς τὰ ἁμάξια καὶ τὰ κατηβάζουν*, poulin, *m.*

Schrotmehl, *n.*, *ἀλεύρι χονδρόν*, gruau, *m.*

Schrotmühle, *f.*, *μύλος εἰς τὸν ὁποῖον ἀλέθουν χονδρικῶς* (*τὰ σιτάρια κτλ.*), moulin *m.* à égruger.

Schrotsäge, *f.*, *μεγάλον πριόνι*, grande scie, *f.*

Schrotschere, *f.*, *μεγάλη ψαλίδα*, cisailles, *f. pl.*

Schrotwage, *f.*, *ἡ στάθμη*, *τὸ ἀλφάδι*, niveau, *m.*

Schrubben, *v. a.* *σαρώνω*, *φροκαλλίζω*, *σκουπίζω* (*εἰς τὰ πλοῖα*), (mar.) fauberter, goreter.

Schrumpfen, *v. n.* *μαζώνομαι*, *ζαρώνομαι*, se ratatiner.

Schrumpfig, *adj.* *μαζωγμένος*, *ζαρωμένος*, ridé.

Schrunde, *f.*, *χαραγματιά*, *σχάσμα* (*μάλιστα εἰς τὰ χείλη ἀπὸ τὸ κρύον*), crevasse; gerçure, *f.*

Schub, *m.*, *τὸ σπρώξιμον*, *ἄμπωγμα*, poussée, *f.*, coup, *m.*; (bey den Bäckern): ein — Brode, *τόσα ψωμιὰ ὅσα βάνουν μαζὺ εἰς τὸν φοῦρνον*, une fournée de pains; (Kegelschub), *τόπος ἔνθα παίζουν τοὺς πασσαλίσκους*, quillier, jeu *m.* de quilles; s. Kegelschub.

Schubfenster, *n.*, *παράθυρον ὁποῦ κινεῖται εἰς χαραγματιάν*, *συρτὸν παράθυρον*, coulisse, *f.*

Schubiack, *m.*, *pop.* *ἀχρεῖος*, *οὐτιδανός*, coquin, maroufle, *m.*

Schubkarren, *m.*, *ἁμαξάκι μονότροχον ὁποῦ σπρώχνει ἕνας ἄνθρωπος ἔμπροσθέν του*, brouette, *f.*

Schubkasten, *m.*, =kästchen, *n.*, Schublade, *f.*, *τὸ συρτάρι* (*εἰς ἕνα ντουλάπι*), tiroir, *m.*, layette, *f.*

Schubsack, *m.*, *ἡ τζέπη*, poche, *f.*

Schubut, s. Uhu.

Schüchtern, *adj.* *δειλὸς*, *ἄκαρδος*, *ὁποῦ φοβεῖται*, timide, peureux, craintif.

Schüchternheit, *f.*, *ἡ δειλία*, *ἀκαρδία*, *ὁ φόβος*, timidité, *f.*

Schuft, *m.*, *ἕνας οὐτιδανὸς*, *ἀχρεῖος ψεύστης*, galefretier, gueux, *m.*

Schufut, *m.*, s. Uhu.

Schuh, *m.*, *τὸ παποῦτζι*, (*τὸ σιούχι φράγκικον*), soulier, *m.*; *κοντάκι* (*τῆς λόγχης κτλ.*), talon (d'une pique etc.); (als Maß), *ὁ ποῦς*, *τὸ ποδάρι*, (*ὡς μέτρον*), pied (mesure), *m.*

Schuhahle, *f.*, *τὸ σουβλὶ*, *σουγλὶ τοῦ παπουτζῆ*, alène, *f.*

Schuhbürste, *f.*, *ἡ βοῦρτζα διὰ τὰ παπούτζια*, décrottoire, *f.*

Schuhdraht, *m.*, *κηρωμένον νῆμα τῶν παπουτζήδων*, ligneul, *m.*

Schuhen, *v. a.* *βάνω παπούτζια*, chausser.

Schuhflicker, *m.*, *ὁ μπαλωματάς*, (*ὁποῦ μπαλώνει παπούτζια*), savetier, *m.*

Schuhknecht, *m.*, s. Schuhmachergeselle.

Schuhleisten, *m.*, *τὸ καλοῦπι τοῦ παπουτζῆ*, forme *f.* de soulier.

Schuhmacher, *m.*, *ὁ παπουτζῆς*, *ὑποδηματάς*, cordonnier, *m.*

Schuhmachergeselle, *m.*, *δοῦλος τοῦ παπουτζῆ*, garçon *m.* cordonnier.

Schuhmarkt, m., τόπος ὅπου πωλοῦν παπούτζια, cordonnerie, f.

Schuhmaß, n., τὸ μέτρον τοῦ παπουτζῆ, compas m. de cordonnier.

Schuhputzer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πασιρεύει τὰ παπούτζια, décrotteur, m.

Schuhriemen, m., τὸ λουρὶ τοῦ παπουτζιοῦ, courroie f. de soulier.

Schuhschmiere, f., ἀλειφὴ διὰ τὰ παπούτζια, graisse f. à souliers.

Schuhschnalle, f., ἡ βοῦκλα (τὸ θηλυκοτήριον) τοῦ παπουτζιοῦ, boucle f. de soulier.

Schuhschwärze, f., ἡ μαυράδα διὰ τὰ παπούτζια, noir m. de cordonnier.

Schuhsohle, f., ἡ πατοῦνα τοῦ παπουτζιοῦ, semelle, f.

Schuhwachs, n., =wichse, f., κήρωμα (διὰ τὰ παπούτζια), cirage, m.

Schulamt, n., Schuldienst, m., Schulstelle, f., ἐπάγγελμα διδασκάλου εἰς ἕνα σχολεῖον, emploi m. de maître d'école, de précepteur.

Schulbuch, n., βιβλίον διὰ σχολεῖα, livre m. d'école, de classe.

Schuld, f., τὸ χρέος, dette, f.; (Vergehen), τὸ πταίσιμον, σφάλμα, coulpe, offense; faute, f.; in Schulden gerathen, Schulden machen, καταχρεώνομαι, κάμνω χρέη, s'endetter; faire, contracter des dettes; — seyn an etwas, εἶμαι αἴτιος εἴς τι, εἶμαι πταίστης, être cause de qc.; ich bin nicht —, δὲν εἶμαι πταίστης, δὲν εἶναι ἐδικόν μου σφάλμα, ce n'est pas ma faute, je n'en suis pas la cause.

Schuldbrief, m., Schuldverschreibung, f., ἡ ὁμολογία (τοῦ χρέους), obligation, f.

Schuldenfrey, adj. ἐλεύθερος ἀπὸ χρέη, franc de dettes, quitte de ses dettes.

Schuldenlast, f., βάρος ἀπὸ χρέη, πολλὰ χρέη, dettes f. pl. immenses.

Schuldforderung, f., ζήτησις χρέους (ὁποῦ ἔχει τις νὰ ζητήσῃ), du, m., dette active, créance, f.

Schuldherr, m., s. Gläubiger.

Schuldig, adj. (eines Vergehens), πταίστης, ἔνοχος, coupable; (verbunden), ὑπόχρεος, ὑποχρεωμένος, obligé, tenu; (von Geldschulden 2c.), χρεώστης, endetté, qui doit (de l'argent etc.).

Schuldigkeit, f., τὸ χρέος, ἡ ὑποχρέωσις, devoir, m., obligation, f.

Schuldlos, adj. ἀθῶος, innocent.

Schuldner, (Schuldmann), m., ὁ χρεώστης, χρεοφειλέτης, débiteur, m.

Schuldthurm, m., φυλακὴ διὰ χρεώστους ὁποῦ δὲν πληρώνουν, prison f. pour les débiteurs insolvables.

Schule, f., τὸ σχολεῖον, école, f., collége, m.; fam. aus der — schwatzen, φανερώνω ἕνα κρυφὸν, ἐκφλυαρῶ, bavarder.

Schüler, m., ὁ μαθητής, écolier, m.

Schülerhaft, adj. μὲ τρόπον μαθητοῦ εἰς τὸ σχολεῖον, d'écolier, en écolier.

Schülerin, f., ἡ μαθήτρια, écolière, f.

Schulfuchs, m., διδάσκαλος σχολείου αὐστηρὸς ἢ παράξενος εἰς τὰ ἤθη του, pédant, m.; μαθητὴς (καταφρονητικῶς), écolier (en parlant avec mépris), m.

Schulfüchserey, f., ἄνοστος τρόπος διδασκαλίας, λεπτολογία, pédanterie, f.

Schulgeld, n., τὸ διδασκαλιάτικον, (δασκαλιάτικον), salaire, honoraire m. du maître d'école.

Schulgerecht, adj. κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ σχολείου, selon les règles de l'école; schulgerechtes Pferd, μαθημένον ἄλογον, un cheval qui a de l'école.

Schulhalter, Schulmeister, m., διδάσκαλος σχολείου (μάλιστα χωρικοῦ), maître m. d'école (d'une petite école ou dans un village).

Schulkamerad, m., s. Mitschüler.

Schulknabe, m., μικρὸν παιδὶ ὁποῦ πηγαίνει εἰς τὸ σχολεῖον, (petit) écolier, m.

Schulkrankheit, f., προφασισμένη ἀῤῥωστία, maladie f. de commande.

Schullehrer, m., διδάσκαλος εἰς

Digitized by Google

(*μεγάλον*) *σχολεῖον*, régent *m.* d'école.
Schulmädchen, *n.*, *κορίτζι ὁποῦ πηγαίνει εἰς τὸ σχολεῖον*, (petite) écolière, *f.*
Schulmann, *m.*, *διδάσκαλος σχολείου*, *παιδαγωγός*, maître d'une (grande) école, pédagogue, *m.*
Schulordnung, *f.*, *τάξις τῶν σχολείων*, règlement *m.* pour les écoles.
Schulpferd, *n.*, *μαθημένον ἄλογον*, *γυμνασμένον ἄλογον*, cheval *m.* de manège.
Schulstaub, *m.*, (*ὁ κονιορτὸς τῶν σχολείων*), (poussière *f.* d'école); *fam.* den — einschlucken, *εἶμαι διδάσκαλος σχολείου*, *ἀπερνῶ τὴν ζωήν μου μὲ παράδοσιν εἰς τὰ σχολεῖα*, être maître d'école, pédanter.
Schulstube, *f.*, *ὁ ὀνδᾶς τοῦ σχολείου*, *σχολεῖον*, classe, *f.*
Schulter, *f.*, *ὁ ὦμος*, épaule, *f.*
Schulterbein, *n.*, *τὸ κόκκαλον τοῦ ὤμου*, os *m.* de l'épaule, (anat.) os huméral.
Schulterblatt, *n.*, *ἡ ὠμοπλάτη*, *πλάτη*, (anat.) omoplate, *f.*
Schultergehenk, *n.*, *ὁ ζωστὴρ τοῦ σπαθιοῦ*, (*ζωνάρι ὁποῦ ἀπερνᾶ πλαγίως ἀπὸ τὸν ὦμον*), baudrier, *m.*
Schultern, *v. n.* das Gewehr, *βάνω τὸ τουφέκι εἰς τὸν ὦμον*, porter les armes.
Schultheiß, Schulze, *m.*, *κριτὴς χωρικός*, maire, juge *m.* de village.
Schund, *m.*, (Unflath), *fam.* *ἡ κοπριὰ*, (*τὰ σκατά*), gadoue, merde, *f.*
Schundfeger, Schundkönig, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ ἀδειάζει τοὺς κοπρῶνας*, vidangeur, *m.*
Schundgrube, *f.*, *ὁ κοπρὼν*, *κοπρῶνας*, *λάκκος εἰς τὸν ὁποῖον μαζώνεται ἡ κοπριά*, cloaque, *m.*, fosse *f.* d'aisance.
Schupp, *m.*, s. Schub.
Schuppe, *f.*, *τὸ λέπι*, écaille, *f.*
Schüppe, *f.*, s. Schaufel.
Schüppen, *f. pl.*, (Pik in der Karte), *τὰ μπαστούνια*, (*εἰς τὰ φραντζέζικα χαρτιὰ ὁποῦ παίζουν*), pique (au jeu de cartes), *f.*
Schuppen, *v. a.* *σπρώχνω*, *ἀμπώθω*, *ἀμπώχνω*, pousser; einen Fisch —, s. Abschuppen.
Schuppicht, *adj.* *ὅμοιος μὲ λέπια*, écailleux, semblable à des écailles.
Schuppig, *adj.* *ὁποῦ ἔχει λέπια*, couvert d'écailles.
Schur, *m.*, *ἡ πείραξις*, tour, *m.*, malice, *f.*; einem einen — thun, *παίζω τινὸς ἕνα* (*κακὸν*) *παιγνίδι*, jouer un (mauvais) tour à q.
Schur, *f.*, *τὸ κούρευμα* (*τῶν προβάτων*), tonte, tonture, *f.*
Schüreisen, *n.*, Schürhaken, *m.*, *σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον μαζώνουν τὰ κάρβουνα κτλ.*, attisonnoire, *f.*; s. Schüren.
Schüren, *v. a.* das Feuer, *μαζώνω τὰ δαυλιά*, *τὰ κάρβουνα*, *νὰ ἀνάψουν καλήτερα*, attiser (le feu), tisonner.
Schürfen, *v. a.* *ξύω μὲ ἕνα σίδηρον*, peler, ratisser; — *σκαλίζω νὰ εὕρω ἕνα μεταλλεῖον*, exploiter (une mine).
Schurigeln, *v. a. fam.* *πειράζω*, *ἐνοχλῶ*, *προξενῶ πολὺν κόπον*, tracasser, chicaner, vexer.
Schurke, *m.*, *ὁ κακότροπος*, *ἀχρεῖος*, *οὐτιδανὸς*, *ψεύστης*, coquin, *m.*
Schurkerey, *f.*, Schurkenstreich, *m.*, *ἡ κακοτροπία*, *ἀχρειότης*, *οὐτιδανότης*, *ψευδιά*, coquinerie, *f.*
Schurkisch, *adj.* *κακότροπος*, *ἀχρεῖος*, *οὐτιδανός*, *ὡσὰν ψεύστης*, de coquin; en coquin.
Schurz, *m.*, *ἡ ποδιὰ*, *τὸ διάζωμα*, tablier, *m.*; (am Kamin), *τὸ στεφάνι τοῦ καμίνου*, *τὸ μέρος ὁποῦ ἐβγαίνει περισσότερον εἰς τὸν ὀνδάν*, manteau (de cheminée), *m.*
Schürze, *f.*, *ἡ ποδιὰ* (*μάλιστα τῶν γυναικῶν*), tablier, devantier, *m.*
Schürzen, *v. a.* *ζώνω*, *περιζώνω*, ceindre; *σηκώνω τὴν ἄκραν τῶν φορεμάτων*, trousser; einen Knoten —, *κομβοδένω*, faire un noeud, nouer.
Schurzfell, *n.*, *πετζὶ ὁποῦ περιζώνουν οἱ παπουτζῆδες κτλ.*, *πετζένια ποδιά*, tablier *m.* de cuir.
Schuß, *m.*, *τὸ ῥίψιμον μὲ τουφέκι*, *κανόνι*, *τόξον κτλ.* *ἡ τουφεκιὰ*, *κανονιὰ*, *σαΐττιά*, coup de feu, coup de flèche, coup, *m.*; (ein Schuß Pulver), *τόσον μπαροῦτι*

ὅσον χρειάζεται εἰς μίαν τουφεκιὰν ἢ πιστολιάν, une charge de poudre; (Trieb von Pflanzen), ἡ αὔξησις, βλάστησις τῶν φυτῶν, pousse, f. jet, m. (d'un arbre etc.); (Knoten an Pflanzen), ὁ κόμβος εἰς τὰ καλάμια καὶ ἄλλα φυτά, genouillée f. (d'un tuyau d'épi etc.); ὁρμητικὴ κίνησις (τοῦ νεροῦ κτλ.), ὁρμή, mouvement m. rapide (de l'eau etc.); im Schusse seyn, ὁρμῶ, ῥίχνομαι, se précipiter, s'élancer; fig. (einen Schuß haben), εἶμαι κομμάτι τρελός, avoir un coup de hache.

Schüssel, f., τὸ (βαθὺ) πιάτο, τὸ πινάκιον, ἡ ἀπλάδα, τὸ τρυβλίον, plat, m.

Schußfrey, adj. ὁποῦ εἶναι τόσον μακρυά, ὅπου τὸ μολύβι (τοῦ τουφεκιοῦ κτλ.) δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸν φθάσῃ, hors de la portée des balles.

Schußgerecht, adj. ἀρκετὰ πλησίον ὅπου φθάνει τὸ μολύβι, à la portée (du fusil etc.)

Schußwasser, n., νερὸν ἰατρικὸν διὰ πληγὰς ἀπὸ τουφεκιαῖς, eau f. d'arquebusade.

Schußweite, f., διάστημα εἰς τὸ ὁποῖον φθάνει τὸ βόλι, ἡ σαΐττα, portée f. (du fusil etc.)

Schußwunde, f, πληγὴ ἀπὸ τουφεκιὰν, σαϊττιὰν κτλ., coup m. de feu, (ou d'une flèche).

Schuster, s. Schuhmacher.

Schusterkneif, m., τὸ (στραβὸν) μαχαίρι τοῦ παπουτζῆ, tranchet, emporte-pièce, m.

Schustern, v. n. fam. φκιάνω ἢ μπαλώνω παπούτζια, faire ou raccommoder des souliers.

Schusterpech, n., ἡ πίσσα τοῦ παπουτζῆ, poix f. de cordonnier.

Schusterschwärze, f., ἡ μαυράδα διὰ τὰ παπούτζια (διὰ τὰ φράγκικα σιούχια), noir m. de cordonnier.

Schusterzwecke, f., καρφὶ διὰ παπούτζια, broche, f.

Schüte, f., βάρκα συρνομένη ἀπὸ ἄλογα, bateau m. qu'on fait tirer par des chevaux.

Schutt, m., τὰ κατακομματιασμένα πετράκια ἀπὸ ἕνα χαλασμένον σπίτι, décombres, m. pl., gravois, m.

Schütte, f., (=Stroh), σωρὸς ἀπὸ ἄχυρα, botte (de paille), f.

Schütteln, v. a. τινάζω, ταράζω, secouer, branler.

Schütteln, n., τὸ τίναγμα, ἡ τάραξις, secouement, branlement, m.

Schütten, v. a. ῥίχνω, χύνω, verser, répandre, jeter; v. n. (vom Getreide), ἔχω πολλὰ σπειριά, rendre (se dit du blé).

Schüttern, v. n. τρέμω, σείομαι, ταράζομαι, κινοῦμαι, trembler, branler, s'ébranler.

Schutz, m., (Beschützung), ἡ ὑπεράσπισις, διαφέντευσις, protection, garde, défense, f.; (Hülfe), βοήθεια, καταφυγή, appui, secours, refuge, m.

Schutz, m., Schutzbret, n., (an Mühlen), ὁ καταῤῥάκτης, τὸ σανίδι μὲ τὸ ὁποῖον ὁ μυλωνάρης κρατεῖ καὶ ἀφίνει τὸ νερόν, vanne, pale, f.

Schutzblattern, f., (pl. f.) ἡ δαμαλλὶς, τὸ δαμαλικὸν, (ἔμπυον ἀπὸ τὸ βυζὶ τῶν ἀγελάδων, μὲ τὸ ὁποῖον ἐμφυλλίζουν τὰ παιδία διὰ νὰ προφυλαχθοῦν ἀπὸ ταῖς εὐλογιαῖς), vaccine, f.

Schütze, m., ὁ τοξότης, ἐκεῖνος ὁποῦ ῥίπτει τουφέκι ἢ σαΐτταν, tireur; arquebusier; arbalétrier, m.; ὁ τοξότης (σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ καὶ συνάστρισις), (astron.) sagittaire, m.; (Weberschütze), σαΐττα τῶν ὑφαντάδων (ἡ κερκίς), navette, f.

Schützen, v. a. σκεπάζω, ὑπερασπίζομαι, διαφεντεύω, προφυλάγω, protéger, défendre, garantir, préserver; das Wasser —, ἐμποδίζω τὸ νερὸν ἀπὸ τοὺς τροχοὺς τοῦ μύλου, arrêter l'eau (par le moyen d'une vanne).

Schutzengel, m., ὁ ἄγγελος φύλαξ, ange m. tutélaire.

Schützenhaus, n., ὀσπίτιον τοξιτῶν (ὁποῦ ῥίπτουν τουφέκι ἢ σαΐτταις διὰ γύμνασιν), jeu m. d'arquebuse, maison f. des tireurs.

Schutzgatter, n., ὁ καταῤῥάκτης εἰς τὰς πύλας τῶν πόλεων, herse, barrière, f.

Schutzgeist, m., πνεῦμα φυλακτικὸν, ἄγγελος φύλαξ, génie m. tutelaire.

Schutzgeld, n., δόσιμον χρονικὸν τῶν ἐγκατοίκων κατωτέρας καταστάσεως, (οἷον· ἐκείνων ὁποῦ φορτώνουν τὰ ἁμάξια, ὁποῦ σχίζουν ξύλα κτλ.), reconnaissance f. d'octroi, octroi, m.

Schutzgott, m., θεὸς φύλαξ, θεὸς ὑπερασπιστής, dieu m. tutélaire.

Schutzgöttin, f., θεὰ φύλαξ, θεὰ ὑπερασπίστρια, déesse f. tutélaire, f.

Schutzheilige, m., ὁ ἅγιος φύλαξ, ἡ ἁγία φύλαξ, patron (saint), m., patronne (sainte), f.

Schutzherr, m., ὁ ἄρχων ὑπερασπιστής, patron, protecteur, m.

Schutzjude, m., Ἑβραῖος ὁποῦ πληρώνει ἕνα δόσιμον διὰ τὴν ἄδειαν τῆς κατοικίας εἰς ἕνα τόπον, juif m. à octroi.

Schützling, m., ο ὑπερασπιζόμενος, protégé, m.

Schutzrede, f., ἡ ἀπολογία, ἀπολογητικὸς λόγος, apologie f., discours m. apologétique.

Schutzschrift, f., ἀπολογητικὸν σύγγραμμα, apologie, f. écrit m. apologétique.

Schutzverwandte, m., ἐγκάτοικος κατωτέρας καταστάσεως ὁποῦ πληρώνει ἕνα χρονικὸν δόσιμον, habitant m. reçu par octroi.

Schutzwache, f., φύλαξ στρατιώτης διὰ ὑπεράσπισιν ἑνὸς ὀσπιτίου κτλ., sauvegarde, f.

Schutzwaffen, f. pl. ὅπλα (ἄρματα) διὰ προφύλαξιν, armes f. pl. défensives.

Schutzwehr, f., διαφέντευσις, défense, f.

Schutzzettel, m., χαρτὶ μὲ τὸ ὁποῖον λαμβάνει τις τὴν ἄδειαν τῆς κατοικίας εἰς μίαν πόλιν, billet m. d'octroi.

Schwabacher, Schwabacher Schrift, εἶδος τύπου γερμανικοῦ σχηματισμένου κατὰ τὸν παλαιὸν τρόπον, italique allemand, m. (espèce de caractère allemand).

Schwabe, m., εἶδος ἀσκαθάρου μαύρου εἰς τὸ ἀλεύρι, blatte (insecte), f.

Schwach, adj. ἀδύναμος, ἀδύνατος, ἀσθενής, faible, débile; fragile; (dünn), λεπτὸς, ὁποῦ δὲν εἶναι χονδρὸς, mince, menu.

Schwäche, f., ἡ ἀδυναμία (σωματικὴ καὶ ψυχική), faiblesse, débilité, f.

Schwächen, v. a. ἀδυνατίζω, ἀδυναμώνω, affaiblir, débiliter; atténuer; ein Mädchen —, ξεπαρθενεύω μίαν κόρην, déflorer une fille, abuser d'une fille.

Schwachheit, f., ἡ ἀδυναμία (ψυχική), faiblesse, fragilité, f., faible, m.

Schwachheitssünde, f., ἁμαρτία ἀπὸ ἀδυναμίαν ψυχικήν, péché m. de fragilité.

Schwachkopf, m., ἀδύνατος κατὰ τὸν νοῦν, ἁπλὸς, ἀχμάχης, imbécille, esprit m. faible.

Schwächlich, adj. ἀσθενής, φιλάῤῥωστος, débile, infirme, languissant.

Schwächlichkeit, f., ἡ ἀσθένεια, faiblesse, infirmité, f.

Schwächling, m., ἄνθρωπος ἀσθενής, homme m. faible.

Schwachsinn, m., ἡ ἀδυναμία τοῦ νοός, faiblesse f. d'esprit.

Schwachsinnig, adj. ἀδύνατος εἰς τὸν νοῦν, (ἀχμάχης), imbécille.

Schwächung, f., τὸ ἀδυνάτισμα, affaiblissement, m.; τὸ ξεπαρθένευμα, ἡ ξεπαρθένευσις, défloration (d'une fille), f.

Schwaden, m., (Dunst), ἀτμὸς βλαβερὸς, ἀτμίδα βλαβερὴ (εἰς τὰ μεταλλεῖα), vapeur, moufette, f.; (beym Mähen), τὰ κομμένα χορτάρια (τόσα ὅσα κόπτονται ἀπὸ μιᾶς), andain, m.; (ein Kraut), φυτόν τι, manne, f.

Schwadrone, f., λόχος (τάγμα ἀπὸ ἑκατὸν ἢ καὶ περισσότερον) ἱππέων (καβαλλάρων), escadron, m.

Schwager, m., ὁ σύγγαμβρος, γαμβρὸς, beau-frère (en général), m.; (der Frauen Bruder), ὁ γυναικάδελφος, le frère de la femme de q.; (der Schwester Mann, des

Mannes Bruder), ὁ ἀνδράδελφος, le mari de la soeur de q.; le frère du mari; (fig. fam. Postillion), ὁ ποστιλιόνος, postillion, m.
Schwägerin, f., ἡ σύγγαμβρη, belle-soeur (en général), f; (der Frauen Schwester), ἡ γυναικαδέλφη, la soeur de la femme de q.; (des Mannes Schwester, des Bruders Frau), ἡ ἀνδραδέλφη, la soeur du mari; la femme du frère de q.
Schwägerschaft, f., ἡ συγγένεια μεταξὺ συγγάμβρων, affinité, f., cousinage, m.
Schwäher, m., s. Schwiegervater.
Schwalbe, f., ἡ χελιδὼν, τὸ χελιδόν., hirondelle, f.
Schwalbenkraut, n., τὸ χελιδόνιον, (χόρτον τι), chélidoine, éclaire, f.
Schwalbennest, n., φωλεὰ χελιδῶνος, nid m. d'hirondelle.
Schwalbenschwanz, n., οὐρὰ χελιδῶνος, queue f. d'une hirondelle; (bey den Zimmerleuten), ἄκρα ξύλου χαραχωμένη διὰ νὰ ἔμβῃ εἰς ἄλλο ξύλον, (charpent.) queue f. d'aronde; (ein Schmetterling), εἶδος πεταλοῦδας, machaon (papillon), m.
Schwalg, m., (bey den Glockengießern), ἡ τρύπα τοῦ φούρνου διὰ τῆς ὁποίας ἡ φλόγα κτυπᾷ τὸ μέταλλον ὁποῦ ἀναλύεται, (fond. de cloches), trou m. du four par lequel la flamme frappe l'airain qui se fond.
Schwall, m., μεγάλος σωρὸς, μεγάλον πλῆθος, quantité, f., torrent, déluge, m.
Schwamm, m., τὸ σφουγγάρι, σφογγάρι, éponge, f.; (Pilz), τὸ μανιτάρι, ἀμανιτάριον, ὁ μύκης; champignon, m.; (Feuerschwamm), ἡ ἴσκνα, ἴσχα, amadou, m.
Schwämmchen, n., τὸ σφουγγαράκι, petite éponge, f.; die —, Schwämme, m. pl. (am Munde), αἱ ἄφθαι (πόθος εἰς τὸ στόμα τῶν νηπίων), aphtes, m. pl.
Schwammicht, adj. σπογγώδης, φουσκωμένος καὶ ἁπαλὸς ὡσὰν σφουγγάρι, spongieux, poreux, m.
Schwan, m., ὁ κύκνος, cygne, m.
Schwanen, v. i. vulg. s. Ahnden, Ahnen.
Schwanenboy, m., εἶδος βαμβακερνῆς τζόχας πυκνῆς καὶ ἁπαλῆς, revêche f. fine.
Schwanengesang, m., τὸ (νομιζόμενον) κηλάδημα τοῦ κύκνου, chant m. du cygne; (μεταφ.) τὸ τελευταῖον ποίημα ἑνὸς ποιητοῦ, les dernières poémes d'un poète.
Schwanenhals, m., ὁ λαιμὸς τοῦ κύκνου, cou m. de cygne; — eines Pferdes, λαιμὸς ἀλόγου ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ τὸν λαιμὸν τοῦ κύκνου, encolure f. de cygne.
Schwang, m., τὸ τάραγμα, κούνημα, ἀνέμισμα, branle, m.; fig. im Schwange gehen, εἶναι ἡ συνήθεια, εἶναι ἡ (ἀγαπημένη) μόδα, être en vogue.
Schwangbaum, m., die =bäume, pl. τὰ δύο μακρὰ ξύλα τοῦ ἁμαξίου, les brancards (d'une voiture), m. pl.
Schwängel, m., (der Glocken), ὁ κόπανος τῆς καμπάνας, battant (d'une cloche), m.; (des Brunnens), ὁ μοχλὸς τοῦ πηγαδιοῦ, bascule, f.
Schwanger, adj. ἐγγαστρωμένη, enceinte, grosse; — werden, ἐγγαστρώνομαι, devenir grosse, concevoir; — gehen, εἶμαι ἐγγαστρωμένη, être grosse, enceinte; mit einem Gedanken schwanger gehen, (μεταφ.) εἶμαι πλήρης ἀπὸ ἕνα στοχασμὸν, couver, machiner un dessein.
Schwängern, v. a. ἐγγαστρώνω, engrosser; (in der Chemie), ἐμπληρῶ, γεμίζω, (chim.) imprégner.
Schwangerschaft, f., ἡ ἐγγαστρωμία, grossesse, f.
Schwängerung, f., ἡ ἐγγάστρωσις, action f. d'engrosser; (chemische), ἡ ἐμπλήρωσις, γέμισις, (chim.) imprégnation, f.
Schwank, adj. λεπτὸς καὶ εὐλύγιστος (οἷον μία λεπτὴ βέργα), flexible, pliable, dégagé.
Schwank, m., ὁ ἀστεϊσμὸς, χωρατᾶς, μία γελοιώδης διήγησις, drôlerie, plaisanterie, facétie, baliverne, f.
Schwanken, v. n. κουνοῦμαι, ταράζομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ,

chanceler, vaciller; branler; (μεταφ.) εἶμαι ἀμφίβολος, ἀναποφάσιστος, ἀβέβαιος, *fig.* chanceler, vaciller, balancer.

Schwanken, *n.*, τὸ κούνημα, vacillation, *f.*; ἡ ἀμφιβολία, ἀβεβαιότης, fluctuation, irrésolution, *f.*

Schwänken, *v. a.* ἀνεμίζω, γυρίζω, ταράζω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, remuer, s. auch Schwenken.

Schwänkkessel, *m.*, καζάνι διὰ πλύσιμον τῶν ποτηριῶν, cuvette, *f.*

Schwanz, *m.*, ἡ οὐρά, queue, *f.*

Schwänzeln, *v. n.* κινῶ τὴν οὐρὰν, κολακεύω κινῶντας τὴν οὐρὰν (ὡσὰν τὰ σκυλιά), frétiller ou flatter de la queue.

Schwänzelpfennig, *m.*, ἄσπρα ὁποῦ μαζώνει ὁ δοῦλος ἢ ἡ δούλη μὲ ψευδιαῖς εἰς τὸν ψοῦνον, petit profit *m.* illicite; =nige machen, κερδαίνω μὲ ἐκεῖναις ταῖς ψευδιαῖς, faire valoir l'anse du panier, ferrer la mule.

Schwänzen, *v. n.* herum —, περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ χωρὶς δουλειάν, toupiller, battre le pavé; *v. a.* ein Pferd —, σηκώνω καὶ δένω τὴν οὐρὰν τοῦ ἀλόγου, trousser la queue d'un cheval; *fig. fam.* die Schule —, δὲν πηγαίνω εἰς τὸ σχολεῖον, faire l'école buissonnière.

Schwanzfeder, *f.*, πτερὸν ἀπὸ τὴν οὐρὰν τοῦ πουλλιοῦ, plume *f.* de la queue.

Schwanzflosse, *f.*, οὐρὰ τοῦ ψαριοῦ, queue *f.* d'un poisson.

Schwanzmeise, *f.*, εἶδος αἰγιθαλοῦ μὲ μεγάλην οὐράν, mésange *f.* à longue queue, s. Meise.

Schwanzperrücke, *f.*, περοῦκα μὲ οὐράν, perruque *f.* à queue.

Schwanzriemen, *m.*, λουρὶ ὑποκάτω τῆς οὐρᾶς τοῦ ἀλόγου, croupière, avaloire, *f.*

Schwanzrübe, *f.*, τὸ κόκκαλον εἰς τὴν οὐρὰν τοῦ ἀλόγου, tronçon *m.* de la queue du cheval.

Schwanzschraube, *f.*, ἡ βίδα εἰς τὴν ἄκραν τοῦ τουφεκιοῦ, culasse *f.* d'une arme à feu.

Schwanzstern, *m.*, ὁ κομήτης, comète, *f.*

Schwär, Schwären, *m.*, τὸ ἀπόστημα, ἕλκος, ulcère, abcès, *m.*

Schwären, *v. n.* ἐμπυάζω, ἐβγάζω ἔμπυον, abcéder, ulcérer, suppurer.

Schwarm, *m.*, (Bienen), τὸ σμῆνος, σύναξις μελισσῶν, essaim, *m.*; μεγάλον πλῆθος, cohue, foule, *f.*; (Lärm), ὁ θόρυβος, ἡ ταραχὴ, σύγχυσις, tapage, *m.*

Schwärmen, *v. n.* (von Bienen), ἐβγαίνω εἰς σμῆνος, (λέγεται δια τὰ μελίσσια), essaimer, jeter; (Lärmen), κάμνω θόρυβον, κτύπον, θορυβῶ, faire du bruit, du tapage; (herumschwärmen), περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (κάμνωντας ἀταξίαις), courir çà et là, faire le fou; (schwelgen), ἀσελγῶ, faire la débauche, s. schwelgen; (im Denken), παραφρονῶ, ἔχω παράξεναις φαντασίαις, (μάλιστα εἰς τὴν θρησκείαν), extravaguer, rêver.

Schwärmen, *n.*, (der Bienen), τὸ πέταγμα τῶν μελισσῶν εἰς σμῆνος, action *f.* d'essaimer; (Lärm), τὸ θορύβημα, ὁ θόρυβος, tapage, vacarme, bruit, *m*; (Schmausen), ἡ ξεφάντωσις, débauche, *f.*; (des Verstandes), ἡ παραφροσύνη, extravagance, *f.*

Schwärmer, *m.*, (bey Feuerwerken), τὸ φυσσέκι (ὁποῦ ῥίπτουν μὲ τὸ χέρι), serpenteau, *m.*

Schwärmer, *m.*, =rin, *f.* ἐκεῖνος, ἐκείνη ὁποῦ ἀγαπᾷ τὴν ξεφάντωσιν, τὴν ἀμετρίαν εἰς τὰ φαγητὰ καὶ πιοτά κτλ., celui, celle qui aime à faire bonne chère, qui aime les divertissemens bruyants etc.; (Fanatiker), ὁ φανατικὸς, ἐνθουσιαστὴς, παραφρονῶν (εἰς τὴν θρησκείαν), fanatique, visionnaire, enthousiaste, *m.*

Schwärmerey, *f.*, θορυβος, tapage, *m.*; (ἄτακτος) ξεφάντωσις, débauche, *f.*; ἡ παραφροσύνη, ὁ ἐνθουσιασμὸς, φανατισμὸς (εἰς τὴν θρησκείαν), fanatisme, enthousiasme, *m.*

Schwärmerisch, *adj.* ἐνθουσια-

σμένος, enthousiaste (*adj.*); φανατικός, fanatique.
Schwarte, *f.*, τὸ (χονδρὸν) δέρμα τοῦ χοίρου, couenne, *f.*; (Bret), σανίδι ὁποῦ ἔχει ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος τὴν φλοῦδαν τοῦ δένδρου, (charpent.) flache, *f.*
Schwartenwurst, *f.*, λουκάνικον γεμισμένον μὲ λιανισμένον δέρμα χοίρου, boudin *m.* à la couenne.
Schwartig, *adj.* ὁποῦ ἔχει χονδρὸν δέρμα, couenneux.
Schwarz, *adj.* μαῦρος, noir; schwarzes Brod, μαῦρον ψωμί, pain bis, *m.*; (schmutzig), λερωμένος, ἄπαστρος, sale; *fig.* μαῦρος, φοβερὸς, δεινός, *fig.* noir, terrible, horrible.
Schwarzbart, *m.*, ὁ μαυρογένης, homme *m.* qui a la barbe noire.
Schwarzbraun, *adj.* βαθὺ μελανὸς, ὁποῦ ἔχει χρῶμα καστάνου, bai foncé; ἡλιοκαμμένος, basané.
Schwarzdorn, *m.*, ἡ μαυράκανθα, ἀγριοδαμασκηνιά, épine *f.* noire, prunellier, *m.*
Schwarzdrossel, *f.*, s. Amsel.
Schwarze, *m.*, *f.*, ὁ μαῦρος, ἡ μαύρη, Ἀράπης, Ἀράπησσα, noir, Nègre, *m.*; noire, Négresse, *f.*
Schwärze, *f.*, τὸ μαῦρον, ἡ μαυράδα, noirceur, *f.*, noir, *m.*
Schwärzen, *v. a.* μαυρίζω, noircir, λερώνω, salir.
Schwarzfärber, *m.*, ὁποῦ βάφει μαῦρα, teinturier *m.* en noir.
Schwarzfleisch, *n.*, καπνισμένον κρέας, viande *f.* noire.
Schwarzgelb, *adj.* μαυροκίτρινος, olivâtre.
Schwarzgrau, *adj.* λευκόφαιος, ψαρὸς ὁποῦ πλησιάζει εἰς τὸ μαῦρον, gris tourdille, s. Grau.
Schwarzholz, *m.*, ῥετζινῶδες ξύλον, δένδρα ῥετζινώδη, (πεῦκαις καὶ ἐλάταις), bois noir, bois résineux.
Schwarzkopf, *m.*, ὁ μαυρομάλλης, qui a les cheveux noirs.
Schwarzkümmel, *m.*, τὸ μελάνθιον, (φυτόν τι), nielle, herbe *f.* aux épices.
Schwarzkunst, *f.*, ἡ μαγεία, magie, *f.* noire, s. Kunst.
Schwarzkünstler, *m.*, ὁ μάγος, magicien, négromancien, *m.*
Schwärzlich, *adj.* μαυρηδερὸς, μελανὸς, μαυρούτζικος, noirâtre.
Schwarzrock, *m.*, *fam.* ὁ μαυροφορεμένος, homme vêtu d'un habit noir; (μεταφ.) ὁ παπᾶς, ecclésiastique, curé, *m.*
Schwarzroth, *adj.* μαυροκόκκινος, noir rougeâtre.
Schwärzung, *f.*, τὸ μαύρισμα, action *f.* de noircir.
Schwarzwald, *m.*, δάσος ἀπὸ πεῦκαις καὶ ἐλάταις, forêt *f.* noire.
Schwarzwild, *n.*, τὰ μαῦρα ἀγρίμια, τουτ' ἔστι ἄγρια γουρούνια, ἀρκοῦδαις, bêtes *f. pl.* noires.
Schwatzen, *v. n.* ὁμιλῶ (πολὺ), φλυαρῶ, parler, jaser, causer.
Schwätzer, *f.*, ὁ φλύαρος, babillard, causeur, *m.*; die —rin, ἡ φλύαρη, babillarde, *f.*
Schwatzhaft, *adj.* ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ ὁμιλῇ, φλύαρος, babillard, causeur (*adj.*); ἀστόχαστος φλύαρος, indiscret.
Schwatzhaftigkeit, *f.*, ἡ προθυμία εἰς τὴν φλυαρίαν, babil, *m.* loquacité, *f.*
Schweben, *v. n.* στέκομαι κρεμάμενος εἰς τὸν ἀέρα (ὡς τὰ πουλλιὰ ἐνίοτε, τὰ σύννεφα κτλ.), être suspendu en l'air, planer; *fig.* in Gefahr —, κινδυνεύω, εἶμαι εἰς κίνδυνον, être en danger.
Schwefel, *m.*, τὸ θειάφι, soufre, *m.*
Schwefelblume, *f.*, -en (*pl.* *f.*) τὰ ἄνθη τοῦ θειαφιοῦ (χυμ.), (chim.) fleurs *f. pl.* de soufre.
Schwefeldampf, *m.*, ἀτμὸς, ἀτμίδα ἀπὸ θειάφι, vapeur *f.* de soufre.
Schwefelfaden, *m.*, κλωστὴ ἀλειμμένη μὲ θειάφι, fil *m.* soufré.
Schwefelgelb, *adj.* κίτρινος ὡσὰν τὸ θειάφι, jaune pâle, couleur de soufre.
Schwefelhölzchen, *n.*, τὸ θειαφοκέρι, allumette, *f.*
Schwefelhütte, *f.*, τόπος εἰς τὸν

οποῖον κατασκευάζουν τὸ θειάφι, fonderie *f.* de soufre.

Schwefelicht, *adj.* *ὅμοιος μὲ θειάφι*, sulfureux (de la nature du soufre).

Schwefelig, *adj.* *θειαφώδης*, *ὁποῦ περιέχει θειάφι*, sulfureux (qui contient du soufre).

Schwefelkies, *m.*, *πυρίτης* (*λίθος τις*) *περιέχων θειάφι*, pyrite *m.* sulfureux.

Schwefelleber, *f.*, *μίγμα ἀπὸ θειάφι καὶ ἀλκάλινον ἅλας*, (*χυμ.*), (chim.) foie de soufre, sulfure *m.* de potasse.

Schwefelmilch, *f.*, (*χημ.*) *θειόγαλον*, lait *m.* de soufre.

Schwefeln, *v. a.* *καπνίζω μὲ θειάφι*, soufrer, ensoufrer.

Schwefelsäure, *f.*, *τὸ θειόξυδον*, (*κοινῶς· λάδι ἀπὸ βιτριόλι*), acide sulfureux, acide *m.* de soufre.

Schweif, *m.*, *ἡ οὐρά*, queue, *f.*

Schweifen, *v. a.* *κάμνω βαθουλόν*, échancrer, évider; *v. n.* s. Herumschweifen.

Schweifstern, *m.*, *ὁ κομήτης*, comète, *f.*

Schweifung, *f.*, *βαθούλωμα*, échancrure.

Schweigen, *v. n.* *σιωπῶ*, se taire.

Schweigen, *n.*, *ἡ σιωπή*, silence, *m.*

Schweigsam, *adj.* *σιωπηλός*, taciturne; *ὁποῦ ἀποσιωπᾷ* (*τὰ μυστικὰ κτλ.*), discret.

Schwein, *n.*, *ὁ χοῖρος*, *τὸ γουροῦνι*, cochon, porc, pourceau, *m.*; wildes —, *ἀγριόχοιρος*, *ἄγριον γουροῦνι*, sanglier, *m.*; *vulg.* (*μεταφ.*) *ἕνας ἄπαστρος*, *μουρδάρης*, *fig. vulg.* cochon, porc; (Tintenfleck), *μουντζούρα*, tache *f.* d'encre, pâté, *m.*

Schweinebraten, *m.*, *γουρουνίσιον ψητόν*, rôti *m.* de porc, du porc rôti.

Schweinefett, *n.*, *γουρουνίσιον πάχος*, graisse *f.* de porc.

Schweinefleisch, *n.*, *γουρουνίσιον κρέας*, du porc.

Schweinerey, *f.*, *vulg.* *ἡ γουρουνοσύνη*, *μεγάλη ἀπαστρία*, cochonnerie, saloperie, *f.*

Schweineschmalz, *n.*, *ἀξοῦγγι γουρουνίσιον*, sain-doux, *m.*

Schweinhirt, *m.*, *ὁ γουρουνοβοσκός*, *χοιροβοσκός*, porcher, *m.*

Schweinhund, *m.*, *σκύλος διὰ κυνῆγι τῶν ἀγρίων γουρουνιῶν*, aboyeur, alan, *m.*; *vulg.* (*μεταφ.*) *ἕνας πολλὰ ἄπαστρος*, *μουρδάρης*, *fig. vulg.* cochon, *m.*

Schweinigel, *m.*, *ὁ ἐχῖνος*, *σκαντζόχοιρος*, hérisson, *m.*; *vulg.* (*μεταφ.*) *ἕνας ἄπαστρος*, *μουρδάρης*, *fig. vulg.* cochon, *m.*

Schweinisch, *adj.* *γουρουνίσιος*, — *πολλὰ ἄπαστρος*, *μουρδάρικος*, salope, sale, malpropre.

Schweinkoben, *m.*, s. Schweinstall.

Schweinmutter, Schweinsmutter, *f.*, *ἡ σκρόφα*, *γουροῦνα*, truie, coche, *m.*

Schweinsblase, *f.*, *γουρουνίσια φοῦσκα*, vessie *f.* de cochon.

Schweinsborste, *f.*, *ἡ γουρουνότριχα*, soie *f.* de cochon.

Schweinschneider, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ μουνουχίζει τοὺς χοίρους*, châtreur *m.* de cochons.

Schweinsfeder, *f.*, (bey den Jägern), *προβόλιον*, *κοντάρι τῶν κυνηγῶν*, épieu, *m.*

Schweinsleder, *n.*, *δέρμα χοίρου*, *γουρουνόπετζον*, peau *f.* de porc, de cochon.

Schweinsjagd, *f.*, *κυνῆγι τοῦ ἀγριοχοίρου*, chasse *f.* du sanglier.

Schweinskeule, *f.*, *γουρουνίσιον μηρί*, cuisse *f.* de cochon; *τοῦ ἀγριοχοίρου*), cuissot *m.* de sanglier.

Schweinskopf, *m.*, *κεφάλι χοίρου*, tête *f.* de porc; *κ. τοῦ ἀγριοχοίρου*, hure *f.* de sanglier.

Schweinsmagen, *m.*, *στομάχι χοίρου*, *γουρουνίσιον στομάχι*, panse *f.* de porc.

Schweinstall, *m.*, *ὁ γουρουνόσταυλος*, *σταῦλος τῶν χοίρων*, étable à cochons; toit *m.* à cochons.

Schweinswildbret, *n.*, *κρέας ἀπὸ ἄγρια γουρούνια*, venaison *f.* de sanglier, du sanglier.

Schweiß, *m.*, *ὁ ἵδρως*, *ἵδρωτας*, sueur, *f.*; (bey den Jägern), *τὸ αἷμα τῶν ἀγρίων ζώων*, sang (des bêtes), *m.*

Schweißen, *v. a.* *σφυροκοπῶ πυρωμένον σίδηρον*, *v. n.* *χύνω αἷμα*, souder, braser; der Hirsch schweißt, *τὸ* (*λα-*

βωμένον) *ἐλάφι χάνει αἷμα*, le cerf saigne.

Schweißfieber, *n.*, *θέρμη μὲ πολὺν ἵδρωτα*, suette, *f.*

Schweißfuchs, *m.*, *ἄλογον κοκκινούτζικον μὲ ἄσπραις τρίχες τοῦ λαιμοῦ*, alezan *m.* brûlé.

Schweißig, *adj.* *ἱδρωμένος*, suant.

Schweißloch, *n.*, die Schweißlöcher, *οἱ πόροι* (*εἰς τὸ δέρμα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζώων*), les pores, *m. pl.*

Schweißtreibend, *adj.* *διαφορητικὸς*, *ὁποῦ παρακινεῖ τὸν ἵδρωτα*, sudorifère, sudorifique.

Schweißtropfen, *m.*, *σταλαγματιὰ ἵδρωτος*, goutte *f.* de sueur.

Schweißtuch, *n.*, *μανδύλι διὰ τὸν ἵδρωτα*, suaire; — *τὸ σουδάριον*, suaire (de Jésus-Christ).

Schweizer, *m.*, *ὁ σουΐτζερος*, *ἑλβετὸς* (*τὸ γένος*), suisse, *m.*; *ὁ θυρωρὸς*, *πορτάρης*, portier, *m.*

Schweizerbäcker, *m.*, *ψωμᾶς σουΐτζερος*, *ὁποῦ φκιάνει ζαχαρικὰ καὶ γλυκίσματα*, pâtissier ou confiturier suisse.

Schweizerkäse, *m.*, *τυρὶ ἀπὸ τὴν Σουαϊτζάριαν*, (*ἀπὸ τὴν Ἐλβετίαν*), fromage *m.* de la Suisse.

Schwelen, *v. n.* *καίω κρυφίως ὑποκάτω εἰς τὴν στάκτην*, *ὡσὰν κάρβουνα ἀναμμένα*, brûler sans flamme, couver sous les cendres; *v. a.* Theer —, *ψήνω κατράνι*, faire du goudron.

Schwelgen, *v. n.* *τρώγω καὶ πίνω λαμπρὰ καὶ ἄμετρα*, *ξεφαντώνω*, (manger et boire à l'excès) faire gogaille, goinfrer; *ἀσελγῶ*, *ἀσωτεύω*, faire la débauche.

Schwelger, *m.*, *ὁ τρώγων καὶ πίνων λαμπρὰ καὶ ἄμετρα*, *ὁ πολυφάγος*, *οἰνοπότης*, *κοιλιόδουλος*, *ἄσωτος*, gourmand; goinfre, débauché, *m.*

Schwelgerey, *f.*, *ἡ πολυφαγία καὶ πολυποσία*, *κοιλιοδουλεία*, *ἀσωτία*, gourmandise; goinfrerie, débauche, crapule, *f.*

Schwelgerisch, *adj.* *πολυδάπανος εἰς φαγητὰ καὶ πιοτὰ*, *ἄσωτος*, *ἀσελγής*, crapuleux, débauché; — (*μεταφ.*) *πλουσιοπάροχος*, *fig.* abondant.

Schwelle, *f.*, *τὸ κατώφλιον*, seuil, *m.*

Schwellen, *v. a.* (*part.* geschwellt), *φουσκώνω*, *κάμνω νὰ φουσκώσῃ*, (*οἷον· ὁ ἀέρας τὰ πανιὰ τοῦ καραβιοῦ*), enfler, gonfler, tuméfier.

Schwellen, *v. n.* (*part.* geschwollen), *φουσκώνω*, *πρίσκομαι*, enfler, s'enfler, gonfler, bouffir, se tuméfier.

Schwemme, *f.*, *τόπος ποταμοῦ ἢ λίμνης εἰς τὸν ὁποῖον λούουν τὰ ἄλογα*, gué, *m.*

Schwemmen, *v. a.* *πλύνω*, *λούω*, guéer, aigayer; baigner.

Schwenken, *v. a.* *γυρίζω*, *κινῶ*, *ἀνεμίζω*, (*οἷον· τὸ σπαθὶ*, *τὸ φλάμπουρον*), brandiller, remuer, manier (le drapeau), jouer (du drapeau); sich —, *γυρίζω*, *κάμνω γυρισμὸν*, (*ὡς οἱ στρατιῶται*), se tourner, tournoyer; (milit.) faire une conversion.

Schwenkung, *f.*, *τίναγμα*, brandillement; *ὁ γυρισμὸς*, (*μάλιστα τῶν στρατιωτῶν ὁποῦ γυρίζουν τριγύρω*), tournoiement, *m.*; (milit.) conversion, *f.*

Schwer, *adj.* (von Gewicht), *βαρύς*, pesant, lourd; (phys.) grave; (beschwerlich), *βαρετὸς*, *βαρύς*, pesant, fâcheux, pénible, accablant; (schwer zu machen), *δύσκολος*, difficile, mal-aisé; (hart, als: Strafe), *βαρὺς*, *σκληρός*, grand, énorme, dur, grief (*p. e.* une peine).

Schwere, *f.*, *τὸ βάρος*, pesanteur, *f.*, poids, *m.*; (phys.) gravité, *f.*

Schwerdt, s. Schwert.

Schwerfällig, *adj.* *βαρὺς*, *δυσκίνητος*, lourd, pesant.

Schwerfälligkeit, *f.*, *ἡ δυσκινησία*, *τὸ δυσκίνητον*, appésantissement, *m.*

Schwerlich, *adv.* *δυσκόλως*, *μὲ δυσκολίαν*, *μετὰ βίας*, avec peine, difficilement.

Schwermuth, *f.*, *ἡ μελαγχολία*, mélancolie, tristesse, *f.*

Schwermüthig, *adj.* *μελαγχολικός*, mélancolique, morne, triste.

Schwerpunkt, *m.*, *τὸ κέντρον τοῦ βάρους*, (phys.) centre *m.* de gravité.

Schwert, *n.*, *τὸ σπαθὶ πλατὺ καὶ μεγάλον*, *ἡ ῥομφαία*, glaive, *m*; épée, *f.*

Schwertfeger, m., ὁ σπαθοποιὸς, ξιφοποιός, fourbisseur, m.
Schwertfisch, m., ὁ ξιφίας, (ψάρι μὲ κέρατον ὅμοιον ὡσὰν σπαθὶ εἰς τὴν μύτην), espadon, m., épée f. de mer.
Schwertschlag, =hieb, =streich, m., κτύπημα μὲ τὸ σπαθί, coup m. de glaive ou d'épée; fig. ohne Schwertstreich, χωρὶς νὰ ἐβγάλουν τὸ σπαθὶ, χωρὶς μάχην, sans coup férir.
Schwertlilie, f., τὸ ξιφίον, (φυτόν τι), glaïeul, iris, f.
✝ Schwertmage, m., ἀρσενικὸς συγγενὴς ἐκ μέρους τοῦ πατρός, agnat, m.
Schwertträger, m., ὁ σπαθοφόρος, porte-glaive, m.
Schwester, f., ἡ ἀδελφή, soeur, f.
Schwesterchen, n., (dim.) ἀδελφίτζα, petite soeur, f.
Schwesterkind, n., παιδὶ ἀδελφῆς, ἀνεψιὸς ἢ ἀνεψιά, (fils ou ville de la soeur) neveu, m., nièce, f.
Schwesterlich, adj. τῆς ἀδελφῆς, ἀδελφικός, de soeur; en soeur.
Schwestermann, m., ὁ ἀνδράδελφος, ἄνδρας τῆς ἀδελφῆς, (mari m. de la soeur), beau-frère, m.
Schwesterschaft, f., (im Kloster), αἱ καλογραὶ εἰς ἕνα μοναστῆρι, communauté f. de soeurs.
Schwestersohn, m., ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς, ἀνεψιός, (fils de la soeur), neveu, m.
Schwestertochter, f., ἡ θυγατέρα τῆς ἀδελφῆς, ἀνεψιά, (fille f. de la soeur), nièce, f.
Schwibbogen, m., ἡ καμάρα, τὸ δοξάρι (εἰς τοῖχον), arc, m., voûte, f.; τάφος καμαρωτὸς ἀπὸ πέτραις κτισμένος, sépulture f. voûtée.
Schwiegereltern, =ältern, f., ὁ πενθερὸς καὶ ἡ πενθερά, le beau-père et la belle-mère.
Schwiegermutter, f., ἡ πενθερά, belle-mère, f.
Schwiegersohn, m., ὁ γαμβρὸς, (ἄνδρας τῆς θυγατέρας τινός), beau-fils, gendre, m.
Schwiegertochter, f., ἡ νύμφη, (γυναῖκα τοῦ υἱοῦ τινος), belle-fille, f.
Schwiegervater, m., ὁ πενθερός, beau-père, m.
Schwiele, f., ὁ τύλος, σκληρὸν πετζὶ εἰς τὰ χέρια ἢ ποδάρια, cal, durillon, m.; (von Schlägen), πρισμάδα ἀπὸ κτύπημα, σημεῖον μελανὸν ἀπὸ κτύπημα, meurtrissure, f.
Schwierig, adj. δύσκολος, difficile, mal-aisé; ἀνευχάριστος, δυσαρεστούμενος, mécontent.
Schwierigkeit, f., ἡ δυσκολία, difficulté, f.
Schwimmblase, f., ἡ φοῦσκα τῶν ψαριῶν, vessie (des poissons), f.
Schwimmen, v. n. κολυμβῶ, nager; πλέω, flotter sur l' eau.
Schwimmen, n., τὸ κολύμβημα, natation, nage, f.; τὸ πλεύσιμον, flottation, f.
Schwimmer, m., ὁ κολυμβητής, nageur, m.
Schwimmfuß, m., ποδάρι ἐπιτήδειον διὰ κολύμβημα (ὡς τοῦ κάστωρος, τῆς φώκιας), pied m. propre à nager.
Schwimmhaut, f., μεμβράνα (πετζὶ) μεταξὺ εἰς τὰ νύχια τῶν χηνῶν κτλ., membrane f. entre les doigts des oiseaux aquatiques.
Schwinde, f., ἡ λειχῆνα εἰς τὸ δέρμα, dartre, f.
Schwindel, m., ἡ ζάλη, ἀντράλα, σκοτοῦρα, σκοτοδινίασις, vertige, tournoiement m. de tête.
Schwindeler, m., ὁ ἐλαφρόγνωμος, ψεύστης, homme léger, fripon, m.
Schwindeley, f., fam. ψευδιά, fourberie, f.
Schwindelgeist, m., ἡ ἐλαφρογνωμία, προθυμία εἰς ψευδιαῖς, esprit m. de vertige; ein —, s. Schwindeler.
Schwindelig, Schwindlich, adj. ζαλισμένος, ἀντραλισμένος, pris d'un vertige; — werden, ζαλίζομαι, ἀντραλίζομαι, σκοτίζομαι, être pris d'un vertige.
Schwindelkörner, n. pl., τὸ κορίανδρον, (φυτὸν), τὰ σπειριὰ τοῦ κοριάνδρου, coriandre, f., grains m. pl. de coriandre.
Schwindeln, v. n. mir schwindelt, ζαλίζομαι, ἀντραλίζομαι, σκοτίζομαι, μοὶ ἔρχεται ἀντράλα, σκοτοῦρα, il

me prend un vertige, la tête me tourne; (μεταφ.) κόμνω ψευδιαῖς, faire des fourberies, être fripon.
Schwinden, v. n. ἀφανίζομαι, χάνομαι, γάνομαι ἀπὸ τὰ ὀμμάτια, disparaître, s'évanouir; ὀλιγοστεύω, χάνομαι ὀλίγον κατ' ὀλίγον, diminuer, décroître; λιγναίνω, γίνομαι λιγνός, dépérir, maigrir; (vertrocknen), ξηραίνομαι, se dessécher.
Schwindflechte, f., s. Schwinde.
Schwindgrube, f., λάκκος ὑπόγειος εἰς τὸν ὁποῖον μαζώνουν τὴν κοπριὰν καὶ κάθε ἀπαστρίαν, puisard, m., fosse f. d'aisance.
Schwindsucht, f., ἡ φθίσις, τὸ κτικιόν, ὁ ὄχτικας, phtisie, étisie, f.
Schwindsüchtig, adj. φθισικὸς, κτικιάρης, κτικιασμένος, phthisique, étique.
Schwinge, f., (Futterschwinge), ὁ λικμὸς, εἶδος κοσκίνου διὰ σιτάρια, (τουρκ. γιαπᾶς), van, m., vannette, f.; (Flügel), τὸ πτερὸν, ὁ πτέρυξ, aile (d'un oiseau), f.
Schwingen, v. a. γυρίζω τριγύρω, κινῶ εἰς τὸν ἀέρα, ἀνεμίζω, branler, brandiller, secouer; die Flügel —, κινῶ τὰ πτερά, battre des ailes; Flachs —, κοπανίζω τὸ λινάρι, daguer le lin; Korn —, λικμίζω, ἀνεμίζω τὸ σιτάρι, vanner les blés; sich —, πάλλομαι, κινοῦμαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (ὡς μία πέιρα κρεμαμένη ἀπὸ ἕνα σχοινί), se brandiller, vibrer, osciller; ῥίπτομαι, πηδῶ, s'élancer, sauter; (sich emporschwingen), πετῶ εἰς τὸ ὕψος, σηκώνομαι, s'élever (en l'air), s'essorer.
Schwingfeder, f., s. Schwungfeder.
Schwingung, f., τὸ κίνημα εἰς τὸν ἀέρα, ἀνέμισμα, brandillement, m.; τὸ ῥίψιμον, πήδημα, élan, essor, m.; (des Pendels), ὁ παλμὸς τοῦ ἐκκρεμοῦς, vibration, oscillation, f.
Schwippe, f., ῥαβδίον, βέργα λεπτή, petite baguette, f.
Schwirren, v. n. τρίζω, συρίζω, σφυρίζω, λιλιρίζω, (ὡς μία μπάλλα ὁποῦ ῥίπτεται, ὁ ζίζιγας κτλ.), faire un bruit aigu; gazouiller.
Schwitzbad, n., θερμὸν λουτρὸν διὰ ἵδρωτα, étuve, f.
Schwitzen, v. n. et i. ἱδρώνω, suer.
Schwitzen, n., τὸ ἵδρωμα, action f. de suer.
Schwitzig, s. Schweißig.
Schwitzkasten, m., σεντοῦκι διὰ ἵδρωτα, (θερμὸν σεντοῦκι εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν ἐκείνους ὁποῦ ἔχουν ἀφροδισιακὰ πάθη), archet, m.
Schwören, v. a. ὀμνύω, ὀμώνω, jurer; einen Eid —, κάμνω ὅρκον, prêter serment.
Schwül, adj. πολλὰ ζεστός, vain, étouffant.
Schwüle, f., μεγάλη ζέστα (ὁποῦ κόπτει τὴν ἀναπνοήν), τὸ συννεφόκαμμα, temps m. vain, chaleur f. étouffante.
Schwulst, m. (f.), τὸ φούσκωμα, ἡ πρισμάδα, enflure, tumeur, f.; (μεταφ.) φουσκωμένα λόγια, τετορνευμένα φράσεις, phébus, m., bouffissure f. du style.
Schwülstig, adj. (διὰ τὰ λόγια), φουσκωμένος, guindé, ampoulé.
Schwungrad, n., μεγάλος τροχὸς ὁποῦ γυρίζει ἀκατάπαυστα (οἷον εἰς τὸν τόρνον), balancier, m.
Schwung, m., τὸ γύρισμα, ἀνέμισμα, κίνημα, branle, brandillement, m.; (s. Schwingen); τὸ πέταγμα εἰς ὕψος, σήκωμα, élan, essor, m.
Schwungfeder, f., μεγάλον πτερὸν (εἰς τοὺς πτέρυγας τοῦ πουλλιοῦ), penne, f.
Schwur, m., ὁ ὅρκος, serment; βλασφημία, jurement, m.
Sclave, m., ὁ σκλάβος, δοῦλος, esclave, m.
Sclavenhandel, m., πραγμάτεια μὲ σκλάβους (μαύρους), traite f. des nègres.
Sclaverey, f., ἡ σκλαβία, δουλεία, esclavage, m.
Sclavin, f., ἡ σκλάβισσα, δούλη, esclave, f.
Sclavisch, adj. σκλαβικὸς, δουλικός, servile; en esclave.
Scorbut, m., τὸ σκορβοῦτον, (πάθος, μάλιστα εἰς τοὺς ναύτας), scorbut, m.
Scorbutisch, adj. σκορβούτικος, scorbutique.
Scorpion, m., ὁ σκορπιός, scorpion, m.
Scorpionöhl, n., λάδι σκορπιοῦ, scorpiojelle, f.

Scribent, m., s. Schriftsteller.
Scribler, m., ἀχαμνὸς πολυγράφος, écrivailleur, m.
Scripturen, f. pl., γράμματα, χαρτιά, écritures, f. pl., papiers, m. pl.
Scrupel, m., ἡ ἀπορία, ἀμφιβολία, ἀνησυχία τῆς συνειδήσεως, scrupule, m.
Scrupel, n., (m.), τὸ γραμμάριον (τὸ δωδέκατον μέρος τοῦ λοτιοῦ, scrupule ($\frac{1}{24}$ d'une once), m., s. Loth.
Sebenbaum, m., τὸ βράθυ, (δενδράκι), sabine, f. sabinier, m.
Sech, n., τὸ ὑνὶ τοῦ ἀλετριοῦ, contre, soc, m.
Sechs, nu. ἕξ, ἔξη, six.
Sechse, f., τὸ ψηφίον ἔξη (6), le six (le chiffre 6); ἡ ἔξη εἰς τὰ χαρτιὰ καὶ εἰς τὰ ζάρια, le six (aux cartes et aux dés).
Sechseck, n., τὸ ἑξάγωνον, hexagone, m.; -eckig, adj. ἑξάγωνος, hexagone (adj.)
Sechser, m., μονέδα ἀπὸ ἕξ φέννιγγα, (ἢ δύο παράδες), pièce f. de six fenins.
Sechserley, adj. indecl. ἕξ λογιῶν, de six sortes, de six manières.
Sechsfach, adj. ἑξαπλοῦς, ἑξαπλάσιος, sextuple.
Sechsfüßig, adj. ἑξάποδος, ὁποῦ ἔχει ἕξ ποδάρια, à six pieds; ὁποῦ ἔχει ἕξ πόδας εἰς τὸ μάκρος, de six pieds (en hauteur etc.)
Sechshundert, nu. ἑξακόσιοι, six-cent.
Sechshundertste, adj. ἑξακοσιοστός, six-centième.
Sechsjährig, adj. ἑξαετὴς, ἑξάχρονος, de six ans.
Sechsmal, adv. ἕξ φοραῖς, ἑξάκις, six fois; -malig, adj. ὁποῦ γίνεται ἕξ φοραῖς, répété six fois.
Sechsmonatlich, adj. ἑξαμηνιαῖος, de six mois.
Sechsspännig, adj. μὲ ἕξ ἄλογα ζευγμένα, à six chevaux, attelé de six chevaux.
Sechste, adj. ἕκτος, sixième.
Sechsthalb, Sechstehalb, adj. πέντε ἥμισυ, πέντε καὶ μισόν, cinq et demi.
Sechstausend, nu. ἕξ χιλιάδες, six mille.
Sechstel, (Sechstheil), n., τὸ ἕκτον, ἑκτημόριον, un sixième.
Sechstens, adv. ἕκτον, διὰ ἕκτον, sixièmement, en sixième lieu.
Sechswochen, f. pl., αἱ ἕξ ἑβδομάδες τῆς λεχούσης μετὰ τὴν γένναν, couches, f. pl.
Sechswöchnerin, f, ἡ λεχοῦσα, accouchée, f.
Sechzehn, (Sechszehn), nu. δεκάξη, δεκαέξ, seize.
Sechzehnhundert, nu. χίλιοι ἑξακόσιοι, seize cents, mille et six cent.
Sechzehnlöthig, adj. sechzehnlöthiges Silber, ἀσήμι καθαρὸν (ὁποῦ ἔχει σωστὰ δεκάξη λότια εἰς τὴν μάρχαν, argent m. de douze deniers de fin, s. Mark).
Sechzehnte, adj. δέκατος ἕκτος, seizième.
Sechzehntel, -theil, n., ἕνα δέκατον ἕκτον (δεκαξάτον), un sixième; (in der Musik), σημεῖον μουσικῆς μὲ διπλὴν πλαγίαν γραμμήν, (mus.) double croche, f.
Sechzig, nu. ἑξήκοντα, ἑξῆντα, soixante.
Sechziger, m., ἕνας ἄνθρωπος ὑπὲρ τὰ ἑξῆντα χρόνια, (homme) sexagénaire; (im Piketspiele), τὸ πίκο εἰς τὸ παιγνίδι τοῦ πικέιου (ὅταν μετρᾷ τις ἑξῆντα εἰς τὰ χαρτιὰ ὁποῦ ἔχει εἰς τὸ χέρι), pic (au jeu de piquet), m.
Sechzigjährig, adj. ἑξηκονταετής, ἑξηντάχρονος, sexagénaire (adj.)
Sechzigste, adj. ἑξηκοστός, soixantième.
Seciren, v. a. διατέμνω (τὸ νεκρὸν σῶμα), (chir.) disséquer.
Seckel, m., ὁ σίκλος, (βάρος καὶ μονέδα εἰς τοὺς παλαιοὺς Ἑβραίους), sicle (des anciens Hebreux), m.; (Geldbeutel), ἡ σακκοῦλα, τὸ πουγγί, bourse, f.
Secret, n., s. Abtritt.
Secretär, m., ὁ γραμματικὸς (εἰς πριγγιπα, ἄρχοντα κτλ.), secrétaire, m.; ντουλάπι μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ γράψιμον, bureau m. ou secrétaire.
Sect, m., (Canariensect), κρασὶ ἀπὸ τὰ Κανάρια νησιά, vin m. des Canaries.

Secte, *f.*, ἡ αἵρεσις, secte, *f.*

Section, *f.*, διατομὴ (νεκροῦ σώματος), (*chir.*) dissection; (Abtheilung), μέρος (μιᾶς πόλεως, μιᾶς ἑταιρείας), section, *f.*

Sectirer, *m.*, ὁ αἱρετικός, sectaire, *m.*

Secundant, *m.*, ὁ συμβοηθὸς εἰς μονομαχίαν, second, assistant, m.

Secunde, *f.*, τὸ λεπτὸν δεύτερον, ἑξηκοστὸν μέρος τοῦ λέπτου πρώτου), seconde, *f.*, s. Minute.

Secundiren, *v. a.* βοηθῶ, (μάλιστα εἰς μονομαχίαν), servir de second en duel, seconder.

Sedezband, *m.*, βιβλίον εἰς δέκατον ἕκτον σχῆμα, livre *m*, in-seize.

See, *m.*, ἡ λίμνη, lac, *m.*

See, *f.*, ἡ θάλασσα, mer, *f.*, océan, *m.*

Seebär, *m.*, ἡ θαλασσία ἀρκοῦδα, εἶδος φώκιας, ours *m.* marin.

Seedienst, *m.*, δούλευσις εἰς τὴν θάλασσαν, service de mer.

Seefahrer, *m.*, ὁ ναύτης, ἐκεῖνος ὁποῦ ταξιδεύει εἰς τὴν θάλασσαν, navigateur, marin, *m.*

Seefahrt, *f.*, ταξίδι εἰς τὴν θάλασσαν, navigation; marine, *f.*

Seefisch, *m.*, θαλάσσιον ψάρι, poisson *m.* de mer.

Seegefecht, *n.*, ἡ ναυμαχία, combat *m.* naval.

Seegel, ꝛc., s. Segel. ꝛc.

Seegras, *n.*, τὸ φῦκος, (φυτον ὁποῦ γίνεται εἰς τὴν θάλασσαν), algue, *f.*

Seegrün, *adj.* πράσινος ὡς τὸ θαλάσσιον νερόν, vert de mer, céladon.

Seehafen, *m.*, θαλάσσιος λιμένας, port de mer, hâvre, *m.*

Seehandel, *m.*, πραγματεία διὰ θαλάσσης, commerce *m.* maritime.

Seehund, *m.*, Seekalb, *n.*, ἡ φώκη, φώκια, chien *m.* de mer.

Seekarte, *f.*, θαλασσία χάρτα, carte *f.* marine.

Seekuh, *f.*, θαλασσία ἀγελάδα (εἶδος φώκιας), vache marine, lamentin, *m.*

Seekrankheit, *f.*, τὸ θαλάσσιον πάθος, ἡ θαλασσία ἀῤῥωστία, mal *m.* de mer.

Seekrebs, *m.*, ὁ ἀστακὸς, κάβουρας, homard, *m.*, écrevisse *f.* de mer.

Seekrieg, *m.*, θαλάσσιος πόλεμος, guerre *f.* navale.

Seeküste, *f.*, τὸ περιγιάλι τῆς θαλάσσης, τὸ παραθαλάσσιον, côte *f.* marine.

Seele, *f.*, ἡ ψυχὴ, ame, *f.*; (der Kanone), τὸ κοῖλον τοῦ κανονιοῦ, ame (d'un canon); (der Schreibfeder), ἡ καρδιὰ, ὁ μυελὸς τοῦ κονδυλιοῦ, ame (d'une plume à écrire).

Seelenamt, Seelamt, *n.*, ἡ λειτουργία διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς τινὸς ἀπεθαμένου, office *m.* pour les morts.

Seelenangst, *f.*, στενοχωρία τῆς ψυχῆς, angoisse, *f.*

Seelenhirt, *m.*, ὁ ψυχικὸς ποιμὴν, ο πνευματικός, pasteur des ames, père *m.* spirituel.

Seelenlehre, *f.*, ἡ ψυχολογία, psychologie, *f.*

Seelenmesse, Seelmesse, *f.*, λειτουργία διὰ τοὺς ἀπεθαμένος, messe *f.* des morts, de requiem, obit, *m.*

Seelenruhe, *f.*, ἡ ἡσυχία τῆς ψυχῆς, paix, tranquillité *f.* de l'ame.

Seelenverkäufer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἀπάταις στιχίζει νέους εἰς τὰ καράβια ἢ εἰς τὸ στράτευμα, vendeur *m.* de chair humaine, racoleur, *m.*

Seelenwanderung, *f.*, ἡ μετεμψύχωσις, métempsycose, *f.*

Seeleute, *m. pl.*, οἱ ναῦται, (ἰταλ. μαρινάροι, μαρινέροι), marins, mariniers, *m.*

Seelöwe, *m.*, τὸ θαλάσσιον λεοντάρι, εἶδος φώκιας, lion *m.* marin.

Seelsorge, *f.*, φροντίδα διὰ τὰς ψυχάς, charge *f.* d'ames.

Seelsorger, *m.*, ὁ ποιμὴν (τῶν ψυχῶν), πνευματικός, père spirituel, pasteur, *m.*

Seeluft, *f.*, θαλάσσιος ἀέρας, air *m.* de mer.

Seemacht, *f.*, θαλασσία δύναμις, ὁ στόλος, ἡ ἀρμάδα, forces *f. pl.* navales, marine, *f.*

Seemann, *m.*, ὁ ναύτης, marin, *m.*

Seeminister, m., ὑπουργὸς διὰ τὰς θαλασσίας ὑποθέσεις, ministre m. de la marine.
Seeoffizier, m., ὀφφικιάλος εἰς πολεμικὸν καράβι, officier m. de la marine.
Seeotter, m., ἡ θαλασσία ἐνυδρίς, θαλασσία λόντρα, loutre f. de mer.
Seepferd, n., θαλάσσιον ἄλογον, εἶδος φώκιας, cheval m. marin.
Seeräuber, m., ὁ πειράτης, κουρσάρος, pirate, corsaire, m.
Seeräuberey, f., τὸ κούρσευμα εἰς τὴν θάλασσαν, ἡ πειρατεία, piraterie, f.
Seereise, f., ταξίδι διὰ θαλάσσης, voyage m. sur mer.
Seesalz, n., θαλάσσιον ἅλας, sel marin, sel m. de mer.
Seeschaden, m., βλάβη εἰς τὰ καράβια, εἰς τὰ φορτωμένα πράγματα, avarie, f.
Seeschiff, n., θαλάσσιον καράβι, θαλάσσιον πλοῖον, vaisseau, navire, n.
Seeschlacht, f., Seetreffen, n., ἡ ναυμαχία, θαλασσία μάχη, combat m. naval.
Seesoldat, m., θαλάσσιος στρατιώτης, στρατιώτης διὰ θαλάσσης, soldat m. de marine.
Seespinne, f., εἶδος ἀστακοῦ χωρὶς οὐράν, araignée f. de mer.
Seestadt, f., παραθαλασσία πόλις, ville f. maritime.
Seestück, n., ζωγραφία ὁποῦ παρασταίνει παραθαλάσσιον τόπον, ναυμαχίαν κτλ., marine (tableau), f.
Seesturm, m., φουρτοῦνα εἰς τὴν θάλασσαν, ἀνεμοζάλη, τρικυμία, tourmente, tempête, f. orage, m.
Seethier, n., θαλάσσιον ζῶον, animal m. de mer.
Seetreffen, n., s. Seeschlacht.
Seeufer, n., τὸ περιγιάλι τῆς θαλάσσης, rivage, bord, m.
Seetruppen, m. pl., οἱ στρατιῶται διὰ θαλάσσης, troupes f. pl. de marine.
Seeuhr, f., ὡρολόγιον εἰς τὸ πλοῖον, horloge f. marine.
Seevogel, m., θαλάσσιον πουλλὶ, oiseau m. de mer.
Seewärts, adv. πρὸς τὴν θάλασσαν, du côté de la mer, vers la mer.
Seewasser, n., θαλάσσιον νερόν, eau f. de mer, eau salée.
Seewind, m., θαλάσσιος ἄνεμος, vent m. de mer.
Seewesen, n., ἡ ναυτικὴ (ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν θάλασσαν, οἷον· ὁ στόλος, οἱ ναῦται κτλ.) marine, f.
Segel, n., τὸ πανὶ τοῦ καραβιοῦ, τὸ ἄρμενον, ἱστίον, voile, f.; unter — gehen, ἐβγαίνω ἀπὸ τὸν λιμένα, κάμνω πανιά, mettre à la voile.
Segelbaum, m., s. Mastbaum.
Segelfertig, adj. ἕτοιμος νὰ κάμῃ πανιά, appareillé, prêt à faire voile; sich — machen, προετοιμάζομαι νὰ κάμω πανιά, appareiller.
Segelmeister, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὰ πανιὰ τοῦ καραβίου, trévier, m.
Segeln, v. n. ἀρμενίζω, κάμνω πανιά, faire voile, voguer; v. a. ein Fahrzeug in den Grund segeln, καταποντίζω, πνίγω ἕνα μικρὸν καράβι κάμνωντας πανιὰ κατ' ἐπάνω του, couler un vaisseau à fond.
Segelstange, f., ἡ ἀντέννα τοῦ καραβίου, vergue, antenne, f.
Segeltuch, n., τὸ χονδρὸν πανὶ διὰ τὰ πανιὰ τοῦ καραβίου, toile f. à voiles.
Segelwerk, n., τὰ πανιὰ τοῦ καραβίου, voilure, f., voiles, f. pl.
Segen, m., ἡ εὐλογία, bénédiction, f.; (μεταφ.) ἡ εὐτυχία, τὰ πλούτη, fig. prospérité, f.
Segnen, v. a. εὐλογῶ, bénir.
Segnung, f., s. Segen.
Sehe, f., (fam. für Augenstern), ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, cristallin, m., pupille, f.
Sehen, adj. a. et n., βλέπω, voir; (ansehen, anblicken), θεωρῶ, κυττάζω, regarder; (erblicken), παρατηρῶ, apercevoir, s'apercevoir; sehen lassen, δίδω (εἰς ἄλλον) νὰ ἰδῇ, δεικνύω, δείχνω, faire voir, montrer; fig. sich sehen lassen, (μεταφ.) κάμνω ἐπίδειξιν, se distinguer, faire parade (de qc.); auf etwas —, κυττάζω εἴς τι, προσέχω, δίδω προσοχήν, regarder, faire attention à qc.;

durch die Finger —, *χαμμώνομαι πῶς δὲν βλέπω, συγκατανεύω*, fermer les yeux (sur qc.)

Sehen, *n.*, *τὸ βλέψιμον, ἡ ὄψις*, vue, vision, *f.*

Sehenswürdig, =werth, *adj.* *ἀξιοθεώρητος*, qui mérite d'être vu.

Sehenswürdigkeit, *f.*, *τὸ ἀξιοθεώρητον*, chose *f.* digne d'être vue.

Seher, *m.*, *ὁ προφήτης*, voyant, prophète, *m.*

Seherohr, *n.*, *τὸ τηλεσκόπιον, τουρμπίνι*, téléscope, *m.*, lunette *f.* d'approche.

Sehne, *f.*, *ὁ τένων, τὸ νεῦρον*, tendon; nerf, *m*; (eines Bogens), *τὸ νεῦρον τοῦ τόξου*, corde *f.* d'un arc (à tirer); (in der Geometrie), *ἡ χορδὴ (τοῦ τόξου εἰς τὸν κύκλον)*, (géom.) corde (d'un arc).

Sehnen, sich, nach etwas, *ποθῶ, ἔχω πόθον*, désirer ardemment, soupirer après qc.

Sehnen, *n.*, *ὁ πόθος*, désir *m.* ardent.

Sehnigst, *adj.* *νευρώδης*, tendineux, =nig, *adj.* *ὁποῦ ἔχει πολλὰ νεῦρα*, plein de tendons.

Sehnlich, *adj.* *ἔνθερμος*, ardent, passionné, *adv.* *ἐνθέρμως, μὲ πόθον*, ardemment, avec ardeur.

Sehnsucht, *f.*, *ὁ πόθος*, désir *m.* ardent.

Sehr, *adv.* *πολλὰ, σφοδρὰ, δυνατά*, très, fort, beaucoup, bien.

Seiche, *f.*, *pop.* s. Harn, Urin.

Seichen, *pop.*, s. Pissen.

Seicht, *adj.* *ὁποῦ δὲν εἶναι βαθὺς, ῥηχός*, bas (qui n'est pas profond); (*μεταφ.*) *ἀθεμελίωτος, ἀχαμνὸς, ἐπιπόλαιος*, sans fond, faible, superficiel.

Seichtigkeit, *f.*, *τὸ ὀλίγον βάθος*, état *m.* d'une eau basse; (*μεταφ.*) *τὸ ἀθεμελίωτον, ἡ ἀδυναμία (συλλογισμοῦ κτλ.)*, manque *m.* de solidité, manière superficielle (de raisonner etc.)

Seide, *f.*, *τὸ μετάξι*, soie, *f.*; rohe —, *ἀδούλευτον μετάξι*, soie crue, soie grége, grège, *f.*

Seidelbast, *m.*, *ἡ θυμελαία, χαμαιδάφνη*, (*φυτόν τι*), garou, bois *m.* gentil.

Seiden, *adj.* *μεταξωτός*, de soie.

Seidenbau, *m.*, Seidenzucht, *f.*, *ἀνατροφὴ μεταξοσκωλυκιῶν*, nourriture *f.* de vers à soie.

Seidenen, Seidengehäuse, *n.*, *τὸ κουκοῦλι τοῦ βόμβυκος*, cocon, *m.*

Seidenfabrik, *f.*, *φαμπρίκα διὰ μεταξωτά*, soierie (manufacture de soieries), *f.*

Seidenfaden, *m.*, *μεταξωτὴ κλωστή*, fil *m.* de soie.

Seidenfärber, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ βάφει τὸ μετάξι*, teinturier *m.* en soie.

Seidenhandel, *m.*, *ἡ πραγματεία μὲ μετάξι ἢ μεταξωτά*, commerce *m.* de soie, de soieries.

Seidenhändler, *m.*, *πραγματευτὴς μὲ μετάξι ἢ μὲ μεταξωτα, μεταξοπώλης*, marchand *m.* de soieries, de soie.

Seidenhandlung, *f.*, *πραγματεία μὲ μετάξι ἢ μὲ μεταξωτά*, commerce *m.* de soie, de soieries; *ἐργαστῆρι ἔνθα πωλοῦν μεταξωτα ἢ μετάξι*, boutique *f.* de soieries.

Seidenhase, *m.*, *λαγίδιον (κουνέλι) μὲ τρίχες ἁπαλαῖς ὡσὰν τὸ μετάξι*, lapin *m.* d'Angora.

Seidenschwanz, *m.*, *εἶδος πουλλιοῦ μικροῦ*, jaseur, geai *m.* de Bohème (oiseau).

Seidenspinner, *m.*, =rin, *f.*, *ἐκεῖνος, ἐκείνη ὁποῦ γνέθει τὸ μετάξι*, fileur, *m.*, fileuse *f.* de soie.

Seidensticker, *m.*, =rin, *f.*, *ἐκεῖνος, ἐκείνη ὁποῦ κεντᾷ μεταξωτά*, brodeur, *m.*, brodeuse *f.* en soie.

Seidenwaare, *f.*, *τὸ μεταξωτόν*, soierie, *f.*

Seidenweber, Seidenwirker, *m.*, *ὑφαντὴς μεταξωτῶν*, tisserand *m.* en soie.

Seidenwurm, *m.*, Seidenraupe, *f.*, *τὸ σκωλήκι τοῦ μεταξιοῦ, μεταξοσκώληκον, ὁ βόμβυξ*, ver *m.* à soie.

Seidenzeug, *n.*, (*m.*), *τὸ μεταξωτόν*, étoffe de soie, soierie, *f.*

Seidenzucht, *f.* s. Seidenbau.

Seife, *f.*, τὸ σαποῦνι, savon, m.
Seifen, *v. a.* σαπουνίζω, savonner.
Seifenartig, *adj.* σαπουνοειδής, savonneux.
Seifenblase, *f.*, φοῦσκα ἀπὸ σαπουνόνερον, bouteille *f.* de savon.
Seifenkugel, *f.*, σφαῖρα ἀπὸ (μυριστικὸν) σαποῦνι, savonnette, *f.*
Seifensieder, *m.*, ὁ σαπουνὰς, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὸ σαποῦνι, savonnier, *m.*
Seifensiederey, *f.*, ὁ τόπος ὅπου φκιάνουν τὸ σαποῦνι καὶ ἡ τέχνη τῆς κατασκευῆς τοῦ σαπουνιοῦ, savonnerie, *f.*
Seifenspiritus, *m.*, σπίριτον σαπουνιοῦ, esprit *m.* de savon.
Seifenstein, *m.*, ὁ στεατίτης, ἡ σαπουνόπετρα, stéatite, *f.*, s. Speckstein.
Seifenwasser, *n.*, τὸ σαπουνόνερον, eau *f.* de savon; savonnage, *m.*
Seifig, *adj.* σαπουνώδης, savonneux; σαπουνισμένος, savonné.
Seigen, s. Seihen.
Seiger, *adj.* (im Bergbau), καταχάθετος, perpendiculaire, à plomb.
Seiger, *m.*, *fam.* τὸ (μεγάλον) ὡρολόγιον, horloge, *f.*
Seigerer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ καθαρίζει τὸ ἀσῆμι, (min.) affineur, *m.*
Seigerhütte, *f.*, τόπος ὅπου καθαρίζουν τὸ ἀσῆμι, (min.) lieu *m.* où se fait la liquation.
Seigern, *v. a.* (im Bergbau), καθαρίζω τὸ ἀσῆμι, (min.) faire la liquation; σκάπτω κατὰ κάθετον, creuser perpendiculairement.
Seigerstunde, *f.*, *fam.* eine ganze —, μία ὁλόκληρη ὥρα, μία ὥρα σωστά, une heure entière.
Seigerteufe, *f.* (im Bergbau) τὸ κατὰ κάθετον βάθος, (min.) profondeur *f.* perpendiculaire.
Seigerung, *f.*, ὁ καθαρισμὸς τοῦ ἀσημιοῦ, (min.) liquation, *f.*
Seihe, *f.*, Seiher, *m.*, στραγγιστήριον, couloir, *m.*, passoire, *f.*
Seihen, *v. a.* στραγγίζω, σακκελίζω, couler, filtrer.
Seihetrichter, *m.*, χωνὶ διὰ στράγγισμα, chantepleure, *f.*
Seihetuch, *n.*, τὸ στραγγιστήριον, σακκελιστήριον, étamine, *f.*, filtre, charrier, *m.*
Seil, *n.*, τὸ σχοινίον, σχοινί, corde, *f.*, câble, *m.*
Seiler, *m.*, ὁ σχοινοπλόκος, σχοινᾶς, cordier, *m.*
Seilerbahn, *f.*, τόπος ὅπου φκιάνουν τὰ σχοινιά, corderie, *f.*
Seiltänzer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ χορεύει ἐπάνω εἰς τὸ σχοινὶ, ὁ σχοινοβάτης, (τουρκ. πεχλιβάνος), danseur *m.* de corde.
Seim, *m.*, κάθε ὑγρὸν γλίσχρον, ἢ γλοιῶδες, fluide *m.* mucilagineux; (Honigseim), μέλι καθαρὸν, μέλι χωρισμένον ἀπὸ τὸ κηρί, miel *m.* épuré, miel vierge.
Seimen, *v. a.* καθαρίζω (μάλιστα τὸ μέλι), épurer (le miel).
Seimicht, *adj.* γλοιώδης, πυκνὸς (ὡσὰν τὸ μέλι, τὸ συροῦπι), mucilagineux.
Sein, seine, sein, *pron.* του, ἐδικός (ἰδικός) του, ἐδική του, ἐδικόν του, son, sa.
Seinethalben, Seinetwegen, Seinetwillen, ἐξ αἰτίας του, δι' αὐτὸν, διὰ τὸ χατῆρι του, pour lui, pour l'amour de lui.
Seinige, *m.*, *f.*, *n.*, ὁ ἐδικός (ἰδικός) του, ἡ ἐδική του, τὸ ἐδικόν του, le sien, la sienne.
Seit, *prp.* ἀπὸ, (λέγεται μόνον διὰ καιρόν), depuis, dès.
Seitdem, *adv.* ἀπὸ τότε, ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν καιρόν, depuis, depuis ce temps là.
Seite, *f.*, τὸ μέρος, côté, (des Körpers), τὸ πλευρὸν, τὸ δεξιὸν ἢ ἀριστερὸν μέρος, τοῦ σώματος, côté, flanc, *m.*; (im Buche), ἡ σελίδα, τὸ κατεβατόν, page, *f.*; von meiner —, ἐκ μέρους μου, de ma part; bey — auf die, κατὰ μέρος, à part, à l'écart, de côté; von der —, ἀπὸ τὸ πλάγιον, πλαγίως, de côté, de travers; einen auf seine Seite bringen (ziehen), βάνω τινα

εἰς τὸ μέρος μου, mettre q. dans son parti.

Seitenabriß, m., τὸ ἀπὸ τὸ πλάγιον σχεδίασμα, profil, m.

Seitenblick, m., πλάγιον βλέμμα, regard m. de côté, de travers.

Seitengebäude, n., κτίρειον εἰς τὸ πλάγιον, μικρότερον ὁσπῖτι κοντὰ εἰς ἕνα μεγάλον, aile f. d'un bâtiment.

Seitengewehr, n., τὸ σπαθὶ (τοῦ κοινοῦ στρατιώτου), épée, f., sabre, m.

Seitenhieb, m., πλάγιον κτύπημα, κατὰ τὸ πλευρόν, coup m. au côté; fig. (κρυφὸς) δαγκαστικὸς λόγος, coup m. de bec.

Seitenlinie, f., οἱ μὴ κατ' εὐθεῖαν συγγενεῖς, (οἱ συγγενεῖς ἐκ μέρους τοῦ ἀδελφοῦ ἢ τῆς ἀδελφῆς, οἱ μεταγενέστεροι ἐκείνων), ligne f. collatérale.

Seitensprung, m., τὸ κατὰ μέρος πήδημα, écart; soubresaut, m.

Seitenstechen, n., ἡ πλευρῖτις, ὁ πόνος εἰς τὴν πλευράν, point m. de côté, pleurésie, f.

Seitenstück, n., τὸ ἀντίτυπον (ζωγραφία, διήγησις κτλ. ὁμοία μὲ ἄλλην ζωγραφίαν κτλ., fig. pendant (d'un tableau etc.), m.

Seitenthür, f., θύρα εἰς τὸ δεξιὸν ἢ ἀριστερὸν μέρος, θύρα κοντὰ εἰς μίαν ἄλλην, porte f. de côté, porte f. latérale.

Seitenwand, f., ὁ κατὰ μέρος τοῖχος, pan m. latéral.

Seitenverwandte, m., συγγενὴς ἀπὸ τὸ πλάγιον μέρος, ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ ἀδελφοῦ ἢ τῆς ἀδελφῆς τοῦ προπάτορος, parent m. collatéral.

Seitenweg, m., πλάγιος δρόμος, δρόμος εἰς τὸ δεξιὸν ἢ ἀριστερὸν μέρος, chemin m. détourné.

Seitenwind, m., πλάγιος ἀέρας, πλάγιος ἄνεμος, vent m. de côté.

Seitenzahl, f., ὁ ἀριθμὸς εἰς τὴν σελίδα, nombre m. de la page.

Seither, adv. ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἕως τώρα, depuis, depuis ce temps-là.

Seitwärts, adv. ἀπὸ τὸ πλάγιον μερος, εἰς τὸ πλάγιον, πλαγίως, de côté, à côté.

Selb, Selbander, Selbzweite, ἐγὼ, ἐκεῖνος κτλ. μαζὺ μὲ ἕναν ἄλλον, ἡμεῖς κτλ. οἱ δύο μαζύ, moi, lui etc. deuxième.

Selber, pron. αὐτὸς, ἴδιος, même; s. Selbst.

Selbiger, selbige, selbiges, pron. ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό, celui, celle.

Selbst, pron. αὐτὸς, ἴδιος, même; ich selbst, ἐγὼ αὐτὸς, ἐγὼ ὁ ἴδιος, ἐγὼ μόνος μου, moi-même.

Selbstbefleckung, f., ἡ μαλακία, onanisme, m.

Selbstbetrug, m., s. Selbsttäuschung.

Selbstdenker, m., φιλόσοφος (ὁποῦ φιλοσοφεῖ μόνος του καὶ ἐξετάζει ὅλα), philosophe, penseur, m.

Selbsteigen, adj. ἴδιος, à soi-même, propre.

Selbsterhaltung, f., ἡ διατήρησις τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, conservation f. de soi-même.

Selbsterkenntniß, f., ἡ γνῶσις τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, connaissance f. de soi-même.

Selbstgefällig, adj. ἀρεστὸς εἰς τὸν ἴδιον ἑαυτον, φίλαυτος, qui se plaît à soi-même, suffisant.

Selbstgefälligkeit, f., ἡ φιλαυτία, amour-propre, m., suffisance, f.

Selbstgefühl, n., ἡ αἴσθησις τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, ἡ αἴσθησις τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ ἄνθρωπος διὰ τὴν ὕπαρξίν του, sentiment m. de soi-même (sentiment de sa propre existence).

Selbstgeschoß, n., s. Selbstschuß.

Selbstgespräch, n., ὁ μονολόγος, ἡ ὁμιλία τινὸς μὲ τὸν ἑαυτόν του μόνον, soliloque; monologue, m.

Selbstherrscher, (Selbsthalter), m., ὁ αὐτοκράτωρ, autocrate; =rin, f., ἡ αὐτοκρατόρισσα, autocratrice, f.

Selbsthülfe, f., ἡ αὐτοβοήθεια, secours m. qu'on se procure à soi-même.

Selbstklug, adj. ματαιόφρων, ὁποῦ νομίζει ὅτι αὐτὸς μόνος εἶναι γνωστικός, présomptueux, suffisant; =klugheit, f., ματαιοφροσύνη, présomption, suffisance, f.

Selbstlaut, Selbstlauter, m., τὸ φωνῆεν, voyelle, f.

Selbstliebe, *f.*, *ἡ ἀγάπη τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ*, (*ἡ φιλαυτία*), amour-propre, *m.*
Selbstlob, *n.*, *ὁ ἔπαινος τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ*, louange *f.* de soi-même.
Selbstmord, *m.*, *ἡ αὐτοφονία, αὐτοχτονία, αὐτοχειρία*, suicide, *m.*
Selbstmörder, *m.*, *ὁ αὐτοφόνος, αὐτοχτόνος, αὐτόχειρ*, suicide (qui se tue soi-même).
Selbstpeiniger, *m.*, *ὁ τιμωρητὴς τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ του*, (*ἑαυτὸν τιμωρούμενος*), qui se tourmente soi-même.
Selbstpeinigung, *f.*, *ἡ τιμωρία τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ*, tourment, action *f.* de se tourmenter soimême.
Selbstprüfung, *f.*, *ἡ ἐξέταξις τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, ἡ αὐτοδοκίμασις*, examen *m.* de soi-même.
Selbstrache, *f.*, *ἡ αὐτεκδίκησις, ἡ ἐκδίκησις τὴν ὁποίαν κάμνει τις μόνος του*, vengeance *f.* privée.
Selbstruhm, *m.*, *κενοδοξία*, vaine gloire, *f.*; *s.* Selbstlob.
Selbstschändung, =schwächung, *f.*, *s.* Selbstbefleckung.
Selbstschuß, *m.*, *τουφέκι κρυμμένον τὸ ὁποῖον σκοτώνει ἐκεῖνον ὁποῦ τὸ ἐγγίζει*, arme *f.* à feu qui tue celui qui y touche.
Selbstständig, (Selbständig), *adj.* *αὐθύπαρκτος*, qui subsiste par soi-même; *αὐτεξούσιος, ἀνεξήρτητος*, maître de soimême, indépendant.
Selbstständigkeit, *f.*, *ἡ αὐτεξουσιότης*, indépendance, *f.*
Selbstsucht, *f.*, *ὁ ἐγωϊσμὸς, ἡ φιλαυτία*, égoïsme, *m.*
Selbstsüchtig, *adj.* *φίλαυτος*, égoïste.
Selbsttäuschung, *f.*, *ἡ ἀπάτη τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ*, illusion *f.* de soi-même.
Selbstthätig, *adj.* *αὐτοενεργῶν*, qui agit de son propre mouvement, spontané; =tigkeit, *f.*, *ἡ αὐτοενέργεια*, spontanéité, *f.*
Selbstverleugnung, *f.*, *ἡ ἀπάρνησις τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ, ἑκουσία παραίτησις*, abnégation *f.* de soi-même.
Selbstvertrauen, *n.*, *ἐμπιστοσύνη εἰς τὸν ἑαυτόν του, εἰς τὰς ἰδικάς του* (*ψυχικὰς*), *δυνάμεις*, confiance *f.* en soi-même.
Selbstzufrieden, *adj.* *εὐχαριστημένος μὲ τὸν ἑαυτόν του*, content de soi-même, suffisant; =zufriedenheit, *f.*, *ἡ εὐχαρίστησις μὲ τὸν ἑαυτόν του*, suffisance, *f.*
Selig, *adj.* *μακάριος*, bienheureux; *εὐδαίμων, εὐτυχής*, heureux; der Selige, *ὁ μακαρίτης*, feu, défunt; selig sprechen, *συναριθμῶ τινὰ μὲ τοὺς ἁγίους*, béatifier.
Seligkeit, *f.*, *ἡ μακαριότης*, béatitude, félicité éternelle, salut, *m.*; *ἡ εὐδαιμονία, εὐτυχία*, bonheur, comble *m.* de bonheur.
Seligmacher *m*, *σωτήρ*, sauveur, m.; *s.* Heiland.
Seligsprechung, *f.*, *ἡ συναρίθμησις τινὸς μὲ τοὺς ἁγίους*, béatification, *f.*
Sellerie, *m.*, *τὸ σέλινον*, (*χόρτον καὶ ῥίζα*), céleri, *m.*
Selten, *adj.* *σπάνιος*, rare; *adv.* *σπανίως*, rarement.
Seltenheit, *f.*, *ἡ σπανιότης*, rareté, *f.*; — *ἕνα σπάνιον ἢ περίεργον πρᾶγμα*, chose *f.* rare, curieuse.
Seltsam, *adj.* *παράξενος*, étrange, singulier, bizarre.
Seltsamkeit, *f.*, *τὸ παράξενον*, singularité, *f.*
Semikolon, *n.*, *s.* Strichpunkt.
Seminarium, *n.*, *φροντιστήριον, προετοιμαστήριον*, séminaire, *m.*
Semmel, *f.*, *μικρὸν ἄσπρον ψωμί*, (petit) pain *m.* blanc.
Semmelmehl *n.*, *ἄσπρον ἀλεύρι διὰ τὰ μικρὰ ψωμία*, fleur *f.* de farine.
Senat, *m.*, *ἡ σύγκλητος, ἡ γερουσία*, sénat, *m.*
Senator, *m.*, *ὁ συγκλητικός*, sénateur, *m.*
Senden, *v. a.* *στέλλω, στέλνω*, envoyer, dépêcher, expédier.
Sendschreiben, *n.*, Sendbrief, *m.*, *ἡ ἐπιστολὴ, γραφή*, missive, épître, *f.*
Sendung, *f.*, *ἡ στάλσις, τὸ στάλσιμον*, envoi, *m.*
Senesbaum, *m.*, Senesblätter, *n. pl.*, *ἡ χολουτέα, τὰ φύλλα τῆς χολουτέας*, (*καθαρτικόν τι*), séné, *m.*
Senf, *m.*, *τὸ σινάπι*, moutarde, *f.*; (die Senfpflanze), *τὸ φυτὸν τοῦ σιναπιοῦ*, sénevé, *m.*
Senfkorn, *n.*, *κόκκος σινάπεως*,

κουκὶ ἢ σπειρὶ σιναπιοῦ, graine f. de sénevé.
Senfnäpfchen, =schüsselchen, =töpfchen, n., σιναποδοχεῖον, moutardier, m.
Senfpflaster, n., ἔμπλαστρον μὲ σινάπι, sinapisme, m.
Sengen, v. a. χαψαλίζω, flamber; sengen und brennen, χαλνῶ καὶ κατακαίω (εἰς τὸν πόλεμον), mettre tout à feu.
Senior, m., ὁ γεροντότερος, ὁ πρεσβύτερος (εἰς μίαν συντροφίαν), sénieur, m.
Senkbley, n., τὸ μολύβι (μὲ τὸ ὁποῖον μετροῦν τὸ βάθος τῆς θαλάσσης), sonde, f., plomb, m.
Senkel, m., τὸ γαϊτάνι, ἡ κορδέλλα (διὰ σφίξιμον τοῦ γιλεκιοῦ τῶν γυναικῶν), lacet, cordon, m.
Senken, v. a. καιηβάζω, βυθίζω, abaisser, descendre; (Pflanzen), κάμνω καταβολάδαις, βάνω καταβολάδαις, provigner; marcotter; s. Absenken.
Senkler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὰ γαϊτάνια λεγόμενα Senkel, aiguilletier, m.
Senkrecht, adj. καταχάθετος, perpendiculaire.
Senkung, f., τὸ κατήβασμα, βύθισμα, ὁ βυθισμός, action f. de descendre, d'abaisser.
Senne, f, s. Sehne.
Senne, Senner, m., (in der Schweiz), βουκόλος (εἰς τὴν Ἐλβετίαν) ὁποῦ φκιάνει τυρί, (en Suisse) vacher m. qui fait du fromage.
Sensal, m., s. Mäkler.
Sense, f., η κόσσα, faux (faulx), f.
Sensen, v. a. κοσσίζω, κόπτω μὲ την κόσσαν, faucher, couper avec la faux.
Sensenschmidt, m., ὁ κοσσοποιός, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει κόσσαις, taillandier, m.
Senserie, f., s. Mäklergebühren.
Sentenz, f., (der Sittenspruch), ἀπόφθεγμα ἠθικὸν ἢ φιλοσοφικόν, sentence (morale ou philosophique), f.; — (Richterspruch), ἀπόφασις κριτοῦ, sentence (de juge), f.
September, m., ὁ Σεπτέμβριος, (μήν), Septembre, mois de Septembre.
Sequester, m., (Beschlag), τὸ ἀμάχευμα, ἐπιτροπία διωρισμένη ἀπὸ τὸ κριτήριον εἰς τὰ πράγματα ἑνὸς πραγματευτοῦ ὁποῦ ἐχρεοκόπησε κτλ., séquestre, m.; ὁ ἐπίτροπος διωρισμένος εἰς τοιαύτην ὑπόθεσιν, séquestre (administrateur des biens séquestrés), m.
Sequestriren, v. a. ἀμαχεύω, βάνω ἐπίτροπον εἰς τὰ πράγματα ἑνὸς πραγματευτοῦ ὁποῦ ἐχρεοκόπησε κτλ., séquestrer.
Serail, n., (franz.), τὸ σαράϊ, παλάτιον τοῦ τουρκικοῦ σουλτάνου, sérail, m.
Seraph, m., ὁ Σεραφείμ, (τάξις ἀγγέλων), séraphin, m.
Serenate, f., ἡ σερενάτα, μουσικὴ εἰς τὴν νύκτα (μάλιστα ὑποκάτω εἰς τὰ παράθυρα μιᾶς κόρης), sérénade, f.
Serpentin, m., ἡ σερπεντίνα, (ὀφιδόπετρα), εἶδος μαρμάρου μὲ βέργαις παρδαλαῖς, serpentine, f.
Serschant, m., (franz. Sergeant), ὁ σεργιέντης, κατώτερος ὀφφικιάλος ὅμως μεγαλήτερος ἀπὸ τὸν καπορά-λην, sergent, m.
Serviette, f., τὸ χειρόμακτρον, (κοινῶς ἡ σαλφέτκα), serviette, f.
Servis, n., s. Tischgeräth, Soldatengeld.
Servitut, m., ἡ ὑποχρέωσις (εἰς δουλείαν κτλ.), (jur.) servitude, f.
Sesam, m., Sesamkraut, n., τὸ σησάμι, sésame, m.
Sessel, m., σκαμνὶ χωρὶς ἀκουμβιστῆρι, tabouret, m.; (κάθε) σκαμνί, chaise, f., siége, m.
Seßhaft, adj. s. Ansässig.
Session f., s. Sitzung.
Setzen, v. a. βάνω, βάζω, θέτω, mettre (prop. et fig.), placer, poser; διατάσσω, βάνω εἰς τάξιν, ranger, arranger; (in der Druckerey), συνθέτω (τοὺς τύπους), (impr.) composer; (bestimmen), διορίζω, ἀποφασίζω, fixer, statuer; (annehmen), ὑποθέτω, poser le cas; gesetzt, ἂς ὑποθέσωμεν, supposons; einen —, (ins Gefängniß), βάνω τινὰ εἰς τὴν φυλακήν, emprisonner q.; Bäume ꝛc. —, φυτεύω δένδρα κτλ., planter des arbres etc.; ins Geld —, πωλῶ, vendre; zur Rede setzen, ζητῶ λόγον, ἀπό-

χρισιν ἀπό τινα, demander à q. raison de qc.; aus den Augen setzen, ἀμελῶ, δὲν ψηφῶ, négliger; den Kopf auf etwas setzen, βάνω πεῖσμα, θέλω τι χωρὶς ἄλλο, s'obstiner, s'opiniâtrer. v. n. πηδῶ, ῥίχνομαι, sauter, s'élancer; über einen Graben —, πηδῶ ἐπάνω ἀπὸ ἕνα λάκκον, franchir un fossé; (für: Junge werfen), γεννῶ (λέγεται διὰ τινὰ ζῶα), faire des petits; über einen Fluß —, ἀπερνῶ ἀπὸ ἕνα ποταμόν, passer une rivière. v. i. es setzt, εὑρίσκεται, δίδεται, il y a, on donne. — sich setzen, v. r. καθίζω, s'asseoir; setzen Sie sich, καθίσατε, asseyez-vous, prenez place; sich zu Pferde —, ἀναβαίνω εἰς τὸ ἄλογον, monter à cheval; (von Flüssigkeiten), κατακάθομαι, καθαρίζομαι, ξεθολώνομαι, se rasseoir, se reposer, s'éclaircir; (von Ueberschwemmungen); κατακάθομαι, πίπτω, καταβαίνω, diminuer, baisser; fig. (an einem Orte —), πέρνω τὴν κατοικίαν μου εἰς ἕναν τόπον, s'établir, se domicilier (en quelque lieu); (von Gebäuden), κατακάθομαι, μαζώνομαι (ὡς τὰ νέα κτίρεια), s'affaisser; (mit den Gläubigern 2c.), τεριάζομαι μὲ τοὺς δανειστάς μου (μὲ τοὺς κρεδιτόρους), composer avec ses créanciers.

Setzer, m., ὁ στοιχειοθέτης, τυποθέτης, (impr.) compositeur, m.

Setzhase, m., τὸ θηλυκὸν τοῦ λαγωοῦ, hase, f.

Setzkarpfen, m., νέον μικρὸν σαζάνι, carpillon, m.

Setzkolben, m., τὸ ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον στουμπώνουν τὸ βόλι εἰς τὸ κανόνι, (artill.) refouloir, m.

Setzling, m., βλαστὸς φυτευμένος, plant, plançon, plantard, m.; — νέον ψάρι βαλμένον εἰς μίαν λίμνην, alevin, nourrain (petit poisson dont on peuple un étang), m.

Setzung, f., τὸ βάλσιμον, ἡ θέσις, τὸ θέσιμον, action f. de mettre, de poser etc.

Setzwage, f., ἡ στάθμη, τὸ ἀλφάδι, niveau, m.

Seuche, f., ἡ ἐπιδημία, κολλητικὴ ἀῤῥωστία, contagion, maladie f. contagieuse, épidémie; τὸ θανατικόν, la peste.

Seufzen, v. n. ἀναστενάζω, soupirer, gémir.

Seufzer, m., ὁ ἀναστεναγμός, soupir, m.

Seyn, v. n. εἶμαι, être; ὑπάρχω, exister.

Sich, pron. τὸν ἑαυτόν του, τὸν ἑαυτόν της, τὸν ἑαυτόν των, se, soi; lui, elle; eux, elles.

Sichel, f., τὸ δρέπανον, δρεπάνι, faucille, f.

Sichelförmig, adj. δρεπανοειδής, en forme de faucille.

Sicheln, v. a. κόπτω μὲ τὸ δρέπανον, couper avec la faucille.

Sicher, adj (gefahrlos), ἀσφαλής, σίγουρος, sûr; (zuverlässig), βέβαιος, ἀναμφίβολος, σίγουρος, certain, sûr.

Sicherheit, f., η ἀσφάλεια, sûreté, f.; σιγουράδα, βεβαιότης, assurance, sûreté, caution, garantie, f.; (Sorglosigkeit), ἀφροντισία, sécurité, f.

Sicherlich, adv. βέβαια, sûrement, à coup sûr, certainement.

Sichern, v. a. ἀσφαλίζω, assurer; βάνω εἰς ἀσφάλειαν, εἰς σιγουράδα, mettre q. en sûreté; garantir q. de qc.

Sicht, f., (bey Wechseln), ἡ θεωρία, (commerc.) vue, f.; zahlbar auf Sicht, νὰ πληρωθῇ βλέπωντας, (εὐθὺς ὅπου παῤῥησιασθῇ ἡ καμβιάλη), payable à vue.

Sichtbar, adj. ὁρατός, visible.

Sichtbarkeit, f., τὸ ὁρατόν, visibilité, f.

Sichten, v. a. κοσκινίζω, cribler.

Sie, f., τὸ θηλυκὸν (τῶν μικρῶν πουλιῶν), femelle (des petits oiseaux), f.

Sie, pron. ἐκείνη, αὐτή, elle, f.; ἐκείνην, αὐτήν, la; ἐκεῖνοι, αὐτοί, ἐκεῖναι, αὐταί, (ἐκείναις, αὐταῖς), ἐκεῖνα, αὐτά, ἐκείνους, αὐτούς, ἐκείνας, αὐτάς, ἐκεῖνα, αὐτά, ils, elles; (als Anrede), ἐσεῖς, τοῦ λόγου σας, ἐσᾶς, σᾶς, vous.

Sieb, n., τὸ κόσκινον, crible; tamis, sas, m.

Sieben, *v. a.* κοσκινίζω, cribler, tamiser, sasser.

Sieben, *nu.* ἑπτὰ, (ἑφτά), sept.

Sieben, *f.*, τὰ ἑπτὰ (εἰς τὰ χαρτιά), τὸ ψηφίον ἑπτὰ (7), sept, *m.*, sept de chiffre; Eine böse Sieben (im Scherz), μία κακὴ γυναῖκα, ὁποῦ μαλώνει πάντοτε, une mégère, méchante femme.

Siebeneck, *n.*, τὸ ἑπτάγωνον, heptagone, *m.*

Siebenerley, *adj. indecl.* ἑπτὰ λογιῶν, de sept sortes, de sept façons.

Siebenfach, (siebenfältig), *adj.* ἑπταπλοῦς, ἑπταπλάσιος, septuple, sept fois autant.

Siebengestirn, *n.*, αἱ πληϊάδες, (κοινῶς· τὰ πούλια, συνάστρισις), (astron.) pléïades, *f. pl.*

Siebenhundert, *nu.* ἑπτακόσιοι, sept-cent.

Siebenhundertste, *adj.* ἑπτακοσιοστός, sept-centième.

Siebenjährig, *adj.* ἑπταετὴς, ἑπτάχρονος, de sept ans.

Siebenmal, *adv.* ἑπτὰ φοραῖς, sept fois. =malig, *adj.* ὁποῦ γίνεται ἑπτὰ φοραῖς, répété sept fois.

Siebenschläfer, *m.*, εἶδος ἐλειοῦ (ποντικοῦ μεγάλου) ὁποῦ κοιμᾶται ἕως ἑπτὰ μῆνας τὸν χρόνον, loir, *m.*; (im Scherz), ὁ ὑπνιάρης, ὁποῦ κοιμᾶται παρὰ πολὺ, dormeur, *m.*

Siebenschläfer, *m. pl.*, οἱ ἑπτὰ (ἅγιοι) κοιμηταὶ, les sept dormants, *m. pl.*

Siebentausend, *nu.* ἑπτὰ χιλιάδες, sept mille.

Siebente, *adj.* ἕβδομος, septième.

Siebentel, *n.*, τὸ ἕβδομον μέρος, ἕνα ἕβδομον, un septième.

Siebenthalb, *adj.* ἓξ ἥμισυ, ἓξ καὶ μισόν, six et demi.

Siebmacher, *m.*, ὁ κοσκινοποιός, faiseur *m.* de cribles.

Siebtuch, *n.*, λεπτὸν πανὶ διὰ κοσκίνισμα, étamine, *f.*

Siebzehn, siebenzehn, *nu.* δεκαεπτα, (δέκα ἑφτά, δεκαφτά), dix-sept.

Siebzehnhundert, *nu.* χίλιοι ἑπτακόσιοι, mille et sept cent.

Siebzehntausend, *nu.* δεκαεπτὰ χιλιάδες, dix-sept mille.

Siebzig, (siebenzig), *nu.* ἑβδομήντα, ἑβδομήκοντα, soixante et dix, septante.

Siebziger, *m.*, ὁ ἑβδομηκονταετὴς, ἄνθρωπος ὑπὲρ τοὺς ἑβδομῆντα χρόνους, septuagénaire, *m.*

Siebzigjährig, *adj.* ἑβδομῆντα χρόνων, septuagénaire, *adj.*

Siebzigste, *adj.* ἑβδομηκοστός, soixante-dixième.

Siebzigtausend, *nu.* ἑβδομῆντα χιλιάδες, soixante et dix mille.

Siech, *adj.* ἀσθενὴς, χαλασμένος εἰς τὴν ὑγίειαν, maladif, valétudinaire.

Siechbette, *n.*, κλίνη ἀῤῥώστου, lit *m.* de malade; πολυκαιρινὴ ἀῤῥωστία, maladie *f.* grave, de longue durée.

Siechen, *v. n.* εἶμαι ἀσθενὴς, χαλασμένος εἰς τὴν ὑγίειαν, languir, être maladif.

Siechhaus, *n.*, τὸ νοσοδοχεῖον, ὁσπιτάλι, hôpital, *m.*

Siechkorb, *m.*, μεγάλον καλάθι, εἰς τὸ ὁποῖον κουβαλοῦν τοὺς ἀῤῥώστους εἰς τὸ νοσοδοχεῖον, litière *f.* pour porter les malades à l'hôpital.

Sieden, *v. n.* et *a.* βράζω, bouillir; faire bouillir; cuire.

Siedend, *adj.* ὁποῦ βράζει, βραστός, bouillant.

Siedpunkt, *m.*, ὁ βαθμὸς τοῦ βράζοντος νεροῦ (εἰς τὸ θερμόμετρον), terme *f.* de l'ébullition.

Sieg, *m.*, ἡ νίκη, victoire, *f.*

Siegel, *n.*, ἡ βοῦλλα, σφραγίς, cachet; sceau, *m.*

Siegelbewahrer, *m.*, ὁ φύλαξ τῆς βασιλικῆς βοῦλλας, garde *m.* des sceaux.

Siegelerde, *f.*, ἡ λιμναία γῆ, σημαντρὶς γῆ, terre *f.* sigillée.

Siegellack, *m.*, τὸ βουλλοκέρι, cire d'Espagne, cire *f.* à cacheter.

Siegeln, *v. a.* βουλλώνω, σφραγίζω, cacheter; sceller.

Siegelwachs, *n.*, κηρὶ διὰ βούλλωμα, cire *f.* à sceller.

Siegen, *v. n.* νικῶ, εἶμαι νικητὴς, vaincre, remporter la victoire.

Sieger, *m.*, ὁ νικητὴς, vainqueur, *m.*

Siegesgepränge, *n.*, ὁ θρίαμβος, ἡ παράταξις διὰ τὴν νίκην, triomphe, *m.*, pompe *f.* triomphale.

Siegeszeichen, n., τὸ σημεῖον τῆς νίκης, τὸ τρόπαιον, trophée, m.
Siegreich, Sieghaft, adj. νικῶν, νικηφόρος, victorieux.
Siehe! siehe da! int. ἰδού, ἴδε, ἰδέ, voyez! tenez! voici, voilà!
Sickern, v. n. στάζω, σταλάζω, suinter.
Siele, Siehle, f., (gewöhnl. pl.), τὰ λουριὰ ὁποῦ βάνουν εἰς τὸ στῆθος τοῦ ἀλόγου ὅταν τὸ ζεύξουν, trait m. de cheval.
Siegmarswurz, f., ἡ ἀλκαία, (φυτόν τι), alcée (plante), f.
Signal, n., τὸ σημεῖον (ὁποῦ δίδουν μὲ τὸ φλάμπουρον, μὲ φυσσέκια, μὲ κανονιαῖς κτλ.), signal, m.
Signalisiren, v. a. et n. δίδω σημεῖον (μὲ κανονιὰν κτλ.), σημειώνω, signaler; sich —, s. Auszeichnen.
Signatur, f., ἡ ὑπογραφή, signature, f., seing, m.; (in der Druckerey), τὸ ψηφίον μὲ τὸ ὁποῖον ὑποσημειώνεται ἡ τυπωμένη κόλλα, (impr.) signature, f.
Signiren, v. n. s. Bezeichnen, Unterzeichnen.
Silbe, 2c., s. Sylbe 2c.
Silber, n., τὸ ἀργύριον, ὁ ἄργυρος, τὸ ἀσῆμι, argent, m.
Silberarbeiter, m., ὁ ἀργυροχόος, ὁποῦ φκιάνει ἀσημικά, ouvrier m. en argenterie.
Silberbarre, f., χυτὸν κομμάτι ἀσημιοῦ, argent m. en barre; lingot m. d'argent.
Silberbergwerk, n., μεταλλεῖον (λαγοῦμι) ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν ἀσῆμι, mine f. d'argent.
Silberblättchen, n., λεπτὸν ἀσημένιον φύλλον, argent m. en feuilles, feuille f. d'argent.
Silberblech, n., λεπτὴ ἀσημένια πλάκα, argent m. en lames.
Silberdiener, m., βασιλικὸς δοῦλος ὁποῦ φυλάγει τὰ ἀσημικά, ἀργυροφύλαξ, argentier, garde-vaisselle, m.
Silberdraht, m., ἀσημένιον σύρμα, filé d'argent, argent trait, m.
Silbererz, n., μεταλλεῖον (τουρκ. ματέμι) ὁποῦ περιέχει ἀσῆμι, mine f. d'argent, argent m. de mine.
Silberfaden, m., ἀσημένια κλωστή, fil d'argent, argent filé, m.
Silberfarbe, f., χρῶμα ἀργυροῦν, χρῶμα ἀσημιοῦ, couleur f. d'argent. =farben, =farbig, adj. ὁποῦ ἔχει χρῶμα ἀργυροῦν, ἀργυροχρώματος, argentin.
Silberflotte, f., ὁ στόλος ὁποῦ φέρει ἀσῆμι ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα τῆς Ἀμερικῆς, flottille f. d'argent.
Silbergehalt, m., τὸ ἀσῆμι περιεχόμενον (εἰς μονέδαν, εἰς ἀγγεῖον), contenu m. en argent.
Silbergeld, n., ἀργυρᾶ νομίσματα, ἀσημένιαις μονέδαις, ἀσημένια ἄσπρα, argent m. blanc.
Silbergeräth, Silbergeschirr, n., τὰ ἀσημικά, ἀσημένια ἀγγεῖα, argenterie, vaiselle f. d'argent.
Silberglätte, f., ὁ λιθάργυρος, (τουρκ. τὸ μουρτασάγκι), litharge f. d'argent.
Silbergroschen, m., μικρὸν γροσσίκι τῶν ὁποίων τὸ ταλήριον ἔχει τριάντα, gros m. d'argent.
Silbergrube, f., s. Silberbergwerk.
Silberhaar, n., τὰ ἄσπρα μαλλιὰ ἑνὸς τιμημένου γέροντος, cheveux m. pl. blancs (d'un vénérable vieillard).
Silberhaltig, adj. ὁποῦ περιέχει ἀσῆμι, qui contient de l'argent.
Silberhell, adj. καθαρὸς καὶ λαμπρὸς ὡσὰν τὸ ἀσῆμι, argentin, limpide.
Silberkammer, f., τὸ ἀργυροφυλάκιον, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον φυλάγουν τὰ ἀσημικά, chambre f. où l'on serre l'argenterie.
Silberklang, m., ὁ ἦχος, τόνος τοῦ ἀσημιοῦ, ἀργυροειδὴς τόνος, son m. argentin.
Silberlahn, m., λεπτὰ φύλλα ἀσημιοῦ, lame f. d'argent.
Silberling, m., νόμισμα τι ἀργυροῦν τῶν παλαιῶν Ἑβραίων, ὁ σίκλος, pièce f. d'argent, sicle (monnaie des anciens Juifs), m.
Silbermünze, f., νόμισμα ἀργυροῦν, ἀσημένια μονέδα,

argent (monnaie *f.* d'argent), *m.*

Silbern, *adj.* ἀργυροῦς (ἀργυρέος), ἀσημένιος, d'argent; *fig.* argentin.

Silberplatte, *f.*, ἀσημένια πλάκα, plaque *f.* d'argent.

Silberprobe, *f.*, ἡ δοκιμὴ τοῦ ἀσημιοῦ, essai *m.* d'argent, touche, *f.*

Silberquell, *m.*, (ποιητικῶς) ἀργυρᾶ πηγή, πηχὴ καθαρὰ ὡσὰν τὸ ἀργύριον, (source argentine), source *f.* limpide.

Silberreich, *adj.* ὁποῦ ἔχει πολὺ ἀσῆμι, qui contient beaucoup d'argent.

Silbersand, *m.*, ἄμμος ἀνακατωμένος μὲ ἀσῆμι, ἄμμος ὁποῦ περιέχει ἀσῆμι, sablon, *m.*; ῥινίσματα ἀσημίου, limaille *f.* d'argent.

Silberschaum, *m.*, s. Silberglätte.

Silberschrank, *m.*, δουλάπι διὰ τὰ ἀσημικά, buffet, *m.*

Silberservis, (— service, franz.), *n.*, τὰ ἀσημικὰ ἀναγκαῖα τῆς τραπέζης, οἷον· πιάτα, χουλιάρια κτλ., argenterie *f.* de table, service *m.* d'argent.

Silberspinner, *m.*, ὁ ἀργυροκλώστης, ὁποῦ κλώθει ἢ γνέθει μὲ ἀσημένιαις κλωσταῖς, fileur *m.* d'argent.

Silberstange, *f.*, κομμάτι ἀσῆμι ἀδούλευτον, lingot *m.* d'argent.

Silberstimme, *f.*, ἀργυρᾶ φωνή, νοστιμωτάτη φωνὴ (ὁμοία μὲ τὸν τόνον ἑνὸς ἀσημενίου κουδουνιοῦ), voix très-douce et agréable (comme le son d'une sonnette d'argent).

Silberstoff, *m.*, ἀσημικὴ στόφα, drap *m.* d'argent.

Silberverwahrer, Silberwärter, s. Silberdiener.

Silbertanne, *f.*, ἐλάτη μὲ φύλλα σμιλαχιᾶς, sapin *m.* à feuilles d'if.

Silberton, *m.*, ἀργυροῦς τόνος, ὡς ἀπὸ ἀσημένια κουδούνια, son argentin.

Silberwäscher, *m.*, =rin, *f.*, ἐκεῖνος, ἐκείνη ὁποῦ πλύνει τὰ ἀσημικά, écureur, *m.*, — euse *f.* de la vaisselle d'argent.

Silberweiß, *adj.* ἄσπρος ὡσὰν τὸ ἀσῆμι, blanc comme de l'argent.

Simonie, *f.*, ἡ σιμωνία, (παράνομος πώλησις ἐκκλησιαστικῶν ἐπαγγελμάτων), simonie, *f.*

Simpel, *adj.* ἁπλοῦς, ἁπλός, simple, uni, s. Einfach, Einfältig.

Simplicität, *f.*, s. Einfachheit, Einfalt.

Sims, *m.*, ἡ κορωνὶς (ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ τοίχου ὁποῦ ἐξέχει καὶ τὸ ὁποῖον ὑποστηρίζει ὁ στύλος), corniche, *f.*; μέρος ἐξέχον τοῦ τοίχου εἰς τὸν ὀντὰν εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν διάφορα πράγματα, ἡ τοράς, tablette, *f.*

Singechor, *m.*, χορὸς ψαλτῶν ἢ τραγουδιστῶν, choeur, *m.*

Singekunst, *f.*, ἡ ψαλτική, art *m.* de chanter (à l'église); ἡ τραγουδιστική, art de chanter (en général).

Singen, *a. n.* (in der Kirche), ψάλλω, chanter (à l'église); (von jedem andern Gesange), τραγουδῶ, chanter (en général); (besingen, als Dichter), ᾄδω, chanter (comme poète); (vom Gesang der Vögel), κηλαδῶ, chanter (*en parlant* des oiseaux).

Singen, *n.*, τὸ ψάλλειν. τὸ τραγούδημα. τὸ κηλάδημα, action *f.* de chanter, chant, *m.*

Singspiel, *n.*, δρᾶμα μουσικόν, (ἡ ὄπερα, ἰταλ.), opéra, *m.*

Singestimme, *f.*, ψαλτικὴ φωνή, τραγουδιστικὴ φωνή, voix *f.* chantante; partie *f.* d'un concert.

Singestück, *n.*, μουσικὸν κομμάτι ὁποῦ ψάλλουν ἢ ὁποῦ τραγουδοῦν, τὸ τραγοῦδι, air, *m.* partie *f.* à chanter.

Singestunde, *f.*, ὥρα ψαλτική, ὥρα τραγουδιστική, heure *f.* à chanter; παράδοσις τῆς ψαλτικῆς (ἢ τραγουδιστικῆς) τέχνης, leçon *f.* de chant; Singestunden geben, διδάσκω τινὰ νὰ ψάλλῃ, νὰ τραγουδῇ, donner des leçons de chant.

Singsang, *m.*, *fam.* ἀχαμνὸν τραγούδημα, mauvais chant, *m.*

Singvogel, *m.*, κηλαδιστικὸν πουλλί, oiseau *m.* de chant.

Sinken, *v. n.* πίπτω ἀγαλί ἀγάλια, tomber, se laisser

tomber; in Ohnmacht sinken, *πίπτω εἰς λειποθυμίαν*, tomber en défaillance, s'évanouir; (im Wasser ꝛc.), *βυθίζομαι, καταποντίζομαι*, s'enfoncer, couler à fond, aller à fond; *fig.* (*μεταφ.*) *χαλνοῦμαι, πίπτω, καταντῶ εἰς χειροτέραν κατάστασιν, χειροτερεύω*, se gâter (moralement), s'abaisser, tomber en décadence; sinken lassen, *κατηβάζω*, laisser tomber, déscendre (*v. a.*); den Muth sinken lassen), *χάνω τὸ θάῤῥος, κόπτεται τὸ θάῤῥος μου, ἀπελπίζομαι*, perdre courage, se décourager.

Sinken, *n.*, *τὸ πέσιμον*, chute; *ὁ βυθισμὸς, καταποντισμός*, action de s'enfoncer, f. Sinken.

Sinn, *m.*, *ἡ αἴσθησις*, sens, *m.*; die fünf Sinne, *αἱ πέντε αἰσθήσεις*, les cinq sens; (Verstand), *ὁ νοῦς, τὸ νοητικὸν τοῦ ἀνθρώπου*, sens, esprit, *m.*; (Sinn einer Rede ꝛc.), *τὸ νόημα*, sens (d'un discours etc.); Sinn (Gefühl), *αἴσθησις*, sentiment, *m.*; im Sinne haben, *ἔχω κατὰ νοῦν, ἔχω σκοπόν*, avoir qc. en tête; se proposer qc.; bey Sinnen seyn, *εἶμαι εἰς τὰς φρένας μου*, être dans son bon sens; von Sinnen kommen, *ἐβγαίνω ἀπὸ τὸν νοῦν μου*, *fig.* perdre la tête.

Sinnbild, *n.*, *τὸ ἔμβλημα, ἀλληγορικὴ εἰκόνα*, emblème, symbole, *m.*, devise, *f.*

Sinnbildlich, *adj.* *ἐμβληματικός*, emblématique.

Sinnen, *v. n.* *στοχάζομαι, συλλογίζομαι*, penser, méditer.

Sinngedicht, *n.*, *τὸ ἐπίγραμμα*, épigramme, *f.*

Sinnlich, *adj.* *αἰσθητικὸς, ὁποῦ ὑπόκειται εἰς τὰς αἰσθήσεις*, sensitif; *σαρκικὸς, ἡδονικός*, sensuel.

Sinnlichkeit, *f.*, *ἡ ἡδονὴ τῶν αἰσθήσεων. ἡ σαρκικὴ ἡδονή*, sensualité; (im philosophischen Sinne), (*φιλοσ.*) *ἡ αἰσθητικότης, τὸ αἰσθητικόν*, (philos.) perception *f.* par le moyen de sens.

Sinnlos, *adj.* *ἀνόητος, ὁποῦ δὲν ἔχει νόημα*, insensé, qui n'a point de sens; (bewußtlos), *ἀναίσθητος*, privé de sentiment, sans connaissance.

Sinnlosigkeit, *f.*, *ἡ ἀνοησία*, manque de sens, non-sens, *m.*; *ἡ ἀναισθησία*, privation *f.* du sentiment.

Sinnreich, *adj.* *ἐπινοητικὸς, ἀγχίνους*, ingénieux, spirituel.

Sinnspruch, *m.*, *ἡ γνώμη, τὸ ἀπόφθεγμα*, sentence, *f.*, apophtegme, *m.*

Sinnverwandt, *adj.* *συνώνυμος*, synonyme.

Sintemal, *c.* *ἐπειδή*, puisque, *s.* da, weil.

Sinter, *m.*, (Hammerschlag), *ἡ σχουριὰ τοῦ πυρωμένου σιδήρου ὁποῦ σφυροκοπεῖται* mâchefer, *m.*; (Tropfstein), *σταλακτίτης λίθος*, stalactite, *f.*

Sintern, *v. n.* *στάζω, σταλάζω*, suinter.

Sippschaft, *f.*, *ἡ συγγένεια*, parenté, consanguinité, *f.*; *οἱ συγγενεῖς*, les parents, *m. pl.*

Sirene, *f.*, *ἡ σειρῆνα* (*εἰς τὴν μυθολογίαν*), (mythol.) sirène, *f.*; (*μεταφ.*) *ἀπατηλὴ γυναῖκα*, *fig.* sirène.

Sitte, *f.*, *τὸ ἔθος, ἡ συνήθεια*, coutume, *f.* usage, *m*; Sitten, *pl.* *τὰ ἤθη*, les moeurs, *f. pl.*

Sittengesetz, *n.*, *ὁ ἠθικὸς νόμος*, loi *f.* morale.

Sittenlehre, *f.*, *ἡ ἠθική*, morale, éthique, *f.*

Sittenlehrer, *m.*, *ἠθικὸς διδάσκαλος*, moraliste, *m.*

Sittenlos, *adj.* *χωρὶς καλὰ ἤθη, κακοήθης*, immoral.

Sittenlosigkeit, *f.*, *ἡ κακοήθεια*, immoralité, *f.*

Sittenrichter, *m.*, *ἠθικὸς κριτής*, juge *m.* en cas de morale; (im alten Rom), *τιμητής* (*εἰς τὴν παλαιὰν Ρώμην*), censeur, (dans l'ancienne Rome), *m.*

Sittenspruch, *m.*, *ἠθικὴ γνώμη, ἠθικὸν ἀπόφθεγμα*, sentence *f.* morale.

Sittenverderben, *n.*, = verderbniß, *f.*, *ὁ χαλασμὸς εἰς τὰ ἤθη, ἡ κακοήθεια*, corruption *f.* des moeurs.

Sittlich, *adj.* *ἠθικός*, moral; *ἔθιμος, συνηθισμένος*, usuel, usité.

Sittlichkeit, *f.*, τὸ ἠθικὸν, moralité, *f.*
Sittsam, *adj.* ἐγκρατὴς, σώφρων, modeste.
Sittsamkeit, *f.*, ἡ ἐγκράτεια, σωφροσύνη, modestie, *f.*
Sitz, *m.*, τὸ κάθισμα, siége, *m.*, place (pour s'asseoir), *f.*; (in einer Versammlung), τὸ δίκαιον ὁποῦ ἔχει τις νὰ καθίσῃ εἰς μίαν συνέλευσιν, droit *m.* de séance; (eines Fürsten), τὸ κάθισμα, ἡ κατοικία ἑνὸς πρίγγιπος, résidence, *f.*; (Wohnplatz), τόπος κατοικίας, demeure, *f.*; siége, domicile, *m.*; (überhaupt Ort, Stelle), ὁ τόπος, lieu, endroit, *m.*
Sitzen, *v. n.* κάθομαι (εἰς ἕνα σκαμνὶ κτλ.), être assis; (εἰς ἕνα κριτήριον), avoir séance (dans un tribunal etc.; (εἰς τὴν φυλακὴν), être en prison, être emprisonné; zu Pferde —, κάθομαι εἰς τὸ ἄλογον, être monté sur un cheval, être à cheval; zu viel —, καθομαι πολὺ, être trop sédentaire; (einen Ort haben), κάθομαι, εὑρίσκομαι (εἰς ἕναν τόπον), demeurer, avoir sa demeure; gut —, (von Kleidern), πρέπει, στέκεται καλὰ (λέγεται διὰ τὰ φορέματα), aller bien, seoir (*en parlant* des habits); — lassen, ἀφίνω νὰ καθίσῃ, laisser en repos q. qui est assis; den Hut — lassen, δὲν ἐβγάζω τὸ καπέλο μου, ne pas ôter son chapeau; (verlieren), χάνω (οἷον ἄσπρα εἰς τὸ παιγνίδι κτλ.), perdre (*p. e.* au jeu etc.; ein Mädchen — lassen, ἀφίνω μίαν κόρην, δὲν τὴν πέρνω γυναῖκα, abandonner une fille, ne pas l'épouser; einen — lassen, δὲν κρατῶ τὸν λόγον μου εἴς τινα, manquer de parole à q.; — bleiben, μένω καθήμενος, δὲν σηκώνομαι ἀπὸ τὸ σκαμνί, rester assis, ne pas se lever; *fam.* sie wird — bleiben, αὐτὴ θέλει μείνῃ ἀνύπανδρη, δὲν θέλει εὕρῃ ἄνδρα, elle restera fille.
Sitzend, *adj.* καθήμενος, assis.
Sitzfleisch, *n.*, (ὁ κῶλος, le cul); *fam.* kein Sitzfleisch haben, δὲν ἀγαπῶ νὰ κάθομαι πολὺ, ne pouvoir demeurer long-temps assis.
Sitzung, *f.*, ἡ συνέλευσις (κριτηρίου, ἀκαδημικῆς εταιρίας κτλ.), séance, *f.*
Skelett, *n.*, τὸ σκέλετρον, squelette, *m.*, s. Gerippe.
Skize, Skizze, *f.*, τὸ σχεδίασμα, σχέδιον, esquisse, ébauche, *f.*
Skizziren, *v. a.* σχεδιάζω, esquisser, ébaucher, s. Entwerfen.
Smaragd, *m.*, τὸ σμαράγδι, πολύτιμος λίθος, émeraude, *f.*
Smaragden, *adj.* σμαραγδινός, d'émeraude.
So, *pron.* ὁποῦ, qui, que.
So, *adv.* οὕτω, οὕτως, ἔτζι, ainsi, de la sorte; *conj.* ἂν, si. *int.* so! ἔτζι, τῇ ἀληθείᾳ, oui! en vérité!
So bald als, *conj.* εὐθὺς ὁποῦ, εὐθὺς ἀφ' οὗ, aussitôt que, dès que.
So daß, *c.* ὥστε, ὥστε νά, de sorte, en sorte, de manière que.
Socke, *f.*, τζουράπι κοντὸν (ὁποῦ σκεπάζει μόνον τὸ ποδάρι), chausson, *m.*
Sodbrennen, *n.*, Sod, *m.*, ξυνάδα ἢ καῦσις εἰς τὸν λάρυγγα (ὁποῦ ἔρχεται ἀπὸ τὸ στομάχι), ὁ καρδιωγμός, cardiogme, *m.*, ardeur *f.* de l'estomac, fer *m.* chaud.
Sode, Soda, *f.*, ἅλας ἐβγαλμένον ἀπὸ τὸ φυτὸν τὸ λεγόμενον κάλι, soude, *f.*
Sodomit, *m.*, ὁ σοδομίτης, παιδεραστὴς, sodomite, *m.*
Sodomiterey, *f.*, ἡ σοδομία, παιδεραστία, sodomie, *f.*
So eben, *adv.* τώρα μόνον, εὐθὺς τώρα, à l'instant, tout à l'heure.
Sofa, *m. n.*, ὁ σοφάς, sofa, sopha, *m.*
Soff, *m.*, *vulg.* (Getränk, verächtlich), τὸ (ἀχαμνὸν) πιοτὸν, (mauvaise) boisson; (das Saufen), ἡ μέθη, ivrognerie, *f.*
So gar, *adv.* προσέτι, καὶ πρὸς τούτοις, καὶ παρ' ἀπάνω, même, même aussi.
So gleich, *adv.* εὐθὺς, aussitôt, tout de suite, sur le champ.
So hin, so so, *adv.* χωρὶς ἐ-

πιμέλειαν, ἀμελῶς, ἔτζι ἔτζι, la la, tellement quellement.
Sohle, f., ἡ πατοῦνα (τοῦ ποδός), plante f., du pied; (τοῦ παπουτζιοῦ κτλ.), semelle, f.
Sohlleder, n., πετζὶ διὰ πατοῦναις, cuir m. à semelle, cuir fort.
Sohn, m., ὁ υἱός, fils, m.
So lange (als) τόσον καιρὸν, ὅσον . . ., ὅσον καιρόν, tant que.
Solcher, solche, solches, pron. τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο (— ον), τέτοιος, τέτοια, τέτοιον, tel, telle; pareil, semblable; αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, οὗτος (ἐτοῦτος), αὕτη (ἐτούτη), τοῦτο, ce, cette, lui, elle.
Solchem nach, οὕτω, κατὰ τοῦτο, ainsi, de cette manière.
Solchergestalt, adv. τοιούτῳ τρόπῳ, μὲ τέτοιον τρόπον, tellement.
Solcherley, adj. indecl. τοιαύτης λογῆς, τέτοιας λογῆς, tel, telle.
Sold, m., ὁ μισθὸς (τῶν στρατιωτῶν), solde, paye, f.
Soldat, m., ὁ στρατιώτης, soldat, m.
Soldatengeld, n., τὰ ἄσπρα ὁποῦ πληρώνουν οἱ κάτοικοι ἑνὸς τόπου διὰ τὴν ζωοτροφίαν τῶν στρατιωτῶν, subsistance, f.
Soldatenstand, m., ἡ στρατιωτικὴ στάσις, στρ. κατάστασις, état m. militaire.
Soldatisch, adj. στρατιωτικός, soldat, militaire.
Söldner, m., ὁ μισθωτός, mercenaire, m.
Sole, f., ἁλμυρὸν (πηγαδίσιον) νερόν, eau f. salée.
Soley, f., αὐγὸν μοσχευμένον εἰς ἁλμυρὸν νερόν, oeuf m. trempé dans l'eau salée.
Sollen, v. n. πρέπει, εἶναι χρέος μου νὰ, devoir; falloir; er soll reich, geizig ꝛc. seyn, λέγουσι ὅτι εἶναι πλούσιος, φιλάργυρος κτλ. on dit qu'il est riche, avare etc.
Solo, n., (εἰς τὴν μουσικήν) μέρος τι ὁποῦ παίζει ἢ τραγουδᾷ τις μόνος του, (mus.) solo; εἶδος παιγνιδιοῦ εἰς τὰ χαρτιά, quadrille (dans les cartes d'Allemagne), m.
Sommer, m., τὸ καλοκαίρι, été, m.
Sommerabend, m., καλοκαιρινὴ ἑσπέρα, soir m. d'été, soirée f. d'été.
Sommerflecke, m. pl. Sommersprossen, f. pl., ἡ τζέπραις, πικνάδαις, τὰ φάσκελα, taches de rousseur, lentilles, f. pl.
Sommerfleckig, -sprossig, adj. τζεπρός, lentilleux.
Sommergerste, f., καλοκαιρινὸν κριθάρι, (ὁποῦ σπέρνουν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ καλοκαιριοῦ), orge d'été, marsèche, f.
Sommergetreide, Sommerkorn, n., καλοκαιρινὰ γεννήματα, (ὁποῦ σπέρνουν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ καλοκαιριοῦ), mars, m. pl.
Sommerhaft, Sommerlich, adj. καλοκαιρινός, d'été, comme en été.
Sommerhaus, n., καλοκαιρινὸν ὁσπίτιον, ὅπου κατοικεῖ τις μόνον εἰς τὸ καλοκαίρι, maison f. d'été.
Sommerhitze, f., καλοκαιρινὴ καῦσις, chaleurs f. pl. d'été.
Sommerkleid, n., καλοκαιρινὸν φόρεμα, habit m. d'été.
Sommerlaube, f., καλοκαιρινὴ κληματαριά, berceau, m. s. Laube.
Sommerlehne, f., κατήφορος βουνοῦ πρὸς μεσημβρίαν, pente f. d'une montagne vers le midi.
Sommermonat, m., καλοκαιρινὸς μῆνας, mois m. d'été.
Sommernacht, f., καλοκαιρινὴ νύκτα, nuit f. d'été.
Sommern, v. i. es sommert, κάμνει καλοκαίρι, l'été commence.
Sömmern, v. a. s. Sonnen.
Sommerobst, n., καλοκαιρινὰ πωρικά, fruits m. pl. d'été.
Sommerroggen, s. Sommerkorn.
Sommertag, m., καλοκαιρινὴ ἡμέρα, jour m. d'été.
Sommervogel, m., ἡ πεταλοῦδα, papillon, m.
Sommerweizen, m., καλοκαιρινὸν σιτάρι, (ὁποῦ σπέρνουν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ καλοκαιριοῦ), froment m. d'été.
Sommerwende, f., καλοκαιρινὸν ἡλιοστάσιον, καλοκαι-

ρινὴ τροπὴ τοῦ ἡλίου, solstice m. d'été.
Sommerwetter, n., Sommerwitterung, f., καλοκαιρινὸς καιρός, temps m. d'été.
Sommerzeichen, n. pl., τὰ καλοκαιρινὰ σημεῖα τοῦ ζωδιακοῦ, (astron.) signes m. pl. d'été.
Sonach, adv. κατὰ τοῦτο, λοιπὸν, ἀκολούθως, ainsi, par conséquent.
Sonder, prp. χωρὶς, δίχα, ἄνευ, sans.
Sonderbar, adj. παράξενος, singulier, étrange.
Sonderbarkeit, f., τὸ παράξενον, singularité, f.
Sonderlich, s. Besonders.
Sonderling, m., παράξενος ἄνθρωπος, ὁποῦ ἔχει παράξεναις συνήθειαις, homme singulier, original, m.
Sondern, c. ἀλλά, mais.
Sonnabend, m., τὸ σάββατον, samedi, m.
Sonne, f., ὁ ἥλιος, soleil, m.
Sonnen, v. a. ἡλιάζω, βάνω εἰς τὸν ἥλιον, exposer au soleil, mettre au soleil.
Sonnenaufgang, m., ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου, lever m. du soleil; (Osten), ἡ ἀνατολὴ, τὸ ἀνατολικὸν μέρος, est, m. le côté de l'est.
Sonnenbahn, f., ὁ δρόμος τοῦ ἡλίου, ἡ ἐκλειπτικὴ, écliptique, f.
Sonnenblick, m., ἀκτῖνα ἡλίου ὁποῦ φαίνεται ἀπὸ τὰ σύννεφα, rayon m. du soleil (qui perce les nuages).
Sonnenblume, f., τὸ ἡλιοτρόπιον, (φυτόν), tournesol, héliotrope, m.
Sonnenfächer, m., τὸ ἀνεμιστῆρι, éventail, m.
Sonnenferne, f., (in der Sternkunde), τὸ ἀφήλιον, (εἰς τὴν ἀστρονομίαν), (astron.) aphélie, m.
Sonnenfinsterniß, f., ἔκλειψις ἡλίου, éclipse f. de soleil.
Sonnenflecken, m. pl., μαῦρα σημεῖα (ὁποῦ φαίνονται ἐνίοτε) εἰς τὸν ἥλιον, taches f. pl.
Sonnenglanz, m., ἡ λάμψις τοῦ ἡλίου, clarté, splendeur f. du soleil.
Sonnenhitze, -wärme, f., καῦσις τοῦ ἡλίου, ardeur, chaleur f. du soleil.
Sonnenhut, m., σκιάδιον ἀπὸ ἄγυρα, capeline, f.
Sonnenjahr, n., ὁ ἡλιακὸς χρόνος, (ὁποῦ ἔχει 365 ἡμέρας), année f. solaire chaleur f. du soleil.
Sonnenklar, adj. σαφέστατος, φανερώτατος, clair comme le jour.
Sonnenlicht, n., τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, lumière f. du soleil.
Sonnenmonat, m., ἡλιακὸς μῆνας, mois m. solaire.
Sonnennähe, f., (in der Sternkunde), (ἀστρον.) τὸ περιήλιον, (astron.) périhélie, m.
Sonnenregen, m., βροχὴ εἰς καιρὸν ὅπου λάμπει καὶ ὁ ἥλιος, pluie f. accompagnée de soleil.
Sonnenreich, adj. ὁποῦ ἔχει πολὺν ἥλιον, exposé au soleil.
Sonnenring, m., εἶδος ὡρολογίου ἡλιακοῦ, στεφάνι μὲ μίαν τρύπαν ὁποῦ δεικνύει τὰς ὥρας εἰς καιρὸν ὅπου λάμπει ὁ ἥλιος, anneau m. solaire.
Sonnenscheibe, f., ὁ δίσκος, ἡ σφαῖρα τοῦ ἡλίου, disque m. du soleil.
Sonnenschein, m., ὁ (λάμπων) ἥλιος, clarté, lumière f. du soleil; es ist (oder: wir haben) Sonnenschein, εἶναι ἥλιος, ἔχομεν ἥλιον, il fait du soleil.
Sonnenschirm, m., ἡ ὀμβρέλλα (κατὰ τοῦ ἡλίου), parasol, m.
Sonnenschuß, m., Sonnenkoller, m., ζάλη τῶν ἀλόγων ἀπὸ τὴν καῦσιν τοῦ ἡλίου, vertigo, m.
Sonnenstich, m., φλόγωσις τοῦ ἐγκεφάλου ἀπὸ την καῦσιν τοῦ ἡλίου, coup m. de soleil.
Sonnenstäubchen, n., λεπτότατος κονιορτὸς ὁποῦ φαίνεται ὅταν λάμπῃ ὁ ἥλιος, poussière f. éclairée par un rayon du soleil; τὸ ἄτομον, atome, m.
Sonnenstrahl, m. ἀκτῖνα ἡλίου, rayon m du soleil.
Sonnenstraße, f., s. Sonnenbahn.
Sonnenuhr, f., ὡρολόγιον ἡλιακόν, cadran m. solaire.
Sonnenuhrkunst, f., ἡ γνωμονική, gnomonique, f.
Sonnenuntergang, m., ἡ δύσις (βασίλευσις) τοῦ ἡλίου, coucher m. du soleil; (Westen), ἡ δύσις, τὸ δυτικὸν μέρος, l'ouest, m. le côté de l'ouest.

Sonnenwende, *f.*, τὸ ἡλιοστάσιον, ἡ τροπὴ τοῦ ἡλίου, solstice, *m.*
Sonnenzeiger, =weiser, *m.*, s. Sonnenuhr: (Zeiger an der Sonnenuhr), ὁ δείκτης, ἡ βελόνη εἰς τὸ ἡλιακὸν ὡρολόγιον, gnomon, style, *m.*
Sonnenzirkel, *m.*, (in der Kalenderrechnung), ὁ ἡλιακὸς κύκλος, (μία περίοδος 28 χρόνων), cycle *m.* solaire.
Sonnett, *n.*, εἶδος ποιήματος ἀπὸ δεκατέσσαρας στίχους εἰς δύο τετράστιχα, καὶ εἰς δύο τρίστιχα, sonnet, *m.*
Sonnicht, *adj.* ὁποῦ ἔχει πολὺν ἥλιον, exposé au soleil.
Sonntag, *m.*, ἡ κυριακή, dimanche, *m.*
Sonntägig, *adj.* τῆς κυριακῆς, ὁποῦ γίνεται τὴν κυριακήν, de, du dimanche.
Sonntäglich, *adj.* ὁποῦ γίνεται κάθε κυριακήν, qui se fait tous les dimanches. *adv.* κάθε κυριακήν, tous les dimanches.
Sonntagsbuchstabe, *m.*, τὸ γράμμα εἰς τὸ ἡμερολόγιον ὁποῦ σημειώνει τὴν κυριακήν, lettre *f.* dominicale.
Sonntagskind, *n.*, παιδὶ γεννημένον τὴν κυριακήν, celui qui est né le dimanche; (μεταφ.) ἄνθρωπος ὁποῦ ἔχει καλὴν τύχην εἰς ὅλα, *fam.* fils *m.* aîné de la fortune.
Sonntagskleid, *n.*, φόρεμα διὰ τὴν κυριακήν, habit *m.* des dimanches.
Sonst, *adv.* ἄλλοτε, ἀλλέως, autrement, sinon; περιπλέον, πρὸς τούτοις, d'ailleurs; (ehedem), πρὸ τοῦ, autrefois; (übrigens), τὸ ἐπίλοιπον, au reste.
Sonstig, *adj.* ἄλλος, ἐπίλοιπος, autre.
Sophist, *m.*, ὁ σοφιστής, sophiste, *m.*
Sophisterey, *f.*, τὸ σόφισμα, τὸ σοφίσματα, sophistiquerie, *f.*
Sophistisch, *adj.* σοφιστικός, sophistique.
Sorge, *f.*, ἡ φροντὶς, φροντίδα, soin; souci, *m.*; ἀνησυχία, σύγχυσις, inquiétude, peine, *f.*
Sorgen, *v. n.* φροντίζω, avoir soin, prendre soin (de q.); s. auch Besorgen.
Sorgenfrey, Sorgenlos, *adj.* ἀφρόντιστος, ἐλεύθερος ἀπὸ φροντίδα, sans souci.
Sorgenvoll, *adj.* πλήρης φροντίδος, ὁποῦ ἔχει πολλὰς φροντίδας, plein de souci, soucieux.
Sorgenstuhl, *m.*, *fam.* μεγάλον σκαμνὶ δι' ἀνάπαυσιν, fauteuil, *m.*
Sorgfalt, *f.*, ἡ ἐπιμέλεια, προσοχή, soin, *m.*, attention, *f.*
Sorgfältig, Sorgsam, *adj.* ἐπιμελής, προσεκτικός, soigneux, attentif; *adv.* μὲ ἐπιμέλειαν, μὲ προσοχήν, soigneusement, avec attention.
Sorglich, s. Sorgfältig.
Sorglos, *adj.* ἀμελής, sans souci, insouciant.
Sorglosigkeit, *f.*, ἡ ἀμέλεια, incurie, insouciance, *f.*
Sorgsam, =samkeit, *f.*, s. Sorgfältig, Sorgfalt.
Sorte, *f.*, τὸ εἶδος, (σόρτον), sorte, espèce, *f.*
Sortiment, *n.*, συλλογὴ πραγμάτων ὁποῦ ἁρμόζουν μαζύ, assortiment, *m.*
Sortiren, *v. n.* ἐκλέγω, διαλέγω πράγματα ὁποῦ ἁρμόζουν μαζύ, assortir.
†Sothanig, s. Solcher.
So sehr, *adv.* τόσον, tant, tellement; so viel, τόσον πολύ, tant; so viel (als), ὅσον, autant que; so viel ich weiß, ὅσον ἠξεύρω ἐγώ, à ce que je sais.
Souverain, *m.*, (franz.) s. Beherrscher, Herrscher.
Souverain, (franz.), *adj.* ἀνεξήρτητος, souverain, indépendent.
Souverainetät, *f.*, (franz.) s. Oberherrschaft.
So wohl — als, *conj.* τόσον — ὅσον, οὐχὶ μόνον, ἀλλὰ καί, tant . . . que, aussi bien . . . que; non seulement . . . mais.
Spadille, *f.*, τὸ ἄσο (ὁ ἄσος) εἰς τὰ μπαστούνια (εἰς τὰ χαρτιὰ διὰ παιγνίδι), spadille, *m.*
Spähen, *v. n.* ἐρευνῶ παραμονεύω, épier; guetter.
Späher, *m.*, ὁ κατάσκοπος, (σπιοῦνος, ἰταλ.), espion, *m.*
Spalier, *n.*, ἀράδα δένδρων τῶν ὁποίων τὰ κλωνάρια εἶναι ἐκτεταμένα εἰς τὸν τοῖχον ἑνὸς ὁσπιτιοῦ, espalier, *m.*

Spalieren, v. n. ἐκτείνω τὰ κλωνάρια ἑνὸς δένδρου ἐπάνω εἰς τὸν τοῖχον ἑνὸς ὀσπιτιοῦ, mettre en espalier.

Spalt, m, Spalte, f., τὸ σχίσιμον, ἡ σχισμάδα, fente, crevasse, f.; Spalte (auf einer Blattseite), σελίδα χωρισμένη εἰς δύο, τρία κτλ. μέρη, colonne (dans une page), f.

Spalten, v. a. σχίζω, χωρίζω εἰς δύο, fendre. v. n. auch sich —, v. n. σχίζομαι, χωρίζομαι εἰς δύο, se fendre.

Spaltig, adj. σχισμένος, ὁποῦ ἔχει πολλαῖς σχισμάδαις, qui a des fentes.

Spaltung, f., τὸ σχίσιμον, action f. de fendre; (μεταφ.) ἡ διχόνοια, scission, f.; (in der Kirche), τὸ σχίσμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, schisme, m.

Spalze, f., λεπτωτάτη φλοῦδα (οἷον· ἀπὸ μερικὰ ὄσπρια ἢ γεννήματα), balle, f.; Spalzen, pl., οἱ ἀθέρες τοῦ ἀσταχύου, barbes des épis, pailles, f. pl.

Span, m., ἡ σχίδη, σχίζα, λεπτὸν κομμάτι ξύλου σχισμένον, copeau, éclat, m.; bûchette; planure, f.

Spanbett, n., τὸ κρεββάτι (ξύλινον), bois m. de lit.

Spanferkel, m., τὸ γουρουνόπουλον, cochon m. de lait.

Spange, f., τὸ θηλυκοτήριον, ἡ βοῦκλα, agrafe, f.; (Armspange), τὸ ψέλλιον, περιβραχιόνιον, στεφάνι διὰ στολισμὸν τοῦ χεριοῦ, bracelet, m.

Spängler, m., s. Klempner.

Spangrün, adj. πράσινος ἀπὸ τὸν χαλκοῦ, ἀπὸ γιαμα, vert de gris; s. Grünspan.

Spanisch, adj. ἰσπανικὸς, (σπανιόλικος), espagnol; das kommt ihm spanisch vor, τὸν φαίνεται παράξενον, ἀσυνήθιστον, δύσκολον, cela lui parait étrange; eine spanische Wand, τὸ παραπέτασμα, ὁ περδές, paravent, m.; spanische Reiter, m. pl., τὸ παρκάνι, ξύλα σταυρωτὰ βαλμένα νὰ ἐμποδίσουν τὸ ἱππικὸν τοῦ ἐχθροῦ, chevaux m. pl. de frise; spanische Schritte machen, περιπατῶ ὑπερήφανα, μὲ ὑπερήφανον τρόπον, marcher à pas comptés (mesurés).

Spann, m, τὸ ἄνω μέρος τοῦ ποδὸς (ὅπου εἶναι ἡ κλείδωσις), coude-pied, m.

Spannader, f., τὸ νεῦρον, nerf, m.

Spanndienst, m., Spannfrohne, f., ἀγγαρειά ὁποῦ γίνεται δουλεύωντας μὲ τὸ ἁμάξι, corvée f. avec attelage.

Spanne, f., ἡ πιθαμὴ, σπιθαμὴ, empan, palme, m.

Spannen, v. a. τεντώνω, ἐκτείνω, tendre, tirer; Pferde —, ζεύγω ἄλογα, atteler des chevaux; (von Schuhen, Stiefeln), θλίβω, σφίγγω, ζουλήγω, serrer, gêner. v. n. μετρῶ μὲ τὴν σπιθαμὴν, mesurer, par empan; auf etwas, προσέχω εἴς τι, écouter qc. avec attention, être très-attentif à qc.; gespannt seyn mit einem, εἶμαι εἰς διχόνοιαν μὲ τινά, ἔχω ἔχθραν, διαφοράν, n'être pas d'accord, être brouillé avec q.

Spanner, m., ἐκεῖνος ὁποῦ τεντώνει τὰ τόξα (ὅταν ῥίπτουν εἰς ἕνα σημεῖον), celui qui bande les arbalètes; ἐργαλεῖον διὰ τέντωσιν τῶν μεγάλων τόξων, clef f. pour bander les arbalètes.

Spannkette, f., ἀλυσίδα μὲ τὴν ὁποίαν δένουν τὰ ποδάρια τῶν ἀλόγων εἰς τὴν βοσκὴν, entraves (de fer) f. pl. (pour les chevaux).

Spannkraft, f., ἡ ἐλαστικὴ δύναμις, élasticité, f.

Spannagel, m., ὁ πάσσαλος ὁποῦ συνάπτει τὸ τιμόνι καὶ τοὺς ἐμπροσθινοὺς τροχοὺς μὲ τὸ ἁμάξι, clavette, f.

Spannriemen, m., s. Knieriemen.

Spannstrick, m., σχοινὶ μὲ τὸ ὁποῖον δένουν τὰ ποδάρια τῶν ἀλόγων εἰς τὴν βοσκὴν, entraves f. pl. (pour les chevaux).

Sparbüchse, f., ἡ ἄρκλα (κουτὶ εἰς τὸ ὁποῖον μαζώνουν ἄσπρα διὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ, ἢ καὶ διὰ καιρὸν ἀνάγκης), tire-lire, cachemaille, f.

Sparen, v. a. φείδομαι, προφυλάγω, μαζώνω ὀλίγον κατ' ὀλίγον, οἰκονομῶ καλά, ménager, épargner; nicht sparen, nicht schonen (Geld, Mühe 2c.), δὲν φείδομαι, δὲν λυποῦμαι (τὰ ἄσπρα,

τὸν κόπον κτλ.), ne pas épargner (l'argent, la peine etc.); s. auch Aufsparen, Versparen.

Sparer, m., ὁ φειδωλὸς, καλὸς οἰκονόμος, ménager, économe, m.

Spargel, m., τὸ σπαράγγι, ὁ ἀσπάραγος, asperge, f.

Spargelbeet, n., πρασιὰ φυτευμένη μὲ σπαράγγια, planche f. d'asperges.

Spargelkohl, m., τὰ λαχανοβλάσταρα, κουνουπίδια, brocoli, m.

Spärlich, adj. ὀλίγος, μέτριος, frugal, maigre.

Sparpfennige, m. pl., ἄσπρα φυλαγμένα διὰ καιρὸν ἀνάγκης, argent m. de reserve.

Sparren, m., μεγάλη γρεντὰ ὁποῦ ὑποστηρίζει τὴν στέγην, chevron, m.; er hat einen Sparren, er hat einen Sparren zu viel, εἶναι κομμάτι τρελὸς, δὲν εἶναι καλὰ εἰς τὰς φρένας του, il a un coup de hache.

Sparrenkopf, m., ὁ πρόβολος, ἡ ἄκρα τῆς γρεντᾶς ὁποῦ ἐβγαίνει ἔξω ἀπὸ τὸν τοῖχον, (archit.) modillon, m.

Sparrwerk, n., ὅλοι οἱ δοκοὶ (ὅλαις αἱ γρενταῖς) ὁποῦ βαστοῦν τὴν σκέπην, chevrons, m. pl.

Sparsam, adj. φειδωλὸς καλὸς οἰκονόμος, μέτριος εἰς τὰ ἔξοδά του, menager, économe, épargnant; (nicht dicht), ἀραιός, rare (qui n'est pas épais).

Sparsamkeit, f., ἡ φειδωλότης, καλὴ οἰκονομία, épargne, économie, f., ménage, m.

Spaß, m., ὁ ἀστεϊσμὸς, τὸ μέτωρον, (ὁ χωρατᾶς, τουρκ.), plaisanterie, raillerie, f., badinage, m.

Spaßen, v. n. ἀστεΐζομαι, μετωρεύομαι, (χωρατεύω), plaisanter, railler, badiner.

Spaßhaft, adj. ἀστεῖος, γελοιώδης, (χωρατευτικός), plaisant, railleur, badin; πρόθυμος εἰς τὸ νὰ ἀστεΐζηται, qui aime à plaisanter, à badiner.

Spaßhaftigkeit, f., ἡ ἀστειότης, plaisanterie, f.

Spaßvogel, m., ἕνας ἀστεῖος, γελωτοποιός, plaisant, m.

Spät, adj. ἀργός, tardif; adv. ἀργά, tard.

Spatel, m., κουτάλα ἁπλωτὴ (τοῦ ἀποθηκάρου), spatule, f.

Spaten, m., τὸ λισγάρι, τζαπί, bêche, f.

Spath, m., (Mineral), πέτρα τις μαύρη ὁποῦ εὔκολα τρίβεται, (minér.) spath, m.

Spath, m., (Pferdekrankheit), πρίσμα εἰς τὴν κλείδωσιν τῶν ποδῶν τοῦ ἀλόγου, éparvin (maladie f. de chevaux), m.

Spätjahr, n., τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου, arrière-saison, f.

Spätobst, n., τὰ ὄψιμα πωρικά, fruits m. pl. tardifs.

Spaz, m., τὸ σπουργίτι, σπουρίτι, moineau, m.

Spazieren, v. n. πηγαίνω, aller; spazieren gehen, κάμνω περιδιάβασιν, πηγαίνω σεργιάνι, se promener; spazieren reiten, fahren, κάμνω σεργιάνι καβάλα, μὲ ἁμάξι, se promener à cheval, en carrosse.

Spazierfahrt, f., σεργιάνι μὲ ἁμάξι ἢ μὲ βάρκαν, promenade f. en carrosse ou en bateau.

Spaziergang, m., ἡ περιδιάβασις, (τὸ σεργιάνι, τουρκ.), promenade, f.

Spazierreise, f., ταξίδι διὰ σεργιάνι, voyage m. de plaisir.

Spazierritt, m., καβαλίκευμα διὰ σεργιάνι, σεργιάνι ὁποῦ γίνεται καβάλα, promenade à cheval, cavalcade.

Spazierstock, m., ἡ ῥάβδος, τὸ μπαστοῦνι, δεκανίκι, badine, canne, f.

Specht, m., ὁ δρυοκολάπτης, καρυδοφάγος, (πουλλί τι εἰς τὰ δάση), pic (oiseau), m.

Species, f. pl., (lat.), τὸ εἶδος, espèce, f.; die Species (bey den Apothekern), τὰ διάφορα εἴδη φυτῶν κτλ. ὁποῦ ἐμβαίνουν εἰς ἕνα ἰατρικόν, drogues simples, espèces, f. pl.; (in der Rechenkunst) die vier Species, τὰ τέσσαρα εἴδη τῆς ἀριθμητικῆς, les quatre premières règles de l'arithmétique.

Speciesducaten, m., ἕνα φλουρί, φλωρίον, (τὸ νόμισμα, ἢ μονέδα καὶ ὄχι μόνον ἡ τιμή), un ducat en espèces.

Speciesthaler, m., ἕνα σπέιζιες, (μεγάλον ταλήριον ὁποῦ ἀξίζει ἕνα κοινὸν ταλήριον

καὶ ὀκτὼ γροσσίκια), un écu (rixdaler) en espèces.
Specification, f., s. Verzeichniß.
Specificiren, v. a. γράφω, καταγράφω, γράφω ἕνα ἀπὸ ἕνα, spécifier.
Specifisch, (lat.), adj. εἰδικὸς, ἀνήκων εἰς τὸ εἶδος, spécifique.
Specificum, n., (lat.), εἰδικὸν ἰατρικόν, (méd.) un spécifique.
Speck, m., τὸ λαρδὶ, ὁ παστός, lard, m.
Speckbauch, m., παχεῖα κοιλία, ventre m. bien garni de graisse.
Speckfett, adj. πολλὰ παχὺς, παχύτατος, gras à lard, fort gras.
Speckgeschwulst, f., στεάτωμα, stéatôme, m.
Speckhals, m., παχὺς λαιμός, cou m. très-gras.
Speckhändler, m., ἀλλαντοπώλης (ὁποῦ πωλεῖ λουκάνικα, παστὸν κτλ., charcutier, m.
Speckkuchen, m., πήτα μὲ λαρδὶ, μὲ παστόν, gâteau m. au lard.
Speckschwarte, f., πετζὶ ἀπὸ τὸ λαρδὶ, ἀπὸ τὸν παστόν, couenne f. de lard.
Speckseite, f., ἕνα ἀκέραιον κομμάτι λαρδὶ, (ἀπὸ τὴν πλάτην τοῦ γουρουνιοῦ ἕως τὸ μηρί), flèche f. de lard.
Speckstein, m., ὁ στεατίτης, λίθος τις, stéatite, f.
Spectakel, m., (Schauspiel), τὸ θέαμα, spectacle, m.; fam. der Spectakel, (für: Lärm), ὁ θόρυβος, κτύπος, φωναῖς, κραυγαῖς, vacarme, tapage, m.
Speculant, m., ὁ ἔχων σκοπὸν νὰ κερδήσῃ, ὁ λογαριάζων τοὺς τρόπους πῶς νὰ κερδήσῃ πολύ, spéculateur, m.
Speculation, f., ἡ φιλοσοφικὴ σκέψις, ἔρευνα, θεώρησις, spéculation f. (philosophique); (kaufmännische Speculation), σκοπὸς ἢ πλάνος διὰ κέρδος, (κοινῶς· σπεκουλατζιόνι), spéculation (en affaires de commerce).
Speculativ, adj. σκεπτικὸς, θεωρητικός, (philos.) spéculatif; (bey Kaufleuten), ὁποῦ στοχάζεται νὰ κερδήσῃ, ὁποῦ ἠξεύρει τοὺς τρόπους πῶς νὰ κερδήσῃ πολύ, (commerc.) spéculatif.
Speculiren, v. n. σκέπτομαι, ἐρευνῶ, συλλογίζομαι, (philos.) spéculer, penser, philosopher; (bey Kaufleuten), στοχάζομαι πῶς νὰ κερδήσω, κάμνω πλάνον διὰ κέρδος, (comm.) spéculer.
Spediren, v. a. στέλλω (πρᾶγμα), expédier, envoyer.
Spediteur, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φροντίζει τὸ στάλσιμον τοῦ πράγματος, (ὁ σπεδιτόρος, ἰταλ.), expéditeur, commissionnaire, m.
Spedition, f., τὸ στάλσιμον (τῶν πραγμάτων), expédition, f., renvoi, m.
Speer, m., ἡ λόγχη, lance, f.
Speiche, f., ἡ ἀκτῖνα τοῦ τροχοῦ, rais, m.
Speichel, m., τὸ σίαλον, σάλιον, τὰ σάλια, salive, f.
Speichelcur, f., ὁ πτυαλισμὸς, ἰάτρευσις διὰ μέσου ἐκροῆς τοῦ σιάλου, salivation, f.
Speicheldrüse, f., ἀδὴν σιαλώδης, βαλανίδιον εἰς τὸ στόμα ὁποῦ ἐβγάζει τὰ σάλια, glande f. salivaire.
Speichelfluß, m., ὁ πτυαλισμὸς, σιαλισμὸς, (πάθος εἰς τὸ ὁποῖον τὰ σάλια τρέχουν ἀκατάπαυστα), flux m. de bouche, salivation, f.
Speichellecker, m., fam. ταπεινὸς κολακευτής, adulateur.
Speicheln, v. n. σαλιώνω, ἐβγάζω πολλὰ σάλια ἀπὸ τὸ στόμα, saliver.
Speicher, m., τὸ σιτοφυλάκιον, τὸ ἀμπάρι, grenier, m.
Speise, f., τὸ φαγητὸν, φαγί, nourriture, f., manger, m.
Speiler, m., ξυλαράκι, brochette, f.
Speilern, v. a. στερεώνω τὸ ψητὸν μὲ ξυλαράκια, brochetter, attacher avec des brochettes.
Speisehaus, n., τὸ ξενοδοχεῖον ὅπου γευματίζουν καὶ δειπνοῦν, (κοινῶς· τὸ βίρτι), auberge, f.
Speisekammer, f., κελλάριον, τόπος ὅπου φυλάττουν τὰ φαγητά, garde-manger, m., dépense, f.
Speisemeister, m., ὁ ἐπιστάτης εἰς τὰ φαγητά, dépensier, m.
Speisen, v. n. τρώγω, manger; γευματίζω, dîner; δειπνῶ, souper. v. a. ἔχω ξενοδοχεῖον, δίδω γεῦμα ἢ δεῖπνον διὰ μίαν διωρισμένην

πληρωμήν, tenir table, traiter, être restaurateur; (ernähren), τρέφω, δίδω φαγί, nourrir, donner à manger.

Speiseröhre, f., ὁ οἰσοφάγος, (τὸ μέρος τοῦ λάρυγγος διὰ μέσου τοῦ ὁποίου τὸ φαγὶ ἐμβαίνει εἰς τὸ στομάχι), conduit m. alimentaire, oesophage, m.

Speisesaal, m., σάλα διὰ γεῦμα καὶ δεῖπνον, salle f. à manger.

Speiseschrank, m., ντουλάπι εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν τὰ φαγητά, garde-manger, m.

Speisewein, m., κοινὸν κρασὶ ὁποῦ βάνουν εἰς μερικὰ φαγητά, vin ordinaire (pour apprêter quelques mets).

Speisewirth, m., ὁ ξενοδόχος, εἰς τὸν ὁποῖον γευματίζουν καὶ δειπνοῦν μὲ διωρισμένην πληρωμήν, (ὁ βίρτης), traiteur, restaurateur, m.

Speisezimmer, n., ὀνδὰς διὰ γεῦμα καὶ δεῖπνον, chambre f. à manger.

Spelz, m., εἶδος σίτου ὅμοιον μὲ τὸ βρόμι, épeautre, m.

Spelze, f. Spalze.

Spende, f., ἡ ἐλεημοσύνη, διαμοίρασις τῆς ἐλεημοσύνης, distribution f. d'aumônes; τὸ χάρισμα, δῶρον, fig. présent, m.

Spenden, v. a. (poet.), χαρίζω, donner (libéralement).

Spendiren, v. a. χαρίζω, fam. donner, faire de présents; daran —, ἐξοδεύω, employer, mettre (de l'argent à quelque entreprise).

Sperber, m., τὸ ἱεράκι, γιεράκι, épervier, m.

Sperberbaum, m., ἡ σουρβιά, (δενδράκι), cormier, sorbier, m.; =beere, f., σοῦρβον, οὖον, corme, m. sorbe, f.

Sperling, m., τὸ σπουργίτι, σπουρίτι, moineau, passereau, m.

Sperrbaum, m., s. Schlagbaum.

Sperre, f., τὸ ἐμπόδιον (νὰ μὴν ἔμβῃ πρᾶγμα κτλ. εἰς ἕναν τόπον), interdiction, prohibition, f.; (der Räder am Wagen), τὸ δέσιμον τῶν τροχῶν εἰς τὸ ἁμάξι, enrayure (des roues), f.

Sperren, v. a. (verschließen), κλείω, σφαλίζω, écarter, étendre; (aussperren), ἐκτείνω, ἐξαπλώνω, fermer, boucher; einen Weg —, ἐμποδίζω ἕναν δρόμον, bacler, barricader (un chemin.); (die Räder am Wagen), δένω τοὺς τροχοὺς εἰς τὸ ἁμάξι νὰ μὴ γυρίσουν, enrayer (une roue); sich —, ἐναντιώνομαι, διαφεντεύομαι, résister, se défendre.

Sperren, n., Sperrung, f., τὸ σφάλισμα, action f. de fermer; τὸ ἐμπόδιον (μάλιστα τῶν ξένων πραγμάτων), prohibition, f.

Sperrkette, f., s. Hemmkette.

Sperrig, adj. ἐκτεταμμένος, ἐξαπλωμένος, πλατύς, φαρδύς, diffus, étendu.

Sperrweit, adv. ὀλανοικτά, tout-ouvert.

Spesen, f., (pl. f.) τὰ ἔξοδα (τοῦ φορτώματος, τοῦ σταλσίματος κτλ. τῶν πραγμάτων), frais, dépens, m.

Speyen, v. n. et a. πτύω, (φτυῶ), cracher; (sich erbrechen), ξερνῶ, vomir, rendre gorge.

Speyen, n., τὸ πτύσιμον, (φτύσιμον), crachement, m.; τὸ ξέρασμα, vomissement, m.

Speyerling, Speyerbaum, m., s. Sperberbaum.

Spezerey, f., τὰ ἀρώματα, τὰ εὐώδη ἢ μυριστικὰ πράγματα, épicerie, f., drogues, f. pl.

Spezereyhändler, m., ὁ ἀρωματοπώλης, (μπακάλης), épicier; droguiste, m.

Sphäre, f., ἡ σφαῖρα, sphère, f.

Sphärisch, adj. σφαιρικός, sphérique.

Spiauter, m., s. Zink.

Spicken, v. a. βάνω λαρδί, λαρδώνω, larder, piquer; den Beutel —, γεμίζω τὴν σακκοῦλαν μου (μάλιστα μὲ ἄδικα κέρδη),

Spicknabel, f., βελόνη διὰ τὸ λάρδωμα, lardoire, f.

Spiegel, m., ὁ καθρέπτης, (καθρέφτης), τὸ κάτοπτρον, miroir, m. glace, f.

Spiegelfechten, n., (μεταφ.) ἡ ὑπόκρισις, προσποίησις, feinte, grimace, f.

Spiegelfernrohr, n., τηλεσκόπιον κατοπτρικόν, téle-

scope catoptrique ou de réflexion.
Spiegelglas, n., γυαλὶ διὰ καθρέπτην, glace f. du miroir, verre m. fin.
Spiegelglatt, adj. ἴσιος, γλυστερός ὡσὰν τὸν καθρέπτην, uni, poli comme la glace.
Spiegelkunde, Spiegellehre, f., (Katoptrik), ἡ κατοπτρική, catoptrique, f.
Spiegelmacher, m., ὁ καθρεπτοποιὸς, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει καθρέπτας, miroitier, m.
Spiegeln, v. n. γυαλίζω, briller, luire; sich —, κατοπτρίζομαι, φαίνομαι εἰς τὸν καθρέπτην, se mirer; — an etwas, an einen, (μεταφ.) λαμβάνω παράδειγμα, σωφρονίζομαι μὲ τὸ παράδειγμα τινός, prendre exemple sur qc., sur q.
Spiegelrahmen, m., τὸ περιθώριον τοῦ καθρέπτου, cadre m. de miroir.
Spiegelscheibe, f., γυαλὶ γυαλιστὸν διὰ καθρέπτην ἢ διὰ παράθυρον, glace f. de miroir.
Spiegelstein, m., ὁ κατοπτρικὸς λίθος, (λίθος τις συνθεμένος ἀπὸ στρώματα λεπτὰ καὶ γυαλιστά), pierre f. spéculaire.
Spiegelzimmer, n., ὀνδᾶς τοῦ ὁποίου οἱ τοῖχοι εἶναι σκεπασμένοι μὲ καθρέπταις, appartement m. tout garni de glaces.
Spieke, f., ἡ νάρδος, (φυτὸν εὐῶδες), aspic, m.; Spiekenarde, f., νάρδος ἰταλική, spicanard, nard m. italien.
Spiekö̈hl, n., τὸ ναρδόλαδον, huile f. d'aspic.
Spiel, n., τὸ παιγνίδι, jeu, m.; das Spiel rühren, (bey den Soldaten), κτυπῶ τὰ τύμπανα, (εἰς τοὺς στρατιώτας), (milit.) battre le tambour; mit klingendem Spiele, μὲ στρατιωτικὴν μουσικὴν, (παίζωντας τὰ μούσικα), tambour battant.
Spielart, f., τρόπος παιγνιδιοῦ, manière f. de jouer; (von Thieren), διάφορον εἶδος, διαφορὰ εἰς ἕνα εἶδος (τῶν ζώων), variété (se dit des animaux), f.
Spielen, v. a. et n. παίζω, jouer; (in der) Karte, Schach ꝛc. —, παίζω τὰ χαρτιὰ, τὸ σαντρὰτζ κτλ. jouer aux cartes, aux échecs etc.; ein Instrument —, παίζω ἕνα μουσικὸν ὄργανον, jouer d'un instrument.
Spielen, n., τὸ παίζειν, (τὸ παίξιμον), action f. de jouer.
Spielend, adj. παίζωντας, en jouant; χωρὶς κανέναν κόπον, sans aucune peine.
Spieler, m., παιγνιδιάρης, joueur, m.
Spielerey, f., παιγνίδι, μικροπρεπὲς πρᾶγμα, jeu, badinage, m.
Spielgeld, n., ἄσπρα διὰ τὸ παιγνίδι, argent n., pour le jeu; ἄσπρα ὁποῦ ἐκέρδησέ τις εἰς τὸ παιγνίδι, argent gagné au jeu.
Spielgenoß, -gesell, m., ὁ σύντροφος εἰς τὸ παιγνίδι, compagnon n. de jeu.
Spielglück, n., (καλὴ) τύχη εἰς τὸ παιγνίδι, chance, bonheur m. au jeu.
Spielhaus, n., ὀσπίτιον ὅπου παίζουν χαρτιὰ κτλ., jeu, brelan, tripot, m.
Spielkarten, f. pl., χαρτιὰ διὰ παιγνίδι, cartes f. pl. à jouer.
Spielmann, m., ὁ (κοινὸς) μουσικός, fam. ménétrier, m.; (Spielleute, f.), (οἱ κοινοὶ) μουσικοί, pl. violons, m. pl.
Spielraum, m., τόπος διὰ κίνησιν (μάλιστα τῶν τροχῶν μιᾶς μηχανῆς κτλ.), jeu, m. (des roues d'une machine etc.)
Spielsachen, f. pl. πράγματα διὰ παιγνίδι τῶν παιδιῶν, τὰ παιγνίδια, jouets, joujoux, m. pl.
Spielschuld, f., χρέος ὁποῦ γίνεται εἰς τὸ παιγνίδι, dette f. de jeu.
Spielstunde, f., ἡ ὥρα τοῦ παιγνιδιοῦ, heure f. du jeu.
Spielsucht, f., ὑπερβολικὴ ἐπιθυμία διὰ τὸ παιγνίδι, passion f. pour le jeu.
Spieltisch, m., τράπεζα διὰ παιγνίδι, table f. à jouer.
Spieluhr, f., ὥρα ὁποῦ παίζει μουσικὸν ὄργανον, (οἷον φλαοῦταν κτλ.), horloge f. à carrillon.

Spielwerk, *n.*, παιγνίδι, μικροπρεπὲς πρᾶγμα, εὐκολώτατον πρᾶγμα, jouet, joujou; jeu, *m.*
Spielzeug, *n.*, τὰ πράγματα διὰ τὸ παιγνίδι τῶν μικρῶν παιδιῶν, τὰ παιγνίδια, jouets, *m. pl.*, babioles, *f. pl.*
Spierlingsbaum, s. Sperberbaum.
Spieß, *m.*, ἡ λόγχη, τὸ κοντάρι, pique, lance, *f.*; (Bratspieß), ἡ σοῦβλα, σοῦγλα, broche, *f.*
Spießbock, *m.*, (bey den Jägern), ἐλάφι ἑνὸς χρόνου, (chass.) broquart, *m.*
Spießbürger, *m.*, *fam.* πολίτης κατὰ τὸν παλαιὸν τρόπον, πολίτης ἁπλὸς καὶ ἀκαλλώπιστος, (par mépris) simple bourgeois, *m.*
Spießen, *v. a.* τρυπῶ μὲ κοντάρι, enferrer; (als Strafe), παλουκώνω, empaler.
Spießer, *m.*, s. Spießhirsch.
Spießgerte, *f.*, s. Spießruthe.
Spießgesell, *m.*, (ὁ συστρατιώτης) ὁ σύντροφος (εἰς κλέπτας μάλιστα), συνένοχος, camarade; complice, *m.*
Spießglas, *n.*, Spießglanz, *m.*, τὸ ἀντιμώνιον, στίμμι, antimoine, *m.*
Spießhirsch, Spießer, *m.*, (bey den Jägern), νέον ἐλάφι, ὁποῦ ἔχει τὰ πρῶτα κέρατα, daguet, *m.*
Spießgerte, Spießruthe, *f.*, βέργα λεπτή, baguette, houssine, *f.*; Spießruthen laufen, ἀπερνῶ ἀπὸ ταῖς βέργαις (τιμωρία ὅπου ὁ καταδικασμένος ἀπερνᾷ γυμνὸς ἕως τὸ ζωνάρι μεταξὺ εἰς δύω ἀράδαις στρατιωτῶν οἱ ὁποῖοι τὸν δέρνουν μὲ βέργαις), passer par les baguettes.
Spille, *f.*, τὸ ἀδράκτι, ἀδράχτι, ἡ ῥόκα, fuseau, *m.* (Winde), s. Winde.
Spilling, *m.*, εἶδος ἀπὸ δαμάσκηνα κίτρινα, mirabelle, *f.*
† Spillmage, *m.*, ὁ συγγενὴς ἐκ μέρους τῆς μητρὸς ἢ τῆς γυναῖκας, parent du côté de la mère ou de la femme.
Spinat, *m.*, τὸ σπανάκι, épinards, *m. pl.*
Spindel, *f.*, τὸ ἀδράκτι, ἀδράχτι, ἡ ῥόκα, fuseau, *m.*; ξύλον στρογγυλὸν, σίδηρον στρογγυλόν, pièce *f.* ronde de bois, de fer.
Spinell, *m.*, εἶδος ῥουμπινιοῦ ἀνοικτοκοκκίνου, rubis *m.* spinelle.
Spinett, *n.*, ὄργανον μουσικὸν ὅμοιον μὲ τὸ κλαβῆρι, épinette, *f.*
Spinne, *f.*, ὁ ἀράχνης (πάγιαγκας), araignée, *f.*
Spinnefeind, *adj.* ἐχθρὸς ἀφιλίωτος, *fam.* qui hait mortellement.
Spinnen, *v. a.* et *n.* κλώθω, γνέθω, filer, corder.
Spinnengewebe, *n.*, Spinnwebe, *f.*, ἡ ἀράχνη, ἀραχνιὰ (τὸ παγιαγκόσπιτον), toile *f.* d'araignée.
Spinner, *m.*, Spinnerin, *f.*, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ὁποῦ κλώθει, fileur, *m.*, fileuse, *f.*
Spinnerey, *f.*, τὸ κλώσιμον, γνέσιμον, filerie, filure, *f.* filage, *m.*
Spinnhaus, *n.*, (ὀσπίτιον εἰς τὸ ὁποῖον κλώθουν οἱ καταδικασμένοι), ὀσπίτιον παιδείας, maison *f.* de correction.
Spinnrad, *n.*, τὸ μάγγανον διὰ γνέσιμον, rouet, *m.*
Spinnrocken, *m.*, ἡ ῥόκα διὰ γνέσιμον, ἠλακάτη, τὸ ἀδράκτι, quenouille, *f.*
Spinnstube, *f.*, ὀνδᾶς εἰς τὸν ὁποῖον γνέθουν (μάλιστα τὰ χωρικὰ κορίτζια), chambre *f.* aux fileuses.
Spion, *m.*, ὁ κατάσκοπος, σπιοῦνος, espion, *m.*
Spioniren, *v. n.* κατασκοπεύω, espionner, épier.
Spiritus, *m.*, τὸ σπίριτον, εὐῶδες νερὸν, esprit (*p. e.* vin etc.), *m.*
Spital, *n.*, τὸ νοσοκομεῖον, ὀσπιτάλι (διὰ ἀῤῥώστους καὶ διὰ γέροντας), hôpital, *m.*
Spitalbruder, *m.*, γέρων εὑρισκόμενος εἰς τὸ ὀσπιτάλι, vieillard *m.* qui est à l'hôpital.
Spitz, *adj.* s. Spitzig.
Spitz, *m.*, (Hund), εἶδος σκυλίου μὲ μακραῖς τρίχες καὶ τὰ αὐτιὰ ὀρθὰ καὶ μυτερά, roquet (chien), *m.*; *fam.* (kleiner Rausch), ὀλίγη μέθη, pointe *f.* de vin.

Spitzbube, *m.*, ὁ ψεύστης, fourbe, filou, *m.*; ὁ κλέπτης, voleur, *m.*

Spitzbubenstreich, *m.*, κακία ψεύστου, tour ou trait *m.* de filou.

Spitzbüberey, *f.*, ἡ ψευδιά, διαβολιά, filouterie, friponnerie, fourberie, *f.*

Spitzbübin, *f.*, ἡ ψεύστρια, friponne, *f.*; διαβόλισσα, πανουργούτζικη, (petite) friponne, (petite) rusée, *f.*

Spitzbübisch, *adj.* ψεύστικος, ὅμοιος μὲ κλέπτην, de filou; en filou, en fourbe.

Spitze, *f.*, ἡ μύτη (οἷον· βελόνης κτλ.), pointe, *f.* bout (aigu de toute chose), *m.*; ἡ ἄκρα κορυφὴ (οἷον πύργου, βουνοῦ), sommet *m.* cime *f.* (d'une montagne; flèche, pointe (d'une tour); *fig.* an der Spitze stehen, εἶμαι εἰς τὴν κορυφὴν, εἶμαι ὁ κορυφαῖος, ὁρίζω, être à la tête, être chef, commander; (Spitzen, (zu Kleidern), μέρλα, τζίπκα, σιρίτια, des dentelles, *f. pl.*, des points, *m. pl.*

Spitzen, *v. a.* ἀκονῶ, κάμνω μυτερόν, aiguiser, rendre pointu; (die Ohren), σηκώνω τὰ αὐτιὰ (ὡς τὸ ἄλογον), dresser les oreilles; (μεταφ.) προσέχω τὰ αὐτιά, *fig.* ouvrir les oreilles; *fam.* sich —, auf etwas, ἐλπίζω εἴς τι, ἔχω πολλὴν ἐλπίδα, s'attendre à qc., compter sur qc.

Spitzengrund, *m.*, ὕφαμα λεπτὸν ὅμοιον μὲ δίκτυον, ὁποῦ μεταχειρίζονται αἱ γυναῖκες διὰ σκούφιαις κτλ., toilé (de la dentelle), *m.*

Spitzenhändler, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ πωλεῖ τζίπκαις, μέρλα, marchand *m.* de dentelles.

Spitzenklöppel, *m.*, ξυλαράκι μὲ τὸ ὁποῖον πλέκουν τὴν τζίπκα, τὰ σιρίτια, fuseau *m.* à faire de la dentelle.

Spitzenklöpplerin, *f.*, ἐκείνη ὁποῦ πλέκει τζίπκα, μέρλα, σιρίτια, faiseuse *f.* de dentelles.

Spitzfindig, *adj.* ἀγχίνους, ψιλὰ συλλογιζόμενος, ψιλὰ ἐρευνῶν, subtil, fin, raffiné; λεπτολόγος, μικρολόγος, trop subtil, argutieux.

Spitzfindigkeit, *f.*, ἡ ψιλὴ ἔρευνα, subtilité; ἡ λεπτολογία, μικρολογία, argutie, *f.*

Spitzglas, *n.*, ποτῆρι διὰ κρασὶ ἢ διὰ ῥακήν, verre *m.* à patte.

Spitzhacke, *f.*, ἡ δίκελλα, τὸ δικέλλι, meigle, *f.* pic, *m.*

Spitzharfe, *f.*, μικρὴ ἅρπα, petite harpe, *f.*, s. Harfe.

Spitzig, *adj.* μυτερὸς, σουβλερός, pointu, aigu; (μεταφ.) δαγκαστικὸς, εἰρωνικὸς, σατυρικός, *fig.* piquant, mordant, aigre.

Spitzkopf, *m.*, ὁποῦ ἔχει τὸ κεφάλι λεπτόν, tête, pointue; (μεταφ.) ἕνας πανοῦργος, διαβολικός, homme fin, fin matois, *m.*

Spitzmaus, *f.*, ἡ μυγαλῆ, εἶδος ποντικοῦ, musaraigne, *f.*

Spitzname, s. Spottname.

Spitznase, *f.*, μυτερὴ μύτη, nez *m.* pointu.

Spitznäsig, *adj.* ὁποῦ ἔχει μυτερὴν μύτην, μυτερομύτης, qui a le nez pointu.

Spitzruthe, s. Spießruthe.

Spitzsäule, *f.*, πυραμὶς, πυραμίδα, pyramide, *f.*; ὁ ὀβελίσκος, obélisque, *m.*

Spitzwinkelig, *adj.* ὀξυγώνιος (γεωμετρ.), acutangle.

Spitzzahn, *m.*, μυτερὸν δόντι, dent *f.* oeillère, dent canine.

Spleiße, *f.*, ἡ σχίδα, σχίζα, λεπτὸν κομμάτι ξύλον σχισμένον, éclat (de bois), *m.*

Spleißen, *v. a.* σχίζω, fendre, couper en long, *v. n.* σχίζομαι, se fendre.

Splint, *m.*, τὸ στέαρ, ἡ ἐσωφλοῦδα, λεπτὴ φλοῦδα τοῦ δένδρου μεταξὺ τῆς ἐξωτερικῆς φλοῦδας καὶ τοῦ ξύλου, aubier, aubours, *m.*; σχίδη, σχίζα, éclat, *m.*

Splitter, *m.*, ἡ ἀγκίδα, τὸ ἀγκάθι, σχισμένον κομματάκι ξύλου, éclat, chicot, *m.*, écharde, *f.*

Splitterig, *adj.* ὁποῦ εὔκολα σχίζεται, σχισμένος εἰς μικρὰ μέρη, qui s'éclate aisément, plein d'éclats.

Splittern, *v. a.* σχίζω, fendre, briser par éclats, *v. n.* σχίζομαι (εἰς μικρὰ μέρη), s'éclater, se briser (par éclats).

Splitternackend, =nackt, *adj.* *fam.* ὁλο-γυμνός, nu comme la main.

Splitterrichter, *m.*, *μικροπρεπὴς κριτὴς (ὁποῦ κρίνει πολλὰ ψιλά)*, critique *m.* minutieux.

Sponton, *m.*, *τὸ κοντάρι τοῦ καποράλου*, esponton, *m.*

† **Sponde**, *f.*, s. Bettgestell.

Sporn, *m.*, *τὸ πτερνιστήριον (τουρκ. μαχμούζι)*, éperon, *m.*; (des Hahns), *τὸ πτερνιστήριον (ἀγκάθι) εἰς τὸ ποδάρι τοῦ πετεινοῦ*, ergot, *m.*; *fig.* (Antrieb), *παρακίνησις, ἐρεθισμός*, *fig.* éperon, aiguillon, *m.*

Spornen, *v. a.* *κτυπῶ μὲ τὰ πτερνιστήρια, (μὲ τὰ μαχμούζια)*, donner de l'éperon, piquer; *fig.* (antreiben), *παρακινῶ, ἐγκαρδιώνω*, aiguillonner.

Spornleder, *n.*, *τὸ πετζὶ τοῦ μαχμουζιοῦ*, garniture ou monture *f.* de l'éperon.

Spornrädchen, *n.*, *ὁ ἀστερίσκος εἰς τὸ πτερνιστήριον (εἰς τὸ μαχμούζι)*, molette, *f.*

Spornriemen, *m.*, *λωρίον τοῦ πτερνιστηρίου ὁποῦ ἀπερνᾷ ὑποκάτω τοῦ ποδός*, soupied, *m.*

Spornstreichs, *adv.* *μὲ ἄκραν βίαν, τόσον ὅσον ἠμπορεῖ νὰ τρέχῃ τὸ ἄλογον*, à toute bride.

Sporteln, *f. pl.*, *τὰ τυχερὰ κέρδη εἰς ἕνα ἐπάγγελμα*, menus suffrages, *m. pl.*, épices, *f. pl.*

Spott, *m.*, *τὸ περίπαιγμα, περιπαίγνιον, περιγέλασμα, ἡ εἰρωνεία*, moquerie, risée, dérision, *f.*

Spötteley, *f.*, *λεπτὸν ἢ κρυμμένον περιγέλασμα*, raillerie, petite moquerie, *f.*

Spötteln, *v. n.* *περιγελῶ, περιπαίζω ὀλίγον μόνον*, se moquer un peu.

Spotten, *v. n.* *περιγελῶ, περιπαίζω, χλευάζω*, railler, se railler, se moquer.

Spötter, *m.*, *ὁ περιπαίκτης, περιγελαστής*, moqueur, railleur, *m.*

Spötterey, *f.*, *τὸ περιπαίγνιον, περιγέλασμα*, moquerie, raillerie, ironie, *f.*

Spottgedicht, *n.*, *τὸ σατυρικὸν ποίημα, εἰρωνικὸν ποίημα*, satire, *f.*, poëme satirique.

Spottgeld, *n.*, *fam.* *ὀλιγωτάτη τιμὴ (διδομένη δι' ἕνα πρᾶγμα)*, vil prix, *m.*

Spöttisch, *adj.* *περιπαικτικὸς, περιγελαστικὸς, εἰρωνικός*, moqueur, dédaigneux, ironique.

Spottname, *m.*, *περιγελαστικὸν παρανόμι, σατυρικὸν παρανόμι*, sobriquet, *m.*

Spottschrift, *f.*, *περιγελαστικὸν σύγγραμμα, χλευαστικὸν σύγγραμμα*, satire, *f.*, écrit *m.* satirique.

Spottvogel, *m.*, *ἕνας σατυρικὸς, χλευαστὴς, περιγελαστής*, railleur, mauvais plaisant, *m.*

Spottwohlfeil, *adj. fam.* *πολλὰ εὔθυνος, εὐθυνότατος*, à très-bon marché.

Sprache, *f.*, *η ὁμιλία*, parole, *f.*; langage, *m.*; *γλῶσσα, διάλεκτος*, langue, *f.*, idiome, *m.*

Spracheigenheit, *f.*, *ἰδιωτισμὸς τῆς γλώσσης*, idiotisme, *m.*

Sprachfehler, *m.*, *λάθος τῆς γλώσσης, λάθος κατὰ τῆς γραμματικῆς*, faute *f.* contre la grammaire.

Sprachfenster, **Sprachgitter**, *n.*, *παράθυρον μὲ κάγγελλα, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου αἱ καλογραὶ ὁμιλοῦν μὲ τοὺς ξένους*, grille, *f.*

Sprachforscher, *m.*, *ὁ ἐξετακτὴς τῆς γλώσσης ἢ τῶν γλωσσῶν, ὁ φιλολόγος*, philologue, grammairien, *m.*

Sprachgelehrte, *m.*, *ὁ φιλολόγος, ὅστις ἠξεύρει ξέναις γλώσσαις*, philologue, *m.*, qui sait des langues étrangères.

Sprachkenntniß, **-kunde**, *f.*, *ἡ γνῶσις τῶν ξένων γλωσσῶν, φιλολογία*, connaissance *f.* des langues étrangères, philologie, *f.*

Sprachkundig, *adj.* *ὁποῦ ἠξεύρει καλὰ μίαν γλῶσσαν*, qui sait fort bien une langue; *ὁποῦ ἠξεύρει ξέναις γλώσσαις, φιλολόγος*, qui sait des langues étrangères, philologue.

Sprachkunst, **Sprachlehre**, *f.*, *ἡ γραμματική*, grammaire, *f.*

Sprachlehrer, *m.*, *ὁ διδάσκαλος τῆς γλώσσης*, maître *m.* de langue; *ὁ γραμματικός*, grammairien, *m.*

Sprachlos, *adj.* *ἄλαλος, βουβός*, qui a perdu la parole; muet.

Sprachlosigkeit, *f.*, *ἡ ἀλαλία*,

Digitized by Google

βουβάδα, manque m. de parole.

Sprachmeister, m., ὁ διδάσκαλος τῆς γλώσσης, maître m. de langue.

Sprachrichtig, adj. ὀρθὸς, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς γλώσσης, correct.

Sprachrohr, n., ἡ φωναστικὴ σάλπιγξ (μὲ τὴν ὁποίαν ἠμπορεῖ τινὰς νὰ φωνάξῃ μακρυά), porte-voix, m.

Sprachschnitzer, m., s. Sprachfehler.

Sprachtrichter, m., s. Hörrohr.

Sprechart, f., ἡ διάλεκτος μιᾶς γλώσσης, dialecte, m.; τρόπος τῆς ὁμιλίας, manière de parler.

Sprechen, v. a. et n. ὁμιλῶ, λαλῶ, λέγω, parler, dire; προφέρω, prononcer.

Sprecher, m., ὁ ὁμιλητὴς, ἐκεῖνος ὁποῦ ὁμιλεῖ, parleur; ῥήτωρ, orateur, m.

Spreitzen, v. a. ἐκτείνω, ἐξαπλώνω, étendre, écarter; fam. sich —, v. r. ἐξαπλώνομαι, s'étendre; fam. (sich sträuben), ἐναντιώνομαι, résister, s'opposer; (sich brüsten), περιπατῶ χαμαρωτά, ὑπερηφανεύομαι, se carrer, se pavaner.

Sprengel, m., τὸ ῥαντιστήριον, goupillon, aspersoir, m.; (Kirchsprengel), ἡ ἐνορία, diocèse, f.

Sprengen, v. a. (bespritzen), ῥαντίζω, arroser, asperger; (zersprengen), σχίζω, τζακίζω, ἀνοίγω μὲ βίαν (μίαν θύραν κτλ.), enfoncer, rompre, forcer (p. e. une porte etc.); (mit Pulver), χαλνῶ (μὲ μπαροῦτι ἀναμμένον, οἷον· ἀνάπτωντας ἕνα λαγοῦμι), faire crever, faire sauter (en l'air).

Sprengen, v. n. κινῶ τὸ ἄλογον νὰ τρέξῃ πολλὰ ταχέως, ἱππεύω ταχύτατα, pousser son cheval, aller au grand galop.

Sprengen, n., τὸ ῥάντισμα, action f. d'arroser; τὸ σχίσιμον, τζάκισμα, action de rompre etc.; s. Sprengen.

Sprengkanne, f., ἡ ποτίστρα (διὰ φυτά), arrosoir, m.

Sprengkugel, f., ἡ μπόμπα, bombe f. foudroyante.

Sprengwedel, m., τὸ ῥαντιστήριον, aspersoir, goupillon, m.

Sprenkel, m., βρόχια, παγίδα μὲ τὴν ὁποίαν πιάνουν πουλλία, cerceau; lacet, lacs, m.

Sprenkeln, v. a. παρδαλώνω, κάμνω παρδαλὸν, (οἷον· χαρτί), marqueter, moucheter.

Sprenklig, adj. παρδαλὸς, στιγματισμένος μὲ παρδαλὰ σημεῖα, moucheté.

Spreu, f., τὰ ἀχυράκια λιανισμένα, balle, f.

Sprichwort, n., ἡ παροιμία, proverbe, m.

Sprichwörtlich, adj. παροιμιακός, proverbial. adv. μὲ παροιμίαν, κατὰ παροιμίαν, proverbialement.

Spriegel, m., δοξάρι (οἷον· ἀπὸ ἕνα λυγισμένον κλωνάρι κτλ.), archet, m.

Sprießen, v. n. βλαστάνω, φυτρώνω, sortir, pousser.

Springbrunnen, m., τὸ νεροπήδημα, (τουρκ. σαντριβάνι), fontaine (jaillissante), f.

Springen, v. n. πηδῶ, sauter; bondir; voltiger; (zerspringen), σκάζω, crever; (losspringen), σκάζω, σχίζομαι, ῥαΐζω, crever, se crever, se fendre, se fêler; (vom Wasser), πηδῶ, ῥίχνομαι μὲ ὁρμὴν (λέγεται διὰ τὸ νερόν), jaillir, saillir; der Hengst springt, τὸ ἄτι σμίγεται μὲ τὴν φοράδαν, l'étalon fait la monte; über die Klinge springen lassen (im Kriege), σκοτώνω, δὲν χαρίζω τὴν ζωήν, faire passer au fil de l'épée; einen über die Zunge — lassen, κατηγορῶ, καταλαλῶ τινά, calomnier q., médire de q.

Springen, n., τὸ πήδημα, τὸ σκάσιμον, action f. de sauter etc.; s. Springen, v. n.

Springer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πηδᾷ, ὁποῦ κάμνει πηδήματα, sauteur, voltigeur, m.; (im Schachspiele), ὁ ἵππος, ἱππεὺς, καβαλάρης (εἰς τὸ σαντράτζι), chevalier (au jeu des échecs), m.

Springfeder, f., τὸ ἐλατήριον, ressort, m.

Springfluth, f., μεγάλη ῥοὴ τῆς θαλάσσης (μετὰ τὴν παλίῤῥοιαν), haute marée, f.

Springglas, n., μικρὴ σφαῖρα ἀπὸ γυαλὶ ὁποῦ σκάνει εὐθὺς ὁποῦ χωρισθῇ ἡ μύτη του, larme f. de verre.

Digitized by Google

Springstock, *m.*, *ξύλον μακρὸν ὁποῦ μεταχειρίζονται διὰ πηδήματα μάλιστα ἐπάνω ἀπὸ τοὺς λάκκους*, brin de stoc, *m.*

Spritze, *f.*, *ἡ σύριγξ, συρίγγα*, (*διὰ ἐγκλυστήρια, διὰ σβύσιν πυρκαϊᾶς κτλ.*), seringue, pompe *f.* à feu.

Spritzen, *v. a.* *ῥίπτω (νερὸν κτλ.) μὲ συρίγγα*, jeter (de l'eau etc.) seringuer, faire jaillir; *ῥαντίζω*, arroser, asperger; *v. n.* *ῥίπτομαι (ὡς ἀπὸ συρίγγα)*, jaillir, saillir.

Spritzenhaus, *n.*, *τόπος ὅπου φυλάγουν τὰς συρίγγας διὰ τὴν σβύσιν τῶν πυρκαϊῶν*, lieu *m.* à garder les pompes à feu.

Spritzenleute, *m. pl.*, *ἐκεῖνοι ὁποῦ σβύνουν τὴν πυρκαϊὰν μὲ τὴν συρίγγα*, pompiers, *m. pl.*

Spritzenmeister, *m.*, *ὁ ἐπιστάτης εἰς τὰς συρίγγας διὰ τὴν πυρκαϊάν*, commis *m.* aux pompes à feu.

Spritzkuchen, *m.*, *εἶδος ζυμαρικοῦ λεπτοῦ*, espèce de patisserie (dont on passe la pâte par une seringue), *f.*

Spröde, *adj.* *σκληρὸς καὶ ἀλύγιστος, ὁποῖ τζακίζεται καὶ δὲν λυγᾷ*, rude; aigre; cassant; *fig.* *ἀκατάδεκτος*, dédaigneux; sie thut spröde, *αὐτὴ καμώνεται πῶς εἶναι ἀκατάδεκτη, πῶς δὲν ψηφᾷ τοὺς ἄνδρας*, elle fait la renchérie.

Sprödigkeit, *f.*, *ἡ ἀλυγισία, σκληρότης*, aigreur, *f.*; — *τὸ ἀκατάδεκτον*, manières *f. pl.* dédaigneuses.

Sprosse, Sprößling, *m.*, *βλαστὸς, τὸ βλαστάρι*, rejeton, scion, *m.*

Sprosse, *f.*, *ἡ σκαλόπάτη (τῆς σηκωτῆς σκάλας)*, échelon, *m.*

Sprossen, *v. n.* *βλαστάνω, φυτρώνω*, pousser; bourgeonner.

Sprosser, *m.*, *ἀηδόνι ἀρσενικὸν (ὁποῦ κηλαδεῖ δι' ὅλην τὴν νύκτα)*, rossignol *m.* qui chante pendant toute la nuit.

Sprotte, *f.*, *μαρίδα, σαρδέλα*, sardine, *f.*

Spruch, *m.*, (Richterspruch), *ἡ ἀπόφασις (τοῦ κριτοῦ)*, sentence, décision, *f.*, arrêt, *m.*; (Sinnspruch), *τὸ ἀπόφθεγμα, ἡ γνώμη*, sentence, apophtegme, *m.*; (aus der Bibel), *περικοπὴ (λόγος) ἀπὸ τὴν θείαν γραφήν*, passage (de l'écriture sainte), *m.*

Sprüchwort, s. Sprichwort.

Sprudeln, *v. n.* *ἀναβρύω μὲ ὁρμήν*, jaillir, saillir, bouillonner; — *πτύω (φτυῶ) μὲ ὁρμὴν καὶ πολὺ, συχνοπτύω*, cracher souvent et avec bruit (faire jaillir la salive de la bouche).

Sprühen, *v. a.* et *n.* *ῥίπτω, ἐβγάζω (σπινθῆρας)*, jeter (des étincelles). *v. i.* es sprüht, *ψυχαλίζει*, il bruine.

Sprung, *m.*, *τὸ πήδημα*, saut, élan, *m.*; (Riß), *ἡ χαραγματιὰ, σκασματιὰ, τὸ ῥαΐσμα*, fente, crévasse, fêlure, *f.*

Sprungriemen, *m.*, *τὸ λουρὶ μὲ τὸ ὁποῖον δένουν τὸ κεφάλι τοῦ ἀλόγου διὰ νὰ τὸ κρατῇ εὔμορφα*, martingale, *f.*

Spucke, *f.*, *fam.* *τὸ σίαλον, τὰ σάλια, τὸ πτύσμα*, salive, *f.*, crachat, *m.*

Spucken, *v. a.* et *n.* *fam.* *πτύω, (φτυῶ)*, cracher.

Spucknapf, Spuckkasten, *m.*, *ἀγγεῖον διὰ πτύσιμον*, crachoir, *m.*

Spuden, sich, *fam.* *κάμνω ὀγλήγωρα, βιάζομαι*, se dépecher, se hâter.

Spühlen, *v. a.* *πλύνω*, laver; écurer (la vaiselle etc.); *ξεπλύνω* (*οἷον· ποτήρια, τὸ στόμα*), rincer (les verres, la bouche); die Wäsche —, *ξεπλύνω τὰ πανιὰ (εἰς καθαρὸν νερόν)*, aigayer, guéer le linge.

Spühlfaß, *n.*, *ἀγγεῖον διὰ πλύσιμον*, cuvette, *f.*

Spühlig, Spühlicht, *m.*, *τὰ πλύσματα*, lavure; rinçure, *f.*

Spühlkumpf, Spühlnapf, *m.*, *λεκάνη διὰ πλύσιμον ποτηριῶν κτλ.*, jatte, *f.*

Spühlwasser, *n.*, *νερὸν διὰ πλύσιμον*, eau *f.* pour aigayer (le linge etc.).

Spuk, *m.*, *τὸ φάντασμα, δαιμόνιον*, spectre, revenant, *m.*; (Lärm), *ὁ θόρυβος, κτύπος, ἡ ταραχὴ, σύγχυσις*, bruit, fracas, *m.*

Spuken, *v. n.* es spukt, *εὑρίσκονται* ἢ *περιφέρονται φαντάσματα, πνεύματα*, il y a des revenants; *fig.* es spukt in seinem

Kopfe, εἶναι κομμάτι τρελὸς, il est un peu fou; spuken, spuken gehen, περιφέρομαι (ὡς φάντασμα), apparaître (en parlant d'un revenant).

Spule, f., τὸ ἀδράχτι, ἀδράχτι, χαλάμι διὰ τύλιγμα, bobine, f.; (Federspule), τὸ κονδύλι (ἀδούλευτον), tuyau m. de plume.

Spulen, v. a. μαζώνω (τὸ νῆμα) εἰς τὸ καλάμι, bobiner.

Spulwurm, m., ἡ λεβίθα, σκωλῆκι λεπτὸν καὶ στρόγγυλον εἰς τὰ ἔντερα, strongle, m.

Spund, m., τὸ στούμπωμα τοῦ βουτζιοῦ, ὁ τάπος, bondon, m., bonde, f.

Spundebret, n., χονδρὴ σανίδα, table, f.

Spünden, v. a. στουμπώνω (τὸ βουτζί), bondonner.

Spundgeld, n., κουμέρκι (γιεμπρούκι, τουρκ.) ἀπὸ βουτζιὰ μὲ κρασὶ ἢ μὲ πίβαν, pertuisage, forage, m.

Spundloch, n., ἡ (μεγάλη) τρύπα εἰς τὴν μέσην τοῦ βουτζιοῦ, trou m. du bondon, bonde, f.

Spur, f., τὸ ἴχνος (τῶν ποδῶν), ἰχνοπόδι, trace, piste, f.; (eines Wagens), τὰ ἴχνη τῶν τροχῶν τοῦ ἁμαξίου, voie (d'une voiture); (eines Wildes), τὰ ἴχνη (ἑνὸς ζώου εἰς τὸ δάσος), trace, piste, foulure, f., erres, f. pl.; — fig. τὸ ἴχνος, σημεῖον, fig. trace, f., indice, vestige, m.

Spüren, v. a. ἀκολουθῶ ἢ γυρεύω τὸ ἴχνος (τοῦ ζώου, ὡς τὸ σκυλί), quêter, chercher (comme le chien la piste); (bemerken, empfinden), αἰσθάνομαι, καταλαμβάνω, sentir, apercevoir qc., s'apercevoir de qc.

Spürhund, m., σκυλὶ ὁποῦ γυρεύει τὸ ἴχνος τοῦ ζώου, chien m. de quête; fig. (μεταφ.) ἐκεῖνος ὁποῦ χαλεύει τὰς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων, fureteur, m.

St! int. (ἐκφώνησις ὁποῦ σημαίνει σιωπήν), σιώπα! st! chut! silence!

Staab, s. Stab.

Staar, m., der graue —, ὁ (λευκὸς καταῤῥάκτης (πάθος τοῦ ὀμματίου), cataracte, f.; der schwarze —, ἡ ἀμαύρωσις, goutte f. sereine; der grüne —, γλαύκωμα, glaucome, m.

Staar, (Vogel), s. Stahr.

Staat, m., (ohne pl.) (Pracht), ἡ μεγαλοπρέπεια, λαμπρότης, parade, splendeur, f.; (Putz, Kleiderpracht), ὁ στολισμὸς, λαμπρὰ φορέματα, atours, beaux habits etc., m. pl.; Staat machen, λαμπροφορῶ, faire figure, porter de beaux habits etc.

Staat, m., (pl. Staaten), ἡ πολιτεία (ἐννοῶντας βασίλειον, ἀριστοκρατίαν, δημοκρατίαν), état, m., (empire, royaume, m., république, f.).

Staatengeschichte, f., ἡ ἱστορία τῶν ἐπισήμων πολιτειῶν (δηλαδὴ· βασιλειῶν, ἀριστοκρατιῶν, δημοκρατιῶν), histoire f. des états.

Staatsangelegenheit, f., πολιτικὴ ὑπόθεσις, affaire f. d'état.

Staatsbürger, m., πολίτης, citoyen, m.

Staatsdame, f., εὐγενὴς κυρία δουλεύουσα τὴν βασίλισσαν, dame f. d'honneur.

Staatsgefangene, m., φυλακωμένος διὰ πολιτικὰς αἰτίας, prisonnier m. d'état.

Staatsgeschäft, n., πολιτικὴ ὑπόθεσις, affaire f. d'état; (μεταφ.) μεγάλη, ἀξιόλογος ὑπόθεσις, importante affaire, f.

Staatskleid, n., λαμπρὸν φόρεμα (αὐλικοῦ), habit m. de cérémonie.

Staatsklug, adj. πολιτικὸς, politique.

Staatsklugheit, -kunst, f., ἡ πολιτικὴ (ἐπιστήμη ἢ τέχνη), politique, f.

Staatsmann, m., ἕνας πολιτικὸς, ὁποῦ ἔχει πολιτικὰς ὑποθέσεις, politique, homme m. d'état.

Staats-Minister, m., ὑπουργὸς (μινίστρος) τῆς πολιτείας, ministre m. d'état.

Staatsrath, m., (Versammlung), ἡ συνέλευσις τῶν ὑπουργῶν (μινίστρων) τῆς πολιτείας (τὸ ντιβάνι εἰς τοὺς Τούρκους), conseil d'état; (ein Staatsrath), πολιτικὸς συμβουλάτωρας, conseiller m. d'état.

Staatsrecht, n., οἱ πολιτικὴ νόμοι, οἱ νόμοι τοὺς ὁποίους φυλάγουν αἱ πολιτεῖαι ἢ

μία πρὸς τὴν ἄλλην, droit m public; raison f. d'état.

Staatssecretär, m., ὁ ἐξ ἀποῤῥήτων, μυστικὸς γραμματικὸς διὰ τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις, secrétaire m. d'état.

Staatsumwälzung, f., μεταβολὴ πολιτικὴ, révolution, f.

Staatsverbrechen, n., πολιτικὸν ἔγκλημα (προδοσία κτλ.), crime m. d'état.

Staatsverfassung, f., σύνταγμα πολιτικόν, constitution f. d' un état.

Staatswagen, m., Staatskutsche, f., λαμπρὸν ἁμάξι διὰ παράταξιν, carrosse m. de parade.

Staatswirthschaft, f., ἡ πολιτικὴ οἰκονομία, économie f. politique.

Staatswissenschaft, f., ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη, politique, science f. politique.

Stab, m., ἡ ῥάβδος, (τὸ μπαστοῦνι, δεκανίκι), bâton, m.; verge; barre, f.; (als Maaß), πήχη (τριῶν ποδῶν, ὀκτὼ δακτύλων), aune, f.; (beym Regimente), οἱ πρῶτοι ὀφφικιάλοι εἰς ἕνα τάγμα στρατιωτῶν, état-major, m.

Stabeisen, n., σίδηρον εἰς βέργαις, fer m. en barres.

Stäbeln, v. a. ὑποστηρίζω (φυτὰ) μὲ λεπτὰ ξύλα, ramer.

Stabholz, n., ξύλα διὰ βουτζιὰ, διὰ δούγιαις, merrain, douvain, m.

Stabs=Offizier, m., ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους ὀφφικιάλους εἰς ἕνα τάγμα στρατιωτῶν, officier m. de l'état-major.

Stabs=Quartier, n., τὸ κονάκι τοῦ στρατηγοῦ (εἰς τὸν πόλεμον), quartier-général.

Stabwurz, f., τὸ ἀβρόιανον, (φυτόν), aurône f. mâle.

Stachel, m., τὸ ἀγκάθι, κέντρον, aiguillon; piquant, m.; pointe, f.

Stachelbeere, f., τὸ φραγκοστάφυλον (πράσινον), groseille verte, gadèle, f.; =beerstrauch, m., ἡ φραγκοσταφυλια (μὲ ἀγκάθια), groseiller épineux, gadelier, m.

Stachelig, adj. ἀγκαθερὸς, ὁποῦ ἔχει ἀγκάθια, piquant, épineux.

Stacheln, v. a. σουβλίζω, σουγλίζω, piquer.

Stachelnuß, f., ὁ τρίβολος, ἀγριοκάστανον τοῦ νεροῦ, mâcle, châtaigne d'eau.

Stachelschrift, f., s. Satyre.

Stachelschwein, n., ὁ χοιρόγρυλλος, σκαντζόχοιρος, ὁ ὕστριξ, porc-épic, m.

Stacket, n., παλοῦκι, pieu, palis, m.; die Staketen, pl., τὰ παλούκια, περίφραγμα ἀπὸ παλούκια, estacade, palissade, f.

Stadt, f., ἡ πόλις, πολιτεία, τὸ κάστρον, ville; cité, f.

Städtchen, n., μικρὴ πόλις, κωμόπολις, petite ville, f.

Städter, m., ἐγκάτοικος πόλεως, πολίτης, bourgeois, habitant m. d'une ville.

Stadtgericht, n., τὸ κριτήριον τῆς πόλεως, justice f. de la ville.

Stadtgraben, m., λάκκος περὶ τὴν πόλιν, fossé m. d'une ville.

Stadthauptmann, m., καπιτάνος τῶν πολιτῶν, capitaine m. de la bourgeoisie.

Stadthaus, n., s. Rathhaus.

Städtisch, adj. τῆς πόλεως, ὁποῦ ἀνήκει εἰς πόλιν ἢ πολίτην, de ville, de bourgeois.

Stadtkind, n., γεννημένος εἰς μίαν πόλιν, ἐντόπιος, enfant m. de la ville.

Stadtknecht, m., δοῦλος κοινὸς τῆς πόλεως, archer m. de la ville.

Stadtkundig, adj. γνωστὸς εἰς ὅλην τὴν πόλιν, notoire, public.

Stadtmauer, f., τὸ τεῖχος, περιτείχισμα τῆς πόλεως, muraille f. de la ville.

Stadtpfeifer, m., μουσικὸς τῆς πόλεως, musicien m. de la ville.

Stadt=Physikus, m., ἰατρὸς τῆς πόλεως, médecin m. ordinaire de la ville.

Stadtrath, m., τὸ κριτήριον ὁποῦ ἐξουσιάζει μίαν πόλιν, magistrat, m.

Stadtrecht, n., τὰ δίκαια, προτερήματα μιᾶς πόλεως, droit m. municipal, priviléges m. pl. d'une ville; οἱ νόμοι μιᾶς πόλεως, lois f. pl. établies dans une ville.

Stadtrichter, m., ὁ κριτὴς τῆς πόλεως, juge m. de ville.

Stadtschreiber, m., ὁ γραμματικὸς τοῦ κριτηρίου μιᾶς πόλεως, greffier, m.; =schrei=

berey, *f.*, *καγκελλαρεία πόλεως*, greffe, *m.*

Stadtschule, *f.*, *τὸ σχολεῖον μιᾶς πόλεως*, école *f.* publique.

Stadtsoldat, *m.*, *στρατιώτης μιᾶς πόλεως*, soldat, *m.* de ville.

Stadtthor, *n.*, *πόρτα τῆς πόλεως*, porte *f.* de la ville.

Stadtuhr, *f.*, *ὡρολόγιον τῆς πόλεως*, horloge *f.* de la ville.

Stadtwage, *f.*, *ζυγαριὰ τῆς πόλεως*, balance *f.* publique.

Stadtwappen, *n.*, *τὰ παράσημα μιᾶς πόλεως*, armes, armoiries *f. pl.* d'une ville.

Staffel, *f.*, *ἡ σκαλοπάτη*, dégré, *m.*, marche, *f.*; (*μεταφ.*) *ὁ βαθμός*, *fig.* dégré.

Staffeley, *f.*, *τὸ σανίδι εἰς τὸ ὁποῖον ἀκουμβοῦν οἱ ζωγράφοι τὰς εἰκόνας ὅταν ζωγραφίζουν*, chevalet, *m.*

Staffette, *f.*, *ὁ ταχυδρόμος* (*ποστιλιόνος ὁποῦ κομίζει ἕνα ξεχωριστὸν γράμμα εἰς ἕναν διωρισμένον τόπον*), estaffette, *f.*

Staffiren, *v. a.* (ein Zimmer), *προβλέπω τὰ ἀναγκαῖα δι' ἕναν ὀνδάν*, garnir (une chambre); (einen Hut), *σηκώνω τὰ πτερὰ τοῦ καπέλου*, garnir (retrousser) un chapeau.

Stag, *m.*, (bey den Schiffern), *σχοινὶ χονδρὸν* (*εἰς τὰ καράβια*), (mar.) étai, *m.*

Stagnol, Stanjol, *m.*, *λεπτὸν φύλλον ἀπὸ καλάι*, tain, *m.*

Stahl, *m.*, *ὁ χάλυψ*, *τὸ τζελίκι*, acier, *m.*

Stahlarbeit, *f.*, *πρᾶγμα φκιασμένον ἀπὸ τζελίκι*, ouvrage *m.* d'acier; = arbeiter, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει εἰς τζελίκι*, ouvrier *m.* en acier.

Stählen, *v. a.* *τζελικώνω*, acérer; *fig.* den Muth —, *ἐγκαρδιώνω*, *ἐμπνέω θάῤῥος*, raffermir le courage.

Stählern, *adj.* *τζελικένιος*, *χαλυβδινός*, d'acier.

Stahlfabrik, *f.*, *τόπος ἔνθα κατασκευάζεται τὸ τζελίκι* (*φαμπρίκα διὰ τζελικένια πράγματα*), aciérie, *f.*

Stahlfeder, *f.*, *χαλυβδινὸν* (*τζελικένιον*) *ἐλατήριον*, ressort d'acier, *m.*

Stahlgrün, *adj.* *βαθὺ πράσινος*, vert obscur.

Stahlhütte, *f.*, s. Stahlfabrik.

Stahlschneider, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ χαρακώνει εἰς τζελίκι*, *ὁ χαλυβογλύπτης*, graveur *m.* en acier.

Stahlwasser, *n.*, *νερὸν μὲ τζελίκι*, eau *f.* martiale, eau chalibée.

Stahr, *m.*, *ὁ ψάρος*, *τὸ μαυροπούλι*, sansonnet, étourneau, *m.*

Stähr, *m.*, *τὸ κριάρι*, bélier, *m.*

Stähren, *v. n.* *σμίγομαι μὲ τὸ πρόβατον*, (*λέγεται διὰ τὸ κριάρι*), couvrir une brebis (*se dit* du bélier); *ἐπιθυμῶ τὸ κριάρι*, (*λέγεται διὰ τὸ πρόβατον*), entrer en chaleur (*se dit* des brebis), s. Stacket.

Stall, *m.*, *ὁ σταῦλος*, étable, *f.*; (Pferdestall), *τὸ ἀχοῦρι*, écurie, *f.*

Stallbaum, *m.*, *ξύλον μακρὸν μεταξὺ τῶν ἀλόγων εἰς τὸ ἀχοῦρι*, barre (dans l'écurie), *f.*

Stallen, *v. n.* *κατουρῶ*, (*λέγεται διὰ τὰ ἄλογα*, faire de l'eau, pisser (*se dit* des chevaux); *fig. fam.* zusammen oder: mit einander —, (*μεταφ.*) *κάθομαι ἥσυχα μεταξὺ μὲ ἄλλους*, *ἀπερνῶ ἥσυχα ἢ φιλικά*, s'accorder, vivre en paix avec les autres.

Stallen, *v. a.* *βάνω εἰς τὸν σταῦλον*, établer.

Stallfütterung, *f.*, *τὸ θρέψιμον* (*τῶν βοδιῶν*, *ἀγελάδων κτλ.*) *εἰς τὸν σταῦλον*, nourriture *f.* du bétail dans les étables.

Stallgeld, *n*, *νοίκι τοῦ σταύλου*, établage, *m.*

Stallknecht, *m.*, *ὁ ἱπποκόμος*, *σεΐζης*, palefrenier.

Stallmeister, *m.*, *ὁ ἐπιστάτης εἰς τὸ ἀχοῦρι*, écuyer, *m.*

Stallung, *f.*, Stallraum, *m.*, *τὰ ἀχούρια*, *τόπος διὰ ἀχούρια*, écuries, étableries, *f. pl.*

Stamm, *m.*, *ὁ κορμὸς* (*τοῦ δένδρου*), tronc, *m.*, tige, souche, *f.*; *δένδρον ὁλόκληρον*, arbre *m.* entier; (*μεταφ.*). *τὸ γένος*, *ἡ γενεά*, *fig.* tige, souche, race, *f.*, estoc, *m.*; *φυλή*, tribu, *m.*;

(εἴς τινα παιγνίδια) τὰ χαρτί ὁποῦ ἀπομνήσκουν ἀφ' οὗ διαμοιρασθοῦν τὰ ἄλλα, talon (au jeu de cartes), m.

Stammältern, s. Stammeltern.

Stammbaum, m., γενεαλογία (εἰς σχῆμα δένδρου), arbre m. généalogique.

Stammbuch, n., βιβλίδιον ἐνθυμητικὸν τῆς φιλίας (εἰς τὸ ὁποῖον γράφουσιν οἱ φίλοι τὰ ὀνόματά των ἢ καὶ στίχους κτλ.), album, m.

Stämmeisen, n., εἶδος κοπτερῆς σμίλας, fermoir (sorte de ciseau), m.

Stammeln, v. n. ψελλίζω, τραυλίζω, τζευδίζω, bégayer, balbutier.

Stammeln, n., τὸ ψέλλισμα, τραύλισμα, τζεύδισμα, bégaiment, m.

Stammen, v. n. s. Abstammen, Herstammen.

Stämmen, n., ὑποστηρίζω, ἀκουμβῶ, appuyer; einen Fluß —, σταματῶ ἕνα ποτάμι, arrêter une rivière; sich —, ἀκουμβῶ (εἴς τι), s'appuyer; (sich sträuben), ἐναντιώνομαι, ἀνθίσταμαι, résister.

Stammende, n., ἡ ἄκρα τοῦ κορμοῦ, souche, f.

Stammerbe, m., ὁ ἐκ γένους κληρονόμος (δηλαδὴ ὁ πλησιέστερος κατὰ τὸ γένος), héritier f, d'une tige, d'une race.

Stammgut, n., πατρικὸν ἢ προπατορικὸν ὑποστατικὸν, ὁποῦ ἀνήκει εἰς μίαν φαμιλίαν ὡς παντοτεινὸν ἀπόκτημα, terre f. qui vient de son estoc.

Stammhaft, adj. στερεὸς, δυνατὸς, ἰσχυρός, robuste, ramassé.

Stammhalter, m., ὑποστήριγμα μιᾶς φαμιλίας (μάλιστα υἱὸς ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐλπίζουσι τὴν αὔξησιν τῆς φαμιλίας), soutien m. de la famille.

Stammhaus, n., μία γενεὰ ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατάγονται ἄλλαι, maison ou ligne f. principale d'une famille.

Stammholz, n., κορμοὶ δένδρων κομμένων, bois m. brin.

Stämmig, adj. στερεὸς, δυνατὸς, ἰσχυρός, robuste, fort, ramassé.

Stammler, m., ὁ ψελλὸς, τραυλὸς, τζευδός, bègue, m. et f.

Stammregister, n., γενεαλογικὸν κατάστιχον, généalogie, f.

Stammsprache, f., γλῶσσα πρωτότυπος, γλῶσσα ἀπὸ τὴν ὁποίαν παράγονται ἄλλοι διάλεκτοι, langue matrice, langue f. mère.

Stammsylbe, f., ἡ συλλαβὴ τοῦ πρωτοτύπου φυλαγομένη εἰς τὰ παράγωγα, syllabe f. radicale.

Stammtafel, f., γενεαλογικὸς πίναξ, table f. généalogique.

Stammvater, m., ὁ προπάτωρ, πρῶτος πατέρας μιᾶς γενεᾶς, souche (d'une famille), f.

Stammwort, n., τὸ πρωτότυπον, λέξις πρωτότυπος, mot m. primitif.

Stämpel, m., (in Mörseln, Pumpen), ὁ κόπανος, pilon; piston, m.; (zum Stämpeln), τὸ σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον χαρακώνουν ταῖς μονέδαις, coin, poinçon, m.; (auf dem Papier etc.), ἡ βασιλικὴ βοῦλλα εἰς τὸ χαρτί, timbre, m.

Stämpelbogen, m., βουλλωμένη (σφραγισμένη) κόλλα χαρτί, feuille f. de papier timbré.

Stämpelgeld, n., δόσιμον διὰ τὴν βοῦλλαν τοῦ χαρτιοῦ, timbre (droit de timbre), m.

Stämpeln, v. a. βουλλώνω (σφραγίζω) τὸ χαρτί κτλ., timbrer (le papier) etc.

Stämpelpapier, n., βουλλωμένον (σφραγισμένον) χαρτί, papier m. timbré.

Stämpelschneider, m., ἐκεῖνος ὁποῦ χαρακώνει τὴν βοῦλλαν διὰ τὸ χαρτὶ ἢ διὰ ταῖς μονέδαις, graveur m. de poinçons.

Stampfe, f., ὁ κόπανος, τὸ γουδοχέρι, pilon, m., pile, f.

Stampfen, v. a. κοπανίζω, στουμπίζω, piler, broyer, v. n. mit dem Fuße —, κτυπῶ τὴν γῆν μὲ τὸ ποδάρι, taper du pied, trépigner.

Stampfen, n., (Stampfe f.), τὸ κοπάνισμα, στούμπισμα, broiement, m.

Stampfmühle, *f.*, *μύλος διὰ στούμπισμα* (*οἷον· ταμπάκου, ἐλαιῶν κτλ.*), moulin *m.* à pilons.

Stand, *m.*, *ἡ στάσις*, assiette, position, situation, *f.*; (Platz, Stelle), *ὁ τόπος ὅπου στέκεταί τις ἤ τι*, place, *f.*, lieu, *m.* (de q. ou de qc.); (Zustand, Profession, Rang), *ἡ στάσις, κατάστασις, τέχνη* (*τεχνίτου*) *ὁ βαθμὸς τῆς ἀξίας*, état, *m.*, condition, profession, *f.*; rang, *m.*, qualité, *f.*; ein Mann von Stande, *ἄνθρωπος εὐγενὴς, ἀρχοντικός*, homme *m.* de qualité.

Standarte, *f.*, *ἡ σημαία* (*τουρκ. μπαϊράκι*) *τοῦ ἱππικοῦ*, étandard; guidon, *m.* cornette, *f*

Standartenjunker, *m.*, *ὁ σημαιοφόρος τοῦ ἱππικοῦ*, porte-étendard, guidon, *m.*

Ständchen, *n.*, *μουσικὴ τὴν νύκτα εἰς τιμήν τινος ὑποκάτω εἰς τὸ παράθυρον*, (*ἰταλ. σερενάτα*), sérénade, *f.*

Stände, *f.*, *οἱ ἐπίτροποι τῶν πόλεων καὶ οἱ ἄρχοντες ἑνὸς βασιλείου συναθροισμένοι νὰ συμβουλευθῶσι μὲ τὸν βασιλέα*, états (du royaume etc.), *m. pl.*

Ständer, *m.*, *τὸ καδὶ* (*διὰ νερὸν εἰς τὸ μαγειρεῖον*), tinette, *f.*; *στύλος ξύλινος*, poteau, pilier, *m.*; *σεντοῦκι μὲ νερὸν εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν ψάρια*, vivier, *m.*

Standesgebühr, *f.*, nur: nach Standesgebühr, *κατὰ τὴν ἀξίαν, κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἀξίας*, selon le rang, selon la qualité d'une personne.

Standesmäßig, *adj.* *καθὼς πρέπει διὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἀξίας τινός*, convenable à l'état, à la qualité de q.

Standesperson, *f.*, *μεγάλον ὑποκείμενον, ἀρχοντικὸν, εὐγενικόν*, personne *f.* de qualité.

Ständeversammlung, *f.*, *ἡ συνέλευσις τῶν λεγομένων* Stände. (s. Stände), assemblée *f.* des états.

Standgeld, *n.*, *δόσιμον διὰ τὴν ἄδειαν νὰ ἐκθέσῃ τις τὰ πράγματά του διὰ πώλησιν*, étalage, hallage; tonlieu, *m.*

Standhaft, *adj.* *σταθερὸς, ἀτάρακτος*, constant, ferme.

Standhaftigkeit, *f.*, *ἡ σταθερότης, ἀταραξία*, constance, fermeté, *f.*

Ständisch, *adj.* *ἀνήκων εἰς τοὺς λεγομένους* Stände, appartenant aux états, *ἰδὲ* Stände.

Standort, *m.*, *ὁ τόπος τῆς στάσεως, ὅπου στέκεταί τις ἤ τι*, lieu où l'on se place, lieu où une chose est placée.

Standpunkt, *m.*, *ὁ τόπος τῆς στάσεως* (*ἐκείνου ὁποῦ μετρᾷ ἕνα τόπον*), station, *f.*; *ὁ τόπος ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπιθεωρεῖ τις τι*, point *m.* de vue.

Standquartier, *n.*, *ὁ τόπος διωρισμένος διὰ κονάκι στρατιωτικοῦ τάγματος*, quartier (d'un régiment.)

Standrecht, *n.*, *στρατιωτικὴ κρίσις* (*γινομένη χωρὶς ἀργοπορίαν*), conseil *m.* de guerre.

Standrede, *f.*, *ἐπιτάφιος λόγος* (*κοντὰ εἰς τὸν τάφον*), harangue *f.* funèbre.

Stange, *f.*, *τὸ κοντάρι, κάθε μακρὸν ξύλον ἢ σίδηρον* (*ἡ στάγγα, βέργα*), perche, gaule, barre (de fer. d'argent etc.); (Hühnerstange, *ξύλον εἰς τὸ ὁποῖον κάθονται τὰ ὀρνίθια*, perchoir, *m.*; die Stangen *pl.* am Pferdegebisse, *τὰ πτερύγια τοῦ χαλινοῦ*, les branches *f. pl.* d'un mors.

Stängel, *m.*, *τὸ καλάμι, ὁ στέλεχος*, tige, queue, *f.*, pédicule, *m.*; (an einer Blume), *τὸ κοτζάνι* (*τοῦ λουλουδιοῦ*), tige *f.* d'une fleur.

Stängeln, *v. a.* *βάνω χαράκια εἰς ἀμπέλι ἢ καὶ εἰς ἄλλα φυτά*, ramer.

Stangeneisen, *n.*, *σίδηρον εἰς βέργαις*, fer *m.* en barres.

Stangengold, *n.*, *χρυσὸς εἰς βέργαις*, or *m.* en barres.

Stangenkugel, *f.*, *διπλὸν βόλι, δίβολον*, boulet à deux têtes, ange, *m.*

Stangenpferd, *n.*, *ἄλογον ζευγμένον εἰς διπλὸν τιμόνι*, timonnier, limonier, *m.*

Stangensilber, *n.*, *ἀσῆμι εἰς βέργαις*, argent *m.* en barres.

Stangenzaum, *m.*, *χαλινάρι*

με πτερύγια, bride f. à branches.

Stangenzirkel, m., διαβήτης μὲ βέργαν, compas m. à verge.

Stänker, m., ἐκεῖνος ὁποῦ βρωμᾷ, puant, m.; fig. (der alles durchsucht), ἕνας περίεργος ὁποῦ ἀνακατώνει ὅλα, fureteur, m.; fam. (Zänker), ἕνας φιλόνεικος, χαυγαντζῆς, μαλωτής, querelleur, m.

Stänkerey, f., βρῶμα, puanteur, f.; ὁ χαυγάς, τὸ μάλωμα, noise, querelle, f.

Stänkern, v. n. (Gestank machen), ἐβγάζω βρῶμαν, puer, sentir mauvais; v. n. (durchwühlen), ἀνακατώνω ὅλα (γυρεύωντάς τι), fureter, fouiller; (Uneinigkeit stiften), προξενῶ διχόνοιαν, χαυγάδες, μαλώματα, causer des querelles.

Stanniol, s. Stagnol.

Stapel, m., (Haufen, Schicht), ὁ σωρὸς, ἡ στείβα, amas, tas, monceau, m., pile, f.; (Schiffswerft), ὁ τόπος ὅπου κτίζουν τὰ καράβια, chantier, m.; (für Waaren), τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἀποθέτουν τὰ πράγματα ὁποῦ ἔρχονται ἀπὸ ξένους τόπους, étape, f.; ein Schiff vom Stapel laufen lassen, κατηβάζω εἰς τὴν θάλασσαν ἕνα νεοκτισμένον καράβι, lancer (mettre) un navire à l'eau.

Stapeln, v. n. fam. περιπατῶ, πηγαίνω, marcher.

Stapeln, v. a. (aufstapeln), ἐπισωρεύω, μαζώνω εἰς σωρόν, empiler.

Stapelrecht, n., Stapelgerechtigkeit, f., προνόμιον, ὁποῦ ἔχει μία πόλις διὰ νὰ ἀποθέτουν ἐκεῖ τὰ πράγματα ἀπὸ τοὺς ξένους τόπους ὁποῦ ἀπερνοῦν ἀπ' ἐκεῖ, droit m. d'étape.

Stapelplatz, m., Stapelstadt, f., τόπος, πόλις εἰς τὸν ὁποῖον (τὴν ὁποίαν) ἀποθέτουν τὰ πράγματα ὁποῦ ἔρχονται ἀπὸ ξένους τόπους, lieu m. d'entrepôt, ville f. d'étape.

Stark, adj. δυνατὸς, ἰσχυρός, fort, robuste; (dick), χονδρός, gros, épais; (heftig), σφοδρός, δυνατὸς, μεγάλος, πολύς, fort, grand, violent; copieux.

Stärke, f., ἡ δύναμις, ἰσχύς, force, vigueur, f.

Stärke, f., (für die Wäsche), τὸ ἄμυλον, ὁ κατασταττὸς, ἡ κόλλα ὁποῦ βάνεται εἰς τὸ πανί, empois, amidon, m.

Stärken, v. a. ἐνδυναμώνω, fortifier, conforter, corroborer; Wäsche —, βάνω κόλλαν εἰς τὸ πανί, empeser du linge.

Stärkend, adj. ἐνδυναμωτικός, fortifiant, confortatif, corroboratif.

Stärkenmacher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὸ ἄμυλον, ὁποῦ φκιάνει τὴν κόλλαν διὰ τὸ πανί, amidonnier, m.

Stärkenmehl, n., τὸ ἄμυλον, amidon, m.

Stärkung, f., ἡ ἐνδυνάμωσις, confortation f.; τὸ ἐνδυναμωτικον, confortatif, m.

Starost, m., ὁ σταρόστης, ἄρχων ὁποῦ ἔχει ὑποστατικὸν εἰς τὴν Λεχίαν, staroste, m.

Starostey, f., ὑποστατικὸν ἀρχοντικὸν εἰς τὴν Λεχίαν, starostie, f.

Starr, adj. ἀκίνητος (ἀπὸ τὸ κρύον, ἀπὸ θαυμασμὸν, φόβον κτλ.), roide (raide), gourd, engourdi; fig. ein starres Auge, ἀκίνητον ὀμμάτι, un oeil fixe.

Starrblind, s. Stockblind.

Starren, v. n. εἶμαι ἀκίνητος, ἀλύγιστος, σκληρός, roidir, être tout roide, se roidir; (starr sehen), κυτάζω ἀσκαρδαμυκτεὶ, μὲ ἀκίνητα ὀμμάτια, regarder fixement qc.

Starrkopf, m., ἕνας ἰσχυρόγνωμος, πεισματικός, tête f. de fer, homme m. têtu.

Starrköpfig, Starrsinnig, adj. ἰσχυρόγνωμος, πεισματικός, σκληροτράχηλος, opiniâtre, têtu, entêté.

Starrsinn, m., ἡ ἰσχυρογνωμία, τὸ πεῖσμα, entêtement, m., opiniâtreté, obstination, f.

Stät, adj. στερεός, fixe, ferme; ἀκατάπαυστος, παντοτεινός, continu, continuel.

Stätig, adj. (von Pferden), πεισματικὸς, ὁποῦ ὑποποδίζει, ἀναχαιτίζει, (λέγεται

διὰ τὰ ἄλογα), rétif; (in der Mathematik), συνεχής, (mathém.) continu.

Stätigkeit, f., τὸ πεῖσμα τῶν ἀλόγων, vice m. d'un cheval rétif; συνέχεια, (εἰς τὴν φυσικήν), (phys.) continuité, f.

Statik, f., ἡ στατικὴ ἐπιστήμη (μαθηματ.), statique, f.

Station, f., (Poststation), ἡ στάσις, ὁ σταθμὸς (τὸ σταζιόνι) τῆς πόστας, relais, m.; poste; station, f.; fam. (Stelle, Anstellung), τὸ ἐπάγγελμα, place, f.

Statistik, f., ἡ γνῶσις τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν, βασιλειῶν, πολιτειῶν κτλ., statistique, f.

Statistisch, adj. ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὴν γνῶσιν τῶν ἐπικρατειῶν, βασιλειῶν κτλ., statistique, f.

Stativ, n., ὑποστήριγμα (ἀκουμβιστῆρι μεγάλου τηλεσκοπίου κτλ.), pied (d'une machine, d'un télescope etc.).

Statt, Stätte, f., ὁ τόπος, lieu m., place, f.; — finden, — haben, γίνεται, εἶναι τρόπος, ἠμπορεῖ νὰ γένῃ, avoir lieu, être admis, reçu; von Statten gehen, ἐπιτυχαίνει, ἐβγαίνει καλά, réussir, succéder.

Stättegeld, s. Standgeld.

Statthaft, adj. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ γένῃ, συγχωρημένος ἀπὸ τὸν νόμον, ὁποῦ δὲν ἐμποδίζει ὁ νόμος, qui peut avoir lieu, admissible; valable.

Statthalter, m., ὁ κυβερνήτης, διοικητὴς (ἐπαρχίας), gouverneur, m.

Statthalterschaft, f., ἡ ἐπαρχία, gouvernement, m.

Stattlich, adj. μεγαλοπρεπής, λαμπρός, magnifique; μεγάλος, πολύς, ἀξιόλογος, considérable, important.

Statüe, f., τὸ ἄγαλμα, ὁ ἀνδριάς, statue, f., s. Bildsäule.

Statuiren, v. a. θέτω, διαφεντεύω (μίαν γνώμην), διϊσχυρίζομαι, soutenir (une opinion), s. Behaupten, Annehmen; ein Exempel an einem —, παιδεύω τινὰ ὡς παράδειγμα δι' ἄλλους, παραδειγματίζω, faire un exemple de q.

Statur, f., τὸ ἀνάστημα τοῦ ἀνθρώπου, (τὸ μπόϊ), stature, f.

Statut, n., ὁ θεσμός, νόμος ξεχωριστὸς μιᾶς πολιτείας, statut, m.

Staub, m., ὁ κονιορτὸς, (χορνιαχτός), poussière, poudre, f.

Staubbeutel, m., (in der Botanik), τὸ σακκουλάκι τοῦ ἄνθους περιέχον τον σπόρον τοῦ φυτοῦ, (botan.) anthère, f.

Stauben, v. i. es staubt, κάμνει κονίορτὸν, (κάμνει χορνιαχτόν), faire (v. n.) de la poussière.

Stäuben, v. a. σηκώνω κονιορτὸν, (χορνιαχτόν), faire (v. a.) de la poussière; (abstäuben), ἐβγάζω τὸν κονιορτὸν (ἀπὸ φορέματα κτλ.), épousseter.

Stäuber, m., σκυλὶ διὰ κυνῆγι ὁποῦ γυρεύει τὸ ἴχνος τοῦ ζώου, charnaigre (chien) m.

Stäubern, v. a. et n. γυρεύω τὸ ἴχνος τοῦ ζώου, λέγεται διὰ τὸ σκυλί), chercher la piste (d'une bête).

Staubfäden, f., (pl. m.) τὰ στήματα, τα ῥάμματα ὁποῦ ἐβγαίνουν ἀπὸ τὸ ἄνθος καὶ φέρουν τὴν σκόνην, étamines, f. pl.

Staubig, adj. κονιορτισμένος, (χορνιαχτισμένος), poudreux, couvert de poussière.

Staubperle, f., τὸ πλέον μικρότερον μαργαριτάρι, graine ou semence f. de perle.

Staubregen, m., ἡ ψιχάλα, τὸ ψιχάλισμα, pluie f. menue; bruine, f.

Staubweg, m., τὸ θηλυκὸν ὄργανον τῶν φυτῶν, σποροδοχεῖον, (τὸ μέρος τοῦ ἄνθους τὸ ὁποῖον δέχεται τὴν καρποφόρον σκόνην τῶν ἀρσενικῶν μερῶν τοῦ φυτοῦ), (botan.) pistil, m.

Stauchen, v. a. κτυπῶ μὲ βίαν κατὰ γῆς (οἷον· ἕνα σακκὶ μὲ σιτάρια, διὰ νὰ μαζωχθοῦν αὐτά), pousser, fortement (qc.) contre la terre; das Wasser —, σταματῶ τὸ νερὸν, ἐμποδίζω τὸν δρόμον τοῦ νεροῦ, arrêter l'eau; den Hanf —, δένω τὸ

χαννάβι εἰς δεμάτια, mettre le chanvre en bottes.

Staude, f., το δενδράκι, δενδρουλάκι, arbuste, m.; eine — Salat, Kraut oder Kohl, ἕνα ἀκέραιον μαροῦλι, ἀκέραιον λάχανον, une tête ou pomme de laitue, de chou.

Stauden, sich, v. r. γίνομαι δενδράκι, venir en arbuste; der Salat ꝛc. staudet sich, γίνεται σφικτὴ ἡ καρδία τοῦ μαρουλιοῦ κτλ., la laitue se pomme.

Stauen, v. a. σταματῶ, ἐμποδίζω (τὸν δρόμον τοῦ νεροῦ), arrêter (le cours de l'eau).

Staunen, v. n. θαυμάζω, ἐκθαμβοῦμαι, ἐκπλήττομαι, μένω ἔκθαμβος, s'étonner, être surpris, étonné.

Staupbesen, m., τὸ μαστίγωμα τῶν κακοποιῶν, βεργιαῖς ὁποῦ δίδουν τὸν κακοποιόν, fustigation, f. fouet, m.

Staupe, f., fam. ἡ ἐπιδημία, ἐπιδημικὴ (κολλητικὴ) ἀῤῥωστία, épidémie, f.

Stäupen, v. a. δέρνω μὲ βέργαις (τὸν κακοποιόν), fouetter, fustiger.

Stechapfel, m., τὸ ἀγκαθόμηλον, φυτόν τι φαρμακερόν, pomme épineuse, dature, f.; stramonium, m.

Stechbahn, f., τὸ στάδιον (τόπος περιφραγμένος κυρίως διὰ ἱππέας ὁποῦ πολεμοῦν διὰ παράταξιν μόνον), lice, carrière, f.

Stechdorn, s. Wegdorn.

Stecheisen, n., τὸ σουβλὶ, τρυπητῆρι, poinçon, m.

Stechen, v. a. et n. κεντῶ, σουβλίζω, σουγλίζω, piquer, percer; (von Schlangen, Insecten ꝛc), δαγκάνω, τζιμπῶ (ὡς τὰ ὀφίδια, τὰ κουνούπια), piquer (en parlant des insectes); (in Kupfer, Metall), χαρακάνω, ἐγχαράττω (εἰς χαλκὸν ἢ ἄλλο μέταλλον), graver; ein Schwein ꝛc. —, σφάζω, σκοτώνω ἕνα γουροῦνι κτλ., tuer un cochon etc.; eine Karte —, πέρνω (ἕνα χαρτὶ εἰς τὸ παιγνίδι), couper une carte; (beym Würfeln), ῥίπτω ἐκ δευτέρου τὰ ζάρια, jeter encore une fois (en jouant aux dés); die Sonne sticht, ὁ ἥλιος καίει, le soleil brûle; es sticht mich in der Seite, ἔχω πόνον εἰς τὴν πλευράν, j'ai des points, des élancements au côté.

Stechen, n., τὸ σούβλισμα, σούγλισμα, action f. de piquer; τὸ δάγκασμα, τζίμπημα, piqûre (des insectes); τὸ χαράκωμα, ἡ χαλκογραφία, gravure, s. Stechen, v. a. et n.

Stecher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κεντᾷ, σουγλίζει, celui qui pique, qui perce; (an Feuergewehren), σκάνδαλον, σκανδάλι, détente, f.; (zur Fischerey), τριχάνι (διὰ ψάρευμα), trident, m.; ἐκεῖνος ὁποῦ χαρακώνει εἰς τὸν χαλκόν, graveur m., s. Kupferstecher.

Stechfliege, f., μύγα ὁποῦ δαγκάνει, ὁποῦ τζιμπᾷ, mouche-piqueuse, f.

Stechgabel, f., τριχάνι (διὰ ψάρευμα), trident (pour la pêche), m.

Stechginster, m., ἡ ὀξυάκανθα, (φυτόν τι ἀγκαθερόν), jonc marin, genêt m. épineux.

Stechkraut, n., ἡ λευκάκανθα, (φυτόν τι ἀγκαθερόν), acarne, m.

Stechpalme, f., ἡ ὀξυμυρσίνη, (δενδρουλάκι τι), houx, m.

Steckbrief, m., γράμμα κριτηρίου μὲ τὸ ὁποῖον ζητοῦν τὴν φυλάκωσίν τινος (κλέπτου κτλ.) ὁποῦ ἔφυγε, καὶ γράφουν τὰ σημεῖα ἀπὸ τὸ ὁποῖα ἠμπορεῖ νὰ γνωρισθῇ, signalement (d'un criminel), m.

Stecken, m., ἡ ῥάβδος, τὸ ξύλον, ἡ βακτηρία, τὸ μπαστοῦνι, bâton m., baguette, perche, f.

Stecken, v. a. βάνω, mettre; fourrer; in die Tasche —, βάνω εἰς τὴν τζέπην, mettre dans la poche; ἐμπήγω, ἐμπήχνω, ficher, enfoncer; φυτεύω, planter; mit Nadeln —, καρφώνω μὲ βελόναις, attacher avec des épingles; ein Haus in Brand —, ἀνάπτω ἕνα σπίτι, mettre le feu à une maison; v. n. εἶμαι ἐμπηγμένος, (ὡς ἕνα καρφὶ εἰς τὸν τοῖχον κτλ.), être fiché, enfoncé (p. e. un clou dans la muraille etc.); εἶμαι βυθισμέ-

νος (οἷον· εἰς ἕνα βάλτον), être enfoncé (p. e. dans un bourbier); (seyn, verborgen seyn 2c.), εἶμαι κρυμμένος, κρύπτομαι, être, être caché; in Schulden —, ἔχω πολλὰ χρέη, εἶμαι κατάχρεος, être chargé ou accablé de dettes; stecken bleiben, μένω ἐμπηγμένος, βυθισμένος, demeurer (ne pas se détacher); rester embourbé; (μεταφ.) χάνω τὸν λόγον μου, μένω βουβός, demeurer court, hésiter; sich —, βάνομαι, se mettre, se fourrer; κρύπτομαι, se cacher; sich in Schulden stecken, καταχρεώνομαι, κάμνω πολλὰ χρέη, s'endetter; sich in Kosten —, κάμνω παραπολλὰ ἔξοδα, ἐξοδεύω παραπολύ, se mettre en frais, en dépense.

Steckenknecht, m., βοηθὸς τοῦ δημίου (τζιλάτου) εἰς τὸν πόλεμον, sergent m. à baguette.

Steckenpferd, n., ῥάβδος (μπαστοῦνι) μὲ ξύλινον κεφάλι ἀλόγου διὰ τὰ μικρὰ παιδία, dada (bâton qui sert de cheval aux enfants), m.; fig. das ist sein —, αὐτὸ εἶναι τὸ εἴδωλόν του, τὸ ἀγαπᾷ αὐτὸς περισσότερον ἀπὸ ὅλα, c'est son dada, son cheval de bataille.

Steckfluß, s. Stickfluß.

Stecknadel, f., ἡ καρφοβελόνη, καρφίτζα, épingle, f.

Steckrübe, f., ὁ βουνιὰς, τὸ σαλγάμι, (ῥίζα καλὴ διὰ φαγί), navet, m.

Steg, m., (über einen Graben), στενὸν γεφυράκι (σανίδι ὁποῦ χρησιμεύει ὡς γεφύρι), planche; (Fußsteig), ἡ μονοπάτη, sentier, m.; (auf musikalischen Instrumenten), ὁ μαγὰς, τὸ μαγάσιον (εἰς τὸ βιολὶ κτλ.), chevalet m. (d'un violon etc.); (in der Druckerey), τὰ ξύλα μὲ τὰ ὁποῖα χωρίζουν οἱ τυποθέται τὴν μίαν σελίδα ἀπὸ τὴν ἄλλην, (impr.) garniture, f.

Stegreif, m., (ἡ σκάλα τῆς σέλλας, étrier, m.); aus dem Stegreife, ἐκ προχείρου, ἐξ ἀπροόπτου, χωρὶς προετοιμασίαν, sur le champ, sans se préparer; ein Gedicht 2c. aus dem —, ἕνα ποίημα ἐκ προχείρου, un impromptu.

Stehen, v. a. στέκω, στέκομαι, être debout, se tenir debout; εὑρίσκομαι, εἶμαι, être, se trouver; fig. für etwas —, ἐγγυοῦμαι διὰ κάτι τι, répondre de qc., être garant de qc.; einem nach dem Leben —, ἐπιβουλεύω, κάμνω ἐπιβουλὴν νὰ σκοτώσω τινά, attenter à la vie de q.; zu — kommen, κοστάρω, κοστίζω, coûter; wie steht's? πῶς εὑρίσκεσαι; πῶς εἶσαι, comment vous va? wie steht es um die Sache oder mit der Sache? πῶς εἶναι αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις; πῶς πηγαίνει αὐτή; comment va cette affaire? es steht bey mir, κρέμεται ἀπὸ ἐμένα, il tient à moi; dieses Kleid 2c. steht Ihnen gut, αὐτὸ τὸ φόρεμα κτλ. σᾶς πρέπει καλά, cet habit etc. vous va bien.

Stehend, adj. στεκόμενος, στεκάμενος, debout; stehendes Wasser, στεκάμενον νερόν, de l'eau dormante.

Stehlen, v. a. κλέπτω (κρυφίως), voler, dérober.

Stehler, m., κλέπτης, voleur, m.

Steif, adj. ἀκίνητος, δυνατὸς, σκληρός, roide (raide); fig. (gezwungen), πολλὰ σοβαρὸς, ἄνοστος, empesé, gauche; adv. steif und fest, σταθερὰ, χωρὶς ἄλλο, fortement, absolument.

Steife, f., ἡ ἀκινησία, ἀλυγισία, σκληρότης, roideur, f.; κόλλα διὰ τὸ πανί, empois, m.; ἀκουμβιστῆρι, étançon, m.

Steifen, v. a. στερεώνω, κάμνω στερεόν, roidir, rendre roide, rendre ferme; (Wäsche), βάνω κόλλαν εἰς τὸ πανί, empeser (le linge); fig. fam. sich —, auf etwas, ὑποστηρίζομαι, ἐλπίζω εἰς τι, fig. s'appuyer sur qc.

Steifheit, **Steifigkeit**, f., ἡ ἀκινησία, ἀλυγισία, roideur, f.; ἡ παραπολλὴ σοβαρότης, ἄνοστος τρόπος, des manières f. pl. empesées, gauches.

Steifleinwand, f., χονδρὸν

πανὶ (χηρωμένον), bougran, *m.*
Steigbügel, *m.*, *ἡ σκάλα τῆς σέλλας*, *ἡ στάφνα*, *τὸ σταπέδι*, étrier, *m.*
Steigbügelriemen, s. Steigriemen.
Steige. *f.*, *ἡ σκάλα (διὰ ὀρνίθια)*, échelle *f.* de poulailler; —, *κλωβίον διὰ ὀρνίθια, περιστέρια*, grande cage (pour y mettre des poules, des pigeons).
Steigen, *v. n.* *βαίνω, ἀναβαίνω*, (*φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς*), monter (*propr.* et *fig.*); s'élever; in den Wagen —, *ἐμβαίνω εἰς τὸ ἁμάξι*, monter en carrosse; vom Pferde, aus der Kutsche —, *καταβαίνω ἀπὸ τὸ ἄλογον, ἀπὸ τὸ ἁμάξι*, descendre de cheval, de carrosse; diese Waare steigt im Preise, *αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀκριβαίνει*, cette marchandise enchérit; der Wein steigt in den Kopf, *αὐτὸ τὸ κρασὶ κτυπᾷ εἰς τὸ κεφάλι*, ce vin donne à la tête.
Steigen, *n.*, *ἡ ἀνάβασις*, *τὸ ἀνήβασμα*, montée, *f.*; enchérissement, *m.*
Steiger, *m.*, (beym Bergbaue), *ὁ ἐπιστάτης εἰς τοὺς ἐργάτας εἰς τὰ μεταλλεῖα*, officier *m.* préposé à une mine.
Steigern, *v. a.* *ἀνηβάζω, ὑψάνω (τὴν τιμὴν τῶν πραγμάτων κτλ.)*, enchérir, surhausser.
Steigerung, *f.*, *τὸ ἀνήβασμα, ὕψωμα*, enchérissement, *m.*; (in der Sprachlehre), *ἡ σύγκρισις τῶν ἐπιθέτων*, (gramm.) les degrés de comparaison.
Steigriemen, *m.*, *τὸ λουρὶ ὁποῦ κρατεῖ τὴν σκάλαν τῆς σέλλας*, (*λουρὶ τῆς στάφνας*), étrivière, *f.*
Steil, *adj.* *κρημνώδης, κρημνὸς, ἔγκρεμνος*, raide, escarpé.
Stein, *m.*, *ἡ πέτρα, ὁ λίθος*, pierre, *f.*; (Krankheit), *ἡ πέτρα, ὁ ἄμμος εἰς τὴν φοῦσκαν τοῦ ἀνθρώπου*, pierre, *f.*, calcul (dans la vessie), *m.*; (im Bretspiele), *ἕνα κομμάτι (ἀπὸ ἐκεῖνα εἰς τὸ σαντράτζι, εἰς ταῖς δάμαις, εἰς τὸ ταβλί)*, dame, pièce (au jeu de dames, des échecs, au trictrac), *f.*; (von Früchten), *πέτρα (τοῦ κερασιοῦ κτλ.)*, noyau (des fruits), *m.*; (ein Gewicht), *ἕνα βάρος ἀπὸ εἴκοσι δύο φούντια (τὸ πέμπτον τοῦ καντερίου)*, le cinquième du quintal; *fam.* einen Stein im Brete haben bey jemanden, *ἔχω τὴν εὔνοιάν τινος*, être en grand crédit auprès de q.
Steinadler, *m.*, *ὁ μεγάλος ἀετός*, ossifrague, *m.*
Steinalt, *adj.* *fam.* *πολλὰ γέρων, παλαιότατος, ὑπέργηρος*, fort vieux, décrépit.
Steinamsel, *f.*, *εἶδος ἀπὸ κόσσυφον*, (*πουλλί*), merle *m.* de roche.
Steinartig, *adj.* *πετροειδής*, pierreux.
Steinäsche, *f.*, s. Buche.
Steinbeere, *f.*, s. Heidelbeere.
Steinbeißer, *m.*, (Fisch), *εἶδος γωβιοῦ*, (*ψάρι*), cobite, *m.*, (poisson).
Steinbeschwerung, *f.*, *τὸ πάθος ἀπὸ τὸν ἄμμον εἰς τὴν φοῦσκαν*, incommodité *f.* de la pierre.
Steinbock, *m.*, *εἶδος ἀγρίου τράγου εἰς τὰ βουνά*, bouquetin, *m.*; (in der Sternkunde), *ὁ αἰγόκερως*, (*σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ καὶ σύνάστρισις*), (astron.) capricorne, *m.*
Steinbohrer, *m.*, *ἀρίδα διὰ πέτραις*, aiguille, *f.*
Steinbrech, *m.*, *ἡ τρυπόπετρα, φυτὸν λιθοτριπτικόν*, saxifrage (plante), *f.*
Steinbrecher, *m.*, *ὁ λιθοτόμος, λιθοκόπος, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐβγάζει πέτραις*, carrier, *m.*
Steinbruch, *m.*, *τὸ λιθοτομεῖον, ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἐβγάνουν πέτραις*, carrière, *f.*
Steinbuche, *f.*, s. Hagebuche.
Steinbutte, =butte, *f.*, *εἶδος γλώσσης*, (*ψάρι*), turbot (poisson), *m.*
Steindruck, *m.*, *ἡ λιθογραφία, λιθογραφικὸς τύπος*, lithographie, *f.*
Steindrucker, *m.*, *λιθογράφος*, lithographe, *m.*
Steindruckerey, *f.*, *ἡ λιθογραφία, λιθογραφικὴ τέχνη, ἐργαστήριον λιθογραφικὸν, λιθογραφεῖον*, lithographie (l'art et le lieu), *f.*
Steineiche, *f.*, *ἡ δρῦς, ἡ βαλανιά*, chêne *m.* vert.
Steineppich, *m.*, *εἶδος πετροσε-*

λίνου, (φυτόν), sison, m., (plante).
Steinern, adj. πέτρινος, πετρέϊνος, de pierre.
Steinflachs, m., ὁ ἀμίαντος, (πέτρα τις ἰνώδης), amiante, m.
Steinfrucht, f., s. Steinobst.
Steingalle, f., φούσκωμα εἰς τὴν ὄπισθεν κλίσιν τοῦ γόνατος τῶν ἀλόγων, molette (maladie des chevaux), f.
Steingrube, f., s. Steinbruch.
Steingut, n., ἄσπρα ἀγγεῖα πήλινα ὁποῦ ὁμοιάζουν κομμάτι μὲ τὸ φαρφουρί (μισοφάρφουρον), gresserie, f., vaisseaux m. pl. de grès.
Steinhart, adj. σκληρὸς ὡσὰν πέτρα, dur comme une pierre.
Steinhauer, m., ὁ λιθοτόμος, ὅστις κόπτει καὶ σχηματίζει τὰ μάρμαρα κτλ., tailleur m. de pierres.
Steinhaufen, m., σωρὸς ἀπὸ πέτραις, tas, amas m. de pierres.
Steinicht, adj. πετρώδης, πετροειδής, pierreux, qui ressemble à une pierre.
Steinig, adj. πετρώδης, γεμάτος πέτραις, pierreux, plein de pierres.
Steinigen, v. a. πετροβολῶ, λιθοβολῶ, lapider.
Steinigung, f., τὸ πετροβόλημα, λιθοβόλημα, lapidation, f.
Steinkenner, m., ὁ λιθολόγος, ἐκεῖνος ὁποῦ γνωρίζει τοὺς λίθους, τὰς πέτρας, lithologue, m.
Steinkenntniß, -kunde, f., ἡ λιθολογία, γνῶσις τῶν λίθων, τῶν πετρῶν, lithologie, f.
Steinkitt, m., ἡ πετρόκολλα, λιθόκολλα, lithocolle, f.
Steinklee, m., τὸ μελίλωτον (φυτόν), mélilot, mirlirot (plante), m.
Steinklippe, f., σκόπελος, βράχος, écueil, m.
Steinkluft, f., σχισμάδα, χαραγματιὰ εἰς πέτραν, (τὸ χανδάκι), fente, crevasse f. dans un rocher.
Steinkohle, f., τὸ κάρβουνον τῆς γῆς, πετροκάρβουνον, ὀρυκτὸν κάρβουνον, houille, f.; -kohlengräber, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἐβγάζει ἀπὸ τὴν γῆν τὰ ὀρυκτὰ κάρβουνα, houilleur, m.
Steinmarder, m., ὁ μοσχοπόντικος, τὸ κουνάβι, ἡ ἀτζίδα, fouine, f.
Steinmeißel, m., τὸ γλυφεῖον, σμιλάριον διὰ πέτρας, repoussoir; ciseau m. plat.
Steinmetz, m., s. Steinhauer.
Steinobst, n., πωρικὰ μὲ πέτρας (οἷον· τὰ κεράσια, δαμάσκηνα, ῥοδάκινα κτλ.), fruits m. pl. à noyau.
Steinöhl, n., τὸ πετρέλαιον, πετρόλαδον, pétrole, m.
Steinpflaster, n., τόπος λιθόστρωτος, (τουρκ.) τὸ χαλντερίμι), pavé; carrelage, m.
Steinreich, adj. πλουσιώτατος, ὑπέρπλουτος, extrêmement riche.
Steinreich, n., οἱ λίθοι, αἱ πέτραι, règne m. minéral.
Steinsalz, n., πετρῶδες ἅλας (ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς κομμάτια ὡσὰν πέτραις εἰς τὴν γῆν), sel m. gemme.
Steinschleifer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ γυαλίζει πολυτίμους λίθους, polisseur (de pierres précieuses), m.
Steinschmerzen, f., ὁ πόνος ἀπὸ τὴν πέτραν, ἀπὸ τὸν ἄμμον εἰς τὴν φοῦσκαν, douleurs f. pl. de la pierre.
Steinschneider, n., λιθογλύπτης, lapidaire, graveur m. en pierre; ἐκεῖνος ὁποῦ κόπτει καὶ σχηματίζει τοὺς πολυτίμους λίθους, lapidaire, diamantaire, m.; (beym Blasensteine), ἐκεῖνος ὁποῦ ἐβγάζει τὴν πέτραν ἀπὸ τὴν φοῦσκαν τοῦ ἀνθρώπου, (chir.) opérateur, lithotomiste, m.
Steinschnitt, m., τὸ ἔβγαλμα τῆς πέτρας ἀπὸ τὴν φοῦσκαν τοῦ ἀνθρώπου, (chir.) taille, lithotomie, f.
Steinschreiber, m., ὁ λιθογράφος, ἐκεῖνος ὁποῦ γράφει εἰς τὴν πέτραν ἐκεῖνο ὁποῦ πρέπει νὰ τυπωθῇ, lithographe, m.
Steinschrift, f., (Inschrift auf Steinen), ἡ ἐπιγραφὴ εἰς πέτρας, εἰς μνημεῖα, inscription f. sur la pierre; τὰ γράμματα ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς αὐτὰς τὰς ἐπιγραφάς, lettres f. pl. onciales (dont on se sert pour ces inscriptions).
Steinschwalbe, f., εἶδος χελιδονιοῦ, apode (oiseau), m.
Steinsetzer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ

στρώνει ταῖς στράταις, paveur, carreleur, m.

Steinstück, n., εἶδος (παλαιοῦ) κανονιοῦ μὲ τὸ ὁποῖον ἔῤῥιπτον πέτραις, pierrier, m.

Steinwand, f., πέτρινος τοῖχος, muraille f. de pierre.

Steinweg, m., στράτα στρωμένη μὲ πέτραις, τὸ λιθόστρωτον, chemin m. pavé.

Steinwurf, m., ῥίψιμον πέτρας, jet ou coup m. de pierre; τόσον διάστημα, ὅσον ἠμπορεῖ τις νὰ ῥίψῃ πέτραν, portée f. d'un jet de pierre.

Steiß, m., ὁ κῶλος (ὁ πάτος), cul, cu, derrière, m.

Stellage, f., s. Gestell.

Stelle, f., ὁ τόπος, place, f., lieu, endroit, m.; — τὸ ἐπάγγελμα, charge, f., emploi, m.; — in einem Buche, περικοπὴ βιβλίου, passage (d'un livre), m.; auf der —, εὐθὺς, sur le champ, aussitôt, tout de suite.

Stellen, v. a. βάνω, βάνω ὀρθὸν, mettre, placer, poser; ἀραδιάζω, βάνω εἰς τάξιν, ranger; dahin —, dahin gestellt seyn lassen, ἀφίνω, δὲν κρίνω, δὲν κάμνω κρίσιν, passer qc., ne pas décider de qc.; einem nach dem Leben stellen, ἐπιβουλεύω, κάμνω ἐπιβουλὴν διὰ τὴν ζωήν τινος, attenter à la vie de q.; einem ein Bein —, ὑποσκελίζω τινὰ, βάνω πεδοκλίαν, donner le croc en jambe à q.; einen zufrieden —, εὐχαριστῶ τινα, κάμνω τινα εὐχαριστημένον, contenter, satisfaire q.; sich —, στέκομαι, πέρνω τὸν τόπον μου, πηγαίνω (εἰς ἕναν τόπον διὰ νὰ σταθῶ ἐκεῖ), se mettre, se placer, se rendre (en quelque endroit); (vor Gericht), παῤῥησιάζομαι (εἰς τὸ κριτήριον), comparaître (en justice); (sich — als ob . . .), ὑποκρίνομαι, προσποιοῦμαι, καμώνομαι πῶς —, faire mine, faire semblant, feindre de . . .; er stellt sich krank, arm ꝛc., καμώνεται πῶς εἶναι ἄῤῥωστος, πτωχὸς κτλ., il feint d'être malade, pauvre etc.

Stellmacher, m., ὁ ἁμαξοποιός, charron, m.

Stellrad, n., Stellscheibe, f., μικρὸς τροχὸς ἢ δισκάριον μὲ τὸ ὁποῖον ταχύνουν καὶ ἀργοποροῦν τὸ ὡρολόγιον, roue, rosette f. à régler la montre.

Stellung, f., ἡ στάσις, position; posture; attitude, f.; ἡ τάξις (τῶν στρατευμάτων εἰς τὸν κάμπον), position, f., arrangement (des troupes dans la campagne).

Stellvertreter, m., ὁ τοποτηρητής, substitut, vicaire, suppléant, m.; ἐπίτροπος εἰς μίαν ὑπόθεσιν εἰς τόπον τινὸς ἄλλου, représentant, m.

Stelze, f., τὸ ξυλοπόδαρον, ἡ κλάπη (τὸ κλοιτζί), échasse, f.; auf Stelzen gehen, περιπατῶ μὲ τὰ ξυλοπόδαρα (τουτέστι μὲ μακρὰ ξύλα, ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα στέκεταί τις ὑψωμένος ἀπὸ τὴν γῆν), être monté sur des échasses.

Stelzen, v. n. περιπατῶ μὲ τὰ ξυλοπόδαρα (μὲ τὰ κλοιτζιά), marcher étant monté sur des échasses; περιπατῶ ὡσὰν κουτζός, marcher comme un boiteux.

Stelzfuß, m., ξύλινον ποδάρι (ἐκείνου ὁποῦ ἔχασε τὸ ποδάρι του), jambe f. de bois.

Stemmen, v. a. ἀκουμβῶ, appuyer; s. Stämmen.

Stempel, m., s. Stämpel.

Steppe, f., ἡ ἐρημία, τόπος μεγάλος ἀγεώργητος μὲ χόρτα καὶ δενδράκια (μάλιστα εἰς τὴν Σιβηρίαν), lande, f., step, m.

Steppen, v. a. κεντῶ, παραῤῥάπτω, piquer, contrepointer.

Steppen, n., Stepperey, f., κέντημα, piqûre, f., arrière-point, m.

Steppnadel, f., βελόνη διὰ τὸ κέντημα, aiguille f. à piquer.

Sterbebett, n., τὸ κρεββάτι τοῦ θανάτου, lit m. de mort.

Sterbefall, m., ὁ θάνατος, cas m. de mort.

Sterbehemd, n., τὸ ὑποκάμισον τοῦ ἀποθαμένου, τὸ νεκροστόλι, chemise f. qu'on met à un mort.

Sterbelied, n., ᾆσμα ὁποῦ ψάλλουν εἰς τὸν ἐνταφιασμόν, cantique m. funèbre.

Sterben, v. n. ἀποθνήσκω, (ἀπεθαίνω), mourir.

Sterben, n., τὸ ἀποθνήσκειν,

ὁ θάνατος, mort, f.; ἐπιδημία. épidemie, f.
Sterblich, adj. θνητός, mortel.
Sterblichkeit, f., τὸ θνητόν, mortalité, f.
Sterbling, m., πρόβατον ψόφιον, brebis f. morte (d'une maladie); =lingswolle, f., μαλλὶ ἀπὸ ψόφια πρόβατα, moraine, f.
Stern, m., τὸ ἄστρον, ὁ ἀστήρ, étoile, f.; (im Auge), ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, prunelle (de l'oeil), f.; fam. ein Stern auf dem Auge, ὁ καταῤῥάκτης, cataracte, f.; s. Staar.
Sternanis, m., τὸ μπαδιαμί, (φυτὸν τῆς Κίνας), anis m. de la Chine, badiane, f.
Sternbild, n., τὸ ἄστρον, ἡ συνάστρισις, constellation, f., astérisme, m.
Sternchen, n., μικρὸν ἄστρον, petite étoile, f.; — ὁ ἀστερίσκος (εἰς βιβλία), astérisque (dans un livre), m.
Sterndeuter, m., ὁ ἀστρολόγος, astrologue, m.
Sterndeutung, Sterndeuterey, f., ἡ ἀστρολογία, astrologie, f.
Sterndistel, f., τὸ ἐἰρύγγιον, (φυτόν), chardon m. étoilé, chausse-trape (plante), f.
Sternhell, adj. ὅπου φαίνονται τὰ ἄστρα, clair, étoilé; es ist sternhell, εἶναι ἐξαστεριά, le ciel est clair, est étoilé.
Sternhimmel, m., ὁ ἀστερωτὸς οὐρανός, firmament, ciel m. étoilé.
Sternkunde, f., ἡ ἀστρονομία, astronomie, f.
Sternkundige, f., ὁ ἀστρονόμος, astronome, m.
Sternputze, Sternschnuppe, f., ἄστρον πετούμενον (μετέωρον τι πύρινον), étoile f. tombante.
Sternschanze, f., ὀχύρωμα (ἀπὸ χῶμα) εἰς σχῆμα ἄστρου ἐξαγώνου, étoile, f., fort m. à étoile.
Sternseher, m., s. Sternkundige.
Sternwarte, f., τὸ ἀστροσκοπεῖον, (τόπος διωρισμένος διὰ παρατήρησιν ἀστέρων), observatoire, m.
Sterz, m., ἡ (κοντὴ) οὐρὰ (εἰς μερικὰ ζῶα), queue (courte, de quelques animaux), f.; οὐρὰ τῶν πουλλιῶν, croupion (des oiseaux), m.
Stetig, s. Stätig.
Stets, adv. πάντοτε, ἀκατάπαυστα, ἀεί, toujours, continuellement.
Steuer, f., ὁ δασμὸς, τὸ δόσιμον, ὁ φόρος, (τουρκ. χαράτζι), taille, taxe, charge, contribution, f.; milde Steuer, ἡ ἐλεημοσύνη, aumône, f.
Steueranschlag. m., ὁ λογαριασμὸς τῶν δοσιμάτων, assiette f. de la taille.
Steuerbar, adj. ὑποχρεωμένος νὰ πληρώνῃ δοσίματα, taillable.
Steuerbord, n., τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ καραβιοῦ (κυτάζοντας ἀπὸ τὴν πρύμνην εἰς τὴν πλώρην), (mar.) stribord, m.
Steuerbuch, Steuerregister, n., κατάστιχον εἰς τὸ ὁποῖον καταγράφεται ἡ ποσότης τῶν δοσιμάτων τοῦ καθενός, cadastre; livre m. de tailles.
Steuercasse, f., κάσσα τῶν δοσιμάτων, caisse f. des tailles.
Steuereinnehmer, m., ὁ εἰσπράκτωρ τῶν δοσιμάτων, receveur m. des tailles.
Steuerfrey, adj. ἐλεύθερος ἀπὸ δοσίματα, exempt de taxes, de tailles.
Steuerfreyheit, f., ἐλευθερία ἀπὸ δοσίματα, exemption f. de tailles.
Steuermann, m., ὁ κυβερνήτης τοῦ καραβιοῦ, τημονιάρης, pilote, m.
Steuern, v. a. (ein Schiff), κυβερνῶ, γυρίζω ἕνα καράβι, gouverner, conduire un vaisseau. v. n. πηγαίνω μὲ τὸ καράβι, κάμνω πανιά, faire voile, aller; fig. einer Sache —, ἐμποδίζω ἕνα πρᾶγμα, obvier à qc., prévenir qc.; sich —, auf etwas, ὑποστηρίζομαι, θεμελιώνομαι εἴς τι, s'appuyer sur qc.
Steuern, v. a. et n. δίδω, πληρώνω (μάλιστα δοσίματα ἢ ἐλεημοσύνην), donner, payer (des tailles), contribuer.
Steuerruder, n., τὸ τημόνι τοῦ καραβιοῦ, gouvernail, m.
Steuerschein, m., μαρτυρία τῆς πληρωμῆς τῶν δοσιμάτων, quittance f. de la taille; — πόλιτζα διὰ ποσότητα δανεισμένην εἰς τὸν βασιλέα, ἡ ὁποία πληρώνεται ἀπὸ τὰ δοσίματα ὁποῦ ἐμβαίνουν, billet m. de banque (parti-

culièrement de celle de Saxe).

Stich, *m.*, *ἡ σουβλιά, σουγλιά, κεντημασιά*, piqûre, *f.*; (Stichwunde), *πληγὴ ἀπὸ κέντημα*, coup *m.* (de la pointe d'un couteau, d'une épée); (stechender Schmerz), *παλμὸς, σούγλισμα* (*εἰς τὴν πλευρὰν κτλ.*), point, élancement, *m.*; (eines Insects ꝛc.), *δάγκασμα, τζίμπημα* (*κουνουπιοῦ, ὀφιδιοῦ κτλ.*), piqûre (d'un insecte etc.); die Stiche (im Nähen), *ἡ κεντημασιαῖς, βελονιαῖς* (*εἰς τὸ ῥάψιμον*), les points *m. pl.* de l'aiguille (en cousant); (im Kartenspiele), *οἱ ποῦντοι εἰς τὰ χαρτιὰ ὁποῦ παίζουν*), les points (au jeu de cartes); (Kupferstich, *m.*), *ὁ τρόπος τῆς χαλκογραφίας, τύπος χαλκογραμμένης εἰκόνας*, gravure, *f.*; (mit Worten), *δάγκασμα μὲ λόγους, εἰρωνεία, περίπαιγμα*, coup de bec, coup de langue, mot *m.* piquant; einen im Stiche lassen, *ἀφίνω, παραιτῶ τινα* (*εἰς κίνδυνον, εἰς καιρὸν ἀνάγκης*), abandonner q., planter là q.; nicht Stich halten (von Soldaten), *δὲν στέκομαι* (*εἰς τὴν μάχην*), *φεύγω*, ne pas tenir ferme, lâcher pied; das hält nicht Stich), *αὐτὸ εἶναι ἀβέβαιον, ἀμφίβολον, δὲν ἔχει τὸν τόπον του*, cela n' est pas à l'épreuve, cela est bien incertain, cela n'est pas sûr.

Stichart, *f.*, *δίστομον τζεκοῦρι*, bésaiguë, *f.*

Stichblatt, *n.*, *ἡ πλάκα εἰς το μανίκι τοῦ σπαθιοῦ ὁποῦ σκεπάζει τὸ χέρι*, garde *f.* d'épée; *fig.* — des Spottes, *ὑποκείμενον τὸ ὁποῖον περιπαίζουν*, plastron *m.* des railleries.

Stichel, s. Grabstichel.

Sticheln, *v. n.* auf einen, *πειράζω, δαγκάνω μὲ λόγια, εἰρωνεύω, περιπαίζω*, donner des coups de bec ou de langue (à q.), brocarder, piquer des paroles, picoter (q.).

Stichelrede, Stichelen, *f.*, *ἡ εἰρωνεία, δαγκαστικὸς ἢ πειρακτικὸς λόγος*, picoterie, pointillerie, *f.*, brocard, *m.*

Stichelschimmel, *m.*, *κιῤῥὸν ἢ μελαχρινὸν ἄλογον*, cheval rubican, *m.*

Sticken, *v. a.* *κεντῶ* (*μὲ μετάξι, χρυσάφι κτλ.*), broder.

Sticker, *m.*, Stickerin, *f.*, *ἐκεῖνος ἢ ἐκείνη ὁποῦ κεντῇ* (*μὲ μετάξι κτλ.*), *ὁ κεντητής, ἡ κεντήτρια*, brodeur, *m.*, brodeuse, *f.*

Stickeren, *f.*, *τὸ κέντημα*, broderie, *f.*

Stickfluß, *m.*, *ἡ ἀγχόνη* (*τὸ πνίξιμον ἀπὸ τὸ πολὺ φλέγμα εἰς τὸ στῆθος*), (méd.) suffocation, *f.*

Stickhusten, *m.*, *πνικτικὸς βῆχας*, toux *f.* suffocante.

Stickrahmen, *m.*, *ὁ μάγγανος διὰ κέντημα*, métier *m.* de brodeur.

Stickwerk, *n.*, s. Stickeren.

Stieben, *v. i.* es stiebt, *χάμνει κονιορτὸν* (*κορνιακτὸν*), *σηκώνεται ὁ κονιορτός*, faire de la poussière; *fig.* sie stieben aus einander, *διασκορπίζονται, φεύγουν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ*, ils se dispersent, se dissipent.

Stiefältern, -eltern, *f.*, *ὁ μητρυιὸς καὶ ἡ μητρυιά*, le beau-père et la belle-mère.

Stiefbruder *m.*, *ὁ ἀδελφὸς ἐκ μέρους τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς μόνον*, beau-frère, demi-frère, *m.*

Stiefel, *m.*, *τὸ ὑπόδημα*, botte, *f.*; — einer Pumpe, *κύλινδρος τῆς ἀντλίας*, corps de pompe, barillot, *m.*

Stiefelholz, *n.*, *ξύλινον ποδάρι, καλοῦπι διὰ ὑποδήματα*, embouchoir, *m.*

Stiefelkappe, Stiefelstulpe, *f.*, *τὸ ἀναδίπλωμα τῶν ὑποδημάτων ὁποῦ σκεπάζει τὰ γόνατα*, genouillère, *f.*

Stiefelknecht, *m.*, *τὸ ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὰ* (*φράγκικα*) *ὑποδήματα*, tire-botte, *m.*

Stiefelmacher, *m.*, *ὑποδηματᾶς*, bottier, *m.*

Stiefelmanschette, *f.*, *ἀκροπρεπίδια* (*ἀπὸ πανί*) *διὰ ὑποδήματα*, canon *m.* de linge.

Stiefeln, sich, *v. r.* *βάνω* (*τὰ*) *ὑποδήματά* (*μου*), se botter.

Stiefelschaft, *m.*, *τὸ μέρος τοῦ ὑποδήματος ὁποῦ σκεπάζει τὴν κνήμην*, tige *f.* de botte.

Stiefelstulpe, *f.*, s. Stiefelkappe.

Stiefelwichse, *f.*, *κήρωμα διὰ τὰ ὑποδήματα*, cirage *m.* des bottes.
Stiefgeschwister, *f. pl.*, *ἀδέλφια* (*ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ*) *ἀπὸ ἄλλον πατέρα ἢ ἄλλην μητέρα*, frères et soeurs *m.* et *f. pl.* de différents lits.
Stiefkind, *n.*, *ὁ πρόγονος ἢ ἡ προγόνη*, enfant *m.* d'un autre lit.
Stiefmutter, *f.*, *ἡ μητρυιά*, belle-mère; marâtre, *f.*
Stiefmütterchen, *n.*, (Blume), *ἄνθος τι* (*εἶδος ἴου*), pensée (fleur), *f.*
Stiefschwester, *f.*, *ἀδελφὴ ἀπὸ ἄλλον πατέρα ἢ ἀπὸ ἄλλην μητέρα*, belle-soeur, demi-soeur, *f.*
Stiefsohn, *m.*, *ὁ πρόγονος*, beau-fils, *m.*
Stieftochter, *f.*, *ἡ προγόνη*, belle-fille, *f.*
Stiefvater, *m.*, *ὁ μητρυιός*, beau-père, *m.*
Stiege, *f.*, (Treppe), *ἡ σκάλα*, *ὁ κλίμαξ*, escalier, *m.*; (eine Anzahl von zwanzig), *μία εἰκοσαριά*, (*λέγεται μάλιστα διὰ πετζιά*), vingtaine (de peaux), *f.*
Stieglitz, *m.*, *ὁ στραγαλιανδὸς*, *ἡ καρδερίνα*, (*πουλλί*), chardonneret, *m.*
Stiel, *m.*, (von Werkzeugen), *τὸ μανίκι*, manche, *m.*; (an Pflanzen), *τὸ καλάμι*, *κοτζάνι*, *ἡ οὐρά*, tige, queue, *f.*, (bot.) pédicule, *m.*
Stier, *adj.* s. Starr.
Stier, *m.*, *ὁ ταῦρος* (*τὸ ζῶον καὶ τὸ σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ καὶ ἡ συνάστρισις*), taureau (animal, signe du zodiaque et constellation), *m.*
Stieren, *v. n.* die Kuh stiert, *ἡ ἀγελάδα ἐπιθυμεῖ τὸν ταῦρον*, la vache est en chaleur; *v. a.* der Bulle stiert die Kuh, *ὁ ταῦρος σμίγεται μὲ τὴν ἀγελάδαν*, le taureau saillit la vache.
Stiergefecht, *n.*, *ἡ ταυρομαχία*, *μάχη μὲ ἀγρίους ταύρους*, combat *m.* de taureaux.
Stift, *m.*, *τὸ* (*μικρὸν καρφὶ χωρὶς κομβί*), ferret, *m.*, goupille, pointe, *f.*; — *τὸ μολυβοκόνδυλον*, *γραφεῖον*, crayon, *m.*
Stift, *n.*, *ἡ κτίσις*, *θεμελίωσις* (*οἷον· ἐλεημοσύνης διὰ πτωχοὺς κτλ.*), fondation, *f.*; (Kloster), *τὸ μοναστῆρι*, couvent, monastère, *m.*; (Bisthum), *ἐπαρχία ἐπισκόπου*, *ἡ ἐπισκοπή*, évêché, *m.*; *τάγμα καὶ συνέλευσις τῶν κανονικῶν*, chapitre, *m.*
Stiften, *v. a.* *κτίζω*, *θεμελιώνω* (*οἷον· σχολεῖον*, *νοσοδοχεῖον*, *μοναστῆρι κτλ.*), fonder, établir, instituer; (anstiften), *προξενῶ*, *γίνομαι αἴτιος εἰς τι*, produire, causer, exciter.
Stifter, *m.*, *ὁ κτίστης*, *θεμελιωτής*, fondateur, instituteur, *m.*; s. Stiften.
Stiftisch, *adj.* *ὁποῦ ἀνήκει εἰς μοναστῆρι ἢ εἰς ἐπισκοπήν*, capitulaire.
Stiftsfrau, *f.*, -fräulein, *n.*, *μία κανονική*, *ὁποῦ ἔχει κανονικάτον εἰς ἕνα μοναστῆρι γυναικῶν*, chanoinesse, dame, *f.*
Stiftsherr, *m.*, *ἕνας κανονικός*, chanoine, *m.*
Stiftshütte, *f.*, *ἡ σκηνὴ τῶν παλαιῶν Ἑβραίων ὁποῦ ἦτον εἰς τόπον ναοῦ*, tabernacle (des anciens Hébreux), *m.*
Stiftskirche, *f.*, *ἐκκλησία τοῦ μητροπολίτου*, *ἡ μητρόπολις*, église collégiale; cathédrale, *f.*
Stiftung, *f.*, *ἡ κτίσις*, *θεμελίωσις* (*οἷον· σχολείου*, *νοσοδοχείου*, *μοναστηρίου*, *ἐλεημοσύνης κτλ.*), fondation, institution, *f.*, établissement, *m.*
Stilet, *n.*, s. Dolch.
Still, *adj.* *σιωπηλός*, silencieux, taciturne; *ἥσυχος*, coi, paisible; calme, tranquille.
Still, *int.* *σιώπα! σιωπή!* silence! paix! chut!
Stille, *f.*, *ἡ σιωπή*, silence, *m.*; *ἡσυχία*, calme, *m.*, tranquillité, *f.*; in der —, *κρυφίως*, *σιγαλά*, secrètement, à la sourdine.
Stillen, *v. a.* *ἡσυχάζω*, *καταπραΰνω*, calmer, apaiser; den Durst —, *σβύνω τὴν δίψαν*, étancher la soif; das Blut —, *σταματῶ τὸ αἷμα*, étancher, arrêter le sang; ein Kind —, *βυζάνω ἕνα παιδί*, *δίδω τὸ βυζί*, allaiter un enfant.
Still halten, *v. n.* *στέκομαι εἰς τὸν δρόμον μου*, s'arrêter, faire halte; — *μένω ἥσυ-*

χος, ὑποφέρω μὲ ἡσυχίαν, demeurer tranquille, souffrir, supporter tranquillement.

Still schweigen, v. n. σιωπῶ, se taire.

Stillschweigen, n., ἡ σιωπή, silence, m.

Stillschweigend, adj. σιωπηλός, tacite, adv. σιωπηλὰ, σιγά, μὲ σιωπὴν, tacitement.

Stillstand, m., ἡ στάσις, τὸ σταμάτημα, διακοπὴ, halte, cessation, discontinuation, intermission, suspension, f.

Still stehen, v. n. στέκομαι, δὲν πηγαίνω, διακόπτω τὸν δρόμον μου, s'arrêter, faire halte.

Stillung, f., τὸ ἡσύχασμα, action f. de calmer, d'apaiser etc.; des Durstes, des Blutes, τὸ σβύσιμον τῆς δίψας, τὸ σταμάτημα τοῦ αἵματος, étanchement m. de la soif, du sang.

Stimme, f., ἡ φωνή, voix; (μουσ.) μέρος ὁποῦ ἔχει τις νὰ ψάλῃ (ἢ νὰ τραγουδήσῃ), (mus.) partie (à chanter), f.; (Wahlstimme rc.), ἡ ψῆφος, voix, f. suffrage, m.

Stimmen, v. a. (ein Instrument), τεριάζω (ἕνα μουσικὸν ὄργανον), accorder, mettre d'accord (un instrument); fig. einen —, δίδω κρυφὴν εἴδησιν εἴς τινα, τί ἔχει νὰ κάμῃ ἢ νὰ εἰπῇ, disposer q., prévenir q.; v. n. (übereinstimmen), συμφωνῶ, εἶμαι σύμφωνος, être d'accord, s'accorder; (seine Stimme geben), ψηφίζω, δίδω τὸν ψῆφόν μου, donner sa voix, opiner, voter.

Stimmer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ τεριάζει ἕνα μουσικὸν ὄργανον, celui qui accorde les instruments; (Stimmhammer), s. Stimmhammer.

Stimmfähig, adj. ὁποῦ ἔχει τὸ δίκαιον νὰ δίδῃ τὴν ψῆφον του, qui peut voter.

Stimmgabel, f., πηρούνι (τζελικένιον) τονικὸν διὰ τεριασμὸν τῶν μουσικῶν ὀργάνων, fourchette f. tonique.

Stimmhammer, m., τὸ κλειδὶ μὲ τὸ ὁποῖον τεριάζουν τὰ κλαβίρια, accordoir, m.

Stimmrecht, n., τὸ δίκαιον ὁποῦ ἔχει τις νὰ δίδῃ τὴν ψῆφον του, droit m. de voter.

Stimmung, f., (eines Instruments), ὁ τεριασμὸς (ὀργάνου μουσικοῦ), action f. d'accorder (un instrument); (des Geistes), ἡ διάθεσις τοῦ νοὸς, τοῦ πνεύματος, (τουρκ. τὸ κέφι), assiette, disposition (de l'esprit), f., humeur.

Stinkbaum, m., ἡ ἀνάγυρις, (δένδρον τι ὁποῦ βρωμᾷ), anagiris, bois m. puant.

Stinken, v. n. βρωμῶ, puer, sentir mauvais.

Stinkig, Stinkend, adj. βρωμερὸς, δυσώδης, puant, infect.

Stinkkäfer, m., ὁ κοπροκάνθαρος, (κάνθαρος ὁποῖ εἰρίσκεται εἰς τὴν κοπριάν), bupreste, f.

Stinkratz, m., s. Iltis.

Stint, m., ψάρι τι μικρὸν θαλάσσιον, éperlan, chabot, m.

Stipendiat, m., ὁ τρόφιμος, (μαθητὴς μάλιστα εἰς ἀκαδημίαν ὁποῦ λαμβάνει χάρισμα ἄσπρων διὰ τὴν ἀκολούθησιν τῆς σπουδῆς του), boursier, m.

Stipendium, n., ἄσπρα, δῶρον ὁποῦ δίδεται μάλιστα εἰς ἕναν μαθητὴν εἰς τὴν ἀκαδημίαν, bourse, f.

Stirn, f., τὸ μέτωπον, front, m.

Stirnband, n., -binde, f., δέσιμον τοῦ μετώπου, frontal; fronteau, m.; königliche -binde, f., διάδημα, diadème, m.

Stirnbein, n., τὸ κόκκαλον τοῦ μετώπου, os coronal, os m. frontal.

Stirnblatt, n., τὸ προμετώπιον τοῦ ἀλόγου, front; frontail (des chevaux), m.

Stirnhaar, n., τὰ μαλλιὰ ἐπάνω τοῦ μετώπου, τὸ τζουλοῦφι, cheveux m. pl. du front, toupet, m.

Stirnriemen, m., προμετώπιον τῶν ἀλόγων, frontal, frontail (des chevaux), m.

Stöber, s. Stäuber

Stöbern, v. i. es stöbert, χιονίζει καὶ ψιχαλίζει, χιονίζει πολλὰ καὶ ψιλά, il fait de la neige et de la pluie menue, v. a. s. Aufstöbern.

Stochern, v. n. σκαλίζω, (πα-

στρεύω τὰ δόντια), curer (les dents).

Stock, m., ἡ ῥάβδος, βακτηρία, τὸ μπαστοῦνι, δεκανίκι, bâton, m., canne, f.; — eines Baumes, κορμὸς δένδρου, κούτζουρον, tronc, chicot, m. souche, f.; (Blumenstock), φυτὸν μὲ λουλούδια (οἷον· τριανταφυλλιὰ, καρυοφυλλιὰ κτλ.), pied m. (de fleur p. e. un rosier etc.); (Stockwerk), τὸ πάτωμα, étage, m.; (Bienenstock), σίμβλος, κρουνὸς μελισσῶν, ruche, f.; (im Gefängnisse), κούτζουρον εἰς τὸ ὁποῖον δένουν τὰ ποδάρια τῶν φυλακωμένων, fers, ceps, m. pl.

Stöckchen, n., (dim.) μικρὴ ῥάβδος, ξυλαράκι, petit bâton, m.

Stockband, n., ἡ κορδέλλα εἰς τὸ δεκανίκι, ruban m. de canne.

Stockblind, adj. ὅλο-τυφλός, aveugle tout à fait.

Stockdumm, adj. πολλὰ ἀνόητος, βούβαλος, (ἀχμάκης), extrêmement stupide.

Stockdunkel, s. Stockfinster.

Stocken, v. a (Bohnen ꝛc.) στηλιώνω, ὑποστηρίζω (τὰ φασούλια κτλ.) μὲ ξυλαράκια, ramer (des pois, des fèves etc.); (Tuch), τυλίγω (ῥοῦχα), rouler, bâtonner (les draps); v. n. (nicht gehen), στέκομαι, ἐμποδίζομαι εἰς τὸν δρόμον, δὲν πηγαίνω, σταματῶ, δὲν προχωρῶ, s'arrêter, ne pas se mouvoir, ne pas couler, ne pas circuler, languir; (im Reden), κόπτομαι εἰς τὴν ὁμιλίαν, συγχίζομαι, hésiter, demeurer court.

Stöcken, v. a. (Blumen), ὑποστηρίζω (λουλούδια) μὲ ξυλαράκια, ramer (des fleurs); einen stöcken und pflöcken (oder blöcken), φυλακώνω τινὰ (καὶ σιδηροδένω), emprisonner q. (et le mettre aux fers).

Stockfeder, —spule, f., ἄκρα τοῦ πτεροῦ, bout m. d'aile.

Stockfiedel, =geige, f., μικρὸν βιολὶ (τῶν χοροδιδασκάλων), poche, f.

Stockfinster, adj. ὅλο σκοτεινός, tout noir, tout obscur.

Stockfisch, m., τὸ ὀνόψαρον, γαδαρόψαρον, stokfiche, m., merluche, f.; (μεταφ.) ἕνας ἁπλὸς, ἀνόητος, (ἀχμάκης), sot, m., bête, f.

Stockfleck, m., λέρα ἀπὸ πολλὴν ὑγράδα (ὡς εἰς τὸ χαρτὶ, εἰς τὸ πανὶ κτλ.), tache f. d'humidité.

Stockfleckig, adj. λερωμένος, χαλασμένος ἀπὸ πολλὴν ὑγράδα, qui a des taches d'humidité.

Stockfremd, adj. fam. ὅλο-ἄγνωστος, ὅλο-ἀγνώριστος, tout étranger.

Stockhaus, n., φυλακὴ διὰ κακοποιούς, geole, f.

Stockig, adj. χαλασμένος ἀπὸ πολλὴν ὑγράδα (οἷον· χαρτὶ, πανὶ κτλ.), gâté par l'humidité; (von Früchten), ὁποῦ ἐπανίασε, ἐξυλίασε (ὡς τὰ δαπάνια κτλ.), cotonneux (des fruits).

Stöckisch, adj. πεισματικὸς, ὁποῦ δὲν ὁμιλεῖ διὰ πεῖσμα, obstiné, opiniâtre, réchigné.

Stockknopf, m., τὸ κομβίον εἰς τὸ δεκανίκι, pomme f. de canne.

Stockmeister, m., ὁ φυλακάτωρας, geolier, concierge, m.

Stocknarr, m., σωστὸς τρελός, fou m. fieffé.

Stockprügel, m. pl. Stockschilling, m., s. Stockschläge.

Stockschlag, m., μία ξυλιὰ, ἕνα κτύπημα μὲ ξύλον, coup m. de bâton; =schläge, ξυλιαῖς, des coups de bâton; du wirst =schläge bekommen, θὰ φάγῃς ξύλον, tu auras des coups, tu seras rossé.

Stockschnupfen, m., ἡ συνάγχη, τὸ συνάγχι μὲ στούμπωμα τῆς μύτης, enchifrenement, m.

Stockstill, adj. ὅλο-σιωπηλὸς, ὅλο-ἥσυχος, fort tranquille; muet.

Stocktaub, adj. ὅλο κουφός, tout à fait sourd.

Stockung, f., τὸ σταμάτημα (οἷον· τοῦ αἵματος εἰς τὰς φλέβας), stagnation (du sang, des humeurs), (μεταφ.) ἐμπόδιον εἰς τὰς ὑποθέσεις, μάλιστα εἰς τὴν πραγμάτειαν, cessation, interruption, f.

Stockwerk, n., τὸ πάτωμα, étage, m.

Stockzahn, m., die Stockzähne, (pl.) οἱ μυλόδοντες, τὰ μυ-

λοδόντια, όπισθινὰ δόντια, dents *f. pl.* machelières, dents molaires.

Stoff, *m.*, (ein Zeug), *ἡ στόφα*, étoffe, *f.*; *fig.* (zum Reden, Schreiben ꝛc.), *ὕλη, ὑπόθεσις* (*διὰ τὴν ὁποίαν ὁμιλεῖ τις ἢ γράφει*), matière, *f.*, sujet, *m.*; (Grundstoff), *τὸ στοιχεῖον*, élément, *m.*

Stoffen, *adj. ἀπὸ στόφαν*, d'étoffe.

Stöhnen, *v. n. ἀναστενάζω βαρέως*, gémir.

Stöhnen, *n.*, *βαρὺς ἀναστεναγμός*, gémissement, *m.*

Stolle, *f.*, *εἶδος πήτας* (*μὲ σταφίδες, ἀμύγδαλα κτλ.*) *εἰς σχῆμα ᾠοειδές*, gâteau *m.* en forme de coin.

Stollen, *m.*, (der Bettstollen), *στύλος τοῦ κρεββατιοῦ* (*τὰ τέσσαρα ποδάρια ὁποῦ βαστοῦν τὸ κρεββάτι*), pied *m.* de lit; (im Bergbaue), *δρόμος εἰς μεταλλεῖα* (*λαγούμια*) *ὁποῦ πηγαίνει ὁριζοντείως*, galerie *f.* (dans les mines).

Stolpern, *v. n. σκονταύω*, broncher, trébucher, chopper.

Stolz, *adj. ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, ἀλαζών*, fier, hautain, orgueilleux; (prächtig), *μεγαλοπρεπής, λαμπρός*, superbe, magnifique.

Stolz, *m.*, *ἡ ὑπερηφάνεια, ὑψηλοφροσύνη, ἀλαζονεία*, fierté, *f.*; orgueil, *m.*

Stolziren, *v. n. fam. ὑπερηφανεύομαι*, piaffer; *δείχνομαι μὲ μεγαλοπρέπειαν, μὲ λαμπρότητα*, se panader, faire parade.

Stopfen, *v. a. φράζω* (*φράττω*), *στουμπώνω*, boucher; *γεμίζω* (*ἀπὸ πτερὰ, ἀπὸ μαλλὶ κτλ.*), remplir (de plumes, de bourre etc.); eine Pfeife —, *γεμίζω ἕνα τζιμποῦκι*, remplir une pipe; Gänse —, *παχύνω*, (*ταΐζω*) *χῆναις*, appâter des oies; Strümpfe ꝛc. —, *μπαλώνω τζουράπια κτλ.*, ravauder, raccommoder des bas; (verstopfen, den Leib), *στύφω, εἶναι στυπτικόν*, resserrer le ventre.

Stopfer, *m.*, *τὸ στούμπωμα*, tampon, *m.*

Stopfhaar, *n.*, *μαλλὶ, τρίχες* (*μὲ τὰς ὁποίας γεμίζουν μαξιλλάρια κτλ.*), bourre, *f.*

Stopflappen, *m.*, *κωλόπανον*, braie, *f.*

Stopfnadel, *f.*, *βελόνη διὰ μπάλωμα* (*μάλιστα διὰ τζουράπια*), aiguille *f.* à ravauder.

Stopfwachs, *n.*, *κηρὶ διὰ ἐμβολίασμα*, (jard.) propolis, *f.*

Stoppel, *f.*, *ἡ ἀνθερίνη, τὰ καλάμια τῶν σίτων κομμένων, ὁποῦ ἀπομνήσκουν εἰς τὴν γῆν, τὰ ἄχυρα*, chaume, *m.*, éteule, *f.*

Stoppelgans, *f.*, *χῆνα εἰς τὸν Αὔγουστον μῆνα*, oie *f.* d'Août.

Stoppeln, *v. n. σταχολογῶ, ἀσταχολογῶ*, chaumer; glaner; (von Schriften), *συλλέγω, μαζώνω ἀπὸ διάφορα συγγράμματα*, compiler.

Stoppine, *f.*, (in der Artillerie), *φιτίλι σμιγμένον μὲ μπαροῦτι*, (artill.) étoupille, *f.*

Stöpsel, *m.*, *τὸ στούμπωμα* (*διὰ φιάλαις*), bouchon, tampon, *m.*

Stör, *m.*, *ἡ μουροῦνα*, (*μεγάλον ψάρι ποταμίσιον*), *ἡ κέτζιγα*, esturgeon (poisson).

Storax, *m.*, *τὸ στυράκι, στοράκι.* (*ῥετζίνη εὐώδης*), storax, styrax, *m.*

Storch, *m.*, *ὁ πελαργὸς*, (*κοινῶς· λέλεκας, τὸ λελέκι*), cicogne, *f.*

Storchschnabel, *m.*, *ἡ μύτη τοῦ πελαργοῦ* (*λέλεκα*), bec *m.* de cicogne; (zum Zeichnen), *ὁ παντογράφος, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ἀντιγράφουν εἰκόνες*, pantographe, singe (instrument), *m.*; *πελαργόνιον* (*φυτόν*), bec-de-grue (plante), *m.*, (Krahn), s. Krahn.

Stören, *v. a. ἐνοχλῶ, ἐμποδίζω, συγχίζω*, troubler, empêcher, déranger, *v. n. ἀνακατώνω* (*γυρεύωντάς τι*), fouiller, fureter.

Störenfried, *m.*, s. Friedensstörer.

Störer, *m.*, *ὁ ἐνοχλητὴς, συγχιστής*, perturbateur, *m.*

Störrig, *adj. πεισματικὸς, ἰσχυρογνώμων, ἰσχυρόγνωμος*, têtu, revêche, rétif, opiniâtre.

Störrigkeit, *f.*, *τὸ πεῖσμα, ἡ ἰσχυρογνωμία*, opiniâtreté, *f.*

Störrogen, *m.*, *τὸ χαβιάρι (ἀπὸ τὴν μουροῦναν)*, caviar (oeufs *m. pl.* d'esturgeon), *m.*

Stoß, *m.*, *τὸ σπρα̃ξιμον, κτύπημα*, coup, choc, *m.*; percussion, secousse; (von einem Wagen), *πήδημα ἀμαξίου ὅταν σκονταύει*, cahot (d'une voiture); (im Fechten), *κτύπημα μὲ τὴν μύτην τοῦ σπαθιοῦ*, botte, estocade, *f.*; (*μεταφ.*) *ἡ ζημία, βλάβη*, *fig.* choc, échec, *m.*, perte, *f.*; (Haufen Holz ꝛc.), *ἕνας σωρὸς, ξύλα κτλ.*), tas, amas (de bois etc.); (von einem Kalbe ꝛc., s. Kälberstoß ꝛc.).

Stoßdegen, *m.*, *σπαθὶ λεπτὸν μυτερόν*, estoc, *m.*

Stößel, *m.*, *γδοχέρι, ἰγδοχόπανον*, pilon, *m.*

Stoßen, *v. a.* *σπρώχνω, ἀμπώχνω, ἀθῶ, κτυπῶ*, pousser, heurter, choquer, frapper; mit Hörnern —, *κτυπῶ μὲ τὰ κέρατα*, frapper des cornes; (zerstoßen), *στουμπίζω, συντρίβω*, piler, broyer, égruger; (hineinstoßen), *ἐμπήγω*, enfoncer; (vertreiben, verjagen), *ἀποδιώχνω, διώχνω*, chasser; einen aus einer Gesellschaft —, *διώχνω, ἐβγάζω τινὰ ἀπὸ μίαν συντροφίαν*, chasser, exclure q. d'une société; einen vom Throne —, *ξεθρονιάζω, διώχνω ἀπὸ τὸν θρόνον*, détrôner; *v. n.* auf etwas —, (von Raubvögeln), *ῥίπτομαι, ῥίχνομαι ἐπάνω εἰς τι (ὡς τὰ ἁρπακτικὰ πουλλιά)*, fondre, se jeter sur q.; auf einen —, *ἀπαντῶ, συναντῶ, συναπαντῶ τινά*, rencontrer (q. par hasard); (vom Wagen ꝛc.), der Wagen stößt, *τὸ ἁμάξι κτυπᾷ, ταράζει*, caboter, faire des cahots; in die Trompete, ins Horn stoßen, *λαλῶ τὴν σάλπιγγα (τρουμπέταν), τὸ κέρατον*, sonner de la trompette, du cor; ans Land, ans Ufer —, *φθάνω εἰς τὴν ξηράν, εἰς τὸ περιγιάλι, ἀράζω*, aborder, arriver, prendre terre; an etwas —, *κτυπειοῦμαι εἰς τι (οἷον· εἰς μίαν πέτραν)*, heurter contre qc.; (angränzen), *συνορεύω*, être contigu, être joignant; zur Armee —, *πηγαίνω, προφθάνω εἰς τὸ στράτευμα, ἑνώνομαι μὲ τὸ στράτευμα*, joindre l'armée; (vom Lande, vom Ufer), *μισεύω (μὲ τὸ καράβι), κάμνω πανιά*, quitter le rivage, mettre en mer; einen über den Haufen —, *ῥίπτω τινὰ κατὰ γῆς*, renverser q.; von sich —, *ἀποῤῥίπτω, ἀποδιώχνω*, chasser, rejeter; eine Frau von sich —, s. Verstoßen; einen vor den Kopf —, (*μεταφ.*) *ἐγγίζω τινὰ, χάνω τὴν εὔνοιάν του*, offenser, désobliger q.; sich —, *κτυποῦμαι, κτυπειοῦμαι (οἷον· εἰς τὸν τοῖχον κτλ.)*, se heurter, se blesser, donner contre q. (de la tête etc.) *fig.* (sich an etwas —, (*μεταφ.*) *σκανδαλίζομαι*, être scandalisé de qc., se choquer de qc.; es stößt sich nur noch an . . ., *τὸ μόνον ἐμπόδιον εἶναι ἀκόμη . . .*, il ne tient qu'à . . .; sich —, (mit den Köpfen), *κτυπειοῦμαι (ὡς τὰ κριάρια)* se cosser, doguer.

Stößer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ στουμπίζει (τὰ ἰατρικὰ εἰς τὸν ἀποθηκάρην)*, pileur, *m.*; (Stoßvogel), *ἁρπακτικὸν πουλλὶ (μάλιστα τὸ ἱεράκι)*, oiseau *m.* de proie (surtout le faucon).

Stoßgebet, *n.*, *σύντομος προσευχή*, oraison *f.* jaculatoire.

Stößig, *adj.* *ὁποῦ κτυπᾷ μὲ τὰ κέρατα*, qui frappe des cornes.

Stoßnaht, *f.*, *ῥαφὴ ξεσχισμένου*, rentraiture, *f.*

Stoßvogel, *m.*, *ἁρπακτικὸν πουλλὶ (μάλιστα τὸ ἱεράκι)*, oiseau *m.* de proie.

Stotterer, *m.*, *ἕνας ψελλὸς, τραυλὸς*, bredouilleur, bègue, *m.*

Stottern, *v. n.* *ψελλίζω, τραυλίζω, τζευδίζω*, bégayer, bredouiller, balbutier.

Stottern, *n.*, *τὸ ψέλλισμα, τραύλισμα, τζεύδισμα*, bégaiement, bredouillement.

Stracks, *adv.* *εὐθὺς*, d'abord, de ce pas.

Strafbar, *adj.* *ἀξιοπαίδευτος, ἀξιοτιμώρητος, ἔνοχος*, coupable, punissable.

Strafe, *f.*, ἡ παιδεία, τιμωρία, peine, punition, *f.* châtiment, *m.*; (Geldstrafe), χρηματικὴ τιμωρία, (τουρκ. νιζερεμές), amende, *f.*

Strafen, *v. a.* παιδεύω, τιμωρῶ, punir; châtier; Lügen —, ἀποδείχνω τινὰ ὅτι εἶπε ψεῦμα, démentir q., donner un démenti à q.

Straff, *adj.* τεντωμένος (οἷον ἕνα σχοινί), roide, fort tendu.

Straffällig, *adj.* ὑποκείμενος εἰς παιδείαν, εἰς τιμωρίαν, punissable, coupable.

Strafgeld, *n.*, χρήματα, (ἄσπρα) ὁποῦ πληρώνει τις διὰ παιδείαν (τουρκ. νιζερεμές), amende, *f.*

Strafgerechtigkeit, *f.*, ἡ τιμωρητικὴ δικαιοσύνη, justice *f.* vengeresse ou vindicative.

Strafgericht, *n.*, παιδεία, τιμωρία ἐκ τοῦ Θεοῦ, punition, *f.* (jugement *m.* de Dieu).

Sträflich, Strafwürdig, *adj.* ἀξιοπαίδευτος, ἀξιοτιμώρητος, punissable, coupable.

Strafpredigt, *f.*, διδαχὴ ἐλεγκτικὴ, ἐλεγκτικὸς λόγος, prêche *m.* contre le vice; reprimande, *f.*

Strafruthe, *f.*, (*fig.*) θεία τιμωρία, *fig.* fleau, *m.*

Strafwürdig, *adj.* s. Strafbar.

Strahl, *m.*, ἡ ἀκτῖνα, rayon, *m.*; (am Pferdehufe), ἡ βέργα εἰς τὴν μέσην τοῦ ὀνυχιοῦ τοῦ ἀλόγου, fourchette, *f.*

Strahlen, *v. n.* ἀκτινοβολῶ, rayonner, darder des rayons.

Strahlenberechnung, *f.*, ἡ διάκλασις τῶν ἀκτίνων, réfraction, *f.*

Strahlenkranz, *m.*, -krone, *f.*, φωτεινὸς στέφανος (τριγύρω τῆς κεφαλῆς τῶν ἁγίων), auréole, *f.*, nimbe, *m.*

Strahlig, *adj.* ἀκτινοειδὴς, radié; βεργωτὸς, strié.

Strähn, *m.*, Strähne, *f.*, μεγάλον δεμάτι ἀπὸ νῆμα (ὁποῦ περιέχει σαράντα μικρότερα δεμάτια τῶν ὁποίων καθένα ἔχει ἀπὸ μίαν κλωστὴν ἀπὸ πενῆντα πήχαις), écheveau, *m.*

Stramm, s. Straff.

Strampeln, *v. n. fam.* κτυπῶ μὲ τὰ ποδάρια (ὡς τὰ μικρὰ παιδία), gambiller, piétiner (comme les enfans).

Strand, *m.*, τὸ περιγιάλι, rivage, *m.* rive, côte, *f.*

Stranden, *v. n.* ῥίπτομαι εἰς τὸ περιγιάλι, κατακάθομαι εἰς τὸν ἄμμον, (λέγεται δια καράβια), échouer.

Strandgut, *n.*, -güter, *pl.* πράγματα ῥιμμένα εἰς τὸ περιγιάλι ἀπὸ τὰ κύματα, les varechs, *m. pl.*, les épaves, *f. pl.*

Strandrecht, *n.*, Strandgerechtigkeit, *f.*, τὸ προνόμιον νὰ πέρνουν οἱ παραθαλάσσιοι ἐγκάτοικοι τὰ πράγματα τῶν καραβιῶν ὁποῦ ἐναυάγησαν εἰς τὸ περιγιάλι, droit *m.* de rivage.

Strandreiter, *m.*, ἱππεὺς (καβαλάρης) ὁποῦ φυλάγει τὸ περιγιάλι (νὰ μὴ ἐμβάζουν ἐμποδισμένα πράγματα), archer *m.* des côtes, *m.*

Strandwache, *f.*, οἱ φύλακες εἰς τὰ παραθαλάσσια, garde-côte, *f.*

Strang, *m.*, τὸ σχοινί, corde; hart, *f.*; σχοινὶ διὰ τράβηγμα, trait, *m.*; mit dem Strange hinrichten, κρεμῶ, κρεμάζω (ἕναν κατάδικον), pendre (un criminel).

Stranguliren, *v. a.* s. Erdrosseln.

Strapaze, *f.*, *fam.* πολὺς κόπος, fatigue, peine, *f.*

Strapaziren, *v. a.* κοπιάζω, κουράζω πολύ, fatiguer, harasser.

Straße, *f.*, ἡ πλατεῖα, (τουρκ. τὸ σοκκάκι), rue, *f.*; ὁ δρόμος, chemin, grand chemin, *m.*, route, *f.*; (Meerenge), ἕνα στενὸν θαλάσσης, détroit, *m.*

Straßenaufseher, -bereiter, *m.*, ὁ ἐπὶ τῶν δρόμων, πρωτοστράτωρ, voyer, *m.*

Straßenraub, *m.*, -räuberey, *f.*, ἡ λῃστεία, κλεψιὰ γενομένη εἰς τὴν στράταν, brigandage, *m.*

Straßenräuber, *m.*, ὁ λῃστὴς, κλέπτης (εἰς τὴν στράταν), voleur *m.* de grand chemin, brigand, *m.*

Straze, *f.*, (bey den Kaufleuten), καθημερινὸν κατάστιχον (τῶν πραγματευτῶν), brouillon (des marchands), *m.*

Sträuben, *v. a.* (die Haare, die Federn), σηκώνω τὰς τρί-

χας, τὰ πτερά (ὡς μερικὰ ζῶα καὶ τὰ πουλλιά), dresser, hérisser; ſich —, ἀνατριχιάζομαι (ὡς τὰ μαλλιὰ εἰς τὸν φόβον), se dresser, se hérisser; (ſich widerſetzen), ἐναντιώνομαι, ἀνθίσταμαι, s'opposer.

Straubig, *adj.* ἀνατριχιασμένος, συγχισμένος, ἀνακατωμένος, (λέγεται διὰ τὰ μαλλιά), hérissé; mal peigné.

Strauch, *m.*, τὸ δενδράκι, δενδρουλάκι, arbuste, arbrisseau, *m.*

Strauchdieb, *m.*, κλέπτης εἰς τὰ δάση, chenapan, coupe-jarrot, *m.*

Straucheln, *v. n.* σκονταύω, trébucher, broncher; *fig.* ἁμαρτάνω (ἁμαρταίνω), κάμνω σφάλμα, *fig.* broncher, faillir, manquer.

Strauß, *m.*, (*pl.* die Sträuße, Sträußer), ἕνα δεμάτι λουλούδια, bouquet (de fleurs), *m.*; (für Kampf), μικρὴ μάχη (ὁποῦ γίνεται κατὰ τύχην), rencontre, *f.*, combat, *m.*

Strauß, *m.*, (Vogel *pl.* die Strauße), ὁ στρουθοκάμηλος, (τὸ καμηλοπούλι), autruche, *f.*

Strebe, *f.*, τὸ στήριγμα, ἀκουμβιστῆρι (διὰ τοῖχον νὰ μὴ πέσῃ), étrésillon, *m.*

Strebeband, *n.*, δεσμὸς (σιδηρένιος κτλ.), ὁποῦ κρατεῖ δύο γρενταῖς σταυρωτὰ βαλμέναις, νὰ μὴ στραβωθοῦν, contre-fiche, *f.*

Streben, *v. a.* πασχίζω, προσπαθῶ, tâcher, s'efforcer; nach etwas —, πασχίζω νὰ ἀποκτήσω τι, γυρεύω, ζητῶ, tendre, aspirer à qc.

Streben, *n.*, ἡ πάσχισις, προσπάθησις, effort, *m.*; ἐπιῤῥοπή, κλίσις, tendance, *f.*

Strebepfeiler, *m.*, στύλος ὁποῦ ἀκουμβᾷ ἕναν τοῖχον (νὰ μὴ στραβωθῇ ἢ νὰ μὴ πέσῃ), pilier boutant, contre-boutant, *m.*

Strecke, *f.*, ἕνα διάστημα, espace, étendue, traite, *f.*

Strecken, *v. a.* ἐκτείνω, ἁπλώνω, ἐξαπλώνω, étendre, alonger, étirer; das Gewehr —, βάνω κάτω τὰ ὅπλα (τὰ ἄρματα) ὡς σημεῖον παραδόσεως εἰς τὸν νικητήν, mettre bas les armes; *fig.* alle ſeine Kräfte daran —, βάνω ὅλας τὰς δυνάμεις μου, κάμνω κάθε τρόπον (διὰ νὰ ἐκτελέσω τι), employer toutes ses forces (pour venir à bout de qc.).

Streich, *m.*, (Schlag), τὸ κτύπημα, coup, *m.*; *fig.* παιγνίδι, πεῖραξις, tour, trait, *m.*; einem einen Streich ſpielen, παίζω τινὸς ἕνα (κακὸν) παιγνίδι, jouer un (mauvais) tour à q.; dummer —, μία ἀνοησία, τρελάδα, τρέλα, une bêtise, sottise, *f.*

Streicheln, *v. a.* τρίβω μὲ τὸ χέρι ἀγάλ' ἀγάλια, χαδεύω μὲ τὸ χέρι, passer doucement la main par-dessus qc., caresser (de la main).

Streicheln, *n.*, τὸ χάδευμα, τὰ χάδια, caresses, *f. pl.*

Streichen, *v. a.* ἀλείφω, frotter, graisser; Brod mit Butter —, ἀλείφω ψωμὶ μὲ βούτυρον, étendre du beurre sur le pain; mit der Hand —, τρίβω ἢ ξύω ἐλαφρὰ μὲ τὸ χέρι, χαδεύω, frotter de la main, passer la main légèrement sur qc., caresser de la main; ein Barbiermeſſer auf einem Riemen —, ἀπερνῶ ἕνα ξουράφι εἰς ἕνα λουρί, passer un rasoir sur le cuir; auf einem Probierſteine —, τρίβω (χρυσίον, ἀσήμι) εἰς τὴν πέτραν τῆς δοκιμῆς, toucher (l'or, l'argent); mit Ruthen —, δέρνω μὲ βέργαις, δίδω βεργιαῖς, fouetter; (ausſtreichen), ἐξαλείφω, σβύνω (μὲ κονδυλιάν), rayer; ein Maaß —, ἰσάζω μὲ ἕνα ξύλον (ἕνα μέτρον γεμάτον σιτάρια κτλ.), racler; Lerchen ſtreichen, (fangen), πιάνω κορυδαλοὺς (τζουτζουλιάνους) μὲ τὸ δίκτυον, tirasser les alouettes; die Segel —, καταβιβάζω (κατηβάζω) τὰ πανιά, baisser les voiles, caler, amener les voiles; *v. n.* ἀπερνῶ, passer; der Wind ſtreicht, ὁ ἄνεμος φυσσᾷ, le vent souffle; die Lerchen ſtreichen, (ziehen), οἱ κορυδαλοὶ (τζουτζουλιάνοι) ἀπερνοῦν εἰς πλῆθος, les alouettes passent

en foule; (von Fischen), τὰ ψάρια ἀφίνουν ἢ χύνουν τὸν σπόρον των, les poissons frayent; pop. einen (Wind) streichen lassen, pop. ἀφίνω κλάνην, κλάνω, lâcher un vent, faire un pet; (herumstreichen), περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, courir le pays.

Streicher, m., ὁ λαναριστής, cardeur, m.; pop. (heimlicher Wind), ἡ κουφοκλάνη, vesse, f.

Streichgarn, n., δίκτυον μεγάλον διὰ πιάσιμον πουλλιῶν, traîneau, m., tirasse, f.

Streichholz, n., ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον ἰσάζουν ἕνα μέτρον γεμισμένον, ἡ πεμισιροφίς, racloire; radoire (pour le sel), f.; (Sensen zu wetzen), ξύλον δι' ἀκόνισμα τῆς κόσσας, palette f. à aiguiser la faux.

Streichkäse, m., ἁπαλὸν τυρὶ (οποῦ ἀλείφουν ὡσὰν βούτυρον), fromage m. mou.

Streichlinie, f., ἡ γραμμὴ εἰς τὴν ὁποίαν κτυποῦν ἡ κανονιαῖς, ligne f. de défense, ligne flanquante.

Streichstein, s. Probirstein.

Streichzeit, f., ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον μερικὰ πουλλιὰ ἀπερνοῦν εἰς τὰ θερμότερα κλίματα, temps m. du passage (des oiseaux); ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον τὸ ψάρια χύνουν τὸν σπόρον των, frai (des poissons), m.

Streif, m., μία βέργα ἢ ἀράδα ἄλλου χρώματος εἰς ἕνα μεταξωτὸν κτλ., raye (dans une étoffe de soie etc.), ligne, f.

Streifen, (Streif), m., ἕνα κομμάτι στενὸν καὶ μακρὸν ἀπὸ πανὶ, ῥοῦχον, μεταξωτὸν, κτλ., bande (de linge, de drap etc.), f.; μία βέργα ἢ ἀράδα, raye, f.; s. Streif.

Streifen, v. n. (an etwas), ἐγγίζω τι ἀπερνῶντας, raser, friser (toucher légèrement qc. en passant); (von Truppen im Kriege), περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (ὡς οἱ στρατιῶται εἰς τὸν πόλεμον), faire des courses; battre l'estrade; v. a. (verletzen, ritzen), πληγώνω, λαβώνω ὀλίγον (ὡς μία τουφεκιά), effleurer, frôler.

Streiferey, f., εἰσδρομὴ (εἰς ἐχθρικὸν τόπον), λεηλάτημα, κούρσευμα, course, incursion, petite guerre, f.

Streifig, adj. βεργωμένος, ἀραδωτός, rayé; madré.

Streifparthey, f., κοπάδι στρατιωτῶν ὁποῦ κάμνει εἰσδρομὴν, corps m. de batteurs d'estrade.

Streifschuß, m., ἐλαφρὴ πληγὴ ἀπὸ τουφεκιὰν, atteinte f. (coup qui ne fait qu'effleurer la peau).

Streifzug, m., καταδρομὴ, κίνησις στρατεύματος διὰ λεηλάτημα (διὰ κούρσευμα), course, f., courses, f. pl.

Streit, m., ἡ λογοτριβὴ, φιλονεικία, τὸ μάλωμα, querelle, dispute, f., différent, m.; ἡ μάχη, combat, m.

Streitart, f., πολεμικὸς πέλεκυς, πολεμικὸν τζεκοῦρι, hache f. d'armes.

Streitbar, adj. πολεμικὸς, ἀνδρεῖος, guerrier (adj.).

Streitbarkeit, f., τὸ πολεμικὸν, ἡ ἀνδρεία, qualité f. guerrière.

Streiten, v. n. (mit Worten), φιλονεικῶ, quereller, disputer, débattre; (kämpfen), μάχομαι, πολεμῶ, combattre.

Streiter, m., ὁ φιλονεικῶν, ὁ μαλωτής, disputeur, querelleur, m.; (Krieger), ὁ μαχητὴς, πολεμητὴς, combattant, m.

Streitfrage, f., πρᾶγμα ἀμφισβητημένον, ἀμφίβολον, διὰ τὸ ὁποῖον φιλονεικοῦν, question f. controversée, agitée.

Streithahn, m., ὁ πετεινὸς μαχητὴς, coq m. dressé au combat.

Streithammer, m., εἶδος μεγάλου σφυριοῦ διὰ πόλεμον, maillotin, marteau m. d'armes.

Streitig, adj. ἀμφίβολος, διὰ τὸ ὁποῖον φιλονεικοῦν, disputable, contestable, controversé; einem etwas — machen, φιλονεικῶ μέ τινα δι' ἕνα πρᾶγμα, disputer qc. à q.

Streitigkeit, f., ἡ φιλονεικία, λογοτριβὴ, διαφορά, dispute, f. différent, m.

Streitkolben, m., τὸ ῥόπαλον, ἡ ματζοῦκα, (κοντάρι μὲ βαρὺ σίδηρον εἰς τὴν ἄ-

κραν), massue, masse f. d'armes.

Streitsache, f., ἡ λογοτριβὴ, φιλονεικία, dispute, f., différent, m.; τὸ χρισολόγημα, procès, m.

Streitschrift, f., η διατριβὴ, σύγγραμμα εἰς τὸ ὁποῖον διαφεντεύει τις μίαν ὑπόθεσιν, ouvrage m. de controverse; écrit m. polémique.

Streitsucht, f., ἡ ἀγάπη τῆς φιλονεικίας, envie f. de disputer; =süchtig, adj. φιλόνεικος, ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ φιλονεικῇ, contentieux, disputeur.

Streng, strenge, adj. σοβαρὸς, αὐστηρός, austère, sévère, rigoureux, rigide; σκληρὸς, σφοδρός, rude, âpre, dur.

Strenge, f., ἡ σοβαρότης, αὐστηρότης, sévérité, rigueur, m.; ἡ σκληρότης, âpreté, dureté, f.

Strengflüssig, adj. δυσκολοαναλυτος (ὡς μερικὰ μέταλλα), (chim.) réfractaire.

Streu, f., ἄχυρα στρωμένα (διὰ τὰ ζῶα ὁμοίως καὶ δι' ἀνθρώπους νὰ κοιμηθοῦν εἰς αὐτά), litière; paille (pour les hommes), f.

Streuen, v. a. διασκορπίζω, ῥίπτω (ῥίχνω) ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, épandre, jeter, répandre.

Streusand, m., ἄμμος (τὸν ὁποῖον ῥίπτουν εἰς τὰς γεγραμμένας γραφάς), poudre, f., sable, m.; =sandbüchse, f., ἡ ἀμμοθήκη, το ἀμμοκούτι, poudrier, sablier, m.

Strich, m., μία γραμμὴ, βέργα, ἀράδα, trait, m., raie, ligne, f.; (mit der Feder), μία κονδυλιά, trait de plume; (mit dem Kamme), κτένισμα, coup m. du peigne; (Weg, Richtung), ἡ διεύθυνσις, ὁ δρόμος (οἷον τῶν συννέφων κτλ.), voie, direction (d'un mouvement), f.; (der Zugvögel), τὸ πέρασμα μερικῶν πουλλιῶν εἰς τὰ θερμότερα κλίματα, vol, passage (des oiseaux), m.; (der Fische), καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἀφίνουν τὰ ψάρια τὸν σπόρον, frai, m.; (Landes), ἕνα μέρος τόπου, μία ἀράδα τόπου, étendue f. de terre, de pays; (von Tuch, Zeug), ἡ τρίχες (εἰς τὸ ῥοῦχον), poil (du drap), m.; wider den —, ἐναντίον εἰς τὰς τρίχας, à contre-poil; einen Strich durch die Rechnung machen, (μεταφ.) χαλνῶ τὸν λογαριασμόν τινος, χαλνῶ τὴν ἐλπίδα τινος, déranger les projets de q.

Strichpunkt, m., (Semikolon, n.), ἡ μισοστιγμὴ (δηλαδὴ τὸ (;) εἰς τὰς γλώσσας τῆς Εὐρώπης ὁποῦ συμφωνεῖ εἰς μερικὰ μὲ τὴν κρεμαμένην τῶν Ἑλλήνων), point-et-virgule, m.

Strichregen, m., βροχὴ ὁποῦ ἀπερνᾷ μόνον ἀπὸ ἕνα μέρος ἑνὸς τόπου, pluie f. passagère.

Strick, m., τὸ σχοινί, corde, f.

Strickbeutel, m., σακκοῦλα μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ πλέξιμον, suc m. à tricoter, sac à ouvrage.

Stricken, v. a. πλέκω (μὲ βελόνας), tricoter.

Stricken, n., τὸ πλέξιμον (μὲ βελόνας), tricotage.

Stricker, m., Strickerin, f., ἐκεῖνος ἢ ἐκείνη ὁποῦ πλέκει (μὲ βελόνας), tricoteur, m., -euse, f.

Strickleiter, f., μία σκάλα ἀπὸ σχοινιά, échelle f. de cordes.

Stricknadel, f., ἡ βελόνη δια πλέξιμον, aiguille f. à tricoter.

Strickscheide, f., θήκη διὰ βελόνας δια τὸ πλέξιμον, affiquet, porte-aiguille, m.

Strickzeug, n., τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ πλέξιμον (μὲ βελόνας), tricotage, f.

Strief, m., Striefe, f., s. Streifen.

Striegel, f., ἡ ξίστρα διὰ τὰ ἄλογα, στλεγγίς, étrille, f.

Striegeln, v. a. ξύω τὸ ἄλογον, στλεγγίζω, étriller; fam. einem den Rücken —, μοσκεύω, δέρνω τινά, étriller, rosser q.; (μεταφ.) ἐλέγχω, ἀνακρίνω σοβαρά, critiquer q. sévèrement; — θλίβω, τυραννῶ, vexer, tourmenter.

Strieme, f., σημεῖον μελανὸν ἀπὸ κτύπημα, meurtrissure f.

Striemig, adj. μελανὸς, ὁποῦ ἔχει σημεῖα ἀπὸ κτυπήμα-

τα, meurtri, livide; (für: streifig), s. Streifig.
Striezel, f., πῆτα εἰς σχῆμα ᾠοειδές, gâteau m. en forme de coin.
Strippe, f., τὰ λουριὰ ἢ ἡ κορδέλλαις τῶν ὑποδημάτων, (τὰ αὐτιὰ τῶν ὑποδημάτων), tirant (de botte), m.
Stroh, n., τὰ ἄχυρα, paille, f.
Stroharbeit, f., δουλειὰ εἰς πλέξιμον ἀπὸ ἄχυρα, καὶ πρᾶγμα πλεγμένον ἀπὸ ἄχυρα, ouvrage m. de paille.
Strohband, n., δέσιμον, κορδέλλα πλεγμένη ἀπὸ ἄχυρα, lien m. de paille.
Strohbutter, f., βούτυρον εἰς καιρὸν χειμῶνος, beurre m. d'hiver.
Strohdach, m., σκέπη, στέγη ἀπὸ ἄχυρα, couverture f. de chaume.
Strohdecke, f., ψάθα πλεγμένη ἀπὸ ἄχυρα, paillasson, m.
Strohern, adj. ἀπὸ ἄχυρα, de paille.
Strohfackel, f., λαμπάδα ἀπὸ ἄχυρα στριμμένα, brandon, m.
Strohfarbe, f., ἀνοικτὸν κίτρινον χρῶμα ὡσὰν τὰ ἄχυρα, couleur f. de paille; =farben, =gelb, adj. κίτρινος ὡσὰν τὰ ἄχυρα, couleur de paille (adj.).
Strohfiedel, f., βιολὶ κοινὸν, χωριάτικον βιολί, claquebois, m.
Strohhalm, m., καλάμι ἀπὸ ἄχυρα, tuyau de blé, chalumeau, m.
Strohhut, m., σκιάδιον (καπέλο) ἀπὸ ἄχυρα, chapeau m. de paille.
Strohhütte, f., καλύβα ὁποῦ ἔχει σκέπην ἀπὸ ἄχυρα, ἀχυρόσπιτον, chaumière, f.
Strohjunker, m., εὐγενὴς εἰς τὸ χωρίον (ἀμαθὴς καὶ ἀπολίτευτος), hobereau, m.
Strohkopf, m., fig. fam. ἕνας ἁπλὸς, ἀνόητος, (ἀχμάκης), homme m. stupide.
Strohkranz, m., στεφάνι ἀπὸ ἄχυρα, couronne f. de paille.
Strohkranzrede, f., λόγος ἀστεῖος καὶ γελοιώδης τὸν ὁποῖον κάμνουν ἐνίοτε εἰς τοὺς νεοϋπανδρευμένους εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου, harangue f. comique, qui se fait quelque fois aux nouveaux mariés le jour de noce.
Strohmann, m., κοῦκλα ἀπὸ ἄχυρα εἰς σχῆμα ἀνθρώπου, φόβιστρον ἀπὸ ἄχυρα, poupée f. faite de paille; épouvantail, m.
Strohmatte, f., ψάθα πλεγμένη ἀπὸ ἄχυρα, natte f. de paille.
Strohsack, m., τὸ ἀχυρόστρωμα (διὰ τὸ κρεββάτι), paillasse, f.
Strohseil, f., σχοινὶ πλεγμένον ἀπὸ ἄχυρα, corde f. de paille.
Strohstuhl, n., σκαμνὶ ἀπὸ ἄχυρα, chaise f. de paille.
Strohteller, m., δισκάρι (πιάτο) πλεγμένον ἀπὸ ἄχυρα, porte-assiette (de paille), m.
Strohwisch, m., πατζαβοῦρα ἀπὸ ἄχυρα, bouchon m. de paille.
Strohwittwe, f., fam. γυναῖκα τῆς ὁποίας ὁ ἄνδρας λείπει διὰ κάμποσον καιρὸν μόνον, προσκαιρινὴ χῆρα, femme f. sans mari pour quelque temps.
Strohwittwer, m., ἄνδρας τοῦ ὁποίου ἡ γυναῖκα λείπει διὰ κάμποσον καιρὸν μόνον, προσκαιρινὸς χηρευμένος, mari m. sans femme pour quelque temps.
Strom, m., ὁ ποταμὸς, τὸ ποτάμι (μάλιστα μεγάλον), fleuve, m.; τὸ τρέξιμον τοῦ νεροῦ εἰς τὸ ποτάμι, torrent, courant, m.; fig. ἄπειρον πλῆθος, (μεταφ.) πλημμύρα, fig. torrent; — von Thränen, δακρυοχυσία, torrent de larmes.
Strömen, v. n. ῥέω, τρέχω, (λέγεται διὰ τὸ νερόν), couler (rapidement).
Strömling, m., εἶδος μικρῆς ἀρίγγας, (ψάρι), sorte f. de petit hareng.
Strömung, f., τὸ τρέξιμον τοῦ νεροῦ, ἡ ὁρμὴ τοῦ νεροῦ, torrent, courant m. de l'eau.
Stromweise, adv. ποταμηδὸν, par torrents; (μεταφ.) εἰς μεγάλον πλῆθος, en abondance.
Strophe, f., ἡ στροφὴ (εἰς ποιήματα), strophe, stance, couplet, m.
Strotzen, v. n. φουσκώνω, εἶμαι φουσκωμένος (οἷον· τὸ βυζὶ τῆς ἀγελάδας ἀπὸ γάλα, ἡ φλέβα ἀπὸ αἷμα κτλ.),

être enflé, gonflé jusqu' à roidir; (μεταφ.) εἶμαι ὅλο γεμάτος, être tout plein, tout bouffi de . . .
Strudel, m., ἡ νερογυρισιά, ὁ νεροστρόφιλος, ἡ δίνη, tournant, m., remole, f.
Strudeln, v. n. γυρίζω, ἀναβράζω, (ὡσὰν τὸ νερὸν εἰς τὴν δίνην), tournoyer; bouillonner.
Strumpf, m., τὸ τζουρέπι (ἡ κάλτζα), bas, m.
Strumpfband, n., ἡ καλτζοδέτα, jarretière, f.
Strumpfbret, n., καλοῦπι διὰ τζουράπια, forme f. de bas.
Strumpfstricker, m., =rin, f., ἐκεῖνος ἢ ἐκείνη ὁποῦ πλέκει τζουράπια, tricoteur, m., -euse, f.
Strumpfwirker, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ὑφαίνει τζουράπια, ὑφαντὴς τζουραπιῶν, faiseur de bas, bonnetier, m.
Strumpfwirkerstuhl, m., ἐργαλειὸς διὰ ὕφαμα τζουραπιῶν, métier (à faire des bas), m.
Strunk, m., ἡ καρδιὰ τοῦ λαχάνου (ἀφ' οὗ ἐχωρίσθησαν τὰ φύλλα), trognon, m.
Strunze, f., pop. γυναῖκα ἢ δουλεύτρα ἄπαστρη καὶ ὀκνηρή, femme ou servante mal-propre et paresseuse.
Struppe, f., φλοῦδα ἀπὸ πληγὴν εἰς τὰ ποδάρια τοῦ ἀλόγου, arêtes, malandres, f. pl.
Struppig, adj. ἀνακατωμένος, συγχισμένος, (λέγεται διὰ τὰ μαλλιὰ ὅταν στέκονται ὡσὰν τὰ ἀγκάθια εἰς τὸν σκαντζόχοιρον), hérissé, mêlé (se dit des cheveux).
Stübchen, n., μικρὸς ὀνδᾶς, chambrette, petite chambre, f.; (ein Weinmaaß), μέτρον τι διὰ κρασί, (περιέχον δύο ἥμισυ ὀκκάδες), mesure f. de quatre pots.
Stube, f., (τουρκ.) ὁ ὀνδᾶς, ὀντᾶς, (ὁ *θάλαμος), chambre, f., poêle, m.
Stuben=Arrest, m., φυλάκωσις εἰς τὸν ὀνδᾶν, arrêts, m.; — haben, ἔχω τὸν ὀνδᾶν μου φυλακήν, avoir sa chambre pour prison.
Stubenbursch, Stubengenoß, =gesell, m., συγκάτοικος εἰς τὸν ἴδιον ὀνδᾶν, compagnon m. de chambre.
Stubengelehrte, m., ἄνθρωπος μαθημένος καθήμενος πάντοτε εἰς τὸ σπῆτι καὶ ἄπειρος τοῦ κόσμου, homme m. de cabinet.
Stubenheizer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἀνάπτει τὴν σόμπαν εἰς τὸν ὀνδᾶν, chauffeur m. de poêles.
Stubenhocker, m., fam. ἄνθρωπος ὁποῦ κάθεται πάντοτε εἰς τὸ σπῆτι, casanier, sédentaire, m.
Stubenkammer, f., κοιτὼν κοντὰ εἰς τὸν ὀνδὰν ὅπου εἶναι ἡ σόμπα, chambre f. joignant le poêle.
Stubenmädchen, n., δουλεύτρα ὁποῦ παστρεύει τὸν ὀνδᾶν, chambrière, f.
Stubenofen, m., ἡ σόμπα (εἰς τὸν ὀνδᾶν), poêle, m.
Stubensiech, fam. adj. ἀσθενὴς ἀπὸ τὸ νὰ κάθηται πάντοτε εἰς τὸ σπῆτι, maladif pour s'être trop-long temps enfermé dans sa chambre.
Stubenthür, f., ἡ θύρα (πόρτα) τοῦ ὀνδᾶ, porte f. de la chambre.
Stubenuhr, f., ὡρολόγιον τοῦ ὀνδᾶ, montre f. de cabinet.
Stüber, m., εἶδος μικρῆς μονέδας εἰς μερικὰ μέρη τῆς Γερμανίας καὶ εἰς τὴν Ὀλλάνδαν, (δύο παράδες), stuvre, m.
Stuccatur, f., μίγμα ἀπὸ γύψον ἀπὸ τὸ ὁποῖον φκιάνουν διάφορα στολίδια εἰς τὸν τοῖχον τῶν ὀντάδων, stuc, m.
Stuccaturarbeiter, m., ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει εἰς μίγμα ἀπὸ γύψον, stucateur, m.
Stück, n., τὸ κομμάτι (ῥοῦχον, πανὶ κτλ. ξύλον, πέτρα κτλ. ψωμὶ, κρέας κτλ.), pièce (de drap, de linge etc.), f., morceau (de bois, de pierre etc., de pain, de viande etc.), m.; (Kanone), ἕνα κανόνι, (ἕνα τόπι, τουρκ.), pièce d'artillerie, canon, m.; (Schauspiel), ἕνα κομμάτι, ἕνα δρᾶμα, pièce (de théâtre); (Musikstück), κομμάτι, σύνθημα μουσικόν, pièce (de musique), f.; von Stück zu Stück, τὸ ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου, κατὰ τὴν ἀράδαν, de point en point; von freyen Stücken, ἑκουσίως, αὐτοπροαιρέτως, ἐκ προαιρέσεως, de soi-mê-

me, de son propre mouvement, de bon gré.

Stückchen, *n.*, τὸ κομματάκι, petite pièce, petit morceau, *m.*; (Liedchen), ἕνα τραγουδάκι, (mus.) air, *m.*; ἕνα μικρὰν μουσικὸν κομμάτι, petite pièce de musique; muthwilliges —, ἕνα παιγνίδι (ὁποῦ παίζει τίς τινος νὰ τὸν πειράξῃ), tour (qui se joue à q.), *m.*

Stückeln, Stücken, *v. a.* κατακομματιάζω, dépécer, morceler; (zusammenstückeln), συνθέτω ἀπὸ μικρὰ κομμάτια, μπαλώνω, rapiécer.

Stückfaß, *n.*, μεγάλον βουτζὶ κρασί, grande pièce *f.* de vin.

Stückgießer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ χύνει τὰ κανόνια (τόπια), fondeur *m.* de canons; -gießerey, *f.*, τόπος ὅπου χύνουν κανόνια, fonderie *f.* de canons.

Stückgut, *n.*, μίγμα μετάλλων διὰ χύσιμον κανονιῶν, bronze *m.* à canon.

Stückjunker, *m.*, νέος εὐγενὴς ὁποῦ δουλεύει εἰς τὴν ἀρτιλλερίαν (εἰς τοὺς τοπτντζήδες), aide *m.* d'artillerie.

Stückknecht, *m.*, ἀμαξᾶς διὰ τὰ κανόνια, valet *m.* d'artillerie.

Stückkugel, *f.*, τὸ βόλι τοῦ κανονιοῦ, boulet *m.* de canon.

Stückpforte, *f.*, ἡ τρύπα εἰς τὸ καράβι ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξέχει τὸ κανόνι, (mar.) sabord, *m.*

Stückpferd, *n.*, ἄλογον διὰ κανόνι, cheval *m.* d'artillerie.

Stückschuß, *m.*, κανονιά, coup *m.* de canon.

Stückweise, *adv.* κατὰ κομμάτια, τὸ ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου, pièce par pièce; par pièces, en détail.

Stückwerk, *n.*, ἀτελείωτον πρᾶγμα, ἐλλειπὲς πρᾶγμα, chose *f.* imparfaite.

Stückwischer, *m.*, ἡ βοῦρτζα μὲ τὴν ὁποίαν παστρεύουν τὸ κανόνι, écouvillon, *m.*

Student, *m.*, μαθητὴς εἰς ἀκαδημίαν, (ἕνας λογιώτατος), étudiant, *m.*

Studien, *f. pl.*, αἱ σπουδαὶ τῶν ἐπιστημῶν ἢ τῶν ὡραίων τεχνῶν, les études, *f. pl.*

Studiren, *v. a.* et *n.* σπουδάζω (ἐπιστήμην ἢ ὡραίαν τέχνην), étudier, faire ses études; auf etwas —, σπουδάζω, ἐπιμελοῦμαι, στοχάζομαι εἰς τι, étudier, méditer qc.

Studierstube, *f.*, τὸ σπουδαστήριον, étude, *f.*

Stufe, *f.*, τὸ σκαλοπάτι, σκαλίδι, dégré, *m.*, marche, *f.*; — ὁ βαθμός, *fig.* dégré; — (Erzstufe), κομμάτι μεταλλείου, mine, *f.*, (morceau de minerai).

Stufenfolge, *f.*, ἡ βαθμηδὸν ἑπομένη ἀράδα ἢ ἀκολούθησις, gradation, *f.*

Stufenjahr, *n.*, κλιμακτηρικὸν ἔτος, κλιμακτηρικὸς χρόνος, (κάθε ἕβδομος ἢ καὶ ἔννατος χρόνος τῆς ἡλικίας), année *f.* climatérique.

Stufenweise, *adj.* βαθμηδὸν, κατὰ βαθμούς, par dégrés.

Stuhl, *m*, τὸ σκαμνί, chaise, *f.*, siége, *m.*; (Leibesöffnung), τὰ περιττώματα τῆς κοιλίας, excréments, *m. pl.*; zu Stuhle gehen, πηγαίνω εἰς τὸ ἀναγκαῖον, aller à la selle.

Stuhlgang, *m.*, τὰ περιττώματα τῆς κοιλίας τοῦ ἀνθρώπου, selle (excréments), *f.*

Stuhlkappe, *f.*, τὸ περιτύλιγμα ἢ σκέπασμα τοῦ σκαμνιοῦ, housse *f.* de chaise.

Stuhllehne, *f.*, τὸ ἀκουμβιστήρι τοῦ σκαμνιοῦ, dossier, dos *m.* de chaise.

Stuhlschlitten, *m.*, εἶδος σκαμνίου τὸ ὁποῖον διώχνει τις ἔμπροσθά του ἐπάνω εἰς τὸν πάγον, traîneau *m.* de glace.

Stuhlzäpfchen, *n.*, τὸ ὑπόθεμα, (κομμάτι σαποῦνι ὁποῦ ἐμπήγεται εἰς τὸν κῶλον ὡς ἰατρικὸν καθαρτικόν), suppositoire, *m.*

Stuhlzwang, *m.*, ὁ τεινεσμὸς, (παντοτεινὴ παρακίνησις νὰ πηγαίνῃ τις εἰς τὸ ἀναγκαῖον ὅμως μὲ μάταιον κόπον), ténesme, *m.*, épreinte, *f.*

Stulpe, Stülpe, *f.*, (an Stiefeln), τὸ ἀναδίπλωμα τῶν ὑποδημάτων κοντὰ εἰς τὰ γόνατα, genouillère, *f.*

Stülpen, *v. a.* βάνω ἐπάνω, (οἷον ἕνα σκέπασμα) σκεπάζω, couvrir (d'un couvercle).

Stumm, *adj.* βουβός, ἄλαλος, muet.

Stümmel, *m.*, μικρὸν κομμάτι ὁποῦ μνήσκει ἐπίλοιπον, (οἷον ἀπὸ ἕνα κηρί), bout (*p. e.* d'une chandelle), *m.*; κολοβωμένον χέρι ἢ ποδάρι, moignon, *m.*

Stümmeln, *v. a.* s. Verstümmeln.

Stummheit, *f.*, ἡ βουβότης, βουβάδα, ἀλαλία, mutisme, *m.*

Stümper, *m.*, ἕνας ἀμαθὴς καὶ ἀνεπιτήδειος, bousilleur, gâte-pâte, *m.*

Stümperey, *f.*, ἀχαμνὴ δουλειὰ ἀνεπιτηδείου ἀνθρώπου, bousillage, *m.*

Stümpern, *v. a.* δουλεύω ἀχαμνά, χαλνῶ μὲ τὴν ἀμάθειάν μου, bousiller.

Stumpf, *adj.* ὁποῦ δὲν κόπτει ἢ δὲν κεντᾷ, émoussé; — (μεταφ.) ἀδύνατος (μάλιστα ἀπὸ τὸ γηρατεῖον), faible, cassé (par la vieillesse); (von Winkeln), ἀμβλύς, obtus; ein stumpfer Winkel, ἀμβλεῖα γωνία, un angle obtus; (von den Zähnen), stumpf werden, μουδιάζω, αἱμωδιάζω, être agacé.

Stumpf, *m.*, (von einem Stamme), κορμὸς κομμένος, chicot, picot, *m.*, souche, *f.*; (von Händen, Füßen), χέρι ἢ ποδάρι κομμένον, moignon, *m.*

Stumpfen, *v. a.* ἀμβλύνω, χαλνῶ τὴν ἀθέραν τοῦ μαχαιριοῦ κτλ., émousser; die Zähne —, προξενᾷ μουδιασμὰ (εἰς τὰ ὀδόντια), agacer les dents.

Stumpfnase, *f.*, ἡ κουτζομύτη, nez *m.* camus.

Stumpfschwanz, *m.*, κολοβωμένη οὐρά, ζῶον μὲ κολοβωμένην οὐράν, courtaud, *m.*

Stumpfsinn, *m.*, βαρύτης νοός, μωρία, stupidité, *f.*; -sinnig, *adj.* βαρύνους, μωρὸς, (ἀχμάκης), stupide.

Stumpfwinkelig, *adj.* ἀμβλυγώνιος, obtusangle.

Stunde, *f.*, ἡ ὥρα, heure, *f.*; (Unterrichtsstunde), ἡ ὥρα τοῦ μαθήματος, leçon, *f.*; Stunden geben, παραδίδω μαθήματα, donner des leçons.

Stundenglas, *n.*, ὡρολόγιον μὲ ἄμμον, sable, sablier, *m.*

Stundenlang, *adv.* πολλαῖς ὥραις, pendant des heures entières.

Stundenrufer, *m.*, ὁ νυκτερινὸς φύλαξ, crieur, *m.*; s. Nachtwächter.

Stundenschlag, *m.*, τὸ κτύπημα τῆς ὥρας, heure *f.* sonnante.

Stundenuhr, *f.*, ὡρολόγιον ὁποῦ δείχνει μόνον τὰς ὥρας καὶ οὐχὶ τὰ λεπτά, horloge (*ou* montre) qui ne montre que les heures.

Stundenzeiger, **Stundenweiser**, *m.*, ἡ βελόνη ὁποῦ δείχνει τὰς ὥρας, aiguille *f.* des heures.

Stündlich, *adv.* κάθε ὥραν, à toute heure.

Sturm, *m.*, ἡ φορτοῦνα, ζάλη, ἀνεμοζάλη, θύελλα, orage, *m.*, tempête, *f.*; (im Kriege), ἡ προσβολή, ἐφόρμησις, assaut, *m.*; — laufen, κάμνω προσβολήν, ἐφορμῶ, monter à l'assaut, donner l'assaut; (Unruhe, Tumult), ἡ ταραχή, σύγχυσις, ὁ θόρυβος, alarme, *f.*, tumulte, *m.*; — läuten, κτυπῶ τὴν καμπάναν ὡς σημεῖον ὅτι εἶναι πυρκαϊὰ ἢ ὅτι πλησιάζει ὁ ἐχθρός, sonner le tocsin.

Sturmbock, *m.*, ὁ κριός, μηχανὴ πολεμικὴ τῶν παλαιῶν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐχαλνοῦσαν τὰ τείχη, bélier (des anciens), *m.*

Sturmdach, *n.*, σκέπη ὑποκάτω εἰς τὴν ὁποίαν ἐπλησίαζον οἱ παλαιοὶ εἰς τὰ τείχη, tortue *f.* de bélier (chez les anciens).

Stürmen, *v. n.* es stürmt, κάμνει ἀνεμοζάλην, κάμνει πολὺν ἀέρα, il fait un orage, une tempête, il fait un grand vent; (Lärmen), θορυβῶ, κάμνω κτύπον, ταραχήν, faire du bruit; (Sturm schlagen, läuten), κτυπῶ τὴν καμπάναν εἰς σημεῖον ὅτι εἶναι πυρκαϊὰ ἢ ὅτι πλησιάζει ὁ ἐχθρός, sonner le tocsin, sonner l'alarme. *v. a.* et *n.* κάμνω προσβολήν, ἐφορμῶ, donner l'assaut, monter à l'assaut, assaillir.

Stürmer, *m.*, ἕνας ὁποῦ κάμνει προσβολὴν ἢ ἐφόρμησιν, assaillant, *m*; (im Scherz, ein großer Hut), πολλὰ μεγάλον καπέλο, chapeau *m.* d'une grandeur énorme.

Sturmfaß, n., καδὶ μὲ τὸ ὁποῖον φέρουν νερὸν εἰς καιρὸν πυρκαϊᾶς, cuve, tine (dans les incendies), f.
Sturmglocke, f., καμπάνα ὁποῦ κτυπᾶται εἰς καιρὸν πυρκαϊᾶς ἢ ἄλλου κινδύνου, tocsin, beffroi, m.
Sturmhaube, f., ἡ περικεφαλαία, casque, armet, m.
Stürmisch, adj. θυελλώδης, ὅταν εἶναι φορτοῦνα, ὅταν εἶναι πολὺς ἀέρας, orageux, tourmenteux; (μεταφ.) ὁρμητικὸς, βιαστικός, impétueux, emporté, violent.
Sturmleiter, f., σκάλα ἐκείνων ὁποῦ κάμνουν προσβολὴν, échelle f. pour escalader.
Sturmpfahl, m., παλοῦκι διὰ περίφραγμα κάστρου εἰς καιρὸν πολέμου, fraise, palissade, f.
Sturmvogel, m., πουλλί τι ὁποῦ πετᾷ τότε μάλιστα ὅταν πλησιάζῃ μία ἀνεμοζάλη, oiseau m. de tempête.
Sturmwind, m., σφοδρὸς ἄνεμος, ἀνεμοζάλη, θύελλα, vent m. orageux, bourrasque, f.
Sturz, m., τὸ πέσιμον μὲ ὁρμὴν, κρήμνισμα, chute; culbute, f.; (μεταφ.) ὁ χαλασμὸς, ἀφανισμὸς, chute (fig.), ruine, f.
Stürze, f., σκέπασμα (διὰ τζουκάλι κτλ.), couvercle, m.; chape, f.
Sturzel, m., κορμὸς (δένδρου κομμένου), κούτζουρον, chicot, m. souche f. d'arbre; χέρι ἢ ποδάρι κολοβωμένον, moignon, m.
Stürzen, v. a. ῥίπτω (ἀπὸ ὑψηλὸν τόπον), κρημνίζω, précipiter; zu Boden —, ῥίχνω κατὰ γῆς, abattre, renverser, atterrer; einen Deckel ꝛc. auf etwas —, βάνω ἕνα σκέπασμα κτλ. εἰς ἕνα τζουκάλι κτλ., mettre un couvercle etc. sur qc.; fig. einen ins Unglück —, ῥίπτω τινὰ εἰς δυστυχίαν, jeter, plonger q. dans le malheur; einen —, ἀφανίζω, χαλνῶ, ἐβγάζω τινὰ ἀπὸ τὴν εὔνοιαν (τοῦ βασιλέως κτλ.), culbuter, perdre q.; v. n. πίπτω, ῥίπτομαι μὲ ὁρμὴν, κρημνίζομαι, tomber (avec précipitation); sich —, ῥίπτομαι (μόνος μου), κρημνίζομαι, se précipiter, se jeter.
Stürzen, n., τὸ ῥίψιμον, action f. de précipiter etc.; τὸ πέσιμον, chute, culbute, f., s. Stürzen, v. a.
Sturzkarren, m., ἀμάξι μὲ δύο τροχοὺς (μὲ τὸ ὁποῖον φέρουν χῶμα, πέτραις κτλ.), tombereau, m.
Stute, f., ἡ φοράδα, cavale, jument, m.
Stutenfüllen, -fohlen, n., φοράδα νεογεννημένη, (ἡ μικρὴ, νέα), pouliche, f.
Stuterey, f., τόπος εἰς τὸν ὁποῖον τρέφουν φοράδαις καὶ ἄτια διὰ νὰ καρποφορήσουν, haras, m.
Stutz, m., auf den Stutz, alφνιδίως, ἐξαίφνης, ἔξαφνα, tout-à-coup, soudainement.
Stutzbart, m., τὸ μουστάκι, τὸ μουστάκια, moustache, f.
Stutzbüchse, f., κοντὸν τουφέκι κυνηγοῦ, escopette, f.
Stütze, f., τὸ ἀκουμβιστῆρι, étaie, f., étançon, m.; (μεταφ.) ὑποστήριγμα, βοήθεια, appui, soutien, support, m.
Stutzen, v. r. (stoßen), κτυπῶ μὲ τὸ κεφάλι (ὡσὰν τὰ κριάρια), cosser, se doguer; (sich verwundern), θαυμάζω, μένσκω ἔκθαμβος, ἐκπλήττομαι, s'étonner, être surpris; v. a. κόπτω, χωρίζω, κοντεύω (οἷον τὰ αὐτία ἑνὸς σκύλου, τὴν οὐρὰν τοῦ ἀλόγου, couper, courtauder; (Bäume stutzen), κλαδολογῶ, κλαδοκοπῶ, écimer, élaguer.
Stützen, v. a. ἀκουμβῶ, ὑποστηρίζω, ἐπιστηρίζω, étayer, étançonner, appuyer, sich —, ἀκουμβῶ, ὑποστηρίζομαι, ἐπιστηρίζομαι, s'appuyer (prop. et fig.).
Stutzer, m., νέος ἐπιτηδευτὸς, (τουρκ. τζελεπῆς), petitmaître, muscadin, m.; (Stutzbüchse), κοντὸν τουφέκι κυνηγοῦ ἢ ἱππέως, escopette, carabine, f.
Stutzglas, n., ποτήριον χωρὶς ποδάρι διὰ κρασὶ ἢ ῥακὴν, verre m. sans patte.
Stutzig, adj. ἔκθαμβος, ἐκπληγμένος, θαμβωμένος, συγχισμένος, étonné, surpris.

Stutzohr, n., ἄλογον ἢ σκυλὶ μὲ τὰ αὐτιὰ κουρευμένα, cheval ou chien m. essorillé.
Stutzperrücke, f., περοῦκα στρογγύλη, perruque f. ronde.
Stutzohr, s. Stutzbüchse.
Stutzschwanz, m., ἄλογον μὲ κουρευμένην οὐράν, courtaud, m.; κουρευμένη οὐρά, queue f. écourtée.
Stutzuhr, f., ὡρολόγιον διὰ τραπέζι (ὁποῦ στέκεται ὀρθὸν εἰς τὸ τραπέζι), montre f. de toilette.
Styl, m., τὸ ὕφος, style, m.; der alte Styl, neue Styl (im Kalender), ὁ παλαιὸς, ὁ νέος στύλος (τρόπος) τοῦ καλενδαριοῦ, le nouveau style, le vieux style (du calendrier).
Stylisiren, v. a. συγγράφω, συνθέτω, mettre dans un style, composer; gut stylisirt, καλὰ συγγεγραμμένον, μὲ καλὸν ὕφος, écrit dans un style correct, dans un beau style.
Stylist, m., καλὸς συγγραφεύς, ὁποῦ ἔχει καλὸν ὕφος, qui a un beau style.
Subaltern, adj. ὑποτεταγμένος, κατώτερος εἰς τὸ ἀξίωμα, subalterne.
Subdivision, f. Unterabtheilung.
Subject, n., τὸ ὑποκείμενον, sujet, m.
Subjectiv, adj. τοῦ ὑποκειμένου, ἀνήκων εἰς τὸ ὑποκείμενον, ἀναφερόμενος εἰς τὸ ὑποκείμενον, (philos.) subjectif.
Sublimat, n., ὁ σουλιμᾶς, (ὑδράργυρος αἰωρηθεὶς), (chim.) sublimé, m.
Sublimiren, v. a. αἰωρῶ, ἐξατμίζω τὰ λεπτὰ μόρια ἑνὸς πράγματος διὰ μέσου τῆς φωτίας, (chim.) sublimer.
Sublunarisch, adj. ὑποσεληνιαῖος, ἐπιχθόνιος, γήινος, sublunaire.
Subordination, f., ἡ ὑποταγὴ καὶ ὑπακοὴ τοῦ κατωτέρου εἰς τὸν ἀνώτερον, subordination, f.
Subordiniren, v. a. ὑποτάσσω, subordonner.
Subordinirt, adj. ὑποτεταγμένος, subordonné.
Subscribent, m., ὁ συνδρομητής, souscripteur, abonné, m.
Subscribiren, v. n. ὑπογράφω, ὑπογράφομαι ὡς συνδρομητής, souscrire; s'abonner.
Subscription, f., ἡ ὑπογραφὴ διὰ συνδρομὴν, ἡ συνδρομή, souscription, f.; abonnement, m.
Subsidien, f., (pl.) βοήθεια μὲ ἄσπρα εἰς συμμαχίαν, subsides, m. pl.
Substantivum, Substantiv, n., οὐσιαστικὸν ὄνομα (εἰς τὴν γραμματικήν), (gramm.) substantif, m.
Substanz, f., ἡ οὐσία. τὸ ὄν. ἡ ὕλη, substance, f.
Substituiren, v. a. ἀντικαθίστημι, (ἀντικατασταίνω), βάνω, τινὰ (ἢ τι) εἰς τόπον τινὸς ἄλλου, substituer.
Substitut, m., ὁ βοηθὸς ἐφημερίου, (ἢ ἀξιωματικοῦ γέροντος), substitut, m.
Substitution, f., ἡ ἀντικατάστασις, substitution, f.
Subtil, adj. λεπτὸς, ἀραιός, subtil.
Subtilität, f., ἡ λεπτότης. ἡ λεπτολογία, ψιλολογία, subtilité, f.
Subtraction, f., ἡ ἀφαίρεσις, ὁ ὑφειλμὸς (εἰς τὴν ἀριθμητικὴν), soustraction, f.
Subtrahiren, ἀφαιρῶ, soustraire.
Succediren, Succession, f., Successor, m., s. Nachfolgen, Nachfolge, Nachfolger, Thronfolge, Thronfolger.
Successiv, adj. ἀλλεπάλληλος ὁποῦ ἀκολουθεῖ τὸ ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου, successif.
Suche, f., τὸ γύρευμα, ἐπιτηδειότης τοῦ σκυλιοῦ νὰ εὑρίσκῃ τὰ ἴχνη τῶν θηρίων, quête, f., nez m. (du chien de chasse).
Suchen, v. a. ζητῶ, γυρεύω, chercher; (sich bemühen), ζητῶ, πασχίζω, προσπαθῶ, chercher, tâcher.
Suchen, n., τὸ ζήτημα, γύρευμα, recherche, f.
Sucher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ γυρεύει, chercheur, m.; (der Wundärzte), ἐργαλεῖον τοῦ χειρουργοῦ τὸ ὁποῖον βάνει εἰς τὴν πληγήν, ὁ καθετήρ, (chir.) sonde; éprouvette, f.
Sucht, f., ἡ ὑπερβολικὴ ἐπι-

θυμία, μανία, manie, passion, f.; die fallende —, ἐπιληψία, τὰ καλάτου), épilepsie, f. haut mal, mal m. caduc.
Süchtig, adj. ὁποῦ προξενεῖ ἀποστήματα ὀλίγον κατ' ὀλίγον, qui cause peu à peu des ulcères.
Sud, m., τὸ βράσιμον, bouillonnement, m.
Süd, Süden, m., ὁ νότος, τὸ μεσημβρινὸν μέρος, sud, midi, m.
Sudelbuch, n., τὸ καθημερινὸν κατάστιχον τῶν πραγματευτῶν, brouillon (des marchands).
Sudeley, f., ἡ ἀπαστρία, saloperie, mal-propreté, f.; ἄπαστρον ἢ χαλασμένον πρᾶγμα, bousillage, barbouillage, m.
Sudelkoch, m., ἄπαστρος μάγειρος, gargotier, m.
Sudeln, v. n. δουλεύω ἀχαμνὰ καὶ ἀμελῶς, bousiller, barbouiller; μαγειρεύω ἄπαστρα καὶ ἀμελῶς, malproprement.
Süden, m., s. Süd.
Süderbreite, f., τὸ νότειον ἢ μεσημβρινὸν πλάτος (εἰς τὴν γεωγραφίαν καὶ ἀστρονομίαν), (astr. et géogr.) latitude australe ou méridionale, f.
Südland, n., ὁ νότειος ἢ μεσημβρινὸς τόπος, terre f. australe.
Südländer, m., ἐγκάτοικος μεσημβρινοῦ τόπου, habitant m. d'une terre australe.
Sudler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει ἀχαμνὰ καὶ ἀμελῶς, barbouilleur, bousilleur, m.
Südlich, adj. νότειος, μεσημβρινός, austral, méridional.
Südost, m., τὸ ἀνατολικο-νότειον μέρος, sud-est, m.; ὁ ἀνατολικο-νότειος ἀέρας, sud-est, vent m. du sud-est.
Südöstlich, adj. ἀνατολικο-νότειος, du côté du sud-est, vers le sud-est.
Südpol, m., ὁ ἀνταρκτικός (νότειος) πόλος, pôle m. antarctique.
Südsee, f., ἡ μεσημβρινὴ θάλασσα, la grande mer du sud, mer pacifique.
Südwärts, adv. πρὸς νότον, πρὸς μεσημβρίαν, vers le sud, au sud.
Südwest, m., τὸ δυτικο-νότειον μέρος, sud-ouest, m.; ὁ δυτικο-νότειος ἀέρας, sud-ouest, vent m. du sud-ouest.
Südwestlich, adj. δυτικο-νότειος, du sud-ouest, vers le sud-ouest.
Südwind, m., ὁ νότειος ἢ μεσημβρινὸς ἀέρας, sud, vent de sud, vent m. du midi.
Sühlen, sich, fam. s. Wälzen.
Sultan, m., σουλτάνος, sultan, m.
Sulze, f., ἡ ἁλμύρα, ἁλμυράδα, saumure, f.
Sülze, f., πηκτὴ ἀπὸ βρασμένον (γουρουνίσιον) κρέας, gelée (de viande bouillie), f.
Sumach, m., ῥοῦς ἐρυθρὸς, δένδρον τι χρήσιμον εἰς βυρσοδέψους (ταμπάκηδες), sumach, vinaigrier, m. (arbre).
Summarisch, adj. ἐν συντομίᾳ περιλαμβανόμενος, sommaire.
Summe, f., ἡ ποσότης, σοῦμα, somme, f.
Summen, Sumsen, v. n. βουβίζω, συρίζω, βοῶ (ὡς τὰ μελίσσια κτλ.), bourdonner; Summen, n., τὸ βόμβισμα, bourdonnement, m.
Summiren, v. a. σουμάρω, sommer, additionner.
Summirung, f., τὸ σουμάρισμα, sommation, f.
Sumpf, m., ὁ βάλτος, λίμνη μὲ ἄπαστρον καὶ βρωμερὸν νερόν, marais, marécage, bourbier, m.
Sumpfig, adj. βαλτώδης, marécageux.
Sumpfwasser, n., νερὸν εἰς βάλτον, βαλτῶδες νερόν, eau f. marécageuse.
Sünde, f., ἡ ἁμαρτία, péché, m.
Sündenfall, m., ἡ παράβασις, πρώτη ἁμαρτία τῶν πρωτοπλάστων (τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας), chute f. du premier homme.
Sünder, m., ὁ ἁμαρτωλὸς, pécheur, m.; =rin, f., ἡ ἁμαρτωλή, pécheresse, f.
Sündfluth, f., ὁ κατακλυσμὸς (τοῦ Νῶε), déluge, m.
Sündhaft, adj. πρόθυμος εἰς ἁμαρτίαν, enclin à pécher, peccable.
Sündig, adj. ὁποῦ κάμνει ἁμαρτίας, ἁμαρτωλός, qui

commet des péchés, pécheur.
Sündigen, *v. n.* ἁμαρτάνω, pécher.
Sündlich, *adj.* ἄνομος, ἀσεβής, injuste, criminel.
Sündlichkeit, *f.*, ἡ ἀνομία, ἀσέβεια, crime, *m.*
Sündopfer, *n.*, θυσία ἐξιλαστική δι' ἁμαρτίας, sacrifice *m.* expiatoire.
Superfein, *adj.* πολλὰ λεπτὸς, ἐξαιρετώτατος, superfin, très-fin.
Superintendent, *m.*, ἐπιστάτης εἰς περισσοτέρους ἐφημερίους, ἐπίσκοπος (εἰς τοὺς προτεστάντους), surintendant, *m.*; -intendentur, *f.*, ἐπάγγελμα ἐκείνου τοῦ ἐπιστάτου, surintendance, *f.*
Superior, *m.*, προεστὼς μοναστηρίου, supérieur, *m.*; -orin, *f.*, ἐπιστάτισσα μοναστηρίου, supérieure, *f.*
Superklug, *adj.* φανταζόμενος γνωστικός, suffisant.
Suppe, *f.*, ἡ σοῦπα, soupe, *f.*, potage, *m.*
Suppennapf, *m.*, Suppenschale, -schüssel, *f.*, τρυβλίον (πιάτο) διὰ σοῦπαν, soupière, terrine, *f.*
Supplement, *n.*, (Nachtrag, *m.*, Ergänzung, *f.*), τὸ ἀναπλήρωμα, ἐκπλήρωμα, supplément, *m.*
Supplicant, *m.*, (Bittsteller), ὁ ἱκετευτὴς, παραδοτὴς ἱκετευτικοῦ γράμματος, suppliant, *m.*
Suppliciren, *v. a.* (bitten), ἱκετεύω, παρακαλῶ, παραδίδω ἱκετευτικὸν γράμμα, présenter une requête, supplier.
Supplik, *f.*, (Bittschrift), ἱκετευτικὸν ἢ παρακλεστικὸν γράμμα, requête, supplique, *f.*
Suppliren, *v. a.* (nachtragen, ergänzen), ἀναπληρῶ, ἐκπληρῶ, suppléer.
Surrogat, *n.*, (Ersatzmittel, *n.*) τὸ ἀντικαθιστάμενον, αὐτὸ ὁποῦ βάνεται εἰς τόπον ἄλλου τινος πράγματος. (ὡς μερικαὶ ῥίζαι εἰς τόπον τοῦ καφέ), succédané, *m.*
Suspendiren, *v. a.* ἀναβάλλω (εἰς ἄλλον καιρόν), suspendre, ajourner; einen vom Amte —, ἀπομακρύνω τινὰ διὰ κάμποσον καιρὸν ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμά του, τὸν κάμνω ἐμπόδιον διὰ κάμποσον καιρὸν, ἀργεύω, suspendre (un fonctionnaire, un prêtre).
Suspension, *f.*, ἐμπόδιον τινὸς εἰς τὸ ἐπάγγελμά του διὰ κάμποσον καιρὸν, ἡ ἀργία, suspension, *f.* (d'un prêtre etc.).
Süß, *adj.* γλυκὺς, γλυκός, doux (*propr.* et *fig.*); ein süßer Herr, (μεταφ.) νέος ὁποῦ στολίζεται παρὰ πολὺ, ὁποῦ κολακεύει ταῖς γυναῖκες μὲ ἄνοστον τρόπον, un doucereux.
Süßeley, *f.*, ἄνοστη κολακεία, *fig.* douceur *f.* affectée.
Süßen, *v. a.* γλυκύνω, κάμνω γλυκύ, adoucir, rendre doux; (chim.) dulcifier, édulcorer.
Süßholz, *n.*, ἡ γλυκόῤῥιζα, réglisse, *f.*
Süßkirsche, *f.*, γλυκὸν κεράσι, guine, *f.*
Süßigkeit, *f.*, ἡ γλυκύτης, γλυκάδα, douceur (*prop.* et *fig.*), *f.*; Süßigkeiten, γλυκίσματα, sucreries, confitures, *f. pl.*; (μεταφ.) κολακεῖαι, flatteries, *f. pl.*
Süße, *f.*, ἡ γλυκύτης, douceur, *f.*
Süßklee, *m.*, τὸ ἡδύσαρον, (φυτόν τι), hédysarum, *m.* (plante).
Süßlich, *adj.* ὀλίγον τι γλυκὺς, γλυκούτζικος, un peu doux; γλυφὸς, γλυκάνοστος, douceâtre, doucereux.
Süßling, s. süßer Herr in Süß.
Sylbe, *f.*, ἡ συλλαβή, syllabe, *f.*
Sylbenmaß, *n.*, το μέτρον τῶν συλλαβῶν, ἡ προσῳδία, ὁ ῥυθμός, quantité de syllabes, prosodie, *f.*, rhythme, *m.*
Sylbenstecher, *m.*, φιλολόγος εἰς γραμματικὰς ὑποθέσεις, éplucheur *m.* de phrases; -stecherey, *f.*, φιλολογία, recherche *f.* pédantesque (des phrases etc.).
Syllabisch, *adj.* συλλαβικός, syllabique.
Symbol, *n.*, (Sinnbild *n.*,) τὸ σύμβολον, symbole, *m.*
Symbolisch, *adj.* συμβολικός, symbolique.
Symmetrie, *f.*, ἡ συμμετρία, symétrie, s. Ebenmaß.

Symmetrisch, *adj.* *συμμετρικός*, symétrique.

Sympathetisch, *adj.* *συμπαθητικός*, sympathique.

Sympathie, *f.*, *ἡ συμπάθεια*, *συμφωνία εἰς τας αἰσθήσεις*, sympathie, *f.*; s. auch Mitgefühl.

Sympathisiren, *v. n.* (mitfühlen), *συμπάσχω*, *συναισθάνομαι*, *ἔχω συμπάθειαν*, sympathiser.

Symphonie, Sinfonie, *f.*, *ἡ συμφωνία*, (*μουσικὸν κομμάτι*), (mus.) symphonie, *f.*

Symptom, *n.*, *τὸ σύμπτωμα*, symptôme, *m.*

Synagoge, *f.*, *ἡ συναγωγὴ τῶν Ἑβραίων*, synagogue, *f.*

Syndicus, *m.*, *ὁ σύνδικος*, syndic, *m.*

Synode, *f.*, *ἡ σύνοδος*, synode, *m.*

Synodisch, *adj.* *συνοδικὸς*, synodique; der synodische Monat, *ὁ μὴν συνοδικὸς*, *τὸ διάστημα ἀπὸ μίαν νεομηνίαν ἕως τὴν ἄλλην*, (astron.) mois *m.* synodique.

Syntax, *m.*, Syntaxe, *f.*, *ἡ σύνταξις*, syntaxe, *f.*

Syrup, *m.*, *τὸ συροῦπι*, sirop, *m.*

System, *n.*, *τὸ σύστημα*, système, *m.*

Systematisch, *adj.* *συστηματικός*, systématique.

T.

Tabak, *m.*, *ὁ ταμπάκος*, tabac, *m.*; (Rauchtabak), *ὁ καπνὸς*, (*τουρκ.* *τὸ τουτοῦνι*), tabac à fumer.

Tabaksbeutel, *m.*, *σακκοῦλα διὰ καπνὸν*, (*διὰ τουτοῦνι*), bourse *f.* à tabac.

Tabaksbüchse, *f.*, *θήκη* (*κουτὶ*) *διὰ καπνὸν*, (*διὰ τουτοῦνι*), boîte *f.* à tabac.

Tabaksdose, *f.*, *ἡ ταμπακέρα*, tabatière, *f.*

Tabakspfeife, *f.*, *τὸ τζιμποῦκι* (*τουρκ.*) pipe (à tabac), *f.*

Tabaksrauch, *m.*, *καπνὸς ἀπὸ τὸ τουτοῦνι*, fumée *f.* de tabac; -raucher, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ πίνει καπνὸν*, (*ὁποῦ τραβᾷ τζιμποῦκι*), fumeur, *m.*

Tabaksschnupfer, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ πέρνει ταμπάκον*, preneur *m.* de tabac.

Tabaksspinner, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ κλώθει ἢ τυλίγει τὰ φύλλα τοῦ ταμπάκου*, fileur *m.* de tabac.

Tabaksstange, *f.*, *τύλιγμα ἀπὸ φύλλα καπνοῦ*, carotte (de tabac), *f.*

Tabaksstopfer, *m.*, *στούπωμα διὰ λουλέν*, tampon, *m.*

Tabelle, *f.*, *ὁ πίναξ*, table, *f.*

Tabernakel, *n.*, *ἡ κιβωτὸς ὁποῦ περιέχει τὸ ἀρτοφόριον* (*εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν καθολίκων*), (église cath.) tabernacle, *m.*

Tabulet, *n.*, *τράπεζα εἰς τὴν ὁποίαν βάνονται τὰ πράγματα διὰ πούλησιν*, tablette, *f.*

Tabuletkrämer, *m.*, *λιανοπουλητὴς ὁποῦ περιφέρει τὰ πράγματά του εἰς ἕνα κουτί*, porte-balle, *m.*

Tact, *m.*, *τὸ μέτρον μουσικόν*, (mus.) mesure; cadence, *f.*; (Gefühl), *ἡ αἴσθησις*, tact, *m.*

Tactfest, *adj.* *ὁποῦ φυλάγει καλὰ τὸ μέτρον εἰς τὴν μουσικήν*, (mus.) qui observe bien la mesure; (*μεταφ.*) *στερεός*, solide, ferme.

Tactmäßig, *adj.* *κατὰ τὸ μέτρον μουσικόν*, (mus.) de ou en mesure, en cadence.

Tactstrich, *m.*, *γραμμὴ ὁποῦ διαιρεῖ τὰ μουσικὰ μέτρα*, (mus.) barre, *f.*

Tadel, *m.*, *ὁ ἔλεγχος*, *ψόγος*, *ἡ μέμψις*, *κατηγορία*, blâme, *m.*, critique, censure, *f.*; (Fehler), *ἐλάττωμα*, défaut, vice, *m.*

Tadelhaft, *adj.* *ἀξιόμεμπτος*, *ἀξιοκατηγόρητος*, blâmable, censurable.

Tadellos, *adj.* *ἄμεμπτος*, *ἀκατηγόρητος*, irrépréhensible.

Tadeln, *v. a.* *ἐλέγχω*, *κατηγορῶ*, *ψέγω*, *κατηγορῶ*, *μέμφομαι*, blâmer, critiquer, censurer.

Tadelnswerth, -würdig, *adj.* *ἀξιόμεμπτος*, *ἀξιοκατηγόρητος*, blâmable.

Tadelsucht, *f.*, *ἡ προθυμία εἰς τὸ νὰ κατηγορῇ τις κάθε πρᾶγμα*, penchant *m* à blâmer; -süchtig, *adj.* *ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ κατηγορῇ κάθε*

πρᾶγμα, enclin à blâmer, critique.

Tadler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἐλέγχει, ψέγει, ὁ κατηγορητής, critique, censeur, m.

Tafel, f., ἡ πλάκα, table, f.; — Schokolate, πλάκα (κομμάτι τετράγωνον) τζοκολάτα, tablette f. de chocolat; (Tisch), ἡ (μεγάλη) τράπεζα, table (à manger etc.); sich zur — setzen, zur — gehen, καθίζω εἰς τὴν τράπεζαν, εἰς τὸ γεῦμα, εἰς τὸ δεῖπνον, se mettre à table; die — aufheben, σηκώνω τὴν τράπεζαν, τελειώνω τὸ γεῦμα ἢ τὸ δεῖπνον, se lever de table.

Tafelbier, n., πίβα διὰ γεῦμα ἢ διὰ δεῖπνον, bière f. pour la table.

Tafelbesteck, n., θήκη μὲ μαχαῖρι, πηροῦνι καὶ χουλιάρι, cadenas, m.

Täfelchen, n., μικρὴ πλάκα, petite table, tablette, f.

Tafeldecker, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἑτοιμάζει τὴν τράπεζαν (εἰς τοὺς μεγάλους), officier m. qui a la charge de mettre le couvert.

Tafeldiener, m., ὑπηρέτης εἰς τὰ τῆς τραπέζης, serdeau, m.

Tafelgelder, n. pl., ἄσπρα διδόμενα (μάλιστα εἰς πρίγγιπα) διὰ τὰ ἔξοδα τῆς τραπέζης, ce que le souverain paye à q. pour les frais de la table.

Tafelglas, n., γυαλὶ εἰς τετραγωνικαῖς πλάκαις, verre f. en tables.

Tafelgut, n., ὑποστατικὸν (ἀνῆκον εἰς τὸν βασιλέα), domaine, m.

Tafelmusik, f., μουσικὴ ἐπάνω εἰς τὸ γεῦμα ἢ εἰς τὸ δεῖπνον, musique f. pendant le repas.

Tafeln, v. n. fam. κάθομαι εἰς τὸ γεῦμα, εἰς τὸ δεῖπνον, fam. tenir table, être à table.

Täfeln, v. a. σανιδώνω τὸν τοῖχον τοῦ ὀνδᾶ ἢ τὸ ταβάνι, boiser, lambrisser.

Tafelscheibe, f., γυαλένια πλάκα, (διὰ παράθυρον κτλ.), table f. de verre.

Tafelschneider, m., ὁ πρῶτος βοηθὸς εἰς ῥάπτην, maître-garçon (de tailleur), m.

Tafelservis, n., τα ἀγγεῖα τῆς τραπέζης, service m. de table.

Tafelstein, m., διαμάντι εἰς σχῆμα πλάκας, diamant m. taillé en table.

Tafeltuch, n., τὸ τραπεζομάνδυλον (μάλιστα μεγάλον), nappe, f.

Täfelwerk, n., σανίδωμα (εἰς τὸν τοῖχον, εἰς τὸ ταβάνι), boiserie, f., lambrissage, lambris, m.

Tafelzeug, n., τὰ λιναρικὰ τῆς τραπέζης, τὰ τραπεζομάνδυλα καὶ χειρόμακτρα, linge m. de table.

Tafelzimmer, n., ὀνδᾶς διὰ γεῦμα καὶ δεῖπνον, salle f. à manger.

Taffet, m., ὁ ταφτὰς (τουρκ. τὸ δρμιζί), taffetas, m.

Taffetband, n., κορδέλλα, γαϊτάνι ἀπὸ ταφτάν, ruban m. de taffetas, ruban uni ou simple.

Taffetweber, m., ὁ ὑφαντὴς τοῦ ταφτᾶ, tisserand m. en taffetas.

Tag, m., ἡ ἡμέρα, jour, m.; ein — und eine Nacht, ἕνα ἡμερονύκτιον, un jour et une nuit (vingt-quatre heures); es wird —, ἐξημερώνει, il se fait jour; an den — bringen, φέρω εἰς τὸ φῶς, φανερώνω, mettre au jour, publier; an den — kommen, ἔρχομαι εἰς τὸ φῶς, φανερώνομαι, être mis au jour, se manifester, devenir public; zu Tage fördern (das Erz) (im Bergbaue), ἐβγάζω τὰ μεταλλεῖα ἀπὸ τὴν γῆν, exploiter une mine; er lebt in den Tag hinein, ἀπερνᾷ τὴν ζωήν του χωρὶς νὰ φροντίζῃ διὰ τὰ μέλλοντα, ἐπῆρεν ἄνεμον τὸ κεφάλι του, il vit sans se soucier de rien, sans penser à l'avenir.

Tagearbeit, f., δουλειὰ γινομένη τὴν ἡμέραν, travail m. de jour; δουλειὰ μιᾶς ἡμέρας, journée (travail d'une journée), f.

Tagebuch, n., ἡ ἐφημερίς, τὸ καθημερινὸν κατάστιχον, livre journal, journal, m.

Tagedieb, m., ἕνας ἀργὸς, ἀμελὴς, (τουρκ. τεμπέλης), fainéant, m.

Tagefahrt, f., ἡ διορία εἰς τὸ κριτήριον, ajournement, terme m. préfix.

Tagekreis, *m.*, (ἀστρον.) ἡμερούσιος κύκλος, (astron.) cercle *m.* diurne.
Tagelohn, *m.*, καθημερινὸς μισθὸς, journée, *f.*
Tagelöhner, *m.*, ὁ ἐργάτης (ὁποῦ λαμβάνει καθημερινὸν μισθὸν), journalier, *m.*
Tagen, *v. i.* es tagt, ἐξημερώνει, ξημερώνει, il se fait jour.
Tagereise, *f.*, ἡμέρα, (δηλαδή· δρόμος μιᾶς ἡμέρας, τόσον διάστημα, ὅσον πηγαίνει τις εἰς μίαν ἡμέραν), journée (de chemin), *f.*
Tagesatzung, *f.*, συνέλευσις τῶν πληρεξουσίων ἀπὸ τοὺς διαφόρους τόπους τῆς Ἑλβετίας, diète *f.* (en Suisse).
Tageslicht, *n.*, τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, jour, *m.*
Tagesordnung, *f.*, αἱ διὰ κάθε ἡμέραν διωρισμέναι ὑποθέσεις (εἰς μίαν συνέλευσιν βουλευτῶν κτλ.), ordre *m.* du jour.
Tageweise, *adv.* κατὰ ἡμέρας, à la journée.
Tagewerk, *n.*, τὸ ἔργον μιᾶς ἡμέρας, ἡμεροκάματον, journée (de travail), *f.*
Tagezeit, Tageszeit, *f.*, καιρὸς τῆς ἡμέρας, temps *m.* du jour.
Täglich, *adj.* καθημερινὸς, καθημερούσιος, journalier; quotidien. *adv.* κάθε ἡμέραν, καθ' ἡμέραν, journellement, par jour.
Takel, Takelwerk, *n.*, (Takelage, *f.*), τὰ ἀναγκαῖα (σχοινιά, πανιὰ καὶ ἀντένναις) τοῦ καραβιοῦ, (mar.) funin, cordage, *m.*, manoeuvre, *f.*, agrès, *m. pl.*
Takelage, *f.*, s. Takel.
Takeln, *v. a.* ἑτοιμάζω τὸ καράβι μὲ τὰ ἀναγκαῖα του, (mar.) mettre en funin, agréer; s. Takel.
Takelmeister, *m.*, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ καραβιοῦ μὲ τὰ ἀναγκαῖα, (mar.) funeur, *m.*; s. Takel.
Taktik, *f.*, (πολεμικὴ) ἡ τακτική, tactique, *f.*
Talar, *m.*, μεγάλον (βασιλικὸν) ἐπανωφόρεμα καταβαῖνον ἕως τὰ ποδάρια, manteau *m.* royal.
Talent, *n.*, τὸ τάλαντον, talent (chez les anciens), *m.*; (μεταφ.) φυσικὴ ἐπιτηδειότης, φυσικὸν χάρισμα, *fig.* talent.
Talg, *m.*, τὸ στέαρ, ὀξύγγι, ἀξούγγι, suif, *m.*
Talgicht, *adj.* στεατώδης, ὅμοιος μὲ ὀξύγγι, semblable au suif.
Talgig, *adj.* ὁποῦ ἔχει ὀξύγγι, γεμάτος οξύγγι, plein de suif.
Talglicht, *n.*, τὸ ὀξυγγοκέρι, ἀξουγγοκέρι, chandelle *f.* de suif.
Talk, Talkstein, *m.*, τὸ μαρκάσι, εἶδος λίθου, talc, *m.*
Tamarinde, =denbaum, *m.*, ἡ ταμάρινδος, (δένδρον τι), tamarin, *m.*
Tamariske, *f.*, =kenbaum, *m.*, μυρίνη, μυρικία, tamaris, tamarisc, *m.*
Tambour, *m.*, s. Trommelschläger.
Tand, *m.*, μάταιος στολισμὸς, ἄχρηστα πράγματα, colifichet, *m.*; bagatelle, babiole, *f.*; — ἡ ματαιότης, frivolité, vanité, *f.*
Tändeley, *f.*, μικροπρέπεια, badinerie, *f.*; (Zauberey), ἀργοπορία, lanternerie, *f.*
Tändelhaft, *adj.* ὁποῦ καταγίνεται εἰς ἄχρηστα παιγνίδια (εἰς μασκαραλίκια), ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ παίζῃ, badin; ἀργός, lent.
Tändeln, *v. n.* καταγίνομαι εἰς ἄχρηστα παιγνίδια, s'occuper de bagatelles; mit Frauenzimmern —, παίζω, ἀστεΐζομαι, χωραιεύω μὲ γυναῖκας, μὲ κορίτζια, badiner avec les femmes, avec les filles; (zaudern), ἀργῶ, ἀργοπορῶ, lambiner, lanterner.
Tändelschürze, *f.*, κοντὴ ποδιὰ (διὰ στολισμὸν εἰς τὰ κορίτζια), petit tablier (de fille), *m.*
Tändler, *m.*, ὁ καταγινόμενος εἰς ἄχρηστα παιγνίδια, qui s'occupe de bagatelles; ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ παίζῃ, badin, *m.*; — ὁποῦ ἀργοπορεῖ, lambin, *m.*
Tangel, *f.*, στενὸν φύλλον τῆς ἐλάτης ἢ πεύκης (κουκουναριᾶς), feuille *f.* aciculaire (comme celles du sapin).
Tangelholz, *n.*, s. Nadelholz.
Tangent, *m.*, σφυράκι ὁποῦ κτυπᾷ ταῖς χόρδαις (εἰς τὸ κλαβῖρι), sautereau (d'un clavecin etc.).

Tangente, *f.*, (τριγον.) ἡ ἐφαπτομένη, (trigon.) tangente, *f.*
Tanne, *f.*, ἡ ἐλάτη, ἔλατος, sapin, *m.*
Tannen, *adj.* ἀπὸ ἐλάτην, ἐλατινός, de sapin.
Tannenharz, *n.*, ῥετζίνη ἐλάτης, résine *f.* de sapin.
Tannenholz, *n.*, ξύλον ἐλάτης, bois *m.* de sapin.
Tannenwald, *m.*, δάσος ἀπὸ ἐλάταις, sapinière, *f.*
Tannenzapfen, Tannenapfel, *m.*, ἡ κουκουνάρα, pomme *f.* de pin.
Tante, *f.*, (Muhme), ἡ θεία, tante, *f.*
Tanz, *m.*, ὁ χορός, danse, *f.*
Tanzbär, *m.*, ἀρκοῦδα μαθημένη νὰ χορεύῃ, ours *m.* dressé.
Tanzboden, *m.*, τόπος διὰ χορὸν, (εἰς τὰ καπηλεῖα), salle *f.* à danser (dans les cabarets).
Tanzen, *v. a.* et *n.* χορεύω, danser.
Tanzen, *n.*, τὸ χωρεύειν, ὁ χορός, danse, *f.*
Tänzer, *m.*, -rin, *f.*, ὁ χορευτὴς, ἡ χορεύτρια, danseur, *m.*; -euse, *f.*
Tanzkunst, *f.*, ἡ χορευτικὴ τέχνη, art *m.* de danser.
Tanzmeister, *m.*, διδάσκαλος εἰς τὸν χορόν, maître *m.* de danse.
Tanzsaal, *m.*, σάλα διὰ χορόν, salle *f.* à danser.
Tanzschuh, *m.*, παποῦτζι ἐλαφρὸν (διὰ τὸν χορόν), escarpin, *m.*
Tanzstunde, *f.*, ὥρα εἰς τὴν ὁποίαν δείχνουν τὸν χορόν, leçon *f.* de danse.
Tapet, *n.*, s. Tapete, auf das Tapet bringen, (μεταφ.) προφέρω, προβάλλω (μίαν ὑπόθεσιν εἰς ἔρευναν), *fig.* mettre qc. sur le tapis.
Tapete, *f.*, ὁ τάπης, δάπεδον, τὸ πεύκι, πέφκι, tapisserie; tenture, *f.*
Tapetenthüre, *f.*, θύρα κρυφὴ σκεπασμένη ἀπὸ πεύκια, ἀπὸ δάπεδα, porte *f.* de tapisserie.
Tapezieren, *v. a.* στολίζω μὲ πεύκια, μὲ δάπεδα, tapisser.
Tapezierer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ στολίζει (τὸν τοῖχον) μὲ πεύκια, μὲ δάπεδα, tapissier, *m.*
Tapfer, *adj.* ἀνδρεῖος (εἰς τὸν πόλεμον), brave, vaillant, courageux.
Tapferkeit, *f.*, ἡ ἀνδρεία, ἀνδρία, bravoure, valeur, vaillance, *f.*
Tappen, *v. n.* πασπατεύω, χαλεύω πασπατεύωντας εἰς τὸ σκότος, tâtonner, aller à tâtons.
Tapps, *m.*, *fam.* κτύπημα ἐλαφρὸν μὲ τὸ χέρι, tape, *f.*; *fam.* ein Tapps, (μεταφ.) ἕνας ἁπλὸς, ἀνόητος, (ἀχμάκης), homme *m.* gauche, mal-adroit.
Tara, *f.*, τὸ φύραμα (εἰς τοὺς πραγματευτικοὺς λογαριασμούς, (commerc.) tare, *f.*
Tarantel, *f.*, ἡ ταράντουλα, τὸ φαλάγγιον, εἶδος ἀράχνου φαρμακεροῦ, tarentule, *f.*
Tarif, *m.*, ἡ ταρίφα, κατάστιχον τῆς τιμῆς τῶν πραγμάτων, tarif, *m.*
Tarok, *n.*, τὸ ταρόκο (εἶδος παιγνιδιοῦ μὲ 78 χαρτία), tarots, *m. pl.*
Tarok, *m.*, Tarokkarte, *f.*, Tarokspiel, *n.*, τὸ τριόνφο (χόζι) εἰς τὸ παιγνίδι λεγόμενον Tarok, tarot, *m.*
Tartsche, *f.*, τάργα (εἶδος μικροῦ θυρεοῦ), targe (sorte de petit bouclier), *f.*
Tasche, *f.*, ἡ σακκοῦλα, τζέπη, poche; gibecière, *f.*
Taschenbuch, *n.*, τὸ ἐγχειρίδιον, ἐγκόλπιον, μικρὸν βιβλίον διὰ τὴν τζέπην, livre *m.* de poche; τὸ χαρτοφυλάκιον, τεφτέρι, portefeuille, *m.*
Taschenformat, *n.*, μικρὸν σχῆμα βιβλιδίου (σχῆμα εἰς δεκάξη), petit format, in-seize, *m.*
Taschengeld, *n.*, ἄσπρα διὰ μικρὰ ἔξοδα, διὰ ξεφάντωσιν, argent *m.* pour les menus plaisirs.
Taschenkrebs, *m.*, μικρὸς κάβουρας, crabe, *m.*
Taschenmesser, *n.*, μαχαίρι διὰ τὴν τζέπην, (ὁποῦ ἀνοίγει καὶ σφαλίζει), couteau *m.* de poche, jambette, *f.*
Taschenspieler, *m.*, ὁ ἀγύρτης, (φαινόμενος) θαυματοποιὸς (ὁποῦ παίζει πράγματα τὰ ὁποῖα φαίνονται μαγικά), joueur *m.* de gobelets, bateleur, *m.*; -spielerey, *f.*,

παιγνίδια ἀγύρτου, tours *m. pl.* de passe-passe.
Taschenuhr, *f.*, *ὡρολόγιον τῆς τζέπης*, *ὥρα τῆς τζέπης*, montre, *f.*
Taschenwörterbuch, *n.*, *μικρὸν λεξικὸν* (*ἁρμόδιον διὰ τὴν τζέπην*), dictionnaire *m.* portatif ou de poche.
Täschner, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει σεπέτια*, *τεφτέρια κτλ.*, boursier, malletier, coffretier, *m.*
Tasse, *f.*, *ἡ κοῦπα*, *τὸ* (*φιλντζάνι τουρκ.*), tasse, *f.*
Tastatur, *f.*, *ὅλα τὰ ξυλαράκια* (*εἰς τὸ κλαβῖρι*) *ὁποῦ κτυποῦνται μὲ τὰ δάκτυλα*, touches, *f. pl.*, clavier, *m.*
Taste, *f.*, *ξυλαράκι* (*εἰς τὸ κλαβῖρι ὁποῦ ἐγγίζει ἐκεῖνος ὅστις παίζει*), touche, *f.*
Tasten, *v. n.* *ψηλαφῶ*, toucher, tâter.
Taster, Tasterzirkel, *m.*, *διαβήτης καμπύλος* (*τοῦ τορνευτοῦ*), compas *m.* d'épaisseur, compas de tourneur.
Tatze, *f.*, *ποδάρι ἀγρίου θηρίου* (*οἷον· τοῦ λέοντος*, *τῆς ἀρκούδας*), patte (de lion, d'ours etc.), *f.*
Tau, *n.*, *χονδρὸν σχοινὶ* (*εἰς τὰ καράβια*), cable, cordage, *m.*
Taub, *adj.* *κωφὸς*, *κουφός*, sourd; (hohl, leer), *κούφιος*, *ἄδειος*, (*λέγεται διὰ καρύδια κτλ.*), creux, vide (*se dit* des noix etc.); taube Nessel, *τζουκνίδα ὁποῦ δὲν κενιᾷ*, ortie morte.
Täubchen, *n.*, (*dim.*) *τὸ περιστεράκι*, petit pigeon, *m.*; mein Täubchen! *ψυχή μου*, *μάτια μου*, m'amie, ma chère femme, *f.*, mon petit raton.
Taube, *f.*, *ἡ περιστερὰ*, *τὸ περιστέρι*, pigeon; colombe, *f.*
Taubeney, *n.*, *αὐγὸν περιστερᾶς*, oeuf *m.* de pigeon.
Taubenhaus, *n.*, Taubenschlag, *m.*, *ὁ περιστερεὼν*, *περιστερῶνας*, colombier, pigeonnier, volet, *m.*
Tauber, Täuber, *m.*, *ὁ περιστερὸς*, *τὸ ἀρσενικὸν τῆς περιστερᾶς*, pigeon *m.* mâle.
Taubhafer, *m.*, tauber Hafer, *ἡ αἶρα*, (*ζιζάνιόν τι*), folle avoine, *f.*
Taubheit, *f.*, *ἡ κωφότης*, *κουφότης*, surdité, *f.*
Taubstumm, *adj.* *κωφὸς καὶ βουβός*, sourd et muet.
Tauchen, *v. a.* *βουτῶ*, tremper, plonger (*v. a.*). *v. n.* *βυθίζομαι εἰς τὸ νερὸν*, *πηγαίνω κάτω εἰς τὸ νερόν*, plonger (*v. n.*).
Tauchen, *n.*, *τὸ βούτημα*, action *f.* de plonger.
Taucher, *m.*, *ὁ κολυμβητὴς ὁποῦ βουτᾷ*, *ὁποῦ βυθίζεται εἰς τὸ νερὸν*, plongeur (homme), *m.*; (Vogel), *ἡ θαλασσινὴ κορώνη*, *κακαϊδοῦ*, *κολυμβίς*, plongeon, *m.*
Taufbecken, *n.*, *λεκάνη διὰ τὸ βάπτισμα*, bassin *m.* des fonts de baptême.
Taufe, *f.*, *τὸ βάπτισμα*, *ὁ βαπτισμός*, baptême, *m.*; aus der Taufe heben, *ἀναδέχομαι παιδὶ ἐκ τῆς κολυμβήθρας*, *εἶμαι ἀνάδοχος*, *εἶμαι νοννός*, tenir (un enfant) sur les fonts (de baptême).
Taufen, *v. a.* *βαπτίζω*, baptiser.
Täufer, *m.*, *ὁ βαπτιστής*, celui qui baptise; Johannes der Täufer, *ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἢ ὁ πρόδρομος*, St. Jean Baptiste, *m.*
Täufling, *m.*, *παιδὶ ὁποῦ βαπτίζεται*, enfant *m.* qu'on baptise.
Taufname, *m.*, *ὄνομα ὁποῦ δίδεται εἰς τὸ παιδὶ εἰς τὸ βάπτισμα*, nom *m.* de baptême.
Taufpathe, *m. f.*, s. Taufzeuge.
Taufschein, *m.*, *ἔγγραφος μαρτυρία βαπτισμοῦ*, extrait *m.* baptistère.
Taufstein, *m.*, *κολυμβήθρα*, *βαπτιστήριον*; fonts de baptême, fonts *m. pl.* baptismaux.
Taufzeug, *n.*, *τὰ σπάργανα τοῦ παιδίου ὁποῦ βαπτίζεται*, langes *f. pl.* de baptême.
Taufzeuge, *m.*, *ὁ ἀνάδοχος*, *νοννός*, parrain, *m.*; =gin, *f.*, *ἡ ἀνάδοχος*, *νοννά*, marraine, *f.*
Taugen, *v. n.* *ἀξίζω*, valoir; zu etwas —, *εἶμαι ἄξιος*, *ἁρμόδιος*, *ἐπιτήδειος*, *ὠφέλιμος εἴς τι*, être bon, propre, utile à qc.
Taugenichts, *m.*, *ἕνας ἀχρεῖος*, *οὐτιδανός*, vaurien, *m.*
Tauglich, *adj.* *ἄξιος*, *ἐπιτή-*

δειος, ἱκανός, bon, propre, utile.

Tauglichkeit, f., ἡ ἱκανότης, utilité, f.

Taumel, m., ἡ ζάλη, ἀντράλα, vertige, m.; (μεταφ.) ἡ ἔκστασις τῆς χαρᾶς, ἐκστατικὴ χαρά, fig. ivresse (de joie), f.

Taumelig, adj. ζαλισμένος, ἀντραλισμένος, chancelant, à qui la tête tourne.

Taumeln, v. n. κλονίζομαι, κλονοῦμαι (ὡς ἕνας μεθυσμένος), chanceler.

Tausch, m., ἡ ἀλλαγή, ἀλλαξιά, change, échange, troc, m.

Tauschen, v. a. ἀλλάζω, κάμνω ἀλλαγήν, troquer, changer, échanger.

Täuschen, v. a. ἀπατῶ, γελῶ, tromper, duper; die Hoffnung —, ματαιώνω, χαλνῶ τὴν ἐλπίδα, frustrer l'espérance.

Tauschhandel, m., πραγμάτεια ὁποῦ γίνεται ἀλλάζοντας τὰ πράγματα, ἡ ἀλλαξιά, troc, change, échange, f.

Täuschung, f., ἡ ἀπάτη, illusion, f.

Tausend, nu. χίλιοι, — αι (αις), — α, mille; mil.; Tausend, int. fam. εἰς τ' ἀνάθεμα, ὢ τὸν διάβολον, peste!

Tausend, n., ἡ χιλιάς, χιλιάδα, milier, m.

Tausenderley, adj. indecl. χιλίων λογιῶν, de mille façons, mille.

Tausendfach, =fältig, adj. χιλιαπλάσιος, mille fois autant.

Tausendfuß, m., ὁ μυριόπους, ἡ κουβαρίστρα, (ζωΰφιόν τι), mille-pieds, m. (insecte).

Tausendgüldenkraut, n., τὸ κενταύριον, εἶδος γεντιανῆς, (χόρτον τι), centaurée, f.

Tausendjährig, adj. χιλιοετής, de mille ans, millénaire.

Tausendkünstler, m., χιλιοτεχνίτης, ἄνθρωπος ἐπιτήδειος εἰς πολλὰ πράγματα, homme m. adroit qui sait faire mille choses; fig. (Hexenmeister), μάγος, sorcier, magicien, m.

Tausendmal, adv. χίλιαις φοραῖς, χιλιάκις, mille fois.

Tausendschön, n., ἡ ἀμάρανθος, τὸ ἀμαράνθι, (σταθόρι), (φυτὸν καὶ ἄνθος), amaranthe, f., passe-velours, m.

Tausendste, adj. χιλιοστός, millième.

Tausendtheil, n., τὸ χιλιοστὸν μέρος, χιλιοστημόριον, un millième.

Tauwerk, n., τὰ σχοινιὰ τοῦ καραβιοῦ, (mar.) manoeuvre, f., funin, m.

Tax, Taxus, Taxbaum, m., ἡ σμίλαξ, σμιλακία, (δένδρον), if, m.

Taxe, f., ἡ διωρισμένη τιμη ἑνὸς πράγματος, τὸ νάρκι, taxe, f., taux, m.; ὁ φόρος, δασμὸς, τὸ δόσιμον, taille, f. impôt, m.

Taxator, Taxirer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ διωρίζει τὴν τιμὴν ἑνὸς πράγματος, ὁ ξετιμητής, taxateur, m.

Taxiren, v. a. ξετιμῶ, διωρίζω τὴν τιμὴν ἑνὸς πράγματος, taxer.

Tazette, f., εἶδος ναρκίσσου (ματζικορόδου), tazette (fleur), f.

Teich, m., ἡ λίμνη (μικρὴ διὰ ψάρια), ψαρολίμνη, étang; vivier, m.

Teichfisch, m., ψάρι ἀπὸ λίμνην, poisson m. d'étang.

Teig, m., τὸ ζυμάρι, pâte, f.

Teig, adj. (vom Obste), μαλακὸς, ζουληγμένος (ὡσὰν μερικὰ ἀπίδια), pâteux.

Teigicht, Teigig, adj. λειψός, (λέγεται διὰ τὸ ψωμὶ ὅταν δὲν εἶναι καλὰ ψημένον), pateux (se dit du pain).

Telegraph, m., τηλεγράφος, télégraphe.

Teleskop, m., τηλεσκόπιον, télescope, m., s. Fernrohr.

Teller, m., τὸ ταλέρι, ταλιέρι, πινάκιον, assiette, f.

Tellerlecker, m., ο παράσιτος, lèche-plat, écornilleur, m.

Tellertuch, n., τὸ χειρόμακτρον, (ἡ σαλβιέτα, ἰταλ.), serviette, f.

Tempel, m., ὁ ναός, temple, m.

Tempelherr, m., ὁ τεμπλάριος, (ἱππεὺς τοῦ τάγματος τοῦ ναοῦ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ), templier, m.

Temperament, n., ἡ κρᾶσις τοῦ σώματος, ἡ διάθεσις τοῦ νοός, tempérament, m.

Temperiren, s. mäßigen, mindern, milbern.

Tempern, vulg. v. n. ἀργοπορῶ, χάνω τὸν καιρὸν ἀργοπορῶντας, lambiner, lanterner.

Templer, m., s. Tempelherr.

Tenakel, n., (in der Druckerey), τὸ στιλιάρι εἰς τὸ ὁποῖον βάνει ὁ τυποθέτης τὸ χειρόγραφον ὅταν συνθέτει, (impr.) visorion, m.

Tenne, f., τὸ ἁλώνιον, (ἁλώνι), aire, f.

Tenor, m., ὁ ὑψηλότερος βαρύτονος, ἡ δευτέρα φωνὴ ἀρχηνῶντας ἀπὸ τὸν βαρύτονον, (mus.) taille (la voix), f.

Tenorist, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ψάλλει (ἢ τραγουδᾶ) τὴν φωνὴν λεγομένην Tenor, taille (le chanteur), f.

Teppich, m., ὁ τάπης, τὸ πεύκι, πέφκι, tapis, m.

Teppichwirker, m., Teppichmacher, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει πεύκια, ὁ πευκοποιός, tissutier, m.

Termin, m., ἡ διορία, terme, m.

Terpentin, m., ἡ τέρμινθος, τερεμεντίνα, εἶδος ῥετζίνης, térébenthine, f.

Terpentinbaum, m., ἡ τερεβινθινὴ, (δένδρον), térébinthe, m.

Terpentinöhl, n., τὸ τερμινθόλαδον, huile f. de térébenthine.

Terrine, f., τὸ τρυβλίον, πιάτο βαθουλόν (διὰ σοῦπαν κτλ.), terrine, f.

Territorial, adj. ὁποῦ ἀνήκει εἰς ἐπαρχίαν, εἰς χώραν, territorial.

Territorium, n., s. Gebiet, Bezirk.

Tertianer, m., μαθητὴς τῆς τρίτης τάξεως εἰς ἕνα σχολεῖον, troisième (écolier), m.

Tertie, f., (in der Musik), τρίφωνον (εἰς τὴν μουσικὴν), (mus.) tierce, f.; (im Fechten), τὸ τρίτον σχῆμα ἐκείνου ὁποῦ πολεμεῖ τὸ σπαθί, (escr.) tierce; (als Zeittheil), τὸ λεπτὸν τρίτον τῆς ὥρας, (ἑξηκοστὸν μέρος τοῦ λεπτοῦ δευτέρου), tierce ($\frac{1}{60}$ d'une seconde); (dritte Klasse), ἡ τρίτη τάξις τῶν μαθητῶν ἑνὸς σχολείου, la troisième (d'une école).

Terzerol, n., μικρὸν πιστόλι ὁποῦ βάνουν εἰς τὴν τζέπην, pistolet m. de poche.

Terzett, n., μουσικὸν κομμάτι τὸ ὁποῖον ψάλλουν (ἢ τραγουδοῦν) τρεῖς μαζύ, (mus.) trio, m.

Test, m., (in der Chemie), ἀγγεῖον χυμικὸν μὲ τὸ ὁποῖον δοκιμάζουν τὸ χρυσίον καὶ ἀργύριον διὰ τοῦ πυρός, (chim.) têt, scorificatoire, m., fam. (für Schmutz), s. Schmutz.

Testament, n., ἡ διαθήκη, testament, m.

Testamentlich, testamentarisch, adj. τῆς διαθήκης, ὁποῦ ἀνήκει εἰς διαθήκην, testamentaire.

Testator, Testirer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε διαθήκην, testateur.

Testiren, v. a. et n. κάμνω διαθήκην, faire son testament.

Teufe, f., (im Bergbau), τὸ βάθος, profondeur, f., s. Tiefe.

Teufel, m., ὁ διάβολος, diable, démon, m.

Teufeley, f., ἡ διαβολία, διαβολιά, διαβολικὸν ἔργον, ἡ ψευδιά, diablerie, f.

Teufelisch, Teuflisch, adj. διαβολικός, diabolique.

Teufelsabbiß, m., ῥίζα τις (ὁποῦ φαίνεται νὰ εἶναι χωρισμένη ὡσὰν μὲ δόντια), mors m. du diable (plante).

Teufelsbanner, m., ὁ ἐξορκιστὴς, ὁποῦ ἐξορκίζει διαβόλους, exorciste, m.

Teufelsbeere, f. Tollbeere.

Teufelsbrut, f., τὰ διαβολόσπορα, engeance f. diabolique.

Teufelsdreck, m., τὸ σκορδολάσαρον, assa foetida, f.

Teufelskerl, m., fam. διαβολικὸς ἄνθρωπος, κακότροπος, ὁμοίως καὶ πανουργότατος, ἐπιτηδειότατος κτλ., diable m. d'homme.

Teufelskind, n., παιδὶ διαβόλου, ἀχρεῖος ἄνθρωπος, enfant m. du diable, diablotin, m.

Text, m., κείμενον συγγραφέως, texte, m.

Thal, n., ἡ κοιλάδα, vallée, f.

Thaler, m., τὸ ταλήριον, τάλερον, écu, m.; risdale, f.

That, f., τὸ ἔργον, κάμωμα, action f., fait, m.; in der

That, τῇ ἀληθείᾳ, en effet, en vérité.
Thäter, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμέ τι, celui qui a fait qc., ὁ πταίστης, ἔνοχος, auteur (d'un crime), m.
Thätig, adj. ἐνεργητικός, actif, f. agissant.
Thätigkeit, f., ἡ ἐνεργητικότης, ἐνέργεια, activité, f.
Thätlich, adj. βιαστικός, violent; sich thätlich vergreifen (an einem), κάμνω βίαν, βιάζω, πιάνομαι μέ τινα, attenter à la personne de q.
Thätlichkeit, f., ἡ βία, βιαστικὸν ἔργον, (μάλιστα κτυπήματα), violence, voie f. de fait.
Thatsache, f., τὸ γεγονὸς, τὸ ἀληθὲς τοῦ συμβεβηκότος, fait, m; es ist Thatsache, εἶναι ἀληθές, εἶναι ἀναμφίβολον, τῇ ἀληθείᾳ ἔγινε ἤ ἀκολούθησε, c'est un fait sûr, il n'y en a pas de doute, cela est arrivé en effet.
Thau, m., ἡ δροσιὰ, ὁ δρόσος, rosée, f.
Thauen, v. i. es thauet, (der Thau fällt), δροσίζει, il tombe de la rosée; v. n. ξεπαγώνω, dégeler, se dégeler; es thauet, (thauet auf), ξεπαγώνει, il dégèle.
Thauig, adj. δροσερὸς, βρεμμένος ἀπὸ τὴν δροσιὰν, mouillé de rosée.
Thautropfen, m., σταλαγματιὰ τῆς δροσιᾶς, goutte f. de rosée.
Thauwetter, n., τὸ ξεπάγωμα, ἡ ξεπαγωσιά, dégel, m.
Thauwind, m., νότιος ἀέρας, ὁποῦ προξενεῖ ξεπάγωμα, vent m. de dégel.
Theater, n., τὸ θέατρον, théâtre, m.
Theaterdichter, m., δραματικὸς ποιητής, poète m. dramatique.
Theaterprinz, m., κωμῳδὸς, (εἰρωνικῶς), (iron.) comédien, m.; -prinzessin, f.; μία κωμῳδὸς, (κουμεδιάνη), (εἰρων.), (iron.) comédienne, f.
Theatralisch, adj. τοῦ θεάτρου, δραματικός, théâtral.
Thee, m., τὸ τέϊ, τζάϊ, thé, m.
Theebüchse, m., κουτὶ διὰ τέϊ, διὰ τζάϊ, κουτὶ μὲ τέϊ (τζάϊ), boîte f. à thé, boîte de thé.
Theekanne, f., ἰμπρίκι τοῦ τέϊ (τζάϊ), ἀπὸ τὸ ὁποῖον τὸ χερνοῦν, théière, f.
Theekessel, m., τὸ καζάνι διὰ τέϊ (εἰς τὸ ὁποῖον βράζουν τὸ νερόν), bouilloire, f.
Theemaschine, f., στάμνα (μηχανή τις) διὰ ταχεῖαν κατασκευὴν τοῦ τέϊ, urne f. à thé.
Theer, m., τὸ κατράνι, goudron, brai, m.
Theerbrenner, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τὸ κατράνι, celui qui fait du goudron.
Theerbüchse, f., κουτὶ διὰ (ἢ μὲ) κατράνι, boîte f. à goudron.
Theeren, v. a. κατρανίζω, goudronner.
Theerig, adj. κατρανισμένος, sali de goudron.
Theetasse, f., Theeschälchen, n., φιλιντζάνι διὰ τέϊ, tasse f. thé.
Theil, m. (n.), τὸ μέρος, partie; part, portion, f.; (eines Buches), ὁ τόμος (βιβλίου), tome, volume, m.; Theil haben an etwas, μετέχω εἴς τι, avoir part à qc.; ich meines Theils, ἐγὼ ἐκ μέρους μου, quant à moi.
Theilbar, adj. διαιρετὸς, μοιραστικὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ διαιρεθῇ, νὰ μοιρασθῇ, divisible; -barkeit, f., τὸ διαιρετὸν, μοιραστικὸν, divisibilité, f.
Theilchen, n., τὸ μερίδιον, μικρὸν μέρος. ἄτομον, parcelle, particule, f.
Theilen, v. a. διαιρῶ, μοιράζω, διαμοιράζω, partager, diviser, séparer; sich —, διαιροῦμαι, μερίζομαι, se diviser, se séparer.
Theiler, m., (im Rechnen), ὁ μεριστής, διαιρέτης (εἰς τὴν ἀριθμητικήν), (arithm.) diviseur, m.
Theilhaber, m., ὁ μετέχων, μέτοχος, copartageant, m.
Theilhaft, theilhaftig, m., adj. ὁποῦ μετέχει εἴς τι, μετέχων, μέτοχος, qui a part à qc., participant à qc.
Theilnahme, -nehmung, f., ἡ μέθεξις, participation, f., intérêt, m.

Theilnehmer, m., ὁ μετέχων, μέτοχος, intéressé, m.

Theils, zum Theil, adv. μέρος, ἐκ μέρους, partie, en partie.

Theilung, f., ἡ διαίρεσις, ὁ μερισμός, διαμοιρασμός, partage, division, f.

Theilweise, adv. κατὰ μέρη, par divis.

Theilungszeichen, n., τὸ σημεῖον τῆς διαιρέσεως, (impr.) division, f.

Theolog, (Gottesgelehrter), m., ὁ θεολόγος, théologien, m.

Theologie, f., ἡ θεολογία, théologie, f.

Theologisch, adj. θεολογικός, théologique.

Theorem, n., τὸ θεώρημα. (φιλοσ. καὶ μαθημ.), (philos. et math.) théorème, m.

Theoretisch, adj. θεωρητικός, théorique.

Theorie, f., θεωρία, (φιλοσ.), théorie, f.

Theriak, n., ἡ θηριακή, (ἀντιφάρμακον), thériaque, f.

Thermometer, n., τὸ θερμόμετρον, thermomètre, m.

Theuer, adj. ἀκριβός (ὁποῦ κοστάρει πολύ), cher; (lieb, werth), ἀκριβός, ἠγαπητός, cher, chéri.

Theuerung, f., ἡ ἀκρίβεια, cherté, f.

Thier, n., τὸ ζῶον, animal; θηρίον, bête (farouche), f.; (die Hirschkuh bey den Jägern), ἡ ἐλάφηνα, (chass.) biche, f.

Thierarzt, m., ἰατρὸς διὰ τὰ σπιτικὰ ζῶα, vétérinaire, m., Thierarzneikunst, f., ἐπιστήμη τοιούτου ἰατροῦ, art m. vétérinaire.

Thiergarten, m., τόπος ὅπου τρέφονται θηρία (οἷον· ἐλάφια, ζαρκάδια κτλ.), parc, m.

Thiergefecht, n., ἡ θηριομαχία, combat m. de bêtes.

Thierisch, adj. ζωώδης, θηριώδης, animal, (adj.); fig. ὅμοιος μὲ ζῶον, θηριώδης (ἐπὶ κακοῦ), bestial, brutal.

Thierkreis, m., ὁ ζωδιακος (εἰς τὸν οὐρανόν), (astron.) zodiaque, m.

Thierkunde, Thiergeschichte, f., ἡ ζωολογία, zoologie, f.

Thierpflanze, f., τὸ ζωόφυτον, zoophyte, m.

Thierreich, n., τὰ ζῶα (ἐπιθεωρούμενα ὡς ἓν μέρος τῆς φύσεως), règne m. animal.

Thon, m., ὁ πηλός, ἄργιλλος, τὸ χῶμα ἀπὶ τὸ ὁποῖον φκιάνουν τὰ τζουκάλια), argile; glaise, f.

Thonartig, Thonicht, adj. πηλώδης, ἀργιλλώδης, argileux (qui ressemble à l'argile), s. Thon.

Thonerde, f., πηλῶδες χῶμα, terre argileuse, s. Thon.

Thönern, adj. πήλινος, ἀργιλλένιος, φκιασμένος ἀπὸ πηλόν, d'argile, de terre, s. Thon.

Thonig, adj. πηλώδης, ὁποῦ περιέχει πηλόν, argileux, s. Thon.

Thor, n., ἡ (μεγάλη) θύρα (ὁσπιτίου), porte (porte-cochère), f.; ἡ πύλη, αἱ πύλαι (ἡ πόρτα τῆς πόλεως), porte (de la ville).

Thor, m., ὁ ἀνόητος, μωρός, τρελός, fou, sot, insensé.

Thorflügel, m., ἕνα κανάτι τῆς (μεγάλης) θύρας ὁμοίως καὶ ἕνα κανάτι τῶν πυλῶν (τῆς πόρτας τῆς πόλεως), vantail, m.

Thorheit, f., ἡ ἀνοησία, μωρία, τρέλα, τρελάδα, folie, f.

Thöricht, adj. ἀνόητος, μωρὸς, τρελός, fou, insensé, m.

Thörin, f., μία ἀνόητη, μωρή, τρελή, folle, insensée, f.

Thorschluß, m., τὸ κλείσιμον, σφάλισμα τῶν πυλῶν (τῆς πόρτας τῆς πόλεως), fermeture f. des portes.

Thorschreiber, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κάθηται εἰς τὰς πύλας (τὴν πόρταν) τῆς πόλεως καὶ γράφει τὰ ὀνόματα τῶν εἰσερχομένων, commis m. de porte.

Thorsperre, f., s. Thorschluß.

Thorwächter, m., ὁ θυρωρός, πορτάρης, portier, garde m. de porte.

Thorweg, m., ἡ μεγάλη θύρα τῆς αὐλῆς τοῦ ὁσπιτίου (ὅπου ἐμβαίνουν τὰ ἁμάξια), porte-cochère, f.

Thorzettel, m., πόλιτζα περάσματος ἢ ἐμβάσεως (εἰς μίαν πόλιν), billet m. d'entrée et de sortie.

Thran, m., τὸ ψαρόλαδον, huile f. de baleine.

Thräne, *f.*, *τὸ δάκρυον*, larme, *f.*
Thränen, *v. n.* *δακρύζω*, pleurer, verser des larmes.
Thränendrüse, *f.*, *ἀδὴν* (*βαλανίδιον*) *δακρυοποιὸς*, (*ἐκεῖνο τὸ βαλανίδιον εἰς τὸ ὁποῖον γίνονται τὰ δάκρυα*), glande *f.* lacrymale.
Thränenfistel, *f.*, *ὁ φίστολας τοῦ ὀμματιοῦ*, fistule *f.* lacrymale.
Thränenfluß, **Thränenguß**, **Thränenstrom**, *m.*, *δακρυοχύσιμον*, *δακρυοχυσία*, torrent *m.* de larmes; *=fluß*, (Augenübel), *m.*, *ἐπιφορά*, *δάκρυσμα τῶν ὀφθαλμῶν*, (méd.) épiphore, *m.*
Thränengang, *m.*, (*ἀνατομ.*) *ὁ δακρυαγωγὸς*, (anat.) conduit *m.* lacrymal.
Thränenpunkt, *m.*, *ἡ τρύπα ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐβγαίνουν τὰ δάκρυα*, (anat.) point *m.* lacrymal.
Thränensack, *m.*, (*ἀνατομ.*) *κυστὶς τῶν δακρύων*, (anat.) sac lacrymal.
Thränenvoll, *adj.* *γεμάτος δάκρυα*, plein des larmes, *m.*
Thresor, *n.*, *τοράς*, tablette, *f.*
Thron, *m.*, *ὁ θρόνος*, trône, *m.*
Thronbesteigung, *f.*, *ἡ ἀνάβασις εἰς τὸν θρόνον*, *ὁ ἐνθρονισμός*, avénement *m.* au trône.
Thronen, *v. n.* (poet.) *κάθομαι εἰς τὸν θρόνον*, *βασιλεύω*, être assis sur le trône, régner.
Thronerbe, *m.*, *ὁ κληρονόμος τοῦ θρόνου*, *τοῦ βασιλείου*, héritier *m.* du trône.
Thronfolge, *f.*, *ἡ διαδοχὴ τοῦ θρόνου*, *τοῦ βασιλείου*, succession *f.* au trône.
Thronfolger, *m.*, *ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου*, *τοῦ βασιλείου*, successeur *m.* au trône.
Thronhimmel, *m.*, *ὁ οὐρανὸς τοῦ θρόνου*, baldaquin, *m.*
Thun, *v. a.* *πράττω*, *κάμνω*, faire; agir; (hinein thun), *βάνω μέσα*, *βάνω*, mettre (dans . . .); zu thun haben, *ἔχω νὰ κάμω*, *ἔχω δουλειάν*, être occupé, avoir des affaires; es ist zu thun um —, *ἡ ὑπόθεσις εἶναι*, *νὰ* —, *ὁ κύριος σκοπὸς εἶναι*, *νὰ* —, il s'agit de . . .; es ist ihm nur um das Geld zu thun, *αὐτὸς ἄλλο δὲν θέλει παρὰ νὰ κερδίσῃ ἄσπρα μὲ αὐτὸ*, il ne se soucie que d'y gagner de l'argent; sehr thun um einen, oder um etwas, *πολλὰ λυποῦμαι*, *πολλὰ θρηνῶ ἢ κλαίω δι' ἕνα πρᾶγμα*, regretter fort la perte de q. ou de qc., se lamenter fort; (— als ob, als wenn), *προσποιοῦμαι*, *κάμνω πῶς* —, *καμώνομαι πῶς* —, *ὑποκρίνομαι*, faire semblant de ..., feindre, affecter, faire mine de...; er thut als ob er nichts davon wüßte, *αὐτὸς καμώνεται πῶς δὲν ἠξεύρῃ τίποτες δι' αὐτό*, il fait semblant de n'en rien savoir.
Thun, *n.*, *τὸ πράττειν*, action, *f.*; *αἱ πράξεις*, *τὸ ἔργα*, les actions, les occupations, *f. pl.*
Thunfisch, *m.*, *ὁ θύννος*, *ὄρκινος*, (*ψάρι*), thon, *m.*
Thunlich, **Thulich**, *adj.* *δυνατὸς*, *ὁποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ κάμῃ*, faisable, practicable.
Thür, *f.*, *ἡ θύρα*, *πόρτα*, porte, *f.*
Thürangel, *f.*, *ὁ στροφεὺς τῆς θύρας το στροφίδι*, (*γάγγαβον*), gond, *m.*
Thürband, *n.*, *τὸ σίδηρον ὁποῦ κρατεῖ τὴν θύραν*, penture, *f.*
Thürflügel, *m.*, *τὸ κανάτι τῆς θύρας*, battant, vantail, *m.*
Thürhüter, *m.*, *ὁ θυρωρὸς*, *πορτάρης*, portier; huissier, *m.*
Thurm, *m.*, *ὁ πύργος*, *τὸ τουρῶνι*, tour, *f.*; (Kirchthurm), *τὸ καμπαναρειόν*, clocher, *m.*; (im Schachspiele), *ὁ πύργος εἰς τὸ σαντράτζι*), tour (au jeu des échecs), *f.*
Thürmen, *v. n.* *ἐπισωρεύω* (*κυρίως εἰς σχῆμα πύργου*), élever, s. Aufthürmen.
Thürmer, *m.*, *ὁ πυργοφύλαξ*, (*ἐκεῖνος ὁποῦ κάθεται εἰς τὸ καμπαναρειὸν νὰ κουδουνίζῃ τὴν καμπάναν κτλ.*), guet *m.* du clocher.
Thurmuhr, *f.*, *ὡρολόγιον εἰς πύργον* (*εἰς τουρῶνι*), horloge *f.* du clocher.
Thürpfoste, *f.*, *=pfosten*, *m.*, *ὁ παραστὰς ἢ παραστάτης τῆς θύρας*, poteau *m.* de

porte; die —, pl., οἱ παραστάδες τῆς θύρας, le jambage de la porte.

Thürschwelle, f., τὸ κατώφλιον, seuil, m.

Thürsteher, m., s. Thürhüter.

Thymian, m., ὁ θύμος, (φυτὸν εὐῶδες, thym, m.

Tief, adj. βαθύς, profond; (hohl), βαθουλός, creux; (vom Tenor), βαθύς, βαρύτονος, bas (du ton de la voix).

Tiefe, f., τὸ βάθος, profondeur (prop. et fig.), f.

Tiefsinn, m., ἡ ὀξύνοια, ἀγχίνοια, profondeur f. d'esprit; (Schwermuth), ἡ μελαγχολία, mélancolie, f.

Tiefsinnig, adj. ὀξύνους, ἀγχίνους, βαθέως ἐρευνῶν, fig. profond, pénétrant; (schwermüthig), μελαγχολικός, mélancolique.

Tiegel, m., τὸ τηγάνι, poêle, f.; χωνευτήριον, creuset, m., s. auch Schmelztiegel.

Tiger, Tieger, m., ἡ τίγρις, tigre, m.

Tigerhund, m., σκυλὶ παρδαλὸν ὡς ἡ τίγρις, chien m. tigré.

Tigerkatze, f., ὁ τιγρόγατος, εἶδος ἀγρίου γάτου παρδαλοῦ ὡς ἡ τίγρις, chat m. sauvage tigré.

Tilgen, v. a. ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω, exterminer, détruire; ἀκυρῶ, ἀναιρῶ, annuller, abolir; eine Schuld —, πληρώνω ἕνα χρέος, amortir, payer (une dette).

Tilgung, f., ἡ ἐξολόθρευσις, ὁ ἀφανισμός, extermination, destruction, f.; ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, abolissement, m. annullation, f.; (einer Schuld), πληρωμὴ χρέους, amortissement (d'une dette).

Tinctur, f., μίγμα ἀπὸ ὑγρὰ (μάλιστα ἰατρικά), (chim.) teinture, f.

Tinte, f., ἡ μελάνη, (τὸ μελάνι), encre, f.; τὸ χρῶμα (εἰς τοὺς ζωγράφους), (peint.) teinte, f.

Tintenfaß, n., τὸ καλαμάρι, ἡ μελανοθήκη, encrier, m.

Tintenfisch, m., ἡ σηπία, σηπιά, carmar, cornet, m.; sèche, f.

Tintenfleck, Tintenklecks, m., σταλαγματιὰ μελάνης ὁποῦ ἔπεσεν εἰς τὸ χαρτί, ἡ μουντζοῦρα, tache f. d'encre, pâté, m.

Tisch, m., ἡ τράπεζα, τὸ τραπέζι, table, f.; τὸ (καθημερινὸν) φαγί, la table (en parlant du dîner, du souper); bey Tische, εἰς τὴν τράπεζαν (ἐννοῶντας τὸ γεῦμα ἢ τὸ δεῖπνον), à table (pendant le repas); vor Tische, πρὶν τοῦ γεύματος (ἢ τοῦ δείπνου), πρὸ τὸ γεῦμα, avant le dîner, (ou le souper), avant le repas; nach Tische, μετὰ τὸ γεῦμα (ἢ τὸ δεῖπνον), après le dîner (ou le souper), après le repas; zu Tische gehen, πηγαίνω εἰς τὸ γεῦμα (ἢ εἰς τὸ δεῖπνον), aller à table (aller dîner ou souper).

Tischbier, n., πίβα ὁποῦ πίνουν εἰς τὸ γεῦμα, bière f. ordinaire.

Tischblatt, n., τὸ σανίδι τῆς τραπέζης, dessus m. de la table.

Tischgänger, m., s. Kostgänger.

Tischgast, m., s. Tischgenoß.

Tischgebet, n., ἡ προσευχὴ πρὶν τοῦ γεύματος καὶ μετὰ τὸ γεῦμα, prière f. avant et après le repas, f.

Tischgenoß, m., ὁ συντράπεζος, compagnon de table, commensal, m.

Tischgeräth, -geschirr, n., τὰ ἀγγεῖα τῆς τραπέζης, vaisselle f. de table.

Tischgesellschaft, f., οἱ συντράπεζοι, συναναστροφὴ ἐκείνων ὁποῦ γευματίζουν μαζύ, compagnie f. de table.

Tischgestell, n., τὰ ποδάρια καὶ ἀκουμβιστήρια τῆς τραπέζης, tréteau m. de table.

Tischler, m., ὁ λεπτουργὸς, ξυλουργὸς, τραπεζοποιὸς, (ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει τραπέζια, σκαμνιά, δουλάπια κτλ.), menuisier, m.; -handwerk, n., λεπτουργικὴ τέχνη, menuiserie, f.

Tischtrunk, m., πιοτὸν διὰ τὸ γεῦμα, boisson f. ordinaire.

Tischtuch, n., τὸ τραπεζομάνδυλον, nappe, f.

Tischwein, m., κρασὶ διὰ τὸ γεῦμα, vin m. de table.

Tischzeit, f., ὥρα τοῦ γεύματος ἢ τοῦ δείπνου, heure f. du dîner ou du souper.

Tischzeug, n., τὰ ἀναγκαῖα (πανιὰ) τῆς τραπέζης, linge m. de table.

Titel, m., ὁ τίτλος, titre, m.
Titelblatt, n., ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου, τὸ φύλλον ὁποῦ ἔχει τὸν τίτλον, frontispice, titre m. d'un livre.
Titelkupfer, n., εἰκόνισμα εἰς τὸν τίτλον τοῦ βιβλίου, taille-douce f. du frontispice.
Titular, adj. ὁποῦ ἔχει μόνον τὸν τίτλον ἑνὸς ἀξιώματος, titulaire; =lar=Rath, m., ὁποῦ ἔχει τὸν τίτλον μόνον ὡς συμβουλάτωρας, conseiller m. titulaire.
Titulatur, f., τίτλος τιμῆς (ὁποῖ ἀνήκει εἴς τινα), titre (qui est dû à q.), m.
Tituliren, v. a. δίδω τινὸς τὸν τίτλον του, ὀνομάζω μὲ τὸν τίτλον, titrer, qualifier.
Tobak ꝛc., s. Tabak ꝛc.
Toben, v. n. λυσσῶ, φωνάζω, βροντῶ, faire un grand bruit, tempêter; enrager.
Toben, n, ἡ λύσσα (τοῦ θυμουμένου), rage, f.; ὁ θόρυβος, κτύπος (τῆς θαλάσσης), bruit m. des vagues soulevées.
Tochter, f., ἡ θυγάτηρ, θυγατέρα, κόρη, fille, f.
Tochterkirche, f., s. Filial.
Tochtermann, m., ὁ γαμβρὸς, ἄνδρας τῆς θυγατέρας, beau-fils, gendre, m.
Tod, m., ο θάνατος, mort, f.
Todbett, n., τὸ κρεββάτι τοῦ θανάτου, lit m. de mort.
Todesangst, f., ἡ ἀγωνία, agonie, f.
Todesart, f., εἶδος, τρόπος θανάτου, genre m. de mort.

Todesfall, m., θάνατος, τελευτή, mort, f., décès, m.
Todesgefahr, f., κίνδυνος θανάτου, peril, danger m. de la vie.
Todeskampf, m., ἡ αγωνία, agonie, f.; μάχη ἕως θανάτου, combat m. jusque à la mort.
Todesschweiß, m., ἵδρωτας τοῦ ἀποθνήσκοντος, sueur f. de la mort.
Todesstrafe, f., τιμωρία θανάτου, peine f. de mort; bey Todesstrafe, ἐν βάρει θανάτου, sous peine de mort.
Todesstunde, f., ἡ ὥρα τοῦ θανάτου, heure f. de la mort.
Todestag, m., ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου, jour m. de la mort.
Todesurtheil, n., καταδίκασις, κατάκρισις εἰς θάνατον, arrêt m. (ou sentence f.) de mort.
Todfeind, m., θανάσιμος ἐχθρός, ennemi m. mortel.
Todkrank, adj. ἄῤῥωστος ἕως θανάτου, malade à la mort.
Tödlich, s. Tödtlich.
Todsünde, f., θανάσιμος ἁμαρτία, péché m. mortel.
Todt, adj. ἀπεθαμένος, ἀποθαμένος, νεκρός, mort; =schießen, =schlagen, =stechen, σκοτώνω με τουφεκιάν, — μὲ κτύπημα, — μὲ σπαθὶ (ἢ μὲ μαχαίρι κτλ.), tuer d'un coup de fusil, — de massue etc., — d'épée (de couteau etc.).

Tödten, v. a. θανατόνω, σκοτώνω, φονεύω, tuer.
Todtenamt, n., ἡ ἀκολουθία διὰ τοὺς ἀποθαμένους, office m. des morts.
Todtenbahre, f., τὸ νεκροκράββατον, νεκροκρέββατον, civière, bière, f.
Todtenfarbe, f., κιτρινάδα νεκροῦ, couleur f. d'un mort, teint m. cadavéreux.
Todtengerippe, n., τὸ σκέλετρον, squelette, m.
Todtengespräch, n., διάλογος νεκρῶν, dialogue m. des morts.
Todtenglocke, f., =geläute, n., καμπάνα τὴν ὁποίαν κουδουνίζουν εἰς τὸν ἐνταφιασμόν, glas, m.
Todtengräber, m., ὁ νεκροθάπτης, θάπτης, fossoyeur, m.; (ein Käfer), εἶδος κανθάρου (ἀσκαθάρου) ὁποῦ παραχώνει τὰ ψοφίμια μικρῶν ζώων, (hist. nat.) fossoyeur, m.
Todtenhemd, n., ὑποκάμισον νεκροῦ, chemise f. qu'on met à un mort.
Todtenknochen, m., Todtenbein, n., κόκκαλον νεκροῦ, os m. de mort.
Todtenkopf, m., κεφάλι νεκροῦ, tête f. de mort; (ein Schmetterling), πεταλοῦδα τις ὁποῦ ἔχει ἕνα σημεῖον εἰς τὴν ῥάχην τὸ ὁποῖον ὁμοιάζει μὲ κεφάλι νεκροῦ, papillon à tête de mort, atropos, m.
Todtenschein, m., ἔγγραφος

μαρτυρία τοῦ θανάτου τινός, extrait m. mortuaire.
Todtenschlaf, m., *βαρὺς ὕπνος, ὕπνος βαθύτατος*, sommeil m. très-profond; *ὁ κάρος, τὸ ἀποκάρωμα*, (méd.) carus, m.
Todtentopf, m., *ἡ κάλπη*, (*τὸ ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον οἱ παλαιοὶ ἐφύλαττον τὴν στάκτην τῶν νεκρῶν*), urne f. sépulcrale.
Todtkrank, s. Todkrank.
Tödtlich, adj. *θανάσιμος, θανατηφόρος*, mortel. adv. *θανασίμως, ἕως θανάτου*, à mort.
Todtschlag, m., *ὁ φόνος*, meurtre, homicide, m.
Todtschläger, m., *ὁ φονεὺς*, meurtrier, homicide, m.
Tof, Tofstein, m., *τὸ πουρί, εἶδος λίθου*, tuf, m.
Tolerant, Toleranz, s. Duldsam, Duldung.
Toll, adj. *μαινόμενος, μανιακὸς, τρελὸς, λυσσασμένος*, fou, enragé, frénétique, maniaque; insensé; ein toller Hund, *σκυλὶ λυσσασμένον*, un chien enragé.
Tollapfel, m., *ἡ μελιτζάνα, φαρμακερὸς καρπὸς*, mayenne, mélongène, f.
Tollbeere, f., *λυκοκέρασον* (*εἶδος φυτοῦ φαρμακεροῦ λατινικὰ μπελλαδόννα*), belladona, belle-dame, f.
Tollhaus, n., *τὸ τρελόσπιτον, ἐσπίτιον ὅπου φυλάγουν τοὺς τρελούς*, hôpital m. des fous, petites maisons, f. pl.
Tollheit, f., *ἡ μανία, τρέλα*, folie, démence, frénésie, f.; *λύσσα*, fureur, rage, f.
Tollkraut, n., *ὁ ὑοσκύαμος, ἡ δαιμοναριὰ*, (*χόρτον τι φαρμακερόν*), jusquiame, f.
Tolltopf, m., *ἄνθρωπος ὁρμητικὸς, ὑποκείμενος εἰς θυμόν*, homme m. fougueux, d'une humeur emportée.
Tollkühn, adj. *πολλὰ αὐθάδης, ῥιψοκίνδυνος*, téméraire, audacieux.
Tollkühnheit, f., *ἡ μεγάλη αὐθάδεια*, témérité, audace, f.
Tollwurm, m., *μυῶν* (*νομιζόμενον σκωλῆκι*) *ὑποκάτω τῆς γλώσσης τοῦ σκύλου*, muscle m. oblong sous la langue des chiens, m.
Tölpel, m., *ἕνας χονδρὸς εἰς τὰ ἤθη του, βάρβαρος*, lourdaud, balourd, m.
Tölpeley, f., *ἡ χονδροσύνη εἰς τὰ ἤθη, βαρβαρότης*, lourderie, balourdise, f.
Tölpelhaft, Tölpisch, adj. *βάρβαρος, χονδρὸς εἰς τὰ ἤθη*, lourd, grossier, mal-adroit.
Tomback, n., *τὸ τομπάκι* (*μίγμα σύνθετον ἀπὸ χαλκὸν καὶ κίγκον*), tombac, m.
Ton, m., *ὁ τόνος*, ton, son, m.
Tonart, f., *τόνος εἰς τὴν μουσικήν*, (mus.) ton, m.; (Accent), *τόνος, σημεῖον τοῦ τόνου* (*εἰς τὰς συλλαβάς*), accent, m.; (*μουσ.*) *νόμος*, ton, mode, m.
Tönen, v. n. *ἠχῶ, ἠχολογῶ, ἀναδίδω τόνον*, sonner, résonner, retentir.
Tonkunst, f., *ἡ μουσική*, musique, f.
Tonkünstler, m., *ὁ μουσικός*, musicien, m.
Tonleiter, f., *ἡ κλίμαξ* (*ἡ σκάλα*) *τῶν τόνων τῆς μουσικῆς, ὁ τροχός*, (mus.) gamme, échelle, f.
Tonne, f., *τὸ βουτζί*, tonneau, m., tonne, f.; eine Tonne Goldes, *ἑκατὸν χιλιάδες ταλήρια ἢ καὶ φιορίνια*, une tonne d'or.
Tonsetzer, m., *συνθέτης μουσικῆς*, compositeur m. de musique.
Tonsur, f., *ἡ κουρὰ* (*τῶν ἱερωμένων κατὰ τοὺς καθολίκους*), tonsure, f.
Tonsylbe, f., *ἡ συλλαβὴ ὁποῦ ἔχει τὸν τόνον*, syllabe f. qui a l'accent.
Tonzeichen, n., *τὸ σημεῖον τοῦ τόνου*, (*οἷον· ἡ ὀξεῖα, βαρεῖα καὶ περισπωμένη*), accent, m.
Topas, m., *τὸ τοπάζιον*, topaze, f.
Topf, m., *τὸ τζουκάλι*, pot, m.
Topfbret, n., *τορὰς σανίδι διὰ τὰ τζουκάλια κτλ.*, dressoir, m.
Töpfer, m., *ὁ τζουκαλᾶς*, potier, m.
Töpfererde, f., *χῶμα διὰ τζουκάλια*, glaise, argile, f.
Töpfergeschirr, n., *τὰ χωματένια ἀγγεῖα, οἷον· τζουκάλια κτλ.*, poterie, f.
Töpfern, adj. *πήλινος, χωματένιος*, de poterie, d'argile, de terre.
Töpferofen, m., *ὁ φοῦρνος τοῦ τζουκαλᾶ*, four m. à potier.
Töpferscheibe, f., *ὁ τροχὸς τοῦ τζουκαλᾶ*, tour (de potier), m.

Topfstein, *m.*, εἶδος πέτρας ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἠμποροῦν νὰ φκιάσουν τζουκάλια, pierre *f.* ollaire.
Topp, *int.* ἂς εἶναι! τὸ δέχομαι, tope!
Torf, *m.*, ἡ τοῦρφα, εἶδος χώματος ῥετζινώδους διὰ καύσιμον, tourbe, *f.*
Torfboden, *m.*, τόπος ὅπου εὑρίσκεται ἡ τοῦρφα, terrain ou marais *m.* tourbeux; ἀμπάρι ὅπου φυλάγουν τὴν τοῦρφαν, grenier à tourbe; s. Torf.
Torfgräber, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐβγάζει τὴν τοῦρφαν ἀπὸ τὴν γῆν, celui qui bêche des tourbes; s. Torf.
Torfmoor, Torfland, *n.*, βαλτώδης τόπος γεμάτος ἀπὸ τοῦρφαν, tourbière, *f.*
Torkeln, *fam.* s. Taumeln.
Tornister, *m.*, ὁ τουρβὰς τῶν στρατιωτῶν μὲ τὰ ῥοῦχα των, havre-sac, *m.*
Torte, *f.*, ἡ τοῦρτα, εἶδος πήτας, tarte, tourte, *f.*
Tortur, *f.*, τὰ βάσανα (εἰς τὰ ὁποῖα βάνουν τὸν κατάδικον), torture, question, *f.*
Trab, *m.*, τὸ διπόδημα ἢ τρίποδον τοῦ ἀλόγου, trot, *m.*
Trabant, *m.*, ὁ δορυφόρος, σωματοφύλαξ, traban, *m.*; (eines Planeten), (ἀστρον.) δορυφόρος ἑνὸς πλανήτου, (astron.) satellite, *m.*
Traben, *v. n.* διποδῶ, τριποδίζω, τρέχω (λέγεται διὰ τὰ ἄλογα), trotter, aller au trot.
Traber, *m.*, ἄλογον ὁποῦ διποδεῖ ἢ τριποδίζει, trotteur, *m.*
Träber, Trābern, *f. pl.*, τὰ ἀποστραγγίδια, dragne, *f.*; marc, *m.*
Tracht, *f.*, τὸ φόρτωμα, φορτίον (ὅσον φέρει τις εἰς τὸν ὦμον), charge (qu'on porte sur l'épaule), *f.*; (von Speisen), τόσα φαγητὰ ὅσα φέρουν μαζὺ εἰς τὴν τράπεζαν, service (nombre de plats qu'on sert à la fois); (von Thieren), τόσα νέα ὅσα γεννᾷ μαζὺ ἡ σκρόφα κτλ., portée, ventrée, *f.*; eine — Schläge, κτυπήματα, ξυλιαῖς, une volée de coups de bâton; (Kleidertracht), ἡ φορεσία, ὁ τρόπος τῆς φορεσίας, ἡ μόδα, mode, *f.*, costume, habillement, *m.*
Trachten, *v. n.* προσπαθῶ, πασχίζω, tâcher, s'efforcer; nach etwas, ἔχω πόθον, ποθῶ, κυνηγῶ, ἐπιθυμῶ (τι), aspirer, prétendre à qc.; einem nach dem Leben —, ἐπιβουλεύω, κάμνω ἐπιβουλὴν διὰ τὴν ζωήν τινος, attenter, en vouloir à la vie de q.
Trachten, *n.*, ἡ ἐπιθυμία, πάσχισις, les efforts, *m. pl.*
Trächtig, *adj.* ἐγγαστρωμένη, (λέγεται μόνον διὰ τὸ ζῶα), pleine.
Tractament, *n.*, s. Behandlung, Bewirthung, Schmaus. (bey den Soldaten), ὁ μισθὸς τῶν στρατιωτῶν, prêt, *m.*, paye, solde, *f.*
Tractat, (Vertrag), *m.*, ἡ συνθήκη, συμφωνία, traité, *m.*; (Abhandlung), σύγγραμμα (διὰ μίαν ὑπόθεσιν), traité (d'une matière scientifique etc.).
Tractiren, *v. a.* s. Bewirthen, Behandeln, Unterhandeln.
Tragband, *n.*, λουρὶ τῶν χαμάληδων ὁποῦ ἔχουν εἰς τὸν ὦμον, bretelle, sangle, *f.*
Tragbar, *adj.* ὁποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ κουβαλῇ, νὰ τὸ τραβᾷ μαζύ του εἰς τὴν τζέπην, portatif; (fruchtbar), καρποφόρος, fertile, fécond; fruitier.
Trage, *f.*, ἡ κοπάνα, τὸ φορεῖον (μὲ τὸ ὁποῖον βαστοῦν φορτώματα), bar, bard, brancard, *m.*
Träge, *adj.* ὀκνηρός, (τεμπέλης, τουρκ.), lâche, paresseux, nonchalant.
Tragehimmel, *m.*, σκέπασμα ὁποῦ βαστοῦν εἰς παραταξιν ἐπάνω ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας, dais, baldaquin, *m.*
Tragekorb, Tragkorb, *m.*, κοφίνι (ὁποῦ βαστοῦν εἰς τὴν ῥάχην), hotte, *f.*
Tragen, *v. n.* φέρω, βαστάζω, βαστῶ, κουβαλῶ, porter; (Kleider), φορῶ, βάνω (φορέματα), porter (des habits etc.); (von Bäumen), φέρω καρπὸν, κάμνω καρπὸν, καρποφορῶ, porter (des fruits etc.); (einbringen), φέρω κέρδος, διάφορον, rapporter, porter (du gain etc.); (trächtig seyn), εἶναι ἐγγαστρωμένη, (λέγεται μόνον διὰ ζῶα), être pleine; (er-

tragen), ὑποφέρω, supporter, soutenir; fig. einen auf den Händen —, φροντίζω διά τινα μὲ πολλὴν προσοχήν, porter q. sur ses bras, le choyer; die Kosten —, πληρώνω τὰ ἔξοδα, payer les frais; diese Flinte trägt weit, τὸ τουφέκι ῥίπτει (ῥίχνει) τὸ μολύβι μακρυά, ce fusil porte loin; sich tragen, φορῶ, s'habiller.

Träger, m., ὁ χαμάλης, βαστάζος, porteur, m.; — oder Tragebalken, m., γρεντὰ ὁποῦ ὑποστηρίζει, ὑποστήριγμα, (charp.) sommier, support, m.

Tragesessel, m., σκαμνὶ εἰς τὸ ὁποῖον κουβαλοῦν τινα, brancard; palanquin, m.

Trägheit, f., ἡ ὀκνηρία, paresse, nonchalance, f.; (εἰς τὴν φυσικὴν) ἡ ἀδράνεια, (phys.) inertie, f.

Tragiker, m., ὁ τραγικὸς ποιητής, tragique, poète m. tragique; ὁ τραγικὸς ὑποκριτὴς (εἰς τὸ θέατρον), acteur tragique, tragédien, m.

Tragikomisch, adj. τραγι-κωμικὸς, σύμμικτος ἀπὸ θλιβερὸν καὶ κωμικόν, tragi-comique.

Tragikomödie, f., ἡ τραγικωμῳδία, δρᾶμα σύμμικτον ἀπὸ θλιβερὸν καὶ κωμικόν, tragi-comédie, f.

Tragisch, adj. τραγικὸς, θλιβερὸς, λυπηρὸς, tragique.

Tragödie, f., ἡ τραγῳδία, δρᾶμα (ποίημα διὰ θέατρον) θλιβερόν, tragédie, f.; s. Trauerspiel.

Trällern, v. n. et a. τραγουδῶ, ἐβγάζω μερικοὺς τόνους μόνον ἀπὸ ἕνα τραγοῦδι, chanter (un air) à basse note.

Trämel, m., fam. χονδρὸν ξύλον, κούτζουρον, gourdin, m.

Trampeln, v. n. κτυπῶ τὴν γῆν μὲ τὰ ποδάρια, ταράζω τὰ ποδάρια, trépigner, frapper des pieds.

Trampelthier, n., καμῆλα μὲ δύο καμπούραις, dromadaire, m.

Trank, m., τὸ πιοτόν, boisson, f., breuvage, m.

Tränke, f., τόπος εἰς ἕνα ποτάμι ὅπου ποτίζουν τὰ ζῶα, abreuvoir, m.

Tränken, v. a. ποτίζω, donner à boire; abreuver; mit Oel —, βρέχω, μοσχεύω μὲ λάδι, imbiber d'huile, huiler.

Tränkrinne, f., Tränktrog, m., ἡ σκάφη διὰ πότισμα ζώων, auge f. (pour abreuver le bétail).

Tranksteuer, f., δόσιμον ἀπὸ τὰ πιοτὰ (ἀπὸ κρασὶ, πίβαν κτλ.), gambage, jalage, m.

Transport, m., ἡ κομιδὴ, μετακομιδὴ, τὸ φέρσιμον (τῶν πραγμάτων εἰς ἄλλον τόπον), transport (de marchandises etc.).

Transporteur, m., ἡμικύκλιον διὰ μέτρησιν τῶν γονιῶν, (γεωμετρ.), (géom.) rapporteur, m.

Transportiren, v. a. μετακομίζω, μεταφέρω, φέρω εἰς ἄλλον τόπον, transporter; s. Fortschaffen, Fortbringen.

Transport-Schiff, n., καράβι φορτώματος, vaisseau m. de transport.

Trappe, f., ἡ ὠτίς, ἄγριον πουλλὶ ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ τὴν χῆναν, outarde, f.

Trappen, (Trappsen), fam. v. n. πατῶ βαρειὰ μὲ τὰ ποδάρια, marcher lourdement.

Trassat, m., ἐκεῖνος ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον ἐτραβήχθη μία καμβιάλη (ἕνα βεξήλιον), celui sur qui l'on a tiré (une lettre de change).

Trassent, m., ἐκεῖνος ὁποῦ τραβᾶ μίαν καμβιάλην (ἕνα βεξήλιον), tireur (d'une lettre de change), m.

Trassiren, v. a. τραβῶ καμβιάλην (βεξήλιον), tirer; auf einen —, τραβῶ ἐπάνω τινός, tirer (une lettre de change) sur q.

Tratte, f., ἡ τράτα, ἡ τραβηγμένη καμβιάλη, traite, f.

Traube, f., ὁ βότρυς, τὸ βοτρύδι, σταφύλι, grappe, f.

Traubenbeere, f., s. Weinbeere.

Traubenbohrer, m., τριβέλι μεγάλον, ἀρίδα μεγάλη, vilebrequin, m.

Traubenhagel, m., φυσέκι διὰ κανόνι γεμισμένον ἀπὸ μικρὰ κομμάτια σιδήρου κτλ. καὶ σχηματισμένον ὡς τὸ σταφύλι, (artill.) cartouche f. en grappe de raisin.

Traubenkamm, m., τὸ τζάμπουρον, τζάμπρον, rafle, râpe, f.

Traubensaft, m., (τὸ ζουμὶ τῶν

σταφυλιῶν), *ὁ μοῦστος*, jus de la treille, moût, *m.*; *τὸ κρασί*, vin, *m.*

Trauen, *v. a.* *στεφανώνω* (*τὸν νυμφίον καὶ τὴν νύμφην*), marier (donner la bénédiction nuptiale).

Trauen, *v. n.* einem —, *πιστεύω*, *ἐμπιστεύομαι*, se fier à ou en q., avoir confiance en q.; sich —, s. Getrauen.

Trauer, *f.*, *τὰ πένθιμα φορέματα*, deuil, *m.*; (Betrübniß), *ἡ λύπη*, *θλίψις*, tristesse, *f.*

Trauerbinde, *f.*, *μαῦρον δέσιμον εἰς τὸν ἀγκῶνα ὡς σημεῖον τῆς λύπης δι' ἕνα ἀπεθαμένον*, bandeau *m.* de crêpe.

Trauerfall, *m.*, s. Todesfall.

Trauerflor, *m.*, *εἶδος πανιοῦ λεπτοῦ μαύρου ὁποῦ φοροῦν εἰς καιρὸν τῆς λύπης διὰ τὸν ἀπεθαμένον*, crêpe *m.* de deuil.

Trauergedicht, *n.*, *ποίημα εἰς τὸν θάνατόν τινος*, *ὁ ἔλεγος*, *τὸ ἐλεγεῖον*, *ἐπικήδειον*, poëme *m.* funèbre, élégie, *f.*

Trauergeläut, *n.*, *τὸ κουδούνισμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν τινος*, sonnerie *f.* de deuil.

Trauergesang, *m.*, *λυπηρὴ ψαλμῳδία*, *λυπηρὸν τραγοῦδι* (*μάλιστα εἰς τὸν θάνατόν τινος*), chant lugubre; chant *m.* funèbre.

Trauergeschichte, *f.*, *λυπηρὴ ἱστορία*, histoire *f.* tragique.

Trauerjahr, *n.*, *ὁ πένθιμος χρόνος*, (*ὁ χρόνος εἰς τὸν ὁποῖον μία χήρα φορεῖ πένθιμα φορέματα διὰ τὸν θανόντα ἄνδρα της*), année *f.* de deuil; an *m.* de viduité.

Trauerkleid, *n.*, *πένθιμον φόρεμα*, habit *m.* de deuil.

Trauermahl, *n.*, *πένθιμον γεῦμα* (*ἢ δεῖπνον*) *εἰς ἐνταφιασμόν τινός*, repas *m.* funèbre.

Trauermusik, *f.*, *λυπηρὴ μουσική*, *πένθιμος μουσικὴ* (*διὰ τὸν θάνατόν τινος*), musique *f.* funèbre.

Trauern, *v. n.* *λυποῦμαι*, être triste, s'affliger; (Trauer tragen), *φορῶ πένθιμα φορέματα*, porter le deuil, être en deuil.

Trauerpferd, *n.*, *ἄλογον σκεπασμένον μὲ μαῦρα πανιὰ τὸ ὁποῖον πηγαίνει μαζὺ μὲ τὴν παράταξιν τοῦ ἐνταφιασμοῦ τινος*, cheval *m.* enharnaché de deuil.

Trauerrede, *f.*, *ὁ ἐπικήδειος λόγος*, *λόγος εἰς τὸν θάνατόν τινος*, oraison *f.* funèbre.

Trauerspiel, *n.*, *ἡ τραγῳδία* (*κοινῶς καὶ τραγέδια*), tragédie, *f.*

Trauerspieldichter, *m.*, *ὁ τραγικὸς ποιητής*, *τραγῳδουργός*, poète tragique.

Trauerzeit, *f.*, *ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον φορεῖ τις τὰ πένθιμα φορέματα*, deuil, temps *m.* de deuil.

Traufe, *f.*, *αὐλάκι διὰ τοῦ ὁποίου στάζει ἡ βροχὴ ἀπὸ τὰ κεραμίδια*, gouttière, *f.*; aus dem Regen in die Traufe kommen, (*μεταφ.*) *πηγαίνω ἀπὸ τὸ κακὸν εἰς τὸ χειρότερον*, *fig.* tomber de poêle dans la braise.

Träufeln, **Träufen**, *v. a.* et *n.* *στάζω*, *σταλάζω*, dégoutter, découler.

Traufrecht, *n.*, *τ δίκαιον νὰ ἔχῃ τις τὴν ἄκραν τῆς σκέπης τοῦ ὀσπιτιοῦ του ἐπάνω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ γείτονος*, égout, droit *m.* d'égout.

Traulich, *adj.* *οἰκεῖος*, *φιλικός*, familier.

Traum, *m.*, *τὸ ὄνειρον*, songe, rêve, *m.*; einen Traum haben, *βλέπω ὄνειρον*, avoir un songe, songer.

Traumbild, *n.*, *ὄνειρον*, *ματαία φαντασία*, vision, chimère, *f.*

Traumbuch, *n.*, *ὀνειροκριτικὸν βιβλίον*, *βιβλίον ὁποῦ ἐξηγεῖ τὰ ὀνείρατα*, livre *m.* qui interprète les songes.

Traumdeuter, *m.*, *ὁ ὀνειροκρίτης*, *ἐξηγητὴς ὀνείρων*, interprète *m.* des songes.

Traumdeutung, *-deuterey*, *f.*, *ἡ ὀνειροκρισία*, *ἐξήγησις ὀνείρων*, interprétation des songes, onirocritique, *f.*

Träumen, *v. a.* *ὀνειρεύομαι*, *βλέπω ὄνειρον*, songer, rêver.

Träumer, *m.*, *ὁ ὀνειρευόμενος*, songeur, *m.*; (*μεταφ.*) *ὁ φανταζόμενος*, *φανταστικός*, rêveur, *m.*

Träumerisch, *adj.* *ὀνειρευόμενος*, *φανταστικός*, rêveur (*adj.*).

Traumgott, *m.*, (*μυθολ.*) *ὁ*

θεὸς τῶν ὀνείρων, *ὁ Μορφεὺς*, Morphée, *m.*
† Traun, *adv.* *ἀληθινὰ*, *τῇ ἀληθείᾳ*, vraiment, certes.
Traurig, *adj.* *λυπημένος*, triste, affligé; *λυπηρός*, tragique, funeste, lugubre.
Traurigkeit, *f.*, *ἡ λύπη*, tristesse, *f.*
Trauring, *m.*, *τὸ δακτυλίδι τοῦ γάμου*, anneau *m.* nuptial, verge, *f.*
Trauschein, *m.*, *ἔγγραφος μαρτυρία τῆς στεφανώσεως τῶν νεοῦπανδρευμένων*, certificat *m.* de mariage.
Träuschen, *v. i. fam.* es träuscht, *βρέχει φοβερά*, (*βρέχει τόσον ὥστε ἀκούεται ἡ μεγάλη βροχή*), il pleut à verse.
Traut, *adj.* *ἠγαπημένος*, *ἠγαπητός*, cher, affidé.
Trauung, *f.*, *ἡ στεφάνωσις* (*τοῦ νυμφίου καὶ τῆς νύμφης*), action *f.* de marier, épousailles, *f. pl.*
Trecken, *s.* Ziehen, Zerren.
Treffen, *v. a.* *κτυπῶ*, *βαῤῥᾶ* (*ἕνα σημεῖον ἢ ἄλλο τι*), atteindre (le but), donner (au but), toucher à qc., frapper; nicht —, *δὲν ἐπιτυχαίνω*, manquer; (errathen), *συμπεραίνω*, *εὑρίσκω*, *ἀπεικάζω*, trouver, rencontrer, deviner; (im Singen), *εὑρίσκω τὸν τόνον*, *ψάλλω* (*ἢ τραγουδῶ*) *ὀρθῶς*, trouver le ton, chanter juste; einen treffen, (im Abzeichnen), *ἐπιτυχαίνω τινὰ* (*ζωγραφίζωντας την εἰκόνα του*), attraper la ressemblance de q.; (antreffen, begegnen), *ἀπαντῶ*, *συναντῶ*, *συναπαντῶ*, rencontrer, trouver; Anstalten rc. —, *κάμνω προετοιμασίαις κτλ.*, faire des préparatifs etc.; eine Wahl —, *κάμνω μίαν ἐκλογὴν*, *ἐκλέγω*, *διαλέγω*, faire un choix, choisir; die Reihe trifft mich, *εἶναι ἡ ἀράδα μου*, j'ai mon tour; getroffen werden, *v. p.* *κτυποῦμαι*. (*ρίον· ἀπὸ μίαν μπάλαν*), être atteint, être frappé; — vom Schlage, *πιάνομαι ἀπὸ ἀποπληξίαν*, être frappé d'apoplexie. *v. i.* es trifft sich, *γίνεται*, *συμβαίνει*, *τυχαίνει*, il arrive, il se fait.
Treffen, *n.*, *ἡ μάχη*, (*ἰταλ. μπατάλια*), combat, *m.*; bataille, *f.*
Treffend, *adj.* *ἐκφραστικὸς*, *ὁποῦ ἐκφράζει ἢ παρασταίνει τι καλά*, juste, frappant.
Treffer, *m.*, *τὸ κέρδος*, *νούμερον τῆς λοταρίας ὁποῦ ἐκέρδησε*, billet noir, billet *m.* gagnant.
Trefflich, *adj.* *ἐξαίρετος*, excellent.
Trefflichkeit, *f.*, *τὸ ἐξαίρετον*, excellence, *f.*
Treibehaus, *n.*, *τὸ θερμαντήριον* (*ὀσπίτιον εἰς τὸ ὁποῖον φυλάγουν τὰ φυτὰ ὁποῦ δὲν ὑποφέρουν τὸ κρύον καὶ ἀνάπτουν φωτίαν μέσα*), (jard.) serre *f.* chaude.
Treibeherd *m.*, *τόπος εἰς φοῦρνον εἰς τὸν ὁποῖον καθαρίζουν μέταλλα*, foyer *m.* d'affinage (dans les forges).
Treibeholz, *n.*, *ξύλα ὁποῦ φέρουν μαζύ των τὰ κύματα τῆς θαλάσσης*, bois *m.* jeté au rivage par les flots de la mer; (für Flößholz), *s.* Flößholz.
Treibjagen, *n.*, Treibjagd, *f.*, *κυνῆγι εἰς το ὁποῖον κτυποῦν τὰ δάση καὶ φωνάζουν διὰ νὰ ἔβγουν τα θηρία*, (chass.) battue, *f.*
Treiben, *v. n.* (auf dem Wasser), *πλέω*, *φέρομαι ἐπάνω εἰς τὸ νερόν*, flotter sur l'eau; (wachsen, aufschießen), *αὐξάνω*, *βλασταίνω*, pousser, croître.
Treiben, *v. a.* *διώκω*, *διώχνω*, *κυνηγῶ*, *ἐλαύνω*, chasser, pousser, faire aller, faire avancer; das Vieh auf die Weide treiben, *πηγαίνω τὰ ζῶα εἰς τὴν βοσκὴν*, *βόσκω τα ζῶα*, mener paître le bétail; einen Nagel in die Wand —, *ἐμπήγω* (*κτυπῶντας*) *ἕνα καρφὶ εἰς τὸν τοῖχον*, ficher, cogner un clou dans la muraille; eine Mühle —, *κινῶ ἕναν μύλον* (*ὡς τὸ νερὸν*, *ὁ ἄνεμος*), faire aller un moulin; einen zu etwas —, *βιάζω τινὰ νὰ κάμῃ τι*, *παρακινῶ*, presser, aiguillonner, encourager q. (à faire qc.); den Schweiß rc. treiben, *κινῶ ἢ προξενῶ τὸν ἵδρωτα*, *κτλ.*, provoquer la sueur etc.; ein Gewerbe —, *κάμ-*

νω, ἐξακολουθῶ μίαν τέχνην, δουλεύω εἰς μίαν τέχνην, faire un métier, exercer une profession; Handlung treiben, κάμνω πραγμάτειαν, faire commerce, trafic, trafiquer; eine Wissenschaft —, σπουδάζω μίαν ἐπιστήμην, étudier une science; Hurerey —, πορνεύω, paillarder; Pflanzen treiben, (durch Wärme), βιάζω τὴν αὔξησιν τῶν φυτῶν μὲ τὴν ζέσταν, faire pousser les plantes.

Treiber, m., ἐκεῖνος ὁποῦ διώχνει, celui qui pousse, qui chasse, s. Eseltreiber.

Treibesand, s. Triebsand.

Tremulant, m., ἡ τρέμουσα φωνὴ (εἰς τὰ μουσικὰ ὄργανα τῆς ἐκκλησίας), tremblant, m. (dans les orgues).

Trennbar, adj. χωριστὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ χωρισθῇ, séparable.

Trennen, v. a. χωρίζω, διαχωρίζω, séparer, désunir; das Genähete —, χωρίζω (τὸ ῥαμμένον), ξεῤῥάπτω, découdre; eine Ehe —, διαζεύγω, κάμνω διαζύγιον, χωρίζω τὸ ἀνδρόγυνον, dissoudre, rompre (un mariage); sich —, χωρίζομαι, se séparer, se désunir.

Trennung, f., ὁ χωρισμός, séparation; désunion; dissolution, f.

Trense, f., χαλινάρι χωρὶς τα πλάγια λωρία, bridon, filet, m.

Trepan, m., τὸ τρέπανον ἢ τρύπανον (τῶν χειρουργῶν), (chir.) trépan, m.

Trepaniren, v. a. τρυπῶ τὸ κρανίον μὲ τὸ τρέπανον, (chir.) trépaner.

Treppe, f., σκάλα, escalier, m.

Treppenhaus, n., τὸ μέρος τοῦ ὀσπιτίου εἰς τὸ ὁποῖον στέκεται ἡ σκάλα, cage f. d'escalier.

Treschäck, n., εἶδος παιγνιδιοῦ εἰς τὰ χαρτιά, brelan (jeu de cartes), m.

Trespe, f, ἡ αἶρα, τὸ ζιζάνιον, (χόρτον), zizanie, ivraie, f.

Tresse, f., τὸ σειρίτι, σιρίτι, galon, m.

Tressenhut, m., σκιάδιον (καπέλο) στολισμένον μὲ σειρίτια, chapeau m. bordé de galons.

Tressenkleid, n., φόρεμα στολισμένον μὲ σειρίτια, habit m. galonné, chamarré.

Trester, f., τὰ ἀποστραγγίδια (τὰ τζέφλια τῶν σταφυλιῶν), τὰ τζίπουρα, marc (de raisins etc.).

Tresterwein, m., κρασὶ ἀπ' τὰ τζίπουρα, piquette, f., vin m. de pressurage.

Treten, v. a. et n. πατῶ, mettre le pied sur qc., marcher sur qc.; (eintreten), ἐμβαίνω, entrer; (heraus —), ἐβγαίνω, sortir; näher —, πλησιάζω, πηγαίνω πλησιέστερα, approcher, s'approcher; mit Füßen —, καταπατῶ (μὲ τὰ ποδάρια); fouler aux preds; in Dienst —, ἐμβαίνω εἰς δούλευσιν, entrer au service de q.

Tretrad, n., τροχὸς τὸν ὁποῖον κινοῦν πατῶντας μὲ τὰ ποδάρια, tympan m. de grue.

Treu, adj. πιστὸς, ἔμπιστος, fidèle; loyal..

Treue, f., ἡ ἐμπιστοσύνη, πιστότης, fidélité, f.

Treuge, rc. s. Trocken rc.

Treuherzig, adj. εἰλικρινὴς, ὁποῦ ἀνοίγει τὴν καρδίαν του ἀφόβως, franc, ouvert, cordial, ingénu.

Treuherzigkeit, f., ἡ εἰλικρίνεια, cordialité; ingénuité, f.

Treulich, adv. πιστῶς, ἐμπίστως, fidèlement; loyalement.

Treulos, adj. ἄπιστος, προδότης, perfide, infidèle, déloyal.

Treulosigkeit, f., ἡ ἀπιστία, προδοσία, perfidie, infidélité, f.

Triangel, m., s. Dreyeck.

Tribuliren, v. a. fam. θλίβω, ἐνοχλῶ, δὲν αφίνω ἥσυχον, tourmenter, vexer.

Tribunal, n., s. Gerichtshof.

Tribut, m., ὁ φόρος, δασμὸς, τὸ δόσιμον, (τουρκ. χαράτζι), tribut, m.

Trichter, m., τὸ χωνίον, χουνί, entonnoir, m.

Trieb, m., (von Pflanzen), ἡ αὔξησις βλάστησις, action f. de pousser, croissance, f.; ὁ βλαστὸς, τὸ βλαστάρι, pousse, f., jet, rejeton, m.; (Antrieb, Neigung), ἡ κλίσις, ὁρμὴ (φυσικὴ εἴς τι),

penchant, m., inclination, impulsion, f.; instinct, m.

Triebel, m., ἡ σφῆνα (τοῦ βουτζᾶ), chassoir, m. (du tonnelier).

Triebfeder, f., τὸ ἐλατήριον (εἰς τὸ ὡρολόγιον), ressort, m.; (μεταφ.) τὸ κινοῦν αἴτιον, ἡ αἰτία ὁποῖ παρακινεῖ τινα, ressort, motif, mobile, m.

Triebrad, n., τροχὸς ὁποῖ κινεῖ ἕναν μύλον κτλ., roue f. qui fait aller une machine.

Triebsand, m., κινητὸς ἄμμος (εἰς τὸν πάτον τῶν ποταμῶν), sable m. mouvant.

Triebwerk, n., οἱ τροχοὶ τοῦ ὡρολογίου (ἀπὸ τοὺς ὁποίους κρέμεται ἡ κίνησίς του), mouvement m. (d'une horloge, d'une montre).

Triefauge, n., ὀμμάτι ὁποῦ ἔχει τζίμπλαν, oeil m. chassieux.

Triefäugig, adj. τζιμπλιάρης, chassieux.

Triefen, v. n. στάζω, σταλάζω, dégoutter.

Triefnasig, adj. τοῦ ὁποίου ἡ μύτη στάζει, roupieux.

Triegen, v. n. ἀπατῶ, γελῶ, tromper.

Trieglich, adj. ἀπατηλός, trompeur, illusoire.

Trift, f., ἡ βοσκὴ, ὁ τόπος τῆς βοσκῆς, pâturage, m.; eine — Ochsen, ἕνα (μικρὸν) κοπάδι βόδια, une bande de boeufs.

Triftgerechtigkeit, f., τὸ δίκαιον τῆς βοσκῆς εἰς ἕναν τόπον, droit m. de pacage.

Triftig, adj. ἀξιόλογος, ἱκανός, ὁποῦ καταπείθει, πληροφορεῖ, concluant, important, solide.

Triftigkeit, f., ἡ πληροφορία, importance, solidité, f.

Trigonometrie, f., ἡ τριγωνομετρία, trigonométrie, f.

Trigonometrisch, adj. τριγωνομετρικός, trigonométrique.

Triller, m., το τερέρισμα ἢ τερνέρισμα τῆς φωνῆς καὶ εἰς μουσικὰ ὄργανα, (mus.) tremblement; fredon, m.

Trillern, v. n. τερερίζω, τερετίζω, τερνερίζω, (mus.) faire des tremblements, fredonner.

Trilling, (Drilling), m., κύλινδρος μὲ χαρφιὰ ἢ μὲ δόντια εἰς τὸν ὁποῖον πιάνονται τὰ δόντια ἑνὸς μεγαλητέρου τροχοῦ, (méun.) lanterne, f.

Trillion, f., το τριλιοῦνι, (ἀριθμητ.), (arithm.) mille fois mille billions.

Trinkbar, adj. πόσιμος, ὁποῦ πίνεται, potable.

Trinken, v. a. πίνω, boire; prendre (du café etc.).

Trinker, m., ἐκεῖνος ὁποῦ πίνει, buveur, m.; ὁ οἰνοπότης, buveur de vin.

Trinkgeld, n., ἄσπρα διδόμενα εἰς τινα (μάλιστα εἰς δοῦλον) διὰ νὰ πιῇ, τὸ καλὸν χέρι, (argent) pour boire, m.

Trinkglas, n., τὸ ποτήριον, ποτῆρι, verre m. à boire.

Trinklied, n., τραγοῦδι διὰ οἰνοπότας, διὰ συμπόσιον, chanson f. à boire.

Trinkstube, f., ὀνδᾶς εἰς τὸν ὁποῖον πίνουν κρασὶ, πίβαν, ῥακὴν κτλ., chambre f. de cabaret.

Tripel, m., ἡ τζίπολη, χῶμα τι ἄσπρον μὲ τὸ ὁποῖον τρίβουν τοὺς καθρέπτας κτλ., tripoli, m.

Tripel-Tact, m., τὸ τριπλοῦν μέτρον εἰς την μουσικήν, (mus.) mesure f. triple, mesure ternaire.

Tripliren, v. a. τριπλασιάζω, κάμνω τριπλοῦν, tripler.

Trippeln, v. n. περιπατῶ μὲ μικρὰ βήματα καὶ ἐλαφρά, piétiner, marcher à petits pas.

Tripper, m., ἡ γονόῤῥοια, gonorrhée, chaude-pisse, f.

Tritt, m., τὸ βῆμα, ἡ πατημασιά, pas, m.; (Spur), τὸ ἴχνος τοῦ ποδός, trace, f.; (Stoß mit dem Fuße), ἕνα κτύπημα μὲ τὸ ποδάρι, coup m. de pied; ἡ κλωτζιά, ruade, f.; (an einer Kutsche), ἡ σκάλα τοῦ ἀμαξιοῦ, botte, f.; ein Tritt (zum Hinauftreten), σκαμνάκι, σανίδωμα, marchepied, m., estrade, f.

Triumph, m., ὁ θρίαμβος, triomphe, m.

Triumphbogen, m., θριαμβευτικὴ καμάρα, θριαμβευτικὸν δοξάρι, arc m. triomphal.

Triumphiren, v. a. θριαμβεύω, triompher.

Triumphwagen, m., θριαμβευ-

τικὸν ἁμάξι, char m. triomphal.

Trocken, adj. στεγνός, sec; ξηρός, aride; (μεταφ.) ψυχρός, ἀδιάφορος, fig. sec, froid, indifférent; ἄνοστος, sec, ennuyant.

Trockenheit, f., ἡ στεγνότης, sécheresse; ἡ ξηράδα, aridité, f.; (μεταφ.) ἡ ψυχρότης, ἀδιαφορία, fig. sécheresse, froideur, f.; τὸ ἄνοστον, siccité, f.

Trockenplatz, m., τόπος ὅπου στεγνώνουν τὰ πλυμένα πανιά, essui, séchoir, m.

Trockenstube, Trockenkammer, f., ὀνδᾶς διὰ στεγνωμα, étuve, f.

Trocknen, v. a. στεγνώνω, κάμνω στεγνον, sécher, faire sécher; v. n. στεγνώνω, γίνομαι στεγνό, sécher, v. n.

Trocknen, n., τ στέγνωμα, action f. de sécher.

Troddel, m., ἡ φοῦντα, houppe, campane, couffette, f.

Trödel, m., ἡ μεταπούλησις, friperie, f.; ὁ τόπος τῆς μεταπουλήσεως, friperie (le lieu).

Trödeler, Trödler, m., μεταπουλητὴς παλαιῶν πραγμάτων, fripier, m.; fig. fam. (Zauderer), ἐκεῖνος ὁποῦ ἀργοπορεῖ, lanternier, m.

Trödelfrau, Trödlerin, f., μεταπουλήτρια παλαιῶν πραγμάτων, fripière, f.

Trödelkram, m., μεταπούλησις παλαιῶν πραγμάτων, friperie, f.; παλαιὰ πράγματα διὰ μεταπούλησιν, friperie (ce que vend le fripier).

Trödelmann, m., s. Trödeler.

Trödelmarkt, m., τόπος ὅπου κάθονται οἱ μεταπουληταὶ μὲ τὰ παλαιὰ πράγματα, friperie, f. (place f. des fripiers).

Trödeln, v. n. μεταπουλῶ παλαιὰ πράγματα, εἶμαι μεταπουλητής, faire le métier de fripier, revendre qc.; fig. fam. (zaudern), ἀργῶ, ἀργοπορῶ, lanterner, lambiner.

Trog, m., ἡ σκάφη, auge; f.; τὸ σκαφίδι, huche, f.

Trollen, v. n. fam. πηγαίνω, τρέχω, trôler, trotter; sich —, φεύγω, ἀναχωρῶ, s'en aller, se retirer.

Trommel, f., τὸ τύμπανον, (τουρκ. τὸ νταούλι), tambour, m., caisse, f.

Trommelfell, n., τὸ πετζὶ τοῦ τυμπάνου, peau f. de tambour; (im Ohre), τὸ τύμπανον (λεπτόν τι πετζὶ) εἰς τὸ αὐτί, (anat.) tympan, m.

Trommeln, v. n. et a. τυμπανίζω, κτυπῶ τὸ τύμπανον, battre la caisse ou le tambour; (von Tauben), γουργουρίζω, roucouler.

Trommelschlag, m., τὸ τυμπάνισμα, son m. de tambour.

Trommelschlägel, Trommelstock, m., ὁ κόπανος τοῦ τυμπανιστοῦ, baguette, f.

Trommelschläger, m., ὁ τυμπανιστής, tambour, m.

Trommeltaube, f., εἶδος περιστερᾶς (ὁποῦ γουργουρίζει πολύ), pigeon-tambour, m.

Trompete, f., ἡ σάλπιγξ, (τρουμπέτα), trompette, f.

Trompeten, v. n. σαλπίζω, (τρουμπετάρω), sonner de la trompette.

Trompetenschall, m., ἡ φωνὴ τῆς σάλπιγγος, τὸ σάλπισμα, son m. de trompette.

Trompeter, m., ὁ σαλπιγκτής, σαλπιστής, (τρουμπετάρης), trompette, m.

Tropf, m., ἕνας ἁπλός, ἀνόητος, (ἀχμάκης), sot, benêt, niais, m.

Tropfbad, n., σταλαγμὸς νεροῦ εἰς τὸ σῶμα ἐκείνου (τοῦ ἀῤῥώστου) ὁποῦ λούεται, (méd.) embrocation, f.

Tropfbret, n., σανίδι διὰ στάξιμον νεροῦ, égouttoir, m.

Tröpfchen, n., μικρὴ σταλαγματιά, gouttelette, larme, f.

Tropfen, Tröpfeln, v. n. et a. στάζω, σταλάζω, distiller, dégoutter, couler; faire dégoutter; es tröpfelt, v. i. ψιχαλίζει, πιτιλίζει, il fait une pluie menue.

Tropfen, f., ἡ σταλαγματιά, goutte, f.

Tropfenweise, adv. ἀπὸ σταλαγματιαῖς, goutte à goutte.

Tropfstein, m., ὁ σταλακτίτης, λίθος τις, stalactite, f.; (zum Durchseihen), πέτρα τις ἀραιὰ διὰ στράγγισμα, grais m. poreux, pierre f. à filtrer.

Tropfwein, m., ἄπαστρον κρασί, bacquetures, f. pl.

Digitized by Google

Trophee, *f.*, s. Siegeszeichen.
Troß, *m.*, τὰ σκεύη (τὰ ἁμάξια καὶ οἱ ἁμαξάδες) τοῦ στρατεύματος, gros bagages *m. pl.* d'une armée; *fig. fam.* ὁ ὄχλος, τὸ κοινὸν πλῆθος, populace, *f.*
Troßbube, *m.*, δοῦλος εἰς τὰ σκεύη τοῦ στρατεύματος, δοῦλος εἰς ἁμαξᾶν, goujat, *m.*
Troßpferd, *n.*, ἄλογον ἁμαξιοῦ εἰς στράτευμα, cheval *m.* de bagage.
Trost, *m.*, ἡ παρηγορία, consolation, *m.*; *fam.* er ist nicht wohl bey Trost, δὲν εἶναι εἰς τὰς φρένας του, εἶναι κομμάτι τρελός, il a l'esprit brouillé, il a un coup de hache.
Trösten, *v. a.* παρηγορῶ, consoler.
Tröster, *m.*, ὁ παρηγορητής, consolateur, *m.*; (εἰς τὴν θείαν γραφήν) παράκλητος, (écrit. sainte) paraclet, *m.*; *fig. fam.* ein alter Tröster, παλαιὸν καὶ μεγάλον βιβλίον, vieux bouquin (livre), *m.*
Trostgrund, *m.*, παρηγορητικὸν αἴτιον, παρηγορία, consolation, *f.*, argument *m.* de consolation.
Tröstlich, *adj.* παρηγορητικός, ὁποῦ φέρει παρηγορίαν, consolant.
Trostlos, *adj.* ἀπαρηγόρητος, ἀπελπισμένος, inconsolable; désolé.
Trostlosigkeit, *f.*, ἡ ἀπαρηγορησία, ἀπελπισία, désolation, *f.*
Trostreich, *adj.* πλήρης παρηγορίας, bien consolant.
Tröstung, *f.*, ἡ παρηγορία, consolation, *f.*
Trostwort, *n.*, παρηγορητικὸς λόγος, parole *f.* consolante.
Trott, Trottiren, s. Trab, Traben.
Trotz, *m.*, τὸ πεῖσμα, ἡ ἀπείθεια, caprice, *m.* bouderie, obstination, *f.*; einem Trotz bieten, ἐναντιώνομαι (εἴς τινα) αὐθαδῶς, défier, braver q.; einem zum —, εἰς πεῖσμα τινός, ἀκουσίως τινός, en dépit de q.
Trotz, *prp.* εἰς πεῖσμα —, en dépit —; μὲ ὅλον τὸν —, μὲ ὅλην τὴν —, μὲ ὅλα τὰ —, malgré; (für: eben so gut als —), aussi bien que.
Trotzen, (einem), *v. n.* ἐναντιώνομαι (εἴς τινα) αὐθαδῶς, δὲν ὑποτάσσομαι, δὲν φοβοῦμαι, défier, braver, affronter; auf etwas —, ὑπερηφανεύομαι δι' ἕνα πρᾶγμα, se prévaloir de qc.; einer Gefahr ꝛc. —, καταφρονῶ τὸν κίνδυνον, δὲν φοβοῦμαι τὸν κίνδυνον κτλ., affronter le péril etc.; (trotzig seyn), βάνω πεῖσμα, εἶμαι πεισματικός, bouder.
Trotzen, *n.*, τὸ πεῖσμα, bouderie, *f.*
Trotzig, *adj.* αὐθάδης, ἀναίσχυντος, ἀδιάντροπος, fier, hautain, arrogant; (maulend), πεισματικός, obstiné, boudeur.
Trotzkopf, *m.*, ἕνας πεισματικὸς, ἀπειθής, capricieux; boudeur, *m.*, boudeuse, *f.*
Trübe, *adj.* (als Wasser), θολός, trouble; (vom Himmel), σκοτεινὸς, συννεφιασμένος, θολός, couvert (de nuages); (vom Glase ꝛc.), ἰωμένος (γιωμένος), terne; (μεταφ.) λυπηρός, sombre, triste.
Trüben, *v. a.* θολώνω, troubler; sich —, θολώνομαι, se troubler; der Himmel trübt sich, συννεφιάζεται ὁ οὐρανός, le ciel se couvre.
Trübsal, *f.* (*n.*), ἡ στενοχωρία, δυστυχία, θλίψις, affliction, misère, calamité, *f.*
Trübselig, *adj.* στενοχωρημένος, δυστυχὴς, τεθλιμμένος, calamiteux, affligeant, triste, misérable.
Trübsinn, *m.*, ἡ λύπη, μελαγχολία, tristesse, mélancolie, *f.*
Trübsinnig, *adj.* λυπημένος, μελαγχολικός, triste, mélancolique.
Truchseß, *m.*, ὁ ἀρχιτρίκλινος, écuyer tranchant, *m.*
Trubel, *m.*, *fam.* μικρὰ ἢ ἄχρηστα πράγματα, μάταια στολίδια, περιττὰ πράγματα, bagatelles, *f. pl.*, clinquant, *m.*
Trüffel, *f.*, τὸ ὕδνον (μανιτάρι νόστιμον), trufle, *f.*
Trüffelhund, *m.*, σκυλὶ μαθημένον νὰ εὑρίσκῃ τὰ ὕδνα εἰς τὴν γῆν, chien *m.*

dressé à la quête des truffes.
Trüffeljagd, *f.*, *γύρευσις τῶν ὕδνων εἰς τὴν γῆν*, quête *f.* des truffes; =jäger, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ γυρεύει τὰ ὕδνα*, chercheur *m.* de truffes.
Trug, *m.*, *ἡ ἀπάτη*, *ὁ δόλος*, *τὸ ψεῦδος*, fraude, tromperie, *f.*; *ἀπάτη (τῶν ὀφθαλμῶν κτλ.)*, illusion, *f.*
Trugbild, *n.*, *φανταστικὴ ἢ ματαία ἰδέα*, fantôme, *m.*
Trugschluß, *m.*, *παραλογισμὸς*, *ψευδὴς συλλογισμός*, paralogisme, sophisme, *m.*
Truhe, *f.*, *σεντοῦκι*, bahut, *m.*
Trümmer, *f.*, (*pl.*) *τὰ θρύμματα*, *ἐρείπια*, (*χαλασμένα ὀσπίτια κτλ.*), débris, *m. pl.*, ruines, *f. pl.*
Trumpf, *m.*, *τὸ τριόμφο* (*τὸ κῶζι*), (*εἰς τὰ χαρτιὰ ὁποῦ παίζουν*), triomphe, *f.*, à tout, *m.*; *fam.* einen Trumpf auf etwas setzen, *ἀποφασίζω χωρὶς ἄλλο* (*νὰ κάμω τι*), faire une ferme résolution (de faire qc., malgré toute opposition).
Trumpfen, *v. a.* *πέρνω ἕνα χαρτὶ μὲ τὸ τριόμφο*, couper avec un à-tout; *fam.* einen —, *ἐλέγχω*, *μαλώνω*, rabrouer, relancer q.
Trunk, *m.*, *ῥουφάια*, coup, trait (en buvant), *m.*; (Getränk), *τὸ πιοτόν*, boisson, *f.*; einen Trunk thun, *πίνω* (*μίαν φορὰν μόνον*), boire un coup; (Völlerey), *ἡ οἰνοποσία*, *ἡ μέθη*, ivrognerie, *f.*
Trunken, *adj.* *μεθυσμένος*, ivre, enivré; (vor Freude), *ἐκστατικὸς ἀπὸ τὴν χαράν*, ivre de joie.
Trunkenbold, *m.*, *ὁ μέθυσος*, *μεθύσιακας*, ivrogne, *m.*
Trunkenheit, *f.*, *ἡ μέθη*, ivresse, *f.*
Trupp, *m.*, *ἕνα κοπάδι*, *πλῆθος* (*ἀνθρώπων*), troupe, bande, foule, *f.*; ein — Rebhühner rc., *ἕνα κοπάδι ἢ πλῆθος πέρδικες κτλ.*, une compagnie de perdrix etc.
Truppe, *f.*, *μία συντροφία* (*μάλιστα κωμῳδῶν*), troupe (de comédiens), *f.*
Truppen, *m. pl.* *τὰ στρατεύματα*, troupes, *f. pl.*
Truppweise, *adv.* *κατὰ κοπάδια*, *ἀγεληδόν*, en troupe, par troupes.
Truthahn, *m.*, *τὸ μισίρκι*, *ὁ κοῦρκος*, coq d'Inde, dindon, *m.*
Truthenne, *f.*, *ἡ μισιριώτικη ὄρνιθα*, *ἡ μισίρκα*, poule d'Inde, dinde, *f.*
Trutz- und Schutzbündniß, *n.*, *συμμαχία πρὸς πόλεμον καὶ διαφέντευσιν*, alliance *f.* offensive et défensive.
Tuberose, *f.*, *ἡ τουμπερόζα*, (*φυτόν τι εὐῶδες*), tubéreuse (fleur), *f.*
Tubus, *m.*, s. Fernrohr.
Tuch, *n.*, *ῥοῦχον*, drap, *m.*; *πανί*, toile, *f.*; (Schnupftuch rc.), *τὸ μανδίλιον*, *μανδίλι*, linge, mouchoir, *m.*
Tuchbereiter, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ κτενίζει ἢ λαναρίζει τὸ ῥοῦχον*, éplaigneur, *m.*
Tuchen, *adj.* *ἀπὸ ῥοῦχον φκιασμένος*, de drap.
Tuchfabrik, *f.*, *κατασκευὴ* (*φαμπρίκα*) *ῥουχῶν*, fabrique *f.* de drap; =fabrikant, *m.*, *φαμπρικάνος ῥουχῶν*, fabricant *m.* de drap.
Tuchhandel, *m.*, *ἡ πραγματεία μὲ ῥοῦχα*, commerce ou trafic *m.* de drap.
Tuchhändler, *m.*, *ὁ πραγματευτὴς μὲ ῥοῦχα*, *ῥουχοπώλης*, marchand *m.* drapier, marchand de drap.
Tuchhandlung, *f.*, *ἡ πραγματεία μὲ ῥοῦχα*, négoce *m.* en drap; *τὸ ἐργαστήριον ὅπου πωλοῦν ῥοῦχα*, magasin *m.* de draperie.
Tuchkleid, *n.*, *φόρεμα ἀπὸ ῥοῦχον*, habit *m.* de drap.
Tuchladen, *m.*, *ἐργαστήριον ῥουχοπώλου*, boutique *f.* de drapier.
Tuchknappe, *m.*, *βοηθὸς εἰς ῥουχάν*, garçon drapier.
Tuchmacher, *m.*, *ὁ ῥουχοποιὸς*, *ῥουχάς*, drapier, *m.*; =macherey, *f.*, *κατασκευὴ ῥουχῶν*, *τέχνη τοῦ ῥουχᾶ*, draperie, *f.*
Tuchmanufactur, *f.*, s. Tuchfabrik.
Tuchnadel, *f.*, *βελόνη διὰ τὸ λαιμομάνδυλον*, épingle *f.* de fichu.
Tuchpresse, *f.*, *τὸ πιεστήριον διὰ τὰ ῥοῦχα*, presse *f.* à presser les draps.
Tuchrahmen, *m.*, *ξύλον μακρὸν*

εἰς τὸ ὁποῖον ἐξαπλώνονται τὰ ῥοῦχα ὅταν τὰ κουρεύουν, châssis, *m.*

Tuchrauher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κτενίζει το χνοῦδι τοῦ ῥούχου, laineur, *m.*

Tuchschere, *f.*, ψαλίδα διὰ κούρευμα ῥουχῶν, forces, *f. pl.*; -scherer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ κουρεύει τὰ ῥοῦχα, tondeur *m.* de drap.

Tuchschrote, *f.*, ἡ ἄκρα τοῦ πλάτους τοῦ ῥούχου, lisière *f.* du drap.

Tüchtig, *adj.* δυνατός, στερεὸς, καλὸς, μεγάλος, bon, solide, suffisant, gros, grand; zu etwas —, ἱκανὸς, ἐπιτήδειος, ἄξιος (εἴς τι), propre à qc., habile à qc., capable de qc.

Tüchtigkeit, *f.*, ἡ στερεότης, solidité, *f.*; ἡ ἱκανότης, ἐπιτηδειότης, capacité, habileté, *f.*

Tuchwaaren, *f. pl.*, ῥοῦχα (διὰ πώλησιν), draperie, *f.*

Tuchweber, *m.*, ὑφαντὴς ὁποῦ ὑφαίνει ῥοῦχα, tisserand *m.* en drap.

Tücke, *f.*, ἡ κρυφὴ κακια, πονηρία, malice, méchanceté, *f.*

Tückisch, *adj.* κακὸς, κακότροπος, πονηρός, malicieux, malin, sournois.

Tuckmäuser, s. Duckmäuser.

Tuf, s. Tof.

Tugend, *f.*, ἡ ἀρετή, vertu, *f.*

Tugendhaft, Tugendsam, *adj.* ἐνάρετος, σώφρων, vertueux.

Tugendlehre, *f.*, ἡ ἠθική, morale, *f.*

Tulpe, *f.*, ὁ λαλὲς, (λουλοῦδι), tulipe, *f.*

Tulpenbaum, *m.*, εἶδος δένδρου τοῦ ὁποίου τὰ ἄνθη ὁμοιάζουν μὲ λαλέν, tulipier, *m.*

Tummel, *m.*, ἡ ζάλη, ἀντράλα, vertige, *m.*; ἡ μέθη, ivresse, *f.*

Tummeln, *v. a.* ein Pferd, γυμνάζω ἕνα ἄλογον, τὸ βιάζω νὰ πηδᾷ, νὰ τρέχῃ, travailler un cheval; sich —, βιάζομαι, δὲν ἀργοπορῶ, se dépêcher, se hâter.

Tummelplatz, *m.*, ὁ τόπος μιᾶς μάχης, (guerr.) rendez-vous, champ *m.* de bataille; (für Pferde), τόπος εἰς τὸν ὁποῖον γυμνάζουν τὰ ἄλογα, carrière, *f.*, manége, *m.*

Tumult, *m.*, ὁ θόρυβος, ἡ ταραχὴ, ἡ κραυγαῖς, tumulte, bruit, *m.*, cris, *m. pl.*; (Aufruhr), ἡ ἐπανάστασις, révolte, émeute, sédition, *f.*

Tünche, *f.*, τὸ ἄλειμμα τοῦ τοίχου ἀπὸ ἀσβέστην σμιγμένον μὲ ἄμμον, lait de chaux; enduit de chaux; crépi, *m.*

Tünchen, *v. a.* ἀλείφω τὸν τοῖχον μὲ ἀσβέστην καὶ ἄμμον, ἀσπρίζω, enduire de chaux, crépir, blanchir.

Tüncher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀλείφει τὸν τοῖχον μὲ ἀσβέστην καὶ ἄμμον, blanchisseur; barbouilleur, *m.*

Tunke, *f.*, τὸ ζουμὶ (διδόμενον διὰ νὰ βουτήσουν τὸ ψωμὶ μέσα), sauce, *f.*

Tunken, *v. a.* βουτῶ (ψωμὶ εἰς τὸ ζουμὶ, τὸ κονδύλι εἰς τὴν μελάνην), tremper, saucer, plonger.

Tunknäpfchen, *n.*, ἀγγεῖον μὲ τὸ ζουμί, saucière, *f.*

Tüpfel, *m.*, Tüpfelchen, *n.*, ἕνα σημεῖον (στρογγυλον) ἀπὸ μελάνην ἢ ἀπὸ χρῶμα, point, petit point, *m.*

Tüpfelig, *adj.* παρδαλὸς ἀπὸ σημεῖα διαφόρων χρωμάτων, pointillé, moucheté.

Tüpfeln, *v. a.* κάμνω σημεῖα (μικρὰ στρόγγυλα) μὲ μελάνην ἢ μὲ διάφορα χρώματα, ποικιλώνω, pointiller, faire des points; moucheter, tâcheter.

Tüpfen, Tupfen, *v. n.* ἐγγίζω ἐλαφρὰ μὲ τὴν ἄκραν τοῦ δακτύλου, μὲ τὴν μύτην τοῦ μαχαιριοῦ κτλ., toucher (qc.) légèrement avec le bout du doigt, avec la pointe d'un couteau etc.

Turban, Türkenbund, *m.*, τὸ καβοῦκι (τῶν Τούρκων), turban, *m.*

Türkiß, *m.*, ἡ γαλαζόπετρα, (λίθος πολύτιμος), turquoise, *f.*

Turnen, *v. a.* et *n.* παραδίδω καὶ μανθάνω τὴν γυμναστικήν, donner, prendre des leçons de gymnastique.

Turner, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ παραδίδει τὴν γυμναστικήν, celui qui montre la gymnastique.

Turnier, *n.*, μάχη ἱππέων εὐγενῶν διὰ γύμνασιν, (εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν), ἡ ἱπποµαχία, tournoi, *m.*; -nierbahn, *f.*, στάδιον τῆς ἱππο-

μαχίας, ἱπποδρόμιον, lice f. (pour le tournoi).

Turniren, v. n. μάχομαι, πολεμῶ εἰς τὴν ἱππομαχίαν, faire un tournoi, combattre au tournoi; (f. Turnier); (fam. für: Lärmen), θορυβῶ, κάμνω ταραχήν, κάμνω κτύπον, faire du vacarme.

Turnkunst, f., ἡ γυμναστική, gymnastique, f.

Turteltaube, f., τὸ τρυγῶνι, tourterelle, f; =täubchen, n., μικρὸν ἢ νέον τρυγῶνι, tourtereau, m.

Tusche, f., μελάνη (μαῦρον χρῶμα τῶν ζωγράφων) τῆς Κίνας, encre f. de la Chine.

Tuschen, v. a. ζωγραφίζω μὲ μελάνην τῆς Κίνας, (peint.) laver.

Tute, f. Düte.

Tuten, v. a. λαλῶ τὸ κέρατον (μὲ τρόπον τζουπάνου), sonner du cor (comme le vacher).

Tyger, m., f. Tiger.

Tyrann, m., ὁ τύραννος, tyran, m.

Tyranney, f., ἡ τυραννία, τυραννὶς, τυραννίδα, tyrannie, f.

Tyrannisch, adj. τυραννικός, tyrannique.

Tyrannisiren, v. n. τυραννῶ, tyranniser.

U.

Uebel, adj. κακὸς, ἄχαμνος, mauvais, méchant; adv. κακὰ, ἀχαμνά, mal; es ist mir übel, μοὶ εἶναι ἀχαμνά, μοὶ ἔρχεται ἀναγοῦλα, j'ai mal au coeur; etwas übel nehmen, πέρνω εἰς κακὸν, μὲ κακοφαίνεται, prendre qc. en mal, en mauvaise part.

Uebel, n., τὸ κακόν, mal, m.; (Krankheit ꝛc.), ἕνα κακὸν, ἕνα πάθος, un mal, une maladie.

Uebelgesinnt, adj. κακόνους, κακότροπος, mal-intentionné.

Uebelkeit, f., ἡ ἀναγοῦλα, τὸ ἀναγουλίασμα, mal m. de coeur.

Uebelklang, Uebellaut, m., ἡ κακοφωνία, dissonance; cacophonie, f.

Uebelklingend, Uebellautend, adj. κακόφωνος, dissonant.

Uebelstand, m., ἡ ἀπρέπεια, τὸ ἀπρεπὲς, δυσπρεπές, mauvaise grâce, f.

Uebelthat, f., τὸ κακούργημα, forfait, crime, f.

Uebelthäter, m., ὁ κακοῦργος, κακοποιός, malfaiteur, m.

Uebelwollend, adj. δυσμενὴς, κακοθελής, malveillant.

Ueben, v. a. (einen in etwas), γυμνάζω (τινὰ εἴς τι), exercer q. à qc.; (ausüben), ἐξακολουθῶ, ἐκτελῶ, exercer, pratiquer; sich —, γυμνάζομαι, s'exercer.

Ueber, prp. ἐπάνω ἀπὸ, ἐπάνω εἰς, sur, par dessus, au dessus; delà, au-delà; εἰς καιρόν, pendant; μετὰ, ὕστερα ἀπὸ, après; ὑπέρ, outre, plus de; über und über, adv. ὁλοτελῶς, εἰς ὅλα τὰ μέρη, par-tout, entièrement.

Ueberall, adv. παντοῦ, πανταχοῦ, par-tout.

Ueberantworten, v. a. παραδίδω, rendre, délivrer, remettre.

Ueberantwortung, f., ἡ παράδοσις, délivrance, livraison, f.

Ueberarbeiten, v. a. ξαναδουλεύω, ἐπαναλαμβάνω μίαν δουλειάν, retoucher, remanier; sich —, κουράζομαι, ἀδυνατίζομαι ἀπὸ τὴν πολλὴν δουλειάν, s'excéder de travail.

Ueberaus, adv. καταπολλὰ, ὑπέρμετρα, ὑπερβαλλόντως, très, fort, extrèmement, à l'excès.

Ueberbau, m., μέρος ἐπιπιεοῦ κτισμένον ἐπάνω εἰς ἄλλο παλαιότερον, étage m. (nouvellement) bâtie sur un autre.

Ueberbauen, v. a. κτίζω (νέον πάτωμα κτλ.) ἐπάνω εἰς ἕνα σπίτι, bâtir (un nouvel étage etc.) sur un autre; sich —, χαλνοῦμαι μὲ τὸ νὰ κάμω παραπολλὰ κτίρεια, se ruiner en bâtiments.

Ueberbehalten, v. a. einen Mantel ꝛc., δὲν ἐβγάζω τὸ ἐπανωφόρεμα κτλ., ne pas ôter son manteau etc. le garder; f. auch Uebrig.

Ueberbein, n., ἡ ἐξόστωσις, ἐπίφυσις, πρισμάδα κοκκάλου, ganglion; sur-os, m.

Ueberbieten, v. a. δίδω περισσότερον ἀπὸ ἄλλον (μάλι-

στα εἰς δημοπρασίαν), encherir sur q., surenchérir.
Ueberblättern, v. a. παραβλέπω τι (εἰς ἕνα βιβλίον) ἀναχατώνωντας τὰ φύλλα, passer en feuilletant.
Ueberbleiben, v. a. s. Uebrig.
Ueberbleibsel, n., τὸ ἐπίλοιπον, τὸ ἀπομένον, reste, m.; débris (d'un repas etc.), m. pl.
Ueberblick, m., βλέμμα ὁποῦ ῥίπτει τις εἰς τι, ἐπιθεωρία, coup m. d'oeil (sur qc.).
Ueberblicken, v. a. ἐπιθεωρῶ, ῥίπτω τὸ βλέμμα μου εἰς τι, jeter un coup d'oeil sur qc.
Ueberbringen, v. a. κομίζω, φέρω, παραδίδω (εἰς τινά τι), apporter, remettre. Ueberbringen, ἀπερνῶ (τινὰ ἀπὸ ἕνα ποτάμι κτλ.), faire passer, transporter.
Ueberbringer, m., -erin, f., ὁ κομιστής, ἐκεῖνος, ἐκείνη ὁποῦ κομίζει, φέρει τι, porteur, m., -euse, f.
Ueberbringung, f., ἡ κομιδή, τὸ φέρσιμον, ἡ παράδοσις, action d'apporter, remise, f.
Ueberbürzeln, sich, v. r. κυβιστῶ, κάμνω κυβιστήματα, τακλάδες, faire la culbute, culbuter.
Ueber das, Ueber dem, Ueber dieß, ἔξω ἀπὸ τοῦτο, καὶ πρὸς τούτοις, outre cela, en outre, d'ailleurs.
Ueberdecke, f., τὸ σκέπασμα, couverture, f.
Ueberdecken, v. a. σκεπάζω, κρύπτω σκεπάζωντας, couvrir, cacher en couvrant.
Ueberdecken, βάνω (οἷον ἕνα σκέπασμα) ἐπάνω εἰς —, mettre (une couverture etc.) sur —.
Ueberdenken, v. a. στοχάζομαι, συλλογίζομαι, σκέπτομαι, méditer, réfléchir.
Ueberdruß, m, ἡ ἀηδία (τουρκ. τὸ σεκλέτι), satiété, f., dégoût, m.
Ueberdrüßig, adj. ὁποῦ ἐβαρέθη ἀπό τι, las, dégoûté (de qc.); ich bin es (oder dieses Dinges) überdrüßig, ἐβαρέθηκα ἀπὸ αὐτό, je suis las, je me suis dégoûté de cette chose.
Uebereck, adv. διαγωνίως, diagonalement.
Uebereilen, v. a. παραβιάζομαι, hâter trop; eine Sache —, βιάζω ἕνα πρᾶγμα παρὰ πολύ, précipiter qc.; sich —, παραβιάζομαι, κάμνω λάθος εἰς τὴν πολλὴν βίαν, se précipiter, se presser trop.
Uebereilt, adj. ὁποῦ βιάζεται παραπολλά, βιαστικὸς καὶ ἀστόχαστος, précipité.
Uebereilung, f., ὁ παραβιασμός, ἡ παραπολλὴ βία, précipitation, f.
Uebercin, adv. συμφώνως, conforme, conformément.
Uebereinander, adj. indecl. τὸ ἕνα ἐπάνω εἰς τὸ ἄλλο, l'un sur l'autre; s. Einander.
Uebereinkommen, v. n. συμφωνῶ, τεριάζομαι, convenir, s'accorder.
Uebereinkunft, f., ἡ συμφωνία, ὁ τεριασμός, accord, m., convenance, f.
Uebereinstimmen, v. n. συμφωνῶ, εἶμαι σύμφωνος, εἶμαι τῆς ἰδίας γνώμης, s'accorder, être d'accord, être conforme.
Uebereinstimmend, -stimmig, adj. σύμφωνος (εἰς τὴν γνώμην κτλ.), accordant, correspondant, conforme.
Uebereinstimmung, f., ἡ συμφωνία (εἰς την γνώμην κτλ.), accord, m., correspondance; conformité, f.
Uebereintreffen, s. Uebereinstimmen.
Ueberessen, sich, v. r. τρώγω παραπολύ, χαλνῶ τὸ στομάχι, manger trop, se gâter l'estomac.
Ueberfahren, v. n. ἀπερνῶ (ἀπὸ ποταμὸν κτλ.) μὲ καράβι, passer (une rivière etc.) en bateau. v. a. ἀπερνῶ (τινὰ ἤ τι) ἀπὸ ἕνα ποταμὸν κτλ., transporter (q ou qc.).
Ueberfahren, v. a. einen, ἀπερνῶ ἐπάνω ἀπό τινα μὲ ἀμάξι, passer sa voiture sur le corps de q; etwas mit einem Schwamme —, ἀπερνῶ τὸ σφουγγάρι ἐπάνω εἰς τι, passer une éponge sur qc.
Ueberfahrt, f., τὸ πέρασμα (μὲ καράβι), passage, trajet, m., traversée, f.
Ueberfall, m., ἡ (αἰφνιδία) ἐφορμή (ἐπάνω εἰς τὸν ἐχθρόν), ἡ πλάκωσις, surprise, attaque f. imprévue.
Ueberfallen, v. a. ἐφορμῶ αἰφνιδίως, πλακώνω, surprendre; attaquer; saisir.

Ueberfirnissen, *v. a.* βερνικώνω (ἀπ' ἔξω), vernisser.
Ueberfliegen, *v. a.* et *n.* πετῶ ἐπάνω εἴς τι, voler par-dessus qc.
Ueberfließen, *v. n.* ξεχειλίζω, πλημμυρῶ, couler par-dessus; déborder, se déborder, s'épandre.
Ueberflügeln, *v. n.* ἐκτείνω τὴν ἀράδαν τοῦ στρατεύματος περισσότερον ἀπὸ ἐκεῖνο τοῦ ἐχθροῦ νὰ τὸν περικυκλώσω, (milit.) déborder.
Ueberfluß, *m.*, τὸ πλῆθος, ἡ δαψίλεια, abondance, *f.*; im Ueberfluß haben, ἔχω πλῆθος, avoir abondance de qc., abonder en —; (das Unnöthige), τὸ περιττὸν, ὑπέρμετρον, le superflu.
Ueberflüßig, *adj.* πλουσιοπάροχος, περισσότερον ἀπὸ τὸ ἀναγκαῖον, abondant, surabondant; (unnöthig), περιττός, superflu.
Ueberforderung, *f.*, ὑπερβολικὴ ζήτησις, surdemande, *f.*
Ueberfracht, *f.*, ὑπέρμετρον τοῦ φορτώματος, surcharge, *f.*
Ueberfressen, sich, *v. r.* τρώγω παρὰ πολὺ, χαλνῶ τὸ στομάχι, (λέγεται κυρίως διὰ ζῶα), manger trop, se gâter l'estomac (*propr. en parlant* des animaux).
Ueberführen, *v. a.* κατελέγχω, ἀποδείχνω τινὰ ὅτι ἔπταιξε, convaincre q. de qc.
Ueberführen, *v. n.* ἀπερνῶ (τινὰ ἤ τι) μὲ ἕνα καράβι, transporter (en bateau).
Ueberführung, *f.*, ἡ κατέλεγξις, ἀπόδειξις τοῦ πταίσματος, conviction, *f.*
Ueberfüllen, *v. a.* ὑπεργεμίζω, γεμίζω παρὰ πολύ, remplir trop.
Ueberfüttern, *v. a.* τρέφω παρὰ πολὺ, χαλνῶ μὲ τὸ νὰ θρέψω παρὰ πολὺ, donner trop à manger.
Uebergabe, *f.*, ἡ παράδοσις (γραφῆς, πράγματος, κάστρου πολιορκημένου κτλ.), tradition, délivrance (d'une lettre etc.), reddition (d'une place assiégée).
Uebergang, *m.*, τὸ πέρασμα, passage, *m.*; (ῥητορ.) μετάβασις, (rhétor.) transition, *f.*
Uebergeben, *v. a.* παραδίδω (γραφὴν, πρᾶγμα, κάστρον πολιορκημένον, ἕνα πρᾶγμα εἰς τὴν ἐπιτροπίαν τινός κτλ.), rendre, livrer, délivrer, remettre; commettre, confier; παραιτῶ, céder; sich —, παραδίδομαι, se rendre; s. Ergeben; (sich erbrechen), ξερνῶ, (ὁμιλῶντας μὲ τιμήν), vomir, rendre gorge.
Uebergeben, *n.*, ἡ παράδοσις, reddition, *f.*; (=gebung, *f.*, s. Uebergabe); (Erbrechen), τὸ ξέρασμα, vomissement, *m.*
Uebergehen, *v. n.* ἀπερνῶ, πηγαίνω ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος εἰς τὸ ἄλλο, passer d'un lieu à un autre, traverser; (zum Feinde), ἀπερνῶ (εἰς τὸν ἐχθρόν), déserter (à l'ennemi); (von einer Festung), παραδίδομαι (ὁμιλῶντας διὰ κάστρον), se rendre (*en parlant* d'une place forte); (zu einer andern Religion), ἀλλάζω τὴν πίστιν μου, changer de religion; zum türkischen Glauben —, τουρκεύω, se faire Mahométan; die Augen gehen mir über, τὰ ὀμμάτιά μου δακρύζουν, χύνω δάκρυα, les larmes me viennent aux yeux; in Fäulniß übergehen, σαπαίνω, σαπίζω, σήπομαι, se putréfier.
Uebergehen, *v. a.* einen, τρέχω περισσότερον ἀπό τινα, ὑπερτρέχω, dévancer q. (en marchant); (nicht achten), παρατρέχω, δὲν κυτάζω, δὲν ἀναφέρω, omettre (qc.), ne pas faire mention (de qc.); mit Stillschweigen —, ἀπερνῶ μὲ σιωπὴν, σιωπῶ, passer (qc.) sous silence; (durchsehen), ἐπιθεωρῶ, parcourir (un compte etc.); sich —, *v. r.* κουράζομαι, χαλνῶμαι μὲ τὸ νὰ τρέξω παραπολύ, se fatiguer trop à force de marcher.
Uebergehen, *n.*, τὸ πέρασμα, passage, *m.*
Uebergehung, *f.*, ἔλλειψις, παραίτησις, omission, *f.*; ἡ ἐπιθεωρία, révision, *f.*
Uebergewicht, *n.*, τὸ μεγαλίτερον βάρος, ὑπέρμετρον τοῦ βάρους, surpoids, *m.*; das Uebergewicht haben, ὑπερβαίνω εἰς τὸ βάρος, surpasser en poids, être plus pesant; (μεταφ.) ὑπερέχω, ἐνεργῶ περισσότερον, νικῶ, avoir le dessus, l'emporter.
Uebergießen, *v. a.* χύνω ἀπὸ ἕνα ἀγγεῖον εἰς ἄλλο, ver-

ser d'un vaisseau dans l' autre.

Uebergiéßen, *v. n.* *περιχέω, περιχύνω*, verser par dessus, enduire, couvrir d'un fluide.

Uebergólden, *v. a.* *χρυσώνω* (*ἀπ' ἔξω*), dorer (enduire d'or); s. Vergolden.

Uebergroß, *adj.* *ὑπερβολικὰ μεγάλος, ὑπερμεγέθης*, extrême, excessif, énorme.

Ueberguß, *m.*, *τὸ περίχυμα* (*μάλιστα ζάχαρη ἀναλυμένη καὶ χυμένη εἰς πῆταν*), enduit (*p. e.* de sucre), *m.*, couche, *f.*

Ueberhand nehmen, *v. n.* *αὐξάνω πολὺ, ὑπερέχω, πληθύνομαι*, croître, s'accroître, augmenter, gagner le dessus.

Ueberhang, *m.*, *μέρος βουνοῦ ἢ σκοπέλου ὁποῦ ἐξέχει, ὁποῦ ἐβγαίνει ἔξω*, avance, saillie *f.* (du sommet d'une montagne, d'un rocher).

Uéberhangen, *v. n.* *ἐξέχω, ἐβγαίνω ἔξω* (*ὡς ἕνα μέρος σκοπέλου*), s'avancer, pencher (*p. e.* le sommet d'un rocher).

Uéberhängen, *v. a.* *βάνω* (*ἕνα πανὶ κτλ.*) *ἐπάνω εἴς τι*, prendre, mettre (une toile etc.) sur qc.; einen Schleyer, *σκεπάζομαι, σκεπάζω τὸ πρόσωπόν μου μὲ ἕνα κάλυμμα*, se couvrir d'un voile.

Ueberhä'ngen, *v. a.* *σκεπάζω τι* (*μὲ τὸ νὰ κρεμάσω ἕνα πανὶ κτλ. ἐπάνω εἰς αὐτό*), couvrir en pendant ou en mettant une toile sur —.

Ueberhäufen, *v. a.* *ἐπισωρεύω*, (*φυσικῶς καὶ μεταφ.*), charger, surcharger; combler (*propr.* et *fig.*).

Ueberhäufung, *f.*, *ἡ ἐπισώρευσις, τὸ ἐπισώρευμα*, surcharge, *f.*, comble, accablement, *m.*

Ueberhaupt, *adv.* *γενικῶς*, généralement, en général; überhaupt kaufen, *ἀγοράζω τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο, πέρνω ὅλα μαζὺ*, acheter en gros, prendre tout ensemble.

Ueberhében, *v. a.* einen einer Sache, *ἐξαιρῶ* (*τινα ἀπὸ ἕνα χρέος ὁποῦ ἔχει νὰ κάμῃ*), *δίδω τὴν ἄδειαν νὰ μὴ κάμῃ*, dispenser q. de qc.; sich —, *v. r.* eines Dinges, *ὑπερηφανεύομαι, ὑψηλοφρονῶ* (*διʼ ἕνα πρᾶγμα*), se prévaloir de qc., s'élever de qc.

Uéberhelfen, *v. a.* *βοηθῶ τινὰ νὰ περάσῃ*, aider q. à passer.

Ueberhin, *adv.* *κατʼ ἐπιφάνειαν, καὶ ἐπιπολὴν, ἀμελῶς*, superficiellement, à la légère, légèrement.

Ueberhólen, s. Einholen.

Ueberhö'ren, *v. a.* etwas —, *παρακούω, δὲν ἀκούω ἀπὸ ἀπροσεξίαν*, ne pas ouir, ne pas entendre qc. par inattention; einen —, *ἀκούω τινὰ ὁποῦ λέγει τὸ μάθημά του ἐκ στήθους*, faire reciter la leçon etc. à q.

Ueberhosen, *f. pl.*, *ἐξώβραχον* (*βρακὶ ἀπὸ πανὶ κτλ. ὁποῦ βάνει τις ἐπάνω εἰς τὸ κύριον βρακί*), chausses *f. pl.* à la matelotte.

Ueberhü'pfen, *v. a.* *παρατρέχω, ἀφίνω, δὲν κυτάζω*, sauter, omettre.

Uéberhüpfen, *v. a.* *πηδῶ ἐπάνω ἀπό τι*, sauter par-dessus.

Ueberirdisch, *adj.* *ὑπεργήϊνος*, supérieur aux choses terrestres, céleste.

Ueberjágen, *v. a.* *κυνηγῶ παραπολὺ, κουράζω μὲ τὸ πολὺ τρέξιμον* (*οἷον· τὸ ἄλογον*), forcer, excéder, outrer (un cheval).

Ueberkäufen, sich, *v. r.* *πληρώνω παραπολὺ ἀγοράζωντάς τι*, suracheter.

Uéberkippen, *v. n.* *πίπτω, ἀναποδογυρίζομαι*, faire la bascule. *v. a.* *ἀναποδογυρίζω, κάμνω νὰ πέσῃ τι μὲ τὸ νὰ τὸ κλίνω παραπολύ*, faire trébucher.

Ueberklében, =kleistern, *v. a.* *κολλῶ ἐπάνω*, couvrir en collant sur —.

Ueberkleid, *n.*, *τὸ ἐπανωφόρεμα*, vêtement *m.* de dessus.

Ueberkleiden, s. Bekleiden.

Ueberklug, *adj.* *φανταστικὸς, ὁποῦ φαντάζεται πῶς εἶναι πολλὰ γνωστικός*, qui fait l' entendu, suffisant, présomptueux.

Uéberkochen, *v. n.* *ξεχειλίζω*, (*λέγεται διὰ νερὸν ὁποῦ βράζει*, s'enfuir (en bouillant).

Ueberkómmen, *v. a.* *λαμβάνω*, recevoir.

Uéberkommen, *v. n.* *ἀπερνῶ*

νω, ἐξακολουθῶ μίαν τέχνην, δουλεύω εἰς μίαν τέχνην, faire un métier, exercer une profession; Handlung treiben, κάμνω πραγμάτειαν, faire commerce, trafic, trafiquer; eine Wissenschaft —, σπουδάζω μίαν ἐπιστήμην, étudier une science; Hurerey —, πορνεύω, paillarder; Pflanzen treiben, (durch Wärme), βιάζω τὴν αὔξησιν τῶν φυτῶν μὲ τὴν ζέστιν, faire pousser les plantes.

Treiber, m., ἐκεῖνος ὁποῦ διώχνει, celui qui pousse, qui chasse, s. Eseltreiber.

Treibesand, s. Triebsand.

Tremulant, m., ἡ τρέμουσα φωνὴ (εἰς τὰ μουσικὰ ὄργανα τῆς ἐκκλησίας), tremblant, m. (dans les orgues).

Trennbar, adj. χωριστὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ χωρισθῇ, séparable.

Trennen, v. a. χωρίζω, διαχωρίζω, séparer, désunir; das Genähete —, χωρίζω (τὸ ῥαμμένον), ξεῤῥάπτω, découdre; eine Ehe —, διαζεύγω, κάμνω διαζύγιον, χωρίζω τὸ ἀνδρόγυνον, dissoudre, rompre (un mariage); sich —, χωρίζομαι, se séparer, se désunir.

Trennung, f., ὁ χωρισμός, séparation; désunion; dissolution, f.

Trense, f., χαλινάρι χωρὶς τα πλάγια λωρία, bridon, filet, m.

Trepan, m., τὸ τρέπανον ἢ τρύπανον (τῶν χειρουργῶν), (chir.) trépan, m.

Trepaniren, v. a. τρυπῶ τὸ κρανίον μὲ τὸ τρέπανον, (chir.) trépaner.

Treppe, f., σκάλα, escalier, m.

Treppenhaus, n., τὸ μέρος τοῦ ὀσπιτίου εἰς τὸ ὁποῖον στέκεται ἡ σκάλα, cage f. d'escalier.

Treschäck, n., εἶδος παιγνιδιοῦ εἰς τὰ χαρτιά, brelan (jeu de cartes), m.

Trespe, f., ἡ αἶρα, τὸ ζιζάνιον, (χόρτον), zizanie, ivraie, f.

Tresse, f., τὸ σειρίτι, σιρίτι, galon, m.

Tressenhut, m., σκιάδιον (καπέλο) στολισμένον μὲ σειρίτια, chapeau m. bordé de galons.

Tressenkleid, n., φόρεμα στολισμένον μὲ σειρίτια, habit m. galonné, chamarré.

Trester, f., τὰ ἀποστραγγίδια (τὰ τζέφλια τῶν σταφυλιῶν), τὰ τζίπουρα, marc (de raisins etc.).

Tresterwein, m., κρασὶ ἀπ' τὰ τζίπουρα, piquette, f., vin m. de pressurage.

Treten, v. a. et n. πατῶ, mettre le pied sur qc., marcher sur qc.; (eintreten), ἐμβαίνω, entrer; (heraus —), ἐβγαίνω, sortir; näher —, πλησιάζω, πηγαίνω πλησιέστερα, approcher, s'approcher; mit Füßen —, καταπατῶ (μὲ τὰ ποδάρια); fouler aux pieds; in Dienst —, ἐμβαίνω εἰς δούλευσιν, entrer au service de q.

Tretrad, n., τροχὸς τὸν ὁποῖον κινοῦν πατῶντας μὲ τὰ πυδάρια, tympan m. de grue.

Treu, adj. πιστὸς, ἔμπιστος, fidèle; loyal..

Treue, f., ἡ ἐμπιστοσύνη, πιστότης, fidélité, f.

Treuge, rc. s. Trocken rc.

Treuherzig, adj. εἰλικρινὴς, ὁποῦ ἀνοίγει τὴν καρδίαν του ἀφόβως, franc, ouvert, cordial, ingénu.

Treuherzigkeit, f., ἡ εἰλικρίνεια, cordialité; ingénuité, f.

Treulich, adv. πιστῶς, ἐμπίστως, fidèlement; loyalement.

Treulos, adj. ἄπιστος, προδότης, perfide, infidèle, déloyal.

Treulosigkeit, f., ἡ ἀπιστία, προδοσία, perfidie, infidélité, f.

Triangel, m., s. Dreyeck.

Tribuliren, v. a. fam. θλίβω, ἐνοχλῶ, δὲν αφίνω ἥσυχον, tourmenter, vexer.

Tribunal, n., s. Gerichtshof.

Tribut, m., ὁ φόρος, δασμὸς, τὸ δόσιμον, (τουρκ. χαράτζι), tribut, m.

Trichter, m., τὸ χωνίον, χουνί, entonnoir, m.

Trieb, m., (von Pflanzen), ἡ αὔξησις βλάστησις, action f. de pousser, croissance, f.; ὁ βλαστὸς, τὸ βλαστάρι, pousse, f., jet, rejeton, m.; (Antrieb, Neigung), ἡ κλίσις, ὁρμὴ (φυσικὴ εἰς τι),

penchant, *m.*, inclination, impulsion, *f.*; instinct, *m.*

Triebel, *m.*, ἡ σφῆνα (τοῦ βουτζᾶ), chassoir, *m.* (du tonnelier).

Triebfeder, *f.*, τὸ ἐλατήριον (εἰς τὸ ὡρολόγιον), ressort, *m.*; (μεταφ.) τὸ κινοῦν αἴτιον, ἡ αἰτία ὁποῦ παρακινεῖ τινα, ressort, motif, mobile, *m.*

Triebrad, *n.*, τροχὸς ὁποῦ κινεῖ ἕναν μύλον κτλ., roue *f.* qui fait aller une machine.

Triebsand, *m.*, κινητὸς ἄμμος (εἰς τὸν πάτον τῶν ποταμῶν), sable *m.* mouvant.

Triebwerk, *n.*, οἱ τροχοὶ τοῦ ὡρολογίου (ἀπὸ τοὺς ὁποίους κρέμεται ἡ κίνησίς του), mouvement *m.* (d'une horloge, d'une montre).

Triefauge, *n.*, ὀμμάτι ὁποῦ ἔχει τζίμπλαν, oeil *m.* chassieux.

Triefäugig, *adj.* τζιμπλιάρης, chassieux.

Triefen, *v. n.* στάζω, σταλάζω, dégoutter.

Triefnasig, *adj.* τοῦ ὁποίου ἡ μύτη στάζει, roupieux.

Triegen, *v. n.* ἀπατῶ, γελῶ, tromper.

Trieglich, *adj.* ἀπατηλός, trompeur, illusoire.

Trift, *f.*, ἡ βοσκὴ, ὁ τόπος τῆς βοσκῆς, pâturage, *m.*; eine — Ochsen, ἕνα (μικρὸν) κοπάδι βόδια, une bande de boeufs.

Triftgerechtigkeit, *f.*, τὸ δίκαιον τῆς βοσκῆς εἰς ἕναν τόπον, droit *m.* de pacage.

Triftig, *adj.* ἀξιόλογος, ἱκανὸς, ὁποῦ καταπείθει, πληροφορεῖ, concluant, important, solide.

Triftigkeit, *f.*, ἡ πληροφορία, importance, solidité, *f.*

Trigonometrie, *f.*, ἡ τριγωνομετρία, trigonométrie, *f.*

Trigonometrisch, *adj.* τριγωνομετρικός, trigonométrique.

Triller, *m.*, τὸ τερέρισμα ἢ τερνέρισμα τῆς φωνῆς καὶ εἰς μουσικὰ ὄργανα, (mus.) tremblement; fredon, *m.*

Trillern, *v. n.* τερερίζω, τερετίζω, τερνερίζω, (mus.) faire des tremblements, fredonner.

Trilling, (Drilling), *m.*, κύλινδρος μὲ χαράγια ἢ μὲ δόντια εἰς τὸν ὁποῖον πιάνονται τὰ δόντια ἑνὸς μεγαλητέρου τροχοῦ, (méun.) lanterne, *f.*

Trillion, *f.*, τὸ τριλιοῦνι, (ἀριθμητ.), (arithm.) mille fois mille billions.

Trinkbar, *adj.* πόσιμος, ὁποῦ πίνεται, potable.

Trinken, *v. a.* πίνω, boire; prendre (du café etc.).

Trinker, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ πίνει, buveur, *m.*; ὁ οἰνοπότης, buveur de vin.

Trinkgeld, *n.*, ἄσπρα διδόμενα εἴς τινα (μάλιστα εἰς δοῦλον) διὰ νὰ πιῇ, τὸ καλὸν χέρι, (argent) pour boire, *m.*

Trinkglas, *n.*, τὸ ποτήριον, ποτῆρι, verre *m.* à boire.

Trinklied, *n.*, τραγοῦδι διὰ οἰνοπότας, διὰ συμπόσιον, chanson *f.* à boire.

Trinkstube, *f.*, ὀνδᾶς εἰς τὸν ὁποῖον πίνουν κρασὶ, πίβαν, ῥακὴν κτλ., chambre *f.* de cabaret.

Tripel, *m.*, ἡ τζίπολη, χῶμα τι ἄσπρον μὲ τὸ ὁποῖον τρίβουν τοὺς καθρέπτας κτλ., tripoli, *m.*

Tripel-Tact, *m.*, τὸ τριπλοῦν μέτρον εἰς την μουσικήν, (mus.) mesure *f.* triple, mesure ternaire.

Tripliren, *v. a.* τριπλασιάζω, κάμνω τριπλοῦν, tripler.

Trippeln, *v. n.* περιπατῶ μὲ μικρὰ βήματα καὶ ἐλαφρά, piétiner, marcher à petits pas.

Tripper, *m.*, ἡ γονόῤῥοια, gonorrhée, chaude-pisse, *f.*

Tritt, *m.*, τὸ βῆμα, ἡ πατημασιά, pas, *m.*; (Spur), τὸ ἴχνος τοῦ ποδός, trace, *f.*; (Stoß mit dem Fuße), ἕνα κτύπημα μὲ τὸ ποδάρι, coup *m.* de pied; ἡ κλωτζιά, ruade, *f.*; (an einer Kutsche), ἡ σκάλα τοῦ ἀμαξιοῦ, botte, *f.*; ein Tritt (zum Hinauftreten), σκαμνάκι, σανίδωμα, marchepied, *m.*, estrade, *f.*

Triumph, *m.*, ὁ θρίαμβος, triomphe, *m.*

Triumphbogen, *m.*, θριαμβευτικὴ καμάρα, θριαμβευτικὸν δοξάρι, arc *m.* triomphal.

Triumphiren, *v. a.* θριαμβεύω, triompher.

Triumphwagen, *m.*, θριαμβευ-

τικὸν ἁμάξι, char m. triomphal.

Trocken, adj. στεγνός, sec; ξηρός, aride; (μεταφ.) ψυχρὸς, ἀδιάφορος, fig. sec, froid, indifférent; ἄνοστος, sec, ennuyant.

Trockenheit, f., ἡ στεγνότης, sécheresse; ἡ ξηράδα, aridité, f.; (μεταφ.) ἡ ψυχρότης, ἀδιαφορία, fig. sécheresse, froideur, f.; τὸ ἄνοστον, siccité, f.

Trockenplatz, m., τόπος ὅπου στεγνώνουν τὰ πλυμένα πανιά, essui, séchoir, m.

Trockenstube, Trockenkammer, f., ὀντᾶς διὰ στεγνωμα, étuve, f.

Trocknen, v. a. στεγνώνω, κάμνω στεγνον, sécher, faire sécher; v. n. στεγνώνω, γίνομαι στεγνό;, sécher, v. n.

Trocknen, n., τ' στέγνωμα, action f. de sécher.

Troddel, m., ἡ φοῦντα, houppe, campane, couffette, f.

Trödel, m., ἡ μεταπούλησις, friperie, f.; ὁ τόπος τῆς μεταπουλήσεως, friperie (le lieu).

Trödeler, Trödler, m., μεταπουλητὴς παλαιῶν πραγμάτων, fripier, m.; fig. fam. (Zauderer), ἐκεῖνος ὁποῦ ἀργοπορεῖ, lanternier, m.

Trödelfrau, Trödlerin, f., μεταπουλήτρια παλαιῶν πραγμάτων, fripière, f.

Trödelkram, m., μεταπούλησις παλαιῶν πραγμάτων, friperie, f.; παλαιὰ πράγματα διὰ μεταπούλησιν, friperie (ce que vend le fripier).

Trödelmann, m., s. Trödeler.

Trödelmarkt, m., τόπος ὅπου κάθονται οἱ μεταπουληταὶ μὲ τὰ παλαιὰ πράγματα, friperie, f. (place f. des fripiers).

Trödeln, v. n. μεταπουλῶ παλαιὰ πράγματα, εἶμαι μεταπουλητής, faire le métier de fripier, revendre qc.; fig. fam. (zaudern), ἀργῶ, ἀργοπορῶ, lanterner, lambiner.

Trog, m., ἡ σκάφη, auge; f.; τὸ σκαφίδι, huche, f.

Trollen, v. n. fam. πηγαίνω, τρέχω, trôler, trotter; sich —, φεύγω, ἀναχωρῶ, s'en aller, se retirer.

Trommel, f., τὸ τύμπανον, (τουρκ. τὸ νταούλι), tambour, m., caisse, f.

Trommelfell, n., τὸ πετζὶ τοῦ τυμπάνου, peau f. de tambour; (im Ohre), τὸ τύμπανον (λεπτόν τι πετζὶ) εἰς τὸ αὐτί, (anat.) tympan, m.

Trommeln, v. n. et a. τυμπανίζω, κτυπῶ τὸ τύμπανον, battre la caisse ou le tambour; (von Tauben), γουργουρίζω, roucouler.

Trommelschlag, m., τὸ τυμπάνισμα, son m. de tambour.

Trommelschlägel, Trommelstock, m., ὁ κόπανος τοῦ τυμπανιστοῦ, baguette, f.

Trommelschläger, m., ὁ τυμπανιστής, tambour, m.

Trommeltaube, f., εἶδος περιστερᾶς (ὁποῦ γουργουρίζει πολύ), pigeon-tambour, m.

Trompete, f., ἡ σάλπιγξ, (τρουμπέτα), trompette, f.

Trompeten, v. n. σαλπίζω, (τρουμπετάρω), sonner de la trompette.

Trompetenschall, m., ἡ φωνὴ τῆς σάλπιγγος, τὸ σάλπισμα, son m. de trompette.

Trompeter, m., ὁ σαλπιγκτής, σαλπιστής, (τρουμπετάρης), trompette, m.

Tropf, m., ἕνας ἁπλός, ἀνόητος, (ἀχμάκης), sot, benêt, niais, m.

Tropfbad, n., σταλαγμὸς νεροῦ εἰς τὸ σῶμα ἐκείνου (τοῦ ἀῤῥώστου) ὁποῦ λούεται, (méd.) embrocation, f.

Tropfbret, n., σανίδι διὰ σταξιμον νεροῦ, égouttoir, m.

Tröpfchen, n., μικρὴ σταλαγματιά, gouttelette, larme, f.

Tropfen, Tröpfeln, v. n. et a. στάζω, σταλάζω, distiller, dégoutter, couler; faire dégoutter; es tröpfelt, v. i. ψιχαλίζει, πιτιλίζει, il fait une pluie menue.

Tropfen, f., ἡ σταλαγματιά, goutte, f.

Tropfenweise, adv. ἀπὸ σταλαγματιαῖς, goutte à goutte.

Tropfstein, m., ὁ σταλακτίτης, λίθος τις, stalactite, f.; (zum Durchseihen), πέτρα τις ἀραιὰ διὰ στράγγισμα, grais m. poreux, pierre f. à filtrer.

Tropfwein, m., ἄπαστρον κρασί, bacquetures, f. pl.

Trophee, f., s. Siegeszeichen.
Troß, m., τὰ σκεύη (τὰ ἁμάξια καὶ οἱ ἁμαξάδες) τοῦ στρατεύματος, gros bagages m. pl. d'une armée; fig. fam. ὁ ὄχλος, τὸ κοινὸν πλῆθος, populace, f.
Troßbube, m., δοῦλος εἰς τὰ σκεύη τοῦ στρατεύματος, δοῦλος εἰς ἁμαξᾶν, goujat, m.
Troßpferd, n., ἄλογον ἁμαξιοῦ εἰς στράτευμα, cheval m. de bagage.
Trost, m., ἡ παρηγορία, consolation, m.; fam. er ist nicht wohl bey Trost, δὲν εἶναι εἰς τὰς φρένας του, εἶναι κομμάτι τρελός, il a l'esprit brouillé, il a un coup de hache.
Trösten, v. a. παρηγορῶ, consoler.
Tröster, m., ὁ παρηγορητής, consolateur, m.; (εἰς τὴν θεῖαν γραφὴν) παράκλητος, (écrit. sainte) paraclet, m.; fig. fam. ein alter Tröster, παλαιὸν καὶ μεγάλον βιβλίον, vieux bouquin (livre), m.
Trostgrund, m., παρηγορητικὸν αἴτιον, παρηγορία, consolation, f., argument m. de consolation.
Tröstlich, adj. παρηγορητικός, ὁποῦ φέρει παρηγορίαν, consolant.
Trostlos, adj. ἀπαρηγόρητος, ἀπελπισμένος, inconsolable; désolé.
Trostlosigkeit, f., ἡ ἀπαρηγορησία, ἀπελπισία, désolation, f.
Trostreich, adj. πλήρης παρηγορίας, bien consolant.
Tröstung, f., ἡ παρηγορία, consolation, f.
Trostwort, n., παρηγορητικὸς λόγος, parole f. consolante.
Trott, Trottiren, s. Trab, Traben.
Trotz, m., τὸ πεῖσμα, ἡ ἀπείθεια, caprice, m. bouderie, obstination, f.; einem Trotz bieten, ἐναντιώνομαι (εἴς τινα) αὐθαδῶς, défier, braver q.; einem zum —, εἰς πεῖσμα τινός, ἀκουσίως τινός, en dépit de q.
Trotz, prp. εἰς πεῖσμα —, en dépit —; μὲ ὅλον τὸν —, μὲ ὅλην τὴν —, μὲ ὅλα τὰ —, malgré; (für: eben so gut als —), aussi bien que.
Trotzen, (einem), v. n. ἐναντιώνομαι (εἴς τινα) αὐθαδῶς, δὲν ὑποτάσσομαι, δὲν φοβοῦμαι, défier, braver, affronter; auf etwas —, ὑπερηφανεύομαι δι' ἕνα πρᾶγμα, se prévaloir de qc.; einer Gefahr ꝛc. —, καταφρονῶ τὸν κίνδυνον, δὲν φοβοῦμαι τὸν κίνδυνον κτλ., affronter le péril etc.; (trotzig seyn), βάνω πεῖσμα, εἶμαι πεισματικός, bouder.
Trotzen, n., τὸ πεῖσμα, bouderie, f.
Trotzig, adj. αὐθάδης, ἀναίσχυντος, ἀδιάντροπος, fier, hautain, arrogant; (maulend), πεισματικός, obstiné, boudeur.
Trotzkopf, m., ἕνας πεισματικός, ἀπειθής, capricieux; boudeur, m., boudeuse, f.
Trübe, adj. (als Wasser), θολός, trouble; (vom Himmel), σκοτεινός, συννεφιασμένος, θολός, couvert (de nuages); (vom Glase ꝛc.), ἰωμένος (γιωμένος), terne; (μεταφ.) λυπηρός, sombre, triste.
Trüben, v. a. θολώνω, troubler; sich —, θολώνομαι, se troubler; der Himmel trübt sich, συννεφιάζεται ὁ οὐρανός, le ciel se couvre.
Trübsal, f. (n.), ἡ στενοχωρία, δυστυχία, θλίψις, affliction, misère, calamité, f.
Trübselig, adj. στενοχωρημένος, δυστυχής, τεθλιμμένος, calamiteux, affligeant, triste, misérable.
Trübsinn, m., ἡ λύπη, μελαγχολία, tristesse, mélancolie, f.
Trübsinnig, adj. λυπημένος, μελαγχολικός, triste, mélancolique.
Truchseß, m., ὁ ἀρχιτρίκλινος, écuyer tranchant, m.
Trudel, m., fam. μικρὰ ἢ ἄχρηστα πράγματα, μάταια στολίδια, περιττὰ πράγματα, bagatelles, f. pl., clinquant, m.
Trüffel, f., τὸ ὕδνον (μανιτάρι νόστιμον), truffe, f.
Trüffelhund, m., σκυλὶ μαθημένον νὰ εὑρίσκῃ τὰ ὕδνα εἰς τὴν γῆν, chien m.

dressé à la quête des truffes.

Trüffeljagd, *f.*, *γύρευσις τῶν ὕδνων εἰς τὴν γῆν*, quête *f.* des truffes; =jäger, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ γυρεύει τὰ ὕδνα*, chercheur *m.* de truffes.

Trug, *m.*, *ἡ ἀπάτη*, *ὁ δόλος*, *τὸ ψεῦδος*, fraude, tromperie, *f.*; *ἀπάτη* (*τῶν ὀφθαλμῶν κτλ.*), illusion, *f.*

Trugbild, *n.*, *φανταστικὴ ἢ ματαία ἰδέα*, fantôme, *m.*

Trugschluß, *m.*, *παραλογισμός*, *ψευδὴς συλλογισμός*, paralogisme, sophisme, *m.*

Truhe, *f.*, *σεντοῦκι*, bahut, *m.*

Trümmer, *f.*, (*pl.*) *τὰ θρύμματα*, *ἐρείπια*, (*χαλασμένα ὁσπίτια κτλ.*), débris, *m. pl.*, ruines, *f. pl.*

Trumpf, *m.*, *τὸ τριόμφο* (*τὸ κῶζι*), (*εἰς τὰ χαρτιὰ ὁποῦ παίζουν*), triomphe, *f.*, à tout, *m.*; *fam.* einen Trumpf auf etwas setzen, *ἀποφασίζω χωρὶς ἄλλο* (*τὰ κάμω τι*), faire une ferme résolution (de faire qc., malgré toute opposition).

Trumpfen, *v. a.* *πέρνω ἕνα χαρτὶ μὲ τὸ τριόμφο*, couper avec un à-tout; *fam.* einen —, *ἐλέγχω*, *μαλώνω*, rabrouer, relancer q.

Trunk, *m.*, *ῥουφάτα*, coup, trait (en buvant), *m.*; (Getränk), *τὸ πιοτόν*, boisson, *f.*; einen Trunk thun, *πίνω* (*μίαν φορὰν μόνον*), boire un coup; (Völlerey), *ἡ οἰνοποσία*, *ἡ μέθη*, ivrognerie, *f.*

Trunken, *adj.* *μεθυσμένος*, ivre, enivré; (vor Freude), *ἐκστατικὸς ἀπὸ τὴν χαράν*, ivre de joie.

Trunkenbold, *m.*, *ὁ μέθυσος*, *μεθύσιακας*, ivrogne, *m.*

Trunkenheit, *f.*, *ἡ μέθη*, ivresse, *f.*

Trupp, *m.*, *ἕνα κοπάδι*, *πλῆθος* (*ἀνθρώπων*), troupe, bande, foule, *f.*; ein — Rebhühner rc., *ἕνα κοπάδι ἢ πλῆθος πέρδικες κτλ.*, une compagnie de perdrix etc.

Truppe, *f.*, *μία συντροφία* (*μάλιστα κωμῳδῶν*), troupe (de comédiens), *f.*

Truppen, *m. pl.* *τὰ στρατεύματα*, troupes, *f. pl.*

Truppweise, *adv.* *κατὰ κοπάδια*, *ἀγεληδόν*, en troupe, par troupes.

Truthahn, *m.*, *τὸ μισίρκι*, *ὁ κοῦρκος*, coq d'Inde, dindon, *m.*

Truthenne, *f.*, *ἡ μισιριώτικη ὄρνιθα*, *ἡ μισίρκα*, poule d'Inde, dinde, *f.*

Trutz- und Schutzbündniß, *n.*, *συμμαχία πρὸς πόλεμον καὶ διαφέντευσιν*, alliance *f.* offensive et défensive.

Tuberose, *f.*, *ἡ τουμπερόζα*, (*φυτόν τι εὐῶδες*), tubéreuse (fleur), *f.*

Tubus, *m.*, s. Fernrohr.

Tuch, *n.*, *ῥοῦχον*, drap, *m.*; *πανί*, toile, *f.*; (Schnupftuch rc.), *τὸ μανδίλιον*, *μανδίλι*, linge, mouchoir, *m.*

Tuchbereiter, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ κτενίζει ἢ λαναρίζει τὸ ῥοῦχον*, éplaigneur, *m.*

Tuchen, *adj.* *ἀπὸ ῥοῦχον φκιασμένος*, de drap.

Tuchfabrik, *f.*, *κατασκευὴ* (*φαμπρίκα*) *ῥουχῶν*, fabrique *f.* de drap; =fabrikant, *m.*, *φαμπρικάνος ῥουχῶν*, fabricant *m.* de drap.

Tuchhandel, *m.*, *ἡ πραγματεία μὲ ῥοῦχα*, commerce ou trafic *m.* de drap.

Tuchhändler, *m.*, *ὁ πραγματευτὴς μὲ ῥοῦχα*, *ῥουχοπώλης*, marchand *m.* drapier, marchand de drap.

Tuchhandlung, *f.*, *ἡ πραγματεία μὲ ῥοῦχα*, négoce *m.* en drap; *τὸ ἐργαστήριον ὁποῦ πωλοῦν ῥοῦχα*, magasin *m.* de draperie.

Tuchkleid, *n.*, *φόρεμα ἀπὸ ῥοῦχον*, habit *m.* de drap.

Tuchladen, *m.*, *ἐργαστήριον ῥουχοπώλου*, boutique *f.* de drapier.

Tuchknappe, *m.*, *βοηθὸς εἰς ῥουχάν*, garçon drapier.

Tuchmacher, *m.*, *ὁ ῥουχοποιός*, *ῥουχᾶς*, drapier, *m.*; =macherey, *f.*, *κατασκευὴ ῥουχῶν*, *τέχνη τοῦ ῥουχᾶ*, draperie, *f.*

Tuchmanufactur, *f.*, s. Tuchfabrik.

Tuchnadel, *f.*, *βελόνη διὰ τὸ λαιμομάνδυλον*, épingle *f.* de fichu.

Tuchpresse, *f.*, *τὸ πιεστήριον διὰ τὰ ῥοῦχα*, presse *f.* à presser les draps.

Tuchrahmen, *m.*, *ξύλον μακρὸν*

εἰς τὸ ὁποῖον ἐξαπλώνονται τὰ ῥοῦχα ὅταν τὰ κουρεύουν, châssis, m.

Tuchrauher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κτενίζει το χνοῦδι τοῦ ῥούχου, laineur, m.

Tuchschere, f., ψαλίδα διὰ κούρευμα ῥουχῶν, forces, f. pl.; =scherer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ κουρεύει τὰ ῥοῦχα, tondeur m. de drap.

Tuchschrote, f., ἡ ἄκρα τοῦ πλάτους τοῦ ῥούχου, lisière f. du drap.

Tüchtig, adj. δυνατὸς, στερεὸς, καλὸς, μεγάλος, bon, solide, suffisant, gros, grand; zu etwas —, ἱκανὸς, ἐπιτήδειος, ἄξιος (εἴς τι), propre à qc., habile à qc., capable de qc.

Tüchtigkeit, f., ἡ στερεότης, solidité, f.; ἡ ἱκανότης, ἐπιτηδειότης, capacité, habileté, f.

Tuchwaaren, f. pl., ῥοῦχα (διὰ πώλησιν), draperie, f.

Tuchweber, m., ὑφαντὴς ὁποῦ ὑφαίνει ῥοῦχα, tisserand m. en drap.

Tücke, f., ἡ κρυφὴ κακια, πονηρία, malice, méchanceté, f.

Tückisch, adj. κακὸς, κακότροπος, πονηρός, malicieux, malin, sournois.

Tuckmäuser, s. Duckmäuser.

Tuf, s. Tof.

Tugend, f., ἡ ἀρετή, vertu, f.

Tugendhaft, Tugendsam, adj. ἐνάρετος, σώφρων, vertueux.

Tugendlehre, f., ἡ ἠθική, morale, f.

Tulpe, f., ὁ λαλὲς, (λουλοῦδι), tulipe, f.

Tulpenbaum, m., εἶδος δένδρου τοῦ ὁποίου τὰ ἄνθη ὁμοιάζουν μὲ λαλέν, tulipier, m.

Tummel, m., ἡ ζάλη, ἀντράλα, vertige, m.; ἡ μέθη, ivresse, f.

Tummeln, v. a. ein Pferd, γυμνάζω ἕνα ἄλογον, τὸ βιάζω νὰ πηδᾷ, νὰ τρέχῃ, travailler un cheval; sich —, βιάζομαι, δὲν ἀργοπορῶ, se dépêcher, se hâter.

Tummelplatz, m., ὁ τόπος μιᾶς μάχης, (guerr.) rendez-vous, champ m. de bataille; (für Pferde), τόπος εἰς τὸν ὁποῖον γυμνάζουν τὰ ἄλογα, carrière, f., manége, m.

Tumult, m., ὁ θόρυβος, ἡ ταραχὴ, ἡ κραυγαῖς, tumulte, bruit, m., cris, m. pl.; (Aufruhr), ἡ ἐπανάστασις, révolte, émeute, sédition, f.

Tünche, f., τὸ ἄλειμμα τοῦ τοίχου ἀπὸ ἀσβέστην σμιγμένον μὲ ἄμμον, lait de chaux; enduit de chaux; crépi, m.

Tünchen, v. a. ἀλείφω τὸν τοῖχον μὲ ἀσβέστην καὶ ἄμμον, ἀσπρίζω, enduire de chaux, crépir, blanchir.

Tüncher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἀλείφει τὸν τοῖχον μὲ ἀσβέστην καὶ ἄμμον, blanchisseur; barbouilleur, m.

Tunke, f., τὸ ζουμὶ (διδόμενον διὰ νὰ βουτήσουν τὸ ψωμὶ μέσα), sauce, f.

Tunken, v. a. βουτῶ (ψωμὶ εἰς τὸ ζουμὶ, τὸ κονδύλι εἰς τὴν μελάνην), tremper, saucer, plonger.

Tunknäpfchen, n., ἀγγεῖον μὲ τὸ ζουμί, saucière, f.

Tüpfel, m., Tüpfelchen, n., ἕνα σημεῖον (στρόγγυλον) ἀπὸ μελάνην ἢ ἀπὸ χρῶμα, point, petit point, m.

Tüpfelig, adj. παρδαλὸς ἀπὸ σημεῖα διαφόρων χρωμάτων, pointillé, moucheté.

Tüpfeln, v. a. κάμνω σημεῖα (μικρὰ στρόγγυλα) μὲ μελάνην ἢ μὲ διάφορα χρώματα, ποικιλώνω, pointiller, faire des points; moucheter, tâcheter.

Tüpfen, Tupfen, v. n. ἐγγίζω ἐλαφρὰ μὲ τὴν ἄκραν τοῦ δακτύλου, μὲ τὴν μύτην τοῦ μαχαιριοῦ κτλ., toucher (qc.) légèrement avec le bout du doigt, avec la pointe d'un couteau etc.

Turban, Türkenbund, m., τὸ καβοῦκι (τῶν Τούρκων), turban, m.

Türkiß, m., ἡ γαλαζόπετρα, (λίθος πολύτιμος), turquoise, f.

Turnen, v. a. et n. παραδίδω καὶ μανθάνω τὴν γυμναστικὴν, donner, prendre des leçons de gymnastique.

Turner, m., ἐκεῖνος ὁποῦ παραδίδει τὴν γυμναστικήν, celui qui montre la gymnastique.

Turnier, n., μάχη ἱππέων εὐγενῶν διὰ γύμνασιν, (εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν), ἡ ἱππομαχία, tournoi, m.; =nierbahn, f., στάδιον τῆς ἱππο-

32

μαχίας, ἱπποδρόμιον, lice f. (pour le tournoi).

Turnieren, v. n. μάχομαι, πολεμῶ εἰς τὴν ἱππομαχίαν, faire un tournoi, combattre au tournoi; (s. Turnier); (fam. für: Lärmen), θορυβῶ, κάμνω ταραχήν, κάμνω κτύπον, faire du vacarme.

Turnkunst, f., ἡ γυμναστική, gymnastique, f.

Turteltaube, f., τὸ τρυγῶνι, tourterelle, f; =täubchen, n., μικρὸν ἢ νέον τρυγῶνι, tourtereau, m.

Tusche, f., μελάνη (μαῦρον χρῶμα τῶν ζωγράφων) τῆς Κίνας, encre f. de la Chine.

Tuschen, v. a. ζωγραφίζω μὲ μελάνην τῆς Κίνας, (peint.) laver.

Tute, s. Düte.

Tuten, v. a. λαλῶ τὸ κέρατον (μὲ τρόπον τζουπάνου), sonner du cor (comme le vacher).

Tyger, m., s. Tiger.

Tyrann, m., ὁ τύραννος, tyran, m.

Tyranney, f., ἡ τυραννία, τυραννὶς, τυραννίδα, tyrannie, f.

Tyrannisch, adj. τυραννικός, tyrannique.

Tyrannisiren, v. n. τυραννῶ, tyranniser.

U.

Uebel, adj. κακὸς, ἄχαμνος, mauvais, méchant; adv. κακὰ, ἀχαμνά, mal; es ist mir übel, μοὶ εἶναι ἀχαμνά, μοὶ ἔρχεται ἀναγοῦλα, j'ai mal au coeur; etwas übel nehmen, πέρνω εἰς κακὸν, μὲ κακοφαίνεται, prendre qc. en mal, en mauvaise part.

Uebel, n., τὸ κακόν, mal, m.; (Krankheit ꝛc.), ἕνα κακὸν, ἕνα πάθος, un mal, une maladie.

Uebelgesinnt, adj. κακόνους, κακότροπος, mal-intentionné.

Uebelkeit, f., ἡ ἀναγοῦλα, τὸ ἀναγουλίασμα, mal m. de coeur.

Uebelklang, Uebellaut, m., ἡ κακοφωνία, dissonance; cacophonie, f.

Uebelklingend, Uebellautend, adj. κακόφωνος, dissonant.

Uebelstand, m., ἡ ἀπρέπεια, τὸ ἀπρεπὲς, δυσπρεπές, mauvaise grâce, f.

Uebelthat, f., τὸ κακούργημα, forfait, crime, f.

Uebelthäter, m., ὁ κακοῦργος, κακοποιός, malfaiteur, m.

Uebelwollend, adj. δυσμενὴς, κακοθελής, malveillant.

Ueben, v. a. (einen in etwas), γυμνάζω (τινὰ εἰς τι), exercer q. à qc.; (ausüben), ἐξακολουθῶ, ἐκτελῶ, exercer, pratiquer; sich —, γυμνάζομαι, s'exercer.

Ueber, prp. ἐπάνω ἀπὸ, ἐπάνω εἰς, sur, par dessus, au dessus; delà, au-delà; εἰς καιρόν, pendant; μετὰ, ὕστερα ἀπὸ, après; ὑπέρ, outre, plus de; über und über, adv. ὁλοτελῶς, εἰς ὅλα τὰ μέρη, par-tout, entièrement.

Ueberall, adv. παντοῦ, πανταχοῦ, par-tout.

Ueberántworten, v. a. παραδίδω, rendre, délivrer, remettre.

Ueberantwortung, f., ἡ παράδοσις, délivrance, livraison, f.

Ueberárbeiten, v. a. ξαναδουλεύω, ἐπαναλαμβάνω μίαν δουλειάν, retoucher, remanier; sich —, κουράζομαι, ἀδυνατίζομαι ἀπὸ τὴν πολλὴν δουλειάν, s'excéder de travail.

Ueberaus, adv. καταπολλὰ, ὑπέρμετρα, ὑπερβαλλόντως, très, fort, extrèmement, à l'excès.

Ueberbau, m., μέρος ὁσπιτιοῦ κτισμένον ἐπάνω εἰς ἄλλο παλαιότερον, étage m. (nouvellement) bâtie sur un autre.

Ueberbáuen, v. a. κτίζω (νέον πάτωμα κτλ.) ἐπάνω εἰς ἕνα σπῖτι, bâtir (un nouvel étage etc.) sur un autre; sich —, χαλνοῦμαι μὲ τὸ νὰ κάμω παραπολλὰ κτίρεια, se ruiner en bâtiments.

Uéberbehalten, v. a. einen Mantel ꝛc., δὲν ἐβγάζω τὸ ἐπανωφόρεμα κτλ., ne pas ôter son manteau etc. le garder; s. auch Uebrig.

Ueberbein, n., ἡ ἐξόστωσις, ἐπίφυσις, πρισμάδα κοκκάλου, ganglion; sur-os, m.

Ueberbíeten, v. a. δίδω περισσότερον ἀπὸ ἄλλον (μάλ-

στα εἰς δημοπρασίαν), enchérir sur q., surenchérir.
Ueberblättern, v. a. παραβλέπω τι (εἰς ἕνα βιβλίον) ἀναχατώνωντας τὰ φύλλα, passer en feuilletant.
Ueberbleiben, v. a. s. Uebrig.
Ueberbleibsel, n., τὸ ἐπίλοιπον, τὸ ἀπομένον, reste, m.; débris (d'un repas etc.), m. pl.
Ueberblick, m., βλέμμα ὁποῦ ῥίπτει τις εἰς τι, ἐπιθεωρία, coup m. d'oeil (sur qc.).
Ueberblicken, v. a. ἐπιθεωρῶ, ῥίπτω τὸ βλέμμα μου εἰς τι, jeter un coup d'oeil sur qc.
Ueberbringen, v. a. κομίζω, φέρω, παραδίδω (εἰς τινά τι), apporter, remettre. Ueberbringen, ἀπερνῶ (τινὰ ἀπὸ ἕνα ποτάμι κτλ.), faire passer, transporter.
Ueberbringer, m., =erin, f., ὁ κομιστής, ἐκεῖνος, ἐκείνη ὁποῦ κομίζει, φέρει τι, porteur, m., -euse, f.
Ueberbringung, f., ἡ κομιδή, τὸ φέρσιμον, ἡ παράδοσις, action d'apporter, remise, f.
Ueberbürzeln, sich, v. r. κυβιστῶ, κάμνω κυβιστήματα, τακλάδες, faire la culbute, culbuter.
Ueber das, Ueber dem, Ueber dieß, ἔξω ἀπὸ τοῦτο, καὶ πρὸς τούτοις, outre cela, en outre, d'ailleurs.
Ueberdecke, f., τὸ σκέπασμα, couverture, f.
Ueberdecken, v. a. σκεπάζω, κρύπτω σκεπάζωντας, couvrir, cacher en couvrant.
Ueberdecken, βάνω (οἷον ἕνα σκέπασμα) ἐπάνω εἰς —, mettre (une couverture etc.) sur —.
Ueberdenken, v. a. στοχάζομαι, συλλογίζομαι, σκέπτομαι, méditer, réfléchir.
Ueberdruß, m, ἡ ἀηδία (τουρκ. τὸ σεκλέτι), satiété, f., dégoût, m.
Ueberdrüßig, adj. ὁποῦ ἐβαρέθη ἀπό τι, las, dégoûté (de qc.); ich bin es (oder dieses Dinges) überdrüßig, ἐβαρέθηκα ἀπὸ αὐτό, je suis las, je me suis dégoûté de cette chose.
Uebereck, adv. διαγωνίως, diagonalement.
Uebereilen, v. a. παραβιάζομαι, hâter trop; eine Sache —, βιάζω ἕνα πρᾶγμα παρὰ πολύ, précipiter qc.; sich —, παραβιάζομαι, κάμνω λάθος εἰς τὴν πολλὴν βίαν, se précipiter, se presser trop.
Uebereilt, adj. ὁποῦ βιάζεται παραπολλά, βιαστικὸς καὶ ἀστόχαστος, précipité.
Uebereilung, f., ὁ παραβιασμὸς, ἡ παραπολλὴ βία, précipitation, f.
Ueberein, adv. συμφώνως, conforme, conformément.
Uebereinander, adj. indecl. τὸ ἕνα ἐπάνω εἰς τὸ ἄλλο, l'un sur l'autre; s. Einander.
Uebereinkommen, v. n. συμφωνῶ, τεριάζομαι, convenir, s'accorder.
Uebereinkunft, f., ἡ συμφωνία, ὁ τεριασμὸς, accord, m., convenance, f.
Uebereinstimmen, v. n. συμφωνῶ, εἶμαι σύμφωνος, εἶμαι τῆς ἰδίας γνώμης, s'accorder, être d'accord, être conforme.
Uebereinstimmend, =stimmig, adj. σύμφωνος (εἰς τὴν γνώμην κτλ.), accordant, correspondant, conforme.
Uebereinstimmung, f., ἡ συμφωνία (εἰς τὴν γνώμην κτλ.), accord, m., correspondance; conformité, f.
Uebereintreffen, s. Uebereinstimmen.
Ueberessen, sich, v. r. τρώγω παραπολὺ, χαλνῶ τὸ στομάχι, manger trop, se gâter l'estomac.
Ueberfahren, v. n. ἀπερνῶ (ἀπὸ ποταμὸν κτλ.) μὲ καράβι, passer (une rivière etc.) en bateau. v. a. ἀπερνῶ (τινὰ ἤ τι) ἀπὸ ἕνα ποταμὸν κτλ., transporter (q ou qc.).
Ueberfahren, v. a. einen, ἀπερνῶ ἐπάνω ἀπό τινα μὲ ἁμάξι, passer sa voiture sur le corps de q; etwas mit einem Schwamme —, ἀπερνῶ τὸ σφουγγάρι ἐπάνω εἴς τι, passer une éponge sur qc.
Ueberfahrt, f., τὸ πέρασμα (μὲ καράβι), passage, trajet, m., traversée, f.
Ueberfall, m., ἡ (αἰφνιδία) ἐφορμὴ (ἐπάνω εἰς τὸν ἐχθρόν), ἡ πλάκωσις, surprise, attaque f. imprévue.
Ueberfällen, v. a. ἐφορμῶ αἰφνιδίως, πλακώνω, surprendre; attaquer; saisir.

Ueberfirnissen, *v. a.* βερνικώνω (ἀπ' ἔξω), vernisser.
Ueberfliegen, *v. a.* et *n.* πετᾶ ἐπάνω εἴς τι, voler pardessus qc.
Ueberfließen, *v. n.* ξεχειλίζω, πλημμυρῶ, couler par-dessus; déborder, se déborder, s'épandre.
Ueberflügeln, *v. n.* ἐκτείνω τὴν ἀράδαν τοῦ στρατεύματος περισσότερον ἀπὸ ἐκεῖνο τοῦ ἐχθροῦ νὰ τὸν περικυκλώσω, (milit.) déborder.
Ueberfluß, *m.*, τὸ πλῆθος, ἡ δαψίλεια, abondance, *f.*; im Ueberfluß haben, ἔχω πλῆθος, avoir abondance de qc., abonder en —; (das Unnöthige), τὸ περιττὸν, ὑπέρμετρον, le superflu.
Ueberflüßig, *adj.* πλουσιοπάροχος, περισσότερον ἀπὸ τὸ ἀναγκαῖον, abondant, surabondant; (unnöthig), περιττός, superflu.
Ueberforderung, *f.*, ὑπερβολικὴ ζήτησις, surdemande, *f.*
Ueberfracht, *f.*, ὑπέρμετρον τοῦ φορτώματος, surcharge, *f.*
Ueberfressen, sich, *v. r.* τρώγω παρὰ πολὺ, χαλνῶ τὸ στομάχι, (λέγεται κυρίως διὰ ζῶα), manger trop, se gâter l'estomac (*propr. en parlant* des animaux).
Ueberführen, *v. a.* κατελέγχω, ἀποδείχνω τινὰ ὅτι ἔπταιξε, convaincre q. de qc.
Ueberführen, *v. n.* ἀπερνῶ (τινὰ ἢ τι) μὲ ἕνα καράβι, transporter (en bateau).
Ueberführung, *f.*, ἡ κατέλεγξις, ἀπόδειξις τοῦ πταίσματος, conviction, *f.*
Ueberfüllen, *v. a.* ὑπεργεμίζω, γεμίζω παρὰ πολύ, remplir trop.
Ueberfüttern, *v. a.* τρέφω παρὰ πολὺ, χαλνῶ μὲ τὸ νὰ θρέψω παρὰ πολὺ, donner trop à manger.
Uebergabe, *f.*, ἡ παράδοσις (γραφῆς, πράγματος, κάστρου πολιορκημένου κτλ.), tradition, délivrance (d'une lettre etc.), reddition (d'une place assiégée).
Uebergang, *m.*, τὸ πέρασμα, passage, *m.*; (ῥητορ.) μετάβασις, (rhétor.) transition, *f.*
Uebergeben, *v. a.* παραδίδω (γραφὴν, πρᾶγμα, κάστρον πολιορκημένον, ἕνα πρᾶγμα εἰς τὴν ἐπιτροπίαν τινός κτλ.), rendre, livrer, délivrer, remettre; commettre, confier; παραιτῶ, céder; sich —, παραδίδομαι, se rendre; s. Ergeben; (sich erbrechen), ξερνῶ, (ὁμιλῶντας μὲ τιμὴν), vomir, rendre gorge.
Uebergeben, *n.*, ἡ παράδοσις, reddition, *f.*; (=gebung, *f.*, s. Uebergabe); (Erbrechen), τὸ ξέρασμα, voinissement, *m.*
Uebergehen, *v. n.* ἀπερνῶ, πηγαίνω ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος εἰς τὸ ἄλλο, passer d'un lieu à un autre, traverser; (zum Feinde), ἀπερνῶ (εἰς τὸν ἐχθρόν), déserter (à l'ennemi); (von einer Festung), παραδίδομαι (ὁμιλῶντας διὰ κάστρον), se rendre (*en parlant* d'une place forte); (zu einer andern Religion), ἀλλάζω τὴν πίστιν μου, changer de religion; zum türkischen Glauben —, τουρκεύω, se faire Mahométan; die Augen gehen mir über, τὰ ὀμμάτιά μου δακρύζουν, χύνω δάκρυα, les larmes me viennent aux yeux; in Fäulniß übergehen, σαπαίνω, σαπίζω, σήπομαι, se putréfier.
Uebergehen, *v. a.* einen, τρέχω περισσότερον ἀπὸ τινα, ὑπερτρέχω, dévancer q. (en marchant); (nicht achten), παρατρέχω, δὲν κυτάζω, δὲν ἀναφέρω, omettre (qc.), ne pas faire mention (de qc.); mit Stillschweigen —, ἀπερνῶ μὲ σιωπὴν, σιωπῶ, passer (qc.) sous silence; (durchsehen), ἐπιθεωρῶ, parcourir (un compte etc.); sich —, *v. r.* κουράζομαι, χαλνῶμαι μὲ τὸ νὰ τρέξω παραπολύ, se fatiguer trop à force de marcher.
Uebergehen, *n.*, τὸ πέρασμα, passage, *m.*
Uebergehung, *f.*, ἔλλειψις, παραίτησις, omission, *f.*; ἡ ἐπιθεωρία, révision, *f.*
Uebergewicht, *n.*, τὸ μεγαλήτερον βάρος, ὑπέρμετρον τοῦ βάρους, surpoids, *m.*; das Uebergewicht haben, ὑπερβαίνω εἰς τὸ βάρος, surpasser en poids, être plus pesant; (μεταφ.) ὑπερέχω, ἐνεργῶ περισσότερον, νικῶ, avoir le dessus, l'emporter.
Uebergießen, *v. a.* χύνω ἀπὸ ἕνα ἀγγεῖον εἰς ἄλλο, ver-

ser d'un vaisseau dans l' antre.

Uebergießen, v. n. περιχέω, περιχύνω, verser par dessus, enduire, couvrir d'un fluide.

Uebergolden, v. a. χρυσώνω (ἀπ' ἔξω), dorer (enduire d'or); s. Vergolden.

Uebergroß, adj. ὑπερβολικὰ μεγάλος, ὑπερμεγέθης, extrême, excessif, énorme.

Ueberguß, m., τὸ περίχυμα (μάλιστα ζάχαρη ἀναλυμένη καὶ χυμένη εἰς πῆταν), enduit (p. e. de sucre), m., couche, f.

Ueberhand nehmen, v. n. αὐξάνω πολὺ, ὑπερέχω, πληθύνομαι, croître, s'accroître, augmenter, gagner le dessus.

Ueberhang, m., μέρος βουνοῦ ἢ σκοπέλου ὁποῦ ἐξέχει, ὁποῦ ἐβγαίνει ἔξω, avance, saillie f. (du sommet d'une montagne, d'un rocher).

Ueberhangen, v. n. ἐξέχω, ἐβγαίνω ἔξω (ὡς ἕνα μέρος σκοπέλου), s'avancer, pencher (p. e. le sommet d'un rocher).

Ueberhängen, v. a. βάνω (ἕνα πανὶ κτλ.) ἐπάνω εἴς τι, prendre, mettre (une toile etc.) sur qc.; einen Schleyer, σκεπάζομαι, σκεπάζω τὸ πρόσωπόν μου μὲ ἕνα κάλυμμα, se couvrir d'un voile.

Ueberhängen, v. a. σκεπάζω τι (μὲ τὸ νὰ κρεμάσω ἕνα πανὶ κτλ. ἐπάνω εἰς αὐτό), couvrir en pendant ou en mettant une toile sur —.

Ueberhäufen, v. a. ἐπισωρεύω, (φυσικῶς καὶ μεταφ.), charger, surcharger; combler (propr. et fig.).

Ueberhäufung, f., ἡ ἐπισώρευσις, τὸ ἐπισώρευμα, surcharge, f., comble, accablement, m.

Ueberhaupt, adv. γενικῶς, généralement, en général; überhaupt kaufen, ἀγοράζω τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο, πέρνω ὅλα μαζύ, acheter en gros, prendre tout ensemble.

Ueberheben, v. a. einen einer Sache, ἐξαιρῶ (τινα ἀπὸ ἕνα χρέος ὁποῦ ἔχει νὰ κάμῃ), δίδω τὴν ἄδειαν νὰ μὴ κάμῃ, dispenser q. de qc.; sich —, v. r. eines Dinges, ὑπερηφανεύομαι, ὑψηλοφρονῶ (δι' ἕνα πρᾶγμα), se prévaloir de qc., s'élever de qc.

Ueberhelfen, v. a. βοηθῶ τινὰ νὰ περάσῃ, aider q. à passer.

Ueberhin, adv. κατ' ἐπιφάνειαν, καὶ ἐπιπολὴν, ἀμελῶς, superficiellement, à la légère, légèrement.

Ueberholen, s. Einholen.

Ueberhören, v. a. etwas —, παρακούω, δὲν ἀκούω ἀπὸ ἀπροσεξίαν, ne pas ouir, ne pas entendre qc. par inattention; einen —, ἀκούω τινὰ ὁποῦ λέγει τὸ μάθημά του ἐκ στήθους, faire reciter la leçon etc. à q.

Ueberhosen, f. pl., ἐξώβραχον (βρακὶ ἀπὸ πανὶ κτλ. ὁποῦ βάνει τις ἐπάνω εἰς τὸ κύριον βρακί), chausses f. pl. à la matelotte.

Ueberhüpfen, v. a. παρατρέχω, ἀφίνω, δὲν κυτάζω, sauter, omettre.

Ueberhüpfen, v. a. πηδῶ ἐπάνω ἀπό τι, sauter par-dessus.

Ueberirdisch, adj. ὑπεργήϊνος, supérieur aux choses terrestres, céleste.

Ueberjagen, v. a. κυνηγῶ παραπολὺ, κουράζω μὲ τὸ πολὺ τρέξιμον (οἷον· τὸ ἄλογον), forcer, excéder, outrer (un cheval).

Ueberkaufen, sich, v. r. πληρώνω παραπολὺ ἀγοράζωντάς τι, suracheter.

Ueberkippen, v. n. πίπτω, ἀναποδογυρίζομαι, faire la bascule. v. a. ἀναποδογυρίζω, κάμνω νὰ πέσῃ τι μὲ τὸ νὰ τὸ κλίνω παραπολὺ, faire trébucher.

Ueberkleben, -kleistern, v. a. κολλῶ ἐπάνω, couvrir en collant sur —.

Ueberkleid, n., τὸ ἐπανωφόρεμα, vêtement m. de dessus.

Ueberkleiden, s. Bekleiden.

Ueberklug, adj. φανταστικὸς, ὁποῦ φαντάζεται πῶς εἶναι πολλὰ γνωστικός, qui fait l'entendu, suffisant, présomptueux.

Ueberkochen, v. n. ξεχειλίζω, (λέγεται διὰ νερὸν ὁποῦ βράζει), s'enfuir (en bouillant).

Ueberkommen, v. a. λαμβάνω, recevoir.

Ueberkommen, v. n. ἀπερνῶ

(ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος εἰς τὸ ἄλλο), passer (à travers).

Ueberkunft, *f.*, τὸ πέρασμα, passage, *m.* arrivée (de l'autre côté).

Ueberláden, *v. a.* ἐπιφορτώνω, ὑπερφορτώνω, surcharger, charger trop.

Ueberladung, *f.*, ἡ ἐπιφόρτωσις, ὑπερφόρτωσις, surcharge, *f.*

Ueberlang, *adj.* παρὰ πολὺ μακρύς, trop long.

Uéberlangen, *v. n.* φθάνω μὲ τὸ χέρι εἰς τὸ πέραν μέρος, atteindre (de la main) audelà.

Uéberlassen, *v. a.* ἀφίνω τινὰ νὰ περάσῃ, laisser passer, laisser traverser.

Ueberlássen, *v. a.* ἀφίνω, παραιτῶ (εἴς τινά τι), céder, abandonner, laisser qc. à q.; sich —, παραδίδομαι (οἷον· εἰς χαράν, εἰς λύπην κτλ.), s'abandonner, se livrer (à la joie, à la douleur etc.).

Ueberlassung, *f.*, ἡ ἄφεσις, παραίτησις, cession, abandonnement, *m.*

Ueberlast, *f.*, τὸ παρὰ πολὺ φόρτωμα, surcharge, *f.*; (Beschwerde), τὸ βάρος, ἡ ἐνόχλησις, charge, importunité, *f.*

Ueberlásten, *v. a.* ὑπερφορτώνω, surcharger.

Ueberlástig, *adj.* βαρετός, ἐνοχλητικός, accablant, importun.

Uéberlaufen, *v. n.* ξεχειλίζω, déborder; ξεχύνομαι, regorger; zum Feinde ꝛc. —, φεύγω, ἀπερνῶ εἰς τὸν ἐχθρόν, déserter à l'ennemi.

Ueberlaúfen, *v. a.* σπρώχνω τινὰ κατὰ γῆς μὲ τὸ νὰ τρέξω κατεπάνω του, renverser q. à la course; (einen im Laufen), ὑπερβαίνω τινὰ εἰς τὸ τρέξιμον, τρέχω πλέον ἐμπρός, dévancer q. à la course; (μεταφ.) ἐνοχλῶ τινὰ μὲ τὸ νὰ πηγαίνω συχνὰ εἰς αὐτόν, importuner q., assiéger q.; (eine Schrift ꝛc.), ἐπιθεωρῶ ἕνα σύγγραμμα κτλ., parcourir (un écrit etc.); es überläuft mich ein Schauer, μὲ πιάνει ἀνατριχιασμός, il me prend un frisson; sich —, κουράζομαι, κόπτεται ἡ ἀναπνοή μου ἀπὸ τὸ πολὺ τρέξιμον, se fatiguer, perdre l'haleine en courant.

Ueberläufer, *m.*, ὁ φυγάς, φευγάτος, (ὁποῦ ἀπερνᾷ εἰς τὸν ἐχθρόν), transfuge, déserteur, *m.*

Ueberlaut, *adv.* μὲ πολλὰ μεγάλην φωνήν, à haute voix, hautement.

Ueberlében, *v. n.* ὑπερζῶ, survivre (à q.).

Uéberlegen, *v. a.* βάνω ἐπάνω (οἷον· ἕνα σκέπασμα, ἔμπλαστρον κτλ.), mettre dessus (ou travers), appliquer (un emplâtre etc.).

Ueberlégen, *v. a.* etwas mit Tüchern, σκεπάζω τι μὲ πανιὰ κτλ., couvrir qc. d'une toile etc.; (überdenken), συλλογίζομαι, στοχάζομαι, ἐξετάζω, peser, considérer, examiner.

Ueberlegen, *adj.* δυνατώτερος, ἰσχυρότερος, ἀνώτερος, ὑπερέχων, supérieur (en forces etc.).

Ueberlegenheit, *f.*, ἡ μεγαλητέρα δύναμις, ἡ ὑπεροχή, supériorité, *f.*

Ueberlegsam, *adj.* στοχαστικός, φρόνιμος, réfléchi, avisé.

Ueberlegsamkeit, *f.*, ἡ στόχασις, φρόνησις, φρονιμάδα, considération, prudence, *f.*

Ueberlegt, *adj.* ἐξεταγμένος, στοχαστικός, φρόνιμος, considéré, prudent.

Ueberlegung, *f.*, ἡ στόχασις, ὁ συλλογισμός, ἡ ἐξέταξις, φρόνησις, φρονιμάδα, considération, réflexion, délibération, *f.*

Ueberlésen, *v. a.* ἀναγινώσκω, διαβάζω βιαστικά, lire à la hâte, parcourir.

Ueberley, *fam.* s. Uebrig.

Ueberliefern, *v. a.* παραδίδω, délivrer, livrer.

Ueberlieferung, *f.*, ἡ παράδοσις, délivrance, livraison, *f.*; (aus alter Zeit), τὸ πατροπαράδοτον, tradition, *f.*

Ueberlisten, *v. a.* ἀπατῶ, γελῶ τινὰ μὲ πανουργίαν, duper, attraper (q.); Ueberlistung, *f.*, ἡ ἀπάτη, τὸ γέλασμα, supercherie, surprise, *f.*

Uebermáchen, *v. a.* στέλλω (οἷον· πρᾶγμα, ἄσπρα), remettre, envoyer.

Uebermacht, *f.*, ἡ ὑπερέχουσα δύναμις, μεγαλητέρα δύνα-

μις, supériorité, f. dessus, m., prépondérance, f.

Uebermächtig, adj. ὑπερέχων εἰς τὴν δύναμιν, δυνατώτερος, supérieur, plus fort.

Uebermachung, f., ἡ σιάλσις, τὸ σιάλσιμον, envoi, m., remise, f.

Uebermalen, v. a. ξαναζωγραφίζω, βάνω καινούριαν ζωγραφίαν ἐπάνω εἰς ἄλλην παλαιοτέραν, repeindre, retoucher.

Uebermannen, = bermeistern, v. a. πλακώνω, ὑπερνικῶ, accabler, vaincre (prop. et fig.).

Uebermaß, n., τὸ ὑπέρμετρον, ὑπερβολή, excès, m. extrémité, f.

Uebermäßig, adj. ὑπέρμετρος, ὑπερβολικός, démesuré, exorbitant, excessif, extrême.

Uebermenschlich, adj. ὑπερανθρώπινος, surhumain, plus qu'humain.

Uebermögen, v. a. νικῶ (τινὰ εἴς τι), l'emporter sur q., surpasser q.

Uebermorgen, adv. μεταύριον, (μεθαύριον), après-demain.

Uebermuth, m., ἡ ὑπερηφάνεια, ὑψηλοφροσύνη, insolence, arrogance, f., orgueil, m.

Uebermüthig, adj. ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, insolent, arrogant, orgueilleux.

Uebernächten, v. n. ἀπερνῶ τὴν νύκτα (εἰς ἕναν τόπον), νυκτερεύω, coucher, passer la nuit (en un lieu).

Uebernächtig, adj. ὁποῦ ἐστάθη μίαν νύκτα (οἷον· κρασὶ, πίβα); ce qui reste là la nuit; ὁποῦ ἐπέρασε τὴν νύκτα ἄϋπνος, qui a passé la nuit sans dormir.

Uebernahme, f., ἡ περιλαβή, réception; prise f. de possession.

Uebernatürlich, adj. ὑπερφύσικος, surnaturel.

Uebernehmen, v. a. einen Mantel —, βάνω ἕνα ἐπανωφόρεμα (ἕναν γιεπανιζέν), mettre son manteau, se couvrir d'un manteau.

Uebernehmen, v. a. πέρνω ἐπάνω μου (μίαν ὑπόθεσιν), περιλαμβάνω, ἐπιχειρίζομαι, prendre, recevoir; prendre possession (de qc.); se charger de —, prendre sur soi; entreprendre; sich —, im Arbeiten, δουλεύω παραπολύ, travailler trop, s'excéder de travail; (im Essen, Trinken), τρώγω, πίνω παραπολύ, se surcharger d'aliments, faire débauche.

Ueberpfeffern, v. a. βάνω παραπολὺ πιπέρι, poivrer trop.

Ueberraschen, v. a. ἔρχομαι ἀπροσδοκήτως, ἐκπλήττω, πλακώνω, surprendre.

Ueberraschung, f., ἡ πλάκωσις, surprise, f.; ἡ ἔκπληξις, fig. surprise, f. étonnement, m.

Ueberrechnen, v. a. λογαριάζω (βιαστικά), compter, supputer (à la hâte).

Ueberreden, v. n. πείθω, καταπείθω, persuader, faire croire.

Ueberredend, adj. καταπειστικός, persuasif.

Ueberredung, f., ἡ κατάπεισις, persuasion, f.

Ueberreichen, v. n. ἐκτείνομαι, (ἐκτείνομαι, ἐξαπλώνομαι (ἐπάνω ἀπό τι), atteindre, s'étendre par-dessus.

Ueberreichen, v. a. ἁπλώνω, παραδίδω, présenter, remettre, rendre.

Ueberreichung, f., ἡ παράδοσις, présentation, f.

Ueberreif, adj. παρὰ πολλὰ ὥριμος, trop mûr.

Ueberreiten, v. n. ἱππεύω (καβαλικεύω) πέραν, passer à cheval.

Ueberreiten, v. a. einen —, ῥίπτω τινὰ κατὰ γῆς ἱππεύοντας, ἀπερνῶ ἐπάνω ἀπό τινα μὲ τὸ ἄλογόν μου, renverser q. avec le cheval; ἱππεύω (καβαλικεύω) ὀγληγορότερα ἀπό τινα, devancer q. en allant à cheval; ein Pferd —, χαλνῶ ἕνα ἄλογον μὲ τὸ πολὺ τρέξιμον, outrer, harasser un cheval.

Ueberrennen, v. a. ῥίπτω τινὰ κατὰ γῆς τρέχωντας κατ' ἐπάνω του, renverser q. en courant; einen —, τρέχω ὀγληγορότερα ἀπό τινα, devancer q. à la course.

Ueberrest, m., τὸ ἐπίλοιπον, reste, restant, résidu, m.

Ueberrinnen, s. Ueberlaufen.

Ueberrock, m., τὸ ἐπανωφόρεμα, ἐπανωφόρι, surtout, m.; jupe f. de dessus.

Ueberrümpeln, *v. a.* πλακώνω, surprendre.
Ueberrumpelung, *f.*, ὁ πλακωμός, τὸ πλάκωμα, surprise, *f.*
Uebersä'en, *v. a.* διασπείρω, σκεπάζω μὲ σπόρον ῥιμμένον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, parsemer; mit Blumen ꝛc. —, σκεπάζω μὲ λουλούδια ῥιμμένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, parsemer de fleurs etc.
Uebersälzen, *v. a.* ἁλατίζω παραπολύ, saler trop.
Uebersatt, *adj.* πολλὰ χορτάτος, soûl; βαρεμένος, ennuyé, las (de qc.).
Uebersä'ttigen, *v. a.* χορτάζω παρὰ πολὺ, χορτάζω ἕως εἰς ἀναγοῦλαν, soûler.
Uebersatz, *m.*, κάθε πρᾶγμα βαλμένον εἰς ἄλλο τι, τὸ ἐπιθεμένον, ce que l'on met par-dessus une autre chose.
Ueberschätten, *v. a.* ἐπισκιάζω, couvrir d'ombre, ombrager.
Ueberschaúen, *v. a.* ἐπιθεωρῶ, jeter les yeux sur —.
Ueberscheinen, *v. a.* λάμπω περισσότερον, luire plus; — φέγγω, φωτίζω, éclairer, s. Bescheinen.
Ueberschicken, *v. a.* στέλλω, ἐπιστέλλω, envoyer, s. Uebersenden; -schickung, s. Uebersendung.
Uéberschießen, *v. a.* ῥίπτω (μὲ τουφέκι κτλ.) πέραν, tirer par-dessus, tirer trop haut; (für: überkochen), s. Ueberkochen.
Ueberschießen, *v. a.* einen —, ῥίπτω μακρύτερα ἀπὸ ἄλλον (μὲ τουφέκι κτλ.), tirer plus loin qu'un autre; *fig.* Geld —, μετρῶ, ξαναμετρῶ ἄσπρα, compter l'argent par jets.
Uéberschiffen, *v. n.* ἀπερνῶ, πηγαίνω πέραν, μὲ καράβι, traverser, passer par eau; *v. a.* ἀπερνῶ (πρᾶγμα κτλ.) μὲ καράβι, transporter par eau.
Ueberschiffen, *v. a.* ein Meer —, ἀπερνῶ, διέρχομαι (μίαν θάλασσαν) μὲ καράβι, traverser (une mer) en naviguant.
Ueberschlächtig, Oberschlächtig, *adj.* ein überschlächtiges Mühlrad, τροχὸς μύλου εἰς τὸν ὁποῖον πίπτει τὸ νερὸν ἀπ' ἐπάνω, roue *f.* à auge.
Ueberschlag, *m.*, τὸ ἀναδίπλωμα τῆς ἄκρας τοῦ φορέματος, collet, bord, *m.*; (von der Wage), ὁ γυρισμὸς τῆς ζυγαριᾶς εἰς τὸ ἕνα μέρος, trait, *m.*; (der Geistlichen), τὸ περιδέραιον τῶν παπάδων, rabat, *m.*; (Rechnung), λογαριασμὸς, calcul, *m.* supputation, *f.*
Uéberschlagen, *v. n.* γυρίζω εἰς τὸ ἕνα μέρος (ὡς ἡ ζυγαριά), trébucher; πίπτω ἀνάσκελα, tomber à la renverse; *v. a.* διπλώνω, retrousser, (s. Aufschlagen); βάνω ἐπάνω εἰς —, mettre sur —, appliquer, (s. Umschlagen).
Ueberschlägen, *v. n.* σκεπάζομαι (μὲ ὑγράδα, μὲ μούχλα), se moisir; (etwas warm werden), ζεσταίνομαι ὀλίγον (ὡς νερὸν ὁποῦ εἶναι πολὺ κρύον), s'attiédir; *v. a.* ein Kind —, δέρνω παραπολὺ ἕνα μικρὸν παιδί, battre trop (un enfant); (im Lesen), παρατρέχω, παραβλέπω διαβάζωντας, passer, omettre en lisant; (überrechnen), λογαριάζω (ὀλίγον μόνον, χωρὶς πολλὴν ἀκρίβειαν), calculer, supputer; sich —, κυβιστῶ, κουλουμουνταρίζω, (κάμνω τακλάδες), se renverser, culbuter.
Ueberschleichen, *v. a.* πλακώνω (τινὰ περιπατῶντας σιγά), surprendre q. (en marchant tout doucement); *fig.* (überlisten), ἀπατῶ, γελῶ μὲ πανουργίαν, duper, tromper.
Ueberschleyern, s. Verschleyern.
Ueberschmieren, *v. a.* ἀλείφω (ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη), enduire de toutes parts.
Uéberschnappen, *v. n.* πιάνομαι (λέγεται μάλιστα διὰ τὸ ἐλατήριον εἰς τὴν κλειδαριὰν ὅταν πιασθῇ ὥστε νὰ μὴν ἀνοίξῃ), sauter par-dessus en se débandant (comme le pêne d'une serrure); *fig.* (verrückt werden), τρελλαίνομαι, ἐβγαίνω ἀπὸ τὸν νοῦν μου, devenir fou.
Ueberschneyet, *adj.* σκεπασμένος ἀπὸ χιόνι, couvert de neige.
Ueberschreiben, *v. a.* ἐπιγράφω, βάνω ἐπιγραφὴν, ἐπανω-

γραφήν, mettre le dessus, l'adresse, le titre sur qc.
Uéberschreiten, v. n. ἀπερνῶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος (τοῦ λάκκου κτλ.), enjamber pardessus.
Ueberschréiten, v. a. ὑπερβαίνω, ἀπερνᾶ, outre-passer, franchir; (μεταφ.) παραβαίνω, transgresser, excéder.
Ueberschreitung, f., ἡ ὑπέρβασις, enjambement, m.; παράβασις, transgression, f.
Ueberschreyen, v. a. einen, φωνάζω περισσότερον ἀπὸ ἄλλον, crier plus fort qu'un autre; sich —, φωνάζω παραπολύ, s'égosiller.
Ueberschrift, f., ἡ ἐπιγραφὴ, épigraphe (d'une porte etc.); (eines Kapitels ꝛc.), ἐπιγραφὴ κεφαλαίου κτλ.), rubrique, f.; (einer Büchse ꝛc.), ἐπιγραφὴ εἰς ἕνα κουτὶ κτλ., écriteau, m. étiquette (d'une boîte); (eines Briefes), ἐπανωγραφὴ, ἐπιγραφὴ (εἰς μίαν γραφήν), adresse, f., dessus m. d'une lettre.
Ueberschuh, m., ἐξωπάπουτζον, γαλέντζα, claque, galoche, f.
Ueberschuß, m., τὸ περιπλέον, ὑπέρπλεον, surplus, excédant, m.
Uéberschütten, v. a. μεταχύνω, χύνω εἰς ἄλλο ἀγγεῖον, verser dans un autre vaisseau.
Ueberschü'tten, v. a. περιχέω, χύνω ἐπάνω εἰς —, verser sur —, repandre sur —; (μετάφ.) ἐπισωρεύω, combler.
Ueberschwángerung, f., ἐπισύλληψις, superfétation, f.
Uéberschwanken, v. n. κουνοῦμαι εἰς τὸ ἕνα μέρος, trébucher.
Ueberschwánklich, adj. ὑπέρμετρος, ἄπειρος, surabondant, immense.
Ueberschwémmen, v. a. σκεπάζω ἀπὸ πλημμύραν, inonder, submerger.
Ueberschwemmung, f., ἡ πλημμύρα, inondation, submersion, f.
Uéberschwimmen, v. n. ἀπερνῶ κολυμβῶντας, passer à la nage.
Uébersegeln, v. n. ἀπερνῶ μὲ καράβι, passer (dans un vaisseau à la voile).
Ueberségeln, v. a. κάμνω πανιὰ, τρέχω περισσότερον ἀπὸ ἄλλο καράβι, dévancer, dépasser q. en naviguant; καταποντίζω τρέχωντας κατ' ἐπάνω, couler (un vaisseau) à fond en le choquant.
Ueberséhen, v. a. ἐπιθεωρῶ, voir, regarder, parcourir des yeux; (versehen), παραβλέπω, omettre, ne pas voir, ne pas prendre garde à qc.; einem einen Fehler —, συγχωρῶ τινος ἕνα σφάλμα, conniver à une faute de qc., lui passer, pardonner une faute; einen —, (μεταφ.) ὑπερβαίνω τινὰ (εἰς ἐπιστήμην, τέχνην), surpasser q. (dans une science, dans un art); er kann den Verlust noch —, αὐτὸς ἠμπορεῖ ἀκόμη νὰ ἀλησμονήσῃ αὐτὴν τὴν ζημίαν, il peut encore oublier cette perte.
Uebersénden, v. a. στέλλω, ἐπιστέλλω, envoyer.
Uebersendung, f., ἡ στάλσις, τὸ στάλσιμον, envoi, m.
Uébersetzen, v. a. ἀπερνῶ εἰς τὸ πέραν μέρος, passer, traverser; v. a. ἀπερνῶ (τινὰ ἀπὸ ἕνα ποταμόν) faire passer q., transporter; πηδῶ ἐπάνω ἀπὸ λάκκον κτλ., franchir (d'un saut).
Uebersétzen, v. a. μεταφράζω, μεταγλωττίζω, traduire; einen im Handel —, ζητῶ παραπολὺ (εἰς πραγμάτειαν), surfaire q.; ein Haus —, βάνω ἄλλο ἕνα πάτωμα εἰς ἕνα σπίτι, mettre encore une étage à une maison.
Uebersetzer, m., ὁ μεταφράστης, traducteur, m.
Uebersétzung, f., ἡ μετάφρασις, traduction, f.
Uébersetzung, f., τὸ πέρασμα, trajet, m.
Uebersicht, f., ἡ ἐπιθεωρία, coup d'oeil, aperçu, m., s. auch Aufsicht.
Uebersichtig, adj. κοντόφθαλμος (ὁποῦ στραβώνει τὰ ὀμμάτια πρὸς τὰ ἐπάνω), qui a la vue trop courte, qui ne voit qu'en tournant la pupille en haut; =bersichtigkeit, f., ἡ (τοιαύτη) κοντοφθαλμία, trop grande myopie, f.

Uébersieden, *v. n.* ξεχειλίζω (ὡς νερὸν ὁποῦ βράζει), s'enfuir en bouillant.
Uebersíeden, *v. n.* βράζω (ὀλιγον μόνον), faire bouillir (un peu seulement); βράζω παραπολύ, cuire trop.
Uebersilbern, *v. a.* ἀσημάνω, argenter; couvrir d'argent.
Uebersinnlich, *adj.* ὑπερβαίνων τὰς αἰσθήσεις, μεταφυσικός, transcendant.
Uebersinnen, f. Ueberdenken.
Uebersómmern, *v. n.* ἀπερνῶ τὸ καλοκαίρι (εἰς ἕνα τόπον), passer l'été en quelque lieu.
Uéberspannen, *v. a.* ἐκτείνω, τεντώνω (ἕνα πανὶ κτλ. ἐπάνω εἴς τι), étendre (une toile etc.) sur qc.
Uebersпánnen, *v. a.* ἐκτείνω, τεντώνω παραπολύ, tendre, bander trop; seine Forderungen —, ζητῶ παραπολύ, demander trop, faire des demandes outrées.
Ueberspannt, *adj.* ἐκτεταμένος παραπολύ, trop tendu; (μεταφ.) ὑπερβολικός, ὑπέρμετρος, outré; ein überspannter Mensch, φανταστικὸς ἄνθρωπος, ὁποῦ ἔχει παράξεναις ἰδέαις, esprit guindé, homme *m.* d'une fantaisie exaltée.
Ueberspannung, *f.*, ἡ παραπολλὴ ἔκτασις, trop grande tension, *f.*; τὸ ὑπερβολικὸν, ὑπέρμετρον, tout ce qui est outré; ὑπερβολικὴ φαντασία, fantaisie *f.* exaltée.
Ueberspinnen, *v. a.* σκεπάζω, περιτυλίγω γνέθωντας, couvrir de fil de filure.
Uéberspringen, *v. n.* πηδῶ εἰς τὸ πέραν μέρος, sauter pardessus, franchir.
Ueberspríngen, *v. a.* ἀπερνῶ πηδῶντας, ὑπερπηδῶ, franchir (d'un saint); (μεταφ.) παρατρέχω, παραβλέπω, ἀφίνω, *fig.* sauter, omettre.
Ueberstéchen, *v. a.* eine Karte —, πέρνω ἕνα χαρτὶ μὲ ἕνα ἄλλο μεγαλήτερον, (εἰς το παιγνίδι), surcouper (au jeu de cartes).
Ueberstéhen, *v. a.* ὑποφέρω, essuyer, endurer, supporter; das haben wir überstanden, ἐγλυτώσαμεν ἀπὸ αὐτό, nous voilà quitte de cette chose.
Uébersteigen, *v. a.* ἀναβαίνω ἐπάνω ἀπό τι, ἀπερνῶ ἀναβαίνωντας, monter pardessus.
Uebersteígen, *a. a.* ὑπερβαίνω, surmonter, passer; (μεταφ.). νικῶ, ὑπερβαίνω, ὑπερνικῶ, surmonter, vaincre; das übersteigt meine Kräfte, αὐτὸ ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις μου, αἱ δυνάμεις μου δὲν φθάνουν εἰς αὐτό, cela surpasse mes forces.
Ueberstimmen, *v. a.* νικῶ μὲ τὰς ψήφους, ἔχω περισσοτέρας ψήφους, l'emporter à la pluralité des voix; ein Instrument —, τεριάζω ἕνα μουσικὸν ὄργανον εἰς τόνον παραπολλὰ ψιλόν, monter un instrument trop haut.
Ueberstráhlen, *v. a.* ἀκτινοβολῶ, φωτίζω ἀκτινοβολῶντας, répandre ses rayons sur —; ἀκτινοβολῶ περισσότερον, surpasser en éclat.
Ueberstreichen, *v. a.* ἀλείφω (ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη), enduire, frotter (de qc.).
Ueberstreuen, *v. a.* σκεπάζω, ῥίπτωντας ἐπάνω (ἄμμον, φύλλα, λουλούδια κτλ.), parsemer, jeter ou répandre sur —; mit Blumen —, ῥίπτω λουλούδια (εἴς τι), joncher de fleurs.
Ueberstricken, *v. a.* σκεπάζω μὲ πλέξιμον, couvrir, garnir de tricotage.
Uéberströmen, *v. n.* ξεχειλίζω, ξεχύνομαι, πλημμυρῶ, déborder, se déborder; (μεταφ.) ὑπερπερισσεύω, surabonder.
Ueberstrómen, *v. a.* σκεπάζω (κυρίως ἀπὸ πλημμύραν), inonder.
Ueberströmung, *f.*, τὸ ξεχείλισμα, πλημμύρισμα, débordement, *m.*, inondation, *f.*
Ueberstudieren, sich, *v. r. fam.* σπουδάζω παραπολύ, χαλνῶμαι ἀπὸ τὴν πολλὴν σπουδήν, étudier trop.
Uéberstülpen, *v. a.* βάνω ἕνα σκέπασμα ἐπάνω εἴς τι, mettre qc. (un couvercle etc.) sur —.
Ueberstúlpen, *v. a.* γυρίζω, ἀναποδογυρίζω (οἷον· ἕνα τζουράπι), retrousser (p. e. un bas).
Uéberstürzen, *v. a.* βάνω ἕνα σκέπασμα ἐπάνω εἴς τι

(βιαστικά), mettre un couvercle sur qc.
Ueberstü'rzen, sich, v. n. ἀναποδογυρίζομαι, κυβιστῶ, culbuter, tomber à la renverse.
Uebertäuben, v. a. ζαλίζω φωνάζωντας πολύ, assourdir (à force de crier).
Uebertheuern, v. n. ζητᾶ παραπολὺ, πέρνω πολὺ (εἰς ποίλησιν), surfaire.
Ueberto'lpeln, v. a. ἀπατῶ, γελῶ (μάλιστα ἕναν ἁπλὸν), duper, déniaiser.
Uebertrag, m., μεταγραφή, transport, m.
Uébertragen, v. a. μεταγραφω, ἀπερνῶ εἰς κατάστιχον, εἰς λογαριασμὸν, transporter (un compte etc.) d'un livre dans un autre; (übersetzen), traduire.
Uebertrágen, v. n. einem etwas, παραγγέλλω (εἰς) τινά τι, commettre qc. à q.; charger q. de qc.; μεταφέρω, παραδίδω, παραιτῶ τι εἰς τινα, transmettre, transférer, céder qc. à q.; einen —, πληρώνω διά τινα (εἰς τὸ γεῦμα, εἰς τὸ δεῖπνον κτλ.), defrayer q.
Uebertreffen, v. a. ὑπερβαίνω, ὑπερέχω, surpasser, l'emporter sur —.
Uébertreiben, v. n. διώχνω εἰς τὸ πέραν μέρος, chasser par-dessus, faire aller à travers.
Uebertreiben, v. n. ein Pferd ꝛc. —, βιάζω ἕνα ἄλογον νὰ τρέχῃ παραπολὺ, χαλνῶ τὸ ἄλογον μὲ τὸ πολὺ τρέξιμον, forcer un cheval; etwas —, κάμνω ὑπέρμετρον, κάμνω ὑπερβολὴν, κάμνω περισσότερον ἀπὸ τὸ πρέπον, outrer, exagérer; das Lob —, ὑπερεπαινῶ, ἐπαινῶ παραπολὺ, louer trop.
Uebertreibung, f., τὸ ὑπέρμετρον, ἡ ὑπερβολή, exagération, f.
Uébertreten, v. n. βάνω τὸ ποδάρι πέραν, mettre le pied au-delà; ξεχειλίζω, ξεχύνομαι, πλημμυρῶ, déborder, se déborder; zu einer andern Religion —, ἀλλάζω τὴν πίστιν μου, μεταβαίνω εἰς ἄλλην θρησκείαν, changer de religion; zu jemandes Parthey —, μεταβαίνω εἰς τὸ μέρος τινός, se ranger du parti de q.; v. a. die Schuhe —, στραβοπατῶ τὰ παπούτζια, éculer les souliers.
Uebertréten, v. a. παραβαίνω, transgresser, violer (la loi etc.); =treter, m., ὁ παραβάτης, transgresseur, m.; =tretung, f., ἡ παράβασις, transgression, f.
Uebertrieben, adj. ὑπέρμετρος, ὑπερβολικός, excessif, outré, exagéré.
Uebertritt, m., ἡ ἀλλαγὴ τῆς πίστεως, μετάβασις εἰς ἄλλην θρησκείαν, changement m. de religion.
Uebertü'nchen, v. a. ἀλείφω μὲ ἀσβέστην, enduire de lait de chaux, crépir.
Uebervölkert, adj. ὁποῦ ἔχει παραπολὺ πλῆθος κατοίκων, trop peuplé.
Uebervoll, adj. ὑπεργεμάτος, trop rempli.
Uebervórtheilen, v. a. ἀπατῶ, γελῶ, duper, tromper; =theilung, f., ἡ ἀπάτη, ὁ δόλος, fraude, lésion, f.
Ueberwáchsen, v. a. σκεπάζομαι ἀπὸ χορτὰ, ἀπὸ φυτά, se couvrir d'herbe, de verdure; γίνομαι μεγαλήτερος ἀπὸ ἄλλον τινά, croître, grandir plus qu'un autre.
Ueberwä'ltigen, v. a. νικῶ, ὑποτάσσω, καταδαμάζω, ὑποδουλώνω, vaincre, subjuguer, assujetir; =wältigung, f., ἡ καταδάμασις, ὑποδούλωσις, assujetissement, m.
Ueberweisen, v. a. ἐλέγχω, ἀποδείχνω τινὰ ὅτι εἶναι πταίστης, convaincre q. (d'un crime); =weisung, f., ὁ ἔλεγχος τοῦ πταίσματος, conviction, f.
Ueberweißen, v. a. σκεπάζω ἀσπρίζωντας μὲ ἀσβέστην, blanchir.
Ueberwendlings nähen, v. a. ἐπανωῤῥάπτω, surjeter; —Naht, f., ἐπανωῤῥαφή, surjet, m.
Uéberwerfen, v. a. ῥίπτω ἐπάνω εἰς... (οἷον· ἕναν γιεπαντζὲν εἰς τοὺς ὤμους), jeter sur —, mettre à la hâte (p. e. un manteau etc.).
Ueberwérfen, sich, v. r. μαλώνω, ἔχω διαφορὰν, ἐχθρεύομαι, se brouiller.

Ueberwichtig, *adj.* ὁπου ζυγιάζει περισσότερον, trébuchant.

Ueberwiegen, *v. a.* ὑπερβαίνω εἰς τὸ βάρος, ζυγιάζω περισσότερον, peser plus que —; ἀξίζω περισσότερον (οἷον· ἕνα αἴτιον), prevaloir.

Ueberwiegend, *adj.* ἀξιολογώτερος, ὑπερισχύων, prépondérant.

Ueberwinden, *v. a*, νικῶ, vaincre; (μεταφ.) ὑπερβαίνω, νικῶ, surmonter; sich —, (μεταφ.) ἀποφασίζω μὲ δυσκολίαν, βιάζομαι, se vaincre soi-même, prendre sur soi.

Ueberwinder, *m.*, ὁ νικητής, vainqueur, *m.*

Ueberwindlich, *adj.* νικητός, qu'on peut vaincre; surmontable.

Ueberwindung, *f.*, η νίκη, action *f.* de vaincre; βιαστικὴ ἀπόφασις, violence qu'on se fait en qc.

Ueberwintern, *v. n.* απερνῶ τὸν χειμῶνα, ξεχειμωνιάζω, hiverner; *v. a.* διατηρῶ, φυλάγω εἰς τὸν χειμῶνα, entretenir pendant l'hiver.

Ueberzählen, *v. a.* ἀριθμῶ, μετρῶ, compter; recompter.

Ueberzählig, *adj.* περιττὸς, περισσότερος ἀπὸ τὸν διωρισμένον ἀριθμόν, surnuméraire.

Ueberzahn, *m.*, παραδόντι, surdent, *f.*

Ueberzéugen, *v. a.* πληροφορῶ, καταπείθω, convaincre, persuader.

Ueberzeugung, *f.*, ἡ πληροφορία, κατάπεισις, conviction, persuasion.

Ueberziehen, *v. a.* einen Ueberrock ꝛc. βάνω ἕνα ἐπαναφόρεμα (ἐπάνω εἰς τὰ ἄλλα φορέματα), mettre un surtout sur —.

Ueberzíehen, *v. a.* σκεπάζω, περιτυλίγω, (οἷον· τὸ πάπλωμα μὲ ἄλλο περιτύλιγμα), couvrir, garnir (d'une taie etc.); mit Zucker —, ζαχαρώνω, confire au sucre enduire de sucre; ein Land mit Krieg —, κάμνω πόλεμον, πηγαίνω μὲ στράτευμα εἰς ἕνα τόπον, porter la guerre dans un pays; der Himmel überzieht sich, ὁ οὐρανὸς συννεφιάζεται, le ciel se couvre.

Ueberzinnen, *v. a.* ἀλείφω (ἕνα ἀγγεῖον) μὲ καλάϊ, γανώνω, étamer; =zinnung, *f.*, τὸ γάνωμα, étamage, *m.*

Ueberzückern, *f.*, *a. a.* ζαχαρώνω, sucrer.

Ueberzug, *m.*, (von Betten, Stühlen ꝛc.), περιτύλιγμα (τοῦ προσκεφάλου, τοῦ σκαμνιοῦ κτλ.), couverture, dessus, *m.*, taie (d'un lit), *f.*, fourreau (d'une chaise), *m.*; (von Zucker ꝛc.), τὸ ζαχάρωμα, enduit (de sucre etc.), *m.*

Ueberzwerch, *adv.* πλαγίως, de travers, de biais.

Ueblich, *adj.* συνηθισμένος, ἔθιμος, usité, en usage, usuel.

Uebrig, *adj.* ἐπίλοιπος, restant, ce qui reste; — seyn, — bleiben, *v. n.* εἶμαι ἐπίλοιπος, ἀπομένω, rester, être de reste; — behalten, — haben, ἔχω ἐπίλοιπον, avoir de reste; — lassen, ἀφίνω ἐπίλοιπον, laisser de reste.

Uebrigens, *adv.* τὸ ἐπίλοιπον, ὡς τόσον, au reste, du reste.

Uebung, *f.*, ἡ γύμνασις, exercice, *m.*; πεῖρα, ἐμπειρία, pratique, routine, *f.*

Ufer, *n.*, ἡ ἄκρα (ποταμοῦ, θαλάσσης), τὸ περιγιάλι, bord, rivage, *m.*, rive, *f.*

Uferaas, *n.*, τὸ ἐφήμερον, (ζωΰφιόν τι ὁποῦ ζῇ μόνον μίαν ἡμέραν), mouche *f.* ephémère.

Uferbewohner, *m.*, παραποτάμιος, riverain, *m.*

Uferschwalbe, *f.*, χελιδόνι ὁποῦ κάμνει τὴν φωλεὰν εἰς τὰ περιγιάλια, hirondelle *f.* de rivage.

Uhr, *f.*, τὸ ὡρολόγιον, ἡ ὥρα, horloge; montre, *f.*; wie viel Uhr ist? τί ὥρα εἶναι, quelle heure est-il? es ist ein, zwei Uhr ꝛc., εἶναι ἡ μία, ἡ δύο κτλ., il est une heure, deux heures etc.

Uhrband, *n.*, ἡ κορδέλλα (τὸ γαϊτάνι) τοῦ ὡρολογιοῦ, cordon *m.* de montre.

Uhrglas, *n.*, γυαλὶ τῆς ὥρας, cristal *m.* de montre.

Uhrkette, *f.*, ἡ ἀλυσίδα τοῦ ὡρολογιοῦ, chaînette *f.* de montre.

Uhrmacher, *m.*, ὁ ὡρολογάς,

horloger, *m.*; -macherkunst, *f.*, ἡ τέχνη τοῦ ὡρολογᾶ, horlogerie, *f.*
Uhrschlüssel, *m.*, κλειδὶ τῆς ὥρας, clef *f.* de montre.
Uhrtasche, *f.*, ἡ τζέπη διὰ τὸ ὡρολόγιον, bourson, *m.*
Uhrwerk, *n.*, οἱ τροχοὶ εἰς τὸ ὡρολόγιον, horloge, *f.*
Uhrzeiger, *m.*, ἡ βελόνη (ὁ δείκτης) τοῦ ὡρολογιοῦ, aiguille, *f.*
Uhu, *m.*, ὁ μποῦφος, ἡ μεγάλη κουκουβάγια, grand-duc, hibou, *m.*
Ukas, *m.*, (Ukase, *f.*), προσταγὴ τοῦ αὐτοκράτωρος τῆς Ῥωσσίας, ukase, *m.*
Ulme, *f.*, ἡ πτελέα, (φτελια, δένδρον), orme, *m.*
Ultramarin, *n.*, εἶδος χρώματος γαλαζίου, outremer (couleur), *m.*
Um, *prp.* περὶ, τριγύρω, τριγύρου, autour de; εἰς, πρὸς, vers, sur, à; διά, pour; um — willen, διὰ τὴν ἀγάπην, (διὰ τὸ χατῆρι), pour l'amour de —, pour.
Um — zu, *conj.* διὰ νά, pour, afin de —.
Úmackern, *v. a.* ἀλετρεύω, ἀροτρεύω, labourer; défricher.
Úmändern, *v. a.* ἀλλάζω, μεταβάλλω, changer, refaire; -änderung, *f.*, ἡ ἀλλαγὴ, μεταβολή, changement, *m.*
Úmarbeiten, *v. a.* die Erde —, δουλεύω τὴν γῆν, γεωργῶ, remuer la terre, labourer; eine Sache —, ξανακάμνω, μεταβάλλω, διορθώνω, refaire, refondre, remanier; -arbeitung, *f.*, το γεώργημα, labourage, *m.*; ἡ μεταβολὴ, διόρθωσις, remaniement, *m.*
Umármen, *v. a.* ἀγκαλιάζω, ἐναγκαλίζομαι, embrasser, accoler.
Umarmung, *f.*, ἀγκαλιασμα, ἀγκάλισμα, embrassement, *m.*
Úmbehalten, *v. a.* δὲν ἐβγάζω (οἷον· τὴν ποδιὰν, τὸν γιεπαντζὲν, τὸ λαιμομάνδυλον), retenir, garder (*p. e.* un tablier, un manteau, une cravate).
Úmbiegen, *v. a.* λυγίζω, ἀγκιστρώνω, recourber.
Úmbilden, *v. a.* μετασχηματίζω, μεταβάλλω, réformer, changer; -bildung, *f.*, ὁ μετασχηματισμὸς, ἡ μεταβολή, réforme, transformation, *f.*
Úmbinden, *v. a.* δένω τριγύρω, βάνω (οἷον· μίαν ποδιὰν, ἕνα λαιμομάνδυλον), lier autour; mettre (un tablier, une cravate).
Úmblasen, *v. a.* ἀναποδογυρίζω, ῥίπτω κάτω φυσσῶντας, renverser de son souffle.
Úmblättern, *v. a.* γυρίζω ἕνα φύλλον (εἰς τὸ βιβλίον), tourner une feuille.
Umbra, Umbererde, *f.*, ἡ ὄμβρα, χῶμα τι ὁποῦ μεταχειρίζονται οἱ ζωγράφοι, ombre, *f.*
Úmbrechen, *v. a.* τζακίζω μὲ τὸ νὰ λυγίσω, rompre à force de plier; einen Acker —, γεωργῶ, καλλιεργῶ ἕνα χωράφι ἀκαλλιέργητον, défricher; (anders brechen oder falten), ξαναδιπλώνω, διπλώνω ἀλλέως ἢ ἐκ δευτέρου, plier autrement; (in der Druckerey), ἀλλέως διατάσσω τὰς ἀράδας ἢ τὰς σελίδας, (impr.) remanier.
Úmbringen, *v. a.* φονεύω, σκοτώνω, tuer, faire mourir.
Úmburzeln, *v. n.* ἀναποδογυρίζομαι, πίπτω ἀνάσκελα, faire la culbute, tomber à la renverse.
Úmdecken, *v. a.* σκεπάζω ἐκ δευτέρου, ξανασκεπάζω, couvrir autrement (un toit).
Úmdrehen, *v. a.* γυρίζω, περιστρέφω, tourner, faire tourner.
Umdrehung, *f.*, τὸ γύρισμα, ἡ περιστροφὴ, tournoiement, *m.*; — um die Achse, περιφορὰ, κίνησις περὶ τὸν ἄξωνα, rotation, *f.*
Úmdrucken, *v. a.* ξανατυπώνω, imprimer autrement.
Úmfahren, *v. a.* ῥίπτω κατὰ γῆς κτυπῶντας μὲ τὸ ἁμάξι, renverser avec une voiture. *v. n.* κάμνω γύρον (ἢ μεγαλήτερον δρόμον) μὲ τὸ ἁμάξι, ἢ μὲ καράβι, faire un détour.
Umfáhren, *v. a.* πηγαίνω τριγύρω μὲ ἁμάξι ἢ μὲ καράβι, faire le tour de —.
Umfall, *m.*, τὸ πέσιμον, ἀναποδογύρισμα, chute, *f.*
Úmfallen, *v. n.* πίπτω κατα γῆς, ἀναποδογυρίζομαι, tomber par terre; *fig.* (vom Viehe), ψοφῶ, mourir (se dit des bestiaux).
Umfang, *m.*, ἡ περιφέρεια,

περιοχή, circuit, tour, *m.*, enceinte, circonférence, *f.*; *ἔκτασις τόπου*, étendue, *f.*

Umfángen, *v. a.* *ἀγκαλιάζω*, embrasser; *περιτριγυρίζω*, *περικυκλώνω*, environner.

Úmfärben, *v. a.* *ξαναβάφω*, reteindre, biser.

Úmfassen, *v. a.* einen Edelstein —, *δένω ἀλλέως ἢ ἐκ δευτέρου ἕνα πολύτιμον λίθον*, sertir ou enchâsser de nouveau (une pierre précieuse).

Umfássen, *v. a.* *ἀγκαλιάζω*, embrasser; (enthalten, begreifen), *περιέχω*, *fig.* embrasser, contenir.

Umflättern, *v. a.* *πετῶ τριγύρω*, voltiger, voleter autour de —.

Umfléchten, *v. a.* *περιτυλίγω*, *περιπλέκω*, entrelacer tout autour.

Umfliegen, *v. a.* *πετῶ τριγύρω*, voler autour de —.

Umflíeßen, *v. a.* *περικυκλώνω ῥέωντας*, *τρέχω τριγύρω*, couler autour de —.

Úmformen, *v. a.* *μετασχηματίζω*, transformer.

Úmfrage, *f.*, *ἐρώτησις ὁποῦ γίνεται εἰς περισσοὺς κατὰ τὴν ἀράδαν*, demande *f.* faite à la ronde.

Úmfüllen, *v. a.* *χύνω εἰς ἄλλο ἀγγεῖον*, *μεταχύνω*, transvaser.

Umgang, *m.*, (von Geistlichen, ein Aufzug), *ἡ λιτανεία*, procession, *f.*; *ἡ συναναστροφή*, conversation, *f.*, commerce, *m.*

Umgänglich, *adj.* *ὁποῦ ἀγαπᾷ τὴν συναναστροφήν*, qui aime la conversation; *εὐπροσήγορος*, traitable, sociable.

Umgänglichkeit, *f.*, *ἡ ἀγάπη τῆς συναναστροφῆς*, amour *m.* de la conversacion; *εὐπροσηγορία*, sociabilité, *f.*

Úmgeben, *v. a.* einem einen Mantel ꝛc. —, *δίδω τινὸς τὸν γιεπαντζὲν νὰ τὸν βάλῃ*, *περιβάλλω*, mettre à q. un manteau etc.; (anders geben), *δίδω ἀλλέως*, *δίδω ἐκ δευτέρου* (*τὰ χαρτιά*), donner autrement (les cartes).

Umgében, *v. a.* *περιτριγυρίζω*, *περικυκλώνω*, environner, entourer, cerner.

Umgebung, *f.*, Umgebungen, *pl.*, *τὰ πέριξ*, *τὰ περίχωρα*, les environs, *m. pl.*

Úmgehen, *v. n.* *πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ*, aller çà et là; (einen Umgang halten), *κάμνω λιτανείαν*, *πηγαίνω εἰς παράταξιν*, aller en procession; (sich umdrehen), *γυρίζω*, *περιστρέφομαι*, tourner, tournoyer; (einen Umweg machen), *κάμνω γύρον*, *πηγαίνω μεγαλήτερον δρόμον*, faire un détour; mit einem —, *συναναστρέφομαι*, *ἔχω συναναστροφὴν μέ τινα*, converser avec q.; wohl, übel mit einem —, *πολιτεύομαι μέ τινα*, *φέρνομαι πρὸς τινα καλὰ ἢ ἀχαμνά*, traiter q. bien ou mal; mit etwas —, *καταγίνομαι εἴς τι*, s'occuper à qc.; *ἔχω σκοπὸν νὰ κάμω τι*, avoir dessein de —, méditer, machiner qc.; es geht um, (spukt), *περιφέρονται φαντάσματα*, il y revient des esprits.

Umgéhen, *v. a.* *πηγαίνω τριγύρω* (*ἑνὸς τόπου*), faire le tour de —, aller autour de —; (vermeiden), *ἀποφεύγω*, éviter.

Úmgießen, *v. a.* *χύνω εἰς ἄλλο ἀγγεῖον*, *μεταχύνω*, transvaser; (anders gießen), *ξαναχύνω*, *χύνω ἀλλέως* (*οἷον· μίαν καμπάναν κτλ.*), refondre.

Umgíeßen, *v. a.* *περιχύνω*, *χύνω τριγύρω*, verser à l'entour.

Umglä'nzen, *v. a.* *περιλάμπω*, environner d'éclat.

Úmgraben, *v. a.* *ξανασκάπτω*, fouir, remuer.

Umgráben, *v. a.* *σκάπτω τριγύρω*, bêcher, fouiller (la terre) autour de —; einen Baum —, *σκαλίζω ἕνα δένδρον εἰς τὴν ῥίζαν*, déchausser un arbre.

Umgrä'nzen, *v. a.* *περιορίζω*, *περικλείω* (*μὲ τὰ σύνορα*), borner, circonscrire.

Úmgürten, *v. a.* den Degen —, *περιζώνω*, *ζώνω τὸ σπαθί*), ceindre l'épée.

Umgü'rten, *v. a.* *περιζώνω*, *ζώνω*, *βάνω ζωνάρι*, ceindre (de qc.); sich —, *v. r.* *περιζώνομαι*, mettre une ceinture, se ceindre de —.

Úmhaben, *v. a.* *ἔχω τριγύρω* (*οἷον· ἕνα γιεπαντζὲν κτλ.*),

avoir autour de soi (un manteau etc.).

Umhacken, v. a. κόπτω, ῥίπτω κατὰ γῆς κόπτωντας, abattre (à coups de hache etc.).

Umhácken, v. a. einen Baum σκάπτω, σκαλίζω τὸ χῶμα τριγύρω ἑνὸς δένδρου, bêcher la terre autour d'un arbre.

Umhálsen, v. a. ἀγκαλιάζω (ἀπὸ τὸν λαιμόν), accoler.

Umhang, m., κάλυμμα, παραπέτασμα, voile; rideau, m.

Úmhängen, v. a. einen Mantel 2c., βάνω (τριγύρω) ἕνα γιεπαντζὲν κτλ., mettre (autour de soi) un manteau etc.; (anders hängen), κρεμῶ ἀλλέως, pendre autrement.

Umhä'ngen, v. a. σκεπάζω, περιτριγυρίζω μὲ πανιὰ κρεμασμένα, couvrir, entourer des toiles suspendues.

Úmhauen, v. a. einen Baum, κόπτω ἕνα δένδρον, abattre un arbre.

Umher, adv. ὁλόγυρα, τριγύρω, τριγύρου, autour, tout autour, à l'entour; ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, çà et là; =gehen, v. a. πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, περιφέρομαι, aller ça et là; (s. Herum); =sehen, v. n. βλέπω, κυτάζω τριγύρω μου, κυτάζω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, regarder à l'entour, jeter les yeux çà et là.

Umhin, nicht umhin können, δὲν ἠμπορῶ ἄλλο νὰ κάμω παρὰ, εἶμαι βιασμένος να —, ne pouvoir s'empêcher de —.

Umhü'llen, v. a. περιτυλίγω, σκεπάζω, envelopper; =hüllung, f., τὸ περιτύλιγμα, σκέπασμα, enveloppement, m.

Umhü'pfen, v. a. πηδῶ τριγύρω, sauter autour de —.

Umkehr, f., ὁ γυρισμὸς, ἡ ἐπιστροφή, tour, m.

Úmkehren, v. a. γυρίζω, ἀναποδογυρίζω, tourner, retourner, renverser; γυρίζω τι ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, tourner qc. de l'autre côté; einen —, (μεταφ.) μεταβάλλω τὴν γνώμην, τὸν νοῦν τινος, faire changer q. d'opinion, de dessein; (verkehren, zerrütten), ἀναποδογυρίζω, ἀνακατώνω, συγχίζω, bouleverser, tourner sens dessus dessous. v. n. γυρίζω ὀπίσω, ἐπιστρέφομαι, retourner, s'en retourner.

Umkehrung, f., τὸ ἀναποδογύρισμα, ἡ σύγχισις, bouleversement, renversement, m.; ἡ ἐπιστροφή, conversion, f.; (γραμμ.) ἀναστροφή, (gramm.) inversion, f.

Úmkippen, v. a. ἀναποδογυρίζω (ἕνα σκαμνί, μίαν τράπεζαν), faire perdre l'équilibre; renverser. v. n. ἀναποδογυρίζομαι, perdre l'équilibre, faire la bascule.

Umkláftern, v. a. πιάνω τριγύρω μὲ τὰς ἀγκάλας, embrasser avec ses deux bras.

Umklämmern, v. a. πιάνω σφικτὰ μὲ τὰς ἀγκάλας, embrasser étroitement avec ses bras, avec ses serres etc.

Úmkleiden, sich, v. a. ἀλλάζω τὰ φορέματα, βάνω ἄλλα φορέματα, changer d'habits.

Umkleiben, v. a. σκεπάζω μὲ φορέματα ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, revêtir de tous côtés.

Úmkommen, v. a. ἀφανίζομαι, χαλνῶμαι, χάνω τὴν ζωήν, périr, dépérir, se gâter.

Úmkrämpen, v. a. διπλώνω τὰ πτερὰ τοῦ καπέλου, διπλώνω ἀλλέως, retrousser; recourber.

Umkrä'nzen, v. a. περικυκλώνω μὲ στεφάνια, στεφανώνω μὲ λουλούδια κτλ., couronner, ceindre de (fleurs etc.) —.

Umkreis, m., ἡ περιφέρεια (κυρίως τοῦ κύκλου), circuit, tour, m., circonférence, enceinte, f.

Umkreisen, v. a. κινοῦμαι τριγύρω εἰς —, se mouvoir autour de —.

Úmladen, v. a. φορτώνω ἀλλέως, βάνω τὸ φόρτωμα εἰς ἄλλο ἁμάξι, εἰς ἄλλο καράβι, μεταφορτώνω, charger autrement, mettre la charge d'un chariot (d'un vaisseau) sur un autre.

Umlágern, v. a. περικλείω, περικυκλώνω (μὲ στράτευμα), πολιορκῶ, assiéger, environner.

Umlauf, m., ὁ γυρισμὸς, ἡ περιστροφή, κυκλοφορία, tour, m., circulation, f.; — eines Planeten, περίοδος ἑνὸς πλα-

νήτου, période m. d'une planète; (ein Schreiben), γράμμα περιφερόμενον εἰς περισσοτέρους, lettre f. circulaire.

Úmlaufen, v. n. πηγαίνω ἢ τρέχω τριγύρω, περιφέρομαι, περιστρέφομαι, γυρίζω εἰς κύκλον, aller tout autour, faire un tour, aller çà et là, faire le tour de —; (einen Umweg machen), κάμνω γύρον πηγαίνωντας, κάμνω δρόμον μεγαλήτερον, faire un détour. v. a. einen —, ῥίπτω τινὰ κατὰ γῆς τρέχωντας κατ' ἐπάνω του, renverser q. en courant.

Umláufen, v. a. τρέχω τριγύρω (ἑνὸς τόπου), aller autour de —, faire le tour de —.

Úmlegen, v. a. γυρίζω, ἀναποδογυρίζω, tourner, retourner, renverser; βάνω τριγύρω, mettre autour; einen Mantel ꝛc. —, βάνω (τριγύρω μου) ἕνα γιεπαντζέν κτλ., mettre un manteau etc., s'envelopper d'un manteau etc.; (anders legen), βάνω ἀλλέως, βάνω μὲ ἄλλον τρόπον, mettre autrement, mettre d'un autre manière.

Umlégen, v. a. περικυκλώνω, περιτριγυρίζω, environner de —.

Úmlenken, v. a. den Wagen, das Pferd ꝛc. —, γυρίζω ἀλλοῦ τὸ ἁμάξι, τὸ ἄλογον κτλ., tourner (d'un autre côté) la voiture, le cheval etc. v. n. γυρίζω ἀλλοῦ (μὲ τὸ ἁμάξι κτλ.), tourner, se tourner (avec la voiture etc.).

Umléuchten, v. a. περιλάμπω, environner de clarté.

Umliegend, adj. τριγύρω εὑρισκόμενος, circonvoisin, à l'entour; die umliegende Gegend, τὰ περίχωρα, τὰ πέριξ, les environs, m. pl.

Úmmachen, v. a. βάνω τριγύρω (οἷον· ἕνα λαιμομάνδυλον κτλ.), mettre autour de soi, mettre (p. e. la cravate etc.); das Bett —, κάμνω ἀλλέως τὸ κρεββάτι, refaire le lit.

Úmmessen, v. a. ξαναμετρῶ (μὲ τὴν πῆχην κτλ.), mesurer de nouveau.

Úmmünzen, v. a. ξανακόπτω (τὴν μονέδαν), convertir (les espèces).

Umná'hen, v. a. περιῤῥάπτω, coudre autour; border.

Umnébeln, v. a. σκεπάζω μὲ καπηχνιάν, couvrir d'un brouillard.

Úmnehmen, v. a. πέρνω, βάνω τριγύρω μου, περιτυλίγομαι, mettre autour de soi.

Úmpacken, v. a. βάνω ἀλλέως (πράγματα μαζωγμένα καὶ περιτυλιγμένα), βάνω εἰς ἄλλο ἀμπξι, emballer, embaqueter autrement.

Úmpflanzen, v. n. φυτεύω ἀλλέως, ξαναφυτεύω, planter autrement.

Umpflánzen, v. a. περικυκλώνω μὲ φυτὰ, μὲ δένδρα, planter autour de —.

Úmpflügen, v. a. ἀλετρεύω, labourer.

Úmprägen, v. a. s. Ummünzen.

Úmreisen, v. n. κάμνω γύρον, μεγαλήτερον δρόμον εἰς τὸ ταξίδι, faire un detour en voyageant.

Umreísen, v. a. ταξιδεύω τριγύρου, faire le tour de —.

Úmreißen, v. a. ῥίπτω κατὰ γῆς, renverser, abattre; — κατεδαφίζω, χαλνῶ, démolir.

Úmreiten, v. n. κάμνω γύρον καβαλικεύωντας, faire un détour à cheval. v. a. einen, ῥίπτω τινὰ κατὰ γῆς τρέχωντας κατ' ἐπάνω τοῦ μὲ τὸ ἄλογον, renverser q. avec son cheval.

Umreíten, v. a. ἱππεύω (καβαλικεύω) τριγύρου (ἑνὸς τόπου), faire le tour à cheval.

Úmrennen, v. a. ῥίπτω (τινὰ ἤ τι) κατὰ γῆς μὲ τὸ νὰ τρέξω κατ' ἐπάνω του, renverser (q. ou qc.) en courant.

Umrénnen, v. a. τρέχω τριγύρω (ἑνὸς τόπου), faire le tour en courant.

Umríngen, v. a. περιτριγυρίζω, περικυκλώνω, environner, entourer.

Umriß, m., τὸ πέριξ (ἑνὸς σχήματος ζωγραφισμένου), αἱ περιγραφόμεναι γραμμαί,

contour, m.; τὸ σχεδίασμα, esquisse, f.

Úmrühren, v. a. ἀνακατώνω, ταράζω (μὲ ἕνα χουλιάρι κτλ.), remuer (avec une cuiller etc.).

Úmrütteln, v. a. ταράζω (οἷον· ἕνα ἀγγεῖον γεμάτον σπειριὰ σίτου κτλ.), remuer, secouer (p. e. un vaisseau plein de graines de blé etc.).

Úmsacken, v. a. βάνω εἰς ἄλλο σακκί, mettre dans un autre sac.

Úmsägen, v. a. einen Baum, πριονίζω ἕνα δένδρον (ἕως νὰ πέσῃ), abattre un arbre avec la scie.

Úmsatteln, v. a. σελλώνω ἀλλέως, βάνω τὴν σέλλαν ἀλλέως ἢ ἄλλην σέλλαν, changer de selle, mettre la selle autrement. v. n. (μεταφ.) ἀλλάζω τὴν γνώμην μου, changer d'opinion; ἀ. τὴν πίστιν μου, ch. de religion; ἀ. τὴν ἐπιστήμην, τὴν τέχνην, ch. d'étude, d'art.

Umsatz, m., ἡ ἀλλαγὴ (τῶν πραγμάτων), ἡ πούλησις, change, échange, troc, m.

Úmschaffen, v. a μεταπλάττω, μεταβάλλω. μετασχηματίζω, transformer, changer.

Umschánzen, v. a. περικυκλώνω μὲ ὀχυρώματα (ἀπὸ χῶμα), retrancher, environner des retranchements.

Umschátten, v. a. περισκιάζω, ombrager, couvrir d'ombre.

Úmschauen, sich, s. Umsehen.

U'mschaufeln, v. a. ἀνακατώνω μὲ τὸ φτυάρι, remuer avec une pelle.

Úmschiffen, v. a. βάνω εἰς ἄλλο καράβι, transporter d'un vaisseau dans un autre. v. n. κάμνω γῦρον μὲ τὸ καράβι, faire un détour sur mer.

Umschiffen, v. n. πηγαίνω τριγύρω (ἑνὸς τόπου) μὲ τὸ καράβι, faire le tour de —.

Umschlag, m., τὸ περιτύλιγμα (οἷον· μιᾶς γραφῆς, ἑνὸς βιβλίου μὲ χαρτί), enveloppe (d'une lettre etc.), (fausse) couverture (d'un livre), f.; — eines Kleides, δίπλωμα τοῦ φορέματος, rebord m. d'un habit; von Kräutern ꝛc., περιτύλιγμα (μὲ χόρτα ἰατρικά), τὸ θαλπιτήριον, fomentation, f., cataplasme, m.; (Veränderung), ἡ μεταβολή, τὸ ἀναποδογύρισμα, changement, m., altération, f.; (Umsatz, Tausch, Handel), ἡ ἀλλαγή, πραγματεία, change, échange, troc, m.

Úmschlagen, v. n. πίπτω, ἀναποδογυρίζομαι, tomber à la renverse, se renverser; verser (d'une voiture); (sich verändern), μεταβάλλομαι, ἀλλάζω, changer, tourner, se tourner; (von Bier, Milch), ξυνίζω, πήζω (ὡς ἡ πίβα, τὸ γάλα), s'aigrir; se cailler; (ausarten, verderben), χαλνᾶμαι, φθείρομαι, se gâter, dégénérer. v. a. einen Nagel, στραβώνω τὴν μύτην τοῦ καρφιοῦ μὲ τὸ σφυρί, rabattre la pointe d'un clou, river un clou; eine Naht —, διπλώνω μίαν ῥαφήν, replier une couture; — den Zipfel eines Kleides ꝛc., διπλώνω τὴν ἄκραν τοῦ φορέματος, retrousser le bout d'un habit; (umwickeln), περιτυλίγω (ἕνα χαρτί, ἕνα πανὶ κτλ.), envelopper (d'un papier etc.); (umdrehen), γυρίζω, (οἷον ἕνα χαρτὶ εἰς τὸ παιγνίδι), tourner (p. e. une carte); (umhauen), κόπτω (ἕνα δένδρον), abattre (un arbre).

Umschleichen, v. a. πηγαίνω σιγὰ τριγύρω (ἑνὸς τόπου), se glisser, se couler autour.

Umschlei'ern, v. a. σκεπάζω μὲ κάλυμμα (κυρίως τὸ πρόσωπον), voiler.

Umschliessen, v. a. περιτριγυρίζω, περικυκλώνω, entourer, environner, enfermer; -schliessung, f., ἡ περικύκλωσις, action d'entourer etc.

Umschlingen, v. a. περιτυλίγω, περιπλέκω, entortiller; — ἀγκαλιάζω, embrasser.

Úmschmeissen, v. a. et n. ῥίπτω κατὰ γῆς, ἀναποδογυρίζω. ἀναποδογυρίζομαι, verser (une voiture).

Úmschmelzen, v. a. ἀναλύω πάλιν, (τὸ μέταλλον), χύνω πάλιν, ξαναχύνω, refondre (propr. et fig.).

Úmschmieden, v. a. χαλκεύω πάλιν, ξαναχαλκεύω, reforger.

Úmschnallen, v. a. περιζώνω (μὲ βοῦκλαν), boucler, ceindre.

Umschrä'nken, s. Beschränken.

U'mschreiben, v. a. ξαναγράφω, récrire.

Umschreiben, v. a. περιγράφω (οἷον· ἕναν κύκλον), circonscrire (p. e. un cercle); fig. παραφράζω, ἐξηγῶ, paraphraser, décrire.

Umschreibung, f., ἡ παράφρασι,, paraphrase, description, f.

Umschrift, f., ἡ ἐπιγραφὴ (τριγύρω μιᾶς μονέδας ἢ εἰκόνας), inscription, légende (d'une monnaie).

Umschü'rzen, v. a. περιζώνω, ceindre; s. Umgürten.

Ùmschütteln, v. a. ταράζω, ἀνακατώνω, secouer.

Ùmschütten, v. a. χύνω εἰς ἄλλο ἀγγεῖον, μεταχύνω, transvaser, mettre d'un vaisseau dans un autre; (verschütten), ξεχύνω, (ἀναποδογυρίζωντας ἕνα ἀγγεῖον), verser, répandre.

Umschü'tten, v. a. περιχύνω, περικυκλώνω μὲ χῶμα κτλ., environner, entourer (de terre etc.).

Umschweif, m., ἕνας γύρος, μεγαλήτερος δρόμος, détour, m.; Umschweife machen, κάμνω δυσκολίαις, προφάσεις, prendre des détours, bricoler.

Ùmsegeln, v. a. καταποντίζω (μίαν βάρκαν κτλ.) κτυπῶντας μὲ ἕνα καράβι, couler (un vaisseau) à fond en cinglant.

Umségeln, v. a. πηγαίνω τριγύρω (ἑνὸς νησιοῦ κτλ.) μὲ ἕνα καράβι, faire le tour de —; doubler (une île).

Ùmsehen, sich, v. n. βλέπω, χυτάζω ὀλόγυρά μου, κυτάζω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, regarder derrière ou autour de soi; — nach etwas, γυρεύω τι, chercher qc.

Ùmsetzen, v. a. βάνω ἀλλέως, εἰς ἄλλην τάξιν, mettre, placer autrement; Bäume —, μεταφυτεύω, transplanter des arbres; Geld —, ἀλλάζω ἄσπρα, échanger de l'argent; Waaren —, πωλῶ πρᾶγμα, vendre des marchandises; sich —, ἀλλάζω, changer; der Wind setzt sich um, ὁ ἀέρας ἀλλάζει, ἔρχεται ἀπὸ ἄλλο μέρος, le vent change.

Umsétzen, v. a. περιτριγυρίζω περικυκλώνω (οἷον· μὲ δένδρα κτλ.), environner, entourer de —.

Umseyn, v. n. das ist um, (ein Umweg), εἶναι γύρος, μεγαλήτερος δρόμος, c'est un détour; der Monat, die Woche rc. ist um, ὁ μῆνας ἢ ἑβδομάδα κτλ. ἐτελείωσε, le mois, la semaine etc. est fini (finie).

Umsicht, f., περίσκεψις, προφύλαξις, στόχασις, circonspection, f.

Ùmsinken, v. n. πίπτω κατὰ γῆς (ὡς λειποθυμημένος, ἀδύνατος κτλ.), tomber, se laisser tomber.

Umsonst, adj. χωρὶς πληρωμὴν, δωρεάν, gratis, pour rien; (vergebens), μάταια, ματαίως, en vain.

Ùmspannen, v. a. ζεύγω ἀλλέως τὰ ἄλογα, βάνω ἄλλα ἄλογα, atteler autrement; changer de chevaux.

Umspánnen, v. a. περιλαμβάνω, πιάνω τριγύρω μὲ τὰ δάκτυλα, embrasser avec l'empan.

Umspinnen, v. a. περιτυλίγω μὲ κλωσταῖς, entourer de fil.

Ùmspringen, v. n. πηδῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, sauter çà et là; (mit etwas), μεταχειρίζομαι, manier qc.

Umspríngen, v. a. πηδῶ τριγύρω τινός, sauter autour de —.

Umstand, m., ἡ περίστασις, circonstance, f.; Umstände, pl., περιστάσεις, circonstances, pl.; (μεταφ.) δυσκολίαις, difficultés, f. pl.; τζεριμόνιαις, façons, cérémonies, f. pl.; fam. sie ist in andern Umständen, αὐτὴ εἶναι ἐγγαστρωμένη, elle est enceinte.

Umständlich, adj. ἐκτεταμένος, μὲ ὅλας τας περιστάσεις ἐξηγημένος, circonstancié, détaillé; — fam. πολύλογος, ὁποῦ κάμνει πολλαῖς τζεριμόνιαις, cérémonieux, qui fait beaucoup de façons.

Umständlichkeit, f., ἡ ἐξήγησις ἢ διήγησις μὲ ὅλα τὰ περιστατικά, explication f. detaillée, rapport m. détaillé;

ἡ πολυλογία, des manières cérémonieuses.

Umstechen, v. a. σκάπτω, ἀνακατώνω τὴν γῆν μὲ τὸ τζαπί, bêcher (la terre); das Getreide —, γυρίζω, ἀνακατώνω (μὲ ἕνα δεκράνι) τὰ γεννήματα, remuer le blé; eine Platte —, ἀλλέως χαρακώνω μίαν πλάκα, graver autrement un planche.

Umstecken, v. a. βάνω ἀλλέως (ἕνα πρᾶγμα καρφωμένον μὲ βελόναις), ficher autrement, attacher autrement (avec des épingles); eine Serviette ꝛc. —, βάνω ἕνα χειρόμακτρον τριγύρω μου μὲ βελόναις, attacher (avec des épingles) autour de soi une serviette etc.

Umstécken, v. a. περικυκλώνω (μὲ λουλούδια κτλ. ἐμπηγμένα εἴς τι), ficher (des fleurs etc.) autour de —.

Umstehend, adj. περιεστὼς, τριγύρω ἱστάμενος, (στεκόμενος), qui est autour; die Umstehenden, ἐκεῖνοι ὁποῖ στέκονται τριγύρω, οἱ περιεστῶτες, les assistants, m. pl.

Úmstellen, v. a. βάνω ἀλλέως, βάνω εἰς ἄλλην τάξιν, placer, ranger autrement.

Umstéllen, v. a. περιτριγυρίζω, περικυκλώνω, entourer, environner.

Úmstimmen, v. a. (ein Instrument), τεριάζω ἀλλέως (ἕνα μουσικὸν ὄργανον, accorder (un instrument de musique) sur un autre ton; jemanden —, μεταβάλλω την γνώμην τινος, μεταπείθω τινα να ἀλλάξῃ τὴν γνώμην του, faire changer q. de sentiment, de dessein.

Úmstören, v. a. ἀνακατώνω, συγχίζω, ταράζω, farfouiller, fouiller.

Úmstoßen, v. a. ῥίπτω κατὰ γῆς, ἀναποδογυρίζω (μὲ σπρώξιμον), renverser; (μεταφ.) χαλνῶ, ἀφανίζω, ἀκυρώνω, annuller, casser.

Umstoßung, f., τὸ ἀναποδογύρισμα, renversement, m.; — ὁ χαλασμὸς, ἡ ἀκύρωσις, cassation, f.

Umstrahlen, v. a. περιλάμπω, environner des rayons, d'éclat.

Umstreúen, v. a. mit Blumen ꝛc., περιτριγυρίζω μὲ διασκορπισμένα λουλούδια κτλ., joncher (de fleurs etc.) tout autour.

Umstricken, v. a. πλέκω ἀλλέως, ξαναπλέκω (τζουράπια), tricoter autrement.

Umstrícken, v. a. περιπλέκω, couvrir, garnir de tricotage; s. Stricken; einen —, (μεταφ.) παγιδεύω, ἐπιβουλεύω (κρατῶ ὡσὰν μὲ δίκτυα), fig. entourer de piéges.

Umströ'men, v. a. περιῤῥέω, ῥέω ἢ τρέχω τριγύρω ἑνὸς τόπου, baigner de tous côtés.

Úmstülpen, v. a. ἀναποδογυρίζω, tourner, retourner; διπλώνω, retrousser.

Umsturz, m., το πέσιμον, ὁ χαλασμός, chute (propr. et fig.), f.

Úmstürzen, v. a. ῥίπτω κατὰ γῆς, ἀναποδογυρίζω, renverser, bouleverser; (μεταφ.) χαλνῶ, ἀφανίζω, subvertir, annuller. v. n. πίπτω, ἀναποδογυρίζομαι, se renverser; verser; — χαλνῶμαι, ἀφανίζομαι, fig. tomber.

Umstürzung, f., τὸ ἀναποδογύρισμα, renversement, m.; ὁ χαλασμός, fig. chute, f.

Úmtaufen, v. a. ἀναβαπτίζω, débaptiser; (μεταφ.) ἀλλάζω, μεταβάλλω τὸ ὄνομα (ἑνὸς πράγματος), changer le nom (de qc.).

Umtausch, m., s. Tausch.

U'mtauschen, v. a. ἀλλάζω, κάμνω ἀλλαξιάν, échanger, troquer.

Úmthun, v. a. βάνω τριγύρω μου, mettre autour de soi); den Mantel ꝛc., βάνω γιεπανιζὲν κτλ., mettre un manteau etc.; fam. sich nach etwas —, γυρεύω, ζητῶ νὰ εὕρω, rechercher qc., se mettre en quête de qc.

Úmtreiben, v. a. κινῶ, γυρίζω (οἷον· τὸ νερὸν τὸν τροχὸν τοῦ μύλου), tourner, faire tourner.

Úmtreten, v. a. καταπατῶ (οἷον· τὰ χόρτα), fouler aux pieds; die Schuhe —, στραβοπατῶ τα παπούτζια, éculer les souliers.

Umtrieb, m., ἡ κίνησις, ὁ γυρισμὸς (εἰς κύκλον), circulation, f., mouvement m.

circulaire; (μεταφ.) μηχάνευμα, ἐπιβουλή, machination, intrigue, f.

Umwáchsen, v. n. αὐξάνω τριγύρω, croître autour; σκεπάζομαι, περικυκλώνομαι ἀπὸ φυτὰ (ὅπου αὔξησαν τριγύρω), se couvrir de plantes etc. qui croissent à l'entour.

Umwachsen, adj. περικυκλωμένος ἀπὸ φυτά, couvert de (plantes, d'arbres etc.).

Úmwälzen, v. a. γυρίζω κυλῶντας (οἷον· μίαν πέτραν), rouler, faire tourner; sich —, γυρίζω, περιστρέφομαι, rouler, tourner (v. n.).

Umwälzung, f., ἡ περιστροφή, τὸ γύρισμα, ἡ κύλισις, action f. de rouler etc.; μεταβολὴ πολιτική, révolution, f.

Úmwandeln, v. a. μεταβάλλω, μετασχηματίζω, μεταμορφώνω, transformer, métamorphoser, changer.

Umwándeln, v. a. πηγαίνω τριγύρω (ἑνὸς τόπου), aller autour de —.

Úmwandlung, f., ἡ μεταβολη, μεταμόρφωσις, transformation, métamorphose, f., changement, m.

Úmwechseln, v. a. ἀλλάζω, alterner; faire tour à tour; die Schuhe —, ἀλλάζω τὸ παποῦτζια, changer de souliers, s. auch Wechseln.

Umwechselung, f., ἡ ἀλλαγή, action f. d'alterner.

Umweg, m., ὁ γύρος, μεγαλήτερος ἢ μακρύτερος δρόμος, détour, m.

Úmwehen, v. a. ῥίπτω κατὰ γῆς, ἀναποδογυρίζω φυσσῶντας, (λέγεται διὰ τὸν ἀέρα), renverser en soufflant (se dit du vent).

Umwéhen, v. a. περιπνέω, φυσσῶ τριγύρω, (λέγεται διὰ τὸν ἀέρα), souffler autour de —.

Úmwenden, v. a. γυρίζω, στρέφω, ἐπιστρέφω, tourner, retourner (v. a.); v. n. στρέφομαι, ἐπιστρέφομαι, γυρίζω, tourner (v. n.); sich —, γυρίζω ὁλόγυρά μου, ἐπιστρέφομαι, se tourner.

Umwendung, f., τὸ γύρισμα, ἡ ἐπιστροφή, action f. de tourner.

Úmwerfen, v. a. ῥίπτω κατὰ γῆς, ἀναποδογυρίζω, renverser, jeter à bas; (μεταφ.) χαλνῶ, ἀκυρῶ, détruire; annuller; einen Mantel ꝛc. —, ῥίπτω τριγύρω μου ἕναν γιεπανιτζὲν κτλ., se couvrir (à la hâte) d'un manteau etc.; v. n. ἀναποδογυρίζω, γυρίζω (τὸ ἁμάξι), verser (se dit d'une voiture).

Úmwickeln, v. a. τυλίγω ἀλλέως, ξανατυλίγω. (νήματα, γαϊτάνια κτλ.), entortiller autrement.

Umwíckeln, v. a. περιτυλίγω (μὲ νήματα, γαϊτάνια, σχοινιὰ κτλ.), entortiller, envelopper; =wickelung, f., ἡ περιτύλιξις, τὸ περιτύλιγμα, enveloppement, m.

Úmwinden, v. a. τυλίγω ἀλλέως, ξανατυλίγω, πλέκω ἀλλέως, ξαναπλέκω (οἷον· στεφάνια ἀπὸ λουλούδια), entortiller autrement.

Umwínden, v. a. περιτυλίγω, περιπλέκω, entortiller, mettre autour.

Umwö'lken, sich, v. r. σκεπάζομαι ἀπὸ σύννεφα, συννεφιάζομαι, se couvrir de nuages.

Úmwühlen, Umwü'hlen, v. a. ἀνακατώνω (οἷον· τὴν γῆν μὲ τὸ τζαπί, ἢ μὲ τὴν μούρην, ὡσὰν τὰ γουρούνια), fouiller, labourer, bêcher; muloter.

Úmzählen, v. a. ἀριθμῶ, μετρῶ, (κατὰ τὴν ἀράδαν), compter à la ronde.

Umzäunen, v. a. περιτριγυρίζω, περικλείω μὲ φράκτην, περιφράττω, clorre, entourer d'une haie.

Umzäunung, f., τὸ περίφραγμα, clôture, haie, f.

Úmzeichnen, v. a. σχεδιάζω ἀλλέως, ξανασχεδιάζω (μίαν ζωγραφίαν), dessiner autrement; (anders bezeichnen), σημειώνω ἀλλέως, βάνω ἄλλα σημεῖα), marquer autrement.

Úmziehen, v. n. μετοικῶ, ἀλλάζω τὸ κονάκι, changer de logis; ἐμβαίνω εἰς ἄλλην δούλευσιν, changer de service; (umherziehen), περιπατῶ εἰς παράταξιν, aller en procession; v. a. (nieder

ziehen), ῥίπτω κατὰ γῆς (τραβῶντας μὲ σχοινιά), traîner contre terre, renverser à force de tirer; sich —, ἀλλάζω τὰ φορέματα, βάνω ἄλλα φορέματα, changer d'habits.

Umziehen, v. a. περιτριγυρίζω, περικυκλώνω (οἷον· μὲ δίκτυα κτλ.), environner; entourer (p. e. de panneaux etc.); sich —, σκεπάζομαι μὲ σύννεφα, συννεφιάζομαι, se couvrir (de nuages).

Umzingeln, v. a. περιτριγυρίζω, περικυκλώνω (μάλιστα μὲ στρατιώτας), environner, entourer; cerner.

Umzug, m., παράταξις (ἐκκλησιαστικῶν κτλ.), procession, f., tour, m.

Un . . . (μόριον ἀρνητικὸν εἰς τὰ σύνθετα ὡς τὸ ἑλληνικὸν α), (particule négative dans la composition: im . . ., in . . ., ir . . ., dé . . ., dés . . ., mal . . ., més . . .).

Unabänderlich, adj. ἀμετάβλητος, immuable.

Unabänderlichkeit, f., ἡ ἀμεταβλησία, immutabilité, f.

Unabhängig, adj. ἀνεξάρτητος, αὐτεξούσιος, indépendant.

Unabhängigkeit, f., η αὐτεξουσιότης, indépendance, f.

Unabhelflich, adj. ἀβοήθητος, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι βοήθεια, irrémédiable.

Unablässig, adj. ἀκατάπαυστος, continuel, perpétuel; adv. ἀκατάπαυστα, continuellement, sans relâche, sans cesse.

Unabsehbar, adj. ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπιθεωρηθῇ, ἀνεπιθεώρητος, à perte de vue.

Unabsichtlich, adj. et adv. χωρὶς σκοπόν, sans dessein.

Unabwendbar, adj. ἄφευκτος, inévitable.

Unächt, s. Unecht.

Unachtsam, adj. ἀμελής, inattentif.

Unachtsamkeit, f., ἡ ἀμέλεια, inattention, f.

Unadelich, adj. ὁποῦ δὲν εἶναι εὐγενής, qui n'est pas noble, roturier.

Unähnlich, adj. ἀνόμοιος, dissemblable.

Unähnlichkeit, f., ἡ ἀνομοιότης, dissemblance, f.

Unangebauet, adj. ἀκαλλιέργητος. ὅπου δὲν εὑρίσκονται κατοικίαι, ἀκατοίκητος, inculte.

Unangemeldet, adj. et adv. χωρὶς νὰ μηνύσῃ τὸ ὄνομά του, sans se faire annoncer.

Unangenehm, adj. δυσάρεστος, désagréable.

Unangerührt, Unangetastet, adj. ἀνέγγιχτος (μὲ τὸ χέρι), intact.

Unangesehen, adv. χωρὶς νὰ ἀποβλέψω εἰς —, μὲ ὅλον ὅτι, non obstant, malgré.

Unannehmlich, adj. ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ δεχθῇ, non-acceptable; δυσάρεστος, désagréable.

Unannehmlichkeit, f., τὸ δυσάρεστον, désagrément; inconvénient, m.

Unansehnlich, adj. ὁποῦ δὲν εἶναι πολλὰ εὔμορφος, ἄσχημος, de mauvaise mine, laid.

Unansehnlichkeit, f., ἡ ἀσχημία, mauvaise mine, laideur, f.

Unanständig, adj. ἀπρεπής, indécent, malhonnête.

Unanständigkeit, f., ἡ ἀπρέπεια, τὸ ἀπρεπές, indécence, f.

Unanstößig, adj. ὁποῦ δὲν σκανδαλίζει, ἀκατηγόρητος, ἄμεμπτος, qui n'est pas choquant ou scandaleux.

Unanwendbar, adj. ἀμεταχείριστος, inapplicable.

Unart, f., κακὸς τρόπος, κακὴ συνήθεια, τὸ ἀπολίτευτον, mauvaise habitude, méchanceté; impolitesse, f.

Unartig, adj. κακότροπος, κακοήθης, méchant; ἀπολίτευτος, impoli.

Unartigkeit, f., τὸ ἀπολίτευτον, impolitesse, f.

Unaufhörlich, adj. ἀκατάπαυστος, continuel, perpétuel; adv. ἀκατάπαυστα, continuellement, sans cesse.

Unauflöslich, adj. ἀδιάλυτος, ἄλυτος, indissoluble.

Unaufmerksam, s. Unachtsam.

Unausbleiblich, adj. ἄφευκτος, immanquable, infaillible.

Unausforschlich, s. Unerforschlich.

Unausführbar, adj. ἀδύνατος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐκτελεσθῇ, impraticable; -bar-

keit, *f.*, τὸ ἀδύνατον, impossibilité d'exécuter qc.

Unausgebildet, *adj.* ἀκαλλώπιστος, inculte.

Unausgemacht, *adj.* ἀβέβαιος, ἀμφίβολος, incertain, indécis.

Unausgesetzt, *adj.* et *adv.* ἀκατάπαυστος, sans relâche, sans interruption.

Unauslöschlich, *adj.* ἄσβυστος, inextinguible; ineffaçable.

Unaussprechlich, *adj.* ἀνεκδιήγητος, inexprimable, ineffable.

Unausstehlich, *adj.* ἀνυπόφερτος, insupportable.

Unaustilgbar, *adj.* ἀνεξολόθρευτος, indélébile.

Unbändig, *adj.* ἀκαταδάμαστος, ἄγριος, indomptable, effréné, intraitable.

Unbändigkeit, *f.*, ἡ ἀκαταδαμασία, ἀγριότης, naturel *m.* indompté, férocité, *f.*

Unbarmherzig, *adj.* ἄσπλαγχνος, σκληρός, impitoyable, dur.

Unbarmherzigkeit, *f.*, ἡ ἀσπλαγχνία, σκληρότης, dureté, *f.*

Unbärtig, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει γένεια, imberbe, sans barbe.

Unbeantwortlich, *adj.* ἀναπόκριτος, sans replique.

Unbedacht, =bächtig, =bachtsam, *adj.* ἀστόχαστος, ἀσυλλόγιστος, inconsidéré, mal-avisé, indiscret; =bachtsamkeit, *f.*, ἡ ἀστοχασία, inconsidération, indiscrétion, *f.*

Unbedeckt, *adj.* ἀσκέπαστος, découvert; à découvert.

Unbedeutend, *adj.* ἀσήμαντος, ὁποῦ δὲν εἶναι ἀξιόλογος, insignifiant, de peu d'importance.

Unbedingt, *adj.* ἀποφασισμένος, χωρὶς καμμίαν ἐξαίρεσιν, absolu, sans restriction, sans reserve; *adv.* χωρὶς ἄλλο, absolument.

Unbeerbt, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει κληρονόμον, sans lignée.

Unbefangen, *adj.* ἐλεύθερος ἀπὸ πρόληψιν, ἀπὸ προσωποληψίαν, qui n'est pas préoccupé, qui n'est prévenu; εἰλικρινής, naïf.

Unbefangenheit, *f.*, ἡ εἰλικρίνεια, naïveté, *f.*

Unbefleckt, *adj.* ἀμόλυντος, ἀμαγάριστος, sans tache (*prop.* et *fig.*); immaculé.

Unbefugt, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει τὸ δίκαιον νὰ κάμῃ τι, qui n'est pas en droit; ἀπρόσφορος εἰς κρίσιν, incompétent.

Unbefugtheit, *f.*, ἀπροσφορία εἰς κρίσιν, incompétence, *f.*

Unbegnügsam, s. Ungenügsam.

Unbegränzt, *adj.* ἀπεριόριστος, ἄπειρος, illimité, sans bornes.

Unbegreiflich, *adj.* ἀκατάληπτος, inconcevable, incompréhensible.

Unbegreiflichkeit, *f.*, ἡ ἀκαταληψία, incompréhensibilité, *f.*

Unbehaart, *adj.* ἄτριχος, sans poil, sans cheveux.

Unbehaglich, *adj.* δυσάρεστος, δύσκολος, incommode, désagréable.

Unbehaglichkeit, *f.*, τὸ δυσάρεστον, ἡ δυσκολία, incommodité, *f.*

Unbeherzt, *adj.* ἄκαρδος, δειλός, sans courage.

Unbehülflich, *adj.* ἀνεπιτήδειος, βαρὺς καὶ ἀργός, lourd, peu adroit.

Unbehülflichkeit, *f.*, ἡ ἀνεπιτηδειότης, lourderie, maladresse, *f.*

Unbehutsam, *adj.* ἀστόχαστος, ἀπροφύλακτος, inconsidéré, sans circonspection

Unbehutsamkeit, *f.*, ἡ ἀστοχασία, inconsidération, *f.*

Unbekannt, *adj.* ἄγνωστος, inconnu.

Unbekanntschaft, *f.*, ἡ ἀγνωσία, manque *m.* de connaissance, ignorance (de qc.), *f.*

Unbekleidet, *adj.* ὁποῦ δὲν εἶναι φορεμένος, γυμνός, qui n'est pas habillé, nu.

Unbekümmert, *adj.* ἀφρόντιστος, insouciant.

Unbelebt, *adj.* ἄψυχος, inanimé; (nicht lebhaft), μὴ ζωηρός, qui n'est pas vif.

Unbelesen, *adj.* ὁποῦ δὲν ἐδιάβασε πολύ, ἀμαθής, qui n'a point de lecture.

Unbelesenheit, *f.*, ἡ ἀμάθεια (ἐκείνου ὁποῦ δὲν ἐδιάβασε πολύ), manque *m.* de lecture.

Unbeliebig, *adj.* δυσάρεστος, déplaisant.

Unbelohnt, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔλαβεν ἀνταμειβήν, sans recompense.

Unbemerkt, *adj.* ἀστόχαστος, τὸ ὁποῖον δὲν στοχάζεται

ἡ καταλαμβάνει τις, qui n'a pas été aperçu ou remarqué; *adv.* χωρὶς νὰ το καταλάβῃ τις, ἀστόχαστα, ἀνεπαισθήτως, sans être aperçu; insensiblement.

Unbemittelt, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει πλοῦτον, qui est sans biens, sans fortune.

Unbenannt, *adj.* ἀνωνόμαστος, sans nom; unbenannte Zahlen, (ἀριθμ.) οἱ ἀριθμοὶ μόνοι, les nombres en eux mêmes.

Unbenommen, *adj.* ἀνεμπόδιστος, συγχωρημένος, permis.

Unbequem, *adj.* δύσκολος, ὁποῦ δὲν εἶναι ἁρμόδιος, βαρετός, incommode.

Unbequemlichkeit, *f.*, ἡ δυσκολία, incommodité, *f.*

Unberathen, *adj.* ἀσυμβούλευτος, ἀβοήθητος, qui est sans conseil, sans secours; (von Mädchen), ἀνύπανδρη, (fille) qui n'est pas encore mariée.

Unberedt, *adj.* ὁποῦ δὲν εἶναι εὔγλωττος, ὁποῦ δὲν εἶναι καλὸς ῥήτωρ, peu éloquent.

Unberitten, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει ἄλογον, ἄνιππος, qui n'a point de cheval.

Unberufen, *adj.* ἀκάλεστος (δι' ἕνα ἐπάγγελμα), qui n'est pas appelé, qui n'a point de vocation.

Unberühmt, *adj.* ἄδοξος, ὁποῦ δὲν ἔχει ὄνομα εἰς τὸν κόσμον, sans renommé, obscur.

Unberührt, *adj.* ἀνέγγικτος (μὲ τὲ χέρι), à quoi on n'a point touché; *fig.* etwas — lassen, δὲν ἀναφέρω, ἀποσιωπῶ, ne pas faire mention de qc., passer qc. sous silence.

Unbeschadet, *adv.* χωρὶς νὰ ζημιωθῇ, χωρὶς νὰ χαλασθῇ, sans préjudice, sauf.

Unbeschädigt, *adj.* ἀζημίωτος, ἀβλαβής, qui n'est pas endommagé; sain et sauf.

Unbescheiden, *adj.* ὁποῦ δὲν εἶναι σώφρων, ὁποῦ δὲν εἶναι μέτριος εἰς τὰ ζητήματά του, indiscret, impertinent; immodeste.

Unbescheidenheit, *f.*, ἀμετρία εἰς τὸ ζητήματα, indiscrétion, immodestie, *f.*

Unbeschlagen, *adj.* (ἄλογον) ὁποῦ δὲν ἔχει πέταλα, (cheval) qui n'est pas ferré; (σεπέτι) ἀσκέπαστον ἀπὸ πετζί, (coffre) qui n'est pas garni (de peau etc.).

Unbeschnitten, *adj.* ἀπερίτμητος, incirconcis; (von Büchern), (βιβλίον) τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα δὲν εἶναι χωρισμένα εἰς τὴν ἄκραν, (livre) dont les marges ne sont pas rognées.

Unbescholten, *adj.* ἀκατηγόρητος, ἄμεμπτος, irréprochable, sans blâme.

Unbeschreiblich, *adj.* ἀπερίγραπτος, ἀνεκδιήγητος, ineffable, inexprimable.

Unbeschwert, *adj.* ἀβάρυντος, ἀνενόχλητος, sans charge, sans être incommodé de —.

Unbesehen, *adv.* ἀθεωρήτως, χωρὶς να κυτάξῃ τίς τι, sans avoir vu.

Unbesonnen, *adj.* ἀστόχαστος, étourdi, inconsidéré.

Unbesonnenheit, *f.*, ἡ ἀστοχασία, inconsidération, étourderie, *f.*

Unbestand, *m.*, τὸ ἀκατάστατον, ἡ ἀκαταστασία, instabilité, *f.*

Unbeständig, *adj.* ἀκατάστατος, inconstant, variable.

Unbeständigkeit, *f.*, ἡ ἀκαταστασία, inconstance, *f.*

Unbestechlich, *adj.* ἀδωροδόκητος, ἄφθαρτος ἀπὸ δῶρα, incorruptible.

Unbestechlichkeit, *f.*, ἡ ἀδωροδοκία, incorruptibilité, *f.*

Unbestimmt, *adj.* ἀδιώριστος, indéterminé, indéfini; ἀναποφάσιστος, irrésolu.

Unbestimmtheit, *f.*, τὸ ἀδιώριστον, manque *m.* de précision.

Unbeträchtlich, *adj.* ὄχι πολύς, ὀλίγος, peu considérable.

Unbetrüglich, *adj.* ἀλάνθαστος, βέβαιος, infaillible, certain.

Unbewaffnet, *adj.* ἄοπλος, ἀναρμάτωτος, sans armes, désarmé.

Unbeweglich, *adj.* ἀκίνητος, immobile; σταθερός, ferme; ἄκαμπτος, ἀπαρακίνητος, inflexible.

Unbeweglichkeit, *f.*, ἡ ἀκινησία, immobilité; σταθερότης, fermeté, *f.*

Unbeweibt, *adj.* ἀνύπανδρος, ὁποῦ δὲν ἔχει γυναῖκα, sans femme.

Unbeweislich, *s.* Unerweislich.

Unbewohnbar, *adj.* ἀκατοίκητος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ κατοικηθῇ, inhabitable.
Unbewohnt, *adj.* ἀκατοίκητος, ὁποῦ δὲν ἔχει ἐγκατοίκους, inhabité.
Unbewußt, *adj.* ἄγνωστος, ignoré, inconnu; *adv.* mir —, χωρὶς νὰ ἠξεύρω, χωρὶς γνῶσιν μου, à mon insçu.
Unbezahlt, *adj.* ἀπλήρωτος, sans être payé.
Unbezweifelt, *adj.* ἀναμφίβολος, indubitable.
Unbezwinglich, *adj.* ἀκαταδάμαστος, ἀνίκητος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ νικηθῇ, invincible; indomptable.
Unbiegsam, *adj.* ἀλύγιστος, inflexible; (μεταφ.) ἰσχυρόγνωμος, ἀκίνητος, indocile, intraitable, opiniâtre.
Unbiegsamkeit, *f.*, ἡ ἀλυγισία, inflexibilité, *f.*; ἡ ἰσχυρογνωμία, ἀκινησία τοῦ νοός, indocilité, opiniâtreté.
Unbillig, *adj.* ἄδικος, inique, injuste.
Unbilligkeit, *f.*, ἡ ἀδικία, iniquité, injustice, *f.*
Unblutig, *adj.* ἀναιμάτωτος, non-sanglant.
Unbrauchbar, *adj.* ἄχρηστος, ὁποῦ δὲν ἀξίζει εἰς χρῆσιν, qui ne sert plus de rien, inutile.
Unbrauchbarkeit, *f.*, τὸ ἄχρηστον, ἡ ἀχρηστία, inutilité, *f.*
Unbußfertig, *adj.* ὁποῦ δὲν μετανοεῖ, ἀμετανόητος, impénitent.
Unbußfertigkeit, *f.*, ἡ ἀμετανοησία, impénitence, *f.*
Unchrist, *m.*, ὁ μὴ χριστιανός, non-chrétien, *m.*; (μεταφ.) σκληρὸς, βάρβαρος, homme *m.* cruel, barbare.
Unchristlich, *adj.* μὴ χριστιανός, peu chrétien; σκληρὸς, βαρβαρικός, cruel, barbare.
Und, *c.* καί, et.
Undank, *m.*, Undankbarkeit, *f.*, ἡ ἀχαριστία, ingratitude, *f.*
Undankbar, *adj.* ἀχάριστος, ingrat, méconnaissant.
Undenkbar, *adj.* ἀνεννόητος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ ἐννοήσῃ, qu'on ne peut penser, inconcevable.
Undenkbarkeit, *f.*, τὸ ἀνεννόητον, incompréhensibilité, *f.*
Undenklich, *adj.* seit undenklichen Zeiten, ἀπὸ τοὺς παλαιοτάτους καιροὺς, ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων, depuis un temps immémorial.
Undeutlich, *adj.* ἀσαφὴς, σκοτεινός, indistinct, confus, obscur.
Undeutlichkeit, *f.*, ἡ ἀσάφεια, σκοτεινότης, *fig.* obscurité, *f.*
Undeutsch, *adj* μὴ γερμανικός, qui n'est pas bon allemand; (μεταφ.) ἀκατάληπτος, *fig.* obscur.
Undienlich, *adj.* μὴ ὠφέλιμος, βλαβερὸς, ἐπιβλαβὴς, qui ne sert à rien, peu convenable, nuisible.
Undienlichkeit, *f.*, ἡ βλαβερότης, inconvenance, qualité *f.* nuisible.
Undienstfertig, *adj.* ὁποῦ δὲν εἶναι πρόθυμος εἰς δούλευσιν, εἰς τὸ νὰ κάμῃ χάριν, peu officieux, peu serviable.
Unding, *n.*, τὸ μὴ ὂν, πρᾶγμα ὁποῦ δὲν εἶναι, ἀδύνατον πρᾶγμα, non-être, *m.*, chimère, *f.*
Unduldsam, *adj.* ὁποῦ δὲν ὑποφέρει ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἄλλην γνώμην, μὴ ἀνεξίθρησκος, intolérant.
Unduldsamkeit, *f.*, ἔχθρα πρὸς ἐκείνους ὁποῖ ἔχουν ἄλλην γνώμην, ἡ μὴ ἀνεξιθρησκία, intolérance, *f.*
Undurchdringlich, *adj.* ἀδιαπέραστος, impénétrable; imperméable.
Undurchdringlichkeit, *f.*, τὸ ἀδιαπέραστον, impénétrabilité, imperméabilité, *f.*
Undurchsichtig, *adj.* μὴ διαφανής, opaque.
Undurchsichtigkeit, *f.*, τὸ μὴ διαφανές, opacité, *f.*
Uneben, *adj.* ἄνισος, inégal; *fam.* das ist nicht —, αὐτὸ δὲν εἶναι ἀχαμνὸν, εἶναι ἀρκετὰ καλὸν, cela n'est pas mauvais.
Unebene, Unebenheit, *f.*, ἡ ἀνισότης, inégalité, *f.*
Unecht, *adj.* μὴ ἀληθινὸς, ψεύστικος, ψευδής, faux, qui n'est pas véritable; (unehelich), νόθος, (μπάσταρδος), bâtard.
Unedel, *adj.* ἀγενής, μὴ εὐγενικός (λέγεται διὰ τὰ μέταλλα κατωτέρας τιμῆς), imparfait (*se dit des* métaux); ἀγενὴς, μὴ γενναιόκαρδος, peu généreux, qui a l'ame basse.

Unehelich, adj. νόθος, (μπάσταρδος), bâtard.

Unehrbar, adj. ἄτιμος, malhonnête, indécent.

Unehrbarkeit, f., ἡ ἀτιμία, τὸ ἄτιμον, mal-honnêteté, indécence, f.

Unehre, f., ἡ ἀτιμία, ἐντροπή, déshonneur, f.

Unehrerbietig, adj. ἀνευλαβὴς, ὁποῦ δὲν ἀποδεικνύει τὸ πρέπον σέβας (εἴς τινα), irrévérent, peu respectueux; ≈bietigkeit, f., ἀνευλάβεια, irrévérence, f.

Unehrlich, adj. μὴ τιμημένος, infame, diffamé; ψεύστης, fripon; ≈lichkeit, f., ἀτιμία, infamie, f.; ψευδιά, friponnerie, f.

Uneigennützig, adj. ἀφιλόκερδος, désintéressé; Uneigennützigkeit, f. ἡ ἀφιλοκερδία, désintéressement, m.

Uneigentlich, adj. μὴ κύριος, impropre; ἀλληγορικὸς, μεταφορικός, allégorique, figuré.

Uneingebunden, adj. ἄδετος, (βιβλίον) χωρὶς δέσιμον, en feuilles, en blanc.

Uneingedenk, adj. uneingedenk seyn, δὲν ἐνθυμοῦμαι, ne pas se souvenir (de qc.).

Uneingeschränkt, adj. ἀπεριόριστος, illimité.

Uneinig, Uneins, adj. διχόνους, ἀσύμφωνος, qui n'est pas d'accord, brouillé, en dissention, en discorde.

Uneinigkeit, f., ἡ διχόνοια, διαφορὰ, ἀσυμφωνία, désunion, dissention, discorde, f.

Unempfänglich, adj. ἀνεπιτήδειος εἰς τὸ νὰ καταλάβῃ, non-susceptible.

Unempfindlich, adj. ἀναίσθητος, ὁποῦ δὲν αἰσθάνεται, insensible; ἀδιάφορος, indolent.

Unempfindlichkeit, f., ἡ ἀναισθησία, insensibilité, f.; ἀδιαφορία, indolence, f.

Unendlich, adj. ἄπειρος, χωρὶς τέλος, infini; adv. ἀπείρως, infiniment.

Unendlichkeit, f., τὸ ἄπειρον, infinité, f.

Unentbehrlich, adj. ἀναγκαῖος, ἀναγκαιότατος, dont on ne peut se passer, absolument nécessaire.

Unentgeltlich, adj. χωρὶς πληρωμήν, gratuit; gratis, pour rien.

Unenthaltsam, adj. ἀκρατής, ἀνεγκράτητος, incontinent.

Unenthaltsamkeit, f., ἡ ἀκράτεια, ἀνεγκράτεια, incontinence, f.

Unentschieden, adj. ἀναποφάσιστος, ὁποῦ δὲν ἀποφασίσθη, indécis.

Unentschlossen, adj. ἀναποφάσιστος, ὁποῦ δὲν ἀποφάσισε, ἀμφίβολος εἰς τὴν ἀπόφασίν του, irrésolu, indéterminé.

Unentschlossenheit, f., ἡ ἀμφιβολία (ἐκείνου ὁποῦ δὲν ἀποφασίζει), irrésolution, f.

Unerachtet, s. Ungeachtet.

Unerbittlich, adj. ἀπαρακάλεστος, ὁποῦ δὲν εἰσακούει τὴν παρακάλεσιν, σκληρός, inexorable, inflexible.

Unerbittlichkeit, f., ἡ σκληρότης (ἐκείνου ὁποῦ δὲν εἰσακούει τὴν παρακάλεσιν), inflexibilité, f.

Unerfahren, adj. ἄπειρος, ἀνέμπειρος, ὁποῦ δὲν ἔχει πεῖραν, inexpérimenté, sans expérience.

Unerfahrenheit, f., ἡ ἀπειρία, ἀνεμπειρία, inexpérience, f.

Unerforschlich, adj. ἀνεξέταστος, ἀνερεύνητος, impénétrable, inscrutable; ≈lichkeit, f., τὸ ἀνερεύνητον, impénétrabilité, f.

Unerfreulich, adj. μὴ χαροποιὸς, δυσάρεστος, peu joyeux, désagréable.

Unergründlich, adj. τοῦ ὁποίου τὸ βάθος δὲν ἠμπορεῖ νὰ εὑρεθῇ, sans fond; (μεταφ.) ἀνερεύνητος, inscrutable, impénétrable; ≈lichkeit, f., τὸ ἀνερεύνητον (κυρίως τοῦ βάθους), impénétrabilité, f.

Unerheblich, adj. ὄχι πολὺ ἀξιόλογος, peu considérable, peu important.

Unerhört, adj. ἀνήκουστος, ἀνάκουστος, inouï.

Unerinnerlich, adj. es ist mir —, δὲν ἐνθυμοῦμαι, δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐνθυμηθῶ, je ne m'en souviens pas.

Unerkannt, adj. ἀγνώριστος, ὁποῦ δὲν γνωρίζεται, non-reconnu, incognito.

Unerkenntlich, adj. ἀχάριστος, méconnaissant, ingrat.

Unerkenntlichkeit, f., ἡ ἀχαριστία, ingratitude, f.

Unerklärbar, =klärlich, adj. ἀνεξήγητος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐξηγηθῇ, inexplicable; =barkeit, f., τὸ ἀνεξήγητον, impossibilité f. d'expliquer qc.

Unerlaubt, adj. ἀσυγχώρητος, ὁποῦ δὲν εἶναι συγχωρημένον, illicite.

Unermeßlich, adj. ἄμετρος, immense; =lichkeit, f., τὸ ἄμετρον, ἡ ἀμετρία, immensité, f.

Unermüdet, adj. ἀκοπίαστος, ἀκούραστος, qui ne se lasse point, assidu au travail.

Unermüdlich, adj. ἀκοπίαστος, ὁποῦ δὲν κοπιάζει, δὲν κουράζεται, infatigable, =lichkeit, τὸ ἀκοπίαστον, infatigabilité, f.

Unerörtert, adj. ἀνεξήγητος, ὁποῦ ἔμεινε ἀνεξήγητον, indécis.

Unerreichbar, adj. εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ φθάσῃ, inaccessible.

Unersättlich, adj. ἀχόρταστος, ὁποῦ δὲν χορταίνει, insatiable; =lichkeit, f., ἡ ἀχορτασία, insatiabilité, f.

Unerschöpflich, adj. ἀνεξάντλητος, inépuisable; =lichkeit, f., τὸ ἀνεξάντλητον, impossibilité f. d'épuiser.

Unerschrocken, adj. ἄφοβος, intrépide.

Unerschrockenheit, f., ἡ ἀφοβία, intrépidité, f.

Unerschütterlich, adj. ἀτάραχτος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ταραχθῇ, inébranlable.

Unerschütterlichkeit, f., ἡ ἀταραξία, fermeté f. inébranlable.

Unerschüttert, adj. ἀτάραχτος, ὁποῦ δὲν ταράζεται, sans être ébranlé.

Unerschwinglich, adj. ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ προξενήσῃ, νὰ τὸ πληρώσῃ, ὑπερβολικός, exorbitant, qu'on ne peut pas fournir.

Unersetzlich, adj. τοῦ ὁποίου ἡ ζημία δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀντιπληρωθῇ, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν τόπον ἄλλο δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ ἔχῃ, ἀνεκπλήρωτος, irréparable.

Unersteiglich, adj. ἄβατος (οἷον ἕνα βουνόν), inaccessible p. e. une montagne).

Unerträglich, adj. ἀνυπόφερτος, insupportable; =lichkeit, f., τὸ ἀνυπόφερτον, impossibilité f. de supporter qc.

Unerwachsen, adj. ἀνήλικος, mineur, jeune.

Unerwartet, adj. ἀπροσδόκητος, ἀνέλπιστος, inattendu, inopiné.

Unerweislich, adj. ἀναπόδεικτος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποδειχθῇ, improbable, sans preuve; =lichkeit, f., τὸ ἀναπόδεικτον, improbabilité, f.

Unerwiesen, adj. ἀναπόδεικτος, χωρὶς ἀπόδειξιν, qui n'est pas prouvé.

Unerwogen, adj. διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐσυλλογίσθη τις, qui n'a pas été pesé, considéré; adv. χωρὶς νὰ συλλογισθῇ, χωρὶς νὰ ἀποβλέψῃ, sans avoir été pesé.

Unerzogen, adj. ἀνήλικος, πολλὰ νέος, qui n'est pas élevé, encore jeune.

Unfähig, adj. ἀνεπιτήδειος, incapable; inhabile.

Unfähigkeit, f., ἡ ἀνεπιτηδειότης, incapacité, inhabileté, f.

Unfall, m., τὸ δυστύχημα, désastre, malheur, m., infortune, f.

Unfehlbar, adj. ἀλάνθαστος, βέβαιος, infaillible; immanquable; adv. βέβαια, χωρὶς ἄλλο, certainement, infailliblement.

Unfehlbarkeit, f., τὸ ἀλάνθαστον. ἡ βεβαιότης, infaillibilité, f.

Unfern, adv. ὄχι μακρυά, pas loin, non loin.

Unflath, m., τὰ ἀποκαθάρματα, ἡ λέρα, (τὰ σκατά), ordure, f. immondices, f. pl. (excréments, m. pl.).

Unfläther, m., ἄπαστρος ἄνθρωπος, μουρδάρης, homme sale, sagouin, m.; αἰσχρολόγος, ordurier, m.

Unfläthercy, f., ἡ ἀπαστρία, saleté, f.; αἰσχρολογία, vilenies, obscénités, f. pl.

Unfläthig, adj. ἄπαστρος, λερωμένος, sale, mal-propre; αἰσχρολόγος, sale, obscène.

Unfläthigkeit, f., ἡ ἀπαστρία, τὸ μουρδάρευμα, saleté, f.

Unfleißig, adj. μὴ ἐπιμελής, ὀκνηρός, ἀμελής, inappliqué, négligent.

Unförmlich, *adj.* ἄμορφος, ἀμόρφωτος, δύσμορφος, informe, difforme.

Unförmlichkeit, *f.*, ἡ ἀμορφία, difformité, *f.*

Unfreund, *m.*, ὁ μὴ φίλος, ὁ ἐχθρός, qui n'est pas ami, ennemi, *m.*

Unfreundlich, *adj.* μὴ φιλικός, αὐστηρός, σοβαρός, morose, grondeur; (vom Wetter), δυσάρεστος, κρύος, βροχερὸς (καιρός), rude, âpre, froid, pluvieux.

Unfreundlichkeit, *f.*, ἡ αὐστηρότης, σοβαρότης, morosité, *f.*; — des Wetters, τὸ ἀχαμνὸν, κρύον, βροχερὸν (τοῦ καιροῦ), inclémence *f.* du temps.

Unfreundschaftlich, *adj.* μὴ φιλικὸς, ὄχι μὲ φιλικὸν τρόπον, peu amiable.

Unfrey, *adj.* ἀνελεύθερος, qui n'est pas libre, privé de la liberté.

Unfriede, *m.*, ἡ διχόνοια, ἀσυμφωνία, discorde, dissention, *f.*

Unfriedlich, *adj.* διχόνους, ἀσύμφωνος, qui n'est pas pacifique, querelleur.

Unfruchtbar, *adj.* ἄκαρπος, infertile, infécond; (vom weiblichen Geschlechte), στεῖρα, (femme) stérile.

Unfruchtbarkeit, *f.*, ἡ ακαρπία, infécondité, *f.*; ἡ στείρωσις, stérilité (d'une femme), *f.*

Unfug, *m.*, ἡ ἀταξία, αἱ ἀταξίαι (ἀταξίαις), désordre, *m.*

Unfüglich, *adj.* μὴ ἁρμόδιος, peu convenable.

Ungangbar, *adj.* ἄβατος, impraticable; — ὁποῦ δὲν ἀπερνᾷ, ὁποῦ δὲν ἔχει κοῦρσο, qui n'a point de course.

Ungeachtet, *prp.* et *conj.* μὲ ὅλον —, μὲ ὅλον ὅτι, μὲ ὅλον ὁποῦ, ἀγκαλὰ καί, non obstant, malgré; quoique.

Ungeachtet, *adj.* (nicht geachtet), ὁποῦ δὲν τιμᾶται, peu estimé.

Ungeahndet, *adj.* ἀπαίδευτος, ἀτιμώρητος, impuni.

Ungebahnt, *adj.* ἀνίσαστος, rude, raboteux; s. Bahnen.

Ungeberdig, *adj.* ὁποῦ κάμνει σχήματα ἀνυπομονησίας ἢ θυμοῦ, qui fait des grimaces, qui s'impatiente, qui commence à s'emporter.

Ungebeten, *adj.* ἀκάλεστος, ὁποῦ δὲν εἶναι καλεσμένος, sans avoir été invité; (freywillig), ἑκουσίως, αὐτοθελήτως, χωρὶς νὰ παρακαλεσθῇ, sans être prié, sans se faire prier.

Ungebildet, *adj.* ἀκαλλώπιστος, ἀπολίτευτος, ὁποῦ δὲν εἶναι πεπαιδευμένος, inculte, incivilisé.

Ungebleicht, *adj.* ἀδούλευτος, μὴ ἀσπρισμένος (οἷον· νήματα, πανιά), qui n'a pas été blanchi.

Ungebräuchlich, *adj.* ἄχρηστος, ἀσυνήθιστος, inusité.

Ungebraucht, *adj.* ἀμεταχείριστος, ὁποῦ ἀκόμη δὲν τὸ ἐμεταχειρίσθη τις, dont on n'a pas encore fait usage, neuf.

Ungebühr, *f.*, τὸ ἀπρεπὲς, ἄδικον, qui est contre le devoir; (zur Ungebühr), ἀπρεπῶς, ἀδίκως, mal à propos; injustement.

Ungebührlich, Ungebührend, *adj.* ἀπρεπής, ἄδικος, injuste, indécent; -lichkeit, *f.*, ἀπρέπεια, ἀδικία, inconvenance, indécence, *f.*

Ungebunden, *adj.* ἄδετος, qui n'est pas lié; (von Büchern), χωρὶς δέσιμον, ἄδετος, σκέτος, qui n'est pas relié, en feuilles; (frey), ἐλεύθερος, libre; ἀχαλίνωτος, licencieux, libertin; in ungebundener Rede, εἰς πεζὸν λόγον, en prose.

Ungebundenheit, *f.*, ἡ ἐλευθερία, liberté, *f.*; ἀχαλινωσία, licence, *f.*, libertinage, *m.*

Ungeduld, *f.*, ἡ ἀνυπομονησία, impatience, *f.*

Ungeduldig, *adj.* ἀνυπομόνητος, impatient.

Ungeehrt, *adj.* μὴ τιμημένος, ὁποῦ δὲν τιμᾶται, ἀτίμητος, qui n'est point honoré.

Ungefähr, *adv.* ὡς πρὸς, σχεδόν (τζίρκα, ἰταλ.), environ, à peu près; von Ungefähr, κατὰ τύχην, par hasard.

Ungefällig, *adj.* ὁποῦ δὲν κάμνει χάριν τινός, ὁποῦ δὲν φέρνεται ὡς φίλος, peu complaisant, peu serviable.

Ungefälligkeit, *f.*, ἡ αὐστηρότης (ἐκείνου ὁποῦ δὲν κάμνει τινὸς χάριν), manque *m.* de complaisance.

Ungefärbt, *adj.* ἀχρωμάτιστος, ἄβαφος, en blanc, qui n'est pas teint.

Ungeflügelt, *adj.* ἀπτέρωτος, ἄπτερος, sans ailes; aptère (des insectes).

Ungegessen, *adj. fam.* νηστεικός, à jeun.

Ungegründet, *adj.* ἀθεμελίωτος, sans fondement.

Ungehalten, *adj.* μὴ εὐχαριστημένος, θυμουμένος, ἀγανακτισμένος, fâché, indigné, dépité.

Ungeheißen, *adv.* χωρὶς νὰ προσταχθῇ, sans ordre, volontairement.

Ungeheuchelt, *adj.* εἰλικρινής, ἀνυπόκριτος, sincère, sans hypocrisie.

Ungeheuer, *adj.* τερατώδης, ὑπερβολικός, prodigieux, énorme.

Ungeheuer, *n.*, τὸ τέρας, τερατῶδες καὶ ἄγριον ζῶον, monstre, *m.*; (μεταφ.) βαρβαρώτατος, τύραννος, ἀπάνθρωπος, *fig.* monstre, barbare, tyran, *m.*

Ungehindert, *adj.* ἀνεμπόδιστος, libre, sans être empêché.

Ungehobelt, *adj.* ἀροκάνιστος, non raboté; (grob), ἀπαίδευτος, ἀπολίτευτος, grossier, impoli.

Ungehörig, *adj.* ὁποῦ δὲν ἀνήκει, indû; ἀπρεπής, peu convenable.

Ungehorsam, *adj.* ἀπειθής, ἀνυπότακτος, désobéissant.

Ungehorsam, *m.*, ἡ ἀπείθεια, ἀνυποταγή, désobéissance, *f.*

Ungeistlich, *adj.* λαϊκός, lai, mondain; ἀπρεπὴς διὰ ἐκκλησιαστικόν, indécent pour un homme du clergé.

Ungekränkt, *adj.* ἀνέγγικτος, tranquille, en paix; s. Kränken.

Ungekünstelt, *adj.* φυσικὸς, μὴ ἐπιτηδευτός, naturel, sans art; (s. Künsteln).

Ungeladen, *adj.* ἀφόρτωτος, sans charge; ἀγέμιστος, μὴ γεμισμένος (μὲ μπαροῦτι καὶ μολύβι), (d'une arme à feu) qui n'est pas chargé; (uneingeladen), ἀκάλεστος (εἰς γεῦμα κτλ.), qui n'a pas été invité.

Ungelegen, *adj.* δυσάρεστος, ἐνοχλητικός, importun, incommode.

Ungelegenheit, *f.*, ἡ δυσαρέσκεια, ἐνόχλησις, importunité, incommodité, *f.*

Ungelehrig, *adj.* δυσμαθής, ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ νὰ μανθάνῃ, indocile.

Ungelehrigkeit, *f.*, ἡ δυσμάθεια, indocilité, *f.*

Ungelehrt, *adj.* ἀμαθής, ἀμάθητος, non-lettré, ignorant.

Ungelehrtheit, *f.*, ἡ ἀμάθεια, ignorance, *f.*

Ungelenk, *adj.* ἀνεπιτήδειος, βαρὺς εἰς τὰ κινήματα, lourd, gauche, mal-adroit.

Ungelenkigkeit, *f.*, ἡ ἀνεπιτηδειότης, mal-adresse, *f.*

Ungeliebt, *adj.* μὴ ἠγαπημένος, qui n'est pas aimé.

Ungelöscht, *adj.* μὴ σβυμένος, ἄσβυστος, qui n'est pas éteint; ungelöschter Kalk, ἄσβυστος ἄσβέστης, chaux vive.

Ungemach, *n.*, ἡ δυστυχία, στενοχωρία, mal, *m.*, adversité, *f.*

Ungemächlich, *adj.* στενοχωρημένος, incommode, malaise.

Ungemächlichkeit, *f.*, ἡ στενοχωρία, δυσκολία, incommodité, *f.*

Ungemein, *adj.* σπάνιος, ὑπερβολικός, rare, extraordinaire. *adv.* ὑπερβολικὰ, καταπολλά, extrêmement, infiniment.

Ungemessen, *adj.* μὴ μετρημένος, qui n'est pas mesuré; ἀπεριόριστος, illimité, indéterminé.

Ungenannt, *adj.* ἀνωνόμαστος, ἀνώνυμος, anonyme.

Ungeneckt, *adj.* ἀπείρακτος, ἀνενόχλητος, sans être troublé ou vexé.

Ungeneigt, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει κλίσιν ἢ προθυμίαν, ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ, qui n'est pas porté, disposé à qc., qui n'aime pas; mal-affectionné.

Ungenießbar, *adj.* ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ ἀπολαύσῃ, dont on ne peut pas jouir; ἄνοστος, fade.

Ungenossen, *adj.* ὁποῦ δὲν ἀπόλαυσέ τις, dont on n'a pas joui; das wird ihm nicht ungenossen hingehen, αὐτὸς δὲν θέλει μείνῃ ἀπαίδευτος ἢ ἀτιμώρητος δι' αὐτὸ, θέλει μετανοήσει, il n'aura pas fait cela impunément.

Ungenügsam, *adj.* ἀχόρταστος, ὁποῦ δὲν εἶναι εὐχαριστημένος μὲ ὀλίγα, insatiable,

Digitized by Google

qui ne se contente pas de peu.

Ungenügsamkeit, *f.*, *ἡ ἀχορτασία*, insatiabilité, *f.*

Ungerade, *adj.* *ἄνισος*, *ὁποῦ δὲν εἶναι ἴσιον*, inégal, courbe; (von Zahlen), *ἀνάρτιος*, *μονός*, impair, non-pair.

Ungerathen, *adj.* *ἀπαίδευτος*, *ἀνυπότακτος*, *ἄτακτος*, mal-né, dépravé, dénaturé.

Ungerechnet, *adv.* *χωρὶς νὰ λογαριάσω*, *μὴ λογαριάζωντας*, sans compter, non compris.

Ungerecht, *adj.* *ἄδικος*, injuste.

Ungerechtigkeit, *f.*, *ἡ ἀδικία*, injustice, *f.*

Ungereimt, *adj.* (reimlos), *χωρὶς ὁμοιοκατάληξιν* (*εἰς τοὺς στίχους*), non-rimé, blanc; *ἀνόητος*, absurde.

Ungereimtheit, *f.*, *ἡ ἀνοησία*, absurdité, *f.*

Ungern, *adv.* *ἐναντίον τῆς θελήσεώς μου*, *στανειχῶς*, *ἄκων*, à regret, à contre-coeur, malgré, moi (-toi etc.).

Ungerochen, *adj.* *ἀνεκδίκητος*, *χωρὶς ἐκδίκησιν*, qui n'a pas été vengé.

Ungerührt, *adj.* *ἀκίνητος ἀπὸ συλλύπησιν*, qui n'est pas touché ou attendri.

Ungesalzen, *adj.* *ἀνάλατος*, sans sel.

Ungesäuert, *adj.* *χωρὶς ξυνάδα*, sans être vinaigré; *χωρὶς προζύμι*, *ἄζυμος*, sans levain.

Ungesäumt, *adj.* (ohne Saum), *μὴ πιμπιλωμένος*, sans être ourlé; (unverzüglich), *χωρὶς ἀργοπορίαν*, *ταχὺς*, *ὀγλήγωρος*, sans tarder, vite, tout de suite.

Ungeschehen, *adj.* *ὁποῦ δὲν ἔγινε*, *δὲν συνέβη*, qui n'a pas été fait, qui n'est pas arrivé.

Ungescheut, *adj.* *ἄφοβος*, sans crainte, hardiment; *ἀναίσχυντος*, *ἀδιάντροπος*, effronté.

Ungeschicklichkeit, Ungeschicktheit, *f.*, *ἡ ἀνεπιτηδειότης*, mal-habileté, mal-adresse, *f.*

Ungeschickt, *adj.* *ἀνεπιτήδειος*, mal-habile, mal-adroit, gauche.

Ungeschlacht, *adj.* *ἀπαίδευτος*, *ἀπολίτευτος*, *βάρβαρος*, brutal, grossier, rude.

Ungeschliffen, *adj.* *μὴ ἀκονισμένος*, qui n'est pas affilé; (*μὴ γυαλισμένος*), qui n'est pas poli; (grob), *ἀπαίδευτος*, *ἀπολίτευτος*, *χονδρὸς*, *εἰς τὰ ἤθη*, grossier, impoli.

Ungeschliffenheit, *f.*, *ἡ ἀπαιδευσία*, *ἀπολιτευσία*, grossièreté, impolitesse, *f.*

Ungeschmeidig, *adj.* *ὁποῦ δὲν λυγᾶ*, qui n'est pas souple, peu flexible; (*μεταφ.*) *ἀνυπότακτος*, indocile, peu traitable; (s. Geschmeidig).

Ungeschmeidigkeit, *f.*, *ἡ ἀλυγισία*, roideur, *f.*; *ἀνυποταγή*, caractère *m.* intraitable.

Ungeschoren, *adj.* *ἀκούρευτος*, qui n'est pas tondu; (*μεταφ.*) *ἀνενόχλητος*, *ἀπείραχτος*, qui n'est vexé; *vulg.* laß mich ungeschoren, *ἄφισαί με*, *μὴ μὲ πειράζῃς*, laissez-moi en repos.

Ungesellig, *adj.* *ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ τὴν συναναστροφήν*, *μισάνθρωπος*, insociable.

Ungeselligkeit, *f.*, *ἡ ἀποστροφὴ ἀπὸ τὴν συναναστροφήν*, insociabilité, *f.*

Ungesittet, *adj.* *ἀπαίδευτος*, *ἀπολίτευτος*, *κακοήθης*, *ἀχρεῖος*, mal morigéné, impoli.

Ungesprächig, *adj.* *ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ νὰ συνομιλῇ*, peu affable.

Ungestalt, *adj.* *ἄμορφος*, *δύσμορφος*, *ἄσχημος*, difforme, défiguré, contrefait.

Ungestört, *adj.* *ἀνενόχλητος*, qui n'est pas troublé, tranquille.

Ungestraft, *adj.* *ἀπαίδευτος*, *ἀτιμώρητος*, impuni.

Ungestüm, *adj.* *θυελλώδης*, orageux; *ὁρμητικὸς*, *σφοδρός*, violent, impétueux.

Ungestüm, *n.*, *ἡ ὁρμή*, *σφοδρότης*, impétuosité, *f.*

Ungesund, *adj.* *βλαβερὸς διὰ τὴν ὑγίειαν*, peu salubre; (kränklich), *ἀσθενὴς*, *μὴ ὑγιής*, indisposé, maladif, malsain.

Ungethüm, *n.*, *τὸ φάντασμα*, spectre, *m.*

Ungetreu, *adj.* *ἄπιστος* (*εἰς δούλευσιν*, *εἰς φιλίαν*, *εἰς ἔρωτα*), infidèle, perfide.

Ungeweihet, *adj.* *ἀναφιέρωτος*, qui n'est pas consacré, profane.

Ungewiß, *adj.* *ἀβέβαιος*, incertain, douteux.

Ungewissenhaft, *adj.* ἄδικος, ὁποῦ δὲν ψηφᾷ τὴν συνείδησίν του, qui est sans conscience.

Ungewißheit, *f.*, ἡ ἀβεβαιότης, incertitude, *f.*

Ungewitter, *n.*, ἡ κακοκαιρία, ἀνεμοταραχὴ, φουρτοῦνα, orage, *m.*, tempête, *f.*

Ungewohnheit, *f.*, ἡ ἀσυνήθεια, ἀσυνηθισία, inhabitude, *f.*, défaut *m.* d'habitude.

Ungewöhnlich, *adj.* ἀσυνήθιστος, ὁποῦ δὲν εἶναι συνήθεια, inusité; étrange, extraordinaire.

Ungewöhnlichkeit, *f.*, τὸ ἀσυνήθιστον, étrangeté, rareté, singularité, *f.*

Ungewohnt, *adj.* ἀσυνήθιστος, μὴ συνηθισμένος, ὁποῦ δὲν ἐσυνήθισε, inaccoutumé, non accoutumé.

Ungezähmt, *adj.* ἀδάμαστος, ἀκαταδάμαστος, ἀνήμερος, indompté; ἀχαλίνωτος, effréné.

Ungeziefer, *n.*, τὸ ζωΰφιον, τὰ ζωΰφια (μάλιστα τὰ ἐνοχλητικὰ, οἷον· ψεῖραις, ψύλλοι κτλ.), vermine, *f.*

Ungeziemend, *adj.* ἀπρεπής, peu convenable, indécent.

Ungezogen, *adj.* ἀπαίδευτος, ἀνυπότακτος, ἄτακτος, mal discipliné, mal élevé; impoli.

Ungezogenheit, *f.*, ἡ ἀπαιδευσία, ἀνυποταγὴ, ἀταξία, manque *m.* d'éducation; impolitesse, impertinence, *f.*

Ungezügelt, *adj.* ἀχαλίνωτος, ἄτακτος, indompté, effréné.

Ungezweifelt, *adj.* ἀναμφίβολος, indubitable.

Ungezwungen, *adj.* ἄβιαστος, sans contrainte; ἐλεύθερος, libre; ὁποῦ δὲν εἶναι ἐπιτηδευμένος, ἀνεπιτήδευτος, dégagé; (peint.) svelte.

Ungezwungenheit, *f.*, τὸ ἀβίαστον, ἀνεπιτήδευτον, air *m.* libre, aisance, *f.*

Unglaube, *m.*, ἡ ἀπιστία, incrédulité, infidélité, *f.*

Ungläubig, *adj.* ἄπιστος (εἰς την θρησκείαν μάλιστα), incrédule; infidèle.

Unglaublich, *adj.* ἀπίστευτος, ἄπιστος, incroyable; =lichkeit, *f.*, ἡ ἀπιστευσία, incrédibilité, *f.*

Ungleich, *adj.* ἀνόμοιος, ἄνισος, inégal; dissemblable; disproportionné; διάφορος, διαφορετικός, différent.

Ungleich, *adv.* ἀσυγκρίτως, incomparablement; ungleich größer, kleiner 2c., πολλὰ πολλὰ μεγαλήτερος, μικρότερος κτλ., incomparablement plus grand, plus petit etc.

Ungleichartig, *adj.* ἑτεροειδής, ἑτερογενής, ἀνόμοιος, hétérogène; dissimilaire; =artigkeit, *f.*, τὸ ἑτερογενὲς, ἡ ἀνομοιότης, hétérogénéité, *f.*

Ungleichheit, *f.*, ἡ ἀνομοιότης, ἀνισότης, inégalité (*propr.* et *fig.*); disproportion, *f.*

Ungleichseitig, *adj.* (τρίγωνον) σκαληνὸν (τοῦ ὁποίου τὰ πλευρὰ δὲν εἶναι ἴσα), (géom.) scalène.

Unglimpf, *m.*, ἡ ὕβρις, ἀπολιτευσία, dureté, impolitesse, *f.*

Unglimpflich, *adj.* ἀπολίτευτος, ὑβριστικός, dur, impoli, désobligeant.

Unglück, *n.*, ἡ δυστυχία, ἀτυχία, malheur, *m.*, infortune, disgrace, *f.*

Unglücklich, *adj.* δυστυχής. δυστυχισμένος, malheureux.

Unglücksbote, *m.*, ὁποῦ μηνύει ἕνα κακὸν, ἕνα δυστύχημα, messager de malheur, porte-malheur, *m.*

Unglückselig, f. Unglücklich.

Unglücksfall, *m.*, το δυστύχημα, δυστυχισμένον συμβὰν, revers de fortune, revers, *m.*

Unglückskind, *n.*, ἄνθρωπος ὁπου ἔχει δυστυχίαν εἰς κάθε πρᾶγμα, personne *f.* née sous une étoile funeste.

Unglücksstifter, *m.*, ὁ αἴτιος τῆς δυστυχίας, porte-malheur, *m.*

Unglücksvogel, *m.*, πουλλὶ ὁποῦ μηνύει ἕνα κακὸν ἢ δυστυχήματα, oiseau *m.* de mauvais augure; *fig. fam.* f. Unglücksstifter.

Ungnade, *f.*, ἡ στέρησις τῆς εὐνοίας, disgrace, *f.*; in Ungnade seyn, εἶμαι ἐστερημένος τῆς εὐνοίας (τινὸς μεγάλου), être disgracié; in Ungnade fallen, ἐστεροῦμαι τὴν εὔνοιαν, tomber en disgrace.

Ungnädig, *adj.* μὴ εὐνοϊκός, θυμουμένος, ἀγανακτισμένος, qui n'est pas clément; indigné, irrité.

Ungrund, *m.*, τὸ ἀθεμελίωτον (μιᾶς ἀποδείξεως κτλ.), fausseté (d'une démonstration etc.).

Ungültig, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει κῦρος, ἀνίσχυρος, ἄκυρος, qui n'est pas valable, invalide, nul.

Ungültigkeit, *f.*, τὸ ἄκυρον, ἀνίσχυρον, invalidité, nullité, *f.*

Ungunst, *f.*, ἡ δύσνοια, στέρησις τῆς εὐνοίας, disgrace, défaveur, *f.*

Ungünstig, *adj.* δύσνους, μὴ εὔνους, malveillant; défavorable; ungünstiger Wind, ἐναντίος ἄνεμος (εἰς τὴν θάλασσαν), vent contraire (sur mer).

Ungut, *adj. fam.* etwas für ungut nehmen, πέρνω εἰς κακὸν, μοὶ (μὲ) κακοφαίνεται, prendre qc. en mal, en mauvaise part.

Ungütig, *adj.* μὴ εὐνοϊκός, qui n'est pas bon, qui n'est pas bénin; nehmen sie nicht ungütig, νὰ μὴ σᾶς κακοφανῇ, συμπαθήσατέ με, ne prenez pas en mauvaise part.

Unhaltbar, *adj.* μὴ στερεὶς, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ διαφεντευθῇ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, (place etc.) qui ne peut pas se tenir contre l' ennemi; (μεταφ.) ἀβέβαιος, ἀμφίβολος, douteux, incertain.

Unheil, *n.*, τὸ κακὸν, ἡ δυστυχία, mal, malheur, *m.*

Unheilbar, *adj.* ἀνιάτρευτος, ἀγιάτρευτος, incurable.

Unheilbarkeit, *f.*, τὸ ἀνιάτρευτον, ἡ ἀγιατρευσία, incurabilité, *f.*

Unheilig, *adj.* ἀνόσιος, ἄνομος, ἀσεβής, profane, impie, irréligieux.

Unheiligkeit, *f.*, ἡ ἀνοσιότης, ἀνομία, ἀσέβεια, impiété, *f.*

Unhöflich, *adj.* ἀπολίτευτος, incivil, impoli, désobligeant.

Unhöflichkeit, *f.*, ἡ ἀπολιτευσία, τὸ ἀπολίτευτον, incivilité, impolitesse, *f.*

Unhold, *adj.* μὴ εὐνοϊκὸς, ὁποῦ δὲν φέρει εὔνοιαν, ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ, mal-affectionné.

Unhold, *m.*, κακὸν πνεῦμα, φάντασμα, διάβολος, esprit malin, spectre, diable, *m.*; ὁ (κακὸς) μάγος, sorcier, *m.*

Unholdin, *f.*, ἡ (κακὴ) μάγισσα, sorcière, *f.*

Uniform, *f.*, φόρεμα ἀπὸ διωρισμένον χρῶμα καὶ σχῆμα, ὁποῦ φοροῦν οἱ στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοί, uniforme, *m.*

Universal, (εἰς τὰ σύνθετα) γενικός, universel; Universalmittel, *n.*, γενικὸν ἰατρικὸν, πανάκεια, remède universel.

Universität, *f.*, ἡ ἀκαδημία, τὸ πανεπιστήμιον, université, *f.*

Unke, *f.*, (Art Schlange), εἶδος μικροῦ ὀφιδιοῦ (εἰς τὰ σπίτια), espèce de petit serpent *m.* domestique; (Art Frosch), εἶδος βατράχου, grenouille *f.* aquatique.

Unkenntlich, *adj.* ἀγνώριστος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ γνωρισθῇ, méconnaissable.

Unkeusch, *adj.* ἀσελγὴς, δεδομένος εἰς τὰς σαρκικὰς ἡδονάς, impudique.

Unkeuschheit, *f.*, ἡ ἀσέλγεια, προθυμία εἰς τὰς σαρκικὰς ἡδονάς, impudicité, *f.*

Unklug, *adj.* ἀστόχαστος, μὴ γνωστικὸς, ὀλίγον ἀνόητος, imprudent; (verrückt), τρελλὸς, ὁποῦ ἐβγῆκε ἀπὸ τὸν νοῦν του, fou.

Unklugheit, *f.*, ἡ ἀστοχασία, ὀλίγη φρόνησις, imprudence, *f.*

Unkörperlich, *adj.* ἀσώματος, ἄϋλος, incorporel, immatériel.

Unkörperlichkeit, *f.*, τὸ ἀσώματον, ἄϋλον, immatérialité, *f.*

Unkosten, *f. pl.*, τὰ ἔξοδα, ἡ δαπάνη, frais, dépens, *m. pl.*; dépense, *f.*

Unkräftig, *adj.* ἀδύνατος, χωρὶς δύναμιν, inefficace; ἄκυρος, ὁποῦ δὲν ἔχει κῦρος, invalide, nul.

Unkräftigkeit, *f.*, ἡ ἀδυναμία, inéfficacité; τὸ ἄκυρον, invalidité, nullité, *f.*

Unkraut, *n.*, τὰ ἀχαμνὰ χόρτα, τὰ ζιζάνια, mauvaises herbes, *f. pl.*; ivraie, *f.*

Unkunde, *f.*, ἡ ἀμάθεια, ignorance, *f.*

Unkundig, *adj.* ἀμαθὴς, ὁποῦ δὲν ἔχει γνῶσιν (εἰς μίαν ἐπιστήμην, τέχνην κτλ.), ignorant, qui n'a point de connaissance (dans une science, dans un art).

Unlängst, *adv.* πρὸ ὀλίγου, depuis peu, nouvellement.

Unlauter, *adj.* ἀκάθαρτος, impur (*propr.* et *fig.*).

Unlauterkeit, *f.*, ἡ ἀκαθαρσία, impureté, *f.*

Unleidlich, *adj.* ἀνυπόφερτος, insupportable.
Unleserlich, *adj.* ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ διαβάσῃ, ἀνανάγνωτος, illisible.
Unleugbar, *adj.* ἀναπάρνητος, ἀναμφίβολος, qu'on ne peut nier, clair, évident, incontestable.
Unterleib, *adj.* δυσάρεστος, désagréable.
Unlieblich, *adj.* μὴ νόστιμος, ἀηδής, désagréable (aux sens).
Unlust, *f.*, ἡ δυσαρέσκεια, ἀηδία, déplaisir, dégoût, *m.*
Unlustig, *adj.* λυπημένος, chagrin, triste; δυσάρεστος, désagréable.
Unmanierlich, *adj.* ἀπολίτευτος, impoli; =lichkeit, *f.*, τὸ ἀπολίτευτον, impolitesse, *f.*
Unmannbar, *adj.* ἄνηβος, ἀνήλικος (ὁποῦ ἀκόμη δὲν ἔφθασεν εἰς τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν· ὁποῦ ἀκόμη δὲν ἠμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα), impubère; qui n'est pas encore nubile.
Unmannbarkeit, *f.*, ἡ ἀτελὴς ἡλικία, impuberté, *f.*, (s. Unmannbar).
Unmaßgeblich, *adj.* et *adv.* χωρὶς νὰ προστάξω, χωρὶς νὰ ἀποφασίσω ὡς κριτής, sans rien préscrire, sauf meilleur avis.
Unmäßig, *adj.* ἄμετρος, ὑπερβολικός, excessif, énorme; ἀκρατής, ἀνεγκράτητος, immodéré, intempérant.
Unmäßigkeit, *f.*, ἡ ἀκράτεια, ἀκολασία, intempérance, *f.*
Unmensch, *m.*, ἕνας ἀπάνθρωπος, monstre, homme *m.* cruel.
Unmenschlich, *adj.* ἀπάνθρωπος, inhumain.
Unmenschlichkeit, *f.*, ἡ ἀπανθρωπία, inhumanité, *f.*
Unmerklich, *adj.* ἀκατάληπτος, ἀνεπαίσθητος, imperceptible, insensible.
Unmittelbar, *adj.* ἄμεσος, immédiat.
Unmöglich, *adj.* ἀδύνατος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ γένῃ, impossible.
Unmöglichkeit, *f.*, τὸ ἀδύνατον, impossibilité, *f.*
Unmündig, *adj.* ἀνήλικος, (ὁποῦ ἀκόμη δὲν ἔφθασε εἰς τὴν νόμιμον ἡλικίαν εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται αὐτεξούσιος), mineur.
Unmündigkeit, *f.*, ἡ ἀτελὴς ἡλικία, minorité, *f.*, (s. Unmündig).
Unmuth, *m.*, ἡ ἀγανάκτησις, ὁ θυμός, (κέφι χαλασμένον), chagrin, *m.* mauvaise humeur, *f.*
Unmuthig, *adj.* ἀγανακτημένος, θυμουμένος, (χαλασμένος εἰς τὸ κέφι του), chagrin (*adj.*), de mauvaise humeur.
Unnachahmlich, *adj.* ἀμίμητος, inimitable; =lichkeit, *f.*, τὸ ἀμίμητον, ce qui rend inimitable.
Unnatürlich, *adj.* παραφύσικος, contre nature; dénaturé, =lichkeit, *f.*, τὸ παραφύσικον, qualité *f.* de ce qui est contre nature.
Unnennbar, *adj.* ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφραστος, inexprimable, ineffable.
Unnöthig, *adj.* μὴ ἀναγκαῖος, περιττός, qui n'est pas nécessaire, superflu.
Unnütz, Unnützlichkeit, *adj.* ἀνωφελής, inutil.
Unnützlichkeit, *f.*, τὸ ἀνωφελές, inutilité, *f.*
Unordentlich, *adj.* ἄτακτος, désordonné, dérangé, confus; *adv.* ἀτάκτως, μὴ κατὰ τάξιν, irrégulièrement, sans ordre.
Unordnung, *f.*, ἡ ἀταξία, désordre, dérangement, *m.* confusion, *f.*
Unparteyisch, =teylich, *adj.* οὐδέτερος, ἀδιάφορος, ὁποῦ δὲν κλίνει εἰς τὸ μέρος τινός, ἀπροσωπολήπτης, impartial.
Unparteylichkeit, *f.*, ἡ οὐδετερότης, ἀδιαφορία, ἀπροσωποληψία, impartialité, *f.*
Unpaß, Unpäßlich, *adj.* ἀσθενής, ὀλίγον ἄῤῥωστος, (τουρκζάτης), indisposé.
Unpäßlichkeit, *f.*, ἡ ἀσθένεια, ἐλαφρὰ ἀῤῥωστία, indisposition, *f.*
Unpersönlich, *adj.* ἀπρόσωπος, impersonnel.
Unpolirt, *adj.* ἀγυάλιστος, mat, qui n'est pas poli.
Unpolitisch, *adj.* μὴ πολιτικὸς, ἐνάντιος εἰς τὴν πολιτικὴν, ἀνόητος, peu politique, impolitique.
Unrath, *m.*, ἡ λέρα, τὰ ἀπο-

καθάρματα, ordure, boue, crasse, *f.*, immondices, *f. pl.*; *fam.* τὸ περιττὸν, τὸ ἀνωφελές, superfluité, *f.*

Unrecht, *adj.* ἄδικος, injuste; (nicht richtig), ὁποῦ δὲν εἶναι ἀληθινὸς, ὁποῦ δὲν ἁρμόζει, ἀνάποδος, faux, qui n'est pas juste, qui est mal fait.

Unrechte Seite, *f.*, τὸ ἀνάποδον μέρος, ἡ ξόψις (οἷον μεταξωτοῦ), envers (d'une étoffe etc.), *m.*

Unrecht, *n*, τὸ ἄδικον, fort, *m.*, injustice, *f.*; einem Unrecht thun, κάμνω ἄδικον, ἀδικῶ, faire tort à q.

Unrecht, *adv.* (nicht recht), ὄχι καλὰ, ὄχι σωστὰ, ἀνάποδα, mal, à faux, à tort. (ungerecht), ἄδικα, ἀδίκως, injuste; injustement.

Unrechtmäßig, *adj.* ἄδικος, ἄνομος, μὲ ἄδικον τρόπον, illégitime, illégal.

Unrechtmäßigkeit, *f.*, ἡ ἀδικία, ἀνομία, illégitimité, illégalité, *f.*

Unredlich, *adj.* μὴ τιμημένος, ψεύστης, mal-honnête, sans probité, *f.*

Unredlichkeit, *f.*, ἡ ψευδιά, mal-honnêteté, improbité, *f.*

Unregelmäßig, *adj.* ἀκανόνιστος. ἀνώμαλος, irrégulier.

Unregelmäßigkeit, *f.*, ἡ ἀνωμαλία, irrégularité, *f.*

Unreif, *adj.* ἀνώριμος, ἄφθαστος, qui n'est pas mûr, vert (*prop.* et *fig.*).

Unreife, *f.*, ἡ ἀνωριμία, immaturité, *f.*

Unreimisch, *adj. fam.* s. Wahnwitzig.

Unrein, *adj.* ἀκάθαρτος, impur; ἄπαστρος, λερωμένος, sale, immonde.

Unreinigkeit, *f.*, ἡ ἀκαθαρσία, impureté, *f.*; ἀπαστρία, saleté, *f.*

Unreinlich, *adj.* ἄπαστρος, ἀμελὴς εἰς τὴν παστρικότητα, sale, mal-propre.

Unreinlichkeit, *f.*, ἡ ἀπαστρία, ἀμέλεια εἰς τὴν παστρικότητα, saleté, mal-propreté, *f.*

Unrichtig, *adj.* μὴ ὀρθὸς, μὴ ἀληθινὸς, ψεύτικος, qui n'est pas juste; inexact, incorrect; faux.

Unrichtigkeit, *f.*, τὸ μὴ ἀληθινόν, incorrection, fausseté, *f.*

Unruhe, *f.*, ἡ ἀνησυχία, ταραχή, inquiétude, alarme, *f.*; (in der Uhr), τὸ ἐκκρεμὲς ὁ μικρὸς τροχὸς, ὁποῦ κινεῖται καὶ κτυπᾷ ἀκατάπαυστα) εἰς τὰ μικρὰ ὡρολόγια, balancier (d'une montre), *m.*

Unruhig, *adj.* ἀνήσυχος, inquiet; turbulent.

Unrühmlich, *adj.* ἄδοξος, peu glorieux.

Uns, *pron.* ἡμᾶς, μᾶς, nous.

Unsäglich, *adj.* ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφραστος, indicible, inexprimable.

Unsanft, *adj.* μὴ πρᾶος, μὴ ἁπαλὸς, σκληρὸς, peu doux, un peu rude, dur.

Unsauber, *adj.* ἀκάθαρτος, ἀκάθαρτος, ἄπαστρος, impur; sale, mal-propre.

Unsauberkeit, *f.*, ἡ ἀκαθαρσία, ἀπαστρία, impuerté, saleté, mal-propreté, *f.*

Unschädlich, *adj.* ἀβλαβής, innocent, qui n'est pas nuisible.

Unschädlichkeit, *f.*, τὸ ἀβλαβές, innocence (*p. e.* d'un remède), *f.*

Unschätzbar, *adj.* ἀτίμητος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ ἀρκετὰ νὰ τιμηθῇ, inestimable, inappréciable.

Unschätzbarkeit, *f.*, τὸ ἀτίμητον, τιμὴ ἄπειρος, prix *m.* inestimable.

Unscheinbar, *adj.* ὁποῦ δὲν φαίνεται πολὺ εὔμορφον, peu apparent, sans lustre, sans éclat.

Unschicklich, *adj.* μὴ ἁρμόδιος, ἀπρεπής, qui ne convient pas, inconvenant.

Unschicklichkeit, *f.*, τὸ ἀπρεπὲς, ἡ ἀπρέπεια, inconvenance; incongruité, *f.*

Unschiffbar, *adj.* ἀναυσίπορος, (ὅπου δὲν ἠμποροῦν νὰ πηγαίνουν καράβια), innavigable.

Unschlitt, *n.*, τὸ ὀξύγγι, ἀξούγγι, suif, *m.*

Unschlüssig, *adj.* ἀναποφάσιστος, ἀμφίβολος, irrésolu, indécis.

Unschlüssigkeit, *f.*, ἡ ἀμφιβολία εἰς τὴν ἀπόφασιν, τὸ ἀναποφάσιστον, irrésolution, *f.*

Unschmackhaft, *adj.* ἄνοστος, ὁποῦ δὲν νοστιμεύει, insi-

pide, fade; =haftigkeit, *f.*, τὸ ἄνοστον (τῶν φαγητῶν καὶ πιοτῶν), insipidité, fadeur, *f.*

Unschuld, *f.*, ἡ ἀθωότης, innocence, *f.*

Unschuldig, *adj.* ἀθῶος, ἄπταιστος, innocent.

Unschwer, *adj.* ὁποῦ δὲν εἶναι δύσκολος, qui n'est pas difficile; *adv.* χωρὶς δυσκολίαν, sans difficulté.

Unsegen, *m.*, ἡ κατάρα (ἐκ θεοῦ), δυστυχία, malédiction, *f.*, manque *m.* de prospérité.

Unselig, *adj.* δυστυχὴς, δυστυχισμένος, malheureux, funeste, fatal.

Unseligkeit, *f.*, ἡ δυστυχία, infortune, *f.*

Unser, *pron.* μας, ἐδικός μας, notre.

Unsere, unserige, unsrige, —re, —res *m.*, *f.*, *n.*, ὁ ἐδικός (ἰδικός) μας, ἡ ἐδική μας, τὸ ἐδικόν μας, le, la nôtre.

Unserthalben, Unsertwegen, Unsertwillen, *adv.* ἐξ αἰτίας μας, δι' ἡμᾶς, διὰ τὸ χατῆρι μας, pour nous, pour l'amour de nous, à cause de nous.

Unsicher, *adj.* μὴ ἀσφαλὴς, μὴ σίγουρος, qui n'est pas sûr, peu sûr, mal assuré; ἀβέβαιος, incertain.

Unsicherheit, *f.*, ὁ κίνδυνος, manque de sûreté, danger, *m.*; ἡ ἀβεβαιότης, incertitude, *f.*

Unsichtbar, *adj.* ἀόρατος, invisible.

Unsichtbarkeit, *f.*, ἀορασία, invisibilité, *f.*

Unsinn, *m.*, ἡ ἀνοησία, frénésie; ἀνόητα πράγματα, choses *f. pl.* insensées, nonsens, *m.*

Unsinnig, *adj.* ἀνόητος, insensé (qui manque de sens); (verrückt), τρελὸς, ὁποῦ ἤβγεν ἀπὸ τὸν νοῦν του, insensé, fou, forcené.

Unsinnigkeit, *f.*, ἡ ἀνοησία, folie, *f.*

Unsittlich, *adj.* κακοήθης, immoral.

Unsittlichkeit, *f.*, κακοήθεια, immoralité, *f.*

Unstät, *adj.* περιφερόμενος εἰς τὸν κόσμον, remuant, errant; ἀκατάστατος, inconstant, variable.

Unstätigkeit, *f.*, ἡ ἀκαταστασία, inconstance, *f.*

Unstatthaft, *adj.* μὴ συγχωρημένος, μὴ ἁρμόδιος, qui n'a pas lieu, illicite.

Unsterblich, *adj.* ἀθάνατος, immortel.

Unsterblichkeit, *f.*, ἡ ἀθανασία, immortalité, *f.*

Unstern, *m.*, (τὸ κακὸν ἄστρον), ἡ δυστυχία, κακὴ μοῖρα, désastre, malheur, *m.*

Unsträflich, *adj.* ἀκατηγόρητος, ἄμεμπτος, irréprochable, irrépréhensible.

Unsträflichkeit, *f.*, ἡ ἀκατηγορησία, τὸ ἄμεμπτον, intégrité, *f.*

Unstreitig, *adj.* ἀναμφίβολος, incontestable, indubitable.

Unstudirt, *adj.* ἀμαθὴς, ὁποῦ δὲν ἐσπούδαξεν ἐπιστήμας, ignare, qui n'a pas étudié (les sciences etc.); (ungezwungen, natürlich), ἀνεπιτήδευτος, non-étudié, naturel.

Unsündlich, *adj.* ἀναμάρτητος, ὁποῦ δὲν ἔχαμεν ἁμαρτίαν, ὁποῦ δὲν εἶναι ἁμαρτία, innocent, qui n'a pas commis un péché, qui n'est pas un péché.

Unsündlichkeit, *f.*, τὸ ἀναμάρτητον, innocence, *f.*

Untadelhaft, untadelig, *adj.* ἀκατηγόρητος, ἄμεμπτος, irréprochable, irrépréhensible.

Untadelhaftigkeit, *f.*, ἡ ἀκατηγορησία, ἀμεμψία, irrépréhensibilité, *f.*

Untauglich, *adj.* ἀνεπιτήδειος, ἄχρηστος, qui ne vaut rien, qui n'est bon à rien, inutile.

Untauglichkeit, *f.*, ἡ ἀνεπιτηδειότης, τὸ ἄχρηστον, inutilité, *f.*

Unten, *adv.* κάτω, en bas; dessous; unten an, εἰς τὸ κάτω μέρος, au bas bout, unten auf, von unten auf, ἀπὸ τὰ κάτω εἰς τὸ ἐπάνω, de bas en haut; von unten auf dienen, δουλεύω (μάλιστα εἰς τὸ στράτευμα) ἀρχηνῶντας ἀπὸ τὰ πλέον κατώτερα, ἢ ἀναβαίνωντας ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὰ ὑψηλότερα ἀξιώματα, passer par tous les grades.

Unter, *prp.* ὑπὸ, ὑποκάτω εἰς,

sous, au-dessous, dessous, par-dessous; (zwischen), *μεταξὺ*, *ἀναμεταξὺ*, entre; parmi; *εἰς καιρὸν* —, pendant, durant; *εἰς* —, *ἀνάμεσα εἰς* —, en, dans, au milieu de —; *παρακάτω ἀπὸ* — à moins de —.

Untere, Unterste, (m., f., n.) *ὁ πλέον κατώτερος*, *ἡ πλέον κατωτέρα*, *τὸ πλέον κατώτερον*, bas, inférieur, le plus bas, la plus basse.

Unterabtheilung, f., *ἡ ὑποδιαίρεσις*, subdivision, f.

Unter-Admiral, m., *ὁ ὑποναύαρχος*, vice-amiral, m.

Unterbau, m., *θεμέλιον*, *βάσις*, fondement, embasement, m.

Unterbauch, m. *ἡ κάτω κοιλία*, *τὸ κάτωθεν τῆς κοιλίας*, *τὸ ὑπογάστριον*, hypogastre, m.

Unterbeamte, m., *κατώτερος ἀξιωματικὸς*, *ὑποκείμενος εἰς ἄλλον*, officier m. subalterne civil.

Unterbett, n., *τὸ κάτωθεν στρῶμα* (*εἰς τὸ κρεββάτι*), lit m. de dessous.

Unterbinden, v. a. *δένω ὑποκάτω εἰς ἄλλο τι*, lier par-dessous (p. e. un mouchoir).

Unterbinden, v. a. *ὑποδένω*, (chir.) faire une ligature.

Unterbleiben, v. n. *δὲν γίνεται*, *δὲν ἐξακολουθεῖται*, *μένει ἀνεξακολούθητον*, ne pas s'exécuter, ne pas avoir lieu; *παύω*, cesser.

Unterbrechen, v. a. *διακόπτω* (*τὴν ὁμιλίαν*), interrompre.

Unterbrechung, f., *ἡ διακοπή*, interruption, f.

Unterbreiten, v. a. *ἐξαπλώνω ὑποκάτω*, étendre (un linge etc.) dessous.

Unterbringen, v. a. einen, *προξενῶ εἴς τινα ἕνα ἐπάγγελμα*, *μίαν δούλευσιν*, placer q., procurer à q. un emploi; Geld —, *εὑρίσκω τὸν τρόπον νὰ βάλω ἄσπρα μὲ τὸ διάφορον*, placer, mettre de l'argent à l'intérêt.

Unterdessen, adv. *ἐν τῷ μεταξὺ*, *ἐν τῷ ἀναμεταξύ*, cependant, en attendant.

Unterdrücken, v. a. *θλίβω*, *καταθλίβω*, *τυραννῶ*, *κατατρέχω*, opprimer; eine Sache, eine Schrift —, *ἐμποδίζω νὰ μὴ φανερωθῇ ἕνα πρᾶγμα*, *ἀπηγορεύω*, *ἐμποδίζω τὸν τύπον ἢ τὴν πώλησιν ἑνὸς συγγράμματος*, supprimer une chose, une brochure, un livre.

Unterdrücker, m., *ὁ καταθλίβων*, *τύραννος*, oppresseur, m.

Unterdrückung, f., *ἡ κατάθλιψις*, *τυραννία*, oppression, f.; — eines Buches rc., *ἀπηγόρευσις ἑνὸς βιβλίου*, suppression f. d'un livre.

Untereinander, adv. *ἀνακατωμένα*, pêle-mêle, confusément.

Unterfangen, sich, v. r. *τολμῶ*, *ἔχω τὴν τόλμην*, oser.

Unterfangen, n., *τὸ τόλμημα*, *τολμηρὸν ἐπιχείρημα*, audace, entreprise f., dangereuse.

Unterfeldherr, m., *ὑποστράτηγος*, général m. en second.

Unterfutter, n., *τὸ ἐσώπανον*, *ἀστάρι*, doublure; fourrure, f.

Unterfüttern, v. a. *βάνω ἐσώπανον*, *ἀσταρίζω*, doubler, fourrer.

Untergang, m., *ἡ δύσις* (*βασιλεύσις*) *τοῦ ἡλίου κτλ.*, coucher, couchant, m.; (Verfall), *ὁ χαλασμὸς*, *ἀφανισμὸς*, *ἡ ἀπώλεια*, ruine, perte, f.

Untergeben, v. a. *ὑποτάσσω*, *παραδίδω εἰς ἐξουσίαν τινὸς* (*οἷον· μαθητὴν εἰς διδάσκαλον κτλ.*), commettre, donner à gouverner.

Untergebene, m., *ὁ ὑποτεταγμένος*, *ὑποκείμενος*, inférieur, subalterne, m.; *μαθητὴς ὑποτεταγμένος εἰς διδάσκαλον*, élève, disciple, m.

Untergehen, v. n. (im Wasser), *βυθίζομαι εἰς τὸ νερὸν*, *καταποντίζομαι*, *πνίγομαι*, aller au fond, s'enfoncer, être submergé; couler à fond; (zu Grunde gehen), *χαλνῶμαι*, *ἀφανίζομαι*, *χάνομαι*, périr, être ruiné; die Sonne rc. geht unter, *ὁ ἥλιος κτλ. βασιλεύει*, *δύει*, le soleil etc. se couche.

Untergericht, n., *κατώτερον κριτήριον*, justice f. inférieure, basse justice.

Untergeschoben, adj. *νόθιος*, *μὴ ἀληθινὸς*, *ψευδής*, faux, supposé, (s. unterschieben).

Untergewehr, n., *τὸ σπαθὶ τοῦ*

κοινοῦ στρατιώτου, basses armes, armes blanches, *f. pl.*

Untergraben, *v. a.* ὑποσκάπτω, ξεσκάπτω (τὸ θεμέλιον ἑνὸς κτιρίου κτλ.), miner, saper, creuser, (μεταφ.) χαλνῶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον, *fig.* miner, ruiner (insensiblement).

Untergrabung, *f.*, τὸ ὑποσκάψιμον, action de miner; ὁ χαλασμός, *fig.* ruine, *f.*

Unterhalb, *adv.* et *prp.* εἰς τὸ κάτωθεν μέρος, κάτωθεν, au-dessous.

Unterhalt, *m.*, ἡ ζωοτροφία, τὸ ψωμί, ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον κερδαίνει τις τὸ ψωμί του, entretien, *m.*, subsistance, *f.*

Unterhalten, *v. a.* κρατῶ ὑποκάτω (οἷον· ἕνα ἀγγεῖον ὑποκάτω εἰς τὸ ἐπιστόμιον μιᾶς πηγῆς), tenir sous qc.

Unterhalten, *v. a.* τρέφω, δίδω τὴν ζωοτροφίαν, entretenir, nourrir; *fig.* (μεταφ.) τέρπω, εὐφραίνω (τουρκ. ἐγλεντίζω), entretenir, amuser; (sich —), τέρπομαι, εὐφραίνομαι, (τουρκ. ἐγλεντίζομαι), s'entretenir, s'amuser.

Unterhaltend, *adj.* τερπνὸς, εὐφραντικὸς, (τουρκ. ἐγλεντιστικός), amusant.

Unterhaltung, *f.*, (gesellige —), ἡ συναναστροφή, συνομιλία, entretien, *m.*, conversation, *f.*; (Zeitvertreib), ἡ τέρψις, (τουρκ. ὁ ἐγλενζές), amusement, *m.*

Unterhandeln, *v. a.* πραγματεύομαι (διὰ συμφωνίαν, εἰρήνην κτλ.), négocier, traiter.

Unterhändler, *m.*, ὁ πραγματευόμενος, ὁ μεσίτης, négociateur; entremetteur, *m.*

Unterhandlung, *f.*, πραγματεία (διὰ μίαν ὑπόθεσιν, οἷον· διὰ συμφωνίαν, εἰρήνην κτλ.), négociation, *f.*

Unterhaus, *n.*, το κάτωθεν μέρος τοῦ ὀσπιτίου, rez-de chaussée, *m.*; (in England), τὸ δεύτερον συνέδριον τοῦ Παρλαμέντου τῆς Ἀγγλίας (συνθεμένον ἀπὸ τοὺς ἀπεσταλμένους τῶν πόλεων), chambre, *f.* basse, chambre des communes (en Angleterre).

Unterhemd, *n.*, τὸ ἐνδότερον ὑποκάμισον. (ὁποῦ φοροῦν ὑποκάτω εἰς ἄλλο), chemise *f.* de dessous.

Unterholz, *n.*, μικρότερα δένδρακια, bois *m.* à faucillon, menu bois taillis, *m.*

Unterhosen, *f.*, (*pl.*) τὸ ἐσώβρακον, caleçons, *m. pl.*

Unterirdisch, *adj.* ὑποχθόνιος, ὑπόγειος, souterrain.

Unterjochen, *v. a.* ὑποτάσσω εἰς τὸν ζυγὸν, ὑποδουλώνω, subjuguer, assujettir; =jochung, *f.*, ἡ ὑπόταξις, ὑποδούλωσις, action *f.* de subjuguer.

Unterkiefer, *m.*, τὸ κάτωθεν κατασάγουνον, machoire *f.* inférieure.

Unterkinn, *n.*, **Unterkehle**, *f.*, παχὺ πηγοῦνι (ὁποῦ φαίνεται ὡς διπλὸν), double menton, *m.*

Unterkleid, *n.*, ἐνδότερον φόρεμα, ὁποῦ φοροῦν ὑποκάτω εἰς ἄλλο, habit *m.* de dessous; (Beinkleider), τὸ βρακί, chaussure, culotte, *f.*

Unterkommen, *v. n.* εὑρίσκω δούλευσιν, εὑρίσκω αὐθέντην, trouver une place, une condition; ὁμοίως· εὑρίσκω κονάκι, trouver un logis.

Unterkommen, *n.*, ἡ δούλευσις μὲ τὴν ὁποῖαν ἔχει τις τὸ ψωμί του), τὸ ἐπάγγελμα, place, *f.*, emploi, *m.*

Unterkönig, *m.*, ὁ ὑποβασιλεύς, vice-roi, *m.*

Unterköthig, *adj.* γεμάτος ἀπὸ ἔμπυον ὑποκάτω εἰς τὸ δέρμα, qui suppure en dedans.

Unterkriechen, *v. n.* ἐμβαίνω ὑποκάτω εἰς τι συρνόμενος κατὰ γῆς, passer par dessous en rampant.

Unterlage, *f.*, κάθε πρᾶγμα ὑποκάτω εἰς ἄλλο τι βαλμένον, tout ce qu'on met au dessous de qc.; hausse, *f.*

Unterland, *n.*, ὁ κατώτερος τόπος, χαμηλότερος τόπος, pays *m.* inférieur, pays bas.

Unterländer, *m.*, ἐγκάτοικος χαμηλοτέρου τόπου, habitant *m.* d'un pays inférieur.

Unterlaß, *m.*, ohne —, χωρὶς διακοπὴν, ἀδιάκοπα, sans cesse, sans relâche.

Unterlassen, *v. a.* ἀφίνω, παραιτῶ, δὲν ἀκολουθῶ, omettre; laisser; cesser, discontinuer; nicht unterlassen, δὲν παύω. δὲν λείπω (ἀ-

πὲ τὸ νὰ κάμω τι), ne pas s'abstenir, ne pas manquer, ne laisser de —.
Unterlassung, *f.*, ἡ παραίτησις, παύσις, διακοπή, omission, discontinuation, cessation, *f.*
Unterlaufen, *v. n.* εὑρίσκομαι, ἐμβαίνω (ἀνεπαισθήτως) ἀνάμεσα εἰς ἄλλα παρόμοια, passer parmi, passer dans le nombre, se glisser.
Unterläufen, *v. a.* einen —, ὁρμῶ εἴς τινα ἀποκλίνοντας τὸ κτύπημά του μὲ τὸ νὰ σκύψω, faire une passe sur q.
Unterlaufen, *adj.* mit Blut —, μελανὸς ἀπὸ αἷμα ἐκκεχυμένον (ὡς ἕνα μέρος ζουληγμένον), livide, meurtri.
Unterlefze, *f.*, s. Unterlippe.
U'nterlegen, *v. a.* βάνω ὑποκάτω, ὑποβάλλω, mettre dessous; garnir; mit untergelegten Pferden reisen, κάμνω ταξίδι ἀλλάζωντας τὰ ἄλογα εἰς διωρισμένα διαστήματα, aller en relais, avec des relais.
Unterlehrer, *m.*, ὁ ὑποδιδάσκαλος, sous-maître, sous pré cepteur, *m.*
Unterleib, *m.*, ἡ κοιλία, τὸ κάτωθεν μέρος τῆς κοιλίας, bas-ventre, *m.*
Unterliegen, *v. n.* ὑποβάλλομαι, être mis dessous; νικῶμαι, être vaincu.
Unterliegen, *v. n.* ὑπόκειμαι, εἶμαι ὑποκείμενος, succomber (*prop.* et *fig.*); dem Feinde —, νικῶμαι ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, être vaincu par l'ennemi, succomber à l'ennemi.
Unter-Lieutenant, —-Leutnant, *m.*, ὁ ὑποεκατόνταρχος, sous-lieutenant, *m.*; s. Lieutenant.
Unterlippe, *f.*, lèvre inférieure, balèvre, *f.*
Untermengen, -mischen, *v. a.* ἀνακατώνω (μαζὺ μὲ ἄλλο), entremêler.
Untermiether, *m.*, ὑποενοικάτωρας, sous-locataire, *m.*
Unterminiren, *v. a.* ὑποσκάπτω, κάμνω ὑπόνομον (λαγοῦμι) ὑποκάτω, miner, saper.
Unterna'hen, U'nternähen, *v. a.* ῥάπτω ὑποκάτω, coudre dessous —.
Unternéhmen, *v. a.* ἐπιχειρίζομαι, entreprendre; prendre sur soi.
Unternehmen, *n.*, Unternehmung, *f.*, τὸ ἐπιχείρημα, entreprise, *f.*
Unternehmer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐπιχειρίζεταί τι, ἐπιχειρητής, entrepreneur, *m.*
Unter-Offizier, *m.*, κατώτερος ὀφφικιάλος (εἰς τὸ στράτευμα), bas-officier, *m.*
Unterordnen, *v. a.* ὑποτάσσω (εἰς τὴν ἐξουσίαν τινος), subordonner.
Unterordnung, *f.*, ἡ ὑποταγή (τοῦ κατωτέρου εἰς τὴν προσταγὴν τοῦ ἀνωτέρου), subordination, *f.*
Unter-Parlament, *n.*, s. Unterhaus.
Unterpfand, *n.*, τὸ ἐνέχυρον, (ὀμανέτι, τουρκ.), gage, nantissement, *m.*; hypothèque, *f.*
U'nterpflügen, *v. a.* παραχώνω εἰς τὴν γῆν μὲ τὸ ἀλέτρι, couvrir de terre en labourant.
Unterréden, sich, *v. r.* συνομιλῶ, ἔχω συνομιλίαν, s'entretenir; s'aboucher avec q.
Unterredung, *f.*, ἡ συνομιλία, entretien, *m.*, conférence, *f.*
Unterricht, *m.*, ἡ διδασκαλία, παράδοσις (ἐπιστήμης ἢ τέχνης), instruction, *f.*, leçons, *f. pl.*, enseignement, *m.*
Unterrichten, *v. a.* διδάσκω, παραδίδω (ἐπιστήμην ἢ τέχνην), instruire, enseigner; (benachrichtigen), δίδω εἴδησιν, εἰδοποιῶ, informer (q. de qc.).
Unterrichter, *m.*, κατώτερος κριτής, juge inférieur, juge *m.* subalterne.
Unterrinde, *f.*, ἡ κάτωθεν φλοῦδα (τοῦ ψωμιοῦ), croûte *f.* de dessous.
Unterrock, *m.*, τὸ ὑποφουστάνον, τὸ φουστάνι ὁποῦ φοροῦν αἱ γυναῖκες ὑποκάτω εἰς τὰ ἄλλα φορέματα, jupe *f.* de dessous, cotillon, *m.*
Untersägen, *v. a.* ἀπαγορεύω, ἐμποδίζω, défendre, interdire.
Untersagung, *f.*, ἡ ἀπαγόρευσις, ἐμπόδισις, défense, interdiction, *f.*
Untersatz, *m.*, κάθε πρᾶγμα ὑποβαλλόμενον εἴς τι, (οἷον· πέτρα, ξύλον κτλ.), tout ce qu'on met au-dessous de q. (p. e. une pierre, une pièce de bois etc.), hausse,

f.; — einer Säule, ὑποπόδιον στύλου, socle, m.; (in einem Vernunftschlusse), ὁ ἐλάσσων τοῦ συλλογισμοῦ (εἰς τὴν λογικὴν), (log.) mineure (d'un syllogisme), f.
Unterschale, f., τὸ κάτωθεν φιλντζάνι, soucoupe, f.
Unterscheiden, v. a. διακρίνω, distinguer, discerner; (theilen), χωρίζω, διαιρῶ, séparer.
Unterscheidung, f., ἡ διάκρισις, distinction, f.
Unterscheidungszeichen, n., διακριτικὸν σημεῖον, caractère m. distinctif; die —, pl. τὰ διακριτικὰ σημεῖα εἰς τὸ γράψιμον, ponctuation, f.
Unterschieben, v. a. ὑποβάλλω, βάνω ὑποκάτω, mettre dessous; (etwas falsches), ὑποβάλλω (ἕνα νόθιον ἢ ψεύτικον πρᾶγμα), supposer, substituer.
Unterschied, m., ἡ διαφορά, différence, distinction, f.; (Abtheilung, Verschlag), διάφραγμα ξύλινον (τουρκ. περδές), cloison, f.
Unterschieden, Unterschiedlich, adj. διάφορος, διαφορετικός, distinct; différent, divers.
Unterschlagen, v. a. Briefe ɪc. —, κρύπτω γράμματα κτλ. καὶ δὲν τὰ παραδίδω, supprimer, intercepter (des lettres); Gelder —, κρύπτω (κρατῶ διὰ λόγου μου) ἄσπρα ὁποῦ ἔπρεπε νὰ τὰ παραδόσω, divertir, dérober des deniers.
Unterschlagen, v. a. die Arme —, σταυρώνω τοὺς βραχίονας (τὰ χέρια), croiser les bras; mit untergeschlagenen Beinen sitzen, κάθομαι μὲ τὰ ποδάρια σταυρωμένα, être assis les jambes croisées; einem ein Bein —, ὑποσκελίζω, βάνω πεδοκλιὰν (νὰ πέσῃ τις), donner le croc en jambe à q.; (μεταφ.) ὑποσκελίζω, κάμνω νὰ χάσῃ τις τὴν εὔνοιάν τινος, fig. supplanter q.
Unterschlägig, =schlächtig, ein =schlägiges Rad, τροχὸς μύλου κινούμενος ἀπὸ τὸ νερὸν ὁποῦ ἀπερνᾷ ὑποκάτω, roue à vanne, à volets.
Unterschlagung, f., κρύψιμον τῶν γραμμάτων κτλ., suppression (des lettres etc.), s. Unterschlagen.
Unterschleif, m., ὁ δόλος, ἡ ψευδιά, (μάλιστα κρύψιμον ἀσπρῶν ὁποῦ ἔπρεπε νὰ παραδοθοῦν εἴς τινα κτλ.), fraude, malversation, f.
Unterschreiben, v. a. ὑπογράφω, signer, souscrire, soussigner.
Unterschrift, f., ἡ ὑπογραφή, souscription, signature, f., seing, m.
Unterschwelle, f., κατώφλιον, seuil, m.
Untersetzen, v. a. βάνω ὑποκάτω, ὑποβάλλω, mettre dessous.
Untersetzer, m., τρυβλίον (πιάτο, φιλντζάνι) ὑποβαλμένον, soucoupe, f.
Untersetzt, adj. κοντὸς ὅμως παχὺς καὶ δυνατός, ramassé, trapu.
Untersiegeln, v. a. βουλλώνω, ὑποβουλλώνω, ὑποσφραγίζω, apposer son cachet au dessous —; =siegelung, f., τὸ βούλλωμα, ὑποβούλλωμα, apposition f. de son cachet.
Untersinken, v. n. βυθίζομαι, καταποντίζομαι, πνίγομαι, aller au fond, enfoncer, couler à fond; =sinken, n., ὁ βυθισμὸς, καταποντισμός, action f. d'aller au fond etc.
Unterstämmen, v. a. βάνω, (ἀκουμβιστῆρι ἢ ἄλλο παρόμοιον), ὑποστηρίζω, ἀκουμβῶ, appuyer, accoter.
Unterste, s. Untere.
Unterstecken, v. a. βάνω ὑποκάτω (οἷον ἕνα ξύλον ὑποκάτω εἰς μίαν τράπεζαν ὁποῦ κουνεῖεται), mettre, fourrer dessous; Soldaten —, διαμοιράζω στρατιώτας (μάλιστα ἀπειθεῖς) ἀπὸ ἕνα τάγμα εἰς ἄλλα τάγματα διάφορα, incorporer des soldats.
Unterstehen, sich, v. r. τολμῶ, ἔχω τὴν τόλμην, τὴν αὐθάδειαν, oser, prendre la hardiesse.
Unterstellen, v. a. βάνω ὑποκάτω, mettre, placer dessous.
Unterstreichen, v. a. ὑποσημειώνω (μίαν λέξιν μὲ μίαν γραμμήν), souligner; =streichung, f., ἡ ὑποσημείωσις, action f. de souligner.

Unterstreuen, *v. a.* στρώνω (ἄχυρα κτλ. νὰ κοιμηθοῦν ζῶα ἐπάνω εἰς αὐτά), répandre dessous (de la paille etc.).

Ùnterstützen, *v. a.* βάνω (ἕνα ἀκουμβιστῆρι) ὑποκάτω, mettre (une étaie) dessous.

Unterstützen, *v. a.* ὑποστηρίζω, ἀκουμβῶ, appuyer; (μεταφ.) βοηθῶ, συμβοηθῶ, soutenir, seconder.

Unterstützung, *f.*, τὸ ὑποστήριγμα, ἀκούμβισμα, appui, support; (μεταφ.) ἡ βοήθεια, συμβοήθεια, *fig.* appui, soutien, secours, *m.*

Untersuchen, *v. a.* ἐξετάζω, ἐρευνῶ, rechercher, examiner; discuter; gerichtlich —, ἐρευνῶ (διὰ ἔγκλημα), informer de qc.

Untersuchung, *f.*, ἡ ἐξέτασις, ἐξέταξις, ἔρευνα, examen, *m.*, recherche, discussion, *f.*; gerichtliche —, ἔρευνα (διὰ ἔγκλημα), information, *f.*

Untertasse, *f.*, τὸ κάτωθεν φιλιτζάνι, (ὑποφίλιτζανον), soucoupe, *f.*

Ùntertauchen *v. a.* βυθίζω, βουτῶ (εἰς τὸ νερόν), plonger (*v. a.*); *v. n.* βυθίζομαι, πηγαίνω κάτω εἰς τὸ νερόν, plonger (*v. n.*); -tauchung, *f.*, ὁ βυθισμός, immersion, *f.*

Unterthan, *m.*, ὁ ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος, ὑποκείμενος (μάλιστα εἰς βασιλέα), sujet, *m.* (d'un roi etc.).

Unterthänig, Unterthan, *adj.* ὑποτεταγμένος, ἐξουσιαζόμενος, sujet, soumis (à q.); unterthäniger Diener, δοῦλος σας ταπεινός, votre très-humble (*ou* très-obéissant) serviteur.

Unterthänigkeit, *f.*, ἡ ὑποταγή, ὑποχὴ (μάλιστα εἰς βασιλέα), sujétion, soumission, *f.*

Untertheil, *m. n.*, τὸ κάτω μέρος, partie *f.* inférieure, le bas, le dessous.

Ùntertreten, *v. n.* πηγαίνω νὰ σταθῶ ὑποκάτω (εἰς δένδρον εἰς καιρὸν βροχῆς κτλ.), se mettre à l'abri de la pluie.

Untertréten, *v. a.* καταπατῶ, fouler aux pieds; (μεταφ.) καταθλίβω τινα, τὸν ὑστερῶ τὸ ἐπάγγελμά του κτλ. μὲ μηχανεύματα, supplanter q.

Unterwachsen, *adj.* unterwachsenes Fleisch, κρέας μὲ πάχος ἀνάμεσα εἰς ταῖς ἴνες, entrelardé.

Unterwärts, *adv.* πρὸς τὰ κάτω, εἰς τὰ κάτω, εἰς τὸν κατήφορον, vers le bas, en bas; κάτω, κάτωθεν, au-dessous.

Unterwegs, *adv.* εἰς τὸν δρόμον, en chemin, chemin faisant; *fam.* unterwegs lassen, ἀφίνω, δὲν κάμνω, παραιτῶ, laisser, ne pas faire.

Unterweilen, f. Bisweilen.

Unterweisen, *v. a.* διδάσκω, παραδίδω (μίαν ἐπιστήμην κτλ.), instruire, enseigner.

Unterweisung, *f.*, ἡ διδασκαλία, παράδοσις, instruction, *f.*

Unterwelt, *f.*, (ὁ ὑπόγειος κόσμος) ὁ ᾅδης, ἡ κατοικία τῶν νεκρῶν, monde *m.* souterrain, demeure *f.* des morts, l'Elysée, *m.*

Unterwérfen, *v. a.* ὑποτάσσω, ὑποδουλώνω, assujettir, soumettre; sich —, ὑποτάσσομαι, παραδίδομαι εἰς τὴν ἐξουσίαν τινός, se soumettre.

Unterwerfung, *f.*, ἡ ὑπόταξις, ὑποδούλωσις, ἡ παράδοσις εἰς τὴν ἐξουσίαν τινός), assujettissement, *m.*

Unterwinden, sich, *v. r.* λαμβάνω τὴν ἐλευθερίαν, τολμῶ, prendre la liberté, oser.

Unterworfen, *part.* et *adj.* ὑποτεταγμένος, soumis, sujet.

Unterwühlen, *v. a.* ὑποσκαλίζω, σκαλίζω ἢ βαθουλώνω ὑποκάτω, creuser, miner par dessous.

Unterwürfig, *adj.* ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος, soumis.

Unterwürfigkeit, *f.*, ἡ ὑποταγή, ὑπακοή, soumission, *f.*

Unterzeichnen, *v. a.* ὑπογράφω, signer, soussigner, souscrire.

Unterzeichnung, *f.*, ἡ ὑπογραφή, signature; — zu einem Buche rc., συνδρομὴ (διὰ βιβλίον ὅπου θέλει τυπωθῇ κτλ.), souscription, *f.*

Ùnterziehen, *v. a.* βάνω ὑποκάτω (οἷον ἕνα φόρεμα ὑποκάτω εἰς ἕνα ἄλλο κτλ.), tirer, mettre dessous.

Unterziehen, sich, *v. r.* einer Sache, πέρνω ἐπάνω μου μίαν ὑπόθεσιν, ἐπιχειρίζομαι, se charger de qc.

Unterzug, *m.*, γρεντᾶ (δοκὸς) βαλμένη ὑποκάτω (εἰς τοῖ-

χον, νὰ μὴν πέσῃ κτλ.), sommier, support, soutien, *m*.

Unthat, *f*., τὸ κακούργημα, ἀνόμημα, ἡ κακουργία, méfait, *m*., mauvaise action, *f*.

Unthätchen, *n*., *fam*. kein Unthätchen, μήτε τὸ παραμικρότερον ἐλάττωμα, pas le moindre défaut.

Unthätig, *adj*. ἄεργος, ἄπρακτος, ὁποῦ δὲν ἐνεργεῖ, δὲν κάμνει τίποτες, désoeuvré; oisif.

Unthätigkeit, *f*., ἡ ἀεργία, ἀπραξία, désoeuvrement, *m*., oisiveté, *f*.

Untheilbar, *adj*. ἀμοίραστος, ἀμέριστος, ἀμερὴς, ἀδιαίρετος, indivisible.

Untheilbarkeit, *f*., τὸ ἀμοίραστον, ἀμέριστον, ἀδιαίρετον, indivisibilité, *f*.

Unthier, *n*., τὸ τέρας, τεράστιον, ζῶον ἀγριώτατον, monstre, *m*.; ἄνθρωπος ἀγριώτατος καὶ σκληρότατος, *fig*. monstre, homme *m*. fort cruel.

Unthunlich, *adj*. ἄπρακτος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ γένῃ, infaisable, impraticable.

Untiefe, *f*., ῥηχὰ νερὰ, τὸ ῥηχὸν, ὁ ῥηχὸς τόπος, basse, *f*., bas-fond, *m*.

Untragbar, *adj*. (von Bäumen), ἄκαρπος, ὁποῦ δὲν κάμνει καρπὸν, infertile; (von einer Kuh), στεῖρα (ἀγελάδα ὁποῦ δὲν γεννᾷ), stérile (*se dit* d'une vache).

Untreu, *adj*. ἄπιστος, ὁποῦ δὲν εἶναι πιστὸς (εἰς δούλευσιν, εἰς ἀγάπην, φιλίαν), infidèle, perfide.

Untreue, *f*., ἡ ἀπιστία (εἰς δούλευσιν, ἀγάπην, φιλίαν), infidélité, perfidie, *f*.

Untrieglich, *adj*. ἀλάνθαστος, ὁποῦ δὲν ἀπατᾶται, βέβαιος, infaillible; certain.

Untrieglichkeit, *f*., τὸ ἀλάνθαστον, infaillibilité; certitude, *f*.

Untrinkbar, *adj*. μὴ ποτὸς, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ τὸ πιῇ, qui n'est pas buvable ou potable.

Untröstbar, =tröstlich, *adj*. ἀπαρηγόρητος, inconsolable; =barkeit, =lichkeit, *f*., ἡ ἀπαρηγορησία, désolation, *f*.

Untrüglich, *s*. Untrieglich.

Untüchtig, *adj*. ἀνεπιτήδειος, μὴ ἱκανὸς, ἀδύνατος, incapable, inepte; inhabile; =tigkeit, *f*., ἡ ἀνεπιτηδειότης, incapacité, *f*.

Untugend, *f*., ἡ κακοσυνήθεια, κακία, vice, défaut, *m*.

Unüberlegt, *adj*. ἀστόχαστος, inconsidéré.

Unüberlegtheit, *f*., ἡ ἀστοχασία, inconsidération, *f*.

Unübersehbar, =sehlich, *adj*. ἀνεπιθεώρητος, à perte de vue.

Unübersteiglich, *adj*. ἀκαταμάχητος, ἀνίκητος, insurmontable.

Unüberwindlich, *adj*. ἀνίκητος (ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ νικηθῇ), invincible; ἄπαρτος (ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ παρθῇ), imprenable.

Unüberwunden, *adj*. ἀνίκητος (ὁποῦ δὲν ἐνικήθη), invaincu.

Unumgänglich, *adj*. (ungesellig), μισάνθρωπος, ὁποῦ ἀποφεύγει τὴν συναναστροφὴν, inaccostable, peu sociable; (unvermeidlich), ἄφευκτος, ἀναγκαιότατος, indispensable, inévitable.

Unumgänglichkeit, *f*., ἀποστροφὴ ἀπὸ τὴν συναναστροφὴν τῶν ἀνθρώπων, insociabilité; τὸ ἄφευκτον, ἡ ἀνάγκη, nécessité *f*. absolue.

Unumschränkt, *adj*. ἀπεριόριστος, illimité; souverain, absolu; =schränktheit, *f*., τὸ ἀπεριόριστον, ἀπεριόριστος ἐξουσία, puissance *f*. absolue.

Unumstößlich, *adj*. ἀναντίῤῥητος, irréfutable, incontestable; =lichkeit, *f*., τὸ ἀναντίῤῥητον, incontestabilité, *f*.

Ununterbrochen, *adj*. ἀδιάκοπος, non interrompu, continuel.

Unverachtet, *adj*. ἀκαταφρόνητος, qui n'est pas méprisé.

Unveränderlich, *adj*. ἀμετάβλητος, immuable, invariable, inaltérable; =lichkeit, *f*., τὸ ἀμετάβλητον, ἡ ἀμεταβλησία, invariabilité, immutabilité, *f*.

Unverantwortlich, *adj*. ἀπροφάσιστος, ἀσυγχώρητος, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ ἀπολογηθῇ, injustifiable, inexcusable; ὁποῦ δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λόγον, non-responsable (de qc.).

Unveräußerlich, *adj*. ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποξενωθῇ, α-

ναπαλλοτρίωτος, inaliénable; =lichkeit, f., τὸ ἀναπαλλοτρίωτον, inaliénabilité, f.
Unverbesserlich, adj. τέλειος, ἐντελής, (ὁποῦ δὲν εἶναι χρεία να διορθωθῇ), accompli, excellent.
Unverbindlich, adj. ὁποῦ δὲν ὑποχρεώνει, qui n'oblige point; ἀπολίτευτος, désobligeant.
Unverboten, adj. ἀνεμπόδιστος, permis, licite.
Unverbrennlich, adj. ἄκαυστος, incombustible.
Unverbrüchlich, adj. ἀπαραβίαστος, ἀπαράβαιος, ἀχάλαστος, inviolable. adv. χωρὶς νὰ παραβιασθῇ, χωρὶς νὰ χαλασθῇ, inviolablement.
Unverbürgt, adj. διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐγγυᾶται κανένας, ἀβέβαιος, qui n'est pas garanti, incertain.
Unverdächtig, adj. ἀνύποπτος, ὁποῦ δὲν ὑποπτεύεται, qui n'est pas suspect.
Unverdammlich, adj. ἀκατηγόρητος, qui n'est pas condamnable; irréprochable.
Unverdaulich, adj. ἀχώνευτος, δυσκολοχώνευτος, indigeste.
Unverdaulichkeit, f., ἡ ἀχωνευσία (τοῦ στομαχιοῦ), indigestion, f.
Unverderblich, adj. ἄφθαρτος, ἀχάλαστος, incorruptible.
Unverdient, adj. ἀνάξιος ὁποῦ ἔλαβέ τις ἀναξίως, qu'on n'a pas mérité. adv. χωρὶς να εἶναι ἄξιος, sans l'avoir mérité.
Unverdorben, adj. ἄφθαρτος, μὴ φθαρμένος, incorrompu; ἀθῶος, innocent.
Unverdrossen, adj. ἀκοπίαστος, ἀκούραστος, ὁποῦ δὲν βαρύνεται ἀπὸ τὸν κόπον, infatigable, assidu.
Unverdrossenheit, f., τὸ ἀκοπίαστον, infatigabilité, assiduité, f.
Unverehlicht, s. Unverheirathet.
Unvereinbar, adj. ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἑνωθῇ, ἀσύμφωνος, ἐναντίος, inalliable; inconciliable, incompatible; =barkeit, f., τὸ ἀσύμφωνον, ἡ ἀντιπάθεια, incompatibilité, f.
Unverfälscht, adj. ἀδόλωτος, véritable, qui n'est pas falsifié.
Unverfänglich, adj. ἄδολος, εἰλικρινής, χωρὶς δόλον, qui n'est pas captieux.
Unvergänglich, adj. ἄφθαρτος, ἀχάλαστος, αἰώνιος, impérissable; éternel; =lichkeit, f., ἡ ἀφθαρσία, τὸ αἰώνιον, permanence, durée éternelle, f.
Unvergeblich, s. Unverzeihlich.
Unvergeßlich, adj. ἀναλησμόνητος, ἀειμνημόνευτος, qui ne s'oublie pas.
Unvergleichlich, adj. ἀσύγκριτος, ἐξαίρετος, incomparable.
Unvergolten, adj. ὁποῦ ἔμεινε χωρὶς ἀνταμειβὴν, sans récompense.
Unverhalten, adj. es ist dir unverhalten, δὲν σοῦ τὸ κρύπτω, σοῦ τὸ λέγω φανερά, je vous le dis franchement, ouvertement.
Unverheirathet, adj. ἀνύπανδρος, ἀνύμφευτος, ἄγαμος, qui n'est pas marié (-ée).
Unverhofft, adj. ἀνέλπιστος, inespéré, imprévu.
Unverhohlen, adj. ἄκρυπτος, φανερός, qui n'est pas caché ou célé; χωρὶς νὰ κρύψω τίποτες, φανερά, ouvertement, sans déguisement.
Unverjährbar, adj. ὁποῦ δὲν χάνεται μὲ τὴν πολυχρονιότητα, imprescriptible.
Unverkennbar, adj. ἀπαραγνώριστος, qu'on ne peut pas méconnaître.
Unverletzlich, =letzbar, adj. ἀπαραβίαστος, ὁποῦ δὲν πρέπει νὰ παραβιασθῇ νὰ χαλασθῇ, inviolable.
Unverlierbar, adj. ἀναπόβλητος, inamissible; =barkeit, f., τὸ ἀναπόβλητον, inamissibilité, f.
Unverloren, adj. ὁποῦ δὲν ἐχάθη, qui n'est pas perdu; es bleibt Ihnen unverloren, σᾶς μένει αὐτὸ, δὲν θέλετε τὸ χάσῃ, vous ne perdrez-pas cela, il sera gardé pour vous.
Unvermählt, s. Unverheirathet.
Unvermeidlich, adj. ἄφευκτος, inévitable; =lichkeit, f., τὸ ἄφευκτον, nécessité f. absolue.
Unvermerkt, adj. ἀνεπαίσθητος, insensible. adv. ἀνεπαίσθητα, χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ τις, χωρὶς νὰ καταλάβῃ τις, insensiblement.
Unvermögen, n., ἡ ἀδυναμία, impuissance, f.; — zu zah-

len, ἡ ἀδυναμία τινὸς εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ, insolvabilité, *f.*

Unvermögend, *adj.* ἀδύναμος, ἀδύνατος, impuissant; — zu zahlen, ὁποῦ δὲν ἔχει νὰ πληρώσῃ, insolvable.

Unvermuthet, *adj.* ἀνέλπιστος, ἀπροσδόκητος, inopiné, imprévu.

Unvernehmlich, *adj.* ἀκατάληπτος, ἀσαφής, indistinct, inarticulé.

Unvernunft, *f.*, τὸ ἀνόητον, ἡ ἀνοησία, déraison, *f.*

Unvernünftig, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει τὸ λογικόν, irraisonnable; — ἀνόητος, déraisonnable.

Unverrichtet, *adj.* unverrichteter Sache, μάταια, χωρὶς νὰ κάμῃ τις τίποτες, sans avoir rien fait, sans avoir réussi.

Unverrückt, *adj.* ἀτάρακτος, qui n'est pas déplacé; unverrückt ansehen, κυτάζω ἀσκαρδαμυκτεί, ἀκατάπαυστα, regarder fixement.

Unverschämt, *adj.* ἀναίσχυντος, ἀδιάντροπος, impudent, insolent; effronté.

Unverschämtheit, *f.*, ἡ ἀναισχυντία, ἀδιαντροπία, impudence, effronterie, *f.*

Unverschuldet, *adj.* ἀθῶος, ἀνάξιος, sans avoir mérité, sans être coupable; innocent; -detes Unglück, δυστυχία τὴν ὁποίαν ὑποφέρει τις ἀναξίως, ἀδίκως, malheur qu'on n'a pas mérité, qu'on ne s'est pas attiré soi-même; (ohne Schulden), ὁποῦ δὲν ἔχει χρέη, exempt de dettes.

Unversehen, *adj.* ἀνέλπιστος, imprévu.

Unversehens, *adv.* ἀνέλπιστα, ἀπροσδοκήτως, au dépourvu, à l'improviste.

Unversehrt, *adj.* ἀβλαβής, ἀζημίωτος, entier, en bon état.

Unversiegbar, *adj.* (πηγὴ) ὁποῦ ποτὲ δὲν ξηραίνει, ἀνεξάντλητος, intarissable.

Unversiegelt, *adj.* (διὰ γραφὴν) ἀνοικτὸς, ἀβούλλωτος, (des lettres) ouvert, sans être cacheté.

Unversöhnlich, *adj.* ἀφιλίωτος, ὁποῦ δὲν φιλιώνεται, irréconciliable, implacable; -lichkeit, *f.*, τὸ ἀφιλίωτον, humeur *f.* implacable.

Unversöhnt, *adj.* ἀφιλίωτος, ὁποῦ δὲν ἐφιλιώθη, qui n'est pas réconcilié.

Unversorgt, *adj.* ἀπρόβλεπτος, μὴ προβλεμμένος, sans être pourvu; ὁποῦ δὲν ἔχει ἐπάγγελμα, ὁποῦ ἀκόμη δὲν ἔχει κατάστασιν νὰ κερδήσῃ τὸ ψωμί του, qui n'est pas établi, sans établissement; (von Mädchen), (κόρη) ὁποῦ ἀκόμη δὲν εἶχε τὸν τρόπον νὰ ὑπανδρευθῇ, qui n'est pas encore mariée.

Unverstand, *m.*, ἡ ἀνοησία, μωρία, imprudence, inconsidération, *f.*

Unverständig, *adj.* ἀνόητος, μὴ φρόνιμος, imprudent, inconsidéré.

Unverständlich, *adj.* ἀκατάληπτος, ἀσαφής, inintelligible, indistinct; -lichkeit, *f.*, ἡ ἀκαταληψία, ἀσάφεια, inintelligibilité, *f.*

Unversucht, *adj.* ἀδοκίμαστος, ὁποῦ δὲν ἐδοκιμάσθη, qui n'a pas été tenté ou essayé.

Unverträglich, *adj.* ἀσύμφωνος, incompatible; ἀφιλίωτος, μισάνθρωπος, insociable.

Unverwandt, *adj.* mit unverwandten Augen, μὲ ἀκίνητα ὀμμάτια, χωρὶς νὰ ἀπογυρίσῃ τὰ ὀμμάτια, fixement (sans détourner les yeux).

Unverwehrt, *adj.* ἀνεμπόδιστος, permis.

Unverweigerlich, *adj.* ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποῤῥιφθῇ, qui n'est pas à refuser; s. Verweigern.

Unverwelklich, *adj.* ἀμάραντος, ὁποῦ δὲν μαραίνεται, qui ne peut se flétrir (*propr.* et *fig.*).

Unverwerflich, *adj.* ἀναπόβλητος, ὁποῦ δὲν ἀποβάλλεται, irrécusable, irréfragable; ἀκατηγόρητος, irréprochable.

Unverweslich, *adj.* ἄφθαρτος, ἄλυτος ἀπὸ τὸ σάπημα, incorruptible (qui ne pourrit pas); -lichkeit, *f.*, τὸ ἄφθαρτον, ἡ ἀφθαρσία, incorruptibilité, *f.*

Unverwindlich, *adj. fam.* ὁποῦ δὲν ἀντιπληρώνεται, irréparable; s. Verwinden.

Unverwundbar, *adj.* ἀπλήγωτος, ἄτρωτος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ πληγωθῇ, invulnérable.

Unverzagt, *adj.* ἄφοβος, intré-

pide, courageux; -zagtheit, f., ἡ ἀφοβία, intrépidité, f.
Unverzeihlich, adj. ἀσυγχώρητος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ συγχωρηθῇ, impardonnable.
Unverzüglich, adj. ἀναργοπόρητος, χωρὶς ἀργοπορίαν, sans délai; incessamment, tout de suite.
Unvollkommen, adj. ἀτελὴς, ἀτελείωτος, ἐλλειπὴς, imparfait.
Unvollkommenheit, f., ἡ ἀτέλεια, imperfection, f.
Unvollständig, adj. ἐλλειπὴς, ἀπὸ τὸ ὁποῖον λείπει τι, défectueux, incomplet; -digkeit, f., τὸ ἐλλειπές, défectuosité, f.
Unvollzählig, adj. ἀτελὴς (εἰς τὸν ἀριθμόν), ἐλλειπὴς, incomplet.
Unvorgreiflich, adj. χωρὶς νὰ ἀποφασίσω, χωρὶς νὰ ἐμποδίσω τὴν γνώμην τῶν ἄλλων, sans prétendre prévenir le sentiment des autres.
Unvorsätzlich, adj. μὴ ἐξεπίτηδες γενόμενος, sans dessein prémédité; ἀνεκούσιος, ἀκούσιος, involontaire.
Unvorsichtig, adj. ἀστόχαστος, ἀπρόσεκτος, χωρὶς προσοχὴν, inconsidéré, imprévoyant.
Unvorsichtigkeit, f., ἡ ἀστοχασία, ἀπροσεξία, inconsidération, imprévoyance, f.
Unvortheilhaft, adj. μὴ ὠφέλιμος, ζημιώδης, désavantageux.
Unwahr, adj. μὴ ἀληθὴς, ψευδής, faux, contraire à la vérité.
Unwahrheit, f., τὸ μὴ ἀληθές, ψεῦδος, fausseté, f.
Unwahrscheinlich, adj. ἀπίθανος, invraisemblable; -lichkeit, f., ἡ ἀπιθανότης, invraisemblance, f.
Unwandelbar, adj. ἀσάλευτος, ἀμετάβλητος, immuable; στερεὸς, σταθερός, solide, ferme.
Unwegsam, adj. ἄβατος, ἀπεριπάτητος, impraticable.
Unweise, adj. ἄφρων, ἀσύνετος, ἀνόητος, ἀστόχαστος, peu sage, imprudent.
Unweit, adv. ὄχι μακρυά, non loin, proche.
Unwerth, adj. ἀνάξιος, indigne.
Unwerth, m., τὸ ἀνάξιον, indignité, f.; ὀλίγη τιμὴ (πράγματος), le peu de valeur.
Unwesen, n., ἡ ἀταξία, σύγχυσις, ἀναχατωσιά, désordre, m., confusion, f.
Unwetter, n., ἡ κακοκαιρία, orage, m.
Unwichtig, adj. ὁποῦ δὲν ἔχει τὸ πρέπον ζύγι, qui n'est pas de poids; μὴ ἀξιόλογος, peu important.
Unwichtigkeit, f., ἔλλειψις τοῦ σωστοῦ ζυγιοῦ, manque m. de juste poids; τὸ μὴ ἀξιόλογον, le peu d'importance.
Unwiderleglich, adj. ἀναντίῤῥητος, ἀναπάρνητος, τοῦ ὁποίου δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἐνάντιον, qui ne peut être réfuté.
Unwiderruflich, adj. ἀναθέτητος, ἀμετάτρεπτος, irrévocable; -lichkeit, f., τὸ ἀμετάτρεπτον, irrévocabilité, f.
Unwidersprechlich, adj. ἀναντίῤῥητος, ἀναμφίβολος, incontestable; -lichkeit, f., τὸ ἀναντίῤῥητον, ἀναμφίβολον, incontestabilité, f.
Unwiderstehlich, adj. ἀνεναντίωτος, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ ἐναντιωθῇ, irrésistible; -lichkeit, f., τὸ ἀνεναντίωτον, irrésistibilité, f.
Unwiederbringlich, adj. ἀμετακόμιστος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μετακομισθῇ. ἀμετάτρεπτος, sans retour; irréparable.
Unwille, m., ἡ ἀγανάκτησις, ὁ θυμός, indignation, f., dépit, m.
Unwillig, adj. ἀγανακτημένος, μὴ εὐχαριστημένος, θυμωμένος, indigné, dépité, fâché.
Unwillkührlich, adj. ἀκούσιος, ἄκων, involontaire.
Unwirksam, adj. ἀνενέργητος, ὁποῦ δὲν ἐνεργεῖ, inefficace.
Unwirksamkeit, f., τὸ ἀνενέργητον, ἡ ἀνενέργεια, inefficacité, f.
Unwirthbar, adj. ἀκατοίκητος, ἔρημος, inhabité.
Unwissend, adj. ἀμαθὴς, ὁποῦ δὲν ἠξεύρει τίποτες, ignorant; idiot. adv. mir —, χωρὶς εἴδησίν μου, à mon insçu.
Unwissenheit, f., ἡ ἀμάθεια, ignorance, f.
Unwissentlich, adv. μὴ ἠξεύ

ρωντας, χωρὶς νὰ ἠξεύρῃ τις, χωρὶς εἴδησιν, par ignorance, sans le savoir.
Unwitzig, *adj.* μὴ ἀγχίνους, χωρὶς πνεῦμα, sans esprit, peu spirituel.
Unwürdig, *adj.* ἀνάξιος, indigne.
Unwürdigkeit, *f.*, τὸ ἀνάξιον, indignité, *f.*
Unzahl, *f.*, ἄπειρος ἀριθμὸς, ἄπειρον πλῆθος, nombre *m.* infini.
Unzahlbar, *adj.* ἀπλήρωτος, ὁποῦ δὲν εἶναι καιρὸς νὰ πληρωθῇ, non payable.
Unzählig, Unzählbar, *adj.* ἀναρίθμητος, innombrable.
Unze, *f.*, ἡ οὐγγιά, once (poids), *f.*
Unze, *f.*, (kleiner Panther), εἶδος μικρᾶς πανθέρας, once (animal), *f.*
Unzeit, *f.*, μὴ ἁρμόδιος καιρός, contre-temps; zur Unzeit, παράκαιρα, à contre-temps, hors de saison.
Unzeitig, *adj.* ἄκαιρος, παράκαιρος, hors de saison, mal à propos, qui se fait à contre-temps; (unreif), ἀνώριμος, ἄφθαστος, vert.
Unzeitigkeit, *f.*, τὸ ἄκαιρον, παράκαιρον, qualité *f.* de ce qui est hors de saison; (Unreife), ἀνωριμία, manque *m.* de maturité.
Unzerbrechlich, *adj.* ἄκλαστος, ἀτζάκιστος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ τζακισθῇ, infrangible.
Unzerstörbar, =störlich, *adj.* ἀχάλαστος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ χαλασθῇ, ἀκατάλυτος, indéstructible; =barkeit, =lichkeit, *f.*, ἡ ἀκαταλυσία, indéstructibilité, *f.*
Unzertrennlich, =trennbar, *adj.* ἀχώριστος, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ χωρισθῇ, inséparable; indissoluble; =lichkeit, =barkeit, *f.*, τὸ ἀχώριστον, ἡ ἀχωρισία, inséparabilité; indissolubilité, *f.*
Unziemlich, *adj.* ἀπρεπής, malséant, indécent.
Unziemlichkeit, *f.*, ἡ ἀπρέπεια, indécence, *f.*
Unzierlich, *adj.* ἀστόλιστος, ἁπλὸς, ἀχαμνὸς, ἄνοστος, inélégant, qui n'a point de grâce.
Unzucht, *f.*, ἡ ἀσέλγεια, ἀσωτία, πορνεία, impudicité, *f.*; — treiben, πορνεύω, paillarder.
Unzüchtig, *adj.* ἀσελγὴς, ἄσωτος, δεδομένος εἰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας, impudique; unzüchtige Reden, αἰσχρὰ, ἄσχημα λόγια, discours *m. pl.* obscènes, obscénités, *f. pl.*
Unzüchtigkeit, *f.*, ἡ ἀσέλγεια, impudicité, *f.*, αἰσχρότης, obscénité, *f.*
Unzufrieden, *adj.* ἀνευχάριστος, ὁποῦ δὲν εἶναι εὐχαριστημένος, mécontent, malcontent.
Unzufriedenheit, *f.*, ἡ ἀνευχαρίστησις, mécontentement, *m.*
Unzugänglich, =gängig, *adj.* ἄβατος, ἀπρόσβατος, inaccessible.
Unzulänglich, unzureichend, *adj.* ὁποῦ δὲν φθάνει, μὴ ἀρκετὸς, insuffisant; =lichkeit, *f.*, τὸ μὴ ἀρκετόν, insuffisance, *f.*
Unzulässig, *adj.* ἀπρόσδεκτος, ὁποῦ δὲν συγχωρεῖται νὰ γένῃ, inadmissible.
Unzuverlässig, *adj.* ἀβέβαιος, ἀμφίβολος, incertain, douteux.
Unzuverlässigkeit, *f.*, ἡ ἀβεβαιότης, incertitude, *f.*
Unzweifelhaft, *adj.* ἀναμφίβολος, indubitable.
Ueppig, *adj.* (wollüstig), ἀσελγὴς, δεδομένος εἰς τὰς ἡδονάς, voluptueux, sensuel; πολυτελὴς, πολυδάπανος, πλουσιοπάροχος, luxueux; abondant, surabondant; üppiger Wuchs (von Pflanzen), ὑπερβολικὴ αὔξησις (τῶν φυτῶν), végétation *f.* luxurieuse.
Ueppigkeit, *f.*, ἡ πολυδαπανία, πολυτέλεια, luxe, *m.*; τὸ πλουσιοπάροχον, abondance, *f.*; ἡ ἀσέλγεια, volupté, sensualité, *f.*
Urahn, Urahnherr, *m.*, ὁ προπάτωρ, πρῶτος πατὴρ ἑνὸς γένους, souche, tige (d'une famille), *f.*
Uralt, *adj.* παμπάλαιος, fort ancien.
Urältermutter, *f.*, (ἡ τριμάμμη) μητέρα τῆς προμάμμης, ἡ βαβὰ τῆς βαβᾶς), trisaïeule, *f.*
Urältern, Ureltern, *m. pl.*, οἱ πρόγονοι, οἱ πρῶτοι γονεῖς ἀπὸ τοὺς ὁποίους κατάγεται ἕνα γένος, ancêtres, aïeux, *m. pl.*

Urältervater, m., ὁ τρίπαππος, πατέρας τοῦ προπάππου, (πάππος τοῦ πάππου), trisaieul, m.

Urbar, adj. καλλιεργημένος, γεωργημένος, labourable; labouré, cultivé; urbar machen, καλλιεργῶ, γεωργῶ (τόπον ὁποῦ ἀκόμη δὲν ἐκαλλιεργήθη), défricher, mettre en labour.

Urbewohner, m. pl. οἱ πρῶτοι κάτοικοι ἑνὸς τόπου, αὐτόχθονες, aborigènes, m. pl.

Urbild, n., τὸ πρωτότυπον, ἡ πρωτότυπος εἰκόνα, original, archétype, m.

Urenkel, m., ὁ δισέγγονος, υἱὸς τοῦ ἐγγόνου ἢ τῆς ἐγγόνης, arrière-petit-fils, m.

Urenkelin, f., ἡ δισεγγόνη, θυγατέρα τοῦ ἐγγόνου ἢ τῆς ἐγγόνης, arrière-petite-fille, f.

Urfehde, f., ὅρκος τὸν ὁποῖον κάμνει ὁ ἐξορισμένος ὅτι δὲν θέλει ζητήσει ἐκδίκησιν, serment m. de bannissement et de ne pas se venger.

† Urgicht, f., ὁμολόγησις τοῦ καταδίκου εἰς τὰ βάσανα, aveu m. d'un criminel auquel on donne la question.

Urgroßmutter, f., ἡ προμάμμη, μητέρα τῆς μάμμης, (τῆς βαβᾶς), bisaïeule, f.

Urgroßvater, m., ὁ πρόπαππος, πατέρας τοῦ πάππου, bisaïeul, m.

Urheber, m., ὁ αἴτιος, πρῶτος αἴτιος, auteur (premier auteur de qc.), m.

Urin, m., τὸ κάτουρον, οὖρον, urine, f.

Urinblase, f., s. Harnblase.

Uringlas, n., τὸ κατουρογίαλον, urinal, m.

Urkraft, f., ἡ πρώτη ἐνεργητικὴ δύναμις, force f. primitive ou originale.

Urkunde, f., μαρτυρικὸν γράμμα, αὐτόγραφον χρησιμεῦον εἰς ἀπόδειξιν, titre, document, m.

Urkunden, v. a. ἐπιμαρτυρῶ, βεβαιώνω, certifier, faire foi.

Urkundlich, adv. εἰς ἔνδειξιν, εἰς μαρτυρίαν, en foi de de quoi; ἀξιοπίστως, authentiquement.

Urlaub, m., ἡ ἄδεια (διδομένη εἴς τινα, νὰ λείπῃ κάμποσον καιρὸν ἀπὸ τὴν δουλειάν του), congé, m.

Urne, f., τὸ στάμνιον, ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον οἱ παλαιοὶ ἔβαναν τὴν στάχτην τῶν νεκρῶν, urne, f.

Urplötzlich, s. Plötzlich.

Urquell, m., ἡ πρώτη πηγή (μεταφορικῶς), fig. première source, origine, f.

Ursache, f., ἡ αἰτία, τὸ αἴτιον, cause; raison, f.; sujet, motif, m.

Urschrift, f., τὸ πρωτότυπον (γράμμα), original (d'un écrit).

Ursprache, f., γλῶσσα πρωτότυπος ἡ ὁποία δὲν κατάγεται ἀπὸ ἄλλην; langue f. primitive; ὁμοίως· γλῶσσα τοῦ πρωτοτύπου (καὶ ὄχι τῆς μεταφράσεως), langue, f. de l'original.

Ursprung, m., ἡ ἀρχὴ, πρώτη ἀρχή, origine, f. principe, m.

Ursprünglich, adj. προκαταρκτικὸς, ἀρχαῖος, πρῶτος, originaire, primitif; original.

Urstoff, m., ἡ πρώτη ὕλη, τὸ πρῶτον στοιχεῖον, première matière, f. élément, m.

Urtheil, n., ἡ κρίσις, jugement, m.; (Richterspruch), ἀπόφασις κριτοῦ, sentence (du juge), f.

Urtheilen, v. a. et n. κρίνω, κάμνω κρίσιν, juger.

Urtheilskraft, f., ἡ κρίσις, κριτικὴ δύναμις τοῦ ἀνθρώπου, jugement, m. (faculté f. de juger).

Urväter, f., οἱ προπάτορες, s. Urältern.

Urwelt, f., ὁ ἀρχαῖος κόσμος, monde m. primitif.

Urwesen, n., τὸ πρῶτον ὄν, τὸ προκαταρκτικὸν ὄν, principe, élément, m.

Urwort, n., λέξις πρωτότυπος, mot m. primitif.

Urzeit, f., ὁ ἀρχαῖος καιρός, les temps primitifs.

Uso, m., τὸ λεγόμενον οὖσο (δύο ἑβδομάδες ἢ καὶ τριάντα ἡμέραις), εἰς τὰ βεξίλια, usance, f.

V.

Vacanz, *f.*, ἡ σχολη, ἀργία, vacance, *f.*
Vagabunde, *m.*, s. Landstreicher.
Valet, *n.*, ὁ ἀποχαιρετισμός, adieu, congé.
Valetschmaus, Abschiedsschmaus, *m.*, συμπόσιον ἀποχαιρετισμοῦ, repas *m.* de congé.
Valuta, *f.*, (bey Wechseln ꝛc.), ἡ τιμὴ (εἰς ταῖς χαμβιάλαις), (commerc.) valeur, *f.*
Vampyr, *m.*, ὁ βουρκόλακκας, νεκρὸς ὁποῦ ἐβγαίνει ἀπὸ τὸν τάφον εἰς καιρὸν νυκτὸς καὶ βυζάνει τὸ αἷμα τῶν ζωντανῶν (καθὼς νομίζουν οἱ δεισιδαίμονες), vampire, *m.*
Vanille, *f.*, ἡ βανίλια, (καρπός τις ἀρωματικὸς τῆς Ἀμερικῆς), vanille, *f.*
Vasall, *m.*, ὁ ὑποτελής, ὑποκείμενος εἰς ἀνώτερον αὐθέντην, vassal, *m.*
Vase, *f.*, ἀγγεῖον (μάλιστα διὰ λουλούδια καὶ διὰ στολισμὸν τραπέζης κτλ.), vase, *m.*
Vater, *m.*, ὁ πατέρας, πατήρ, père, *m.*
Vaterherz, *n.*, πατρικὴ καρδιά, coeur *m.* paternel.
Vaterland, *n.*, η πατρὶς, πατρίδα, patrie, *f.*
Vaterländisch, *adj.* τῆς πατρίδος, de la patrie.
Vaterlandsfreund, *m.*, φιλόπατρις, (φίλος τῆς πατρίδος, patriote, *m.*; -landsliebe, *f.*, ἀγάπη τῆς πατρίδος, τὸ φιλόπατρι, amour de la patrie, patriotisme, *m.*
Väterlich, *adj.* πατρικὸς, πατρῷος, paternel.
Vaterliebe, *f.*, πατρικὴ ἀγάπη, amour *m.* paternel.
Vaterlos, *adj.* ὁποῦ δὲν ἔχει πατέρα, ὁποῦ ἔχασε τὸν πατέρα, sans père, qui n'a plus de père.
Vatermord, *m.*, ἡ πατροκτονία, πατροφονία, parricide (crime), *m.*
Vatermörder, *m.*, ὁ πατροκτόνος, πατροφόνος, parricide (criminel), *m.*
Vatersbruder, *m.*, πατράδελφος, oncle *m.* paternel.
Vaterschaft, *f.*, ἡ πατρότης, τὸ πατρικόν, paternité, *f.*
Vatersschwester, *f.*, πατραδέλφη, tante (paternelle), *f.*
Vaterstadt, *f.*, ἡ πατρικὴ πόλις, πατρίδα, ville *f.* natale.
Vaterstelle, *f.*, τόπος πατρός, office *m.* de père; — bey einem vertreten, εἶμαι τινὸς εἰς τόπον πατρὸς, ἔχω τινα ὡς υἱόν μου, tenir à q. lieu de père.
Vatertheil, *m.*, κληρονομία πατρικὴ, patrimoine *m.* paternel.
Vaterunser, *n.*, τὸ πάτερ ἡμῶν, oraison *f.* dominicale, pater, patenôtre, *m.*
Vegetabilien, (die Gewächse), *n. pl.*, τὰ φυτὰ, χόρτα, λάχανα, végétaux, *m. pl.*
Vegetabilisch, *adj.* ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὰ φυτὰ, εἰς τὰ χόρτα, λάχανα, végétal, végétable.
Veilchen, *n.*, τὸ ἴον, ἴτζιον, ὁ μενεξές, violette, *f.*
Veilchenblau, *adj.* γαλάζιος ὡσὰν τὰ ἴα, violet, (s. Veilchen).
Venerisch, *adj.* ἀφροδίσιος, ἀφροδισιακὸς, ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὸ ἀφροδισιακὸν πάθος (εἰς τὴν μαλαφράντζα, κοινῶς) ὁποῦ ἔχει τὸ ἀφρ. πάθος, vénérien.
Ventil, *n.*, ἡ δικλὶς, δικλίδα, (πετζὶ ἢ ἄλλο ὁποῦ σκεπάζει μίαν τρύπαν καὶ ἀνήγει καὶ σφαλεῖ), soupape, *f.*
Ventilator, *m.*, τὸ ἀνεμιστήριον, μηχανὴ μὲ τὴν ὁποίαν ἔμβάζουν ἀπ' ἔξω καλὸν ἀέρα εἰς τὸν ὀνδᾶν, ventilateur, *m.*
Venusseuche, s. Lustseuche.
Verabfolgen, — lassen, *v. a.* παραδίδω (τι εἰς τινα ὁποῦ ἔρχεται νὰ τ' πάρῃ), délivrer, remettre; laisser emporter.
Verabreden, *v. a.* συμφωνῶ, κάμνω συμφωνίαν (κυρίως συνομιλῶντας), concerter qc., convenir de qc.
Verabredung, *f.*, ἡ συμφωνία, συνθήκη, convention, *f.*
Verabsäumen, *v. a.* ἀμελῶ, négliger.
Verabsäumung, *f.*, ἡ ἀμέλεια, τὸ ἀμέλημα, négligence, *f.*
Verabscheuen, *v. a.* βδελύττομαι, συχαίνομαι, détester, avoir en horreur.
Verabscheuung, *f.*, ὁ βδελυγ-

μὸς, συχαμὸς, ἡ ἀποστροφή, détestation, aversion, horreur, *f.*; =scheuungswürdig, *adj.* βδελυχτὸς, μισητὸς, συχαμερός, abominable, détestable.

Verabschieden, *v. a.* ἀποπέμπω, ἀφίνω ἀπὸ τὴν δούλευσίν μου, congédier; licencier (des troupes).

Verabschiedung, *f.*, ἡ ἀποπομπὴ, ἄφεσις ἀπὸ τὴν δούλευσιν, congé, *m.*

Veraccisen, *v. a.* πληρώνω τὸ τελώνιον (τουρκ. γιεμπροῦκι) ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα, payer l'accise de qc.

Veraccordiren, *v. a. fam.* συμφωνῶ διὰ τὴν πληρωμὴν μιᾶς δουλειᾶς, faire un accord, un marché (avec q. pour qc.).

Verachten, *v. a.* καταφρονῶ, mépriser; dédaigner.

Verächter, *m.*, ὁ καταφρονητής, celui qui méprise.

Verächtlich, *adj.* ἀξιοκαταφρόνητος, καταφρονητικός, méprisable; ἀκατάδεκτος, ὁποῦ καταφρονεῖ, dédaigneux.

Verachtung, *f.*, ἡ καταφρόνησις, mépris, dédain, *m.*

Verähnlichen, *v. a.* εἰκάζω, κάμνω ὅμοιον, assimiler.

Veralten, *v. n.* παλαιώνομαι, vieillir; s'user.

Veraltet, *adj.* πεπαλαιωμένος, παλαιωμένος, vieux, suranné.

Veränderlich, *adj.* μεταβλητὸς, ἀκατάστατος, changeant, variable, inconstant; =lichkeit, *f.*, τὸ μεταβλητὸν, ἡ ἀκαταστασία, inconstance; variabilité, *f.*

Verändern, *v. a.* μεταβάλλω, ἀλλάζω, changer; altérer; varier; sich —, μεταβάλλομαι, se changer; *fam.* (μεταφ.) ὑπανδρεύομαι, se marier.

Veränderung, *f.*, ἡ μεταβολή, changement, *m.* variation, *f.*; *fam.* τὰ καταμήνια τῶν γυναικῶν, mois, *m. pl.*, règles (des femmes), *f. pl.*

Veranlassen, *v. a.* προξενῶ, γίνομαι αἴτιος εἴς τι, δίδω ἀφορμήν, occasionner; engager.

Veranlassung, *f.*, ἡ προξένησις, ἀφορμή, occasion, *f.*, sujet, lieu, *m.*

Veranstalten, *v. a.* ἑτοιμάζω, κατασκευάζω, disposer, arranger.

Veranstaltung, *f.*, ἡ ἑτοιμασία, κατασκευή, disposition *f.*, arrangement, *m.*

Verantworten, *v. a.* διαφεντεύω, ἀπολογῶ, répondre de qc.; sich —, διαφεντεύομαι, ἀπολογοῦμαι, justifier, excuser qc.

Verantwortlich, *f.*, υποχρεωμένος νὰ δώσῃ λόγον ἢ ἀπόκρισιν, responsable de qc.

Verantwortlichkeit, *f.*, ἡ ὑποχρέωσις (τινος) τὸ νὰ δώσῃ λόγον ἢ ἀπόκρισιν, responsabilité, *f.*

Verantwortung, *f.*, ἡ διαφέντευσις, ἀπολογία, justification, réponse, excuse, *f.*

Verarbeiten, *v. a.* μεταχειρίζομαι εἰς δουλειάν (οἷον πετζὶ εἰς ὑποδήματα κτλ.), mettre en oeuvre, employer, consommer; =beitung, *f.*, ἡ μεταχείρισις εἰς δουλειάν, action *f.* de mettre en oeuvre.

Verargen, *v. a.* einem etwas —, κατηγορῶ τινὰ διά τι (εἰς τὸν στοχασμόν μου), trouver mauvais que q. ait fait qc., le blâmer.

Verarmen, *v. n.* πτωχεύω, πτωχαίνω, γίνομαι πτωχός, s'appauvrir; =mung, *f.*, πτώχευμα, appauvrissement, *m.*

Verauctioniren, *v. a.* πωλῶ εἰς δημοπρασίαν, vendre à l'encan, à l'enchère.

Veräußerlich, *adj.* ἀποξενωτικός, aliénable.

Veräußern, *v. a.* ἀποξενώνω, πωλῶ, πουλῶ (εἰς ἄλλον), aliéner, vendre.

Veräußerung, *f.*, ἀποξένωσις, ἡ πώλησις, πούλησις, aliénation, *f.*

Verbacken, *v. a.* μεταχειρίζομαι (ἀλεῦρι) εἰς ψήσιμον (ψωμιοῦ κτλ.), consommer en pain; χαλνῶ εἰς τὸ ψήσιμον, gâter (le pain).

Verband, *m.*, τὸ δέσιμον, ὁ δεσμὸς, (μιᾶς πληγῆς), (chir.) bandage, appareil, *m.*

Verbannen, *v. a.* ἐξορίζω, bannir, exiler.

Verbannte, *m.*, ὁ ἐξορισμένος, banni, déporté, *m.*

Verbannung, *f.*, ὁ ἐξορισμός, bannissement, *m.*, déportation, *f.*

Verbauen, *v. a.* ἐμποδίζω,

σκεπάζω μὲ ἕνα κτίριον, boucher, fermer (ôter le jour à une maison) par un bâtiment; μεταχειρίζομαι ἢ δαπανῶ εἰς κτίσιμον, consommer, employer à bâtir; sich —, δαπανῶ παραπολὺ εἰς τὸ κτίσιμον, dépenser trop en bâtiments.

Verbeißen, v. a. das Lachen, den Schmerz, κρύπτω τὰ γέλοια, τὸν πόνον μὲ τὸ νὰ συσφίξω τὰ δόντια, s'empêcher de rire (en se mordant les lèvres); dévorer ses douleurs; sich —, πιάνομαι μὲ τὰ δόντια καὶ δὲν ξεκολλοῦμαι (ὡς τὰ σκυλιά), ne pouvoir pas démordre.

Verbergen, v. n. κρύπτω, cacher; céler; -gung, f., κρύψις, τὸ κρύψιμον, action f. de cacher.

Verbesserer, m., ὁ διορθωτής, correcteur; réformateur, m.

Verbesserlich, adj. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ διορθωθῇ, corrigible; réformable; amendable; réparable.

Verbessern, v. a. διορθώνω, corriger; améliorer; amender; réformer; bonifier; réparer.

Verbesserung, f., ἡ διόρθωσις, correction; amélioration; reforme, f., réparation, f., amendement, m.

Verbeten, adj. παρακαλῶ τὸν θεὸν νὰ μοι (με) συγχωρέσῃ, prier Dieu de (nous) pardonner.

Verbeugen, sich, κάμνω προσκύνησιν, s'incliner, faire une révérence.

Verbeugung, f., ἡ προσκύνησις, inclination, révérence, f.

Verbiegen, v. a. στραβώνω, fausser, forcer.

Verbieten, v. a. ἀπαγορεύω, ἐμποδίζω, défendre, interdire; prohiber.

Verbinden, v. a. eine Wunde, δένω μίαν πληγήν, panser une plaie; die Augen —, δένω τὰ ὀμμάτια (μὲ ἕνα μανδύλι κτλ.), bander les yeux; ein Buch —, δένω ἀχαμνὰ ἕνα βιβλίον (ἀλλάζωντας τὴν τάξιν τῶν φύλλων), transposer les feuilles d'un livre; (vereinigen), συνδένω, ἑνώνω, lier, joindre, unir; combiner; (ehelich), ὑπανδρεύω, στεφανώνω, marier (deux personnes); (verpflichten), ὑποχρεώνω, obliger; (nöthigen), ἀναγκάζω, contraindre, obliger; Sie werden mich verbinden, θέλετέ με ὑποχρεώσει, vous m'obligerez; sich —, δένω μίαν πληγήν μου, se panser (soi-même); συνδένομαι, ἑνώνομαι, s'unir, se liguer, s'allier; ὑποχρεώνομαι (μόνος μου), s'obliger.

Verbindlich, adj. ὑποχρεωτικὸς, ὁποῦ ὑποχρεώνει, obligatoire; ὑποχρεωμένος, obligé; πολιτικὸς, πρόθυμος εἰς τὸ νὰ κάμῃ χάριν, obligeant; sich zu etwas verbindlich machen, ὑποχρεώνομαι, ὑπόσχομαι νὰ κάμω τι, s'obliger, s'engager à faire qc.

Verbindlichkeit, f., ἡ ὑποχρέωσις, τὸ χρέος, obligation, f., engagement, m.

Verbindung, f., ἡ σύνδεσις, ἕνωσις, ὁ σύνδεσμος, ἡ συνέχεια, action f. de bander etc.; union, liaison, combinaison, connexion, f.; assemblage, m; ἀναλογία, rapport, m.; eheliche —, ὑπανδρεία, mariage, m.

Verbitten, v. a. etwas, παρακαλῶ νὰ μὴ γένῃ τι, prier qu'une chose ne se fasse pas; ἀνανεύω, δὲν δέχομαι, s'excuser de faire qc.; prier d'en être dispensé.

Verbittern, v. a. πικραίνω, πικρώνω, (φυσ. καὶ μεταφ.), rendre amer; fig. mettre de l'amertume dans —.

Verblättern, v. a. χάνω, δὲν εὑρίσκω εἰς ἕνα βιβλίον (ἀναχατώνωντας τὰ φύλλα), perdre en feuilletant.

Verbleiben, v. a. μένω, demeurer, rester.

Verbleiben, n., (ἡ μονή, demeure, f.); es hat dabey sein Verbleiben, καὶ ἂς μείνῃ οὕτως (ἔτζι), il faut s'en tenir là.

Verbleichen, v. n. κιτρινίζω, γίνομαι κίτρινος, χάνω τὸ χρῶμα, ξεθωριάζω, pâlir, blêmir; se ternir; Todes —, ἀποθνήσκω, mourir.

Verblenden, v. a. θαμβώνω, éblouir, aveugler; βασκαίνω, fasciner.

Verblendung, *f.*, τὸ θάμβωμα, éblouissement, aveuglement, *m.*; τὸ βάσκαμα, fascination, *f.*

Verblichen, *adj.* κιτρινισμένος, ξεθωριασμένος, pâli; terni; (verstorben), ἀπεθαμένος, ἀποθαμένος, mort.

Verblüffen, *v. a.* θαμβώνω, συγχίζω, décontenancer, rendre confus.

Verblüfft, *adj.* θαμβωμένος, ἔκθαμβος, συγχισμένος, décontenancé, confus, perplex.

Verblühen, *v. n.* παύω ἀπὸ τὸ νὰ ἀνθήσω, χάνω τὰ ἄνθη, défleurir; μαραίνω, χαλνοῦμαι, se faner, se gâter.

Verblümt, *adj.* μεταφορικὸς, ἀλληγορικός, figuré, allégorique.

Verbluten, sich, χάνω ὅλον τὸ αἷμα μου, perdre tout son sang.

Verblutung, *f.*, τὸ χάσιμον τοῦ αἵματος, perte *f.* de sang.

Verborgen, *adj.* κρυμμένος, κρυφός, κρύφιος, caché, secret; occulte.

Verborgen, *v. a.* δανείζω, δίδω δανεικά, prêter, donner à credit.

Verborgenheit, *f.*, ἡ κρύψις, τὸ κρύψιμον, état *m.* d'une chose cachée; *fig.* obscurité, *f.*

Verbot, *n.*, ἡ ἀπαγόρευσις, τὸ ἐμπόδιον, défense, prohibition, *f.*

Verbrämen, *v. a.* πιμπιλώνω (μάλιστα μὲ γοῦναν), border, garnir (de fourrure); στολίζω, embellir.

Verbrauch, *m.*, ἡ δαπάνη, αὐτὰ ὁποῦ δαπανοῦνται, consomption, consommation, *f.*

Verbrauchen, *v. a.* δαπανῶ, ἀναλῶ ἢ μεταχειρίζομαι εἰς χρῆσιν, consommer, employer.

Verbrauen, *v. a.* μεταχειρίζομαι εἰς τὸ νὰ κατασκευάσω ζύθον (πίβαν), consommer en brassant.

Verbrausen, *v. n.* παύω ἀπὸ τὸ νὰ βράσω (οἷον· ὁ μοῦστος, ὁ ζύθος, cesser de bouillir; (μεταφ.) παύω ἀπὸ τὸ νὰ θυμώσω, ἡσυχάζω, se calmer.

Verbrechen, *v. n.* etwas verbrochen haben, εἶμαι πταίστης, ἔνοχος, avoir commis un crime, une faute; *fam.* ich habe mich verbrochen, ἐξενεφριάσθηκα, je me suis donné un tour de reins.

Verbrechen, *n.*, τὸ πταίσιμον, κακούργημα, ἔγκλημα, crime; délit, *m.*

Verbrecher, *m.*, ὁ κακοῦργος, κακοποιός, criminel, *m.*; -erin, *f.*, ἡ κακούργη, κακούργισσα, criminelle, *f.*; -erisch, *adj.* κακοῦργος, ἄνομος, criminel, condamnable.

Verbreiten, *v. a.* ἐξαπλώνω, ἐκτείνω, répandre; κοινοποιῶ, φανερώνω εἰς τὸ κοινόν, divulguer, répandre (une nouvelle etc.).

Verbreitung, *f.*, ἡ ἐξάπλωσις, action *f.* de répandre; κοινοποίησις, divulgation, *f.*

Verbrennen, *v. a.* καίω, κατακαίω, brûler (*v. a.*); hâler (du soleil); καίομαι, κατακαίομαι, brûler, être consumé par le feu; sich —, καίω (τὸ χέρι, τὰ δάκτυλα κτλ. ἀπὸ ἀπροσεξίαν), s'échauder, se brûler (à la chandelle); (μεταφ.) ἐγγίζω τινὰ μὲ τὸ νὰ τὸν εἰπῶ τι ἀληθὲς ὅμως δυσάρεστον, offenser q. en lui disant des vérités désagréables.

Verbrennlich, *adj.* καυστικὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ καῇ, combustible.

Verbrennung, *f.*, ἡ καῦσις, κατάκαυσις, τὸ καύσιμον, action *f.* de brûler, combustion, *f.*

Verbringen, *v. a.* die Zeit, διατρίβω, ἀπερνῶ τὸν καιρόν, passer le temps.

Verbrüdern, sich, ἀδελφίζομαι, συναδελφίζομαι, ἑνώνομαι ὡσὰν ἀδέλφια, se fraterniser, contracter un pacte de fraternité, *f.*

Verbrüderung, *f.*, ἡ συναδελφότης, ἀδελφικὴ ἕνωσις, confraternité, *f.*

Verbrühen, *v. a.* ζεματίζω, trop échauder.

Verbuhlt, *adj.* ὁποῦ ζητεῖ ἔρωτα, coquet; ἐρωτευμένος, amoureux.

Verbuhltheit, *f.*, ἡ ζήτησις τοῦ ἔρωτος, coquetterie, *f.*

Verbunden, *adj.* συνδεμένος, ἑνωμένος, uni, réuni, joint;

(verpflichtet), ὑποχρεωμένος, ὑπόχρεως, obligé, engagé.
Verbünden, sich, v. r. συμμαχῶ, κάμνω συμμαχίαν, s'allier (pour la guerre), se confédérer.
Verbündet, adj. συνδεμένος, ἑνωμένος (διὰ πόλεμον), σύμμαχος, allié.
Verbürgen, etwas, v. a. oder sich für etwas, v. r. ἐγγυοῦμαι, γίνομαι ἐγγυητής, garantir qc., être ou se rendre caution de qc.
Verbürgung, f., ἡ ἐγγυησία, caution, garantie, f.
Verbutten, v. a. fam. μαραίνω, χαλνῶμαι, φθείρομαι (ὡς τὰ φυτὰ ἀπὸ ξηράδα, καὶ μικρὰ παιδία ἢ ζῶα ἀπὸ ἔλλειψιν τροφῆς), fam. rabougrir, se rabougrir.
Verdacht, m., ἡ ὑποψία, soupçon, m.; in Verdacht haben, ὑποπτεύω, soupçonner (q. de qc.).
Verdächtig, adj. ὕποπτος, suspect.
Verdammen, v. a. κολάζω, damner; καταδικάζω, condamner.
Verdämmen, v. a ἐμποδίζω, σφαλίζω μὲ πρόχωμα, enfermer avec une digue.
Verdammlich, adj. ἀξιοκόλαστος, damnable; ἀξιοκατηγόρητος, condamnable.
Verdammniß, f., ἡ κόλασις, καταδίκασις εἰς κόλασιν, damnation, f.
Verdammt, adj. κολασμένος, damné; καταδικασμένος, condamné; — κατηραμένος, maudit.
Verdammung, f., ἡ καταδίκασις, ὁ καταδικασμός, condamnation, f.; ἡ καταδίκασις εἰς κόλασιν, ὁ κολασμός, damnation, f.
Verdampfen, v. n. ἐξατμίζομαι, s'évaporer.
Verdanken, v. a. εἶμαι ὑπόχρεως (νὰ εὐχαριστήσω), devoir (qc. à q.), être redevable (de qc. à q.).
Verdauen, v. a. χωνεύω (τὸ φαγί), digérer (propr. et fig.).
Verdaulich, adj. εὐκολοχώνευτος, facile à digérer.
Verdauung, f., ἡ χώνευσις, digestion, f.
Verdauungskraft, f., ἡ χωνευτικὴ δύναμις (τοῦ στομαχιοῦ), force f. digestive.
Verdeck, n., τὸ κατάστρωμα, ἡ κουβέρτα τοῦ καραβιοῦ, (mar.) pont, tillac, m.
Verdecken, v. a. σκεπάζω, κρύπτω, couvrir; cacher.
Verdenken, v. a. einem etwas, κατηγορῶ τινὰ διά τι (εἰς τὸν νοῦν μου μόνον), blâmer (q. de qc.).
Verderb, m., ἡ φθορὰ (μάλιστα εἰς τὰ ἤθη), perte, ruine, corruption (des moeurs), f.
Verderben, v. a. φθείρω, χαλνῶ, ἀφανίζω, gâter, détériorer, corrompre; dépraver, pervertir; ruiner; déranger. v. n. φθείρομαι, χαλνῶμαι, ἀφανίζομαι, se gâter, se corrompre; se perdre, se ruiner, périr.
Verderben, n., ἡ φθορὰ, ἀπώλεια, ὁ χαλασμὸς, ἀφανισμός, perte, ruine, perdition, f.
Verderber, m., ὁ χαλαστής, destructeur, corrupteur, m.
Verderblich, adj. ὁποῦ φθείρεται, χαλνᾷ εὔκολα, corruptible; (schädlich), ὀλέθριος, ὁποῦ φέρει ἀπώλειαν, ἀφανισμόν, pernicieux, ruineux; ≈lichkeit, f., τὸ ὀλέθριον, qualité f. pernicieuse.
Verderbniß, f. (n.), ἡ φθορὰ, ὁ χαλασμός, corruption, ruine, f.
Verderbtheit, Verdorbenheit, f., ἡ φθορὰ εἰς τὰ ἤθη, κακοήθεια, ἀπώλεια, dépravation (des moeurs), f.
Verdeutschen, v. a. μεταφράζω εἰς τὰ γερμανικά, traduire en allemand; — fam. ἐξηγῶ, expliquer.
Verdeutschung, f., ἡ μετάφρασις, εἰς τὰ γερμανικά, traduction f. en allemand; — ἡ ἐξήγησις, explication, f.
Verdichten, v. a. πυκνώνω (οἷον τὸν ἀέρα συσφίγγοντάς τον), condenser.
Verdichtung, f., ἡ πύκνωσις, τὸ πύκνωμα (οἷον τοῦ ἀέρος), condensation, f.
Verdicken, v. a. πυκνώνω (ὑγρὰ πράγματα, οἷον ἕνα ζουμί), épaissir; condenser.
Verdickung, f., ἡ πύκνωσις, τὸ πύκνωμα (ὑγροῦ πράγματος), épaississement, m; condensation, f.
Verdienen, v. a εἶμαι ἄξιος, mériter; Lob, Strafe ꝛc. —,

εἶμαι ἄξιος ἐπαίνου, παιδείας κτλ., mériter louange, punition etc.; (erwerben), κερδαίνω, κερδίζω, gagner (par le travail, par le commerce).

Verdienst, *n.*, τὸ ἄξιον, ἡ ἀξιότης, αὐτὸ ὁποῦ κατασταίνει τὸν ἄνθρωπον ἄξιον τιμῆς ἢ ἀνταμοιβῆς, mérite, *m.*

Verdienst, *m.*, τὸ κέρδος (τὸ καθημερινόν), gain, profit, *m.*

Verdienstlich, *adj.* ἄξιος ἀνταμοιβῆς, méritoire.

Verdient, *adj.* ἄξιος, mérité, digne; sich verdient machen um einen, γίνομαι ἄξιος, κάμνω τι ἄξιον ἐπαίνου διά τινα, bien mériter de q.

Verdingen, *v. a.* συμφωνῶ διὰ τὴν πληρωμήν, παραγγέλλω καὶ κάμνω συμφωνίαν διὰ τὴν πληρωμήν, donner (un ouvrage) à la tâche; sich —, ἐμβαίνω εἰς δούλευσιν, συμφωνῶ διὰ τὴν πληρωμὴν ὁποῦ ἔχω νὰ λάβω διὰ την δουλευσίν μου, s'engager, se louer au service de q.

Verdingung, *f.*, παραγγελία μὲ συμφωνίαν διὰ τὴν πληρωμήν, louage, accord *m.* du prix de l'ouvrage.

Verdolmetschen, *v. a.* μεταφράζω, ἐξηγῶ, traduire, interpréter.

Verdolmetschung, *f.*, ἡ μετάφρασις, ἐξήγησις, traduction, interprétation, *f.*

Verdoppeln, *v. a.* διπλώνω, κάμνω διπλόν, ἀναδιπλώνω, doubler, redoubler.

Verdoppelung, *f.*, ἡ διπλῶσις, ἀναδίπλωσις, doublement, redoublement, *m.*

Verdorben, *part.* et *adj.* φθαρμένος, χαλασμένος, gâté, corrompu etc.; (s. Verderben, *v. a.*).

Verdorbenheit, s. Verderbtheit.

Verdorren, *v. n.* ξηραίνω, ξηραίνομαι, sécher, se dessécher.

Verdrängen, *v. a.* ἀποδιώχνω (κυρίως στρημώνοντας), déplacer; (μεταφ.) ἀποδιώχνω τινὰ ἀπὸ τὸν τόπον του, ἀπὸ τὴν ἀπόκτησιν ἑνὸς πράγματος, déloger, déposséder.

Verdrängung, *f.*, ἡ ἀποδίωξις, déplacement, *m*; dépossession, *f.*

Verdrehen, *v. a.* στραβώνω (φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς), fausser (une clef etc.); rouler (les yeux); détourner (le sens de mots), detorquer; sich (*dat.*) den Fuß —, ξεγοπίζω τὸ ποδάρι μου, se détordre le pied.

Verdrehung, *f.*, ἡ στράβωσις, action *f.* de fausser etc.; roulement (des yeux), *m.*; interprétation *f.* maligne.

Verdreyfachen, *v. a.* τριπλώνω, τριπλασιάζω, tripler.

Verdrießen, *v. n.* es verdrießt mich, μὲ κακοφαίνεται, μοὶ εἶναι δυσάρεστον, chagriner, faire de la peine; fâcher; sich (*dat.*) keine Mühe, keine Kosten verdrießen lassen, δὲν λυποῦμαι τὸν κόπον, τὰ ἔξοδα, n'épargner ni peine, ni dépense.

Verdrießlich, *adj.* σκυθρωπός, ὁποῦ ἔχει τὰ κέφι χαλασμένον), chagrin, qui est de mauvaise humeur; (unangenehm), δυσάρεστος, fâcheux.

Verdrießlichkeit, *f.*, ἡ σκυθρωπότης, τὸ δυσάρεστον, chagrin; déplaisir, *m.*; affaire *f.* fâcheuse; =keiten, *f. pl.*, μαλώματα, καυγάδες, querelles, brouilleries, *f. pl.*

Verdringen, s. Verdrängen.

Verdrossen, *adj.* ὀκνηρός, μισόπονος, paresseux.

Verdrossenheit, *f.*, ἡ ὀκνηρία, paresse, *f.*

Verdrucken, *v. a.* (zum Drucken verbrauchen), μεταχειρίζομαι, ἀναλῶ, δαπανῶ εἰς τὸν τύπον, employer à l'impression; (falsch drucken), τυπώνω ἄχαμνα, κάμνω σφάλμα εἰς τὸν τύπον, faire une faute d'impression.

Verdruß, *m.*, ἡ ἀδημονία, σκυθρωπία, σκυθρωπότης, chagrin, dégoût, dépit, *m.*; τὸ δυσάρεστον, déplaisir, *m.*

Verduften, Verdüften, s. Verdunsten.

Verdunkeln, *v. a.* σκοτεινιάζω, σκοτίζω, obscurcir, offusquer (*propr.* et *fig.*); =kelung, *f.*, ὁ σκοτεινιασμός, obscurcissement, *m.*

Verdünnen, *v. a.* ἀραιώνω, κάμνω ἀραιόν, raréfier, atténuer; διαλύω, délayer.

Verdünnung, *f.*, ἡ ἀραίωσις, raréfaction, *f.*; διάλυσις, délayement, *m.*

Verdunsten, verdünsten, v. a. ἐξατμίζομαι, s'évaporer, s'exhaler.
Verdursten, v. a. ἀφανίζομαι ἀπὸ τὴν δίψαν, mourir de soif.
Verdüstern, s. Verdunkeln.
Veredeln, v. a. εὐγενίζω, ennoblir; καλλωπίζω, καλλιεργῶ, perfectionner; cultiver.
Veredelung, f., ὁ εὐγενισμὸς, ennoblissement, m.; καλλωπισμός, perfectionnement, m.
Verehlichen, v. a. ὑπανδρεύω, marier; (sich verehlichen), ὑπανδρεύομαι, νυμφεύομαι, se marier.
Verehlichung, f., ἡ ὑπανδρεία, mariage, m.
Verehren, v. a. τιμῶ, σέβομαι, honorer, révérer, respecter; einem etwas —, χαρίζω τινός τι (νὰ τὸν τιμήσω), faire présent de qc. à q.
Verehrer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ τιμᾷ, σέβεται, celui qui honore q.; ἐραστής, adorateur, m.
Verehrlich, s. Verehrungswürdig.
Verehrung, f., ἡ τίμησις, vénération, f., respect, m.; (Geschenk), τὸ χάρισμα, douceur, f.
Verehrungswürdig, adj. ἀξιοτίμητος, ἀξιοσέβαστος, σεβάσμιος, vénérable, respectable.
Vereiden, v. a. ὑποχρεώνω διὰ μέσου ὅρκου, assermenter.
Vereidung, f., ὑποχρέωσις διὰ μέσου ὅρκου, action f. d'assermenter.
Verein, m., ἡ ἕνωσις, συντροφία, ἑταιρία, union, association, f.
Vereinbaren, s. Vereinigen.
Vereinbarlich, adj. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἑνωθῇ, σύμφωνος, compatible, conciliable.
Vereinfachen, v. a. καταστaίνω ἁπλούστερον, simplifier.
Vereinigen, v. a. ἑνώνω, σμίγω μαζύ, unir, réunir, joindre; incorporer; sich —, ἑνώνομαι, s'unir, se joindre; συμφωνῶ, accorder, s'accorder.
Vereinigung, f., ἡ ἕνωσις, union, réunion, jonction, f.; συμφωνία, accord, m.
Vereinzeln, v. a. πωλῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, χωρίζω (οἷον μίαν βιβλιοθήκην) πωλῶντας, διαπωλῶ, détailler, démembrer, vendre en détail; -zelung, f., χωρισμός, démembrement, m.; ἡ διαπώλησις, vente f. en détail.
Vereiteln, v. a. ματαιώνω, κάμνω μάταιον, χαλνῶ, éluder, faire échouer; -telung, f., ἡ ματαίωσις, action f. d'éluder etc.
Vereiterung, f., ἐμπύησις, ἐμπύασμα, suppuration, f.
Verekeln, v. a. προξενῶ ἀναγοῦλαν, dégoûter (q. de qc.).
Verenden, v. a. ἀποπνέω (λέγεται μάλιστα διὰ τὰ θηρία ὁποῦ σκοτώνονται εἰς τὸ κυνῆγι), expirer (se dit des bêtes qu'on tue à la chasse).
Verengen, v. a. στενώνω, κάμνω στενόν, étrécir, rétrécir; -gung, f., ἡ στένωσις, étrécissement, rétrécissement, m.
Vererben, v. a. etwas auf einen, ἀφίνω τινός τι εἰς κληρονομίαν, transporter (qc. à q.) par voie de succession; -bung, f., ἡ ἄφεσις εἰς κληρονομιαν, transport m. de qc. par voie de succession.
Vererzen, v. a. μεταβάλλω εἰς μεταλλεῖον, minéraliser; s. Erz.
Verewigen, v. a. αἰωνίζω, προξενῶ, μνήμην ἀθάνατον, éterniser, immortaliser.
Verewigt, adj. αἰωνισμένος, immortalisé; — ὁ μακαρίτης, feu, le défunt.
Verewigung, f., ὁ αἰωνισμός, immortalisation, f.
Verfahren, v. n. μεταχειρίζομαι, ἀκολουθῶ, πράττω, agir, en user, procéder. v. a. μετακομίζω, φέρω (μὲ ἁμάξι), transporter; voiturer; den Weg —, ἐμποδίζω τὸν δρόμον (μὲ ἁμάξι), rompre le chemin, barrer le chemin (par des voitures); (verfehlen), χάνω τὸν δρόμον, manquer le chemin; den Zoll —, ἀποφεύγω τὸ τελώνιον (τὸ γιεμπρουῦκι, τουρκ.) πέρνωντας ἄλλον δρόμον, frauder la douane.
Verfahren, n., ἡ μεταχείρισις, ὁ τρόπος, procédé, m., manière f. de procéder; τὸ φέρσιμον, conduite, f.
Verfall, m., ἡ πτῶσις, ὁ χαλασμὸς, ἀφανισμός, décadence, ruine, f.; — der Sitten, διαφθορὰ εἰς τὰ ἤ-

θη, dépravation f. des moeurs; — eines Wechsels, f. Verfallzeit.

Verfallen, v. n. *πίπτω*, *ξεπίπτω*, *χαλνῶμαι*, déchoir, tomber en décadence, s'en aller en ruine; in eine Krankheit —, *ἐμπίπτω εἰς ἀῤῥωστίαν*, tomber malade; in Strafe —, *καταδικάζομαι εἰς μίαν παιδείαν*, encourir la peine; (am Körper), *λιγναίνω*, *γίνομαι λιγνός*, s'amaigrir; auf etwas —, *ἐμπίπτω εἴς τι* (*οἷον· εἰς στοχασμόν*), *μοι ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν*, s'adonner, s'attacher à qc., se mettre qc. dans la tête; dem Fiskus —, *πίπτω εἰς τὸ δημόσιον θησαυροφυλάκιον* (*οἷον· τὰ ὑπάρχοντά τινος ὁποῦ ἀπέθανε χωρὶς κληρονόμους*), échoir au fisc; der Wechsel ist verfallen, *ἀπέρασε ἡ διορία τῆς καμβιάλης* (*τοῦ βεξηλίου*), la lettre de change est échue.

Verfallen, adj. *ξεπεσμένος*, *χαλασμένος*, ruiné, dépéri, déchu; (am Körper), *λιγνός*, *ξεραγγινός*, maigre, défait; (confiscirt), *δημοσιευμένος*, confiscable; ein verfallener Wechsel, *καμβιάλη* (*βεξήλιον*) *τῆς ὁποίας ἡ διορία ἀπέρασε*, une lettre de change échue.

Verfallzeit, f., *ἡ διορία τῆς πληρωμῆς* (*τῆς καμβιάλης*), échéance f. d'une lettre de change.

Verfälschen, v. a. *νοθεύω*, *κάμνω ψεύτικον*, *δολώνω*, falsifier; frelater.

Verfälscher, m., *ἐκεῖνος ὁποῦ νοθεύει*, falsificateur, m.

Verfälschung, f., *τὸ νόθευμα*, *δόλωμα*, falsification, f.

Verfangen, v. n. *ἐνεργῶ*, *κάμνω ἐνέργειαν*, faire effet.

Verfangen, sich, v. r. (mit den Zähnen), *πιάνομαι μὲ τὰ δόντια*, *δὲν ἠμπορῶ νὰ τὰ ἐβγάλω* (*λέγεται διὰ τὰ σκυλιά*), ne pouvoir pas démordre (se dit des chiens); das Pferd hat sich verfangen, *τὸ ἄλογον ἐκρύωσε καὶ ἔγινε παραλυτικόν*, le cheval est devenu fourbu; der Wind hat sich verfangen, *ὁ ἀέρας ἐμβῆκε* (*εἰς αὐτὸν τὸν τόπον*) *καὶ δὲν ἠμπορεῖ πάλιν νὰ ἔβγῃ*, le vent c'est engouffré dans ce lieu; der Rauch verfängt sich, *ὁ καπνὸς σφαλειέται* (*εἰς τὸν καπνοδόχον*), la fumée s'engorge dans la cheminée; sich im Reden —, *ἐμπερδεύομαι εἰς τὰ λόγια μου*, se couper dans ses discours.

Verfänglich, adj. *δόλιος*, *σοφιστικός*, *ἀπατηλός*, captieux; illusoire.

Verfärben, sich, v. r. *ξεθωριάζω*, *χάνω τὸ χρῶμα*, changer de couleur; (im Gesichte), *ἀλλάζω τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου*, *κοκκινίζω*, *κιτρινίζω*, pâlir ou rougir.

Verfassen, v. a. *συγγράφω*, *συνθέτω*, composer (un écrit).

Verfasser, m., *ὁ συγγραφεύς*, auteur, m.

Verfassung, f., *σύνθεσις συγγράμματος*, composition (d'un livre etc.), f.; (Einrichtung), *ἡ διάταξις*, *κατασκευή*, disposition, f., arrangement, m.; (Zustand), *ἡ κατάστασις*, état, m.; — eines Landes, *σύνταγμα πολιτικὸν ἑνὸς τόπου*, constitution (politique), f.; sich in Verfassung setzen, *ἑτοιμάζομαι*, *προετοιμάζομαι* (*μάλιστα διὰ πόλεμον*), se mettre en posture, prendre bien ses mesures.

Verfaulen, v. n. *σήπομαι*, *σαπίζω*, pourrir, se pourrir.

Verfault, adj. *σάπιος*, pourri.

Verfechten, v. a. *διαφεντεύω*, *ἀπολογῶ*, défendre, soutenir.

Verfechtung, f., *ἡ διαφέντευσις*, *ἀπολογία*, défense, apologie, f.

Verfehlen, v. a. *δὲν ἐπιτυχαίνω*, (*δὲν βαρῶ ἕνα σημεῖον*), *δὲν εὑρίσκω*, manquer; den Weg —, *χάνω*, *δὲν εὑρίσκω τὸν δρόμον*, manquer le chemin; (ich werde nicht verfehlen), *δὲν θέλω λείψει*, je ne manquerai pas.

Verfeinern, v. a. *λεπτύνω*, *καθαίρω*, raffiner; (*μεταφ.*) *καλλωπίζω* (*τὰ ἤθη*), épurer (les moeurs).

Verfeinerung, f., *ἡ λέπτυνσις*, *κάθαρσις*, raffinement, m.; — *ὁ καλλωπισμὸς* (*τῶν ἠθῶν*), *ἡ καλλιέργεια*, culture (de l'esprit etc.), f.

Verfertigen, v. a. *κάμνω*, *κα-*

τασκευάζω, φκιάνω, faire, fabriquer; composer.
Verfertiger m., ὁ κατασκευαστής, auteur, fabricateur, m.
Verfertigung, f., ἡ κατασκεύασις, κατασκευή, composition, fabrication, f.
Verfinstern. v. a. σκοτεινιάζω, obscurcir; (astr.) éclipser.
Verfinsterung, f., ὁ σκοτεινιασμός, obscurcissement, m.; ἡ ἔκλειψις τοῦ ἡλίου ἢ τῆς σελήνης, éclipse f. de soleil ou de lune.
Verfitzen, v. a. συγχίζω, ἀνακατώνω, ἐμπερδεύω (μαλλιά, κλωσταῖς), mêler (les cheveux, des fils).
Verflechten, v. a. συμπλέκω, περιπλέκω (φυσικῶς καὶ μεταφ.), entortiller, entrelacer (propr. et fig.).
Verflechtung, f., ἡ συμπλοκή, περιπλοκή, τὸ περιπλέξιμον, enlacement, entrelacement, m.
Verfliegen, v. n. πετῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, διασκορπίζομαι, s'envoler, se disperser; (schnell vergehen), ἀπερνῶ ὀγλήγωρα (ὡς ὁ καιρός), se passer, se perdre; (verdünsten), ἐξατμίζομαι, s'évaporer.
Verfließen, v. n. χάνομαι ῥέοντας ἢ τρέχωντας, s'écouler, découler; — (vergehen), ἀπερνᾷ (λέγεται διὰ τὸν καιρόν), fig. s'écouler, passer; =fließung, f., s. Ueberfluß, m.
Verflößen, v. a ῥίπτω ξύλα εἰς ἕνα ποτάμι διὰ νὰ πηγαίνουν μὲ τὸ νερὸν εἰς ἕνα διωρισμένον τόπον, transporter par eau (du bois en le faisant flotter).
Verflossen, adj. ἀπερασμένος, passé.
Verfluchen, v. a καταρῶμαι, ἀναθεματίζω, maudire, détester.
Verflüchtigen, v. a. διαλύω εἰς ἀτμίδας, (chim.) volatiliser; =tigung, f., ἡ διάλυσις εἰς ἀτμίδας, volatilisation, f.
Verfluchung, f., ἡ κατάρα, τὸ ἀνάθεμα, malidiction, imprération, f.
Verfluß, m., τὸ πέρασμα (τοῦ καιροῦ), écoulement, laps m. de temps; nach — eines Monats ꝛc. ἀφ' οὗ ἀπεράση ἕνας μῆνας, au bout d'un mois.
Verfolg, m., ἡ ἀκολούθησις, τὰ ἀκόλουθα, suite, continuation, f.
Verfolgen, v. a. (nachsetzen), κυνηγῶ, κατατρέχω, διώκω, poursuivre q.; (bedrücken), θλίβω, τυραννῶ, κατατρέχω, persécuter, vexer; ἀκολουθῶ, ἐξακολουθῶ, poursuivre, suivre, continuer.
Verfolger, m., ὁ διώκτης, ὁποῦ θλίβει, ὁποῦ κατατρέχει, persécuteur, m.
Verfolgung, f., ἡ κυνήγησις, κατάτρεξις, θλίψις, τυραννία, poursuite; persécution, f.
Verfressen, v. a. fam. δαπανῶ εἰς λαιμαργίαις, manger, dépenser en débauche.
Verfügen, v. a. διατάσσω, ὀρδινιάζω, κάμνω διάταξιν, disposer, arranger, ordonner; sich —, πηγαίνω (λέγεται μάλιστα διὰ μεγάλους), se rendre (en quelque lieu).
Verfügung, f., ἡ διάταξις, ὀρδινία, disposition, f., ordre, arrangement, m.
Verführen, v. a. (Waaren), μετακομίζω, φέρω (πράγματα εἰς ξένους τόπους), transporter (des marchandises); jemanden —, ἀπατῶ, παροδηγῶ, séduire, débaucher.
Verführer, m., =rerin, f., ὁ ἀπατεών, μία ἀπατηλή, séducteur, m., séductrice, f.
Verführerisch, adj. ἀπατηλός, séduisant; θελκτικός, engageant, attirant.
Verführung, f., (von Waaren), ἡ μετακομιδή, τὸ φέρσιμον (τοῦ πράγματος εἰς ξένους τόπους), transport (de marchandises); (Lockung), ἡ ἀπάτη, séduction, f.
Verfüttern, v. a. μεταχειρίζομαι εἰς τροφὴν ζώων, consommer en fourrage.
Vergaffen, sich, v. r. in eine, ἐρωτεύομαι, πιάνομαι ἀπὸ (τρελὸν) ἔρωτα, fam. se coiffer d'une personne.
Vergähren, v. n. παύω ἀπὸ τὸ νὰ βράσω, (λέγεται διὰ μοῦστον καὶ πίβαν), cesser de fermenter.
Vergällen, v. a. (einen Fisch), πικρύνω ἕνα ψάρι σχίζοντας τὴν χολήν του, crever le fiel, l'amer d'un poisson; (μεταφ.) πικραίνω, πικρώνω, mettre de l'amertume dans qc.

Vergallopiren, sich, *v. r. fam.* λέγω τι ἀπὸ ἀπροσεξίαν, s'échapper.

Vergangen, *adj.* ἀπερασμένος, παρωχημένος, passé.

Vergangenheit, *f.*, ὁ ἀπερασμένος καιρός, le passé.

Vergänglich, *adj.* ἀπεραστικός, πρόσκαιρος, προσκαιρινός, passager, transitoire.

Vergänglichkeit, *f.*, τὸ ἀπεραστικόν, προσκαιρινόν), instabilité, fragilité, *f.*

Vergatterung, *f.*, ἡ συνάθροισις (τῶν στρατιωτῶν), (milit.) assemblée, *f.*

Vergeben, *v. a.* die Karten, χάμνω σφάλμα δίδωντας τὸ χαρτιά, mal donner les cartes; eine Stelle ꝛc. — δίδω τινὸς ἕνα ἐπάγγελμα, conférer une charge etc. à q.; eine Waare —, πληρώνω τὸ κουμέρκι δι' ἕνα πρᾶγμα, payer les droits (la douane etc.) d'une marchandise; mit Gift —, φαρμακώνω, empoisonner; einem etwas —, (verzeihen), συγχωρῶ τινάς τι, pardonner qc. à q.; seinem Rechte nichts vergeben, δὲν παραιτῶ τίποτες ἀπὸ τὰ προνόμιά μου, ne céder rien de son droit; sich —, *v. r.* (im Kartenspiele), χάμνω σφάλμα δίδωντας τὰ χαρτιά, mal donner les cartes; (mit Gift), φαρμακώνομαι, πέρνω φαρμάκι, s'empoisonner, prendre du poison.

Vergeben, *adj.* s. Vergeblich.

Vergebens, *adv.* ματαίως, μάταια, en vain, vainement.

Vergeblich, *adj.* μάταιος, ἀνωφελής, inutile, vain; συγχωρητός, pardonnable.

Vergebung, *f.*, einer Stelle ꝛc., τὸ δίκαιον ὅπου ἔχει τις νὰ δώσῃ ἕνα ὀφφίκιον, collation *f.*, droit *m.* de collation; ἡ συγχώρησις, pardon, *m.*; — der Sünden, συγχώρησις (τῶν ἁμαρτιῶν), remission (des péchés), absolution, *f.*; (mit Gift), φαρμάκωσις, empoisonnement, *m.*, s. Vergeben.

Vergehen, *v. n.* (verfließen), ἀπερνῶ (ὡς ὁ καιρός), passer, s'écouler (*se dit du temps*); χάνομαι, ἀφανίζομαι, se perdre, passer; παύω (ὡς ὁ πόνος), cesser (comme la douleur); χαλνοῦμαι, ἀποθνήσκω, dépérir, mourir; sich —, *v. r.* πταίγω, (φταίγω), χάμνω σφάλμα, manquer, faire une faute.

Vergehen, *n.*, Vergehung, *f.*, τὸ σφάλμα, πταίσιμον, faute, *f.*

Vergelten, *v. a.* ἀνταμείβω, ἀνταποδίδω, récompenser, rémunérer.

Vergelter, *m.*, ὁ ἀνταμείβων, ἀνταποδίδων, rémunérateur, *m.*

Vergeltung, *f.*, ἡ ἀνταμοιβή, ἀνταπόδοσις, ἀντάμειψις, récompense, rémunération, *f.*

Vergeltungsrecht, *n.*, τὸ δίκαιον τῆς ἀνταμοιβῆς, τῆς ἀνταποδόσεως, droit *m.* de représailles, droit du talion.

Vergesellschaften, sich, *v. r.* συντροφεύομαι, ἐμβαίνω εἰς συντροφίαν, ἑνώνομαι, s'associer avec q.

Vergessen, *v. a.* ἀλησμονῶ, λησμονῶ, oublier.

Vergessenheit, *f.*, ἡ ἀλησμόνησις, λησμονή, λήθη, oubli, *m.*

Vergeßlich, (vergessen), *adj.* ἀλησμονητικός, ἀμνήμων, oublieux.

Vergeßlichkeit, *f.*, ἡ ἀλησμονησία, μνημονευτικὸν ἀδύνατον, manque *m.* de mémoire.

Vergeuden, *v. a.* δαπανῶ εἰς τὰ χαμένα, χαλνῶ (τὰ ἄσπρα μου), κακοξοδιάζω, dissiper, dilapider.

Vergeudung, *f.*, ἡ δαπάνη εἰς τὰ χαμένα, τὸ κακοξοδίασμα, dilapidation, *f.*

Vergewissern, *v. a.* βεβαιώνω, ἐπιβεβαιώνω, assurer, certifier.

Vergewisserung, *f.*, ἡ βεβαίωσις, ἐπιβεβαίωσις, assurance, *f.*

Vergießen, *v. a.* χύνω, ἐκχύνω, ξεχύνω, répandre, verser.

Vergießung, *f.*, ἡ χύσις, τὸ χύσιμον, effusion, *f.*

Vergiften, *v. a.* φαρμακώνω, empoisonner (*prop. et fig.*); die Luft —, μιαίνω, χαλνῶ (τὸν ἀέρα μὲ βρῶμαν κτλ.), infecter l'air.

Vergifter, *m.*, ὁ φαρμακωτής, empoisonneur, *m.*

Vergiftung, *f.*, ἡ φαρμάκωσις, empoisonnement, *m.*

Vergiß mein nicht, *n.*, *τὸ χαμαίδρυον, (μικρόν τι λουλοῦδι οὐρανογαλάζιον ὁποῦ γίνεται ἀνάμεσα εἰς τὰ χόρτα)*, myosotis, gremillet, *m.*

Vergittern, *v. a.* *καγγελλώνω, σφαλίζω μὲ κάγγελλα*, griller, treillisser, barrer.

Vergitterung, *f.*, *τὸ καγγέλλωμα*, grillage, treillis, *m.*

Verglasen, *v. a.* *ὑαλώνω, μεταβάλλω εἰς γυαλί*, (chim.) vitrifier.

Verglasung, *f.*, *ἡ μεταβολὴ εἰς γυαλί, τὸ ὑάλωμα*, (chim.) vitrification, *f.*

Verglasuren, Verglasieren, *v. a.* *βερνικώνω, γανώνω μὲ λιθάργυρον (οἷον· τὰ τζουκάλια)*, plomber, vernisser.

Vergleich, *m.*, *ἡ παραβολή, σύγκρισις*, comparaison, parallèle, *f.*; (streitender Partheyen), *ὁ τεριασμός*, accord, accommodement, *m.*; (Vertrag), *συμφωνία, συνθήκη*, convention, transaction, *f.*

Vergleichen, *v. a.* *συγκρίνω*, comparer (qc. à qc.); *τεριάζω*, accommoder, mettre d'accord; sich —, *v. r.* *τεριάζομαι, συμφωνῶ*, s'accorder, s'arranger, convenir (de qc.).

Vergleichung, *f.*, *σύγκρισις, παραβολή*, comparaison; conférence, *f.*

Verglimmen, *v. a.* *σβύνομαι ἀγάλ' ἀγάλια (ὡς κάρβουνα κτλ.)*, s'éteindre peu à peu.

Vergnügen, *v. a.* (befriedigen), *εὐχαριστῶ, κάμνω (τινὰ) εὐχαριστημένον, δίδω αἰτίαν τῆς εὐχαριστήσεως*, contenter, satisfaire; (ergötzen), *εὐφραίνω, τέρπω, χαροποιῶ*, réjouir, divertir; sich —, *εὐφραίνομαι, τέρπομαι, (τουρκ. ἐγλεντίζομαι)*, se divertir, se réjouir.

Vergnügen, *n.*, (Vergnügung *f.*), *ἡ χαρά, τέρψις, (τουρκ. ὁ ἐγλεντζές)*, plaisir, *m.*, satisfaction, *f.*, divertissement, amusement, *m.*

Vergnüglich, Vergnügsam, *adj.*, s. Genügsam.

Vergnügt, *adj.* *εὐχαριστημένος, χαρούμενος, εὐφραινόμενος*, content, satisfait; gai.

Vergolden, *v. a.* *χρυσώνω*, dorer.

Vergolder, *m.*, *ὁ χρυσωτής*, doreur, *m.*

Vergoldung, *f.*, *τὸ χρύσωμα*, dorure, *f.*

Vergönnen, *v. a.* *ἀφίνω, συγχωρῶ, δίδω τὴν ἄδειαν*, permettre, accorder.

Vergöttern, *v. a.* *ἀποθεώνω*, déifier; *(μεταφ.) σέβομαι, ἀγαπῶ ὑπερβολικῶς*, *fig.* idolâtrer.

Vergötterung, *f.*, *ἡ ἀποθέωσις*, apothéose, *f.*; *(μεταφ.) ὑπερβολικὴ ἀγάπη*, *fig.* idolâtrie, *f.*

Vergraben, *v. a.* *παραχώνω*, enfouir, enterrer; -bung, *f.*, *ἡ παράχωσις*, enfouissement, enterrement, *m.*

Vergrasen, *v. n.* *σκεπάζομαι ἀπὸ χόρτα*, se couvrir d'herbe.

Vergreifen, sich, *a. r.* (etwas falsches ergreifen), *λανθάνω, πιάνω ἄλλο παρὰ ἐκεῖνο ὁποῦ θέλω*, se méprendre; an einem —, *πιάνω, δέρνω τινὰ (μάλιστα ἀπὸ θυμόν)*, attenter à la personne de q., mettre la main sur q.; an etwas —, *πέρνω τι, βάνω χέρι εἴς τι ὁποῦ δὲν πρέπει*, toucher à qc., prendre qc. (sans en avoir le droit); (von Waaren), *πωλοῦμαι*, se vendre, se débiter; sich (*dat.*) die Hand —, *ξεοπίζω (στραμπουλίζω) τὸ χέρι*, se démettre, se disloquer la main.

Vergrößern, *v. a.* *μεγαλύνω, μεγαλειώνω*, agrandir; grossir; *αὐξάνω*, augmenter; *(μεταφ.) μεγαλύνω, παρασταίνω καθ' ὑπερβολήν*, exagérer.

Vergrößerung, *f.*, *ἡ μεγαλείωσις*, agrandissement, *m.*; *αὔξησις*, augmentation, *f.*; *ὑπερβολή*, exagération, *f.*

Vergrößerungsglas, *n.*, *γυαλὶ ὁποῦ μεγαλύνει (οἷον· ἐκεῖνα εἰς τὰ τηλεσκόπια)*, loupe, lentille, *f.*; *ὁμοίως μικροσκόπιον*, microscope, *m.*

Vergünstigen, *v. a.* Vergünstigung, *f.*, s. Erlauben, Erlaubniß.

Vergüten, *v. a.* *ἀντιπληρώνω ζημίαν*, bonifier, réparer; dédommager.

Vergütung, *f.*, *ἡ ἀντιπλήρω-*

σις τῆς ζημίας, compensation, *f.*

Verhack, *m.*, s. Verhau.

Verhaft, *m.*, ἡ φυλάκωσις, arrêt, emprisonnement, *m.*; in — nehmen, φυλακώνω, arrêter, mettre en prison.

Verhaften, *v. a.* φυλακώνω, arrêter, emprissonner.

Verhaftet, *adj.* φυλακωμένος, emprisonné; βαλμένος εἰς ἐνέχυρον, engagé, hypothéqué.

Verhallen, (διὰ τὸν ἦχον) χάνομαι ὀλίγον κατ' ὀλίγον, (du son) se perdre peu à peu.

Verhalten, *v. a.* κρατῶ, δὲν ἀφίνω, retenir, arrêter; (verbergen), κρύπτω, δὲν φανερώνω, cacher, céler, sich —, κρατοῦμαι, σφαλειοῦμαι (εἰς τὸ σῶμα), être retenu, s'arrêter; φέρνομαι, κάμνω, μεταχειρίζομαι, se conduire, se comporter; (im Verhältniß stehen), ἔχω ἀναλογίαν, avoir du rapport, être en proportion avec —; die Sache verhält sich so, ἡ ὑπόθεσις εἶναι αὐτὴ κτλ., la chose est ainsi, voici ce qui en est.

Verhalten, *n.*, τὸ φέρσιμον, ἡ μεταχείρισις, conduite, *f.*

Verhältniß, *n.*, ἡ ἀναλογία, rapport, *m.*, raison, proportion, *f.*; ὁ σύνδεσμος (μεταξὺ ἀνθρώπων), relation, *f.*

Verhältnißmäßig, *adj.* ἀνάλογος, proportionnel; proportionné; *adv.* ἀναλόγως, κατ' ἀναλογίαν, proportionnellement, à proportion.

Verhaltungsbefehl, *m.*, προσταγὴ (πῶς πρέπει τις νὰ ἐξακολουθήσῃ τι), ordre, *m.*, instruction, *f.*

Verhandeln, *v. a.* (verkaufen), πωλῶ, vendre, se défaire de qc.; (Verhandlungen machen), πραγματεύομαι (διὰ μίαν ὑπόθεσιν), traiter, négocier (une affaire).

Verhandlung, *f.*, πώλησις, vente, *f.*; ἡ πραγματεία (συνομιλία ἢ ἀλληλογραφία διὰ μίαν ὑπόθεσιν), négociation, *f.*

Verhängen, *v. a.* σκεπάζω μὲ ἕνα κρεμασμένον πανὶ κτλ., couvrir d'un voile, d'un rideau etc.; dem Pferde den Zügel —, ἀφίνω τὸ χαλινάρι, ἀφίνω τὸ ἄλογον νὰ τρέχῃ ἀχαλίνωτον, lâcher la bride au cheval; *fig.* (von Gott), διορίζω, προορίζω (λέγεται διὰ τὸν θεόν), (de Dieu) destiner, prédestiner, vouloir.

Verhängniß, *n.*, τὸ προωρισμένον (ἀπὸ τὸν θεόν), ἡ εἱμαρμένη, destin, sort, *m.* destinée, *f.*

Verharren, *v. n.* προσκαρτερῶ, persévérer; μένω, demeurer, rester.

Verharren, *n.*, ἡ προσκαρτέρησις, persévérance, constance, *f.*

Verharschen, *v. a.* σφαλίζομαι, σκεπάζομαι μὲ φλοῦδαν, (λέγεται διὰ τὰς πληγάς), se durcir, former une croûte (*se dit* des plaies).

Verhärten, *v. a.* σκληρύνω, σκληρώνω, κάμνω σκληρόν, durcir, endurcir; den Leib —, ἐμφράττω, προξενῶ ἔμφραξιν, constiper le ventre.

Verhärtung, *f.*, ἡ σκλήρυνσις, σκλήρωσις, endurcissement, *m.*; induration, *f.*; τύλωσις, callosité, *f.*

Verhaßt, *adj.* μισητός, odieux, haïssable.

Verhätscheln, *v. a. fam.* χαλνῶ (ἕνα παιδί) μὲ πολλαῖς κολακείαις, μὲ τὰ χάδια, gâter (un enfant) par trop d'indulgence.

Verhau, *n.*, δένδρα κομμένα εἰς ἐμπόδιον τοῦ δρόμου, abatis *m.* d'arbres.

Verhauen, *v. a.* den Weg, ἐμποδίζω τὸν δρόμον μὲ δένδρα κομμένα, embarrasser, boucher le chemin par un abatis d'arbres; sich —, δὲν ἐπιτυχαίνω κτυπῶντας μὲ τὸ σπαθί, (escrim.) manquer le coup; (μεταφ.) συγχίζομαι εἰς τοὺς λόγους μου, *fig.* se couper, se contredire.

Verheben, sich, *v. n.* ξενεφοριάζομαι, πάσχω κακὸν ἀπὸ τὸ να σηκώσω ἕνα πρᾶγμα πολλὰ βαρύ, se donner un tour de reins.

Verheeren, *v. a.* ἐρημώνω, χαλνῶ, ravager, dévaster, ruiner.

Verheerung, *f.*, ἡ ἐρήμωσις,

ὁ χαλασμός, dévastation, f., ravage, dégât, m.
Verheften, v. a. (ein Buch), δὲν ῥάπτω καλὰ ἕνα βιβλίον, συγχίζω τὰ φύλλα, transposer les feuilles d'un livre en le cousant; (zuheften), ῥάπτω, μπαλώνω, coudre, raccommoder.
Verhehlen, v. a. κρύπτω, δὲν φανερώνω, celer, cacher.
Verhehlung, f., τὸ κρύψιμον, recèlement, m.
Verheilen, s. Zuheilen.
Verheimlichen, v. a. κρύπτω (ἕνα μυστικόν), celer, receler, cacher; -lichung, f., τὸ κρύψιμον, (ἑνὸς μυστικοῦ), recèlement, m.
Verheirathen, v. a. ὑπανδρεύω, νυμφεύω, marier; sich —, ὑπανδρεύομαι, νυμφεύομαι, se marier.
Verheirathet, adj. ὑπανδρευμένος, marié.
Verheirathung, f., ἡ ὑπάνδρευσις, ὑπανδρία, mariage, m.
Verheißen, v. a. ὑπίσχομαι, promettre.
Verheißung, f., ὁ ὑπόσχεσις, promesse divine.
Verhelfen, v. a. einem zu etwas, βοηθῶ τινὰ νὰ λάβῃ τι, procurer, faire avoir qc. à q.
Verhenkert, adj. διαβολισμένος, κατηραμένος, endiablé, diabolique, maudit.
Verherrlichen, v. a. δοξάζω, προξενῶ δόξαν, glorifier.
Verherrlichung, f., ὁ δοξασμός, glorification.
Verhetzen, v. a. ἀναγριώνω, παρακινῶ εἰς θυμόν, instiguer, exciter, déchaîner (q. contreq.).
Verheuern, s. Vermiethen.
Verhinderlich, s. Hinderlich.
Verhindern, v. a. ἐμποδίζω, empêcher.
Verhinderung, f., τὸ ἐμπόδιον, empêchement, m.
Verhoffen, v. a. ἐλπίζω, espérer.
Verhoffen, n., nur: wider —, παρ' ἐλπίδα, ἀνέλπιστα, contre l'attente, inopinément.
Verhöken, v. a. μεταπουλῶ, revendre en détail.
Verhöhnen, v. a. περιγελῶ, περιπαίζω, se moquer, se railler de —.
Verhöhnung, f., τὸ περιγέλασμα, ἡ περίπαιξις, moquerie, f.
Verhör, n., ἡ ἐξέτασις, ἐξέταξις (εἰς τὸ κριτήριον), ἐρώτησις τοῦ κριτοῦ, interrogatoire, m., audition (des témoins), f.
Verhören, v. a. einen, ἐξετάζω, ἐρωτῶ τινα (εἰς τὸ κριτήριον), interroger, examiner; ouïr (les témoins); etwas —, παρακούω, δὲν ἀκούω (ἀπὸ ἀπροσεξίαν), ne pas entendre qc., ne comprendre pas bien (ce que q. nous dit).
Verhudeln, v. a. fam. χαλνῶ (δι' ἀμάθειαν, δι' ἀνεπιτηδειότητα), bousiller, gâter.
Verhüllen, v. a. σκεπάζω, περιτυλίγω, καλύπτω, voiler, couvrir; affubler.
Verhüllung, f., ἡ σκέπασις, περιτύλιξις, κάλυψις, affublement, m.
Verhungern, v. n. ἀποθνήσκω, χαλνῶμαι ἀπὸ τὴν πεῖναν, mourir de faim.
Verhunzen, v. a. fam. χαλνῶ, συγχίζω (δι' ἀμάθειαν, δι' ἀνεπιτηδειότητα), gâter, bousiller.
Verhuren, v. a. prp. χαλνῶ μὲ τὴν πορνείαν, δαπανῶ εἰς ταῖς πόρναις, dépenser son argent avec les putains.
Verhurt, adj. δεδομένος εἰς τὴν πορνείαν, adonné à la débauche, impudique.
Verhüten, v. a. προφυλάγω, φυλάγω (ἀπὸ ἕνα κακόν), ἐμποδίζω διὰ μέσου προφυλάξεως, prévenir, empecher, préserver; -hütung, f., ἡ προφύλαξις, action f. de prévenir etc.
Verinteressiren, s. Verzinsen.
Verirren, sich, v. r. χάνω τὸν δρόμον μου, πλανῶμαι, s'égarer.
Verirrung, f., τὸ χάσιμον τοῦ δρόμου, ἡ πλάνη, égarement (propr.), m.; (μεταφ.) τὸ σφάλμα, ἁμάρτημα, πταίσιμον, égarement (fig.), faute, f.
Verjagen, v. a. ἀποδιώκω, ἀποδιώχνω, chasser, expulser; -jagung, f., ἡ ἀποδίωξις, expulsion, f.
Verjährbar, adj. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἀκυρωθῇ διὰ τὴν πολυκαιρίαν, prescriptible.

Verjähren, v. n. ἀχυρώνομαι, χάνω τὸ κῦρος, χάνω τὸ δίκαιον μὲ τὸ νὰ ἔμεινε πολὺν καιρὸν ἀνενέργητον, suranner, se prescrire.
Verjährt, adj. ἀχυρωμένος διὰ τὴν πολυκαιρίαν, prescrit; fig. verjährtes Vorurtheil, ψεύτικη γνώμη στερεωμένη εἰς τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς πολυχρονίας, préjugé enraciné dans l'esprit.
Verjährung, f., τὸ χάσιμον τοῦ κύρους, prescription, f., s. Verjähren.
Verjüngen, v. a. ξανανεώνω, ξαναποδίδω τὸ ἄνθος τῆς νεότητος, rajeunir (v. a.); (verkleinern), μικρύνω, σμικρύνω, réduire en petit; sich —, ξανανεώνομαι, γίνομαι ὡς νέος πάλιν, rajeunir (v. n.); der verjüngte Maßstab, ἡ γεωμετρικὴ σκάλα, échelle f. de réduction.
Verjüngung, f., ἡ ξανανέωσις, rajeunissement, m.; ἡ σμίκρυνσις, réduction, f.
Verkalken, v. a. μεταβάλλω εἰς στάκτην ἢ τρόπον ἀσβέστου (μέταλλα, πέτραις, μάλιστα μὲ φωτίαν), (chim.) calciner.
Verkälten, sich, v. a. κρυώνω, se morfondre, s. Erkälten.
Verkannt, adj. παραγνωρισμένος, méconnu.
Verkappen, v. a. einen Falken, δένω τὸ κεφάλι καὶ τὰ ὀμμάτια τοῦ ἱερακιοῦ, chaperonner, enchaperonner; sich —, κουκουλώνομαι, σκεπάζομαι (μὲ προσωπεῖον κτλ.), se masquer, se déguiser; ὑποκρίνομαι, κρύπτω τοὺς σκοποὺς μου, dissimuler, se déguiser (fig.).
Verkauf, m., ἡ πώλησις, πούλησις, vente, f., débit, m.
Verkaufen, v. a. πωλῶ, πουλῶ, vendre, débiter.
Verkäufer, m., ὁ πωλητὴς, πουλητὴς, vendeur, m.
Verkäuflich, adj. ὁποῦ πωλεῖται, διωρισμένος εἰς τὸ νὰ πωληθῇ, de bonne vente; ἕτοιμος νὰ κάμῃ ἄτιμα πράγματα μόνον διὰ τὸ κέρδος, vénal.
Verkehr, m., ἡ συναναστροφὴ, commerce, m. conversation, f; (Handel), ἀμοιβαία πραγματεία, συνεμπορία, commerce, trafic, m.
Verkehren, v. a. γυρίζω, ἀναποδογυρίζω, tourner à l'envers, renverser; (μεταφ.) μεταβάλλω, changer; den Sinn —, στραβώνω τὸ νόημα, détourner le sens (d'un passage etc.); v. n. (mit jemanden), συναναστρέφομαι, ἔχω συναναστροφὴν (μέ τινα), avoir commerce avec q., être en relation avec q.; (handeln), πραγματεύω, κάμνω πραγματείαν, faire commerce, trafiquer.
Verkehrt, adj. γυρισμένος, ἀνάποδος, tourné, retourné, renversé; (μεταφ.) διεφθαρμένος, διεστραμμένος, perverti, pervers; adv. ἀνάποδα, à l'envers, à rebours, à contre-sens.
Verkehrtheit, f., ἡ φθορὰ εἰς τὰ ἤθη, κακοήθεια, ἀνάποδος τρόπος, perversité, f.
Verkehrung, f., ὁ γυρισμὸς, ἀναποδογυρισμός, action f. de tourner etc.; ἡ μεταβολή, changement, m.; στράβωσις, détorsion, f.
Verkeilen, v. a. στερεώνω μὲ σφῆνα, affermir avec un coin.
Verkennen, v. a. παραγνωρίζω, méconnaître.
Verketteln, v. a. σφαλίζω (θύραν κτλ.) μὲ ἕνα ἀλυσιδάκι, fermer (une porte) avec une chaînette.
Verketten v. a. συνδένω σφικτά, fig. enchaîner.
Verkettung, f., σφικτὸς σύνδεσμος, σφικτὴ ἕνωσις ἢ συνέχεια, fig. enchaînement, m.
Verketzern, v. a. κατηγορῶ ὡς αἱρετικόν, accuser d'hérésie.
Verketzerung, f., κατηγορία ὡς αἱρετικοῦ, accusation f. d'hérésie.
Verkitten, v. a. κολλῶ μὲ λιθόκολλαν, luter; mastiquer; cimenter, s. Kitt.
Verklagen, v. a. ἐγκαλῶ, προσκλαίω εἰς τὸ κριτήριον, κατηγορῶ, accuser.
Verkläger, s. Kläger.
Verklagte, (Beklagte), m., ὁ ἐγκαλεσμένος, ἐναγόμενος, accusé; défendeur, m.
Verklagung, f., ἡ ἐγκάλεσις, πρόσκλαυσις εἰς κριτήριον, κατηγόρησις, accusation, f.
Verklammen, v. n. fam. γίνο-

μαι ἀλύγιστος (ὡς τι δάκτυλα) ἀπὸ τὸ κρύον, roidir de froid.
Verklären, v. a. μετασχηματίζω εἰς λαμπρὸν σχῆμα, transfigurer; δοξάζω, προξενῶ δόξαν ἀθάνατον, glorifier.
Verklärung, f., ὁ μετασχηματισμὸς εἰς λαμπρὸν σχῆμα, transfiguration, glorification, f.; — Christi, ἡ μεταμόρφωσις τοῦ Χριστοῦ, la transfiguration de Jésus-Christ.
Verklatschen, v. a. fam. κατηγορῶ, καταλαλῶ (φλυαρῶντας), calomnier, médire.
Verkleben, v. a. στουπώνω (μίαν τρύπαν) κολλῶντας χαρτὶ ἐπάνω, boucher (un trou) en y collant du papier etc.; στουμπώνω μὲ χῶμα, boucher avec de la terre grasse.
Verklecken, v. a. λερώνω, μουρδώνω, barbouiller (d'encre).
Verkleiden, v. a. σκεπάζω (οἷον· τὸν τοῖχον μὲ σανίδια), couvrir, revêtir (p. e. la muraille de planches); sich —, βάνω ἄλλα φορέματα νὰ μὴ με γνωρίσουν, se déguiser.
Verkleidet, adj. μεταβλημένος μὲ τὰ φορέματα, (τουρκ. τεπτίλης), déguisé.
Verkleidung, f., ἡ μεταβολὴ τοῦ σχήματος διὰ μέσου ἄλλων φορεμάτων, travestissement, déguisement, m.; ὑποτοίχισμα, revêtement; — einer Thür, τὸ ἐκ σανίδων ὑπερθύριον, placard, m.
Verkleinern, v. a. μικρύνω, μικρώνω, σμικρύνω, apetisser, diminuer, réduire en petit; (μεταφ.) κατηγορῶ, fig. abaisser, avilir.
Verkleinerungswort, n., τὸ ὑποκοριστικὸν, (εἰς τὴν γραμματικήν), (gramm.) diminutif, m.
Verkleistern, v. a. στουμπώνω μὲ ἀλευρόκολλαν, boucher avec de la collé de farine.
Verknöchen, v. a. μεταβάλλω εἰς κόκκαλον, ossifier.
Verknüpfen, v. a. δένω σφικτά, nouer fortement; συνδένω, ἑνώνω, lier, joindre; combiner.
Verknüpfung, f., ὁ σύνδεσμος, ἡ ἕνωσις, συνέχεια, enchaînement, m., combinaison, liaison, f.
Verkochen, v. n. βράζω ἀρκετά, cuire assez.
Verkohlen, v. n. μεταβάλλομαι εἰς κάρβουνα, être réduit en charbon; v. a. μεταβάλλω εἰς κάρβουνα, réduire en charbon.
Verkörpern, v. a. παρασταίνω ὡς σῶμα ἢ ὡσὰν νὰ ἔχῃ τι ἓν σῶμα, corporifier; (χυμ.) πηγνύω, corporifier, figer.
Verköstigen, s. Beköstigen.
Verkramen, v. a. s. Verräumen.
Verkriechen, sich, v. a. κρύπτομαι (εἰς τρύπαν), se cacher; se terrer.
Verkrümeln, v. a. συντρίβω μὲ τὰ δάκτυλα καὶ διασκορπίζω, émietter et disperser; sich —, fam. διασκορπίζομαι, χάνομαι ὀλίγον καὶ ὀλίγον, s'en aller, se perdre peu à peu.
Verkrummen, v. n. στραβώνομαι (ἀπὸ τὴν παράλυσιν), devenir perclus.
Verkrüppeln, v. a. κολοβώνω, estropier; v. n. κολοβοῦμαι, χαλνοῦμαι, στραβώνομαι, se rabougrir.
Verkühlen, sich, v. n. ψυχραίνω, refroidir; se refroidir.
Verkümmern, v. a. βάνω ἐμπόδιον νὰ μὴ πληρωθῇ τινός τι, saisir, arrêter; (μεταφ.) πικραίνω, mettre de l'amertume dans —.
Verkümmerung, f., τὸ ἐμπόδιον τῆς πληρωμῆς, saisie, f.
Verkündigen, v. a. μηνύω, φανερώνω, εἰδοποιῶ, annoncer; publier; προλέγω, προφητεύω, prédire.
Verkündigung, f., τὸ μήνυμα, ἡ φανέρωσις, publication; προμήνυμα, προφητεία, prédiction, f.; Maria Verkündigung, ὁ εὐαγγελισμός, annonciation, f.
Verkünsteln, v. a. χαλνῶ μὲ τὰ πολλὰ τεχνεύματα, gâter à force de vouloir faire trop bien.
Verkuppeln, v. a. μαστρωπεύω, προξενῶ εἴς τινα ἕνα κορίτζι, maquignonner, procurer une fille (à q.).
Verkürzen, a. a. βραχύνω, κοντεύω, accourcir, raccourcir; μικρύνω, σμικρύνω, abréger; retrancher; die Zeit ver-

kürzen, διατρίβω τὸν καιρὸν, (τουρκ. ἐγλενιίζω), amuser.

Verkürzung, f., ἡ κίντευσις, μίκρυνσις, accourcissement, racoourcissement, m.; συγκοπὴ τῶν λέξεων, abréviation, f.; ζημία, tort, m.

Verlachen, v. a. περιγελῶ, se rire, se moquer de —; -lachung, f., περιγέλασμα, dérision, f.

Verlag, m., τὰ ἔξοδα τοῦ τύπου, fonds, m. pl. d'impression; er hat das Buch im Verlag, αὐτὸς ἐτύπωσε τὸ βιβλίον μὲ τὰ ἔξοδά του καὶ τὸ πωλεῖ, il vend ce livre (qui est imprimé à ses frais), ce livre se vend chez lui; Verlag, für Auslage, s. Auslage.

Verlagsbücher, f., ἐκεῖνα τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα ἐτύπωσέ τις μὲ τὰ ἐδικά του ἔξοδα, καὶ τὰ πωλεῖ, livres m. pl. de fonds.

Verlagskosten, f. pl. τὰ ἔξοδα τοῦ τύπου, frais m. pl. d'impression.

Verlagsrecht, n., τὸ δίκαιον νὰ τυπώσῃ τις ἕνα βιβλίον καὶ νὰ τὸ πωλήσῃ, droit de copie, privilége m. d'impression.

Verlahmen, v. n. γίνομαι κουτζός, devenir boiteux.

Verlangen, v. a. ζητῶ, ἐπιθυμῶ, demander, désirer, vouloir; es verlangt mich, ποθῶ, ἔχω πόθον, il me tarde de —.

Verlangen, n., ἡ ζήτησις, ἐπιθυμία, demande, f. désir, m.; ὁ πόθος, envie, f.

Verlängern, v. a. μακρύνω, κάμνω μακρύτερον, ἐκτείνω, alonger, rallonger; eine Frist —, ἀναβάλλω μίαν διορίαν, prolonger; proroger, atermoyer.

Verlängerung, f., ἡ μάκρυνσις, ἔκτασις, alongement, m.; ἀναβολή, prolongation, prorogation, f., atermoiement, m.

Verlarven, v. a. σκεπάζω μὲ προσωπεῖον, masquer; (μεταφ.) σκεπάζω, κρύπτω, fig. masquer, cacher; sich —, βάνω προσωπεῖον, se masquer, se déguiser; (μεταφ.) ὑποκρίνομαι, καμώνομαι πῶς, fig. se masquer, dissimuler.

Verlaß, m., τὰ ὑπάρχοντα ὁποῦ ἀφίνει τις μετὰ τὸν θάνατόν του, ἡ κληρονομία, succession, f., héritage, m.; τὸ συμφωνημένον, convention, f., accord, m.

Verlassen, v. a. ἀφίνω, παραιτῶ, quitter, abandonner, délaisser; (hinterlassen), ἀφίνω (κληρονομίαν), laisser en mourant; fam. (Befehl ꝛc. —), ἀφίνω (ἐβγαίνωντας ἀπὸ τὸ σπῖτι) τὴν προσταγὴν, τὴν εἴδησιν κτλ., laisser (en sortant de chez soi) l'ordre, l'avis etc.; sich —, auf etwas, auf einen, ἐμπιστεύομαι εἴς τι, εἴς τινα, se reposer sur qc., se fier à q.

Verlassenschaft, f., τὰ ἀφιμένα ὑπάρχοντα μετὰ τὸν θάνατόν τινος, ἡ κληρονομία, succession, f., héritage, m.

Verlassung, f., ἡ ἄφεσις, παραίτησις, délaissement, m.

Verlästern, v. a. κατηγορῶ, καταλαλῶ, δυσφημίζω, calomnier, diffamer.

Verlästerung, f., ἡ κατηγορία, ὁ δυσφημισμός, calomnie, diffamation, f.

Verlauf, m., τὸ συμβὰν, ὁ τρόπος πῶς ἐσυνέβη τι, la suite, le succès d'une chose, événement, m.; τὸ πέρασμα τοῦ καιροῦ, écoulement, laps m. de temps; nach —, ἀφ' οὗ ἀφεράσῃ, ὕστερα ἀπὸ, au bout de —, après.

Verlaufen, v. a. die Zeit, χάνω τὸν καιρὸν μὲ τὸ νὰ τρέξω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, perdre le temps en courant çà et là; einem den Weg —, κόπτω τινὸς τὸν δρόμον, couper chemin à q.; sich —, sich verirren, χάνω τὸν δρόμον μου, πλανῶμαι, s'égarer; φεύγω, ἀναχωρῶ, διασκορπίζομαι, s'en aller, se disperser; das Wasser hat sich verlaufen, τὰ νερὰ ἐχάθηκαν ὀλίγον καὶ ὀλίγον, l'eau s'est écoulée peu à peu; (im Billard) ich habe mich verlaufen, ἐχάθη τὸ ἐδικόν μου σφαιρίδιον εἰς τὴν τρύπαν, je me suis blousé.

Verlausen, v. n. pop. ἔχω πολλαῖς ψεῖραις, être plein de poux.

Verläugnen, Verläumden, s. Verleugnen, Verleumden.

Verlaut, m., dem Verlaute nach, *κατὰ τὴν κοινὴν φήμην, καθὼς λέγουν*, suivant le bruit commun.

Verlauten, v. i. es verlautet, *τρέχει ἡ φήμη, τρέχει ὁ λόγος, λέγεται*, on dit, le bruit court; sich — lassen, *λέγω, φανερώνω*, dire, faire connaître.

Verleben, v. a. *ἀπερνῶ (τὰς ἡμέρας, τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς)*, passer (les jours de sa vie).

Verlebt, adj. *γέρων, παλαιὸς, ὁποῦ ἔζησε πολύ*, vieux, décrépit; *ἀδύνατος μὲ τὸ νὰ ἀπέρασεν ἀσελγῶς*, affaibli, épuisé par la débauche.

Verlechzen, v. n. *σκάζω, σχίζομαι ἀπὸ τὴν ξηράδα*, se fendre de sécheresse; *fam.* *χαλνῶμαι ἀπὸ τὴν δίψαν*, mourir de soif.

Verlegen, v. a. *βάνω τι ἀλλοῦ καὶ ὄχι εἰς τὸν τόπον του*, égarer qc.; (versperren), *ἐμποδίζω βάνωντας ξύλα, πέτρας κτλ. εἰς ἕνα μέρος*, fermer, boucher, barricader; (aufschieben), *ἀναβάλλω (εἰς ἄλλον καιρόν)*, remettre, différer; *fam.* (auslegen), *ἐξοδεύω ἐν τῷ ἀναμεταξύ, κάμνω τὰ ἔξοδα*, avancer, débourser; ein Buch —, *τυπώνω ἕνα βιβλίον μὲ τὰ ἐδικά μου ἔξοδα*, faire imprimer un livre.

Verlegen, adj. (von Waaren), *ἀπούλητος, ὁποῦ δὲν πουλεῖται καὶ χαλνᾷ εἰς τὸ ἐργαστῆρι*, vieux, presque gâté qui ne se vend pas; (in Verlegenheit), *στενοχωρημένος, συγχισμένος*, embarrassé, en peine.

Verlegenheit, f., *ἡ στενοχωρία, σύγχισις*, embarras, m., perplexité, f.

Verleger, m., *βιβλιοπώλης, ὁποῦ πωλεῖ ἕνα βιβλίον τυπωμένον μὲ τα ἐδικά του ἔξοδα*, éditeur, libraire, m.

Verleiden, v. a. einem etwas, *προξενῶ τινος ἀηδίαν ἢ μῖσος δι' ἕνα πρᾶγμα*, dégoûter (q. de qc.).

Verleihen, v. a. *δανείζω, δίδω δανεικά*, prêter; *δίδω μὲ τὸ νοίκι (ἄλογα κτλ.)*, louer (des chevaux etc.); (geben, schenken), *δίδω, χαρίζω*, donner, conférer, octroyer.

Verleiher, m., *ὁ δανειστής*, prêteur; loueur, m.; *ὁ δοτήρ, ὁ χαρίζων*, donneur, m.

Verleihung, f., *τὸ δάνεισμα*, prêt, m.; *ἡ δόσις, τὸ χάρισμα*, concession, f., octroi, m.

Verleiten, v. a. *παροδηγῶ, (παρακινῶ εἰς τι κακόν), ἀπατῶ*, induire, porter, séduire q. à qc.

Verleitung, f., *ἡ παροδήγησις, παρακίνησις, ἀπάτη*, induction, séduction, f.

Verlernen, v. a. *ἀλησμονῶ (αὐτὸ ὁποῦ ἔμαθα)*, désapprendre, oublier.

Verlesen, v. a. *διαβάζω μεγαλοφώνως (νὰ τὸ ἀκούσουν πολλοί)*, lire à haute voix; die Soldaten —, *προσκαλῶ τοὺς στρατιώτας ὀνομαστί*, appeler les soldats.

Verletzen, v. a. *πληγώνω, λαβώνω*, blesser; offenser; (beschädigen), *βλάπτω, ζημιώνω*, endommager; die Ehre —, *ἐγγίζω τὴν τιμήν τινος*, blesser l'honneur de q.; ein Gesetz —, *παραβαίνω νόμον*, violer une loi.

Verletzlich, adj. *ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ λαβωθῇ*, vulnérable.

Verletzung, f., *τὸ λάβωμα, ἡ λαβωματιά*, blessure, f.; *ἡ παράβασις*, violation, f.

Verleugnen, v. a. *ἀρνοῦμαι, ἀπαρνοῦμαι*, renier; démentir; den Glauben verleugnen, *ἀποστατῶ τῆς πίστεως*, renier sa foi; seine Geburt &c. —, *κάμνω ἀνάξια τῆς γενεᾶς μου πράγματα*, démentir sa naissance; sich selbst —, *ἀπαρνοῦμαι τὸν ἑαυτόν μου (ὑποτάσσομαι εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ)*, renoncer à soi-même; sich — lassen, *προστάζω τινὰ νὰ εἰπῇ ὅτι δὲν εἶμαι εἰς τὸ σπίτι*, se faire celer.

Verleugnung, f., *ἡ ἄρνησις, ἀπάρνησις*, reniement, m.; — des Glaubens, *ἡ ἀποστασία (ἀπὸ τὴν πίστιν)*, apostasie, f.

Verleumden, v. a. *κατηγορῶ, καταλαλῶ, δυσφημίζω*, calomnier, détracter, médire.

Verleumder, m., ο κατήγορος, δυσφημιστής, calomniateur, m.
Verleumderisch, adj. κατηγορητικὸς, δυσφημιστικός, calomnieux.
Verlieben, sich, v. r. ἐρωτεύομαι, πιάνομαι ἀπὸ ἔρωτα, devenir amoureux.
Verliebt, adj. ἐρωτευμένος, amoureux, épris de —; ἐρωτικός, amoureux (qui concerne l'amour).
Verliegen, sich, v. r. χαλνοῦμαι ἀπὸ τὸ νὰ κοίτομαι πολὺν καιρὸν, (ὡς μερικὰ πράγματα εἰς τὰ ἐργαστήρια), se gâter (pour être resté trop longtemps dans un magasin etc.).
Verlieren, v. a. χάνω, perdre.
Verloben, v. a. ἀῤῥαβωνιάζω (υἱὸν ἢ θυγατέρα), fiancer; sich (mit einem Mädchen) —, ἀῤῥαβωνιάζομαι (μὲ μίαν κόρην), fiancer une fille.
Verlöbniß, n., Verlobung, f., τὸ ἀῤῥαβωνιασμός, fiançailles, f. pl.
Verlobte, m. f., ἀῤῥαβωνιαστικὸς, -τική, fiancé, m., -cée, f.
Verlockern, v. a. fam. δαπανῶ εἰς τὰ χαμένα (μὲ οἰνοποσίαν, παιγνίδια κτλ.), dépenser follement.
Verlogen, adj. ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ λέγῃ ψεύματα, menteur, mensonger.
Verlohnen, v. a. μισθώνω, payer, gager; es verlohnt die Mühe nicht, (es verlohnt sich nicht der Mühe), δὲν εἶναι ἄξιον τοῦ κόπου, cela n'en vaut pas la peine.
Verloosen, v. a. διαμοιράζω μὲ τὸ νὰ ῥίψω λαχνοὺς, lotir; -loosung, f., διαμοίρασις μὲ τὸν λαχνὸν, lotissement, m.
Verloren, adj. χαμένος, perdu; verloren gehen, χάνομαι, être perdu, se perdre.
Verlöschen, v. n. σβύνομαι, σβειοῦμαι, s'éteindre.
Verlöschung, f., ἡ σβύσις, τὸ σβύσιμον, extinction, f.
Verlöthen, v. a. κολλῶ μὲ χρυσόκολλαν ἢ σιδηρόκολλαν, souder.
Verlust, m., τὸ χάσιμον, ἡ ζημία, χαμοῦρα, perte, f.; déchet, m.
Verlustig, adj. ὁποῦ χάνει, qui perd; sich einer Sache verlustig machen, χάνω ἕνα πρᾶγμα διὰ μέσου πταισίματός μου, se priver de qc. (par sa propre faute); einer Sache verlustig gehen, χάνω ἕνα πρᾶγμα, perdre qc.
Vermachen v. a. ein Loch ꝛc., στουμπώνω, σφαλίζω μίαν τρύπαν κτλ., boucher, fermer; (im Testamente), διορίζω (εἴς τινα τι) μὲ διαθήκην, léguer.
Vermächtniß, n., τὸ διωρισμένον εἴς τινα διὰ μέσου διαθήκης, legs, m.
Vermahlen, v. a. (Getreide), ἀλέθω, τελειώνω ἀλέθωντας, moudre, moudre tout le blé.
Vermählen, v. a. ὑπανδρεύω, marier; sich —, ὑπανδρεύομαι, (λέγεται διὰ τοὺς πρίγκιπας καὶ τοὺς μεγάλους), se marier.
Vermählung, f., ἡ ὑπανδρεία, mariage, m., épousailles, f. pl.
Vermahnen, v. a. νουθετῶ, exhorter.
Vermahnung, f., ἡ νουθεσία, exhortation, f.
Vermalebeien, v. a. καταρῶμαι, maudire; -beiet, adj. κατηραμένος, κατάρατος, maudit; -beiung, f., ἡ κατάρα, malédiction, f.
Vermänteln, s. Bemänteln.
Vermalen, v. a. μεταχειρίζομαι, (χρώματα) εἰς ζωγραφίαν, consommer, employer en peinture.
Vermauern, v. a. σφαλίζω μὲ τοῖχον, σφαλίζω εἰς τοῖχον, περιτειχίζω, murer, maçonner.
Vermehren, v. a. αὐξάνω, πληθύνω, augmenter, multiplier.
Vermehrung, f., ἡ αὔξησις, augmentation, multiplication, f.
Vermeiden, v. a. ἀποφεύγω, éviter, fuir.
Vermeidung, f., ἡ ἀπόφευξις, action f. d'éviter; bey —, ἐν βάρει (παιδείας), sous peine de —.
Vermeinen, v. a. νομίζω, στοχάζομαι, croire, penser.
Vermeint, vermeintlich, adj. νομιζόμενος, prétendu.
Vermelden, v. a. μηνύω, στέλλω, faire savoir, notifier; vermelden Sie ihm meinen Gruß, χαιρετίσατέ τον ἐκ μέρους

μου, faites lui mes compliments.

Vermeldung, f., ἡ μήνυσις, annonce.

Vermengen, v. a. ἀνακατώνω, entremêler, mélanger; συγχίζω, confondre, brouiller, =mengung, f., ἡ ἀνακάτωσις, σύγχισις, mélange, m.; confusion, f.

Vermerken, v. a. σημειώνω, remarquer.

Vermerkung, f., ἡ σημείωσις, remarque, f.

Vermessen, v. a. μετρῶ, ἐκμετρῶ (μάλιστα τὸν τόπον), mesurer; arpenter; sich —, λανθάνομαι μετρῶντας, se tromper en mesurant.

Vermessen, sich, v. r. (schwören), ὀμνύω, κάμνω ὅρκους φοβερούς, jurer, assurer avec des jurements; (prahlen), καυχῶμαι, μεγαληγορῶ, se faire fort, se vanter.

Vermessen, adj. τολμηρὸς, αὐθάδης, téméraire, audacieux.

Vermessenheit, f., ἡ τολμηρία, αὐθάδεια, témérité, audace, f.

Vermiethen, v. a. νοικιάζω, δίδω μὲ τὸ νοίκι, louer; ein Schiff —, ναυλώνω, frêter un vaisseau; sich —, ἐμβαίνω εἰς δούλευσίν τινος, se louer au service de q.

Vermiether, m., ὁ νοικιαστής, νοικοκύρης, ὁποῦ δίδει μὲ τὸ νοίκι, loueur, m.

Vermiethung, f., τὸ νοίκιασμα, δόσιμον μὲ τὸ νοίκι, louage, m.

Vermindern, v. a. ὀλιγοστεύω, σμικρύνω, diminuer, amoindrir; reduire.

Verminderung, f., ἡ ὀλιγόστευσις, σμίκρυνσις, diminution, f., amoindrissement, m.; réduction, f.

Vermischen, v. a. ἀνακατώνω, σύμμισγω, σμίγω, mêler, entremêler; mélanger; sich —, ἀνακατώνομαι, se mêler; sich fleischlich —, σμίγομαι σαρκικὰ, συνουσιάζω, coucher avec une femme.

Vermischt, adj. σύμμικτος, σμικτὸς, mêlé; vermischte Gedichte, σμικτὰ (διάφορα) ποιήματα, mélanges m. pl. de poésie.

Vermischung, f., ἡ ἀνακάτωσις, σύμμιξις, σμίξις, mélange, m., mixtions, f.; fleischliche —, σαρκικὴ σμίξις, συνουσία, copulation f. charnelle.

Vermissen, v. a. καταλαμβάνω ὅτι λείπει, trouver qu'il manque qc., trouver à dire.

Vermitteln, v. a. μεσιτεύω, moyenner, procurer (par son entremise); einen Streit —, μεσιτεύω εἰς μάλωμα, ξαναφιλιώνω ἐκείνους ὁποῦ μαλώνουν, accommoder un différent.

Vermittelst, prp. διὰ μέσου, moyennant, au ou par le moyen de.

Vermittler, m., ὁ μεσίτης, ξαναφιλιωτής, médiateur, m.

Vermittelung, f., ἡ μεσιτεία, entremise, intervention, médiation, f.; ξαναφιλίωσις, accommodement, m.

Vermodern, v. a. σαπαίνω, σαπίζω (λέγεται μάλιστα διὰ νεκρὰ σώματα), pourrir, se pourrir.

Vermöge, prp. διὰ τῆς δυνάμεως, en vertu de; κατά, selon, suivant; διὰ μέσου, par le moyen de, par.

Vermögen, n., (Kraft), ἡ δύναμις, ἰσχύς, pouvoir, m., force, faculté; puissance, f.; (Besitzthum), τὸ ὑπάρχοντα, τὰ καλὰ, τὰ ἔχη, bien, m., fortune, f., facultés, f. pl., vaillant, m.

Vermögen, v. a. δύναμαι, ἠμπορῶ, pouvoir, avoir la force ou le pouvoir de —; einen zu etwas —, παρακινῶ τινα εἰς τι, disposer, porter q. à qc.

Vermögend, adj. ἱκανὸς, ἰσχυρός, puissant; capable; (wohlhabend), πλούσιος, riche.

Vermögenssteuer, f., δόσιμον ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα, taille f. réelle.

Vermummen, v. a. κουκουλώνω, masquer; affubler.

Vermummung, f., τὸ κουκούλωμα, déguisement, m.

Vermünzen, v. a. μεταχειρίζομαι (χρυσίον, ἀσῆμι, χαλκὸν) εἰς τὸ νὰ κόψω νομίσματα, (μονέδαις), employer à monnayer.

Vermuthen, v. a. συμπεραίνω, νομίζω, conjecturer, présumer.

Vermuthlich, adj. πιθανός, vraisemblable, probable. adv. πιθανῶς, καθὼς φαίνεται,

vraisemblablement, apparemment.

Vermuthung, *f.*, *τὸ συμπέρασμα*, conjecture, présomption, *f.*

Vernachlässigen, *v. a.* *ἀμελῶ, δὲν φροντίζω*, négliger.

Vernachlässigung, *f.*, *ἡ ἀμέλεια*, négligence, *f.*

Vernageln, *v. a.* (eine Thür ꝛc.), *καρφώνω* (*μίαν θύραν κτλ.*), clouer (une porte etc.); eine Kanone —, *καρφώνω ἕνα κανόνι*, enclouer un canon; ein Pferd —, *κεντῶ ἕνα ἄλογον καληγώνοντάς το*, enclouer un cheval.

Vernagelung, *f.*, *ἡ κάρφωσις, τὸ κάρφωμα*, enclouûre, *f.*

Vernähen, *v. a.* (Zwirn ꝛc.), *μεταχειρίζομαι εἰς τὸ ῥάψιμον* (*νῆμα, κλωσταῖς κτλ.*), employer à coudre; (zunähen), *ῥάπτω, σφαλίζω ῥάπτωντας*, coudre, fermer en cousant.

Vernarben, sich, *v. r.* (*διὰ πληγάς*) *σφαλίζομαι μὲ οὐλήν*, se cicatriser.

Vernarren, sich, *v. r.* *ἐρωτεύομαι ἕως εἰς τρέλαν*, s'infatuer de —, s'amouracher.

Vernaschen, *v. a.* *δαπανῶ, ἐξοδεύω διὰ λαιμαργίαις*, dépenser en friandises.

Vernehmen, *v. a.* *ἀκούω, καταλαμβάνω, μανθάνω*, entendre, écouter, ouïr; apprendre; gerichtlich —, *ἐρωτῶ τινα εἰς τὸ κριτήριον*, interroger q.

Vernehmen, *n.*, gutes —, (*καλὴ ἀναλογία*) *φιλικὴ συναναστροφή, φιλία*, intelligence, *f.*; in gutem — mit jemanden stehen, *εἶμαι εἰς φιλικὸν σύνδεσμον μέ τινα, συναναστρέφομαι φιλικά, ἔχω φιλίαν*, être en bonne intelligence avec q.

Vernehmen, *n.*, nur: dem Vernehmen nach, *καθὼς λέγεται, καθὼς τρέχει ὁ λόγος*, à ce qu'on dit.

Vernehmlich, *adj.* *ὁποῦ ἀκούεται καθαρά, σαφής*, intelligible, distinct. *adv.* *καθαρὰ, σαφῶς*, intelligiblement, distinctement.

Vernehmung, *f.*, *ἡ ἐρώτησις εἰς τὸ κριτήριον*, interrogatoire, *m.*

Verneigen, sich, *v. r.* *κάμνω προσκύνησιν, κλίνω τὰ γόνατα* (*διὰ χαιρετισμόν*), faire la révérence, s'incliner.

Verneigung, *f.*, *ἡ προσκύνησις, κλίσις τῶν γονάτων*, inclination, révérence, *f.*

Verneinen, *v. a.* *ἀρνοῦμαι, λέγω ὄχι*, nier, dire que non.

Verneinend, *adj.* *ἀρνητικός*, négatif.

Verneinung, *f.*, *ἡ ἄρνησις*, négation, négative, *f.*

Vernichten, *v. a.* *ἀφανίζω, χαλνῶ*, anéantir, détruire; *ἐξουθενῶ, ἀκυρῶ*, annuller.

Vernichtung, *f.*, *ὁ ἀφανισμὸς, χαλασμὸς*, anéantissement, *m.*, destruction, *f.*; *ἡ ἐξουθένησις, ἀκύρωσις*, annullation, *f.*

Vernieten, *v. a.* *στερεώνω μὲ καρφιὰ στραβώνωντας μὲ τὸ σφυρὶ τὴν μύτην των ὁποῦ ἀπέρασε*, river.

Vernunft, *f.*, *τὸ λογικὸν, νοητικὸν τοῦ ἀνθρώπου*, raison, *f.*, bon sens, jugement, *m.*

Vernünfteley, *f.*, *ψιλολογία, σοφίσματα*, raisonnement *m.* trop subtil.

Vernünfteln, *v. a.* *ψιλολογοῦμαι, σοφίζομαι, φιλοσοφῶ πολλὰ ψιλά*, raisonner, subtiliser.

Vernünftig, *adj.* *λογικὸς, νοητικός, φρόνιμος, γνωστικός*, raisonnable, sensé, judicieux.

Vernunftlehre, *f.*, *ἡ λογική*, logique, *f.*

Vernunftlos, *adj.* *ἄλογος, ὁποῦ δὲν ἔχει τὸ λογικὸν*, (*ὡς τὰ ζῶα*), privé de raison, irraisonnable.

Vernunftmäßig, *adj.* *λογικός*, raisonnable.

Vernunftschluß, *m.*, *ὁ συλλογισμός*, syllogisme, *m.*

Veröden, *v. a.* *ἐρημώνω*, désoler. *v. n.* *ἐρημώνομαι, γίνομαι ἔρημος*, dévenir désert.

Verödung, *f.*, *ἡ ἐρήμωσις*, désolation, *f.*

Verordnen, *v. a.* *προστάζω, δίδω προσταγήν*, ordonner, commander; (Arzneyen ꝛc.), *διορίζω ἰατρικὰ, γράφω ῥετζέτα*, ordonner, prescrire des remèdes; (festsetzen, bestimmen), *διορίζω, ἀποφασίζω, διατάσσω*, décréter, décerner.

Verordnete, *m.*, *ἐπίτροπος, ἐπιστάτης* (*διωρισμένος διὰ

μίαν ὑπόθεσιν), commissaire, m.

Verordnung, f., *ἡ προσταγή*, ordonnance, f., règlement, m.; *διάταξις*, *διαταγή* (*τοῦ ἰατροῦ*), ordonnance du médecin.

Verpachten, v. a. *νοικιάζω*, *δίδω μὲ τὸ νοίκι* (*ἕνα ὑποστατικὸν ἢ ἄλλο τι*), affermer, arrenter.

Verpachter, m., *ὁ νοικοκύρης ὁποῦ δίδει μὲ τὸ νοίκι* (*ἕνα ὑποστατικὸν ἢ ἄλλο τι*), bailleur, amodiateur, m.

Verpachtung, f., *ὁ νοικιασμός*, bail m. à ferme, amodiation, f.

Verpacken, v. a. *κρύπτω*, *σκεπάζω μαζώνωντας πολλὰ πράγματα τὸ ἕνα ἐπάνω εἰς τὸ ἄλλο*, égarer qc. en faisant des ballots; s. auch Packen, Einpacken.

Verpallisadiren, v. a. *περικυκλώνω μὲ παλούκια* (*εἰς τὸν πόλεμον*), palissader.

Verpassen, v. a. *χάνω διὰ τὴν ἀμέλειάν μου*, *διὰ τὴν ἀπροσεξίαν μου*, *παραβλέπω*, perdre (par négligence) laisser échapper le moment favorable.

Verpesten, v. a. *πανουκλιάζω*, *φέρω τὴν πανοῦκλαν*, empester; *ὁμοίως χαλνῶ* (*τὸν ἀέρα*) *μὲ βρῶμαν*, infecter (de puanteur).

Verpestet, adj. *πανουκλιασμένος*, empesté.

Verpetschieren, Verpetschaften, v. a. *βουλλώνω*, cacheter.

Verpfählen, v. a. *παλουκώνω*, *στερεώνω μὲ παλουκια*, munir de pieux, palissader.

Verpfänden, v. a. *βάνω εἰς ἐνέχυρον*, engager, mettre en gage; obliger, hypothéquer.

Verpfändung, f., *τὸ βάλσιμον εἰς ἐνέχυρον*, engagement, m., hypothèque, f.

Verpfeffern, v. a. *βάνω παρὰ πολὺ πιπέρι*, poivrer trop.

Verpflanzen, v. a. *μεταφυτεύω*, transplanter, déplanter.

Verpflanzung, f., *ἡ μεταφύτευσις*, transplantation, f.

Verpflegen, v. a. *τρέφω*, *προβλέπω μὲ τὰ ἀναγκαῖα*, soigner; nourrir.

Verpflegung, f., *τὸ θρέψιμον*, *ἡ πρόβλεψις μὲ τὰ ἀναγκαῖα*, soins, m. pl., entretien, m., nourriture, f.

Verpflichten, v. a. *ὑποχρεώνω*, obliger, engager.

Verpflichtet, adj. *ὑποχρεωμένος*, *ὑπόχρεως*, obligé, engagé.

Verpflichtung, f., *ἡ ὑποχρέωσις*, obligation, f., engagement, m.

Verpfuschen, v. a. fam. *χαλνῶ δι' ἀμάθειαν*, *δι' ἀνεπιτηδειότητα*, massacrer, gâter.

Verpichen, v. a. *πισσώνω*, poisser.

Verplämpern, sich, v. r. *ὑπόσχομαι τὴν ὑπανδρείαν ἐλαφρογνώμως*, s'empêtrer sottement d'une femme.

Verplatzen, v. a. das Pulver, *χάνω τὸ μπαροῦτι ῥίπτωντας τουφέκι εἰς τὰ χαμένα*, consumer inutilement la poudre.

Verplaudern, v. a. *χάνω τὸν καιρὸν μὲ φλυαρίαις*, passer le temps à causer.

Verprassen, v. a. *δαπανῶ εἰς λαιμαργίαν*, *εἰς πολλὰ καὶ ἀκριβὰ πιοτά*, *φαγητὰ κτλ.*, dissiper en bonne chère et en débauches.

Verproviantiren, v. a. *προβλέπω μὲ ζωοτροφίαν* (*μάλιστα εἰς τὸν πόλεμον*), approvisionner, avitailler.

Verprocessiren, v. a. *δαπανῶ*, *ἐξοδεύω εἰς κρισολογήματα*, dépenser en procès.

Verpuffen, v. n. *ἀνάπτω ἔξαφνα καὶ μὲ κρότον* (*ὡς τὸ μπαροῦτι*), (chim.) détonner; fam. sich —, *λέγω τι ἀπὸ ἀπροσεξίαν*, *φανερώνω ἀστόχαστα*, se couper, s'échapper à dire.

Verpuffung, f., *ἡ ἄναψις μὲ κρότον*, (chim.) détonnation, decrépitation, f.; s. Verpuffen.

Verpuppen, sich, v. r. *μεταβάλλομαι εἰς χρυσαλίδα* (*ὡς ἡ κάμπια πρὸ τοῦ νὰ μεταβληθῇ εἰς πεταλοῦδα*), se changer en chrysalide.

Verquellen, v. n. *φουσκώνω ἀπὸ τὴν ὑγράδα*, se gonfler par l'humidité.

Verquicken, v. a. *συμμίσγω*, *σμίγω* (*μέταλλον*) *μὲ ὑδράργυρον*, amalgamer.

Verrammeln, v. a. *ἐμποδίζω μὲ χώματα μαζωγμένα*, *μὲ πέτραις κτλ.*, barricader

Verrasen, v. n. *σκεπάζομαι ὀλίγον κατ' ὀλίγον μὲ χόρ-*

τα, se couvrir d'herbe ou de gazon.

Verrath, *m.*, ἡ προδοσία, trahison, *f.*

Verrathen, *v. a.* προδίδω, trahir; (ein Geheimniß), προδίδω ἢ φανερώνω ἕνα μυστικόν, trahir, découvrir (un secret); (für: zeigen, beweisen), δεικνύω, δείχνω, montrer, faire voir.

Verräther, *m.*, ὁ προδότης, traître, *m.*; =therin, *f.*, ἡ προδότις, προδότρια, traîtresse, *f.*

Verrätherey, *f.*, ἡ προδοσία, trahison, *f.*

Verrätherisch, *adj.* προδοτικός, traître (*adj.*), perfide.

Verrauchen, *v. a.* ἐξατμίζομαι, s'exhaler, s'évaporer.

Verräumen, *v. a.* βάνω ἀλλοῦ ἕνα πρᾶγμα καὶ ὄχι εἰς τὸν τόπον του (τὸ ἀνακατώνω μὲ ἄλλα πράγματα ἀπὸ ἀπροσεξίαν), égarer qc.

Verrauschen, *v. a.* ἀπερνῶ μὲ βοὴν (ὡς μερικὰ ποτάμια), s'écouler avec bruit.

Verrechnen, *v. a.* ἀπερνῶ εἰς λογαριασμόν, λογαριάζω, mettre en ligne de compte, faire entrer dans le compte; sich —, λανθάνομαι εἰς τὸν λογαριασμὸν, κάμνω σφάλμα, se mécompter.

Verrechnung, *f.*, τὸ πέρασμα εἰς λογαριασμόν, mise *f.* en ligne de compte; λογαριασμός, compte, *m.*; — λάθος εἰς τὸν λογαριασμόν, mécompte, *m.*, erreur *f.* de calcul.

Verrecken, *v. a. pop.* ψοφῶ, crever, mourir.

Verreden, *v. a* κάμνω τάγμα ὅτι δὲν θέλω νὰ κάμω τι, ὅτι δὲν θέλω νὰ φάγω τι κτλ., faire voeu de s'abstenir de qc., renoncer à qc.; sich —, λανθάνομαι εἰς τὴν ὁμιλίαν, se tromper en parlant, s'équivoquer.

Verreiben, s. Zerreiben.

Verreisen, *v. n.* μισεύω, κάμνω ἕνα ταξίδι (διὰ κάμποσον καιρόν), partir; aller faire un voyage. *v. a.* δαπανῶ, ἐξοδεύω εἰς τὸ ταξίδι, dépenser en voyages.

Verreißen, *v. a.* ξεσχίζω, χαλνῶ, déchirer, user.

Verreiten, *v. a.* ἐξοδεύω εἰς τὸ καβαλίκευμα, dépenser à monter à cheval; sich —, χάνω τὸν δρόμον μου (πηγαίνωντας καβάλα), s'égarer à cheval.

Verrenken, *v. a.* ξετοπίζω, (στραμπουλίζω), démettre, disloquer, luxer, déboîter.

Verrenkung, *f.*, τὸ ξετόπισμα, στραμπούλισμα), dislocation, luxation, *f.*

Verrennen, *v. a.* den Weg, κόπτω τὸν δρόμον, ἐμποδίζω τὸν δρόμον, couper chemin à q.

Verrichten, *v. a.* κάμνω, ἐξακολουθῶ, ἐκτελῶ, faire, expédier, exécuter.

Verrichtung, *f.*, ἡ ἐξακολούθησις, ἐκτέλεσις, expédition, fonction, *f.*; (Geschäft), ἡ δουλειὰ, ὑπόθεσις, affaire, *f.*

Verriechen, *v. n.* und sich —, *v. r.* ἐξατμίζομαι, χάνομαι (λέγεται διὰ μυρωδίαν), s'éventer, perdre son odeur.

Verriegeln, *v. a.* σφαλίζω μὲ τὸν σύρτην, verrouiller, fermer au verrou.

Verringern, *v. a.* σμικρύνω, σμικρώνω, ὀλιγοστεύω, diminuer, amoindrir; réduire.

Verringerung, *f.*, ἡ σμίκρυνσις, ὀλιγόστευσις, amoindrissement, *m.*, diminution; réduction, *f.*

Verrosten, *v. n.* σκουριάζω, se rouiller.

Verrostet, *adj.* σκουριασμένος, rouillé.

Verrostung, *f.*, ὁ σκουριασμός, rouillure, *f.*

Verrotten, s. Verfaulen, Vermodern.

Verrucht, *adj.* ἀχρειότατος, ἀσεβέστατος, κατηραμένος, scélérat, infame, perdu; =ruchtheit *f.*, ἀχρειότης, ἀσέβεια, scélératesse, *f.*

Verrücken, *v. a.* κινῶ τι ἀπὸ τὸν τόπον (οἷον· μίαν τράπεζαν), στραβώνω, déplacer, déranger; einem den Kopf —, συγχίζω τὸ κεφάλι τινὸς, κάμνω νὰ τρελαθῇ, démonter la cervelle à q.

Verrückt, *adj.* κινημένος ἀπὸ τὸν τόπον του, déplacé; *fig.* συγχισμένος εἰς τὸν νοῦν του, παράφρων, τρελλός, qui a le cerveau démonté, fou.

Verrücktheit, *f.*, ἡ τρέλα, τρελάδα, démence, folie, *f.*

Verrückung, *f.*, ἡ κίνησις ἀπὸ τόπον, στράβωσις, déplacement, dérangement, *m*; (des Verstandes), ἡ παραφροσύ-

νη, τρέλα, τρελάδα, égarement, m., aliénation f. d'esprit.
Verrufen, v. a. δυσφημίζω, décrier; eine Münze —, ἀχυρῶ ἕνα νόμισμα (μίαν μονέδαν), ἀποφασίζω νὰ μὴν εἶναι εἰς χρῆσιν, décrier une monnaie.
Verrufen, adj. δυσφημισμένος, décrié, diffamé; ἀχυρωμένος, ἐβγαλμένος ἀπὸ τὴν χρῆσιν, décrié (en parlant d'une monnaie).
Verrufung, f., ἡ ἀκύρωσις (τοῦ νομίσματος), décri (d'une monnaie), m.
Vers, m., ὁ στίχος, vers; verset, couplet, m.
Versagen, v. a. (abschlagen einem etwas), ἀπαγορεύω, ἀρνοῦμαι, ἀποῤῥίπτω τὴν ζήτησιν, δὲν δίδω τὸ ζητούμενον, refuser qc. à q.; (versprechen), ὑπόσχομαι, promettre; ich bin versagt, ὑποσχέθηκα, ἔδωσα τὸν λόγον μου νὰ πάγω εἴς τινα, νὰ χορεύσω μέ τινα, νὰ ὑπανδρευθῶ τινά, je me suis engagé (à rendre une visite, à une danse), je suis fiancé ou fiancée. v. n. die Flinte hat versagt, τὸ τουφέκι δὲν ἔπιασε φωτιάν, δὲν ἄναψε, le fusil a raté, manqué. v. r. ich versage mir etwas, ἐγκρατεύομαι ἀπό τι, je me refuse qc., je me prive de qc.
Versagt, adj. ὁποῦ ἔδωσε τὸν λόγον του εἴς τι, engagé; (s. Versagen); ἀῤῥαβωνιασμένος, -μένη, promis, fiancé, promise, fiancée.
Versagung, f., ἡ ἀπαγόρευσις, refus, m.
Versalbuchstab, m., κεφαλαιακὸν γράμμα ἢ στοιχεῖον, lettre f. initiale, capitale, majuscule.
Versalzen, v. a. βάνω παρὰ πολὺ ἅλας, saler trop; fig. einem die Freude rc. —, χαλνῶ τὴν χαρὰν κτλ. τινός, troubler la joie etc. de q.
Versammeln, v. a. συναθροίζω, assembler, rassembler.
Versammlung, f., ἡ συνάθροισις, assemblée, f.
Versanden, v. n. γεμίζω ἢ σκεπάζομαι ἀπὸ ἄμμον, s'ensabler.
Versart, f., εἶδος στίχων, genre m. de vers.
Versatz, m., ἐνέχυρον, gage, m.; (bey den Zinngießern), τὸ σμίξιμον τοῦ μολυβιοῦ μὲ τὸ καλάϊ, alliage m. de l'étain avec le plomb.
Versauen, v. a. vulg. λερώνω, μουρδώνω, salir.
Versauern, v. a. ξυνίζω, γίνομαι ξυνός, s'aigrir; (μεταφ.) γηράζω εἰς μίαν δουλειάν, χωρὶς νὰ ἀποκτήσω τίποτες, fig. se rouiller (vieillir au service de q. etc. sans rien gagner).
Versäuern, v. a. ξυνίζω παρὰ πολύ, κάμνω παρὰ πολὺ ξυνόν, rendre trop aigre.
Versaufen, v. a. δαπανῶ, ἐξοδεύω εἰς τὰ πιοτά, fam. dépenser à boire.
Versäumen, v. a. ἀμελῶ (κυρίως μὲ τὸ νὰ παραβλέψω τὸν ἁρμόδιον καιρόν), négliger, manquer, laisser échapper.
Versäumniß, n., Versäumung, f., ἡ ἀμέλεια, négligence, perte, f.
Verschachern, v. a. fam. πωλῶ (κυρίως· εἰς τοὺς Ἑβραίους), vendre.
Verschaffen, v. a. προξενῶ (τινός τι), procurer, faire avoir, pourvoir (q. de qc.).
Verschaffung, f., ἡ προξένησις, action f. de procurer etc.
Verschalen, v. a. σκεπάζω (τὸν τοῖχον) μὲ λεπτὰ σανίδια ἢ μὲ καλάμια, garnir (la muraille) de menuiserie.
Verschämt, adj. ἐντροπαλός, honteux, timide.
Verschämtheit, f., ἡ ἐντροπαλότης, pudeur, timidité, f.
Verschänden, v. a. s. Schänden, Verunstalten.
Verschanzen, v. a. κάμνω χάρακας, περικυκλώνω μὲ χώματα, retrancher.
Verschanzung, f., τὸ χαράκωμα (χῶμα συναγμένον εἰς διαφέντευσιν), retranchement, m.
Verscharren, v. a. παραχώνω, enfouir, enterrer.
Verscharrung, f., ἡ παράχωσις, enfouissement, m.
Verscheiden, v. n. τελευτῶ, ἀποθνήσκω, mourir, décéder.
Verscheiden, n., ἡ τελευτή, ὁ θάνατος, décès, m., mort, f.
Verschenken, v. a. δίδω χάρισμα, χαρίζω, donner qc.,

faire présent; Wein, Bier ꝛc. —, *πωλῶ λιανὰ κρασὶ, πῖβαν κτλ.*, vendre du vin, de la bière etc. à pot et à pinte.

Verschenkung, *f.*, *τὸ δίδειν χάρισμα*, action *f.* de donner etc.; *ἡ λιανοπούλησις*, vente *f.* en détail.

Verscherzen, *v. a.* *χάνω* (*τὸν καιρὸν μὲ χωρατάδες*, passer (le temps) en badinant; *ἀμελῶ, χάνω μὲ τὴν ἀμέλειάν μου*, négliger, perdre par sa négligence; jemandes Gunst —, *χάνω τὴν εὔνοιάν τινος* (*μὲ τὸ νὰ τὸν ἐγγίξω κτλ.*), perdre, se priver de la faveur de q. (en l'offensant etc.).

Verscheuchen, *v. a.* *ἀποδιώκω, ἀποδιώχνω* (*μάλιστα μύϊαις, πουλλιά*), chasser, effaroucher; *ἀποξενώνω, ἀπομακρύνω ἀπὸ ἕναν τόπον*, étranger q.

Verschicken, *v. a.* *στέλλω* (*εἰς διαφόρους τόπους*), envoyer, expédier.

Verschickung, *f.*, *τὸ στάλσιμον* (*εἰς διαφόρους τόπους*), envoi, *m.*, expédition, *f.*

Verschieben, *v. a.* *κινῶ* (*ἀπὸ τὸν τόπον του ἕνα πρᾶγμα*), déplacer, déranger; *στραβώνω*, biaiser; (aufschieben), *ἀναβάλλω εἰς ἄλλον καιρόν*, différer, retarder, reculer.

Verschieben, *n.*, Verschiebung, *f.*, *ἡ κίνησις, στράβωσις*, déplacement, *m.*; *ἡ ἀναβολή*, délai, *m.*

Verschieden, *adj.* *διάφορος, διαφορετικός*, différent, divers; — seyn, *διαφέρω*, différer.

Verschiedenheit, *f.*, *ἡ διαφορὰ*, (*διαφορετικότης*), différence, diversité, *f.*

Verschiedentlich, *adv.* *διαφόρως, μὲ διαφόρους τρόπους*, différemment, diversement.

Verschießen, *v. n.* (von Farben), *χάνομαι, ἀφανίζομαι, ξεχρωματίζομαι, ξεθωριάζω*, se passer, se déteindre, perdre la couleur.

Verschießen, *v. a.* (Pulver, Bley ꝛc.), *μεταχειρίζομαι* (*εἰς τὸ νὰ ῥίψω*) *μπαροῦτι, μολύβια κτλ.*, tirer, consumer (de la poudre, des balles etc. en tirant); eine Seite —, (in der Druckerey), *συγχίζω τὰς σελίδας, βάνω μίαν σελίδα εἰς ἄλλο μέρος*, (impr.) déranger, transposer les pages; sich —, die Soldaten haben sich verschossen, *οἱ στρατιῶται ἔῤῥιψαν ὅλα τὰ μολύβιά των*, les soldats ont tiré toute leur poudre, toutes leurs balles.

Verschießen, *n.*, (der Farben), *τὸ ξεχρωμάτισμα*, ternissure, *f.*

Verschimmeln, *v. n.* *μουχλιάζω*, moisir, se moisir, se chancir.

Verschimmelt, *adj.* *μουχλιασμένος*, moisi, chanci.

Verschimpfen, *fam.* s. Entstellen, Verunstalten.

Verschlafen, *v. a.* *κοιμῶμαι, ἀπερνῶ κοιμούμενος*, passer à dormir; *χάνω* (*μίαν εὐκαιρίαν κτλ.*) *μὲ τὸ νὰ κοιμηθῶ*, perdre, négliger en dormant.

Verschlafen, *adj.* *ὁποῦ κοιμᾶται πολὺ, ὑπνιάρης, νυσταχούλης*, dormeur (*adj.*); =schlafenheit, *f.*, *νύσταγμα*, assoupissement, *m.*

Verschlag, *m.*, *διάφραγμα ξύλινον, τόπος χωρισμένος καὶ κλεισμένος μὲ σανίδια*, (*τουρκ. περδές*), cloison, *f.*, cloisonnage, *m.*

Verschlagen, *v. a.* (mit Bretern), *σφαλίζω μὲ σανίδια, κάμνω διάφραγμα* (*περδὲν*) *ἀπὸ σανίδια*, fermer (d'ais); faire une cloison, cloisonner; eine Stelle in einem Buche —, *χάνω ἕνα τόπον εἰς ἕνα βιβλίον ἀνακατώνωντας τὰ φύλλα*, perdre (un passage dans un livre) en feuilletant; (Schiffe vom Winde), *ἀποδιώχνω ἀπὸ τὸν δρόμον, ῥίπτω εἰς ἄλλον τόπον* (*ὡς ὁ ἄνεμος τὰ καράβια*), (du vent) disperser, écarter (les vaisseaux); sich (*dat.*) etwas —, *χάνω* (*μίαν εὐκαιρίαν, ἕνα κέρδος*) *μὲ τὴν ἀμέλειάν μου*, perdre, négliger, laisser échapper (le moment favorable etc.). *v. n.* (etwas erwärmt werden), *ζεσταίνομαι ὀλίγον, χλιαίνω*, (*ὡς νερὸν ὁποῦ εἶναι πολὺ κρύον*), devenir tiède, tiédir, s'attiédir; (von Pferden), *γίνεται πιασμένον, πιάνεται εἰς τὰ ποδάρια* (*τὸ ἄλογον*), devenir fourbu (se dit des chevaux); (nützen, wirken),

ἐνεργῶ, *ὠφελῶ*, faire effet; was verschlägt es Dir? was kann Dir das verschlagen? *τί σε πειράζει αὐτό; τί σε μέλει; τί σε κόπτει;* qu'est ce que cela vous fait? qu est ce que cela vous importe?

Verschlagen, *adj.* *πανοῦργος*, *πολύτροπος*, rusé, fin; (lau), *χλιός*, tiède; (von Pferden), *ὁποῦ ἐχρίωσε*, *πιασμένος εἰς τὰ ποδάρια*, fourbu.

Verschlagenheit, *f.*, *ἡ πανουργία*, ruse, finesse, *f*.

Verschlämmen, *v. a.* et *n.* *στουμπώνω ἢ γεμίζω ἀπὸ λούνην*, couvrir ou remplir de fange, engorger; *v. a.* (verschwelgen), *δαπανῶ*, *ἐξοδεύω εἰς πολυποσίαν*, dépenser en débauches.

Verschlämmung, *f.*, *στούμπωμα ἀπὸ λούνην*, engorgement, *m*.

Verschlechtern, *v. a.* *κάμνω χειρότερον*, *χαλνῶ*, détériorer.

Verschleichen, sich, *v. r.* *κρύπτομαι χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ τις*, passer insensiblement, se cacher.

Verschleimen, *v. a.* *στουμπώνω ἢ γεμίζω ἀπὸ φλέγμα*, engorger, conglutiner; =schleimung, *f.*, *γέμισμα*, *ἔμφραξις ἀπὸ φλέγμα*, engorgement (de pituite).

Verschleißen, *v. a.* (abtragen, abnutzen), *χαλνῶ μὲ τὴν καθημερινὴν χρῆσιν* (*οἷον· φορέματα*), user, déchirer (des habits etc.); (verkaufen), *πωλῶ*, vendre, débiter.

Verschlemmen, s. Verschlämmen.

Verschlendern, *v. a.* *fam.* *χάνω* (*τὸν καιρὸν*) *μὲ περιδιάβασιν*, passer (ou perdre) le temps à courir çà et là.

Verschleppen, *v. a.* *σύρνω εἰς κρυφὸν τόπον*, déplacer, emporter secrètement; *κρύπτω*, *κλέπτω καὶ κρύπτω*, détourner, dérober.

Verschleudern, *v. a.* *διασκορπίζω*, *δαπανῶ εἰς τὰ χαμένα*, dissiper, gaspiller, prodiguer; die Waaren —, *πωλῶ τὰ πράγματα εὐθηνότατα καὶ μὲ ζημίαν*, mévendre.

Verschleyern, *v. a.* *σκεπάζω* (*κυρίως τὸ πρόσωπον*) *μὲ κάλυμμα*, voiler; (*μεταφ.*) *καλύπτω*, *κρύπτω*, *fig.* voiler, gazer.

Verschließen, *v. a.* *σφαλίζω*, *σφαλῶ*, *σφαλνῶ*, *κλείω*, fermer, clorre, serrer, enfermer.

Verschließung, *f.*, *τὸ σφάλισμα*, *κλείσιμον*, fermeture, *f*.

Verschlimmern, *v. a.* *κάμνω χειρότερον*, *κάμνω ἀχαμνότερον*, empirer, détériorer, dégrader; sich —, *χειροτερεύω*, *χειροτερίζω*, empirer, devenir pire.

Verschlimmerung, *f.*, *ἡ χειροτέρισις*, *χειροτέρευσις*, détérioration, *f*.

Verschlingen, *v. a.* *καταπίνω* (*ἀπὸ μιᾶς*), engloutir, dévorer, avaler; (verwickeln), *περιπλέκω*, *πλέκω μαζὺ* (*ὡς κλωνάρια κτλ.*), entortiller.

Verschlingung, *f.*, *τὸ καταπίνειν*, action *f.* d'engloutir etc.; *ἡ περίπλεξις*, entortillement, *m*.

Verschlossen, *adj.* *σφαλισμένος*, *κλεισμένος*, fermé, serré; (*μεταφ.*) *σιωπηλὸς*, *ὁποῦ κρύπτει τὰ μυστικά μου*, taciturne, retenu; =schlossenheit, *f.*, *σιωπή*, taciturnité, *f*.

Verschlucken, *v. a.* *καταπίνω* (*ἀπὸ μιᾶς*, *οἷον· ἕνα κουκκὶ*, *ὀστρίδι κτλ.*), avaler, engloutir, gober.

Verschlummern, *v. a.* *χάνω* (*καιρὸν*, *εὐκαιρίαν*) *μὲ τὸ νὰ νυστάξω*, passer ou perdre (le temps) à sommeiller.

Verschluß, *m.*, etwas in oder unter seinem Verschlusse haben, *ἔχω τι κλεισμένον*, *σφαλισμένον*, avoir ou tenir qc. sous sa clef.

Verschmachten, *v. a.* *χαλνοῦμαι*, *ἀφανίζομαι*, *ἀδυνατίζομαι* (*μάλιστα ἀπὸ τὴν δίψαν*, *ἀπὸ τὴν ζέσταν*), défaillir, languir (*surtout* de soif, de chaleur).

Verschmachten, *n.*, *τὸ ἀδυνάτισμα*, *ὁ ἀφανισμός*, langueur, défaillance, *f*.

Verschmähen, *v. a.* *ἀποβλέπω μὲ καταφρόνησιν*, *καταφρονῶ*, dédaigner, mépriser.

Verschmähung, *f.*, *ἡ ἀπόβλεψις μὲ καταφρόνησιν*, *καταφρόνησις*, dédain, mépris, *m*.

Verschmausen, *v. a.* *δαπανῶ*, *ἐξοδεύω εἰς συμπόσιον*, dépenser en repas.

Digitized by Google

Verschmelzen, v. a. μεταχειρίζομαι εἰς τὸ νὰ ἀναλύσω (μέταλλα), employer à la fonte; (zusammenschmelzen), ἀνακατώνω, σμίγω ἀναλύωντας, mélanger (en fondant); Farben —, σμίγω μαζὺ χρώματα, fondre les couleurs.

Verschmerzen, v. a. ὑποφέρω μὲ ὑπομονὴν (μάλιστα μίαν ζημίαν), porter avec patience, supporter, endurer.

Verschmieden, v. a. μεταχειρίζομαι εἰς τὸ χάλκευμα, employer en forgeant.

Verschmieren, v. a. μεταχειρίζομαι εἰς τὰ νὰ ἀλείψω, employer à graisser; (zuschmieren), στουμπώνω μίαν τρύπαν (μὲ ἀσβέστην; μὲ πηλὸν κτλ.), enduire, boucher, (avec de l'argile etc.).

Verschmitzt, adj. πανοῦργος, πανουργούτζικος, fin, rusé.

Verschmitztheit, f., ἡ πανουργία, finesse, ruse, f.

Verschnappen, sich, v. a. λέγω ἢ φανερώνω τι ἀπὸ ἀπροσεξίαν, fam. se couper s'échapper en paroles.

Verschnaufen, Verschnauben, v. n. πέρνω ἀναπνοὴν, ἀναπαύομαι, reprendre haleine, respirer.

Verschneiden, v. a. κοντεύω μὲ τὸ νὰ χωρίσω, μὲ τὸ νὰ κόψω, couper; die Haare —, χωρίζω τὰ μαλλιά, couper, rafraîchir les cheveux; Tuch, Leinwand ꝛc. —, χωρίζω ῥοῦχον, πανὶ (διὰ φορέματα, ὑποκάμισα), employer (en coupant) du drap, de la toile (à des habits, à des chemises etc.); χαλνῶ μὲ τὸ νὰ χωρίσω, gâter en coupant; (castriren), μουνουχίζω, châtrer; sich —, κάμνω λάθος κόπτωντας ἢ χωρίζωντας ῥοῦχον κτλ., faire des fautes en coupant le drap etc.

Verschneyen, v. n. σκεπάζομαι ἀπὸ χιόνι, se couvrir de neige.

Verschnieben, s. Verschnauben.

Verschnittene, m., ὁ εὐνοῦχος, μουνουχισμένος, eunuque, châtré, m.

Verschnupfen, v. a. δαπανῶ εἰς ταμπάκον, πέρνω ταμπάκον, consommer en tabac; v. i. es verschnupft ihn, τὸν κακοφαίνεται, cela le fâche.

Verschollen, adj. ξεχασμένος, διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἔχουν εἴδησιν ἀπὸ πολὺν καιρόν, absent depuis long-temps.

Verschonen, v. a. φείδομαι, δὲν χαλνῶ, épargner, ménager; δὲν ἐνοχλῶ, ἀφίνω ἥσυχον, exempter, dispenser.

Verschönern, v. a. εὐμορφίζω, καλλωπίζω, embellir, enjoliver.

Verschönerung, f., τὸ εὐμόρφισμα, ὁ καλλωπισμός, embellissement, enjolivement, m.

Verschossen, part. et adj. ξεχρωματισμένος, ξεθωριασμένος, terni, s. Verschießen, v. n. u. v. a.

Verschränken, v. a. περιπλέκω σταυρωτά, croiser.

Verschrauben, v. a. (zuschrauben), σφαλίζω μίαν βίδαν, fermer à vis; (verdrehen), στραβώνω τὴν βίδαν, fausser une vis.

Verschreiben, v. a. (Papier, Tinte ꝛc.), μεταχειρίζομαι εἰς τὸ γράψιμον (χαρτὶ, μελάνην κτλ.), employer en écrivant (du papier, de l'encre); (falsch schreiben), κάμνω λάθος εἰς τὸ γράψιμον, écrire faux, faire une fausse en écrivant; Waaren ꝛc. —, παραγγέλλω (πρᾶγμα διὰ γραμμάτων), commander par écrit, faire venir (des marchandises etc.); Arzeneyen —, (διορίζω, ὁρδινιάζω), ἰατρικὰ (διὰ τὸν ἄῤῥωστον), ordonner des remèdes; einem eine Sache als Eigenthum —, μεταφέρω διὰ γράμματος εἴς τινα τὴν κυριότητα ἑνὸς πράγματος (διορίζω νὰ τὸ πάρῃ ὡς ἴδικόν του), transmettre la propriété de qc. à q.; einem etwas als Pfand —, παραδίδω (διὰ γράμματος) τι εἴς τινα ὡς ἐνέχυρον, engager, hypothéquer qc. par écrit; sich —, κάμνω λάθος εἰς τὸ γράψιμον, se tromper en écrivant; — für jemanden, ἐγγυοῦμαι δι' ἄλλον (διὰ γράμματος), se rendre caution pour q.

Verschreibung, f., ἡ ὁμολογία, ἔγγραφος μαρτυρία, obligation, promesse f par écrit; (von Waaren ꝛc.), παραγγελία πράγματος, ordre

m. pour faire venir (des marchandises etc.); — eines Arztes, *διαταγὴ ἰατροῦ*, ordonnance *f.* d'un médecin.

Verschreyen, *v. a.* *δυσφημίζω, κατηγορῶ*, décrier, diffamer.

Verschroben, *adj.* (*μεταφ.*) *στραβὸς, παράξενος, σκοτεινὸς* (*λέγεται διὰ ἰδέας, διὰ τὸ ὕφος*), *fig.* entortillé, étrange, confus, obscur; -benheit, *f.*, *συγχισμένος καὶ παράξενος τρόπος* (*τῶν ἰδεῶν, τοῦ ὕφους*), entortillement (des pensées, du style etc.), *m.*

Verschrumpfen, *v. n.* *ζαρώνομαι ἀπὸ τὸ νὰ ξηραίνω*, se ratatiner, se rider (de sécheresse).

Verschub, *m.*, s. Aufschub.

Verschulden, *v. a.* etwas —, *πταίω, εἶμαι πταίστης*, démériter, se rendre coupable; *fam.* etwas wieder zu — wissen, *εἶμαι εὐχάριστος, εὐγνώμων, ἀνταμείβω*, être reconnaissant, se revancher de qc.

Verschulden, *n.*, *τὸ πταίσιμον*, faute, *f.*

Verschuldet, *adj.* *καταχρεωμένος, ὁποῦ ἔχει πολλὰ χρέη*, endetté, obéré.

Verschütten, *v. a.* (zuschütten), *σκεπάζω μὲ τὸ νὰ ῥίψω χῶμα, πέτραις κτλ.*, combler, couvrir, remplir de terre, de pierres etc.; (etwas aus einem Gefäße), *ξεχύνω, χάνω ἀπὸ ἀπροσεξίαν* (*οἷον· κρασὶ ἀπὸ τὸ ποτῆρι*), repandre, épancher; *fig. fam.* es bey einem —, *χάνω τὴν εὔνοιάν τινος*, perdre les bonnes grâces de q.

Verschwägern, sich, *v. r.* *ἐμβαίνω εἰς συγγένειαν διὰ μέσου ὑπανδρείας, ἐμβαίνω εἰς κηδεστίαν*, s'apparenter.

Verschwägerung, *f.*, *ἡ συγγένεια διὰ μέσου ὑπανδρείας, κηδεστία*, alliance *f.* par mariage.

Verschwärzen, s. Anschwärzen.

Verschwatzen, *v. a.* *ἀπερνῶ* (*τὸν καιρὸν*) *μὲ συνομιλίαις ἢ μὲ φλυαρίαις*, passer (le temps) à babiller.

Verschweigen, *v. a.* *ἀποσιωπῶ*, taire, celer, cacher.

Verschweigung, *f.*, *ἡ ἀποσιώπησις*, discrétion (dans les paroles), *f.*

Verschwelgen, *v. a.* *δαπανῶ, ἐξοδεύω εἰς φαγητὰ καὶ πιοτὰ, εἰς συμπόσια*, dissiper en débauches.

Verschwellen, *v. n.* *φουσκώνω πολύ*, s'enfler, se gonfler.

Verschwenden, *v. a.* *δαπανῶ, ἐξοδεύω εἰς τὰ χαμένα, κακοξοδιάζω*, prodiguer, dissiper, dilapider; *διασκορπίζω, πλουσιοπαρέχω*, *fig.* prodiguer, donner abondamment, combler.

Verschwender, *m.*, *κακοξοδιαστής, πολυδάπανος, ἄσωτος*, prodigue, dissipateur, *m.*

Verschwenderisch, *adj.* *ὁποῦ διασκορπίζει τὰ ἐδικά του, πολυδάπανος*, prodigue, enclin à prodiguer; *adv.* *πλουσιοπαρόχως*, *adv.* prodigalement, avec profusion.

Verschwendung, *f.*, *ἡ πολυδαπανία*, prodigalité, dissipation, *f.*

Verschwiegen, *adj.* *ὁποῦ ἀποσιωπᾷ τὰ μυστικά*, discret, qui sait se taire; *κρυμμένος, ὁποῦ ἀποσιωπᾶται*, caché, celé, secret.

Verschwiegenheit, *f.*, *ἡ ἀποσιώπησις τῶν μυστικῶν*, discrétion, *f.*, secret, *m.*

Verschwinden, *v. n.* *χάνομαι ἀπὸ τὰ ὀμμάτια, ἀφανίζομαι, γίνομαι ἀφανής*, disparaître, s'évanouir, s'éclipser.

Verschwinden, *n.*, *τὸ ἀφανίζεσθαι, ἀφανὴς γίνεσθαι*, action *f.* de disparaître.

Verschwistern, sich, *v. r.* *συνδένομαι δι' ἀγάπης ὡσὰν μεταξὺ ἀδελφάδων*, contracter une amitié de soeur; *ἐμβαίνω εἰς κηδεστίαν*, s'allier par le mariage, s. Verschwägern.

Verschwitzen, *v. a.* *γεμίζω ἢ βρέχω ἀπὸ ἵδρωτα*, remplir ou mouiller de sueur; (*μεταφ.*) *ἀλησμονῶ, ξεχάνω* (*αὐτὸ ὁποῦ ἔμαθα*), oublier (ce qu'on a appris).

Verschwören, *v. a.* etwas, *κάμνω ὅρκον νὰ μὴ κάμω ἢ νὰ μὴ ἀπολαύσω τι*, abjurer, jurer de s'abstenir de qc.; sich —, *συνομνύω, συνομοτιάζω, κάμνω συνωμοσίαν*, conjurer, conspirer; (mit Schwüren bekräftigen), *ἐπιβεβαιώνω μὲ πολλοῖς*

ὅρκους, assurer qc. par des serments, par des jurements.

Verschwörer, Verschworene, *m.*, ὁ συνωμότης, conjuré, conspirateur, *m.*

Verschwörung, *f.*, ἡ συνωμοσία, συνομωσία, conjuration, conspiration, *f.*

Versehen, *v. a.* (nicht sehen, übersehen), παραβλέπω, δὲν βλέπω, ne pas voir, ne pas apercevoir; (einen Fehler begehen), παραβλέπω, κάμνω σφάλμα, λανθάνω, ἀμελῶ, se tromper, commettre une faute, faillir en qc., négliger qc.; es bey einem —, χάνω τὴν εὔνοιάν τινος κάμνωντας πταίσιμον, démériter auprès de q.; ein Amt ꝛc. —, διοικῶ, κάμνω τὰ ἀνήκοντα εἰς ἕνα ἐπάγγελμα κτλ., exercer, faire; avoir la charge de —; einen mit etwas —, προβλέπω τινὰ μέ τι, προξενῶ εἴς τινα τι, προμηθεύω, pourvoir, munir, garnir de qc.; sich —, κάμνω λάθος παραβλέπωντας, se méprendre, se tromper, s'abuser en qc.; — mit etwas, προβλέπομαι μέ τι, προμηθεύομαι, se pourvoir, se munir de qc.; — eines Dinges, προσμένω, ἐλπίζω, attendre qc., s'attendre à qc.; sich (*dat.*) etwas von einem, στοχάζομαι ὅτι θέλει τις κάμῃ τι (κακόν), attendre qc. (quelque mauvais tour) de q.; an etwas (von Schwangern), ἐκπλήττομαι ἀπό τι (ὡς μία ἐγγαστρωμένη ὅταν ἡ ἔκπληξις κάμνει ἐνέργειαν εἰς τὸ παιδί της), s'effrayer de qc. (*se dit* des femmes enceintes dont l'enfant est marqué de l'objet de leur effroi).

Versehen, *n.*, ἡ παράβλεψις, τὸ λάθος, méprise, erreur, faute, *f.*

Versehren, *v. a.* βλάπτω, ζημιώνω, blesser, endommager.

Versenden, *v. a.* στέλλω (εἰς διάφορους τόπους, μάλιστα πρᾶγμα διὰ πούλησιν), στέλλω, envoyer, expédier.

Versender, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ στέλλει, celui qui envoit, qui expédie.

Versendung, *f.*, ἡ στάλσις, τὸ στάλσιμον, envoi, *m.* expédition, *f.*

Versengen, *v. a.* χαψαλίζω (ὡσὰν τὰ μαλλιά), brûler l'extrémité (*p. e.* des cheveux); κατακαίω, ξηραίνω (λέγεται διὰ τὸν ἥλιον), brouir (*se dit* du soleil).

Versengung, *f.*, τὸ χαψάλισμα, action *f.* de brûler etc.

Versenken, *v. a.* βυθίζω, καταποντίζω, abîmer, enfoncer, submerger; in das Grab —, καταβιβάζω (κατηβάζω) ἕνα νεκρὸν σῶμα εἰς τὸν τάφον, descendre un corps mort dans la fosse.

Versenkung, *f.*, ὁ βυθισμὸς, καταποντισμὸς, submersion, *f.*, enfoncement, *m.*

Versetzen, *v. a.* μεταθέτω, βάνω εἰς ἄλλον τόπον, déplacer, transporter; (falsch setzen), συγχίζω, βάνω ἀχαμνά, égarer qc., mettre dans un autre endroit; Bäume ꝛc. —, μεταθέτω, μεταφυτεύω δένδρα, transplanter des arbres etc.; Bewohner eines Landes —, μετοικίζω, transporter les habitants d'un pays dans un autre; eine Thür ꝛc. —, σφαλίζω μίαν θύραν κτλ. μὲ τὸ νὰ βάλῃ ἐκεῖ ἕνα σανίδι ἢ ἄλλο τι, barricader une porte etc.; Metalle —, σμίγω μέταλλα, allier (des métaux); Farben —, σμίγω (συμμίσγω) χρώματα, mêler (des couleurs etc.); einen Schlag ꝛc. —, δίδω ἕνα κτύπημα κτλ., donner, appliquer un coup etc. à q.; (verpfänden), βάνω ἐνέχυρον διὰ ἄσπρα ὁποῦ ἐπῆρα δανεικά, engager une chose; den Athem —, κόπτω τὴν ἀναπνοήν, faire perdre l'haleine, étouffer; einen in einen (glücklichen oder unglücklichen) Zustand —, βάνω τινὰ εἰς (εὐτυχὴν ἢ δυστυχὴν (κατάστασιν, mettre q. dans un état (heureux ou malheureux); *v. n.* ἀποκρίνομαι, répondre, répliquer; sich —, μεταθέτομαι, βάνομαι, *se mettre.

Versetzung, *f.*, ἡ μετάθεσις, transposition, *f.*, déplacement, *m.*; μεταφύτευσις, transplantation, *f.*; μετοίκισις κτλ., action *f.* de transporter les habitants d'un pays, etc.

Verseufzen, *v. a.* ἀπερνῶ ἀ-

νασteνάζωντας, passer en soupirant.

Versfuß, m., ποῦς στίχου ποιητικοῦ, pied m. de vers.

Versicherer, m., ὀσφαλιστὴς (κοινῶς σιγουραδόρος), assureur, m.

Versichern, v. a. βεβαιώνω, assurer; (assecuriren), ἐγγυοῦμαι, σιγουράρω, assurer (p. e. un vaisseau), garantir; sich —, βεβαιώνομαι, s'assurer; einer Sache, πέρνω ἕνα πρᾶγμα (μάλιστα ὡς ἐνέχυρον), s'assurer de qc.; — Jemandes, φυλακώνω τινά, s'assurer de q.

Versichert, adj. βέβαιος, βεβαιωμένος, assuré, certain.

Versicherung, f., ἡ βεβαίωσις, ἀσφάλεια (σιγουράρισμα), assurance, sûreté, f.

Versieden, v. a. μεταχειρίζομαι εἰς τὸ βράσιμον, employer à cuire; v. n. βράζω ἀρκετά, cuire assez.

Versiegeln, v. a. βουλλώνω, cacheter; sceller, apposer le scellé.

Versiegelung, f., τὸ βούλλωμα, action f. de cacheter; le scellé.

Versiegen, v. n. ξηραίνομαι (λέγεται διὰ πηγήν), tarir.

Versilbern, v. a. ἀσημώνω, argenter; (μεταφ.) πωλῶ, convertir en argent, vendre.

Versilberung, f., τὸ ἀσήμωμα, argenture, f.

Versingen, v. a. ἀπερνῶ (τὸν καιρὸν) τραγουδῶντας, passer (le temps) à chanter; die Sorgen —, ἀλησμονῶ τὰς φροντίδας μὲ τὸ νὰ τραγουδήσω, chasser les soucis en chantant.

Versinken, v. n. βυθίζομαι, enfoncer, s'enfoncer; καταποντίζομαι, être submergé; fig. in Gedanken rc. versunken seyn, εἶμαι βυθισμένους εἰς τοὺς στοχασμοὺς κτλ., être absorbé dans la méditation etc.

Versinnlichen, v. a. παρασταίνω μὲ τρόπον αἰσθητικὸν, σαφηνίζω μὲ παράδειγμα ὑποκείμενον εἰς τὰς αἰσθήσεις, rendre sensible.

Versitzen, v. a. eine Strafe, s. Absitzen; sich —, χαλνοῦμαι μὲ τὸ πολὺ κάθισμα, s'engourdir à force d'être long temps assis.

Versoffen, adj. fam. δεδομένος εἰς τὴν μέθην, μεθύστακας, ivrogne.

Versohlen, s. Besohlen.

Versöhnen, v. a. φιλιώνω, ξαναφιλιώνω, réconcilier; ἐξιλεώνω, expier.

Versöhner, m., ὁ φιλιωτής, réconciliateur, m.; ὁ μεσίτης μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων, (ὁ Χριστός), réparateur m. du genre humain.

Versöhnlich, adj. ὁποῦ φιλιώνεται εὔκολα, πρόθυμος εἰς φιλίωσιν, réconciliable.

Versöhnlichkeit, f., ἡ προθυμία εἰς φιλίωσιν, humeur f. réconciliable.

Versöhnopfer, n, θυσία δι' ἐξιλέωσιν, sacrifice m. expiatoire, sacrifice de propitiation.

Versöhnung, f., ἡ φιλίωσις, ξαναφιλίωσις, réconciliation, f.; ἡ ἐξιλέωσις, expiation, f.

Versorgen, v. a. προβλέπω, προμηθεύω, pourvoir, fournir (q. de qc.); (eine Versorgung geben), δίδω ἢ προξενῶ τινος ἕνα ἐπάγγελμα, établir q.; ein Mädchen —, ὑπανδρεύω μίαν κόρην, marier une fille; sich —, προβλέπομαι, προμηθεύομαι, se pourvoir (de qc.)

Versorger, m., ἐκεῖνος ὁποῦ προβλέπει, ὁποῦ προμηθεύει, pourvoyeur, m.

Versorgung, f., ἡ πρόβλεψις, προμήθευσις, action de pourvoir; fourniture, f.; ἐπάγγελμα (κάθε κατάστασις εἰς τὴν ὁποῖον ἠμπορεῖ τις νὰ κερδήσῃ τὸ ψωμί), établissement (de ses enfants), m.

Versparen, v. a. ἀναβάλλω ἢ προφυλάγω τι εἰς ἄλλον καιρόν, reserver, remettre qc. à un autre temps.

Verspäten, Verspätigen, sich, v. r. ἀργοπορῶ, ἔρχομαι ἀργά, tarder, venir trop tard.

Verspeisen, v. a. μεταχειρίζομαι εἰς φαγητὰ (δι' ἄλλους), consommer en donnant à manger (à ses hôtes).

Versperren, v. a. σφαλίζω, σφαλνῶ, fermer; barrer, barricader (les chemins; den Weg —, κόπτω ἢ ἐμποδίζω

τὸν δρόμον, barricader les chemins.

Versperrung, f., τὸ σφάλισμα, action f. de fermer, fermeture, f.; — des Weges, τὸ χώσιμον τοῦ δρόμου, barricade, f.

Verspielen, v. a. χάνω εἰς τὶ παιγνίδι, perdre (au jeu).

Verspillen, s. Verthun, Verschwenden.

Verspinnen, v. a. μεταχειρίζομαι εἰς τὸ γνέσιμον, consumer en filant.

Verspotten, v. a. einen, περιγελῶ, περιπαίζω, se moquer de q., huer.

Verspottung, f., τὸ περιγέλασμα, ἡ περίπαιξις, moquerie, derision, huée, f.

Versprechen, v. a. ὑπόσχομαι, promettre; fam. ἰατρεύω μὲ μαγικὰ λόγια, guérir (un mal) par des paroles magiques; sich —, (im Reden), λανθάνομαι, χάμνω λάθος εἰς τὴν ὁμιλίαν, se tromper en parlant; (sein Wort geben), ὑπόσχομαι, δίδω τὸν λόγον μου, s'engager; — mit einem, mit einer, ἀῤῥαβωνιάζομαι (μὲ ἕναν, μὲ μίαν), donner une promesse de mariage; ich verspreche mir etwas von einem, von einer Sache, ἐλπίζω ἀπό τινα, ἢ ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα, je me promets qc. de q. ou de qc.

Versprechen, n., Versprechung, f., ἡ ὑπόσχεσις, promesse, f.

Versprengen, v. a. μεταχειρίζομαι εἰς τὸ νὰ ῥαντίσω, employer à arroser; die Feinde —, διασκορπίζω (τοὺς ἐχθρούς), disperser les ennemis; (im Billiard) sich —, ῥίπτω τὸ ἐδικόν μου σφαιρίδιον ἔξω ἀπὸ τὸ μπιλιάρδο, faire sauter sa bille (au billard).

Verspringen, sich, v. a. den Fuß, ξετοπίζω (στραμπουλίζω) τὸ ποδάρι ἀπὸ ἕνα πήδημα, se démettre le pied en sautant.

Verspritzen, v. a. ῥαντίζω (ὅλο τὸ νερόν), verser, répandre; fig. Blut —, χύνω αἷμα, σκοτώνω, verser du sang, tuer.

Verspünden, v. a. στουμπώνω τὸ βουτζὶ, bondonner.

Verspüren, v. a. αἰσθάνομαι, καταλαμβάνω, ἐννοῶ, sentir, ressentir.

Verstählen, v. a. τζελικώνω, acérer.

Verstand, m., ὁ νοῦς, τὸ λογικόν, ἡ φρόνησις, entendement, esprit, m., intelligence, raison, f.; (einer Rede), τὸ νόημα (ἑνὸς λόγου), sens, m.; (Urtheilskraft), κρίσις, jugement, m.; den Verstand verlieren, ἐβγαίνω ἀπὸ τὸν νοῦν μου, χάνω τὰς φρένας, perdre l'esprit, devenir fou.

Verständig, adj. γνωστικὸς, φρόνιμος, intelligent, sensé, prudent.

Verständigen, v. a. ἐξηγῶ, σαφηνίζω, expliquer, éclaircir.

Verständlich, adj. νοητὸς, ὁποῦ καταλαμβάνεται, σαφής, intelligible, clair.

Verständlichkeit, f., ἡ σαφήνεια, intelligibilité, f.

Verständniß, n., τὸ νόημα, intelligence, f.; — heimliches —, ἡ (κρυφὴ) συμφωνία, collusion, f., intelligence secrète.

Verstärken, v. a. ἐνδυναμώνω, αὐξάνω, renforcer, fortifier.

Verstärkung, f., ἡ ἐνδυνάμωσις, αὔξησις, renforcement, renfort, m.

Verstatten, v. a. συγχωρῶ, ἀφίνω, δίδω τὴν ἄδειαν, permettre; ἐπιτρέπω, accorder.

Verstattung, f., ἡ ἄδεια, ἐπιτρεψις, permission, f.

Verstauben, v. n. ἀφανίζομαι, χάνομαι (ὡς ὁ κονιορτός), s'en aller en poussière.

Verstäuben, v. a. διασκορπίζω (ὡσὰν κονιορτόν), faire dissiper en poussière.

Verstauchen, v. a. ξετοπίζω, στραμπουλίζω, détordre; sich (dat.) die Hand —, ξετοπίζω τὸ χέρι μου, se donner une détorse à la main.

Verstauchung, f., τὸ ξετόπισμα, στραμπούλισμα, entorse, détorse, f.

Verstecken, v. a. κρύπτω, cacher; sich —, κρύπτομαι, se cacher.

Verstecken, n., τὸ κρύψιμον, action f. de cacher.

Verstehen, v. a. καταλαμβάνω, comprendre, entendre; eine Sprache, eine Kunst zc. —, ἠξεύρω μίαν γλῶσσαν, μίαν τέχνην κτλ., savoir une lan-

gne, un art etc.; sich —, mit einem, συμφωνῶ, εἶμαι συμφωνημένος μέ τινα, s'entendre avec q.; sich — auf etwas, ἠξεύρω (ἐπιστήμην, τέχνην), ἔχω εἴδησιν, γνῶσιν, se connaître, s'entendre en qc.; sich zu etwas —, δέχομαι, συμφωνῶ νὰ κάμω ἢ νὰ δώσω τι, consentir, se prêter à qc.

Versteigen, sich, *v. r.* ἀναβαίνω τόσον ὑψηλὰ ὥστε νὰ μὴν εὕρω πῶς νὰ γυρίσω ὀπίσω, s'égarer en montant, monter trop haut; (μεταφ.) ἐπιχειρίζομαι τι δύσκολον, entreprendre une chose difficile, aller trop loin.

Versteigern, *v. a.* πωλῶ εἰς δημιοπρασίαν, (εἰς ἐκείνους ὁποῦ δίδουν τὸ περισσότερον), vendre à l'encan, à l'enchère.

Versteigerung, *f.*, ἡ πούλησις εἰς δημιοπρασίαν, ἡ δημιοπρασία, encan, *m.*, enchère, *f.*

Versteinern, *v. a.* πετρώνω, pétrifier.

Versteinerung, *f.*, ἡ πέτρωσις, λίθωσις, pétrification, *f.*

Versteinert, *adj.* πετρωμένος, petrifié; — ἔκθαμβος, *fig.* pétrifié, tout étonné.

Verstellen, *v. a.* μεταθέτω, συγχίζω, déranger, déplacer; ἀσχημίζω, défigurer, (s. Entstellen); sich —, ἀσχημίζομαι, se défigurer; (μεταφ.) ὑποκρίνομαι, προσποιοῦμαι, καμώνομαι πῶς —, se déguiser, dissimuler, feindre.

Verstellt, *adj.* ἀσχημισμένος, défiguré; ὑποκρινόμενος, déguisé, feint.

Versteuern, *v. a.* πληρώνω τὰ δοσίματα δι' ἕνα πρᾶγμα, payer l'impôt.

Verstellung, *f.*, ἡ ὑπόκρισις, προσποίησις, dérangement, *m.*

Versterben, s. Sterben.

Verstieben, s. Verstauben.

Verstimmen, *v. a.* χαλνῶ τὸν τόνον ἑνὸς μουσικοῦ ὀργάνου, désaccorder (un instrument); (μεταφ.) προξενῶ μελαγχολίαν, χαλνῶ τὸ κέφι, rendre mélancolique, triste.

Verstimmt, *adj.* ὁποῦ ἔχει τον τόνον χαλασμένον, ἀτέριαστος, discordant; dissonant; — (μεταφ.) μελαγχολικός, mélancolique, de mauvaise humeur.

Verstimmung, *f.*, ἡ δυσφωνία (μουσικοῦ ὀργάνου), mauvais accord, *m.*, dissonance, *f.*; — ἡ μελαγχολία, τὸ χαλασμένον κέφι, mélancolie, mauvaise humeur, *f.*

Verstocken, *v. n.* χαλνῶμαι ἀπὸ τὴν πολλὴν ὑγράδα, (ὡς χαρτιὰ, πανιὰ), se gâter par l'humidité. *v. a.* das Herz —, σκληρύνω τὴν καρδίαν, endurcir le coeur.

Verstockt, *adj.* χαλασμένος ἀπὸ τὴν ὑγράδα, gâté par l'humidité; — πεισματικὸς, ἰσχυρόγνωμος, endurci, obstiné.

Verstocktheit, **Verstockung**, *f.*, ἡ ἰσχυρογνωμία, τὸ πεῖσμα, endurcissement *m.* du coeur.

Verstohlen, *adj.* λαθραῖος, κρυφός, furtif.

Verstohlens, verstohlner Weise, *adv.* κρυφίως, κλεφτάτα, furtivement, à la dérobée.

Verstopfen, *v. a.* στουμπώνω, boucher, fermer, engorger; (den Leib), προξενῶ ἔμφραξιν, constiper, obstruer (le ventre).

Verstopft, *adj.* στουμπωμένος, bouché; (vom Leibe), ἐμφραγμένος, ὁποῦ ἔχει ἔμφραξιν, constipé, opilé.

Verstopfung, *f.*, ἡ στούμπωσις, τὸ στούμπωμα, action *f.* de boucher, engorgement, *m.*; (des Leibes), ἡ ἔμφραξις, obstruction, opilation, constipation, *f.*

Verstorben, *adj.* ἀποθαμένος, mort.

Verstören, *v. a.* συγχίζω, ἐνοχλῶ, troubler, interrompre; κυνηγῶ, διασκορπίζω, disperser; (zerstören), χαλνῶ, détruire.

Verstört, *adj.* συγχισμένος (εἰς τὸν νοῦν του), σκυθρωπός, troublé, confus, effaré.

Verstörung, *f.*, ἡ σύγχισις, ἐνόχλησις, trouble, *m.*; — τὸ κυνήγημα, διασκόρπισμα, action *f.* de chasser, de disperser.

Verstoß, *m.*, τὸ λάθος, πταῖσιμον, ἡ παράβασις κανόνος ἢ νόμου, faute, erreur, *f.*

Verstoßen, *v. a.* (s. Stoßen, Zerstoßen, Bestoßen), ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω, ἀποδιω-

χνω, rejeter, chasser; *fam.* (eine Sache), πωλῶ τι (βιασμένος ἀπὸ στενοχωρίαν), vendre qc. (dans la nécessité); eine Frau —, ἀποδιώχνω, χωρίζω τὴν γυναῖκα, répudier sa femme. *v. n.* gegen etwas, πταίω, παραβαίνω (κανόνα ἢ νόμον), pécher contre qc.; sich —, κάμνω σφάλμα, λανθάνομαι, commettre une faute.

Verstoßung, *f.*, ἡ ἀποδίωξις, action *f.* de rejeter, de chasser; ὁ χωρισμὸς (τῆς γυναικὸς), τὸ διαζύγιον, répudiation (d'une femme).

Verstreichen, *v. a.* μεταχειρίζομαι εἰς ἄλειμμα, employer à enduire; — σκεπάζω μὲ ἄλειμμα, μὲ ἀσβέστην, μὲ κόλλαν κτλ., enduire de graisse, de chaux, de colle etc.

Verstreichen, *v. n.* ἀπερνῶ (λέγεται διὰ τὸν καιρόν), passer, s'écouler, se passer.

Verstreuen, *v. a.* διασκορπίζω (ἐδῶ καὶ ἐκεῖ), disperser çà et là.

Verstrichen, *adj.* ἀλειμμένος, enduit (de qc.); — ἀπέρασμένος, passé.

Verstricken, *v. a.* μεταχειρίζομαι εἰς τὸ πλέξιμον, employer à tricoter; ἐμπλέκω, ἐμπερδεύω, empêtrer, embarrasser; (μεταφ.) ἀπατῶ, attraper q.

Verstrickung, *f.*, ἡ ἐμπέρδευσις, action *f.* d'empêtrer; — ἡ ἀπάτη, *fig.* piége, *m.*

Verstudiren, *v. a.* δαπανῶ, ἐξοδεύω εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ἐπιστημῶν, dépenser à étudier.

Verstümmeln, *v. a.* κολοβώνω, mutiler, estropier.

Verstümmelung, *f.*, ἡ κολόβωσις, mutilation, *f.*

Verstummen, *v. n.* βουβαίνω, μένω βουβός, rester court, perdre la parole.

Verstutzen, s. Stutzen, Abstutzen.

Versuch, *m.*, ἡ δοκιμή, essai, *m.*, épreuve; tentative, *f.*; physikalischer, chemischer *rc.* Versuch, πείραμα φυσικὸν, χυμικὸν κτλ., expérience *f.* de physique, chimie etc.

Versuchen, *v. a.* δοκιμάζω, essayer; tenter; γεύομαι, δοκιμάζω (φαγὶ, πιοτόν), goûter, essayer; — (locken, reizen), παρακινῶ (εἰς κακόν τι πρᾶγμα), ἑλκύω, τραβῶ, πειράζω, tenter q., attirer; er hat sich etwas versucht, ἔχει πεῖραν, εἶναι ἔμπειρος, il a de l'expérience.

Versucher, *m.*, ὁ πειραστής, ὁποῦ παρακινεῖ εἰς κακόν τι πρᾶγμα, tentateur, *m.*

Versucht, *adj.* δοκιμασμένος, ἔμπειρος, expérimenté, qui a de l'expérience.

Versuchung, *f.*, ἡ παρακίνησις (εἴς τι κακὸν), ὁ πειρασμός, tentation, *f.*

Versudeln, *v. a.* λερώνω, μουρδώνω, χαλνῶ, barbouiller, bousiller, gâter.

Versühnen, s. Versöhnen.

Versündigen, sich, *v. r.* ἁμαρτάνω, κάμνω ἁμαρτίαν, pécher.

Versündigung, *f.*, τὸ ἁμάρτημα, ἡ ἁμαρτία, péché, *m.*

Versüßen, *v. a.* γλυκαίνω, γλυκίζω, adoucir (*propr.* et *fig.*).

Versüßung, *f.*, τὸ γλύκισμα, adoucissement, *m.*

Vertagen, *v. a.* ἀναβάλλω εἰς ἄλλον καιρόν, ajourner; =tagung, *f.*, ἀναβολή, ajournement, *m.*

Vertändeln, *v. a.* ἀπερνῶ (τὸν καιρὸν) μὲ παιδιακίσια παιγνίδια, μὲ ἄχρηστα πράγματα, perdre (le temps) en badinant, s'amuser à des bagatelles.

Vertanzen, *v. a.* ἀπερνῶ (τὸν καιρὸν) μὲ χορούς, passer (le temps) à danser; δαπανῶ εἰς τὸν χορόν, dépenser en dansant; — γλυτώνω ἀπό τι κακὸν μὲ τὸ νὰ χορεύσω, guérir de quelque mal par la danse.

Vertauschen, *v. a.* ἀλλάζω, κάμνω ἀλλαξιάν, changer, échanger.

Vertauschung, *f.*, ἡ ἀλλαξιά, ἀλλαγή, change, échange, *m.*

Verteufelt, *adj.* διαβολικὸς, διαβολισμένος, endiablé; diabolique. *adv.* διαβολικά, diaboliquement.

Verteutschen, s. Verdeutschen.

Vertheidigen, *v. a.* ὑπερασπίζω, διαφεντεύω, défendre; sich —, διαφεντεύομαι, se défendre; ἀπολογοῦμαι, se défendre (par la parole).

Vertheidigung, *f.*, ἡ ὑπεράσπισις, διαφέντευσις, défense, *f.*

Vertheidigungs-Rede, *f.*, ἡ ἀπολογία, λόγος ἀπολογητικός.

apologie, *f.*, discours *m.* apologétique.

Vertheidigungsschrift, *f.*, ἀπολογία, σύγγραμμα ἀπολογητικόν, apologie, *f.*, écrit *m.* apologétique.

Vertheilen, *v. a.* μοιράζω, διαμοιράζω, διαμερίζω, distribuer, repartir.

Vertheilung, *f.*, ὁ μοιρασμὸς, διαμοιρασμὸς, διαμερισμός, distribution, répartition, *f.*

Vertheuern, *v. a.* κάμνω νὰ ἀκριβαίνῃ, νὰ αὐξήσῃ ἡ τιμὴ ἑνὸς πράγματος, enchérir, renchérir.

Verthun, *v. a.* δαπανῶ, ἐξοδεύω, dépenser inutilement, prodiguer, dissiper; πωλῶ, vendre; — ἐξοδεύω εἰς τὰ χαμένα, κακοξοδιάζω, employer, consommer; *fam.* sie verthut sich, αὐτὴ εὑρίσκει ἢ θέλει εὕρῃ) ἄνδρα ὁποῦ τὴν πέρνει γυναῖκα, elle trouvera encore un épouseur.

Vertical, *adj.* s. Scheitelrecht.

Vertiefen, *v. a.* βαθουλώνω, κάμνω βαθουλόν, approfondir, rendre plus profond; sich —, in Gedanken, βυθίζομαι εἰς στοχασμούς, s'enfoncer, s'abîmer dans la méditation.

Vertieft, *adj.* βαθουλός, approfondi, creux; — βυθισμένος (εἰς στοχασμούς), *fig.* enfoncé, abîmé dans —.

Vertiefung, *f.*, τὸ βαθούλωμα, creux, *m.*, cavité, enfonçure, *f.*; — ὁ βυθισμὸς (εἰς στοχασμούς), action *f.* de s'absorber dans la méditation.

Vertilgen, *v. a.* ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω, extirper, exterminer.

Vertilgung, *f.*, ἡ ἐξολόθρευσις, ὁ ἀφανισμός, extirpation, extermination, *f.*

Vertrackt, *adj.* δύσκολος, ἐμπερδευμένος, διαβολικός, difficile, méchant, diabolique.

Vertrag, *m.*, ἡ σύμβασις, συνθήκη, συμφωνία, transaction, convention, *f.*, traité, accord, contrat, *m.*

Vertragen, *v. a.* (wegtragen), μεταφέρω, φέρω εἰς ἄλλον τόπον (κρυμμένον), emporter; Kleider —, χαλνῶ φορέματα μὲ τὴν καθημερινὴν χρῆσιν, user des habits en les portant; (ertragen), ὑποφέρω, souffrir, supporter, endurer; sich —, (gut mit jemand), ἀπερνῶ φιλικὰ μέ τινα, εἶμαι σύμφωνος, s'accorder, se comporter avec q.; (aussöhnen), ξαναφιλιώνομαι, se réconcilier; (passend seyn), ἁρμόζω, συμφωνῶ, s'accorder, être compatible.

Verträglich, *adj.* εἰρηνικὸς, ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ νὰ μαλώνῃ, πρόθυμος εἰς ξαναφιλίωσιν, accommodant, sociable; (passend), ἁρμόδιος, compatible.

Verträglichkeit, *f.*, ἡ ἀγάπη τῆς εἰρήνης, προθυμία εἰς ξαναφιλίωσιν, sociabilité, *f.*

Vertrauen, *v. n.* ἐμπιστεύομαι εἴς τινα, ἔχω ἐμπιστοσύνην, se fier à q., se reposer sur q. *v. a.* einem etwas —, ἐμπιστεύομαι τι εἴς τινα, confier qc. à q.; sich einem —, ἀνοίγω τὴν καρδίαν μου εἴς τινα, se confier, se découvrir à q.

Vertrauen, *n.*, ἡ ἐμπιστοσύνη, confiance, confidence, *f.*

Vertraulich, *adj.* οἰκεῖος, φιλικὸς, εἰλικρινής, familier.

Vertraulichkeit, *f.*, ἡ οἰκειότης, φιλικὴ συναναστροφή, εἰλικρίνεια, familiarité, privauté, *f.*

Verträumen, *v. a.* ἀπερνῶ (τὸν καιρὸν) μὲ ὀνείρατα, μὲ ματαίαις φαντασίαις, passer (le temps) à rêver, dans l'inaction.

Vertraut, *adj.* οἰκεῖος, ἔμπιστος, affidé; familier, privé, intime; *fig.* mit einer Sache — werden, λαμβάνω τελείαν εἴδησιν δι' ἕνα πρᾶγμα, se familiariser avec qc.

Vertraute, *m.* et *f.*, ἐκεῖνος, ἐκείνη εἰς τὸν ὁποῖον (τὴν ὁποίαν) ἐμπιστεύεταί τις τὰ μυστικά του, confident, *m*, confidente, *f.*

Vertreiben, *v a.* διώχνω, ἀποδιώχνω, chasser; aus dem Lande —, ἀποδιώχνω, ἐξορίζω ἀπὸ τὸν τόπον, expulser, chasser, bannir q. (du pays); einen aus dem Besitze —, ὑστερῶ τινα τῆς κυριότητος τινὸς πράγματος, déposséder q.; den Feind aus einem Posten —, ἀποδιώχνω τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ ἕνα τόπον, déloger l'ennemi d'un poste; (verkaufen), πωλῶ, ven-

dre, débiter; die Zeit —, διατρίβω, ἀπερνῶ τὸν καιρὸν, passer le temps à —, s'amuser; Farben —, λεπταίνω μὲ νερὸν τὰ χρώματα εἰς τὴν ζωγραφίαν, fondre, noyer les couleurs.

Vertreibung, *f.*, ἡ ἀποδίωξις κτλ., action *f.* de chasser etc.; f. Vertreiben.

Vertreten, *v. a.* (den Weg), κόπτω, ἐμποδίζω τὸν δρόμον, σταυρώνω τινὰ εἰς τὸν δρόμον του, jemandes Stelle —, ἐμβαίνω εἰς τὸν τόπον τινὸς, κάμνω ταῖς δουλειαῖς του, tenir lieu de q., faire les fonctions de q.; jemanden —, (als Stellvertreter), παρασταίνω τὸ πρόσωπον τινὸς, εἶμαι τοποτηρητὴς ἢ ἐπίτροπός του, représenter q.; jemanden —, (ihn vertheidigen), ὑπερασπίζω, διαφεντεύω, ἀπολογοῦμαι (ὑπέρ τινος), défendre q., intercéder pour q.; den Fuß —, ξετοπίζω, στραμπουλίζω τὸ ποδάρι, se démettre le pied.

Vertreter, *m.*, ὁ ὑπερασπιστὴς, διαφεντευτὴς, ἀπολογητὴς, défenseur, *m.*

Vertretung, *f.*, (des Weges), τὸ κόψιμον τοῦ δρόμου, action *f.* de boucher le chemin; (Vertheidigung), ἡ ὑπεράσπισις, διαφέντευσις, ἀπολογία, défense, intercession, *f.*; (des Fußes), τὸ ξετόπισμα, στραμπούλισμα (τοῦ ποδαρίου), foulure, entorse, *f.*

Vertrieb, *m.*, ἡ πώλησις, πούλησις, débit, *m.*, vente, *f.*

Vertriebene, *m.*, ἕνας ἀποδιωχμένος (ἀπὸ τὴν πατρίδα κτλ.), celui qui a été chassé (de sa patrie etc.).

Vertrinken, *v. a.* ἐξοδεύω διὰ πιοτὰ (διὰ κρασί, πίβαν, ρακὴν), dépenser à boire; die Sorgen —, ἀποδιώχνω τὰς φροντίδας πίνωντας κρασὶ κτλ., noyer ses soucis dans le vin.

Vertrocknen, *v. a.* στεγνώνω, ξηραίνω, sécher, tarir.

Vertrödeln, *v. a.* μεταπωλῶ, vendre à la friperie; *fam.* die Zeit —, χάνω τὸν καιρὸν ἀργοπορῶντας, passer le temps dans l'inaction.

Vertrösten, *v. a.* δίδω ἐλπίδα, κάμνω ἐλπίδα, παρηγορῶ μὲ ἐλπίδες, donner de l'espérance à q., amuser q. par de belles espérances; -tröstung, *f.*, ἡ παρηγορία μὲ ἐλπίδες, espérance, *f.*

Vertuschen, *v. a.* κρύπτω (ἕνα σφάλμα, ὁποῦ ἔγινε), cacher, céler (une faute qui s'est faite).

Verübeln, *v. a.* einem etwas, κατηγορῶ τινὰ δι' ἕνα πρᾶγμα, (λέγω ὅτι δὲν ἔκαμε καλά), trouver mauvais ce qu'a fait q.

Verunedeln, *v. a.* ἀτιμάζω, ὑστερῶ τὸ εὐγενικὸν, καταισχύνω, rendre ignoble, dégrader.

Verunehren, *v. a.* ἀτιμάζω, ὑστερῶ τὴν τιμὴν, déshonorer, prostituer.

Verunehrung, *f.*, ἡ ἀτιμία, d[illegible] honneur, *m.*

Veruneinigen, *v. a.* προξε[illegible] διχόνοιαν, μάλωμα, désu[illegible] nir, brouiller; sich —, κατα[illegible] τῶ εἰς διχόνοιαν, μαλώνω[illegible] se désunir, se brouiller.

Veruneinigung, *f.*, ἡ διχόνοια[illegible] διαφορά, désunion, brouil[illegible] lerie, *f.*

Verunglimpfen, *v. a.* δυσφημ[illegible] ζω, calomnier, décrier; -glim[illegible] pfung, *f.*, ἡ δυσφήμισις, δυσφημισμός, calomnie, d[illegible] traction, *f.*

Verunglücken, *v. a.* χάνω τὴ[illegible] ζωὴν κατὰ τύχην (οἷον [illegible] τὸ νερὸν, μὲ ἕνα βαρὺ π[illegible] σιμον κτλ.) périr (par quel[illegible] que accident malheureux[illegible] (nicht gelingen), δὲν ἐπιτυ[illegible] χαίνει, ἀποτυχαίνει, échouer[illegible] ne pas réussir.

Verunheiligen, f. Entheiligen.

Verunreinigen, *v. a.* λερώ[illegible] souiller, salir; μολύνω, in[illegible] fecter; etwas Heiliges —, μο[illegible] λύνω ἕνα ἅγιον πρᾶγμα[illegible] βεβηλῶ, profaner; -reinigun[illegible] f., τὸ λέρωμα, ἡ μόλυνσις[illegible] βεβήλωσις, souillure, prof[illegible] nation, *f.*

Verunstalten, *v. a.* ἀσχημίζω[illegible] χαλνῶ τὸ σχῆμα, défigurer[illegible] déparer, contrefaire; -stal[illegible] tung, *f.*, τὸ ἀσχήμισμα, ac[illegible] tion *f.* de défigurer.

Veruntreuen, *v. a.* ὑστερῶ δι[illegible] μέσου ψευδιᾶς, κλέπτω [illegible] πανουργίαν, divertir, dé[illegible] tourner, dérober; -treuung[illegible] f., ἡ ὑστέρησις, τὸ κλέψιμον[illegible]

divertissement m. de deniers etc.

Verunzieren, v. a. ἀσχημίζω, κάμνω ἄσχημον, déparer.

Verursachen, v. a. γίνομαι αἴτιος εἴς τι, προξενῶ, causer, occasionner.

Verurtheilen, v. a. κατακρίνω, καταδικάζω, condamner à —.

Verurtheilung, f., τὸ καταδίκασμα, condamnation, f.

Vervielfältigen, v. a. πολλαπλασιάζω, πληθύνω, multiplier.

Vervielfältigung, f., ἡ πολλαπλασίασις, ὁ πολλαπλασιασμός, multiplication, f.

Vervollkommnen, v. a. ἀποτελειώνω, κάμνω τέλειον, τελειοποιῶ, perfectionner.

Vervollkommnung, f., ἡ ἀποτελείωσις, τελειοποίησις, perfectionnement, m.

Vervollständigen, v. a. συμπληρῶ, ἀποτελῶ, compléter.

Vervortheilen, s. Bevortheilen.

Verwachen v. a. ἀπερνῶ (τὴν νύκτα) ἄϋπνος, ἀγρυπνῶ, passer (la nuit) à veiller.

Verwachsen, v. n. ἑνώνομαι, μαζὺ αὐξάνωντας (ὡς ἕνα βλαστάρι ἐμβολιασμένον), se joindre en croissant (comme le greffe avec l'arbre); (von Wunden), σφαλειοῦμαι, ἰατρεύομαι, σκεπάζομαι μὲ δέρμα (ὡς μία πληγή), se fermer (se dit d'une plaie); (schief wachsen), στραβώνομαι, γίνομαι καμπούρης, devenir bossu. v. a. ein Kleid —, αὐξάνω τόσον ὥστε νὰ γένῃ κοντότερον τὸ φόρεμα, devenir trop grand pour un habit; eine Narbe —, αφανίζεται, χάνεται μία οὐλὴ ὀλίγον καὶ ὀλίγον, perdre une cicatrice peu à peu.

Verwachsen, adj. ἑνωμένος διὰ τῆς αὐξήσεως, joint (en croissant); καμπούρης, bossu, s. Verwachsen v. n.

Verwahren, v. a. φυλάγω, προφυλάγω, garder; conserver; sich —, προφυλάγομαι, se garder, se préserver.

Verwahrlich, adj. εἰς φύλαξιν διδόμενος, en garde, en dépôt; verwahrlich niederlegen, παραδίδω (εἴς τινά τι) νὰ τὸ φυλάξῃ, δίδω παρακαταθήκην, déposer.

Verwahrlosen, v. a. ἀμελῶ, χαλνῶ διὰ μέσου ἀμελείας, négliger, gâter par mégarde; -losung, die, ὁ χαλασμὸς διὰ μέσου ἀμελείας, ἡ ἀμέλεια, négligence, f.

Verwahrung, f., ἡ φύλαξις, προφύλαξις, garde, f.

Verwahrungsmittel, n., τὸ προφυλακτικὸν, préservatif.

Verwaisen, v. n. ὀρφανεύω, γίνομαι ὀρφανὸς, devenir orphelin.

Verwaiset, adj. ὀρφανὸς, orphelin.

Verwalten, v. a. διοικῶ, κυβερνῶ, administrer, diriger.

Verwalter, m., ἐπιστάτης, κυβερνήτης, administrateur, régisseur, m.; — auf einem Gute, ὁ ἐπίτροπος (ὑποστατικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς πράγματος), économe, m.

Verwaltung, f., ἡ διοίκησις, κυβέρνησις, administration, régie, f.

Verwandeln, v. a. μεταμορφώνω, μεταβάλλω, changer, transformer, métamorphoser.

Verwandlung, f., ἡ μεταμόρφωσις, μεταβολή, changement, m., transformation, métamorphose, f.

Verwandt, adj. συγγενής, apparenté, allié; der Verwandte, ὁ συγγενής, parent; allié, m.; die Verwandte, ἡ συγγενής, συγγένησσα, parente, alliée, f.

Verwandtschaft, f., ἡ συγγένεια, parenté, affinité, f.; fam. οἱ συγγενεῖς, les parents, les alliés, m. pl.

Verwarnen, s. Warnen.

Verwaschen, v. a. ξεπλύνω, ἐβγάζω μὲ τὸ πλύσιμον, ôter en lavant; μεταχειρίζομαι εἰς τὸ πλύσιμον, consommer, employer à laver; Farben —, (in der Malerei), λεπταίνω μὲ νερὸν τὰ χρώματα (εἰς τὴν ζωγραφίαν), noyer, fondre les couleurs.

Verweben, v. a. μεταχειρίζομαι ἢ δαπανῶ εἰς ὕφαμα, consommer ou employer à tisser; (verflechten), συμπλέκω, περιπλέκω, entrelacer.

Verwechseln, v. a. ἀλλάζω (ἄσπρα) changer (de l'argent); (etwas aus Irrthum), συγχίζω, ἀνακατώνω, πέρνω τὸ ἕνα διὰ τὸ ἄλλο, confondre (l'un avec l'autre).

Verwechselung, f., ἡ ἀλλαγή, ἀλλαξιά, change, f.; — ἡ σύγχισις, erreur, méprise, f.

Digitized by Google

Verwegen, a. αἰθάδης, τολμηρός, téméraire, audacieux.

Verwegenheit, die, ἡ αὐθάδεια, τόλμη, témérité, f.

Verwehen, v. a. διασκορπίζω φυσσῶντας (λέγεται διὰ τὸν ἀέρα), disperser en soufflant.

Verwehren, v. a. ἐμποδίζω, δὲν ἀφίνω, empêcher, défendre.

Verweigern, v. a. ἀποβάλλω, ἀποῤῥίπτω, δὲν δίδω, δὲν στέργω, refuser.

Verweigerung, die, ἡ ἀποβολή, ἀπόῤῥιψις, refus, m.

Verweilen, v. a. ἀργοπορῶ, tarder; (bleiben), μένω, démeurer, rester; sich —, μένω χάμποσον καιρόν, s'arrêter quelque temps.

Verweilung, die, f. ἡ ἀργοπορία, retardement, m.

Verweinen, v. a. ἀπερνῶ (τὸν καιρὸν) κλαίωντας, passer à pleurer, en pleurs; mit verweinten Augen, μὲ ὀμμάτια κοκκινισμένα καὶ φουσκωμένα ἀπὸ τὰ πολλὰ δάκρυα, les yeux rouges de pleurs.

Verweis, der, ὁ ἔλεγχος, ἡ μέμψις, ἐπίπληξις, reprimande, f., reproche, m.

Verweisen, v. a. ἀναπέμπω, ἀναφέρω τινὰ εἴς τι, εἰς ἕναν τόπον ἑνὸς συγγράμματος κτλ., renvoyer (le lecteur à —); des Landes —, ἐξορίζω (ἀπὸ τὸν τόπον), exiler, reléguer, bannir; einem etwas —, ἐλέγχω, μέμφομαι, ἐπιπλήττω, μαλώνω τινὰ δι' ἕνα πρᾶγμα, reprimander, reprocher, reprendre.

Verweisung, die, ἡ ἀναπομπή, renvoi, m.; (Landesverweisung), ὁ ἐξορισμός, exit, m.

Verwelken, v. n. μαραίνομαι, (μαραγγιάζομαι), se faner, se flétrir.

Verwelkung, f., τὸ μάραιμα, (μαράγγιασμα), flétrissure, f.

Verwenden, v. a. γυρίζω, ἀπογυρίζω, tourner; (aufwenden), δαπανῶ, ἐξοδεύω, dépenser, mettre, employer; sich —, für einen, μεσιτεύω διά τινα, παρακαλῶ τινα δι' ἄλλον, s'intéresser, intercéder pour q.

Verwendung, f., ὁ γυρισμός, action f. de tourner; δαπάνη, ἐξόδευσις, emploi m. à qc.; — ἡ μεσιτεία, intercession, f.

Verwerfen, v. a. ῥίπτω εἰς τόπον ὅπου δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸ εὕρω πάλιν, égarer qc. (en le jetant quelque part); (für: Bewerfen, Zuwerfen, s. Bewerfen, Zuwerfen); (μεταφ.) ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω, δὲν δέχομαι, rejeter, rebuter; einen Richter, einen Zeugen —, ἀποβάλλω, δὲν δέχομαι ἕνα κριτήν, ἕνα μάρτυρα, recuser un juge, un témoin; reprouver. v. n. ἀποβάλλω τὸ νέον (λέγεται διὰ τὰ ζῶα), v. n. avorter; sich —, (von Bretern ꝛc.), στραβώνομαι (λέγεται διὰ σανίδια κτλ.), se déjeter.

Verwerflich, adj. ἄξιος νὰ ἀποῤῥιφθῇ, ἄχρηστος, οὐ[illegible]δανὸς, rejetable, recusab[illegible]

Verwerfung, f., ἡ ἀπόῤῥιψις, ἀποβολή, rejet, rebut, m. recusation, f.; s. Verwerfen.

Verwesen, v. a. διοικῶ (εἰς τόπον τινὸς ἄλλου), administrer.

Verwesen, v. n. σαπαίνω, σαπίζω, σήπομαι, (λέγεται διὰ τὰ νεκρὰ σώματα), pourrir, se corrompre.

Verweser, m., ὁ διοικητὴς (εἰς τόπον τινὸς ἄλλου), administrateur, m.

Verweslich, adj. φθαρτὸς, ὁποῦ σαπίζει, corruptible.

Verweslichkeit, f., τὸ φθαρτὸν, corruptibilité, f.

Verwesung, f., (Verwaltung), ἡ διοίκησις, κυβέρνησις (εἰς τόπον τινὸς (ἄλλου), administration, f.

Verwesung, f., (Verderbniß), τὸ σάπημα, ἡ φθορὰ (νεκροῦ σώματος), pourriture, corruption, f.

Verwetten, v. a. (durch Wetten verlieren), χάνω αὐτὸ ὁποῦ ἔβαλα στοίχημα, perdre par gageure; (wetten), βάνω στοίχημα, parier, gager.

Verwettert, adj. vulg. κατηραμένος, κατάρατος, maudit.

Verwichen, adj. ἀπερασμένος, passé, dernier.

Verwickeln, v. a. τυλίγω μαζὶ, περιπλέκω, entortiller; συγχίζω, ἐμπερδεύω, embrouiller; mêler (propr. et fig.); fig. einen in etwas —, ἐμπερδεύω τινὰ εἰς μίαν ὑπό[illegible]

θεῖν, engager, impliquer q. dans une affaire.

Verwickelt, *adj.* *περιπλεγμένος*, *συγχισμένος*, entortillé, embrouillé.

Verwickelung, *f.*, *ἡ περιπλοκή*, (*φυσικῶς καὶ μεταφορικῶς*), *ἀνακατῶσιά*, entortillement, *m.*, complication, *f.*

Verwiegen, *v. a.* *ζυγιάζω*, peser; *πωλῶ μὲ τὸ ζύγι*, vendre au poids; sich —, *λανθάνομαι ζυγιάζωντας*, se tromper en pesant.

Verwiesene, *m.* et *f.*, *ἐξορισμένος*, *-μένη*, exilé, *m.*, -lée, *f.*

Verwildern, *v. n.* *ἀγριώνομαι*, *γίνομαι ἄγριος*, *γίνομαι χονδρὸς εἰς τὰ ἤθη*, *γίνομαι βάρβαρος*, devenir sauvage, rude; (von Aeckern rc.), *χαλνῶμαι*, *σκεπάζομαι μὲ ἀχαμνὰ χόρτα κτλ.*, dépérir faute de culture.

Verwildert, *adj.* *ἀγριωμένος*, *χονδρὸς εἰς τὰ ἤθη*, *βάρβαρος*, sauvage, rude; (von Aeckern rc.), *χαλασμένος ἀπὸ ἀχαμνὰ χόρτα*, *ἀκαλλιέργητος*, *ἀμελημένος*, inculte, sauvage.

Verwilderung, *f.*, *ἡ ἀγρίωσις*, *βαρβαρότης*, barbarie, *f.*, état *m.* inculte.

Verwilligen, s. Bewilligen.

Verwinden, *v. a.* *συμπλέκω*, *περιπλέκω*, entrelacer; *fig.* einen Verlust —, *ξανάποκτῶ μίαν ζημίαν μου*, se recompenser de sa perte; eine Krankheit —, *ξαναλαμβάνω τὰς δυνάμεις μου* (*ὕστερα ἀπὸ μίαν ἀῤῥωστίαν*), se remettre (d'une maladie).

Verwirken, *v. a* das Leben —, *εἶμαι ἄξιος νὰ χάσω τὴν ζωὴν*, *εἶμαι ἄξιος θανάτου*, mériter la mort; jemandes Gnade —, *χάνω τὴν εὔνοιάν τινὸς μὲ τὸ νὰ ἔπταιξα*, perdre les bonnes grâces de q.

Verwirklichen, *v. a.* *ἐμπράκτως παρασταίνω*, *ἐκτελῶ*, réaliser.

Verwirren, *v. a.* *συγχίζω*, *ἀνακατώνω*, mêler, brouiller, embrouiller.

Verwirrt, *adj.* *συγχισμένος*, *ἀνακατωμένος*, brouillé, confus.

Verwirrung, *f.*, *ἡ σύγχισις*, *ἀνακατωσία*, embrouillement, confusion, *f.*

Verwischen, *v. a.* *ἐξαλείφω*, *σβύνω*, effacer.

Verwittern, *v. n.* *φθείρομαι*, *χαλνῶμαι ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀπὸ τὸν ἀέρα* (*ὡς ἡ ἀσβεστόπετρα κτλ.*), être décomposé par l'air, tomber en efflorescence.

Verwittwet, *adj.* *χηρευμένος*, veuf, veuve; verwittwete Prinzessin, *χήρα ἡγεμόνισσα* (*πριγγίπισσα*), princesse douairière.

Verwöhnen, *v. a.* *φέρω εἰς κακὴν συνήθειαν*, gâter (faire prendre un mauvais pli); sich —, *κακοσυνηθίζω*, *λαμβάνω κακὴν συνήθειαν*, *γίνομαι τρυφερός*, prendre un mauvais pli; devenir trop délicat.

Verwöhnung, *f.*, *ἡ κακοσυνήθεια*, mauvaise coutûme, *f.*

Verworfen, *adj.* *ἀποῤῥιμμένος*, *ἀποβαλμένος*, rejeté, rebuté; — *ἀχρεῖος*, *οὐτιδανὸς*, *διεστραμμένος*, scélérat, débauché; misérable.

Verworfenheit, *f.*, *ἡ ἀχρειότης*, *οὐτιδανότης*, scélératesse, *f.*

Verworren, *adj.* *συγχυσμένος*, *ἀνακατωμένος*, entortillé, confus.

Verworrenheit, *f.*, *ἡ σύγχισις*, *ἀνακατωσιά*, confusion, *f.*

Verwundbar, *adj.* *πληγωτός*, vulnérable.

Verwunden, *v. a.* *πληγώνω*, *λαβώνω*, blesser.

Verwundung, *f.*, *τὸ πλήγωμα*, *λάβωμα*, action *f.* de blesser; — *ἡ πληγὴ*, *λαβωματιά*, blessure, *f.*

Verwundern, *v. a.* *ἐκπλήττω*, *προξενῶ θαυμασμὸν*, étonner, surprendre; sich —, *θαυμάζω*, *ἐκπλήττομαι*, *ἀπορῶ*, s'étonner, être surpris.

Verwunderung, *f.*, *ὁ θαυμασμὸς*, *ἡ ἔκπληξις*, étonnement, *m.*, surprise, *f.*

Verwundung, *f.*, *πλήγωσις*, blessure, *f.*

Verwünschen, *v. a.* *καταρῶμαι*, maudire, détester; — *μαγεύω ἢ μεταμορφώνω διὰ μαγείας*, enchanter, metamorphoser par l'enchantement.

Verwünscht, *adj.* *κατηραμένος*, *κατάρατος*, maudit, détesté; (bezaubert), *μαγευμένος*, *με-*

Digitized by Google

ταμορφωμένος διὰ μαγείας, enchanté, transformé.

Verwünschung, *f.*, *ἡ κατάρα*, malédiction, imprécation, *f.*

Verwüsten, *v. a.* *ἐρημώνω*, *χαλνῶ*, désoler, gâter, détruire, ravager.

Verwüster, *m.*, *ὁ ἐρημωτής*, désolateur, déstructeur, *m.*

Verwüstung, *f.*, *ἡ ἐρήμωσις*, *ὁ χαλασμός*, désolation, dévastation, déstruction, *f.*, ravage, dégât, *m.*

Verzagen, *v. a.* *χάνω τὸ θάῤῥος*, *κόπτεται ἡ καρδία μου*, *φοβοῦμαι*, *ἀπελπίζομαι*, perdre courage, se décourager.

Verzagt, *adj.* *δειλὸς*, *ἄκαρδος*, *φοβισμένος*, découragé; lâche; timide.

Verzagtheit, *f.*, *ἡ δειλία*, *ἀκαρδία*, découragement, *m.*, lâcheté, timidité, *f.*

Verzählen, sich, *v. a.* *λαθεύω εἰς τὸ μέτρημα*, *δὲν μετρῶ ἢ ἀριθμῶ καλά*, se mécompter, mal-compter; *=zählung*, *f.*, *τὸ λάθος εἰς τὸ μέτρημα*, mécompte, *m.*

Verzahnen, *v. a.* *δοντιάζω*, *κάμνω δοντιασμένον*, endenter (une roue etc.). *v. n.* das Kind hat verzahnt, *τὸ παιδάκι ἔβγαλε τώρα ὅλα τὰ δόντια του*, l'enfant a achevé sa dentition.

Verzapfen, *v. a.* *λιανοπουλῶ* (*κρασί*, *πίβαν*), vendre à pot et à pinte; *συνάπτω τὰ ἄκρα ἑνὸς ξύλου*, emmortaiser.

Verzärteln *v. a.* *ἀπαλαίνω*, *συνηθίζω* (*τινὰ*) *εἰς πολλὴν ἀπαλότητα*, *κάμνω πολλὰ τρυφερόν*, délicater, mignarder, dorloter; *=zärtelung*, *f.*, *ἡ παραπολλὴ ἀπαλότης*, action *f.* de délicater.

Verzäunen, *v. a.* *περιφράττω*, *φαλλίζω μὲ φράκτην*, enfermer d'une haie, enclorre.

Verzäunung, *f.*, *τὸ περίφραγμα*, *ἡ φράκτη*, enclos, clôture, *f.*

Verzechen, *v. a.* *δαπανῶ*, *ἐξοδεύω εἰς οἰνοποσίαν*, dépenser à boire.

Verzehnfachen, *v. a.* *δεκαπλασιάζω*, décupler.

Verzehnten, *v. a.* *ἀποδεκατίζομαι*, *πληρώνω τὴν δεκατιάν*, payer les dîmes.

Verzehren, *v. a.* *τρώγω*, manger, consommer; *ἐξοδεύω διὰ φαγί*, dépenser à manger et à boire; (*μεταφ.*) *ἀναλῶ*, *χαλνῶ*, consumer, dévorer.

Verzehrer, *m.*, *ἐκεῖνος ὑποῦ τρώγει*, consommateur, *m.*

Verzehrung, *f.*, s. Auszehrung.

Verzeichnen, *v. a* (nicht richtig zeichnen), *σχεδιάζω ἄχαμνα* (*ζωγραφίζωντας*), dessiner mal ou faux; (aufzeichnen), *σημειώνω*, *γράφω εἰς κατάλογον*, spécifier, inventorier; noter.

Verzeichniß, *n.*, *ὁ κατάλογος*, spécification, déclaration, *f.*

Verzeihen, *v. a.* *συγχωρῶ*, pardonner; excuser.

Verzeihlich, *adj.* *συγχωρητικός*, pardonable.

Verzeihung, *f.*, *ἡ συγχώρησις*, pardon, *m.*; um Verzeihung, *νὰ μὲ συγχωρήσητε*, pardon! (Monsieur ou Madame).

Verzerren, *v. a.* *στραβώνω* (*οἷον τὸ στόμα*), tordre (la bouche etc.).

Verzerrung, *f.*, *ἡ στράβωσις*, contorsion, distorsion, *f.*

Verzetteln, *v. a.* *διασκορπίζω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀπὸ ἀπροσεξίαν*, (*οἷον σιτάρια* … *ἕνα σακκί*), éparpiller, répandre.

Verzicht, *f.*, *ἡ παραίτησις*, renonciation, *f.*; — thun oder leisten auf etwas, *κάμνω παραίτησιν τινὸς πράγματος*, *παραιτῶ ἕνα πρᾶγμα*, renoncer à qc.

Verziehen *v. a.* (krumm ziehen), *στραβώνω*, tordre; einen Namen —, *συμπλέκω τὰ γράμματα ἑνὸς ὀνόματος*, entrelacer (des lettres); ein Kind —, *κακοανατρέφω ἕνα παιδί*, *δὲν τὸ παιδεύω διὰ σφάλματά του*, gâter un enfant (par trop d'indulgence). *v. n.* (verweilen), *μένω*, *προσμένω*, attendre; (säumen), *ἀργοπορῶ*, tarder, temporiser; sich —, (sich krumm ziehen), *στραβώνομαι*, se déranger, se mettre de travers; se déjeter; (vorübergehen, als ein Gewitter &c.), *ἀπερνῶ*, (*ὡς βροντερὰ σύννεφα κτλ.*), passer, se dissiper (p. e. un orage etc.); (sich in die Länge ziehen), *ἀναβάλλομαι*, *ἐκτείνομαι*, *ἀργοπορῶ*, tirer, traîner en longueur; (im Bretspiele), *κινῶ ἄχαμνὰ* … *διὰ ζημίαν μου* …

(εἰς τὸ παιγνίδι τῆς δάμας ἢ εἰς τὸ σαντράτζι), s'embarrasser, jouer à son propre désavantage (au jeu de dames et des échecs).

Verziehung, f., Verziehen, n., ἡ στρέβωσις, distorsion, f.; ἡ κακὴ ἀνατροφή, mauvaise éducation, f.; f. Verziehen.

Verzieren, v. a. στολίζω, καλλωπίζω, décorer, orner, parer.

Verzierung, f., ὁ στολισμὸς, καλλωπισμός, ornement, m., décoration, f.

Verzimmern, v. a. σανιδώνω, revêtir de charpente.

Verzinnen, v. a. ἀλείφω μὲ καλάϊ (τὰ ἀγγεῖα), γανώνω, étamer.

Verzinnung, f., τὸ γάνωμα, étamage, m., étamure, f.

Verzinsen, v. a. ein Kapital, πληρώνω διάφορον ἀπὸ ἕνα καπιτάλι, payer l'interêt; -zinsung, f., ἡ πληρωμὴ τοῦ διαφόρου, action f. de payer l'intérêt.

Verzogen, adj. στραβωμένος, mis de travers; (als ein Name), συμπλεγμένος, entrelacé; ein verzogener Name, μία μονοκονδυλιά, un nom en chiffre, un chiffre, un monogramme; (verzärtelt, verwöhnt), κακοσυνηθισμένος, διεφθαρμένος μὲ τὴν ἀχαμνὴν ἀνατροφήν, gâté, mal élevé.

Verzögern, v. a. ἐμποδίζω, ἀναβάλλω, κάμνω νὰ ἀργοπορήσῃ, retarder, différer.

Verzögerung, f., ἡ ἀναβολὴ, ἀργοπορία, retardement, m.

Verzollen, v. a. πληρώνω τὸ τελώνιον (τὸ γιεμπροῦκι, τουρκ.), payer la douane, le péage.

Verzuckung, f., ὁ σπαραγμὸς, convulsion, f., f. Zuckung.

Verzuckern, v. a. ζαχαρώνω (παραπολύ), sucrer (trop).

Verzug, m., ἡ ἀναβολὴ, ἀργοπορία, délai, retardement, m.

Verzweifeln, v. n. ἀπελπίζομαι, désespérer; se désespérer.

Verzweifelt, adj. ἀπελπισμένος, désespéré; — φοβερὸς, τρομερὸς, ὑπερβολικός, terrible, extrême, excessif; — κατηραμένος, maudit.

Verzweifelung, f., ἡ ἀπελπισία, désespoir.

Vesper, f., ὁ ἑσπερινὸς (εἰς τὴν ἐκκλησίαν), vêpres, f. pl.; (Vesperzeit), ἡ ἑσπέρα, τὸ βράδυ, vêpre, soir, m.

Vesperbrod, n., τὸ δειλινὸν (ὁποῦ τρώγουν μερικοὶ τρεῖς ἢ τέσσαρες ὥραις μετὰ τὸ γεῦμα), goûter, m., collation, f.

Vesper-Predigt, f., διδαχὴ (εἰς τὴν ἐκκλησίαν) μετὰ τὸ γεῦμα, sermon m. d'après-midi.

Vettel, f., ἀχρεῖα, οὐτιδανὴ γρηά, coquine, garce, f.

Vetter, m., ὁ θεῖος καὶ ὁ ἐξάδελφος, ὁμοίως καὶ συγγενής, cousin; neveu; oncle; parent, m.

Vetterlich, adj. μὲ τρόπον φιλικὸν θείου, ἐξαδέλφου ἢ συγγενοῦς, de cousin, d'oncle, de parent.

Vetterschaft, f., ἡ συγγένεια (κυρίως τῶν ἐξαδέλφων), cousinage, m.

Vexiren, v. a. πειράζω, ἐνοχλῶ, troubler, vexer; — περιπαίζω, περιγελῶ, railler.

Vexirschloß, n., κλειδωνιὰ τεχνικὴ (ὁποῦ ἀνοίγει μὲ τεχνικὸν τρόπον), serrure f. à secret.

Vezier, m., (Wessir), ὁ βεζίρης, visir, vizir, m.

Vicar, m., ὁ τοποτηρητὴς (μάλιστα τινὸς ἐκκλησιαστικοῦ, οἷον ἐπισκόπου κτλ.), vicaire, m.

Vicariat, n., τὸ ἐπάγγελμα τοῦ τοποτηρητοῦ, vicariat, m.

Vice . . ., (εἰς τὰ σύνθετα) ἀντι—, ὑπο—, (dans la composition) vice—.

Vice-Admiral, m., ὁ ὑποναύαρχος, vice-amiral, m.; -König, m., ὁ ὑποβασιλεύς, vice-roi, m.

Victualien, f. pl., ἡ ζωοτροφία, καθε λογῆς φαγητὰ (ἀμαγείρευτα), victuailles, f. pl., f. Lebensmittel.

Vidimiren, v. a. μαρτυρῶ τὴν τελείαν ὁμοιότητα τοῦ ἀντιγράφου μὲ τὸ πρωτότυπον, vidimer.

Vieh, n., τὰ ζῶα, les bêtes, les brutes, f. pl.; τὰ σπιτικὰ ζῶα (ἄλογα, βόδια κτλ.), bétail, m., bestiaux, m. pl.; ein Stück Vieh, ἕνα ζῶον, (δηλαδὴ βόδι, ἀγελάδα, πρόβατον κτλ.), une pièce de bétail; ein Vieh,

ἕνα ζῶον, un animal, une bête; (μεταφ.) ἄνθρωπος ζωώδης, ἀχρεῖος, ἄσωτος, ζῶον, une vraie brute, un franc animal.
Vieharzney, *f.*, ἰατρικὸν διὰ (σπιτικὰ) ζῶα, remède pour les bêtes malades.
Vieharzneykunde, =kunst, *f.*, ἡ ἐπιστήμη νὰ ἰατρεύῃ τις τὰ σπιτικὰ ζῶα, médecine *f.* vétérinaire, art *m.* vétérinaire.
Vieharzt, *m.*, ὁ ἰατρὸς (τῶν σπιτικῶν) ζώων, vétérinaire, *m.*
Viehbremse, *f.*, ἡ βοϊδόμυγα, taon, *m.*
Viehhandel, *m.*, ἡ πραγμάτεια μὲ (σπιτικὰ) ζῶα, trafic *m.* de bétail.
Viehhändler, *m.*, ὁποῦ πραγματεύει μὲ (σπιτικὰ) ζῶα, marchand *m.* de bétail.
Viehhirt, *m.*, ὁ βοσκὸς, (τζουπάνος), pâtre, *m.*
Viehisch, *adj.* ζωώδης, bestial, brutal.
Viehhof, *m.*, αὐλὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν τὰ ζῶα, basse-cour, *f.*
Viehmagd, *f.*, δουλεύτρα διὰ τὰ (σπιτικὰ) ζῶα, servante *f.* de basse-cour.
Viehmarkt, *m.*, ἀγορὰ (μπαζάρι τουρκ.) ὅπου πωλοῦν ζῶα, marché *m.* au bétail.
Viehmäßig, *adj.* ζωώδης, bestial.
Viehpacht, *m.*, ἐνοίκιον κοπαδίων, cheptel, chepteil, *m.*
Viehseuche, *f.*, κολλητικὴ ἀῤῥωστία εἰς τὰ ζῶα, contagion parmi les bestiaux, epizootie, *f.*
Viehstall, *m.*, ὁ σταῦλος, étable, *f.*
Viehsterben, *n.*, καιρὸς εἰς τὸν ὁποῖον ψοφοῦν πολλὰ ζῶα ἀπὸ κολλητικὴν ἀῤῥωστίαν, mortalité *f.* dans le bétail.
Viehtrift, s. Trift.
Viehweide, *f.*, ἡ βοσκὴ, ὁ τόπος τῆς βοσκῆς, pâturage, *m.*
Viehzucht, *f.*, ἡ ζωοτροφία, ἀνατροφὴ πολλῶν ζώων, nourriture *f.* du bétail; Viehzucht treiben, τρέφω (πολλὰ) ζῶα, faire des nourritures.
Viel, *adj.* πολύς, beaucoup, plusieurs, nombre. *adv.* πολλὰ, πολὺ, beaucoup, bien.
Vieldeutig, *adj.* πολυσήμαντος, qui a plusieurs sens.
Vieleck, *n.*, τὸ πολύγωνον, πολυγώνιον, polygone, *m.*; =eckig, *adj.* πολύγωνος, πολυγώνιος, polygone (*adj.*).
Vielerley, *adj. indecl.* πολλῶν λογιῶν, plusieurs, divers.
Vielfach, =fältig *adj.* πολλαπλάσιος, multiplié, réitéré.
Vielfältigkeit, *f.*, τὸ πολλαπλάσιον, multiplicité, diversité, *f.*
Vielfärbig, *adj.* πολυχρώματος, de plusieurs couleurs, bigarré; =färbigkeit, *f.*, τὸ πολυχρώματον, bigarrure, *f.*
Vielfraß, *m.*, ἕνας πολυφάγος, glouton, *m.*; (ein Thier), ζῶον τι τῆς Ῥωσσίας ὅμοιον μὲ κουνάβι (ῥωσσιστὶ· ῥοσομάχα), goulu (animal), *m.*
Vielfräßig, *adj.* s. Gefräßig.
Vielfuß, *m.*, τὸ πολυπόδαρον, ἡ σχωλόπενδρα, (ζωΰφιον), scolopendre, *f.*, jule, (ins[illegible]tes), *m.*
Vielfüßig, *adj.* πολύπους, πο[illegible]λυπόδαρος, à plusieurs pi[illegible]
Vielgeliebt, *adj.* πολλὰ ἠγαπη[illegible]μένος, bien-aimé.
Vielgötterey, *f.*, ἡ πολυθεΐα, πολυθεϊσμός, polythéisme, [illegible]
Vielheit, *f.*, τὸ πλῆθος, multi[illegible]tude, quantité, *f.*
Vieljährig, *adj.* πολυχρόνιο[illegible] de plusieurs années.
Vielleicht, *adv.* ἴσως, peu[illegible] être.
Vielmal, =mals, *adv.* πολλα[illegible] φοραῖς, συχνάκις, plusieu[illegible] fois, bien des fois, souven[illegible]
Vielmalig, *adj.* ὁποῦ γίνετ[illegible] ἢ ἔγινε πολλαῖς φοραῖς, ré[illegible]téré.
Vielmännerey, *f.*, ἡ πολυα[illegible]δρία, polyandrie, *f.*
Vielmehr, *adv.* πολὺ περισσό[illegible]τερον, πολλῷ μᾶλλον, plu[illegible]tôt, au contraire.
Vielnamig, *adj.* πολυώνυμος, qui a plusieurs noms; [illegible] gébr.) multinome.
Vielseitig, *adj.* πολύπλευρος, multilatère, à plusieurs fa[illegible]ces.
Vielsylbig, *adj.* πολυσύλλαβος, (gramm.) polysyllabe.
Vielweiberey, *f.*, ἡ πολυγαμία, polygamie, *f.*
Vielwissend, *adj.* πολυμαθής, ὁποῦ ἠξεύρει πολλά, qui sait beaucoup.
Vielwisser, *m.*, ὁ πολυΐστωρ, ὁποῦ ἠξεύρει πολλὰ καὶ ὑπερηφανεύεται δι' αὐτά, polymathe, *m.*
Vier, *nu.* τέσσαρες, τέσσαρα,

quatre; Viere, f., τὸ ψηφίον τέσσαρες (4), le quatre, le chiffre (4); ἡ τέσσαρες εἰς τὰ χαρτιὰ ἢ εἰς τὰ ζάρια, le quatre (aux cartes et aux dés).
Vierbeinig, adj. τετράπους, τετράποδος, à quatre pieds.
Viereck, n., τετράγωνον, carré, quadrangle, m; =eckig, adj. τετράγωνος, carré, quadrangulaire.
Viererley, adj. indecl. τεσσάρων λογιῶν, de quatre sortes.
Vierfach, =fältig adj. τετραπλάσιος, quadruple.
Vierfürst, m., (im ehemaligen jüdischen Lande), ὁ τετράρχης, (εἰς τὴν παλαιὰν Ἰουδαίαν), tétrarque, m.
Vierfüßig, adj. τετράπους, τετράποδος, quadrupède.
Vierhundert, nu. τετρακόσιοι, -αι (-αις), -α, quatre cent; =hundertste, adj. τετρακοσιοστός, quatre-centième.
Vierjährig, adj. τετραετής, τετράχρονος, τεσσάρων χρόνων, de quatre ans.
Vierkantig f. Viereckig.
Viermal, adv. τέσσαρες φοραῖς, quatre fois; =malig, adj. ὁποῦ γίνεται ἢ ἔγινε τέσσαρες φοραῖς, quatre fois répété.
Viermonatlich, adj. τετράμηνος, τετραμηνιαῖος, de quatre mois.
Vierpfündig, adj. ὁποῦ ζυγιάζει τέσσαρα φούντια, de quatre livres.
Vierräderig, adj. τετράτροχος, à quatre roues.

Vierschrötig, adj. χονδρὸς καὶ βαρὺς (εἰς τὰ κινήματά του ἢ εἰς τὸ σχῆμα τοῦ σώματος), fig. carré; grossier.
Vierseitig, adj. τετράπλευρος, quadrilatère.
Viersitzig, adj. ein viersitziger Wagen, ἁμάξι εἰς τὸ ὁποῖον ἠμποροῦν τέσσαρες νὰ καθίσουν, un carrosse à deux fonds.
Vierspännig, adj. μὲ τέσσαρα ἄλογα ζευγμένον, à quatre chevaux.
Viersylbig, adj. τετρασύλλαβος, de quatre syllabes.
Viertägig, adj. τετραήμερος, de quatre jours; das viertägige Fieber, πυρετὸς τεταρταῖος, fièvre quarte ou quartaine.
Viertausend, adj. τέσσαρες χιλιάδες, quatre mille.
Vierte, adj. τέταρτος, quatrième.
Viertehalb, Vierthalb, τρεῖς ἥμισυ, τρεῖς καὶ μισόν, trois et demi.
Viertel, n., τὸ τέταρτον (χάρτον), τεταρτημόριον, quart, quartier, m.
Viertelhundert, n., τὸ τέταρτον τῆς ἑκατοντάδος, quarteron, m.
Vierteljahr, n., τὸ τρίμηνον, trois mois; =jährig, adj. τρίμηνος, τριμηνιαῖος, de trois mois; =jährlich, adj. ὁποῦ γίνεται κάθε τρεῖς μῆνας, qui se fait tous les trois mois. adv. κάθε τρεῖς μῆνας, tous les trois mois, par quartier.
Viertelpfund, n., τὸ τέταρτον τοῦ φουντιοῦ (τῆς λίτρας), quarteron.
Viertelstunde, f., τὸ τέταρτον τῆς ὥρας, (χάρτον), quart m. d'heure.
Viertens, adj. τέταρτον, quatrièmement, en quatrième lieu.
Viertheil, n., f. Viertel.
Viertheilen, v. a. κόπτω ἢ διασπῶ εἰς τέσσαρα (τὸν κατάδικον), écarteler.
Vierung, f., τὸ καθ' ὀρθὰς γωνίας κόψιμον τοῦ ξύλου, équarrissement, m.; (μαθημ.) ὁ τετραγωνισμός, (mathém.) quadrature, f.
Vierzehn, nu. δεκατέσσαρες, quatorze.
Vierzehnhundert, nu. χίλιοι τετρακόσιοι, mille quatre cens.
Vierzehnte, adj. δέκατος τέταρτος, quatorzième.
Vierzig, nu. τεσσαράκοντα (κοινῶς· σαράντα), quarante.
Vierziger, m., ἄνθρωπος σαράντα χρόνων ἢ ὑπὲρ τοὺς σαράντα χρόνους, quadragénaire, m.
Vierzigjährig, adj. τεσσαρακονταετής (σαράντα χρόνων), de quarante ans, quadragénaire (adj.).
Vierzigste, adj. τεσσαρακοστός, quarantième.
Vierzigtägige Fasten, f., ἡ τεσσαρακοστή, σαράκοστή, le jeune quadragésimal, le carême.
Vigilien, f. pl., ἡ παραμονή, vigile, f.; (für die Todten), τὸ μνημόσυνον, vigiles f. pl. des morts.
Vigiliren, v. n. fam. προσέχω

Digitized by Google

εἰς τι (νὰ κερδήσω), veiller à qc.
Vignette, f., μικρὴ εἰκόνα ἢ πλουμίσματα εἰς στολισμὸν (τοῦ τίτλου μάλιστα τῶν βιβλίων), vignette, f.
Viole, f., τὸ ἴον, ἴτζιον, ὁ μενεξές, violette, f., s. Veilchen.
Violett, adj. ὁποῦ ἔχει ἰοειδὲς χρῶμα, (βαθὺ γαλάζιον), violet, s. Veilchenblau.
Violine, f., τὸ βιολί, violon (l'instrument), m.
Violinist, m., ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει τὸ βιολί, βιολιστής, violon (qui joue du violon), m.
Violoncell, n., τὸ μεγάλον βιολί, βαρύτονον τετράχορδον, violoncelle, m.
Viper, f., ἡ ἔχιδνα, (ὄχεντρα), vipère, f.
Virtuose, m., ὁ δόκιμος (μάλιστα) εἰς τὴν μουσικήν, virtuose, m.
Visier, n., (am Helme), τὸ θωρακήσιον (τὰ κάγγελλα τῆς περικεφαλαίας ὁποῦ σκεπάζουν τὸ πρόσωπον), visière, f.; (Korn eines Schießgewehrs), τὸ κανευτῆρι τοῦ τουφεκιοῦ, mire, f.
Visieren, v. n. σκοπεύω, ματιάζω, κυτάζω εἰς τὸ σημάδι, viser, mirer; Fässer —, μετρῶ τὰ βουτζιὰ, διὰ νὰ εὕρω πόσον χωροῦν, jauger.
Visierer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ μετρᾷ τὰ βουτζιὰ νὰ εὕρῃ πόσον χωροῦν, jaugeur, m.
Visierkorn, n., τὸ κανευτῆρι τοῦ τουφεκιοῦ, mire, visière, f., bouton, m.

Visiermaß, n., τὸ μέτρον διωρισμένον κατὰ τὸ ὁποῖον ἐξετάζονται τὰ ἄλλα, jauge, f.
Visierstab, m., ὁ γνώμων, ἡ βέργα μὲ τὴν ὁποίαν μετροῦν τὰ βουτζιὰ, jauge (pour jauger les tonneaux), f.
Visitation, f., ἡ ἔρευνα, ἐξέτασις (μάλιστα ἐκ μέρους τοῦ κριτηρίου), visite, f.
Visitator, m., ὁ ἐξεταστής, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐξετάζει τοὺς ξένους ὁποῦ ἐμβαίνουν εἰς μίαν πόλιν, ἂν ἴσως ἔχουν ἐμποδισμένα πράγματα, visiteur, m.
Visite, f., s. Besuch.
Visitiren, v. a. ἐρευνῶ, ἐξετάζω (ἂν ἔχῃ τις ἐμποδισμένα πράγματα κτλ.), visiter; fouiller.
Vitriol, m., ὁ χάλκανθος, τὸ βιτριόλι, (τουρκ. ἡ χαραμπογιά), vitriol, m.
Vitriolgeist, m., σπίριτον χαλκάνθου, esprit m. de vitriol.
Vitriolhütte, Vitriolsiederey, f., Vitriolwerk, m., τόπος ὁποῦ κατασκευάζουν τὸν χάλκανθον, fabrique f. de vitriol.
Vitriolisch, adj. χαλκανθώδης, vitriolique.
Vitriolöhl, n., s. Vitriolsäure.
Vitriolsäure, n., τὸ ξυνὸν (ὀξὶ) τοῦ χαλκάνθου, τὸ χαλκανθόξυδον, acide m. vitriolique.
Vließ, m., das goldene Vließ, τὸ χρυσοῦν δέρας, (χρυσοῦν δέρμα κριοῦ), la toison d'or.
Vocal, m., τὸ φωνῆεν, voyelle, f.
Vocalmusik, f., ἡ ψάλσις, τὸ ψάλσιμον, τὸ τραγοῦδη[illegible] musique f. vocale.

Vogel, m., τὸ πουλὶ (πουλλ[illegible] πτηνόν, oiseau, m.; (Sch[illegible]terling) πεταλίδα, papil[illegible] m.; ein loser Vogel, ἕν[illegible] πανουργούτζικος ὁποῦ ἀγ[illegible] πᾷ νὰ πειράζῃ ἄλλους, [illegible] galant, un espiègle.
Vogelbauer, m., τὸ κλωβίο[illegible] κλουβί, cage, f.
Vogelbeize, f., τὸ κυνῆγι τ[illegible] πουλλιῶν μὲ τὸ μαθημέν[illegible] γιεράκι, chasse du vol, [illegible]lerie, f.
Vogelbeere, f., τὸ σοῦρβον, co[illegible]me, m., sorbe, f.; -beere[illegible]baum, m., ἡ σουρβιά, co[illegible]mier, sorbier, m.
Vögelchen, n., πουλλάκι, ois[illegible]lon, m.
Vogeldunst f., λεπτὰ σαχ[illegible] διὰ μὲ τὰ ὁποῖα σκοτών[illegible] τὰ μικρὰ πουλλιά, cen[illegible] dragée, f.
Vogelfang, m., τὸ πιάσ[illegible] τῶν πουλλιῶν, oisellerie[illegible] -fänger, Vogelsteller, m., ἐκ[illegible] νος ὁποῦ πιάνει πουλλιὰ[illegible] πουλολόγος, ἰξευτής, oise[illegible]leur, m.
Vogelflinte, f., μικρὸν του[illegible] διὰ κυνῆγι πουλλιῶν, fusil m. de chasse.
Vogelflug, m., τὸ πέταγμα τῶν πουλλιῶν, vol m. de l'oiseau.
Vogelfrey, adj. ἐξόριστος, [illegible]ταδικασμένος εἰς θάνατον (ὁποῦ καθένας ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ τὸν σκοτώσῃ), proscrit; dont on a mis la tête à prix.

Vogelfutter, *n.*, τροφὴ διὰ τὰ πουλλιά, mangeaille, *f.*
Vogelgesang, *m.*, τὸ χηλάδημα τῶν πουλλιῶν, chant des oiseaux, ramage, *m.*
Vogelhaus *n.*, μεγάλον κλουβίον διὰ περισσότερα πουλλιά, volière, *f.*
Vogelhecke, *f.*, φωλεὰ τεχνικὴ διὰ πουλλιὰ νὰ γεννήσουν αὐγὰ εἰς αὐτήν, cabane, *f.*
Vogelherd, *m.*, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον στιαίνουν τὰ δίκτυα διὰ τὰ πουλλιά, aire, *f.*
Vogelkirsche, *f.*, μικρὸν μαυροκέρασον, merise, *f.*; =kirschbaum, *m.*, ἡ μικρὴ μαυροκερασιά, merisier, *m.*
Vogelleim, *m.*, ὁ ἰξός, γλοιός, glu, *f.*
Vogelnäpfchen, *n.*, πινάκι ὁποῦ περιέχει τὴν τροφὴν τῶν πουλλιῶν, auget, *m.*
Vogelnest, *n.*, φωλεὰ πουλλιῶν, nid *m.* d'oiseau.
Vogelpfeife, *f.*, αὐλὸς μὲ τὸν ὁποῖον ἀπατοῦν τὰ πουλλιά, appeau, *m.*
Vogelscheuche, *f.*, φόβιστρον διὰ τὰ πουλλιά, épouvantail, *m.*
Vogelschießen, *n.*, γύμνασις ἢ παιγνίδι εἰς τὸ ὁποῖον ῥίπτουν (τουφέκι ἢ τόξον) εἰς ἕνα ξύλινον πουλλί, tir *m.* à l'oiseau ou au papegai.
Vogelstange, *f.*, παλοῦκι ὑψηλὸν εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν ἕνα ξύλινον πουλλί, perche *f.* de papegai, s. Vogelschießen.
Vogelstellen, *n.*, =steller, *m.*, s. Vogelfang, =fänger.
Vogelwicke, *f.*, ἡ ἀγριοβικιά, vesce *f.* sauvage.
Vogler, *m.*, s. Vogelfänger.
Vogt, *m.*, ὁ ἐπίτροπος, ἐπιστάτης (μάλιστα εἰς χωριάτας), prévôt, bailli, *m.*
Vogtey *f.*, ἡ κατοικία τοῦ λεγομένου Vogt, prévôté, *f.*, bailliage, *m.*
Volk, *n.*, ὁ λαός, peuple, *m.*; (die Menge), τὸ πλῆθος, la foule, presse; das gemeine Volk, τὸ κοινὸν πλῆθος, le menu peuple, la populace; ein Volk, ἕνα γένος, ἔθνος, une nation; die Völker, τὰ γένη, ἔθνη, les peuples, les nations; ein Volk Rebhühner &c., ἕνα κοπάδι ἢ πλῆθος πέρδικες κτλ., une compagnie de perdrix.
Völkerrecht, *n.*, τὸ ἔθιμον παρατηρούμενον μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐθνῶν ἢ βασιλειῶν, droit *m.* de gens.
Völkerschaft, *f.*, ἕνα γένος, ἔθνος, nation, *f.*, peuple, *m.*
Völkerwanderung, *f.*, μετοίκισις ἢ μετοικισία τῶν ἐθνῶν, migration, *f.*
Volkreich, *adj.* πολυάνθρωπος, peuplé, populeux.
Volkslied, *n.*, τραγοῦδι πάγκοινον (ὁποῦ τραγουδοῦν παντοῦ), chanson *f.* nationale.
Volksmenge, *f.*, τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων (εἰς ἕναν τόπον), population, *f.*
Volksthum, Volkthum, *n.*, τὰ ἔθιμα, τὰ ἤθη ἑνὸς γένους, nationalité, *f.*
Volksthümlich, Volkthümlich, *adj.* ἀνήκων εἰς τὰ ἔθιμα ἑνὸς γένους, national.
Volksvertreter, *m.*, ἐκλελεγμένος ἐπίτροπος, τοποτηρητὴς τοῦ λαοῦ, représentant *m.* du peuple.
Volkszahl, *f.*, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκατοίκων ἑνὸς τόπου, nombre *m.* des habitants.
Voll, *adj.* γεμάτος, γεμισμένος, plein, rempli; (betrunken), μεθυσμένος, soûl, ivre; (völlig, ganz), ὅλος, ὁλόκληρος, σωστός, entier, tout, total.
Vollauf, *adv.* πλῆθος, en abondance.
Vollblütig, *adj.* πληθωρικός, πολυαίματος, ὁποῦ ἔχει πολὺ αἷμα, pléthorique; =tigkeit, *f.*, ἡ πολυαιμία, πληθώρα, pléthore, *f.*
Vollbringen, *v. a.* ἐξακολουθῶ, ἐκτελῶ, τελειώνω, achever, accomplir, parfaire.
Vollbringung, *f.*, ἡ ἐξακολούθησις, ἐκτέλεσις, τελείωσις, achèvement, accomplissement, *m.*
Vollbürtig, *adj.* ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, d'un même lit, né du même père et de la même mère.
Vollenden, *v. a.* τελειώνω, ἐκτελῶ, achever, finir, consommer.
Vollends, *adj.* ἐντελῶς, ὁλόκληρα, tout-à-fait, entièrement; καὶ παρ' ἀπάνω, καὶ ἔξω ἀπὸ τοῦτο, encore, outre cela.
Vollendung, *f.*, ἡ τελείωσις, ἐκτέλεσις, achèvement, *m.*

Völlerey, *f.*, ἡ οἰνοποσία, πολυποσία, μέθη, crapule, ivrognerie, *f.*
Vollführen, *v. a.* ἐκτελῶ, ἐξακολουθῶ, exécuter; achever.
Vollführung, *f.*, ἡ ἐκτέλεσις, ἐξακολούθησις, exécution, *f.*
Vollgültig, *adj.* ὁποῦ ἔχει τὸ κῦρος, parfaitement valable, qui a la valeur requise.
Vollhufig, *adj.* (ἄλογον) ὁποῦ ἔχει τὸ νύχι ἀκέραιον, qui a le pied comble (*se dit* des chevaux).
Völlig, *adj.* ἐντελής, τέλειος, ὁλόκληρος, ἀκέραιος, plein, entier, total; — παχύς, replet. *adv.* ἐντελῶς, σωστά, entièrement, totalement.
Völligkeit, *f.*, ἡ παχύτης, embonpoint, *m.*
Volljährig, *adj.* ἔφηβος, ὁποῦ ἔχει τὴν νόμιμον ἡλικίαν εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται αὐτεξούσιος, majeur.
Volljährigkeit, *f.*, ἡ ἐφηβία, νόμιμος ἡλικία εἰς τὴν ὁποίαν γίνεταί τις αὐτεξούσιος, majorité, *f.*
Vollkommen, *adj.* ἐντελής, τέλειος, χωρὶς ἐλαττώματα, parfait, accompli, achevé.
Vollkommenheit, *f.*, ἡ τελειότης, perfection, *f.*
Vollmacht, *f.*, τὸ πληρεξούσιον, pouvoir, plein pouvoir *m.*
Vollmond, *m.*, τὸ πανσέληνον (γεμάτον φεγγάρι), pleine lune, *f.*
Vollständig, *adj.* ἐντελὴς, σωστὸς ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν λείπει τίποτες, complet, entier.

Vollständigkeit, *f.*, τὸ ἐντελὲς, τὸ σωστὸν, τὸ μὴ ἐλλειπές, intégrité, *f.*
Vollstimmig, *adj.* (μουσικὴ) ὁποῦ ἔχει ὅλας τὰς ἀνηκούσας φωνάς, parfait (d'une musique, d'une harmonie); =migkeit, *f.*, ἁρμονία μουσικὴ μὲ ὅλας τὰς ἀνηκούσας φωνάς, harmonie *f.* parfaite.
Vollstrecken, *v. a.* ἐξακολουθῶ, ἐκτελῶ, exécuter, effectuer.
Vollstrecker, *m.*, ὁ ἐξακολουθητής, ἐκτελεστής, exécuteur, *m.*
Vollstreckung, *f.*, ἡ ἐξακολούθησις, ἐκτέλεσις, exécution, *f.*
Vollwichtig, *adj.* σωστὸς (εἰς τὸ ζύγι), qui a le juste poids, qui est de poids; =tigkeit, *f.*, τὸ νὰ ἔχῃ τι τὸ σωστὸν ζύγι, le juste poids.
Vollzählig, *adj.* ἐντελής, τέλειος εἰς τὸν ἀριθμόν, complet.
Vollziehen, *v. a.* ἐξακολουθῶ, ἐντελῶ, exécuter.
Vollziehend, *adj.* ἐντελῶν, ἐξακολουθῶν, exécutif.
Vollzieher, *m.*, ὁ ἐξακολουθητής, ἐκτελεστής, exécuteur, *m.*
Vollziehung, *f.*, ἡ ἐξακολούθησις, ἐκτέλεσις, exécution, *f.*
Volontär, *m.*, ἑκούσιος ἢ θεληματικὸς στρατιώτης, volontaire, *m.*
Vomitiv, *n.*, s. **Brechmittel**.
Von, *prp.* ἀπό, de, du, de la, par, dès, depuis.
Von einander, χωριστά, ξέχωρα, séparé, séparément; — bringen, — legen, — machen rc., χωρίζω, ξεχωρίζω, séparer; — schneiden, — sägen rc., χωρίζω κόπτωντας, πρ[illegible]νίζωντας κτλ., couper, tr[illegible]cher, scier en deux.
Vonnöthen seyn, εἶναι ἀναγ[illegible]καῖον, εἶναι ἀνάγκη, être nécessaire; etwas — haben, ἔχω χρείαν ἀπό τι, avo[ir] besoin de qc.
Vor, *prp.* πρό, avant; — ἔμπροσθεν, devant; — ἀπό [illegible] de.
Vorabend, *m.*, ἡ παραμον[ή], veille, *f.*
Voraltern, s. **Voreltern**.
Voran, *adv.* ἔμπροσθεν, πλέο[ν] ἐμπρῶς, devant; à la tête, le premier.
Vorarbeit, *f.*, προετοιμαστι[κὴ] δουλειά, préparatifs *m.* p[l.] pour qc.
Vorarbeiten, *v. a.* προετοιμά[ζω], κάμνω προετοιμαστικ[ὴν] δουλειάν, faire les prépara[]tifs d'un travail.
Vorärmel, *m.*, μισὸν μανίκι, ἐπανωμάνικον, fausse manche.
Vorauf, s. **Voran**.
Voraus, *adv.* ἔμπροσθεν, πλέον ἐμπρῶς, avant, plus avant; προτήτερα, d'avance, par avance.
Vorausbezahlen, *v. a.* πληρώνω προτήτερα, payer d'avance; =bezahlung, *f.*, ἡ πληρωμὴ ὁποῦ γίνεται προτήτερα, payement *m.* d'avance.
Voraus gehen, *v. n.* πηγαίνω πλέον ἐμπρῶς, πηγαίνω προτήτερα ἀπό τινα, prendre le devant.
Voraus haben, *v. a.* (etwas vor andern), ἔχω ἕνα προνόμιον, [illegible]

Digitized by Google

προτέρημα, avoir un avantage, un privilége.
Voraussagen, s. Vorhersagen.
Voraussetzen, v. a. προϋποθέτω, supposer, présupposer.
Voraussetzung, f., ἡ προϋπόθεσις, supposition, présupposition, f.
Vorbauen, v. a. κτίζω ἔμπροσθεν εἴς τι, bâtir devant; au devant; en avant; (μεταφ.) προφυλάγω, obvier à qc.; prévenir qc.
Vorbauung, f., ἡ προφύλαξις, préservatif, m.
Vorbebacht, m., nur: mit Vorbedacht, ἐξεπίτηδες, ἐπὶ ταὐτοῦ, à son escient.
Vorbedächtig, adj. στοχαστικός, circonspect. adv. ἐξεπίτηδες, avec préméditation.
Vorbedenken, v. a. στοχάζομαι, συλλογίζομαι προτήτερα, préméditer.
Vorbedeuten, v. a. σημαίνω, προσημαίνω, présager.
Vorbedeutung, f., τὸ σημεῖον (μέλλοντος τινὸς πράγματος), présage, augure, pronostic, m.
Vorbehalt, m., -behaltung, f., ἡ ἐξαίρεσις, réserve, reservation, f.; mit Vorbehalt, μὲ ἐξαίρεσιν, ἐξαιρῶντας, à la reserve.
Vorbehalten, v. a. (eine Schürze), δὲν ἐβγάζω (μίαν ποδιάν), garder, ne pas ôter (p. e. un tablier).
Vorbehalten, sich (dat.), v. a. ἐξαιρῶ (τι εἰς μίαν σύμβασιν), se réserver qc.
Vorbenannt, vorbemeldet, adj. προειρημένος, ἄνω εἰρημένος, susdit, ci-dessus mentionné.
Vorbereiten, v. a. προετοιμάζω, préparer.
Vorbereitung, f., ἡ προετοιμασία, préparation, f., préparatif, m.
Vorbericht, m., τὸ προοίμιον, avant-propos, m.
Vorbescheid, m., ἡ πρόσκλησις εἰς τὸ κριτήριον, assignation, f., ajournement, m.
Vorbescheiden, v. a. καλῶ εἰς τὸ κριτήριον (ἐκείνους ὁποῦ ἔχουν κρισολόγημα), citer, assigner, ajourner.
Vorbeten, v. a. λέγω μίαν προσευχὴν νὰ τὴν ἀκούσῃ τις ἢ νὰ τὴν μάθῃ, réciter des prières (devant q.).
Vorbeugen, v. a. κλίνω πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, plier, pencher en avant; einer Sache —, προφυλάγω, prévenir qc.
Vorbewußt, m., nur: mit Vorbewußt, μὲ εἴδησιν, ἐξεπίτηδες, de dessein prémédité; ohne meinen Vorbewußt, χωρὶς εἴδησίν μου, χωρὶς νὰ τὸ ἠξεύρω ἐγώ, à mon insçu.
Vorbey, (εἰς τὰ σύνθετα σημαίνει πέρασμα), (dans la compos. signifie l'action de passer devant ou à côté de —).
Vorbey fahren, v. a. ἀπερνῶ μὲ ἀμάξι ἀπό τινα ἢ ἀπὸ ἕνα τόπον, passer (devant ou à côté de q. ou de qc.) en voiture; — fliegen, ἀπερνῶ πετῶντας, passer en volant; — gehen, ἀπερνῶ (πεζός), passer (à pied); — reiten, ἀπερνῶ καβάλα, passer à cheval.
Vorbey lassen, v. a. ἀφίνω (τινά ἤ τι) νὰ ἀπεράσῃ, laisser passer (q. ou qc.).
Vorbey seyn, v. r. es ist vorbey, ἀπέρασε, ἐτελείωσε, c'est passé, c'est fini.
Vorbild, n., παράδειγμα, modèle, exemple, m.; τὸ πρωτότυπον, ὁ τύπος, type, m.
Vorbilden, v. a. παρασταίνω (εἰκόνα, παράδειγμα), figurer, représenter.
Vorbildlich, adj. τυπικὸς, ὁποῦ παρασταίνεται ὡς τύπος, figuratif, typique.
Vorbildung, f., παράστασις, représentation f. figurative.
Vorbinden, v. a. ζώνω, περιζώνω (μάλιστα μίαν ποδιάν), lier par devant, mettre (un tablier).
Vorbohren, v. a. τρυπῶ προτήτερα μὲ μικροτέραν ἀρίδαν, amorcer.
Vorbothe, m., σημεῖον πρόδρομον, προσημαντικόν, présage, signe, m.
Vorbringen, v. a. προβάλλω, παρασταίνω, λέγω, avancer, proposer, dire; προφέρω, proférer.
Vorbringen, n., τὸ προβλημένον, ἐκεῖνο ὁποῦ προβάλλει τις, proposition, f., exposé, m.
Vor dem, adv. πρὸ τοῦ, πάλαι, autrefois, jadis.
Vorder, der, die, das Vordere,

a. ἐμπροσθινὸς, ὁ, ἡ, τὸ ἔμπροσθεν, de devant, antérieur.

Vorderachse, f., ἐμπροσθινὸς ἄξων, essieu m. de devant.

Vorderarm, m., ὁ πῆχυς (τὸ μέρος ἀπὸ τὸν ἀγκῶνα ἕως τῆς παλάμης), avant-bras, m.

Vorderbühne, f., προσκηνή, avant-scène, f.

Vorder-Castell, n., φρούριον, ξυλόκαστρον ἐμπροσθινὸν τοῦ καραβίου, (mar.) château d'avant, m.

Vorderfuß, m., ἐμπροσθινὸν ποδάρι, pied m. de devant.

Vordergebäude, n., ἐμπροσθινὸν κτίριον, ἐμπροσθινὸν ὀσπίτιον, devant, avant-corps, m.

Vorderglied, n., ἐμπροσθινὴ ἀράδα (στρατιωτῶν τεταγμένων διὰ μάχην), (milit.) premier rang, m.

Vordergrund, m, τὸ ἔμπροσθεν μέρος (τοῦ θεάτρου καὶ εἰς ζωγραφίαν), devant (du théâtre, d'un tableau), m.

Vorderhand, f., ὁ καρπὸς ἢ τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς χειρός, carpe, m.

Vorderhaupt, n., Vorderkopf, m., τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς κεφαλῆς, devant m. de la tête.

Vorderhaus, n., s. Vordergebäude.

Vorderlauf, m., (bey den Jägern), ἐμπροσθινὸν ποδάρι (τοῦ ἐλαφιοῦ), (chass.) pied m. de devant.

Vordermann, m., στρατιώτης ὁποῦ στέκεται ἔμπροσθεν τινος ἄλλου, (milit.) chef m. de file.

Vorderrad, n., ἐμπροσθινὸς τροχός, roue f. de devant.

Vordersatz, m., (in der Logik), ἡ μείζων (εἰς τὴν λογικήν), (en logique) antécédent, m.; die -sätze, pl. αἱ δύο πρῶται προτάσεις τοῦ συλλογισμοῦ; les prémisses, f. pl.

Vorderseite, f., τὸ ἔμπροσθεν μέρος (ἑνὸς ὀσπιτίου), devant, m., face (d'un bâtiment) f.

Vordersitz, m., τὸ ἔμπροσθεν κάθισμα εἰς τὸ ἀμάξι, devant m. d'un carrosse.

Vordersteven, m., τὸ κυρτὸν μέρος τῆς πλώρης τοῦ καραβίου, (mar.) étrave, f.

Vordertheil, n., τὸ ἔμπροσθεν, ἐμπροσθινὸν μέρος, devant, m., partie f. antérieure; — des Schiffes, ἡ πρώρα, πλώρη (τοῦ καραβιοῦ), proue, f.

Vordertreffen, n, τὸ ἔμπροσθεν τεταγμένον μέρος τοῦ στρατεύματος (εἰς τὴν μάχην), ἡ προφυλακή, première ligne f. (d'un ordre de bataille).

Vorderwagen, m., τὸ ἔμπροσθεν μέρος ἢ ὁ ἁρμὸς τοῦ ἀμαξίου, train de devant, armon, m.

Vor diesem, adv. πρὸ τοῦ, προτήτερα, autrefois, jadis.

Vordrängen, v. a. στρημώνω πλέον ἐμπρῶς, presser, pousser en avant.

Vordringen, v. n. διαπερνῶ, ἀπερνῶ πλέον ἐμπρῶς, avancer, s'avancer avec force.

Vordrucken, v. a. τυπώνω, [illegible] νω εἰς τὴν ἀρχὴν ἑνὸς [illegible]βλίου, imprimer à la tê[te] d'un livre.

Voreilen, v. n. βιάζομαι, τρ[έ]χω πλέον ἐμπρῶς, se hât[er] de gagner le devant.

Voreilig, adj. παραπολλὰ βι[α]στικὸς καὶ ἀστόχαστος, pré[]cipité; -igkeit, f., ἡ παρα[]πολλὴ καὶ ἀστόχαστη βι[]... précipitation, f.

Voreltern, m. pl., οἱ προγεν[έ]στεροι, προπάτορες, aïeux, ancêtres, m. pl.

Vorempfinden, v. a. προαι[]σθάνομαι, pressentir.

Vorempfindung, f., ἡ προαί[]σθησις, pressentiment, m.

Vorenthalten, v. a. einem etwa[s], δὲν δίδω τινός τι, τὸ κρα[]τῶ ὀπίσω, détenir, reteni[r] injustement; -haltung f., [τὸ] κράτημα, détention, retent[]tion, f.

Vorerinnerung, f., (σύντομον) προοίμιον, τὰ προλεγόμενα, discours préliminaire, avant-propos, m.

Vorerst, adv. πρῶτον, κατὰ πρῶτον, πρὸ πάντων, premièrement, avant, avant tout.

Vorerwähnt, adj. προειρημένος, ἄνω εἰρημένος, ci-dessus mentionné, susdit.

Voressen, n., φαγὶ ὁποῦ βγά[ζ]ουν προτήτερα ἀπὸ τὰ ἄλλα, entrée, f.

Vorfahr, m., ὁ προκάτοχος, prédécesseur, devancier, m.

Vorfahren, m pl., οἱ προγε[]...

νέστεροι, ancêtres, aïeux, *m. pl.*

Vorfahren, *v. n.* bey einem, *πηγαίνω μὲ τὸ ἁμάξι (εἰς ἐπισκεψίν τινος)*, aller en carrosse chez q. pour lui rendre une visite etc.; einem —, *προφθάνω ἀπό τινα μὲ τὸ ἁμάξι*, devancer q. (en voiturant); laß vorfahren, *ζεῦξαι τὰ ἄλογα εἰς τὸ ἁμάξι*, attelez les chevaux, faites avancer le carrosse.

Vorfall, *m.*, *πέσιμον*, chute, *f.*; *τὸ συμβὰν, συμβεβηκός*, accident, événement, *m.*; — (der Gebärmutter), *ἡ πρόπτωσις τῆς μήτρας (ἰατρ.)*, chute, descente *f.* de la matrice.

Vorfallen, *v. n.* *πίπτω ἔμπροσθεν εἴς τι*, tomber devant qc.; (sich ereignen), *συμβαίνει, ἀκολουθεῖ, γίνεται*, arriver, se passer, se faire.

Vorfechter, *m.*, *ὁ διδάσκαλος τῆς ὁπλογυμνασίας*, prévôt *m.* de salle d'armes.

Vorfinden, *v. a.* *εὑρίσκω πρόχειρον*, trouver prêt; *εὑρίσκω*, trouver.

Vorfordern, *v. a.* *καλῶ εἰς τὸ κριτήριον*, citer; ajourner; assigner.

Vorforderung, *f.*, *ἡ πρόσκλησις εἰς τὸ κριτήριον*, citation, assignation, *f.*

Vorführen, *v. a.* *πηγαίνω τινὰ πλέον ἐμπρῶς ἢ εἰς τὸ φανερόν*, amener, conduire (q.) en avant ou devant q.

Vorgang, *m.*, *ἡ προπόρευσις, τὸ δίκαιον ὁποῦ ἔχει τις νὰ πηγαίνῃ ἔμπροσθέν τινος ἄλλου*, pas, rang, *m.*, priorité, *f.*; (Vorfall), *τὸ συμβὰν, συμβεβηκός*, événement, accident, *m.*

Vorgänger, *m.*, *ὁ προκάτοχος*, prédécesseur, devancier, *m.*

Vorgängig, *adj.* *ὁποῦ γίνεται προτήτερα, προηγούμενος*, précédent, préliminaire.

Vorgaukeln, *v. a.* (einem etwas), *παίζω τεχνικὰ ἢ φαινόμενα μαγικὰ ἔμπροσθέν τινος*, faire des tours de passe-passe devant q.; *γελῶ, ἀπατῶ*, duper q.

Vorgebäude, *n.*, s. Vordergebäude.

Vorgeben, *v. a.* *δίδω προτήτερα*, donner d'avance; (im Spiele), *δίδω τινὸς μερικὰ ποῦντα εἰς τὸ παιγνίδι (οἷον εἰς τὸ μπιλιάρδο)*, donner de l'avantage (*p. e.* au billard); (vorwenden), *προφασίζομαι, λέγω διὰ πρόφασιν*, prétexter, feindre.

Vorgeben, *n.*, *ἡ πρόφασις*, prétexte, *m.*

Vorgebirge, *n.*, *τὸ ἀκρωτήριον*, cap, promontoire, *m.*

Vorgefaßt, *adj.* eine vorgefaßte Meinung, *μία πρόληψις (νοῦς), προκατάληψις*, préoccupation, *f*, préjugé.

Vorgefühl, *n.*, *προαίσθησις*, pressentiment, *m.*

Vorgehen, *v. n.* einem, *πηγαίνω ἔμπροσθέν τινος*, précéder, devancer; — (*μεταφ.*) *εἶμαι ἀνώτερος ἀπό τινα*, être supérieur à q., tenir un plus haut rang; (vorragen), *ἐξέχω, ἀπερνῶ ἔξω*, avancer, déborder; (sich ereignen), *συμβαίνει, γίνεται, ἀκολουθεῖ*, passer, arriver, se faire.

Vorgemeldet, Vorgenannt, *adj.* *προειρημένος, ἄνω εἰρημένος*, ci-dessus, mentionné, susdit.

Vorgemach, *n*, s. Vorzimmer.

Vorgericht, *n.*, s. Voressen.

Vorgesetzte, *m.*, *ὁ προεστὼς, ἐπιστάτης*, supérieur, préposé, préfet; mein -setzter, *ὁ ἀνώτερός μου, ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον εἶμαι ὑποτεταγμένος*, mon supérieur (mon chef).

Vorgestern, *adv.* *προχθὲς*, avant-hier; -gestrig, *adj.* *προχθεσινός*, d'avant-hier.

Vorgreifen, *v. a.* einem, *πέρνω προτήτερα ἀπὸ ἄλλον*, prendre plutôt qu'un autre; (zum Voraus nehmen), *πέρνω προτήτερα (πρὸ τοῦ νὰ εἶναι καιρός)*, anticiper, empiéter sur —.

Vorhaben, *v. a.* eine Schürze, *ἔχω ζωσμένην μίαν ποδιάν*, (avoir devant soi) être ceint d'un tablier; ein Geschäft ꝛc. —, *ἔχω σκοπὸν νὰ κάμω*, — avoir dessein, avoir intention de —; (im Spiele), *ἔχω μερικὰ ποῦντα περισσότερον (εἰς τὸ παιγνίδι)*, avoir de l'avantage (au jeu); (gut haben), *ἔχω νὰ λάβω*, avoir de bon; einen —, *ἐξετάζω τινά· μαλώνω τινά*, examiner q.; gronder q.

Vorhaben, *n.*, *ὁ σκοπός*, intention, *f.*, dessein, projet, plan, *m.*

Digitized by Google

Vorhalten, *v. a.* κρατῶ ἔμπροσθέν τινος (οἷον· ἕναν καθρέπτην), tenir devant q. (p. e. un miroir); *fig.* einem einen Fehler —, ἐλέγχω, ἐπιτιμῶ, μαλώνω τινὰ διʼ ἕνα σφάλμα, reprocher qc. à q.; =haltung, *f.*, ἡ κράτησις ἔμπροσθέν τινος, action *f.* de tenir devant etc.; — eines Fehlers, ὁ ἔλεγχος διʼ ἕνα σφάλμα, reproche, *f.*

Vorhand, *f.*, (Vorderhand, *f.* Vorderhand); die — haben, (im Spiele), παίζω προτήτερα ἀπὸ ἄλλον (εἰς τὰ παιγνίδια), avoir la main (au jeu).

Vorhanden, *adj.* πρόχειρος, εὑρισκόμενος, existant, qui se trouve; vorhanden seyn, εὑρίσκομαι, εἶμαι, exister; se trouver.

Vorhang, *m.*, τὸ καταπέτασμα, (τουρκ. ὁ περδές), rideau, *m.*; portière (d'une porte), *f.*; toile *f.* (du théâtre).

Vorhangen, *v. n.* κρέμαμαι ἔμπροσθεν εἴς τι, pendre, être suspendu devant qc.; κλίνομαι εἰς τὰ ἔμπροσθεν (οἷον· ἕνας σκόπελος), pencher (*v. n.*) en avant, saillir (*p. e.* un rocher).

Vorhängen, *v. a.* βάνω ἢ κρεμάζω (ἕνα πανὶ κτλ.) ἔμπροσθεν εἴς τι, pendre, suspendre (une toile etc.) devant.

Vorhängeschloß, *n.*, κλειδαριὰ κινητή, cadenas, *m.*

Vorhangsstange, *f.*, ῥάβδος σιδηρᾶ (μάλιστα διὰ καταπέτασμα), tringle, *f.*

Vorhaus, *n.*, τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ ὀσπιτιοῦ, devant, avant-corps, *m.*; πρόδομος, προπύλαιον, vestibule, *m.*

Vorhaut, *f.*, ἡ ἀκροβυστία, prépuce, *m.*

Vorher, *adv.* πρῶτα, προτήτερα, auparavant; précédemment; antérieurement; d'avance, par avance.

Vorherbestimmen, *v. a.* διορίζω προτήτερα, προορίζω, prédéterminer, prédestiner; =bestimmung, *f.*, ὁ προορισμὸς (τοῦ θεοῦ μάλιστα), prédétermination; prédestination, *f.*

Vorhergehen, *v. n.* πηγαίνω προτήτερα, γίνομαι προτήτερα, προηγοῦμαι, aller, passer devant, précéder; —gehend, *adj.* προηγούμενος, προτητερινός, précédent.

Vorherig, *adj.* s. Vorig.

Vorhersagen, *v. a.* λέγω προτήτερα, προλέγω, προφητεύω, προμαντεύω, prédire, pronostiquer; =sagung, *f.*, ἡ προφητεία, τὸ προμάντευμα, prédiction, *f.*, pronostic, *m.*

Vorhersehen, *v. a.* βλέπω προτήτερα, προβλέπω, προορῶ, prévoir; =sehung, *f.*, ἡ πρόορασις, prévoyance, *f.*

Vorherverkündigen, *v. a.* προμηνύω, προφητεύω, προμαντεύω, prédire, pronostiquer; =verkündigung, *f.*, τὸ προμήνυμα, ἡ προφητεία, τὸ προμάντευμα, prédiction, *f.*, pronostic, *m.*

Vorherwissen, *v. a.* ἠξεύρω προτήτερα, savoir par avance.

Vorhin, *adv.* πρὸ τοῦ, πρὸ ὀλίγου, προτήτερα, tantôt, auparavant.

Vorhof, *m.*, τὸ προαύλιον, ἡ αὐλὴ ἔμπροσθεν ἑνὸς παλατίου ἢ ναοῦ, avant-cour, *f.*, vestibule; parvis, *m.*

Vorig, *adj.* προτητερινὸς, ἀπερασμένος, précédent; antécédent; dernier, passé.

Vorjährig, *adj.* τοῦ ἀπερασμένου χρόνου, de l'année précédente.

Vorkauen, *v. a.* μασσῶ προτήτερα τὸ φαγὶ (νὰ τὸ δώσω εἰς ἕνα νήπιον κτλ.), mâcher un morceau (pour le donner à un petit enfant etc.); *fig.* einem etwas —, λέγω τινός τι περισσαῖς φοραῖς νὰ μὴ τὸ ἀλησμονήσῃ, *fig.* faire le bec à q.

Vorkauf, *m.*, τὸ δίκαιον ὁποῦ ἔχει τις νὰ ἀγοράσῃ τι προτήτερα ἀπὸ ἄλλον, droit *m.* du premier acheteur.

Vorkehren, *v. a. fig.* ἑτοιμάζω, προετοιμάζω, πέρνω τὰ μέτρα μου, faire des préparatifs, prendre ses mesures.

Vorkehrung, *f.*, ἡ προετοιμασία (μάλιστα εἰς προφύλαξιν ἀπό τι), mesure, disposition, *f.*, préparatif, *m.*

Vorkenntniß, *f.*, πρόγνωσις, prénotion, *f.*; =kenntnisse, *f. pl.*, αἱ προηγούμεναι εἰδήσεις, αἱ ἀρχαὶ (μιᾶς ἐπιστήμης κτλ.), connaissances *f. pl.* préliminaires.

Vorklage, *f*, παραπόνημα πρὸ τοῦ καιροῦ, plainte *f.* anticipée.

Vorkirche, *f.*, τὸ προαύλιον τῆς ἐκκλησίας, parvis, *m.*
Vorkleben, *v. a.* κολλῶ (οἷον χαρτί) ἔμπροσθεν εἴς τι, coller (*p. e.* du papier) devant qc.
Vorkommen, *v. n.* πηγαίνω ἢ ἔρχομαι ἐμπρῶς, εἰς τὸ φανερόν, venir en avant, sortir; einem —, προφθάνω προτήτερα ἀπὸ ἄλλον, devancer q.; einer Sache —, ἐμποδίζω τι πέρνωντας νὰ μέτρα μου, prévenir qc.; obvier à qc.; bey jemanden —, λαμβάνω τὴν ἄδειαν νὰ ἔμβω (εἴς τινα μεγάλον), être admis, avoir audience (chez q.); (vorfallen, sich ereignen), συμβαίνει, ἀκολουθεῖ, γίνεται, se passer, arriver, se faire; (scheinen), φαίνομαι, luire, éclairer; es kommt mir vor, μοι (με) φαίνεται, il me paraît, il me semble.
Vorkost, *f.*, s. Voressen.
Vorladen, *v. a.* καλῶ εἰς τὸ κριτήριον, assigner, citer, ajourner.
Vorladung, *f.*, ἡ πρόσκλησις εἰς τὸ κριτήριον, citation, assignation, *f.*
Vorlage, *f.*, κάθε πρᾶγμα βαλμένον ἔμπροσθεν εἴς τι, ce qu'on met devant qc.; (in der Chemie), τὸ ἐκδοχεῖον, (ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἀπερνοῦν τὰ σπίριτα ἐβγαλμένα διὰ τοῦ πυρός), (chim.) recipient, *m.*
Vorland, *m.*, τόπος εὑρισκόμενος ἔμπροσθεν ἑνὸς ἄλλου, terre *f.* située devant une autre.
Vorlängst, *adv.* πρὸ πολλοῦ, depuis long-temps.
Vorlassen, *v. a.* ἀφίνω τινὰ νὰ πάγῃ πλέον ἐμπρῶς, laisser avancer, laisser passer en avant; ἀφίνω (τινὰ) νὰ ἔμβῃ (εἴς τινα μεγάλον), laisser entrer, admettre q.
Vorlassung, *f.*, ἡ ἄδεια νὰ ἔμβῃ τις, admission, *f.*
Vorlauf, *m.*, ὁ καθαρὸς μοῦστος ὁποῦ στάζει ἀπὸ τὰ σταφύλια, πρὸ τοῦ νὰ τὰ στραγγίσουν, mère-goutte, *f.*; — ἡ πρώτη καὶ καθαρὰ ῥακὴ ὁποῦ ἐβγαίνει ἀπὸ τὸν ἀλαμβίκον, avant-coulant, *m.*
Vorlaufen, *v. a.* τρέχω ἐμπρῶς ἢ πλέον ἐμπρῶς, courir devant; devancer q.
Vorläufer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ τρέχει ἔμπροσθέν τινος, avant-coureur, *m.*; (in der Bibel), ὁ πρόδρομος, (ὁ ἅγιος Ἰωάννης), précurseur (St. Jean Baptiste), *m.*
Vorläufig, *adj.* προηγούμενος, προτήτερα γινόμενος, préalable, préliminaire; provisoire; *adv.* προηγουμένως, κατὰ τὸ παρὸν μόνον, πρὸ τοῦ νὰ ἐξετάξωμεν σωστά, provisoirement, provisionnellement.
Vorlaut, *adj.* ὁποῦ ὁμιλεῖ ἀστόχαστα, πρὸ τοῦ νὰ εἶναι καιρός, précipité, inconsidéré; — seyn, werden, ὁμιλῶ πρὸ τοῦ νὰ εἶναι καιρός, ὁμιλῶ κομμάτι αὐθάδως, parler inconsidérément, parler un peu trop haut.
Vorlegen, *v. a.* βάνω ἔμπροσθέν τινος ἢ ἔμπροσθεν εἴς τι, (οἷον τὸ φαγί, πρᾶγμα διὰ πούλησιν κτλ.), mettre devant q. ou devant qc.; servir (des mets à q.); die Pferde —, βάνω ἢ ζεύγω τὰ ἄλογα, atteler les chevaux; (vorschlagen), προβάλλω, παρασταίνω, proposer, exposer, représenter.
Vorlegelöffel, *m.*, μεγάλη χουλιάρα, grande cuiller, *f.*
Vorlegeschloß, *n.*, κλειδαριὰ κινητή, cadenas, *m.*
Vorlegung, *f.*, τὸ βάλσιμον ἔμπροσθέν τινος, action *f.* de mettre devant etc. s. Vorlegen.
Vorlesen, *v. a.* einem etwas, ἀναγινώσκω, διαβάζω εἴς τινά τι, lire qc. à q.
Vorleser, *m.*, ὁ ἀναγνώστης, lecteur, *m.* s. Vorlesen.
Vorlesung, *f.*, ἡ ἀνάγνωσις, διάβασις, lecture, *f.*; s. Vorlesen; (auf Universitäten), ἡ παράδοσις (ἐπιστήμης) εἰς ἀκαδημίαν, (ὁποῦ γίνεται εἰς πολλοὺς ἀκροατάς), leçon *f.* publique; Vorlesungen halten, παραδίδω (ὡς ἀκαδημικὸς διδάσκαλος), faire des leçons publiques.
Vorletzte, *adj.* προϋστερινός, pénultième, avant-dernier; die vorletzte Sylbe, ἡ παραλήγουσα, la pénultième (syllabe).
Vorleuchten, *v. a.* φέγγω (πηγαίνωντας ἔμπροσθέν τινος

μὲ χηρὶ ἀναμμένον, éclairer à q.; (μεταφ.) δίδω παράδειγμα διὰ μίμησιν, donner l'exemple à q.

Vorlieb, s. Fürlieb.

Vorliebe, f., μεγαλητέρα ἀγάπη, μεγαλητέρα κλίσις εἴς τινα ἢ εἴς τι, prédilection, f.

Vorliegen, v. n. εὑρίσκομαι ἔμπροσθεν, (οἷον· μία κινητὴ κλειδαριὰ εἰς τὴν θύραν), être couché, situé, mis devant.

Vorliegend, adj. ἔμπροσθεν κείμενος ἢ εὑρισκόμενος, couché, situé, mis devant; im =liegenden Falle, εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ἢ ὑπόθεσιν, dans le cas présent.

Vorlügen, v. a. λέγω ψεύματα, ψεύδομαι, mentir, en faire accroire.

Vormachen, v. a. βάνω τι ἔμπροσθεν — (οἷον· ἕνα σανίδι εἰς μίαν τρύπαν, mettre devant, couvrir; einem etwas —, en conter, en faire accroire à q.

Vormalen, v. a. ζωγραφίζω τι ἔμπροσθέν τινος διὰ νὰ μάθῃ τὴν ζωγραφίαν, peindre qc. en présence de q. pour l'enseigner; περιγράφω τι εἴς τινα, fig. peindre qc. à q.

Vormalig, adj. ὁ, ἡ, τὸ πρὸ τοῦ, précédent, de ci-devant.

Vormals, adv. πρὸ τοῦ, προτήτερα, εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν, ci-devant, jadis.

Vormann, m., ἐκεῖνος ὁποῦ στέκεται ἔμπροσθέν τινος, celui qui est devant un autre; (εἰς τὰ παιγνίδια) ἐκεῖνος ὁποῦ παίζει προτήτερα ἀπό τινα, (au jeu) celui qui a la main, s. auch Vordermann.

Vormauer, f., τὸ προτείχισμα, avant-mur; (μεταφ.) τὸ ὀχύρωμα, σκέπασμα (ἀπὸ ἐχθρικὴν εἰσδρομήν), fig. boulevard, m.

Vormittag, m., τὸ πρωΐ, ὁ καιρὸς πρὶν τοῦ γεύματος, avant midi, matin, m, matinée, f.

Vormittägig, adj. τοῦ πρωΐ, ὁποῦ γίνεται τὸ πρωΐ, d'avant-midi, de la matinée.

Vormittags, adv. τὸ πρωΐ, πρὸ τοῦ γεύματος, πρὶν τοῦ γεύματος, avant-midi, dans la matinée.

Vormund, m., ὁ ἐπίτροπος ὀρφανοῦ, tuteur, m.

Vormundschaft, f., ἡ ἐπιτροπία εἰς ὀρφανόν, tutelle, f.; =schaftlich, adj. ἐπιτροπικὸς, τῆς ἐπιτροπίας, de tuteur.

Vorn, adv. ἔμπροσθεν, ἔμπροσθα, εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος, devant; von —, ἀπὸ τὸ ἔμπροσθεν μέρος, par devant, du côté de devant.

Vorname, m., τὸ βαπτιστικὸν ὄνομα, τὸ κύριον ὄνομα (καὶ ὄχι τῆς φαμιλίας), prénom, nom m. de baptême.

Vornehm, adj. εὐγενὴς, μεγάλος, ἀρχοντικὸς, grand, distingué, de distinction, de qualité, de condition.

Vornehmen, v. a. πέρνω ἔμπροσθέν μου (οἷον· τὸ χειρόμακτρον), prendre, mettre devant soi (p. e. la serviette); ein Geschäft —, ἐπιχειρίζομαι μίαν ὑπόθεσιν, se mettre à faire qc.; entreprendre qc.; sich (dat.) — ἀποφασίζω, se proposer qc., former un dessein.

Vornehmen, n., ἐπιχείρημα, entreprise, f.; — ἡ ἀπόφασις, dessein, m.

Vornehmlich, adv. ἐξόχως, μάλιστα, ξεχωριστὰ, principalement.

Vornehmste, adj. ὁ (ἡ τὸ) πλέον ἐξοχώτερος (-τέρα, -τερον), principal.

Vorpfeifen, v. a. συρίζω μερικοὺς τόνους (μάλιστα νὰ μάθω ἕνα πουλλὶ νὰ τοὺς κηλαδήσῃ), siffler (un oiseau).

Vorplatz, m., πρόδομος, προπύλαιον, vestibule, m.; — vor einer Kirche, προαύλιον ἐκκλησίας, parvis, m.

Vorplaudern, v. a. λέγω (εἴς τινα) ἄλλα τῶν ἄλλων, φλυαρῶ, amuser q. en babillant, en jasant.

Vorposten, m., φυλακὴ στρατιωτῶν ἀπομακρυσμένη ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, poste m. avancé.

Vorpredigen, v. a. διδάσκω, νουθετῶ (ἀκατάπαυστα), prêcher, sermonner.

Vorragen, v. n. ἐξέχω, ἐβγαίνω ἔξω (οἷον· ἕνα δένδρον μεγαλήτερον ἀπὸ τὰ ἄλλα), avancer; déborder.

Vorrang, m., τὸ πρωτεῖον, τὰ

πρωτεῖα, ἡ προτίμησις, premier rang, *m.*

Vorrath, *m.*, *τὰ προβλεμμένα πράγματα, πλῆθος ἀρκετὸν ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα*, provision, fourniture, *f.*

Vorräthig, *adj.* *προβλεμμένος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται πλῆθος*, en provision, en reserve.

Vorrathshaus, *n.*, *τὸ μαγαζίον*, magasin, *m.*

Vorrathskammer, *f.*, *ἡ ἀποθήκη, ὀνδᾶς ὅπου φυλάγουν πράγματα (μάλιστα φαγητά)*, magasin, *m.*, dépense, *f.*

Vorrechnen, *v. a.* *λογαριάζω (κατὰ τὴν ἀράδαν), τὸ ἕνα κοντὰ εἰς τὸ ἄλλο)*, compter, calculer; détailler (qc. à q.)

Vorrecht, *n.*, *τὸ προνόμιον, πρωτέρημα*, prérogative, préférence, *f.*

Vorrede, *f.*, *τὸ προοίμιον*, préface, *f.*, avant-propos, *m.*

Vorreden, *v. a.* *λέγω πολλὰ εἴς τινα (νὰ τὸν καταπείσω)*, dire, parler (à q. pour le persuader à qc.).

Vorreihen, *m.*, *ἡ πρώτη ἀράδα εἰς τὸν χορόν*, branle *m.* à mener, ouverture f. du bal.

Vorreiten, *v. n.* einem, *ἱππεύω καβαλικεύω (ἔμπροσθέν τινός)*, aller à cheval devant q.; *πηγαίνω πλέον ἐμπρῶς (μὲ τὸ ἄλογόν μου)*, devancer q. à cheval. *v. a.* einem ein Pferd, *καβαλικεύω ἕνα ἄλογον ἔμπροσθέν τινος, νὰ τοῦ τὸ δείξω*, promener un cheval devant q.

Vorreiter, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ καβαλικεύει ἔμπροσθέν τινος*, postillon, *m.*

Verrichten, *v. a.* *κατασκευάζω, προετοιμάζω*, préparer, apprêter.

Vorrichtung, *f.*, *κατασκευή, μηχανισμός*, préparation, *f.*, mécanisme, *m.*

Vorrücken, *v. a.* *κινῶ πλέον ἐμπρῶς*, avancer, (pousser qc. plus en avant); einem etwas —, *ἐλέγχω, κατηγορῶ τινὰ δι' ἕνα πρᾶγμα*, reprocher qc. à q. *v. n.* *πηγαίνω ἐμπρῶς (λέγεται μάλιστα διὰ στράτευμα)*, avancer (*v. n.*).

Vorrückung, *f.*, der Nachtgleichen (in der Sternk.), *ἡ ὀπισθόδρομος κίνησις τῆς ἰσημερίας (εἰς τὴν ἀστρον.)*, (astron.) précession *f.* des équinoxes.

Vorsaal, *m.*, *ἡ σάλα ἔμπροσθεν τοῦ ὀνδᾶ*, antisalle, *f.*,

Vorsagen, *v. a.* einem etwas, *λέγω τινός τι νὰ τὸ μάθῃ ἀπ' ἔξω*, dire à q. ce qu'il doit retenir; — (zum Nachschreiben), *ὑπαγορεύω*, dicter.

Vorsänger, *m.*, *ὁ ψάλτης, (ὁποῦ ἀρχηνᾷ νὰ ψάλλῃ)*, chantre; préchantre, précenteur, *m.*

Vorsatz, *m.*, *ἡ ἀπόφασις, ὁ σκοπός*, dessein, propos, *m.*

Vorsätzlich, *adj.* *ὁποῦ γίνεται μὲ σκοπόν*, prémédité, délibéré. *adv.* *ἐξεπίτηδες, ἐπὶ ταὐτοῦ*, à dessein, de propos délibéré.

Vorschein, *m.*, nur: zum Vorschein kommen, *φαίνομαι, δείχνομαι*, paraître, se faire voir, se montrer; zum — bringen, *φανερώνω, δείχνω εἰς τὸ φανερόν*, mettre au jour, produire.

Vorschieben, *v. a.* *κινῶ, σύρνω, βάνω ἔμπροσθεν (οἷον· ἕνα σανιδάκι συρτόν)*, pousser, mettre devant (une coulisse etc.); einen Riegel —, *βάνω ἢ σφαλίζω μὲ τὸν σύρτην*, barrer, fermer au verrou.

Vorschieber, s. Schieber.

Vorschießen, *v. n.* *ῥίπτομαι ἐμπρῶς*, s'avancer, s'élancer. *v. a.* einem Geld —, *δανείζω (εἴς τινα) ἄσπρα*, avancer de l'argent à q.

Vorschlag, *m.*, *πρῶτον κτύπημα*, premier coup, *m.*; *τὸ πρόβλημα*, proposition, *f.*; avis, *m.*; einen Vorschlag thun, *προβάλλω*, faire une proposition; (in der Artillerie), *τὸ στουπὶ ὁποῦ βάνουν ἐπάνω εἰς τὸ μπαρούτι ἀφ' οὗ γεμίσουν τὸ κανόνι*, (artill.) bouchon, *m.*; etwas in — bringen, *προβάλλω τι*, proposer qc.

Vorschlagen, *v. a.* ein Brett rc., *καρφώνω ἕνα σανίδι εἴς τι*, mettre, ficher (une planche etc.) devant qc.; (im Handel), *ζητῶ περισσότερον ἀπὸ τὴν κυρίαν τιμὴν τοῦ πράγματος*, surfaire q.; einem etwas —, *προβάλλω*, proposer (qc. à q.).

Vorschmack, *m.*, *ἡ πρόγευσις*,

Digitized by Google

τὸ προαίσθημα, avant goût, *m.*

Vorschmecken, *v. n.* *ἔχω μίαν δριμεῖαν νοστιμάδα ὁποῦ ὑπερβαίνει τὰ ἄλλα (οἷον· τὸ σκόροδον κτλ.)*, avoir un goût prédominant (*p. e.* l'ail etc.)

Vorschneiden, *v. a.* *χωρίζω (τὸ φαγί)*, trancher, couper (les viandes).

Vorschnell, s. Voreilig.

Vorschneider, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ χωρίζει τὸ φαγὶ (εἰς τὴν τράπεζαν τῶν μεγάλων)*, écuyer-tranchant, *m.*,

Vorschreiben, *v. a.* *γράφω παράδειγμα εἰς τὸ γράψιμον*; faire une exemple (à un écolier); (verordnen), *διορίζω, προστάζω, (ὀρδινιάζω)*, prescrire, ordonner.

Vorschrift, *f.*, *παράδειγμα διὰ γράψιμον*, exemple, *f.*; (Verordnung), *ἡ προσταγή, ὁ διορισμός*, instruction, règle, *f.*; précepte, *m.*

Vorschub, *m.*, *ἡ βοήθεια, συμβοήθεια (εἰς προκοπήν τινος εἴς τι)*, aide, assistance, *f.*,

Vorschuhen, *v. a.* *βάνω ἄλλα παπούτζια εἰς τὰ ὑποδήματα*, remonter (des bottes).

Vorschuß, *m.*, *τὰ δάνεισμα (διὰ ἕνα ἐπιχείρημα), πληρωμὴ ἐκ μέρους διὰ μίαν δουλειὰν πρὸ τοῦ νὰ τελειώσῃ*, debourse, *m.*, avance, *f.*

Vorschützen, *v. a.* *προφασίζομαι*, prétexter, s'excuser sur —.

Vorschwatzen, *v. a.* s. Vorplaudern.

Vorsehen, *v. a.* *προβλέπω, προορῶ*, prévoir. sich *v. r.* *προφυλάγομαι*, prendre garde, se garder.

Vorsehung, *f.*, *ἡ θεία πρόνοια*, providence, *f.*

Vorsetzen, *v. a.* etwas vor etwas, *βάνω τι ἔμπροσθεν εἰς —*, placer, mettre qc. devant qc.; einem zum Essen ꝛc. —, *βάνω φαγὶ κτλ.*, présenter à manger etc. à q.; *fig.* einen einer Sache —, *βάνω τινὰ ἐπιστάτην εἴς τι*, préposer q. à qc; sich (*dat.*) —, *ἀποφασίζω, βάνω σκοπόν*, se proposer qc.

Vorsetzlich, s. Vorsätzlich.

Vorsicht, *f.*, *ἡ προμήθεια, στόχασις, προφύλαξις*, précaution, prévoyance, circonspection, *f.*; (göttliche), *ἡ θεία πρόνοια*, providence, *f.*

Vorsichtig, *adj.* *προνοητικός, στοχαστικός, ὁποῦ προφυλάγεται*, prévoyant, précautionné, circonspect.

Vorsichtigkeit, *f.*, *ἡ στόχασις, προφύλαξις*, précaution, circonspection, *f.*

Vorsingen, *v. a. et n.* *ψάλλω, ἀρχηνῶ νὰ ψάλλω, ψάλλω ὁ πρῶτος*, entonner le chant; einem etwas, *ψάλλω ἢ τραγουδῶ εἰς τινά τι*, chanter devant ou à q.

Vorsitz, *m.*, *ἡ προεδρία*, préséance; présidence, *f.*

Vorsitzen, *v. n.* *προεδρεύω, εἶμαι πρόεδρος*, présider.

Vorsitzer, **Vorsitzende**, *m.*, *ὁ πρόεδρος*, président, *m.*

Vorsorge, *f.*, *ἡ φροντίδα δι' ἕνα πρᾶγμα, ἡ προφύλαξις*, soin, *m.*, précaution, *f.*

Vorspann, *m.*, *ἄλογα διωρισμένα εἰς διαφόρους τόπους νὰ ζευχθοῦν διὰ χρῆσιν τῆς πόστας ἢ καὶ τῶν ἁμαξιῶν τοῦ στρατεύματος*, volée, *f.*, chevaux *m. pl.* de volée; relais *m. pl.*, chevaux de relais.

Vorspannen, *v. a.* *ζεύγω (ἄλογα εἰς ἕνα ἁμάξι)*, atteler, mettre les chevaux; eine Leinwand ꝛc. —, *τεντώνω ἕνα πανὶ κτλ. ἔμπροσθεν* —, tendre une toile etc. devant qc.

Vorspiegeln, *v. a.* *παρασταίνω ὡς ὠφέλιμον ἢ κερδιστικὸν, ἀπατῶ παρασταίνωντας ἕνα πρᾶγμα ὡς πολλὰ ὠφέλιμον*, donner des fausses apparences à qc., tromper q. par des fausses apparences.

Vorspiegelung, *f.*, *ἡ ψευτικὴ παράστασις, ἀπάτη*, illusion, fausse apparence, *f.*

Vorspiel, *n.*, *δρᾶμα μικρὸν (εἰς τὸ θέατρον) προηγούμενον ἀπὸ ἄλλο μεγαλήτερον*, petite pièce (de théâtre) qu'on joue avant la grande; — auf der Orgel, *προπαίγνιον (εἰς τὰ ὄργανα τῆς ἐκκλησίας*, prélude, *m.*; *(μεταφ.) ἡ ἀρχή, εἰσαγωγή*, commencement, *m*, introduction, *f.*

Vorspielen, *v. a.* *παίζω ἔμπροσθέν τινος (τὸ βιολὶ ἢ*

ἄλλο τι ὄργανον μουσικόν), jouer devant q. (du violon ou d'un autre instrument).

Vorspringen, v. a. πηδῶ ἔμπρως, sauter en avant; πηδῶ πλέον ἔμπρως ἀπὸ ἄλλον, devancer q. en sautant; (vorragen), ἐξέχω, ἐβγαίνω (ὡς ἕνα μέρος τοῦ τοίχου), avancer, saillir.

Vorsprung, m., den — haben, εἶμαι πλέον ἔμπρως ἀπὸ ἄλλον, ἐπῆγα πλέον μακρύτερα, être plus avancé qu' un autre; den — gewinnen, προφθάνω πλέον ἔμπρως ἀπὸ ἄλλον, gagner le devant; (an Gebäuden), τὰ ἐξέχον μέρος ἑνὸς κτιρίου, avance, saillie, f.

Vorspuken, v. i. fam. es spukt vor, εἶναι σημεῖον προμαντευτικὸν, εἶναι σημεῖον ὅτι θέλει γένῃ τι, c'est un présage, c'est un signe qu'il se fera qc.

Vorstadt, f., τὸ προάστυον, faubourg, m.

Vorstädter, m., κάτοικος εἰς τὸ προάστυον, habitant m. d'un faubourg.

Vorstand, m., ἡ παῤῥησίασις εἰς τὸ κριτήριον, comparution f. personelle devant le juge; ποσότης ὁποῦ βάνει τις (εἰς τὸ κριτήριον) δι' ἐγγύησιν, caution, f.

Vorstechen, v. n. φαίνομαι ἢ δείχνομαι περισσότερον ἀπὸ ἄλλο (οἷον· ἕνα χρῶμα πολλὰ λαμπρὸν), paraître, briller par dessus les autres, (prédominer). v. n. κάμνω τρύπαν (νὰ ἀπεράσω μίαν κλωστὴν κτλ.), faire un trou (pour y passer un fil etc.).

Vorstecken, v. a. βάνω ἢ ἐμπήγω ἔμπροσθεν (οἷον· ἕνα καρφὶ εἰς τὸν ἄξωνα, νὰ μὴν ἔβγῃ ὁ τροχὸς, μίαν ποδιὰν μὲ καρφίτζαις κτλ.), mettre, attacher devant (une cheville etc.).

Vorstecker, Vorstecknagel, m., καρφὶ ἐμπηγμένον, sicheron, m., cheville, f.; s. Vorstecken.

Vorstehen, v. a. στέκομαι ἔμπροσθεν εἴς τι, être devant qc.; (vorragen), ἐξέχω, ἐβγαίνω (ὡς μία πέτρα ἀπὸ τὸν τοῖχον κτλ.), avancer, saillir; fig. einer Sache —, εἶμαι ἐπιστάτης εἴς τι, κυβερνῶ, διοικῶ, présider (à qc.), diriger, administrer (qc.).

Vorsteher, m., ὁ προεστὼς, ἐπιστάτης, ἐπίτροπος, président, directeur, chef, m.

Vorstellen, v. a. (etwas vor etwas), βάνω (οἷον· ἕνα σανίδι κτλ.) ἔμπροσθεν εἴς τι, mettre, placer (qc. devant qc.); (μεταφ.) παρασταίνω, présenter, représenter; νουθετῶ, remontrer. sich (dat.) —, ἐννοῶ, στοχάζομαι, (παρασταίνω εἰς τὴν φαντασίαν μου), s'imaginer, se figurer.

Vorstellung, f., ἡ παράστασις, présentation, représentation, f.; (Ermahnung), ἡ νουθεσία, remontrance, f.; (Gedanke), ὁ στοχασμὸς, ἡ ἰδέα, idée, f.

Vorstoß, m., ἐσώπανον (μάλιστα ἀπὸ μετάξι ἢ κατηφὲν), ὁποῦ ἐξέχει εἰς ταῖς ἄκραις τοῦ φορέματος διὰ στολισμόν, (taill.) passe-poil, m.

Vorstoßen, v. a. σπρώχνω πλέον ἔμπρως, pousser en avant; einen Rock mit Sammt rc. vorstoßen, βάνω εἰς τὸ φόρεμα ἐσώπανον ἀπὸ κατηφὲν, ὁποῦ ἐβγαίνει καὶ φαίνεται εἰς ταῖς ἄκραις, mettre un passe-poil (de velours etc.).

Vorstrecken, v. a. ἐκτείνω, ἐξαπλώνω πλέον ἔμπρως, tendre en avant; (leihen), δανείζω (ἄσπρα), avancer, prêter.

Vorstreichen, v. a. σημειώνω (τι εἰς ἕνα βιβλίον κτλ.) μὲ μίαν κονδυλιὰν, marquer qc. par une ligne.

Vorsuchen, v. a. γυρεύω (τι κρυμμένον) καὶ ἐβγάζω εἰς τὸ φανερόν, chercher et exposer à la vue.

Vortanz, m., ὁ πρῶτος χορός, première danse, f.

Vortanzen, v. a. ἀνοίγω τὸν χορὸν, χορεύω ὁ πρῶτος εἰς μίαν ἀράδαν, commencer le bal; mener le branle; δείχνω εἰς ἄλλον πῶς πρέπει νὰ χορεύσῃ, montrer la danse à q.

Vortänzer, m., -rin, f., ἐκεῖνος, (ἐκείνη) ὁποῦ χορεύει ὁ πρῶτος (ἡ πρώτη) εἰς μίαν ἀράδαν, celui, celle qui mène la danse.

Vortheil, m., τὸ ὄφελος, κέρδος, avantage; profit, gain, m.; ἡ μέθοδος, ὁ τρόπος

Digitized by Google

πᾶς νὰ κάμῃ τις τι, méthode, manière *f.* de faire qc.

Vortheilhaft, *adj.* ὠφέλιμος, κερδισιικός, avantageux, profitable.

Vorthun, *v. a.* eine Schürze ꝛc., βάνω μίαν ποδίαν κτλ., mettre devant, mettre (un tablier etc.).

Vorthür, *f.*, ἀντίθυρον, διπλόπορτα, contre-porte, *f.*

Vortrab, *m.*, τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ στρατεύματος, ἡ προφυλακή, avant-garde, *f.*

Vortraben. *v. a.* προφθάνω, τρέχω ταχύτερα μὲ τὸ ἄλογον, devancer q. au trot.

Vortrag, *m.*, παράστασις, εἴδησις, ἀναφορά, exposition, *f.*, recit, rapport, référé, *m.*; ὁ τρόπος τῆς προφορᾶς, τῆς παραστάσεως, élocution, diction, manière *f.* de parler.

Vortragen, *v. a.* (vor einem etwas tragen), φέρω, βαστάζω τι ἔμπροσθέν τινος (οἷον· τὸν σταυρὸν εἰς μίαν λιτανείαν), porter devant q. (*p. e.* la croix dans une procession); einem eine Sache —, παρασταίνω, προβάλλω, ἐξηγῶ (εἴς τινα ἕνα πρᾶγμα), proposer, exposer, faire un rapport; référer.

Vortrefflich, *adj.* ἐξαίρετος, excellent, exquis.

Vortrefflichkeit, *f.*, τὸ ἐξαίρετον, excellence, *f.*

Vortreiben, *v. a.* διώχνω πλέον ἐμπρῶς, pousser, chasser en avant.

Vortreten, *v. a.* προβαίνω, πηγαίνω πλέον ἐμπρῶς (διὰ νὰ μὲ ἰδοῦν ἄλλοι), avancer, passer en avant (pour se montrer); πηγαίνω νὰ σταθῶ ἔμπροσθεν εἴς τινα ἢ εἴς τι, aller se mettre devant q. ou devant qc.

Vortritt, *m.*, τὸ προνόμιον νὰ πηγαίνῃ τις ἔμπροσθέν τινος ἄλλου, ἡ προπόρευσις, pas, rang, *m.*

Vortruppen, s. Vortrab.

Vortuch, *n.*, s. Schürze.

Vorüben, *v. a.* γυμνάζω προτήτερα, exercer préalablement.

Vorübung, *f.*, προτητερινὴ γύμνασις, exercice *m.* préliminaire.

Vorüber, Vorüber gehen ꝛc., s. Vorbey, Vorbey gehen ꝛc.

Vorurtheil, *n.*, τὸ πρόκριμα, ἡ πρόληψις, ψευδὴς γνώμη δι' ἕνα πρᾶγμα, préjugé, *m.*, prévention, préoccupation, *f.*

Vorwägen, -wiegen, *v. a.* ζυγιάζω τι ἔμπροσθέν τινος, peser (qc.) en présence de q.

Vorwalten, *v. n.* ὑπερισχύω, prévaloir, predominer; εὑρίσκομαι, se trouver; hier waltet ein Irrthum vor, εἰς τοῦτο εὑρίσκεται ἕνα λάθος, il y a ici une erreur.

Vorwand, *m.*, ἡ πρόφασις, prétexte, *m*, excuse, *f.*

Vorwärts, *adv.* πλέον ἐμπρῶς, εἰς τὸ ἔμπροσθεν, en avant; sur le devant, de front.

Vorweg, s. Voraus.

Vorweisen, *v. a.* δείχνω τι ἔμπροσθέν τινος, δεικνύω, παρασταίνω, produire, montrer, présenter; exhiber.

Vorweiser, s. Vorzeiger.

Vorweisung, *f.*, ἡ δεῖξις, τὸ δείξιμον, exhibition, représentation, *f.*

Vorwelt, *f.*, ὁ παλαιὸς κόσμος, οἱ παλαιοί, προγενέστεροι, les anciens, nos prédécesseurs, *m. pl.*

Vorwenden, *v. a.* προφασίζομαι, prétexter, alléguer.

Vorwerfen, *v. a.* ῥίπτω ἔμπροσθεν, jeter devant, en avant; *fig.* einem etwas —, ἐλέγχω, κατηγορῶ, μαλώνω τινὰ δι' ἕνα σφάλμα, reprocher (qc. à q.).

Vorwerk, *n*, μικρὸν ὑποστατικόν, ὀσπίτιον μὲ κῆπον ἢ μὲ χωράφια ἔξω ἀπὸ μίαν πόλιν, métairie, *f.*

Vorwiegen, s. Vorwägen.

Vorwissen, *n.*, εἴδησις, γνῶσις, connaissance, *f.*; ohne jemandes Vorwissen, χωρὶς τὴν γνῶσιν, χωρὶς τὴν εἴδησίν τινός, à l'insçu de q.

Vorwitz, *m.*, ἡ περιέργεια (μάλιστα τολμηρή), curiosité *f.* indiscrète; τόλμη, témérité, *f.*

Vorwitzig, *adj.* περίεργος (μάλιστα εἰς κινδυνώδη πράγματα), curieux, indiscret; témérité, *f.*

Vorwort, *n.*, (in der Sprachlehre), ἡ πρόθεσις (εἰς τὴν γραμματικήν), préposition, *f.*

Vorwurf, *m.*, τὸ ὄνειδος, ὁ ἔλεγχος, ἡ κατηγορία, reproche, *m.*; (Gegenstand), τὸ ἀντικείμενον, objet, sujet, *m.*

Vorzählen, *v. a.* ἀριθμῶ ἢ λογαριάζω κατὰ τὴν ἀράδα, τὸ ἕνα κοντὰ εἰς τὸ ἄλλο, compter, nombrer (l'un après l'autre).

Vorzeichen, *n.*, s. Vorbedeutung.

Vorzeichnen, *v. a.* σχεδιάζω (μίαν ζωγραφίαν) ὡς παράδειγμα δι' ἄλλον, dessiner qc. pour donner un modèle à q.; (μεταφ.) διωρίζω, tracer; déterminer, ordonner.

Vorzeigen, *v. a.* δεικνύω, δείχνω, παρασταίνω (εἰς τὸ φανερόν), montrer, faire voir; exhiber, réprésenter.

Vorzeiger, *m.*, ὁ κομιστής, porteur; Vorzeiger dieses, ὁ κομιστὴς τούτου τοῦ γράμματος, le porteur de cette lettre.

Vorzeigung, *f.*, ἡ δεῖξις, τὸ δείξιμον, ἡ παράστασις, présentation; exhibition, *f.*

Vorzeit, *f.*, ὁ παλαιὸς καιρός, le temps passé, les temps anciens.

Vorzeiten, *adv.* εἰς τὸν παλαιὸν καιρόν, autrefois, jadis.

Vorziehen, *v. a.* σύρνω, ἐβγάζω, tirer en avant; (s. Hervorziehen); einen Vorhang —, σκεπάζω τραβῶντας ἕναν περδέν, tirer un rideau devant —; eine Sache einer andern —, προτιμῶ (ἕνα πρᾶγμα ἀπὸ ἄλλο), préférer.

Vorzimmer, *n.*, ἡ ἀντικάμερα, ὁ προθάλαμος, antichambre, *f.*

Vorzug, *m.*, ἡ προτίμησις, préférence, *f.*; τὸ πρωτεῖον, πρωτέρημα, prérogative, *f.*

Vorzüglich, *adj.* ἔξοχος, ξεχωριστός, ἐξαίρετος, préférable, prééminent, supérieur. *adv.* ἐξόχως, μάλιστα, ξεχωριστά, principalement, surtout; =lichkeit, *f.*, ὑπεροχή, supériorité, *f.*

Vorzugsweise, *adv.* κατ' ἐξοχήν, par préférence.

Votiren, *v. a.* et *n.* ψηφίζω, δίδω τὴν ψῆφόν μου, voter, donner sa voix.

Votum, *n.*, s. Wahlstimme.

Vulkan, *m.*, (κυρίως· ὁ Ἥφαιστος) πυροβόλον βουνόν, (Vulcain, *m.*); volcan, *m.*

Vulkanisch, *adj.* ὁποῦ προέρχεται ἀπὸ πυροβόλα βουνά, volcanique.

W.

Waare, *f.*, τὸ πρᾶγμα (διὰ πώλησιν), marchandise, *f.*

Waarenlager, *n.*, το μαγαζίον, τὰ πράγματα εἰς τὸ μαγαζίον, magasin, *m.*

Waarenpreis, *m.*, ἡ τιμὴ τῶν πραγμάτων, prix *m.* courant des marchandises.

Wabe, *f.*, s. Honigscheibe.

Wach, *adj.* ἔξυπνος, ἄγρυπνος, éveillé.

Wache, *f.*, ἡ φυλακή, (ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι οἱ φύλακες, καὶ ὁμοίως· οἱ φύλακες), garde, *f.*; guet, *m.*; eine Wache, Schildwache, ἕνας φύλαξ, φυλακάτωρας, sentinelle, *f.*; auf die Wache ziehen, πηγαίνω διὰ νὰ κάμω φυλακήν, monter la garde; die Wache ablösen, ἀλλάζω τὴν φυλακήν, τοὺς φύλακας, relever la sentinelle.

Wachen, *v. n.* ἀγρυπνῶ, veiller; über etwas —, φυλάγω, παραφυλάγω, veiller, surveiller.

Wachen, *n.*, ἡ ἀγρυπνία, veilles, *f. pl.*

Wachfeuer, *n.*, φωτία ἀναμμένη ἀπὸ τοὺς φύλακας, feu *m.* de garde.

Wachgeld, *n.*, μισθὸς τοῦ φύλακος, droit *m.* de guet et de garde.

Wachhabend, *adj.* φυλάσσων, φυλάγων, ὁποῦ κάμνει φυλακήν, qui est de garde.

Wachhaus, *n.*, Wachstube, *f.*, ὀσπίτιον τῶν φυλάκων, ἡ φυλακή, corps *m.* de garde.

Wachholder, Wachholderstrauch, *m.*, ἡ ἄρκευθος, (δενδράκι εἰς τὰ δάση), genevrier, genièvre, *m.*

Wachholderbeere, *f.*, καρπὸς τῆς ἀρκεύθου, baie *f.* de genièvre.

Wachmeister, *m.*, ὁ πρῶτος ἀπὸ τοὺς κατωτέρους ὀφφικιάλους εἰς τὴν καβαλαρίαν, premier sergent (dans une compagnie de cavalerie).

Wachparade, *f.*, ἡ παράταξις τῶν φυλάκων, ἡ παράδα, parade, *f.*

Wachs, *n.*, τὸ κηρίον, κηρί, cire, *f.*

Wachsam, *adj.* ἄγρυπνος, προσεκτικός, ἐγρήγορος, ὁποῦ

Digitized by Google

φυλάγει καλά, vigilant, surveillant.

Wachsamkeit, *f.*, ἡ ἀγρυπνία, ἐγρήγορσις, προσοχή, vigilance, surveillance, *f.*

Wachsbild, *n.*, κηρίνη εἰκόνα, image *f.* de cire.

Wachsboden, *m.*, κεφάλι κηρί, pain *m.* de cire.

Wachsbleiche, *f.*, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἀσπρίζουν τὸ κηρίον, herberie, *f.*

Wachsbleicher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀσπρίζει τὸ κηρίον, blanchisseur *m.* de cire.

Wachsbossirer, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει εἰκόνας ἀπὸ κηρί, ouvrier *m.* en cire, en bosse ou en relief.

Wachschiff, *n.*, καράβι ὁποῦ φυλάγει, ὁποῦ κάμνει φυλακήν, patache, *f.*

Wachsen, *v. n.* αὐξάνω, τρανεύω, croître, grandir; (διὰ τὰ φυτὰ) βλαστάνω, γίνομαι, végéter, venir; *fig.* (sich vermehren), αὐξάνω, πληθύνομαι, augmenter, s'accroître.

Wächsern, *adj.* κήρινος, de cire.

Wachsfackel, *f.*, κηρίνη λαμπάδα (μεγάλη), flambeau *m.* de cire.

Wachsfigur, *f.*, s. Wachsbild.

Wachsflecken, *m.*, λέρα ἀπὸ κηρίον ἀναλυμένον, tache *f.* de cire.

Wachshändler, **Wachskrämer**, *m.*, ὁ κηροπώλης, κηροπουλητής, marchand *m.* cirier.

Wachskerze, *f.*, τὸ κηρί, κηρίνη λαμπάδα, cierge, *m.*

Wachslappen, *m.*, κηρωμένον πανὶ μὲ τὸ ὁποῖον τρίβουν τὰ ντουλάπια κτλ., frottoir, *m.*

Wachsleinwand, *f.*, κηρωμένον πανὶ, κηροπάνι, (τουρκ. μουσαμάς), toile *f.* cirée.

Wachslicht, *n.*, κηρίνη λαμπάδα, τὸ κηρί, bougie, *f.*

Wachsmalerei, *f.*, ἐγκαυστικὴ ζωγραφία, peinture *f.* encaustique.

Wachsperle, *f.*, μαργαριτάρι μιμητὸν ἀπὸ κηρί, perle *f.* de cire.

Wachspflaster, *n.*, κήρινον ἔμπλαστρον, cérat, *m.*

Wachs-Pommade, *f.*, κηρίνη ἀλειφὴ διὰ τὰ μαλλιά, pommade *f.* de cire.

Wachsschmelze, *f.*, τόπος ὅπου ἀναλύουν τὸ κηρί, fonderie (de cire), *f.*

Wachsstock, *m.*, λεπτὰ κηρία τυλιγμένα ὡσὰν κουβάρι, bougie filée, bougie, *f.*; -stockbüchse, *f.*, θήκη (κουτὶ) δι' αὐτὰ τὰ κηριά, bougeoir, *m.*

Wachstaffet, *m.*, κηρωμένος ταφτάς, taffetas *m.* ciré.

Wachsthum, *n.*, ἡ αὔξησις, τράνευσις, croissance, *f.*; βλάστημα, φύτρωμα, végétation, *f.*

Wachstuch, *n.*, s. Wachsleinwand.

Wachszieher, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει κηρίναις λαμπάδαις, cirier, *m.*

Wacht, *f.*, s. Wache.

Wachtel, *f.*, τὸ ὀρτύκιον, ὀρτύκι, caille, *f.*; -fang, *f.*, κυνῆγι τῶν ὀρτυκιῶν, chasse *f.* des cailles; -garn, *n.*, δίκτυον μὲ τὸ ὁποῖον πιάνουν ὀρτύκια, tirasse, *f.*; -hund, *m.*, σκυλὶ, μαθημένον διὰ πιάσιμον ὀρτυκιῶν, chien *m.* couchant; -könig, *m.*, εἶδος ὀρτυκιοῦ, râle de genet, roi *m.* des cailles; -pfeife, *f.*, -ruf, *m.*, σφυρίστρα ὁποῦ μιμεῖται τὴν φωνὴν τοῦ ὀρτυκιοῦ, courcaillet, *m.*; -schlag, *m.*, τὸ κηλάδημα, ἡ φωνὴ τοῦ ὀρτυκιοῦ, courcaillet *m.*

Wächter, *m.*, ὁ φύλαξ, φύλακας, φυλακάτωρας, garde, guet, *m.*

Wachtthurm, *m.*, ἡ σκοπιὰ, πύργος (τουρῶνι) ἀπὸ τὸν ὁποῖον κατασκοπεύουν, beffroi, *m.*

Wackelig, *adj.* ὁποῦ κουνιέται, ὁποῦ δὲν στέκεται στερεά, qui branle, branlant.

Wackeln, *v. n.* κουνοῦμαι, ταράζομαι, κλονίζομαι, δὲν στέκομαι στερεά, branler; chanceler, vaciller; locher (d'un fer de cheval).

Wacker, *adj.* ἀγαθὸς, ἀνδρεῖος, brave, vaillant; τιμημένος, brave, honnête.

Wade, *f.*, τὸ γαστροκνήμιον, ψαχνὸν, ψαχνὶ, τὸ παχὺ μέρος τοῦ ποδός, mollet, gras *m.* de la jambe.

Waffe, *f.*, τὸ ὅπλον, arme, *f.*, s. Waffen.

Waffel, *f.*, ὁ λοκμᾶς (πῆτα λεπτὴ τηγανισμένη μεταξὺ εἰς δύο σιδηρένιαις πλάκαις), gaufre, *m.*; -eisen, *n.*, σιδηρὸν διὰ τηγάνισμα τοῦ λοκμᾶ, gaufrier, *m.*

Waffen, *f. pl.*, τὰ ὅπλα, ἄρματα, armes, *f. pl.*; =brüder, *m.*, ὁ συστρατιώτης, συμπολεμητής, frère *m.* d'armes; =haus, *n.*, s. Zeughaus; =schmid, *m.*, ὁ ὁπλοποιός, armurier, *m.*
Waffenstillstand, *m.*, ἡ ἀνακωχὴ (ὅπλων), suspension d'armes, trêve, *f.*, armistice, *f.*
Waffenträger, *m.*, ὁ ὁπλοφόρος, ἀσπιδοφόρος, écuyer, *m.*
Waffnen, *v. a.* ὁπλίζω, ἀρματώνω, armer, revêtir d'armes.
Wage, *f.*, (poét.) αὐθάδες ἢ κινδυνῶδες ἐπιχείρημα, entreprise *f.* périlleuse.
Wage, (Waage), *f.*, ἡ ζυγαριά, balance, *f.*; (an der Deichsel), τὸ ξύλον τοῦ ἁμαξιοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον δένονται τὰ λουριὰ τῶν ἀλόγων, palonnier (de carrosse), *m.*
Wagebalken, *m.*, ὁ μοχλός, ἡ βέργα τῆς ζυγαριᾶς, fléau *m.* de la balance.
Wagebret, *n.*, σανίδι τῆς ζυγαριᾶς ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν διὰ νὰ ζυγιάζουν τὰ μεγάλα βάρη, plateau (de balance), *m.*
Wagegeld, *n.*, πληρωμὴ διὰ τὸ ζυγίασμα, droit *m.* de quintal.
Wagehals, *m.*, ὁ ῥιψοκίνδυνος, αὐθάδης, τολμηρός, téméraire, brave.
Wagemeister, *m.*, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὴν δημοσίαν ζυγαρίαν, maître *m.* du poids public.
Wagen, *m.*, τὸ ἁμάξιον, ἁμάξι, chariot, *m.*; voiture, *f.*; char, carrosse, *m.*
Wagen, *v. a.* τολμῶ, hasarder, risquer; oser; sich —, ἐμβαίνω εἰς κίνδυνον, τολμῶ, s'aventurer.
Wägen, Wiegen, *v. a.* ζυγιάζω, peser; niveler.
Wagenbaum, *m.*, =bäume, *pl.*, τὰ δύο μακρὰ ξύλα τοῦ ἁμαξιοῦ, les flèches, *f. pl.*, les brancards *m. pl.* d'un chariot.
Wagenburg, *f.*, περιχαράκωμα, περίφραγμα ἀπὸ ἁμάξια, barricade *f.* de chariots.
Wagendecke, *f.*, Wagentuch, *n.*, τὸ σκέπασμα τοῦ ἁμαξιοῦ, banne, bache, *f.*
Wagendeichsel, *f.*, τὸ τιμόνι τοῦ ἁμαξιοῦ, (ὁ *ῥυμός), timon, *m.*
Wagengleis, *n.*, τὸ ἴχνος τῶν τροχῶν τοῦ ἁμαξιοῦ, ornière, *f.*
Wagenkorb, *m.*, ψάθα ἢ μεγάλο καλάθι ὅπου βάνουν εἰς τὰ χωρικὰ ἁμάξια, banne, *f.*
Wagenleiter, *f.*, τὰ κάγγελλα τῶν ἁμαξιῶν, ridelle, *f.*
Wagenmeister, *m.*, ὁ ἐπιστάτης εἰς τὰ ἁμάξια τῆς πόστας, vague-mestre, *m.*
Wagenpferd, *n.*, ἄλογον ἁμαξιοῦ, cheval *m.* de harnais.
Wagenrad, *n.*, τροχὸς ἁμαξιοῦ, roue *f.* de voiture.
Wagenschmiere, *f.*, τὸ κατράνι, vieux-oing; cambouis, *m.*
Wagenschoppen, *m.*, Wagenhaus, *n.*, τὸ ἁμαξοστάσιον, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον φυλάγουν τὰ ἁμάξια, hangar, *m.*, remise, *f.*
Wagensperre, *f.*, τὸ ξύλον ἢ ἡ ἁλυσίδα μὲ τὴν ὁποίαν ἐμποδίζουν τοὺς τροχοὺς τοῦ ἁμαξιοῦ, enrayure, *f.*
Wagenspur, *f.*, s. Wagengleis.
Wagenwinde, *f.*, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον σηκώνουν τὰ ἁμάξια, cric, *m.*
Wagerecht, *adj.* ὁριζόντειος, ἴσιος, à niveau, horizontal.
Wageschale, Wagschale, *f.*, καυκὶ τῆς ζυγαριᾶς, bassin, plat *m.* de balance.
Wagezettel, Wageschein, *m.*, πόλιτζα τῆς δημοσίας ζυγαριᾶς, ὅπου μαρτυρεῖ ὅτι ἐζυγιάσθη ἕνα πρᾶγμα, certificat *m.* de balance publique.
Wäglich, *adj.* κινδυνώδης, ἐπικίνδυνος, risqueux, hasardeux.
Wagner, *m.*, ὁ ἁμαξοποιός, charron, *m.*
Wagniß, *f.*, κινδυνῶδες ἐπιχείρημα, hasard, risque, *m.*
Wagschale, s. Wageschale.
Wahl, *f.*, ἐκλογή, διάλεξις, choix, *m.*; élection, *f.*
Wahl-Capitulation, *f.*, σύμβασις τὴν ὁποίαν (πρὸ τοῦ) ἐβεβαίωνε μὲ ὅρκον ὁ βασιλεὺς τῆς Γερμανίας εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ κορωνιασμοῦ, capitulation de l'Empereur de l'Allemagne, lors qu'il fut couronné.
Wählen, *v. a.* ἐκλέγω, διαλέγω, choisir, opter; élire; (im Kartenspiele) Trumpf —, (εἰς τὸ παιγνίδι) γυρίζω

Digitized by Google

ἕνα χαρτὶ νὰ τὸ κάμω θρίαμβον (τριόμφο), retourner une carte (au jeu).

Wähler, *m.*, ὁ ἐκλέγων, électeur, *m.*

Wahlfähig, *adj.* ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἐκλεχθῇ, éligible.

Wahlfähigkeit, *f.*, ἀξιότης τινὸς εἰς τὸ νὰ ἐκλεχθῇ εἰς ἕνα ἀξίωμα, éligibilité, *f.*

Wahlfürst, *m.*, (gewählter Fürst), ἐκλεκτὸς πρίγγιψ ἢ ἡγεμών, prince *m.* électif.

Wählig, *adj. fam.* ὁποῦ θέλει ἐκλογὴν εἰς τὰ φαγητὰ, ὁποῦ θέλει μόνον τὰ νοστιμώτατα, délicat, qui veut des mets exquis.

Wahlkind, *n.*, τὸ ψυχοπαίδι, enfant *m.* adoptif.

Wahlkönig, *m.*, βασιλεὺς ἐκλεκτός, roi *m.* électif.

Wahlkugel, *f.*, σφαιρίδιον εἰς ἐκλογὴν τινος, ballotte, *f.*

Wahlplatz, *m.*, (Schlachtfeld), ὁ κάμπος τοῦ πολέμου ἢ τῆς μάχης, champ *m.* de bataille; (Ort der Wahl), ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον γίνεται ἐκλογὴ ἡγεμόνος κτλ., lieu *m.* où se fait une élection.

Wahlreich, *n.*, βασίλειον ἐκλεκτὸν, (εἰς τὸ ὁποῖον ὁ βασιλεὺς ἐκλέγεται), royaume *m.* électif.

Wahlspruch, *m.*, τὸ σύμβολον, (ἀπόφθεγμα τὸ ὁποῖον ἐκλέγει τις ὡς κανόνα διὰ τὴν ζωήν του), devise, *f.*, symbole, *m.*

Wahlstatt, *f.*, ὁ κάμπος τοῦ πολέμου, τῆς μάχης, champ *m.* de bataille.

Wahlstimme, *f.*, ἡ ψῆφος (διδομένη εἰς ἐκλογὴν), suffrage, *m.*, voix, *m.*

Wahltag, *m.*, ἡ ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς, jour *m.* d'élection.

Wahlversammlung, *f.*, ἡ συνάθροισις διὰ ἐκλογὴν, assemblée *f.* électorale.

Wahn, *m.*, μία ψευδὴς γνώμη, λανθαστικὴ γνώμη, opinion, présomption, *f.*

Wähnen, *v. a.* νομίζω, στοχάζομαι (λέγεται μόνον διὰ λανθαστικοὺς στοχασμούς), penser, croire, s'imaginer.

Wahnsinn, **Wahnwitz**, *m.*, ἡ παραφροσύνη, μανία, τρέλα, démence, manie, *m.*, frénésie, *f.*, délire, *m.*

Wahnsinnig, **Wahnwitzig**, *adj.* παράφρων, μανιακὸς, τρελὸς, ὁποῦ ἤβγε ἀπὸ τὸν νοῦν του, ὁποῦ ἔχασε τὰς φρένας του, frénétique, maniaque.

Wahr, *adj.* ἀληθὴς, ἀληθινός, vrai, véritable.

Währen, *v. n.* ἐπικρατῶ, βαστῶ, durer.

Während, *adv.* βαστῶντας, εἰς καιρὸν ὅπου —, durant, pendant.

Wahrhaft, **Wahrhaftig**, *adj.* ἀληθὴς, ἀληθινός —, vrai, véritable; ὁποῦ λέγει ἀληθινὰ, ὁποῦ δὲν ψεύδεται, véridique.

Wahrhaftig, *adv.* τῇ ἀληθείᾳ, vraiment, en vérité.

Wahrhaftigkeit, *f.*, ἡ ἀλήθεια, τὸ μὴ ψεύδεσθαι, ἡ φιλαλήθεια, véracité, véridicité, *f.*

Wahrheit, *f.*, ἡ ἀλήθεια, vérité, *f.*, vrai, *m.*

Wahrheitsliebe, *f.*, ἡ ἀγάπη τῆς ἀληθείας, φιλαλήθεια, amour *m.* de la vérité, véracité, *f.*

Wahrheitsliebend, *adj.* ὁποῦ ἀγαπᾷ τὴν ἀλήθειαν, φιλαλήθης, qui aime la vérité, véridique.

Wahrlich, *adv.* τῇ ἀληθείᾳ, vraiment, en vérité.

Währmann, *m.*, ἐγγυητὴς διὰ τὴν ἀλήθειαν, garant, *m.*

Wahrnehmen, *v. a.* βλέπω, παρατηρῶ, apercevoir; observer, remarquer.

Wahrnehmung, *f.*, ἡ παρατήρησις, observation, remarque, *f.*

Wahrsagen, *v. a.* μαντεύω, προφητεύω, dire la bonne aventure; prédire.

Wahrsager, *m.*, ὁ μάντις, μαντευτής, devin; diseur *m.* de bonne aventure; =rin, *f.*, ἡ μάντισσα, μαντεύτρια, devineresse; diseuse *f.* de bonne aventure.

Wahrsagerey, *f.*, ἡ μαντεία, τὸ μάντευμα, divination, *f.*; =sagerkunst, *f.*, ἡ μαντικὴ, μαντευτικὴ, art *m.* du devin.

Wahrscheinlich, *adj.* πιθανὸς, ἀξιοπίστευτος, vraisemblable.

Wahrscheinlichkeit, *f.*, ἡ πιθανότης, vraisemblance, probabilité, apparence, *f.*

Währung, *f.*, ἡ ἐπικράτεια,

βάσταξις, durée, *f.*; (vom Gelde), *ἡ τιμὴ (τὴν ὁποίαν ἔχει ἕνα νόμισμα)*, valeur *f.* des monnaies.

Wahrwolf, s. Wärwolf.

Wahrzeichen, *n.*, *σημεῖον (ἀπὸ τὸ ὁποῖον γνωρίζεται ἕνα πρᾶγμα)*, signe, *m.*, enseigne, marque, *f.*

Waid, *m.*, *φυτόν τι διὰ βαφὴν, βαθὺ γαλάζιον*, guède, *f.* pastel, *m.* (plante).

Waise, *f.* (*m.*), *ὁ καὶ ἡ ὀρφανός*, orphelin, *m.*, orpheline, *f.*

Waisenamt, *n.*, *ἐπιτροπία διὰ τοὺς ὀρφανούς*, chambre *f.* des tutelles.

Waisenhaus, *n.*, *τὸ ὀρφανοτροφεῖον*, maison *f.* des orphelins.

Waisenkind, *n.*, s. Waise.

Waisenknabe, *m.*, *παιδὶ ὀρφανὸν, ὁ ὀρφανός*, orphelin, *m.*

Waisenmädchen, *n.*, *κορίτζι ὀρφανὸν, ἡ ὀρφανός*, orpheline, *f.*

Waisenmutter, *f.*, *ἐπιτρόπισσα εἰς ὀρφανούς*, femme *f.* commise au soin des orphelins.

Waisenvater, *m.*, *ἐπίτροπος εἰς ὀρφανούς*, homme *m.* commis au soin des orphelins.

Wald, *m*, *τὸ δάσος*, (*τουρκ. ὁρμάνι*), forêt, *f.*, bois, m.

Waldbach, *m.*, *ὁ χείμαῤῥος, ῥυάκι ἀπὸ βροχὴν εἰς τὸ δάσος*, torrent, *m.*, ravine, *f.*

Waldbiene, *f.*, *ἡ ἀγριομέλισσα*, abeille *f.* sauvage.

Waldbrand, *m.*, *καύσιμον ἢ πυρκαϊὰ εἰς ἕνα δάσος*, feu *m.* d'une forêt embrasée.

Waldbruder, *m.*, *ὁ ἐρημίτης, ἀσκητής*, ermite, solitaire, *m.*

Wäldchen, *n.*, *μικρὸν δάσος*, petit bois, bocage, *m.*

Waldesel, *m.*, *ὁ ὄναγρος, ἀγριογάδαρος*, âne sauvage, onagre, *m.*

Waldgerecht, *adj.* *μαθημένος εἰς ὅλα ὁποῦ ἀνήκουν εἰς τὴν ἐπιτροπίαν τῶν δασῶν*, instruit ou habile en ce qui regarde les forêts.

Waldgott, *m.*, (*μυθολ.*) *ὁ σάτυρος*, Sa'yre, Faune, *m.*

Waldhonig, *m.*, *μέλι ἀπὸ ἀγριομέλισσαις*, miel m. sauvage.

Waldhorn, *n.*, *τὸ κέρατον τοῦ κυνηγοῦ*, cor, cor *m.* de chasse, trompe, *f.*

Waldhornist, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ τὸ κέρατον*, sonneur *m.* de cor.

Waldig, *adj.* *δασώδης, γεμάτος ἀπὸ δάση*, garni de bois, boisé.

Waldkirsche, *f.*, *μαυροκέρασον, ἀγριοκέρασον*, merise, *f.*; -kirschbaum, *m.*, *ἀγριοκερασιά*, merisier, *m.*

Waldmensch, *m.*, *εἶδος μεγάλου πιθήκου, (μεγάλης μαϊμοῦς) ὁποῦ λέγεται καὶ σάτυρος*, orang-outang, homme *m.* de bois.

Waldrebe, *f.*, *τὸ ἀγριόκλημα*, clématite, herbe *f.* aux gueux.

Waldstrom, *m.*, *ὁ χείμαῤῥος, ῥυάκι φουσκωμένον ἀπὸ βροχὴν εἰς τὸ δάσος*, torrent, *m.*, ravine, *f.*

Waldtaube, *f.*, *ἀγριοπεριστέριον*, pigeon *m.* sauvage.

Waldteufel, *m.*, *ὁ σάτυρος, (νομιζόμενον δαιμόνιον εἰς τὰ δάση)*, Satyre (diable des bois) *m.*; — *εἶδος μεγάλου πιθήκου μεγάλης μαϊμοῦς)*, pithique (singe), *m.*

Waldung, *f.*, *τὰ δάση*, forêt, f.; bois, *m.*

Walgern, Wälgern, *v. a.* *κυλίω (οἷον· ζυμάρι, πηλὸν κτλ.) εἰς ταῖς παλάμαις*, rouler (*p. e.* de la pâte etc.) entre les mains.

Walke, *f.*, *ἡ γναφὴ, τὸ πάτημα τῶν ῥουχῶν*, foulure, foule, *f.*

Walken, *v. a.* *γνάφω, γναφεύω, συμπαιῶ (ῥοῦχα)*, fouler (le drap); *fam.* (*einen*), *δέρνω, μοσκεύω τινα*, étriller, rosser q.

Walker, Walkmüller, *m.*, *ὁ γναφεύς (τεχνίτης ὁποῦ πατεῖ τὰ ῥοῦχα)*, foulon, *m.* s. Walken.

Walkererde, Walkerde, *f.*, *χῶμα τι ὁποῦ μεταχειρίζεται ὁ γναφεύς*, terre *f.* à foulon, cimolie, *f.* s. Walken.

Walkmühle, *f.*, *εἶδος μύλου διὰ γνάφευμα (διὰ πάτημα ῥουχῶν)*, foulerie, *f.*, moulin *m.* à foulon.

Wall, *m.*, *ὕψωμα ἀπὸ χῶμα, περιτείχισμα ἀπὸ χῶμα, χωματοσήκωμα*, rempart, boulevard, *m.*

Wall, *m.*, (das Wallen), *ἡ βράσις, τὸ βράσιμον (τοῦ νεροῦ κτλ.)*, bouillon, bouillonnement, *m.*

Digitized by Google

Wallach, m., ἄτι μουνουχισμένον, hongre, cheval m. hongre.
Wallachen, v. a. μουνουχίζω (ἕνα ἄτι), hongrer, châtrer;
Wallbruch, m., χαλάστρα, brèche, f.
Wallen, v. n. (vom Wasser), βράζω, bouillir, bouillonner; (von Gewändern, Haaren 2c.), κυματίζω, κινοῦμαι ὡσὰν κύματα (ὡς τὰ φορέματα, τὰ μαλλιὰ κτλ.), ondoyer; (wandern), περιπατῶ, πηγαίνω (ποιητικῶς), marcher.
Wallfahrt, f., ὁδοιπορία εἰς ἕναν ἅγιον τόπον διὰ προσκύνημα, (τουρκ. τὸ χατζηλίκι), pélerinage, m.
Wallfahrten, v. n. ὁδοιπορῶ, πηγαίνω εἰς ἕναν ἅγιον τόπον διὰ προσκύνησιν, aller en pélerinage.
Wallfahrter, (Wallfahrer), m., ὁ προσκυνητὴς, (χατζῆς, τουρκ.), pélerin, m.
Wallfisch, m., ἡ βάλαινα, τὸ κῆτος, (ψάρι θαλάσσιον μέγιστον), baleine, f.
Wallfischfang, m., τὸ ψάρευμα τῶν κήτων, pêche f. de la baleine.
Wallfischfänger, Wallfischjäger, m., ὁποῦ σκοτώνει κήτη, ὁμοίως· τὸ καράβι ὁποῦ πηγαίνει νὰ σκοτώσῃ κήτη, pêcheur m. de baleines.
Wallfischpensel, m., Wallfischruthe, f., τὸ αἰδοῖον τῆς βαλαίνας ἢ τοῦ κήτους, balenas, m.
Wallnuß, f., τὸ καρύδιον, καρύδι, noix, f.; -nußbaum, f. Nußbaum.
Wallrath, m., ὁ μυελὸς τοῦ κήτους, blanc m. de baleine.
Wallroß, n., ὁ θαλάσσιος ἵππος, εἶδος φώκιας, morse, cheval m. marin.
Wallung, f., ἡ βράσις, ébullition, f.; (im Blute 2c.), ἡ βράσις τοῦ αἵματος, ébullition du sang; τὸ κυμάτισμα, ondulation, f.
Wälsch, adj. (italiänisch), Ἰταλικὸς, ἰταλιάνικος, italien. wälsche Nuß, f. Wallnuß.
Walten, v. n. κυβερνῶ, διοικῶ, gouverner, diriger, ordonner.
Walze, f., ὁ κύλινδρος, ξύλον στρόγγυλον, rouleau, cylindre, m.
Walzen, v. a. ἰσάζω, ὁμαλίζω μὲ ἕνα κύλινδρον, aplanir avec un cylindre. v. n. χορεύω γυρίζωντας εἰς κύκλον, danser une valse, valser.
Wälzen, v. a. κυλίω, κυλινδῶ, rouler, faire rouler; sich — (im Kothe 2c.), κυλίομαι (εἰς τὴν λάσπην κτλ.), se rouler, se vautrer (dans la fange etc.); fig. die Schuld auf einen —, ῥίπτω τὸ πταίσιμον εἰς τινα, rejeter la faute sur q.
Walzenförmig, adj. κυλινδρικος, cylindrique.
Walzer, m., εἶδος χοροῦ, valse, f. (s. Walzen v. n.).
Wamme, f., ἡ κοιλία, fanon, m.; ἡ γοῦνα ἀπὸ τὴν κοιλίαν (οἷον· εἰς τὰ σαμούρια κτλ.), peau f. de la panse.
Wamms, Wämmschen, n., ἡ καμιζόλα, pourpoint, gilet, m.
Wamsen, v. a. vulg. δέρνω, μοσχεύω, étriller, rosser.
Wand, f., ὁ τοῖχος, muraille, f., mur, m., paroi, f.; spanische —, πάραπέτασμα (κατὰ τοῦ ἀνέμου), paravent, m.
Wandel, m, τὸ (ἠθικὸν) φέρσιμον (τοῦ ἀνθρώπου), vie, conduite, f.; (für Mangel, Fehler), ἐλάττωμα, défaut, m.; Handel und Wandel, ἡ καθημερινὴ πραγμάτεια, trafic, commerce, m.
Wandelbar, adj. μισοχαλασμένος, ὁποῦ εἶναι κοντὰ νὰ πέσῃ· caduc, ruineux; détraqué; (μεταφ.) ἀκατάστατος, εὐμετάβολος, inconstant; variable, muable.
Wandelstern, m, πλανήτης, planète, f.
Wandeln, v. n. περιπατῶ, πηγαίνω, aller, marcher, cheminer; fig. φέρνομαι (καλὰ ἢ κακὰ εἰς τὰ ἤθη μου), se conduire.
Wanderer, Wandersmann, m., ὁ ὁδοιπόρος, voyageur m. à pied, passant.
Wandern, v. n. ὁδοιπορῶ, πηγαίνω πεζὸς, marcher, aller, voyager à pied.
Wanderschaft, f., ἡ ὁδοιπορία, voyage m. à pied.
Wanderstab, m., ἡ ῥάβδος (τὸ μπαστοῦνι) τοῦ ὁδοιπόρου, bâton m. de voyageur; seinen -stab weiter setzen, ἀκολουθῶ τὴν ὁδοιπορίαν μου, continuer son voyage; den

-stab ergreifen, κινῶ, (μισεύω), se mettre en chemin.
Wanderung, f., ὁδοιπορία, voyage m. à pied; μετοίκησις, migration, f.
Wandhaken, m., ἕνα ἀγκίστρι εἰς τὸν τοῖχον, croc, mantonnet, m.
Wandlaus, f., s. Wanze.
Wandleuchter, m., λυχνάρι εἰς τὸν τοῖχον, plaque, f.
Wanduhr, f., μεγάλον ὡρολόγιον (ὅπου κρέμεται εἰς τὸν τοῖχον), pendule, horloge, f.
Wange, f., τὸ μάγουλον, joue, f.; die Wangen an einer Presse, τὰ δύο ξύλα τοῦ πιεστηρίου, jumelles, f. pl.
Wankelmuth, m., -müthigkeit, f., ἡ ἀκαστασία, vacillation, inconstance, f.
Wankelmüthig, adj. ἀκατάστατος, vacillant, inconstant.
Wanken, v. a. κουνοῦμαι, κουνιοῦμαι, κλονίζομαι, vaciller, chanceler, branler.
Wanken, n., κούνημα, κλόνισμα, vacillation, f., chancellement; branlement, m.
Wann, adv. πότε; quand? — ὅταν, quand, lorsque.
Wanne, f., (zum Waschen, Baden), τὸ καδὶ, βουτζὶ (εἰς τὸ ὁποῖον πλύνουν τὰ πανιὰ, ἢ λούονται), cuve, f.; (Wurfsieb), τὸ λιχνιστήριον, καλάθι μὲ τὸ ὁποῖον λιχνίζουν τὰ σιτάρια, van, m.
Wannen, adv. von —, (poét.) ἀπὸ ποῦ, πόθεν, d'où, de quel endroit.
† Wannenhero, adv. s. Weßwegen.

Wanst, m., ἡ κοιλία, panse, f.
Wanze, f., ἡ κόριζα, κόρις, punaise, f.
Wanzig, adj. γεμάτος ἀπὸ κόριζαις, plein m. de punaises.
Wappen, n., τὰ παράσημα (τῶν βασιλέων κτλ.), armes, armoiries, f. pl.
Wappenbuch, n., βιβλίον περιέχον τὰ παράσημα, livre d'armoiries, armorial, m. s. Wappen.
Wappendecke, f., τὸ σκέπασμα εἰς τὰ παράσημα, (blas.) pavillon, m.
Wappenkunde, -kunst, f., ἡ ἐπιστήμη τῶν παρασήμων, science f. héraldique, blason, m.
Wappenrock, m., φόρεμα κήρυκος στολισμένον μὲ παράσημα, cotte f. d'armes.
Wappenschild, n., ἡ ἀσπὶς ὅπου περιέχει τὰ παράσημα, (blas.) écu, m.
Wappnen, s. Waffnen.
Wardein, m., ὁ δοκιμαστὴς εἰς τὰ νομίσματα, (εἰς ταῖς μονέδαις), essayeur, m.
Warlich, s. Wahrlich.
Warm, adj. θερμὸς, ζεστὸς, chaud (propr. et fig.); mir ist —, ἔχω ζέστα, j'ai chaud; es ist —, κάμνει ζέστα, il fait chaud.
Wärme, f., ἡ θερμότης, ζέστα, chaleur, f., chaud, m.
Wärmemesser, m., τὸ θερμόμετρον, thermomètre, m.
Wärmen, v. a. θερμαίνω, ζεσταίνω, chauffer, échauffer.
Wärmflasche, f., τὸ θερμαντήριον (ἀγγεῖον γεμάτον ἀπὸ ζεστὸν νερὸν, μὲ τὸ ὁποῖον ζεσταίνουν τὸ κρεββάτι), bassinoire, f.
Wärmpfanne, f., τὰ μαγκάλι, réchaud, m.
Wärmstein, m., πέτρα μὲ τὴν ὁποίαν ζεσταίνουν τὸ κρεββάτι, pierre f. chaude à chauffer.
Wärmstube, f., (in Klöstern), θερμάστρα (τῶν μοναστηρίων), chauffoir, m.
Wärmung, f., τὸ ζέσταμα, action f. de chauffer.
Warnen, v. a. νουθετῶ (νὰ προφυλαχθῇ τις ἀπὸ κίνδυνον), avertir (q. de prendre garde).
Warnung, f., ἡ νουθεσία, avertissement, avis, m.
Warte, f., ἡ σκοπιὰ, πύργος (τουρῶνι) ἀπὸ τὸν ὁποῖον κατασκοπεύουν, échauguette; tour, f.
Warten, v. n. auf einen, auf etwas —, προσμένω τινὰ, τι, attendre q. ou qc. v. a. einen Kranken —, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι, δουλεύω τὸν ἄῤῥωστον, soigner, garder un malade; ein Kind —, φροντίζω ἕνα παιδὶ, τοῦ δίδω τροφὴν, τὸ προφυλάγω κτλ., soigner un enfant, prendre soin d'un enfant; ein Pferd —, παστρεύω, ξεστρίζω τὸ ἄλογον, panser un cheval; seines Amtes etc. —, κάμνω τὰ ἀνήκοντα τοῦ ἐπαγγέλματός μου κτλ., s'acquitter de sa charge.
Warten, n., ἡ προσμονὴ, attente, f.; (s. auch Wartung.)

Digitized by Google

Wärter, *m.*, ὁ φύλαξ, ἐκεῖνος ὁποῦ φυλάγει ἄγρια ζῶα, ὁποῦ δουλεύει τοὺς ἀῤῥώστους, garde (d'un malade etc.), *m.*; celui qui prend soin d'une ménagerie.

Wärterin, *f.*, δουλεύτρα διὰ μικρὰ παιδιὰ ἢ διὰ ἀῤῥώστους, garde *f.* (de petits enfants, de malades).

Wartthurm, *m.*, s. Warte.

Wartung, *f.*, ἡ ἐπιτροπία, φροντίδα, δούλευσις εἰς ἀῤῥώστους ἢ εἰς μικρὰ παιδία, πάστρευσις τοῦ ἀλόγου, soin (qu'on prend des malades etc.); pansement (d'un cheval), *m.*

Warum, *adv.* διὰ τι, pourquoi? — διὰ τὸ ὁποῖον, c'est pourquoi.

Wärwolf, *m.*, ὁ λυκάνθρωπος, (ἄνθρωπος διὰ μαγίας εἰς λύκον μεταμορφωμένος), loup-garou, *m.*

Warze, *f.*, ἡ μυρμηκιὰ, τὸ κότζι, verrue, *f.*, poireau, porreau, *m.*; (an der Brust), ἡ ῥῶγα τοῦ βυζιοῦ, mamelon, *m.*

Warzig, *adj.* ὁποῦ ἔχει μυρμηκιαῖς, plein de verrues.

Was, *pron.* τί, que, quoi? τὸ ὁποῖον, ὁποῦ, ce qui, ce que; (etwas), τι, κάτι τι, quelque chose.

Was für ein, *pron.* τί λογῆς, ποῖος, quel.

Waschbecken, *n.*, ἡ λεκάνη, bassin, lavoir; lavemain, *m.*

Waschblase, *f.*, Waschkessel.

Waschbläuel, *m.*, κόπανος (τὸν ὁποῖον μεταχειρίζονται ἡ πλύστριαις), battoir *m.* de lessive.

Wäsche, *f.*, τὸ πλύσιμον (διὰ τὰ πανιὰ, ὑποκάμισα κτλ.), lessive, *f.*, blanchissage, *m.*; (Weißzeug), τὰ πανιὰ, ὑποκάμισα κτλ., linge, *m.*; (im Bergbau), ὁ τόπος ὅπου πλύνουν τὰ μέταλλα, lavoir (des mineurs), *m.*

Waschen, *v. a.* πλύνω, laver; blanchir, faire la lessive; (den Körper, auch Leichen), λούω, laver (le corps); (die Hände), νίπτω, laver (les mains); *fig. fam.* einem den Kopf —, μαλώνω τινὰ αὐστηρά, laver la tête à q. *v. n. fig. fam.* φλυαρῶ, bavarder, caqueter.

Wäscher, *m.*, ὁ πλύστης, laveur; blanchisseur, *m.*; (μεταφ.) φλύαρος, caqueteur, *m.*

Wäscherey, *f.*, τὸ πλύσιμον, lessive, *f.*, blanchissage, *m.*; (μεταφ.) ἡ φλυαρία, bavardage, caquet, *m.*

Wäscherin, Waschfrau, *f.*, ἡ πλύστρα, πλύστρια, blanchisseuse, *f.*; (μεταφ.) φλύαρη, caqueteuse, *f.*

Wäscherlohn, Waschgeld, *n.*, πληρωμὴ διὰ τὸ πλύσιμον, blanchissage, *m.*

Waschfaß, *n.*, καδὶ, βουτζὶ (εἰς τὸ ὁποῖον πλύνουν τὰ πανιά), cuvier, *m.*

Waschhaft, *adj.* φλύαρος, babillard, jaseur.

Waschhaftigkeit, *f.*, ἡ φλυαρία, loquacité, bavarderie, *f.*

Waschhandschuhe, *m. pl.*, πετζένια χειρόκτια ὁποῦ ἠμποροῦν νὰ πλυσθοῦν, gants *m. pl.* de peau qu'on peut laver.

Waschhaus, *n.*, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον πλύνουν τὰ πανιά, buanderie, *f.*

Waschkessel, *m.*, καζάνι εἰς τὸ ὁποῖον ζεσταίνουν τὸ νερὸν διὰ τὸ πλύσιμον, chaudière, *f.*

Waschkorb, *m.*, καλάθι διὰ τὰ πανιὰ, διὰ τὰ πλυστικά, manne, *f.*

Waschlappen, *m.*, κομμάτι πανὶ διὰ νίψιν ἢ λοῦσιν, lavette, *f.*

Waschleine, *f.*, σχοινὶ εἰς τὸ ὁποῖον κρεμάζουν τὰ πλυμένα πανιὰ, διὰ νὰ στεγνώσουν, corde (à étendre du linge pour le sécher).

Waschtrog, *m.*, Waschwanne, *f.*, καδὶ ἢ βουτζὶ εἰς τὸ ὁποῖον πλύνουν τὰ πανιά, lavoir, *m*, cuve, *f.*

Waschwasser, *n.*, νερὸν διὰ πλύσιμον, διὰ νίψιμον, διὰ λούσιμον, eau *f.* à laver; ἀπόπλυμα, lavure, *f.*

Waschzettel, *m.*, πόλιτζα, καταγραφὴ τῶν πανιῶν διὰ πλύσιμον, mémoire *m.* du linge à blanchir.

Wasen, *m.*, s. Rasen, *m.*

Wasenmeister, *m.*, s. Abdecker.

Wasser, *n.*, τὸ νερὸν, (τὸ *ὕδωρ), eau, *f.*; zu Wasser, διὰ θαλάσσης, ὁμοίως· διὰ ποταμοῦ, par eau, par mer; zu Wasser und zu Lande, διὰ θαλάσσης καὶ διὰ ξηρᾶς, par terre et par mer; die Augen stehen ihm voll Wasser,

τὰ ὀμμάτιά του ἔχουν δάκρυα, il a les yeux baignés de larmes; das Wasser lassen, abschlagen, κάμνω τὸ νερόν μου, κατουρῶ, faire de l'eau, lâcher son eau; *fig.* zu Wasser werden, χάνομαι, ἀφανίζομαι, δὲν ἐπιτυχαίνω, s'en aller en fumée, se réduire à rien, s'anéantir; (Wasser bei Diamanten), ἡ λαμπρότης, καθαρότης τοῦ διαμαντιοῦ, *fig.* eau d'un diamant.

Wasserast, *m.*, βλαστάρι, κλωνάρι ὁποῦ γίνεται ἀπὸ τὴν πολλὴν ὑγράδα τοῦ δένδρου, branche *f.* gourmande.

Wasserbad, *n.*, τὸ λουτρόν, bain, *m.*; (Taufe), τὸ βάπτισμα, *fig.* baptême, *m.*

Wasserbau, *m.*, κτίριον εἰς τὸ νερόν, construction *f.* d'un bâtiment élevé dans l'eau.

Wasserbaukunst, *f.*, ἡ ὑδροτεχνική, οἷον· ἡ τέχνη τῆς κτίσεως τῶν γεφυρῶν, ὑδραυλικῶν μηχανῶν κτλ., architecture hydraulique, hydrotechnique, *f.*

Wasserbecken, *m.*, τὸ ὑδροδοχεῖον, μικρὴ λίμνη τεχνική, bassin à eau, rond *m.* d'eau.

Wasserbehälter, *m.*, τὸ ὑδροφυλάκειον, τόπος ὅπου φυλάγουν νερόν, reservoir, *m.*

Wasserbeschreibung, *f.*, ἡ ὑδρογραφία, hydrographie, *f.*

Wasserblase, *f.*, φοῦσκα νεροῦ, bulle *f.* d'eau.

Wasserblau, *adj.* ἀνοικτο-γαλάζιος, bleu de mer, bleu turquin.

Wasserbley, *n.*, ἡ μολύβδαινα, μολύβι ὁποῦ μεταχειρίζονται διὰ μολυβοκόνδυλα, plomb de mine, molybdène, *m.*, plombagine, *f.*

Wasserbrey, *m.*, Wassermus, *n.*, κουρκοῦτι ἀπὸ ἀλεῦρι καὶ νερόν, bouillie *f.* à eau.

Wasserbruch, *m.*, ἡ ὑδροκήλη, (πάθος τι), hydrocèle, *f.*

Wasserbunge, *f.*, s. Bachbungen.

Wasserdampf, *m.*, ὁ ἀτμός, ἡ ἀτμίδα τοῦ νεροῦ, vapeur *f.* de l'eau.

Wasserdicht, *adj.* ἀδιαπέραστος διὰ τὸ νερόν, impénétrable à l'eau

Wassereimer, *m.*, ὁ κουβάς, seau *m.* à l'eau.

Wasserfall, *m.*, ὁ καταῤῥάκτης, τὸ πέσιμον τοῦ νεροῦ, chute d'eau, cascade, cataracte, *f.*

Wasserfarbe, *f.*, χρῶμα διαλυμένον μὲ νερὸν διὰ ζωγραφίαν, détrempe, *f.*

Wasserfaß, *n.*, κάδι, βουτζὶ διὰ νερόν, vaisseau, tonneau, baquet *m.* à l'eau.

Wasserflasche, *f.*, φιάλη διὰ νερόν, bouteille *f.* à l'eau.

Wasserfluth, *f.*, ἡ πλημμύρα, inondation, *f.*, déluge, *m.*

Wasserfurche, *f.*, αὐλάκι μεταξὺ δύο ἀγρῶν, raie *f.* creuse entre deux champs labourés.

Wassergalle, *f.*, μέρος ἀτελείωτον ἀπὸ οὐράνιον τόξον, faux arc-en-ciel, *m.*; αὐλάκι γεμάτον νερὸν εἰς τὸ χωράφι, fondrière, *f.*

Wassergang, *m.*, τὸ κανάλι, ὁ ὑδραγωγός, canal, conduit *m.* d'eau.

Wassergeschwulst, *f.*, πρισμάδα γεμάτη ἀπὸ νερόν, édème, *m.*, hydrosarque, *f.*

Wasserglas, *n.*, ποτῆρι διὰ νερόν, verre *m.* à eau.

Wassergewächs, *n.*, φυτὸν ὁποῦ γίνεται εἰς τὸ νερόν, plante *f.* aquatique.

Wassergraben, *m.*, λάκκος γεμάτος ἀπὸ νερόν, tranchée; rigole, *f.*

Wasserhart, μισο-στεγνωμένος, (ὡς τὸ χῶμα, ὁποῦ ἀπ' ἔξω εἶναι στεγνὸν καὶ ὑγρὸν ἀπὸ μέσα), à demi-sec.

Wasserhohlunder, *m.*, κουφοξυλιὰ ὁποῦ γίνεται κοντὰ εἰς τὰ νερά, aubier, sureau *m.* aquatique.

Wasserhose, *f.*, πρηστήρ (σύννεφον εἰς σχῆμα κώνου ἀναποδογυρισμένου, ὁποῦ σηκώνει τὸ νερὸν ἀπὸ τὴν θάλασσαν καὶ χαλνᾷ ὅλα ὅσα καταντοῦν εἰς τὸν δρόμον του), trombe, siphon, *m.*

Wasserhuhn, *n.*, εἶδος ὄρνιθας, poule d'eau, foulque, *f.*

Wasserhund, *m.*, s. Pudel.

Wässerig, *adj.* ὑγρός, ὑδατώδης, νερουλός, aqueux; séreux; (μεταφ.) ἄνοστος, χωρὶς πνεῦμα, fade.

Wasserjungfer, *f.*, χορίσκη (ζωΰφιον τι παρδαλὸν πετούμενον κοντὰ εἰς τὰ νερά, ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ τὸ κουνοῦπι), demoiselle (insecte), *f.*

Wasserkanne, *f.*, λαγῆνα διὰ νερόν, aiguière, *f.*, seau, *m.*

Digitized by Google

Wasserkopf, *m.*, ὑδροκέφαλος (ὑδρώπικας τῆς κεφαλῆς), (méd.) hydrocéphale, *m.*
Wasserkunst, *f.*, ὑδραυλικὴ μηχανή, hydraulique, fontaine, *f.*
Wasserlefzen, *f. pl.*, (ἀνατομ.) αἱ μυρτοχειλίδες (τὰ πτερυγώματα εἰς τὰ χείλη τῆς μήτρας), (anat.) nymphes, *f. pl.*
Wasserleitung, *f.*, ὁ ὑδραγωγός, τὸ κανάλι, aquéduc, *m.*, conduite *f.* d'eau.
Wasserlinsen, Meerlinsen, *f. pl.*, ἡ τύφα, φυτόν τι ὁποῦ σκεπάζει τὰ βαλτώδη νερά, lentilles *f. pl.* d'eau ou des marais.
Wassermalerey, *f.*, ζωγραφία μὲ χρώματα διαλυμένα εἰς τὸ νερόν, gouache, détrempe, *f.*
Wassermann, *m.*, (Sternbild und Himmelszeichen), ὁ ὑδροχόος, συνάστρισις καὶ σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ, (astron.) verseau, *m.*
Wassermaus, *f.*, ποντίκι τοῦ νεροῦ, ἔνυδρος ποντικός, souris *f.* d'eau.
Wassermelone, *f.*, τὸ καρπούζι, melon *m.* d'eau.
Wassermühle, *f.*, ὁ νερόμυλος, moulin *m.* à eau.
Wässern, *v. a.* ποτίζω (λιβάδια, φυτά), arroser; μοσκεύω, βρέχω, mouiller, tremper; einen seidenen Zeug wässern, κατασκευάζω τὰ μεταξωτὰ βεργωμένα, donner une onde à une étoffe de soie, tabiser.
Wassernix, *m.*, νομιζόμενον δαιμόνιον εἰς τὰ ποτάμια, ondin, *m.*
Wassernuß, *f.*, ὑδροκάστανον, νεροκάστανον, mâcle, *f.*, écharbot, *m.*, châtaigne *f.* d'eau.
Wasser-Nymphe, *f.*, Ναϊάς, Νηρηΐς; (κατὰ τὴν παλαιὰν μυθολογίαν), Naïade, Néréide; (ein Insect), s. Wasserjungfer.
Wasserpaß, *m.*, s. Wasserwage, *adv.* ὁριζοντείως, à fleur d'eau.
Wasserperle, *f.*, ψεύτικον ἢ μιμητὸν μαργαριτάρι, perle *f.* fausse.
Wasserpfeffer, *m.*, τὸ ὑδροπιπέρι, poivre d'eau, hydropiper, *m.*
Wasserpocken, Wasserblattern, *f. pl.*, ἡ εὐλογιαῖς ὑδατώδεις, petite vérole *f.* volante.
Wasserprobe, *f.*, ἡ δοκιμὴ διὰ μέσου τοῦ νεροῦ, épreuve *f.* de l'eau, ordalie, *f.*
Wasserquelle, *f.*, s. (Quelle).
Wasserrad, *n.*, τροχὸς μύλου (ὁποῦ κινεῖται εἰς τὸ νερόν), roue *f.* qui tourne par le moyen de l'eau.
Wasserratze, -ratte, *f.*, μεγάλος ποντικὸς εἰς τὸ νερόν, rat *m.* d'eau.
Wasserreich, *adj.* ὁποῦ ἔχει πολὺ νερόν, abondant en eau.
Wasserreis, *n.*, s. Wasserast.
Wasserrinne, *f.*, ὁ νεροχύτης, αὐλάκι, διὰ τοῦ ὁποίου στάζει ἡ βροχὴ ἀπὸ τὰ κεραμίδια, gouttière, *f.*
Wasserröhre, *f.*, τὸ κανάλι, μασοῦρι διὰ νερόν, canal, tuyau, conduit, *m.*
Wasserschaden, *m.*, ζημία ἀπὸ πλημμύραν, degât, dommage *m.* causé par l'eau.
Wasserscheu, *adj.* ὑδροφόβος, hydrophobe.
Wasserscheu, *f.*, ἡ ὑδροφοβία, (πάθος), hydrophobie, *f.*
Wasserschlange, *f.*, ὀφίδι εἰς τὸ νερόν, serpent *m.* aquatique.
Wasserschnepfe, *f.*, σκολόπαξ (ξυλόκοτα) ἔνυδρος, bécassine, *f.*
Wasserschwalbe, *f.*, χελιδόνι ὁποῦ κάμνει τὴν φωλεάν κοντὰ εἰς τὰ ποτάμια, martinet (oiseau), *m.*
Wassersnoth, *f.*, στενοχωρία εἰς καιρὸν πλημμύρας, πλημμύρα, mal, *m.*, calamité etc. causée par des inondations.
Wasserspiegel, *m.*, ἡ ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ, miroir *m.* d'eau.
Wasserspritze, s. Feuerspritze.
Wasserstand, *m.*, ἡ στάσις ἢ τὸ ὕψος τοῦ νεροῦ (εἰς ἕνα ποταμὸν κτλ.), hauteur *f.* de l'eau d'une rivière etc.
Wasserständer, *m.*, τὸ καδὶ διὰ νερόν, tinette, *f.*
Wasserstrahl, *m.*, τὸ νερὸν ὁποῦ ῥίπτεται ἀπὸ τὴν συρίγγαν ὅμοιον ὡς μία ἀκτῖνα, jet, rayon *m.* d'eau.
Wasserstreifig, *adj.* λειψὸς (λέγεται διὰ τὸ ψωμὶ ὁποῦ δὲν εἶναι ἀρκετὰ ψημένον), pâteux.
Wasserstrom, s. Strom.
Wassersucht, *f.*, ὁ ὕδρωψ, ὑδρώπικας, ὑδροπισία, hydropisie, *f.*

Wassersüchtig, *adj.* *ὑδρωπικός*, hydropique.

Wassersuppe, *f.*, *σοῦπα μὲ νερόν*, soupe *f.* à l'eau.

Wasserthier, *n.*, *ζῶον ἔνυδρον* (*ὁποῦ ζῇ εἰς τὸ νερόν*), animal *m.* aquatique.

Wasserträger, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ φέρει νερὸν εἰς τὰ σπίτια*, *ὑδροφόρος*, porteur *m.* d'eau.

Wassertrinken, *n.*, *ἡ ὑδροποσία*, action ou coutume *f.* de boire de l'eau.

Wassertrinker, *m.*, *ὁ ὑδροπότης*, buveur *m.* d'eau.

Wassertrog, *m.*, *καδὶ μεγάλον διὰ πότισμα τῶν ζώων*, auge, *f.*

Wassertropfen, *m.*, *σταλαγματιὰ νεροῦ*, goutte *f.* d'eau.

Wasseruhr, *f.*, *ἡ κλεψύδρα* (*εἶδος ὡρολογίου μὲ νερόν*), horloge d'eau, clepsydre, *f.*

Wässerung, *f.*, *τὸ πότισμα* (*τῶν λιβαδιῶν, χόρτων*), arrosement, *m.*

Wasservogel, *m.*, *πουλλὶ ὁποῦ ζῇ ἐκ μέρους εἰς τὸ νερὸν*, (*ὡς ἡ χῆνα, πάπια κτλ.*), oiseau *m.* aquatique.

Wasserwage, *f.*, *ἡ στάθμη*, *τὸ ἀλφάδι*, niveau, *m.*; *ἀραιόμετρον*, aréomètre, pèse-liqueur, *m.*

Wasserwegerich, *m.*, *εἶδος ἀπὸ ἀρνόγλωσσον*, *ἢ πεντάνευρον φυτὸν ὁποῦ γίνεται κοντὰ εἰς τὰ νερά*, plantain *m.* aquatique.

Wasserweide, *f.*, *ἡ ἰτέα*, *ἰτιά*, (*δένδρον*), osier, saule *m.* aquatique.

Wasserweihe, *f.*, *ὁ ἁγιασμός*, (*ὅταν ἁγιάζεται τὸ ὕδωρ*), bénédiction *f.* de l'eau.

Wasserwirbel, *m.*, *ὁ νεροστρόφιλος*, *νεροστρόβιλος*, *ἡ δίνη*, tournant, tourbillon *m.* d'eau.

Wasserwoge, *f.*, *τὸ κῦμα*, vague, *f.*, s. Woge.

Waten, *v. n.* *περιπατῶ εἰς τὸ νερὸν* (*ἢ καὶ εἰς λάσπην*, *εἰς βαθὺν ἄμμον*) *ἕως τὰ γόνατα*, guéer; passer à gué; marcher dans la boue.

Watscheln, *v. n.* *περιπατῶ κλονιζόμενος*, (*ὡς ἡ χῆνα*), caneter.

Watte, *f.*, *βαμβάκι ψιλότατον καὶ σφικτὰ συναγμένον* (*ὁποῦ μεταχειρίζονται διὰ ἐσώπανον κτλ.*), ouate, *f.*

Wattiren, *v. a.* *βάνω τὸ τοιοῦτον βαμβάκι ὡς ἐσώπανον*, ouater.

Wau, *m.*, *φυτόν τι μὲ τὸ ὁποῖον βάφουν κίτρινον*, gaude (plante), *f.*

Weben, *v. a.* *ὑφαίνω*, tisser, travailler au métier.

Weber, *m.*, *ὁ ὑφαντής*, tisserand, *m.*

Weberbaum, *m.*, *κύλινδρος ξύλινος εἰς τὸν ἐργαλειὸν τοῦ ὑφαντοῦ*, ensouple, *f.*

Weberey, *f.*, *ἡ ὑφαντική*, métier (art) *m.* de tisserand.

Weberschiff, *n.*, *ἡ σαΐττα τοῦ ὑφαντοῦ*, navette, *f.*

Weberspule, *f.*, *καλάμι εἰς τὸ ὁποῖον τυλίγει ταῖς κλωσταῖς ὁ ὑφαντής*, bobine, *f.*, époulin, *m.*

Weberstuhl, *m.*, *ὁ ἐργαλειὸς τοῦ ὑφαντοῦ*, métier (de tisserand), *m.*

Wechsel, *m.*, *ἡ ἀλλαγή*, *ἀλλαξιά*, changement, vicissitude, *f.*; change, échange, *m.*

Wechsel oder Wechselbrief, *m.*, *ἡ καμβιάλη*, *τὸ βεξήλιον*, lettre *f.* de change, billet *m.* de change; einen Wechsel ausstellen, *ἐκδίδω μίαν καμβιάλην*, (*ἕνα βεξήλιον*), donner une lettre de change; — acceptiren, annehmen, *δέχομαι μίαν καμβιάλην*, accepter une l. d. c.; — indossiren, giriren, *ὀπισθογράφω τὴν καμβιάλην*, *βάνω τὸ τζίρο*, endosser une l. d. c.; — protestiren, *προτεστάρω τὴν καμβιάλην*, *κάμνω προτέστο*, protester une l. d. c.; — ziehen, *τραβῶ μίαν καμβιάλην*, tirer une l. d. c.

Wechselarrest, *m.*, *φύλακωσίς τινος ὁποῦ δὲν ἐπλήρωσε μίαν καμβιάλην*, emprisonnement *m.* pour n'avoir pas payé une lettre de change.

Wechselbalg, *m.*, *ἕνα τεράστιον*, *παιδὶ ἀχρειότατον ἢ ἀσχημότατον*, (*ὁποῦ νομίζεται ἀλλαγμένον ἀπὸ κανένα δαιμόνιον*), enfant *m.* mal morigéné ou fort laid (qu'on croit supposé par un démon).

Wechselbank, *f.*, *ὁ μπάγκος* (*τραπεζίτου*, *μπαγκιέρου*), banque, *f.*

Wechselbrief, *f.*, *ἡ καμβιάλη*,

Digitized by Google

τὸ βεξήλιον, lettre f. de change.

Wechsel=Cours, m., πέρασις (κοινῶς τὸ κοῦρσο) τῶν χαμβιάλων, change, cours m. du change.

Wechselfähig, adj. ὁποῦ ἔχει τὸ δίκαιον νὰ ἐκδίδῃ ἢ νὰ τραβᾷ χαμβιάλην, qui a le droit de tirer des lettres de change.

Wechselfieber, n., ἡ διαλείπουσα θέρμη, κοινὴ θέρμη ὁποῦ ἔχει τακτικὰς διακοπάς, fièvre f. intermittente.

Wechselgeld, n., s. Wechselzahlung.

Wechselgeschäft, n., Wechselhandel, m., πραγμάτεια χαμβιάλων (βεξηλίων), ἀλλαγὴ ἀσπρῶν, change, commerce m. d'argent.

Wechselhandlung, f., ἐργαστήριον τραπεζίτου (μπραγκέρου), comptoir m. d'un banquier.

Wechseln, v. a. ἀλλάζω, changer, échanger, troquer; Briefe wechseln, γράφω καὶ λαμβάνω γράμματα, ἔχω ἀλληλογραφίαν, avoir un commerce de lettres (avec q.); Worte wechseln, συνομιλῶ, parler avec q.; — μαλώνω, disputer, quereller; Kugeln —, μονομαχῶ μὲ πιστόλια, se battre à coups de pistolet.

Wechseln, v. n. ἀλλάζει, γίνεται ἀλλαγή, γίνεται ποτὲ τὸ ἕνα ποτὲ τὸ ἄλλο, changer, aller tour à tour; ἀλληλοδιαδόχως μὲ ἄλλον τινὰ κάμνω τι, alterner.

Wechseln, n., ἡ ἀλλαγή, ἀλλαξιά, change, troc, m.

Wechselplatz, m., τόπος εἰς τὸν ὁποῖον τραβοῦν χαμβιάλαις (βεξήλια), place f. de change.

Wechselrechnung, f., λογαριασμὸς χαμβιάλων, compte m. de change, de banquier.

Wechselrecht, n., οἱ νόμοι διὰ ταῖς χαμβιάλαις, droit m. du change.

Wechselreiter, m., ψεύστης ὁποῦ τραβᾷ χαμβιάλαις καὶ δὲν ἔχει τὸν τρόπον νὰ ταῖς πληρώσῃ, fig. tirailleur, m.; = reiterey, f., τὰ μηχανεύματα ἐκείνου τοῦ ψεύστου, fig. manège, m.; — treiben, κάμνω ἐκεῖνα τὰ μηχανεύματα, fig. faire courir la navette.

Wechselseitig, adj. ἀμοιβαῖος, καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, réciproque, mutuel.

Wechselsweise, adv. ἀμοιβαίως, ἀλλάγδην, alternativement, tour à tour, réciproquement.

Wechselwinkel, m. pl., (γεωμ.) γωνίαι ἐπάλληλοι, (géom.) angles m. pl. alternes.

Wechselzahlung, f., ἄσπρα συνηθισμένα εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν χαμβιάλων, argent de banque, payement m. en argent de banque.

Wechsler, m., ὁ τραπεζίτης, (μπαγκιέρος), banquier (changeur), m.

Weck, Wecken, m., ψωμὶ μικρὸν ἄσπρον, pain m. blanc en forme de coin; — [illegible] μάτι [illegible] coin m.

Wecken, v. a. [illegible] (τινὰ) ἀπὸ [illegible] ξυπνῶ, σηκώνω [illegible] veiller, réveiller.

Wecker, m., τὸ ξυπνητάρι[illegible], réveil, réveille-matin.

Wedel, m., (Fliegenwedel) [illegible] ἀνεμιστήριον, ξεμυγια[illegible], chasse-mouche, [illegible] m.; (vom Hunde), ἡ οὐρὰ τοῦ σκυλιοῦ, queue f. de chien.

Wedeln, v. n. ἀνεμίζω, [illegible] faire du vent; mit dem Schwanze —, κινῶ [illegible] τὴν οὐρὰν (λέγεται διὰ τὰ σκυλιά), frétiller, flatter de la queue.

Weder, conj. οὔτε, μήτε [illegible] ni [illegible] weder — noch, οὔτε — οὔτε, μήτε — μήτε, ni — ni.

Weg, m., ὁ δρόμος, ἡ [illegible] chemin, route, f. [illegible] voie, [illegible]

Weg, int. ἄπαγε, [illegible] φεύγα, [illegible] loin [illegible] gare! [illegible] -vous de là! [illegible] signifie [illegible] compos. il [illegible] d'ôter, d'éloigner [illegible]

Wegarbeiten, v. a. [illegible] (μάλιστα [illegible]) par le travail.

Wegbegeben, sich, v. r. ἀναχωρῶ, [illegible] πηγαίνω ἀλλοῦ, ἀποχωρῶ, s'éloigner, partir, s'absenter.

Wegbeißen, v. a. ἀφαιρῶ, ἐβγάζω μὲ τὰ δόντια, ôter à coups de dents.

Wegbeizen, *v. a.* ἀφαιρῶ, ἐβγάζω μὲ ἀσημόνερον ἢ ἄλλο καυστικόν, ôter, enlever par un corrosif.
Wegbetten, sich, *v. r.* κοιμοῦμαι εἰς ἄλλο ξεχωριστὸν κρεββάτι, faire lit à part.
Wegblasen, *v. a.* ἀφαιρῶ, ἐβγάζω μὲ τὸ νὰ φυσσήσω, emporter en soufflant.
Wegbleiben, *v. n.* δὲν ἔρχομαι, ne pas venir; das bleibt weg, αὐτὸ παραιτεῖται, δὲν βάνεται, δὲν γράφεται, cela s'omet, cela ne s'écrit pas.
Wegbrechen, *v. a.* ἐβγάζω, ξεσπῶ τζακίζωντας, ôter en rompant; ξερνῶ, vomir, rendre.
Wegbrennen, *v. a.* κατακαίω, brûler, ôter par le feu. *v. n.* κατακαίομαι, être consumé par le feu.
Wegbringen, *v. a.* ἐβγάζω, φέρω ἀλλοῦ, ἔξω, ôter, enlever.
Wegdrängen, *v. a.* ἀποδιώχνω σπρωμώνωντας, faire sortir q. d'une place en pressant.
Wegeaufseher, *m.*, ἐπίτροπος εἰς ταῖς στράταις, πρωτοστράτωρ, voyer, *m.*
Wegebereiter, *m.*, ὁδοφύλαξ (ὁποῦ διατηρεῖ τὴν εὐταξίαν καὶ ἀσφάλειαν), gendarme, *m.*
Wegebreit, *n.*, **Wegerich**, *m.*, τὸ ἀρνόγλωσσον, πεντάνευρον, (χόρτον τι), plantain, *m.*, (plante).
Wegegeld, *n.*, πληρωμὴ διὰ τὸ πέρασμα εἰς μίαν στράταν, péage de long, passage; barrage, *m.*
Wegeilen, *v. n.* φεύγω βιαστικά, se hâter de s'en aller.
Wegemesser, *m.*, τὸ ὁδόμετρον, odomètre, compte-pas, *m.*
Wegen, *prp.* διά, ἐξ αἰτίας, ἕνεκα, à cause de —, pour.
Wegesäule, *f.*, στύλος βαλμένος εἰς τὴν στράταν, (ὁποῦ δείχνει τοὺς δρόμους ἢ τὸ διάστημα τῶν τόπων), colonne *f.* itinéraire.
Wegescheide, *f.*, δρόμος ὁποῦ σχίζεται εἰς δύο, σταυροδρόμι, bivoie, *f.*, chemin *m.* fourchu.
Wegeschnecke, *f.*, κοχλιὸς (σάλιαγκας), limas, limace, *m.*
Wegessen, *v. a.* τρώγω ὅλα, δὲν ἀφίνω τίποτες, manger tout.
Wegewarte, *f.*, τὸ ἀγριοκιχώριον, (φυτόν τι), chicorée, *f.*, (plante).
Wegezehrung, *f.*, τὸ ἐφόδιον, ὥσπρα διὰ τὴν ζωοτροφίαν εἰς τὸ ταξίδι, passade, *f*; viatique, *m.*
Wegezoll, *m.*, s. Wegegeld.
Wegfahren, *v. a.* κινῶ, ἐβγαίνω μὲ ἀμάξι, φεύγω, ἀναχωρῶ μὲ καράβι, partir en voiture, en bateau.
Wegfallen, *v. a.* ἀφίνεται, παύει, δὲν γίνεται περισσότερον, cesser, n'avoir plus lieu.
Wegfangen, *v. a.* πιάνω (ὅλα τὰ πουλιά, ὅλαις ταῖς μυῖαις κτλ.), prendre.
Wegfaulen, *v. n.* ξεπίπτω, ξεκολλοῦμαι ἀπὸ τὸ σάπημα, se perdre en pourriture.
Wegfegen, *v. a.* ἀφαιρῶ, ἐβγάζω σκουπίζωντας, παστρεύω, ôter en balayant.
Wegfeilen, *v. a.* ἀφαιρῶ, ἐβγάζω, ἀποξύω μὲ τὸ ῥινί, ôter avec la lime.
Wegfischen, *v. a.* ψαρεύω ὅλα, πιάνω ὅλα τὰ ψάρια, prendre, pêcher (tous les poissons); (μεταφ.) πιάνω, ἀποκτῶ (τι προτήτερα ἀπὸ ἄλλον ἢ μὲ πανουργίαν), enlever, gagner (par des ruses, ou en prévenant un autre).
Wegfliegen, *v. a.* πετῶ, φεύγω πετῶντας, s'envoler.
Wegfließen, *v. n.* ῥέω, τρέχω ἀλλοῦ, s'écouler.
Wegfressen, *v. a.* τρώγω ὅλα (λέγεται διὰ ζῶα), δὲν ἀφίνω τίποτες, manger, dévorer (tout); — ἀφαιρῶ (μὲ ἕνα καυστικὸν, ἢ μὲ πάθη ὡς ἡ φάγουσα κτλ.), emporter par un corrosif etc.
Wegführen, *v. a.* πέρνω τινα μαζύ μου, emmener; μετακομίζω, transporter.
Weggang, *m.*, ἀναχώρησις, départ, *m.*
Weggeben, *v. a.* δίδω, χαρίζω, donner, quitter qc.
Weggehen, *v. n.* ἐβγαίνω, ἀναχωρῶ, φεύγω, s'en aller, se retirer, sortir.
Weggießen, *v. a.* ἐκχύνω, ξεχύνω (οἷον· ἄπαστρον νερόν κτλ.), verser, répandre (p. e. de l'eau sale etc.).
Weghaben, *v. a.* ich habe es weg, ἔλαβα, ἔχω, je l'ai, je l'ai reçu; (begreifen), κατα-

Digitized by Google

λαμβάνω, εὑρῆκα, comprendre.

Weghalten, v. a. κρατῶ ἀπομακρυσμένον, ἀπογυρίζω, tenir éloigné, écarté, détourner.

Weghängen, v. a. κρεμάζω ἀλλοῦ, suspendre (qc.) en un autre lieu.

Weghaschen, s. Wegfangen.

Weghauen, s. Abhauen, Umhauen.

Wegheben, v. a. σηκώνω καὶ βάνω ἀλλοῦ, ôter en soulevant; hebe dich weg! χορημίσου ἀπ' ἐδῶ, ôte-toi de là!

Weghobeln, v. a. ἐβγάζω, ἀφαιρῶ μὲ τὸ ῥουκάνι, ôter par le rabot.

Wegholen, v. a. πέρνω μαζύ μου, enlever, emporter, aller emmener.

Weghüpfen, v. n. πηδῶ, φεύγω πηδῶντας, s'en aller en bondissant.

Wegjagen, v. a. ἀποδιώχνω, chasser.

Wegkapern, v. a. πέρνω (κυρίως· ἕνα καράβι ὡς κουρσάρος), prendre (propr. un vaisseau).

Wegkaufen, v. a. ἀγοράζω ὅλα, δὲν ἀφίνω τίποτες εἰς ἄλλον, acheter, enlever tout.

Wegkehren, v. a. (wegfegen), ἐβγάζω, ἀφαιρῶ φτεροχαλῶντας, σκουπίζωντας, ôter en balayant; (wegwenden), ἀπογυρίζω, ἀποστρέφω, détourner.

Wegkommen, v. n. φεύγω, ἀναχωρῶ ἀπὸ ἕνα τόπον, s'en aller, s'éloigner, échapper; (verloren gehen), χάνομαι, se perdre, s'égarer; gut —, δὲν ἔχω ζημίαν, γλυτώνω χωρὶς ζημίαν, en être quitte à bon marché.

Wegkönnen, v. n. ἠμπορῶ νὰ ἔβγω, νὰ φύγω, pouvoir s'en aller.

Wegkratzen, v. a. ἀποξύω, ἀφαιρῶ, ἐβγάζω ξύωντας, ôter en grattant.

Wegkriegen, v. a. fam. λαμβάνω, recevoir, attraper; (einsehen), καταλαμβάνω, comprendre.

Weglassen, v. a. ἀφίνω (τινὰ) νὰ πάγῃ, laisser aller (q.); ἀφίνω, παραιτῶ, δὲν βάνω, δὲν γράφω, omettre, ne pas mettre, ne pas écrire.

Weglaufen, v. n. φεύγω (τρέχωντας), s'enfuir, échapper, s'en aller, déserter.

Weglegen, v. a. βάνω κάτω, ἐβγάζω, βάνω ἀλλοῦ, quitter, mettre à côté, mettre bas.

Wegleihen, v. a. δανείζω, prêter.

Wegleiten, v. a. ἀπογυρίζω (νερὸν μὲ ἕνα κανάλι κτλ.), détourner (l'eau par le moyen d'un canal etc.).

Weglocken, v. a. ἐβγάζω, τραβῶ τινὰ ἀλλοῦ μὲ κολακείαις, écarter (q.) en l'alléchant.

Wegmachen, v. a. (einen Fleck ꝛc.), ἐβγάζω (μίαν λέραν κτλ.), ôter (une tache etc.); sich —, φεύγω, ἀναχωρῶ, ἀπομακρύνομαι, se retirer, s'en aller.

Wegmarschiren, v. n. φεύγω, πηγαίνω ἀλλοῦ, (λέγεται διὰ στρατιώτας), partir, se dit des soldats.

Wegmüssen, v. n. εἶμαι [illegible] χασμένος νὰ φύγω, être obligé de s'en aller; das muß weg, αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ἐβγάλωμεν, il faut ôter cela.

Wegnahme, Wegnehmung, f., ἡ ἅλωσις, τὸ πάρσιμον, ἡ [illegible], prise, f., enlèvement, m.

Wegnehmen, v. a. πέρνω, ἐβγάζω, enlever, ôter, emporter; ein Schiff, eine Stadt ꝛc., πέρνω ἕνα καράβι, ἕνα [illegible] κτλ., prendre un vaisseau, une ville etc. [illegible]

Wegpacken, v. a. μαζώνω [illegible] ... τὸ στέλλω ἀλλοῦ, [illegible] pour envoyer ailleurs; sich —, φεύγω [illegible] s'en aller [illegible]

Wegpeitschen, v. a. ἀποδιώχνω μὲ πολλὴν βίαν [illegible] chasser à coups de fouet.

Wegpracticiren, v. a. fam. [illegible] κλέπτω χωρὶς τινὰς [illegible] κρυφίως, dérober (secrètement).

Wegprügeln, v. a. ἀποδιώχνω μὲ ξυλιαῖς, chasser à coups de bâton.

Wegputzen, fig. fam. κλέπτω μὲ πανουργίαν, gripper, escamoter.

Wegraffen, v. a. ἁρπάζω, ἀφαρπάζω, enlever, emporter, rafler.

Wegräumen, v. a. ἀφαιρῶ, ἐβγάζω, σηκώνω καὶ βάνω ἀλλοῦ, ôter, débarrasser.
Wegreiben, v. a. ἐβγάζω τρίβωντας, ξετρίβω, emporter en frottant; décrotter.
Wegreise, f., ὁ μισευμός, départ, m.
Wegreisen, v. n. μισεύω, partir.
Wegreißen, v. a. ἀφαρπάζω, ἐβγάζω μὲ ὁρμήν, arracher; ein Gebäude ꝛc. —, χαλνῶ, κατεδαφίζω ἕνα σπίτι κτλ., abattre, démolir, détruire.
Wegreiten, v. n. ἐβγαίνω καβάλα, μισεύω καβάλα, partir à cheval.
Wegrücken, v. a. ἐβγάζω, κινῶ, ôter, déplacer. v. n. ἀναχωρῶ ὀλίγον (οἷον· μὲ τὸ σκαμνί μου), faire place.
Wegrufen, v. a. ἐκκαλῶ, κράζω τινὰ ἀλλοῦ, appeler q., rappeler.
Wegsägen, v. a. ἀφαιρῶ, ἐβγάζω μὲ τὸ πριόνι, πριονίζω, emporter avec la scie.
Wegsaufen, v. a. πίνω ὅλα, δὲν ἀφίνω τίποτες, (λέγεται διὰ ζῶα καὶ διὰ μεθύστακας), boire tout, ne laisser rien (dans la bouteille etc.).
Wegschaffen, v. a. ἐβγάζω, σηκώνω, βάνω ἀλλοῦ, ôter, enlever, emporter, transporter, écarter.
Wegschenken, v. a. δίδω, χαρίζω, ὑστεροῦμαι τι μὲ τὸ νὰ τὸ χαρίσω εἴς τινα, donner (s. Verschenken).
Wegscheren, v. n. ἀφαιρῶ, ἐβγάζω κουρεύωντας, κουρεύω, raser; tondre; sich —, φεύγω, s'en aller, se retirer; schier dich weg, φεύγα, κρημνίσου ἀπ' ἐδῶ, ôte-toi d'ici!
Wegscheuchen, v. a. ἀποδιώχνω (φοβίζωντας, οἷον· πουλλία), chasser, épouvanter.
Wegschicken, v. a. στέλλω (τινὰ ἢ τι εἰς κανέναν τόπον), envoyer (q. quelque part).
Wegschieben, v. a. κινῶ πλέον παρέκει (οἷον· μίαν τράπεζαν, ἕνα βαρὺ σεντοῦκι), pousser, déplacer (en poussant).
Wegschießen, v. a. σκοτώνω μὲ τουφέκι (ὅλα τὰ ζῶα, ὅλα τὰ πουλλιά κτλ.), tuer (tout le gibier etc.); χαλνῶ, ἀφαρπάζω (μὲ κανονιαῖς κτλ.), emporter, abattre à coups de feu).
Wegschlagen, v. a. ἀφαιρῶ κτυπῶντας (οἷον· μὲ τζεκοῦρι), emporter, abattre (à coups de hache etc.); ἀποδιώχνω (τὸν ἐχθρόν), chasser (l'ennemi etc.).
Wegschleichen, sich, v. r. φεύγω, ἀναχωρῶ κρυφίως, s'éclipser, se dérober.
Wegschleppen, v. a. σύρνω, τραβῶ ἀλλοῦ, ἀφαρπάζω, entraîner, emporter.
Wegschleudern, v. a. ἀποῤῥίπτω, ῥίπτω μὲ ὁρμήν, jeter avec violence.
Wegschmeißen, s. Wegwerfen.
Wegschnappen, v. a. πιάνω (κυρίως μὲ τὸ στόμα), happer; πέρνω, πιάνω μὲ πανουργίαν, attraper, gripper.
Wegschneiden, v. a κόπτω, ἀποκόπτω, χωρίζω, couper, retrancher.
Wegschütten, v. a. χύνω, ξεχύνω, ῥίπτω (ἄχρηστα πράγματα), verser, épandre.
Wegschwemmen, v. a. ἀφαρπάζω (λέγεται διὰ τὰ κύματα), enlever, emporter.
Wegsehen, v. n. κυτάζω ἀλλοῦ, ἀπογυρίζω τὰ ὀμμάτια, détourner les yeux.
Wegsenden, v. a. στέλλω, envoyer, s. Wegschicken.
Wegsetzen, v. a. βάνω ἀλλοῦ, mettre, placer de côté; βάνω κάτω, mettre bas; ein Kind —, βάνω ἕνα μικρὸν παιδὶ εἰς ἀγνώριστον τόπον, ἀποῤῥίπτω ἕνα μικρὸν παιδί, exposer un enfant; sich —, καθίζω ἀλλοῦ, s'asseoir à part; fig. sich über etwas wegsetzen, δὲν ψηφῶ, δὲν κυτάζω, δὲν με μέλει, se mettre au dessus de qc.
Wegseyn, v. n. λείπω, δὲν εἶμαι ἐδῶ, être absent; er ist weg, αὐτὸς ἔφυγε, il est parti, il n'est plus ici; es ist weg, λείπει, ἐχάθηκε, c'est perdu; ich bin darüber weg, ἐγὼ δέν τὸ ψηφῶ, αὐτὸ δέν με κόπτει, je ne m'en soucie guère.
Wegspringen, v. n. πηδῶ ἀλλοῦ, φεύγω πηδῶντας, sauter, s'en aller en sautant; ξεκολλοῦμαι μὲ κρότον, se détacher (en sautant).

Digitized by Google

Wegspühlen, v. a. ξεπλύνω, emporter (se dit de l'eau).

Wegstehlen, v. a. κλέπτω, dérober, voler; sich —, φεύγω κρυφίως, se dérober.

Wegstellen, v. a. βάνω ἀλλοῦ, mettre à part, à côté.

Wegsterben, v. a. ἀποθνήσκω, mourir.

Wegstipizen, v. a. fam. κλέπτω γλήγωρα καὶ μὲ πανουργίαν, dérober (vite et avec ruse).

Wegstoßen, v. a. ἀποδιώχνω σπρώχνοντας, ἀμπώθω, ἀπωθῶ, pousser, repousser.

Wegstreichen, v. a. ἐξαλείφω, σβύνω (μὲ κονδυλιάν), effacer, rayer.

Wegthun, v. a. ἐβγάζω, βάνω ἀλλοῦ, ἀποβάλλω, ôter, écarter, éloigner.

Wegtragen, v. a. φέρω ἀλλοῦ, πέρνω μαζύ μου, emporter, enlever.

Wegtreiben, v. a. διώχνω, ἀποδιώχνω, chasser, expulser.

Wegtreten, v. n. ἀναχωρῶ, πηγαίνω κατὰ μέρος, se retirer, aller à part.

Wegtrinken, v. a. πίνω ὅλα, δὲν ἀφίνω τίποτες, boire tout.

Wegwälzen, v. a. ἀποκυλίω, ôter en roulant.

Wegwaschen, v. a. ἐβγάζω (λέραν) μὲ τὸ νὰ πλύσω, ôter en lavant.

Wegwehen, v. n. ἀφαιρῶ, ἐβγάζω μὲ φύσημα, emporter en soufflant, s. Wehen.

Wegweisen, v. a. λέγω νὰ πηγαίνῃ τινὰς ἀλλοῦ, δὲν τὸν δέχομαι, renvoyer; éconduire.

Wegweiser, m., ὁ ὁδηγὸς, ὁ ποῦ δείχνει τὸν δρόμον, guide, m.; στῦλος ὁποῦ δείχνει τὸν δρόμον, poteau, m., colonne f. itinéraire.

Wegwenden, v. a. ἀπογυρίζω, ἀποστρέφω, détourner.

Wegwerfen, v. a. ἀποῤῥίπτω, jeter; rejeter, rebuter; fam. sich —, ταπεινώνομαι, συναναστρέφομαι μὲ ἀχρείους ἀνθρώπους, s'avilir, se prostituer.

Wegwischen, v. a. ἐβγάζω μὲ σφουγγάρι, σφουγγίζω, essuyer. v. n. φεύγω κρυφίως, s'éclipser, se dérober.

Wegziehen, v. a. ἀποσύρνω, ἐβγάζω, tirer, ôter. v. n. μετοικῶ, ἀλλάζω τὴν κατοικίαν (τὸ κονάκι) μου, μισεύω, quitter un endroit, changer de demeure, déloger, partir.

Weh! int. ἀλοίμονον, ἀλλήμονον! δυστυχία! ah! ahi! ha! hé! aie! ouf! malheur!

Weh, n., ὁ πόνος, douleur, f., mal, m.

Wehen, f., pl. αἱ ὠδῖνες, οἱ πόνοι τῆς γέννας, les douleurs f. pl. de l'enfantement.

Wehen, v. n. φυσσῶ, (λέγεται μόνον διὰ τὸν ἀέρα), souffler (se dit du vent).

Wehklage, f., ὁ θρῆνος, τὸ παραπόνημα, lamentation, plainte, f.

Wehklagen, v. n. θρηνῶ, παραπονοῦμαι, se lamenter, gémir.

Wehmuth, f., ἡ λύπη, [illegible], douleur, tristesse, f.

Wehmüthig, adj. [illegible] τεθλιμμένος, dolent, affligé.

Wehmutter, f., ἡ μαῖα, μαμμή, sage-femme, accoucheuse, f.

Wehr, n., φραγμός, σανίδωμα [illegible] ἀπὸ τὸ [illegible] εἰς ποταμὸν ἀπὸ τὸ [illegible] μὲ [illegible] πίπτει τὸ νερὸν [illegible] batardeau, m.

Wehr, Wehre, f., ἡ δ[illegible] ἐν[illegible] sich zur [illegible]ίνεσις, défense, διαφεντεύομαι, se mettre en Wehre setzen, se mettre en défense, se défendre, [illegible]

Wehren, v. a. einem [illegible] τινός τι, défendre [illegible] qc. [illegible] ἐμποδίζω [illegible] de qc., διαφεντεύομαι, empêcher à q. [illegible]; sich —, se défendre. [illegible] ἀπό [illegible] σπα[illegible]

Wehrgehenk, n., τὸ ζωνάρι [illegible] τὸ [illegible] ὁποῖον κρέμεται τὸ [illegible] baudrier, m.

Wehrhaft, adj. ἱκανὸς εἰς [illegible] capable de porter les armes; wehrhaft machen, ἀρματώνω, ὁπλίζω, armer q.

Wehrlos, adj. ἄοπλος, ἄναρμος, sans armes; faible.

Wehrstand, m., οἱ στρατιῶται, état militaire.

Wehrwolf, m., s. Wärwolf.

Wehtage, m. pl., δυστυχία, θλῖψις, malheur, m. affliction, f.

Weib, n., ἡ γυνή, γυναῖκα, femme, f.

Weibchen, n., μικρὴ γυναῖκα,

(γυναικίτζα), petite femme, f.; liebes Weibchen, (ἠγαπητή γυναικίτζα μου), ψυχή μου, μάτια μου, ma chère femme, ma chère amie; (von Thieren), τὸ θηλυκὸν (τῶν ζώων, τῶν πουλλιῶν κτλ.), femelle, f.

Weiberarbeit, f., γυναικεία δουλειά, ouvrage m. de femme.

Weiberfeind, m., s. Weiberhasser.

Weiberhaft, adj. s. Weibisch.

Weiberhaß, m., ἡ μισογυνεία, haine, aversion f. pour les femmes; — =hasser, m., ὁ μισογύνης, ὁποῦ μισεῖ τὰς γυναῖκας, ennemi m. des femmes.

Weiberkrankheit, f., γυναικεία ἀῤῥωστία, maladie f. des femmes.

Weiberlehen, n., γυναικεῖον φέουδον, τὸ ὁποῖον καὶ μία γυναῖκα ἠμπορεῖ νὰ τὸ λάβῃ, fief m. féminin.

Weiberliebe, f., ἡ ἀγάπη τῶν γυναικῶν, ὁ ἔρως, amour m. du sexe; amour qu'on a pour les femmes.

Weiberlist, f., γυναικεία πανουργία, ruse f. des femmes.

Weibernarr, m., ὁ γυναικοῦλης, ἄνθρωπος ὁποῦ ἀγαπᾷ τὰς γυναῖκας ἕως εἰς τρέλαν, qui est fou des femmes.

Weiberrock, m., (Unterrock), τὸ φουστάνι, cotillon, m.

Weibersattel, m., σέλλα διὰ γυναῖκας, selle f. pour femme.

Weibertracht, f., γυναικεία φορεσία, habillement m. de femme.

Weibisch, adj. γυναικείσιος, γυναικώδης, δειλός, τρυφεροῦτζικος, efféminé.

Weiblich, adj. γυναικεῖος, féminin, de femme.

Weibsbild, n., μία γυναῖκα (μάλιστα καταφρονητικῶς), femme, fille (surtout de basse condition).

Weibskleider, f., γυναικεῖα φορέματα, habits m. pl. de femme.

Weibsleute, f., αἱ (ἡ) γυναῖκες, les femmes, f. pl.

Weibsperson, f., γυναικεῖον ὑποκείμενον, γυναῖκα, femme, fille, f.

Weibsstück, n., pop. μία (ἀχρεία) γυναῖκα, femme (en parlant avec mépris).

Weibsvolk, n., αἱ (ἡ) γυναῖκες, (μάλιστα καταφρονητικῶς), les femmes (en parlant avec quelque mépris).

Weich, adj. ἁπαλός, mou, mol, mollet; (von Gemüth), τρυφερὸς, ἐλεήμων, εὔσπλαγχνος, tendre, sensible.

Weichbild, n., τὰ περίχωρα μιᾶς πόλεως ὑποκείμενα εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ κριτηρίου της, banlieue, f.

Weiche, f., τὸ μέρος μεταξὺ τῆς κοιλίας καὶ τῶν μηρίων, τὸ ῥιζομέρι, aine, f., flanc, m.

Weichen, v. n. (part. gewichen), ὑποχωρῶ, ἀναχωρῶ, τραβιοῦμαι ὀπίσω, δίδω τόπον, reculer, branler, se retirer; faire place; (μεταφ.) ὑποχωρῶ, ὑποτάσσομαι, céder (à q., à qc.)

Weichen, v. a. (part. geweicht), μουσκεύω, tremper. v. n. s'amollir.

Weichheit, f., ἡ ἁπαλότης, mollesse, f.

Weichherzig, adj. τρυφεροκάρδος, εὔσπλαγχνος, ἐλεήμων, tendre, sensible, compatissant.

Weichherzigkeit, f., ἡ εὐσπλαγχνία, τρυφερότης τῆς καρδίας, tendresse, sensibilité, f.

Weichlich, adj. μαλακὸς, ἁπαλοῦτζικος, τρυφεροῦτζικος, mollet; mou, douillet; délicat.

Weichlichkeit, f., ἡ μαλακότης, mollesse; délicatesse, f.

Weichling, m., μαλακὸς ἄνθρωπος, homme m. efféminé, douillet.

Weichsel, Weichselkirsche, f., εἶδος κερασίων γλυκῶν, griotte, f.

Weichmüthig, s. Weichherzig.

Weichselzopf, m., περιπλοκὴ καὶ σύμφυσις τῶν μαλλιῶν (πάθος τι), plica, plique, f.

Weide, f., ἡ τροφὴ (διὰ τὰ ζῶα), pâture, f.; (der Platz), ἡ βοσκὴ, ὁ τόπος τῆς βοσκῆς, paturage, pacage, m.; fig. (Vergnügen, Lust), ἡ χαρὰ, τέρψις, (τουρκ. ὁ ἐγλεντζές), plaisir, amusement, m.

Weide, f., Weidenbaum, ἡ ἰτέα, (ἰτιά), (δένδρον), saule; osier, m.

Weiden, v. a. βόσκω, mener paitre, faire paître; (et

Digitized by Google

götzen), εὐφραίνω, τέρπω, amuser, divertir. v. n. βόσκομαι, paître, pâturer.
Weidenruthe, f., βέργα ἀπὸ ἰτιάν, verge f. de saule, d'osier.
Weidenvogel, Weidenbohrer, m., πεταλοῦδα ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς ταῖς ἰτιαῖς, cossus, m. (espèce de papillon).
Weiderich, m., τὸ λυσιμάχειον, (χόρτον τι), salicaire, f. (plante).
Weidetasche, f. Jagdtasche.
Weidmann, Weidemann, m., ὁ κυνηγός, chasseur, m., veneur, m.; =männisch, adj. κυνηγετικός, de chasseur.
Weidlich, adv. καλά, δυνατά, ἐξαίρετα, bravement, fortement; καθὼς πρέπει, fam. comme il faut.
Weidmesser, n., τὸ μεγάλον μαχαίρι τοῦ κυνηγοῦ, couteau m. de chasseur.
Weidspruch, m., λόγος ἢ λέξις κυνηγοῦ, terme m. de chasse.
Weidwerk, n., τὸ κυνῆγι, venerie, chasse, f.
Weife, f., τὸ τυλιγάδι, dévidoir, m.
Weifen, v. a. τυλιγαδιάζω, dévider.
Weigern, v. a. einem etwas, ἀποῤῥίπτω, δὲν δίδω (αὐτὸ ὁποῦ ζητεῖ τινάς), refuser (qc. à q.); sich —, ἐναντιώνομαι, δὲν δέχομαι, δὲν θέλω, refuser, se défendre de faire qc.
Weigerung, f., ἡ ἀπόῤῥιψις, ἐναντίωσις, refus, m.
Weihbischof, m., ὁ τοποτηρητὴς τοῦ ἐπισκόπου, suffragant, vicaire m. de l'évêque.
Weihe, m. (f.), τὸ ξεράκι, γεράκι, ἰκτῖνος, milan, m.
Weihe, f., ἡ ἀφιέρωσις, ὁ ἁγιασμός, consecration, f.; — eines Bischofs, χειροτονία ἐπισκόπου, sacre m. d'un évêque.
Weihen, v. a. ἀφιερώνω, ἁγιάζω, consacrer, bénir; ἀφιερώνω (ἓν βιβλίον κτλ.), dédier (un livre etc.) à q.; einen Bischof —, χειροτονῶ ἐπίσκοπον, sacrer un évêque.
Weiher, m., ἡ (μικρὴ) λίμνη, étang; vivier, m.
Weihkessel, m., τὸ ἀγγεῖον διὰ τὸ ἁγίασμα, bénitier, m.
Weihnachten, f. pl., τὰ χριστούγεννα, noël, m.
Weihnachtsfest, n., ἡ ἑορτὴ τῶν χριστουγεννῶν, fête f. de noël.
Weihnachtsabend, m., ἡ παραμονὴ τῶν χριστουγεννῶν, veille f. de noël.
Weihnachtsfeiertage, m. pl., αἱ ἑορταὶ τῶν χριστουγεννῶν, les jours de fête f. de noël.
Weihnachtsgeschenk, n., χάρισμα, δῶρον διδόμενον εἰς τὰ χριστούγεννα, étrennes f. pl. de noël.
Weihrauch, m., τὸ θυμίαμα, encens, m.
Weihwasser, n., τὸ ἁγίασμα (εἰς τὴν ἐκκλησίαν), eau f. bénite.
Weihwedel, m., τὸ ῥαντιστήριον διὰ τὸ ἁγίασμα, aspergès, aspersoir, m.
Weil, conj. ἐπειδή, parceque, parceque.
Weiland, adj. indecl. ὁ προτοῦ, ὁ μακαρίτης, feu, défunt, ci-devant. adv. πρότοῦ, jadis.
Weilchen, n., ein —, ἕνα ὀλίγον καιρὸν, μίαν στιγμὴν, un instant, un moment.
Weile, f., nur: eine Weile, κάμποσον καιρόν, quelque temps; [illegible] es wird mir Zeit und Weile dabey lang, μοὶ φαίνεται ὁ καιρὸς πολλὰ μακρὺς μὲ αὐτό, cela m'ennuie.
Weilen, (dichterisch), s. Weilen, weilen.
Weiler, m., μικρὸν χωρίον, hameau, m.
Wein, m., τὸ κρασί, ὁ οἶνος, vin, m.; (für: Weinstock), f. ἄμπελος, vigne, f.
Weinbau, m., ἡ ἀμπελουργία, culture de la vigne.
Weinbauer, m., ἀμπελουργός, Winzer, τὸ ἀμπελούργημα.
Weinbeere, f., ἡ ῥῶγα τοῦ σταφυλιοῦ, grain de raisin, raisin, m.
Weinberg, m., ὁ ἀμπελών, ἀμπέλι φυτευμένος ἀπὸ ἄμπελον, vignoble, m.
Weinblatt, n., φύλλον ἀπὸ ἀμπέλου, feuille f. de vigne.
Weindrossel, f., ἡ ἄσπρη κίχλα (τζίχλα), mauvis, m.
Weinen, v. n. κλαίω, pleurer.
Weinen, n., ἡ κλαῦσις, τὸ κλάψιμον, pleurs, m. pl., larmes, f. pl.
Weinerlich, adj. κλαυστικός, pleureux.

Weinessig, *m.*, τὸ ξύδι (φκιασμένον ἀπὸ ξυνὸν κρασί), vinaigre, *m.*

Weinfaß, *n.*, βουτζὶ διὰ κρασί, tonneau *m.* à vin.

Weinflasche, *f.*, ἡ φιάλη (το μπουτέλι) διὰ κρασί, bouteille *f.* au vin.

Weingarten, *m.*, τὸ ἀμπελοχώραφον, τόπος φυτευμένος ἀπὸ ἀμπέλια, vigne, *f.*

Weingärtner, *m.*, s. Winzer.

Weingeist, *m.*, τὸ σπίριτον ἀπὸ τὸ κρασί, esprit *m.* de vin.

Weingeländer, *n.*, κάγγελλα περιπλεγμένα ἀπὸ κλήματα ἀμπελιῶν, treille, *f.*

Weinglas, *n.*, ποτῆρι διὰ κρασί, verre *m.* à vin.

Weingrün, *adj.* ὁποῦ μυρίζει ἀπὸ κρασί, (λέγεται διὰ τὰ βουτζία), aviné.

Weinhandel, *m.*, ἡ πραγματεία μὲ κρασί, trafic *m.* de vin.

Weinhändler, *m.*, ὁ πραγματευτὴς μὲ κρασὶ, οἰνοπώλης, marchand *m.* de vin.

Weinhaus, *n.*, ὀσπίτιον ὅπου πωλοῦν καὶ πίνουν κρασὶ, οἰνοπώλιον, καπηλεῖον, cabaret, *m.*

Weinheber, *m.*, ὁ σίφων, τὸ σιφοῦνι, siphon, larron, *m.*

Weinhefen, *f. pl.*, ἡ τρυγιά, lie *f.* de vin.

Weinhülse, *f.*, τὰ ἀποστραγγίδια (τῶν σταφυλιῶν), peau *f.* de raisin.

Weinhüter, *m.*, ὁ ἀμπελοφύλαξ, messier, *f.*

Weinjahr, *n.*, χρόνος εἰς τὸν ὁποῖον φθάνουν καλὰ τὰ σταφύλια, année abondante en vin.

Weinkeller, *m.*, κελλάριον (μποτροῦμι) διὰ κρασὶ ἢ γεμάτον ἀπὸ κρασί, cave *f.* à vin; cave pleine de vin.

Weinkelter, *m.*, s. Kelter.

Weinkranz, *m.*, στεφάνι ἀπὸ πράσινα κλωνάρια ὡς σημεῖον οἰνοπωλίου, bouchon (d'un cabaret), *m.*

Weinlager, *n.*, μαγαζίον γεμάτον ἀπὸ κρασί, provision *f.* de vin enchantelé.

Weinland, *n.*, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον γίνονται σταφύλια, pays *m.* de vignoble.

Weinlaub, *n.*, φύλλα ἀπὸ τὸ κλῆμα τοῦ ἀμπελιοῦ, pampre, feuillage *m.* de la vigne.

Weinlese, *f.*, ὁ τρυγὸς, τὸ τρύγημα, vendange, vinée, *f.*; =leser, *m.*, ὁ τρυγητής, vendangeur, *m.*

Weinmarkt, *m.*, ἀγορὰ (μπαζάρι) ὅπου πωλοῦν κρασί, marché *m.* au vin.

Weinmaß, *n.*, μέτρον δια κρασί, mesure *f.* pour le vin.

Weinmonat, *m.*, ὁ Ὀκτώβριος, mois *m.* d'Octobre.

Weinmus, *n.*, γλύκισμα φκιασμένον ἀπὸ ἀλεύρι, αὐγὰ καὶ κρασί, raisiné, *m.*

Weinmutter, *f.*, s. Weinhefen.

Weinpfahl, *m.*, παλοῦκι διὰ ἀμπέλια, échalas, *m.*

Weinpresse, *f.*, s. Kelter.

Weinranke, *f.*, λεπτὰ κλωναράκια μὲ τὰ ὁποῖα πιάνεται τὸ κλῆμα ἀπὸ τὰ παλούκια ὁποῦ τὸ ἀκουμβοῦν, vrille, main (de vigne).

Weinrebe, *f.*, τὸ κλῆμα τοῦ ἀμπελιοῦ, vigne, *f.*, cep *m.* de vigne.

Weinsäuerlich, *adj.* ξυνούτζικος (ὡσὰν μερικὸν κρασί), aigrelet, vineux.

Weinsäufer, *m.*, ὁ οἰνοπότης, μεθύστακας, ὁποῦ πίνει ἄμετρα, grand buveur de vin, ivrogne, *m.*

Weinsäure, *f.*, ἡ ξυνάδα τοῦ κρασιοῦ, verdeur, *f.*

Weinschank, *m.*, ἡ λιανοπούλησις εἰς κρασί, vente du vin en détail.

Weinschenk, *m.*, οἰνοπώλης ὁποῦ πωλεῖ λιανὰ τὸ κρασὶ, κάπηλος, cabaretier, tavernier, *m.*

Weinschenke, *f.*, ὀσπίτιον ὅπου πωλοῦν λιανὰ τὸ κρασὶ, τὸ οἰνοπώλιον, καπηλεῖον, cabaret, *m.*, taverne, *f.*

Weinschlauch, *m.*, τὸ ἀσκὶ διὰ κρασί, outre *m.* au vin; (μεταφ.) μεθύστακας, ivrogne, *m.*

Weinstein, *m.*, ὁ τάρταρος, (σκόνη ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ βουτζιὰ εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι κρασί), κοινῶς· ἡ τζοῦτζα, tartre, *m.*

Weinsteinrahm, *m.*, τὰ ἄνθη, τὸ πλέον καθαρότερον τῆς τζούτζας ἢ τοῦ ταρτάρου, (λατιν. κρέμωρ ταρτάρου), crême *f.* de tartre.

Weinstock, *m.*, τὸ ἀμπέλι, ἡ ἄμπελος, cep *m.* de vigne, vigne, *f.*

Digitized by Google

Weinsuppe, f., σοῦπα μὲ κρασί, soupe f. au vin.

Weinträber, Weintrester, f. pl., τὰ ἀποσταγγίδια (ἀπὸ τὰ σταφύλια), marc m. de raisin.

Weintraube, f., τὸ σταφύλι, grappe f. de raisin; — ῥῶγα, raisin, m. s. Weinbeere.

Weintrinker, m., ὁ οἰνοπότης, ἐκεῖνος ὁποῦ πίνει κρασί, buveur m. de vin.

Weinvisirer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ μετρᾷ τὰ βουτζιὰ διὰ κρασί, jaugeur m. de vin.

Weinwachs, m., ἡ αὔξησις τῶν σταφυλιῶν, crû (se dit du vignoble).

Weinzehent, m., ἡ δεκατιὰ ὁποῦ δίδεται ἀπὸ τὰ σταφύλια, vinage, m.

Weis, adv. einem etwas — machen, λέγω ψεύματα εἴς τινα, faire accroire qc. à q., en faire accroire à q., en donner à garder à q.

Weise, f., ὁ τρόπος, manière, façon, guise, f.; (eines Gesanges), ἡ μελῳδία, mélodie, f., air, m.

Weise, adj. σοφὸς, γνωστικὸς, φρόνιμος, sage.

Weise, m., ὁ σοφὸς, ὁ φιλόσοφος, sage, philosophe, m.

Weisel, m., s. Weiser.

Weisen, v. a. δεικνύω, δείχνω, montrer, faire voir; einen an jemand —, διευθύνω τινὰ εἴς τινα, adresser q. à q.; einen oder etwas von sich —, ἀποβάλλω, δὲν δέχομαι (τινὰ ἢ τι), renvoyer, rejeter; einen aus der Stadt —, ἀποδιώχνω τινὰ ἀπὸ τὴν πόλιν, chasser q. de la ville; sich weisen lassen, δέχομαι τὴν συμβουλήν τινος, πείθομαι, entendre raison.

Weiser, m., (an der Uhr), ὁ ὡροδείκτης, ἡ βελόνη τῆς ὥρας, aiguille (d'une horloge etc.)

Weiser, (Weisel), m, (der Bienen), ἡ βασίλισσα τῶν μελισσῶν, reine-abeille, mère-abeille, f.

Weisheit, f., ἡ σοφία, φρονιμότης. — ἡ φιλοσοφία, sagesse, f.

Weislich, adv. γνωστικὰ, φρόνιμα, sagement.

Weiß, adj. λευκὸς, ἄσπρος, blanc; (rein, als: Wäsche), παστρικὸς, καθαρὸς, (ὡς τὰ πανιά), blanc, propre (p. e. du linge).

Weiß, n., Weiße, f., τὸ ἄσπρον, ἡ ἀσπράδα, blanc, m., blancheur, f.

Weissagen, v. n. et a. προφητεύω, prophétiser, prédire.

Weissager, m., ὁ προφήτης, prophète, m.; =erin, f., ἡ προφῆτις, προφήτισσα, prophétesse, f.

Weissagung, f., ἡ προφητεία, prophétie, f.

Weißbäcker, m., ψωμᾶς ὁποῦ φκιάνει ἄσπρον ψωμί, boulanger m. de petit pain.

Weißbier, n., ἄσπρη πίβα, (λευκὸς ζῦθος), bière f. blanche.

Weißblech, n., ἄσπρος, γανωμένος τενεκές, fer-blanc, m.

Weißbrod, n., ἄσπρον ψωμί, pain m. blanc.

Weißbuche, f., ὁ γάβρος, (εἶδος δένδρου), charme, m.

Weißdorn, m., ἡ λευκάκανθα, (δενδράκι), aubépine, f.

Weiße, f., ἡ ἀσπράδα, blancheur, f.

Weiße, n., τὸ λευκὸν, τὸ ἄσπρον, blanc, m.

Weißen, v. a. ἀσπρίζω, ἀσβεστίζω τὸν τοῖχον μὲ ἀσβέστην), blanchir (enduire de chaux).

Weißfichte, f., s. Weißtanne.

Weißfisch, m., ὁ λευκίσκος, (μικρὸν ἀσπρόψαρον, ποτάμιον), able, ablette, [illegible] gardon, m.

Weißgerber, m., ὁ βυρσοδέψης ὁποῦ δουλεύει τὰ [illegible] (ταμπάκης) [illegible] ἄσπρα πετζιά, mégissier, m.; =gerberey, f., ἡ [illegible] τέχνη, mégisserie, f.

Weißgelb, adj. ξανθὸς, blond [illegible]

Weißgrau, adj. ψαρὸς, ὅμοιος μὲ στάχτην, [illegible] gris blanc.

Weißkraut, [illegible] ἡ πραγματεία [illegible] lingerie, f.

Weiß[illegible] m., τὸ ἄσπρο λάχανον [illegible] πανιά, [illegible] blanc.

Weißkohl, [illegible] chou m. ἀσπρουτζικος, blanc.

Weißlich, adj. [illegible] blanchâtre.

Weißpappel, f., ἡ λεύκη, (δένδρον), peuplier blanc.

Weißtanne, f., ἡ ἄσπρη ἐλάτη, (τῆς ὁποίας τὸ ξύλον εἶναι ἄσπρον), sapin m. blanc.

Weißzeug, m., τὰ πανιὰ (ὑποκάμισα κτλ.), linge, m.

Weisung, *f.*, ἡ συμβουλή, conseil, avis, *m.*; ἡ προσταγή, instruction, *f.*, ordre, *m.*

Weit, *adj.* (entfernt), μακρὺς, ἀπομακρυσμένος, éloigné; (nicht enge), πλατὺς, φαρδὺς, εὐρύχωρος, large, ample; (ausgedehnt, groß), ἐκτεταμένος, μεγάλος, étendu, grand, long.

Weit, *adv.* μακρυά, loin; weit, bey weitem, πολλά, πολὺ, beaucoup, bien; weit größer, kleiner rc., πολλὰ μεγαλήτερος, πολλὰ μικρότερος κτλ., beaucoup plus grand, beaucoup plus petit etc.

Weite, *f.*, τὸ μάκρος, distance, *f.* éloignement, *m.*; τὸ πλάτος, φάρδος, ἡ εὐρυχωρία, largeur, ampleur, longueur, étendue, *f.*

Weiten, sich, *v. r.* πλατύνομαι, φαρδύνομαι, s'élargir; s'évaser.

Weiter, *adj.* μακρύτερος κτλ., plus eloigne etc.; (s. Weite); προσώτερος, περισσότερος, ultérieur.

Weiter, *adv.* μακρύτερα, plus loin; weiter lesen, weiter schreiben rc., ἀκολουθῶ νὰ διαβάζω, ἀκολουθῶ νὰ γράφω κτλ., continuer à lire, à écrire etc.; weiter! ἀκολούθησαι (τὸν λόγον σου), continuez (votre discours)!

Weiterungen, *f. pl. fig.*, τὰ μετὰ ταῦτα, τὰ (δυσάρεστα) ἀκόλουθα, suites *f. pl.* facheuses; δυσκολίαις, difficultés, *f. pl.*

Weitläufig, *adj.* ἐκτεταμμένος, εὐρύχωρος, vaste, spacieux; *fig.* ἐκτεταμμένος (εἰς τὴν ὁμιλίαν) πολύλογος, prolixe, diffus.

Weitläufigkeit, *f.*, μεγάλη ἔκτασις, grande étendue, *f.*; *fig.* ἡ πολυλογία, ἔκτασις εἰς τὴν ὁμιλίαν, prolixité, diffusion (du style), *f. pl.*; =keiten, *pl.* δυσκολίαις, difficultés, *f. pl.*; δυσάρεστα ἀκόλουθα, suites *f. pl.* fâcheuses.

Weitschweifig, *adj.* πολύλογος, πολλὰ ἐκτεταμμένος εἰς τοὺς λόγους, diffus, prolixe; =figkeit, *f.*, ἡ πολυλογία, πολλὴ ἔκτασις εἰς τοὺς λόγους, verbosité, prolixité, *f.*

Weitsichtig, *adj.* ὁποῦ βλέπει μόνον ἀπὸ μακρυά, πρεσβύτης, qui ne voit, que de loin; presbyte.

Weizen, *m.*, τὸ σιτάρι, froment, *m.*; türkischer —, σιτάρι τούρκικον, ἀραβοσίταρον, blé de turquie, maïs, *m.*

Weizenacker, *m.*, Weizenfeld, *n.*, χωράφι μὲ σιτάρι, champ *m.* ensemencé de froment.

Weizenbrod, *n.*, ψωμὶ ἀπὸ σιτάρι, pain *m.* de froment.

Weizengraupe, *f.*, ξεφλουδισμένον σιτάρι, froment *m.* mondé.

Weizenkleye, *f.*, τὰ πίτυρα ἀπὸ τὸ σιτάρι, son *m.* de froment.

Weizenkorn, *n.*, ἕνα σπειρὶ ἀπὸ σιτάρι, grain *m.* de froment.

Weizenmehl, *n.*, τὸ ἀλεύρι ἀπὸ τὸ σιτάρι, farine *f.* de froment.

Welcher, welche, welches, *pron.* ποῖος, ποία, ποῖον; qui, que, quel, lequel, quelle, laquelle? — ὁ ὁποῖος, ἡ ὁποία, τὸ ὁποῖον, qui, que, lequel, laquelle (*sans interrog.*).

Welcherley, *adj. indecl.* ποιᾶς λογῆς; quelque, quel, de quelle manière ou sorte.

Welk, *adj.* μαραμένος, μαραγγιασμένος, ξηραμένος, flétri, fané; mollasse.

Welken, *v. n.* μαραίνω, μαραίνομαι, μαραγγιάζω, se flétrir, se faner.

Wellbaum, *m.*, Welle, *f.*, κύλινδρος ἢ ἄξων κυλινδρικὸς τροχοῦ, arbre (d'une roue), *m.*

Welle, *f.*, (Wasserwelle), τὸ κῦμα, flot, *m.*, vague; onde, *f.*; (von Reisholz), ἕνα δεμάτι στρόγγυλον ἀπὸ ξηρὰ κλαδιά, fagot, cotret, *m.*

Wellen, *v. a. fam.* κάμνω νὰ βράση, faire bouillir.

Wellenförmig, *adj.* κυματοειδής, κυματώδης, ondoyant; ondulatoire.

Wellerwand, *f.*, s. Lehmwand.

Wels, *m.*, ὁ σίλουρος, (μεγάλο ψάρι ποταμίσιον), glanis, *m.* (poisson).

Welt, *f.*, ὁ κόσμος, monde, *m.*; (die Leute), ὁ κόσμος, οἱ ἄνθρωποι, monde, public, *m.*, les hommes; Welt haben, εἶμαι ἔμπειρος τοῦ κόσμου, ἠξεύρω τὸν κόσμον,

Google

avoir du monde, savoir bien le monde

Weltall, n., τὸ πᾶν, ὅλος ὁ κόσμος, l'univers, m.

Weltalter, n., ὁ αἰών, âge m. du monde.

Weltbau, m., τὸ σύστημα τοῦ κόσμου, système m. du monde.

Weltberühmt, adj. εὐδοξώτατος, περιφημότατος, très-célèbre.

Weltbeschreiber, m., ὁ κοσμογράφος, cosmographe, m.; -schreibung, f., ἡ κοσμογραφία, cosmographie, f.

Weltbürger, m., ὁ κοσμοπολίτης, cosmopolite, cosmopolitain, m.

Weltgebäude, n., τὸ σύστημα τοῦ κόσμου, l'univers, m., le système du monde

Weltgegend, f., μέρος τοῦ κόσμου ἢ τοῦ οὐρανοῦ (οἷον· ὁ βορέας, ἡ μεσημβρία, ἀνατολή, δύσις), région f. du monde.

Weltgeistliche, m., παπᾶς κοσμικός, ὁποῦ δὲν εἶναι καλόγηρος, ecclésiastique m. séculier.

Weltgericht, n., ἡ κρίσις τοῦ κόσμου, ἐσχάτη κρίσις, (δευτέρα παρουσία), jugement universel, grand ou dernier jugement, m.

Weltgeschichte, f., allgemeine —, ἡ ἱστορία τοῦ κόσμου, histoire f. universelle.

Weltgürtel, m., ἡ ζώνη (εἰς τὴν γεωγραφίαν), (géogr.) zône, f.

Welthändel, m. pl., αἱ πολιτικαὶ ὑποθέσεις, affaires f. pl. politiques.

Weltkarte, f., πίναξ (χάρτα) ὅλης τῆς γῆς, mappemonde, m.

Weltkenntniß, f., ἡ γνῶσις τοῦ κόσμου, connaissance f. du monde.

Weltkind, n., Weltmensch, m., κοσμικὸς ἢ φιλόκοσμος ἄνθρωπος, mondain, m.

Weltklug, adj. φρόνιμος, ὁποῦ ἠξεύρει τοὺς τρόπους τοῦ κόσμου, prudent, politique, fin; -klugheit, f., ἡ φρόνησις, γνῶσις τῶν τρόπων τοῦ κόσμου, expérience f. dans les affaires du monde.

Weltkörper, m., κοσμικὸν (ἢ ἐπουράνιον) σῶμα (τουτέστι· ἄστρον, πλανήτης κτλ.), monde, globe, corps m. céleste.

Weltkreis, f. Erdkreis.

Weltkugel, f., ἡ (τεχνική) σφαῖρα τῆς γῆς, globe, m., sphère f. du monde.

Weltkunde, f., ἡ κοσμολογία, cosmologie, f.; — ἡ γνῶσις τοῦ κόσμου, connaissance f. du monde.

Weltkundig, Weltbekannt, adj. γνωστὸς εἰς ὅλον τὸν κόσμον, public, notoire; (die Welt kennend), ὁποῦ ἠξεύρει τὸν κόσμον, qui connait le monde.

Weltlauf, m., ὁ δρόμος ἢ τρόπος τοῦ κόσμου, cours, train m. du monde.

Weltlich, adj. κοσμικός, δεδομένος εἰς κοσμικὰ πράγματα, mon[illegible] lier, laïque, [illegible]

Weltlust, f., [illegible] κοσμικὴ [illegible] mondain.

Weltmann, m., ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, ὁποῦ ἠξεύρει τὸν κόσμον, homme m. qui connait le monde, politique; — ἄνθρωπος ὁποῦ ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, mondain, m.

Weltmeer, n., ἡ μεγάλη θάλασσα, ὁ ὠκεανός, Océan, m., mer f. océane.

Weltmensch, m., f. Welt[illegible]

Weltpriester, m., f. Weltgeistliche.

Weltsinn, m., νοῦς δεδομένος εἰς τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, [illegible] mondanité, f.

Weltsystem, m., f. Weltgebäude.

Welttheil, m., μέρος τῆς γῆς (ὡς ἡ Εὐρώπη, Ἀσία, Ἀφρική, Ἀμερική, Πολυνησία), partie f. du monde.

Weltweise, m., ὁ φιλόσοφος, philosophe, m.

Weltweisheit, f., ἡ φιλοσοφία, philosophie, f.

Wendehals, m., πουλλί [illegible] τὸν λαιμόν [illegible] γυρίζει [illegible], torcou [illegible]

Wende[illegible] ἀνάπαυσις [illegible], m.

Wendekreis, m., Wendezirkel, m., (géogr. et astr.) [illegible]κὸς κύκλος, tropique, m.

Wendeltreppe, f., σκάλα κυκλοειδής ἢ κοχλιοειδής, escalier, escalier m. à vis, limaçon.

Wenden, v. a. γυρίζω, στρέφω,

tourner, faire tourner; ein Kleid —, γυρίζω (ἀναστρέφω) ἕνα φόρεμα, retourner un habit; Geld an etwas —, ἐξοδεύω ἄσπρα διὰ ἕνα πρᾶγμα, mettre, employer de l'argent à qc; sich —, γυρίζω, στρέφομαι, tourner, se tourner; — an einen, διευθύνομαι, γυρίζω εἰς τινα, s'adresser à q.; (sich verändern), γυρίζω, ἀλλάζω, (ὡς ὁ ἀέρας), tourner (v. n.) (comme le vent).

Wendung, f., ὁ γυρισμὸς, τὸ γύρισμα, tour, tournant, m.; (Veränderung), ἡ ἀλλαγή, μεταβολή, changement, m.; (im Reden), τρόπος τῆς ὁμιλίας, τρόπος τῆς ἐκφράσεως, fig. tournure, f.

Wenig, adj. et adv. ὀλίγος, ὀλίγον, peu, ne . . . guère.

Weniger, adj. ὀλιγώτερος, moindre. adv. ὀλιγώτερον, moins.

Wenigkeit, f., ἡ ὀλιγότης, petitesse, f.; meine —, ἡ ὀλιγότης μου (δι' ἀστεϊσμὸν ἀντὶς δι' ἐγώ), ma petite personne, moi.

Wenigste, adj. ὁ (ἡ, τὸ) πλέον ὀλιγώτερος (-έρα, -ερον), ἐλάχιστος, le, la moindre.

Wenigstens, zum Wenigsten, adv. τὸ ὀλιγώτερον, τοὐλάχιστον, au moins, du moins, pour le moins.

Wenn, conj. ἂν, ἐὰν, si. adv. τότε; quand? ὅταν, ὁπόταν, quand, lorsque.

Wenn gleich, Wenn schon, conj. ἐγκαλὰ καὶ, μὲ ὅλον ὅτι, καί περ, quand, quand même; quoique.

Wenn nur, — anders, conj. ἂν μόνον, pourvu que.

Wer, pron. τίς, ποιός, ποιά; qui? ὅστις, ὁ ὁποῖος, ἥ τις, ἡ ὁποία, qui (sans interrog.).

Werbegeld, n., ἄσπρα διδόμενα εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ γίνεται στρατιώτης, engagement, m.

Werben, v. a. Soldaten, συνάζω στρατιώτας, πείθω τινὰ νὰ γένῃ στρατιώτης, enrôler, engager (des soldats), faire des recrues; um etwas —, ζητῶ τι, πασχίζω νὰ ἀποκτήσω, rechercher qc.; um ein Mädchen —, ζητῶ μίαν κόρην εἰς ὑπανδρείαν, demander une fille en mariage.

Werbeplatz, m., τόπος εἰς τὸν ὁποῖον συνάζουν τοὺς στρατιώτας, place f. d'enrôlement.

Werber, m., ἐκεῖνος ὁποῦ συνάζει στρατιώτας, ὁποῦ πείθει τοὺς ἀνθρώπους νὰ γένουν στρατιῶται, enrôleur, m.; ἐκεῖνος ὁποῦ τοὺς ἀπατᾷ μὲ ψευδιαῖς, racoleur, embaucheur, m.

Werbung, f., σύναξις στρατιωτῶν, enrôlement, m., levée f. de troupes, s. Werben.

Werden, v. n. γίνομαι, devenir; se faire.

Werfen, v. a. ῥίπτω, ῥίχνω (δηλαδὴ μὲ τὸ χέρι), jeter, lancer; (Junge werfen), γεννῶ, (λέγεται μόνον διὰ τὰ ζῶα), faire des petits, mettre bas; den Feind —, ἀποδιώχνω, νικῶ τὸν ἐχθρόν, repousser, renverser l'ennemi; sich —, se jeter; (sich krumm ziehen), στραβώνομαι (ἀπὸ τὴν ζέσιαν, ὡς τὰ σανίδια), se cambrer, se déjeter, se coffiner.

Werfen, n., τὸ ῥίψιμον, action f. de jeter; ἡ γέννησις, γέννα (τῶν ζώων), act. de mettre bas, (s. Werfen).

Werft, n., ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον κτίζουν τὰ καράβια, (mar.) chantier, m.

Werg, (Werk), n., τὸ στουπὶ (ἀπὸ λινάρι καὶ καννάβι), étoupe, f.

Werk, n., τὸ ἔργον, oeuvre, f. et m.; (eine Schrift), τὸ πόνημα, σύγγραμμα, ouvrage, m.

Werkeltag, m., s. Werktag.

Werkholz, n., s. Brennholz.

Werken, adj. ἀπὸ στουπί, d'étoupe.

Werkleute, m. pl., οἱ ἐργάται, les ouvriers, m. pl.

Werkmeister, m., ὁ πρῶτος βοηθὸς εἰς τὸ ἐργαστήριον ἑνὸς τεχνίτου, maître-ouvrier, m.; ἀρχιτέκτων, architecte, m.; φαμπρικάνος, fabricant, m.

Werkschuh, m., ὁ ποῦς (ὡς μέτρον), pied m. ordinaire (mesure).

Werkstatt, Werkstätte, f., τὸ ἐργαστήριον τῶν τεχνιτῶν, atelier, ouvroir, m.

Werkstellig, adj. — machen, ἐκτελῶ, ἐξακολουθῶ, exécuter, effectuer, mettre en oeuvre.

Digitized by Google

Werkstück, n., **Werkstein**, m., πέτρα μεγάλη πελεκισμένη διὰ κτίσιμον, pierre f. de taille, carreau m. de pierre.

Werktag, m., μία ἐργάσιμος ἡμέρα, jour m. ouvrable.

Werktisch, m., **Werkbank**, f., ἡ τράπεζα εἰς τὴν ὁποίαν δουλεύουν οἱ τεχνῖται, établi, m.

Werkverständige, m. pl., οἱ ἔμπειροι εἰς τὴν τέχνην, les experts, m. pl.

Werkzeug, n., ἕνα ἐργαλεῖον, outil, instrument, m.; τὰ ἐργαλεῖα, les outils.

Wermuth, m., τὸ ἀψίνθιον, (φυτόν), absinthe, f.

Werste, f., ἡ βέρστα, τὸ μίλι τῆς Ῥουσσίας (ἀπὸ τὰ ὁποῖα 105 κάμνουν μίαν μοῖραν τοῦ ἰσημερινοῦ), werste, m. (mille de Russie).

Werth, m., ἡ τιμὴ (πράγματος ὅσον ἀξίζει), valeur, f., prix, m.

Werth, adj. ὁποῦ ἀξίζει, κοστίζει, κοστάρει, qui a la valeur de —, qui a le prix de —, valant; ἄξιος, digne; ἀκριβός, ἠγαπητός, cher, chéri; — achten, halten, schätzen, τιμῶ, estimer.

Werthgeschätzt, adj. τίμιος, τιμιώτατος, estimé, honoré.

Werthschätzung, f., ἡ τίμησις, τὸ τιμᾶν, estime, f.

Wesen, n., (ein Wesen), τὸ ὄν, être, m.; (die Wesenheit), ἡ οὐσία, οὐσιότης, substance, essence, f.; (Sache, Zustand), τὸ πρᾶγμα, ἡ κατάστασις, état, m.; freundliches, mürrisches rc. Wesen, φιλικὸν, αὐστηρὸν κτλ. φέρσιμον, φιλικὸς, αὐστηρὸς κτλ. τρόπος, air m. doux, austère etc., manières f. pl. douces, austères etc.; viel Wesens machen von einer Sache, ἐπαινῶ πολλὰ ἕνα πρᾶγμα, τὸ ἐπαινῶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, faire beaucoup de bruit de qc.

Wesenheit, f., ἡ οὐσιότης, οὐσία, essence; (philos.) entité, f.

Wesentlich, adj. οὐσιώδης, essentiel; réel.

Wespe, f., ἡ σφῆκα, guêpe, f.

Wespennest, n., φωλεὰ σφηκῶν, guêpier, m.

Weßhalb, **Weßwegen**, διὰ τί, διὰ ποίαν αἰτίαν; pourquoi? διὰ τὸ ὁποῖον, διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν, à cause de quoi, c'est pourquoi.

West, m., ἡ δύσις, ouest, occident, m.; (Westwind), ὁ δυτικὸς ἀέρας, vent m. d'ouest.

Weste, f., ἡ καμιζόλα, (ὁ ὑποχιτὼν, τὸ ἀντερί), veste, f.

Westen, m., ἡ δύσις, ouest, occident, m.

Westerhemd, n., ἡ στολὴ τῶν νεοβαπτισμένων, chemise f. baptismale.

Westlich, adj. δυτικός, occidental. adv. εἰς τὴν δύσιν, à l'occident, à l'ouest.

Westwärts, adv. πρὸς τὴν δύσιν, εἰς τὴν δύσιν, vers l'occident, à l'ouest.

Westwind, m., ὁ δυτικὸς ἀέρας, vent m. d'ouest.

Wett, adv. etwas — machen, ἀνταποδ[illegible] loir.

Wette, f., τὸ [illegible] τὸ ἴσαν, [illegible] re, f., pari, m.; eine — machen (eingehen), βάνω στοίχημα, faire une gageure, [illegible] rier; um die Wette, φιλονεικῶντας, βάνοντας στοίχημα, à l'envi, à qui [illegible] mieux.

Wetteifer, m., ἡ ἅμιλλα, [illegible] ρισις, émulation, concu[illegible] ce, rivalité, f.

Wetteiferer, m., συνεριστὴς, [illegible] ἀν[illegible] τίζηλος, ἀνταγωνιστής, rival, [illegible] le, concurrent, m.

Wetteifern, v. n. συν[illegible]ίζω, [illegible]λλον ὑπερέβω [illegible] κτλ., πασχίζω νὰ ἐπιστήμην [illegible] εἰς τέχνην, à l'envi, riv[illegible]ser, s'efforcer à [illegible] βάνω στ[illegible]μα,

Wetten, v. n. [illegible] gager, parier.

Wetter, n., ὁ καιρὸς (ὅτ[illegible] εἰ[illegible] βρο[illegible] ναι [illegible] διὰ ἥλιον, κρύον [illegible] κτλ.) [illegible] λέγος [illegible] χὴν [illegible] ζέσταν, température, f. [illegible] tem[illegible] ἡ κακοκ[illegible] m., ora[illegible] (Un[illegible] witter), tempête, f.; Blitzstrahl [illegible] βρο[illegible] αἷς, (für: ἀστρο[illegible] ge, [illegible] m.; κεραυνὸς, Donn[illegible] er), foudre, f. Blitzableiter.

Wette[illegible] πέλ[illegible], [illegible] bleiter, f. παρατή[illegible]

Wette[illegible] eobachtung, f., observa[illegible] ρησ[illegible] τοῦ καιροῦ, [illegible] tion [illegible] f. météorologique.

Wette[illegible] ach, n., ἡ ἀνεμοσκέπη, abat[illegible] vent, auvent, m.

Wette[illegible] ahne, f., τὸ φλάμπου[illegible] ρον [illegible] (ἡ σκέπην, μπ[illegible] εἰς τὴν [illegible] περόλα, ἰταλ.), girouette, f.

Wetterglas, n., τὸ βαρόμετρον, baromètre, m.

Wetterhahn, m., f. Wetterfahne; (μεταφ.) ἀκατάστατος ἄνθρωπος, ὁποῦ ἀλλάζει συχνάκις τὴν γνώμην του, fig. girouette, f.
Wetterlaunisch, adj. ἀκατάστατος, variable; μελαγχολικὸς, χαλασμένος εἰς τὸ κέφι του, de mauvaise humeur.
Wetterleuchten, v. i. es wetterleuchtet, ἀστράπτει (χωρὶς βροντὴν), il fait des éclairs.
Wetterleuchten, n., ἀστραπαῖς (χωρὶς βροντὴν), des éclairs, m. pl.
Wettermännchen, n., εἶδος ὑγρομέτρου εἰς σχῆμα μικροῦ ἀνθρωπαρίου ὁποῦ δείχνει τὰς μεταβολὰς τοῦ καιροῦ, hygromètre (en forme d'une petite figure d'homme), m.
Wettern, v. i. βροντᾷ, il tonne. fam. v. n. (fluchen, lärmen), βροντῶ, θορυβῶ, φωνάζω, fig. tempêter.
Wetterprophet, m., ἐκεῖνος ὁποῦ προφητεύει τὸν καιρόν, pronostiqueur m. du temps.
Wetterschaden, m., ζημία ἀπὸ ἀστροπελέκι, ἀπὸ φουρτοῦνα κτλ., dégât m. causé par un orage.
Wetterscheide, f., μέρος εἰς τὸ ὁποῖον σχίζονται τὰ βροντερὰ σύννεφα, endroit m. du ciel où les orages se divisent.
Wetterstrahl, m., τὸ ἀστροπελέκι, ὁ κεραυνός, foudre, f.
Wetterseite, f., μέρος (ὀσπιτίου κτλ.) εἰς τὸ ὁποῖον κτυπᾷ ἡ βροχὴ συχνότερα, τὸ δυτικὸν μέρος, côté le plus exposé à la pluie, côté m. d'ouest.
Wettervogel. f. Sturmvogel.
Wetterwendisch, adj. fam. ἀκατάστατος, variable, inconstant.
Wetterwolke, f., βροντερὸν σύννεφον, nuage m. orageux.
Wettlauf, m., Wettrennen, n., φιλονεικία εἰς δρόμον, course, f.; (Pferderennen), ἡ ἱπποδρομία, course à cheval, course de chevaux.
Wettstreit, Wettkampf, m., ἡ φιλονεικία, ἅμιλλα, concurrence, f., combat, m., dispute f. pour emporter le prix.
Wetzen, v. a. ἀκονῶ, aiguiser; affiler.
Wetzstein, m., τὸ ἀκόνι (μικρὸν διὰ κονδυλομάχαιρα κτλ.), pierre f. à aiguiser, queue, f., queux, m.
Wichse, f., ἡ (μαύρη) ἀλειφὴ δια ὑποδήματα (κατασκευασμένη μὲ κηρί), cirure, f., cirage, m.
Wichsen, v. a. ἀλείφω, κηρώνω (τὰ ὑποδήματα), cirer (les bottes).
Wicht, m., τὸ ἀνθρωπάριον, homme (en parlant avec mépris), m.; der arme Wicht, ὁ δυστυχὴς, ὁ καϋμένος, le pauvre homme.
Wichtig, adj. (vollwichtig), ὁποῦ ἔχει τὸ σωστὸν ζύγι, pesant, de poids; (μεταφ.) ἀξιόλογος, important, considérable; intéressant.
Wichtigkeit, f., τὸ σωστὸν ζύγι, poids, m.; (μεταφ.) τὸ ἀξιόλογον, importance, conséquence, f.
Wicke, f., ἡ ζεῖα, τὸ βύκιον φυτόν, vesce, f.
Wickel, m., τὸ τύλιγμα, rouleau, m.; (Haarwickel), κομμάτι χαρτὶ εἰς τὸ ὁποῖον περιτυλίγουν τὰ μαλλιά, papillote, f.
Wickelband, n., Wickelschnur, f., δέσιμον μὲ τὸ ὁποῖον περιτυλίγουν ἕνα μικρὸν παιδί, lange, m., bande f. de maillot.
Wickelkind, n., μικρὸν παιδὶ περιτυλιγμένον μὲ τὰ σπάργανα, νήπιον φασκιωμένον, enfant au maillot, poupard, m.
Wickeln, v. a. τυλίγω, περιτυλίγω, rouler; envelopper; ein Kind —, φασκιώνω, σπαργανώνω ἕνα νήπιον, emmaillotter un enfant.
Wickelzeug, n., τὰ σπάργανα καὶ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ φασκίωμα, layette, f., maillot, m.
Widder, m., τὸ κριάρι, bélier, m.; (Sternbild, und Zeichen des Thierkreises), ὁ κριός (συνάστρισις καὶ σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ), (astron.) bélier.
Wider, prp. ἐναντίον, κατὰ (μετὰ γενικῆς), contre.
Widerbellen, v. n. ἀντιμαλώνω, ἐναντιώνομαι αὐθαδῶς, se rébequer contre q., contredire.
Widerchrist, m., ὁ ἀντίχριστος, antechrist, m.

Digitized by Google

Widerdruck, m., ὁ ἀντίτυπος, ἡ ἐκτύπωσις τῆς κόλλας ἀπὸ τὸ ὄπισθεν μέρος, (imprim.) retiration, contre-épreuve, f.
Widerfahren, v. n. τυχαίνει, γίνεται, συμβαίνει, il arrive (à q.); einem Gerechtigkeit — lassen, γνωρίζω τὸ δίκαιον τινὸς, ὁμολογῶ τὴν ἀλήθειαν, rendre justice à q.
Widerhaken, m., τὸ ἀγκίστρι, ἀγκάθι (εἰς σαΐτταν κτλ.), barbe f. (d'une flèche etc.).
Widerhalt, m., τὸ ἀκούμβισμα, αἴτὸ ὅπου ἀκουμβᾷ (οἷον· ἕνα τοῖχον), τὸ στερέωμα, soutenement, appui, m.; résistance, f.
Widerhalten, v. n. κρατῶ, ἀκουμβῶ, résister, appuyer; βαστῶ, μένω, durer.
Widerlegen, v. a. ἀναιρῶ, ἀποδείχνω τὸ ἐνάντιον, réfuter; démentir.
Widerlegung, f., ἡ ἀναίρεσις, ἀπόδειξις τοῦ ἐναντίου, réfutation, f.
Widerlich, adj. ὅπου κάμνει ἀναγοῦλαν, ἐνάντιος, δυσάρεστος, dégoûtant; rebutant, choquant.
Widern, v. a. ἐναντιώνομαι, εἶμαι ἐνάντιος, δυσάρεστος, κάμνω ἀναγοῦλαν, être dégoûtant, rebutant, rebuter.
Widernatürlich, adj. παραφύσικος, ἐνάντιος εἰς τὴν φύσιν, contraire à la nature, contre nature.
Widerpart, m., τὸ ἐνάντιον μέρος, ὁ ἐνάντιος, partie f. adverse, adversaire, m.
Widerrathen, v. n. einem etwas, ξεσυμβουλεύω, συμβουλεύω τινὰ, νὰ μὴ κάμῃ τι, déconseiller qc. à q., dissuader q. de qc.
Widerrechtlich, adj. ἐνάντιος τοῦ νόμου, ἄδικος, illégal, injuste; -lichkeit, f., (ἡ ἐναντιότης τοῦ νόμου) ἀδικία, illégalité, f.
Widerrede, f., ἡ ἀντιλογία, ἐνάντιος λόγος, ἡ ἐναντίωσις, contredit, m., contradiction, f.
Widerrist, m., (am Pferde), πλατάρι τοῦ ἀλόγου, garrot (de cheval), m.
Widerruf, m., ἡ ἀπάρνησις, ἀνάκλησις τοῦ λόγου, ἀναίρεσις τῆς πρὸ τοῦ γνώμης μου, dédit, rétractation, révocation, f.
Widerrufen, v. a. ἀνακαλῶ τὸν λόγον μου, ἀναιρῶ ἐκεῖνο ὅπου εἶπα πρῶτα, révoquer, rétracter, se dédire.
Widerruflich, adj. ἀνακλητός, révocable.
Widersacher, m., ὁ ἐναντίος, ἀντίδικος, antagoniste, adversaire, m.; (der Teufel), ὁ ἐχθρὸς τουτ᾽ ἔστι· ὁ διάβολος, l'ennemi, (c'est à dire) le diable.
Widersetzen, sich, v. r. ἐναντιώνομαι, ἀνθίσταμαι, s'opposer; -setzlich, adj. ὅπου ἐναντιώνεται, ἀπειθής, réfractaire, opiniâtre, désobéissant; -setzlichkeit, f., ἡ ἐναντίωσις, ἀπείθεια, opiniâtreté, désobéissance, f.; -setzung, f., ἡ ἀνθίστασις, ἐναντίωσις, opposition, f.
Widersinn, m., τὸ ἐνάντιον νόημα, contre-sens, contresens, m.
Widersinnig, adj. ἐνάντιος εἰς τὸ νόημα, ἀσύμφωνος, contraire au sens d'un mot etc.; παράδοξος, ἀνόητος, paradoxe, absurde.
Widerspänstig, adj. ἀπειθής, ἀνυπότακτος, revêche, opiniâtre, rebelle, désobéissant; -stigkeit, f., ἡ ἀπείθεια, ἀνυποταγή, opiniâtreté, désobéissance, f.
Widersprechen, v. a. ἐναντιόνομαι, [illegible] λέγω τὸν λόγον, [illegible] εἰς τὸν ἐνάντιον, [illegible] λέγω τὸ ἐνάντιον, contrarier; contredire, protester (contre qc.); [illegible] -sprechend, adj. ἐνάντιος, ἀντιφατικός, contradictoire.
Widerspruch, m., ἡ ἀντιλογία, ὁ ἀντίλογος, ἡ ἐναντίωσις εἰς τὸν [illegible], τὸ ἀντιφατικόν, contredit, m., contrariété, contradiction, f.
Widerstand, m., ἡ ἀνθίστασις, ἐναντίωσις, résistance, f.
Widerstehen, v. n. ἀνθίσταμαι, ἐναντιώνομαι, résister; répugner.
Widerstreben, v. n. ἀντιμάχομαι, [illegible], s'opposer.
Widerstreben, n., ἡ ἐναντίωσις, opposition, f.
Widerstreit, m., ἡ ἐναντίωσις, résistance, combat, m., ἀντιπολέμησις, contestation, f.
Widerstreiten, v. a. et n. ἐναντιώνομαι, ἀντιπολεμῶ, ἀντιτείνω, combattre, contester, impugner.

Widerwärtig, *adj.* ἐνάντιος, contraire; δυσάρεστος, désagréable, dégoûtant; =tig= keit, *f.*, τὸ ἐνάντιον, δυσάρεστον, ce qu'il y a de dégoûtant dans qc.; (Unglücksfall), τὸ δυστύχημα, adversité, *f.*

Widerwille, *m.*, ἡ ἀποστροφὴ, ἀντιπάθεια, repugnance, aversion, *f*, dégoût, *m.*

Widmen, *v. a.* ἀφιερώνω, dédier, vouer, dévouer, consacrer.

Widmen, *n.*, Widmung, *f.*, ἡ ἀφιέρωσις, τὸ ἀφιέρωμα, dévouement, *m.*

Widrig, *adj.* ἐνάντιος, contraire, opposé; (ekelhaft), δυσάρεστος, ὁποῦ προξενεῖ ἀναγοῖλαν, rebutant, dégoûtant.

Widrigenfalls, *adv.* ἂν δὲν, εἰμὴ, ἀλλέως, sinon, autrement.

Widrigkeit, *f.*, τὸ ἐνάντιον, δυσάρεστον, contrariété, *f.*; dégoût, *m.*

Wiebeln, *v. a. fam.* εἶναι γεμάτον (ἀπὸ μικρὰ ζωΰφια κτλ.), μυρμηγκιάζω, fourmiller, grouiller.

Wie, *adv.* καθὼς, ὡς, comme, que; πῶς; comment?

Wiede, *f.*, μία βέργα λεπτὴ (ὡς ἀπὸ ἔτιαν καὶ παρόμοια δένδρα), rouette, *f.*, pleyon, hart, *m.*

Wiedehopf, *m.*, ὁ ἀγριοπέτεινος, ἔποψ (πουλλί), huppe (oiseau), *f.*

Wieder, *adv.* πάλιν, de nouveau, encore, encore une fois; (εἰς τὰ σύνθετα· ἀνὰ, ξανά), (*dans la compos.*) re —)

Wieder anfangen, *v. a.* ἀρχηνῶ πάλιν, recommencer.

Wieder bekommen, *v. a.* λαμβάνω πάλιν, ξαναλαμβάνω, recouvrer.

Wieder bezahlen, *v. a.* ξαναπληρώνω, rembourser.

Wieder bringen, φέρω ὀπίσω, ξαναφέρω, ξανακομίζω, rapporter; ramener.

Wiederbringlich, *adj.* ὁποῦ ἠμπορεῖ να ξανακομισθῇ, recouvrable, réparable.

Wiederbringung, *f.*, ἡ ἀνακομιδή, action *f.* de rapporter.

Wieder einbringen, *v. a.* ξαναφέρω, ξαναφκιάνω, ξεζημιώνω, ἀντιπληρώνω, réparer, rapporter, dédommager, récompenser.

Wiedereinnahme, *f.*, τὸ ξαναπάρσιμον, reprise, *f.*, recouvrement, *m.*

Wieder einnehmen, *v. a.* ξαναπέρνω, πέρνω πάλιν, reprendre, recouvrer.

Wieder erinnern, sich, *v. r.* ξανενθυμοῦμαι, se ressouvenir; =erinnerung, *f.*, ἡ ξανενθύμησις, ressouvenir, *m.*, réminiscence, *f.*

Wieder erlangen, *v. a.* ξαναποκτῶ, recouvrer; =erlangung, *f.*, ἡ ξαναπόκτησις, recouvrement, *m.*

Wieder erobern, *v. a.* ξαναπέρνω (εἰς τὸν πόλεμον), reconquérir; =eroberung, *f.*, τὸ ξαναπάρσιμον, reprise (d'une place etc.).

Wieder ersetzen, Wieder erstatten, *v. a.* ἀντιπληρώνω (ζημίαν), restituer; =erstattung, *f.*, ἡ ἀντιπλήρωσις, ἀντιπληρωμή, restitution; *f.*

Wieder finden, *v. a.* ξανευρίσκω, εὑρίσκω πάλιν, retrouver.

Wieder fordern, *v. a.* ξαναζητῶ, ζητῶ ὀπίσω, redemander.

Wiedergabe, *f.*, ἡ ἐπιστροφή, ἀπόδοσις, ξαναπόδοσις, reddition, *f.*

Wiedergeben, *v. a.* ἐπιστρέφω, δίδω ὀπίσω, ξαναποδίδω, rendre.

Wiedergeboren, *adj.* ἀναγεννημένος, régénéré.

Wiedergeburt, *f.*, ἡ ἀναγέννησις, régénération, *f.*

Wieder genesen, *v. n.* ξαναλαμβάνω (ἀπὸ ἀῤῥωστίαν), se remettre d'une maladie, se rétablir; =genesung, *f.*, ἡ ξαναλαβή, rétablissement *m.* de la santé.

Wieder gewinnen, *v. a.* ξανακερδαίνω, κερδαίνω πάλιν ἡ ὀπίσω, regagner.

Wiederhaben, *v. a.* ἔχω πάλιν, ξαναέχω, ravoir.

Wiederhall, *m.*, ἡ ἀντιβοή, ἀντήχησις, écho, résonnement, retentissement, *m.*

Wiederhallen, *v. n.* ἀντιβοῶ, ἀντηχῶ, résonner, retentir.

Wiederherstellen, *v. a.* ἀποκαταστασιαίνω, βάνω εἰς τὴν προτητερινὴν στάσιν, remettre, rétablir; restaurer;

Digitized by Google

einen kranken —, ἰατρεύω ἄ-ναν ἀβῶστον, rétablir, guérir un malade; = herstellung, f., ἡ ἀποκατάστασις, rétablissement, m., réstauration, f.; ἡ ἰάτρευσις, rétablissement m. d'un malade.
Wiederholen, v. a. ἐπαναλαμβάνω, δευτερώνω, λέγω ἢ κάμνω πάλιν, répéter, réitérer, redire; récapituler.
Wieder holen, v. a. πηγαίνω νὰ πάρω πάλιν, νὰ φέρω ὀπίσω, aller chercher de nouveau, aller reprendre.
Wiederholung, f., ἡ ἐπαναληψις, δευτέρωσις, répétition, réitération; récapitulation, f.
Wiederkäuen, v. a. ἀναμασσῶ, ruminer, remâcher.
Wiederkauf, m., ἡ ξαναγόρασις, rachat, m; = kaufsrecht, n., τὸ δίκαιον τῆς ξαναγοράσεως, retrait, m.
Wiederkehr, f., ὁ γυρισμὸς, ἡ ἐπιστροφή, retour, m.
Wiederkehren, v. n. γυρίζω ὀπίσω, ἐπιστρέφω, retourner.
Wiederkommen, v. n. ἔρχομαι ὀπίσω, ξανέρχομαι, γυρίζω, revenir.
Wiederkunft, f., ὁ γυρισμὸς, ἡ ἐπιστροφή, retour, m.
Wiedernahme, f., τὸ πάρσιμον ὀπίσω, reprise, f.
Wiedernehmen, v. a. πέρνω ὀπίσω, reprendre.
Wiedersagen, v. a. λέγω πάλιν, ξαναλέγω, redire, rapporter.
Wiederschaffen, v. a. προξενῶ πάλιν, faire ravoir, faire retrouver.
Wiederschall, m., ἡ ἀντιβοή, ἀντήχησις, écho, résonnement, retentissement, m.
Wiederschallen, v. n. ἀντιβοῶ, ἀντηχῶ, résonner, retentir.
Wiederschein, m., ἡ ἀντιλαμψις, ἀντανάκλασις (τοῦ φωτός), réfléchissement, m., réverbération, réflexion, f.
Wiederscheinen, v. n. ἀντιλάμπω, ἀντανακλῶμαι, réverbérer, réfléchir.
Wiederschelten, v. a. ξαναϋβρίζω, rendre une injure.
Wiederschicken, v. a. στέλλω ὀπίσω, renvoyer.
Wiederschreiben, v. a. γράφω πάλιν, ξαναγράφω, récrire.
Wiedersehen, v. a. βλέπω, πάλιν, ξαναβλέπω, revoir.
Wiedersehen, n., τὸ ξαναβλέπειν, action f. de revoir; auf —! glückliches —! καλαῖς ἀντάμωσες, à revoir.
Wiedersenden, f. Wiederschicken.
Wiedersuchen, v. a. γυρεύω πάλιν, chercher, tâcher de retrouver.
Wiedertaufe, f., ὁ ἀναβαπτισμός, rebaptisation, f.
Wiedertaufen, v. a. ἀναβαπτίζω, ξαναβαπτίζω, rebaptiser.
Wiedertäufer, m., ὁ ἀναβαπτιστής, anabaptiste, m.
Wiedertönen, f. Wiederschallen.
Wiederum, adv. πάλιν, ἐκ δευτέρου, de nouveau, derechef.
Wiedervereinigung, f., ἕνωσις (ἐκ δευτέρου), réunion, f.
Wiederverkauf, m., ξαναπώλημα, revente, f.; — verkaufen, v. a. ξαναπωλῶ, revendre.
Wiedervergeltung, f. Vergeltung.
Wiege, f., ἡ κούνια, berceau, m.
Wiegemesser, n., μαχαίρι εἰς σχῆμα ἡμικυκλίου (μὲ τὸ ὁποῖον λιανίζουν κρέας κτλ.), hachoir (en forme de demi-cercle), m.
Wiegen, (part. gewogen), v. n. ζυγιάζω, (ἔχω τόσον ἢ τόσον ζύγι), peser (v. n.). v. a. f. Wägen.
Wiegen, (part. gewiegt), v. n. κουνῶ (ἕνα μικρὸν παιδί), bercer; (Fleisch ꝛc.), λιανίζω κρέας κτλ., (f. Wiegemesser), couper (de la viande etc.) avec le hachoir.
Wiegenfest, n., fig. τὰ γενέθλια, anniversaire m. de la naissance.
Wiegenlied, n, τραγοῦδι μὲ τὸ ὁποῖον ἀποκοιμίζουν τὰ μικρὰ παιδία εἰς τὴν κούνιαν, chansonnette f. pour endormir les enfans qu'on berce.
Wiegenpferd, n., (Schaukelpferd) εἶδος κούνιας εἰς σχῆμα ἀλόγου, balançoire f. en forme de cheval.
Wiehern, v. n. χρεμετίζω, χρεμινδρῶ, χλεμετρῶ, hennir.
Wiehern, n., τὰ χρεμέτισμα, χλεμέτρισμα, hennissement, m.
Wieke, f., (χειρουργ.) μοτὸ διὰ τὰς πληγάς, fente, f. bourdonnet, m.
Wie lange? πόσον καιρόν; combien de temps.
Wiesbaum, f. Heubaum.

Wiese, *f.*, τὸ λιβάδι, pré, *m.*, prairie, *f.*
Wiesel, *n.*, ἡ νυφίτζα, (γαλῆ), belette, *f.*
Wiesenlerche, *f.*, εἶδος κορυδαλοῦ, farlouse, *f.*
Wiesewachs, *m.*, χόρτα ὁποῦ γίνονται εἰς ἕνα λιβάδι, herbage, *m.*, prairies, *f. pl.*
Wie viel? πόσον; combien.
Wie vielste? *adj.* ὁ πόσος, ὁ πόστος; le, la quantième.
Wie wohl, *conj.* ἀγκαλὰ καὶ, μὲ ὅλον ὅτι, (μὲ ὅλον ὁποῦ), καί περ, quoique, bien que, encore que.
Wild, *adj.* ἄγριος, sauvage; farouche, féroce; (grausam), βάρβαρος, σκληρός, barbare, cruel; ἀκαλλιέργητος, inculte; (von Kindern), πολλὰ ζωηρὸς, ἀκατάστατος, ἄτακτος, ὁρμητικός, fougueux, folâtre, impétueux.
Wild, *n.*, τὰ ἀγρίμια, bêtes *f. pl.* sauvages; gibier, *m.*; ein Stück Wild, ἕνα ἀγρίμιον, (ἐννοεῖται· ἐλάφι, ζαρκάδι, ἄγριον γουροῦνι, λαγωός), (chass.) une bête.
Wildbahn, *f.*, μέρος περιφραγμένον εἰς ἕνα δάσος εἰς τὸ ὁποῖον τρέφουν ἐλάφια κτλ., laie, varenne, *f.*
Wildbret, *n.*, τὰ ἀγρίμια, τὸ κρέας ἀπὸ τὰ ἀγρίμια, venaison, gibier, *m.*; bête, *f.*; ⸗bretsbraten, *m.*, ψητὸν ἀπὸ ἀγρίμια, rôti de venaison, gibier *m.* rôti.
Wilddieb, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ σκοτώνει ἀγρίμια κρυφίως καὶ χωρὶς ἄδειαν, braconnier, *m.*; ⸗dieberey, *f.*, ἀσυγχώρητον κυνῆγι τῶν ἀγριμιῶν, (ὁποῦ γίνεται κρυφίως), braconnage, *m.*
Wilde, *m.*, ein Wilder, ἕνας ἄγριος ἄνθρωπος, sauvage, *m.*
Wildenzen, Wilpern, *v. a.* βρωμᾷ (τὸ κρέας) ἀπὸ τὸ ἀγρίμι, sentir le sauvagin.
Wildfang, *m.*, ἕνας ἄτακτος, ὁρμητικὸς, ἀνυπότακτος, ἄσωτος, jeune étourdi, *m.*
Wildfremd, *adj.* τελείως ἀγνώριστος, tout-à-fait étranger.
Wildheit, *f.*, ἡ ἀγριότης, férocité, *f.*; ἡ βαρβαρότης, σκληρότης, barbarie, cruauté, *f.*
Wildling, *m.*, νέον δένδρον ὁποῦ δὲν εἶναι μπολιασμένον, sauvageon, *m.*
Wildmeister, *m.*, ὁ ἐπιστάτης εἰς ἕνα δάσος μὲ ἀγρίμια, garde-chasse, *m.*
Wildniß, *f.*, ἡ ἐρημία, désert, *m.*
Wildpret, s. Wildbret.
Wildschur, *f.*, μεγάλη γοῦνα ὁποῦ περιτυλίγει ὅλον τὸ σῶμα καὶ ἔχει ἔξω ταῖς τρίχες, vitchoura, *f.*
Wildschütze, *m.*, ὁ κυνηγός, tireur, *m.*; (Wilddieb), s. Wilddieb.
Wille, *m.*, ἡ θέλησις, τὸ θέλημα, volonté, *f.*; (Einwilligung, ἡ στέρξις, τὸ στέρξιμον, consentement, gré, *m.*; der letzte —, διαθήκη, testament, *m.*; mit Willen, ἐξεπίτηδες, ἐπὶ ταὐτοῦ, à dessein; Willens seyn, θέλω, ἔχω σκοπόν, vouloir, avoir dessein.
Willfahren, *v. n.* einem in etwas, συγκατανεύω, στέργω, accorder, condescendre.
Willfährig, *adj.* ὁποῦ εὔκολα συγκατανεύει, condescendant; officieux; serviable.
Willfährigkeit, *f.*, ἡ προθυμία εἰς τὸ νὰ συγκατανεύῃ τινάς, condescendance; complaisance, *f.*
Willfahrung, *f.*, ἡ συγκατάνευσις, στέρξις, action *f.* d'accorder, acquiescement, *m.*
Willig, *adj.* ἕτοιμος, πρόθυμος, prompt à faire qc. *adv.* προθύμως, μετὰ χαρᾶς, volontiers, de bon gré.
Willigen, *v. a.* στέργω, συμφωνῶ, δίδω τὴν θέλησίν μου, consentir (à qc.).
Willigkeit, *f.*, ἡ προθυμία (τινὸς εἰς τὸ νὰ συγκατανεύῃ), bonne volonté, *f.*
Willkommen, *adj.* καλῶς ὡρισμένος, bienvenu; seyn Sie willkommen, καλῶς ὁρίσατε, soyez le bienvenu.
Willkommen, *m.*, ἡ φιλοδεξίωσις, accueil, *m.*, bienvenue, *f.*; (ein großer Becher), μεγάλον ποτῆρι (ἀσημένιον ἢ χρυσοῦν), vidrecome (grand bocal), *m.*; (im Zuchthause), ξυλιαῖς ὁποῦ δίδουν εἰς τὸν φυλακωμένον τὴν ἡμέραν τῆς φυλακώσεώς του εἰς ἕνα σπίτι τιμωρίας, coups *m. pl.* de fouet que l'on donne à un prisonnier le jour de

sa réception dans une maison de correction.

Willkühr, f., ἡ προαίρεσις, τὸ ἑκούσιον, volonté, disposition, f., gré, m.; nach seiner Willkühr, κατὰ τὴν προαίρεσιν, κατὰ τὴν θέλησιν, ὅπως ἀρέσκει, à son gré, à sa volonté.

Willkührlich, adj. αὐτοπροαίρετος, arbitraire; willkührlich handeln, κάμνω ὅπως θέλω, ὅπως μοι ἀρέσκει, agir arbitrairement.

Wimmeln, v. i. es wimmelt von —, εἶναι πλῆθος, εὑρίσκεται πλῆθος ἀπὸ —, fourmiller, abonder.

Wimmern, v. a. θρηνῶ, se lamenter, gémir.

Wimpel, m., τὸ φλάμπουρον, ἡ μπαντιέρα, (mar.) flamme, banderole, f.

Wimper, f., ἡ βλεφαρίς, ὀμματότριχα, cil, m.

Wind, m., ὁ ἄνεμος, ἀέρας, vent, m.; der — geht, κάμνει ἀέρα, il fait du vent; — machen, (mit einem Fächer), κάμνω ἀέρα, ἀνεμίζω, faire du vent (avec un éventail); (μεταφ.) ψεύδομαι, μεγαληγορῶ, faire le Gascon; in den — reden, ὁμιλῶ εἰς τὰ χαμένα, parler en l'air; etwas in den Wind schlagen, δὲν ψηφῶ, ὀλιγοψηφῶ, mépriser qc., négliger; er hat — davon, ἔλαβε εἴδησιν δι' αὐτὸ (κρυφίως), il en a eu le vent.

Windbeutel, m., εἶδος πήτας ὁποῦ εἶναι κοῦφια ἀπὸ μέσα, échaudé (patisserie), f.; (μεταφ.) καυχησιάρης, μεγαλήγορος, fanfaron, m.

Windblatter, f., s. Windpocke.

Windbruch, m., (im Walde), δένδρα ξεριζωμένα ἢ τζακισμένα ἀπὸ τὸν ἄνεμον, chablis, m.; (am Körper), εἶδος σπασμοῦ φουσκωμένου ἀπὸ ἀέρα, hernie f. venteuse.

Windbüchse, f., τουφέκι ὁποῦ γεμίζεται ἀπὸ ἀέρα (ἀντὶς διὰ μπαροῦτι), ἀνεμοτουφέκιον, arquebuse f. à vent.

Winde, f., (Pflanze), ἡ κληματίδα, ἕλξινη (φυτόν τι), liseron (herbe), m.

Winde, f., (zum Winden), ὁ ἐργάτης, ἐργαλεῖον διὰ σήκωσιν ἁμαξιῶν, guindal, guindeau, cric, m.; (Garnwinde), ἡ ἀνιγάδι, dévidoir, m.

Windel, f., τὸ σπάργανον, lange m., braie, f.

Windeln, v. a. σπαργανώνω, φασκιώνω, emmaillotter.

Winden, v. a. στρίφω, πλέκω, tortiller, tordre; τυλίγω, περιτυλίγω, entortiller, envelopper; Kränze —, πλέκω στεφάνια ἀπὸ λουλούδια, faire des couronnes de fleurs; einem etwas aus den Händen —, ἐβγάζω τι (στρίφωντας) ἀπὸ τὰ χέρια τινός, arracher qc. des mains de q.; (mit der Winde), σηκώνω (μάλιστα ἕνα ἁμάξι) μὲ τὸν ἐργάτην, guinder, poulier; sich —, τυλίγομαι, κλωθογυρίζω, περιστρέφομαι, se tortiller, se tortiller; se recoquiller, s'entortiller.

Windey, n., κούφιον αὐγόν, oeuf m. sans germe.

Winden, n., τὸ τύλιγμα, ἡ περιστροφή, tortillement, entortillement, m.

Windfackel, f., μεγάλη λαμπάδα (ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς τὴν στράταν), flambeau, m., torche, f.

Windfahne, f., τὸ φλάμπουρον, ἡ μπαντιέρα (ἐπάνω εἰς τὴν σκέπην), girouette, f.; (mar.) flouette, f.

Windfall, m., s. Windbruch (im Walde).

Windfang, m., τὸ ἀνεμιστήριον εἰς τὰ μεγάλα ὡρολόγια, volant (d'une pendule), m.

Windgeschwulst, f., τὸ ἐμφύσημα, πρισμάδα γεμάτη ἀπὸ ἀέρα, emphysème, m.

Windhund, m., τὸ λαγωνικόν, lévrier, m.

Windig, adj. ἀνεμώδης, venteux; es ist —, κάμνει ἄνεμον, κάμνει ἀέρα, il fait du vent; fig. fam. es sieht — aus damit, αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις εἶναι εἰς ἀχαμνὴ κατάστασιν, cette affaire est en mauvaise état; ein windiger Mensch, ἐλαφρόγνωμος, ἀκατάστατος ἄνθρωπος, homme m. léger, inconstant, étourdi.

Windklappe, f., ἡ δικλίς, σκέπασμα ἀπὸ πετζὶ ὁποῦ ἀνοίγει καὶ σφαλεῖ ἀπὸ τὸν ἀέρα, soupape, f.

Windkugel, f., αἰολιπύλος (διὰ

φυσικὰ πειράματα), (phys.) éolipile, m.

Windlade, f., κιβωτὸς (σεντοῦκι) τῶν ὀργάνων εἰς τὴν ὁποίαν τὰ φυσούνια συνάζουν τὸν ἀέρα, sommier (des orgues), m.

Windlicht, n., s. Windfackel.

Windloch, n., τρύπα εἰς τὸν τοῖχον διὰ τὸν ἀέρα, ventouse, f., soupirail, m.

Windmacher, m., καυχησιάρης, μεγαλήγορος, ψεύστης, fig. vendeur m. de fumée.

Windmesser, n., (φυσικ.) τὸ ἀνεμόμετρον, (phys.) anemomètre, m.

Windmühle, f., ὁ ἀνεμόμυλος, moulin m. à vent.

Windmüller, m., μυλονάρης εἰς ἀνεμόμυλον, meunier m. d'un moulin à vent.

Windofen, m., εἶδος σόμπας εἰς τὴν ὁποίαν τραβᾷ πολὺ ὁ ἀέρας, fourneau m. à vent.

Windpocken, Windblattern, f. pl., ἡ ἀνεμοβλογιαῖς, petite vérole f. volante.

Windrose, f., κύκλος (εἰς τὸν μπούσουλαν) εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι γεγραμμένοι οἱ ἄνεμοι, rose f. des vents ou du compas.

†Windsbraut, f., ἡ θύελλα, ἀνεμοζάλη, φουρτοῦνα, (mar.) rafale, f., fortunal, m.

Windschaden, m., χαλασμὸς ἀπὸ τὸν ἀέρα (μάλιστα εἰς τὰ δάση), dommage m. causé par le vent.

Windschief, adj. στραβωμένος (ἀπὸ τὸν ἄνεμον), déjeté, déversé (par le vent).

Windschirm, m., παραπέτασμα, περδὲς κατὰ τοῦ ἀνέμου, paravent, m.

Windspiel, n., τὸ λαγωνικόν, lévrier, m.

Windstill, adj. γαλήνιος, ὅταν δὲν φυσσᾷ ὁ ἀέρας, calme (adj.).

Windstille, f., ἡ γαλήνη, ἡσυχία, calme, m.

Windstoß, m., μία ὁρμὴ τοῦ ἀέρος, coup m. de vent.

Windstrich, m., τὸ φύσημα τοῦ ἀέρος, passage m. du vent; (auf dem Compaß), μέρος εἰς τὸν μπούσουλα ὁποῦ δεικνύει τοὺς ἀνέμους, rumb m. de vent.

Windsturm, m., s. Sturmwind.

Windsucht, f., ὁ τυμπανίτης, (πάθος τι), tympanite, f.

Windung, f., τὸ τύλιγμα, ὁ τυλιγμός, ὁ στριφογυρισμός, γυρισμός, tortillement, entortillement, m.; circonvolution, f.; (einer Schraube), s. Gewinde.

Windwehe, f., σωρὸς χιόνι μαζωγμένος διὰ τοῦ ἀέρος, monceau m. de neige fait par le vent.

Windweiser, Windzeiger, m., (φυσικὰ) ὁ ἀεροδείκτης, ἀνεμοδείκτης, (phys.) anémoscope, m.

Wink, m., τὸ νεῦμα, signe, clin m. d'oeil.

Winkel, m., ἡ γωνία, angle; coin, m.

Winkelehe, f., κρυφὴ ὑπανδρεία, mariage m. clandestin.

Winkelhaken, m., (in der Druckerey), τὸ ἐργαλεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἀραδιάζουν τοὺς χαρακτῆρας εἰς τὴν τυπογραφίαν, (imprim.) composteur, m.

Winkelig, adj. γωνιώδης, ὁποῦ ἔχει πολλὰς γωνίας, angulaire; anguleux.

Winkelmaß, n., ὁ γνώμων, (διὰ τας ὀρθάς γωνίας ὁποῦ ἔχει τὸ σχῆμα τοῦ Γ), équerre, f.

Winkelmesser, m., (γεωμ.) τὸ γωνιόμετρον, γραφόμετρον, graphomètre, récipiangle, rapporteur, m.

Winkelrecht, adj. ὀρθογώνιος, rectangulaire.

Winkelschenke, f., κρυφὸν ξενοδοχεῖον, κρυφὸν οἰνοπώλιον, cabaret m. borgne.

Winkelschule, f., σχολεῖον μικρὸν τοῦ ὁποίου ὁ διδάσκαλος δὲν ἔχει μισθὸν διωρισμένον, ἀπὸ τὸ δημόσιον, école f. de permission.

Winkelzüge, f. pl., προφάσεις, μηχανεύματα, ψευδιαῖς, détours, prétextes, m. pl.

Winken, v. n. νεύω, faire signe (de la main, des yeux).

Winseln, v. n. θρηνῶ, ἐβγάζω θρηνητικαῖς φωναῖς, gémir; piailler.

Winseln, n., τὸ θρήνημα, gémissement, cri, m.

Winter, m., ὁ χειμὼν, χειμῶνας, hiver, m.

Winterfrucht, f., Wintergetreide, γεννήματα ὁποῦ σπέρνουν εἰς τὸ φθινόπωρον, gros grains, m. pl.

Wintergerste, f., κριθάρι ὁποῦ

Digitized by Google

σπέρνουν εἰς τὸ φθινόπωρον, orge f. d'hiver.

Wintergrün, n., κληματίδα δαφνοειδής, (φυτόν τι), pervenche, f. (plante).

Winterhaft, **Wintermäßig**, **Winterlich**, adj. ὅμοιος μὲ τὸν χειμῶνα, hivernal, d'hiver.

Winterholz, n., ξύλα διωρισμένα διὰ τὸν χειμῶνα, bois m. de chauffage (pendant l'hiver).

Winterkleid, n., χειμωνιάτικον φόρεμα, habit m. d'hiver.

Winterkorn, n., s. Winterfrucht.

Wintermonat, m., ὁ Νοέμβριος (μήν), mois de Novembre, m.; die =monate, οἱ χειμωνιάτικοι μῆνες, les mois d'hiver.

Wintern, v. i. es wintert, πλησιάζει ὁ χειμών, εἶναι χειμών, χειμωνιάζει, (l'hiver s'approche), il fait froid, il gèle.

Winternacht, f., νύκτα τοῦ χειμῶνος, nuit f. d'hiver.

Winter=Quartier, n., τὸ χειμάδιον (τὰ κονάκια τῶν στρατιωτῶν εἰς τὸν χειμῶνα), quartier m. d'hiver.

Wintersaat, f., γεννήματα σπαρμένα εἰς τὸ φθινόπωρον, semailles f. pl. d'automne.

Winterseite, f., τὸ βόρειον μέρος, côté m. du nord.

Wintertag, m., ἡμέρα τοῦ χειμῶνος, jour m. d'hiver.

Winterweizen, m., σιτάρι ὁποῦ σπέρνουν εἰς τὸ φθινόπωρον, froment m. d'hiver.

Winterwetter, n., καιρὸς τοῦ χειμῶνος, κρύος καιρὸς μὲ χιόνι, temps m. d'hiver.

Winterzeichen, n., σημεῖον ζωδιακοῦ εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τὸν χειμῶνα, (λέγονται οὕτως· ὁ αἰγοκέρως, ὁ ὑδροχόος καὶ οἱ ἰχθύες), (astron.) signes hivernaux.

Winterzeit, f., ὁ καιρὸς τοῦ χειμῶνος, ὁ χειμών, temps d'hiver, l'hiver, m.

Winzer, m., ὁ ἀμπελουργός, ἀμπελιάρης, vigneron, m.

Winzig, adj. πολλὰ μικρός, μικρούτζικος, fort petit.

Wipfel, m., ἡ κορυφή (δένδρου), sommet, m., cime, f.

Wippe, f., κρεμαστεριὰ εἰς τὴν ὁποίαν κρεμοῦν τὸν κατάδικον ἀπὸ τὰ χέρια του δεμένα ὀπίσω καὶ οὕτω τὸν ἀνηβάζουν καὶ κατηβάζουν, estrapade; ganche, f.; (Schaukel), s. Schaukel.

Wippen, v. n. κρεμῶ ἕνα κατάδικον, ἀπὸ τὰ χέρια του δεμένα ὀπίσω καὶ οὕτω τὸν ἀνηβάζω καὶ κατηβάζω, estrapader; (von Münzen), χωρίζω ταῖς ἄκραις ἀπὸ τὰ φλουριά, billonner, rogner les monnaies.

Wipper, m., ἐκεῖνος ὁποῦ χωρίζει ταῖς ἄκραις ἀπὸ τὰ φλουριά, billonneur, rogneur, m.

Wipperey, f., ἡ ψευδιὰ ἐκείνου ὁποῦ χωρίζει ταῖς ἄκραις ἀπὸ τὰ φλουριά, billonnage, m.

Wir, pron. ἡμεῖς, ἐμεῖς, nous.

Wirbel, m., (im Wasser), ἡ δίνη, ὁ νεροστρόβιλος, tournant d'eau, m.; remole (dans la mer), f.; (Windwirbel), ὁ ἀνεμοστρόβιλος, tourbillon, m.; (an der Violine), τὸ (ξύλινον) καρφὶ μὲ τὸ ὁποῖον κορδίζουν τὸ βιολί, cheville, fiche, f.; (am Fenster), τὸ καρφὶ ὁποῦ γυρίζει καὶ σφαλίζει τὸ παράθυρον, tourniquet, m.; (auf dem Kopfe), ἡ κορυφὴ τῆς κεφαλῆς, sommet m. de la tête; (Wirbelbein), τὸ σφονδύλι (εἰς τὸν τράχηλον καὶ εἰς τὴν ῥάχην), (anat.) vertèbre, f.; (Schwindel), ἡ ζάλη, ἀνεμάλα, vertige, tournoiement de tête; (auf der Trommel, auf den Pauken), ἀκατάπαυστον (καὶ τάχιστον) κτύπημα τοῦ τυμπάνου, roulement, m.; (fig. von Geschäften, Vergnügungen ic.), (μεταφ.) γύρος, κύκλος ἀπὸ πολλαῖς δουλειαῖς, ἀπὸ ξεφάντωσες κτλ., tourbillon d'affaires, de plaisirs etc.

Wirbelbein, n., τὸ σφονδύλι, (anat.) vertèbre, f.

Wirbelig, adj. fam. s. Schwindlig.

Wirbeln, v. n. γυρίζω εἰς κύκλον, κυκλοφοροῦμαι, tournoyer, tourner; auf der Trommel —, κτυπῶ τὸ τύμπανον ἀκατάπαυστα καὶ τάχιστα, battre un roulement.

Wirbelsucht, f., s. Schwindel.

Wirbelwind, m., ὁ ἀνεμοστρόβιλος, tourbillon, m.

Wirkeisen, n., σίδηρον μὲ τὸ ὁποῖον ξεσκαλίζουν τὸ νύχι

τοῦ ἀλόγου, (maréch.) paroir, boutoir, rogne-pied, *m.*

Wirken, *v. a.* den Teig —, *ζυμώνω*, pétrir la pâte; (weben), *ὑφαίνω*, tisser, travailler au métier; (den Huf), *ξεσκαλίζω τὸ νύχι τοῦ ἀλόγου*, parer (le pied d'un cheval); (bewirken), *ἐνεργῶ*, opérer, effectuer.

Wirken, *v. n.* *ἐργάζομαι*, *κάμνω ἐνέργειαν*, agir, opérer, faire effet.

Wirklich, *adj.* *ἀληθινὸς*, *τῷ ὄντι εὑρισκόμενος*, *ὁποῦ ὑπάρχει*, actuel, effectif, réel, positif.

Wirklichkeit, *f.*, *ἡ ὕπαρξις*, *ἀληθινὴ ὕπαρξις*, existence, réalité, *f.*, effet, *m.*

Wirksam, *adj.* *ἐνεργητικὸς*, *ὁποῦ κάμνει ἐνέργειαν*, agissant; actif; efficace.

Wirksamkeit, *f.*, *ἡ ἐνεργητικὴ δύναμις*, activité, efficacité, efficace, *f.*

Wirkung, *f.*, *ἡ ἐνέργεια*, *τὸ ἀποτέλεσμα*, opération, action, *f.*

Wirkungskreis, *m.*, *ὁ κύκλος*, *ἡ σφαῖρα τῆς ἐνεργείας*, sphère *f.* d'activité.

Wirren, s. Verwirren.

Wirrgarn, *n.*, *νῆμα ἐμπερδευμένον*, fil *m.* embrouillé.

Wirrstroh, *n.*, *ἄχυρα ἀνακατωμένα*, petite paille, paille *f.* froissée.

Wirrwarr, *m.*, *ἡ σύγχισις*, *ἀνακατωσιά*, brouillamini, *m.*, confusion, *f.*

Wirth, *m.*, (Hauswirth), *ὁ νοικοκύρης*, hôte (propriétaire d'une maison), *m.*; (Gastwirth), *ὁ ξενοδόχος*, *πανδοχεὺς*, (*κοινῶς καὶ· βίρτης*), hôte, aubergiste, hôtelier; cabaretier, *m.*; (guter Wirth), *καλὸς οἰκονόμος*, économe, ménager, *m.*

Wirthin, *f.*, *ἡ νοικοκυρά*, hôtesse, *f.*; *ἡ ξενοδόχισσα*, (*βίρτισσα*), hôtesse, hôtelière, *f.*; *καλὴ οἰκονόμισσα*, ménagère, économe, *f.*

Wirthlich, Wirthschaftlich, *adj.* *οἰκονομικὸς*, ménager, économe.

Wirthschaft, *f.*, *ἡ οἰκονομία*, économie, *f.*, ménage, *m.*; *ξενοδοχεῖον*, *πανδοχεῖον*, auberge, *f.*; cabaret, *m.*

Wirthschaften, *v. n.* *οἰκονομῶ*, *διοικῶ τὴν οἰκονομίαν*, conduire un ménage; *ἔχω πανδοχεῖον*, tenir auberge; tenir cabaret; (gut), *οἰκονομῶ*, *εἶμαι καλὸς οἰκονόμος*, ménager, économiser, être bon ménager.

Wirthschafter, *m.*, *ὁ οἰκονόμος*, ménager, économe, *m.*

Wirthschafterin, *f.*, *ἡ οἰκονόμισσα*, ménagère, *f.*

Wirthschaftlich, s. Wirthlich.

Wirthschaftsgebäude, *n. pl.*, *τὰ οἰκονομικὰ κτίρια* (*οἷον· τὸ ἀμπάρι*, *ὁ σταῦλος κτλ.*), les bâtiments économiques.

Wirthshaus, *n.*, *τὸ ξενοδοχεῖον*, *πανδοχεῖον*, (*κοινῶς καὶ· τὸ βίρτι*), cabaret, *m.*; auberge, *f.*

Wisch, *m.*, *παλαιόπανον*, *πατζαβοῦρα*, *παλαιὸν χαρτὶ διὰ σφούγγισμα*, torchon, chiffon, *m.*; (*μεταφ.*) *ἀχρεῖον σύγγραμμα*, méchante brochure, *f.*

Wischen, *v. a.* *σφουγγίζω*, torcher, essuyer, frotter; (von Malern), *σχεδιάζω* (*ζωγραφίαν*) *μὲ χρώματα εἰς κόνιν*, (peint.) estomper.

Wischer, *m.*, (der Kanoniere), s. Wischkolben; (der Maler), *εἶδος βοῦρτζας τῶν ζωγράφων διὰ στεγνὰ χρώματα*, (peint.) estompe, *f.*; *fig. fam.* (Verweis), *ὁ σκληρὸς ἔλεγχος*, *ἡ ἐπιτίμησις*, mercuriale, reprimande, *f.*

Wischkolben, *m.*, *ἡ βοῦρτζα τῶν κανονιέρων*, (artill.) écouvillon, *m.*

Wischlappen, *m.*, *τὸ παλαιόπανον*, *ἡ πατζαβοῦρα*, torchon, *m.*

Wischwasch, *m.*, *fam.* *ἄνοσταις φλυαρίαις*, babil, caquet, *m.*

Wispel, *m.*, *μεγάλον μέτρον διὰ γεννήματα*, *περιέχον εἴκοσι τέσσαρα* Scheffel, wispel (mesure pour les grains), *m.*

Wispern, *v. a.* et *n.* *ψιθυρίζω*, *ὁμιλῶ εἰς τὸ αὐτί*, chuchoter.

Wißbegierde, *f.*, *ἡ φιλομάθεια*, envie de savoir, curiosité, *f.*

Wißbegierig, *adj.* *φιλομαθής*, curieux (qui aime à s'instruire).

Wissen, *v. n.* et *a.* *ἠξεύρω*, (*ἐξεύρω*), savoir; zu — thun, — lassen, *εἰδοποιῶ*, *δίδω εἴδησιν*, faire savoir.

Wissen, *n.*, *ἡ γνῶσις*, *εἴδησις*, savoir, *m.*; meines Wissens,

ὅσον ἤξεύρω ἐγώ, que je sache; ohne mein Wissen, χωρὶς εἴδησίν μου, à mon insçu.

Wissenschaft, f., ἡ εἴδησις, γνῶσις, connaissance, f., savoir, m.; (im engern Sinne), ἡ ἐπιστήμη, science, f.; die schönen Wissenschaften, αἱ ἐγκύκλιαι ἐπιστήμαι, τὰ ἐγκύκλια μαθήματα (ἡ ποιητικὴ καὶ ῥητορική), les belles lettres, f. pl.

Wissenschaftlich, adj. ἐπιστημονικός, scientifique.

Wissentlich, adj. et adv. μὲ γνῶσιν, μὲ εἴδησιν, sciemment, avec connaissance.

Wißmuth, m., τὸ βισμοῦτον, εἶδος ἡμιμετάλλου ἀσπροκιτρίνου, bismuth, étain m. de glace.

Wist, int. (φωνὴ τῶν ἁμαξάδων, πρὸς τὰ ἄλογά τους), ἀριστερά, dia! à gauche!

Wittern, v. i. es wittert, βροντᾷ, il tonne.

Wittern, v. a. αἰσθάνομαι (μάλιστα διὰ τῆς ὀσμῆς), flairer, halener; (μεταφ.) καταλαμβάνω (κρυφίν τι), flairer qc., avoir vent de qc.

Witterung, f., ὁ καιρὸς, (δηλαδή· ἡ κατάστασις τοῦ ἀέρος), temps, m., température f. de l'air; (von Hunden), ἡ αἴσθησις, ὄσφρανσις (τῶν σκυλιῶν), vent, sentiment, nez (du chien), m.

Wittfrau, f., s. Wittwe.

Witthum, n., ἡ ἀντιπροῖκα, ὁποῦ διορίζει ὁ ἄνδρας εἰς τὴν γυναῖκα του αὐτὰ ἂν τύχῃ να γένῃ αὐτὴ χήρα, douaire, m.

Wittwencasse, f., κάσσα διωρισμένη διὰ τροφὴν τῶν χηρῶν, caisse f. pour l'entretien des veuves.

Wittwengehalt, m., -geld, n., χρονικὰ ἄσπρα διωρισμένα εἰς μίαν χήραν, douaire, m.

Wittwensitz, m., ὑποστατικὸν εἰς τὸ ὁποῖον κατοικεῖ μία χήρα εὐγενής, domicile m. affecté au douaire.

Wittwenstand, -werstand, m., τὸ χήρευμα (τῆς χήρας), (τοῦ χηρευμένου), veuvage, m., viduité, f.

Wittwer, (Wittmann), m., ὁ χηρευμένος, veuf, m.

Witz, m., ἡ ἀγχίνοια, τὸ (ἀστεῖον) πνεῦμα, ἀστειότης, esprit, trait m. d'esprit, saillie, f.

Witzeley, f., (ποταπὴ) ἀστειότης, turlupinade, f.

Witzeln, v. n. ἀστεΐζομαι; ψιλολογῶ, φιλοσοφῶ ἀστεϊζόμενος, afficher le bel esprit, turlupiner.

Witzig, adj. ἀγχίνους, ὁποῦ ἔχει πολὺ πνεῦμα, ἀστεῖος, ingénieux, plein d'esprit.

Witzigen, v. a. σωφρονίζω, κάμνω τινὰ φρονιμώτερον, déniaiser.

Witzling, m., ψιλολόγος, ὁποῦ θέλει νὰ δείξῃ πνεῦμα, ὁποῦ ἀστεΐζεται παρὰ πολύ, diseur m. de bons mots.

Wo, adv. wo? ποῦ; où? ὅπου, ἔνθα, ἐκεῖ ὅπου, où (sans interr.); (irgendwo), πουθενά, quelque part, en quelque lieu. — (Wo συνθεμένον μετὰ τῶν προθέσεων bey, für, gegen, mit, von, vor, wider, zu, καὶ Wor μετὰ τοῦ an, auf, ein, in, über, unter, λαμβάνεται ἀντὶ τῆς ἀντωνυμίας welcher, -e, -es, οἷον wobey εἶναι τὸ ἴδιον ὡς bey welchem, bey welcher, bey welchen; worin, τὸ ἴδιον ὡς in welchem, in welcher, in welchen, κτλ., Wo dans les compositions avec les prépositions bey etc., et Wor avec les prépositions an etc. a la signification de welcher, -e, -es, p. e. wobey est le même que bey welchem etc.)

Woche, f., ἡ ἑβδομάδα, semaine, f.

Wochen, f. pl., fam. ἡ γέννα, couches, f. pl.; sie liegt in Wochen, αὐτὴ ἐγέννησε καὶ κεῖται εἰς τὸ κρεββάτι λεχοῦσα, elle est en couche, elle fait ses couches; in die Wochen kommen, γεννῶ, accoucher (v. n.).

Wochenbesuch, m., ἐπίσκεψις εἰς μίαν λεχοῦσαν, visite f. rendue à une femme accouchée.

Wochenbett, n., ἡ γέννα, couche, f.; ins — kommen, γεννῶ, accoucher (v. n.).

Wochenblatt, n., ἐφημερὶς ὁποῦ ἐβγαίνει κάθε ἑβδομάδα, feuille f. hebdomadaire.

Wochenkind, n., μικρὸν παιδί, νήπιον πρὸ ὀλίγου γεννημένον, enfant m. au maillot.

Wochenlohn, n., ὁ μισθὸς καθ'

ἑβδομάδα, semaine, *f.* (paie par semaine).

Wochenschrift, *f.*, σύγγραμμα ὁποῦ ἐβγαίνει καθ᾽ ἑβδομάδα, journal *m.* hebdomadaire.

Wochenstube, *f.*, θάλαμος (ὀντάς) τῆς λεχούσης, chambre *f.* d'une accouchée.

Wochentag, *m.*, ἡμέρα τῆς ἑβδομάδας, jour *m.* de la semaine; (Werktag), μία ἐργάσιμος ἡμέρα, jour ouvrable.

Wöchentlich, *adj.* ὁποῦ γίνεται καθ᾽ ἑβδομάδα, de la semaine, hebdomadaire. *adv.* κάθε ἑβδομάδα, toutes les semaines.

Wochenweise, *adv.* κατὰ ἑβδομάδες, κάθε ἑβδομάδα, par semaine.

Wöchner, *m.*, ἑβδομαδάριος (ὁποῦ ἔχει τὴν δουλειὰν εἰς τὴν ἑβδομάδα, semainier, hebdomadaire, *m.*

Wöchnerin, *f.*, ἡ λεχοῦσα, accouchée, *f.*

Wocken, *m.*, s. Rocken.

Wodurch, s. Wo.

Wofern, *conj.* ἄν, ἂν ἴσως, αν τύχη νὰ —, si, au cas que.

Wofür, s. Wo.

Woge, *f.*, τὸ κῦμα, vague, *f.*, flot, *m.*

Wogegen, s. Wo.

Wogig, *adj.* κυματώδης, agité de vagues.

Woher, *adv.* ἀπὸ ποῦ, ἀπὸ ποῖον τόπον, d'où? ἀπὸ τὸν ὁποῖον τόπον, d'où (sans interrog.).

Wohin, *adv.* ποῦ, εἰς ποῖον τόπον (ἐννοῶντας κίνησιν), ou? à quoi.

Wohl, *adv.* καλά, bien; sehr —, πολλὰ καλά, fort bien, très-bien; (vielleicht), ἴσως, peut-être.

Wohl, *n.*, τὸ καλὸν, ἡ ὑγίεια, εὐτυχία, bien, bonheur, *m.*, santé, *f.* Wohl, *int.* — dem, welcher rc., εὐτυχία εἰς ἐκεῖνον, εὐτυχὴς εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ κτλ., heureux celui qui etc.

Wohlachtbar, *adj.* τίμιος (τίτλος διδόμενος ἀπὸ τὰ κριτήρια εἰς ἀνθρώπους ταπεινοτέρας καταστάσεως), bien estimé (titre que les tribunaux donnent aux paysans etc.).

Wohlan, *int.* ἂς εἶναι, ἂς κάμωμεν, ἐλᾶτε, ἐλαδά, eh bien! çà! or çà! allons!

Wohlanständig, *adj.* εὐπρεπής, bienséant, décent; =digkeit, *f.*, ἡ εὐπρέπεια, bienséance, décence, convenance, *f.*

Wohlauf seyn, εἶμαι καλά, εἶμαι εἰς καλὴν ὑγίειαν, se porter bien, être en bonne santé.

Wohlbedacht, *adj.* καλὰ ἐξεταγμένος, καλα ἐρευνημένος, bien réfléchi, bien délibéré.

Wohlbedächtig, *adv.* μὲ καλὴν στόχασιν, μὲ σκοπὸν, de propos délibéré.

Wohlbefinden, *n.*, ἡ καλὴ ὑγίεια, bonne santé, *f.*

Wohlbehagen, *n.*, s. Wohlgefallen.

Wohlbehalten, *adj.* εἰς καλὴν κατάστασιν, ἀβλαβής, sain et sauf; en bon état.

Wohlbekommen, *v. n.* **ὠφελῶ εἰς ὑγίειαν**, **contribuer à la santé; wohl bekomme es Ihnen! νὰ σᾶς κάμη καλὰ αὐτό, bien vous fasse!**

Wohlbeleibt, *adj.* **παχὺς, χονδροκοίλης, qui a beaucoup d'embonpoint; =leibtheit, *f.*, εὐεξία, πάχος (τοῦ σώματος), embonpoint, *m.*, corpulence, *f.***

Wohledel, *adj.* **εὐγενὴς, (τίτλος μεγαλήτερος ἀπὸ τὸ wohlachtbar, καὶ μικρότερος ἀπὸ τὸ wohledelgeboren, διδόμενος εἰς ἀνθρώπους ταπεινοτέρας καταστάσεως), noble (titre qui tient le milieu entre wohlachtbar et wohledelgeboren).**

Wohledelgeboren, *adj.* **εὐγενέστερος, (τίτλος μεγαλήτερος ἀπὸ τὸ wohledel, καὶ μικρότερος ἀπὸ hochedelgeboren), très-noble (titre qui tient le milieu entre wohledel et hochedelgeboren).**

Wohlehrwürdig, *adj.* **αἰδεσιμώτατος, πανοσιώτατος, révérend (titre); Ew. (Euer) Wohlehrwürden, ἡ πανοσιότης σας, votre Révérence (titre), *f.***

Wohlergehen, *n.*, **εὐτυχία, καλη κατάστασις, prospérité, *f.***

Wohlfahrt, *f.*, **ἡ εὐτυχία, τὸ καλὸν, salut, bien, *m.***

Wohlfeil, *adj.* **εὐθηνός, à bon marché, à bas prix; =feilheit, *f.*, ἡ εὐθηνία, bon marché, bas prix, *m.***

Wohlgeartet, *adj.* **καλοήθης, bien né.**

by Google

Wohlgebauet, adj. εὔμορφος, ἀπὸ σχηματισμένος καλὰ τὸ σῶμα, bien fait, ὅλον bien bâti.
Wohlgebildet, adj. εὔμορφος (ἀπὸ τὸ πρόσωπον), de bonne mine, bien fait.
Wohlgeboren, εὐγενέστατος, (τί-τλος μεγαλήτερος ἀπὸ τὸ hochedelgeboren), (bien noble), noble (titre plus honorable que hochedelgeboren).
Wohlgefallen, n., ἡ εὐαρέσκεια, plaisir, agrément, m.; — haben an etwas, μοὶ ἀρέσκει τι, μοὶ εἶναι εὐάρεστον, prendre plaisir, se plaire à qc.
Wohlgefallen, v. n. ἀρέσκω (ἀ-ρέζω) καλά, plaire, être agréable.
Wohlgemeint, adj. εἰλικρινής, ὁποῦ ἔχει φιλικὸν σκοπόν, sincère, par bonne intention.
Wohlgemuth, m., τὸ ὀρίγανον, ῥιγάνι, (χόρτον), origan (plante), m.
Wohlgemuth, adj. χαρούμενος, ἱλαρός, gai, de bonne humeur.
Wohlgeneigt, adj. εὐνοϊκὸς, ἔχων εὔνοιαν, très-affectionné.
Wohlgerathen, adj. ὁποῦ ἐπέτυχε καλὰ, bien réussi; (von Kindern), καλὰ ἀναθρεμμένος, καλοήθης, bien né.
Wohlgeruch, m., ἡ εὐωδία, μυρωδία, bonne odeur, senteur, f., parfum, m.
Wohlgeschmack, m., ἡ καλὴ γεῦσις, καλὴ νοστιμάδα, goût m. agréable.
Wohlgesinnt, adj. εὔνους, ὁποῦ ἔχει εὔνοιαν, ὁποῦ ἔχει καλὸν σκοπόν, bien intentionné.
Wohlgesittet, adj. καλοήθης, de bonnes moeurs.
Wohlgestalt, f., ἡ εὐμορφία, ὡραιότης, belle forme, beauté, f.
Wohlgestaltet, adj. εὔμορφος, ὡραῖος, bien-fait.
Wohlgewogen, adj. εὔνους, εὐνοϊκός, bienveillant; =gewogenheit, f., ἡ εὔνοια, bienveillance, f.
Wohlgezogen, adj. καλὰ ἀναθρεμμένος, καλὰ πεπαιδευμένος, καλοήθης, morigéné, bien élevé; =gezogenheit, f., ἡ καλοήθεια, conduite, f., bonnes moeurs.
Wohlhabend, adj. κυβερνημένος, πλούσιος, aisé, à son aise.
Wohlklang, Wohllaut, m., ἡ εὐφωνία, harmonie, euphonie, f.
Wohlklingend, wohllautend, adj. εὔφωνος, harmonieux, sonore.
Wohlleben, n., καλὴ ζωή, λαμπρὰ ζωή, χαρουμένη ζωή, ξεφάντωσις, délices, f. pl.; bonne chère, f.
Wohlmeinend, adj. εὔνους, εὐνοϊκός, bien intentionné. adv. ὡς φίλος, en ami.
Wohlredenheit, f., ἡ εὐγλωττία, bien-dire, m.
Wohlriechend, adj. εὐώδης, μυριστικός, odoriférant.
Wohlschmeckend, adj. νόστιμος, ὁποῦ ἔχει καλὴν γεῦσιν, savoureux, de bon goût.
Wohlseyn, n., ἡ ὑγεία, bonne santé, f.
Wohlstand, m., ἡ καλὴ κατάστασις (μάλιστα τοῦ πλούτου), aisance, prospérité, f.
(Wohlanständigkeit), f., ἡ εὐπρέπεια, bienséance, décence, f.
Wohlthat, f., τὸ εὐεργέτημα, bienfait, m.
Wohlthäter, m., ὁ εὐεργέτης, bienfaiteur, m.; =rin, f., εὐεργέτισσα, bienfaitrice, f.
Wohlthätig, adj. εὐεργετικός, bienfaisant; =tigkeit, f., εὐεργεσία, bienfaisance, f.
Wohlthun, v. n. εὐεργετῶ, bien faire; être charitable; (angenehm seyn), κάμνω καλὸ, ὠφελῶ, ἀρέσκω, faire bien.
Wohlverhalten, n., τὸ καλὸ φέρσιμον, bonne conduite, f.
Wohlverleyh, f., τὸ ἄρνιον, (φυτόν τι), arnique (plante), f.
Wohlverstanden, adj. καλὰ νοούμενος, bien entendu. adv. δηλαδὴ, τοῦτ' ἔστι, c'est à dire.
Wohlweise, adj. φρονιμώτατος, σοφώτατος (ὡς τίτλος μῆς), très-sage (titre).
Wohlwollen, n., ἡ εὔνοια, bienveillance, f.
Wohlwollen, v. n. εἶμαι εὔνους, εὐνοϊκὸς, φέρω εὔνοιαν, vouloir du bien à q.
Wohlwollend, adj. εὔνους, εὐνοϊκός, bienveillant.
Wohnbar, adj. κατοικητὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ κατοικηθῇ, habitable, logeable.

Wohnen, *v. n.* κατοικῶ, loger; demeurer; résider; habiter.
Wohnhaft, *adj.* κατοικῶν, ὁποῦ κατοικεῖ, demeurant, logé; domicilié.
Wohnhaus, *n.*, ἡ οἰκία, τὸ ὁσπίτιον (διὰ κατοικίαν), maison, *f.*, logement, *m.*
Wohnort, =platz, *m.*, κατοικία, τόπος κατοικίας, habitation, demeure, *f.*
Wohnsitz, *m.*, κατοικία (στερεωμένη εἰς ἕνα τόπον), domicile, *m.*; résidence, *f.*
Wohnstube, *f.*, Wohnzimmer, *n.*, ὁ θάλαμος (ὀνδᾶς) ὅπου κατοικεῖ τις κατὰ συνήθειαν, τὸ κονάκι, chambre, *f.*, poêle, *m.*
Wohnung, *f.*, κατοικία, κονάκι, demeure, habitation, *f.*, logement, *m.*
Wölben, *v. a.* κάμνω δοξαρωτόν, δοξαριάζω, κάμνω καμάρα, voûter, cintrer.
Wölbung, *f.*, ἡ καμάρα, τὸ δοξάρι, δοξαρωτόν, voûte; voussure, *f.*
Wolf, *m.*, ὁ λύκος, loup, *m.*; *fig.* (vom Reiten), γδάρσιμον (τοῦ δέρματος ἀπὸ τὸ καβαλίκευμα, *fig.* loup, *m.*, écorchure, *f.*
Wölfin, *f.*, ἡ λύκαινα, louve, *f.*
Wolfram, *m.*, εἶδος ἡμιμετάλλου σιδηροειδοῦς, wolframe (minéral), *m.*
Wolfseisen, *n.*, Wolfsfalle, *f.*, σιδηρένια παγίδα διὰ λύκους, chausse-trape, *f.*
Wolfsfuß, *m.*, τὸ λυκοπόδιον, (φυτόν), pied-de-loup (plante), *m.*
Wolfsgrau, *adj.* ὁποῦ ἔχει χρῶμα λύκου, louvet.
Wolfsgrube, *f.*, λάκκος ἐσκαμμένος νὰ πιασθοῦν λύκοι εἰς αὐτόν, trape, *f.*
Wolfshunger, *m.*, ἡ βουλιμία, ὑπερβολικὴ πεῖνα, faim de loup, male-faim, *f.*
Wolfsjagd, Wolfshetze, *f.*, τὸ κυνήγι τῶν λύκων, chasse *f.* du loup.
Wolfskirsche, =beere, *f.*, s. Tollbeere.
Wolfsmagen, *m.*, στομάχι λύκου, estomac *m.* de loup; (μεταφ.) πολυφάγον στομάχι, estomac *m.* vorace.
Wolfsmilch, *f.*, ἡ πιτυοῦσα, πέπλος, (φυτὸν φαρμακερόν), esule (plante vénéneuse).
Wolfspelz, *m.*, ἡ λυκόγουνα, pelisse *f.* de peau de loup.
Wolfswurz, *f.*, τὸ ἀκόνιτον, (φυτὸν φαρμακερόν), aconit (plante), *m.*
Wolfszahn, *m.*, δόντι λύκου, dent *f.* de loup.
Wölkchen, *n.*, συννεφάκι, petit nuage, *m.*; — im Harne, (ἰατρ.) ἐναιώρημα, συννεφάκι εἰς τὸ οὖρος, (méd.) nubécule, *f.*
Wolke, *f.*, τὸ σύννεφον, ἡ νεφέλη, nue, nuée, nuage, *m.*
Wölken, sich, es wölkt sich, συννεφιάζει, le ciel se couvre (de nuages).
Wolkenbruch, *m.*, ῥαγδαῖα βροχὴ ὁποῦ κάμνει πλημμύραν, lavasse, ondée, *f.*
Wolkensäule, *f.*, στύλος ἀπὸ σύννεφα, colonne *f.* de nuées.
Wolkig, *adj.* συννεφιασμένος, nuageux.
Wollarbeit, *f.*, δουλειὰ εἰς μαλλί, façon *f.* qu'on donne aux laines.
Wollarbeiter, *m.*, ἐργάτης ὁποῦ δουλεύει τὸ μαλλί, lainier, ouvrier *m.* en laine.
Wollbereiter, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ προετοιμάζει τὰ μαλλὶ διὰ τὸ γνέσιμον κτλ., apprêteur *m.* de laine.
Wolle, *f.*, το μαλλί, laine, *f.*
Wollen, *adj.* μαλλίτικος, ἀπὸ μαλλί, de laine.
Wollen, *v. n.* θέλω, vouloir.
Wollen, *n.*, τὸ θέλειν, θέλημα, le vouloir, la volonté.
Wollhandel, *m.*, ἡ πραγμάτεια μὲ μαλλί, commerce *m.* de laines; =händler, *m.*, ὁ πραγματευτὴς ὁποῦ πωλεῖ μαλλί, lainier, marchand *m.* de laines.
Wollicht, *adj.* μαλλιαρός, ὁποῦ ὁμοιάζει μὲ μαλλί, semblable à de la laine.
Wollig, *adj.* μαλλιαρὸς, ὁποῦ ἔχει μαλλί, laineux; lanifère.
Wollkamm, *m.*, ἡ λανάρα, carde, peigne *m.* du cardeur.
Wollkämmer, *m.*, ὁ λαναριστής, cardeur, *m.*
Wollkratze, *f.*, βοῦρτζα διὰ τὸ πάστρευμα τοῦ μαλλιοῦ, carde, *f.*; droussettes, *f. pl.*
Wollmarkt, *m.*, ἀγορὰ, μπαζάρι διὰ μαλλί, marché *m.* aux laines.
Wollsack, *m.*, σακκὶ γεμάτον

Digitized by Google

ἀπὸ μαλλί, sac m. à laine; sac m. de laine.
Wollschur, f., τὸ κούρευμα τῶν προβάτων, tonte, f.
Wollust, f., ἡ σαρκικὴ ἡδονὴ, volupté; lubricité, f.; fig. (Freude), ἡ χαρὰ, τέρψις, joie, f., plaisir, m.
Wollüstig, adj. δεδομένος εἰς σαρκικὰς ἡδονὰς, ἀναμμένος ἀπὸ σαρκικὴν ὄρεξιν, voluptueux, libidineux; ἡδονικός, délicieux.
Wollüstling, m., ὁ ἄσωτος, ἀσελγής, voluptueux, m.
Womit, s. Wo.
Wo nicht, conj. εἰ μὴ, ἂν δέν, si non; ἄλλως, autrement.
Wonne, f., ἡ ἐκστατικὴ χαρά, délices, f. pl., joie (extrême), f.
Wonnemonat, m., (dichterisch), ὁ (μὴν) Μάϊος, mois m. de Mai.
Wonnereich, Wonnig, adj. πλήρης χαρᾶς, délicieux
Woran, Worauf, Woraus, Worein, s. Wo.
Worfeln, v. a. λυχνίζω, ἀνεμίζω τὸ σιτάρι, vanner.
Worgen, v. a. hinunter, hinein —, καταπίνω μὲ δυσκολίαν, avaler avec peine; sich —, παιδεύομαι εἰς τὸ νὰ ξερνάσω, faire des efforts pour vomir.
Worin, s. Wo.
Wort, n., ὁ λόγος, mot, m.; parole, f.; pl. die Worte, οἱ λόγοι, τὰ λόγια, les paroles, pl.; ἡ λέξις, (gramm.) mot; pl. die Wörter, αἱ λέξεις, les mots.

Wörtchen, n., ἕνα λογάκι, λεξίδιον, petit mot, m.
Wortarm, adj. ὁποῦ ἔχει ὀλίγας λέξεις, pauvre en mots; ὁποῦ ὁμιλεῖ πολλὰ ὀλίγα, qui parle fort peu.
Wörterbuch, n., τὸ λεξικόν, dictionnaire, vocabulaire, lexique, m.
Wortforscher, m., ὁ ἐτυμολόγος, étymologiste, m.
Wortforschung, f., ἡ ἐτυμολογία, étymologie, f.
Wortfügung, f., ἡ σύνταξις (τῶν λέξεων), construction, syntaxe, f.
Wortgepränge, n., ἡ πολυλογία, περιττολογία, περιττὸς ῥητορικὸς στολισμός, style m. ampoulé, déclamation, f.
Wortklauber, m., ψιλὸς ἐτυμολόγος, ὁποῦ ἐξετάζει κάθε λέξιν μὲ μικροπρέπειαν, éplucheur m. de mots; -berey, f., μικροπρέπεια εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λέξεων, épluchement m. des mots.
Wortkram, m., ἡ περιττολογία, πολυλογία, fatras m. de paroles.
Wörtlich, adj. et adv. κατὰ λέξιν, littéral; littéralement, mot à mot.
Wortregister, n., ὁ πίναξ (τῶν λέξεων εὑρισκομένων εἰς ἕνα βιβλίον), table des mots; nomenclature, f.
Wortreich, adj. πλουσιοπάροχος ἀπὸ λέξεις, ὁποῦ ἔχει πλῆθος λέξεων, abondant en mots.
Wortreichthum, n., ὁ πλοῦτος εἰς τὰς λέξεις, πλῆθος λέξεων, abondance f. de mots.
Wortschwall, m., ἡ πολυλογία, περιττολογία, μάταια λόγια, περιττὰ καὶ λόγια, verbiage, fatras m. de paroles.
Wortspiel, n., παιγνίδι εἰς τὰ λόγια (μάλιστα εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ὁμοιάζουν εἰς τὴν προφοράν), jeu m. de mots, m.
Wortstreit, m., ἡ λογομαχία, logomachie, dispute f. sur les mots.
Wortversetzung, f., μετάθεσις τῶν λέξεων, inversion, transposition, f.
Wortverstand, m., τὸ (ἀληθινὸν) νόημα τῶν λόγων, sens littéral.
Wortwechsel, m., ἡ λογοτριβή, φιλονεικία, τὸ μάλωμα, dispute, querelle, f.
Worüber, Worunter, s. Wo.
Woselbst, adv. εἰς τὸν ὁποῖον τόπον, ὅπου, où (sans interrog).
Wovon, ἀπό τι; περὶ τίνος; διά τι; de quoi? s. auch Wo.
Wovor, Wowider, s. Wo.
Wozu, εἰς τί; εἰς ποῖον σκοπόν; à quoi? à quelle fin? s. auch Wo.
Wrack, n., παλαιὸν χαλασμένον καράβι, (mar.) carcasse, f.; καράβι τζακισμένον εἰς ἀνεμοζάλην, débris (d'un vaisseau qui a fait naufrage), m. pl.
Wucher, m., ἡ τοκοληψία, διάφορον ἄνομον, usure, f.
Wucherer, m., ὁ τοκολήπτης, (ὁποῦ πέρνει διάφορον ἄνομον), usurier, m.

Wucherhaft, Wucherlich, Wucherisch, *adj.* τοκοληπτικός, usuraire.

Wuchern, *v. n.* πέρνω διάφορον ἄνομον, faire l'usurier; *fig.* μεταχειρίζομαι εἰς ὠφέλειάν μου, κάμνω κέρδος, profiter, tirer profit; (von Pflanzen), αὐξάνω πολὺ, κάμνω πολλὰ κλωνάρια, πληθύνομαι, pulluler.

Wuchs, *m.*, ἡ αὔξησις, crue, croissance, *f.*; jet, *m.*; τὸ ἀνάστημα, σχῆμα ὅλου τοῦ σώματος, taille (du corps), *f.*

Wühlen, *v. a.* σκαλίζω, σκάπτω, ἀνακατώνω, fouiller.

Wuhne, *f.*, τρύπα τὴν ὁποίαν κόπτουν εἰς τὸν πάγον, (pêch.) trou *m.* fait dans la glace.

Wulst, *m.*, ἡ κουλοῦρα, μαξιλλάρι γεμάτον ἀπὸ τρίχες, bourrelet, bourlet; tortillon; vertugadin, *m.*

Wund, *adj.* λαβωμένος (εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ δέρματος ἀπὸ τρίψιμον κτλ.), écorché (à la peau).

Wundarzney, -arzneykunst, -kunde, *f.*, ἡ χειρουργία, χειρουργική, chirurgie, *f.*

Wundarzt, *m.*, ὁ χειροῦργος, chirurgien, *m.*

Wundbalsam, *m.*, βάλσαμον διὰ πληγάς, baume *m.* vulnéraire.

Wunde, *f.*, ἡ πληγὴ, λαβωματιά, plaie, blessure, *f.*

Wundenmahl, (-maal), *n.*, die -mahle Christi, τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ, les stigmates *m. pl.* de Jésus-Christ.

Wunder, *n.*, τὸ θαῦμα, miracle, *m.*; merveille, *f.*; prodige, *m.*; es nimmt mich Wunder, θαυμάζω, μοι φαίνεται παράξενον, j'en suis surpris; ich denke Wunder was es ist, ἐνόμισα ὅτι εἶναι ἕνα θαῦμα, je m'imaginais des prodiges; *fam.* Wunders halber, δια περιέργειαν, pour la rareté du fait.

Wunderbar, *adj.* θαυμαστός, miraculeux, prodigieux, merveilleux; παράξενος, surprenant, étonnant.

Wunderbaum, *m.*, ὁ κρότων, τὸ πενταδάκτυλον, (δενδρον τι), ricin, *m.*, palme *f.* de Christ.

Wunderbild, *n.*, εἰκόνα ἁγίου θαυματουργή, image *f.* miraculeuse.

Wunderding, *n.*, θαυμαστὸν πρᾶγμα, merveille, *f.*

Wundergabe, *f.*, χάρισμα θαυματουργίας, don m. des miracles.

Wundergeschichte, *f.*, θαυμαστὴ ἱστορία, ἱστ. περὶ θαυμάτων, histoire *f.* merveilleuse, miraculeuse.

Wunderglaube, *m.*, πίστις εἰς τὰ θαύματα, πίστις θαυματουργική, foi *f.* des miracles.

Wunderkraft, *f.*, θαυματουργικὴ δύναμις, puissance *f.* de faire des miracles; θαυμαστὴ δύναμις, vertu *f.* miraculeuse.

Wunderlich, *adj.* παράξενος, étrange, bizarre, baroque; — σκυθρωπὸς, μελαγχολικὸς, (ὁποῦ ἔχει τὸ κέφι του χαλασμένον), de mauvaise humeur, intractable.

Wundern, *v. i.* und sich wundern, *v. r.* θαυμάζω, μοι φαίνεται παράξενον, étonner, surprendre; ich wundre mich, es wundert mich, daß —, θαυμάζω ὅτι —, je suis surpris que —; *fam.* es soll mich wundern, ob —, εἶμαι περίεργος νὰ μάθω ἢ νὰ ἰδῶ ἂν —, je suis curieux de voir si —.

Wundernswürdig, s. Bewundernswürdig.

Wundersam, *adj.* παράξενος, θαυμαστός, étrange, étonnant.

Wunderschön, *adj. fam.* ὡραιότατος, εὐμορφότατος, beau à merveille.

Wunderselten, *adj.* et *adv. fam.* σπανιώτατος, σπανιώτατα, très-rare; très rarement.

Wunderthäter, *m.*, ὁ θαυματουργός, thaumaturge, *m.*; -thätig, *adj.* θαυματουργικός, thaumaturge (*adj.*).

Wunderthier, *n.*, ἕνα τέρας, ζῶον θαυμαστὸν ἢ παράξενον, animal *m.* prodigieux.

Wundervoll, *adj.* θαυμαστὸς, ἀξιοθαύμαστος, admirable, prodigieux.

Wunderwerk, *n.*, τὸ θαυματούργημα, θαῦμα, miracle, *m.*, merveille, *f.*

Wunderzeichen, *n.*, θαυμαστὸν σημεῖον, προμαντικὸν, miracle, phénomène, *m.*

Wundfieber, *n.*, θέρμη τραυματικὴ (ὁποῦ προέρχεται

Digitized by Google

ἀπὸ πληγάς), fièvre f. causée par une blessure.

Wundmittel, n., ἰατρικὸν διὰ πληγάς, ἰατρ. τραυματικόν, vulnéraire, m.

Wundpflaster, n., ἔμπλαστρον διὰ πληγήν, emplâtre m. pour les blessures.

Wundsalbe, f., ἀλειφὴ διὰ πληγάς, onguent m. vulnéraire.

Wundwasser, n., νερὸν ἰατρευτικὸν διὰ πληγάς, eau vulnéraire, eau f. d'arquebusade.

Wunsch, m., ἡ εὐχή, souhait, m.; ὁ πόθος, ἡ ἐπιθυμία, désir, m.

Wünschelruthe, f., ἡ μαντευτικὴ ῥάβδος (μὲ τὴν ὁποίαν γυρεύουν μέταλλα χρυμμένα), baguette f. divinatoire.

Wünschen, v. a. εὔχομαι, souhaiter (qc. à q.); ποθῶ, ἐπιθυμῶ, souhaiter, désirer.

Wünschenswerth, adj. ἀξιοπόθητος, souhaitable, désirable.

Würde, f., ἡ ἀξία, τὸ ἀξίωμα, dignité, f.

Würdern, v. a. ξετιμῶ, διορίζω τὴν τιμὴν ἕνος πράγματος, priser, taxer, évaluer.

Würderung, f., ξετίμησις, διατίμησις, estimation, évaluation, prisée, f.

Würdig, adj. ἄξιος, digne; -digkeit, f., ἡ ἀξία, ἀξιότης, qualité d'être digne; dignité, f.

Würdigen, v. a. ἀξιώνω, daigner; (schätzen, nach dem Preise), διορίζω τὴν τιμὴν ἑνὸς πράγματος, estimer, priser.

Würdigung, f., ἡ ἀξίωσις, estimation, f.

Wurf, m., τὸ ῥίψιμον, jet; coup, m.; (junge Thiere, zugleich geworfen), νέα ζῶα (ὡς σκυλάκια, γατιὰ κτλ.) γεννημένα μαζύ, une ventrée.

Wurfangel, m., τὸ ἀγκίστρι (διὰ ψάρευμα), (pêch.) ligne f. simple.

Wurfanker, m., μικρὴ ἄγκυρα (διὰ ῥυμούλκημα), ancre f. à toucr.

Würfel, m., (zum Spiel), τὸ ζάρι, (κύβος διὰ παιγνίδι), dé; (in der Geometrie), ὁ κύβος, cube, m.

Würfelig, Würfelförmig, adj. κυβικός, κυβοειδής, cubique, cubiforme; (gewürfelt, besonders von Zeugen), ἀραδωτὸς σταυροειδῶς, σταυρωτὰ βεργωμένος (ὡς μερικὰ πανιά), marqueté, brodé à petits carreaux.

Würfeln, v. n. παίζω τὰ ζάρια, jouer aux dés.

Würfelspiel, n., τὸ παιγνίδι μὲ τὰ ζάρια, jeu m. de dés.

Wurfgarn, Wurfnetz, n., μεγάλον δίκτυον διὰ ψάρευμα, (pêch.) épervier, m.

Wurfpfeil, m., τὸ ἀκόντιον, σαΐττα ῥιπτομένη ἀπὸ τὸ χέρι, τὸ βέλος, dard, m.

Wurfriemen, m., τὸ λουρί, μὲ τὸ ὁποῖον ἀφίνουν τὸ ἱέρακι εἰς τὸν ἀέρα, lanière; longe, f.

Wurfschaufel, f., λιχνιστήρι, pelle f. à venter le blé.

Wurfscheibe, f., δίσκος (τῶν παλαιῶν ἀθλητῶν) disque, m.

Wurfspieß, m., ἀκόντιον, κοντάρι, ὅπου ῥίπτεται μὲ τὸ χέρι, javelot, m.

Würgbirne, f., εἶδος ἀπιδίου ἀγρίου καὶ στυφνοῦ, poire f. d'étranguillon.

Würgen, v. a. πνίγω τινὰ πιάνωντάς τον ἀπὸ τὸν λαιμὸν, étrangler; σκοτώνω, égorger; χάμνω πνίξιμον (ὡς μερικὰ φαγητά), engouer; hinunter —, καταπίνω μὲ πολλὴν δυσκολίαν, avaler avec peine; sich —, παιδεύομαι διὰ νὰ ξεράσω, faire des efforts pour vomir.

Würgen, n., τὸ πνίξιμον, étranglement, m.; σκοτωμὸς, φονοκτονία, tuerie, carnage, m.

Würgengel, m., ὁ ἄγγελος ἐξολοθρευτής, ange m. exterminateur.

Würger, m., ὁ φονεὺς, ὅποῦ σκοτώνει πολλούς, égorgeur, m.; (ein Vogel), εἶδος κουρούνας, lanier (oiseau), m.

Würken ꝛc., s. Wirken ꝛc.

Wurm, m., σκωλήκι, ver, m.; (am Finger), παρωνυχίδος ἀπόστημα εἰς τὸν δάκτυλον, panaris, m.; (μεταφ.) μελαγχολία, (χαλασμένον κέφι), mauvaise humeur, f.

Würmchen, n., τὸ σκωληκάκι, petit ver, vermisseau, m.

Wurmdoctor, Wurmarzt, m., ἰατρὸς περιφερόμενος εἰς τὰ πανηγύρια, τζαρλατάνος, charlatan, m.

Wurmen, v. n. es wurmt mich (oder mir), μὲ κακοφαίνεται,

μοι εἶναι πολλὰ δυσάρεστον, fâcher.

Wurmförmig, *adj.* *σκωληκοειδής*, vermiforme; die =mige Bewegung (der Gedärme), (*φυσιολ.*) *ἡ περισταλτικὴ κίνησις τῶν ἐντέρων*, (physiol.) mouvement *m.* péristaltique.

Wurmfraß, Wurmstich, *m.*, *τὸ σκωληκοφάγωμα*, vermoulure, *f.*; =fressig, s. Wurmstichig.

Wurmig, *adj.* *γεμάτος ἀπὸ σκωλήκια*, véreux, plein de vers; (verdrießlich), *μελαγχολικὸς, ὁποῦ ἔχει χαλασμένον κέφι*), fâché, qui est de mauvaise humeur.

Wurmloch, *n.*, *τρύπα ἀπὸ σκωλῆκι*, trou *m.* de vers.

Wurmmehl, *n.*, *σκόνη ἀπὸ ξύλα σκωληκοφαγωμένα*, vermoulure, *f.*

Wurmpulver, *n.*, *σκόνη ἰατρικὴ διὰ πάθη ἀπὸ σκωλήκια*, poudre *f.* à vers.

Wurmsamen, *m.*, *σέριφον, σπόρος ὁποῦ χαλνᾷ τα σκωλήκια*, barbotine, semencine, *f.*

Wurmschneider, *m.*, *ἐκεῖνος ὁποῦ χωρίζει τὸ οὕτω λεγόμενον σκωλῆκι εἰς τὰ σκυλιά*, celui qui éverre les chiens

Wurmstich, s. Wurmfraß.

Wurmstichig, *adj.* *σκωληκοφαγωμένος*, véreux, vermoulu.

Wurst, *f.*, *τὸ λουκάνικον*, andouille, *f.*, boudin, *m.*; *fig. fam.* auf der Wurst reiten, *κάμνω τὸν παράσιτον, πηγαίνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ νὰ εὕρω ἀνέξοδον φαγί*, faire le parasite, l'écornilleur, *m.*

Wurstreiter, *m.*, *fam.* *ὁ παράσιτος*, écornilleur, parasite, *m.*

Wurstsuppe, *f.*, *σοῦπα ἀπὸ νεοφκιασμένα λουκάνικα*, brouet *m.* d'andouilles, *m.*

Wurstwagen, *m.*, *εἶδος ἀμαξιοῦ στενοῦ καὶ μακροῦ*, chariot *m.* à banc.

Würze, *f.*, *τὰ ἀρώματα*, (*οἷον· πιπέρι, κανέλα κτλ.*), assaisonnement, *m.*; épice, *f.*

Wurzel, *f.*, *ἡ ῥίζα*, racine, *f.*

Wurzeln, *v. a.* *πιάνω ῥίζαν, ῥιζώνω*, prendre racine, enraciner.

Wurzelwort, *n.*, (*γραμματ.*) *πρωτότυπος λέξις* (*ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατάγονται ἄλλαι*), mot *m.* radical.

Würzen, *v. a.* *ἀρτύνω, βάνω ἀρώματα* (*οἷον· πιπέρι, κανέλα, μοσχοκάρυδα κτλ.*), épicer, assaisonner.

Würzhaft, *adj.* *ἀρωματικός*, aromatique.

Würzhändler, *m.*, s. Gewürzhändler.

Würznelke, *f.*, *τὸ μοσχοκάρφι*, girofle, clou *m.* de girofle.

Würzung, *f.*, *τὸ ἄρτυμα*, assaisonnement, *m.*

Wust, *m.*, *ἕνας σωρὸς ἀπὸ πράγματα ἀνακατωμένα, οἷον· χαρτιά*, fatras, *m.*; (Schmutz, Unrath), *ἡ λέρα, ἀπαστρία*, ordure, crasse, *f.*

Wüst, *adj.* *ἔρημος*, désert, désolé; inculte; *fig.* *ἄτακτος, ἄσωτος*, déréglé, débauché.

Wüste, Wüstenen, *f.*, *ἡ ἐρημία*, désert, *m.*

Wüstling, *m.*, *ἕνας ἄτακτος, ἄσωτος* débauché, homme *m.* dissolu.

Wuth, *f.*, *ἡ λύσσα, ἄκρος θυμός*, rage, fureur, *f.*; furie, *f.*

Wüthen, *v. n.* *λυσσῶ, λυσσιάζω, μαίνομαι*, être en fureur, être furieux, enrager.

Wüthend, *adj.* *λυσσασμένος, μανικὸς, πολλὰ θυμωμένος*, enragé, furieux, furibond.

Wütherich, *m.*, *ὁ τύραννος, βάρβαρος, σκληρός*, tyran, barbare, *m.*; (für Schierling, s. Schierling).

Wüthig, *adj.* (von Hunden), *λυσσασμένος* (*λέγεται διὰ τὰ σκυλιά*), enragé (en parlant d'un chien).

X. Y.

Yacht, s. Jacht.

Ysop, s. Isopp.

Z.

Zacke, s. Zecke.

Zacken, *m.*, *κάθε πρᾶγμα μυτερὸν, οἷον· καρφὶ, σουγλὶ, δόντι εἰς τὸ πηροῦνι κτλ.*, pointe, *f.*, (toute chose pointue), *f.*, dent (d'une herse etc.), fourchon (de la fourchette), etc.

Zacken, *v. a.* *δοντιάζω, κάμνω ὀδοντωτόν*, déchiqueter, découper.

Digitized by Google

Zackig, adj. ὁποῦ ἔχει μύταις, δοντιασμένος, ὀδοντωτός, qui a des pointes, denté, dentelé, déchiqueté.

Zagel, m., s. Schwanz.

Zagen, v. n. δειλῶ, φοβοῦμαι, ἔχω φόβον, avoir peur, se décourager.

Zaghaft, adj. δειλὸς, φοβισμένος, ἄκαρδος, timide, craintif, peureux, découragé.

Zaghaftigkeit, f. ἡ δειλία, ἀκαρδία, timidité, peur, f.

Zähe, adj. ἰξώδης, γλισχρος, ὁποῦ κολλᾷ ὡς ἡ ῥετζίνη, tenace, visqueux; (von Fleisch), (κρέας) ὁποῦ δὲν εἶναι ἁπαλόν, σκληρὸς, dur (en parlant de la viande); (Leder), (πετζί) ὁποῦ δὲν ξεσχίζει μὲ ὅλον ὅτι τὸ τεντώνουν, σφικτὸς, coriace; fig. (geizig), φειδωλὸς, φιλάργυρος, chiche, avare.

Zähigkeit, f., ἡ γλισχρότης, σκληρότης, tenacité, viscosité, f.; s. Zähe.

Zahl, f., ὁ ἀριθμός, nombre; chiffre, m.

Zahlamt, n., τὸ ἐργαστήριον τοῦ θησαυροφύλακος, chambre f. aux deniers.

Zahlbar, adj. ὁποῦ πρέπει νὰ πληρωθῇ, πληρωτέος, payable.

Zählbret, n., σανιδάκι εἰς τὸ ὁποῖον μετροῦν τα ἄσπρα, comptoir, m.

Zahlen, v. a. πληρώνω, payer.

Zählen, v. a. ἀριθμῶ, μετρῶ, nombrer; compter.

Zählen, n, Zählung, f., τὸ μέτρημα, ἡ μέτρησις, ἀρίθμησις, action f. de nombrer, de compter; dénombrément, m.

Zahler, m., ὁ πληρωτής, payeur, m.

Zähler, m., (in der Rechenkunst), ὁ ἀριθμητὴς (εἰς τὰ κλάσματα), (arithm.) numérateur, m.

Zahlfigur, f., ψηφίον ἀριθμητικόν, chiffre, m.

Zahllos, adj. ἀναρίθμητος, innombrable.

Zahlmeister, m., ὁ θησαυροφύλαξ, ὁποῦ κάμνει τὰς πληρωμάς, payeur, trésorier, m.

Zahlperle, f., μεγάλον μαργαριτάρι, perle f. de compte.

Zahlpfennig, m., s. Rechenpfennig.

Zahlreich, adj. πολυάριθμος, nombreux; en grand nombre.

Zahltag, m., ἡμέρα πληρωμῆς, jour m. du payement.

Zahlung, f., ἡ πληρωμή, payement, m.

Zahlungsfähig, adj. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ πληρώσῃ, solvable; -fähigkeit, f., ἱκανότης τινὸς εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ, solvabilité, f.

Zahlwoche, f., ἑβδομάδα πληρωμῆς, ἡ τελευταία ἑβδομάδα τοῦ πανηγυριοῦ (μπαζαριοῦ), semaine f. des payements.

Zahlwort, n., τὸ ἀριθμητικὸν, ὁ ἀριθμός, mot m. numéral.

Zahm, adj. ἥμερος, privé, apprivoisé, domestique.

Zähmen, v. a. ἡμερώνω, apprivoiser, dompter; (μεταφ.) χαλινόνω, σωφρονίζω, réfréner, réprimer; sich —, ἐγκρατεύομαι, se retenir.

Zahn, m., τὸ ὀδόντι, δόντι (εἰς τὸ στόμα, εἰς τροχὸν κτλ.), dent, f.

Zahnarzt, m., ἰατρὸς διὰ τὰ ὀδόντια, ὀδοντοϊατρός, dentiste, m.

Zahnbrecher, m., κακὸς ἰατρὸς διὰ τὰ δόντια, (ὁποῦ ἐβγάζει τὰ δόντια), arracheur m. de dents.

Zahnbürste, f., βοῦρτζα διὰ τὰ δόντια, brosse f. à dents.

Zähneln, v. a. δοντιάζω, denteler.

Zahnen, v. n. ἐβγάζω τὰ (πρῶτα) δόντια, faire des dents; v. a. δοντιάζω, denteler.

Zahnfleisch, n., τὸ οὖλον, τὰ γούλια, ἡ δοντοχοιλιά, gencive, f.

Zahnhöhle, Zahnlade, f., τρύπα εἰς τὴν ὁποίαν στηρίζεται τὸ δόντι, alvéole, m.

Zähnig, adj. δοντιασμένος, dentelé.

Zahnklappen, n., ὁ κρότος τῶν ὀδοντιῶν (οἷον ἀπὸ τὸ κρύον), claquement m. de dents.

Zähnknirschen, n., ὁ τρισμὸς τῶν ὀδοντιῶν, grincement m. de dents.

Zahnlos, adj. ὁποῦ δὲν ἔχει δόντια, édenté.

Zahnlücke, f., τρύπα ὁποῦ λείπει ἕνα δόντι, dent f. ébréchée; -lückig, adj. κουτζοδόντης, brèche-dent.

Zahnpulver, n., σκόνη διὰ τὰ δόντια, dentifrice, m.

Zahnschmerzen, *m. pl.*, **Zahnweh**, *n.*, ὁ πόνος τῶν ὀδοντιῶν, ὀδοντόπονος, mal aux dents, mal de dents.

Zahnstocher, *m.*, ἡ ὀδοντογλυφίδα, ὁ ὀδοντοξέστης, τὸ σκαλιστήρι διὰ τὰ δόντια, cure-dent, *m.*

Zahnzange, *f.*, ὀδοντάγρα (δοντοτζιμπίδι), (chir.) pélican, davier, *m.*

Zähre, *f.*, τὸ δάκρυον, larme, *f.*

Zain, *m.*, κομμάτι χυμένον ἀπὸ σίδηρον μάλιστα, lingot, *m.*, barre, *f.*

Zange, *f.*, τὸ τζιμπίδι, ἡ δοντάγρα, tenaille, *f.*

Zangenwerk, *n.*, εἶδος ὀχυρώματος εἰς σχῆμα τζιμπιδιοῦ, (fortif.) tenaille, *f.*

Zank, *m.*, ἡ ἔρις, τὸ μάλωμα, ὁ χαυγάς, querelle, dispute, *f.*, démêlé, *m.*

Zankapfel, *m.*, τὸ μῆλον τῆς ἔριδος, (δηλαδή· ἡ αἰτία τῆς διχονοίας), pomme *f.* de discorde.

Zanken, *v. a.* μαλώνω, quereller, gronder.

Zänker, *m.*, -tin, *f.*, ὁ μαλωτής, χαυγαντζῆς· ἡ μαλώτρια, querelleur, *m.*; -euse, *f.*

Zänkerey, *f.*, μάλωμα, χαυγάς, querelle, noise, gronderie, *f.*

Zänkisch, **Zanksüchtig**, *adj.* ὁποῦ ἀγαπᾷ νὰ μαλώνῃ, φιλόνεικος, querelleur (*adj.*).

Zanksucht, *f.*, προθυμία εἰς μαλώματα, humeur *f.* querelleuse.

Zäpfchen, *n.*, ὁ σταφυλίτης, τὸ σταφυλίτζι (εἰς τὸν λάρυγγα), luette, *f.*

Zapfen, *m.*, καρφί, cheville, *f.*; (an einem Fasse), τὸ μασοῦρι εἰς ἕνα βουτζί, broche, *f.*; — um den sich etwas dreht, στροφίδι, ἄξων, pivot, *m.*; (im Halse), ὁ σταφυλίτης, τὸ σταφυλίτζι (εἰς τὸν λάρυγγα), luette, *f.*

Zapfen, *v. a.* ἐβγάζω (κρασί, πίβαν) ἀπὸ ἕνα βουτζί, tirer (du vin, de la bière etc.).

Zapfenloch, *n.*, τρύπα εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνει ἕνα καρφὶ ἢ ὁ ἄξων ἑνὸς τροχοῦ, mortaise; enlaçure, *f.*

Zapfenstreich, *m.*, ἀναχώρησις, ἑσπερινὸν τυμπάνισμα (ὡς σημεῖον διὰ τοὺς στρατιώτας νὰ ἀναχωρήσουν εἰς τὰ κονάκια των), (milit.) retraite, *f.*

Zapfenstück, *n.*, (einer Kanone), τὸ μέρος τοῦ κανονιοῦ ὅπου εἶναι τὰ καρφιὰ εἰς τὰ ὁποῖα κινεῖται, (artill.) deuxième renfort *m.* d'un canon.

Zapfenwein, *m.*, κρασὶ ὁποῦ στάζει ἀπὸ τὸ βουτζί, baquetures, *f. pl.*

Zappeln, *v. n.* ταράζομαι, κινοῦμαι, σπαράττω, se débattre, se démener.

Zarge, *f.*, ἄκρα, περβάζι, bord, *m.*, bordure, *f.*; χαραγματιά, entaille, *f.*

Zart, *adj.* λεπτὸς, τρυφερός, tendre, délicat, subtil; (weich), ἁπαλός, tendre, mou, mollet.

Zärteln, s. Verzärteln.

Zartheit, *f.*, ἡ τρυφερότης, ἁπαλότης, tendreté, délicatesse (de la peau etc.), *f.*

Zärtlich, *adj.* τρυφερούτζικος, ἁπαλούτζικος, délicat, douillet; τρυφερὸς, (ὁποῦ ἔχει τὴν καρδίαν τρυφεράν), tendre (du coeur).

Zärtlichkeit, *f*, ἡ τρυφερότης, tendresse; mollesse, *f.*

Zärtling, *m.*, ἁπαλὸς ἄνθρωπος, γυναικίσειος, douillet, homme délicat.

Zaser, *f.*, ἡ ἶνα, λεπτὴ κλωστή, filet, filament, *m.*, fibre, *f.*

Zaserig, *adj.* ἰνώδης, fibreux; filandreux.

Zasern, sich, *v. n.* σχίζομαι εἰς ἶνες, ξεφτίζομαι, s'effiler.

Zaspel, *f.*, ποσότης νήματος ἀπὸ εἴκοσι, écheveau, *m.*; Gebinde, s. Gebinde.

Zauber, *m.*, ἡ μαγεία, μαγικὴ δύναμις, magie, *f.*, enchantement, *m.*; (Reiz), τὰ θέλγητρα, charme, *m.*, charmes, *pl.*

Zauberbuch, *n.*, μαγικὸν βιβλίον, grimoire, *m.*

Zauberer, *m.*, ὁ μάγος, magicien, sorcier, enchanteur, *m.*

Zauberey, *f.*, ἡ μαγεία, magie, sorcellerie, *f.*, enchantement, *m.*

Zauberin, *f.*, ἡ μάγισσα, magicienne, enchanteresse, sorcière, *f.*

Zauberisch, *adj.* μαγικός, magique; (reizend), θελκτικός, *fig.* enchanteur (*adj.*).

Digitized by Google

Zauberkraft, f., ἡ μαγικὴ δύναμις, vertu f. magique.
Zauberkunst, f., μαγικὴ τέχνη, art m. magique, magie, f.
Zauberlaterne, f., μαγικὸν (ἢ ὀπτικὸν) φανάρι, ὁποῦ παρασταίνει σχήματα εἰς τὸν τοῖχον, lanterne f. magique.
Zaubern, v. n. μαγεύω, κάμνω μαγείας, exercer la magie, user de charmes. v. a. ἐνεργῶ διὰ τῆς μαγείας, effectuer par enchantement.
Zauberruthe, f., Zauberstab, m., ἡ μαγικὴ ῥάβδος, baguette f. magique.
Zauberton, m., ἐξαίρετος τόνος, (ὁποῦ μαγεύει, ὁποῦ ἀναρπάζει εἰς ἔκστασιν), ton m. enchanteur.
Zauderer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἀργοπορεῖ, ἀμελής, temporiseur, lanternier, m.
Zauderhaft, adj. ὁποῦ ἀργοπορεῖ, qui tarde, lent; =haftigkeit, f., συνήθεια (τινὸς) νὰ ἀργοπορῇ, barguignage, m.
Zaudern, v. n. ἀργοπορῶ, διστάζω, μνήσκω ἀβέβαιος τι νὰ κάμω, tarder, lanterner, barguigner.
Zaudern, n., ἡ ἀργοπορία, ὁ δισταγμός, barguignage, temporisement, m.
Zauen, sich, fam. s. Eilen.
Zaum, m., το χαλινάρι, bride, f.; fig. frein, m.
Zäumen, v. a χαλινώνω, βάνω τὸ χαλινάρι, brider; (bezähmen) ἡμερώνω, καταδαμάζω, réfréner.
Zaumlos, adj. χωρὶς χαλινάρι, sans bride; (μεταφ.) ἀχαλίνωτος, effréné.
Zaun, m., ἡ φράκτη, haie, f.
Zäunen, s. Einzäunen, Umzäunen, Verzäunen.
Zaunkönig, Zaunschlüpfer, m., ὁ τροχίλος, (μικρὸν πουλλί), roitelet (oiseau).
Zaunpfahl, m., παλοῦκι διὰ φράκτην, palis, m.
Zausen, v. a. τραβῶ, houspiller, tirailler; bey den Haaren zausen, τραβῶ ἀπὸ τὰ μαλλιά, tirer les cheveux à q.
Zeche, f., ἡ πληρωμὴ δι' αὐτὰ ὁποῦ ἔπιε τινὰς ἢ καὶ ὁποῦ ἔφαγε, écot, m.; (Zunft), s. Zunft; (im Bergbaue), κοινὸν μεταλλεῖον εἰς τὸ ὁποῖον μετέχουν περισσότεροι, mine, minière f. commune.
Zechen, v. n. πίνω (κρασί, πίβαν, ῥακῆν κτλ.), πίνω ἕως νὰ μεθύσω, boire (du vin etc.), trinquer, chopiner.
Zecher, Zechbruder, m., ὁ οἰνοπότης, σύντροφος εἰς συμπόσιον, biberon, grand buveur, m.
Zechfrey, adj. ἐλεύθερος ἀπὸ πληρωμὴν διὰ φαγὶ καὶ πιοτά, qui ne paye rien pour son écot.
Zecke, Zacke, f., ἡ σκυλόμυγα, tique, f.
Zehe, f., τὸ δάκτυλον τῶν ποδῶν, doigt m. du pied; große —, τὸ χονδρὸν δάκτυλον τοῦ ποδός, orteil, m.; eine — Knoblauch, σκελίδι, πουρὶ σκόρδου, gousse f. d'ail.
Zehen, Zehn, nu. δέκα, dix.
Zehend, n., ἡ δεκάς, δεκάδα, μία δεκαρία, dizaine, f.
Zehente, Zehnte, Zehent, m., ἡ δεκατιά, dîme, f.
Zehenten, v. a. λαμβάνω τὴν δεκατιάν, dîmer.
Zehenter, m., ἐκεῖνος ὁποῦ συνάζει ταῖς δεκατιαῖς, dîmeur, m.
Zehentherr, m., ὁ ἀποδεκατῶν, ὁποῦ λαμβάνει τὴν δεκατιάν, décimateur, m.
Zehentpflichtig, adj. ὑποχρεωμένος νὰ δίδῃ ἢ νὰ πληρώνῃ δεκατιάν, décimable.
Zehne, f., τὸ ψηφίον δέκα, ἢ δέκα εἰς τὰ χαρτιὰ ὁποῦ παίζουν, le chiffre dix; les dix aux cartes.
Zeheck, n., δεκάγωνον, décagone, m.; =eckig, adj. δεκάγωνος, décagone (adj.).
Zehner, m., (in der Rechenkunst) ἡ δεκάς, δεκάδα (εἰς τὴν ἀριθμητικήν), (arithm.) dixaine, dizaine, f.
Zehnerley, adj. indecl. δέκα λογιῶν, de dix sortes.
Zehnfach, adj. δεκαπλάσιος, δεκαπλοῦς, dix fois autant; das Zehnfache, τὸ δεκαπλάσιον, le décuple.
Zehnjährig, adj. δεκαετής, δεκάχρονος, de dix ans.
Zehnmal, adj. δέκα φοραῖς, dix fois; =malig, adj. ὁποῦ γίνεται ἢ ἔγινε δέκα φοραῖς, répété dix fois.
Zehnte, adj. δέκατος, dixième; der zehnte des Monats, ἡ δέκα τοῦ μηνός, le dix du mois.

Zehntel, *n.*, τὸ δέκατον, δεκατημόριον, un dixième.

Zehntens, *adv.* δέκατον, dixièmement.

Zehren, *v. a.* τρώγω καὶ πίνω, ἐξοδεύω διὰ φαγητὰ καὶ πιοτά, vivre, boire et manger; (sich vermindern), ὀλιγοστεύω, φθείρομαι, diminuer, se consumer; κάμνω ὄρεξιν, exciter l'appétit.

Zehrer, *m.*, ἐκεῖνος ὅπου τρώγει καὶ πίνει, ὅπου ἐξοδεύει διὰ φαγητὰ καὶ πιοτά, celui qui mange et boit, consommateur, *m.*

Zehrfrey, *adj.* ἐλεύθερος ἀπὸ πληρωμὴν διὰ φαγί, défrayé.

Zehrgeld, *n.*, **Zehrpfennig**, *m.*, τὸ ἐφόδιον, ἄσπρα διδόμενα διὰ φαγὶ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ταξιδεύει, viatique, *m.*, passade, *f.*

Zehrung, *f.*, τὰ ἔξοδα διὰ τὸ φαγί, dépense (pour la nourriture), *f.*

Zeichen, *n.*, τὸ σημεῖον, signe, *m.*, marque, enseigne, *f.*; signal, *m.*

Zeichenbuch, *n.*, βιβλίον εἰς τὸ ὁποῖον σχεδιάζει ζωγραφίαις ὁ μαθητής, livre *m.* à dessiner; βιβλίον περιέχον παραδείγματα ζωγραφιῶν, livre *m.* de portraiture.

Zeichendeuter, *m.*, ὁ μάντις, devin, *m.*; -deuterey, *f.*, ἡ μαντεία, divination, *f.*

Zeichenkunst, *f.*, ἡ σχεδιαγραφική, τέχνη τοῦ σχεδιάζειν ζωγραφίας, ἡ ζωγραφική, art *m.* de dessiner.

Zeichenmeister, *m.*, ὁ διδάσκαλος εἰς τὴν ζωγραφικήν, maître *m.* à dessiner.

Zeichnen, *v. a.* σχεδιάζω ζωγραφίαν, ζωγραφίζω, dessiner; (bezeichnen), σημειώνω, marquer; coter; (unterschreiben), ὑπογράφω, signer.

Zeichner, *m.*, ὁ σχεδιαστής, ζωγράφος, dessinateur, *m.*

Zeichnung, *f.*, σχεδίασμα, ἡ σχεδιαγραφία, ζωγραφία, dessin, *m.*

Zeidelbär, *m.*, εἶδος μικρῆς ἀρκούδας, ours *m.* de la petite espèce.

Zeideln, *v. a.* et *n.* ἐβγάζω τὸ μέλι ἀπὸ τὸν μελισσῶνα, châtrer les ruches.

Zeidler, *m.*, ἐκεῖνος ὁποῦ τρέφει μελίσσια εἰς τὸ δάσος, celui qui entretient des abeilles dans une forêt.

Zeigefinger, *m.*, τὸ δεικτικὸν δάκτυλον, index, *m.*

Zeigen, *v. a.* δεικνύω, δείχνω, montrer, faire voir.

Zeiger, *m.*, ὁ κομιστής, porteur, *m.*, s. Vorzeiger; (an der Uhr), ἡ βελόνη, ὁ δείκτης τῆς ὥρας, aiguille *f.* d'une horloge etc.

Zeihen, *v. a.* κατηγορῶ, ῥίπτω τὸ πταίσιμον εἰς τινα, accuser (q. d'un crime).

Zeile, *f.*, ἡ ἀράδα (εἰς γράμματα), ligne, *f.*

Zeiselbär, *n.*, ἀρκοῦδα ἡμερωμένη, ours *m.* apprivoisé.

Zeisig, *m.*, ἡ ἀκανθίς (πουλλὶ μικρὸν πράσινον), serin, *m.*

Zeit, *f.*, ὁ καιρός, temps, *m.*; freye Zeit, Muße, ἐλεύθερος καιρὸς, ἄδεια, loisir, *m.*

Zeitalter, *n.*, ὁ αἰών, âge, *m.*; das goldene —, ὁ χρυσοῦς αἰών, l'âge d'or.

Zeitfolge, *f.*, ἡ ἀκολουθία τοῦ καιροῦ, suite *f.* des temps.

Zeitforscher, *m.*, ὁ χρονολόγος, chronologiste, *f.*

Zeitgenoß, *m.*, ὁ σύγχρονος, contemporain, *m.*

Zeither, *adv.* ἕως τώρα, depuis, jusqu' ici.

Zeitig, *adj.* (reif), ὥριμος, φθασμένος, mûr; (frühzeitig), ὁποῦ γίνεται ἐνωρὶς, ταχύς, qui se fait de bonne heure. *adv.* πρωΐ, ἐνωρίς, ὄχι ἀργά, de bonne heure, à temps.

Zeitigen, *v. a.* κάμνω νὰ ὡριμάσῃ, νὰ φθάσῃ (ὁ καρπός), mûrir (*v. a.*). *v. n.* ὡριμάζω, φθάνω, mûrir (*v. n.*).

Zeitigung, *f.*, ἡ ὡρίμασις, τὸ φθάσιμον, maturité, *f.*

Zeitkunde, *f.*, ἡ χρονολογία (τῆς ἱστορίας), chronologie, *f.*

Zeitkürzung, *f.*, s. Zeitvertreib.

Zeitlang, *f.*, eine —, ἕναν καιρὸν, ἕνα διάστημα καιροῦ, κάμποσον καιρὸν, un certain temps, quelque temps.

Zeitlauf, *m.*, ὁ δρόμος τοῦ κόσμου, cours *m.* du temps; die Zeitläufte, *pl.*, τὰ συμβαινόμενα, les conjonctures, *f. pl.*

Zeitlebens, *adv.* εἰς καιρὸν ζωῆς, durant ma (ta, sa etc.) vie, toute ma etc. vie.

Zeitlich, *adj.* προσκαιρινὸς, ἀ-

Digitized by Google

temporel; das Zeitliche, τὰ π[illegible]οσκαιρινά, τὰ περαστικά, γήϊνα, les choses temporelles.

Zeitlichkeit, f., τὸ προσκαιρινά, ἡ ζωὴ εἰς τὴν γῆν, la vie temporelle.

Zeitlose, f., τὸ κολχικὸν (βότανόν τι), colchique, tuechien (plante), m.

Zeitmaß, n., μέτρον καιροῦ, espace m. de temps; (Tact in der Musik), μέτρον εἰς τὴν μουσικήν, (mus.) temps, m.

Zeitmesser, m., τὸ χρονόμετρον, εἶδος ὡρολογίου, chronomètre (instrument), m.

Zeitpunkt, m., ὁ καιρός, ἕνας διωρισμένος καιρός, terme, m.; ἐποχή, époque.

Zeitraum, m., διάστημα καιροῦ, espace m. de temps; περίοδος, période, f.

Zeitrechner, m., ὁ χρονολόγος, chronologiste, m.

Zeitrechnung, f., ἡ χρονολογία, chronologie, ἐποχὴ (ἀπὸ τὴν ὁποῖαν μετροῦσι τὰ ἔτη), ère, f.

Zeitschrift, f., περιοδικὸν σύγγραμμα, feuille f. périodique.

Zeitung, f., (Nachricht), ἡ εἴδησις, nouvelle, f.; auch: die Zeitungen, ἡ ἐφημερίς, (γαζέτα), gazette, f.

Zeitungsblatt, n., ἕνα φύλλον ἐφημερίδος, gazette, f.

Zeitungsschreiber, m., ὁ συγγραφεὺς τῆς ἐφημερίδος, gazettier, m.

Zeitverderb, m., τὸ χάσιμον τοῦ καιροῦ μὲ οὐτιδανὰ πράγματα, perte f. de temps (par des choses futiles).

Zeitverlust, m., τὸ χάσιμον τοῦ καιροῦ, perte f. de temps; ohne —, χωρὶς νὰ χασημερίσω, χωρὶς ἀργοπορίαν, sans perdre de temps.

Zeitvertreib, m., ἡ διατριβὴ τοῦ καιροῦ, (τουρκ. ὁ ἐγλεντζές), amusement, passe-temps, m.

Zeitwort, n., (in der Sprachlehre), τὸ ῥῆμα (εἰς τὴν γραμματικήν), (gramm.) verbe, m.

Zelle, f., τὸ κελλεῖον, κονάκι καλογέρου ἢ καλογραιᾶς, cellule f. (d'un religieux, d'une religieuse); (der Bienen), κυψέλη τῶν μελισσῶν, cellule (des abeilles).

Zellengewebe, n., τὸ κελλειοειδὲς ὕφασμα ἢ δερμάτιον, (ἀνατομ.), (anat.) tissu m. cellulaire.

Zelt, n., ἡ σκηνή, (ἰταλ. ἡ τέντα, τένδα, τουρκ. τὸ ντζατῆρι), tente, f.; pavillon, m.

Zeltbett, n., κρεββάτι τοῦ κάμπου, (ὁποῦ ἔχουν οἱ ὀφφικιάλοι εἰς τὸν κάμπον), lit m. de camp.

Zelter, m., ἄλογον ἢ καὶ μουλάρι, (μάλιστα διὰ χρῆσιν τῶν γυναικῶν), haquenée, f.

Zelterschritt, Zelt, m., ἥσυχον περιπάτημα τοῦ ἀλόγου, amble (d'un cheval), m.

Zeltpfahl, Zeltpflock, m., παλοῦκι, ξύλινον καρφὶ διὰ σκηνάς, (διὰ τένδαις), piquet m. d'une tente.

Zeltschneider, m., ὁ σκηνοπηγός, faiseur m. de tentes.

Zeltstange, f., κοντάρι ὁποῦ ὑποστηρίζει τὴν σκηνήν, (τὴν τένδαν), arbre, mât m. d'une tente.

Zentner, m., (Centner), τὸ καντάρι, quintal, m.

Zephyr, m., ὁ ζέφυρος, zephyr, m.

Zepter, n. (m.), τὸ σκῆπτρον, sceptre, m.; — eines Pedells, ῥάβδος τοῦ ῥαβδοφόρου, verge, masse f. de bédeau.

Zerarbeiten, sich, v. r. παιδεύομαι πολλὰ εἰς μίαν δουλειάν, se tuer à travailler.

Zerbeißen, v. a. χωρίζω ἢ τζακίζω μὲ τὰ δόντια, casser, briser avec les dents.

Zerbersten, v. n. σκάζω, σχίζομαι, crever, se crever.

Zerbläuen, v. a. δέρνω καλά, rosser.

Zerbrechen, v. a. τζακίζω, rompre, casser, briser; sich den Kopf über etwas —, τζακίζω τὸ κεφάλι δι' ἕνα πρᾶγμα, se rompre la tête, se creuser le cerveau à qc. v. n. τζακίζομαι, se rompre, se casser, se briser.

Zerbrechlich, adj. ὁποῦ τζακίζεται εὔκολα, εὔθραυστος, εὐκολοτζάκιστος, cassant, fragile; —lichkeit, f., τὸ εὔθραυστον, εὐκολοτζάκιστον, fragilité, f.

Zerbröckeln, v. a. συντρίβω (εἰς μικρὰ κομμάτια, brésiller sich —, συντρίβομαι (ὡς τὸ ψωμὶ κτλ.), s'émietter.

Zerbreschen, v. a. τζακίζω ἀλωνίζωντας, écraser avec un fléau; (μεταφ.) δέρνω, μου-

σκεύω τινὰ καλά, écraser (q.) de coups.

Zerdrücken, *v. a.* τζακίζω ζουλήγωντας, σφίγγωντας, écacher; écraser, briser.

Zerfahren, *v. n.* χωρίζομαι, σχίζομαι, ἀφανίζομαι ἔξαφνα, se séparer, se diviser, disparaître tout-à-coup.

Zerfallen, *v. n.* ξεπίπτω, χαλνῶμαι, se rompre en tombant; tomber en mine; *fig.* mit einem —, καταντῶ εἰς ἔχθραν, εἰς διχόνοιαν, ἐχθρεύομαι, se brouiller avec q.

Zerfallen, *adj.* ξεπεσμένος, χαλασμένος, en ruine; délabré.

Zerfällen, *v. a.* eine Zahl, διαιρῶ ἕναν ἀριθμὸν (εἰς τὰ μέρη του), (arithm.) diviser, décomposer un nombre.

Zerfeilen, *v. a.* χωρίζω, σχίζω μὲ τὸ ῥινί, couper avec la lime.

Zerfetzen, *v. a.* κατακομματιάζω, ξεσχίζω, χαλνῶ, charpenter, charcuter, déchirer.

Zerfleischen, *v. a.* κατακομματιάζω, ξεσχίζω (μὲ τὰ δόντια), déchirer, dilacérer.

Zerfließen, *v. n.* ἀναλύομαι, fondre, se fondre; in Thränen —, χύνω πολλὰ δάκρυα, fondre en larmes.

Zerfressen, *v. a.* τρυπῶ, ξεσχίζω, τρώγω (ὡσὰν τὰ ποντίκια, σκωλήκια κτλ.), ronger, manger.

Zergehen, *v. n.* ἀναλύομαι, se délayer; se fondre.

Zergliederer, *m.*, ὁ ἀνατόμος, anatomiste, disséqueur.

Zergliedern, *v. a.* ἀνατομῶ, ἀνατομίζω, anatomiser, disséquer; (*μεταφ.*) ἀναλύω, ἐξηγῶ, παρασιαίνω σαφῶς, analyser, expliquer.

Zergliederung, *f.*, ἡ ἀνατόμησις, ἀνατομία, anatomie, dissection, *f.*; (*μεταφ.*) ἀνάλυσις, ἐξήγησις, analyse, explication, *f.*; =ungskunst, *f.*, ἡ ἀνατομική, ἀνατομία, anatomie, *f.*

Zerhacken, =hauen, *v. a.* κόπτω, κατακομματιάζω, hacher, couper en pièces, dépécer.

Zerkauen, *v. a.* μασσῶ, κατακομματιάζω μὲ τὰ δόντια, mâcher.

Zerknicken, *v. a.* τζακίζω (λεπτὰ πράγματα, οἷον· καλάμια), briser à demi (*p. e.* une tige etc.).

Zerknirschen, *v. a.* συντρίβω, écraser, froisser.

Zerknirscht, *adj.* συντετριμμένος εἰς τὴν καρδίαν, contrit.

Zerknirschung, *f.*, ἡ συντριβὴ τῆς καρδίας, attrition, contrition, componction, *f.*

Zerknittern, =knüllen, *v. a.* ζουλήγω, ζαρώνω (οἷον· μεταξωτὰ μανδύλια, χαρτία κτλ.), chiffonner.

Zerkochen, *v. a.* ἀναλύω μὲ τὸ νὰ βράσω, faire pourrir de cuire. *v. n.* ἀναλύομαι ἀπὸ τὴν βράσιν, pourrir de cuire.

Zerkratzen, *v. a.* τζουγκρανίζω, γρατζανίζω, λαβώνω μὲ τὰ νύχια, égratigner.

Zerkrümeln, *v. a.* συντρίβω, (ψωμὶ κτλ.) μὲ τὰ δάκτυλα, émier, émietter.

Zerkrümpeln, *s.* Zerknittern.

Zerlassen, *v. a.* ἀναλύω (βούτυρον, κηρὶ κτλ.), fondre; liquéfier.

Zerlaufen, *v. n.* ἀναλύομαι (ὡς τὸ ἀξούγγι κτλ.), se fondre; sich —, τρέχω πολύ, se harasser (à force de courir).

Zerlechzen, *v. n.* σχίζομαι ἀπὸ τὴν ξηράδα (ὡς τὰ βουτζιά), se fondre de sécheresse.

Zerlegen, *v. a.* διαλύω, λύω, χωρίζω (οἷον· τὰ μέρη μιᾶς μηχανῆς κτλ.), démonter, décomposer; (zerschneiden), κόπτω, χωρίζω (τὸ κρέας ἐπάνω εἰς τὸ γεῦμα), découper, trancher; (*χυμ.*) αναλύω, (chim). décomposer, analyser.

Zerlegung, *f.*, ἡ λύσις, διάλυσις, action *f.* de démonter etc.; ὁ χωρισμὸς (τοῦ κρέατος), act. de trancher; (*χυμ.*) ἀνάλυσις, (chim.) décomposition, *f.*

Zerlöchern, *v. a.* τρυπῶ, κάμνω πολλαῖς τρύπαις, trouer, percer de trous.

Zerlumpt, *adj.* ὁποῦ ἔχει φορέματα ξεσχισμένα, en lambeaux, déguenillé.

Zermalmen, *v. a.* συντρίβω, κατακομματιάζω, broyer, froisser, briser; =mung, *f.*, ἡ σύντριψις, τὸ κατακομμάτιασμα, broiement, *m.* trituration.

Zermartern, sich, *v. r.* παιδεύομαι, τραβῶ πολὺν κόπον, τζακίζω τὸ κεφάλι, se tourmenter (à faire qc.).

Digitized by Google

Zernagen, v. a. τρώγω, κατατρώγω, ronger.
Zernichten, v. a. ἀφανίζω, χαλνῶ, anéantir; s. Vernichten.
Zerplatzen, v. n. σκάζω, crever, se crever.
Zerquälen, sich, s. Zermartern.
Zerquetschen, v. a. ζουλίγω, συντρίβω, écacher, écraser, froisser; -schung, f., ἡ ζούληξις, σύντριψις, écachement, m.
Zerreiben, v. a. συντρίβω, κατατρίβω (οἷον· ψωμὶ μὲ τὰ δάκτυλα κτλ.), broyer, gruger, triturer; χαλνῶ τρίβοντας, user à force de frotter.
Zerreiblich, adj. εὔθραυστος, ὁποῦ εὔκολα συντρίβεται, friable, triturable; -lichkeit, f., τὸ εὔθραυστον, friabilité, f.
Zerreibung, f., ἡ σύντριψις, broiement, m., trituration, f.
Zerraufen, v. a. die Haare —, ξεσπῶ, ἀνακατώνω τὰ μαλλιά, houspiller, arracher les cheveux.
Zerrbild, n., σατυρικὴ ζωγραφία (ὁποῦ παρασταίνει τι μὲ παράξενον καὶ γελοιώδη τρόπον), caricature, f.
Zerreißen, v. a. ξεσχίζω, déchirer; (Kleider rc.) —, χαλνῶ (φορέματα κτλ.) μὲ τὴν καθημερινὴν χρῆσιν, user (des habits etc.); (von wilden Thieren), ξεσχίζω, χαλνῶ, κατατρώγω, dévorer. v. n. ξεσχίζομαι, se rompre; χαλνοῦμαι, s'user.
Zerreißung, f., τὸ ξέσχισμα, ἡ ξέσχισις, déchirement, m.
Zerren, v. a. σύρνω, τραβῶ μὲ βίαν, tirailler, tirer avec force.
Zerringen, v. a. die Wäsche —, χαλνῶ, ξεσχίζω πλυμένα πανιὰ μὲ τὸ νὰ τὰ στραγγίσω, déchirer, gâter (p. e. le linge mouillé) à force de tordre.
Zerrinnen, v. n. ἀναλύομαι (οἷον· βούτυρον), fondre, se fondre.
Zerrühren, v. a. συντρίβω καὶ ἀνακατώνω (οἷον· αὐγά), brouiller en remuant (p. e. des oeufs).
Zerrupfen, v. a. eine Blume rc., ξεσχίζω ἕνα λουλούδι κτλ., effeuiller une fleur.
Zerrütten, v. a. ἀνακατώνω, συγχίζω, χαλνῶ, brouiller, déranger, troubler.
Zerrüttung, f., ἡ σύγχισις, ὁ χαλασμός, désordre, dérangement, m.
Zersägen, v. a. χωρίζω μὲ τὸ πριόνι, scier (en morceaux).
Zerschaben, v. a. καταξύω, κατακομματιάζω ξύωντας, gâter à force de racler.
Zerscheitern, v. n. τζακίζομαι, χαλνοῦμαι, ναυαγοῦμαι, briser, se briser, échouer.
Zerschellen, v. n. τζακίζομαι, σχίζομαι, briser, rompre (avec bruit).
Zerschießen, v. a. τρυπῶ, χαλνῶ μὲ κανονιαῖς, μὲ τουφεκιαῖς κτλ., percer de coups de canon, de fusil etc.
Zerschlagen, v. a. κατακομματιάζω, τζακίζω κτυπῶντας, rompre, casser, briser; δέρνω φοβερά, rosser, écraser de coups; sich zerschlagen (von Unterhandlungen), χαλνοῦμαι, χωρίζομαι, (οἷον· πραγματεία διὰ εἰρήνην κτλ.), fig. se rompre, se dissoudre.
Zerschmeißen, v. a. τζακίζω, χαλνῶ, rompre, casser.
Zerschmelzen, v. a. ἀναλύω, fondre. v. n. ἀναλύομαι, se fondre.
Zerschmettern, v. a. συντρίβω, κατακομματιάζω, τζακίζω μὲ μεγάλην βίαν, fracasser, écraser.
Zerschmettern, n., Zerschmetterung, f., ἡ σύντριψις, τὸ τζάκισμα, fracas, m.
Zerschneiden, v. a. διακόπτω, κόπτω, χωρίζω, κατακομματιάζω, découper, dépécer, couper en morceaux.
Zerschneidung, f., τὸ κόψιμον, ὁ χωρισμός, découpure, f.
Zerschroten, v. a. κατακομματιάζω, ἀποτρώγω, couper, ronger.
Zersetzen, v. a. (chem.), ἀναλύω, χωρίζω (χυμικῶς), (chim.) décomposer; -setzung, f., ἀνάλυσις (χυμική), décomposition, f.
Zerspalten, v. a. σχίζω, fendre.
Zersplittern, v. a. σχίζω εἰς μικρὰ κομμάτια, briser, rompre par éclats. v. n. σχίζομαι, τζακίζομαι εἰς μικρὰ κομμάτια, éclater, s'éclater.
Zersprengen, v. n. κάμνω νὰ σχάσῃ, crever (v. a.).
Zerspringen, v. n. σκάζω, crever, crevasser, se fendre.

Zerstampfen, *v. a.* κοπανίζω, στουμπίζω, piler, égruger.
Zerstäuben, *v. a.* διασκορπίζω ὡσὰν κονιορτόν, disperser.
Zerstechen, *v. a.* τρυπῶ μὲ πολλαῖς κεντημασιαῖς, percer en plusieurs endroits, trouer.
Zerstieben, *v. n.* διασκορπίζομαι ὡς κονιορτός, s'en aller en poussière; se perdre, se dissiper.
Zerstören, *v. a.* ἀφανίζω, χαλνῶ (οἷον· ὀσπίτια, κάστρα), détruire, ruiner; démolir.
Zerstörer, *m.*, ὁ χαλαστὴς, ἀφανιστής, destructeur, *m.*
Zerstörung, *f.*, ὁ χαλασμὸς, ἀφανισμός, destruction, ruine, *f.*
Zerstoßen, *v. a.* στουμπίζω, συντρίβω, piler, égruger, broyer; τζακίζω, casser, briser, rompre.
Zerstreuen, *v. a.* διασκορπίζω, éparpiller, dissiper, disperser; (μεταφ.) ἀπογυρίζω τὸν νοῦν τινος ἀπό τι, distraire; διασκεδάζω (τουρκ. ἐγλεντίζω), amuser.
Zerstreut, *adj.* διασκορπισμένος, dissipé; (μεταφ.) ὁποῦ δὲν προσέχει, ὁποῦ ἔχει τὸν νοῦν του ἀλλοῦ, distrait.
Zerstreuung, *f.*, ὁ διασκορπισμός, dissipation, *f.*; (μεταφ.) ἀπροσεξία (ἐκείνου ὁποῦ ἔχει τὸν νοῦν του ἀλλοῦ, distraction, *f.*; sich (*dat.*) eine — machen, διασκεδάζομαι (τουρκ. ἐγλεντίζομαι), se dissiper.
Zerstücken, =stückeln, *v. a.* κατακομματιάζω, dépécer, mettre en pièces; ein Land —, χωρίζω, διαμοιράζω ἕνα τόπον (βασίλειον κτλ.), démembrer un pays.
Zerstückung, =stückelung, *f.*, τὸ κατακομμάτιασμα, dépècement; χωρισμὸς, διαμοιρασμός, démembrement, *m.*
Zertheilen, *v. a.* διαμοιράζω, μερίζω, διαμερίζω, diviser, partager; démembrer; (ἰατρ.) διαλύω, (méd.) dissoudre, résoudre.
Zertrennen, *v. a.* χωρίζω, μερίζω, séparer, diviser, partager; (eine Naht), χωρίζω τὴν ῥαφὴν, ξεῤῥάπτω, découdre.
Zertrennlich, *adj.* χωριστὸς, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ χωρισθῇ, séparable.
Zertrennung, *f.*, ὁ χωρισμός, séparation, division, *f.*
Zertreten, *v. a.* καταπατῶ, συντρίβω πατῶντας, écraser du pied.
Zertrümmern, *v. a.* τζακίζω, συντρίβω, κατακομματιάζω, χαλνῶ, fracasser, briser, rompre; détruire.
Zertrümmerung, *f.*, τὸ κατακομμάτιασμα, ὁ χαλασμός, action de fracasser etc., destruction, *f.*
Zerwühlen, *v. a.* χαλνῶ μὲ τὸ νὰ σκαλίσω, gâter en fouillant, s. Wühlen.
Zerzausen, *v. a.* ξεσχίζω, houspiller; die Haare —, ἀναμαλλίζω, σουρουμαλλίζω, décheveler.
Zeter! *i.* (δυστυχία, νὰ χαθῇ, malheur!); — schreyen, φωνάζω φοβερά, (ὡσὰν νὰ πλακωθῶ ἀπὸ κλέπταις), crier à tue-tête.
Zetergeschrey, *n.*, μεγάλη καὶ φοβερὰ κραυγή, les hauts cris, *m. pl.*
Zeterjunge, *m. vulg.*, διαβολικὸν (πανουργοῖτζικον) παιδί, petit méchant, fripon, *m.*
Zettel, *m.*, ἕνα χαρτὶ, γραμματίδιον, billet, *m.*; γράμμα κολλημένον εἰς δημόσιον τόπον, écriteau, *m.*; affiche, *f.*; ἐπιγραφὴ εἰς φιάλαν κτλ., étiquette, *f.*; (bey den Webern), τὸ στημόνι τοῦ ὑφαντοῦ, (tisser.) chaîne; ourdissure, *f.*
Zetteln, *v. a. fam.* διασκορπίζω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, répandre, semer; (bey den Webern), διάζομαι, σταίνω τὸ νῆμα διὰ νὰ ὑφάνω, (tisser.) ourdir, monter la chaîne, s. auch Verzetteln.
Zeug, *m.*, *n.*, ἡ τζόχα, matière, étoffe, *f.*; leinenes —, τὸ πανί, du linge; baumwollenes —, βαμβακινὴ (βαμβακερὴ) τζόχα, τὸ βαμβακινόν, toile ou étoffe de coton; seidenes —, τὸ μεταξωτὸν, τὰ μεταξωτά, étoffe de soie, soieries, *f. pl.*; (Geräth), τὰ ἐργαλεῖα, σκεύη, ἀγγεῖα, instruments, vaisseaux, *m. pl.*; dummes oder albernes —, ἀνόητα πράγματα, ἀνοησίαις, φλυαρίαις, (τουρκ. μασχαραλίκια), sottises, bêtises, *f. pl.*; unnützes —, περιττά, ἄχρηστα

Digitized by Google

πράγματα, inutilités, choses f. pl. inutiles, viles; liederliches —, ἀχρεῖοι ἄνθρωποι, ἀχρεῖαι γυναῖκες, canaille, racaille, f.; reisiges —, τὸ ἱππικὸν (εἰς τοὺς παλαιοὺς καιρούς), cavalerie (anciennements), f.

Zeuge, m., ὁ μάρτυς, témoin, m.

Zeugen, v. n. μαρτυρῶ, témoigner, porter témoignage.

Zeugen, v. a. Kinder —, ἐβγάζω παιδία, γεννῶ (ὡς πατέρας), engendrer, procréer des enfans.

Zeugenverhör, n., ἡ ἐρώτησις τῶν μαρτύρων εἰς τὸ κριτήριον, audition f. des témoins.

Zeughaus, n., τὸ ὁπλοφυλάκιον, ἁρματοφυλάκιον, arsenal, m.

Zeugfabrik, Zeugmanufactur, f., φαμπρίκα διὰ μαλλιναῖς τζόχαις, manufacture f. d'étoffes.

Zeugmacher, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει μαλλιναῖς τζόχαις, manufacturier m. d'étoffes.

Zeugmeister, m., ὁ ἐπιστάτης εἰς τὰ πυροβολικὰ, maître m. d'artillerie.

Zeugniß, n., ἡ μαρτυρία, témoignage, m.; schriftliches —, μαρτυρία διὰ γράμματος, μαρτυρικὸν γράμμα, attestation, f.

Zeugschmid, m., ὁ ὁπλοποιός, ἁρματοποιός, taillandier, m.

Zeugung, f., ἡ γέννησις (λέγεται μόνον διὰ τὸν πατέρα), génération, procréation, f.

Zeugungsglied, n., ἡ σάρκα τοῦ ἀνθρώπου, membre m. viril.

Zibeth, m., τὸ τζιβέτο (μυρωδικόν τι), civette (la matière), f.

Zibethkatze, f., εἶδος ζώου ὅμοιον μὲ τὸν γάτον, ὁποῦ ἔχει τὸ τζιβέτο, civette (animal), f.

Zicke, f., Zickelchen, n., τὸ κατζίκι, chevreau, biquet, m.

Zickeln, v. a. γεννῶ, (λέγεται διὰ τὴν γίδαν), chevroter, faire des petits (se dit de la chèvre).

Zieche, f., περιτύλιγμα στρώματος, taie, f.

Ziege, f., ἡ γίδα, αἰγίδα, (* αἴξ), chèvre, bique, f.

Ziegel, m., (Dachziegel), τὸ κεραμίδι, tuile, f.; (Mauerziegel), τὸ τοῦβλον, brique, f.

Ziegelbrenner, -streicher, m., ὁ κεραμεὺς, τουβλάς, ὁποῦ φκιάνει τοῦβλα καὶ κεραμίδια, briquetier, tuilier, m.; -brennerey, -hütte, -scheune, f., κεραμεῖον, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον φκιάνουν καὶ ψήνουν κεραμίδια καὶ τοῦβλα, briqueterie, tuilerie, f.

Ziegeldach, n., σκέπη ἀπὸ κεραμίδια, toit m. couvert de tuiles.

Ziegeldecker, m., ἐκεῖνος ὁποῦ σκεπάζει τὴν σκέπην μὲ κεραμίδια, couvreur m. en tuiles.

Ziegelerde, f., χῶμα διὰ κεραμίδια, terre f. à tuiles, à briques.

Ziegelfarben, Ziegelroth, adj. κόκκινος ὡσὰν κεραμίδι, de couleur de brique.

Ziegelmehl, n., σκόνη ἀπὸ συντετριμμένα τοῦβλα, poudre f. de brique.

Ziegelofen, m., φοῦρνος εἰς τὸν ὁποῖον ψήνουν τὰ τοῦβλα, four m. à briques.

Ziegelroth, f. Ziegelfarben.

Ziegelstein, m., τὸ τοῦβλον, brique, f.; (Dachziegel), τὸ κεραμίδι, tuile, f.

Ziegenbart, m., f. Geisbart.

Ziegenbein, n., Ziegenfuß, m., ποδάρι γίδας, pied m. de chèvre. f. auch Geisfuß.

Ziegenbock, m., ὁ τράγος, bouc m.

Ziegenhaar, n., αἰγιδότριχα, γιδότριχα, poil m. de chèvre.

Ziegenhirt, m., αἰγοβοσκὸς, γιδοβοσκός, chevrier, m.

Ziegenkäse, m., τυρὶ ἀπὸ γιδίσιον γάλα, fromage m. de lait de chèvre.

Ziegenmelker, m., f. Nachtrabe, Nachtschwalbe.

Ziegenmilch, f., γιδίσιον γάλα, lait m. de chèvre.

Zieger, m., f. Molken.

Ziegler, m., f. Ziegelbrenner.

Ziehbank, f., τὸ σκαμνὶ εἰς τὸ ὁποῖον φκιάνουν τὸ σύρμα, banc m. de filière, tréfilerie, f.

Ziehe, f., fam. ein Kind in die — geben, δίδω ἕνα νήπιον, (εἰς μίαν βιζάστραν) νὰ τὸ ἀναθρέψῃ, donner un enfant (à une nourrice) pour l'élever.

Ziehen, *v. a.* σύρνω, τραβῶ, tirer; (herausziehen), ἐβγάζω, tirer dehors; den Degen ziehen, ἐβγάζω τὸ σπαθί, tirer l'épée; den Hut ziehen, ἐβγάζω τὸ σκιάδιον (καπέλο), ôter le chapeau; (an sich, in sich, nach sich —, s. Anziehen, Einziehen, Nachziehen); Nutzen ziehen, ἐβγάζω κέρδος, tirer du profit; Kinder ziehen, ἀνατρέφω παιδία, élever des enfants; Pferde, Schafe rc. ziehen, τρέφω ἄλογα, πρόβατα κτλ., nourrir des chevaux, des brebis etc.; (einen Stein im Schachspiele rc.), τραβῶ (εἰς τὸ σαντράτζι κτλ.), jouer une pièce (aux jeu des échecs etc.); (einen Wechsel) auf einen —, τραβῶ (μίαν καμβιάλην ἕνα βεξήλιον) ἐπάνω τινός, tirer (une lettre de change) sur q.; vor Gericht —, ἐγκαλῶ εἰς τὸ κριτήριον, appeler q. en justice; zur Rechenschaft —, ζητῶ λόγον ἀπό τινα, demander compte à q.; einen zu Rathe —, ζητῶ τὴν συμβουλήν τινος, consulter q.; sich (*dat.*) etwas zu Gemüth —, λυποῦμαι δι' ἕνα πρᾶγμα, ἐμπίπτω εἰς μελαγχολίαν, s'affliger, se chagriner de qc., prendre qc. fort à coeur; den Kürzern ziehen, χάνω, νικῶμαι, perdre, être vaincu. *v. n.* πηγαίνω, κινῶ, aller, passer, marcher, tirer; in eine Wohnung ziehen, πηγαίνω, ἐμβαίνω εἰς ἕνα κονάκι, aller loger dans une maison; in einen Dienst ziehen, ἐμβαίνω εἰς δούλευσίν τινος, entrer au service de q.; sich —, σύρνομαι, τραβειοῦμαι, se tirer; (sich bis wohin erstrecken), ἐκτείνομαι ἕως εἰς —, s'étendre jusqu'à —; (in etwas), ἐμβαίνω μέσα, διαπερνῶ (ὡς ἡ ὑγράδα, ἡ βρῶμα), pénétrer dans —, (*se dit* d'un fluide, d'une odeur); aus einer Sache, ξεμπερδεύομαι ἀπὸ μίαν ὑπόθεσιν, se tirer d'affaire; (von Brettern rc.), στραβώνομαι (ἀπὸ τὴν ζέσταν), se déjeter, se coffiner (*se dit* des planches etc.); (vom Leder rc.), ἀφίνεται, τεντώνεται (τὸ πετζί), prêter (*en parlant* du cuir etc.); *v. i.* es zieht mich, ἔχω ῥευματισμόν, ῥευματικὸν πόνον, je sens un tiraillement; es zieht hier, τραβᾷ (ὁ ἀέρας) ἐδῶ, il y a ici un vent coulis.

Ziehgeld, *n.*, *fam.* πληρωμὴ διὰ τὴν ἀνατροφήν, pension (qui se donne pour élever un petit enfant), *f.*

Ziehkind, *n.*, παιδὶ τρόφιμον, διδόμενον εἴς τινα νὰ τὸ ἀναθρέψῃ, nourrisson, *m.*

Ziehseil, *n.*, σχοινὶ διὰ τράβηγμα, trait, *m.*

Ziehung, *f.*, τὸ τράβηγμα (μάλιστα τῆς λοταρίας), tirage (d'une loterie), *m.*

Ziel, *n.*, τὸ σημάδι, σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ῥίπτουν, but, *m.*; (Gränze, Ende), τὸ τέλος, borne, fin, *f.*, terme, *m.*; (Absicht), ὁ σκοπός, but, dessein, *m.*

Zielen, *v. n.* ματιάζω, κυτάζω εἰς τὸ σημάδι, κανεύω, viser; mirer; (*metaph.*) ἔχω σκοπόν, ἀποβλέπω, *fig.* viser, tendre, aboutir à qc.

Ziemen, *v. n.* πρέπει, εἶναι πρέπον, εἶναι εὐπρεπές, convenir, être convenable.

Ziemer, *m.*, (Vogel), ἡ κίχλα, τζίχλα, (πουλλί), litorne, *f.*; (am Schlachtvieh), τὸ ὀπισινὸν μέρος τοῦ ζώου μὲ τὴν οὐράν, cimier, *m.*

Ziemlich, *adj.* ἀρκετός, ὄχι μικρός, suffisant, pas trop petit; ἀξιόλογος, μεγάλος, considérable. *adv.* ἀρκετά, assez, bien; (fast), σχεδόν, à peu près.

Zieraffe, *m.*, =äffchen, *n.*, γυναῖκα παρὰ πολλὰ στολισμένη καὶ ἐπιτηδευτή, pimbèche, pimpesouée, *f.*

Ziepen, s. Zirpen.

Zierath, **Zierrath**, *m.*, ὁ στολισμός, τὰ στολίδια, ornement, *m.*, parure, *f.*

Zierbengel, *m.*, (im Scherz), νέος ἄνθρωπος πολλὰ στολισμένος, (τουρκ. τζελεπῆς), petit-maître, *m.*

Zierde, **Zier**, *f.*, ὁ στολισμός, ornement, *m.*

Zieren, *v. a.* στολίζω, orner, parer, embellir, décorer; sich —, φέρνομαι ἢ ὁμιλῶ μὲ τρόπον παράξενον, ἐπιτηδευτόν, affecter des airs étranges, minauder, parler d'une manière affectée; χά-

Digitized by Google

μνω τὴν ἀκ..χάδεκτην, faire la précieuse.
Zieterey, f., φ..ἔρσιμον παράξενον καὶ ἐπιτηδευτὸν, ἐσπουδασμένον, minauderie; afféterie, f.
Zierlich, adj. στολισμένος, εὐπρεπὴς, ὡραῖος, élégant.
Zierlichkeit, f., ἡ εὐπρέπεια, ὡραιότης, élégance, f.
Ziefelmaus, f., εἶδος ποντικοῦ, souslik, zisel (espèce de souris), m.
Ziffer, f., το ψηφίον (ἀριθμητικόν), (arithm.) chiffre, m.
Zifferblatt, m., τὸ πρόσωπον τοῦ ὡρολογιοῦ ὁποῦ ἔχει σημειωμέναις ταῖς ὥραις, cadran (d'une montre), m.
Zifferschrift, f., γράμματα μὲ κρυφὰ σημεῖα, chiffre, m., écriture f. en chiffre.
Zigeuner, m., γύφτης, Bohémien, Egyptien, m.
Zimmer, n., ὁ ὀνδᾶς (τουρκ.), ὁ * θάλαμος, chambre, f.
Zimmerarbeit, f., δουλειὰ τοῦ ξυλοκόπου ἢ τοῦ τέκτονος, charpenterie, charpente, f.
Zimmeraxt, f., τζεκοῦρι τοῦ τέκτονος, hache f. de charpentier.
Zimmergesell, m., βοηθὸς τέκτονος, garçon charpentier, m.
Zimmerhof, m., αὐλὴ εἰς τὴν ὁποίαν δουλεύουν οἱ τέκτονες, chantier, m.
Zimmerholz, n., ξύλα διὰ κτίσιμον, δουλευμένα ἀπὸ τὸν τέκτονα, bois m. de charpente.
Zimmermann, m, (pl. Zimmerleute), ὁ τέκτων, ξυλοκόπος, ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει τὰ ξύλα διὰ κτίσιμον, charpentier, m.
Zimmern, v. a. δουλεύω διὰ κτίσιμον, ξυλοκοπῶ, charpenter; construire.
Zimmerwerk, n., τὰ δουλευμένα ξύλα διὰ κτίσιμον, charpente, f.
Zimmet, Zimmt, m., ἡ κανέλα, cannelle, f.
Zimmtbaum, m., το δένδρον τῆς κανέλας, cannellier, m.
Zimmtfarbe, f., χρῶμα κανέλας, couleur f. de cannelle; =farben, =farbig, adj. ὁποῦ ἔχει τὸ χρῶμα τῆς κανέλας, de couleur de cannelle.
Zimmtöhl, n., τὸ κανελόλαδον, huile f. de cannelle.
Zimmtrinde, f., ἡ φλοῦδα τῆς κανέλας, ἡ κανέλα, cannelle, f.
Zimmtwasser, n., τὸ κανελίνερον, eau f. de cannelle.
Zindel, Zindeltaffet, m., εἶδος ἀπὸ ταφετὰν (πολλὰ ἐλαφρὸν καὶ λεπτόν), ras m. de Cypre.
Zink, m., ὁ κῖγχος, τὸ ἀντιμώνιον θυληκὸν, ἡμιμέταλλόν τι, zinc (demi-métal), m.
Zinke, f., δόντι (εἰς τὸ πηροῦνι), fourchon, m., dent (de fourchette), f.; — ὁμοίως· κέρατόν τι μουσικόν, cornet m. à bouquin.
Zinn, n., τὸ καλάϊ, καλάγιον (ὁ * κασσίτερος), étain, m.
Zinnasche, f., στάκτη ἀπὸ καλάϊ, potée, f.
Zinne, f., τοῖχος ὀδοντωτὸς, τοῖχος δοντιασμένος, ἢ ἔπαλξις, créneau, m.
Zinnern, adj. ἀπὸ καλάϊ, καλαϊτικος, d'étain.
Zinnfolie, f., λεπτὸν φύλλον ἀπὸ καλάϊ, tain, m.
Zinngießer, m., ἐκεῖνος ὁποῦ φκιάνει καλαΐτικα ἀγγεῖα (τουρκ. καλαϊντζῆς), potier m. d'étain.
Zinnober, m., τὸ κιννάβαρι (κινναβάρι), cinabre, m.
Zinnoberroth, adj. κόκκινος ὡσὰν τὸ κιννάβαρι, de couleur de cinabre.
Zins, m., δόσιμον χρονικὸν ὁποῦ πληρώνεται εἰς τὸν ἄρχοντα ἑνὸς φεούδου, cens m., censive, f.; φόρος (τουρκ. χαράτζι), tribut, m.; (Hauszins), τὸ νοίκι, ἐνοίκιον, loyer, m.
Zinsbar, adj. ὑποχρεωμένος νὰ πληρώνῃ δόσιμον κάθε χρόνον, δασμοφόρος, censuel; tributaire.
Zinsbarkeit, f., ἡ ὑποχρέωσις εἰς δασμόν, censive, f.
Zinsbauer, m., χωριάτης ὑποχρεωμένος νὰ πληρώνῃ ἀπὸ μίαν διωρισμένην ποσότητα κάθε χρόνον, manant censier, censitaire, m.
Zinsbuch, n., κατάστιχον τῶν δοσιμάτων χρεωστουμένων εἰς κύριον ὑποστατικοῦ, terrier, papier m. terrier; βιβλίδιον εἰς τὸ ὁποῖον γράφονται τὰ ἐξοφλιστικὰ γράμματα διὰ τὸ νοίκι, cahier m. des quittances de loyer.
Zinsen, f. pl., τὸ διάφορον, intérêt, m.; rente, f.

Zinsen, *v. a.* πληρώνω δασμόν, payer le cens; πληρώνω διάφορον, payer l'interêt; — φέρω διάφορον ἢ κέρδος, rendre, rapporter.

Zinsfrey, *adj.* ἐλεύθερος ἀπὸ δασμόν, qui ne paye point de rente; allodial; ein =freyes Gut, ὑποστατικὸν ἐλεύθερον ἀπὸ δοσίματα, franc-alleu; ἐλεύθερος ἀπὸ νοίκι, qui ne paye point de loyer.

Zinsgut, *n.*, ὑποστατικὸν ὁποῦ πληρώνει δοσίματα, terre *f.* censuelle.

Zinshahn, *m.*, πετεινὸς τὸν ὁποῖον δίδουν οἱ χωριᾶται κάθε χρόνον εἰς τὸν αὐθέντην των, coq *m.* de rente.

Zinsherr, *m.*, ὁ αὐθέντης ὁποῦ λαμβάνει δασμὸν ἀπὸ τοὺς χωριάτας, seigneur *m.* censier.

Zinsmann, *m.*, (*pl.* Zinsleute), ὁ δασμοφόρος, censitaire, *m.*

Zinszahl, *f.*, der Römer Zinszahl, τὰ ἰνδίκτα, (περίοδος δεκαπέντε χρόνων εἰς τὴν χρονολογίαν), (calendr.) indiction, *f.*

Zipfel, *m.*, ἡ ἄκρα, γωνία (φορέματος κτλ.), bout, *m.*, queue, *f.* (d'un habit etc.).

Zipfelig, *adj.* στραβωμένος καὶ ζαρωμένος, (λέγεται διὰ φορέματα, μανδύλια κτλ.), barlong.

Zipperlein, *n.*, ἡ ποδάγρα, goutte (maladie), *f.*

Zirbelbaum, *m.*, ἡ κουκουναριά, pin, *m.*

Zirbeldrüse, *f.*, (ἀνατ.) κωνάριον, ἀδὴν κωνοειδὴς (εἰς τὴν μέσην τοῦ ἐγκεφάλου), (anat.) glande *f.* pinéale.

Zirbelnuß, *f.*, τὸ κουκουνάρι, pignon, *m.*

Zirkel, *m.*, ὁ κύκλος, cercle, *m.*; (das Werkzeug), ὁ διαβήτης, compas, *m.*

Zirkelbogen, *m.*, τόξον κύκλου, arc *m.* de la circonférence du cercle.

Zirkelfläche, *f.*, ἐπιφάνεια κύκλου, (géom.) cercle, *m.*, aire *f.* du cercle.

Zirkelförmig, *adj.* κυκλοειδής, circulaire, *m.*

Zirkellinie, *f.*, κυκλοειδὴς γραμμή, κύκλος, ligne *f.* circulaire, cercle, *m.*

Zirkeln, *v. a.* κάμνω κύκλον, compasser (décrire un cercle); μετρῶ κατ' ἀκρίβειαν, *fig.* compasser.

Zirkelrund, *adj.* στρόγγυλος ὡς κύκλος, σωστὰ στρόγγυλος, rond comme un cercle, circulaire.

Zirpen, *v. a.* φωνάζω ὡς ὁ ζίζιγας, ὡς τὰ μικρὰ πουλλιά, grésillonner, pépier, chanter.

Zischeln, *v. a.* ψιθυρίζω, λέγω εἰς τὸ αὐτί, chuchoter.

Zischeln, *n.*, τὸ ψιθύρισμα, chuchoterie, *f.*

Zischen, *v. n.* ἐβγάζω ἦχον ὅμοιον μὲ νερὸν ὁποῦ χύνουν εἰς τὴν φωτίαν, siffler (p. e. l'eau qu'on jette dans le feu).

Ziser, **Zisererbse**, *f.*, s. Kicher.

Zither, *f.*, ἡ κιθάρα, guitare, *f.*

Zitherspieler, *m.*, ὁ κιθαριστής, κιθαρῳδός, joueur *m.* de guitare.

Zits, *m.*, ἡ ἰνδιάνα, πανί τι βαμβακινὸν ζωγραφισμένον, calencar, *m.*; indienne, perse, *f.*

Zitteraal, *m.*, τὸ ἠλεκτρικὸν χέλι, anguille *f.* tremblante ou électrique.

Zitterfisch, *m.*, ἡ νάρκη, (ἠλεκτρικὸν ψάρι), torpille, *f.*

Zittermahl, (=maal), *n.*, λειχῆνα, (ὁ *λειχὴν) εἰς τὸ δέρμα, dartre, *f.*

Zittern, *v. a.* τρέμω, trembler.

Zittern, *n.*, ὁ τρόμος, ἡ τρομάρα, tremblement, *m.*

Zitternadel, *f.*, βελόνη μὲ διαμάντια διὰ στολισμὸν εἰς τὰ μαλλιά, tremblant, *m.*

Zitwer, **Zitwersame**, *m.*, τὸ ἄγριον ζιγγίβερι, φυτόν τι ἰατρικὸν διὰ πάθη ἀπὸ σκωλήκια, zédoaire, *f.*

Zitze, *f.*, ῥώγα τοῦ βυζιοῦ (τῶν γυναικῶν), tettin, *m.*; (τῶν ζώων), tette, *f.*

Zitz, s. Zits.

Zobel, *m.*, τὸ σαμοῦρι, zibeline, martre-zibeline, *f.*

Zobelfang, *m.*, **Zobeljagd**, *f.*, τὸ κυνῆγι τῶν σαμουριῶν, chasse *f.* de zibelines.

Zobelfell, *n.*, δέρμα ἀπὸ σαμοῦρι, zibeline (la peau), *f.*

Zobelpelz, *m.*, γοῦνα ἀπὸ σαμοῦρι, zibeline, pelisse *f.* de zibeline.

Zober, *m.*, s. Zuber.

Zofe, *f.*, ἡ δουλεύτρα, femme *f.* de chambre; δουλεύτρα

Digitized by Google

(νέα καὶ ...οίργη εἰς τὰς κωμῳδίας), soubrette, f.
Zögern, v. n. ἀργοπορῶ, tarder.
Zögerung, f., ἡ ἀργοπορία, retardement, m.
Zögling, m., τὸ τρόφιμον παιδί, nourrisson, m.; ὁ μαθητής, élève, m.
Zoll, m., (pl. Zolle), τὸ δάκτυλον (μέτρον), pouce (mesure), m.
Zoll, m., (pl. Zölle), τὸ τελώνιον, (τουρκ. γιεμπροῦκι), douane, f., péage, m.
Zollamt, n., ἡ ἐπιτροπία, ἐπιστασία εἰς τὸ τελώνιον, douane, f., bureau m. de la douane, s. Zoll.
Zollbar, adj. ὁποῦ ἔχει νὰ πληρώσῃ τελώνιον, sujet à payer la douane, s. Zoll.
Zollbeamte, -bediente, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ἐπάγγελμα εἰς τὸ τελώνιον, ὁ τελώνης (τουρκ. γιεμπρουκτζῆς), douanier, m.
Zollbereiter, m., ὁ ὁδοφύλαξ, ὁποῦ προφυλάγει νὰ μὴ ἐμβάσουν ἐμποδισμένον πρᾶγμα), garde m. du péage.
Zolleinnehmer, m., ὁ τελώνης, χουμερκιάρης, (τουρκ. γιεμπρουκτζῆς), receveur m. de la douane, péager, m.
Zollen, v. n. πληρώνω τελώνιον, πληρώνω χουμέρκι (γιεμπροῦκι), payer la douane; (μεταφ.) δίδω, προσφέρω, donner, offrir.
Zollfrey, adj. ἐλεύθερος ἀπὸ χουμέρκι, (ἀπὸ γιεμπροῦκι), exempt de payer la douane, exempt de péage.
Zollgerechtigkeit, f., τὸ προνόμιον νὰ πέρνῃ τινὰς χουμέρκι, (γιεμπροῦκι), droit m. de douane.
Zollhaus, n., τὸ ὀσπίτιον τοῦ χουμερκιάρου, maison f. du douanier; douane, f.
Zöllner, m., ὁ τελώνης, χουμερκιάρης, (τουρκ. γιεμπρουκτζῆς), douanier, péager, m.
Zollordnung, f., ἡ τάξις, τῶν χουμερκιῶν, règlement m. touchant les douanes.
Zollrolle, f., s. Zolltarif.
Zollschreiber, m., ὁ γραμματικὸς εἰς τὸ χουμέρκι, contrôleur m. de la douane.
Zoll-Tarif, m., ταρίφα, (τὸ κατάστιχον, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι γραμμένον τὸ χουμέρκι ὁποῦ ἔχει τινὰς νὰ πληρώσῃ διὰ κάθε πρᾶγμα), tarif, m.
Zone, f., ἡ ζώνη (τῆς γῆς, εἰς τὴν γεωγραφίαν), zône, f.
Zoologie, f., ἡ ζωολογία, zoologie, f.
Zopf, m., ἡ πλεξοῦδα, τὸ πλεξοῦδι, tresse de cheveux, queue, f.
Zorn, m., ὁ θυμός, colère, f., courroux, m.
Zornig, adj. θυμωμένος, en colère, fâché, courroucé.
Zote, Zotte, Zottel, f., τὸ τζουλοῦφι, flocon m. de laine etc.; touffe f. de cheveux ou de poils (qui pendent en bas); — (an alten Kleidern ꝛc.), ξεσχισμένον κομμάτι φορέματος ὁποῦ κρέμεται, lambeau (qui pend d'un vieux habit etc.), m.
Zote, f., (unanständige Rede), ἄσχημος λόγος, ἀπρεπὴς λόγος, αἰσχρολογία, obscénité, vilenie, parole f. sale, mot m. gras.
Zotenreißer, m., ὁ αἰσχρολόγος, ὁποῦ λέγει ἄσχημα καὶ ἀπρεπῆ λόγια, ordurier, diseur m. de saletés.
Zotteln, v. n. pop. περιπατῶ ὀγλήγωρα (ὡσὰν ἄλογον ὁποῦ τριποδίζει), trotter.
Zottig, (Zotig), adj. μαλλιαρός, μὲ κρεμάμεναις τρίχες, μὲ μεγάλα τζουλοῦφια, velu, à longs poils.
Zu, prp. εἰς, πρός, à; vers, auprès; en, dans. adv. παρὰ πολὺ, trop; zu warm, zu kalt ꝛc., παρὰ πολὺ ζεστὸς, κρύος κτλ., trop chaud, trop froid. int. πήγαινε, κάμε, avancez! dépêchez-vous!
Zubauen, v. a. σφαλίζω με τοῖχον, μὲ κτίριον, fermer par une muraille.
Zubeißen, v. a. δαγκάνω, mordre, (dazu essen), τρώγω μαζὺ μὲ τι, manger qc. avec qc.
Zuber, m., κουβᾶς, καδὶ, cuvette, f.
Zubereiten, v. a. κατασκευάζω, ἑτοιμάζω, προετοιμάζω, apprêter; accommoder; préparer.
Zubereitung, f., ἡ κατασκευὴ, ἑτοιμασία, apprêt, préparatif, m.
Zubinden, v. a. δένω, (σφα-

λίζω μὲ τὸ νὰ δέσω), serrer, lier; die Augen —, *δένω τὰ ὀμμάτια*, bander les yeux.

Zubringen, *v. a. φέρω εἰς* —, *φέρω πρὸς* —, apporter, porter; die Zeit —, *ἀπερνῶ τὸν καιρόν*, passer le temps (à qc.).

Zubrocken, *v. a. fam. χάνω ἀκόμη τι ἀπὸ τὰ ἐδικά μου* (*εἰς ἕνα ἐπιχείρημα*), mettre du rien, perdre (dans une entreprise).

Zubuße, *f. ἄσπρα διδόμενα εἰς συμβοήθειαν ἑνὸς ἐπιχειρήματος*, secours (argent donné pour aider au succès d'une entreprise).

Zubüßen, *v. a. δίδω ἄσπρα εἰς συμβοήθειαν ἑνὸς ἐπιχειρήματος*, fournir au frais (d'une entreprise); (verlieren), *χάνω*, mettre du sien; perdre.

Zucht, *f.*, (vom Vieh), *ἡ τροφή, τὸ θρέψιμον* (*ζώων*), entretien *m.* du bétail; *ζῶα ὁποῦ τρέφονται*, race *f.* de bétail (qu'on entretient); (Erziehung), *ἡ ἀνατροφή*, éducation, *f.*; (Ordnung), *ἡ εὐταξία*, discipline, *f.*; (Scham), *ἐντροπαλότης*, pudeur, *f.*

Zuchthaus, *n.*, *ὀσπίτιον παιδείας ἢ διορθώσεως*; maison *f.* de correction, maison de force.

Zuchthengst, *m.*, *ἄλογον ἀκέραιον διωρισμένον διὰ σμίξιν*, *ἐπι*, étalon, *m.*

Züchtig, *adj. εὔτακτος, σώφρων, καλοήθης*, chaste, pudique; -tigkeit, *f.*, *ἡ σωφροσύνη, καλοήθεια*, chasteté, pudicité, *f.*

Züchtigen, *v. a. παιδεύω, τιμωρῶ*, châtier, punir.

Züchtigung, *f.*, *ἡ παιδεία, τιμωρία*, châtiment, *m.*, punition, *f.*

Züchtling, *m.*, *ὁ φυλακωμένος εἰς ὀσπίτιον παιδείας*, prisonnier *m.* enfermé dans une maison de correction.

Zuchtlos, *adj. ἄτακτος, ἀχαλίνωτος*, indiscipliné, licencieux.

Zuchtmeister, *m.*, *ὁ ἐπιστάτης εἰς τοὺς φυλακωμένους*, geolier, *m.*

Zuchtochse, *m.*, *ὁ ταῦρος* (*διωρισμένος διὰ σμίξιν*), taureau, *m.*

Zuchtruthe, *f.*, (*ἡ βέργα τῆς παιδείας*), (fouet, *m.*); (*μεταφ.*) *παιδεία, τιμωρία* (*ἐκ τοῦ θεοῦ*), *fig.* fléau, *m.*

Zuchtsau, *f.*, *σκρόφα διωρισμένη μόνον νὰ γεννᾷ*, truie, *f.*

Zuchtstute, *f.*, *φοράδα διωρισμένη μόνον νὰ γεννᾷ*, cavalle *f.* poulinière.

Zuchtvieh, *n.*, *ζῶα διωρισμένα μόνον νὰ σμίγωνται καὶ νὰ γεννῶσι*, bétail *m.* qu'on nourrit pour en avoir des petits.

Zucken, *v. a. σπαράττω, κινοῦμαι, ταράζομαι*, palpiter; remuer; mit den Achseln, oder die Achseln —, *σηκώνω τοὺς ὤμους*, hausser les épaules; den Degen —, oder zücken, *τραβῶ, ἐβγάζω τὸ σπαθί*, tirer l'épée.

Zucken, *n.*, *τὸ σπάραγμα, ὁ σπαραγμός*, palpitation, *f.*; mouvement *m.* convulsif.

Zucker, *m.*, *ἡ ζάχαρη*, sucre, *m.*

Zuckerbäcker, *m.*, *ὁ ζαχαροπλάστης, ζαχαρατζῆς*, confiturier, confiseur, *m.*; -bäckerey, *f.*, *ἡ τέχνη καὶ ὁμοίως τὸ ἐργαστήρι ἐκείνου*, métier *m.* et aussi office de confiseur.

Zuckerbrod, *n.*, *τὸ ζαχαρικόν*, biscuit; massepain, *m.*

Zuckerbüchse, -dose, -schachtel, *f.*, *τὸ ζαχαροκουτί*, sucrier, *m.*

Zuckererbse, -schote, *f.*, *τὸ γλυκὸν πιζέλι*, pois *m.* goulu.

Zuckergebackenes, *n.*, *τὰ ζαχαρικά*, sucreries, confitures, *f. pl.*

Zuckerguß, *m.*, *σκέπασμα ἀπὸ ἀναλυμένην ζάχαρην*, glace, *f.*

Zuckerhut, *m.*, *ἕνα κομμάτι ἀκέραιον ἀπὸ ζάχαρην*, (*ἕνα κεφάλι ζάχαρη*), pain *m.* de sucre.

Zuckerkand, *m.*. *ζαχαροκρύσταλλον, κρυσταλλοζάχαρον, ζάχαρη κρυσταλλωμένη*, sucre *m.* candi.

Zuckermelone, *f.*, *γλυκὸν πεπόνι*, melon sucrin ou sucré, *m.*

Zuckern, *v. a. ζαχαρώνω*, sucrer.

Zuckerpapier, *n.*, *χαρτὶ χονδρὸν μὲ τὸ ὁποῖον περιτυ-*

Digitized by Google

λέγουν τὴν ζάχαρην, papier m. au sucre.
Zuckerplätzchen, n., τὸ ζαχαράτον, biscotin, m.
Zuckerrohr, n., ὁ καλαμοζάχαρις, ἡ καλαμοζάχαρη, canne f. à sucre.
Zuckersieder, m., ἐκεῖνος ὁποῦ καθαρίζει τὴν ζάχαρην, raffineur m. de sucre; -siederey, f., τόπος ὅπου καθαρίζουν τὴν ζάχαρην, sucrerie; raffinerie, f.
Zuckersüß, adj. γλυκὺς ὡσὰν ζάχαρη, sucré, sucrin, m.
Zuckerzange, f., τζιμπίδι διὰ ζάχαρην, pincettes f. pl. à sucre.
Zuckerwerk, n., s. Zuckergebackenes.
Zuckung, f., ὁ σπαραγμός, convulsion, f.
Zudämmen, v. a. σφαλίζω μὲ χῶμα, fermer avec un digue.
Zudecken, v. a. σκεπάζω, convrir; fig. fam. einen —, (im Trinken), κάμνω τινὰ νὰ μεθύσῃ, enivrer q.; fam. (im Prügeln) —, δέρνω, μουσκεύω τινα καλά, rosser, étriller q.
Zudem, πρὸς τούτοις, καὶ ἔξω ἀπὸ τοῦτο, outre cela.
Zudenken, v. a. einem etwas, διορίζω τι διά τινα, destiner qc. pour q.
Zudrängen, sich, v. r. στρημώνομαι πολύ, διὰ νὰ πλησιάσω, s'empresser pour avancer, pour s'approcher; (μεταφ.) ἐνοχλῶ τινα (μὲ συχνὰς ἐπισκέψεις), importuner q., être à charge à q.; ἀνακατώνομαι εἰς κάθε ὑπόθεσιν, se fourrer partout, s'intriguer.
Zudringen, v. n. πλησιάζω βιαζόμενος, ἀποδιώχνωντας τοὺς ἄλλους, avancer en foule.
Zudringlich, adj. ἐνοχλητικὸς (ὁποῦ ἐνοχλεῖ τινα μὲ ἐπισκέψεις, μὲ παρακαλέσεις), importun, persécutant; -lichkeit, n., ἡ ἐνόχλησις, importunité, f.
Zudrücken, v. a. σφαλίζω σφίγγωντας (οἷον· ἕνα σεντοῦκι), fermer en pressant (p. e. une caisse); die Augen —, σφαλίζω, κλείω τὰ ὀμμάτια, fermer les yeux; fig. ein Auge —, σφαλίζω ἕνα ὀμμάτι, καμώνομαι πῶς δὲν βλέπω, fermer les yeux sur qc., faire semblant de ne pas voir qc.
Zueignen, v. a. ἀποδίδω (μίαν ποιότητα εἴς τινα), attribuer (une qualité à qc.); (widmen), ἀφιερώνω, dédier; sich (dat.) etwas —, πέρνω τι ὡς ἐδικόν μου πρᾶγμα, s'approprier qc.
Zueignung, f., ἡ ἀπόδωσις, attribution, f.; ἀφιέρωσις, dédication.
Zueignungsschrift, f., τὸ ἀφιερωτικὸν γράμμα, ἡ ἀφιέρωσις, dédicace, épitre f. dédicatoire.
Zueilen, v. n. βιάζομαι κοντά, προστρέχω, accourir en hâte.
Zuerkennen, v. a. διωρίζω τι εἴς τινα, décerner; ἐπικρίνω, ἀποφασίζω νὰ λάβῃ τίς τι, adjuger (qc. à q.); einem eine Strafe —, καταδικάζω τινὰ εἰς μίαν τιμωρίαν, condamner q. à une peine.
Zuerkennung, f., ἡ ἐπίκρισις, ἀπόφασις, adjudication, f. [illegible] s. Zuerkennen.
Zuerst, adv. πρῶτον, premie[illegible]rement; er hat das zuerst ge[illegible]than, gesehen rc., ἐκεῖνος ἔ[illegible]καμεν, εἶδεν κτλ. ὁ πρῶτο[illegible] αὐτό, il a fait, il a vu et[illegible] cela le premier.
Zufahren, v. n. κινῶ πολ[illegible] ὀγλίγωρα μὲ τὸ ἀμάξι, fa[illegible]re aller la voiture bien v[illegible]te; fahr zu Kutscher! πήγα[illegible]νε ἐμπρός! ἀμαξᾶ! touch[illegible] cocher; auf etwas —, ῥίπτο[illegible]μαι, ὁρμῶ ἐπάνω εἴς τι, [illegible] jeter sur qc.; blind zufahre[illegible] κάμνω τι ἀστόχαστα, χ[illegible]ρὶς νὰ ἐξετάξω, agir pré[illegible]pitamment.
Zufall, m., τὸ συμβάν, σύ[illegible]βαμα, συμβεβηκός, accide[illegible] cas m. fortuit, aventure, [illegible] (das Ungefähr), ἡ τύχη, [illegible] hasard; durch Zufall, κα[illegible] τύχην, par hasard, par a[illegible]cident; (von Krankheiten[illegible]) τὸ σύμπτωμα (ἀῤῥωστίας[illegible]), symptôme, m.
Zufallen, v. n. πίπτω, σφαλίζο[illegible]μαι (οἷον· μία σπηκωτὴ θύ[illegible]ρα), se fermer (en tombant); (einem durch Erbschaft rc.), πίπτω, καταντῶ εἴς τινα (διὰ μέσου κληρονομίας κτλ.), échoir, tomber en partage.
Zufällig, adj. τυχερὸς; fortuit,

casuel. *adv.* κατὰ τύχην, par accident.

Zufälligkeit, *f.*, τὸ τυχερόν, casualité; contingence, *f.*

Zufertigen, *v. a.* ἐξοφλίζω, στέλλω εἴς τινα (μίαν προσταγὴν τῆς διοικήσεως κτλ.), expédier, dépêcher, envoyer.

Zuflicken, *v. a.* μπαλώνω, ravauder, raccommoder.

Zufliegen, *v. n.* πετῶ κοντά, προσπετῶ, voler vers —, affluer.

Zufließen, *v. n.* προσρέω, προστρέχω, couler vers —; einem etwas zufließen lassen, προξενῶ τι εἴς τινα, procurer, accorder qc. à q.

Zuflucht, *f.*, ἡ καταφυγή, τὸ καταφύγιον, recours; refuge, *m.*

Zufluß, *m.*, ἡ προσροὴ, τὸ πλῆθος προσερχόμενον (τοῦ νεροῦ, τῶν ἀστρῶν κτλ.), affluence (*propr.* et *fig.*).

Zufolge, Zu Folge, *prp.* κατά, suivant, selon; s. Folge.

Zufragen, *v. n.* ἐρωτῶ κατ' εὐκαιρίαν, ἐρωτῶ ἂν τύχῃ, demander, venir s'informer (par occasion).

Zufrieden, *adj.* εὐχαριστημένος, content, satisfait.

Zufriedenheit, *f.*, ἡ εὐχαρίστησις, contentement, *m.*, satisfaction, *f.*

Zufrieren, *v. n.* παγώνω, σκεπάζομαι μὲ πάγον, se geler, se glacer, prendre.

Zufügen, *v. a.* einem einen Schaden —, κάμνω τινός τι κακόν, μίαν ζημίαν, faire, causer du dommage à q.

Zufuhr, *f.*, ἡ εἰσαγωγὴ τῶν διαφόρων πραγμάτων (τῆς ζωοτροφίας κτλ.) εἰς ἕναν τόπον, amenage, abord de marchandises (de denrées etc.).

Zuführen, *v. a.* ὁδηγῶ, φέρω (ξένον πρᾶγμα κτλ.) εἰς ἕναν τόπον, amener, apporter, transporter.

Zufüllen, *v. a.* γεμίζω (οἷον· ἕναν λάκκον), remplir, combler (un fossé etc.).

Zug, *m.*, (das Ziehen), τὸ τράβηγμα, trait, *m.*; (im Trinken), μία ῥουφάτα, coup (en buvant), *m.*; (mit dem Netze), τράβηγμα μὲ τὸ δίκτυον, coup de filet; (mit der Feder), μία κονδυλιά, parafe, cadeau, trait *m.* (de plume); (von Truppen rc.), ἡ πορεία, κίνησις στρατεύματος κτλ. τὸ στράτευμα ὁποῦ κινεῖ, marche, expédition, *f.*, train, *m.*; (Aufzug), παράταξις, procession, *f.*; (Pferde rc.), τόσα ἄλογα ὅσα μαζὺ ζεύγουν εἰς τὸ ἁμάξι, attelage, *m.*; ein Zug von sechs Pferden, ἓξ ἄλογα μαζὺ ζευγμένα, un attelage de six chevaux; ein — Ochsen, ἕνα ζευγάρι βόδια, un couple de boeufs; — der Vögel, πέρασμα τῶν πουλλιῶν, passage *m.* des oiseaux; ein — von Vögeln, πλῆθος πουλλιῶν ὁποῦ πετοῦν μαζύ, volée *f.* d'oiseaux; (im Schachspiele rc.) einen Zug thun, τραβῶ (εἰς τὸ σαντράτζι κτλ.), jouer une pièce (au jeu des échecs etc.); (Zugwind), ἀέρας ὁποῦ τραβᾷ, vent *m.* coulis; ein paar Züge thun, rauchen, τραβῶ τζιμποῦκι δύο ἢ τρεῖς φοραῖς, fumer deux ou trois coups; Züge (des Gesichts), τὰ (φυσικὰ) σχήματα τοῦ προσώπου, les traits ou visage; ein edler Zug, σημεῖον καλοῦ, γενναιοκάρδου χαρακτῆρος, trait d'un caractère noble, généreux; in Einem Zuge, κατὰ σειράν, ἐξακολούθως, tout d'une tire; in den letzten Zügen liegen, εἶμαι εἰς ἀγωνίαν, ψυχομαχῶ, être à l'agonie.

Zugabe, *f.*, ἡ προσθήκη, τὸ προσθεμένον, par-dessus; comble (de mesure); surpoids, *m.*; addition, *f.*

Zugang, *m.*, εἴσοδος, avenue, *f.*, passage, *m.*; ἡ πρόσοδος, ἡ ἄδεια νὰ πηγαίνῃ τις εἴς τινα ἢ εἰς ἕναν τόπον, accès; abord, *m.*

Zugänglich, *adj.* πρόσβατος, ὅπου ἠμπορεῖ τινὰς νὰ πηγαίνῃ, accessible, abordable.

Zugband, *n.*, σχοινίον ἢ κορδέλλα διὰ τράβηγμα, tirant, *m.*

Zugbrücke, *f.*, σηκωτὸν γεφύρι, pont-levis, *m.*

Züge, s. Zieche.

Zugeben, *v. a.* προσθέτω, δίδω πρὸς, δίδω παραπάνω, donner par dessus le marché, donner pour le comble; einem einen Gehülfen —, δίδω ἕνα βοηθὸν εἴς τινα, donner un assistant à q.; (gestatten), ἀφίνω, συγχωρῶ,

Digitized by Google

στέργω, δέχομαι, συμφωνῶ, accorder, permettre; convenir, tomber d'accord; *fig. fam.* klein —, ταπεινώνομαι, ὑποτάσσομαι, δὲν ἐναντιώνομαι περισσότερον, filer doux.

Zugedacht, *adj.* διωρισμένος, ἀποφασισμένος νὰ δοθῇ, destiné (à q.).

Zugegen, *adj. indecl.* παρών, présent.

Zugehen, *v. n.* πηγαίνω, ἀκολουθῶ νὰ πηγαίνω, aller, marcher (vîte); (sich schließen), σφαλίζομαι, se fermer; (geschehen), γίνεται, se passer, se faire, arriver; wie geht das zu? πῶς γίνεται αὐτό; comment cela se fait-il?

Zugehör, *n.*, τὰ ἀνήκοντα, appartenance, dépendance, *f.*

Zugehören, *v. n.* ἀνήκω, appartenir, être à q.

Zugehörig, *adj.* ἀνήκων, appartenant.

Zügel, *m.*, τὸ χαλινάρι, ὁ χαλινός, rêne; bride, *f.*

Zügellos, *adj.* ἀχαλίνωτος, (φυσ. καὶ μεταφ.) débridé; effréné; -losigkeit, *f.*, ἡ ἀχαλινωσία, licence *f.* effrénée.

Zugemüse, *n.*, τὰ λαχανικὰ, ὅλα ὅσα μαγειρεύονται μαζὺ μὲ τὸ κρέας, légumes, *m. pl.*

Zugenamt, *adj.* ὀνομαζόμενος, surnommé.

Zugesellen, *v. a.* συντροφεύω, δίδω σύντροφον, associer; sich —, συντροφεύω, συντροφιάζω, γίνομαι σύντροφος, s'associer.

Zugestehen, *v. a.* ἀφίνω, συγχωρῶ, στέργω, συγκατανεύω, accorder, concéder.

Zugethan, *adj.* προσκολλημένος, δεδομένος, affectionné, dévoné, attaché.

Zugfisch, *m.*, ψάρι περαστικόν, poisson *f.* de passage.

Zuggarn, *n.*, μεγάλον δίκτυον διὰ ψάρευμα, (pêch.) chalon, traîneau, *m.*

Zugießen, *v. a.* χύνω παρ' ἀπάνω, προσχύνω, verser davantage; γεμίζω, remplir.

Zugleich, *adv.* ἐν ταὐτῷ, μαζύ, ensemble; en même temps.

Zugleine, *f.*, σχοινὶ διὰ τράβηγμα, corde *f.* avec laquelle on tire qc.

Zugloch, *n.*, τρύπα διὰ τὸν ἀέρα, soupirail, *m.*, ventouse, *f.*

Zugluft, *f.*, ἀέρας ὁποῦ τραβᾷ, courant d'air, vent *m.* coulis.

Zugochse, *m.*, βόδι ὁποῦ σύρνει τὸ ἀλέτρι ἢ το ἁμάξι, boeuf *m.* de labour.

Zugpferd, *n.*, ἄλογον ὁποῦ σύρνει τὸ ἁμάξι ἢ καὶ τὸ ἀλέτρι, cheval *m.* de trait.

Zugpflaster, *n.*, φυσσῶδες ἔμπλαστρον, emplâtre *m.* vésicatoire.

Zugreifen, *v. a.* πιάνω, βάνω τὸ χέρι μου εἴς τι, prendre, mettre la main sur qc.; *fig. fam.* κλέπτω, voler.

Zugstrang, Zugriemen, *m.*, Zugseil, *n.*, τὸ σχοινίον ἢ λουρίον τοῦ ἁμαξιοῦ, trait, *m.*

Zugvieh, *n.*, ζῶα διωρισμένα νὰ σύρνουν ἁμάξια, bêtes *f. pl.* de voiture, de trait.

Zugvogel, *m.*, πουλλὶ περαστικόν, oiseau *m.* de passage.

Zugwind, *m.*, ἀέρας ὁποῦ τραβᾷ, vent *m.* coulis.

Zuhaben, *v. a.* ἔχω κλεισμένον (οἷον· τὸ ἐργαστῆρι, τὴν θύραν κτλ.), avoir fermé; ἔχω παρ' ἀπάνω, avoir par-dessus.

Zuhaken, -häkeln, *v. a.* θηλυκώνω μὲ τζιγκέλι, fermer avec des crochets.

Zuhalten, *v. a.* κρατῶ κλεισμένον (οἷον· τὴν θύραν κτλ.), tenir fermé; einem die Augen —, σκεπάζω τὰ ὀμμάτια τινὸς (μὲ τὸ χέρι), couvrir avec la main les yeux de q.

Zuhängen, *v. a.* σκεπάζω μὲ ἕνα πανὶ ἢ μανδύλι κρεμασμένον, (οἷον· ἕναν καθρέπτην), couvrir avec une étoffe etc. (*p. e.* un miroir etc.).

Zuhauen, *v. a.* κτυπῶ φοβερὰ (μὲ καμτζίκι, μὲ βέργας), fouetter rudement; (mit der Axt), πελεκῶ, dégrossir, tailler.

Zuhefteln, *v. a.* θηλυκώνω, fermer avec des agrafes.

Zuheften, *v. a.* ῥάπτω, coudre, fermer en cousant.

Zuheilen, *v. a.* ἰατρεύω πληγήν, guérir (une plaie). *v. n.* ἰατρεύομαι, σφαλίζομαι, guérir (*v. n.*), se fermer.

Zuhorchen, *v. n.* ἀκούω, ἀκροάζομαι (κρυφίως), écouter secrètement.

Zuhören, *v. n.* (einem), *ἀκούω, ἀκροάζομαι*, écouter q.

Zuhörer, *m.*, *ὁ ἀκροατής*, auditeur, *m.*

Zujagen, *v. n.* *τρέχω ταχύτατα (μὲ τὸ ἄλογον)*, courir à bride abattue. *v. a.* einem ein Wild —, *κυνηγῶ ἕνα ἀγρίμι πρός τινα*, chasser une bête vers q.

Zukehren, *v. a.* *γυρίζω εἰς —, γυρίζω πρὸς —*, tourner vers —; einem den Rücken —, *γυρίζω ταῖς πλάταις εἴς τινα*, tourner le dos à q.

Zuketteln, *v. a.* *σφαλίζω μὲ μικρὰν ἅλυσον*, fermer avec une chainette.

Zuklatschen, *v. n.* einem Beyfall —, *κροτῶ τὰ χέρια εἰς σημεῖον ἐπαίνου τινάς*, applaudir à q.

Zukleben, =kleistern, *v. a.* *κολλῶ, σφαλίζω κολλῶντας*, boucher avec de la pâte etc.

Zuklinken, *v. a.* *σφαλῶ μὲ τὸ μάνδαλον*, fermer à loquet.

Zuknöpfen, *v. a.* *θηληκώνω, κομβώνω*, boutonner.

Zuknüpfen, *v. a.* *δένω, συνδένω*, nouer.

Zukommen, *v. n.* *προσέρχομαι*, parvenir, venir, arriver; *πίπτω, καταντῶ εἴς τινα (μὲ τὸν λαχνὸν κτλ.)*, tomber en partage; (gebühren), *ἀνήκω*, appartenir.

Zukost, *f.*, *ὅλα ὅσα τρώγομεν μαζὺ μὲ τὸ ψωμὶ καὶ μὲ τὸ κρέας (οἷον· λάχανα, ὄσπρια, ῥίζι κτλ.)*, tout ce qu'on mange avec le pain et avec la viande.

Zukunft, *f.*, *ὁ μέλλων καιρὸς, τὰ μέλλοντα, τὸ μέλλον*, avenir, *m.*; in —, *εἰς τὸ ἑξῆς*, à l'avenir.

Zukünftig, *adj.* *μέλλων, ἐρχόμενος*, futur. *adv.* *εἰς τὸ ἑξῆς*, à l'avenir.

Zulächeln, *v. n.* *μειδιῶ, χαμογελῶ (πρός τινα)*, sourire à q.

Zulage, *f.*, *ἡ προσθήκη, τὸ προσθεμένον*, addition, *f.*, ce qu'on ajoute; (an Lohn, an Gehalt), *αὔξησις τοῦ μισθοῦ, τοῦ σιτηρεσίου*, augmentation *f.* d'appointement; (bey den Zimmerleuten), *τὰ ξύλα διωρισμένα διὰ κτίσιμον ὀσπιτίου κτλ.*, pièces *f. pl.* de charpente pour une maison; (bey den Fleischern), *κόκκαλα ὅπου ζυγιάζει ὁ μακελλάρης (χασάπης) μαζὺ μὲ τὸ κρέας καὶ τὰ πωλεῖ*, (boucher) réjouissance, *f.*

Zulangen, *v. n.* *πέρνω (μάλιστα τι ἀπὸ τὸ φαγὶ εἰς τὸ γεῦμα)*, prendre; se servir (à table); (hinlänglich seyn), *φθάνει, εἶναι ἀρκετόν*, suffire, être assez. *v. a.* einem etwas —, *ἁπλώνω, δίδω τι εἴς τινα*, donner, présenter qc. à q.

Zulänglich, *adj.* *ἀρκετός*, suffisant.

Zulassen, *v. a.* *ἀφίνω (τινὰ) νὰ πλησιάσῃ, νὰ ἔμβῃ*, laisser entrer, admettre q.; den Hengst —, *ἀφίνω τὸ ἄτι νὰ σμιχθῇ μὲ τὴν φοράδα*, laisser faire la monte à l'étalon; eine Thür ꝛc. zulassen, *ἀφίνω κλεισμένην μίαν θύραν κτλ.*, laisser fermé, ne pas ouvrir; (gestatten), *ἀφίνω, συγχωρῶ, στέργω, καταδέχομαι*, permettre.

Zulässig, *adj.* *συγχωρημένος, ἀποδεκτός*, admissible, recevable.

Zulassung, *f.*, *ἡ ἄφεσις νὰ πλησιάσῃ τινὰς κτλ., ἡ ἄδεια διδομένη εἴς τι*, admission; permission, *f.*

Zulauf, *m.*, *ἡ προσδρομὴ, συνάθροισις*, concours, affluence, *f.*; (von Kaufleuten) — haben, *ἔχω πολλοὺς ἀγοραστὰς*, avoir la vogue.

Zulaufen, *v. n.* *προστρέχω*, accourir; affluer; *τρέχω ὀγλήγωρα*, courir vite; spitzig zulaufen, *τελειώνω εἰς μύτην*, se terminer en pointe.

Zulegen, *v. a.* (eine Oeffnung), *σκεπάζω (μίαν τρύπαν μὲ σανίδια κτλ.)*, fermer, boucher (une ouverture en mettant dessus des planches etc.); (hinzulegen), *προσθέτω*, ajouter; einem —, *αὐξάνω τὸν μισθόν τινος*, augmenter les gages de q.; sich (*dat.*) etwas —, *προβλέπομαι μέ τι*, se fournir, se pourvoir de qc.

Zuleimen, *v. a.* *κολλῶ*, coller, fermer en collant.

Zuletzt, *adv.* *τελευταῖον, εἰς τὸ τέλος*, à la fin, en fin.

Zumachen, *v. n.* *σφαλῶ, κλείω*, fermer, boucher; den Rock —, *θηλυκώνω, κομβώνω τὸ φόρεμα*, boutonner son ha-

Digitized by Google

bit; ma.. ..! (schnell), χάμε γλήγωρα! vîte! dépêchez-vous!

Zumal, adv. μάλιστα, καὶ μάλιστα, surtout, principalement.

Zumauern, v. a. σφαλῶ μὲ τοῖχον, murer.

Zumessen, v. a. μετρῶ, mesurer qc. à q.; (für: beymessen), s. Beymessen.

Zumuthen, v. a. einem etwas, ζητῶ τι ἀπό τινα (δηλαδὴ δύσχολον ἢ ἄδικον), demander qc. à q., exiger qu' il fasse (une chose difficile ou injuste).

Zumuthung, f., ἡ ζήτησις, demande, prétention, f.

Zunächst, adv. ὅλο συμμά, tout près; πρὸ πάντων, outre cela.

Zunageln, v. a. καρφώνω (οἷον· μίαν θύραν, ἕνα σεντοῦκι), clouer.

Zunähen, v. a. ῥάπτω (σφαλῶ ῥάπτωνιας), coudre, boucher en cousant.

Zunahme, f., ἡ αὔξησις, accroissement, m.; s. Zunehmen.

Zuname, m., τὸ παρανόμι, παρώνομα, surnom, m.; τὸ ὄνομα τῆς φαμιλίας τινος, nom m. de famille.

Zündbar, adj. ὁποῦ εὔχολα ἠμπορεῖ νὰ ἀνάψῃ, inflammable.

Zünden, v. a. ἀνάπτω, prendre feu, s'allumer. v. n. ἀνάπτω (ἐνεργ.), allumer, mettre le feu à —.

Zunder, m., ἡ ἴσκνα, amadou, m.; mèche, f.

Zündkraut, n., τὸ μπαροῦτι ὁποῦ βάνουν εἰς τὴν φάλιαν, amorcé, f., pulverin, m.

Zündloch, n., ἡ τρύπα εἰς τὴν φάλιαν, lumière, f.

Zündpfanne, f., ἡ φάλια (εἰς τὸ τουφέκι κτλ.), bassinet, m.

Zündruthe, f., Zündstock, m., ἡ βέργα μὲ τὸ φτίλι (τοῦ κανονιέρου), (artill.) boutefeu, m.

Zunehmen, v. n. αὐξάνω, μεγαλύνομαι, πληθύνομαι, croître, s'accroître, s'augmenter; προκόπτω, προχωρῶ, profiter, avancer.

Zuneigung, f., ἡ κλίσις, εὔνοια, ἀγάπη, inclination, affection, f.

Zunesteln, s. Zubinden.

Zunft, m., ἑταιρία, συντροφία τεχνιτῶν, tribu, f., corps m. de métier.

Zünftig, adj. ὁποῦ ἀνήκει εἰς ἑταιρίαν τεχνιτῶν, appartenant à un corps de métier.

Zunftmeister, m., ὁ ἐπιστάτης, μάστωρας εἰς μίαν ἑταιρίαν τεχνιτῶν, maître m. juré d'un corps de métier; (der alten Römer), ὁ δήμαρχος, φύλαρχος, tribun, m.

Zunge, f., (dim. Züngelchen, n.), ἡ γλῶσσα, langue, f.; (in der Wage), τὸ γλωσσίδιον εἰς τὴν ζυγαριάν, languette f. (d'une balance); (in der Schnalle), τὸ ἀγκάθι εἰς τὴν βοῦχλαν, ardillon m. (de boucle).

Züngeln, v. n. κινῶ τὴν γλῶσσαν (ὡς τὰ ὀφίδια), jouer de la langue.

Zungenband, n., τὸ γλωσσοδέτι, filet, m.

Zungenbuchstab, Zungenlaut, m., γράμμα προφερόμενον διὰ τῆς γλώσσης, lettre f. linguale.

Zungendrescher, m., κακὸς μεταχανευτής, chicaneur, m.; -drescherey, f., κακὰ μηχανεύματα, chicane; φλυαρίαις, bavarderie, f.

Zunichte, adv. — machen, ἀφανίζω, χαλνῶ, ruiner, gâter, détruire.

Zunicken, v. n. κάμνω ἕνα νεῦμα, νεύω, faire un signe de la tête à q.; einem Beyfall —, ἀποδείχνω εἰς τινα τὴν εὐχαριστησίν μου μὲ νεῦμα, applaudir à q. en faisant un signe de la tête,

Zunöthigen, s. Nöthigen.

Zuordnen, v. a. δίδω τινὰ συμβοηθὸν (εἰς μίαν ὑπόθεσιν), adjoindre q. à un autre.

Zupeitschen, v. n. δέρνω δυνατὰ μὲ τὸ καμτζίκι ἢ μὲ βέργαις, ἀκολουθῶ νὰ δέρνω, fouetter de la belle manière, continuer à fouetter.

Zupfen, v. a. τραβῶ ὀλίγον μὲ τὰ δάκτυλα, tirer, tirailler; ξεφτίζω, μαδίζω, ἀποσπῶ, effiler, éplucher.

Zupfropfen, v. a. στουμπώνω (μὲ τὸ στούμπωμα), tamponner, boucher.

Zupfseide, f., ξεφτισμένον ἢ μαδισμένον μετάξι, soie f. tirée, effilée.

Zupichen, v. a. πισσώνω, boucher avec de la poix.

Zu Rathe halten, φείδομαι, δὲν δαπανῶ, δὲν χαλνῶ, ménager, épargner, économiser.

Zurathen, v. n. fam. συμβουλεύω (νὰ κάμῃ τις τι), conseiller (de faire qc.).

Zurechnen, v. a. βάνω εἰς τὸν λογαριασμόν, mettre à compte; ἀποδίδω τὴν αἰτίαν εἴς τινα, imputer, attribuer (qc. à q.).

Zurechnung, f., ἡ ἀπόδοσις τῆς αἰτίας, imputation, f.

Zurecht bringen, βάνω εἰς τάξιν, διορθώνω, mettre en ordre, arranger; ἰατρεύω, rétablir (un malade); — finden, sich, εὑρίσκω τὸν δρόμον μου, εὑρίσκω ποῦ ἔχω νὰ πάγω, trouver son chemin, se retrouver; in einer Sache —, καταλαμβάνω καλὰ μίαν ὑπόθεσιν, bien comprendre qc.; — helfen βοηθῶ τινα (εἰς μίαν ἐμπερδευμένην ὑπόθεσιν), aider q. (dans une affaire embrouillée); — kommen, ἔρχομαι εἰς τὸν ἁρμόδιον καιρόν, venir à propos; mit einer Sache —, εὑρίσκω τὸν τρόπον, πῶς νὰ κάμω, venir à bout de qc.; mit einem —, τεργιάζομαι, συμφωνῶ μέ τινα, s'accommoder avec q.; — legen, stellen, setzen, βάνω εἰς τάξιν, βάνω ἕτοιμα, ἑτοιμάζω, ranger, arranger, ajuster; fig. einem den Kopf — setzen, ἐλέγχω, διορθώνω τινα, mettre q. à la raison; — machen, ἑτοιμάζω, προετοιμάζω, arranger, apprêter, préparer; — weisen, δείχνω τὸν δρόμον, montrer le chemin à q.; (μεταφ.) διδάσκω, διορθώνω, redresser, corriger q.

Zurechtweisung, f., ἡ διόρθωσις, redressement, m.; — ὁ ἔλεγχος, réprimande, f.

Zureden, v. n. πασχίζω νὰ καταπείσω, νουθετῶ, parler pour persuader q. à qc., exhorter; ἐγκαρδιώνω, encourager.

Zureden, n., ἡ κατάπεισις, νουθεσία, ἐγκαρδίωσις, persuasion, exhortation f, encouragement, m.

Zureichen, v. n. φθάνω, εἶμαι ἀρκετός, suffire, être assez. v. a. ἁπλώνω, δίδω εἰς τὸ χέρι, tendre, donner.

Zureichend, adj. ἀρκετός, suffisant.

Zureiten, v. n. ἱππεύω (καβαλικεύω) ὀγλήγωρα, ἀκολουθῶ νὰ ἱππεύω, aller vite étant à cheval. v. a. μαθαίνω ἕνα ἄλογον μὲ τὸ νὰ ἱππεύω, dresser (un cheval).

Zurichten, v. a. κατασκευάζω, ἑτοιμάζω, préparer, apprêter; (beschmutzen, verderben), λερώνω, χαλνῶ, salir, gâter; einem übel —, κακομεταχειρίζομαι, δέρνω τινὰ καλά, accommoder, maltraiter q.; sich —, λερώνομαι, se souiller, se salir.

Zurichtung, f., ἡ κατασκευή, ἑτοιμασία, préparation, f., apprêt, m.

Zuriegeln, v. a. σφαλίζω μὲ τὸν σύρτην, μὲ τὸν μοχλόν, verrouiller.

Zürnen, v. n. θυμώνω, εἶμαι θυμωμένος, être en colère, se fâcher.

Zurück, adv. ὀπίσω, πρὸς τὰ ὀπίσω, arrière, en arrière; à reculons. Zurück! int. ὀπίσω! πήγαινε ὀπίσω! φεύγα! en arrière! retirez-vous! Zurück behalten, v. a. κρατῶ ὀπίσω, δὲν δίδω, retenir, ne pas donner. — bekommen, v. a. λαμβάνω ὀπίσω, avoir de retour. — bleiben, v. n. μένω ὀπίσω, rester en arrière. — bringen, v. a. φέρω ὀπίσω, ξαναφέρω πάλιν, rapporter, reporter, ramener; fig. fam. einen —, χαλνῶ, ἀφανίζω τινὰ (εἰς τὰ ὑπάρχοντά του, εἰς τὴν ὑγίειαν του), détériorer, ruiner. — denken, v. a. et n. ἐνθυμοῦμαι τὰ ἀπερασμένα, se souvenir de choses passées; — fahren (vor Schrecken), σκιάζομαι, ταράζομαι, ἐκπλήττομαι, reculer de frayeur.

Zurücken, v. n. δίδω τόπον, ὑποχωρῶ, faire place.

Zurück fallen, v. n. πίπτω ὀπίσω, πίπτω πάλιν, tomber à la renverse; retomber. — fordern, v. a. ζητῶ ὀπίσω, ξαναζητῶ, redemander; réclamer; — führen, v. a. ὀ-

Digitized by Google

ramener; ἐπα-
δηγῶ ὀπίσω, ἐρω, réduire.
γαγω, καια παράδοσις, ἐπι-
Zurückgabe, f., reddition, restitu-
στροφή, redhibition, f.
tion; ἀναγωγή,
Zurück geben, v. a. δίδω, γυρί-
ζω (τι εἰς τινα) ὀπίσω, ren-
dre, restituer. — gehen, v.
n. γυρίζω ὀπίσω, ἐπανα-
στρέφω, retourner sur ses
pas, rétrograder; (von Käu-
fen, Heirathen 2c.), ἀναιροῦ-
μαι πάλιν (ὡς ψοῦνος, ὑ-
πανδρεία κτλ.), n'avoir pas
lieu, échouer.

Zurück halten, v. a. κρατῶ ὀ-
πίσω, arrêter, retenir, em-
pêcher. v. a. κρύπτω τοὺς
στοχασμούς μου, δὲν φανε-
ρώνω, εἶμαι μυστικός, ca-
cher, dissimuler, garder le
secret.

Zurückhaltend, adj. ὁποῦ δὲν
φανερώνει μυστικά, ὁποῦ
κρύπτει τοὺς στοχασμούς
του, réservé, retenu; =hal-
tung, f., ἡ κράτησις, empê-
chement, m.; ἡ σιωπή, ἀπο-
σιώπησις τῶν μυστικῶν, re-
tenue, réserve, f.

Zurückkehr, =kunft, f., ὁ γυρι-
σμὸς, ἡ ἐπιστροφή, retour, m.
Zurück kehren, v. n. γυρίζω ὀ-
πίσω, ἔρχομαι ὀπίσω, ἐπι-
στρέφω, retourner.
Zurück kommen, v. n. ἔρχομαι
ὀπίσω, revenir; (von einer
Meinung), ἀφίνω, παραιτῶ
μίαν γνώμην, abandonner
une opinion, en revenir; (in
Vermögensumständen), χάνω,
χειροτερεύει ἡ κατάστασίς
μου, ὀλιγοστεύουν τὰ ὑπάρ-
χοντά μου, déchoir, aller
en décadence.

Zurück legen, v. a. βάνω ὀπί-
σω, βάνω κατὰ μέρος, met-
tre à part, de côté, en re-
serve; ein gutes Stück We-
ges, ἀπερνῶ ἕνα καλὸν μέ-
ρος τοῦ δρόμου, faire bien
du chemin; ein Jahr —, ἀ-
περνῶ ἕνα χρόνον, passer
un an.

Zurücknahme, f., τὸ ὀπίσω πάρ-
σιμον (τινὸς πράγματος),
reprise, f.; — des Wortes,
ἀναίρεσις τοῦ λόγου (ὁποῦ
ἔδωσε τινάς), rétractation,
f., dédit, m.

Zurück nehmen, v. a. πέρνω ὀ-
πίσω, ξαναπέρνω, repren-
dre; retirer; sein Wort —,
πέρνω ὀπίσω, ἀναιρῶ τὸν
λόγον μου, retirer sa paro-
le, se dédire.

Zurück prallen, v. a. ῥίπτομαι
ὀπίσω, ξαναπηδῶ, rebon-
dir; réfléchir; rejaillir.

Zurück=Reise, f. Rückreise.

Zurück rufen v. a. κράζω ὀπί-
σω, ξανακαλῶ, ἀνακαλῶ, rap-
peler (propr. et fig.).

Zurückrufung, f., ἡ ἀνακάλεσις,
rappel, m.

Zurückschaudern, v. n. (ξαναπη-
δῶ ἀπὸ τὸν τρόμον), τρο-
μάζω, ἐκπλήττομαι, σκιάζο-
μαι, reculer en frémissant
d'horreur.

Zurück schicken, v. a. στέλλω
ὀπίσω, renvoyer.

Zurück schieben, σπρώχνω, ὀπί-
σω, reculer (v. a.), pousser
en arrière.

Zurück schlagen, κτυπῶ ὀπίσω,
ἀποδιώχνω (τὸν ἐχθρόν),
repousser; einen Schleier —,
ἀνοίγω, σηκώνω τὸ σκέπα-
σμα τοῦ προσώπου, lever
son voile. v. n. πίπτω ἀ-
νάσκελα, tomber à la ren-
verse; (vom Podagra 2c.)
ἐμβαίνει, γυρίζει εἰς τὸ σῶ-
μα (ἡ ποδάγρα κτλ.), re-
monter, rentrer (p. e. la
goutte etc.).

Zurückschrecken, f. Abschrecken.

Zurück sehen, v. n. κυτάζω ὀπί-
σω, regarder en arrière.

Zurück senden, f. Zurück schi-
cken.

Zurücksendung, f., ξαναπέμψι-
μον, ξαναστάλσιμον, ren-
voi, m.

Zurück setzen, v. a. βάνω ὀπί-
σω, βάνω κατὰ μέρος, re-
culer, mettre à côté; jeman-
den —, ἀμελῶ, négliger.

Zurück seyn, v. n. ἐγύρισα, [illegible]
tre de retour; μένω ὀπί-
σω, être en arrière; fig. (in
einer Wissenschaft 2c.), εἶμαι
ἀκόμη ἀρχάριος, [illegible]
(εἰς μίαν ἐπιστήμην κτλ.),
être encore fort novice (dans
une science etc.).

Zurück springen, v. n. πηδῶ ὀ-
πίσω, ξαναπηδῶ, sauter en
arrière, rebondir.

Zurück stehen, στέκομαι ὀπίσω,
se tenir en arrière; — müs-
sen, εἶμαι ἀμελημένος, ἀμε-
λοῦμαι, être négligé.

Zurück stoßen, v. a. σπρώχνω
ὀπίσω, repousser; (μεταφ.)
ἀηδιάζω, ἀπαρέσκω, εἶμαι
δυσάρεστος, rebuter.

Zurück treiben, v. a. διώχνω

ὀπίσω, ἀποδιώχνω, repousser, rechasser; ἀποκρούω, διώχνω εἰς τὰ ἐνδότερα μέρη τοῦ σώματος (ψώραν κτλ.), (méd.) répercuter.

Zurücktreten, *v. n.* πατῶ ὀπίσω, reculer, se retirer; (μεταφ.) παραιτῶ, κάμνω παραίτησιν, se dédire (de qc.), abandonner (qc.), renoncer (à qc.); (in den Leib) —, ἀποκρούομαι, διώχνομαι εἰς τὰ ἐνδότερα μέρη τοῦ σώματος (οἷον ἡ ψώρα κτλ.), (méd.) rentrer, être répercuté.

Zurückweisen, *v. a.* λέγω τινὸς νὰ γυρίσῃ ὀπίσω, renvoyer (q.); ἀποῤῥίπτω τὴν παράκλησίν τινος, refuser (qc. à q.); =weisung, *f.*, ἡ ἀπόῤῥιψις, renvoi; refus, *m.*

Zurück werfen, *v. a.* das Licht —, ἀντανακλῶ (τὰς ἀκτῖνας), réverbérer, réfléchir (la lumière); =werfung, *f.*, (des Lichtes), ἀντανάκλασις, réflexion (de la lumière).

Zurückwirkung, *f.*, ἐνέργεια (νόμου) εἰς τὰ ἀπερασμένα, (jur.) rétroaction, *f.*; ἀντενέργεια, réaction.

Zurückzahlen, *v. a.* ξαναπληρώνω, rembourser; =zahlung, *f.*, ξαναπληρωμή, remboursement, *m.*

Zurückziehen, *v. a.* σύρνω ὀπίσω, τραβῶ ὀπίσω, retirer; sich —, τραβιοῦμαι ὀπίσω, ἀναχωρῶ, se retirer.

Zuruf, *m.*, ἡ ἐπιφώνησις, τὸ φώνασμα πρός τινα, cri, *m.*; acclamation, *f.*

Zurufen, *v. a.* ἐπιφωνάζω, φωνάζω πρός τινα, crier à q.

Zurüsten, *v. a.* ἑτοιμάζω, προετοιμάζω, (μάλιστα διὰ πόλεμον), apprêter; armer, équiper; =rüstung, *f.*, ἡ ἑτοιμασία, προετοιμασία, préparatif, appareil, *m.*; προετοιμασία διὰ πόλεμον, armement, *m.*

Zusage, *f.*, ἡ ὑπόσχεσις, promesse, parole, *f.*

Zusagen, *v. a.* ὑπόσχομαι, promettre. *v. n. fam.* ὠφελῶ (εἰς ὑγείαν), faire du bien, être utile (à la santé).

Zusammen, *adv.* μαζί, ἀντάμα, ὁμοῦ, ensemble, conjointement.

Zusammen beißen, *v. a.* (die Zähne), σφίγγω τὰ δόντια, serrer les dents.

Zusammen berufen, *v. a.* συγκαλῶ, καλῶ μαζί, convoquer; =berufung, *f.*, σύγκλησις, convocation, *f.*

Zusammen binden, *v. a.* δένω μαζί, lier ensemble.

Zusammen brechen, *v. a.* τσακίζω, casser, briser; einen Brief —, διπλώνω μίαν γραφήν, plier une lettre. *v. n.* (einstürzen, einfallen), τσακίζομαι, πίπτω, s'écrouler, tomber.

Zusammen bringen, *v. a.* συνάζω, συναθροίζω, ramasser; assembler.

Zusammen drängen, *v. a.* συσφίγγω, presser, serrer; (μεταφ.) συμπεριλαμβάνω ἐν συντομίᾳ, comprendre, rédiger en peu de mots.

Zusammen drehen, *v. a.* στρουφίζω, στριφνώνω, tordre, tortiller.

Zusammen drücken, *v. a.* συσφίγγω, comprimer; serrer; =drückung, *f.*, ἡ σύσφιξις, τὸ συσφίξιμον, compression, *f.*

Zusammen fahren, *v. a.* φέρω μαζύ (μὲ ἁμάξι), charier. *v. n.* πηγαίνω μαζὺ μέ τινα (εἰς ἕνα ἁμάξι ἢ εἰς ἕνα καράβι), aller ensemble (en voiture, en bateau); — κτυπειοῦμαι μὲ τὸ ἁμάξι μου εἰς τὸ ἁμάξι ἑνὸς ἄλλου, se choquer (comme deux voitures); *fig.* (erschrecken), ἐκπλήττομαι, σκιάζομαι, tressaillir, être saisi de frayeur; (gerinnen, als die Milch), πήζω (ὡς τὸ γάλα), se cailler (comme le lait).

Zusammen fallen, *v. n.* πίπτω, χαλνῶμαι, s'écrouler, tomber; συμπίπτω, coïncider.

Zusammen falten, *s.* Falten.

Zusammen fassen, *v. a.* πιάνω, λαμβάνω μαζὺ, εἰς τὸ χέρι, prendre et serrer dans la main; περιέχω, περιλαμβάνω, comprendre, contenir; kurz —, ἐκφράζω συντόμως, exprimer en peu de mots.

Zusammen flechten, *v. a.* συμπλέκω, πλέκω μαζύ, enlacer, entrelacer.

Zusammen flicken, *v. a.* μπαλώνω, rapiécer, ravauder.

Zusammen fliegen, *v. a.* πετῶ μαζὺ, συναθροίζομαι (ὁμιλῶντας διὰ πουλλιά), voler ensemble, s'assembler (en volant).

Zusammen fließen, *v. a.* ῥέω

Digitized by Google

μαζὺ, τρέχω μαζὺ, ἑνώνομαι (ὁμιλῶντας διὰ ποταμούς), affluer; se joindre.

Zusammenfluß, m., ἡ συῤῥοὴ, σμίξις (ποταμῶν), confluent, m.; fig. (von Menschen, Waaren ꝛc.), συνάθροισις ἀνθρώπων, συμμάζωξις πραγμάτων κτλ., affluence, f.; concours, m.

Zusammen frieren, v. a. παγώνω, κολλῶμαι μαζὺ ἀπὸ τὴν παγωσιάν, se congeler.

Zusammen fügen, v. a. συναρμόζω, ἑνώνω, σμίγω μαζὺ, συνθέτω, joindre, unir, mettre ensemble.

Zusammen geben, v. a. στεφανώνω (τοὺς νεοῦπανδρευμένους), marier.

Zusammen gehen, v. n. πηγαίνω μαζὺ, marcher ensemble; (zugehen), σφαλοῦμαι, κλείομαι, se fermer, se joindre; — μαζώνομαι, ὡσὰν τὰ ῥοῦχα ἀπὸ τὸ βρέξιμον), ὀλιγοστεύω, se rétrécir, diminuer.

Zusammen halten, v. a. κρατῶ μαζὺ, συγκρατῶ, tenir ensemble; (vergleichen), συγκρίνω, παραβάλλω, comparer, confronter; das Geld ꝛc., φείδομαι, προφυλάγω τὰ ἄσπρα, εἶμαι οἰκονομικὸς, ménager, être ménager, être bon économe. v. n. κολλῶ μαζὺ, tenir, ne pas se détacher; (von Menschen), προσκολλοῦμαι, ἑνώνομαι, συνδένομαι, tenir le même parti, s'entr'aider.

Zusammenhang, m., ἡ συνέχεια, συνάφεια, ὁ σύνδεσμος, cohérence, connexion, liaison, f.

Zusammenhangen, (=hängen), v. n. εἶμαι κολλημένος μαζὺ, être attaché ensemble, être bien lié; fig. ἔχω συνέχειαν, συνέχω, avoir de la liaison, de la connexion.

Zusammenhangend, (=hängend), adj. συνεχὴς, suivi.

Zusammen hauen, v. a. σκοτώνω (κτυπῶντας μὲ τὸ σπαθί), tailler en pièces.

Zusammen häufen, v. a. ἐπισωρεύω, μαζώνω, entasser, amonceler; =häufung, f., ἡ ἐπισώρευσις, entassement, m.

Zusammen heften, v. a. ῥάπτω μαζὺ, coudre ensemble.

Zusammen hetzen, v. a. ἀναγριώνω τὸν ἕναν εἰς τὸν ἄλλον, aigrir, acharner l'un contre l'autre.

Zusammen kleben, v. a. et n. κολλῶ μαζὺ, coller ensemble.

Zusammen kommen, v. n. συνέρχομαι, συναθροίζομαι, s'assembler; συναπαντῶ, se rencontrer.

Zusammen kriechen, v. n. παραμαζώνομαι, κουβαρώνομαι, ζαρώνομαι, se tapir, se blotir; se rétrécir.

Zusammenkunft, f., ἡ συνέλευσις, assemblée, f.; rendez-vous, m.; συναπάντησις, ἀντάμωσις, rencontre, f.; (ἄστρων) σύνοδος (πλανητῶν), (astr.) conjonction, f.

Zusammen lassen, v. a. ἀφίνω μαζὺ, ἀφίνω νὰ συνέλθουν, laisser ensemble, laisser se joindre.

Zusammenlauf, m., ἡ συνδρομὴ, συνάθροισις πολλῶν ἀνθρώπων, concours, attroupement, m.

Zusammenlaufen, v. n. συντρέχω, τρέχω μαζὺ, accourir en foule, s'attrouper; auf einen Punkt —, ἐγκεντροῦμαι, ἑνώνομαι εἰς τὸ κέντρον, se concentrer; (von Tuch ꝛc.), μαζώνομαι (ὡσὰν τὰ ῥοῦχα βρεγμένα κτλ.), se rétrécir; (von der Milch), s. Gerinnen.

Zusammen legen, v. a. βάνω μαζὺ, mettre ensemble; διπλώνω, plier.

Zusammen leimen, v. a. κολλῶ μαζὺ, coller ensemble.

Zusammen löthen, v. a. κολλῶ μαζὺ (μέταλλα), souder.

Zusammen nähen, v. a. ῥάπτω μαζὺ, coudre ensemble.

Zusammen nehmen, v. a. πέρνω μαζὺ, prendre ensemble; μαζώνω, συναθροίζω, ramasser; σηκώνω (τὸ ἐπανωφόρεμα κτλ.), trousser (le manteau etc.); συγκρατῶ (τὸ ἄλογον), assembler, renfermer (le cheval); alles —, φείδομαι, συγκρατῶ, οἰκονομῶ, épargner, être économe; Jemanden —, νουθετῶ τινα καλὰ, ἐλέγχω, reprendre, reprimander; sich —, προσέχω καλὰ, ἐπιμελοῦμαι, être attentif, s'appliquer; λαμβάνω θάῤῥος, ἐγκαρδιώνομαι, rassembler son courage, ses forces.

Zusammen packen, *v. a.* *μαζώνω* (*πράγματα εἰς σεντοῦκι κτλ.*), empaqueter, emballer.

Zusammen pressen, *v. a.* *συσφίγγω*, presser, serrer, comprimer.

Zusammen raffen, *v. a.* *ἁρπάζω μαζύ*, ramasser; sich —, *λαμβάνω θάῤῥος*, *μαζώνω ὅλας τὰς δυνάμεις μου*, rassembler ses forces; *προσέχω καλὰ*, *ἐπιμελοῦμαι*, être attentif, s'appliquer.

Zusammen rechnen, *v. a.* *λογαριάζω μαζὺ*, *σουμάρω*, sommer, additionner; mit Jemanden —, *τεριάζομαι τοὺς λογαριασμοὺς μέ τινα*, arrêter un compte (avec q.).

Zusammen reimen, *v. a.* *συναρμόζω στίχους ὁμοιοκαταλήκτους*, rimer; accorder, concilier; (verstehen, einsehen), *καταλαμβάνω*, *ἐννοῶ*, comprendre, entendre; sich zusammen reimen, *v. r.* *συμφωνῶ*, *ἁρμόζω*, s'accorder.

Zusammen rollen, *v. a.* *τυλίγω*, *τυλίγω μαζύ*, mettre en rouleau, enrouler, sich —, *τυλίγομαι*, *στροφογυρίζομαι*, se recoquiller.

Zusammen rotten, sich, *v. r.* *συναθροίζομαι διὰ ἐπανάστασιν*, *κάμνω συνωμοσίαν*, s'attrouper, s'ameuter.

Zusammen rücken, *v. a.* *βάνω πλησιέστερα*, *πλησιάζω*, approcher l'un de l'autre. *v. n.* *πλησιάζω*, *πηγαίνω* (*κάθομαι*, *στέκομαι*) *πλησιέστερα*, s'approcher, se serrer (les uns contre les autres); *συναθροίζομαι* (*ὁμιλῶντας διὰ στρατεύματα*), s'assembler, se joindre (*en parlant* de troupes).

Zusammen rufen, *συγκαλῶ*, *κράζω μαζύ*, convoquer, assembler.

Zusammen scharren, *v. a.* *ξύω μαζύ*, amasser en raclant; Geld —, *μαζώνω ἄσπρα* (*μάλιστα διὰ φιλαργυρίαν*), amasser de l'argent à force d'épargne ou par lésine.

Zusammen schicken, sich —, *v. r.* *ἁρμόζω μαζύ*, *συναρμόζω*, s'accorder, convenir.

Zusammen schießen, *v. a.* eine Stadt ꝛc. —, *χαλνῶ ἕνα κάστρον μὲ κανονιαῖς*, *μὲ μπόμπαις*, ruiner, détruire une ville etc. à coups de canon, ou par un bombardement; Geld —, *συμφέρω*, *βάνω μαζὺ ἄσπρα*, contribuer de l'argent (à qc.).

Zusammen schlagen, *v. a.* *τζακίζω*, *συντρίβω κτυπῶντας*, casser, briser, mettre en pièces; mit Nägeln —, *καρφώνω μαζύ*, clouer; (zusammen legen), *διπλώνω* (*μίαν γραφὴν*, *ἕνα μανδύλι*), plier (une lettre, un mouchoir); die Hände —, *συγκροτῶ τὰ χέρια* (*μάλιστα ἀπὸ ἔκπληξιν*), battre des mains (pour marquer son étonnement). *v. n.* *ἑνώνομαι μὲ βίαν* (*ὡς τὰ κύματα*) *αἱ φλόγες*, se joindre (comme les vagues, les flammes).

Zusammen schleppen, *v. a.* *σύρνω μαζύ*, amasser, ramasser (*propr.* en traînant).

Zusammen schmelzen, *v. a.* *σμίγω*, *κολλῶ μαζὺ ἀναλυμένα πράγματα*, fondre, joindre par la fonte. *v. n.* *ἀναλύομαι καὶ σμίγομαι*, se fondre; (*μεταφ.*) *ὀλιγοστεύω*, diminuer.

Zusammen schmieden, *v. a.* *κολλῶ μαζὺ σφυροκοπῶντας*, corroyer; (*μεταφ.*) eine Verschwörung —, *κάμνω συνωμοσίαν*, forger, faire une conspiration.

Zusammen schrumpfen, *v. a.* *μαζώνομαι*, *ζαρώνομαι*, se ratatiner, se rétrécir, se raccourcir.

Zusammen schweißen, *v. a.* *σφυροκοπῶ*, *κολλῶ μαζὺ σφυροκοπῶντας*, souder, corroyer.

Zusammen setzen, *v. a.* *βάνω μαζύ*, mettre ensemble; *συνθέτω*, composer; assembler (les différentes pièces de qc.).

Zusammensetzung, *f.*, *ἡ σύνθεσις*, *ἕνωσις*, composition, *f.*, assemblage, *f.*

Zusammen sparen, *v. a.* *συγκρατῶ*, *ἀποκτῶ διὰ μέσου καλῆς οἰκονομίας*, amasser par épargne.

Zusammen stecken, *v. a.* *βάνω μαζὺ*, mettre ensemble; *φυλακώνω μαζὺ*, *βάνω εἰς τὴν ἰδίαν φυλακὴν*, mettre dans la même prison; *fig.* die Köpfe —, *συνομιλῶ κρυφίως*, se parler en secret, ou à l'oreille.

Digitized by Google

Zusammen stehen, v. n. στέκομαι μαζὺ, συνίσταμαι, être ensemble; fig. gut —, εἶμαι σύμφωνος, φίλος (μέ τινα), être bien ensemble.

Zusammen stimmen, v. n. συμφωνῶ, εἶμαι σύμφωνος, γεριάζομαι, s'accorder, être d'accord.

Zusammen stoppeln, v. a. fig. συνάζω, μαζώνω ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ, compiler; ramasser.

Zusammen stoßen, v. n. κτυπιοῦμαι το ἕνα εἰς τὸ ἄλλο, s'entre-choquer; (zusammen treffen), συναπαντῶ, συναντῶ, se rencontrer; (angränzen), συνορεύω, être contigu. v. a. κτυπῶ τὸ ἕνα εἰς τὸ ἄλλο, choquer l'un contre l'autre; ἑνώνω, σμίγω μαζύ, joindre ensemble.

Zusammen stürzen, v. n. χαλνοῦμαι, πίπτω ἀπὸ μιᾶς, tomber, s'écrouler.

Zusammen suchen, v. a. γυρεύω μαζύ (ἐπιμελῶς), ramasser, chercher avec soin.

Zusammen tragen, v. a. φέρω μαζὺ, porter, mettre ensemble; μαζώνω, ramasser, compiler.

Zusammen treffen, v. n. συναπαντῶ, συναντῶ κατὰ τύχην, se rencontrer; συμφωνῶ; εἶμαι σύμφωνος (εἰς τὴν γνώμην), s'accorder (dans une opinion); (γεωμ.) συμπίπτω, (géom.) coïncider.

Zusammen treiben, v. a. διώχνω εἰς τὸν ἴδιον τόπον, μαζώνω, chasser et amasser en le même lieu; (μεταφ.) Geld —, συνάζω ἄσπρα (ἀπὸ χρεώστας μάλιστα), ramasser de l'argent.

Zusammen treten, v. n. συνέρχομαι, πατῶ μαζὺ, στέκομαι μαζύ, s'approcher l'un de l'autre, s'assembler; ἑνώνομαι, συντροφεύω, κάμνω συντροφίαν μέ τινα, se joindre, s'associer. v. a. καταπατῶ, fouler aux pieds.

sich Zusammen verschwören, — verstehen, s. Verschwören, Verstehen.

Zusammen wachsen, v. n. ἑνώνομαι, σμίγομαι μαζὺ διὰ τῆς αὐξήσεως (ὡς δύο δένδρα), se joindre en croissant.

Zusammen werfen, v. a. ῥίπτω μαζὺ, jeter ensemble; χαλνῶ (ῥίπτωντας), abattre; (μεταφ.) συνθέτω, κατασκευάζω ὀγλήγωρα καὶ ἀμελῶς, faire, composer à la hâte, négligemment.

Zusammen wickeln, v. a. τυλίγω, τυλίγω μαζύ, plier, rouler ensemble, envelopper.

Zusammen zählen, v. a. συνάπτω (τοὺς ἀριθμούς), σουμάρω, sommer, additionner.

Zusammen ziehen, v. a. τραβῶ μαζὺ, συσφίγγω, serrer, étreindre; (von Arzneyen ꝛc.), στύφω, être astringent, âcre; in eine Summe —, μαζώνω εἰς μίαν σοῦμαν, σουμάρω, sommer, additionner; etwas kurz —, κάμνω ἐπιτομήν, συγκόπτω, κάμνω σύντομον, rédiger en peu de mots, abrévier; Truppen ꝛc. —, συναθροίζω, μαζώνω στρατεύματα, assembler des troupes etc.; sich —, μαζώνομαι, συσφίγγομαι, se contracter, se resserrer, se rétrécir; (sich vereinigen, versammeln), ἑνώνομαι, συναθροίζομαι, se joindre, s'assembler.

Zusammenziehung, f., σφίξιμον, στύψις, resserrement, m.; constriction; ἡ συμμάζωξις, ἡ συνάθροισις, action f. d'assembler, réunion (des troupes).

Zusatz, m., ἡ προσθήκη, addition, augmentation, f., supplément, m.; (bey Metallen), τὸ μίγμα (εἰς τὰ μέταλλα), alliage, m.

Zuschanzen, v. a. fam. einem etwas, προξενῶ τι εἴς τινα (κρυφίως μάλιστα), procurer, faire avoir (qc. à q.)

Zuscharren, v. a. σκεπάζω μὲ χῶμα (σκαλίζωντας), couvrir de terre en grattant.

Zuschauen, v. n. θεωρῶ, κυτάζω, βλέπω, voir, regarder.

Zuschauer, m., ὁ θεατής, spectateur, m.

Zuschicken, v. a. στέλλω (τι εἰς τινα), envoyer (qc. à q.); (einrichten, zubereiten), ἑτοιμάζω, προετοιμάζω, préparer, apprêter.

Zuschieben, v. a. (einem etwas), κινῶ τι πρός τινα, πλησιάζω (οἷον· ἕνα πιάτο μὲ φαγί), approcher (qc. de q.) en poussant; einen Riegel —, σφαλίζω τὸν σύρτην κτλ.,

(pousser pour) fermer à verrou; einem den Eid —, *διορίζω τινὰ νὰ κάμῃ ὅρκον*, déférer, déférer le serment à q.

Zuschießen, *v. n. fig.* *προσδίδω, δίδω παρ' ἐπάνω, προσθέτω*, ajouter, donner, contribuer (encore davantage).

Zuschlag, *m.*, (bey Versteigerungen), *τὸ κτύπημα τοῦ σφυρίου μὲ τὸ ὁποῖον εἰς δημιοπρασίαν ἀποφασίζεταί τινας κύριος ἑνὸς πράγματος*, adjudication (dans une vente publique), *f.*; (bey Metallen), *τὸ μίγμα (εἰς τὰ μέταλλα)*, fondant, *m.*

Zuschlagen, *v. n.* *κτυπῶ δυνατὰ, ἀκολουθῶ νὰ κτυπῶ*, frapper, battre rudement, continuer à frapper; (wirken), *ἐνεργῶ*, opérer. *v. a.* eine Thür ꝛc., *σφαλίζω μίαν θύραν κτλ. μὲ ὁρμήν*, fermer une porte etc. avec bruit; ein Buch —, *σφαλῶ ἕνα βιβλίον*, fermer un livre; (in Versteigerungen), *κτυπῶ μὲ ἕνα σφυρὶ εἰς τὴν τράπεζαν ὡς σημεῖον ὅτι ἔχει τις νὰ λάβῃ τὸ πρᾶγμα ἐκθεμένον εἰς δημιοπρασίαν*, adjuger (qc. à q. dans une vente publique).

Zuschließen, *v. a.* *σφαλῶ, κλείω (μὲ τὸ κλειδί)*, fermer à clef.

Zuschmeißen, *v. a.* *σφαλίζω μὲ πολλὴν βίαν ῥίπτωντας ἢ κτυπῶντας*, fermer avec bruit; *κτυπῶ, δέρνω*, frapper.

Zuschmieren, *v. a.* *στουμπώνω μὲ κόλλαν, μὲ ἀσβέστην, μὲ χῶμα κτλ.*, fermer, boucher avec de la chaux etc.

Zuschnallen, *v. a.* *θηλυκώνω τὴν βοῦκλαν, τὴν κόψαν*, boucler.

Zuschnappen, *v. n.* *σφαλνῶμαι μὲ ἕνα ἐλατήριον (ὡς μερικαῖς κλειδαριαῖς)*, se fermer à ressort; (mit dem Munde), *ἁρπάζω, πιάνω μὲ τὸ στόμα*, happer.

Zuschneiden, *v. a.* *κόπτω, χωρίζω (τὰ ῥοῦχα διὰ φόρεμα, τὸ πετζὶ διὰ ὑποδήματα κτλ.)*, couper, tailler.

Zuschnitt, *m.*, *τὸ κόψιμον (ῥούχου διὰ φόρεμα κτλ.)*, coupe, taille, *f.*

Zuschnüren, *v. a.* *δένω σφικτὰ, σφίγγω*, lacer, serrer.

Zuschrauben, *v. a.* *σφαλῶ τὴν βίδαν, στερεώνω μὲ βίδαν*, fermer à vis.

Zuschreiben, *v. a.* *ἀποδίδω (αἰτίαν ἢ ποιότητα)*, attribuer (qc. à q.); (widmen), *ἀφιερώνω*, dédier.

Zuschreyen, *v. n.* einem, *φωνάζω πρός τινα, ἐπιβοῶ*, crier à q.

Zuschrift, *f.*, *τὸ γράμμα, ἡ γραφή*, lettre, *f.*; (Zueignungsschrift), *τὸ ἀφιερωτικὸν γράμμα, ἡ ἀφιέρωσις*, dédicace, épître *f.* dédicatoire.

Zuschuß, *m.*, *προσθήκη πληρωμῆς*, aide, *f.*, secours *m.* d'argent.

Zuschütten, *v. a.* *χύνω παρ' ἀπάνω*, verser davantage; *γεμίζω (ἕναν λάκκον μὲ χῶμα κτλ.)*, combler (un fosse etc.).

Zuschwören, *v. a.* einem etwas, *βεβαιώνω μὲ ὅρκον*, jurer qc. à q.

Zusehen, *v. a.* *κυτάζω, βλέπω, θεωρῶ*, regarder, être spectateur, voir.

Zusehends, *adv.* *ὀφθαλμοφανῶς*, à vue d'oeil.

Zu sehr, *adv.* *παρὰ πολὺ, παρὰ πολλά*, trop.

Zusetzen, *v. a.* *προσθέτω*, ajouter, joindre; einen Topf —, *βάνω ἕνα τζουκάλι εἰς τὴν φωτιάν*, mettre un pot etc. au feu; (verlieren), *χάνω, ἔχω ζημίαν, ζημιώνουμαι*, mettre du sien, perdre; (eine Thüre ꝛc.), *σκεπάζω (μίαν θύραν κτλ.) μὲ σανίδια ἢ μὲ ἄλλο τι*, boucher (une porte etc.) en y mettant des planches etc. *v. n.* einem —, *θλίβω, στενοχωρῶ, δὲν ἀφίνω ἡσυχίαν*, presser q.; attaquer vivement q.; (abmatten, von Krankheiten), *ἀδυνατίζω, κόπτω τὰς δυνάμεις*, affaiblir (*en parlant* de maladies).

Zusichern, *v. a.* *δίδω ἀσφάλειαν (σιγουράδα)*, donner assurance; -sicherung, *f.*, *ἀσφάλεια*, assurance, *f.*

Zusiegeln, *v. a.* *βουλλώνω*, cacheter.

Zusperren, s. Zuschließen.

Zuspitzen, *v. a.* *κάμνω μυτερὸν, σουβληρόν*, tailler en pointe, aiguiser.

Zusprechen, *v. a.* Muth —,

Digitized by Google

ἐγκαρδιώνω, encourager q.; Trost —, παρηγορῶ, consoler; einem etwas —, ἀποφασίζω νὰ λάβῃ τινά τι, adjuger (par la sentence d'un juge). v. n. einem —, (besuchen), ἐπισκέπτομαι, πηγαίνω νὰ ἰδῶ, aller voir q.

Zuspringen, v. n., προσπηδῶ, πηδῶ εἰς βοήθειαν, accourir en saut, accourir au secours; (als ein Schloß), σφαλῶ ἀπὸ μιᾶς καὶ μὲ ὁρμὴν (ὡς μερικαῖς κλειδαριαῖς), se fermer à ressort.

Zuspruch, m., ἡ ἐπίσκεψις, visite, f.; παρηγορία, consolation, f.; ἐγκαρδίωσις, encouragement, m.

Zuspünden, v. a. στουμπώνω (τὸ βουτζί), bondonner.

Zustand, m., ἡ κατάστασις, état, m., condition, f.

Zuständig, adj. ὁποῦ ἀνήκει, ἀνήκων, appartenant.

Zu Statten kommen, v. n. ὠφελῶ, venir à propos; être utile.

Zustecken, v. a. στερεώνω ἢ σφαλῶ μὲ καρφίτζαις, fermer, attacher avec des épingles; einem etwas —, δίδω τινός τι κρυφίως, fourrer qc. à q.

Zustehen, v. n. ἀνήκει, εἶναι ἀνῆκον, appartenir; convenir; compéter.

Zustellen, v. a. (eine Oeffnung), σκεπάζω (μίαν τρύπαν μὲ ἕνα σανίδι ἢ μὲ ἄλλο τι), boucher (un trou) par une planche etc. qu'on y met; (übergeben), παραδίδω (ἕνα πρᾶγμα), rendre, donner qc. à q.; Glauben —, πιστεύω, ajouter foi.

Zustopfen, v. a. στουμπώνω, σφαλῶ μὲ στούμπωμα, boucher; tamponner; (flicken), μπαλώνω, raccommoder, reprendre.

Zustöpseln, v. a. στουμπώνω (μίαν φιάλαν), boucher (une bouteille).

Zustoßen, v. n. σπρώχνω δυνατά, pousser fort; (begegnen, geschehen), συμβαίνει, γίνεται, τυχαίνει, arriver, survenir. v. a. σφαλῶ σπρώχνωντας, fermer en poussant.

Zuströmen, v. n. προσρέω, προστρέχω, affluer en abondance.

Zustutzen, v. a. στολίζω, dresser, façonner; (μεταφ.) καλλωπίζω, σωφρονίζω, déniaiser, débourrer.

Zuthat, f., (beym Schneider rc.), τὰ ἀναγκαῖα, (δηλαδὴ κλωσταῖς, ἐσώπανον κτλ. ὁποῦ μεταχειρίζεται ὁ ῥάπτης), (taill.) fourniture, f.; κάθε εἰσερχομένον εἰς τὴν σύνθεσιν ἑνὸς πράγματος, ingrédient, m.

Zuthätig, s. Zuthulich.

Zutheilen, v. a. διαμοιράζω, δίδω (ὡς μερίδιον), répartir, donner pour sa portion, distribuer.

Zuthulich, adj. ὁποῦ προσκολλᾶται, δείχνει ἀγάπην, κολακεύει, (ὡσὰν τὸ σκυλὶ εἰς τὸν αὐθέντην του κτλ.), qui montre beaucoup d'attachement (comme le chien à son maître etc.), insinuant.

Zuthun, v. a. σφαλῶ, σφαλίζω, κλείω (τὰ ὀμμάτια, τὸ στόμα), fermer (les yeux, la bouche); sich —, zu einem —, προσκολλοῦμαι εἴς τινα, τοῦ δείχνω ἀγάπην, s'attacher à q., tâcher de s'insinuer.

Zuthun, n., ohne mein Zuthun, χωρὶς νὰ κάμω ἐγὼ τίποτες, χωρὶς βοήθειάν μου, sans mon entremise.

Zutragen, v. a. φέρω κοντά, φέρω, porter, apporter; δίδω κρυφὴν εἴδησιν διὰ τὰς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων, λέγω φλυαρίαις, rapporter, faire le rapporteur; sich —, συμβαίνει, γίνεται, ἀκολουθεῖ, arriver, se passer.

Zuträglich, adj. ὠφέλιμος, avantageux, utile.

Zutrauen, v. n. einem etwas —, νομίζω τινὰ ἱκανὸν νὰ κάμῃ τι, croire q. capable de qc.

Zutrauen, n., ἡ ἐμπιστοσύνη, confiance, f.

Zutraulich, adj. ὁποῦ ἐμπιστεύεται, ὁποῦ δὲν ἔχει ὑποψίαν, plein de confiance.

Zutreffen, v. n. es trifft zu, εἶναι σωστὸν, συμφωνεῖ, ἔχει τὸν τόπον του, se trouver juste, s'accorder avec —; ἀληθεύεται, se trouver vrai.

Zutreiben, v. a. διώχνω κοντὰ εἰς —, chasser, pousser vers —.

Zutreten, v. a. σφαλῶ (μίαν τρύπαν) πατῶντας μὲ τὸ

ποδάρι, boucher en marchant dessus.

Zutrinken, v. a. πίνω πρῶτος ἀπὸ ἕνα ποτῆρι διὰ νὰ πιῇ ἔπειτα καὶ ἄλλος, boire à q.; (eine Gesundheit), πίνω εἰς τὴν ὑγίειαν τινός, porter la santé à q.

Zutritt, m., ἡ εἴσοδος, accès, abord, m., entrée, f.; — haben bey einem, ἔχω εἴσοδον, ἔχω τὴν ἄδειαν νὰ πηγαίνω εἴς τινα, avoir accès auprès de q.

Zuverlässig, adj. βέβαιος, ἀναμφίβολος, positif, sûr, certain.

Zuverlässigkeit, f., ἡ βεβαιότης, τὸ ἀναμφίβολον, certitude, assurance.

Zuversicht, f., βεβαία ἐλπίς (ἐλπίδα), espérance (ferme), confiance, f.

Zuversichtlich, adj. ὁποῦ ἐλπίζει βέβαια, qui espère (constamment). adv. μὲ βεβαίαν ἐλπίδα, avec confiance.

Zuvor, adv. προτήτερα, auparavant, d'avance; πρῶτον, premièrement, d'abord; προ τοῦ, ci-devant, autre fois.

Zuvörderst, adv. πρῶτα, κατὰ πρῶτον, πρὸ πάντων, avant toutes choses, avant tout.

Zuvor kommen, v. n. einem, προφθάνω προτήτερα ἀπὸ ἄλλον, devancer q.; prévenir q. (dans une affaire); einem mit Höflichkeit —, ἀποδείχνω ἐγὼ ὁ πρῶτος πολιτικόν, χάριν εἴς τινα, faire des prévenances à q.; einem Uebel —, ἐμποδίζω ἕνα κακὸν μὲ προφυλακτικὰ μέτρα, prévenir un mal, obvier à un mal.

Zuvorkommend, adj. πρόθυμος εἰς τὸ νὰ κάμῃ χάριν, πολιτικός, prévenant.

Zuvor thun, v. a. es einem in einer Sache —, ὑπερβαίνω τινὰ εἰς ἕνα πρᾶγμα, surpasser q. en qc., l'emporter sur q.

Zuwachs, m., ἡ αὔξησις, accroissement, m.; τὰ γεννήματα, οἱ καρποὶ ἑνὸς τόπου, productions f. pl. d'une terre.

Zuwachsen, v. a. σκεπάζομαι (μὲ χόρτα, μὲ δένδρα), se couvrir (d'herbe, d'arbres); diese Früchte wachsen mir zu, αὐτοὶ οἱ καρποὶ προέρχονται ἀπὸ τὸ χωράφι (ἢ τον κῆπον) μου, ces fruits me viennent de mon champ (ou de mon jardin).

Zuwege bringen, v. a. ἐκτελῶ, βάνω εἰς πρᾶξιν, effectuer, exécuter; προξενῶ, procurer.

Zuwehen, v. a. σκεπάζω (μὲ χιόνι κτλ.) φυσσῶντας, remplir, couvrir (de neige etc.) en soufflant; herzuwehen, φέρω κοντὰ φυσσῶντας, apporter en soufflant.

Zuweilen, adv. ἐνίοτε, μερικαῖς φοραῖς, quelque fois.

Zuweisen, v. a. διευθύνω (τινὰ εἰς —), συσταίνω, προξενῶ, adresser, recommander à q., procurer (qc. à q.).

Zuwenden, v. a. γυρίζω πρὸς —, tourner vers —; (verschaffen), προξενῶ (μάλιστα ἕνα κέρδος), procurer, faire avoir.

Zuwerfen, v. a. einem etwas, ῥίπτω εἴς τινά τι (οἷον· ἕνα μανδύλι κτλ.), jeter qc. à q.; eine Thür ꝛc., σφαλῶ μίαν θύραν κτλ. μὲ ὁρμήν, fermer une porte etc. avec bruit; mit Erde ꝛc. —, γεμίζω μὲ χῶμα κτλ., couvrir, combler, remplir de terre etc.

Zuwider, adv. ἐνάντιον, contraire; — seyn, εἶναι ἐνάντιον, δυσάρεστον, κάμνει ἀναγοῦλαν, être contraire, rebutant, dégoûtant, répugner.

Zuwinken, s. Winken.

Zu wissen thun, v. a. δίδω εἴδησιν, εἰδοποιῶ, faire savoir.

Zuzählen, v. a. einem etwas —, δίδω μετρῶντας τὸ ἕνα κοντὰ εἰς τὸ ἄλλο, compter qc. à q.

Zuzäunen, v. a. σφαλῶ μὲ φράκτην, fermer d'une haie.

Zu Zeiten, adv. ἐνίοτε, μερικαῖς φοραῖς, quelque fois.

Zuziehen, v. a. einen Vorhang, τραβῶ ἕνα καταπέτασμα (τουρκ. ἕναν περδὲν), fermer, tirer un rideau; einen Knoten —, δένω σφικτὰ ἕνα κόμβον, serrer un noeud; (Vieh ꝛc.), τρέφω ζῶα κτλ., nourrir (du bétail etc.); (verursachen), προξενῶ, δίδω ἀφορμήν, attirer, causer; sich (dat.) etwas —, τραβῶ ἐπάνω μου (κανένα κακόν), s'attirer qc.

Digitized by Google

Zuzucht, f., νέα ζῶα ὁποῦ τρέφει τινας, jeune bétail m. qu'on élève.

Zwacken, v. a. τζιμπῶ (φυσικ. καὶ μεταφ.), pincer (propr. et fig.).

Zwang, m., ἡ βία, ἀνάγκη, contrainte, gêne, f.; einem Zwang anthun, βιάζω τινα, contraindre, forcer; gêner q.

Zwängen, v. a. βιάζω, ἐμπήγω μὲ βίαν, presser, serrer; faire entrer de force.

Zwangdienst, m., βιασμένη δουλειά, service m. forcé.

Zwanggesinde, n., δοῦλοι ἢ δουλεύτραις ὁποῦ εἶναι βιασμένοι νὰ δουλεύουν μερικὸν καιρὸν εἰς ἕναν τόπον, valets m. pl. et servantes f. pl. obligés de servir un certain temps dans un lieu.

Zwanghufig, adj. (ἄλογον) ὁποῦ ἔχει τὴν πτέρναν στενευμένην, encastelé.

Zwangmühle, f., μύλος εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι βιασμένοι οἱ χωριάταις νὰ ἀλέθουν τὰ γεννήματά των, moulin m. banal.

Zwangrecht, n., δικαίωμα ὁποῦ ἔχει ὁ ἄρχων ἑνὸς χωρίου νὰ βιάζῃ τοὺς κατοίκους νὰ ἀλέθουν εἰς τὸν μύλον του κτλ., banalité, f.; ἐξουσία ὁποῦ ἔχει τις νὰ βιάσῃ τινὰ εἰς τι, (jur.) coërcition, f.

Zwangsmittel, n., βιαστικὸν μέσον, moyen m. violent, contrainte, f.

Zwangsweise, adv. μὲ βίαν, μὲ βιαστικὸν τρόπον, par contrainte.

Zwanzig, nu. εἴκοσι, vingt.

Zwanziger, m., ἄνθρωπος μεταξὺ τῶν εἴκοσι καὶ τῶν τριάντα χρονῶν, homme m. de vingt ans et au delà.

Zwanzigkreuzer, Zwanziger, m., τὸ εἰκοσάρι, (μονέδα), pièce f. de vingt Krenzer.

Zwanzigste, adj. εἰκοστός, vingtième; der — (des Monats), ἡ εἴκοσι (τοῦ μηνός), le vingt (du mois).

Zwanzigtheil, n., τὸ εἰκοστὸν (μέρος), un vingtième.

Zwar, adv. τῇ ἀληθείᾳ, βέβαια, il est vrai, en effet.

Zweck, m., ὁ σκοπός, but, m., fin, f.; dessein, m.

Zwecke, f., μικρὸν καρφί, broquette, cheville, broche, f.

Zwecklos, adj. ὁποῦ δὲν ἁρμόζει εἰς τὸν σκοπὸν, ἀνωφελής, inutile au but.

Zwecken, v. n. s. Abzwecken.

Zweckmäßig, adj. ἁρμόδιος εἰς τὸν σκοπόν, σύμφωνος μὲ τὸν σκοπὸν, conforme au but.

Zweckwidrig, adj. ἐνάντιος εἰς τὸν σκοπόν, contraire au but.

Zweifel, m., ἡ ἀμφιβολία, doute, f.

Zweifelhaft, adj. ἀμφίβολος, ἀβέβαιος, douteux, incertain; =haftigkeit, f., τὸ ἀβέβαιον, ἡ ἀβεβαιότης, incertitude, f.

Zweifeln, v. n. ἀμφιβάλλω, douter; an einer Sache —, ἀμφιβάλλω εἰς ἕνα πρᾶγμα, douter de qc.

Zweifelsucht, f., ἡ προθυμία τινὸς εἰς τὸ νὰ ἀμφιβάλλῃ, scepticisme, m.; =süchtig, adj. πρόθυμος εἰς τὸ νὰ ἀμφιβάλλῃ, sceptique.

Zweifler, Zweifeler, m., ἐκεῖνος ὁποῦ ἀμφιβάλλει, σκεπτικός, celui qui doute de qc., sceptique, m.

Zweig, m., τὸ κλαδί, κλωνάρι, rameau, m.; (μεταφ.) εἶδος, μέρος, branche, f.; (μεταφ.) βλαστὸς, ἀπόγονος, rejeton, m.

Zwerch, adv. πλαγίως, de travers, s. Quer.

Zwerchart, s. Querart.

Zwerchfell, n., τὸ διάφραγμα, diaphragme, m.

Zwerg, m, ὁ νάνος, (τουρκ. τζουτζές), nain, m.; =in, f., ἡ νάνα, naine, f.

Zwergbaum, m., μικρὸν δένδρον, arbre m. nain.

Zwergbohne, f., μικρὸν φασοῦλι, fève f. naine, haricot m. nain.

Zwetsche, f., s. Pflaume.

Zwey, nu. δύω, δύο, deux; die Zweye (in der Karte), ἡ δύο (εἰς τὰ χαρτιά), le deux.

Zweybeinig, adj. δίπους, bipède.

Zweyblättrig, adj. δίφυλλος, à deux feuilles.

Zweydeutig, adj. ἀμφίβολος, ὁποῦ ἔχει διπλὸν νόημα, équivoque, ambigu.

Zweydeutigkeit, f., ἡ ἀμφιβολία, τὸ διπλὸν νόημα, équivoque, m. ambiguité, f.

Zweydräthig, *adj.* ἀπὸ δύο κλωσταῖς συμπλεγμένος, à deux fils; à deux poils.

Zweyerley, *adj. indecl.* δύο λογιῶν, de deux sortes, de deux façons.

Zweyfach, =fältig, *adj.* διπλὸς, διπλάσιος, double. *adv.* διπλῶς, διπλά, au ou en double, doublement, s. Zwiefach.

Zweyfalter, *m.*, s. Schmetterling.

Zweyjährig, *adj.* διετής, δύο χρόνων, de deux ans, biennal.

Zweykampf, *m.*, ἡ μονομαχία, duel, *m.*

Zweymal, *adv.* δύο φοραῖς, deux fois; =malig, *adj.* ὁποῦ γίνεται ἢ ἔγινε δύο φοραῖς, à deux fois, réitéré.

Zweymännisch, (zweyschläfrig), ein zweymännisches Bett, κρεββάτι διὰ δύο ὑποκείμενα, un lit pour deux personnes.

Zweyschneidig, *adj.* δίστομος, ὁποῦ κόπτει ἀπὸ τὰ δύο μέρη, à deux tranchants.

Zweyschürig, *adj.* ἀπὸ δύο κουρεύματα, de deux tontes; =schürige Wolle, μαλλὶ ἀπὸ τὸ δεύτερον κούρευμά, laine *f.* de la seconde tonte.

Zweysitzig, *adj.* διὰ δύο ἀνθρώπους, à deux sièges; ein zweysitziger Wagen, ἁμάξι διὰ δύο ἀνθρώπους, un carrosse coupé.

Zweyspännig, *adj.* (ἁμάξι) ζευγμένον μὲ δυο ἄλογα, attelé de deux chevaux.

Zweystimmig, *adj.* (τραγοῦδι) διὰ δύο φωνάς, (mus.) à deux voix.

Zweysylbig, *adj.* δισύλλαβος, disyllabe.

Zweytägig, *adj.* διήμερος, δύο ἡμερῶν, de deux jours.

Zweytens, *adv.* δεύτερον, deuxièmement, secondement.

Zweytheilig, *adj.* διμερὴς, ὁποῦ ἔχει δύο μέρη, partagé en deux.

Zweywuchs, *m.*, ἡ ῥαχῖτις (πάθος τῶν νηπίων εἰς τὸ ὁποῖον στραβώνονται τὰ ποδάρια), rachitis, *m.*

Zweyzackig, =zinkig, *adj.* (πηρούνι) ὁποῦ ἔχει δύο δόντια, à deux fourchons.

Zweyzüngig, *adj.* δίγλωσσος, ὁποῦ ἄλλα λέγει καὶ ἄλλα ἐννοεῖ, double, dissimulé.

Zweyzüngigkeit, *f.*, τὸ δίγλωσσον, ἡ προσποίησις, dissimulation, *f.*

Zwick, *m.*, s. Zwecke.

Zwickel, *m.*, (am Strumpfe), πλούμισμα τοῦ τζουραπιοῦ κοντὰ εἰς τὸν ἀστραγαλόν, coin (d'un bas), *m.*

Zwickelbart, *m.*, τὸ μουστάκι, τὰ μουστάκια, moustache, *f.*

Zwicken, *v. a.* τζιμπῶ (μὲ τὰ νύχια), pincer; mit glühenden Zangen —, τζιμπῶ τινὰ μὲ ἀναμμέναις δοντάγραις, tenailler.

Zwickmühle, *f.*, (im Mühlenspiel), διπλὸν τριόδι, certain avantage au jeu de merelle; (μεταφ.) ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι βιασμένος (διὰ καμμίαν κρυφὴν αἰτίαν) νὰ δίδη ἄσπρα εἰς ἄλλον τινα ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρόν, *fig.* vache *f.* à lait.

Zwickzange, *f.*, τὸ τζιμπίδι, pince; pincette *f.*

Zwieback, *m.*, τὸ παξιμάδι, biscuit, *m.*

Zwiebel, *f.*, τὸ κρομμύδι, oignon, *m.*; βολβὸς, (botan.) bulbe, *f.*

Zwiebelgewächs, *n.*, φυτὸν κρομμυδοειδές, plante *f.* bulbeuse.

Zwiebeln, *v. a. fam.* einen —, παιδεύω τινα, τὸν πέρνω ἄσπρα, tourmenter q.; mettre q. à l'amende.

Zwiebrachen, *v. n.* ἀλετρίζω τὸ χωράφι ἐκ δευτέρου, (agricult.) biner.

Zwiefach, Zwiefältig, *adj.* s. Zweyfach.

† **Zwier**, *adv.* (veralt.) δύο φοραῖς, δίς, deux fois.

Zwiespalt, *m.*, Zwietracht, *f.*, ἡ διχόνοια, discorde, dissention, *f.*

Zwillich, *m.*, εἶδος πανιοῦ χονδροῦ (διὰ χειρομάνδυλα κτλ.), coutil, *m.*

Zwilling, *m.*, ὁ δίδυμος, jumeau, *m.*, jumelle, *f.*; die Zwillinge (Sternbild und Zeichen im Thierkreise), οἱ δίδυμοι (συναστρισις καὶ σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ), (astron.) les gémeaux, *m. pl.*

Zwillingsbruder, *m.*, ἀδελφὸς δίδυμος, frère jumeau, *m.*; =geschwester, *f.*, ἀδελφὴ δίδυμος, soeur jumelle, *f.*

Zwinge, *f.*, πιεστήριον μὲ τὸ ὁποῖον συσφίγγουν σανίδια νεοκολλημένα, mordant, ser-

Digitized by Google

gent; am Stocke, ἄκρα σιδηρένια, στεφανάκι σιδηρένιον εἰς ἕνα δεκανίκι, virole (au bout d'un bâton), *f.*

Zwingen, *v. a.* βιάζω, ἀναγκάζω, contraindre, forcer.

Zwinger, *m.*, τὸ διάστημα μεταξὺ τοῦ τείχους τῆς πόλεως καὶ τῶν ὀσπιτιῶν, (fausse-braie) enceinte *f.* fermée, (espace entre le mur d'une ville et les maisons baties le long de ce mur).

Zwirn, *m.*, ἡ κλωστὴ, ἡ κλωσταῖς, τὸ ῥάμμα, fil, fil *m.* retors.

Zwirnen, *v. a.* συγκλώθω, retordre, tordre du fil.

Zwirnen, *adj.* ἀπὸ κλωσταῖς, ἀπὸ ῥάμμα, de fil.

Zwirnknaul, *m.*, κουβάρι ἀπὸ ῥάμμα, peloton *m.* de fil.

Zwirnsfaden, *m.*, μία κλωστὴ (ἀπὸ ῥάμμα), aiguillée *f.* de fil.

Zwischen, *prp.* μεταξὺ. entre.

Zwischenessen, Zwischengericht, *n.*, φαγητὸν ὁποῦ φέρεται εἰς τὴν τράπεζαν μεταξὺ τοῦ ψητοῦ καὶ τῶν πωρικῶν, entremets, *m.*

Zwischenhandlung, *f.*, ἐπεισόδιον, épisode, *f.*; τὸ μεταξὺ δρᾶμα, entr'acte, *m.*

Zwischenmauer, *f.*, μεσότοιχον, mur mitoyen, mur *m.* de refend.

Zwischenraum, *m.*, τὸ μεταξὺ διάστημα, intervalle, entre-deux, *m.*; (phys.) interstice, *m.*

Zwischenreich, *n.*, -regierung, *f.*, ἡ μεσοβασιλεία, interrègne, *m.*

Zwischensatz, *m.*, παρένθεσις, parenthèse, *f.*

Zwischenspiel, *n.*, τὸ μεσοδρᾶμα, μικρὸν κομμάτι ὁποῦ παίζουν εἰς τὸ θέατρον μεταξὺ ἄλλων δραμάτων, entr'acte, intermède, *m.*

Zwischenwand, *f.*, μεσότοιχον, entre-deux, *m.*

Zwischenwort, *n.*, (γραμματ.) παρένθεσις, (gramm.) interjection, *f.*

Zwischenzeile, *f.*, τὸ μεταξὺ δύο γραμμῶν, entreligne, *m.*

Zwischenzeit, *f.*, τὸ μεταξὺ διάστημα καιροῦ, entretemps, intervalle, *m.*

Zwist, *m.*, Zwistigkeit, *f.*, ἡ διχόνοια, διαφορά, discorde; dispute, *f.*; différent, *m.*

Zwistig, *adj.* διχόνους, ὁποῦ ἔχει διαφορὰν, discordant, désuni.

Zwitschern, *v. a.* κηλαδῶ (ὡς τὰ μικρὰ νεογέννητα πουλλία), gazouiller, gringotter.

Zwitschern, *n.*, τὸ κηλάδημα (των μικρῶν πουλλιῶν), gazouillement, *m.*

Zwitter, *m.*, ὁ ἑρμαφρόδιτος, ἀρσενοθήλυκος, hermaphrodite, androgyne, *m.*

Zwo, s. Zwey.

Zwölf, *nu.* δώδεκα, douze; — Uhr (Mittags), τὸ μεσημέρι, midi, *m.*; (Nachts), τὰ μεσάνυχτα, minuit, *m.*

Zwölfeck, *n.*, τὸ δωδεκάγωνον, dodécagone, *m.*

Zwölferley, *adj. indecl.* δώδεκα λογιῶν, de douze sortes.

Zwölffach, *adj.* δωδεκαπλάσιος, douze fois autant.

Zwölffingerdarm, *m.*, (ἀνατομ.) ἔντερον δωδεκαδάκτυλον, (anat.) duodénum, *m.*

Zwölfflach, *n.*, (γεωμ.) δωδεκάεδρον, (géom.) dodécaèdre, *m.*

Zwölfhundert, *nu.* χίλιοι διακόσιοι, mille deux cent, douze cent.

Zwölfjährig, *adj.* δωδεκαετὴς, δώδεκα χρόνων, de douze ans.

Zwölflöthig, *adj.* ὁποῦ ζυγιάζει ἐξ οὐγκιαῖς (ἢ δώδεκα λότια), de douze onces; -ges Silber, (ἀσῆμι) ὁποῦ ἔχει δώδεκα λότια καθαρὰ ἀνάμεσα εἰς δεκάξι λότια, (argent) de neuf deniers.

Zwölfpfünder, *m.*, κανόνι ὁποῦ ῥίπτει ἕνα βόλι ἀπὸ δώδεκα φούντια, (artill.) pièce *f.* de douze livres de balle.

Zwölfte, *adj.* δωδέκατος, douzième.

Zwölftel, *n.*, τὸ δωδεκατημόριον, un douzième.

Zwölftens, *adv.* δωδέκατον, douzièmement, en douzième lieu.

Zymbel, Zylinder, s. Cymbel, Cylinder.

Benennungen

einiger Länder, Städte, Völker, Flüsse, Gebirge u. s. w.

Ὀνόματα

μερικῶν τόπων, πόλεων, ἐθνῶν, ποταμῶν, βουνῶν κτλ. *)

NOMS

DE QUELQUES PAYS, VILLES, NATIONS, RIVIÈRES, MONTAGNES etc.

Aachen, *Ἄχεν (πόλις)*, Aix-la-Chapelle.

Adrianopel, *Ἀδριανόπολις*, Andrinople.

Afrika, *ἡ Ἀφρικὴ*, Afrique, *f.*; Afrikaner, afrikanisch, *Ἀφρικάνος, ἀφρικάνικος*, Africain, *m.* et *adj.*

Aegypten, *ἡ Αἴγυπτος, (τουρκ. τὸ Μισίρι)*, Égypte, *m.*; Aegypter, ägyptisch, *Αἰγύπτιος*, Égyptien, *m.* et *adj.*

Albaneser, Arnaut, *Ἀρβανίτης*, Albanien, *m.*

Algier, *Ἀλντζέρι*, Algèr.

Alpen, *αἱ Ἄλπες*, les Alpes, *f. pl.*

Amerika, *ἡ Ἀμερικὴ*, Amérique, *f.*; Amerikaner, amerikanisch, *Ἀμερικάνος, ἀμερικάνικος*, Américain, *m.* et *adj.*

Antwerpen, *ἡ Ἀντουέρπια*, Anvers.

Apulien, *ἡ Ἀπουλία (εἰς τὴν Ἰταλίαν)*, la Pouille.

Arabien, *ἡ Ἀραβία*, Arabie, *f.*; Araber, arabisch, *Ἄραψ, Ἀράπης*, **ἀραβικός**, **Arabe, *m.*, Arabesque, Arabique, *adj.***

Archipel, *m.*, **τὸ *Ἀρχιπέλαγος***, Archipel, *m.*

Armenien, *ἡ Ἀρμενία*, **Arménie, *f.*; Armenier, armenisch, *Ἀρμένιος, Ἀρμένος, ἀρμένικος*, Arménien, *m.* et *adj.***

Asien, *ἡ Ἀσία*, **Asie, *f.*; Asiate**, asiatisch, ***Ἀσιάτης, ἀσιάτικος*, Asiatique, *m.* et *f.***

Asturien, *ἡ Ἀστουρία* (*εἰς τὴν Ἰσπανίαν*), **les Asturies, *f. pl.***

---

*) *Μόνον ἐκεῖνα ἀναφέρονται ἐδῶ, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα διαφέρουσι ἀπὸ τὰ γερμανικά.*

Einige Männer- und Frauennamen.

Ὀνόματα τινὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

QUELQUES NOMS D'HOMMES ET DE FEMMES.

Achilles, Ἀχιλλεύς, Achille, m.
Agnes, Ἀγνή, Agnès, f.
Alexander, Ἀλέξανδρος, Alexandre, m.
Anton, Ἀντώνιος, Antoine, m.
August, Αὔγουστος, Auguste, m.
Barbara, ἡ Βαρβάρα, Barbe f.
Basilius, Βασίλειος, Basile, m.
Christoph, Χριστόφορος, Christophle, m.
Carl, Κάρολος, Κάρλος, Charles, m.
Claudius, Κλαύδιος, Claude, m.
Dionysius, Διονύσιος, Denis, m.
Dorothea, Δωροθέα, Dorothée, f
Elias, Ἠλίας, Elie, f.
Elisabeth, Ἐλισάβετ, Elisabeth, f.
Eva, Εὔα, Eve, f.
Franz, Φραγκίσκος, François.
Georg, Γεώργιος, George.
Gottlieb, Θεόφιλος, Théophile.
Gregor, Γρηγόριος, Grégoire, m.
Hannchen, Ἰωαννίσκη, Jeannette, f.
Hänschen, Ἰωαννίσκος, Γιάγκος, Jeannot, m.
Heinrich, Ἐνρῖκος, Henri, m.
Helena, Ἑλένη, Hélène, f.
Hieronymus, Ἱερώνυμος, Jerôme, m.
Hiob, Ἰώβ, Job, m.
Ignatius, Ἰγνάτιος, Ignace, m.
Isaak, Ἰσαάκ, Isaac, m.
Jakob, Ιακώβ, Ἰάκωβος, Jaques, m.
Jeremias, Ἱερεμίας, Jérémie, m.
Johann, Ἰωάννης, Ἰάννης, Jean, m.
Johanna, Ἰωάννα, Jeanne, f.
Joseph, Ἰωσήφ, Joseph, m.
Julian, Ἰουλιανός, Julien, m.
Julie, Ἰουλία, Julie, f.
Katharina, Καθαρίνα, Αἰκατερίνα, Catherine, f.
Lene, Lenchen, Ἑλενίσκη, Ἑλενίτζα, Ἑλεγκώ, Hélène, Madelon, f.
Lorenz, Λαυρέντιος, Laurence, m.
Ludwig, Λουδοβῖκος, Louis, m.
Magdalene, Μαγδαληνή, Madelaine, f.
Margarethe, Μαργαρίτη, Marguerite, Margot, f.
Maria, Μαρία, Marie, f.
Michael, Μιχαήλ, Michel, m.
Moritz, Μαυρίτιος, Maurice, m.
Moses, Μωϋσῆς, Moïse, m.
Nikolaus, Νικόλαος, Nicolas, m.
Noah, Νωέ, Noé, m.
Otto Ὄθων, Ὄττων, Otton, m.
Paul, Paulus, Παῦλος, Paul, m.
Peter. Πέτρος, Pierre, m.
Philipp, Φίλιππος, Philippe, m.
Salomo, Σολομών, Salomon, m.
Simson, Σαμσών, Samson, m.
Theodor, Θεόδωρος, Theodore, m.
Wilhelm, Βιλέλμος, Γουλιέλμος, Guillaume, m.
Zacharias, Ζαχαρίας, Zacharie, m.

Athen, αἱ Ἀθῆναι, Athènes, f. pl.; Athener, athenisch, Ἀθηναῖος, Athénien, m. et adj.

Aethopien, Αἰθιοπία, Éthiopie, f.; Aethiopier, äthiopisch, Αἰθίοψ, Αἰθιοπικός, Éthiopien, m. et adj.

Bayern, ἡ Μπαυαρία, Μπαβαρία, Bavière, f.; Bayer, Μπαβάρος, Bavarois, m.

Basel, ἡ Βασιλέα (πόλις), Bâle, Basle.

Böhmen, ἡ Μποεμία, Bohème, f.; Böhme, Μποέμος, Bohémien, m.

Brasilien, ἡ Βρασιλία, le Brésil.

Britannien, ἡ Βρεταννία, Bretagne, f.; Britte, Βρετάνος, Ἄγγλος, Breton, Anglais, m.

Burgund, ἡ Βουργουνδία, Bourgogne, f.; Burgunder, m., Βουργοῦνδος, Bourguignon, m.

Candia, ἡ Κρήτη, Candie, f.

China, ἡ Κῖνα, la Chine; Chinese, Κινέζος, Chinois.

Constantinopel, ἡ Κωνσταντινούπολις, auch: ἡ πόλις, Constantinople; -politaner, Πολίτης, Κωνσταντινουπολιτάνος, Constantinopolitain, m.

Cypern, ἡ Κύπρος, Cypre; Cyprier, Κυπριώτης, Cypriot, m.

Däne, ὁ Δάνος (Δανέζος), Danois, m.

Dänemark, ἡ Δανία, Δανεμάρκα, le Danemarc.

Deutscher, Γερμανὸς, (τουρκ. Νέμιτζος), Allemand, m.; deutsch, γερμανικὸς, (τουρκ. νέμιτζικος), allemand, adj.

Deutschland, ἡ Γερμανία, (τουρκ. ἡ Νεμιτζιά), Allemagne, f.

Donau, ὁ Δούναβις, Danube, m.

Dresden, ἡ Δρέζνα, Δρέσνα, Dresde.

Elsaß, m., ἡ Ἀλσατία, Alsace, f.

England, ἡ Ἀγγλία (κοινῶς· Ἰγγιλτέρρα), Angleterre, f.; Engländer, Ἄγγλος, (κοινῶς· Ἰγγλέζος), Anglais, m.; englisch, Ἀγγλικός, (κοινῶς· Ἰγγλέζικος), anglais, adj.

Epirus, ἡ Ἤπειρος, Epire, m.

Europa, ἡ Εὐρώπη, Europe, f.; Europäer, Εὐρωπαῖος, Européen, m.

Franke, ὁ Φράγκος, Franc, m.

Frankenland, (d. i. Frankreich, Italien, Deutschland), ἡ Φραγκιά, la terre des Francs (la France, l'Italie, l'Allemagne).

Frankreich, ἡ Γαλλία, (κοινῶς· ἡ Φράντζα), la France.

Franzose, Γάλλος, (κοινῶς· Φραντζέζος), Français, m.; französisch, γαλλικὸς, (κοινῶς· φραντζέζικος), français, adj.

Friese, Friesländer, m., Φρίζος, Frison, m.

Friesland, ἡ Φριζία, Φρισία, la Frise.

Gallien, ἡ (παλαιὰ) Γαλλία, les Gaules, f. pl.

Genf, ἡ Γενέβα, Ζενέβα, Genève, f.

Genua, ἡ Γένουα (πόλις), Gênes, f. pl.

Gothe, τὸ Γότθος, Goth, m.; gothisch, γοτθικός, gothique.

Grieche, ὁ Ἕλλην, ὁ νῦν Ἕλλην, ὁ Γραικὸς, Ῥωμαῖος, Grec, m.

Griechenland, ἡ Ἑλλάς, la Grèce.

Griechisch, ἑλληνικός, grec, adj.; gemein griechisch (gewöhnl. neugriechisch), ῥωμαϊκος, grec moderne; das Griechische (alt), τὰ ἑλληνικά, le Grec; (neu), τὰ ῥωμαϊκὰ, τὰ ἁπλὰ, ἡ κοινὴ διάλεκτος, le Grec moderne.

Groß-Britannien, ἡ μεγάλη Βρεταννία, la grande Bretagne.

Helvetien, ἡ Ἑλβετία, Helvétie, f.; Helvetier, Ἑλβέτιος, Helvétien, m.

Holland, ἡ Ὁλλάνδα, Hollande, f.; Holländer, Ὁλλανδέζος, Hollandais, m.

Japan, ἡ Ἰαπονία, le Japon.

Indien, ἡ Ἰνδία, l'Inde, f., les Indes, f. pl.; Indier, Ἰνδός, Ἰνδιάνος, Indien, m.

Italien, ἡ Ἰταλία, Italie, f.; Italiäner, Ἰταλός, Ἰταλιάνος, Italien, m.

Judäa, ἡ Ἰουδαία; Judée, f.

Jude, ὁ Ἑβραῖος, Ἰουδαῖος, Juif, m.; Jüdisch, ἑβραΐκος, ἑβραϊκός, judaïque.

Kärnthen, ἡ Καρινθία, Carinthie, f.

Karthago, ἡ Καρχηδών, Carthage, f.; Karthager, ὁ Καρχηδόνιος, Carthaginois, m.

Kleinasien, ἡ μικρὴ Ἀσία, Ἀ-

by Google

νατολή, Asie mineure, Natolie, Anatolie, *f.*
Korinth, ἡ *Κόρινθος*, Corinthe, *m.*
Krain, ἡ *Καρνιόλη*, Carniole, *f.*
Lacedämon (Lakedämon), ἡ *Λακεδαίμων*, Lacédemone, *f.*
Lappland, ἡ *Λαπποvία*, Laponie, *f.*
Lausitz, ἡ *Λουσατία*, Lusace, *f.*
Leipzig, ἡ *Λειψία*, *Λείψια*, Leipsic; Leipziger, *Λειψιακός*, Lipsien, *m.*
Levante, *f.*, ἡ *Ἀνατολή*, οἱ *ἀνατολικοὶ τόποι*, le Levant, l'Orient.
Liefland, ἡ *Λιβονία*, Livonie, *f.*
Lithauen, ἡ *Λιθουανία*, *Λιτουανία*, Lithuanie, *f.*
London, ἡ *Λόνδρα*, Londres.
Lothringen, ἡ *Λοταριγγία*, Lorraine, *f.*
Mähren, ἡ *Μοραυία*, Moravie, *f.*
Mailand, τὸ *Μιλάνο*, Milan, *m.*
Malta, ἡ *Μάλτα*, Malte, *f.*
Malteser, ὁ *Μαλτέζος*, Maltois; — Ritter, *ἱππεὺς* (*καβαλέρης*) *τοῦ μαλτεζικοῦ τάγματος*, chevalier de l'ordre de Malte.
Mayn, *m.*, ὁ *Μένος* (*ποταμός*), Mein (rivière), *m.*
Meder, ὁ *Μῆδος*, Mède, Médois, *m.*; Medien, ἡ *Μηδία*, Mède, *f.*
Mohr, ὁ *Ἀράπης*, Éthiopien, Maure, Nègre, *m.*
Mohrin, ἡ *Ἀράπησσα*, Éthiopienne, Maure, Négresse, *f.*
Moldau, ἡ *Μολδαυία*, Moldavie, *f.*
Moskau, ἡ *Μόσκβα*, *Μόσχουα*, Moscou (ville), *m.*; Moskauer, *Μοσκοβίτης*, Moscovite, *m.*
Natolien, ἡ *Ἀνατολή*, Natolie, *f.*
Nazareth, *Ναζαρέτ*, Nazaret; Nazarener, Nazaräer, *Ναζωραῖος*, Nazaréen, *m.*
Neapel, ἡ *Νεάπολις*, Naples.
Niederlande, *n. pl.*, οἱ *χαμηλοὶ τόποι* (ἡ *Βελγία καὶ ἡ Ὀλάνδα*), les Pays-bas, *m. pl.*
Nil, *m.*, *Νεῖλος* (*ποταμός*), le Nil.
Nordamerika, ἡ *βόρειος Ἀμερική*, Amérique septentrionale.
Oesterreich, ἡ *Ἀουστρία*, Autriche, *f.*; Oesterreicher, österreichisch, *Ἀουστριακός*, Autrichien, *m.*
Ofen, τὸ *Μπούδιμι*, Bude, *f.*
Ostindien, ἡ *ἀνατολικὴ Ἰνδία*, les Indes orientales, *f. pl.*
Ostsee, *f.*, ἡ *Βαλτικὴ θάλασσα*, mer Baltique, *f.*
Paris, τὸ *Παρίσι*, Paris, *m.*
Perser, ὁ *Πέρσης*, Perse, *m.*
Persien, ἡ *Περσία*, la Perse.
Phönicien, ἡ *Φοινικία*, Phénicie, *f.*; Phönicier, ὁ *Φοίνιξ*, *φοινικιός*, Phénicien, *m.*
Pole, ὁ *Λέχος*, *Πολῶνος*, Polonais, *m.*; polnisch, *λέχικος*, polonais, *adj.*
Polen, ἡ *Λεχία*, *Πολωνία*, Pologne, *f.*
Portugal, ἡ *Πορτουγαλλία*, le Portugal.
Prag, ἡ *Πράγα*, Prague, *f.*
Preußen, ἡ *Πρoυσσία*, Prusse, *f.*; Preuße, ὁ *Προῦσσος*, preußisch, *προύσσικος*, Prussien, *m.* et *adj.*
Rhein, *m.*, ὁ *Ρῆνος*, (*ποταμὸς*), le Rhin.
Rom, ἡ *Ρώμη*, Rome, *f.*; Römer, ὁ *Ῥωμαῖος*, (*κοινῶς· Ῥωμάνος*), Romain, *m.*
Russe, ὁ *Ῥοῦσσος*, Russe, *m.*; russisch, *ῥούσσικος*, Russien.
Rußland, ἡ *Ῥουσσία*, *Ῥωσσία*, Russie, *f.*
Sachsen, ἡ *Σαξωνία*, Saxe, *f.*; Sachse, ὁ *Σάξων*, Saxon, *m.*; sächsisch, *σαξωνικός*, Saxon, *adj.*
Schlesien, ἡ *Σιλεσία*, Silésie, *f.*; Schlesier, ὁ *Σιλέζος*, Silésien, *m.*
Schotte, ὁ *Σκότος*, (*Σκοτέζος*), Écossais, *m.*
Schottland, ἡ *Σκοτία*, Ecosse, *f.*
Schwarze Meer, *n.*, ἡ *μαύρη θάλασσα*, la mer noire.
Schweden, ἡ *Σουεκία*, Suède, *f.*; Schwede, ὁ *Σουέκος*, (*Σουέτζος*), Suédois, *m.*
Schweiz, *f.*, ἡ *Ἑλβετία*, *κοινῶς·* ἡ *Σφαϊτζάρια*, la Suisse.
Sibirien, ἡ *Σιβηρία*, Sibérie, *f.*
Siebenbürgen, ἡ *Τρανσιλβανία*, ἡ *Ἑπτάπολις*, Transilvanie, *f.*
Spanien, ἡ *Ἱσπανία*, Espagne, *f.*; Spanier, ὁ *Ἱσπανὸς*, *κοινῶς· Σπανιόλος*, Espagnol, *m.*
Süd-Amerika, ἡ *νότειος Ἀμερική*, Amérique *f.* méridionale.
Tatar, ὁ *Τατάρος*, Tartare, *m.*
Tatarey, ἡ *Ταταρία*, Tartarie, *f.*
Thessalonich, ἡ *Θεσσαλονίκη*, (*Σαλονίκη*), Thessalonique, *f.*

Türke, ὁ *Τοῦρκος*, Turc, *m.*; **Türkin**, ἡ *Τούρκησσα*, Turque, *f.*; **=tisch**, *adj.* *τούρκικος*, turc, *adj*

Türkey, *f.*, ἡ *Τουρκία*, *Τουρκιά*, Turque, *f.*

Ungarn, **Ungern**, ἡ *Οὐγγαρία*, Hongrie, *f.*

Unger, ὁ *Οὐγγάρος*, *Οὖγγρος*, Hongrois, *m.*

Venedig, ἡ *Βενετία*, Venise, *f.*; **Venezianer**, *Βενετιάνος*, Venisien, *m.*

Wallache, ὁ *Βλάχος*, Valaque, *m.*

Wallachey, ἡ *Βλαχία*, Valaquie, *f.*

Westindien, ἡ *δυτικὴ Ἰνδία*, les Indes occidentales, *f. pl.*

Wien, ἡ *Βιέννα*, Vienne, *f.*

Zigeuner, ὁ *Γύφτης*, Bohémien, Égyptien, *m.*

Druck von C. P. Melzer in Leipzig.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google